

Съдържание

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЕСИЯ 2013—2014 г.

Заседания от 24 до 27 февруари 2014 г.

Протоколите от тази сесия са публикувани в ОВ С 61, 19.2.2015 г.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ 1

I Резолюции, препоръки и становища

РЕЗОЛЮЦИИ

Европейски парламент

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2017/C 285/01	Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г., съдържаща препоръки към Комисията относно борбата с насилието над жени (2013/2004(INL)) 2
2017/C 285/02	Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно последващи действия във връзка с делегирането на законодателни правомощия и контрола от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (2012/2323(INI)) 11
2017/C 285/03	Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно Европейски семестър за координация на икономическите политики: Годишен обзор на растежа за 2014 г. (2013/2157(INI)) .. 18
2017/C 285/04	Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно европейския семестър за координация на икономическите политики: аспекти, свързани със заетостта и социалната политика, в Годишния обзор на растежа за 2014 г. (2013/2158(INI)) 24
2017/C 285/05	Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно управлението на единния пазар в рамките на европейския семестър през 2014 г. (2013/2194(INI)) 40
2017/C 285/06	Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно растителната селекция: какви са възможностите за повишаване на качеството и добива (2013/2099(INI)) 47

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2017/C 285/07	Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно 7-ия и 8-ия доклад на Европейската комисия за напредъка в политиката на сближаване на ЕС и стратегическия доклад за 2013 г. относно изпълнението на програмата за периода 2007 —2013 г. (2013/2008(INI))	52
2017/C 285/08	Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно оптимизираното развитие на потенциала на най-отдалечените региони чрез създаване на полезни взаимодействия между структурните фондове и други програми на ЕС (2013/2178(INI))	58
2017/C 285/09	Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно оценката на финансите на Съюза въз основа на постигнатите резултати: нов инструмент за усъвършенстваната процедура за освобождаване на Комисията от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета (2013/2172(INI))	68
2017/C 285/10	Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно дългосрочното финансиране на европейската икономика (2013/2175(INI))	71
2017/C 285/11	Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно сексуалната експлоатация и проституцията и тяхното отражение върху равенството между половете (2013/2103(INI))	78
2017/C 285/12	Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно насърчаването на развитието чрез отговорни стопански практики, в това число ролята на добивната промишленост в развиващите се страни (2013/2126(INI))	87

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

2017/C 285/13	Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно SOLVIT (2013/2154(INI)) . . .	96
2017/C 285/14	Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно положението в Украйна (2014/2595(RSP))	102
2017/C 285/15	Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно положението в Ирак (2014/2565(RSP))	106
2017/C 285/16	Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно използването на въоръжени безпилотни летателни апарати (2014/2567(RSP))	110
2017/C 285/17	Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно положението на основните права в Европейския съюз (2012 г.) 2013/2078(INI)	112
2017/C 285/18	Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г., съдържаща препоръки към Комисията относно преразглеждането на европейската заповед за арест (2013/2109(INL))	135
2017/C 285/19	Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно сключването на Споразумение за доброволно партньорство между Европейския съюз и Република Индонезия относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с продукти от дървен материал за Европейския съюз (2013/2990(RSP))	141
2017/C 285/20	Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно положението във Венецуела (2014/2600(RSP))	145
2017/C 285/21	Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно бъдещето на визовата политика на ЕС (2014/2586(RSP))	147

2017/C 285/22	Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно конкретните действия в рамките на общата политика в областта на рибарството в посока развиване на ролята на жените (2013/2150(INI))	150
2017/C 285/23	Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно такси за възпроизвеждане на лично ползване (2013/2114(INI))	156

II Съобщения

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейски парламент

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2017/C 285/24	Решение на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно искане за снемане на имунитета на Тадеуш Цимански (2013/2278(IMM))	161
2017/C 285/25	Решение на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно изменение на член 136 от Правилника за дейността на Европейския парламент относно присъствието на членовете на ЕП на пленарни заседания (2013/2033(REG))	163

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2017/C 285/26	Решение на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. за удължаване на срока на прилагане на член 147 от Правилника за дейността на Европейския парламент до края на осмия парламентарен мандат (2014/2585(RSO))	164
2017/C 285/27	Решение на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно изменение на член 166 от Правилника за дейността на Европейския парламент по отношение на окончателното гласуване и на член 195, параграф 3 по отношение на гласуването в комисия (2014/2001(REG))	166

III Подготвителни актове

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2017/C 285/28	P7_TA(2014)0111 Държави членки, които изпитват или са застрашени от сериозни затруднения с финансовата стабилност ***I Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1198/2006 на Съвета по отношение на някои разпоредби относно финансовото управление за някои държави членки, които изпитват или са застрашени от сериозни затруднения с финансовата стабилност. (COM(2013)0428 — C7-0178/2013 — 2013/0200(COD)) P7_TC1-COD(2013)0200 Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1198/2006 на Съвета за Европейския фонд за рибарство по отношение на някои разпоредби относно финансовото управление за някои държави-членки, които изпитват или са застрашени от сериозни затруднения с финансовата стабилност	167
---------------	---	-----

2017/C 285/29

P7_TA(2014)0112

Адаптиране на редица правни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (членове 290 и 291 от ДФЕС) ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (COM(2013)0751 — C7-0386/2013 — 2013/0365(COD))

P7_TC1-COD(2013)0365

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол 169

2017/C 285/30

P7_TA(2014)0113

Адаптиране на редица правни актове в областта на правосъдието, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (член 290 от ДФЕС) ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове в областта на правосъдието, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (COM(2013)0452 — C7-0197/2013 — 2013/0220(COD))

P7_TC1-COD(2013)0220

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове в областта на правосъдието, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол 190

2017/C 285/31

P7_TA(2014)0114

Адаптиране на редица правни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (член 290 от ДФЕС) ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (COM(2013)0451 — C7-0198/2013 — 2013/0218(COD))

P7_TC1-COD(2013)0218

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол 194

2017/C 285/32

Решение на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложение за назначаване на Оскар Херикс за член на Сметната палата (C7-0009/2014 — 2014/0802(NLE)) 207

2017/C 285/33

P7_TA(2014)0117

Целта за намаляване на емисиите на CO₂ от нови леки пътнически автомобили до 2020 г. ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 443/2009 с оглед определянето на условията за постигане на целта за намаляване на емисиите на CO₂ от нови леки пътнически автомобили до 2020 г. (COM(2012)0393 — C7-0184/2012 — 2012/0190(COD))

P7_TC1-COD(2012)0190

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕО) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 443/2009 с оглед определяне на условията за постигане на целта за намаляване на емисиите на CO₂ от нови леки пътнически автомобили до 2020 г. 208

2017/C 285/34

P7_TA(2014)0118

Марката на Общността ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността (COM(2013)0161 — C7-0087/2013 — 2013/0088(COD))

P7_TC1-COD(2013)0088

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕО) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността ⁽¹⁾ 209

2017/C 285/35

P7_TA(2014)0119

Законодателства на държавите членки относно марките ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (преработен текст) (COM(2013)0162 — C7-0088/2013 — 2013/0089(COD))

P7_TC1-COD(2013)0089

Позиция на европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (преработен текст) ⁽¹⁾ 262

2017/C 285/36

P7_TA(2014)0120

Обезпечаване и конфискация на облаги от престъпна дейност ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за обезпечаване и конфискация на облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (COM(2012)0085 — C7-0075/2012 — 2012/0036(COD))

P7_TC1-COD(2012)0036

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз 287

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

2017/С 285/37

P7_TA(2014)0121

Агенция на Европейския съюз за сътрудничество и обучение в областта на правоприлагането (Европол) ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество и обучение в областта на правоприлагането (Европол) и за отмяна на решения № 2009/371/ПВР и 2005/681/ПВР (COM(2013)0173 — С7-0094/2013 — 2013/0091(COD))

P7_TC1-COD(2013)0091

Позиция на европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета относно *създаването* на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество и обучение в областта на правоприлагането (Европол) и за отмяна на ~~решения~~ Решение № 2009/371/ПВР на Съвета и ~~2005/681/ПВР~~ [Изм. 1] 288

2017/С 285/38

P7_TA(2014)0122

Условия за влизане и пребиваване на граждани на трети страни с цел научни изследвания, образование, ученически обмен, платен и неплатен стаж, доброволческа дейност и работа по програми „au pair“ ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни с цел научни изследвания, образование, ученически обмен, платен и неплатен стаж, доброволческа дейност и работа по програми „au pair“ (преработен текст) (COM(2013)0151 — С7-0080/2013 — 2013/0081(COD))

P7_TC1-COD(2013)0081

Позиция на европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни с цел научни изследвания, образование, ученически обмен, платен и неплатен стаж, доброволческа дейност и работа по програми „au pair“ (преработен текст) . . 348

2017/С 285/39

P7_TA(2014)0123

Европейски доброволчески корпус за хуманитарна помощ ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейския доброволчески корпус за хуманитарна помощ EU Aid Volunteers (Доброволци на ЕС за хуманитарна помощ) (COM(2012)0514 — С7-0303/2012 — 2012/0245(COD))

P7_TC1-COD(2012)0245

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейския доброволчески корпус за хуманитарна помощ (инициатива „Доброволци на ЕС за хуманитарна помощ“) 376

2017/С 285/40

P7_TA(2014)0124

Европейски фонд за подпомагане на най-нуждаещите се ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно Фонда за европейско подпомагане на най-нуждаещите се лица (COM(2012)0617 — С7-0358/2012 — 2012/0295(COD))

P7_TC1-COD(2012)0295

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета относно Фонда за европейско подпомагане на най-нуждаещите се лица 377

2017/C 285/41	P7_TA(2014)0125	
	Биоциди ***I	
	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 528/2012 относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди по отношение на някои условия за достъп до пазара (COM(2013)0288 — C7-0141/2013 — 2013/0150(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0150	
	Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 528/2012 относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди по отношение на някои условия за достъп до пазара	378

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2017/C 285/42	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно проекторешението на Съвета за сключване от името на Европейския съюз на Споразумението за политически диалог и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Коста Рика, Република Ел Салвадор, Република Гватемала, Република Хондурас, Република Никарагуа и Република Панама, от друга страна, с изключение на член 49, параграф 3 от споразумението (12399/2013 — C7-0425/2013 — 2012/0219A(NLE))	379
2017/C 285/43	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно проекта за решение на Съвета за сключване от името на Европейския съюз на Споразумението за политически диалог и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Коста Рика, Република Ел Салвадор, Република Гватемала, Република Хондурас, Република Никарагуа и Република Панама, от друга страна, по отношение на член 49, параграф 3 от споразумението (12400/2013 — C7-0426/2013 — 2012/0219B(NLE))	380
2017/C 285/44	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за решение на Съвета относно насоките за политиките за заетост на държавите членки (COM(2013)0803 — C7-0417/2013 — 2013/0392(NLE))	381
2017/C 285/45	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на стандартизирана справка-декларация за ДДС (COM(2013)0721 — C7-0394/2013 — 2013/0343(CNS))	382
2017/C 285/46	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за решение на Съвета за изменение на Решение 2009/831/ЕО по отношение на срока на неговото прилагане (COM(2013)0930 — C7-0022/2014 — 2013/0446(CNS))	385
2017/C 285/47	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за решение на Съвета за изменение на Решение 2004/162/ЕО във връзка с прилагането му по отношение на Майот, считано от 1 януари 2014 г. (COM(2014)0024 — C7-0031/2014 — 2014/0010(CNS))	386
2017/C 285/48	Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно проекта на решение на Съвета относно подписването на Рамково споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна, за всеобхватно партньорство и сътрудничество, с изключение на въпросите, свързани с обратното приемане (11250/2013 — C7-0351/2013 — 2013/0120A(NLE))	387
2017/C 285/49	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно проекта на решение на Съвета относно сключването на Рамково споразумение за всеобхватно партньорство и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна, с изключение на въпросите, свързани с обратното приемане (11250/2013 — C7-0351/2013 — 2013/0120A(NLE))	394

2017/C 285/50	<p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно проекта на решение на Съвета за сключването на Рамково споразумение за всеобхватно партньорство и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна, по отношение на въпросите, свързани с обратното приемане (11313/2013 — C7-0356/2013 — 2013/0120B(NLE)) 395</p>
2017/C 285/51	<p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно проекта за решение на Съвета относно сключването на Споразумението между Европейския съюз и Република Турция за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица (10697/2012 — C7-0029/2014 — 2012/0122(NLE)) 396</p>
2017/C 285/52	<p>P7_TA(2014)0147</p> <p>Единно европейско железопътно пространство ***I</p> <p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива № 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство по отношение на отварянето на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози и управлението на железопътната инфраструктура (COM(2013)0029 — C7-0025/2013 — 2013/0029(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0029</p> <p>Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед на приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива № 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за създаване на единно европейско железопътно пространство по отношение на отварянето на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози и управлението на железопътната инфраструктура ⁽¹⁾ 397</p>
2017/C 285/53	<p>P7_TA(2014)0148</p> <p>Пазар на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози ***I</p> <p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1370/2007 относно отварянето на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози (COM(2013)0028 — C7-0024/2013 — 2013/0028(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0028</p> <p>Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1370/2007 относно отварянето на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози ⁽¹⁾ 420</p>
2017/C 285/54	<p>P7_TA(2014)0149</p> <p>Оперативна съвместимост на железопътната система ***I</p> <p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Европейския съюз (преработена версия) (COM(2013)0030 — C7-0027/2013 — 2013/0015(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0015</p> <p>Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Европейския съюз (преработен текст) ⁽¹⁾ 432</p>

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

2017/C 285/55	<p>P7_TA(2014)0150</p> <p>Безопасност на железопътния транспорт ***I</p> <p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно безопасността на железопътния транспорт (преработен текст) (COM(2013)0031 — C7-0028/2013 — 2013/0016(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0016</p> <p>Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно безопасността на железопътния транспорт (преработен текст) ⁽¹⁾ 485</p>
2017/C 285/56	<p>P7_TA(2014)0151</p> <p>Агенция за железопътен транспорт на Европейския съюз ***I</p> <p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕО) № 881/2004 (COM(2013)0027 — C7-0029/2013 — 2013/0014(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0014</p> <p>Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 относно Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕО) № 881/2004 ⁽¹⁾ 524</p>
2017/C 285/57	<p>P7_TA(2014)0152</p> <p>Нормализиране на счетоводните сметки на железопътните предприятия ***I</p> <p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1192/69 на Съвета относно общите правила за нормализиране на счетоводните сметки на железопътните предприятия (COM(2013)0026 — C7-0026/2013 — 2013/0013(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0013</p> <p>Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1192/69 на Съвета относно общите правила за нормализиране на счетоводните сметки на железопътните предприятия ⁽¹⁾ 565</p>
2017/C 285/58	<p>P7_TA(2014)0153</p> <p>Докладване на събития в гражданското въздухоплаване ***I</p> <p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за докладване на събития в гражданското въздухоплаване, за изменение на Регламент (ЕС) № 996/2010 и за отмяна на Директива 2003/42/ЕО, Регламент (ЕО) № 1321/2007 на Комисията и Регламент (ЕО) № 1330/2007 на Комисията (COM(2012)0776 — C7-0418/2012 — 2012/0361(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0361</p> <p>Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед на приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за докладване, анализ и последващи действия във връзка със събития в гражданското въздухоплаване, за изменение на Регламент (ЕС) № 996/2010 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2003/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламенти (ЕО) № 1321/2007 и № 1330/2007 на Комисията 567</p>

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

2017/C 285/59	P7_TA(2014)0154	
	Разгръщането на бордовата система eCall ***I	
	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно изискванията за одобрение на типа по отношение на разгръщането на бордовата система eCall и за изменение на Директива 2007/46/ЕО (COM(2013)0316 — C7-0174/2013 — 2013/0165(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0165	
	Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета относно изискванията за одобрение на типа по отношение на разгръщането на бордовата система eCall <i>въз основа на услугата на номер 112</i> и за изменение на Директива 2007/46/ЕО [Изм. 1] ⁽¹⁾	568
2017/C 285/60	Изменения, приети от Европейския парламент на 26 февруари 2014 г. към предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно застрахователното посредничество (преработка) (COM(2012)0360 — C7-0180/2012 — 2012/0175(COD))	581
2017/C 285/61	P7_TA(2014)0156	
	Трета многогодишна програма за действие на ЕС в областта на здравето за периода 2014—2020 г. ***I	
	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на програма „Здраве за растеж“ — трета многогодишна програма за действие на ЕС в областта на здравето за периода 2014—2020 г. (COM(2011)0709 — C7-0399/2011 — 2011/0339(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0339	
	Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Трета програма за действие на Съюза в областта на здравето (2014—2020 г.) и за отмяна на Решение № 1350/2007/ЕО	620
2017/C 285/62	P7_TA(2014)0157	
	Трансевропейски телекомуникационни мрежи ***I	
	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно насоки за трансевропейските телекомуникационни мрежи и за отмяна на Решение № 1336/97/ЕО (COM(2013)0329 — C7-0149/2013—2011/0299(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0299	
	Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета относно насоки за трансевропейските мрежи в областта на телекомуникационната инфраструктура и за отмяна на Решение № 1336/97/ЕО .	622

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

2017/C 285/63	P7_TA(2014)0158	Достъпност на уебсайтовете на органите от общественния сектор ***I	
		Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете на органите от общественния сектор (COM(2012)0721 — C7-0394/2012 — 2012/0340(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0340	Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед на приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете на органите от общественния сектор и на уебсайтовете, чиито оператори са организации, предоставящи услуги за обществеността [Изм. 1] ⁽¹⁾	623

2017/C 285/64	P7_TA(2014)0159	Общо европейско право за продажбите ***I	
		Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за общо европейско право за продажбите (COM(2011)0635 — C7-0329/2011 — 2011/0284(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0284	Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за общо европейско право за продажбите	638

2017/C 285/65	P7_TA(2014)0160	Производство, представяне и продажба на тютюневи и свързани с тях изделия ***I	
		Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия (COM(2012)0788 — C7-0420/2012 — 2012/0366(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0366	Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО	725

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

2017/C 285/66	P7_TA(2014)0165	Европейска заповед за разследване в наказателноправната област ***I	
		Законодателна резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно Европейската заповед за разследване в наказателноправната област (09288/2010 — C7-0185/2010 — 2010/0817(COD))	
	P7_TC1-COD(2010)0817	Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 27 февруари 2014 г. с оглед на приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси	727

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

2017/С 285/67

P7_TA(2014)0166

Визови изисквания за граждани на трети страни ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (COM(2013)0853 — C7-0430/2013 — 2013/0415(COD))

P7_TC1-COD(2013)0415

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 27 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване 728

2017/С 285/68

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно проекторешението на Съвета за сключването на Споразумение за доброволно партньорство между Европейския съюз и Република Индонезия относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с продукти от дървен материал за Европейския съюз (11767/1/2013 — C7-0344/2013 — 2013/0205(NLE)) 729

2017/С 285/69

P7_TA(2014)0168

Контрол на лица на външните граници ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета за въвеждане на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на Хърватия и Кипър на определени документи за равностойни на националните им визи за транзитно преминаване или планиран престой на тяхна територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни, и за отмяна на Решение № 895/2006/ЕО и Решение № 582/2008/ЕО на Европейския парламент и Съвета (COM(2013)0441 — C7-0186/2013 — 2013/0210(COD))

P7_TC1-COD(2013)0210

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 27 февруари 2014 г. с оглед приемането на Решение .../2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за въвеждане на опростен режим за контрола на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на България, Хърватия, Кипър и Румъния на определени документи за равностойни на националните им визи за транзитно преминаване или планиран престой на тяхна територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни, и за отмяна на Решения № 895/2006/ЕО и № 582/2008/ЕО 730

2017/С 285/70

P7_TA(2014)0169

Третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (COM(2012)0650 — C7-0371/2012 — 2012/0309(COD))

P7_TC1-COD(2012)0309

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 27 февруари 2014 г. с оглед на приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници ■ , както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване 731

Легенда на използваните знаци

- * Процедура на консултация
- *** Процедура на одобрение
- ***I Обикновена законодателна процедура (първо четене)
- ***II Обикновена законодателна процедура (второ четене)
- ***III Обикновена законодателна процедура (трето четене)

(Посочената процедура се базира на правното основание, предложено в проекта на акт.)

Изменения, внесени от Парламента:

Новите части от текста се посочват с получер курсив. Заличените части от текста се посочват със символа ■ или се зачеркват. Заместванията се обозначават, като се посочва с получер курсив новият текст и се заличава или зачерква заместваният текст.

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЕСИЯ 2013—2014 г.

Заседания от 24 до 27 февруари 2014 г.

Протоколите от тази сесия са публикувани в ОВ С 61, 19.2.2015 г.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

Вторник, 25 февруари 2014 г.

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

P7_TA(2014)0126

Борба с насилието над жени

Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г., съдържаща препоръки към Комисията относно борбата с насилието над жени (2013/2004(INL))

(2017/C 285/01)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид членове 2 и 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално членове 23 — 25 от нея,
- като взе предвид своята резолюция от 24 март 2009 г. относно борбата срещу гениталното осакатяване на жени ⁽¹⁾ и резолюцията си от 14 юни 2012 г. относно прекратяване на гениталното осакатяване на жени ⁽²⁾,
- като взе предвид своята декларация от 22 април 2009 г. за кампанията „НЕ на насилието спрямо жените“ ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 26 ноември 2009 г. относно премахването на насилието срещу жените ⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 5 април 2011 г. относно приоритетите и очертаването на новата политическа рамка на ЕС за борба с насилието срещу жени ⁽⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 6 февруари 2013 г. относно 57-ата сесия на Комисията по статута на жените към ООН (КСЖ): изкореняване и предотвратяване на всички форми на насилие спрямо жени и момичета ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 11 октомври 2007 г. за убийството на жени в Мексико и Централна Америка и ролята на Европейския съюз в борбата срещу това явление ⁽⁷⁾,
- като взе предвид Стратегията на Комисията за равенство между жените и мъжете 2010 — 2015 г., представена на 21 септември 2010 г.,
- като взе предвид Плана за действие на Комисията за изпълнение на Програмата от Стокхолм (COM(2010)0171),

⁽¹⁾ ОВ С 117 Е, 6.5.2010 г., стр. 52.

⁽²⁾ ОВ С 332 Е, 15.11.2013 г., стр. 87.

⁽³⁾ ОВ С 184 Е, 8.7.2010 г., стр. 131.

⁽⁴⁾ ОВ С 285 Е, 21.10.2010 г., стр. 53.

⁽⁵⁾ ОВ С 296 Е, 2.10.2012 г., стр. 26.

⁽⁶⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0045.

⁽⁷⁾ ОВ С 227 Е, 4.9.2008 г., стр. 140.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- като взе предвид програма „Права, равенство и гражданство“ за периода 2014—2020 година,
- като взе предвид заключенията на Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси (EPSCO) от 8 март 2010 г. относно премахването на насилието срещу жените,
- като взе предвид Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография, и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета ⁽¹⁾,
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 18 септември 2012 г., озаглавено „Изкореняване на домашното насилие над жени“ ⁽²⁾,
- като взе предвид Насоките на ЕС относно насилието спрямо жени и момичета и премахването на всички форми на дискриминация срещу тях,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (Конвенция от Истанбул),
- като взе предвид член 11, параграф 1, буква г) от Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, приета с Резолюция 34/180 на Общото събрание на ООН от 18 декември 1979 г.,
- като взе предвид разпоредбите на правните инструменти на Организацията на Обединените нации (ООН) в областта на правата на човека, и по-специално инструментите, свързани с правата на жените, като Устава на ООН, Всеобщата декларация за правата на човека, Международния пакт за граждански и политически права, Международния пакт за граждански и политически права, Международния пакт за икономически, социални и културни права, Конвенцията за преследване на търговията с хора и експлоатацията на чужда проституция, Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените и факултативния протокол към нея, Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание, Конвенцията от 1951 г. относно статута на бежанците и принципа на неотблъскване, Конвенцията на Обединените нации за правата на хората с увреждания,
- като взе предвид други инструменти на ООН относно насилието над жени, като например Виенската декларация и програма за действие от 25 юни 1993 г., приета от Световната конференция по правата на човека (A/CONF. 157/23), и Декларацията на ООН за премахване на насилието над жени от 20 декември 1993 г. (A/RES/48/104),
- като взе предвид резолюциите на Общото събрание на ООН от 12 декември 1997 г., озаглавена „Мерки в областта на предотвратяването на престъпления и наказателното право за премахване на насилието срещу жени“ (A/RES/52/86), от 18 декември 2002 г., озаглавена „Мерки за премахване на престъпленията, извършени срещу жени в защита на честта“ (A/RES/57/179), и от 22 декември 2003 г., озаглавена „Премахване на домашното насилие срещу жените“ (A/RES/58/147), и резолюцията на Общото събрание на ООН от 5 март 2013 г., озаглавена „Засилване на световните усилия за премахване на гениталното осакатяване на жени“ (A/RES/67/146),
- като взе предвид докладите на специалните докладчици на Върховния комисар на ООН по правата на човека относно насилието над жени и Общата препоръка № 19, приета от Комитета за премахване на дискриминацията по отношение на жените (11-а сесия, 1992 г.),
- като взе предвид декларацията и платформата за действие от Пекин, приети от Четвъртата световна конференция за жените на 15 септември 1995 г., и своята резолюция от 18 май 2000 г. относно последващите действия във връзка с платформата за действие от Пекин ⁽³⁾, своята резолюция от 10 март 2005 г. относно последващите действия във връзка с Четвъртата световна конференция за жените — платформа за действие (Пекин+10) ⁽⁴⁾, и своята резолюция от 25 февруари 2010 г. относно Пекин+15 — Програма за действие на ООН за равенство между половете ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 351, 15.11.2012 г., стр. 21.

⁽³⁾ ОВ С 59, 23.2.2001 г., стр. 258.

⁽⁴⁾ ОВ С 320 Е, 15.12.2005 г., стр. 247.

⁽⁵⁾ ОВ С 348 Е, 21.12.2010 г., стр. 11.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- като взе предвид резолюцията на Общото събрание на ООН от 19 декември 2006 г., озаглавена „Активизиране на усилията за премахване на всички форми на насилие над жени“ (A/RES/61/143), и Резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността,
 - като взе предвид заключенията на 57-ата сесия на Комисията по статута на жените относно премахването и предотвратяването на всички форми на насилие срещу жени и момичета,
 - като взе предвид доклада на специалния докладчик на ООН относно насилието срещу жените, неговите причини и последици г-жа Рашида Манджу от 16 май 2012 г.,
 - като взе предвид член 5 от Международния план за действие от Мадрид по въпросите на застаряването,
 - като взе предвид оценката на европейската добавена стойност ⁽¹⁾,
 - като взе предвид членове 42 и 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правата на жените и равенството между половете и становището на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0075/2014),
- A. като има предвид, че в Директива 2012/29/ЕС ⁽²⁾ за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления насилието, основано на пола, се определя като насилие, което е насочено срещу дадено лице поради неговия пол, полова идентичност или полова изразяване, или което засяга непропорционално лица от определен пол; като има предвид, че то може да причинява физическо, сексуално, емоционално или психическо страдание или икономически загуби на жертвата и се разбира като форма на дискриминация и нарушение на основните свободи на жертвата, и включва насилие при близки взаимоотношения, сексуално насилие (включително изнасилване, сексуално насилие и тормоз), трафик на хора, робство и различни форми на увреждащи практики, като например принудителни бракове, генитално осакатяване и т.нар. „престъпления на честта“;
- Б. като има предвид, че насилието, основано на пола, включва както жертви, така и извършители от всички възрастови групи, с всякакъв образователен ценз, доходи и положение в обществото и е свързано с неравното разпределение на властта между жените и мъжете и с идеи и поведение, базиращи се на стереотипи в нашето общество, които трябва да бъдат преодолявани на възможно най-ранен етап, за да се променят нагласите;
- В. като има предвид, че жените стават все по-често жертва на насилие от страна на бивши или настоящи съпрузи или партньори; като има предвид, че в някои страни броят на жертвите е нараснал рязко и последиците за тях отбелязват тенденция към значително утежняване, стигащо дори до смърт, и статистическите данни показват, че броят на убитите жени представлява все по-голям дял от общия брой на убийствата;
- Г. като има предвид, че статистически проучвания в някои страни сочат, че въпреки че броят на убийствата не се е повишил като цяло, броят на убитите жени съставлява нарастващ дял от общия брой, което доказва, че насилието над жени нараства;
- Д. като има предвид, че крайната бедност увеличава риска от насилие и други форми на експлоатация, които възпрепятстват пълното участие на жените във всички сфери на живота и постигането на равенство между половете;
- Е. като има предвид, че по-голямата независимост и социалното и икономическото участие прави жените по-малко уязвими и намалява насилието, основано на пола;
- Ж. като има предвид, че напоследък, с нарастващото използване на онлайн социални мрежи, се проявяват нови стереотипи и форми на дискриминация и насилие, като например практиките на сприятеляване с цел сексуален тормоз, насочени по-конкретно към юноши;
- З. като има предвид, че продължават да съществуват сексистки нагласи сред по-младото поколение относно ролите на половете; младите жени, станали жертва на насилие, продължават да бъдат обвинявани и заклеймявани от връстниците си и от останалото общество;

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- И. като има предвид, че насилието представлява травмиращо преживяване за всеки мъж, жена или дете, но насилието, основано на пола, се упражнява по-често от мъже над жени и момичета, което едновременно отразява и засилва неравенствата между мъжете и жените и излага на риск здравето, достойнството, сигурността и независимостта на жертвите;
- Й. като има предвид, че на децата, които са били свидетели на насилие над техен близък, трябва да се обръща внимание и за тях трябва да се полагат грижи от гледна точка на необходимото психологично лечение и социални грижи; като има предвид още, че децата, които са били свидетели на насилие, са изложени на сериозен риск да бъдат засегнати от емоционални проблеми и проблеми във взаимоотношенията;
- К. като има предвид, че жените, които са жертви на насилие, основано на пола, и техните деца често се нуждаят от специална подкрепа и защита поради големия риск от вторично и повторно виктимизиране, сплашване и отмъщение, свързан с подобно насилие;
- Л. като има предвид, че жените и децата — жертви на насилие, се нуждаят от специални приюти, където да им се предлагат подходящи здравни услуги, правна помощ и психологични консултации и терапия; като има предвид, че на приютите за жени следва да се предоставя подходящо финансиране от държавите членки;
- М. като има предвид, че извършването от мъже насилие над жени се отразява на мястото на жените в обществото и тяхното самоопределение по отношение на собственото им здраве, достъпа до заетост и образование, интеграцията в социални и културни дейности, икономическата независимост, участието в обществения и политически живот и във вземането на решения, както и на отношенията им с мъжете и на изграждането на самоуважение;
- Н. като има предвид, че насилието над жени може да остави дълбоки физически и психологически белези, да увреди общото здравословно състояние на жените и момичетата, в това число и тяхното репродуктивно и сексуално здраве, а в някои случаи може да доведе до смърт, наричана още феминицид;
- О. като има предвид, че за борба с насилието над жени и по-общо на насилието, основано на пола, е необходимо образование и обучение от много ранна възраст, тъй като то развива у младите уменията да уважават своите партньори, независимо от техния пол, както и осъзнаване на принципите на равенството;
- П. като има предвид, че насилието над жени приема все по-неприемливи форми, в това число включването на жени в групи, организиращи трафик на жени с цел сексуална експлоатация;
- Р. като има предвид, че според изследванията относно насилието над жени между една пета и една четвърт от жените в Европа са преживели актове на физическо насилие поне веднъж през живота си като възрастни, а повече от една десета са били жертва на сексуално насилие, включващо употреба на сила ⁽¹⁾;
- С. като има предвид, че според оценката на европейската добавена стойност годишните разходи за ЕС вследствие на основано на пола насилие над жени възлизат на 228 млрд. евро през 2011 г. (т.е. 1,8 % от БВП на ЕС), от които 45 млрд. евро годишно за обществени и държавни услуги и 24 млрд. евро за пропуснати икономически резултати;
- Т. като има предвид, че Агенцията за основните права публикува през март 2013 г. някои предварителни резултати от своето европейско проучване относно насилието над жени, които показват, наред с другото, че: четири от пет жени не са потърсили никаква услуга, например здравни грижи, социални услуги, или подкрепа за жертвите, след най-сериозните инциденти, свързани с насилие, извършено от хора, различни от техните партньори; сред жените, потърсили помощ, най-много са потърсили медицински услуги, което подчертава необходимостта да се гарантира, че специалистите в здравеопазването могат да отговорят на потребностите на жертвите на насилие; две от пет жени не са осведомени за закони или политически инициативи, които да ги защитават в случай на домашно насилие, а половината не знаят за каквито и да било закони или инициативи с цел превенция;
- У. като има предвид, че в своята стратегия за равенство между половете за периода 2010 — 2015 г. Комисията подчертава, че насилието, основано на пола, е един от ключовите проблеми, които следва да бъдат разрешени за постигане на истинско равенство между половете;

⁽¹⁾ Работна група на Съвета на Европа за борба с насилието над жени, включително домашното насилие (EG-TFV), окончателен доклад за дейността, септември 2008 г.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- Ф. като има предвид, че правната уредба, установена в Договора от Лисабон, предлага нови възможности за засилване на сътрудничеството в областта на политиката по наказателноправни въпроси на равнището на Съюза, което да позволи на институциите и на държавите членки да работят заедно на сигурна основа, като създават обща правна култура на ЕС за борба с всички форми на насилие и дискриминация срещу жени, която да зачита, а не да замества националните правни системи и традиции;
- Х. като има предвид, че повишаването на осведомеността и мобилизацията, включително чрез медиите и социалните медии, е важен компонент на една ефективна стратегия за превенция;
- Ц. като има предвид, че никое изолирано действие не може да премахне насилието над жени, но че комбинация от мерки в областта на инфраструктурата, правото, съдебната система, правоприлагането, културата, образованието, социалните грижи, здравеопазването, както и други действия, свързани с предоставянето на услуги, може в значителна степен да повиши осведомеността и да намали насилието и последствията от него;
- Ч. като има предвид, че шестте неразривно свързани помежду си цели на мерките за борба с насилието над жени са политика, превенция, предпазване, преследване, предоставяне и партньорство;
- Ш. като има предвид, че е важно да се предприемат по-интензивни действия за борба с индустрията, която разглежда младите момичета и жени като сексуални обекти;
- Щ. като има предвид, че поради различните политики и законодателства в държавите членки жените в Европейския съюз не получават еднаква закрила срещу насилието, извършвано от мъже, наред с другото що се отнася до определянето на престъпленията и обхвата на законодателството, и поради това са по-уязвими от такова насилие;
- АА. като има предвид, че поради фактори като раса, етнически произход, религия или убеждения, здравословно състояние, гражданско състояние, жилище, миграционен статут, възраст, увреждания, класа, сексуална ориентация и полова идентичност жените могат да имат специални потребности и да бъдат по-уязвими от множествена дискриминация;
- АБ. като има предвид, че в много случаи жените не подават жалби срещу актовете на насилие, извършени срещу тях въз основа на пола, поради различни и сложни причини от психологическо, икономическо, социално и културно естество, както и поради липса на доверие в способността на полицията, съдебната система и социалните и здравните служби да им предоставят конкретна помощ; като има предвид, че в някои случаи органите считат насилието, основано на пола, за семеен проблем, който може да бъде разрешен вътре в семейството;
- АВ. като има предвид, че дебатът следва да акцентира върху политиката в областта на репродуктивното здраве;
- АГ. като има предвид, че е от съществено значение да се събират съпоставими, съдържащи разбивка по категории, качествени и количествени данни, обхващащи всички аспекти на проблема, с цел да се разбере действителният обхват на насилието над жени в Съюза и съответно да се разработят ефективни политики;
- АД. като има предвид, че отхвърлянето на 12 декември 2012 г. от Европейския парламент на предложението на Комисията за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно европейска статистика за защитеността от престъпления⁽¹⁾ отново изтъква необходимостта от ново предложение за законодателство на ЕС, което да установява съгласувана система за събиране на статистически данни относно насилието над жени в държавите членки, и като има предвид, че Съветът призова в своите заключения от декември 2012 г. за подобрения в събирането и разпространението на съпоставими, надеждни и редовно актуализирани данни относно всички форми на насилие над жени както на национално равнище, така и на ниво ЕС;
- АЕ. като има предвид, че гениталното осакатяване на жени е международно признато като нарушение на правата на човека, представлява форма на изтезание на момичетата и жените и отразява дълбоко вкорененото неравенство между половете; като има предвид, че гениталното осакатяване на жени представлява крайна форма на дискриминация по отношение на жените, почти винаги се извършва върху малолетни и непълнолетни и представлява нарушение на правата на детето;
- АЖ. като има предвид, че проституцията може да се разглежда като вид насилие над жените поради въздействието, което има върху тяхното физическо и психично здраве, особено в случаите на принудителна проституция и на трафик на жени с цел проституция;
- АЗ. като има предвид, че се наблюдава засилване на опасната тенденция на т.нар. „престъпления на честта“ в пределите на Европейския съюз, която най-често засяга млади момичета;

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0494.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- АИ. като има предвид, че малтретирането на възрастните хора е международно признато за нарушение на човешките права на по-възрастните жени, също и предвид необходимостта да се предотвратява и провежда борба срещу малтретирането на възрастните хора във всички държави от ЕС;
- АЙ. като има предвид, че приемането на новите Насоки на ЕС относно насилието спрямо жени и момичета и премахването на всички форми на дискриминация срещу тях, както и отделната глава относно закрилата на жените от основано на пола насилие в Стратегическата рамка и плана за действие на ЕС относно правата на човека, отбелязват ясната политическа воля на ЕС да разглежда въпроса за правата на жените като приоритетен и да предприеме дългосрочни действия в тази област; като има предвид, че постигането на съгласуваност между вътрешното и външното измерение на политиките относно правата на човека могат понякога да разкрият несъответствие между думи и дела;
- АК. като има предвид, че според доклади на Комисията и Амнести интернешънъл гениталното осакатяване засяга стотици хиляди жени и момичета в Европа, като обикновено цитираният брой на жертвите е 500 000; като има предвид, че несъответствията между законовите разпоредби в държавите членки водят до явлението на т.нар. трансграничен „туризъм за генитално осакатяване“ в рамките на ЕС;
- АЛ. като има предвид, че продължава да е необходимо ЕС да сътрудничи с трети държави с цел премахване на насилствената практика на генитално осакатяване на жени; като има предвид, че държавите членки и третите държави, чието национално законодателство разглежда гениталното осакатяване на жени като престъпление, трябва да следят за прилагането на това законодателство;
1. Иска от Комисията да представи до края на 2014 г., въз основа на член 84 от ДФЕС, предложение за акт за определяне на мерки за насърчване и подкрепа на действията на държавите членки в областта на превенцията на насилието над жени и момичета, в съответствие с подробните препоръки, посочени в приложението към настоящия доклад;
 2. Призовава Комисията да представи преразгледано предложение за регламент относно европейските статистически данни, което да е съсредоточено върху жестоките престъпления и да включва също така съгласувана система за събиране на статистически данни за основаното на пола насилие в държавите членки;
 3. Изисква от Съвета да приведе в действие т.нар. клауза за преход, като приеме единодушно решение за определяне на насилието над жени и момичета (и други форми на основано на пола насилие) за област на престъпност, включена в член 83, параграф 1 от ДФЕС;
 4. Призовава Комисията да насърчава ратифицирането на национално равнище на Конвенцията от Истанбул относно насилието над жени и да открие процедурата за присъединяване на ЕС към нея, след като извърши оценка на въздействието и добавената стойност на последната;
 5. Изисква от Комисията да представи обща стратегия на ЕС и план за действие за борба с насилието над жени и момичета, както беше предвидено в Плана за действие от 2010 г. за изпълнение на Програмата от Стокхолм, с цел осезаема и ефективна защита на неприкосновеността, равенството (член 2 от ДЕС) и благоденствието (член 3, параграф 1 от ДЕС) на жените в пространство на свобода, сигурност и правосъдие, като се постави акцент по-специално върху осведомяването на жените относно правата им и на мъжете и момчетата (от най-ранна възраст) относно необходимостта от зачитане на физическата и психическата неприкосновеност на жените, с цел да се спомогне за предотвратяване на това насилие, като се подчертава необходимостта от това, полицейските и съдебните служби да получат подходящо обучение за справяне със специфичните предизвикателства на насилието, основано на пола, и като се насърчават държавите членки да вземат мерки, за да се помогне на жертвите да изградят отново живота си и да възстановят самоувереността си, така че да се предпазят от уязвимост или зависимост в бъдеще; счита, че посочената стратегия следва да обърне специално внимание на уязвимите групи, като например възрастните хора, лицата с увреждания, имигрантите и ЛГБТ (лесбийки, гейове, бисексуални и трансексуални) лица, и че тя следва също така да обхваща мерки в подкрепа на децата, станали свидетели на насилие, и да ги признае като жертви на престъпление;
 6. Призовава Комисията да насърчава сътрудничеството между държавите членки и женски неправителствени и други организации, с цел да се подготви и прилага ефективна стратегия за премахване на насилието над жени;
 7. Насърчава Комисията да приеме първите стъпки в насока към създаване на Европейска обсерватория по проблемите на насилието над жени и момичета, която да надгражда съществуващите институционални структури (Европейски институт за равенство между половете (EIGE)) и да се ръководи от координатор на ЕС за борбата с насилието над жени и момичета;
 8. Призовава настоятелно Комисията да обяви в следващите три години Европейска година за прекратяване на насилието над жени и момичета, с цел повишаване на осведомеността на гражданите и всички политици за този широко разпространен проблем, който засяга всички държави членки, с оглед представянето на ясен план за действие за слагане на край на насилието над жени;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

9. Призовава Комисията да води борба с „убийствата на честта“, като предоставя образование и подслон за евентуалните жертви, и да мобилизира кампании за повишаване на осведомеността относно тази крайна форма на нарушение на правата на човека и броя на трагичните смъртни случаи при „убийства на честта“;
 10. Призовава държавите членки и заинтересованите страни, в сътрудничество с Комисията, да подпомагат разпространението на информация относно програмите на ЕС и наличното по тях финансиране за борба с насилието над жени;
 11. Потвърждава, че тези препоръки зачитат основните права и принципите на субсидиарност и пропорционалност;
 12. Счита, че финансовите последици от исканото предложение следва да бъдат покрити от бюджета на Съюза, Раздел III (като се гарантира пълна допълняемост със съществуващия бюджетен ред, свързан с предмета на предложението);
 13. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция и придружаващите я подробни препоръки на Комисията и на Съвета, както и на парламентите и правителствата на държавите членки, на Съвета на Европа и на Европейския институт за равенство между половете.
-

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ РЕЗОЛЮЦИЯТА:**ПОДРОБНИ ПРЕПОРЪКИ ПО СЪДЪРЖАНИЕТО НА ИСКАНОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ*****Препоръка 1 относно целта и обхвата на регламента, който следва да бъде приет***

Целта на регламента следва да бъде установяването на мерки за насърчаване и подкрепа на действията на държавите членки в областта на превенцията на насилието, основано на пола.

Насилието, основано на пола, следва да бъде разглеждано (както вече беше посочено в Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР) като насилие, което е насочено срещу дадено лице поради неговия пол, полова идентичност или полово изразяване, или което засяга непропорционално лица от определен пол. То може да причинява физическо, сексуално, емоционално или психическо страдание или икономически загуби на жертвата и може да включва насилие при близки взаимоотношения, сексуално насилие (включително изнасилване, сексуално насилие и тормоз), трафик на хора, робство и различни форми на увреждащи практики, като например принудителни бракове, генитално осакатяване и т.нар. „престъпления на честта“.

Препоръка 2 относно мерките за превенция и борба

Държавите членки следва да разработят редица мерки с цел предотвратяване на и борба с основаното на пола насилие над жени и момичета. Те следва по-конкретно:

- да планират, изпълняват и оценяват годишни всеобхватни стратегии и програми, включително програми за обществено образование и обучение на учители и специалисти в развлекателния сектор, насочени към премахване на пречките, които не позволяват на жените и момичетата да се ползват, неизложени на насилие, с пълните си права и свободи, както и към постигане на дълбока промяна в социалните и културни нагласи;
- да провеждат съответните научни изследвания относно насилието, основано на пола, включително причините и мотивите за насилието, както и да събират и анализират данни, като в същото време полагат усилия за стандартизиране на критериите за регистриране на насилието, основано на пола, така че събраните данни да бъдат съпоставими;
- да организират обучения на длъжностните лица и специалистите, които е вероятно да имат контакт със случаи на насилие, основано на пола, включително служители на правоприлагащите органи, системите за социално подпомагане, центрове за деца (за жертви или свидетели на насилие), здравеопазването и центрoвете за спешна помощ, с цел откриване, идентифициране и правилно третиране на такива случаи, като се обърне специално внимание на потребностите и правата на жертвите;
- да обменят експертни знания, опит, информация и най-добри практики посредством Европейската мрежа за превенция на престъпността (EUCPN);
- да стартират кампании за повишаване на осведомеността (включително кампании, насочени конкретно към мъже), като се консултират и където е необходимо си сътрудничат с неправителствени организации, медии и други заинтересовани страни;
- ако все още нямат такива, да създадат и подкрепят национални безплатни горещи линии за помощ със специализиран персонал;
- да осигурят наличието на специализирани приюти (замислени едновременно като звено за пръв контакт за помощ и като безопасно и предоставящо възможности пространство за жени) и да им предоставят необходимите условия и обучен по подходящ начин персонал, така че да предлагат място поне на една жена на 10 000 жители;
- да осигурят подкрепа за женски НПО и за организации на гражданското общество, работещи за предотвратяване на основаното на пола насилие над жени и момичета;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Препоръка 3 относно национални докладчици или равностойни механизми

В срок от една година от датата на влизане в сила на регламента държавите членки следва да вземат необходимите мерки за създаването на национални докладчици или други равностойни механизми. Задачите на подобни механизми следва да включват извършване на оценка на тенденциите в насилието, основано на пола, измерване на резултатите от мерките, предприети за борба с тях на национално и местно равнище, събиране на статистически данни и годишно докладване пред Комисията и компетентните комисии на Европейския парламент.

Препоръка 4 относно координиране на стратегията на Съюза за борба с насилието над жени

За да се допринесе за въвеждането на координирана и консолидирана стратегия на Съюза за борба с насилието, основано на пола, държавите членки следва да предоставят на Комисията информацията, посочени в препоръка 3.

Препоръка 5 относно докладването

В срок до 31 декември всяка година, считано от годината, следваща тази на влизането в сила на регламента, Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, в който оценява до каква степен държавите членки са взели мерки вследствие на този регламент.

Докладът включва списък на предприетите мерки и изтъква добрите практики.

Препоръка 6 относно създаването на форум на гражданското общество

Комисията води тесен диалог със съответните организации на гражданското общество и съответните компетентни органи, работещи по проблемите на насилието, основано на пола, на местно, регионално, национално, европейско или международно равнище, и създава за тази цел форум на гражданското общество.

Форумът представлява механизъм за обмен на информация и обединяване на познания. Той осигурява тесен диалог между институциите на Съюза и съответните заинтересовани страни.

Форумът е отворен за съответните заинтересовани страни по параграф 1 и заседава най-малко веднъж годишно.

Препоръка 7 относно финансовото подпомагане

Регламентът следва да определи източника на финансово подпомагане в рамките на бюджета на Съюза (раздел III) за действията, посочени в препоръка 3.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0127

Делегиране на законодателни правомощия и упражняване на изпълнителните правомощия от страна на Комисията**Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно последващи действия във връзка с делегирането на законодателни правомощия и контрола от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (2012/2323(INI))**

(2017/C 285/02)

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
 - като взе предвид Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾,
 - като взе предвид Общото споразумение относно делегираните актове, одобрено на 3 март 2011 г. от Председателския съвет,
 - като взе предвид Рамковото споразумение относно взаимоотношенията между Европейския парламент и Европейската комисия ⁽²⁾, по-специално точка 15 и приложение 1 към него,
 - като взе предвид решението на Съда на ЕС от 5 септември 2012 г. по дело C-355/10, Парламентът с/у Съвета (все още не е публикувано в Сборника) и висящо дело C-427/12 Комисията с/у Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз,
 - като взе предвид своята резолюция от 5 май 2010 г. относно правото на делегиране на законодателни правомощия ⁽³⁾,
 - като взе предвид информационния доклад на Европейския икономически и социален комитет, приет на 19 септември 2013 г., относно по-добро регулиране: актове за изпълнение и делегирани актове,
 - като взе предвид писмото от 26 ноември 2012 г. от председателя на Парламента до председателя на Съвета на председателите на комисии относно хоризонталните принципи за използване на делегираните актове във връзка със законодателните програми, обхванати от многогодишната финансова рамка (МФР), одобрени от Председателския съвет на неговото заседание от 15 ноември 2012 г.,
 - като взе предвид писмото от 8 февруари 2013 г. от председателя на Парламента до председателите на Съвета и на Комисията относно липсата на напредък в Съвета по отношение на предложенията за хармонизиране в областта на селското стопанство и рибарството,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становищата на комисията по развитие, комисията по икономически и парични въпроси, комисията по заетостта и социалните въпроси, комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, комисията по промишленост, изследвания и енергетика, комисията по транспорт и туризъм, комисията по земеделие и развитие на селските райони, комисията по рибно стопанство и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0435/2013),
- A. като има предвид, че с Договора от Лисабон беше въведена възможността Парламентът и Съветът (наричани заедно по-нататък „законодател“) да делегират част от своите правомощия на Комисията в законодателен акт (наричан по-нататък „основен акт“); като има предвид, че делегирането е деликатна операция, при която на Комисията се възлага да упражнява правомощия, които са присъщи на ролята на законодателя; като има предвид, че е необходимо да се осигури правилното прилагане на Договора, за да се гарантира достатъчно ниво на демократична легитимност също така и на делегираните актове; като има предвид, че следователно отправната точка при разглеждане на въпроса с делегирането трябва винаги да бъде свободата на законодателя, като има предвид, че в съответствие с установената съдебна практика приемането на правила, които са от съществено значение за предвидения обхват, е запазено за законодателя; което означава, че

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.⁽²⁾ ОВ L 304, 20.11.2010 г., стр. 47.⁽³⁾ ОВ C 81 E, 15.3.2011 г., стр. 6.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

приемането на разпоредби, налагащи вземането на политически решения, попадащи в рамките на отговорност на законодателя, не може да бъде делегирано; като има предвид, че поради това делегираните правомощия могат да се състоят единствено от допълнение или изменение на части от законодателен акт, които са несъществени; като има предвид, че така приетите от Комисията делегирани актове ще бъдат незаконодателни актове от общ характер; като има предвид, че основният акт трябва да определя изрично целта, съдържанието, обхвата и продължителността на делегирането и трябва да определя изрично условията, при които се осъществява делегирането,

- Б. като има предвид, че с цел да се определят практическите договорености и съгласуваните разяснения и предпочитания, приложими към делегирането на законодателни правомощия в съответствие с член 290 от ДФЕС, Парламентът, Съветът и Комисията се споразумяха относно общо споразумение относно делегираните актове с оглед на гладко упражняване на делегираните правомощия и ефективен контрол на тези правомощия от страна на Европейския парламент и на Съвета;
- В. като има предвид, че в договорите се предвижда държавите членки да приемат всички необходими мерки по вътрешното право за прилагане на правно обвързващите актове на Съюза, като има предвид обаче, че когато са необходими еднакви условия за изпълнение на правно обвързващите актове на Съюза, тези актове трябва да предоставят изпълнителни правомощия на Комисията (и в някои изключителни случаи на Съвета), както се посочва в член 291 от ДФЕС; като има предвид, че когато основният акт налага приемането на актове за изпълнение от Комисията да бъде подложено на контрол от страна на държавите членки, основният акт следва да предоставя изпълнителните правомощия на Комисията в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011; като има предвид, че Комисията поема съществен ангажимент в изявление, приложено към регламента, спешно да приведе в съответствие достиженията на правото към нова система от делегирани актове и актове за изпълнение, които следва да бъдат завършени през настоящия мандат, включително основни актове, отнасящи се до процедурата по регулиране с контрол (ПРК);
- Г. като има предвид, че е задължение на законодателя да определи за всеки отделен случай нивото на детайлност на всеки законодателен акт и във връзка с това да реши дали да делегира на Комисията правомощия да приема делегирани актове, както и дали ще има нужда от правомощия, за да се осигурят еднакви условия за прилагане на законодателния акт; като има предвид, че предоставянето на подобни делегирани или изпълнителни правомощия никога не е задължение; като има предвид, че подобно предоставяне следва при все това да се обмисли, когато са необходими гъвкавост и ефикасност, и то не може да бъде дадено посредством обикновената законодателна процедура; като има предвид, че решението относно това дали да се предоставят делегирани или изпълнителни правомощия трябва да се основава на обективни фактори, позволяващи съдебен контрол на приетото решение; като има предвид, че липсата на съдебна практика по член 290 от ДФЕС и определените в него критерии затрудниха Европейския парламент и Съвета да се споразумеят за границата между актовете за изпълнение и делегираните актове;
- Д. като има предвид, че делегирането на правомощия на Комисията не е само технически въпрос, но може да включва въпроси от съществено политическо значение за гражданите и потребителите, предприятията и цели сектори на Съюза поради своето възможно социално-икономическо въздействие и въздействие върху околната среда и здравето;
- Е. като има предвид, че законодателните преговори по много досиета показаха различно тълкуване по някои въпроси сред институциите; като има предвид, че в съответствие с член 37а от Правилника за дейността на ЕП парламентарните комисии могат да поискат становище от комисията по правни въпроси при упражняването на контрол върху предложение, което предвижда делегирани актове; като има предвид, че на 13 януари 2012 г. Председателският съвет одобри обща насока и на 19 април 2012 г. одобри хоризонтален подход, който да бъде следван от отделните комисии с цел преодоляване на различията в становищата; като има предвид, че е необходимо тази обща насока да бъде допълнително разработена като Парламентът определи своите критерии за прилагането на членове 290 и 291 от ДФЕС и като се опита да постигне съгласие по тези критерии със Съвета и Комисията;

Критерии за прилагане на членове 290 и 291 от ДФЕС

1. Счита, че следните незадължителни критерии следва да бъдат спазвани от страна на Парламента при прилагането на членове 290 и 291 от ДФЕС; този списък от критерии не следва да се счита за изчерпателен:

- решението за обвързващия или необвързващия характер на дадена мярка трябва да бъде взето въз основа на нейния характер и съдържание; единствено правомощието за приемане на правно обвързващи мерки може да бъде делегирано в съответствие с член 290 от ДФЕС.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- Комисията може единствено да изменя законодателните актове чрез делегирани актове. Това включва изменение на приложенията, тъй като приложенията са неразделна част от законодателния акт. Приложенията не трябва да се прибавят или да се заличават с цел да се задейства или избягва използването на делегираните актове; ако законодателят счита, че текстът следва да бъде неразделна част от основния акт, той може да реши да включи този текст в приложението. Това важи в особена степен по отношение на списъците или регистрите на Съюза с разрешени продукти или вещества, които следва да останат, в интерес на правната сигурност, неразделна част от основния акт, ако е целесъобразно, под формата на приложение. Мерките, предназначени за допълнително определяне на точното съдържание на задълженията, изложени в законодателния акт, са замислени, за да допълват основния акт чрез добавяне на несъществени елементи.
- Мерките, водещи до избор на приоритетите, целите или очакваните резултати, следва да се приемат чрез делегирани актове, ако законодателят реши да не ги включи в самия законодателен акт.
- Мерките, предназначени да определят (допълнителни) условия, критерии или изисквания, които трябва да бъдат изпълнени — чието изпълнение трябва да бъде гарантирано от държавите членки или други лица или правни субекти, пряко засегнати от законодателството — по дефиниция ще променят съдържанието на законодателството и ще добавят нови правила за общо прилагане. Следователно създаването на такива допълнителни правила или критерии могат да се осъществяват само чрез делегиран акт. За разлика от това, прилагането на правилата или критериите, които вече са установени в основния акт (или в бъдещия делегиран акт), без да се променя същността на правата или задълженията, произтичащи от тях, и без да се прави допълнителен избор на политически решения, може да се постигне чрез актове за изпълнение.
- При определени обстоятелства Комисията е оправомощена да приеме допълнителни обвързващи правила от общ характер, които засягат по същество правата или задълженията, определени в основния акт. По дефиниция тези мерки ще допълват мерките, посочени в основния акт, определящ допълнително политиката на Съюза. Това може да бъде постигнато единствено чрез делегиран акт.
- В зависимост от структурата на въпросната финансова програма, несъществени елементи, които изменят или допълват основния акт, като например свързаните с конкретни технически въпроси, стратегически интереси, цели, очаквани резултати и т.н., могат да бъдат приети чрез делегирани актове, доколкото те не са включени в основния акт. Само за елементи, които не отразяват допълнителна политическа ориентация или ориентация на политика, законодателят може да реши да даде възможност те да бъдат приети чрез актове за изпълнение.
- Мярка, която определя вида на информацията, която следва да се предостави съгласно основния акт (т.е. точното съдържание на информацията), обикновено допълва задължението за предоставяне на информацията и следва да се изпълнява посредством делегиран акт.
- Мярка, определяща условията за предоставяне на информацията (т.е. формат), обикновено не се добавя към задължението за предоставяне на информацията. Вместо това тази мярка позволява еднакво прилагане. Поради тази причина това следва да се извършва по правило посредством акт за изпълнение.
- Мерките за установяване на процедура (т.е. начин на изпълнение или за въвеждане в действие на нещо) може да представляват делегиран акт или акт за изпълнение (или дори съществен елемент от основния акт) в зависимост от съдържанието им, контекста и характера на разпоредбите, определени в основния акт. Мерките за установяване на елементи от процедури, включващи други несъществени политически решения за допълване на законодателната рамка, предвидена в основния акт, по принцип следва да бъдат определени в делегирани актове. Мерките, определящи подробно елементите на процедурите, за да се осигурят еднакви условия за изпълнението на дадено задължение, определено в основния акт, следва да бъдат като цяло мерки за прилагане.
- Както при процедурите, правомощието за определяне на методи (т.е. начини на действие, преди всичко по редовен и систематичен начин) или методологията (т.е. правила за определяне методите) може да представляват делегирани актове или актове за изпълнение, в зависимост от съдържанието и контекста.
- Като цяло делегирани актове следва да се използват, когато основният акт предоставя на Комисията значителна свобода на действие по собствена преценка за допълване на законодателната рамка, предвидена в основния акт.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- Разрешенията могат да бъдат мерки с общо приложение. Такъв например е случаят, когато решенията се отнасят до разрешение или забрана за включването на дадено вещество в храни, козметика и др. Тези решения са общи, тъй като те засягат всеки оператор, който желае да използва това вещество. В такива случаи, ако решението на Комисията е изцяло въз основа на критериите, съдържащи се в основния законодателен акт, то може да бъде акт за изпълнение; въпреки това, когато критериите все пак позволяват на Комисията да направи допълнителен несъществен/вторичен политически избор или избор на политика, разрешението следва да бъде делегиран акт, тъй като то ще допълни основния акт.
- Законодателен акт може само да делегира на Комисията правомощието да приема незаконодателни актове с общо приложение. Мерки за индивидуално прилагане следователно не могат да се приемат чрез делегирани актове. Актът е с общо приложение, ако се прилага към обективно определени положения и поражда правни последици спрямо категории лица, посочени общо и абстрактно.
- Актовете за изпълнение не следва да добавят допълнителни политически насоки, а правомощията, които се дават на Комисията, не следва да оставят значителна свобода на действие.

Общи бележки

2. Настоятелно призовава Комисията и Съвета да започнат преговори с Европейския парламент с оглед постигане на споразумение относно горепосочените критерии; счита, че това може да се постигне в рамките на преразглеждане на Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество, което да включва тези критерии;
3. Отново посочва решенията, взети от Председателския съвет на неговите заседания от 13 януари 2011 г. и 19 април 2012 г. във връзка с делегираните актове и актовете за изпълнение, и подчертава, че Парламентът следва винаги да настоява за използване на делегирани актове за всички правомощия, делегирани на Комисията, отговарящи на критериите, посочени в член 290 от ДФЕС, както и че документите, в които институционалните права на Парламента по отношение на включването на делегираните актове не са гарантирани, не следва да се включват в дневния ред на пленарните заседания за гласуване с цел постигане на споразумение; подчертава, че още в началото на преговорите Парламентът следва да разгледа въпроса за делегираните актове и актовете за изпълнение като ключов институционален въпрос за Парламента;
4. Призовава Комисията да предоставя в бъдеще изрична и устойчива обосновка на това, защо предлага делегиран акт или акт за изпълнение в рамките на законодателно предложение и защо счита неговото нормативно съдържание за несъществено; припомня, че от разпоредбите на членове 290 и 291 от ДФЕС става ясно, че делегираните актове и актовете за изпълнение са предназначени да отговарят на различни нужди и следователно не могат да се заместват взаимно;
5. Счита, че за да се засили позицията на докладчиците на ЕП в законодателните преговори, следва по-често да се прибегва до възможността за искане на становище от комисията по правни въпроси в съответствие с член 37а от Правилника за дейността на ЕП;
6. Изразява сериозна загриженост, че привеждането в съответствие на достиженията на правото на ЕС с Договора от Лисабон четири години след влизането му в сила е осъществено само частично; приветства представянето от страна на Комисията на последните предложения за привеждане в съответствие на останалите законодателни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (ПРК); подчертава обаче необходимостта да се започнат възможно най-скоро преговори по тези предложения, за да се приключи с тази задача преди края на настоящия парламентарен мандат; счита, че поне всички случаи, разглеждани по-рано в рамките на ПРК, понастоящем следва да бъдат приведени в съответствие с член 290 от ДФЕС, тъй като мерките по ПРК са и мерки от общ характер, предназначени да изменят несъществени елементи от основния акт, наред с другото като се заличат някои от тези елементи или като се допълни основният акт чрез добавяне на нови несъществени елементи; същевременно призовава Съвета да постигне напредък в разговорите по тези конкретни предложения за привеждане в съответствие, които все още са блокирани в Съвета, включително предложенията в областта на селското стопанство и рибарството;
7. Изразява загриженост, че макар и в някои случаи да може да е добро решение, вследствие на систематичното задържане на всички политически елементи в основния акт член 290 от ДФЕС може в даден момент да престане да служи като ценно средство за рационализиране на законодателния процес, което е неговото първоначално предназначение с оглед избягването на микроуправлението и тромавата и продължителна процедура на съвместно вземане на решение; подчертава, че в някои случаи този подход може да бъде изключително труден за прилагане, като например в сектори, в които технологиите са все още в процес на развитие;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

8. Подчертава, че в случаите, когато е решено да се използват актове за изпълнение, преговарящият екип на Парламента следва внимателно да направи оценка на това какъв вид контрол от страна на държавите членки е необходим и дали трябва да се използва процедурата по консултиране или по разглеждане; подчертава, че при използване на процедура по разглеждане преговарящите екипи на Парламента следва да приемат т. нар. „клауза без становище“ само в изключителни и надлежно обосновани случаи, тъй като тя не позволява на Комисията да приеме проекта на акта за изпълнение, ако комисията, съставена от представители на държавите членки и председателствана от Комисията, е „без становище“;
9. Препоръчва на Комисията да не злоупотребява с делегираните актове за откриване отново на разисквания на въпроси, по които в рамките на трестранни преговори е постигнато споразумение на политическо равнище; изтъква, че е за предпочитане правомощието за приемане на делегирани актове да бъде предоставено на Комисията само за ограничен период от време;
10. Насърчава своите комисии да наблюдават стриктно използването на делегирани актове и актове за изпълнение в рамките на съответните им области на отговорност; за тази цел изисква от Комисията да подобри административната уредба за предаване и съхраняване на документите, свързани с делегирани актове, включително подготвителните документи, за да се гарантира най-малко същата степен на информираност и прозрачност като тази на съществуващия регистър на актовете за изпълнение, както и за да се гарантира едновременен поток от информация към Европейския парламент и към Съвета в качеството му на законодател;
11. Счита, че е постигнат значителен напредък по отношение на гарантирането на бързото предоставяне на делегираните актове на водещите комисии, което на свой ред се е отразило положително върху упражняването от страна на членовете на ЕП на правото на контрол;
12. Припомня политическата отговорност на законодателя и необходимостта от редовно и своевременно включване на Парламента в подготвителната фаза на делегираните актове; призовава Комисията да държи Парламента, в т.ч. и докладчика, отговорен за въпросното досие, в течение относно графика, заплануваните заседания на експертните групи, както и относно съдържанието на предвидените делегирани актове, включително чрез предоставяне на достъп до съответните бази данни на Комисията, като например CIRCA;
13. Настоятелно призовава Комисията да спазва изцяло параграф 15 от Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия, включително чрез опростяване на процедурата за покана на експерти от Парламента на заседания с национални експерти по искане на компетентната парламентарна комисия; признава, че в резултат на посещаването на тези заседания от страна на експертите на Парламента, Комисията може да бъде поканена на заседания в Парламента, за да се проведе допълнителен обмен на мнения относно изготвянето на делегираните актове; настоятелно призовава Комисията да прилага параграф 15 от Рамковото споразумение също и за частите от заседанията на държавите членки и Комисията, на които се разглеждат въпроси, различни от актовете за изпълнение по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011;
14. Счита, че периодът между предаването на окончателните проекти на актове за изпълнение и тяхното приемане от Комисията в много случаи е прекалено кратък, което не позволява подходящ контрол от страна на Парламента; ето защо призовава Комисията да зачита пълно правото на Парламента да упражни контрол върху окончателните проекти на актове за изпълнение в рамките на един месец, в съответствие със споразумението между Парламента и Комисията от 2008 г. относно процедурите по комитология;
15. Призовава за предоставяне на достатъчно технически и човешки ресурси за делегираните актове и актовете за изпълнение, с цел да се гарантира, наред с другото, ефикасно вътрешно оповестяване на информацията; счита, че разпространението на делегираните актове сред членовете на ЕП под формата на информационен бюлетин улеснява упражняването на контрол върху тези актове и позволява на членовете на ЕП да повдигнат своевременно евентуални възражения;
16. Препоръчва във всяка комисия да бъде назначен постоянен докладчик за делегирани актове и актове за изпълнение, за да се гарантира съгласуваност със съответната комисия и с други комисии; счита, че сходни въпроси трябва да се разглеждат по съгласуван начин, като се запазва необходимата гъвкавост;
17. Приветства факта, че експертите на Комисията са на разположение за участие в информационни срещи с членовете на ЕП, тъй като провеждането на подобни срещи своевременно преди приемането на делегираните актове е полезно с оглед на изясняването на ключовите аспекти на актовете и улесняването на работата на Парламента при извършване на оценка на съответните актове;
18. Отново призовава по-специално членовете на екипите за преговори да обърнат специално внимание на делегираните актове и на актовете за изпълнение при докладването пред компетентната комисия след всяка трестранна среща в съответствие с член 70, параграф 4 от Правилника на дейността;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Забележки относно специфични области

Селско стопанство и рибарство

19. Изразява съжаление относно факта, че досиетата за привеждане в съответствие на съществените законодателни актове в областта на селското стопанство и рибарството са били блокирани от Съвета след неуспеха на преговорите в неофициални тристранни срещи и на първо четене в Европейския парламент; подчертава, че причината за това често е нежеланието на Съвета да използва делегирани актове; отбелязва, че само в контекста на пълните законодателни процедури, свързани с реформата на общата селскостопанска политика и на общата политика в областта на рибарството, е било възможно да се намери решение за привеждане в съответствие, което да е приемливо и за двете страни, въпреки че постигането на споразумение по отношение на някои разпоредби е станало възможно единствено при условие, че те няма да представляват прецедент; настоятелно призовава Съвета да постигне напредък по неуредените досиета за привеждане в съответствие, така че процедурите да могат да бъдат приключени до края на текущия законодателния мандат;

Сътрудничество за развитие

20. Припомня, че особено по отношение на Инструмента за сътрудничество за развитие (ИСП) от 2006 г. насам Парламентът практикува процес на „демократичен контрол“ под формата на политически диалог с Комисията относно проектите на мерки; въпреки това отбелязва, че опитът на Парламента с тази практика е бил нееднозначен и че неговото влияние върху решенията на Комисията е било ограничено;

21. Посочва, че в областта на сътрудничеството за развитие актовете за изпълнение често се основават на предварителни консултации с трети страни, което затруднява промените на късен етап от официалната процедура по комитология; поради това подчертава, че по-ранното уведомление и диалогът с Парламента ще бъдат важни стъпки към по-ефективното използване на правомощията за контрол на Парламента;

Икономически и парични въпроси

22. Посочва, че в областта на финансовите услуги регламентите за европейски надзорни органи (ЕНО) въвеждат регулаторни технически стандарти (РТС) и технически стандарти за изпълнение (ТСИ), на базата на които европейските надзорни органи внасят за приемане в Комисията проект на РТС и проект на ТСИ; счита, че предвид техническата компетентност и специализираните умения на европейските надзорни органи, в случаите, в които е възможно, делегираните актове следва да са под формата на РТС, а не под формата на обикновени делегирани актове; счита също така, че преди приемането на обикновени делегирани актове Комисията следва да поиска техническа консултация със съответния европейски надзорен орган относно съдържанието на съответните актове;

23. Изтъква, че при определени законодателни актове срокът за контролиране на РТС може да бъде удължен с още един месец, като се имат предвид обемът и сложността им, и счита, че този вид гъвкавост следва да се превърне в правило; посочва освен това, че законодателят е задал срок за упражняване на контрол от три месеца, който може да бъде удължен с още три месеца, по отношение на всички делегирани актове в областта на финансовите услуги, и счита, че тази практика следва да обхване и други области със сложен характер;

24. Подчертава, че правилата, според които делегираните актове не могат да бъдат внасяни в Парламента по време на период, през който Парламентът не извършва дейност, следва да бъдат прилагани и по отношение на РТС;

25. Счита, че периодът на валидност на поканата към заинтересованите страни да се включат в групите на заинтересованите от ЕНО следва да бъде достатъчно дълъг (не по-кратък от два месеца), и че тя следва да бъде отправена по различни канали и да следва ясна и рационализирана процедура, за да се гарантира подаването на заявления за участие от широк кръг кандидати; припомня необходимостта групите на заинтересованите от ЕНО да бъдат балансираны в съответствие с разпоредбите на съответното законодателство;

Заетост и социални въпроси

26. Припомня, че в областта на заетостта и социалните въпроси Парламентът е оспорил валидността на решението за Европейските служби по заетостта (EURES) пред Съда с цел да защити прерогативите си;

Граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

27. Призовава Комисията да включи в своята работна програма предложения за изменение на всички правни актове по предишния трети стълб с цел те да бъдат приведени в съответствие с новата нормативна йерархия и с цел да се съблюдават правомощията и компетентността на Европейския парламент, както и неговото право на информация относно делегирането на правомощия на Комисията съгласно Договора от Лисабон; подчертава, че за това ще бъде необходима отделна оценка на

Вторник, 25 февруари 2014 г.

всеки правен акт с цел да бъдат определени решенията, които — бидейки съществени елементи — трябва да бъдат взети от законодателя, по-специално в случаите, в които те засягат основните права на съответните лица, и решенията, които могат да се считат за несъществени елементи (вж. решението на Съда на ЕС по дело C-355/10);

28. Обръща внимание на факта, че Съветът продължава да приема законодателни актове въз основа на разпоредбите на предишния трети стъп дълго време след влизането в сила на Договора от Лисабон, поради което Парламентът е бил принуден да предяви иск пред Съда на Европейския съюз;

o

o o

29. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и парламентите на държавите членки.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0128

Европейски семестър за координация на икономическите политики: Годишен обзор на растежа за 2014 г.

Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно Европейски семестър за координация на икономическите политики: Годишен обзор на растежа за 2014 г. (2013/2157(INI))

(2017/C 285/03)

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз и по-специално член 136 във връзка с член 121, параграф 2 от него,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1175/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики ⁽¹⁾,
- като взе предвид Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 г. относно изискванията за бюджетните рамки на държавите членки ⁽²⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1174/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. относно принудителните мерки за коригиране на прекомерните макроикономически дисбаланси в еврозоната ⁽³⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1177/2011 на Съвета от 8 ноември 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1467/97 за определяне и изясняване на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1176/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. относно предотвратяването и коригирането на макроикономическите дисбаланси ⁽⁵⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1173/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. за ефективното прилагане на бюджетното наблюдение в еврозоната ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 5 февруари 2013 г. относно улесняване достъпа на МСП до финансиране ⁽⁷⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 6 декември 2012 г. относно план за действие за укрепване на борбата срещу данъчните измами и укриването на данъци (COM(2012)0722),
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 473/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно общите разпоредби за мониторинг и оценка на проектите за бюджетни планове и за гарантиране на коригирането на прекомерния дефицит на държавите членки в еврозоната ⁽⁸⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 472/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. за засилване на икономическото и бюджетно наблюдение над държавите членки в еврозоната, изпитващи или застрашени от сериозни затруднения по отношение на финансовата си стабилност ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 41.

⁽³⁾ ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 8.

⁽⁴⁾ ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 33.

⁽⁵⁾ ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 25.

⁽⁶⁾ ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0036.

⁽⁸⁾ ОВ L 140, 27.5.2013 г., стр. 11.

⁽⁹⁾ ОВ L 140, 27.5.2013 г., стр. 1.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- като взе предвид своята резолюция от 23 октомври 2013 г. относно европейския семестър за координация на икономическата политика: изпълнение на приоритетите за 2013 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 13 ноември 2013 г. относно годишния обзор на растежа за 2014 г. (COM(2013)0800),
 - като взе предвид своята резолюция от 21 май 2013 г. относно борбата срещу данъчните измами, укриването на данъци и данъчните убежища ⁽²⁾;
 - като взе предвид своята резолюция от 12 декември 2013 г. относно призива за измерим и обвързващ ангажимент срещу укриването на данъци и избягването на данъчното облагане в ЕС ⁽³⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 12 декември 2013 г. относно подготовката за заседанието на Европейския съвет (19– 20 декември 2013 г.) ⁽⁴⁾,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси и становището на комисията по бюджети (A7-0084/2014),
- A. като има предвид, че последната прогноза на Комисията от есента показва, че растежът на реалния БВП в еврозоната бавно се възвръща и се очаква да достигне 1,1 % през 2014 г., безработицата се очаква да спадне, а инфлацията да остане на равнища, които са много по-ниски от 2 %;
- Б. като има предвид, че растежът на развиващите се пазари е в застои, докато в САЩ остава стабилен, а в Япония — положителен;
- В. като има предвид, че на 20– 22 януари 2014 г. Парламентът проведе среща на високо равнище с представители на националните парламенти (в контекста на Европейската парламентарна седмица), за да обсъдят годишния обзор на растежа за 2014 г., както и общите цели на икономическата политика за растеж и заетост, с оглед на това да се обърне по-голямо внимание на ефективността на политиките и на потенциалното разпространяване на последиците в ЕС;
- Г. като има предвид, че Комисията потвърждава, че повечето от целите на стратегията „Европа 2020“ няма да бъдат постигнати дори при най-оптимистичните сценарии;
- Д. като има предвид, че Парламентът приветства въвеждането на инструмента за конвергенция и конкурентоспособност, като част от усилията за укрепване на рамката за управление;
1. Отбелязва, че възстановяването на икономиката в ЕС е налице, но е все още несигурно; подчертава, че е необходима фискална консолидация, благоприятстваща растежа, както и поддържане на усилията, с оглед гарантиране на спазването на настоящата рамка за икономическо управление от една страна и постигането на по-устойчиви растеж и работни места в средносрочен и дългосрочен план, от друга;
 2. Приветства признаването на необходимостта от фискална консолидация, благоприятстваща растежа; настоятелно призовава Комисията да превърне този приоритет в конкретни препоръки към държавите членки и към ЕС като цяло, включително и към тези от тях, които прилагат програми за икономически реформи, така че те да обхващат не само фискалната консолидация, а и структурните реформи, които водят до реален, устойчив и социално балансиран растеж, заетост, повишена конкурентоспособност и нарастващо сближаване;
 3. Отбелязва, че разширяването на разликата между държавните лихвени проценти е намалило значително възможностите за действия по отношение на фискалната политика в редица държави членки; отбелязва също така, че възприетият от Европейската централна банка (ЕЦБ) подход по отношение на паричната политика допринесе за намаляване на разликите между държавните лихвени проценти; отбелязва, че ЕЦБ ще запази тази политика посредством бъдещи насоки в средносрочен и дългосрочен план и по този начин ще допринесе за по-голям растеж;
 4. Отбелязва, че Комисията упражнява мониторинг върху постигането на целите на стратегията „Европа 2020“ на национално и европейско равнище по отношение на специфичните за всяка държава препоръки и по този начин следи отблизо целите, определени в областта на заетостта, научноизследователската и развойната дейност, образованието, бедността, възобновяемата енергия и намаляването на емисиите;

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0205.

⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0593.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0597.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

5. Счита, че икономиката на ЕС като цяло трябва допълнително да увеличи своята разходна и неразходна конкурентоспособност в световната икономика, по-специално чрез увеличаване на конкуренцията на пазарите на стоки и услуги с цел повишаване на производителността, ефективното използване на ресурсите и намаляване на цените, както и чрез поддържане на разходите за труд в съответствие с производителността и гарантиране намаляването на вътрешните макроикономически дисбаланси;
6. Отчита амбициозните структурни реформи, осъществени от държавите членки, които са изпитали сериозни затруднения; насърчава държавите членки да продължат своите усилия; посочва, че усилията за структурни реформи трябва да бъдат продължени решително и да бъдат наблюдавани, за да се гарантира ефективността на реформите и надграждането на постигнатия напредък; насърчава приемането и прилагането на програми за структурни реформи, които насърчват сближаването и конкурентоспособността на национално и европейско равнище, повишават устойчивия растеж и благоприятстват заетостта; подчертава важността на бързото и ефективно прилагане на програмите и схемите за борба с безработицата, по-специално сред младите хора;
7. Подчертава, че е важно да бъде започнат или продължен процесът на последователни и устойчиви структурни реформи за стабилност в средносрочен и дългосрочен план; подчертава, че ЕС не може да се конкурира само въз основа на общите или трудовите разходи, а трябва да инвестира повече в научните изследвания, иновациите и развитието, образованието и уменията, както и в ефективното използване на ресурсите, както на национално, така и на европейско равнище;
8. Отново отправя своето искане за приемането, в рамките на обикновената законодателна процедура, на правен акт относно „насоките за сближаване“, който да определя много ограничен набор от цели за най-спешните мерки за реформи за определен период от време, както и искането си държавите членки да гарантират, че националните програми за реформи се разработват въз основа на горепосочените насоки за сближаване и биват проверявани от Комисията; призовава държавите членки да се ангажират да прилагат напълно своите национални програми за реформи; счита, че на тази основа държавите членки биха могли да установят „партньорство за сближаване“ с институциите на ЕС с възможност за финансиране при определени условия за дейности, свързани с реформите; отново заявява, че това засилено икономическо сътрудничество следва да върви ръка за ръка с финансов механизъм, основан на стимули; счита, че всякакво допълнително финансиране или допълнителни инструменти, като например механизъм за солидарност, трябва да бъдат неразделна част от бюджета на ЕС, но извън договорения пакет по многогодишната финансова рамка (МФР);
9. Изразява загриженост във връзка с цялостната публична и частна задължнялост на държави членки в еврозоната; посочва, че ЕС трябва да излезе извън модела на растеж, основан на прекомерното натрупване на дългове и потреблението на ресурси;
10. Следователно призовава държавите членки при разработването на икономическите политики и реформи да обърнат специално внимание на въздействието върху младото поколение европейци и върху бъдещите поколения, така че да не се лишават младите хора от възможности от самото начало; подчертава, че е необходимо да се положат допълнителни усилия за борба с дългосрочните последици от безработицата, и по-специално от младежката безработица;
11. Поздравява органите на държавите членки, които успешно са въвели програми за макроикономически корекции или програми за финансовия сектор;
12. Посочва, че предварително условие за успеха на програмите за финансова помощ е съчетаването на солидарност и условност, силна ангажираност и съпричастност към реформите; при все това настоятелно призовава Комисията и държавите членки да включат финансовата помощ и ad hoc системата на Тройката в подобрена правна структура, съответстваща на рамката за икономическо управление на ЕС и общностното законодателство, като по този начин бъде гарантирана демократичната отчетност;
13. Подчертава факта, че Икономическият и паричен съюз (ИПС) все още далеч не е завършен и напомня на Комисията за нейните задължения и ангажименти за засилване на растежа и икономическо сближаване и за повишаване на конкурентоспособността в ЕС; счита, че това може да се постигне най-добре, ако Комисията най-сетне излезе с предложения за завършване на изграждането на ИПС, съгласно всички насоки в проекта ѝ за същински и истински ИПС; отбелязва, че завършването на изграждането на ИПС следва да се основава на общностния метод;
14. Признава постиженията на новия и преработен финансов регламент на ЕС във връзка с преодоляването на финансовата криза; отбелязва, че завършването на изграждането на трите стълба на банковия съюз и прилагането на новите правила за капиталовите изисквания към банките допринасят за възстановяването на доверието в устойчивостта на европейския банков сектор;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

15. Приветства изявлението на Комисията, че най-важният приоритет на Годишния обзор на растежа (ГОР) за 2014 г. е да се постигне устойчив, интелигентен и приобщаващ растеж, както и конкурентоспособност, водеща до създаването на нови работни места;
16. Изразява съгласие с Комисията, че държавите членки трябва да се стремят към фискална консолидация, благоприятстваща растежа; призовава държавите членки да опростят данъчните системи, да намалят данъчното облагане и вноските за социално осигуряване, особено в случаите на ниски и средни доходи, както и да изместят данъците от труда към потреблението и дейностите, оказващи неблагоприятно въздействие върху околната среда, така че да стимулират растежа, частните инвестиции и създаването на работни места, да направят по-ефективни усилията за консолидация, да увеличат инвестициите в образованието, научноизследователската и развойна дейност и активните политики за пазара на труда;
17. Насърчава държавите членки, които изпълняват програма за корекции, да продължат да осъществяват или да осъществят устойчиви структурни реформи, благоприятстващи растежа, като същевременно повишат усилията за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“; изразява загриженост относно липсата на отговорност по отношение на специфичните реформи в държавите членки, които изпитват прекомерен бюджетен дефицит или дефицит по текущата сметка; счита, че принципът на насочване на средствата и незабавно разпределение следва да се прилага по отношение на всички средства за периода 2014 — 2020 г., с цел да се насърчи икономическият растеж, заетостта и стратегическите инвестиции, по-специално по отношение на инициативата за младежка заетост;
18. Подчертава значението на мониторинга и изпълнението на специфичните за всяка държава препоръки, многостранния надзор, обмена на опит и най-добри практики и партньорските проверки като средство за стимулиране на дебатите и партньорския натиск, като по този начин се предоставя насока, подпомагаща необходимото набиране на скорост и приемане на реформите;
19. Отново посочва, че липсата на амбициозни реформи за повишаване на конкурентоспособността на европейските икономики, както и за гарантиране на устойчивостта на системите за социална сигурност и системите за здравеопазване ще постави прекомерна тежест върху бъдещите поколения; посочва също така, че е важно да бъдат коригирани прекомерните дефицити и дисбаланси по текущата сметка;
20. Отново отбелязва, че държавите и финансовите институции са трайно уязвими в условия на нисък растеж;
21. Подчертава, че структурните реформи трябва да бъдат допълнени от по-дългосрочни инвестиции в областта на образованието, научните изследвания, иновациите и устойчивата енергия; счита, че публично-частните партньорства също могат да бъдат разглеждани като инструменти за насърчаване на инвестициите и създаване на интелигентен и устойчив растеж, които допълват програмите за публични инвестиции;
22. Призовава за предприемане на по-засилени и по-последователни действия въз основа на всеобхватния план за действие на Комисията с цел засилване на борбата с укриването на данъци; настоятелно призовава Комисията да включи осезаеми и измерими цели в стратегията „Европа 2020“;
23. Подчертава, че достъпът до финансиране, особено за МСП, е една от най-големите пречки пред растежа в ЕС; счита, че са необходими повече алтернативи на банковото финансиране чрез подобряване на ефективното разпределение на капитала посредством капиталовите пазари, стимулиране на дългосрочните инвестиции и пълноценно използване на новите иновативни финансови инструменти на ЕС, целящи да подпомогнат достъпа на МСП до капиталовите пазари; счита, че завършването на изграждането на банковия съюз следва да подобри достъпа до финансиране и да създаде равнопоставени условия с цел МСП да придобият достъп до финансиране; подчертава необходимостта от допълнително ограничаване на административната тежест за МСП и постоянно отчитане на принципа на пропорционалност при разработването на регулаторните режими; счита, че Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) може да играе още по-активна роля при предоставянето на достъп до финансиране на реалната икономика; счита, че предложенията за финансиране от ЕИБ, представени по време на последните заседания на Съвета, по-специално тези за финансиране на МСП, могат и следва да бъдат по-амбициозни;
24. Отново подчертава значението на завършването на изграждането на единния пазар за растежа в ЕС; счита, че държавите членки и Комисията не изпълняват ангажимента си за завършване на изграждането на единния пазар;
25. Подчертава факта, че липсата на добре функциониращ вътрешен пазар на труда и на устойчив подход към имиграцията възпрепятства растежа в ЕС; подчертава макроикономическите предимства за държавите членки да модернизират своите пазари на труда и насърчава Комисията и държавите членки да разгледат специфични мерки за укрепването на успешен общ пазар на труда, основан на свободното движение на работници, ефективни равнопоставени условия на конкуренция и принципа на нарастващо социално сближаване, както и модерна, подходяща и приобщаваща имиграционна политика както на национално, така и на европейско равнище;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

26. Призовава Комисията да разясни на Парламента конкретните мерки, които възнамерява да предприеме, за да улесни и постигне целите си за по-висок устойчив растеж и засилване на конкурентоспособността;
27. Счита, че като цяло ГОР не е достатъчно подробен и не осигурява средствата за постигане на неговите цели;
28. Отбелязва доклада относно механизма за предупреждение; отбелязва постепенното намаляване на вътрешните дисбаланси в икономиката на ЕС; обръща внимание и на външните дисбаланси, включително прекомерните външни излишъци и намаляването на экспортните пазарни дялове в повечето държави членки;
29. Изтъква, че целта на процедурата при макроикономически дисбаланси е да се предотврати разпространението на отрицателното въздействие на недобре изработените национални политики в други държави — членки на еврозоната; изразява загриженост, че при прочита си на таблото с показатели Комисията не отчита в достатъчна степен факта, че еврозоната и включените в нея държави членки са взаимозависими и отворени икономики;
30. Отбелязва оценката на Комисията, според която редица важни макроикономически дисбаланси се коригират; посочва, че с цел допълнително да се укрепи цялостната конкурентоспособност на ЕС, Комисията трябва да разгледа излишъка по текущата сметка на дадена държава членка спрямо останалата част от еврозоната;
31. Изразява загриженост, че повечето държави членки все още губят пазарни дялове в глобален мащаб и имат голяма отрицателна нетна международна инвестиционна позиция; изразява съжаление, че други важни характеристики, оказващи силно влияние върху конкурентоспособността, като например капиталовите разходи на единица продукция, все още не са включени в таблото с показатели за макроикономическите дисбаланси въпреки многократните искания от страна на Парламента;
32. Продължава да изразява загриженост относно липсата на напредък при намаляването на прекомерните равнища на частната задлъжнялост; посочва, че това не представлява само проблем за финансовата стабилност, но също така ограничава и потенциала за растеж на ЕС;
33. Посочва, че сегашната ситуация на изключително ниски лихвени проценти по кривата на доходността е въпрос, който предизвиква загриженост по отношение на частните спестявания и разпоредбите за пенсионното осигуряване на европейските граждани;
34. Отбелязва първата оценка на Комисията на проектите за бюджетни планове на държавите членки; подчертава, че разглеждането на проектите за бюджетни планове подобрява многостранния надзор и мониторинг на бюджетната ситуация в държавите членки;
35. Изразява загриженост, че само две държави членки са постигнали средносрочната си цел; призовава държавите членки да продължат и ако е необходимо да увеличат своите усилия предвид необходимостта от консолидация, благоприятстваща растежа, в държавите членки, които не отговарят на изискванията;
36. Подчертава, че европейският семестър по никакъв начин не трябва да застрашава прерогативите на Европейския парламент и тези на националните парламенти; подчертава факта, че следва да съществува ясно разграничение между компетентността на ЕС и националната компетентност и че Парламентът е центърът, в който се осъществява отчетността на равнището на Съюза; настоятелно призовава Комисията да гарантира подходящото официално включване на Парламента във всички стъпки от процеса на европейския семестър, за да се повиши демократичната легитимност на взетите решения;
37. Подчертава необходимостта от укрепване на демократичната отчетност на Европейския парламент и тази на националните парламенти що се отнася до съществени елементи от функционирането на еврозоната, като Европейския механизъм за стабилност, решенията на Еврогрупата и наблюдението и оценяването на програмите за финансова помощ; отправя искане до Комисията да извърши и публикува последващи вътрешни оценки на препоръките си и участието си в Тройката;
38. Посочва, че основният проблем в редица държави членки е, че фрагментацията на финансовите пазари води до недостиг на финансиране и по-високи разходи за финансиране, особено за МСП; счита, че ЕЦБ следва да запази своята проактивна роля в полза на дефрагментацията и счита, че ЕИБ може допълнително да насърчи финансирането на МСП, предприемачеството, износа и иновациите, които са жизненоважни за икономическото възстановяване;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Бюджет на ЕС

39. Отбелязва, че ГОР за 2014 г. се различава само незначително от обзора за 2013 г.; следователно отново изразява съжаление относно липсата на нови предложения от страна на Комисията относно ролята, която бюджетът на ЕС може да играе за стимулиране на растежа и създаването на работни места, за да бъдат постигнати целите на стратегията „Европа 2020“;

40. Изразява съжаление, че Комисията не успя да представи на Парламента изчерпателен доклад относно изпълнението на Пакта за растеж и работни места, договорен през юни 2012 г.;

41. Призовава Комисията да представи редовно актуализирано табло с показатели относно прилагането на новите програми, което дава възможност да се направи съпоставяне между държавите членки, позволяващо по-информирани решения на бюджетния орган по отношение на разходните приоритети в контекста на наблюдаваните тенденции;

42. Подчертава факта, че ниското равнище на бюджетни кредити за плащания и ограничаването на таван за плащания продължават да представляват жизненоважен проблем за бюджета на ЕС, което оказва особено отрицателно въздействие върху икономическото възстановяване, тъй като просрочените плащания са вредни предимно за преките бенефициери; освен това подчертава, че това ниско равнище на плащания в бюджета на ЕС за 2014 г. е в пълно противоречие с мерките, договорени от съзаконодателите, за временно увеличаване на процентите на съфинансиране от ЕС на програмите на ЕС при споделено управление в държавите членки, които изпитват или са застрашени от сериозни затруднения по отношение на финансовата им стабилност; припомня необходимостта във връзка с изпълнението да се осигури плавно увеличение на плащанията, така че да се избегне аномално прехвърляне на неизпълнените поети задължения (RAL) към бюджета за 2015 г. и във връзка с това, по целесъобразност, да се използват различните механизми за гъвкавост, включени в Регламента за МФР; възнамерява да продължи своето задълбочено наблюдение на цялостното положение във връзка с плащанията, особено по отношение на много високия размер на плащанията, които все още са необходими за приключването на програмите от предходната МФР;

43. Още веднъж изразява съжаление, че държавите членки продължават да считат, че вноската, която плащат в бюджета на ЕС, е променлива величина, която подлежи на корекция в зависимост от техните усилия за консолидация, което от своя страна води до изкуствено намаляване на обема на наличните плащания в бюджета на ЕС; призовава Комисията, когато прави оценка на бюджетните планове на държавите членки, да отчете в пълна степен тази повтаряща се и опасна тенденция и да предложи конкретни действия, за да обърне хода ѝ;

44. Припомня своето становище, че фискалното положение на държавите членки може да бъде облекчено посредством нова система на собствени ресурси за финансиране на бюджета на Съюза, която ще намали вноските на основата на брутния национален доход, като по този начин ще се предостави възможност на държавите членки да постигнат целите на своите усилия за консолидация, без да застрашават финансирането от ЕС в подкрепа на инвестиции в икономическото възстановяване и мерки за реформи; следователно подчертава значението, което отдава на новата група на високо равнище относно собствените ресурси, която следва да доведе до истинска реформа на финансирането на ЕС;

45. Отново заявява, че засиленото икономическо сътрудничество следва да върви ръка за ръка с механизъм, основан на стимули; счита, че всякакво допълнително финансиране или допълнителни инструменти, като например механизъм за солидарност, трябва да бъдат неразделна част от бюджета на ЕС, но извън договорения пакет по МФР;

o

o o

46. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Европейския съвет, на Съвета, на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите членки и на Европейската централна банка.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0129

Европейски семестър за координация на икономическите политики: Годишен обзор на растежа за 2014 г.

Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно европейския семестър за координация на икономическите политики: аспекти, свързани със заетостта и социалната политика, в Годишния обзор на растежа за 2014 г. (2013/2158(INI))

(2017/C 285/04)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид членове 145, 148, 152 и член 153, параграф 5 от ДФЕС,
- като взе предвид член 28 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 13 ноември 2013 г., озаглавено „Годишен обзор на растежа за 2014 г.“ (COM(2013)0800), както и приложения към него проект на съвместен доклад за заетостта,
- като взе предвид резолюцията си от 23 октомври 2013 г. относно европейския семестър за координация на икономическата политика: изпълнение на приоритетите за 2013 г.⁽¹⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 2 октомври 2013 г., озаглавено „Укрепване на социалното измерение на Икономическия и паричен съюз“ (COM(2013)0690),
- като взе предвид въпрос с искане за устен отговор O-000122/2013 — V7-0524/2013 до Комисията и свързаната с него резолюция на Парламента от 21 ноември 2013 г. относно съобщението на Комисията, озаглавено „Укрепване на социалното измерение на Икономическия и паричен съюз (ИПС)“⁽²⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 3 март 2010 г., озаглавено „Европа 2020: Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (COM(2010)2020),
- като взе предвид законодателната си резолюция от 8 септември 2010 г. относно предложението за решение на Съвета относно насоки за политиките за заетостта на държавите членки: част II на Интегрирани насоки Европа 2020“⁽³⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 18 април 2012 г., озаглавено „Към възстановяване и създаване на работни места“ (COM(2012)0173),
- като взе предвид въпроса с искане за устен отговор O-000120/2012 до Комисията и свързаната с него резолюция на Парламента от 14 юни 2012 г., озаглавена „Към възстановяване и създаване на работни места“⁽⁴⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 23 ноември 2010 г., озаглавено „Програма за нови умения и работни места: европейският принос за постигане на пълна заетост“ (COM(2010)0682), както и свързаната с него резолюция на Парламента от 26 октомври 2011 г.⁽⁵⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 16 декември 2010 г., озаглавено „Европейската платформа срещу бедността и социалното изключване: европейска рамка за социално и териториално сближаване“ (COM(2010)0758), както и свързаната с него резолюция на Парламента от 15 ноември 2011 г.⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0515.

⁽³⁾ ОВ С 308 Е, 20.10.2011 г., стр. 116.

⁽⁴⁾ ОВ С 332 Е, 15.11.2013 г., стр. 81.

⁽⁵⁾ ОВ С 131 Е, 8.5.2013 г., стр. 87.

⁽⁶⁾ ОВ С 153 Е, 31.5.2013 г., стр. 57.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Инициатива „Възможности за младежта“ (COM(2011)0933),
 - като взе предвид своята резолюция от 20 ноември 2012 г. относно Пакта за социални инвестиции като отговор на кризата ⁽¹⁾,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 20 февруари 2013 г., озаглавено „Социални инвестиции за растеж и сближаване, включително изпълнение на Европейския социален фонд в периода 2014—2020 г.“ (COM(2013)0083),
 - като взе предвид въпроса с искане за устен отговор O-000057/2013– V7-0207/2013 до Комисията и свързаната с него резолюция на Парламента от 12 юни 2013 г. относно съобщението на Комисията „Социални инвестиции за растеж и сближаване, включително изпълнение на Европейския социален фонд в периода 2014—2020 г.“ ⁽²⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 5 февруари 2013 г. относно улесняване достъпа на МСП до финансиране ⁽³⁾,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по заетост и социални въпроси (A7-0091/2014),
- A. като има предвид, че рецесията в еврозоната приключи, в цифрово изражение, през второто тримесечие на 2013 г., но като има предвид, че годишният растеж в еврозоната тази година ще продължи да бъде неустойчив и че равнището на безработицата продължава да бъде много високо; като има предвид, че е необходимо значително засилване на устойчивия растеж, за да може да се говори за дълготрайно възстановяване, както и за да се създаде необходимият импулс, за да се помогне на ЕС да се справи със социално-икономическите предизвикателства;
- B. като има предвид, че броят на безработните в ЕС достигна тревожна стойност — 26,6 милиона души, а трайната безработица се увеличи в повечето държави членки и достигна рекордно равнище в ЕС като цяло; като има предвид, че спадът в безработицата е по-ясно изразен в държавите, които бяха принудени да предприемат значителна фискална реформа;
- B. като има предвид, че младежката безработица достигна безпрецедентни равнища средно 23 % за ЕС като цяло, и като има предвид, че в някои държави членки процентът на безработните сред младите хора на възраст 16—25 години надхвърля 50 %; като има предвид, че положението на пазара на труда е особено критично за младите хора, които, независимо от равнището си на образование, често се оказват безработни или в несигурни трудови правоотношения, предоставят им се неплатени стажове или емигрират; като има предвид, че през 2011 г. икономическите загуби в държавите членки, дължащи се на неучастието на младежите в пазара на труда, се изчисляват на 153 милиарда евро, което съответства на 1,2 % от БВП на ЕС; като има предвид, че прекалено строгото регулиране на пазара на труда в някои държави членки води до липса на гъвкавост, която е необходима за ефективното справяне със сътресения; като има предвид, че съществуващото законодателство относно пазара на труда в някои случаи може да защитава непропорционално вече назначените на работа лица и да има неблагоприятно въздействие върху приобщаването на младите хора към работната сила;
- G. като има предвид, че станахме свидетели на най-дълбоката и най-дълго продължилата рецесия в историята на икономиката за последните 100 години, но бе избегната опасността от катастрофа, като последиците от кризата се проявяват в продължение на много години, дори десетилетия; като има предвид, че тези последици включват факта, че трайната безработица продължава да нараства, като може да доведе до структурна безработица; като има предвид, че сегментирането на пазара на труда продължи да нараства, средните доходи на домакинствата намаляват в много държави членки, а показателите сочат тенденция към малко по-високи равнища и по-дълбоки форми на бедност и социална изолация, включително бедност сред работещите, за години напред;
- D. като има предвид, че Международният валутен фонд (МВФ) наскоро посочи, че е налице възможност за по-ефикасно и по-прогресивно данъчно облагане, което би могло да помогне за намаляване на неравенствата в ЕС; като има предвид, че е налице необходимост от прехвърляне на данъчната тежест от работната сила към други форми на устойчиво данъчно облагане с цел да се насърчат растежът и създаването на работни места и същевременно да се осигурят допълнителни приходи и да се увеличи легитимността на усилията за консолидация;

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0419.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0266.

⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0036.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- Е. като има предвид, че последиците от кризата доведоха до безпрецедентни и нарастващи разлики по отношение на производството и заетостта между основните и периферните държави; като има предвид, че разликата между равнищата на безработица в основните и периферните държави достигна 10 процентни пункта през 2012 г., в сравнение с едва 3,5 процентни пункта през 2000 г.; като има предвид, че тази разлика се очаква да достигне своя връх през тази година;
- Ж. като има предвид, че е необходимо и напред да се следва курса на благоприятстваща растежа и диференцирана фискална консолидация, за да се гарантира устойчивостта на социалната държава и публичните финанси в дългосрочен план;
- З. като има предвид, че поради това икономическите подобрения следва да се приемат като насърчаване да се продължи с решителното полагане на усилия, за да се съсредоточи вниманието върху растежа и заетостта, с цел да се поддържа ходът на програмите за реформи с оглед подобряване на конкурентоспособността и осигуряване на трайно възстановяване;
- И. като има предвид, че грешките в икономическите прогнози на Комисията за растежа и безработицата през последните години показват необходимостта от по-добър модел за прогнозиране и стратегия с оглед на прекратяването на кризата; като има предвид, че темповете на фискална консолидация се забавиха; като има предвид, че създаването на работни места в еврозоната все още носи слаби резултати; като има предвид, че по данни на Евростат инфлацията в еврозоната е под целевите равнища на Европейската централна банка (ЕЦБ);
- Й. като има предвид, че демографското развитие оказва натиск върху националните бюджети и пенсионни системи; като има предвид, че очакваната продължителност на живота продължава да нараства;
- К. като има предвид, че е необходимо да се отчита коефициентът на очакваната продължителност на живота с оглед да се гарантира устойчивостта на пенсионните системи;
- Л. като има предвид, че съсредоточаването върху скоростта и интензитета при извършването на структурни реформи е асиметрично сред държавите членки от началото на кризата, като е много по-затрудняващо за периферните, отколкото за основните държави; като има предвид, че всички държави членки следва да бъдат движени от един и същ импулс и да започнат необходимите структурни реформи, за да насърчат устойчивия и балансиран растеж и създаването на работни места в региона;
- М. като има предвид, че всички държави членки трябва да подобрят своята ефективност и конкурентоспособност, както и че еврозоната в момента е изправена пред реално предизвикателство поради нарастващите социално-икономически различия между държавите членки; като има предвид, че е в интерес на всички държави членки да се гарантира, че по отношение на заетостта и социалните предизвикателства се предприемат навременни и ефективни мерки, за да се избегне влошаване на икономическото положение;
- Н. като има предвид, че инвестициите в образование и обучение, научни изследвания и иновации — основни области на икономически растеж и създаване на работни места — са все още по-малки в ЕС, отколкото в главните му икономически партньори и конкуренти на други места по света; като има предвид, че производствените инвестиции в тези области са от съществено значение за устойчивия изход от кризата;
- О. като има предвид, че подкрепата за предприемачите следва да бъде приоритет за държавите членки;
- П. като има предвид, че една съгласувана комбинация от политики, съчетаваща макроикономически и структурни политики, стабилност на институциите, свързани с пазара на труда, несегментирани пазари на труда, колективно договаряне и добре обезпечени с ресурси системи за социална сигурност, е от съществено значение при справянето с циклични сътресения; като има предвид, че наличието на система, основаваща се на бърза интеграция на пазара на труда с допълващи мерки, базирани на гъвкавост и сигурност, също е важно за справянето с циклични сътресения;
- Р. като има предвид, че равнищата на бедност се увеличават от 2007 г. насам до такава степен, че към момента 24,2 % от населението на ЕС е изложено на риск от социална изолация; като има предвид, че в почти всички държави членки разходите за социална защита са намалели и като има предвид, че Комитетът за социална закрила (КСЗ) предупреждава за увеличаване на броя на хората, изложени на риск от бедност поради ниски доходи, както и за повишаване на бедността сред децата, незадоволените потребности от медицински грижи, тежките материални лишения и социалната изолация;
- С. като има предвид, че ЕС изостава по отношение на почти всички цели на стратегията „Европа 2020“, а напредъкът в държавите членки по отношение на постигането на целите на стратегията „Европа 2020“ не отговаря на очакванията; като има предвид, че заложените в националните програми за реформи през 2013 г. ангажименти не са достатъчни, за да отговорят на повечето цели на равнището на ЕС;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- Т. като има предвид, че е от съществено значение да се насърчава демократичната отчетност, съпричастността и легитимността на всички участници в европейския семестър; като има предвид, че подходящото участие на Парламента е важна част от този процес; като има предвид, че националните парламенти са представителите и гарантите на правата, придобити и делегирани от гражданите; като има предвид, че прерогативите на националните парламенти следва да се зачитат напълно при въвеждането на европейския семестър;
- У. като има предвид, че липсват договорености, за да се гарантира, че преди ежегодното приемане на предложените от Комисията в рамките на Годишния обзор на растежа приоритети, Европейският съвет се съобразява с позицията на Парламента;
- Ф. като има предвид, че на 20–22 януари 2014 г. той проведе срещи на високо равнище с национални парламентаристи (Европейска парламентарна седмица) за обсъждане на годишния обзор на растежа за 2014 г., включително аспектите му, свързани със заетостта и социалната политика;

Социални показатели

1. Приветства факта, че тази година за първи път проектът на съвместен доклад за заетостта, приложен към годишния обзор на растежа (ГОР), включва таблица с показатели за заетостта и социалните политики, което ще помогне за засилване на мониторинга на заетостта и социалните промени като част от макроикономическия надзор в рамките на европейския семестър; счита, че това следва да се отрази на насоките за политиката в европейския семестър, за да се укрепи социалното измерение на Икономическия и паричен съюз, тъй като това е не само желателно, но и необходимо за справянето с кризата и предотвратяването на сериозни социално-икономически различия в еврозоната, като по този начин бъде повишена нейната устойчивост; изразява дълбока загриженост относно ограничената роля на Парламента в рамките на европейския семестър; изразява съжаление поради факта, че Комисията и Съветът са постигнали твърде малък напредък в посока засилване на демократичния контрол по отношение на насоките на икономическите политики; изразява становище, че съгласно действащите договори член 136 от ДФЕС дава право на Съвета, по препоръка на Комисията и с гласовете единствено на държавите членки, чиято валута е еврото, да приема обвързващи насоки за икономическите политики в страните от еврозоната в рамките на европейския семестър; подчертава, че един насърчителен механизъм би засилил задължителния характер на координацията на икономическите политики; призовава за междуинституционално споразумение, което да включи Европейския парламент в изготвянето и одобряването на годишния обзор на растежа и насоките за икономическите политики и заетостта;
2. Подчертава, че социалните и икономическите приоритети, договорени в рамките на стратегията „ЕС 2020“, са дълбоко свързани помежду си; смята, че не може да се постигне икономическа устойчивост и макроикономически баланс — както в средносрочен, така и в дългосрочен план — без засилването и гарантирането на социалното измерение на Икономическия и паричен съюз (ИПС); смята, че социалният и икономическият аспект на Съюза са неразривно свързани, като и двата играят ключова роля в развитието на ЕС;
3. Отбелязва обаче, че тези показатели не са превърнати в задължителни, за разлика от таблицата с показатели за процедурата при макроикономически дисбаланси; изисква от Комисията и държавите членки да извършат оценка на положението с оглед на нарастващите дисбаланси в ЕС в социалната сфера и по отношение на заетостта;
4. Счита, че е жалко, че показателите за заетостта и социалните показатели, предложени от Комисията, са недостатъчни, за да обхванат изчерпателно положението във връзка със заетостта и положението в социалната сфера в държавите членки; призовава за включване в таблицата на допълнителни показатели, по-специално равнището на детска бедност, достъп до здравеопазване, процент на бездомни, както и показател за достойния труд, за да се даде възможност за правилна оценка на положението в социална сфера в държавите членки; счита, че след консултации с Парламента показателите следва да бъдат преразглеждани редовно; посочва, че липсват договорености, за да се гарантира, че преди ежегодното приемане на предложените от Комисията в рамките на Годишния обзор на растежа приоритети, Европейският съвет се съобразява с позицията на Парламента,

Срещи на министрите на заетостта и социалните въпроси на държавите от Еврогрупата

5. Подчертава колко е важно да се провеждат, при необходимост, срещи на министрите на заетостта и социалните въпроси на държавите от Еврогрупата преди срещите на върха в ЕС; счита, че провеждането на съвместни заседания на Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси (EPSCO) и Съвета по икономически и финансови въпроси (ECOFIN) с цел постигане на съгласувана позиция е също толкова важно, за да се гарантира, че съображенията, свързани със социалната сфера и заетостта, се разглеждат по-подробно при обсъжданията и решенията на органите на еврозоната, както и с оглед на това да се допринесе за срещите на държавните и правителствените ръководители от еврозоната;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Необходимостта от повторно насърчаване на вътрешното търсене и създаване на качествени работни места чрез продуктивна инвестиция и увеличена производителност

Пакт за увеличаване на инвестициите и производителността в ЕС

6. Посочва, че докато структурните реформи могат да дадат резултати в средносрочен до дългосрочен план, необходимостта от стимулиране на вътрешното търсене в ЕС изисква от Комисията и Съвета да увеличат инвестициите, за да се поддържат растеж и качествени работни места в краткосрочен план и да се засили потенциалът в средносрочен план; отбелязва, че основните цели вече бяха определени в стратегията „Европа 2020“ и в Пакта за растеж и работни места, договорен през юни 2012 г., но че трябва да бъде засилено финансирането; поради това насърчава държавите членки да създадат инвестиционен пакет с цел да се постигне значително подобряване на икономическото положение в краткосрочен план, както и на конюнктурата на пазарите на труда в държавите членки, за което се призовава в текста на резолюцията на Парламента от 11 септември 2013 г. относно борбата срещу безработицата сред младежите: възможни решения ⁽¹⁾;

7. Подчертава, че конкурентоспособността на ЕС ще бъде засилена, главно чрез увеличаване на повишаващи производителността инвестиции в образование, научноизследователска и развойна дейност, непрекъснати иновации, продължаване на процеса на цифровизиране и услуги „в облак“; счита, че това са факторите, които ще направят ЕС предпочитана дестинация за глобални предприятия, износител на продукти и услуги с висока добавена стойност и доставчик на висококачествени работни места;

8. Изразява загриженост, че над 20 държави членки са намалили разходите си за образование като относителна величина (като процент от БВП), като по този начин застрашават своя растеж и своята конкурентоспособност, които са отслабени и поради несъответствието между нуждите от работна ръка и действителната квалификация на работната сила; посочва, че намаляването на тези инвестиции ще увеличи структурната слабост на ЕС предвид нарастващата нужда от висококвалифицирани работници и факта, че в много държави членки голяма част от работната сила в момента е нискоквалифицирана; предупреждава, че според Евростат в ЕС—27 през 2011 г. почти половината от всички деца, чиито родители са с ниско ниво на образование, са изложени на риск от бедност, спрямо дял от 22 % при децата, чиито родители имат средно ниво на образование, и от 7 % при децата с родители с по-висока образователна степен; при това най-големите различия, установени от Евростат, са в Румъния (78 % от децата в домакинства с ниско ниво на образование, спрямо 2 % при домакинствата с високо ниво на образование), Чешката република (76 % и 5 %), Словакия (77 % и 7 %), България (71 % и 2 %) и Унгария (68 % и 3 %);

9. Приветства факта, че в ГОР 2014 Комисията призовава държавите членки да защитават или насърчават дългосрочните инвестиции в образованието, изследванията и иновациите, енергетиката и действията в областта на климата; счита обаче, че това не е достатъчно, за да може държавите членки, чиито бюджети вече са обект на ограничения, да постигнат тази цел; призовава Комисията да изготви план, който помага на тези държави членки на извършат необходимите продуктивни инвестиции, например в образованието и научноизследователската и развойната дейност с оглед на потенциала на тези сектори за генериране на растеж и работни места;

Европейски фондове

10. Посочва, че във времена на сериозни фискални ограничения и намален капацитет за отпускане на заеми в частния сектор европейските фондове представляват един от основните лостове, които са на разположение на държавите членки за стимулиране на икономиката и спомагане за постигането на целите за растеж и заетост в стратегията „Европа 2020“;

11. Смята, че политиката на сближаване е от основно значение за намаляване на вътрешните конкурентни различия и структурните неравновесия; призовава Комисията спешно да препрограмира неизразходваните финансови средства от структурните фондове в подкрепа на програмите за младежка заетост и МСП; призовава Комисията да намери специални решения за държавите с много висок процент на безработица, които ще бъдат принудени да върнат средства, получени от ЕС, поради проблеми със съфинансирането;

12. Призовава Комисията да приложи принципа на ранно отпускане спрямо онези фондове, които са от съществено значение за възстановяването от кризата, като например Европейския социален фонд, за периода 2014—2020 г., като същевременно следи внимателно за нежелани последици от ранното отпускане, като например риск от автоматична отмяна на финансовия ангажимент и въздействие върху профила на плащанията за държавите членки с най-високи равнища на

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0365.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

безработица, които преминават през процеси на задълбочена фискална консолидация, особено за програмите за насърчване на икономическия растеж, заетостта и стратегическите инвестиции;

13. Смята, че поне 25 % от националните кохезионни фондове следва да се използват за специфични програми по Европейския социален фонд в държавите членки с най-високи равнища на безработица и бедност;

Качествени работни места и достойно заплащане с оглед увеличаване на производителността

14. Призовава пазарите на труда да бъдат по-адаптивни, по-динамични и способни да се приспособяват към смущения в икономическото положение, без да се предизвикват съкращения и прекомерно коригиране на възнагражденията; напомня, че покупателната способност на много работници в ЕС бе рязко отслабена, доходите на домакинствата намаляха, а вътрешното търсене бе потиснато, което допълнително повиши безработицата и социалната изолация, особено в най-силно засегнатите от кризата държави членки; посочва, че намаляването на разходите за труд, които са пряко свързани с възнагражденията/заплатите, не може да бъде единствената стратегия за запазване на конкурентоспособността; отбелязва, че в съобщението относно ГОР за 2014 г. се подчертава, че основните държави, които разполагат с необходимите възможности за действие, биха могли да увеличат възнагражденията като един от начините за повишаване на разходите; призовава в препоръките да се демонстрира амбиция с цел насърчване на по-балансиран растеж и създаване на работни места в еврозоната;

15. Отбелязва, че Комисията, в своя проект на съвместен доклад за заетостта за 2014 г., посочва, че намаляването на разходите за труд за единица продукция и умерената политика по отношение на възнагражденията допринесоха за ценовите промени, отчасти поради едновременното увеличаване на косвените данъци и административно регулираните цени;

16. Отбелязва, че достойната работа и достойните възнаграждения са важни не само за социалното сближаване и справедливостта в обществото, но и за поддържането на силна икономика; призовава Комисията и държавите членки, според съответните си компетентности, да предложат мерки за преодоляване на неравенствата и за гарантиране на достойно заплащане; призовава държавите членки да се борят с бедността сред работещите чрез прилагане на политики в областта на пазара на труда, насочени към гарантиране на заплати за работещите, осигуряващи тяхната издръжка;

17. Отбелязва, че жените са фактор за разкриването на нови работни места в Европа и че трябва да се направи повече за пълноценното използване на производствения потенциал на жените като работна сила чрез по-добро прилагане на политиките за равенство между половете и по-ефективно използване на средствата от ЕС за тази цел;

18. Подчертава колко е важно да се проучи възможността за намаляване на натиска върху възнагражденията чрез схеми с минимална заплата съгласно практиките на национално равнище;

19. Подчертава, че качеството на работните места е от съществено значение в една основана на знанията икономика с цел насърчване на висока производителност на труда и на бързото въвеждане на иновациите посредством квалифицирана, приспособима и мотивирана работна ръка при наличието на достойни стандарти за здраве и безопасност, чувство за сигурност и разумно работно време;

Реформи за повишаване на качеството на участието в трудовата заетост

20. Призовава държавите членки да представят национални планове за обща и младежка заетост в рамките на националните си програми за реформи за 2014 г.; изразява съжаление, че въпреки многократните искания от страна на Парламента значителен брой държави членки не представиха такива планове през 2013 г.;

21. Изразява съжаление, че Съветът не взе под внимание призива на Парламента за съсредоточаване на вниманието върху качеството на заетостта в неговите насоки за 2013 г.; призовава Комисията да включи в специфичните за всяка държава препоръки въз основа на ГОР за 2014 г. качеството на заетостта, обучението, двойните системи за обучение, достъпа до учене през целия живот, основните права на работещите, както и подкрепата за мобилността на пазара на труда и самостоятелната заетост посредством увеличаване на сигурността на работещите;

22. Подчертава, че реформите на пазара на труда следва да са съсредоточени върху повишаването на производителността и ефективността на труда с цел подобряване на конкурентоспособността на икономиката на ЕС и предоставяне на условия за устойчив растеж и създаване на работни места при стриктно спазване на буквата и духа на достиженията на правото на ЕС в социалната област и на техните принципи; смята, че реформите на пазара на труда следва да се извършват по начин, който да

Вторник, 25 февруари 2014 г.

насърчава вътрешната гъвкавост и качеството на работните места;

23. Счита, че със структурните реформи на пазара на труда следва да се въвежда вътрешна гъвкавост за поддържане на заетостта по време на смущения в икономиката и да се гарантира качество на работните места, сигурност при смяна на работното място, осигуряване на схеми за обезщетения при безработица на основата на изисквания за активизиране, свързани с политиките за реинтеграция, с които се запазват стимулите за работа, като същевременно се гарантират достойни доходи, и се постигат договорни споразумения за борба със сегментирането на пазара на труда, предвиждане на икономическото реструктуриране и гарантиране на достъпа до учене през целия живот; смята, че единствено балансът, основаващ се на гъвкавост и сигурност, може да гарантира конкурентоспособността на пазара на труда;

24. Подчертава значението на активните, всеобхватни и приобщаващи политики по заетостта в настоящия контекст; изразява дълбока загриженост, че няколко държави членки, въпреки нарастващите равнища на безработица, са намалили бюджетните средства за финансирането на такива политики по заетостта; призовава държавите членки да увеличат обхвата и ефективността на активните политики по заетостта в тясно сътрудничество със социалните партньори;

25. Призовава държавите членки да разработят в сътрудничество с частния сектор и социалните партньори, в съответствие с практиките на национално равнище, и да представят планове за работни места, включващи специфични мерки за създаване на работни места, по-специално за секторите, определени от Комисията като притежаващи голям потенциал, като например секторите на здравеопазването и социалните грижи, икономиката с ниски въглеродни емисии и ефективно използване на ресурсите и сектора на ИКТ; призовава държавите членки да подкрепят с тези планове за работни места създаването на възможности за заетост, по-специално за трайно безработните, безработните в напреднала възраст, жените и други приоритетни групи, особено тежко засегнати от кризата, като например имигрантите и хората с увреждания;

26. Подчертава значението на „Еразъм+“ и значителния принос, който може да има Европейската програма в областта на образованието, обучението, младежта, спорта и езиците, за да се подобри положението на пазара на труда, особено на младите хора;

27. Подчертава значението на засиленото сътрудничество между публичните служби по заетостта (ПСЗ) с цел разработване и въвеждане на основани на факти системи за усвояване на положителен опит в целия ЕС и за прилагане на европейските инициативи на пазара на труда;

Младежка безработица

28. Изразява дълбока загриженост от факта, че равнищата на младежка безработица все още са много високи; отбелязва, че положението на безработните млади хора е особено тревожно; поради това призовава Комисията и държавите членки да предприемат спешни действия, за да се включат младите хора в пазара на труда; призовава държавите членки да приложат отдавна съгласуваните или нови мерки за борба срещу младежката безработица и за намаляване на броя на младите хора, които не работят, не учат и не се обучават, като се вземе предвид качественият аспект на достойния труд при пълно зачитане на основните трудови стандарти;

29. Приветства приемането от Съвета на гаранцията за младежта и отделянето на 6 милиарда евро за инициативата за младежка заетост в рамките на следващата МФР; призовава държавите членки неотложно да приложат схеми за гаранция за младежта и да използват ефективно наличните ресурси, като усилията се съсредоточат върху лицата в най-затруднено положение; изразява обаче загриженост от факта, че някои правителства не са предоставили необходимото финансиране за тази цел; призовава държавите членки да въведат подходяща система за наблюдение на ефективността на прилаганите мерки и разпределените финансови ресурси;

30. Отбелязва със задоволство, че горепосочените фондове могат да се използват през първите две години от следващата финансова рамка; напомня обаче, че тази сума е напълно недостатъчна за трайна борба срещу младежката безработица и че тя следва да бъде първоначален транш за справяне с проблема; посочва, че по изчисления на Международната организация на труда (МОТ) само в еврозоната са необходими 21 милиарда евро, за да се прилага ефективна програма за борба срещу младежката безработица, като, за сравнение, икономическите загуби в резултат на неучастието на младите хора в пазара на труда, чийто размер в държавите членки се изчислява на 153 милиарда евро за 2011 г., което съответства на 1,2 % от БВП на ЕС; призовава Комисията да включи гаранцията за младежта сред приоритетите и да увеличи наличния бюджет в обещания средносрочен преглед на МФР;

31. Призовава Комисията и Съвета да гарантират, че държавите членки, които са обект на процедура при прекомерен дефицит, също разполагат с необходимите фискални възможности, за да прилагат схеми за гаранции за младежта;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

32. Приветства предложението на Комисията за качествена рамка за стажовете с цел да се повиши пригодността за заетост и да се подобрят условията на труд за младите хора; отбелязва обаче, че в него не се изискват подходящи равнища на заплащане; призовава Комисията, държавите членки и европейските социални партньори да прилагат амбициозно алианса за професионална подготовка;

Трудова мобилност

33. Счита, че предвид броя на работниците, по-специално на младите хора, напускащи своите страни на произход в търсене на възможности за заетост в други държави членки, е необходимо спешно да се разработят подходящи мерки; отбелязва, че с цел да се гарантира преносимостта на пенсионните права и продължаването на изплащането на обезщетенията за безработица в рамките на поне три месеца, докато получателят търси работа в друга държава членка, в момента се извършват промени на законодателството на ЕС. отбелязва, че е постигнато споразумение между Съвета и Парламента относно трансграничната преносимост на допълнителните пенсионни права;

34. Подчертава значението на двойната система на обучение, практикувана в някои държави членки; смята, че двойната система на обучение може да се прилага в много други държави членки, като се вземат под внимание националните особености;

35. Приветства намерението на Комисията за надграждане на Европейския портал за професионална мобилност (EURES) чрез засилване и разширяване на неговите дейности, и по-специално чрез насърчаване на мобилността на младите хора; призовава за конкретна стратегия, която трябва да бъде изготвена за тази цел в сътрудничество с държавите членки; отбелязва обаче също така, че мобилността трябва да продължи да бъде доброволна и не трябва да ограничава усилията за създаване на работни места и места за обучение на място, за да не се увеличава проблемът с „изтичането на мозъци“, който вече се проявява в държавите членки, които са най-силно засегнати от кризата;

По-справедливи системи на данъчно облагане

36. Отбелязва, че неравенството по отношение на доходите се увеличава между държавите членки, както и в рамките на отделните държави, особено в южната част на ЕС и в периферията; отбелязва освен това, че в много държави кризата засили дългосрочните тенденции на поляризация на заплатите и сегментация на пазара на труда;

37. Отбелязва, че МВФ наскоро посочи, че е налице възможност за по-ефикасно и по-прогресивно данъчно облагане, което би могло да помогне за намаляване на неравенствата в ЕС; подчертава необходимостта от преместване на данъчната тежест от работната сила към други форми на устойчиво данъчно облагане с цел да се насърчат растежът и създаването на работни места и същевременно да се осигурят допълнителни приходи, за да се увеличи легитимността на усилията за консолидация;

38. Призовава държавите членки да приемат мерки, които са благоприятни за създаването на работни места, като например реформи в данъчното облагане на трудовите доходи, които предоставят стимули за заетост, подкрепят доброволната самостоятелна заетост и насърчават стопанската дейност в стратегически сектори;

39. Отбелязва значението на намаляването на данъчното облагане на труда, особено чрез добре насочени временни намаления на вноските за социално осигуряване или програми за субсидиране на работни места за новоназначени работници, по-специално при младите хора, нископлатените и нискоквалифицираните работници, дългосрочно безработните и други уязвими групи, като същевременно се осигури дългосрочна устойчивост на обществените пенсионни системи;

40. Подчертава значението на предприемането на ефективни мерки за борба срещу недекларирания труд, недействителната самостоятелна заетост, данъчните измами и отклонението от данъчно облагане, особено в настоящите условия на фискална консолидация, за да се защитят работниците и приходите и да се поддържа доверието на обществеността в справедливостта и ефективността на данъчните системи;

Социални тенденции и устойчивостта на системите за социална закрила

Необходимостта от намаляване на бедността и социалната изолация

41. Изразява загриженост във връзка с увеличаването на бедността сред всички възрастови групи; отбелязва, че през последните години бедността и социалната изолация сред лицата на възраст между 18 и 64 години се е увеличила значително в две трети от държавите членки, главно поради нарастващите равнища на домакинства на безработни или домакинства с нисък интензитет на икономическа активност, както и на бедност сред работещите; отбелязва, че рискът от бедност и социална изолация през 2012 г. е бил много по-висок (48,8 %) за гражданите на трети държави (на възраст между

Вторник, 25 февруари 2014 г.

18 и 64 години), отколкото за гражданите на ЕС; призовава Комисията и държавите членки да предприемат спешни действия за постигане на целта на стратегията „Европа 2020“ по отношение на бедността и социалната изолация; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да предприемат незабавни действия за борба с детската бедност, като се има предвид, че през 2011 г. 27 % от децата на възраст под 18 години са били изложени на риск от бедност или социална изолация; призовава Комисията да издаде препоръки, по-специално за държавите членки с най-висок дял на лицата на възраст под 18 години, изложени на риск от бедност или социална изолация;

42. Приветства признаването в ГОР за 2014 г. на необходимостта от преодоляване на социалните последици от кризата и от гарантиране на финансовата устойчивост на социалната закрила; призовава държавите членки да засилят защитните мрежи, да гарантират ефективността на системите за социална сигурност и да инвестират в превантивни мерки;

43. Приветства Фонда за европейско подпомагане на най-нуждаещите се лица, който ще помага на най-силно засегнатите от бедност да удовлетворяват основните си потребности; призовава държавите членки да използват въпросните средства правилно и да ги насочват към най-силно нуждаещите се лица;

Устойчиви пенсии

44. Отбелязва предложението в специфичните за всяка държава препоръки към многобройни държави членки по отношение на пенсионните реформи; изразява съжаление от факта, че препоръките на Комисията са направени без оглед на препоръките на Парламента в Зелената и Бялата книга относно пенсиите; подчертава, че пенсионните реформи изискват национално, политическо и социално сближаване и трябва да бъдат договорени със социалните партньори, за да бъдат успешни;

45. Подчертава, че необходимите задълбочени реформи на пенсионните системи в държавите членки следва да бъдат проектирани, замислени и приети с оглед на осигуряване на тяхната устойчивост, като в същото време да не се излага на риск адекватността на равнищата на пенсиите, и като бъдат изцяло в съответствие с икономическите и социалните приоритетите на стратегията „ЕС 2020“;

46. Подчертава необходимостта от извършване на необходимите реформи за гарантиране на устойчивостта на пенсионните системи; счита, че за да се увеличи успешно реалната възраст на пенсиониране, е необходимо пенсионните реформи да бъдат придружени от политики, които ограничават достъпа до схеми за ранно пенсиониране и други пътища за ранно излизане от пазара на труда, създават възможности за заетост за по-възрастните работници, гарантират достъп до учене през целия живот, въвеждат благоприятни политики за данъчни облекчения, които предлагат стимули за по-дълго оставане на работа, и осигуряват подкрепа за активен живот на възрастните хора и остаряване в добро здраве; подчертава нарастването на натиска, упражняван от демографското развитие върху националните бюджети и пенсионни системи с оглед на пенсионирането понастоящем на първата група от поколенията, родено по време на демографския взрив след Втората световна война; отбелязва нееднаквите равнища на напредък и амбициозност при формулирането и осъществяването в различните държави членки на структурни реформи, насочени към повишаване на заетостта, постепенно премахване на схемите за ранно пенсиониране и оценяване, на равнището на държавите членки и заедно със социалните партньори, на необходимостта от поставянето на устойчива основа както на законовата, така и на реалната възраст на пенсиониране във връзка с нарастващата средна продължителност на живота; подчертава, че държавите членки, които не успеят да въведат постепенни реформи сега, могат да бъдат изправени на по-късен етап пред необходимостта от шоково въвеждане на реформи, придружено от значителни социални последици;

47. Изразява загриженост относно риска от неадекватни пенсии за едно поколение млади европейци, които понастоящем са безработни или заемат несигурни работни места, и които ще са изправени пред нарастваща пенсионна възраст и по-дълги периоди за изчисляване на пенсиите;

Европейски социални стабилизатори

48. Отбелязва, че политиката на социална закрила, по-специално обезщетенията при безработица, минималният гарантиран доход и прогресивното данъчно облагане, първоначално спомогнаха за намаляването на интензитета на рецесията и стабилизираха пазарите на труда и потреблението; подчертава обаче, че капацитетът на тези значими икономически и социални стабилизатори е намален в притеснителни размери в тези държави членки, в които такива стабилизатори са най-необходими; отбелязва, че впоследствие доходите на домакинствата и вътрешното търсене станаха по-слабо защитени;

49. Счита, че въвеждането на бонус-малус системи създава печеливша ситуация за всички участващи страни;

50. Подчертава, че социалните политики и социалните стандарти са използвани в някои случаи като фактори за коригиране поради изискванията на фискалната консолидация; призовава Комисията да направи оценка на последиците, които тези процеси са оказали върху националните социални държави и гражданите; призовава държавите членки да подобрят адекватността и ефективността на системите за социална закрила и да гарантират, че те продължават да действат като буфери срещу бедността и социалното изключване;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

51. Подчертава необходимостта Комисията да признае значението на лицата, полагащи грижи — както по отношение на предоставянето на грижи, така и на икономиката и обществото като цяло — като припомня, че интересите на лицата, полагащи грижи, рядко се вземат предвид в политиките, които обаче ги засягат постоянно и трансгранично;

52. Счита, че финансирането от ЕС може да допринесе за изграждането на капацитет за лицата, полагащи грижи, във връзка с предоставянето на подкрепа (например емоционална подкрепа, обмен, а също и информация) и застъпничество, както и че то може също така да подкрепи обмена на информация, проучванията и създаването на мрежи; също така счита, че могат да бъдат разгледани законодателни мерки, въз основа на зачитането на националната компетентност и принципа на солидарност, и това може да бъде направено под формата, например, на директива относно отпуски за лица, полагащи грижи;

53. Подчертава дължашата се на демографските промени предстояща нужда от квалифицирани лица, полагащи грижи, както и значението на гарантирането на обучението и образованието за лица, които в бъдеще ще полагат грижи, с оглед на това да се предотврати срив на цялата система за социални грижи и социална сигурност; също така счита за важно да се предостави максимална подкрепа на лицата, полагащи грижи (особено лицата, които полагат неформални грижи), чийто принос трябва да бъде признат;

54. Подчертава значението на хосписа и палиативните услуги в рамките на дългосрочните грижи; посочва, че предвид мулти-професионалния състав, гъвкавостта, а също така и сътрудничеството с други професионални сектори, лицата, полагащи грижи, и лицата, които използват мобилни екипи за палиативна помощ, имат потенциала да преодолеят изключително важни пропуски в системите за дългосрочни грижи;

Необходимостта от засилване на демократичната легитимност и социалния диалог

55. Подчертава, че всички реформи на пазара на труда следва да се основават на засилена координация на социалния диалог;

56. Подчертава, че тройката потвърди, че висококачественото участие на социалните партньори и силният социален диалог, включително на национално равнище, са от съществено значение за успеха на каквато и да било реформа, както и че по-специално при реформите на ИПС следва да се засили ролята на социалните партньори в новия процес на икономическо управление, особено в европейския семестър; приветства предложението на Комисията за по-пълно участие на социалните партньори в процеса на европейския семестър, наред с другото, в рамките на комитета за социален диалог преди годишното приемане на ГОР;

57. Призовава Европейския съвет и държавите членки да гарантират, че националните и регионалните парламенти, социалните партньори, публичните органи и гражданското общество участват активно в изпълнението и мониторинга на насоките в областта на политиките съгласно стратегията „Европа 2020“, както и в нейния процес на икономическо управление, с цел гарантиране на съпричастност; призовава Европейския съвет и Комисията да интегрират по-ефективно мониторинга и оценката на целите на стратегията „Европа 2020“ в областта на заетостта, социалната сфера и образованието в европейския семестър за 2014 г.;

o

o o

58. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ РЕЗОЛЮЦИЯТА

СПЕЦИФИЧНИ ПРЕПОРЪКИ, КОИТО ДА БЪДАТ ПРИЕТИ ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ В НЕГОВИТЕ НАСОКИ В ОБЛАСТТА НА ПОЛИТИКИТЕ

Препоръка 1: относно социалните показатели

Европейският парламент счита, че годишните насоки в областта на политиките, които ще бъдат приети от Европейския съвет въз основа на ГОР, следва да имат за цел следното:

Приветства факта, че тази година, за първи път, проектът на съвместен доклад за заетостта, приложен към годишния обзор на растежа (ГОР), включва таблица с показатели за заетост и социалните политики, което ще помогне за засилване на мониторинга на заетостта и социалните промени като част от макроикономическия надзор в рамките на европейския семестър; счита, че това следва да се отрази на насоките на политиката в европейския семестър, за да се укрепи социалното измерение на Икономическия и паричен съюз, което е не само желателно, но и необходимо за справяне с кризата и за да се предотвратят сериозни социално-икономически различия в еврозоната, като по този начин бъде повишена нейната устойчивост;

Изразява своята дълбока загриженост относно ограничената роля на Европейския парламент в рамките на европейския семестър; изразява съжаление, че Комисията и Съветът са постигнали твърде малък напредък за засилване на демократичния контрол на насоките на икономическата политика; изразява становище, че съгласно действащите договори член 136 от ДФЕС дава право на Съвета, по препоръка на Комисията и с гласовете единствено на държавите членки, чиято валута е еврото, да приема обвързващи насоки за икономическата политика в страните от еврозоната в рамките на европейския семестър; подчертава, че един насърчителен механизъм би засилил задължителния характер на координацията на икономическите политики; призовава за междуинституционално споразумение, което да включи Парламента в изготвянето и одобряването на годишния обзор на растежа и насоките за икономическите политики и заетостта;

Отбелязва обаче, че тези показатели не са превърнати в задължителни, за разлика от таблицата с показатели за процедурата при макроикономически дисбаланси; призовава Комисията и държавите членки да извършат оценка на положението с оглед на нарастващите дисбаланси в ЕС в социалната сфера и по отношение на заетостта;

счита, че е жалко, че показателите за заетостта и социалните показатели, предложени от Комисията, са недостатъчни, за да обхванат изчерпателно положението във връзка със заетостта и социалното положение в държавите членки; призовава за включване в таблицата на допълнителни показатели, по-специално равнището на детска бедност, достъп до здравеопазване, процент на бездомни, както и показател за достойния труд, за да се даде възможност за правилна оценка на положението в социална сфера в държавите членки; Показателите следва бъдат преразглеждани редовно, след консултации с Парламента; като има предвид, че липсват договорености, за да се гарантира, че Европейският съвет се съобразява с позицията на Европейския парламент преди ежегодното приемане на предложените от Комисията приоритети в Годишния обзор на растежа;

Препоръка 2: Еврогрупа на равнище министри на заетостта и социалните въпроси

Европейският парламент счита, че годишните насоки в областта на политиките, които ще бъдат приети от Европейския съвет въз основа на ГОР, следва да имат за цел следното:

Подчертава колко е важно да се провеждат, при необходимост, срещи на министрите на заетостта и социалните въпроси на държавите от Еврогрупата преди срещите на върха на ЕС. Съвместните заседания на Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси (EPSCO) и Съвета по икономически и финансови въпроси (ECOFIN) с цел постигане на съгласувана позиция са също толкова важни, за да се гарантира, че съображенията, свързани със социалната сфера и заетостта, се разглеждат по-подробно при обсъжданията и решенията на органите на еврозоната, както и с оглед на това да се допринесе за срещите на държавните и правителствените ръководители от еврозоната;

Препоръка 3: Пакт за увеличаване на инвестициите и производителността в ЕС

Европейският парламент счита, че годишните насоки в областта на политиките, които ще бъдат приети от Европейския съвет въз основа на ГОР, следва да имат за цел следното:

Посочва, че докато структурните реформи могат да дадат резултати в средносрочен до дългосрочен план, необходимостта от стимулиране на търсенето на вътрешния пазар на ЕС изисква от Комисията и Съвета да увеличат инвестициите, за да се поддържат растеж и качествени работни места в краткосрочен план и да се засили потенциалът в средносрочен план; отбелязва, че основните цели вече са определени в стратегията „Европа 2020“ и в Пакта за растеж и работни места, договорен

Вторник, 25 февруари 2014 г.

през юни 2012 г., но че трябва да бъде засилено финансирането; поради това насърчава държавите членки да създадат инвестиционен пакет с цел да се постигне значително подобряване на икономическото положение в краткосрочен план, както и на актуалното състояние на пазарите на труда в държавите членки, както е видно от текста на резолюцията на Парламента от 11 септември 2013 г. относно борбата срещу безработицата сред младежите: възможни решения (2013/2045(INI));

Приветства факта, че в ГОР 2014 Комисията призовава държавите членки да защитават или насърчават дългосрочните инвестиции в образованието, изследванията и иновациите, енергетиката и действията в областта на климата; въпреки това счита, че това не е достатъчно, за да се позволи на държавите членки, чиито бюджети вече са затегнати, да постигнат тази цел;

Призовава Комисията да изготви план, който помага на тези държави членки да направят необходимите продуктивни инвестиции, например в образованието и научноизследователската и развойната дейност, с оглед на техния потенциал за генериране на растеж и работни места;

Препоръка 4: Качествени работни места и достойни заплати за увеличаване на производителността

Европейският парламент счита, че годишните насоки в областта на политиките, които ще бъдат приети от Европейския съвет въз основа на ГОР, следва да имат за цел следното:

Разходи за труд за единица продукция, производствени разходи и маржове на печалба

Призовава пазарите на труда да бъдат по-адаптивни, по-динамични и способни да се приспособяват към смущения в икономическото положение, без да се предизвикват съкращения и прекомерно коригиране на заплатите; напомня, че покупателната способност на много работници в ЕС беше рязко отслабена, доходите на домакинствата намаляха, а вътрешното търсене беше потиснато, което допълнително повиши безработицата и социалната изолация, особено в най-силно засегнатите от кризата държави; посочва, че намаляването на разходите за труд, които са пряко свързани с възнагражденията/заплатите, не може да бъде единствената стратегия за запазване на конкурентоспособността; отбелязва, че в Съобщението относно ГОР за 2014 г. се подчертава, че основните държави, които разполагат с необходимите възможности за действие, биха могли да увеличат възнагражденията като един от начините за повишаване на разходите, призовава в препоръките да се демонстрира амбиция с цел насърчаване на по-балансиран растеж и създаване на работни места в еврозоната;

Заплати и достойно заплащане

Комисията следва да предложи мерки за преодоляване на неравенствата и за гарантиране на достойно заплащане. Призовава държавите членки да се борят с бедността сред работещите чрез следване на политики за пазара на труда, които са насочени към гарантиране на заплати за работещите, осигуряващи тяхната издръжка, което е от значение не само за социалното сближаване и справедливостта в обществото, но и за поддържането на силна икономика.

Качество на работните места

Препоръчва в специфичните за всяка държава препоръки на Комисията за 2014 г. да се отдели по-голямо внимание на качеството на работните места, което е от съществено значение в една основана на знанията икономика, за да се насърчава висока производителност на труда и бързи иновации, основаващи се на квалифицирана, приспособима и мотивирана работна ръка, с достойни стандарти за здраве и безопасност, чувство за сигурност и разумно работно време. Политическите насоки следва да бъдат съсредоточени по-специално във връзка с достъпа на работниците до основен набор от трудови права, залегнали в Договорите, без да се засяга законодателството на държавите членки;

Борба с наличието и разпространението на несигурни условия на труд и недействителна самостоятелна заетост, както и гаранции, че хората с договори за временна заетост или непълно работно време или самостоятелно заетите лица имат адекватна социална закрила и достъп до обучение;

Гарантиране на ефективното прилагане на Директивата за създаване на обща рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите;

Препоръка 5: Реформи за повишаване на качеството на участието в трудовата заетост

Европейският парламент счита, че годишните насоки в областта на политиките, които ще бъдат приети от Европейския съвет въз основа на ГОР, следва да имат за цел следното:

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Национални общи планове и планове в областта на младежката заетост

Комисията следва да въведе задължение за представяне на национални общи планове и на планове в областта на младежката заетост в специфичните за всяка държава препоръки за 2014 г.;

Комисията следва да включи в специфичните за всяка държава препоръки на ГОР за 2014 г. качеството на заетостта, обучението и достъпа до учене през целия живот, основните права на работещите, подкрепата за мобилността на пазара на труда и самостоятелната заетост посредством увеличаване на сигурността на работещите;

Реформи на пазара на труда и активни политики по заетостта

Реформите на пазара на труда следва да са съсредоточени върху повишаването на производителността и ефективността на труда с цел подобряване на конкурентоспособността на икономиката на ЕС и предоставяне на условия за устойчив растеж и създаване на работни места при стриктно спазване на буквата и духа на достиженията на правото на ЕС в социалната област и неговите принципи; Реформите на пазара на труда следва да се извършват по начин, който да насърчава качеството на работните места;

Структурните реформи на пазара на труда следва да въведат вътрешна гъвкавост за поддържане на заетостта по време на икономически смущения и да гарантират качество на работните места, сигурност при смяна на работното място, схеми за обезщетения при безработица въз основа на изисквания за активизиране, свързани с политиките за реинтеграция, които запазват стимулите за работа, като същевременно се гарантират достойни доходи, наличие на договорни споразумения за борба със сегментирането на пазара на труда, предвижда се икономическо реструктуриране и се гарантира достъп до учене през целия живот;

Справяне с несъответствията между търсени и предлагани умения

По-добър мониторинг на потребностите от умения в конкретни сектори и/или региони и бързо отстраняване на тези несъответствия между търсените и предлаганите умения.

Комисията и държавите членки следва да си сътрудничат в разработването на „Панорама на уменията в ЕС“ с цел предоставяне на всеобхватна картина на потребностите от умения в ЕС.

Насърчаване на сътрудничеството и взаимодействието между сектора на образованието и обучението и предприятията, за да се предвидят потребностите от умения и да се адаптират системите за образование и обучение към нуждите на пазара на труда с цел осигуряване на необходимите умения на работната сила и улесняване на прехода от образование и обучение към трудова заетост; в този контекст двойните системи за обучение следва да играят ключова роля;

Насърчаване на достъпа до учене през целия живот за всички възрастови групи, не само чрез формалното, но също и чрез развиване на неформалното и самостоятелното учене.

Установяване на система за валидиране на неформалното и самостоятелното учене до 2015 г., свързана с Европейската квалификационна рамка;

Младежка безработица

Призовава за европейски пакт за младежка заетост, който да приведе в действие отдавна съгласуваните мерки, и за поемане на ангажимент за нови ресурси и мерки срещу младежката безработица и за намаляване на броя на младите хора, които са неработещи, неучещи или необучаващи се, като се вземе предвид качественият аспект на достойната работа при пълно зачитане на основните трудови стандарти;

Държавите членки следва спешно да приложат схеми за гаранции за младежта; и да използват ефективно наличните ресурси, като съсредоточат дейностите към хората в най-затруднено положение.

Призовава Комисията да направи гаранцията за младежта приоритет за разширяване на наличния бюджет в обещания средносрочен преглед на МФР;

Комисията следва да предложи рамка за качество на стажовете, която обхваща, наред с другото, критериите за учебните резултати **и подходящи** условия на работа; призовава Комисията, държавите членки и европейските социални партньори да прилагат амбициозно Алианса за професионална подготовка;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Възрастни хора и дългосрочно безработни

Държавите членки следва да разработят възможности за заетост за по-възрастните работници, да гарантират достъп до учене през целия живот, да въведат политики за данъчни облекчения, които да предоставят стимули за по-дълго оставане на работа, и да осигурят подкрепа за активен живот на възрастните хора и остаряване в добро здраве;

Дългосрочно безработните следва да бъдат подкрепяни чрез създаване на работни места и интегрирани подходи за активно приобщаване, включващи положителни стимули за активизиране, като например персонализирани напътствия и програми за преминаване от социални помощи към заетост, както и подходящи системи за обезщетения и достъп до качествени услуги за подкрепа при възстановяването на връзката им с пазара на труда и достъпа им до качествени работни места;

Жени

Комисията следва да обърне повече внимание на значителното повишаване на участието на жените на пазара на труда, което е от основно значение за постигането на водещата цел на стратегията „Европа 2020“ за равнището на заетост; Призовава за мерки, като например достъпни грижи и грижи за децата, подходящи схеми за майчинство, бащинство и родителски отпуск и гъвкавост на работното време и място;

Държавите членки следва да зачитат и насърчават равенството между половете като част от техните национални политики и национални програми за реформи (НПР);

Други приоритетни групи

Държавите членки следва да включат в своите национални програми за реформи основните мерки в областта на заетостта и социалното приобщаване, приети от Европейската стратегия за хората с увреждания. Призовава Европейската комисия да направи тези мерки част от своите препоръки към отделните държави за 2014 г.

Призовава за включването в приоритетите на годишния обзор на растежа за 2014 г. на интегрирането на проблематиката за малцинствата, чието участие на пазара на труда е от основно значение за постигането на водещата цел на стратегията „Европа 2020“ за равнището на заетост; призовава Комисията и държавите членки да предприемат мерки за преодоляване на ниското равнище на участие на пазара на труда на лицата, принадлежащи към малцинствата (напр. ромите).

Препоръка 6: Насърчаване на доброволната мобилност на работната сила

Европейският парламент счита, че годишните насоки в областта на политиките, които ще бъдат приети от Европейския съвет въз основа на ГОР, следва да имат за цел следното:

Счита, че предвид броя на работниците, по-специално на младите хора, напускащи техните страни на произход в търсене на възможности за заетост в други държави членки, е необходимо спешно да се разработят подходящи мерки; с цел да се гарантира преносимостта на пенсионните права и продължаването на трудовите обезщетения в рамките на поне три месеца, докато получателят търси работа в друга държава членка, в момента се извършват изменения на законодателството на ЕС. Беше постигнато споразумение между Съвета и Парламента относно трансграничната преносимост на допълнителните пенсионни права;

Препоръка 7: Към по-справедливи системи за данъчно облагане

Европейският парламент счита, че годишните насоки в областта на политиките, които ще бъдат приети от Европейския съвет въз основа на ГОР, следва да имат за цел следното:

Отбелязва, че Международният валутен фонд (МВФ) наскоро посочи, че е налице възможност за по-ефикасно и по-прогресивно данъчно облагане, което би могло да помогне за намаляване на неравенствата в ЕС; подчертава необходимостта от прехвърляне на данъчната тежест от работната сила към други форми на устойчиво данъчно облагане с цел да се насърчават растежът и създаването на работни места и същевременно да се осигурят допълнителни приходи, за да се увеличи легитимността на усилията за консолидация;

Препоръка 8: Бедността и социалното изключване трябва да бъдат намалени

Европейският парламент счита, че годишните насоки в областта на политиките, които ще бъдат приети от Европейския съвет въз основа на ГОР, следва да имат за цел следното:

Държавите членки следва да засилят защитните мрежи и да гарантират ефективността на системите за социална сигурност, както и да инвестират в превантивни мерки;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Настоятелно призовава Комисията да вземе предвид въздействието на програмите за икономическо приспособяване върху напредъка по главните цели на стратегията „Европа 2020“ в държавите членки, изпитващи финансови затруднения, и да договори изменения, насочени към приважването на програмите за приспособяване в съответствие с целите на „Европа 2020“;

Препоръка 9: Устойчиви пенсии

Европейският парламент счита, че годишните насоки в областта на политиките, които ще бъдат приети от Европейския съвет въз основа на ГОР, следва да имат за цел следното:

Подчертава необходимостта от извършване на необходимите реформи за гарантиране на устойчивостта на пенсионните системи; счита, че за да се увеличи успешно реалната пенсионна възраст, е необходимо пенсионните реформи да бъдат придружени от политики, които ограничават достъпа до схеми за ранно пенсиониране и други пътища за ранно излизане от пазара на труда, създават възможности за заетост за по-възрастните работници, гарантират достъп до учене през целия живот, въвеждат политики за данъчни облекчения, които предлагат стимули за по-дълго оставане на работа, и осигуряват подкрепа за активен живот на възрастните хора и остаряване в добро здраве;

Подчертава нарастването на натиска, упражняван от демографското развитие върху националните бюджети и пенсионни системи с оглед на пенсионирането понастоящем на първата група от поколението, родено по време на демографския взрив след Втората световна война; отбелязва нееднаквите равнища на напредък и амбициозност при формулирането и осъществяването в различните държави членки на структурни реформи, насочени към повишаване на заетостта, постепенно премахване на схемите за ранно пенсиониране и оценяване, на равнището на държавите членки и заедно със социалните партньори, на необходимостта от поставянето на устойчива основа както на законовата, така и на реалната възраст на пенсиониране с оглед на нарасналата средна продължителност на живота; подчертава, че държавите членки, които не успеят да въведат постепенни реформи сега, може да бъдат изправени на по-късен етап пред необходимостта от шоково въвеждане на реформи, придружено от значителни социални последици.

Препоръка 10: Европейски социални стабилизатори

Европейският парламент счита, че годишните насоки в областта на политиките, които ще бъдат приети от Европейския съвет въз основа на ГОР, следва да имат за цел следното:

Отбелязва, че политиката на социална закрила, по-специално обезщетенията при безработица, минималният гарантиран доход и прогресивното данъчно облагане, първоначално спомогнаха за намаляването на интензитета на рецесията и стабилизираха пазарите на труда и потреблението; подчертава обаче, че капацитетът на тези значими икономически и социални стабилизатори е намален в притеснителни размери в тези държави членки, в които такива стабилизатори са най-необходими; отбелязва, че впоследствие доходите на домакинствата и вътрешното търсене станаха по-слабо защитени;

Подчертава, че социалните политики и социалните стандарти са използвани в някои случаи като фактори за коригиране поради изискванията на фискалната консолидация; призовава Комисията да направи оценка на последиците, които тези процеси са оказали върху националните социални държави и гражданите; призовава държавите членки да подобрят адекватността и ефективността на системите за социална закрила и да гарантират, че те продължават да действат като буфери срещу бедността и социалното изключване;

Препоръка 11: Демократичната легитимност и социалният диалог трябва да бъдат засилени

Европейският парламент счита, че годишните насоки в областта на политиките, които ще бъдат приети от Европейския съвет въз основа на ГОР, следва да имат за цел следното:

Всички реформи на пазара на труда следва да се основават на засилена координация на социалния диалог;

Засилването на висококачественото участие на социалните партньори и на силен социален диалог, включително на национално равнище, е от съществено значение за успеха на каквито и да било реформи, особено на реформите на ИПС, ролята на социалните партньори в новото икономическо управление, по-специално в европейския семестър.

Изпълнение на предложението на Комисията за разширяване на участието на социалните партньори в процеса на европейския семестър, наред с другото, в рамките на комитета за социален диалог преди годишното приемане на ГОР;

Европейският съвет и държавите членки следва да гарантират, че националните и регионалните парламенти, социалните партньори, публичните органи и гражданското общество участват активно в изпълнението и мониторинга на насоките в областта на политиките съгласно стратегията „Европа 2020“, както и в процеса на икономическо управление, с цел гарантиране на съпричастност;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Европейският съвет и Комисията следва да интегрират по-ефективно мониторинга и оценката на целите на стратегията „Европа 2020“ в областта на заетостта, социалната сфера и образованието в европейския семестър за 2014 г.;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0130

Управление на единния пазар

Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно управлението на единния пазар в рамките на европейския семестър през 2014 г. (2013/2194(INI))

(2017/C 285/05)

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията от 13 ноември 2013 г., озаглавено „Годишен обзор на растежа за 2014 г.“ (COM(2013)0800) и доклада на Комисията, озаглавен „Единен пазар за растеж и работни места: Анализ на постигнатия напредък и на оставащите пречки в държавите членки — Принос към Годишния обзор на растежа за 2014 г.“ (COM(2013)0785), както и приложения към този доклад анализ на контекста, озаглавен „Международни вериги за създаване на стойност на територията на ЕС и извън него“,
- като взе предвид първия доклад на Комисията от 28 ноември 2012 г. относно „Степен на интеграция на единния пазар 2013 г. — Принос към Годишния обзор на растежа 2013 г.“ (COM(2012)0752),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 3 октомври 2012 г., озаглавено „Акт за единния пазар II — Заедно за нов растеж“ (COM(2012)0573),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 8 юни 2012 г., озаглавено „По-добро управление за единния пазар“ (COM(2012)0259),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 24 февруари 2012 г., озаглавен „Как единният пазар да разгърне пълния си потенциал — годишна проверка на управлението за 2011 г.“ (SWD(2012)0025),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 13 април 2011 г., озаглавено „Акт за единния пазар — Дванадесет листа за насърчаване на растежа и укрепване на доверието — „Заедно за нов тип икономически растеж““ (COM(2011)0206),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 3 март 2010 г., озаглавено „Европа 2020 — Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (COM(2010)2020),
- като взе предвид достъпното онлайн информационно табло за единния пазар, публикувано на 4 юли 2013 г.,
- като взе предвид информационно табло за вътрешния пазар № 26 (февруари 2013 г.),
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 27– 28 юни 2013 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета „Конкурентоспособност“ от 29– 30 май 2013 г. относно интелигентното регулиране,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 14– 15 март 2013 г.,
- като взе предвид разискванията на Съвета по конкурентоспособност от 18– 19 февруари 2013 г. относно Годишния обзор на растежа за 2013 г. и Акта за единния пазар;
- като взе предвид своята резолюция от 7 февруари 2013 г. с препоръки до Комисията относно управлението на единния пазар ⁽¹⁾, както и последващия отговор на Комисията от 8 май 2013 г.,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 24– 25 октомври 2013 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 14 юни 2012 г. относно Акта за единния пазар — следващите стъпки към растежа ⁽²⁾, както и последващия отговор на Комисията от 26 септември 2012 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 6 април 2011 г. относно управлението и партньорството в рамките на единния пазар ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0054.

⁽²⁾ ОВ С 332 Е, 15.11.2013 г., стр. 72.

⁽³⁾ ОВ С 296 Е, 2.10.2012 г., стр. 51.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (A7-0066/2014),
- A. като има предвид, че Годишният обзор на растежа за 2013 г. отбеляза началото на третия европейски семестър, включвайки за първи път годишен доклад за степента на интеграция на единния пазар;
- B. като има предвид, че ефективен и добре функциониращ единен пазар, основан на високо конкурентна социална пазарна икономика, е от основно значение за устойчив и приобщаващ растеж;
- B. като има предвид, че Парламентът призова за пълно включване на единния пазар като стълб в рамките на цикъла на европейския семестър;
- G. като има предвид, че по-доброто управление на единния пазар следва да бъде насочено към осигуряване на по-добро и по-бързо транспониране и прилагане на свързаните с единния пазар директиви и регламенти, особено когато засягат идентифицирани ключови сектори;
- Д. като има предвид, че има големи различия в качеството на националните програми за реформи в рамките на европейския семестър по отношение на тяхната същност, прозрачност и осъществимост;
- E. като има предвид, че единният пазар следва да се разглежда като тясно свързан с други хоризонтални политически области, например защитата на потребителите и работниците, социалните права, околната среда и устойчивото развитие;
- Ж. като има предвид, че Актовете за единния пазар I и II представляват солидна хоризонтална стратегия, определяща конкретни законодателни и незаконодателни мерки с капацитет за разгръщане на неоползотворения потенциал за растеж на единния пазар и премахване на препятствията пред него;
- 3. като има предвид, че Комисията определи услугите, финансовите услуги, транспорта, енергетиката и цифровия пазар като ключови области за подобряване на функционирането и задълбочаването на единния пазар; като има предвид, че методиката за определяне на тези области следва да се оценява и преразглежда редовно, като се отчитат целите и перспективите за растеж, както и критериите за предоставяне на необходимата защита за гражданите, в частност потребителите, специалистите и работниците;
- И. като има предвид, че все още не сме успели да изградим пълноценно функциониращ дигитален единен пазар за онлайн и комуникационни услуги в Европа; като има предвид, че свободното движение на цифровите услуги и трансграничната електронна търговия понастоящем са затруднени от фрагментарността на правилата на национално равнище; като има предвид, че европейските дружества и публични служби ще получат икономически и социални ползи от използването на усъвършенствани ИКТ услуги и приложения;
- Й. като има предвид, че за единния пазар на ЕС е от жизненоважно значение наличието на достъпна и ефикасна европейска транспортна инфраструктура и на амбициозна европейска промишлена политика, както и създаването на единен енергиен пазар, насочени към подкрепа от страна на ЕС за конкурентоспособността на предприятията и осигуряването на универсален достъп до енергия на разумни цени за домакинствата и потребителите; като има предвид, че поради това е необходимо да се определят приоритетни действия в тези области;

Европейски семестър

1. Отново призовава Комисията да подобри управлението на единния пазар посредством установяването, като конкретен стълб на европейския семестър, на годишен цикъл на управление на единния пазар, включващ информационно табло за вътрешния пазар, годишен доклад относно интеграцията на единния пазар като част от Годишния обзор на растежа, насоки от Европейския съвет за държавите членки, национални планове за действие, целящи изпълнението на насоките за единния пазар, и специфични за всяка страна препоръки; призовава Комисията, също така, да отчете в пълна степен идентифицираните ключови сектори за растеж — сектора на услугите, енергийния сектор, транспортният сектор и единния цифров пазар — както и мерките, предвидени в Актовете за единния пазар I и II;
2. Подчертава необходимостта от определяне на единния пазар като трети стълб на европейския семестър, за да се покрие ясен набор от приоритети, свързани с реалната икономика; смята, че определението и постигането на тези приоритети е от съществено значение за стимулирането на растежа и превъзможването на настоящите пропуски по отношение на осъществяването на целите на стратегията „Европа 2020“, като същевременно се гарантира икономическа конвергенция между държавите членки в рамките на еврозоната и извън нея и в централните и в периферните райони на ЕС;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

3. Припомня становището си, че първият доклад относно степента на интеграция на единния пазар беше недостатъчен и непълен; в тази връзка смята, че бъдещите доклади следва да бъдат по-ясни по отношение на настоящите слабости в определени държави членки, да предоставят по-конкретни насоки относно възможните средства за корекции и очакваните ползи и да посочват ефективни лостове за стимулиране на растежа и конкурентоспособността, а по този начин и за създаване на работни места, което заедно ще даде конкретен отговор на настоящата социална и икономическа криза;
4. Приветства доклада за 2014 г. за интеграцията на единния пазар (COM(2013)0785) и решително подкрепя усилията на Комисията за включване в по-голяма степен на единния пазар в обсъжданията в рамките на Европейския семестър; оценява факта, че докладът за състоянието на единния пазар за 2014 г. съдържа някои специфични елементи във връзка с действията, предприети от отделните държави членки; счита обаче, че в доклада все още липсва качествена оценка за ефективността на предприетите мерки, напредъка и действително постигнатите резултати от политиките; призовава за разработване на аналитичен инструмент за измерване на интеграцията на единния пазар в рамките на единния пазар като стълб на европейския семестър по отношение на специфичните за отделните държави препоръки; счита, че този аналитичен инструмент би могъл да допълни информационното табло за вътрешния пазар;
5. Смята, че са необходими по-голяма хоризонтална координация и по-голяма последователност при подготовката на законодателните предложения от значение за единния пазар; смята, че управлението на единния пазар следва да взема под внимание нуждите на всички заинтересовани страни и че е необходимо по-активно и по-ранно включване на социалните партньори, гражданското общество и други заинтересовани страни при разработването, приемането, прилагането и наблюдението на мерките, за да се насърчи растежът и да се прилагат правата на гражданите в рамките на единния пазар;
6. Подчертава необходимостта от широки консултации и задълбочени оценки на въздействието, преди Комисията да приеме дадено предложение; подчертава, че предложенията на Комисията трябва да бъдат в съответствие с принципите на разумното регулиране и регулаторната пригодност, да включват оценка на въздействието върху МСП и да получат одобрението на Комитета на Комисията по оценка на въздействието; освен това подчертава, че оценките на въздействието следва да оценяват въздействието на новите законодателни мерки върху перспективите за растеж и върху конкурентоспособността на Европа;
7. Смята, че цикълът на европейския семестър следва да залегне в по-задълбочен демократичен процес с по-голямо участие на националните парламенти, като същевременно се засилят правомощията на Европейския парламент;
8. Смята, че специфичните за отделните държави препоръки, отправяни при този процес, следва да взимат под внимание напредъка, постигнат от всяка държава членка, и че националните мерки за прилагане на законодателството в областта на единния пазар не трябва непременно да следват универсален за всички подход, а вместо това трябва да се стремят към увеличаване на ефективността на предприетите мерки и на действително постигнатите резултати от политиките;
9. Изисква предстоящите специфични за всяка държава препоръки в цикъла на Европейския семестър за 2014 г. да отразяват констатациите на доклада за интеграцията на единния пазар по далеч по-решителен и стриктен начин в сравнение със специфичните за всяка държава препоръки за 2013 г.;
10. Изразява мнение, че третият стълб на европейския семестър, посветен на интеграцията на вътрешния пазар, следва да бъде насочен към определянето на приоритетните политики и мерки за стимулиране и съживяване на реалната икономика; смята, че тази цел ще бъде постигната ефективно само ако всички институции на ЕС последователно я споделят и подпомагат; насърчава, по тази причина, целенасочено организиране на работата на Съвета по конкурентоспособност, така че тя изрично да бъде посветена на подпомагането на тези приоритети от значение за реалната икономика в рамките на европейския семестър;

Ключови сектори

11. Счита, че ключовите сектори, идентифицирани от Комисията — услуги, финансови услуги, транспорт, енергетика и цифров пазар, остават решаващи за пълната интеграция на единния пазар; освен това счита, че за да се постигне възстановяване на растежа, даването на нов импулс на една последователна и интегрирана промишлена политика, съсредоточена върху тези сектори, следва да включва също усилия за укрепване на защитата на правата на гражданите, включително тези на потребителите и на работниците, и модел за конкурентоспособност, основан на знанието и иновациите, чрез стимули от страна на ЕС, които да насърчават инвестициите и достъпа до финансиране, научноизследователската и развойна дейност и подкрепата за висшето образование;
12. Настоятелно призовава Комисията да разработи истинска европейска промишлена политика; счита, че реиндустриализацията следва да се превърне в междусекторен приоритет за Съюза; счита, че тази нова промишлена политика следва да включва прилагането на правилата на единния пазар, цялостна стратегия за външното измерение на единния пазар с особено акцентирание върху съгласуваните политики за защита на потребителите и подобряването на достъпа до капитали и инфраструктура, с цел да се повиши конкурентоспособността на предприятията и да им се предостави възможност за достъп до пазари в целия свят;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

13. Подчертава, че, премахвайки пречките пред свободното движение на хора, стоки, услуги и капитали, единният пазар предоставя на предприятията възможност да разширят мащаба си на работа и по този начин да увеличават способността си да създават иновации, да инвестират, да постигат по-висока производителност и да създават работни места;
14. Призовава Комисията да представи подробен план за действие с мерки, предназначени за постигане на изцяло интегриран и взаимосвързан единен енергиен пазар; изтъква необходимостта да се предоставят на потребителите прозрачни и съпоставими цени на енергията, като в същото време се гарантира защитата на потребителите, включително уязвимите потребители; подчертава необходимостта от значителни инвестиции в енергийната инфраструктура и счита, че всички сектори на обществените услуги трябва да вървят в крак с напредъка в енергийния сектор;
15. Подчертава, че е от съществено значение да се подобри инфраструктура — по-специално трансграничните връзки и оперативната съвместимост, за да се гарантира, че единният пазар може да функционира ефективно; счита, че изграждането на единна, взаимосвързана и ефективна европейска транспортна система е от решаващо значение за свободното движение на стоки, хора и услуги в рамките на единния пазар; смята, че допълнителните инвестиции са от ключово значение за постигането на тези цели, и отново заявява, че за тези проекти следва да бъде въведен широк спектър от финансови инструменти;
16. Подчертава, че последователното прилагане на действащото законодателство и на следващите предложения на Комисията за цифровите услуги може да подпомогне Европа да използва пълноценно вътрешния пазар; призовава за политика за единен цифров пазар, която да превърне онлайн услугите в Европа в по-конкурентоспособни, по-ефективни в трансграничен план и по-прозрачни и да предостави висока степен на защита за потребителите; подчертава значението на целевите инвестиции и отбелязва, че работата по предложението за континентална мрежа ще спомогне за намаляване на разликите в цените между държавите членки, като насърчава конкуренцията в сектора на далекосъобщенията;
17. Призовава за амбициозно изпълнение на програмата за потребителите, включително законодателните и програмните мерки, с цел да се засили защитата на потребителите и доверието в единния пазар, да се предоставят повече права на потребителите, да се насърчава отговорното поведение на средния потребител и да се увеличи защитата на уязвимите потребители;
18. Счита, че улесненият достъп до финансиране за МСП ще позволи да се смекчат ограниченията по отношение на ликвидността и ще увеличи работния капитал на МСП; приветства факта, че сред приоритетите, определени от Комисията в Годишния обзор на растежа за 2014 г. и Доклада за интеграцията на единния пазар, развитието на алтернативни форми на финансиране за МСП заема едно от челните места; категорично подкрепя целта за разработване на специфични облигации и специализиран фондов пазар за МСП и призовава Комисията и държавите членки да предприемат конкретни действия за постигане на тази цел; подкрепя също така инициативите, предприети на равнище ЕС, за допълване на националните усилия за увеличаване на микрокредитирането и насърчаване на социалното предприемачество, включително подпомагане на банките за развитие, предоставящи заеми с по-ниски лихвени проценти, отколкото търговските банки; отбелязва особено важността на подкрепата за МСП чрез програмите COSME и „Хоризонт 2020“;
19. Подчертава значението на пречките пред функционирането на единния пазар, предизвикани от фрагментирането на услугите на финансовите пазари на дребно, както се изтъква от Комисията в Доклада за интеграцията на единния пазар, по-специално по отношение на силно различаващите се лихвени проценти за банковите заеми, които имат решаващо въздействие върху потребителите, домакинствата и МСП; изразява убеждение, че тези различия възпрепятстват ефективния достъп до финансиране и оказват неблагоприятно въздействие върху реалната икономика; изразява загриженост относно отрицателното впечатление, което имат потребителите поради фрагментацията и по-ниските резултати на финансовите услуги на дребно, особено по отношение на банковите сметки, ипотеките, частните пенсии и ценните книжа,
20. Счита, че регулирането на финансовите услуги следва да предоставя по-добра информация, засилване на защитата на потребителите и на ефективните средства за тяхната защита; подчертава необходимостта от бързо и успешно приключване на работата по изготвяне на законодателни предложения за пазара на потребителски финансови услуги и на финансовите услуги на дребно, по-специално съпоставимостта на таксите по платежните сметки, прехвърлянето на платежни сметки и достъпа до платежни сметки за основни операции; счита, че допълнителните предложения като специален режим за несъстоятелност на потребителите, който да замени настоящия фрагментиран и недостатъчен подход, следва да се представят по-рано с цел да се насърчи безопасното инвестиране на частни спестявания в реалната икономика;
21. Изразява съжаление поради факта, че въпреки убедителните доказателства за значението на единния пазар при преодоляване на кризата, свободното движение на граждани в Европа, по-специално на работници и специалисти, не е докрай изградено и че са необходими по-строги мерки, за да се отстранят оставащите пречки и да се насърчи растежът, като същевременно се гарантират правата на гражданите и на работниците; подчертава необходимостта от балансирано развитие

Вторник, 25 февруари 2014 г.

на вътрешния пазар, основано на пълното прилагане на икономическите свободи в съответствие със социалната пазарна икономика;

22. Припомня, че цикличният метод на представяне на актовете за единния пазар предостави възможност за определяне и редовно обсъждане на приоритетите за развитие на единния пазар; счита, че този метод следва да бъде засилен и доразвит;

23. Приветства пакета от законодателни предложения за регламентиране на безопасността на потребителските продукти и надзора на пазара, както и относно оповестяването на нефинансова информация и информация за многообразието от страна на някои големи предприятия и групи; счита, че тези инициативи могат да засилят правата на потребителите, по-добре да гарантират здравето и безопасността на потребителите, да улеснят търговията със стоки и услуги, както и да насърчат нов модел на конкурентоспособност; поради това призовава Комисията да работи в тясно сътрудничество с Парламента и Съвета с цел приемане на пакета в разумен срок;

24. Подчертава значението на постигнатите политически споразуменията относно реформите на Директивата за взаимно признаване на професионалните квалификации, пакета за обществените поръчки и концесиите, както и Директивата за алтернативно решаване на спорове и Регламента за онлайн решаване на спорове; поради това настоятелно призовава Комисията и държавите членки да започнат бързо и цялостно прилагане на всички нови разпоредби;

25. Подчертава необходимостта от правилното транспониране на правилата за обществените поръчки и концесиите; подчертава значението на обществените поръчки като ключова движеща сила на растежа, особено по отношение на МСП; счита, че осъществяването на тази реформа представлява важна възможност за модернизиране на публичната администрация чрез стратегическото използване на обществените поръчки в областта на иновациите и устойчивостта и чрез подобряване на качеството и ефикасността на публичните разходи в отговор на специфичните местни и национални правителствени изисквания; счита, че те представляват ключови елементи за успешното прилагане на правилата за обществените поръчки и концесиите;

26. Счита, че — по-специално с оглед на борбата с младежката безработица — новите правила за професионалните квалификации (приети през ноември 2013 г. и изменящи Директива 2005/36/ЕО и Регламента за информационната система за вътрешния пазар) са важна стъпка към подобряване на свободното движение на работници и специалисти, предвиждаща висок общ стандарт на обучение и насърчаваща използването на европейската професионална карта; подчертава, че пълното и правилно изпълнение на Директивата относно признаването на професионалните квалификации (и на Директивата за услугите) е основен двигател на икономическия растеж на ЕС; същевременно счита, че е необходима реформа на регламентираните професии, с цел да се позволи по-лесен достъп за младите хора до тези професии, както и да се създаде по-динамичен пазар, който дава подходящи гаранции за потребителите;

Инструменти за управление

27. Отбелязва действията, предприети от Комисията в отговор на резолюцията на Парламента от 7 февруари 2013 г., по отношение на правното основание за исканото законодателно предложение, което да съдържа елементите, изброени в тази резолюция; счита, че съдържащите се в нея конкретни препоръки все още предлагат ценни идеи за по-добро управление на единния пазар;

28. Отбелязва коригираната структура на второто издание на Доклада за интеграцията на единния пазар (СОМ(2013)0785), приветства факта, че Комисията по този начин отговори също така на исканията, отправени от Парламента в неговата резолюция от 7 февруари 2013 г.; отбелязва, че редица от мерките, очертани в тази резолюция, вече доведоха до по-добро изпълнение и прилагане на правото на ЕС, включително и по-строгото използване на проекта „Пилот ЕС“;

29. Приветства достъпното онлайн информационно табло за единния пазар, и по-специално неговия нагледен и съдържателен начин за представяне на резултатите на държавите членки по отношение на законодателството на ЕС, което е от значение за функционирането на вътрешния пазар; счита, че онлайн информационното табло следва да бъде достъпно на всички езици на Съюза, за да може да се улесни разбирането на всички европейски граждани за цикъла на единния пазар и тяхната потенциално активна роля в него;

30. Счита, че следва да се полагат усилия за повишаване на прозрачността по отношение на изпълнението и еднаквото прилагане на правото на Съюза в държавите членки; отбелязва, че крайните срокове за транспониране се превишават средно с девет месеца, а броят на директивите, за които транспонирането е забавено с две или повече години, се е увеличил; счита, че всяка директива следва да бъде транспонирана по последователен начин и че следва да бъдат приети всички мерки за транспониране с оглед отразяване на компромисите, постигнати на равнището на Съюза;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

31. Счита обаче, че чисто количествени статистически данни за прилагането на законодателството в областта на единния пазар не са достатъчни и че е необходимо да се обърща внимание и на качеството на начина, по който се прилага законодателството в държавите членки, въз основа на ключови показатели за конкретните сектори на единния пазар, разработени на европейско равнище;
32. Приветства доклада, озаглавен „Международни вериги за създаване на стойност в рамките на ЕС и извън ЕС“, като положителен пример за използването на специфични показатели за оценка на интеграцията на вътрешния пазар, като специално внимание се отделя на разпространението на производствените системи на територията на ЕС; счита, че подкрепата за допълнителни инициативи за развитие на трансгранични вериги за доставка ще доведе до премахването на дългогодишни пречки пред пълното завършване на единния пазар и може да спомогне за повишаване на производителността и конкурентоспособността на европейските предприятия в световната икономика;
33. Приветства подобряването на равнището на средния дефицит при транспониране, намалено сега до 0,6 %; подчертава, че дори един много малък дефицит във важна област на политиката може да има изключително отрицателно въздействие върху възможностите за потребителите и предприятията, а оттам и върху европейската икономика като цяло;
34. Осъжда средната продължителност на процедурата за нарушение и по-специално факта, че производствата, при които се разглеждат свързани с услугите въпроси, изискват най-дълго време (средно 49,8 месеца); счита, че производствата за нарушение са разкрили редица ограничения по отношение на бързото реагиране и коригиране на пропуските в изпълнението и прилагането на разпоредбите за единния пазар; призовава държавите членки да работят по-ефективно с Комисията за по-бързо разрешаване на случаите и призовава Комисията да продължава да отстранява национални мерки, които имат негативно въздействие върху единния пазар;
35. Счита, че процедурата за нарушение следва да се счита за крайна мярка, която трябва да бъде предприемана едва след извършването на опити за координиране и коригиране на ситуацията, и че следователно Комисията следва да насърчава използването на проекта „Пилот ЕС“ и други процедури, преди държава членка да бъде изправена пред Съда на Европейския съюз; продължава да настоява, че всички усилия следва да бъдат насочени към осигуряване на по-строго прилагане на процедурата за нарушение в случаи на нарушаване на правните разпоредби на Съюза в сферата на единния пазар и че държавите членки и Европейският съвет следва да продължат по-нататъшното развиване на процедурата за нарушение в рамките на бъдещото преразглеждане на Договора за функционирането на Европейския съюз;
36. Подкрепя действията на Комисията за подобряване на сътрудничеството между национални органи по отношение на функционирането на единния пазар; изразява съгласие, че наличието на постоянен и основан на информационни технологии механизъм, улесняващ обмена на информацията от значение, би могло да доведе до значително подобряване на положението, тъй като група от национални експерти, които се срещат няколко пъти годишно, едва ли е правилният начин за справяне с такъв приоритетен въпрос;
37. Отново подчертава значението на правилното функциониране на Информационната система за вътрешния пазар (ИСВП), която наскоро получи подходяща нормативна база и понастоящем се разширява, така че да обхваща нови области и сектори на политиката; приканва Комисията да информира Парламента относно функционирането на инструмента за машинен превод, въведен с цел улесняване на комуникацията между националните, регионалните и местните органи;
38. Призовава държавите членки да прилагат изцяло мерките, предвидени в рамките на Програмата в областта на цифровите технологии, и да полагат по-големи усилия за модернизирването на публичните администрации — не на последно място чрез бързо прилагане на мерки, свързани с електронното управление, електронното здравеопазване, електронното фактуриране и електронните системи за обществени поръчки — с оглед предоставяне на повече и по-добри цифрови услуги за гражданите и предприятията в цяла Европа, намаляване на разходите и подобряване на ефективността на общественния сектор;
39. Отбелязва, че мрежата за решаване на проблеми СОЛВИТ не се използва в достатъчна степен; призовава държавите членки да гарантират, че са предоставени адекватни ресурси за мрежата СОЛВИТ и единичните звена за контакт, както се изисква от Директивата за услугите; призовава Комисията и държавите членки да предприемат по-нататъшни мерки за разпространяването на информация за наличието на тези инструменти сред деловите среди и предприемачите; в допълнение счита, че държавите членки следва да поставят началото на по-интензивен и по-машабен обмен на най-добри практики;
40. Отбелязва продължаващото нарастване на използването на порталите „Вашата Европа“ и „Вашата Европа — Съвети“, които следва да бъдат в състояние да предоставят необходимата информация на лица, които се движат на територията на Европейския съюз;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

41. Приветства Месеца на единния пазар, който в периода между 23 септември и 23 октомври обедини граждани от цяла Европа, лица, участващи в създаването на политиките, експерти и лидери на ЕС, в онлайн дебата и свързаните събития на национално равнище, за да обсъдят постигнатия досега успех, предизвикателствата, които остават, и идеите за бъдещето на единния пазар, и призовава Комисията внимателно да разгледа притесненията и предложенията на участниците; призовава Комисията да направи оценка на формата и ефективността на европейския семестър за 2013 г., включително на неговата способност да достигне до гражданите, предприятията и потребителите и да им предостави реална възможност да спомогнат за формирането на единния пазар;

o

o o

42. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията, на Съвета, на Европейския съвет и на парламентите и правителствата на държавите членки.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0131

Растителна селекция**Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно растителната селекция: какви са възможностите за повишаване на качеството и добива (2013/2099(INI))**

(2017/C 285/06)

Европейският парламент,

- като взе предвид доклада на Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО), озаглавен „Как да се изхрани светът през 2050 г.“,
- като взе предвид Международната конвенция за закрила на новите сортове растения (Конвенцията UPOV),
- като взе предвид приетия на конференция на ФАО Международен договор за растителни генетични ресурси за прехрана и земеделие,
- като взе предвид доклада „На път към 9 милиарда — може ли Европа да си позволи да пропусне потенциала на ГМ култури“ на Ивар Вирджин/Стокхолмски институт за околната среда, Тимбро, април 2013 г.,
- като взе предвид доклада на Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО) от 1993 г., озаглавен „Да оползотворим природното разнообразие“,
- като взе предвид уебсайта на Международното семехранилище в Свалбард ⁽¹⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 27 март 2001 г. „План за действие за биологичното разнообразие с цел опазване на природните ресурси“ (COM(2001)0162),
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните храни и фуражи ⁽²⁾,
- като взе предвид Директива 2002/53/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно общия каталог на сортовете на земеделските растителни видове ⁽³⁾, както и Директива 2002/55/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от зеленчукови култури ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1830/2003 на Европейския парламент и Съвета от 22 септември 2003 г. относно проследяването и етикирането на генетично модифицирани организми и проследяването на храни и фуражи от генетично модифицирани продукти и за изменение на Директива 2001/18/ЕО ⁽⁵⁾,
- като взеха предвид Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно Службата на Общността за растителните сортове ⁽⁶⁾,
- като взе предвид бележката на генералния секретар на ООН „Правото на прехрана; политики по отношение на семената и правото на прехрана — засилване на биологичното разнообразие в земеделието и насърчаване на иновациите“, (A/64/170, 2009, Общо събрание на ООН),
- като взе предвид заключенията на Международната оценка на селскостопанските науки и технологии за развитие (IAASTD), междуправителствен процес, подкрепен от ФАО, Глобалния екологичен фонд (ГЕФ), Програмата за развитие на Организацията на Обединените нации (ПРООН), Програмата на ООН за околната среда, ЮНЕСКО, Световната банка и СЗО,
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по земеделие и развитие на селските райони (A7-0044/2014),

⁽¹⁾ <http://www.regjeringen.no/en/dep/lmd/campaign/svalbard-global-seed-vault.html?id=462220>.

⁽²⁾ ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 193, 20.07.02, стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 193, 20.7.2002, стр. 33.

⁽⁵⁾ ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 24.

⁽⁶⁾ ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- А. като има предвид, че чрез настоящия доклад комисията по земеделие и развитие на селските райони си поставя за цел откриването на широка дискусия и проучване на цялостната ситуация що се отнася до селектирането на растителни видове в европейското и световното селско стопанство;
- Б. като има предвид, че селектирането на растителни сортове е от основно значение за производителността, разнообразието, здравето и качеството на земеделието, градинарството, производството на храни и фуражи, както и за околната среда;
- В. като има предвид, че според редица доклади, изготвени предимно от органите на ООН — ФАО и СЗО, както и според междуправителствения комитет на ООН по изменението на климата, световното население се очаква да нарасне от сегашните 7 милиарда на около 9 милиарда между 2040 г. и 2050 г., като е възможно да достигне дори 10-11 милиарда;
- Г. като има предвид, че това нарастване на населението ще подложи селското стопанство на огромни изисквания, особено що се отнася до повишаване на производителността с цел задоволяване на значителното нарастване в търсенето на храни; като има предвид, че по данни на ФАО предлагането на храни е необходимо да нарасне със 70 % през следващите 30-40 години;
- Д. като има предвид, че между 30 % и 50 % от произведената храна в ЕС се губи, при средно около 30 % в световен мащаб, голяма част от нарастващото предлагане на необходимата храна вероятно може да бъде задоволена посредством по-добри, по-ефективни и устойчиви практики в производството на храни в богатите части на света, в съчетание с по-мощни системи за съхранение и разпределение в развиващите се страни;
- Е. като има предвид, че основният проблем остава това как населението в различни части на света ще е в състояние да се изхрани, след като подходящата за обработване земя намалява поради неподходящо земеползване;
- Ж. като има предвид, че по данни на ФАО ще бъде възможно постигането на около 10 % увеличение на земеделската продукция от обработването на нови селскостопански площи, което означава, че около 90 % ще трябва да бъде постигнато посредством увеличаване на добива от съществуващите селскостопански земи, като в същото време продуктите трябва да продължат да бъдат с високо качество;
- З. като има предвид, че свръхексплоатацията на селскостопанската земя е възможно да доведе до обедняване на почвата, а в най-лошия случай — да доведе до ерозия и опустиняване; като има предвид, че същото важи за залесените площи, тъй като превръщането на залесени площи в земеделски би оказало толкова сериозно влияние както върху климата и управлението на водите, така и върху биологичното разнообразие, че е немислимо разглеждането му като възможност за увеличаване на производството на храни;
- И. като има предвид, че в допълнение към намаляването на площта на земеделските земи, земеделската продукция остава на същите нива, а се наблюдават обезпокоителни тенденции, включително спад в производителността, които ще имат сериозно неблагоприятно въздействие върху селското стопанство в бъдеще и върху нуждите за прехрана на населението;
- Й. като има предвид, че производството на храни зависи не само от наличието на достатъчно земя, но и от фактори като климата, водата, енергията и достъпа до хранителни вещества; като има предвид, че в бъдеще тези основни ресурси ще са по-ограничени, а липсата на ресурси вероятно ще има неблагоприятен ефект върху растящите нужди по отношение на ползването на селскостопански земи, селскостопанското производство и жизнеспособността на стопанствата;
- К. като има предвид, че в бъдеще е възможно възникването на големи промени в климата; като има предвид, че за Европа това означава значително по-сух климата в южните региони, които представляват области от голямо значение за производството на плодове и зеленчуци; като има предвид, че в централните и северните ширини на Европа се очаква зимите да станат по-меки, а летата отчетливо по-дъждовни, отколкото понастоящем; като има предвид, че е много вероятно последиците от това да включват увеличаване на заболяванията сред животните и растенията и необходимост от нови селскостопански методи;
- Л. като има предвид, че европейското земеделие несъмнено е изправено пред огромни предизвикателства и при по-екстремни климатични условия, като суши и наводнения и други природни бедствия, селското стопанство трябва да се приспособи по начин, който да обезпечи производството; като има предвид, че за да сме в състояние да задоволим нарастващите нужди от храна, реколтите, които виждаме днес по нивите, не могат да останат същите в бъдеще;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

М. като има предвид, че обхватът на правната закрила на сортовете растения за растенията, които изискват повече време на разработване до етапа на търговската реализация, е недостатъчен да насърчи търговски инвестиции в научните изследвания и разработките, свързани с тях;

1. Подчертава, че за да реагираме на идните предизвикателства, като бъдещите нужди от хранителни доставки и изменението на климата, от изключително значение е наличието на една ефективен и конкурентоспособен сектор на култивиране на растителни сортове;

2. Независимо от първостепенната важност на чистата почва и на разнообразието за осигуряването на устойчивостта на агро-екосистемите, изтъква значението на това да бъдат разработени растителни видове, които да могат да се справят с условията, с които очакваме да се срещнем в бъдеще, например с увеличението на валежите и прогнозната увеличена поява на болести по растенията; в същото време отбелязва, че е важно да бъде съхранено и развито съществуващото разнообразие в Европа както в рамките на агро-екосистемата като цяло и на генетичното разнообразие на шамове, така и в абсолютния брой на различни сортове и местни видове, тъй като всички те са необходими, за да се гарантира, че можем да се приспособим към предизвикателствата, свързани с изменението на климата;

3. Отбелязва, че са необходими култури, които например ефективно да поглъщат азот и фосфор, да бъдат по-устойчиви при суша и силни валежи, да бъдат устойчиви на вредители и да могат да понесат температурни промени; Подчертава факта, че е необходимо също така разработването на постоянни култури, т.е. многогодишни култури; отбелязва, че при многогодишните култури, няма да има нужда земята да бъде обработвана всяка година, което би направило селското стопанство по-екологично;

4. Изтъква, че тъй като за разработването на нов растителен сорт са необходими средно 10 години, считано от изследователския етап до готовите семена, както и допълнителното време за изпитване и търговско разпространение, още отсега има необходимост от насърчаване на значително повече инвестиции в научни изследвания за задоволяване на бъдещите хранителни нужди и справяне с изменението на климата;

5. Изтъква, че тъй като възможностите за използване на нова земя за селскостопански цели са твърде ограничени, от жизненоважно значение е разработването на нови култури, които да се отличават с приспособимост към екологичните условия, пригодност по отношение на оскъдните ресурси, подкрепа на целите за устойчивост, достатъчна производителност и високо качество, както и че също е важно да бъдат развити вече широко използвани култури, с оглед придаването на гъвкавост на бъдещите технически и научни развития в сектора на растителните култури;

6. Отбелязва, че продължаващото лишаване от специфични продукти за растителна защита, предназначени за минимална употреба, оказва много съществено влияние върху качеството и добива на плодове и зеленчуци и застрашава производството на някои специални култури; подчертава необходимостта да се намерят както краткосрочни, така и дългосрочни решения за отглеждането на тези култури;

7. Като има предвид, че за разработването на нов сорт пшеница, рапица или която и да била друга култура са нужни средно 10 години и следователно е важно да се разработят нови методи за селектиране на сортове и е от решаващо значение да бъдем отворени за наличните технологии, за да посрещнем тези нужди и да засилим конкурентоспособността на секторите на земеделието и градинарството; изразява загриженост по отношение на забавянето на Комисията при оценката на нови методи за селектиране на растителни сортове и призовава Комисията спешно да уточни регулаторния статут на тези методи;

8. Призовава Комисията да използва Рамковата програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ за финансиране на приложни изследвания в подкрепа на развитието на нови и иновативни методи за отглеждане на растения, като например ускорено отглеждане;

9. Отбелязва изчисленията на ФАО, според които разнообразието на култивирани видове е спаднало със 75 % през 20-ти век, както и че една трета от днешното разнообразие би могло да изчезне до 2050 г.; изтъква, че с оглед обезпечаването на дългосрочна продоволствена сигурност за нарастващото световно население, както и гъвкавост на системите за производство на храните, от решаващо значение е защитата и съхранението на европейското биологично и генетично разнообразие; счита, че е от жизненоважно значение да се съхранят по-голямата част от местните и регионалните сортове на място и в земеделското стопанство, с цел запазване и увеличаване на генетичното и културното разнообразие, както по отношение на шамовете и сортовете, така и на техния абсолютен брой;

10. Изтъква, че за да бъде възможно разработването на нови сортове, от жизненоважно значение е да разполагане с много генетични вариации; ето защо счита, че този рязък спад е повод за сериозно безпокойство;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

11. Приветства развитието партньорства между правителствата, промишлеността и научноизследователските организации, например в областта на растениевъдството с участие на всички заинтересовани страни, за да се стимулират научните изследвания в предварително селектиране и селектиране на сортове, а също така и отличителните белези и съхраняването на генетичните ресурси; обръща внимание на предимствата на укрепването и разширяването на тези партньорства, както и на международните инициативи в тази област, и изтъква необходимостта от това да се гарантира, че схемите за подкрепа са структурирани по начин, който в максимална степен да увеличи въздействието и съгласуваността на инвестициите като цяло;
12. Счита, че с оглед бъдещето на Европа от жизненоважно значение е да се работи сериозно за съхраняване на генетичното ни наследство, както и че от особено голямо значение е култивирането и запазването на местните и регионалните сортове, така че да бъде съхранено както генетичното, така и културното разнообразие;
13. Отбелязва, че в опит да се запази и поддържа генетичното разнообразие в селското стопанство и селектирането на растителни сортове, в различни генни банки по света се създават сбирки от семена и растителни материали; отбелязва по-специално съществуването на генната банка в Свалбард с генетичен материал от целия свят и изтъква факта, че това е един много важен и амбициозен проект, чиято цел е да се гарантира генетичното разнообразие за бъдещето;
14. Счита, че е важно да се съхрани по-голямата част от сортовете и растителните генетични ресурси на място и в земеделското стопанство; отбелязва, че понастоящем от страна на публичните институции не се полагат достатъчно усилия, нито се предоставя достатъчно подкрепа за улесняване на тази цел;
15. Подчертава, че този и други подобни проекти са от жизненоважно значение за бъдещето на селектирането на растителни сортове, селскостопанското производство и хранителните доставки;
16. Изтъква факта, че научните изследвания и практика в областта на селектирането на Растителни сортове е от ключово значение за бъдещето на селскостопанската продукция, особено що се отнася до работата по развитието на съществуващите сортове и на нови сортове, с оглед обезпечаването на бъдещите хранителни доставки;
17. Отчита значението на гарантирането на достъпа до генетични ресурси като основа за селектирането на растителни сортове; поддържа по-специално основния принцип на международната система за правата на селекционерите на растения, залегнали в Конвенцията UPOV и изтъква, че използването на защитен сорт за по-нататъшно отглеждане и експлоатацията на новоселектирания сорт не могат да бъдат предотвратени от титуляра на правото на създател на растителния сорт; отбелязва, че този основен принцип е признат и в член 13, параграф 2, буква г), подточка ii) от приетия на конференция на ФАО Международен договор за растителни генетични ресурси за прехрана и земеделие;
18. Изразява разбиране, че разработването на нови подобрени сортове е скъпо и отнема дълго време, но подчертава необходимостта от него за поддържането на конкурентоспособността на Европа в тази област; посочва, че тези разходи биха могли да се компенсират с разширяване на обхвата на защитеното право върху сорта след подходяща оценка на въздействието;
19. Изразява безпокойство по отношение на факта, че световният агротехнически пазар е доминиран от едва няколко големи мултинационални предприятия, които инвестират само в ограничен брой сортове; в Европа агротехническият пазар остава по-разнообразен в сравнение със световния, като малките и средните предприятия представляват значителна част от сектора; изтъква, че в интерес на здравословната конкуренция в европейския агротехнически пазар следва да бъдат въведени повече подобрения;
20. Счита, че големите световни агротехнически предприятия са придобили обезпокоително силно влияние върху глобалното селско стопанство и селскостопанската политика; подчертава ролята на публично финансирана самостоятелна научноизследователска дейност, извършена в дългосрочен обществен интерес, с оглед на дългосрочна продоволствена сигурност;
21. Освен това счита, че по-големите предприятия следва да използват и споделят по-добре методите си за селектиране, които, ако се използват правилно, биха могли да допринесат за решаване на проблемите, свързани с околната среда, климата и продоволствието;
22. Отбелязва, че МСП имат важна роля на пазара на семена и в сектора на селектирането на растителни сортове в ЕС, предвид значимия им принос към търговското селектиране на растения, и подчертава тяхната способност да превърнат научните изследвания и знания в нови търговски продукти; обръща внимание на факта, че тъй като селектирането на растения става все по-активен научноизследователски и високотехнологичен сектор, разходите и инструментите, необходими за разработването и пускането на пазара на нов сорт в бъдеще могат да представляват пречка за по-малките предприятия;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

счита, че подходящият обхват на тяхното защитено право върху съответните сортове растения и пълният достъп до резултатите от изследванията могат да допринесат значително за установяването на равни условия и счита, че е от съществено значение да продължи поддържането на инвестициите в тези предприятия в ЕС;

23. Изтъква, че е важно Европа да си възвърне позициите на европейските научни изследвания и практика в областта на селектирането на растителни сортове и да ги доразвие;

24. Подчертава значението на разнообразието на видовете в Европа, както и на европейските научни изследвания в областта на селекцията на растителни сортове със специално внимание към нуждите на Европа, включително растения, зърнени култури и плодове, които са подходящи за местните и регионалните условия; отбелязва, че всяко развитие в тази област ще помогне на европейските селскостопански производители да подобрят количеството и качеството на тяхното производство на храни и фураж;

25. Подчертава, че Европа се нуждае от съчетание на различни участници в агротехническия сектор и следва да бъде възможно за повече предприятия и научноизследователски центрове да осъществяват научноизследователски проекти и да работят в областта на селектирането на растителни сортове;

26. Счита, че научните изследвания в областта на селектирането на растителни сортове изисква дългосрочна финансова подкрепа, за да може да продължи и че е нелогично отпускането на финансова подкрепа за научноизследователски проекти в областта на селектирането само за относително кратък период, тъй като за създаването на нов сорт са необходими средно 10 години;

27. Подчертава, че ЕС е длъжен да поеме своята отговорност за посрещане на бъдещите предизвикателства в селското стопанство и селектирането на растителни сортове в Европа в контекста на общата селскостопанска политика; счита, че ЕС следва да играе водеща роля в развитието на устойчиви селекционни методи и в насърчаването на селскостопанските и агротехническите научни изследвания и практика;

28. Изтъква, че основните научни изследвания в областта на селектирането на растителни сортове в ЕС следва да бъдат финансирани от ЕС и неговите държави членки; счита, че не е възможно малките и средните предприятия в ЕС сами да финансират голяма част от изследванията и в същото време да бъдат конкурентоспособни;

29. Призовава Комисията да отпусне финансови ресурси и да създаде последователна структура за научни изследвания и практика в областта на селектирането на растителни сортове и други подходящи инструменти на политиката, така че да бъде съхранено и развито европейското разнообразие; счита, че е от особена важност да бъде предоставяно достатъчно време и финансиране за научноизследователските проекти с цел постигането на резултати; изтъква, че много е важно също така агротехническите предприятия да разполагат с неограничен достъп до резултатите от научните изследвания и че следва да съществува набор от различни изследователски проекти, така че да се намали въздействието на евентуални неуспехи;

30. Подчертава, че ще има непрекъсната нужда от висококвалифицирана работна ръка за посрещане на бъдещите потребности в областта на селектирането на растителни сортове и че ботаниката и растителната селекция трябва да бъдат допълнително насърчавани в училища и университети, както и сред широката общественост; посочва по-специално успеха на Международния ден на растенията на 18 май 2013 г.;

31. Подчертава, че крайната цел на законодателството относно селектирането на растителни сортове следва да бъде улесняването както на прилагането на селекционните методи, така и на научните изследвания в областта на селското стопанство и селектирането; счита, че това следва да доведе до получаването на сортове, по-добре приспособени към местните климатични и географски условия, които накрая ще дадат голям добив и са безопасни за човешкото здраве и околната среда;

32. Отбелязва, че при сегашното основаващо се на технологиите законодателство в областта на селектирането на сортове е трудно, след събитието, да се определи какви методи са били използвани към момента на селектирането, нещо което потвърждава трудностите, произтичащи от основаващото се на технологиите законодателство;

33. Призовава Комисията, с оглед на представените предизвикателства и настоящото състояние на европейския и световен агротехнически сектор, да проучи и анализира ситуацията внимателно и да предложи ефективни и практически мерки, за да отговори на огромните предизвикателства, пред които са изправени селекционерите и земеделските стопани в Европа;

34. Насърчава Комисията да разработи цялостна стратегия за земеделските суровини, по-специално във връзка със селектирането на растителни сортове; настоятелно призовава Комисията да предостави политическа рамка, която подкрепя сектора, от който се захранва земеделието, като една от ключовите области за развитието на производителността и устойчивостта на земеделието;

35. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0132

Политика на сближаване

Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно 7-ия и 8-ия доклад на Европейската комисия за напредъка в политиката на сближаване на ЕС и стратегическия доклад за 2013 г. относно изпълнението на програмата за периода 2007 —2013 г. (2013/2008(INI))

(2017/C 285/07)

Европейският парламент,

- като взе предвид доклада на Комисията от 24 ноември 2011 г., озаглавен „Седми доклад за напредъка в икономическото, социалното и териториалното сближаване“ (COM(2011)0776), и придружаващия го работен документ на службите на Комисията (SEC(2011)1372),
- като взе предвид доклада на Комисията от 26 юни 2013 г., озаглавен „Осми доклад за напредъка в икономическото, социалното и териториалното сближаване — Регионалното и градското измерение на кризата“ (COM(2013)0463), и придружаващия го работен документ на службите на Комисията (SWD(2013)0232),
- като взе предвид доклада на Комисията от 18 април 2013 г., озаглавен „Политика на сближаване: стратегически доклад за 2013 г. относно изпълнението на програмата за периода 2007—2013 г.“ (COM(2013)0210), и придружаващия го работен документ на службите на Комисията (SWD(2013)0129),
- като взе предвид предложението на Комисията от 6 октомври 2011 г. за регламент на Европейския парламент и на Съвета от 6 октомври 2011 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство, обхванати от общата стратегическа рамка, и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 (COM(2011)0615),
- като взе предвид своята резолюция от 11 март 2009 г. относно политиката на сближаване: инвестиране в реалната икономика ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 7 октомври 2010 г. относно политиката на сближаване и регионалната политика на ЕС след 2013 г. ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 20 май 2010 г. относно приноса на политиката на сближаване към постигането на целите от Лисабон и на целите на стратегията „ЕС 2020“ ⁽³⁾,
- като взе предвид предложението на Комисията от 6 октомври 2011 г. за регламент на Европейския парламент и на Съвета от 6 октомври 2011 г. относно специални разпоредби по отношение на Европейския фонд за регионално развитие и целта „Инвестиции за растеж и работни места“ и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1080/2006 (COM(2011)0614),
- като взе предвид Четвъртия мониторингов доклад на Комитета на регионите по стратегията „Европа 2020“ от октомври 2013 г.,
- като взе предвид съвместния документ на Генерална дирекция „Регионална и селищна политика“ и Генерална дирекция „Трудова заетост, социални въпроси и приобщаване“, озаглавен „Политиката на ЕС за сближаване, допринасяща за заетостта и растежа в Европа“, от юли 2013 г.,
- като взе предвид проучването, публикувано от Парламента, озаглавено „Политиката на сближаване след 2013 г.: Критична оценка на законодателните предложения“, от юни 2012 г.,
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по регионално развитие и становищата на комисията по заетост и социални въпроси и комисията по правата на жените и равенството между половете (A7-0081/2014),

⁽¹⁾ ОВ С 87 Е, 1.4.2010 г., стр. 113.

⁽²⁾ ОВ С 371 Е, 20.12.2011 г., стр. 39.

⁽³⁾ ОВ С 161 Е, 31.5.2011 г., стр. 120.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- А. като има предвид, че емпиричните доказателства показват, че икономическата, финансова и социална криза доведе до спиране на процеса на сближаване или дори до обръщане на развитието му, като по този начин се задълбочиха различията между регионите и се прекрати дългият период, по време на който регионалните различия по отношение на БВП на глава от населението и безработицата в рамките на ЕС последователно намаляваха, като в същото време бяха засегнати по-тежко по-слабите региони в Съюза;
- Б. като има предвид, че публичните ресурси както на равнището на държавите членки, така и на това на ЕС, се свиват все повече и са подложени на нарастващ натиск, докато кризата и последващата рецесия, както и кризата на държавния дълг в няколко държави членки, принудиха държавите членки най-накрая да приложат необходимите важни структурни реформи, за да допринесат за възстановяването на икономическия растеж и създаването на работни места, което понякога води до намаляване на съфинансирането от Структурните фондове и Кохезионния фонд;
- В. като има предвид, че политиките за фискална консолидация засилиха ролята и значението на политиката на сближаване като източник на публични инвестиции, особено на поднационално равнище, тъй като в значителен брой държави членки и региони това финансиране на политиката представлява повече от половината от всички публични инвестиции;
- Г. като има предвид, че кризата засяга отрицателно всички европейски региони и градове, като по този начин се увеличава значението на финансирането по политиката на сближаване също и за регионите в преход и по-развитите региони;
- Д. като има предвид, че приносът към целите на стратегията „Европа 2020“ има много силно регионално измерение, което следва да бъде взето предвид при подготовката и прилагането на следващото поколение програми по политиката на сближаване и другите инвестиционни политики на ЕС;
- Е. като има предвид, че досегашният акцент на политиката на сближаване беше по-скоро върху усвояването, отколкото върху определянето и наблюдението — и оценяването на постигането на — цели, докато системите за наблюдение и оценка не успяват да постигнат изцяло целта си за подобряване на определянето на диференцирани цели според местните, регионалните и междурегионалните характеристики, особености и потребности;
- Ж. като има предвид, че политиката на сближаване продължава да бъде основният източник на публично финансиране от ЕС в контекста на многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г., и като има предвид, че новата рамка на политиката на сближаване поставя целия акцент върху необходимостта от съсредоточаване на инвестициите на регионално и на местно равнище във важни области, като например създаването на работни места, МСП, заетостта (по-специално младежката заетост), трудовата мобилност, обучението и образованието, научноизследователската дейност и иновациите, ИКТ, устойчивия транспорт и отстраняването на пречките, устойчивата енергетика, околната среда, насърчаването на институционалния капацитет на публичните органи и ефективната публична администрация, градското развитие и градовете;
- З. като има предвид, че необходимостта да се постигне повече с по-малко ресурси мотивира включването на интелигентна специализация в новата рамка на политиката на сближаване (Регламент за общите разпоредби ⁽¹⁾), за да могат регионите да приемат стратегически и по-малко фрагментиран подход за икономическо развитие чрез целенасочена подкрепа за научни изследвания и иновации;
- И. като има предвид, че партньорството и многостепенното управление представляват хоризонтални общи принципи с оглед на предоставянето на стратегията на Съюза за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж в контекста на следващата законодателна рамка на политиката на сближаване;
- Й. като има предвид, че извършените оценки за периода 2007—2013 г. не разглеждаха целия цикъл за оценка, включително ефикасността, ефективността и въздействието;
- К. като има предвид, че процентът на усвояване на средства е около 50 % в държавите членки и около 30 % през последната година от периода;
- Л. като има предвид, че МСП изпитват затруднения при достъпа до финансиране от банковия сектор;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 320).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Общи предизвикателства пред прилагането за текущия програмнен период

1. Приветства седмия и осмия доклад за напредъка, както и стратегическия доклад за 2013 г., и призовава Комисията, която сега започва последващата оценка на периода 2007—2013 г., и държавите членки да гарантират, че наблюдението и оценката се основават на надеждни данни, и да се направи оценка на ефикасността, ефективността и въздействието на операциите, както и за да се гарантира, че последващата оценка ще бъде завършена до края на 2015 г., както беше посочено в предишния общ регламент, за да може ясно да се извлекат поуки с оглед на прилагането на новия програмнен период;
2. Счита, че политиките на бюджетна консолидация сами по себе си са недостатъчни за повишаване на растежа и за насърчаване на инвестиции, които да създават висококачествени и устойчиви работни места, което изисква също така мерки в подкрепа на икономиката и насърчаване на напредъка — който е все още нестабилен и колеблив — по пътя към възстановяване;
3. Призовава Комисията и държавите членки да увеличат инвестирането в области като предприемачеството, започването на бизнес и самостоятелно заетите лица като средства за създаване на повече работни места, по-специално като се има предвид, че МСП и микропредприятията предоставят над две трети от работните места в частния сектор в ЕС; счита, че следва да се постави особен акцент върху регионалното и местното равнище; освен това счита, че инвестирането в социалния бизнес и социалното предприемачество предоставя добра допълнителна възможност за отговор на социалните потребности, които не са посрещнати от обществените блага и услуги;
4. Изразява безпокойството си относно липсата, поради въздействието на икономическата криза, на достатъчно публични финансови ресурси, особено на поднационално равнище, за да се осъществи стратегията „Европа 2020“ по подходящ начин, както и относно факта, че значителен брой по-слабо развити държави членки и региони зависят до голяма степен от финансирането на политиката на сближаване; счита, че преди вземането на каквото и да било решение, свързано с потенциални макроикономически санкции, следва внимателно да се разгледа огромната зависимост на развитието на някои държави членки от финансирането за сближаване;
5. Счита, че въпреки че ресурсите, предоставени за политиката на сближаване в текущата многогодишна финансова рамка, са относително малки в сравнение с нуждите по места, осигуряването на по-висока ефикасност, както и взаимодействието между бюджета на ЕС и националните бюджети, могат при все това да представляват важни лостове за политиките за повишаване на растежа;
6. Счита, че за да се допринесе за постигането на целите на стратегията „ЕС 2020“ за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж в съответствие с целите за икономическо, социално и териториално сближаване, без да се засяга необходимостта от съсредоточаване върху сектори с дългосрочен потенциал за създаване на работни места и иновации, е от значение да се вземат предвид значителните потребности на многото по-слабо развити региони по отношение на инвестициите в инфраструктурни проекти в основни сектори като транспорта, телекомуникациите и устойчивата енергия;
7. Счита, че — независимо от доказателствата, че местните и регионалните органи са включени в подготовката на споразуменията за партньорство — трябва да бъдат предприети допълнителни действия за укрепване на териториалното измерение на системата на управление на политиката на сближаване, на стратегията „Европа 2020“ и на европейския семестър чрез гарантиране на действителен диалог и взаимно допълване между различните равнища на управление, от една страна, и съгласуваност на приоритетите, установени на тези равнища, с нуждите и особеностите, установени на национално, регионално и местно равнище, от друга страна; във връзка с това подчертава значението на това, да се гарантира, че общините и регионите участват по подходящ начин в установяването на национални стратегии и определянето на техните специфични проблеми и предизвикателства, като същевременно се избягва каквото и да било увеличение на административната тежест;
8. Счита, че политиката на сближаване е в най-добра позиция да предостави на стратегията „Европа 2020“ онова териториално измерение, което е необходимо за справяне както с много важните разлики в растежа в рамките на Съюза и в отделните държави членки, да гарантира, че потенциалният растеж се използва също така в най-отдалечените и най-слабо населените райони на Съюза, и да се преодолее фактът, че разликите в институционалния капацитет означават, че различните региони не могат да използват по един и същи начин определените цели като референтни;

Акцент върху заетостта и социалното приобщаване

9. Изразява особено безпокойство, че поради кризата делът на населението, изложено на риск от бедност или социално изключване, страдащо от материални лишения, влошаване на околната среда и лоши жилищни условия, или с недостатъчна трудова заетост и заплашено от изключване и енергийната бедност, се е увеличил значително, с по-голямо присъствие в регионите и градовете за сближаване, и в частност в регионите около столиците, които според показателите се класифицират

Сряда, 26 февруари 2014 г.

като развити; това се е отразило по-специално на жените, семействата с един родител, многодетните семейства с четири или повече деца, на лицата, полагащи грижи (особено на полагащите грижи за членове на семейството с увреждания), членовете на маргинализирани общности или по-възрастните хора в предпензионна възраст, за които достъпът до равни възможности е труден;

10. Счита, че е неотложно да се преодолеят тези проблеми, които пречат сериозно на сближаването между регионите и могат да изложат на риск конкурентоспособността на Съюза в средносрочен и дългосрочен план, чрез съсредоточаване върху политики, които гарантират достъп до устойчива и качествена заетост и социално приобщаване, и по-специално на младите хора, насочени са към стимулиране на жизненоважната роля на МСП в това отношение, към намаляване на разпокъсаността и улесняване на прехода между отделните работни места, като се акцентира върху програмите за професионална преквалификация за дългосрочно безработните, като се черпи от опита на намиращите се в края на кариерата си и се насърчава еднаква икономическа независимост за жените и мъжете; счита, че е от съществено значение да се насърчава физическата достъпност и достъпът до информация и средства за комуникация, постигането на което трябва да се оцени въз основа на надеждни, обективни и сравними показатели, и като се отчитат демографските предизвикателства;

11. Настоява върху ролята на Европейския социален фонд (ЕСФ) за намаляване на разликите в човешкия капитал между регионите и за повишаване на равнището на заетост, успоредно и в съчетание с Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), тъй като този фонд допринася за изпълнението на някои от настоящите основни приоритети на Съюза, а именно повишаване на младежката заетост и укрепване на пазара на труда, насърчаване на устойчива икономика и растеж, намаляване на броя на преждевременно напускащите училище и борба срещу бедността, дискриминацията и социалното изключване; настоява във връзка с това, че има необходимост от подсилване на принципа на добро финансово управление, по-специално по отношение на ефикасността и ефективността на операциите на ЕСФ, и призовава Комисията да анализира изцяло общото отражение и реалното въздействие на ЕСФ върху процента на безработицата и върху създаването на работни места;

12. Признава, че голяма част от разходите на ЕСФ се извършват за насърчаване на създаването на повече и по-добри работни места, като се подкрепя интеграцията и участието на групите в неравностойно положение, включително хората с увреждания, и като се развива приобщаващо общество, достъпно за всички; подчертава обаче, че във време на криза следва да се обърне повече внимание на ефективното насочване на ЕСФ към борба срещу местните и регионалните неравенства и социалното изключване, за да се предостави достъп до заетост на най-уязвимите групи и особено на младите и да се подпомогне повторната интеграция на жените на пазара на труда чрез намаляване на сегрегацията, основана на пола;

13. Изтъква, че големият брой на младежите, напускащи училище без завършена образователна степен, в отделни региони надвишава далеч целта от 10 % и че на напускащите училище без завършена образователна степен трябва да се предлага образование, обучение или работа, отговарящи на техните нужди; в този контекст се позовава на значението на гаранцията за младежите, напускащи училище без завършена образователна степен; подчертава, че за да се намали броят на младежите, напускащи училище без завършена образователна степен, е от значение образователната система да е приобщаваща и да предлага равни възможности на всички млади хора; изтъква, че поради това трябва да бъдат намерени решения за интегрирането на нискоквалифицираните млади хора на пазара на труда, чрез предоставяне на свободно от бариери, достъпно и качествено професионално обучение и на обучение, свързано с работата, за да им се помогне да придобият умения, тъй като липсата на умения води до повишаване на риска от безработица, което от своя страна води до бедност и предизвиква множество социални предизвикателства, свързани с изключване, отчуждение и неуспешни усилия за изграждане на независим живот; изтъква, че за тази цел приносът на ЕСФ е от особено значение за подпомагането на младите хора да не напускат училище и да придобият съответните квалификации, необходими за намиране на работа и за създаване на кариера и за гарантирането на широк достъп до висококачествено образование със специални проекти за деца, произхождащи от групи в неравностойно положение и от малцинства, включително хора с увреждания; призовава държавите членки да насърчават професионално обучение и обучение, свързано с работата, за тези, които ще извличат ползи от него;

14. Подчертава, че заетостта при младежите е силно зависима от цялостното икономическо положение и следователно тя има отношение към значението на подкрепата, насочването и наблюдението на младите хора в техния път от образованието до професионалния живот; счита, че поради това Комисията може да приведе всички бъдещи предложения за политики в тази област в съответствие с инициативите „Младежта в движение“ и „Възможности за младежта“;

15. Подчертава, че равнището на заетост в отделни региони е все още под 60 % и че редица региони са пропуснали своите национални цели с 20—25 %, което се отразява особено неблагоприятно върху младежите, жените, възрастните хора, лица, които полагат грижи и хората с увреждания, подчертава, че някои мерки, свързани с кризата, са оказали отрицателно въздействие върху сближаването и са увеличили значително неравенствата в ЕС; подчертава, че наличието на високорискови групи в заетостта или създаването на възможности за работа за тях изисква конкретни мерки, насочени към създаването на

Сряда, 26 февруари 2014 г.

работни места, възможности за обучение и запазване на работните места; подчертава, че в някои отдалечени общини вече няколко последователни поколения живеят в условията на безработица, и това е особена заплаха за маргинализираните общности;

16. Изтъква, че равнището на заетост е значително под целта на стратегията „Европа 2020“, за заетост на поне 75 % от населението между 20- и 64-годишна възраст в срок до 2020 г.; отбелязва, че въпреки че няма конкретни цели за равнището на заетостта на регионално равнище, държавите — членки на ЕС, са определили поотделно свои национални цели, които в повечето случаи не са били постигнати, тъй като финансовата и икономическата криза е оказала силно асиметрично въздействие върху регионалните пазари на труда, предимно в Южна Европа, където има значително увеличаване на младежката безработица;

17. Счита, че всички региони са изправени пред предизвикателството на създаването на устойчив растеж и насърчаване на ефективното използване на ресурсите. в това отношение подчертава необходимостта от политики, които определят за приоритетни разходите в областта на образованието, ученето през целия живот, научните изследвания, иновациите и развитието, енергийната ефективност и местното предприемачество, както и в подкрепа на създаването на нови финансови инструменти за всички видове предприятия, и най-вече за МСП;

18. Припомня потенциала на МСП за създаването на работни места и настоятелно призовава държавите членки да разработят политики за подобряване на достъпа до финансиране и условията за финансиране на МСП; призовава Комисията да работи с държавите членки с цел увеличаване на прозрачността и предвидимостта на системата на покани за участие в търг и намаляване на времето, което изтича между издаването на покана за участие в търг и възлагането на договора, по-специално за малките и средните предприятия, които се конкурират в бързо променяща се среда;

19. Призовава да се обърне специално внимание на сектора на културните и творческите индустрии, които допринасят за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“, и по-специално за създаване на работни места; подчертава съществения принос на тези индустрии за развитието на регионите и градовете; призовава за мерки за устойчиво насърчаване на продължаващото обучение, насочено специално към жените в такива сектори, в стремеж за гарантиране на ефективни начини за използване на техните квалификации, както и за създаване на нови възможности за заетост;

Резултатите от оценката

20. Припомня, че макар и да има сериозни доказателства за това, че прилагането на политиката на сближаване се е ускорило и че създадените вследствие на това програми са отдали важен принос в много области, в които е необходимо инвестиране за модернизирани икономика и конкурентоспособността (като научни изследвания и развитие, подкрепа на МСП, реиндустриализация, социално приобщаване, образование и обучение), редица държави членки рискуват да не изпълнят своите програми до края на текущия програмен период; настоятелно призовава Комисията в тази връзка да анализира задълбочено причините за ниския процент на усвояване на средствата, а държавите членки да предоставят съфинансиране, с цел да се ускори изпълнението на фондовете;

21. Насърчава държавите членки да проучат възможностите за взаимодействие между финансирането на политиката на сближаване и другите източници на финансиране от ЕС (като например за TEN-T, TEN-E, MCE, „Хоризонт 2020“, COSME и други програми), както и с финансирането, предоставяно от Европейската инвестиционна банка и Европейската банка за възстановяване и развитие; настоятелно призовава държавите членки да ускорят изпълнението и да опростят и подобрят достъпа до наличните финансови средства, за да се стимулират МСП, организациите на гражданското общество, местните общини и други заинтересовани бенефициенти да се възползват от тях;

Предизвикателства пред наблюдението и оценката

22. Счита, че оценката трябва да изиграе съществена роля в политическия дебат и обучение, но изразява загриженост, че въпреки че предоставянето на данни от наблюдението, както и информация по отношение на изпълнението води до подобряване на качеството на определените цели, независимо от това непостоянното качество на процеса на докладване в много случаи затруднява разработването на цялостна и точна картина на напредъка в постигането на целите на регионално и местно равнище; подчертава, че оценката следва да включи също така и мерки, които да се предложат за облекчаване на излишната тежест за бенефициентите, включително МСП, местните и регионалните органи и НПО; счита, че не трябва да се налагат никакви допълнителни тежести, свързани с наблюдението;

23. Счита, че докладите за напредъка не предоставят в пълна степен ясна картина на постигнатия напредък по отношение на прилагането на политиката на сближаване и в посока към установените цели, което се дължи или на липсата на данни на съответното равнище, или на недостатъчно ясна връзка между предоставените статистически данни и степента, до която подлежащите на наблюдение цели на политиката на сближаване са изпълнени;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

24. Изисква от Комисията и държавите членки, с цел да се повиши прозрачността на отчитането и качеството на планирането и прилагането, да се възползват в пълна степен от наличните инструменти за наблюдение и оценка в контекста на текущата законодателна рамка (по-силна ориентираност към резултатите, използване на общи показатели за изпълнение, избор на специфични за програмата показатели за резултат и ясна рамка за изпълнение);

25. Счита, че докато оценките на програмите на политиката за сближаване за периода 2007—2013 г., съфинансирани от ЕФРР и Кохезионния фонд, показват добра обща осведоменост в държавите членки за изискването за равенство между половете при изготвянето на програмите (70 % ⁽¹⁾), те също така сочат, че равенството между половете съвсем не се интегрира ефективно в тези програми чрез ясно определяне на проблемите или количествено изразени цели (по-малко от 8 %); призовава Комисията да подобри още повече системите за докладване на държавите членки, като въведе и приложи показатели, така че да стане възможно да се оцени подкрепата, оказвана по линия на политиката на сближаване за реален напредък по отношение на равенството между половете, и степента, в която такъв напредък е било постигнат;

26. Настоятелно призовава Комисията да провери дали управляващите органи прилагат Директивата относно забавените плащания по отношение на бенефициентите на проектите и дали предприемат адекватни мерки за намаляване на забавените плащания;

27. Призовава службата за вътрешен одит на Комисията и Европейската сметна палата да увеличат одитите на изпълнението относно Структурните фондове и Кохезионния фонд, и по-специално относно ЕСФ;

o

o o

28. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и държавите членки.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/2009-03-16-inception-report.pdf

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0133

Оптимизирано развитие на потенциала на най-отдалечените региони

Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно оптимизираното развитие на потенциала на най-отдалечените региони чрез създаване на полезни взаимодействия между структурните фондове и други програми на ЕС (2013/2178(INI))

(2017/C 285/08)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 349 и член 355, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), който дава особен статут на най-отдалечените региони (НОР) и който предвижда приемането на „специфични мерки“ с оглед пълното прилагане на договорите и общите политики,
- като взе предвид член 107, параграф 3, буква а) от ДФЕС относно уредбата по отношение на държавните помощи за тези региони,
- като взе предвид член 174 и следващите от ДФЕС, които поставят за цел икономическото, социалното и териториалното сближаване и определят структурните финансови инструменти за постигането на тази цел,
- като взе предвид съобщенията на Европейската комисия относно НОР, и по-специално съобщението от 17 октомври 2008 г., озаглавено „Най-отдалечените региони: преимущество за Европа“ (COM(2008)0642),
- като взе предвид своите резолюции относно НОР, и по-специално своята резолюция от 20 май 2008 г. относно стратегията за най-отдалечените региони: постижения и перспективи ⁽¹⁾,
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията, озаглавен „Региони 2020 — оценка на бъдещите предизвикателства за регионите в Съюза“ (SEC(2008)2868),
- като взе предвид съобщението от състоялата се на 7 юли 2008 г. на о-в Реюнион конференция, озаглавена „Европейският съюз и неговите отвъдморски територии — стратегии за борба с изменението на климата и загубата на биоразнообразие“ и като взе предвид заключенията на Съвета на Европейския съюз от 25 юни 2009 г. относно „Средносрочна оценка на прилагането на плана за действие на ЕС относно биоразнообразието“ и „Към стратегия на ЕС за борбата с инвазивните чужди видове“,
- като взе предвид съвместния меморандум за най-отдалечените региони от 14 октомври 2009 г. относно „Най-отдалечените региони до 2020 г.“,
- като взе предвид общата платформа от 6 юли 2010 г., адресирана до председателя на Европейската комисия Жозе Мануел Дурау Барозу от Конференцията на членовете на Европейския парламент от най-отдалечените региони,
- като взе предвид съвместния меморандум на Испания, Франция, Португалия и най-отдалечените региони от 7 май 2010 г. относно „Обновена визия за европейската стратегия по отношение на най-отдалечените региони“,
- като взе предвид съвместния принос на най-отдалечените региони от 28 януари 2011 г. във връзка с Петия доклад за икономическото, социално и териториално сближаване,
- като взе предвид доклада, озаглавен „Най-отдалечените европейски региони и единният пазар: влиянието на ЕС в света“, от 12 октомври 2011 г. до Мишел Барние, член на Европейската комисия, представен от г-н Педро Солбес Мира,
- като взе предвид своята резолюция от 18 април 2012 г. относно ролята на политиката на сближаване в най-отдалечените региони на Европейския съюз в контекста на стратегията „Европа 2020“ ⁽²⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 279 Е, 19.11.2009 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ С 258 Е, 7.9.2013 г., стр. 1.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 юни 2012 г., озаглавено: „Най-отдалечените региони на Европейския съюз: към партньорство за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (СОМ(2012)0287),
 - като взе предвид доклада, изготвен от депутата Серж Лечими за министър-председателя на Френската република, озаглавен „Член 349 от Договора за функционирането на Европейския съюз: принос към прилагането на дерогационна рамка в полза на глобален проект за развитие най-отдалечените региони“,
 - като взе предвид съвместния принос и техническите и политическите документи от конференцията на председателите на най-отдалечените региони на Европейския съюз, и по-конкретно окончателната декларация от XIX-ата конференция на председателите на най-отдалечените региони на Европейския съюз от 17 и 18 октомври 2013 г.,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по регионално развитие (А7-0121/2014),
- А. като има предвид, че преимуществата, ресурсите и потенциалът на НОР, признати от Европейската комисия в нейната стратегия от 2008 г. и в нейното съобщение от 2012 г., обхващат области от първостепенно значение за Европейския съюз по отношение на научните изследвания, иновациите и растежа, и като има предвид, че те не получават достатъчна подкрепа и финансиране от европейските фондове и програми;
- Б. като има предвид, че най-отдалечените региони са съставени от архипелази, острови и от един анклав в горите в басейна на р. Амазонка, за които са характерни специфични общи трудности, които ги различават от други зони с особени географски условия в Съюза (островни и планински райони и слабо населени райони);
- В. като има предвид, че НОР са региони с потенциал за високи постижения, които могат да допринесат значително за постигането на целите, които Съюзът си е поставил с оглед на осъществяването на стратегията за растеж „Европа 2020“, стратегията „Хоризонт 2020“, стратегията „Енергетика 2020“, програмите „ЛАЙФ+“ и „Натура 2000“, както и трансевропейските телекомуникационни, транспортни и енергийни мрежи;
- Г. като има предвид, че в това отношение е важно да се насърчават дългосрочните инвестиции и да се стимулира потенциалът за иновации на НОР с цел устойчиво засилване на техния икономически и социален растеж и повишаване на възможностите за успех на различните стратегии на Съюза;
- Д. като има предвид, че с оглед на изпълнението на тези стратегии структурните фондове и Европейският инвестиционен фонд за НОР трябва да бъдат приспособени или допълнени, за да се даде възможност на НОР да участват в съответствие със своя потенциал и съгласно своите планове в посрещането на големите предизвикателства, пред които е изправен Европейският съюз;
- Е. като има предвид, че настоящият контекст на икономическа и социална криза оказва особено тежко въздействие в най-отдалечените региони на Европейския съюз, и по-специално по отношение на конкурентоспособността и заетостта, и че в отговор на необходимостта от икономически растеж и справяне с проблема с безработицата по време на следващия финансов и програмен период трябва да бъдат предприети спешни и адекватни мерки;
- Ж. като има предвид, че като правно основание трябва да се използва също така член 349, за да се даде възможност на НОР, с помощта на специфични мерки, да намерят своето място в програмите на ЕС, които биха могли да развият на практика техния признат потенциал;
- З. като има предвид, че НОР могат да се превърнат в пилотни територии с високи постижения в полза на целия Съюз в области като: биологичното разнообразие, околната среда, адаптирането към изменението на климата и смекчаването му, управлението и наблюдението на екстремни климатични явления, научните изследвания, иновациите, космическите изследвания, авиокосмическата промишленост, океаните, синия растеж, устройството на морското пространство и морското управление, сеизмологията, вулканологията, нововъзникващите заболявания, енергията от възобновяеми източници, транспорта, телекомуникациите, капацитета за спешни хуманитарни действия в трети държави и културата;
- И. като има предвид, че НОР са разположени в морските басейни на Карибите, Индийския океан и Атлантическия океан, че те дават на Европейския съюз статута на водеща морска сила в света, че тяхното геостратегическо местоположение допринася за глобалното измерение на Съюза и че те се характеризират с изключителни природни, морски и рибни ресурси, съставляващи над 50 % от световното биологично разнообразие;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- Й. като има предвид, че НОР са единствена по рода си реалност и формират обща цялост, едновременно в рамките на Европейския съюз и извън него, която следва да се насърчава и подкрепя от Европейската комисия, по-специално чрез прилагането на общи политики;
- К. като има предвид, че оптимизирането на потенциала на НОР изисква създаването на максимални взаимодействия между всички инструменти, фондове и програми на Съюза;

Нови перспективи за НОР

1. Изразява убеждение, че потенциалът, преимуществата, ресурсите и опитът на НОР са допълнителна възможност за Съюза и държавите членки за справяне с предизвикателствата, пред които са изправени по отношение на глобализацията, капацитета за иновации, растежа, социалното сближаване, демографския натиск, изменението на климата, предотвратяването на голям риск от природни бедствия, енергетиката, устойчивото управление на природните ресурси и опазването на биологичното разнообразие;
2. Изразява убеждението, че подобряването на достъпа на НОР до различните програми и фондове на Съюза допринася за благото на целия Съюз както в краткосрочен, така и в дългосрочен план; изразява съжаление във връзка с подкрепянето на европейско равнище подход почти всички проекти за развитие на НОР да се финансират единствено по линия на политиката на сближаване;
3. Подкрепя желанието на Европейската комисия да прилага политики, които укрепват автономността, икономическата консолидация и създаването на устойчиви работни места в НОР чрез ефективно използване на техните силни страни и на практически и новаторски мерки, като се основава на член 349 от ДФЕС и на специалните инструменти, в частност в областта на енергетиката, транспорта и информационните и комуникационните технологии (ИКТ), за различните фондове и програми, чиито цели създават условия за пълноценно използване на преимуществата на НОР с оглед постигането на устойчиво развитие;
4. Подчертава също необходимостта и значението за НОР на приноса на европейските политики, наред с другото чрез специфични данъчни и митнически инструменти, за насърчаването и диверсификацията на икономическата основа на икономиките на най-отдалечените региони и за създаването на работни места;
5. Счита, че член 349 от ДФЕС съставлява адекватно правно основание за приемането на специфични мерки за най-отдалечените региони, но въпреки това изразява съжаление относно ограниченото прибягване до тази разпоредба от Договора, която предвижда възможността за осигуряване на специален режим във връзка със статута на най-отдалечен регион;
6. Приканва Комисията да създаде група за контакт между съответните членове на Европейската комисия, междуведомствената работна група, която координира политиките относно НОР, и членовете на ЕС, избрани от най-отдалечените региони, която да направи равностметка във връзка с планираните и/или започнати програми в полза на НОР;
7. Подчертава, че поради своята отдалеченост от европейския континент НОР са фактори за разпространение на влиянието на един Европейски съюз, който осъзнава своето глобално измерение и своята роля в свят, който е в процес на дълбоки промени;
8. Настоява да се обръща специално внимание на НОР в случай на природно бедствие, като се вземат предвид техните специфични характеристики и си спазват разпоредбите на член 349, съгласно който е възможно да се приемат специфични мерки, като в същото време припомня значението на координирането на структурните фондове с Фонд „Солидарност“ на Европейския съюз;
9. Призовава инвестициите, осъществявани посредством услугите от общ икономически интерес в сектора на ИКТ, транспорта, водоснабдяването и енергетиката, да станат приоритет за тези региони и подкрепя една по-голяма съгласуваност на рамката за държавна помощ в НОР, в отговор на целите на стратегия „Европа 2020“;
10. Изразява убеждението, че съществува тясна взаимовръзка между осъзнаването на глобалното измерение, което Съюзът може да има, и вниманието, което се отделя на неговите НОР; изразява убеждението, че Съюзът и държавите членки не отдават нужното внимание на обхвата и значението за бъдещето на неговите стратегически решения за инвестиции в НОР и че това положение е показател, че Съюзът не инвестира достатъчно в собственото си глобално и международно измерение; счита, че е важно за НОР да се подобри полезното взаимодействие по отношение на инструментите и програмите, за да се насърчи международното сътрудничество на тези региони в света;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

11. Припомня, че с оглед насърчаването на пораждането на полезни взаимодействия между структурните фондове и други програми на Съюза е от първостепенно значение да се приеме макрорегионална перспектива и да се изготвят стратегии за макрорегионите, които да включват НОР, чрез ефективно използване на характеристиките и ресурсите на тези региони;
12. Приканва националните и регионалните органи да използват пълноценно подход въз основа на няколко фонда, както и да въведат, доколкото е възможно и по най-ефикасния възможен начин, разграничение между структурните фондове и финансовите инструменти на другите програми на Европейския съюз;
13. Приканва Комисията да задълбочи европейската стратегия по отношение на НОР, така че да направи възможно развитието на предимствата на тези региони, както и да се вземат предвид техните структурни и постоянни затруднения; приканва във връзка с това Комисията да предприеме действия в отговор на предложенията на НОР, включени по-специално в техните планове за действие;

Взаимодействия с програмата „Хоризонт 2020“

14. Счита, че НОР притежават потенциала да бъдат в челните редици на научните изследвания и технологиите в области, включени в целите на програмата „Хоризонт 2020“, като например космическите изследвания, авиокосмическата промишленост, биотехнологиите, наблюдението на природни рискове, морските изследвания, биологичното разнообразие, енергията от възобновяеми източници, здравеопазването, адаптирането към изменението на климата и интелигентния транспорт;
15. Припомня, че целта на политиката на сближаване за периода 2014 — 2020 г. е, наред с другото, укрепването на научните изследвания, технологичното развитие и иновациите;
16. Изразява съжаление, че НОР, предвид факта, че поради специфичните им характеристики техните проекти много трудно покриват изискванията за получаване на финансиране от Общността, не получиха достатъчно подкрепа от Рамковата програма за научни изследвания и технологично развитие за периода 2007 — 2013 г., което доведе съответно до слабо участие и ниска степен на изпълнение, както и до по-слабо присъствие на НОР в европейските изследователски мрежи; приканва следователно Комисията да предприеме действия в подкрепа на изследователската дейност в НОР и за способстване на достигането на критична маса;
17. Счита, че самостоятелно Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) няма да успее да осигури възможност на НОР да изпълнят целите на политиката на сближаване, стратегията „ЕС 2020“ и стратегията „Хоризонт 2020“; счита, че при тези обстоятелства Комисията следва да съобрази и гарантира достъпа на НОР до програма „Хоризонт 2020“ чрез създаването на специални програми, които насърчават приобщаването на НОР към европейските и международните мрежи за научни изследвания и иновации; припомня в това отношение стратегията „Хоризонт 2020“, която в частта относно програмата „Разширяване на участието и разпространяване на високите научни постижения“ подчертава съществуването на значителни отклонения, посочени в сравнителния доклад за иновациите на Съюза, между изпълнението в областта на научните изследвания и иновациите и специфичните мерки за разпространяване на високите научни постижения и за разширяване на участието на държавите членки и на регионите, които изостават по отношение на научните изследвания и иновациите;
18. Призовава за използването на потенциала и за структурното развитие на университетите в НОР с цел да се допринесе, във взаимодействие с „Хоризонт 2020“, за разпространението както на европейско, така и на международно равнище, на влиянието на университетите от НОР, на техните научноизследователски центрове, изследователи и студенти; припомня, че програмите, които насърчават междууниверситетската мобилност на студенти, преподаватели и служители, са силно компрометирани в НОР поради високите разходи, произтичащи от изолацията и разстоянието;
19. Припомня, че програмите за научни изследвания и иновации трябва да бъдат достатъчно гъвкави, за да се адаптират към новите граници и новите предизвикателства на познанието, като например големите фондове, които имат висок потенциал;
20. Обръща внимание на нарастващия икономически интерес, предизвикан от огромното богатство, което крие морското дъно, и внушителния биогенетичен, минерален и биотехнологичен потенциал на най-отдалечените региони в тези области, както и че е важно те да се вземат под внимание в „новата европейска стратегия за НОР“ с цел да се гарантира развитието на икономика, основана на познанията за морето и създаването на икономически дейности с висока добавена стойност в области като например медицината, фармацевцията и енергетиката;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Взаимодействия с вътрешния пазар

21. Приканва Комисията да се ръководи от различните заключения на доклада Солбес, за да повиши степента на интеграция и на развитие на НОР в рамките на вътрешния пазар;
22. Подчертава, че конкуренцията в НОР не се проявява по същия начин, както в останалото европейско пространство, тъй като в тези региони свободното функциониране на пазара в повечето от секторите на услугите от общ икономически интерес, чиято дейност не привлича частните инвеститори, не е възможно; подчертава, че предлагането на качествени продукти на конкурентни цени в НОР е възможно само чрез адекватна държавна компенсация и че предоставянето на тези услуги в НОР налага извършването на спешна оценка от страна на Комисията, за да се предвиди по-голяма гъвкавост и по-добро адаптиране на действащата законодателна рамка на Съюза към действителността там;
23. Приканва Комисията да наложи по-добро спазване на разпоредбите в областта на конкуренцията, с цел да се избегнат ситуации на монополизъм и незаконни споразумения в НОР;
24. Приканва Комисията да публикува наръчник за малките и средните предприятия в НОР и за техния принос за вътрешния пазар, като се вземат предвид различните програми и европейски фондове, които са в сила в НОР;
25. Приканва Комисията да разгледа въпроса за по-големите разходи и проблема с високата издръжка на живота в НОР, както и да ги взема под внимание при изготвянето на европейските политики;

Взаимодействия с програмата „ЛАЙФ+“ и стратегията „Енергетика 2020“

26. Счита, че потенциалът на НОР в областта на управлението, опазването и възстановяването на биологичното разнообразие, адаптирането към изменението на климата и развитието на енергията от възобновяеми източници може да се оптимизира, като същевременно се създадат условия Съюзът да постигне определените от самия него цели, чрез създаване на допълващи се взаимодействия и финансиране в рамките на политиката на сближаване, програма „ЛАЙФ+“ и стратегията „Енергетика 2020“;
27. Отбелязва, че програма „ЛАЙФ+“ за периода 2014—2020 г. цели съфинансирането на иновативни проекти в подкрепа на опазването на околната среда и борбата с изменението на климата; обръща внимание, че е от първостепенно значение да се постигнат полезни взаимодействия с цели 5 и 6 на политиката на сближаване за периода 2014—2020 г., тъй като в това отношение е особено важно да се увеличи участието на най-отдалечените региони в програма „ЛАЙФ+“;
28. Изразява съжаление, че в противоречие със становището на Европейския парламент и заключенията на Съвета от 25 юни 2009 г. подготвителното действие „Доброволна схема за биологично разнообразие и екосистемни услуги на територията на най-отдалечените райони и отвъдморските страни и територии на Съюза“ (BEST) не беше трансформирано в истинска програма, предназначена за НОР и отвъдморските страни и територии (ОСТ);
29. Изразява съжаление, че местообитанията и растителните и животинските видове, които се нуждаят от защита във френските НОР, не са включени в приложение I към Директива 92/43/ЕИО за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, което на практика прави невъзможно прилагането на директивата във френските НОР и изключва участието им в мрежите и програмите по линия на „Натура 2000“;
30. Приканва Комисията да изготви специална програма „Натура 2000“ за НОР на основание на член 349 от ДФЕС;
31. Приканва Комисията, като се основава на добри примери и постигнатите резултати от някои най-отдалечени региони в сферата на енергията от възобновяеми източници, да насърчава мерки, насочени към постигането на енергийна независимост и към осъществяването на целите на стратегията „Енергетика 2020“; припомня на Комисията нейното предложение за създаване на конкретна програма в областта на енергетиката, насочена към намаляване на цената на доставките, инфраструктурите и услугите, предоставяни в НОР, за да се насърчат политиките в сферата на енергията от възобновяеми източници, въз основа на програмите за опции, специфични за отдалечените и островните региони (POSEI) и постигайки най-доброто възможно равнище на взаимодействие с другите оси на действие на Съюза;
32. Обръща внимание на необходимостта от насърчаване на пълноценното използване на съществуващия потенциал на енергията от възобновяеми източници на островите, чиято зависимост по отношение на изкопаемите горива е засилена поради тяхната отдалеченост и географска изолация; счита следователно, че следва да се вземе под внимание необходимостта в рамките на европейската енергийна политика да се включат инструменти, благодарение на които да се осигуряват адекватни решения на въпросите, поставяни от изолираните енергийни системи;

Взаимодействия с европейските програми за младежта

33. Подчертава, че цели 8, 9, и 10 на новата политика на сближаване са заетостта, социалното приобщаване, борбата с бедността, образованието, обучението и професионалното обучение;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

34. Подчертава, че НОР са сред европейските региони с най-високи нива на безработица, по-специално сред младите хора; при все това обръща внимание на затрудненията при прилагането на средствата, разпределени за програмата „Гаранция за младежта“ под формата на съфинансиране; изразява също така съжаление по отношение на отсъствието на конкретни разпоредби за НОР в програмите за създаване на заетост и социална иновация и припомня, че НОР са се сблъскали с трудности при достъпа до предлаганите от програмата „Прогрес“ възможности; призовава за развитието на социалната ос посредством прилагането на спешен пилотен план за борба с безработицата в НОР; изисква създаването на специални екипи в рамките на Комисията за действие в областта на младежката заетост с цел прилагане на програмата „Гаранция за младежта“ и мобилизиране на ЕСФ и на инициативата за младежка заетост;

35. Приканва ЕИБ да включи НОР в инициативата си, озаглавена „Заетост за младежите“, и в програмата си, озаглавена „Инвестиции в уменията“;

36. Изразява загриженост във връзка със значителната загуба на хора с експертен опит, с която се сблъскват НОР, поради високите нива на безработица и недостатъчните възможности за обучение, които се предлагат, с оглед на това, че обучената и квалифицирана работна ръка е от съществено значение за устойчивия растеж, най-вече в традиционните или характерните за тези региони сектори, а също за стимулиране на развитието на нови дейности и справяне със световната конкуренция;

37. Отбелязва, че новата програма „Еразъм“ има за цел развитието на общество на знанието; подчертава, че постигането на тази цел е от съществено значение за осъществяването на стратегията „Европа 2020“, която издига знанието в основна движеща сила на европейската икономика; следователно изтъква необходимостта от постигане на по-добро взаимодействие между програмата „Еразъм“ и Европейския социален фонд (ЕСФ) в НОР, за да се стимулират човешките ресурси и местния експертен опит, които са мощни двигатели на растежа;

38. Подкрепя развитието на академичния капацитет на най-отдалечените региони и на нови мрежи за високи постижения с цел повишаване на привлекателността и влиянието на университетите на НОР в Европа; подкрепя развитието на партньорствата между университетите, чрез включване в техния обхват и на университети от трети държави, с които най-отдалечените региони поддържат привилегировани отношения; изисква също така програмите „Еразъм“ и „Европейски портал за професионална мобилност“ („EURES“) да поемат допълнителните разходи за транспорт, свързани с отдалечеността, за да се даде възможност на студентите от НОР да се възползват от европейските програми за обмен и обучение, а на университетите в НОР да се опитат да се възползват в по-голяма степен от програма „Еразмус Мундус“ между държавите членки и останалата част от света;

Взаимодействия с трансевропейските мрежи (транспорт, телекомуникации и енергетика)

39. Припомня доклада Тейшейра относно ролята на политиката на сближаване в най-отдалечените региони на Европейския съюз в контекста на стратегията „Европа 2020“ (2011/2195(INI)), в който Комисията се приканва да създаде специфична програма в областта на енергетиката, транспорта и ИКТ, въз основа на програмите „POSEI“, а именно конкретна рамка за подпомагане на транспортния сектор в НОР, наред с другото в полза на обществения транспорт и за развитие на морския транспорт между островите;

40. Подчертава необходимостта в НОР да се развият взаимодействия между трансевропейските мрежи, Механизма за свързване на Европа (МСЕ), програмите „СИВИТАС“, „Хоризонт 2020“ и инвестициите по линия на ЕФРР и Кохезионния фонд, свързани с транспорта, телекомуникациите и енергетиката;

41. Припомня, че достъпността има основна роля в контекста на развитие на най-отдалечените региони и там често се налага съществуването на сложна вътрешна и външна мрежа на услуги за морския и въздушния сектор, което създава трудни условия за мобилност и достъпност в НОР, които не разполагат с алтернатива на въздушния или морския транспорт и които трябва, наред с другото, да се справят с повишението на цените на транспорта, което се отразява отрицателно на икономическата и социалната сфера;

42. Приветства волята на Комисията да интегрира НОР в трансевропейските мрежи, но изразява съжаление относно изключването на повечето от тези региони от приоритетните коридори и следователно изключването от финансирането от МСЕ; приканва Комисията да преразгледа това изключване в рамките на стратегията си за най-отдалечените региони и да гарантира инвестициите в транспортния сектор в НОР за справяне с изолацията и особеностите на островния им характер; приканва Комисията да въведе специфична за НОР секторна рамка, така че да благоприятства достъпността и свързаността на НОР с европейския континент;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

43. Изразява съжаление, че въпреки това проектите за морски магистрали не са напреднали в по-голяма степен поради приоритета, даден на връзките на къси разстояния, изключвайки по дискриминационен начин НОР; приканва Комисията да преразгледа това изключване в рамките на стратегията си за най-отдалечените региони;
44. Подчертава необходимостта от преразглеждане на насоките за държавна помощ за морския транспорт, за да бъде възможно получаването на публични помощи за връзките между НОР и трети държави;
45. Подчертава необходимостта от адаптиране на класификацията на регионалните летища, тъй като, в случая на НОР, тя не може да се ограничи до въпросите относно пътникопотока и рентабилността;
46. Изразява убеждение, че предвид значението на цифровата икономика, проблемът с цифровото разделение между НОР и Европа представлява пречка за развитието и конкурентоспособността на НОР; отбелязва, че забавянето в използването и осъвременяването на ИКТ в НОР се добавя към географската отдалеченост и цифровото изоставане; предлага да се активизира развитието на ИКТ чрез разширяване и модернизация на мрежите, чрез разгръщане на взаимодействието с ЕФРР и чрез улесняване на достъпа на тези проекти до финансиране от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и подчертава, наред с другото, необходимостта от предоставяне на тези региони на приоритетен достъп до програмите „ГМОС“ и „Галилео“;

Взаимодействия с морската политика на Съюза (обща политика в областта на рибарството (ОПОР) и Европейски фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР))

47. Припомня, че НОР допринасят за това Европейският съюз да има статут на водеща световна морска сила;
48. Приканва Комисията да отчита в по-висока степен глобалното морско измерение на ЕС, предизвикателството, което представляват морето, океаните и синият растеж за целия Съюз, стратегическото положение, което заемат неговите НОР, ролята, която те могат да играят за устойчивото използване на моретата, океаните и крайбрежните зони, за глобалното морско управление и за развитието на икономика на знанието, основана на морето;
49. Отбелязва липсата на взаимодействия между политиката на сближаване и ОПОР, която все още не отчита достатъчно действителността в тези региони; подчертава значението на поддържане на програма „POSEI“ за риболова и предлага развитие на научните изследвания и иновациите в морската икономика, като потенциални фактори за растеж;
50. Подчертава, че НОР са зависими от рибните ресурси в рамките на своите изключителни икономически зони (ИИЗ), които се характеризират със силна уязвимост в биологично и екологично отношение и че следователно е уместно да защитават по адекватен и ефикасен начин своите чувствителни от биогеографска гледна точка зони, и по-специално посредством предоставянето на изключителен достъп на местните флоти, които използват екологосъобразни риболовни съоръжения; подчертава необходимостта да се гарантира балансирано и устойчиво използване на ресурсите, като се поддържа риболовната дейност; изисква споразуменията в областта на рибарството на Съюза в бъдеще също да бъдат договоряни с участието на НОР и да бъдат съобразявани с интересите на местното население в дългосрочен план, както и систематичното включване на глава относно НОР в анализите за оценка на въздействието;
51. Изразява съжаление, че програмата „POSEI“ относно риболова, която създава система за компенсиране на разходи за предлагането на пазара на някои рибни продукти от НОР, наскоро е била включена в Европейския фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР) и че поради това тя вече няма да представлява отделен регламент, насочен специално и изключително към тези региони, което намалява положителната дискриминация, призната като право на НОР съгласно член 349 от ДФЕС;
52. Изразява съжаление, че в новата ОПОР не са разрешени помощи за обновяване на флота в някои НОР поради тяхното положение;

Взаимодействия с общата селскостопанска политика

53. Отбелязва, че селското стопанство е динамичен сектор, осигуряващ заетост и участващ в развитието на дейности с висока добавена стойност; припомня обаче особеностите на селското стопанство в НОР, които оказват силно въздействие върху тази дейност, като например малкият размер на земеделските стопанства или границите на пазара; припомня, че третата цел на новата политика на сближаване е укрепването на МСП в селскостопанския сектор;
54. Отбелязва, че селското стопанство в НОР е изправено пред предизвикателствата на диверсификацията и конкурентоспособността, както и пред нови предизвикателства, свързани по-специално с глобализацията, либерализацията на пазарите, продоволствената сигурност и устойчивото развитие;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

55. Подчертава необходимостта от запазване на програмата „POSEI“, която е доказала своите качества и е адаптирана към действителността в НОР, но страда от хроничен недостиг на финансиране, за което спешно трябва да се намери решение; подчертава в това отношение необходимостта от предоставяне на „POSEI“ на необходимите средства за подпомагане на производителите от НОР да се справят с последиците от планираната в редица сектори либерализация, свързана с европейските политики и със сключването на международни споразумения, наред с другото в секторите на млякото, захарта, рома, месото и бананите; подчертава също така икономическото и социалното значение и значението от гледна точка на околната среда на всички видове селскостопанска продукция на НОР; подкрепя запазването на режима на „POSEI“ в подходяща и независима рамка;

56. Насърчава създаването на взаимодействия между политиката на сближаване и Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), за да се гарантира устойчивото управление на водните ресурси чрез модернизиране, разширяване на напоителните мрежи, устройство на територията, обучение, повишаване на стойността на устойчивото селско стопанство и на селските райони от туристическа гледна точка;

57. Приканва Комисията да стимулира местното селскостопанско производство и късите вериги за търговско разпространение, т.е. качествено местно производство, което да замести вноса;

58. Подкрепя създаването на защитени наименования за произход, контролирани наименования за произход и местни маркировки в НОР и призовава за политика на насърчаване, която да отговаря на нуждите на НОР и за защита на географските означения;

Взаимодействия с външната политика на Съюза

59. Изразява съжаление във връзка с продължаващата липса на взаимовръзка между европейските фондове, ЕФР, ЕФРР и Европейското териториално сътрудничество (ЕТС), по-специално в т.ч. по проектите за трансгранично сътрудничество, макар че тази взаимовръзка е от съществено значение за постигане на целите, набелязани от тези фондове; в този смисъл припомня необходимостта от гарантиране, че способите за планиране на програмите на ЕФР и ЕФРР са съвместими;

60. Приканва Комисията да инициира консултация между държавите — членки на ЕС, НОР, ОСТ и държавите от АКТЬ, за да се засили диалогът и да се благоприятства интеграцията на НОР в рамките на техните географски райони; за тази цел подчертава още по-голямата основна роля, която следва да имат делегациите на ЕС, за да се улесни диалогът между различните участници в програмата в НОР, ОСТ и държавите от АКТЬ;

61. Приканва Европейската комисия да отчита в по-висока степен геостратегическото положение, което заемат НОР, поради близостта си до няколко континента;

62. Приканва Комисията да финализира Плана за действие за разширено съседство, по който работи от 1999 г. насам и да идентифицира пречките и решенията, улесняващи регионалната интеграция на НОР в съответните им географски райони; припомня в този контекст привилегированите историческо-културни отношения на всеки НОР с някои трети държави, както и възможното развитие на икономически и търговски отношения и отношения на сътрудничество с редица региони в света;

63. Призовава Комисията да отделя по-голямо внимание на въздействието на споразуменията, сключени с трети държави, върху икономиките на НОР, като при необходимост изисква системното осъществяване на проучване на предварителните отражения върху защитата на т. нар. чувствителни продукти, както и върху справедливата компенсация на причинените вреди на конкретните вериги; изисква също така създаването на механизъм за консултация на регионалните органи в тези региони; препоръчва на Комисията да предвиди по отношение на приложимите в момента международни споразумения периодични проучвания, позволяващи оценката и отчитането на уязвимостта на пазарите в НОР;

64. Изразява съжаление, че в споразуменията с държавите от Латинска Америка и държавите от АКТЬ не са взети под внимание интересите на НОР и че преди преговорите по тези споразумения не е извършена оценка на въздействието;

65. Призовава Европейската комисия системно да договаря в търговските споразумения със съседните на НОР държави от АКТЬ специална част за създаването на пазар между НОР и АКТЬ с цел по-добро интегриране на НОР в тяхната географска среда;

66. Припомня интереса на НОР да се даде възможност на Европейския съюз да развива и използва своя капацитет за хуманитарни действия при природни бедствия; поради това препоръчва създаването на европейски сили за гражданска защита;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Взаимодействие с програмите за борба с бедността и социалната изолация

67. Подчертава фундаменталните проблеми, а именно социалната, пред които са изправени най-отдалечените региони; припомня, че цел 9 от новата политика на сближаване е насърчаването на социалното приобщаване, борбата срещу бедността и всички форми на дискриминация и че ЕФРР предвижда предоставянето на подкрепа за най-нуждаещите се лица като инвестиционен приоритет;

68. Приветства приемането на Фонда за европейско подпомагане на най-нуждаещите се лица и изисква той да се прилага особено ефективно в НОР;

69. Отбелязва, че някои от НОР са изправени пред голяма нужда от жилища по-специално поради високия прираст на населението в някои от тези територии; насърчава установяването на рамка за инвестиции в социални жилища и създаването на специфични разпоредби, даващи възможност помощите, които подкрепят инвестициите в социални жилища, да не се считат за държавни помощи; отбелязва, че някои от НОР са изправени пред процес на увеличаващо се опустиняване, което води до влошаване на местообитанията, характерни за тези местности — явление, на което е важно да се противодейства чрез помощи за възстановяване на градската среда и за насърчаване на икономическите дейности, адаптирани към различните региони, така че да допринесат за установяване на населението;

Взаимодействия с Програмата за конкурентоспособност на предприятията и за МСП (COSME) и Европейския механизъм за микрофинансиране „Прогрес“

70. Отбелязва, че някои от НОР се намират в среда със силна промишлена конкуренция, по-специално поради ниската цена на труда и изобилието от суровини в съседните държави; припомня, че цели 3 и 8 на политиката на сближаване за периода 2014 — 2020 г. са насочени към повишаване на конкурентоспособността на МСП и насърчаване на устойчивостта и високото качество на заетостта;

71. Отбелязва, че микропредприятията и малките и средните предприятия в НОР, при които се наблюдава голям брой на новосъздадени предприятия въпреки кризата, се сблъскват с особени трудности при достъпа до финансиране, което застрашава тяхното развитие и тяхната устойчивост;

72. Във връзка с това приветства целите на бъдещата програма COSME за подкрепа на европейските МСП, по-специално по въпросите на финансирането и навлизането на нови пазари; приветства развитието на механизма за микрофинансиране „Прогрес“; приканва Комисията да гарантира ефективното прилагане на тези програми в НОР и приветства възможността за провеждане на диалог с ЕИБ и европейските инвестиционни фондове, за да се обмисли възможността за принос към подобряване на достъпа до финансиране на МСП в НОР, с цел създаване на преки инвестиционни фондове във всички НОР и развитие на регионални пазари за рисков капитал;

73. Подчертава необходимостта от адаптиране на икономическото развитие на всеки НОР в зависимост от неговия потенциал; отбелязва например, че недостатъчният капацитет за третиране на отпадъците предоставя значителни възможности за развитие както по отношение на създаването на работни места, така и по отношение на околната среда;

74. Приветства започнатата неотдавна обществена консултация, озаглавена „Зелен план за действие за МСП“; във връзка с това призовава Комисията да включи в бъдещите си заключения проблемите и уменията на МСП от НОР в тази област;

75. Подчертава, че туризмът е една от основните движещи сили на икономиката на НОР; в тази връзка счита, че развитието и модернизацията на хотелските комплекси в НОР чрез съвместната подкрепа на ЕФРР и програмата COSME са от съществено значение за благоприятстване на диверсификацията и развитието на предлагането в областта на устойчивия туризъм в НОР;

76. Предлага да се опростят политиките в областта на предоставянето на визи не само за държавите — членки на ЕС, но също и за някои трети държави, с цел улесняване на туризма и благоприятстване развитието на туристически услуги, включващи голям брой дестинации в НОР и съседните държави;

Взаимодействия с програмата „Творческа Европа“

77. Отбелязва, че някои НОР се характеризират с голямо културното многообразие и че културното богатство на НОР трябва да може както да подхранва, така и да черпи от европейското културно богатство; призовава Европейската комисия да осигури достъп до програмата „Творческа Европа“ за проекти от НОР;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

78. Призовава Европейската комисия да разработи стратегия за развитие и разпространение на влиянието на културното наследство на НОР по примера на програмата Евро-средиземноморско културно наследство IV;

o

o o

79. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0134

Оценка на финансите на Съюза

Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно оценката на финансите на Съюза въз основа на постигнатите резултати: нов инструмент за усъвършенстваната процедура за освобождаване на Комисията от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета (2013/2172(INI))

(2017/C 285/09)

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 318 и 319 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид докладите за оценките, приети от Комисията през 2012 и 2013 г. (COM(2012)0040, COM(2012)0675 и COM(2013)0461),
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по бюджетен контрол (A7-0068/2014),
- A. като има предвид, че оценката е средство, насочено към определяне и разбиране на резултатите и въздействието на даден процес и към намиране на алтернативи в помощ на вземането на решения, които биха довели до по-нататъшно усъвършенстване на този процес;
- B. като има предвид, че одитът не следва да се бърка с оценката, тъй като оценката зависи от органите на управление, докато за одита носят отговорност органите за одит;
- B. като има предвид, че оценката на резултатите и одитът на изпълнението разчитат на целите, установени на най-ранен етап на програмното равнище;
- G. като има предвид, че при своето представяне на проекта на Комисията за новата многогодишна финансова рамка през юни 2011 г. председателят Барозу призова бюджетните решения да се вземат „не посредством традиционните функции, задвижвани от бюрокрацията, а от гледна точка на фактите и целите [...] за да се постигне възможно най-много от всяко изразходвано евро“;
- Д. като има предвид, че въпреки ангажимента на Комисията към резултатите бюджетнирането, основано на дейности, е все още основният принцип при изготвянето на бюджета на Съюза;
- E. като има предвид, че на 3 юли 2013 г. Парламентът отправи искане към Комисията да създаде работна група, включваща представители на Комисията, Парламента, Съвета и Сметната палата, която да разгледа мерки, насочени към прилагането на бюджетниране, основано на изпълнението, и към разработването на обвързан с график план за действие за тази цел;
- 1. Посочва, че благодарение на своето съсредоточаване върху финансите на Съюза въз основа на постигнатите резултати, докладът за оценката, въведен съгласно член 318 от ДФЕС, допълва подхода за оценка на съответствието, разработен от Сметната палата в глави 1 — 9 от нейния годишен доклад и предоставя възможност на Парламента да упражнява по-ефективно своето правомощие за политически контрол на действията на европейските публични органи;
- 2. Припомня, че освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета е политическа процедура, която е съсредоточена върху изпълнението на бюджета на Европейския съюз от страна на Комисията на нейна собствена отговорност и в сътрудничество с държавите членки;
- 3. Припомня, че на 17 април 2013 г. Парламентът настоятелно призова Комисията да промени структурата на доклада за оценката по член 318, „като разграничи вътрешните от външните политики и постави акцента в частта от доклада, посветена на вътрешните политики, върху стратегията „Европа 2020“, [...] [като] се постави акцент върху постигнатия напредък в изпълнението на водещите инициативи“⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Вж. Решение на Европейския парламент относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2011 година, раздел III — Комисия и изпълнителни агенции (ОВ L 308, 16.11.2013 г., стр. 27).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. Също така припомня, че в Междунституционалното споразумение⁽¹⁾, придружавашо многогодишната финансова рамка (МФР) за периода 2014 — 2020 г., се посочва, че „Комисията ще разграничи вътрешните политики, които са насочени към стратегията „Европа 2020“, от външните и ще използва повече информация относно ефективността, в т.ч. резултатите от проверките на ефективността, за да направи оценка на финансите на ЕС въз основа на постигнатите резултати“;
5. Отбелязва, че все още основният принцип при изготвянето на бюджета на Съюза е бюджетирането по дейности; изразява безпокойство от факта, че Сметната палата в годишния си доклад за 2012 г. стига до заключението, че в много области на бюджета на ЕС законодателната рамка е сложна и че не се акцентира достатъчно върху резултатите от дейността, и изразява съжаление, че предложенията относно селското стопанство и сближаването за програмния период 2014 — 2020 г. продължават да се основават най-вече на вложените ресурси (ориентирани към разходите) и поради това все още са съсредоточени повече върху спазване на разпоредбите, отколкото върху постигане на резултати;
6. Приветства факта, че в последния си доклад относно оценката на финансите на Съюза въз основа на постигнатите резултати (СОМ(2013)0461) Комисията е взела под внимание няколко препоръки, отправени от Парламента в неговите решения за освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета;
7. Въпреки това изразява съжаление относно факта, че вместо да се съсредоточи върху постигането на основните цели на Съюза и ефективността на неговите политики, Комисията е представила редица обобщения на оценки, които обхващат програмите на ЕС във всички политически области на разходи по действащата МФР съгласно текущите бюджетни функции;
8. Отбелязва, че Сметната палата е оценила втория и третия доклад за оценката и е стигнала до заключението, че макар да са налице подобрения, докладите все пак не предоставят доказателства за постиженията на политиките на ЕС, които са задоволителни, уместни и надеждни в достатъчна степен, че да бъдат използвани в процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета;
9. Настоятелно призовава Комисията в своята оценка на финансовите постижения на Съюза да използва конкретна информация относно постиженията на държавите членки;
10. Настоява, че докладът за оценката на финансовите резултати не следва да представя още един набор от частични оценки, независимо дали те се извършват в средносрочен план или в края на програмния период;
11. Посочва, че бюджетният орган се нуждае ежегодно от ясна представа за реалната степен, в която основните цели на Съюза са били постигнати, която трябва да бъде осигурена, като първа стъпка, чрез оценка на основните финансови програми и, като втора стъпка — чрез широкообхватна оценка, чрез програмни отчети на оперативните разходи⁽²⁾, като се оценява в каква степен програмите са допринесли за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“;
12. Счита, че оценката на Комисията следва да послужи като източник на информация и вдъхновение за Сметната палата; отправя искане към Палатата да прави ежегоден одит на процеса на оценяване на Комисията, да го докладва пред Парламента в своя годишен доклад и да го отчита при определянето на своята програма за одит на изпълнението;
13. Призовава Палатата да представи на Парламента доклад относно постигнатия от Комисията напредък по отношение на създаването и провеждането на процесите на управлението на риска, управлението и вътрешния контрол, с оглед постигането на целите на Съюза по прозрачен и отговорен начин, както и да формулира препоръки, в случай че бъдат установени недостатъци;
14. Приветства плана за действие за изготвяне на доклада за оценката по член 318, както е посочено в работния документ на службите на Комисията, придружаваш последния доклад за оценката на Комисията (SWD(2013)0229) и по-специално оценява факта, че докладът за оценката по член 318 включва информация за изпълнението от плановете за управление, годишните отчети за дейността и обобщаващия доклад съгласно искането на Парламента през 2013 г.;
15. Приветства също така факта, че Комисията възнамерява да структурира и базира своя доклад за оценката на новата рамка за изпълнение за следващата МФР;
16. Посочва, че подобна рамка на изпълнението следва да включва следните три основни елемента: постигане на целите на програмата (резултати), добро управление на програмата от Комисията и държавите членки и начините, по които резултатите от програмата и доброто управление допринасят за основните цели на Съюза;

⁽¹⁾ ОВ С 373, 20.12.2013 г., стр. 1.

⁽²⁾ Вж. „Проект на общ бюджет на Европейската комисия за 2014 финансова година: Работен документ Част I — Програмни отчети на оперативните разходи“, СОМ(2013)0450, юни 2013 г.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

17. Подчертава, че тази оценка на изпълнението може единствено да се направи в области, в които ЕС носи реална политическа отговорност и може в действителност да упражни значително влияние;
 18. Настоява върху необходимостта от обобщаване на данните, събрани от процеса на оценка на глобално равнище и, що се отнася до вътрешните политики, във връзка с целите на стратегията „Европа 2020“;
 19. Призовава Комисията да представи на него и на Съвета доклада относно оценката на финансите на Съюза въз основа на постигнатите резултати, предвиден във втората алинея на член 318 от ДФЕС, преди 30 юни на годината, която следва финансовата година, подлежаща на оценка;
 20. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията, Съвета и Сметната палата на Европейския съюз.
-

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0161

Дългосрочно финансиране на европейската икономика**Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно дългосрочното финансиране на европейската икономика (2013/2175(INI))**

(2017/C 285/10)

Европейският парламент,

- като взе предвид зелената книга на Комисията, озаглавена „Дългосрочно финансиране на европейската икономика“ (COM(2013)0150),
 - като взе предвид предложението на Комисията за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции (COM(2013)0462),
 - като взе предвид принципите на високо равнище на ОИСП за дългосрочно инвестиционно финансиране от институционалните инвеститори,
 - като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Европа 2020: Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (COM(2010)2020),
 - като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Мисли първо за малките!“ „Small Business Act“ за Европа“ (COM(2008)0394), който признава основната роля на МСП в икономиката на ЕС и цели укрепването на ролята на МСП и насърчаване на техния растеж и потенциал за създаване на работни места, смекчавайки редица проблеми, за които се смята, че възпрепятстват развитието им,
 - като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „План за действие за улесняване достъпа на МСП до финансиране“ (COM(2011)0870),
 - като взе предвид предложението на Комисията за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Програма за конкурентоспособност на предприятията и за малките и средните предприятия (2014—2020 г.) (COM(2011)0834),
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 23 февруари 2011 г. „Преглед на „Small Business Act“ за Европа“ (COM(2011)0078), и резолюцията на Парламента по този въпрос от 12 май 2011 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейските фондове за рисков капитал ⁽²⁾,
 - като взе предвид Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 година относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 ⁽³⁾,
 - като взе предвид преговорите за споразумение за трансатлантическо партньорство в областта на търговията и инвестициите,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси и становищата на комисията по заетост и социални въпроси и на комисията по регионално развитие (A7-0065/2014),
- A. като има предвид, че според Комисията търговските банки са основен източник на финансиране в ЕС, като осигуряват над 75 % от финансовото посредничество;
- B. като има предвид, че световната финансова криза и кризата с държавния дълг в ЕС значително възпрепятстваха процеса на финансово посредничество и способността на финансовия сектор в Европа да насочи спестявания за нуждите на дългосрочното инвестиране, с оглед на влошената макроикономическа среда;

⁽¹⁾ ОВ С 377 Е, 7.12.2012 г., стр. 102.⁽²⁾ ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 1.⁽³⁾ ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- В. като има предвид, че публичните инвестиции имат ключова роля за стимулирането на дългосрочните инвестиции; като има предвид, че според неотдавнашните проучвания на Комисията ⁽¹⁾ политиките за фискална консолидация, по-специално при координирането им на равнище ЕС, имаха много тежко въздействие върху дългосрочните инвестиции, поради странични ефекти и съществуването на положителен фискален мултипликатор;
- Г. като има предвид, че международните конкуренти на ЕС, като САЩ или Япония, поддържаха високи нива на публични инвестиции, докато политиките на ЕС доведоха до много ниски нива на тези инвестиции;
- Д. като има предвид, че са налице постоянна липса на доверие и висока степен на избягване на рискове от страна и на частните, и на институционалните инвеститори;
- Е. като има предвид, че нисколикхвената среда и прогнозите за нисък растеж — поне в предвидимото бъдеще — и икономическата несигурност значително намалиха предлагането на дългосрочно финансиране, както и желанието за поемане на риск за дългосрочни проекти;
- Ж. като има предвид, че ограниченото публично финансиране в държавите членки възпрепятстват способността на публичния сектор да инвестира в инфраструктура;
- З. като има предвид, че Парламентът нееднократно поиска законодателен акт за реструктуриране на дружествата (както беше поискано през януари 2013 г.), с цел да се даде възможност за дългосрочно планиране на предприятията;
- И. като има предвид, че нарастващата обща безработица, и по-специално безработицата сред младите хора, продължава да бъде основната заплаха за икономическото и социалното сближаване на равнището на ЕС;

Аргументи

1. Приветства инициативата на Комисията за започване на широк дебат относно начините за насърчаване на предлагането на дългосрочно финансиране и за подобряване и разнообразяване на системата на финансовото посредничество за дългосрочни инвестиции в ЕС; подчертава обаче, че спешно трябва да бъдат предприети стъпки за нов тласък на дългосрочните инвестиции и на създаването на работни места в ЕС; подчертава, че определението за дългосрочно финансиране следва да бъде балансирано и да включва наличието на стабилни пасиви, за да покрива дългосрочните активи без никакъв риск от прекомерна ликвидност;
2. Подчертава, че дългосрочните инвестиции трябва да съответстват на нуждите на реалната икономика и да осигуряват необходимата основа за непрекъснат и устойчив икономически растеж и социално благоденствие, необходими за постигане на конкурентоспособен, устойчив, социално приобщаващ и иновативен ЕС;
3. Отбелязва специфичните обстоятелства на местно и регионално равнище и призовава за ефективно сътрудничество между институциите на ЕС, държавите членки и местните и регионалните органи с цел улесняване на транснационални проекти и създаването на култура за дългосрочни инвестиции в ЕС;
4. Подчертава, че дългосрочните инвестиции трябва да са в съответствие с целите, очертани в стратегията за растеж „Европа 2020“, в актуализацията на индустриалната политика от 2012 г., в инициативата „Съюз за иновации“, както и в Механизма за свързване на Европа;
5. Подчертава, че разходите за обучение и образование следва да се третират като дългосрочни инвестиции;
6. Отбелязва, че капацитетът на икономиката да осигурява финансиране за дългосрочни инвестиции зависи от публичното и частното търсене, което и в двата случая е много ниско в ЕС, от нейната инвестиционна култура, както и от нейната способност да генерира финансиране и да привлича и задържа местен и пряк чуждестранен инвестиционен капитал;
7. Подчертава, че дългосрочните инвестиции играят изключително важна роля за стабилизирането на финансовите пазари чрез антициклично инвестиране, като така насърчават устойчив икономически растеж;
8. Отбелязва, че банките в ЕС осигуряват над 75 % от дългосрочното финансиране, което създава съществена зависимост от този източник на финансиране, докато в САЩ по-малко от 20 % от цялото дългосрочно финансиране се предоставя от банките, а по-голямата част — чрез добре развитите капиталови пазари;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2013/pdf/ecp506_en.pdf

Сряда, 26 февруари 2014 г.

9. Отбелязва, че финансовата система на ЕС ще стане по-устойчива с по-широк спектър от небанкови финансови източници и инструменти, които обслужват вложителите и нуждите на дружествата от дългосрочно финансиране;
10. Отбелязва, че за постигането на целите на ЕС в областта на климата и енергетиката разпределянето на активите трябва да се насочи към дългосрочни зелени инвестиции;
11. Подчертава, че фискалната консолидация е приоритет за публичния бюджет, с цел да се гарантира и да се възстанови съответствието с Пакта за стабилност и растеж и двойния пакет; поради това подкрепя инициативата за засилване на частните инвестиции в дългосрочно финансиране;

Пречки пред интелигентния, устойчив и приобщаващ растеж

12. Отбелязва, че публичното финансиране е ограничено поради слабия икономически растеж, лошото управление на публичния бюджет и предоставянето на държавна помощ за спасяване на финансови институции;
13. Отбелязва, че някои държави са изправени пред сериозни пречки пред достъпа до капиталови пазари, или дори им се отказва такъв достъп, тъй като са договорили прекомерни равнища на дълг през последните години, а капиталовите пазари бяха основната причина за настоящата криза; посочва също така, че достъпът до капитал за МСП в много държави членки е прекалено труден, тъй като търговските банки са готови да предоставят кредити само при необосновано строги условия;
14. Отбелязва, че някои инвеститори от банковия и застрахователния сектор трябва да приспособят своите стопански модели към променящите се и затегнати регулаторни изисквания; посочва, че се очаква тези изисквания да засилят финансирането на реалната икономика и и че те следва да допринесат за постигането на целите на ЕС за устойчива, приобщаваща и интелигентна икономика;
15. Отбелязва, че инвеститорите могат да се въздържат да инвестират в определени сектори, предвид риска от регулаторни промени, които могат съществено да повлияят на финансовите аспекти на даден проект;
16. Призовава Комисията, в сътрудничество с Европейския съвет за системен риск, да оцени системните рискове пред капиталовите пазари и обществото като цяло, дължащи се на прекомерно натрупване на неизгорими въглеродни активи; отправя искане към Комисията да докладва за тази оценка като последващо действие към своята Зелена книга;
17. Отбелязва, че настоящите кодекси относно неплатежоспособността в ЕС са фрагментарни и в някои случаи могат да възпят трансграничните инвестиции и да ограничат възможността на инвеститорите да възстановят капитала си, в случай че даден проект не успее; предупреждава, че трябва да се избягва съревнованието към дъното по отношение на защитата на инвеститорите; признава, че разпоредбите относно неплатежоспособността са в сферата на компетентност на държавите членки;

Алтернативни механизми за финансиране

18. Отбелязва, че търговските банки вероятно ще продължат да бъдат основен източник на финансиране и че е от ключово значение държавите членки да установят нови източници за допълване на установените механизми и за запълване на недостига във финансирането, като същевременно се предвижда подходяща регулаторна и надзорна рамка, адаптирана спрямо нуждите на реалната икономика; изразява съжаление, че през последните двадесет години публичното предлагане в ЕС намалява, което възпрепятства растежа, създаването на работни места, иновациите и стабилността; отбелязва, че допуснатите до борсова търговия МСП представляват значителен дял от общия брой създадени работни места в ЕС и изразява съжаление за отрицателните последици от ограничаването на тези дружества по отношение на капитала, докато те се разрастват;
19. Предлага да се проучи възможността за създаване на раздел за инвестиции в рамките на бюджета на ЕС;
20. Приветства законодателното предложение на Комисията относно фондовете за дългосрочни инвестиции; отбелязва, че планираните им характеристики ще означават, че те ще служат главно на институционалните инвеститори; посочва, че режимът на ЕС относно фондовете за алтернативни инвестиции, рисков капитал и фондове за социални инвестиции също така осигурява подходящи модели на инвестиционни механизми;
21. Подчертава засилената роля на новите иновативни финансови инструменти във всички области на дейност и всички фондове, обхванати от европейските структурни и инвестиционни фондове; подчертава, че се увеличава ролята на финансовите инструменти в рамките на политиката на сближаване, предвид слабото предоставяне на заеми за инвестиции в реалната икономика; призовава Комисията да гарантира правната яснота и прозрачността на новите стандартни финансови инструменти и да установи по-солидни връзки с възможностите за отпускане на заеми на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ);

Сряда, 26 февруари 2014 г.

22. Призовава Комисията да предложи засилена европейска рамка за инвестиционните фондове с по-ниска ликвидност, за да насочи краткосрочната ликвидност на частните домакинства в дългосрочни инвестиции и с цел предоставяне на допълнително пенсионно решение;
23. Насърчава заинтересованите страни да развият по-нататък инициативата на ЕС — ЕИБ за облигации за проекти, за да бъде увеличено финансирането на големи европейски инфраструктурни проекти в секторите на транспорта, енергетиката и информационните технологии; призовава държавите членки да разработят национални инициативи за облигации за проекти, подкрепени от гаранционни схеми; припомня, че държавните гаранции следва да се предоставят само при стриктни условия, насочени към гарантиране на адекватното осигуряване на обществени блага;
24. Счита, че публично-частните партньорства (ПЧП) могат да бъдат ефективен и финансово изгоден метод за улесняване на сътрудничеството между публичния и частния сектор за някои инвестиции, особено за инфраструктурни проекти; отбелязва, че налице е силна нужда от високо ниво на експертните знания и умения, за да се даде възможност за подходящ подбор, оценка, проектиране и дългосрочно планиране, както и за установяването на договорености за финансиране на такива проекти;
25. Счита, че дългосрочните публични инвеститори (националните, регионалните или международните банки за развитие и публичните финансови институции) са силни инструменти за стимулиране на частните инвестиции с цел предоставяне на достъп на МСП до финансиране, както и да играят ролята на катализатор за дългосрочно финансиране за предприятия от по-широк обществен интерес, а именно такива, които ще добавят стойност към обществено-политическите цели, свързани с икономическия растеж, социалното сближаване и опазването на околната среда; подчертава значението на отчетността, прозрачността и демократичната ангажираност по отношение на желаните дългосрочни инвестиционни цели и механизмите за улесняване на инвестициите;
26. Призовава Комисията в документ с последващи мерки да разгледа и разработи хармонизиран подход за дългосрочна оценка на проекти от общ интерес, подкрепени с публични ресурси на равнище ЕС и държави членки;
27. Призовава държавите членки да създадат подходящи мрежи за сътрудничество и обмен на информация, както и за създаване на национални или регионални дългосрочни публични инвеститори, които могат да се учат от най-добрите практики на вече установени институции; във връзка с това подчертава, че националните или регионалните банки за развитие, които често са структурирани кооперативно, по време на настоящата криза продължават да предлагат надеждно финансиране на регионалните и местните икономики; призовава Комисията и държавите членки да засилят подкрепата си за финансовите институции от този вид;
28. Призовава Комисията да проучи начини за подпомагане на държавите членки, които изискват финансова и техническа помощ, за да създадат свои дългосрочни национални и регионални публични инвеститори, и да проучи възможността за гаранционен механизъм на ЕС за дългосрочните национални публични инвеститори;
29. Призовава Комисията и държавите членки да проучат потенциала на методи за събиране и обединяване на средства като начин за подобряване на перспективите за привличане на необходимите инвестиции на по-малки социални и други инфраструктурни проекти;
30. Отбелязва бързия растеж на колективното финансиране и счита, че то може да предостави нови възможности; подчертава обаче, че трябва да се запазят защитата на инвеститорите и прозрачността;
31. Счита, че институционалните инвеститори — застрахователни дружества, пенсионни фондове, семейни предприятия, взаимни фондове и фондове за дарения, са подходящи и надеждни доставчици на дългосрочно финансиране, предвид дългите срокове на действие на техните стопански модели; подчертава, че е необходимо да се прецизират и адаптират подходящи надзорни и пруденциални изисквания, свързани с тези институционални инвеститори, така че да се насърчат дългосрочните инвестиции за интелигентна, устойчива и приобщаваща реална икономика;
32. Подчертава необходимостта от подобряване на достъпа до капиталовите пазари чрез нови източници на финансиране като публично предлагане, колективно финансиране, взаимно кредитиране и (обезпечени) облигации или чрез нови пазарни сегменти; призовава ЕС да отчете и да използва успешни национални инициативи с цел определяне и премахване на пречките пред публични емисии на нови акции; подкрепя въвеждането в Директивата за пазарите на финансови инструменти на класификацията за пазар за растеж за МСП; призовава Комисията да подкрепи тяхното развитие чрез прегледа на Директивата за проспектите; призовава също така Комисията да обмисли подход на работа между дирекциите за проучване на начини за укрепване на публичните пазари за МСП и как директивите относно плана за действие в областта на финансовите услуги могат да диверсифицират групата от инвеститори;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

33. Насърчава регулаторните усилия, гарантиращи висококачествена секюритизация на активи, като същевременно се избягват структури с високо равнище на сложност, прекомерна пресекуритизация и повече от три транша; отбелязва, че има възможност за повече стандартизация и прозрачност във връзка с базисните рискове; призовава Комисията и Европейската централна банка отблизо да следят и да участват активно в работата на работната група по секюритизация на Международната организация на комисиите по ценни книжа — Съвета за финансова стабилност; отбелязва, че липсва съгласуван подход; ето защо призовава за изготвянето на цялостна регулаторна рамка и определение на „висококачествена секюритизация“; счита, че висококачествената секюритизация може да играе полезна роля във финансовото посредничество както на дългосрочни, така и на краткосрочни активи и може да е особено полезна за малките и средните кредитополучатели;
34. Отбелязва, че секюритизацията беше един от факторите, допринасящи за кризата, тъй като дългосрочната отговорност за риска беше разпръсната по веригата на секюритизация; ето защо призовава Комисията да продължи да укрепва банковата система, включително кооперативните и спестовните банки, както и способността на банките за достъп до дългосрочно рефинансиране за покриване на техните дългосрочни инвестиции;
35. Приветства операциите за кредитно подобрене на Европейския инвестиционен фонд и Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации, които имат за цел да осигурят допълнително финансиране за МСП;
36. Призовава Комисията да намали ненужната административна и регулаторна тежест, и по-специално да вземе предвид спецификата на МСП и предприемачите; приветства приемането на Законодателен акт за малкия бизнес за Европа („Small Business Act“ за Европа), на Програмата за конкурентоспособност на предприятията и за МСП (COSME) и на програмата „Хоризонт 2020“; отбелязва, че разпокъсаността на финансовите пазари направи финансирането на сектора на МСП трудно и утежняващо;
37. Препоръчва ЕИБ да създаде специален клон за финансиране на МСП със специални условия за заеми;
38. Отбелязва призива на Комисията за използването на частното дялово финансиране или рисковият капитал, както се уреждат от Директивата относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и Регламента относно европейските фондове за рисков капитал, като алтернативен източник на финансиране, по-специално по отношение на предприятия в стадии на установяване и растеж; отбелязва, че понастоящем е налице тенденция в данъчното облагане, облагодетелстваша дълговото финансиране; счита, че дружествата за рисков капитал и дялово участие могат да осигурят ценна нефинансова подкрепа, включително консултантски услуги, финансови консултации, маркетингова стратегия и обучение; призовава Комисията допълнително да оцени ролята на подобни дружества за финансирането на икономиката на ЕС; призовава Комисията да работи за премахването на всички предубеждения срещу капитала в различните национални икономики, европейската и световната икономика;

Регулаторна среда

39. Подчертава, че стопанският климат, благоприятен за инвеститорите и характеризиращ се със силен стремеж за технически напредък, е предпоставка за превръщането на ЕС в привлекателна дестинация за преки чуждестранни инвестиции; подчертава необходимостта от насърчаване на свободното движение на капитал както в ЕС, така и между ЕС и трети държави, така че ЕС да има достъп до световните обединения на капитали; във връзка с това отбелязва по-специално, че е важно да се гарантира, че Директивата относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, се прилага по начин, по който се насърчават чуждестранните инвестиции в ЕС;
40. Счита, че е важно инвеститорите да имат избор между много привлекателни инвеститорски продукти, за да диверсифицират своите инвестиции;
41. Подчертава необходимостта да се премахнат излишните действия, ориентирани към краткосрочни печалби, на инвеститорите, и да се премине към култура на отговорните инвестиции, проводник на дългосрочните инвестиции в ЕС;
42. Подчертава необходимостта да се насърчи общо разбиране, че финансовата стабилност и растеж не се изключват взаимно, а по-скоро са взаимозависими и формират важна основа за гарантиране и насърчаване на инвеститорското доверие в дългосрочен план;
43. Подчертава значението на финансовото образование и на разбирането от страна на инвеститорите за установяване на култура на дългосрочни инвестиции в Европа и подчертава ролята, която регулирането от страна на ЕС може да има в тази връзка;
44. Подчертава, че последователната регулаторна рамка и правната сигурност са незаменими в създаването на функциониращ единен пазар на финансови услуги; счита, че настоящата и бъдещата реформа на регулаторната система следва да се оцени внимателно и последиците от нея да се следят отблизо; призовава Комисията и държавите членки да ускорят популяризирането на Банковия съюз с цел да намалят разпокъсаността на финансовите пазари; призовава Комисията да завърши изграждането на единния пазар на услуги, с цел да разгърне пълния му потенциал;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

45. Призовава за въвеждането на стимули за поощряване на дългосрочното акционерно участие, като например допълнително право на глас в управителни съвети, допълнителни акции или по-високи дивиденди;
46. Призовава Комисията да извърши задълбочена оценка на кумулативното въздействие на вече приключилото и текущото финансово регулиране в областта на дългосрочните инвестиции;
47. Приветства развитието на продължаващите преговори относно споразумението за трансатлантическо партньорство в областта на търговията и инвестициите; отбелязва значението на тези преговори за засилването на политиките и мерките за увеличаване на инвестициите между САЩ и ЕС в подкрепа на създаването на работни места, устойчив икономически растеж и международна конкурентоспособност;
48. Счита, че всички законодателни предложения относно регулирането на съответните финансови услуги следва да включват специфична оценка на въздействието по отношение на дългосрочното финансиране;
49. Подкрепя призива на Комисията към Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване да проучи възможното калибриране на някои разпоредби за капиталовите изисквания в рамките на режима „Платежоспособност II“, за да се избегнат възможни пречки пред дългосрочното финансиране; призовава Комисията да проведе цялостни консултации за предложените параметри и допълнително да измени настоящото законодателство;
50. Отново призовава в предложението за регламент относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници да бъде определено подходящото рисково тегло за експозициите, които са напълно и изцяло обезпечени с ипотечи върху важни инфраструктурни проекти в областта на транспорта, енергетиката и комуникациите; счита, че допълнителното законодателство следва да вземе под внимание изискванията на дългосрочните инвеститори, да оцени риска на финансовите активи чрез включване на естеството и продължителността на пасивите и да признае положителния ефект от стабилните пасиви;
51. Насърчава Комисията да се стреми към подобряване на международното сътрудничество и сближаване в областта на дългосрочните инвестиции чрез усилия за глобален диалог на равнището на G-20 и на Съвета за финансова стабилност;
52. Счита, че инвестициите в дългосрочни активи изискват задълбочени знания и оценка на дългосрочните рискове, свързани с тях; поради това подчертава, че инвеститорите трябва да установят силно и ефективно експертно управление на риска, за да гарантират дългосрочни ангажименти;
53. Счита, че разумните счетоводни принципи, съответстващи на дългосрочните цели, приложими по отношение на институционалните инвеститори, като например прехода към благоприятстваща климата икономика, могат да увеличат прозрачността и съгласуваността на финансовата информация и следва системно да отразяват икономическия подход на дългосрочните инвеститори; подчертава обаче, че прилагането на тези счетоводни принципи не трябва да води до създаването на стимули за проциклични стратегии; настоятелно призовава Международния съвет за счетоводни стандарти да вземе предвид риска от процикличност при прегледа на практиките, свързани с пазарната стойност или на базата на модел, и да признае централното значение на пруденцията при преразглеждането на концептуалната си рамка; счита, че оповестяването на ясна и стандартизирана нефинансова информация на големи дружества може да увеличи прозрачността и да насърчи благоприятен климат за инвеститори;
54. Насърчава Комисията да следи отблизо работата на G-20 по предложенията за създаване на многостранна инвестиционна рамка, която задава минимални стандарти и изменя определени разпоредби относно дългосрочните инвестиции и правила на отчитане по справедлива стойност, с цел справяне с краткосрочни колебания и нестабилност, а впоследствие и засилване на трансграничните инвестиции;
55. Счита, че съществува силна нужда от стабилна данъчна среда, които избягва пречките пред дългосрочните инвестиции; отбелязва, че някои данъчни стимули и предимства могат да бъдат от ключово значение за поощряване на инвестициите; насърчава споделянето на най-добри практики и подчертава, че вътрешният пазар изисква прозрачност и по-добра координация и хармонизация на националните данъчни политики с цел улесняване на трансграничните инвестиции и избягване на двойното данъчно облагане и на двойното данъчно необлагане; насърчава държавите членки и Комисията да оценят възможността за предоставяне на необлагаема доходност на устойчиви инфраструктурни проекти или други данъчни стимули и данъчни облекчения и предимства за насърчаване на дългосрочните инвестиции;
56. Призовава държавите членки в сътрудничество с местните и регионалните органи да преразгледат инструментите си за бюджетно планиране и да разработят и публикуват своите национални инфраструктурни планове, за да предоставят на инвеститорите и на други заинтересовани страни подробна информация и да дадат възможност за по-голяма сигурност и по-нататъшно планиране за бъдещите проекти; призовава Комисията да даде възможност на държавите членки да развият инструмент за стандартизиране на данни за инфраструктурни проекти и да го направи достъпен чрез централна банка за данни;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

57. Счита, че стабилната, специфична за сектора регулаторна рамка е от съществено значение за концесионерите, управляващи големи транспортни инфраструктури, финансирани без публични средства, за да се създаде възможност, чрез прилагането на подходящи правила за ценообразуване, за достъп до необходимите финансови средства, възстановяване на разходите в дългосрочен план и достатъчна възвръщаемост на инвестициите;

58. Призовава Комисията да направи оценка на въздействието на данъчните стимули, използвани от държавите членки, върху дългосрочното финансиране и енергийния преход и да определи най-добри практики за диференциране между пониски капиталови разходи за зелени инвестиции и по-високи капиталови разходи за инвестиции в проекти, несъвместими с прехода към устойчиво осигуряване на енергия;

59. Призовава за отдаване на приоритетен достъп на МСП до европейските фондове за дългосрочни инвестиции, тъй като те са в основата на растежа и създаването на работни места в ЕС; счита, че заедно с този достъп следва да се опростят процедурите за кандидатстване; изтъква колко е важно да се осигури по-лесен достъп до финансиране през целия жизнен цикъл на едно дружество, за да се създадат и поддържат устойчиви качествени работни места;

60. Призовава Комисията и държавите членки да насърчат пенсионните фондове да взимат социално отговорни решения по отношение на инвестициите в съответствие с правата на човека в ЕС и в международен мащаб, социалните и екологичните стандарти, включително съответните насоки и принципи на ОИСР и на ООН; припомня, че намеренията на Комисията да преразгледа Директивата за дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (Директива ИППО) не трябва да обезсърчат устойчивото дългосрочно финансиране;

61. Подчертава необходимостта от по-добро финансово регулиране и надзор с цел защита на работниците, данъкоплатците и реалната икономика срещу случаи на неизпълнения на задължения на пазара за в бъдеще;

62. Призовава Комисията да засили комуникацията и отношенията си с ЕИБ по отношение на планирането на специализирани заеми и гаранционни схеми; насърчава ЕИБ да работи в тясно сътрудничество с държавите членки и регионите по използването на нови иновативни финансови инструменти чрез европейските структурни и инвестиционни фондове и да продължи да подкрепя инвестиционната им стратегия, насочена към сектора на социалната икономика; освен това приканва ЕИБ да разгледа също и възможността за по-голяма гъвкавост при определянето на размера и правилата при тези специализирани заеми и други свързани с тях схеми, така че да станат възможно най-съвместими с финансовите инструменти, предлагани от европейските структурни и инвестиционни фондове, по-специално когато става въпрос за подходящо финансиране на млади предприемачи и социални предприятия;

o

o o

63. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0162

Сексуалната експлоатация и проституцията и тяхното отражение върху равенството между половете

Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно сексуалната експлоатация и проституцията и тяхното отражение върху равенството между половете (2013/2103(INI))

(2017/C 285/11)

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 4 и 5 от Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН от 1949 г. за преследване на търговията с хора и експлоатацията на чужда проституция,
- като взе предвид член 6 от Конвенцията от 1979 г. за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, която си поставя за цел да премахне всички форми на трафик на жени и експлоатацията на проституцията на жени,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето от 1989 г.,
- като взе предвид Декларацията на ООН от 1993 г. относно премахването на насилието срещу жени, член 2 от която гласи, че насилието срещу жени включва физическото, сексуалното и психическото насилие, проявявано в обществото като цяло, включително изнасилвания, сексуална злоупотреба, сексуален тормоз и унижение на работното място, в образователните институции и другаде, трафик на жени и принудителна проституция,
- като взе предвид Протокола от Палермо от 2000 г. за предотвратяване, противодействие и наказване на трафика с хора, особено жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност и приложен към тази конвенция,
- като взе предвид стратегическата цел Г.3 (D.3) от Програмата за действие от 1995 г. и Декларацията от Пекин,
- като взе предвид Конвенция № 29 на Международната организация на труда относно принудителния и задължителния труд, член 2 от която съдържа определение на принудителния труд,
- като има предвид Декларацията (№ 11) от Брюксел на Международната организация по миграция относно предотвратяването на трафика на хора и борбата срещу него, в която се призовава за всеобхватна, мултидисциплинарна и ефективно координирана политика, която включва всички заинтересовани страни от всички съответни области,
- като има предвид препоръките на Съвета на Европа в тази област, например Препоръка № 11 от 2000 г. относно трафика на хора с цел сексуална експлоатация, Препоръка № 5 от 2002 г. относно защитата на жените от насилие и Препоръка № 1545 от 2002 г. относно кампанията срещу трафика на жени,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за противодействие на трафика на хора,
- като взе предвид предложението за препоръка на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа на тема „Криминализиране на покупката на секс с цел борба с трафика на хора за сексуална експлоатация“, документ 12920 от 26 април 2012 г.;
- като взе предвид Решението на министерско равнище № 1 (12) на ОССЕ от 2000 г. в подкрепа на мерките на ОССЕ и плана за действие на ОССЕ за борба срещу трафика на хора (Решение № 557, прието през 2003 г.),
- като взе предвид членове 2 и 13 от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета от 19 юли 2002 г. относно борбата с трафика на хора,

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- като взе предвид Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета от 19 юли 2002 г.,
- като взе предвид резолюцията на Съвета относно инициативите за борба срещу трафика на хора, по-специално трафика на жени ⁽¹⁾,
- като взе предвид стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора,
- като взе предвид своята резолюция от 15 юни 1995 г. относно Четвъртата световна конференция на жените, проведена в Пекин под надслова „Действия за равенство, развитие и мир“ ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 24 април 1997 г. относно съобщението на Комисията относно незаконното и вредно съдържание в интернет ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 септември 1997 г. относно необходимостта от провеждане на кампания в целия Европейски съюз за нулева търпимост спрямо насилието срещу жени ⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 24 октомври 1997 г. относно Зелената книга на Комисията относно защитата на малолетните и пълнолетните лица и на човешкото достойнство в рамките на аудиовизуалните и информационните услуги ⁽⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 6 ноември 1997 г. относно съобщението на Комисията относно борбата срещу сексуалния туризъм, свързан с деца, и наръчника относно приноса на Европейския съюз за укрепване на предотвратяването на сексуалното малтретиране и експлоатация на деца ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 декември 1997 г. относно съобщението на Комисията относно трафика на жени с цел сексуална експлоатация ⁽⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 13 май 1998 г. относно предложението за препоръка на Съвета относно защитата на малолетните и пълнолетните лица и на човешкото достойнство в рамките на аудиовизуалните и информационните услуги ⁽⁸⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 17 декември 1998 г. относно зачитането на правата на човека в Европейския съюз ⁽⁹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 10 февруари 1999 г. относно хармонизирането на формите на закрила, допълващи правното положение на бежанците в Европейския съюз ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 30 март 2000 г. относно съобщението на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите относно прилагането на мерки за борба срещу сексуалния туризъм, свързан с деца ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 11 април 2000 г. относно инициативата на Република Австрия с оглед на приемането на решение на Съвета за борба срещу детската порнография в интернет ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 260, 29.10.2003 г., стр. 4.

⁽²⁾ ОВ С 166, 3.7.1995 г., стр. 92.

⁽³⁾ ОВ С 150, 19.5.1997 г., стр. 38.

⁽⁴⁾ ОВ С 304, 6.10.1997 г., стр. 55.

⁽⁵⁾ ОВ С 339, 10.11.1997 г., стр. 420.

⁽⁶⁾ ОВ С 358, 24.11.1997 г., стр. 37.

⁽⁷⁾ ОВ С 14, 19.1.1998 г., стр. 39.

⁽⁸⁾ ОВ С 167, 1.6.1998 г., стр. 128.

⁽⁹⁾ ОВ С 98, 9.4.1999 г., стр. 279.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 150, 28.5.1999 г., стр. 203.

⁽¹¹⁾ ОВ С 378, 29.12.2000 г., стр. 80.

⁽¹²⁾ ОВ С 40, 7.2.2001 г., стр. 41.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- като взе предвид своята резолюция от 18 май 2000 г. относно последващите мерки във връзка с Програмата за действие от Пекин ⁽¹⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 19 май 2000 г. относно съобщението на Комисията до Съвета и Европейския парламент, озаглавено „За по-нататъшни действия в борбата срещу трафика на жени“ ⁽²⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 15 юни 2000 г. относно съобщението на Комисията относно жертвите на престъпления в Европейския съюз: размишления относно нормативната рамка и действията, които следва да се предприемат ⁽³⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 12 юни 2001 г. относно предложението за рамково решение на Съвета относно борбата срещу трафика на хора ⁽⁴⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 17 януари 2006 г. относно стратегиите за предотвратяване на трафика на жени и деца, които са в уязвимо положение по отношение на сексуалната експлоатация ⁽⁵⁾,
 - като има предвид своята резолюция от 2 февруари 2006 г. относно актуалната ситуация, свързана с борбата с насилието срещу жени, и евентуалните бъдещи действия, ⁽⁶⁾
 - като взе предвид своята резолюция от 15 март 2006 г. относно принудителната проституция в контекста на световните спортни събития ⁽⁷⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 26 ноември 2009 г. относно премахването на насилието срещу жените ⁽⁸⁾,
 - като взе предвид резолюцията си от 5 април 2011 г. относно приоритетите и очертаването на новата политическа рамка на ЕС за борба с насилието срещу жени ⁽⁹⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 6 февруари 2013 г. относно 57-мата сесия на Комисията по статута на жените към ООН (КСЖ): изкореняване и предотвратяване на всички форми на насилие спрямо жени и момичета ⁽¹⁰⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 23 октомври 2013 г. относно организираната престъпност, корупцията и изпирането на пари: препоръки относно действията и инициативите, които следва да бъдат предприети ⁽¹¹⁾,
 - като взе предвид кампанията на Европейското женско лоби за повишаване на информираността „Не се продава“,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правата на жените и равенството между половете и становището на комисията по развитие (A7-0071/2014),
- A. като има предвид, че проституцията и принудителната проституция са явление, свързано с пола, което има глобално измерение и обхваща около 40—42 милиона души по цял свят, като преобладаващото мнозинство от проституиращите лица са жени и непълнолетни и малолетни лица от женски пол, а почти всички клиенти са мъже, и като има предвид, че следователно проституцията е както причина, така и последица от неравенството между половете, което тя допълнително задълбочава;
- B. като има предвид, че проституцията и принудителната проституция са форми на робство, несъвместима с човешкото достойнство и основните права на човека;
- B. като има предвид, че трафикът на хора, особено на жени и деца, с цел сексуална експлоатация, както и други форми на експлоатация, е едно от най-тежките нарушения на правата на човека, както и че трафикът на хора се разраства на световно равнище вследствие на нарастването на организираната престъпност и нейната доходност;
- Г. като има предвид, че работата е един от основните начини за реализация на личността, чрез който лицата оказват принос към колективното благоденствие;

⁽¹⁾ ОВ С 59, 23.2.2001 г., стр. 258.

⁽²⁾ ОВ С 59, 23.2.2001 г., стр. 307.

⁽³⁾ ОВ С 67, 1.3.2001 г., стр. 304.

⁽⁴⁾ ОВ С 53 Е, 28.2.2002 г., стр. 114.

⁽⁵⁾ ОВ С 287 Е, 24.11.2006 г., стр. 75.

⁽⁶⁾ ОВ С 288 Е, 25.11.2006 г., стр. 66.

⁽⁷⁾ ОВ С 291 Е, 30.11.2006 г., стр. 292.

⁽⁸⁾ ОВ С 285 Е, 21.10.2010 г., стр. 53.

⁽⁹⁾ ОВ С 296 Е, 2.10.2012 г., стр. 26.

⁽¹⁰⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0045.

⁽¹¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0444.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- Д. като има предвид, че проституцията и принудителната проституция са неразривно свързани с неравенството между половете в обществото и оказват въздействие върху общественото положение на жените и мъжете и върху възприемането на взаимоотношенията помежду им и на сексуалността;
- Е. като има предвид, че сексуалното и репродуктивното здраве се насърчава чрез здравословни подходи към сексуалността, осъществявани с взаимно уважение;
- Ж. като има предвид, че Директива 2011/36/ЕС от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него установява строги разпоредби относно жертвите;
- З. като има предвид, че всяка политика в областта на проституцията оказва въздействие върху постигането на равенство между половете, има отражение върху възприемането на въпросите, свързани с пола, и отправя послания и задава стандарти за обществото, включително за младите хора;
- И. като има предвид, че проституцията функционира като стопанска дейност и създава пазар с взаимосвързани участници, в който сутеньори и сводници планират и действат с цел осигуряване или увеличаване на своите пазари и извличане на максимална печалба, и като има предвид, че купувачите на сексуални услуги играят ключова роля, тъй като те поддържат търсенето на този пазар;
- Й. като има предвид, че според СЗО сексуалното здраве изисква положителен подход, зачитащ сексуалността и сексуалните връзки, както и възможността за приятни и безопасни сексуални изживявания, свободни от принуда, дискриминация и насилие;
- К. като има предвид, че проституцията свежда всички интимни актове до тяхната парична стойност и принизява човешкото същество до нивото на стока или обект за използване от клиента;
- Л. като има предвид, че преобладаващата част от проституиращите се лица произлизат от групи в уязвимо положение;
- М. като има предвид тясната връзка между сводничеството и организираната престъпност;
- Н. като има предвид, че организираната престъпност, трафикът на хора, изключително тежките престъпления, свързани с насилие, и корупцията процъфтяват в сянката на проституцията, както и че всяка рамка за узаконяване носи ползи предимно за сводниците, които получават възможността да се превърнат в „бизнесмени“;
- О. като има предвид, че пазарите за проституция стимулират трафика на жени и деца ⁽¹⁾;
- П. като има предвид, че трафикът на хора служи като средство за осигуряване на жени и непълнолетни и малолетни лица от женски пол за пазарите за проституция;
- Р. като има предвид, че данните от ЕС сочат, че настоящата политика за борба срещу трафика на хора не е ефикасна и че е трудно да се идентифицират и преследват по съдебен път трафикантите на хора, поради което е необходимо разследването на случаите на трафик на хора и съдебното преследване и осъдителните присъди за трафикантите на хора да се укрепят;
- С. като има предвид, че все повече млади хора, от които тревожно голяма част са деца, са принудени да проституират;
- Т. като има предвид, че упражняването на принуда, под въздействието на която се практикува проституция, може да бъде пряко и физическо или непряко, например чрез натиск върху семейството в държавата на произход, и че упражняването на принуда може да има скрит психологически характер;
- У. като има предвид, че основната отговорност за справяне с трафика на хора носят държавите членки и като има предвид, че през април 2013 г. само шест държави членки са изпратили уведомление относно пълното транспониране на директивата на ЕС за борба с трафика на хора, за която крайният срок за изпълнение изтече на 6 април 2013 г.;
- Ф. като има предвид, че в своята стратегия за равенство между жените и мъжете (2010—2015 г.) Комисията заявява, че неравенство между жените и мъжете нарушава основните права;

⁽¹⁾ В доклада от 2006 г., изготвен от Сигма Худа, специален докладчик на ООН относно трафика на хора, по-конкретно на жени и деца, се изтъкна прякото въздействие на политиките в областта на проституцията върху мащаба на трафика на хора.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- Х. като има предвид, че са налице големи различия в начина, по който държавите членки подхождат към проституцията, като има два основни подхода: при единия от тях проституцията се разглежда като нарушение на правата на жените (форма на сексуално робство), което води до неравенство между половете от гледна точка на жените и го поддържа, а при другия подход се застъпва становището, че самата проституция насърчава равенството между половете, като насърчава правото на жените да упражняват контрол върху начина, по който използват тялото си; и в двата случая отделните държави членки са компетентни да решават как да подхождат към въпроса за проституцията;
- Ц. като има предвид, че въпреки че съществува разлика между „принудителна“ и „доброволна“ проституция;
- Ч. като има предвид, че към въпроса за проституцията трябва да се подходи въз основа на дългосрочна визия и от гледна точка на равенството между половете;
1. Отчита, че проституцията, принудителната проституция и сексуалната експлоатация са тясно свързани с половата принадлежност въпроси и нарушения на човешкото достойнство, които са в противоречие с принципите на правата на човека, сред които е и равенството между половете, и следователно са в разрез с принципите на Хартата на основните права на Европейския съюз, включително с равенството между половете като цел и принцип;
 2. Подчертава, че здравните права на всички жени трябва да се съблюдават, включително тяхното право да разполагат със своето тяло и сексуалност и да не бъдат подлагани на принуда, дискриминация и насилие;
 3. Подчертава, че между проституцията и трафика на хора има редица връзки, и отчита, че проституцията — както в световен мащаб, така и в рамките на Европа — стимулира трафика на уязвими жени и малолетни и непълнолетни лица от женски пол, голяма част от които са на възраст между 13 и 25 години; подчертава, че както показват данните от Комисията, по-голямата част от жертвите (62 %) са жертва на трафик на хора с цел сексуална експлоатация, като жените и малолетните и непълнолетните лица от женски пол представляват 96 % от идентифицираните и предполагаемите жертви, а делът на жертвите от страни извън ЕС се е увеличил през последните няколко години;
 4. При все това отбелязва, че липсата на надеждни, точни и съпоставими данни от страните, дължаща се най-вече на незаконния и в много случаи невидим характер на проституцията и трафика на хора, е причина пазарът за проституция да продължава да бъде непрозрачен и възпрепятства вземането на политически решения, което означава, че всички цифри се основават единствено на оценки;
 5. Подчертава, че проституцията е също и здравен проблем, тъй като има вредни последици за здравето на проституиращите лица, сред които вероятността да страдат от сексуални, физически и психически травми, пристрастеност към наркотици и алкохол и загуба на самоуважение, както и от по-висок процент на смъртност, е по-голяма в сравнение с населението като цяло; добавя и подчертава, че много от лицата, които заплащат за секс, изискват необезопасен секс, което увеличава риска от вредни последици за здравето както за проституиращите лица, така и за лицата, които заплащат за секс;
 6. Подчертава, освен че принудителната проституция, проституцията и експлоатацията в рамките на секс индустрията са както причина, така и последица от неравенството между половете и същевременно благоприятстват запазването на свързаните с пола стереотипни представи и стереотипното възприятие на жените, които продават секс, например представата, че телата на жените и малолетните и непълнолетните лица от женски пол са за продан, за да се задоволи търсенето от мъжете на секс, тези явления могат да имат опустошителни и трайни психологически и физически последици за съответните лица (дори и след като те преустановят да се занимават с проституция), особено за децата и подрастващите;
 7. Освен това призовава държавите членки да въведат редовни, поверителни консултации и здравни прегледи за проституиращи лица извън местата за практикуване на проституция, в съответствие с националното законодателство;
 8. Признава, че проституиращите лица са група с висок риск от заразяване с ХИВ и други полово предавани болести;
 9. Призовава държавите членки да обменят най-добри практики относно начините за намаляване на опасностите, свързани с уличната проституция;
 10. Отчита, че проституцията и принудителната проституция могат да оказват въздействие върху насилието срещу жени като цяло, като проучването относно потребителите на сексуални услуги показва, че мъжете, които заплащат за секс, имат унижителна представа за жените ⁽¹⁾; следователно предлага на компетентните национални органи забраната на купуването на сексуални услуги да бъде придружена от кампания за повишаване на осведомеността сред мъжете;

⁽¹⁾ На следния адрес могат да се намерят няколко проучвания относно потребителите на сексуални услуги: <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

11. Подчертава, че проституиращите лица са особено уязвими от социална, икономическа, физическа, психологическа, емоционална и семейна гледна точка и в по-голяма степен са изложени на риск от насилие и нанасяне на вреди, отколкото лицата, занимаващи се с която и да е друга дейност; поради това националните полицейски органи следва да бъдат насърчавани да обръщат внимание, наред с другото, на ниския процент произнесени присъди за изнасилване на проституиращи лица; подчертава, че проституиращите лица са подложени и на обществено порицание и социално заклеймяване, дори ако прекратят практикуването на проституция;
12. Обръща внимание на факта, че жените проституиращи имат право на майчинство, както и на отглеждане на децата си и полагане на грижи за тях;
13. Подчертава, че нормализацията на проституцията оказва въздействие върху насилието над жените; посочва специално данни, които показват, че мъжете, които купуват сексуални услуги, са по-склонни към извършване на принудителни сексуални действия срещу жени и други актове на насилие срещу жените, и често проявяват женомразко отношение;
14. Отбелязва, че 80—95 % от проституиращите лица са били жертва на някаква форма на насилие, преди да започнат да се занимават с проституция (изнасилване, кръвосмешение, педофилия), като 62 % от тях посочват, че са били изнасилени, а 68 % страдат от посттравматичен стрес — дял, който е подобен на този на жертвите на изтезания ⁽¹⁾;
15. Подчертава, че детската проституция не може никога да бъде доброволна, тъй като децата нямат умствения капацитет, за да дадат „съгласие“ за проституиране; настоятелно призова държавите членки да забранят детската проституция (включваща лица под 18-годишна възраст) и да се борят колкото е възможно по-енергично с нея, тъй като тя е най-сериозната форма на принудителна проституция; спешно изисква подход на нулева толерантност, основаващ се на превенция, закрила на жертвите и преследване по съдебен път на клиентите;
16. Отбелязва, че се увеличават детската проституция и сексуалната експлоатация на деца, включително чрез социалните мрежи, където често се използват измама и заплахи;
17. Обръща внимание на явлението „проституция на малолетни или непълнолетни лица“, което не е равнозначно на сексуалното блудство и се корени в трудното икономическо положение и липсата на родителски грижи;
18. Подчертава необходимостта от ефективни мерки, които да позволят да бъде обърнато специално внимание на отстраняването на малолетните и непълнолетните проституиращи лица от така наречения пазар за проституция и на възпрепятстването на навлизането им на този пазар, както и на съсредоточаването върху дейности, които противоречат на целите на Конвенцията на ООН за правата на детето и съответния Факултативен протокол към нея;
19. Застъпва становището, че купуването на сексуални услуги от проституиращи на възраст под 21 години следва да представлява престъпление, а самото предоставяне на такива услуги от страна на проституиращи лица не следва да бъде наказуемо;
20. Обръща внимание на явлението „сприятеляване“, включващо проституция на малолетни и непълнолетни лица от женски пол или жени, които току-що са навършили пълнолетие, в замяна на луксозни стоки или малки суми пари, осигуряващи средства за покриване на ежедневните разходи или разходите, свързани с образование;
21. Обръща внимание на държавите членки, че образованието е важна част от превенцията на проституцията и свързаната с нея организирана престъпност, поради което препоръчва провеждането в учебните заведения на специализирани образователни кампании за информираност и превенция, съобразени с възрастовите особености на участниците, и препоръчва обучението за равенство между половете да бъде основна цел в образователния процес на младите хора;
22. Обръща внимание на факта, че рекламите на сексуални услуги във вестниците и социалните мрежи могат да бъдат средство за подпомагане на трафика и проституцията;
23. Обръща внимание на нарастващата роля на интернет и социалните мрежи в набирането от мрежите за трафик на хора на нови и млади проституиращи лица; призовава за провеждане на кампании за предотвратяване, включително в интернет, като се вземат предвид уязвимите за мрежите за трафик на хора целеви групи;

⁽¹⁾ Фарли, М., „Violence against women and post-traumatic stress syndrome“, *Women and Health* (Насилие над жени и посттравматичен стресов синдром, *Жени и здраве*), 1998 г.; Дамант, Д. et al., „Trajectoires d'entrée en prostitution: violence, toxicomanie et criminalité“, *Le Journal International de Victimologie*, No 3, април 2005 г.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

24. Обръща внимание на някои от, предимно негативните, последици от продукции на средствата за масово осведомяване и на порнографията, особено по интернет, за създаването на неблагоприятна представа за жените, което може като последица да насърчи незачитането на човешката личност на жените и представянето им като стока; предупреждава също така, че сексуалната свобода не трябва да се тълкува като разрешение за незачитане на жените;
25. Подчертава, че нормализацията на проституцията оказва въздействие върху представата на младите хора за сексуалността и за отношенията между жените и мъжете;
26. Подчертава, че не следва проституиращите лица да се инкриминират и призовава всички държави членки да отменят репресивното законодателство срещу проституиращите лица;
27. Призовава държавите членки да се въздържат от инкриминиране и наказване на проституиращите лица и да разработят програми, за да подпомогнат проституиращите/предоставящите сексуални услуги лица да напуснат тази професия, ако искат това;
28. Счита, че намаляването на търсенето следва да бъде част от интегрирана стратегия на държавите членки за борба с трафика на хора;
29. Счита, че един от начините за борба срещу трафика на жени и малолетни и непълнолетни лица от женски пол с цел сексуална експлоатация и за подобряване на равенството между половете е моделът, прилаган в Швеция, Исландия и Норвегия (т.нар. северен модел) и понастоящем в процес на разглеждане в редица европейски държави, при който покупката на сексуални услуги, а не услугите, предоставяни от проституиращите лица, представлява престъпно деяние;
30. Подчертава, че тъй като проституцията е трансграничен проблем, държавите членки следва да поемат отговорността за борбата със заплащането за секс извън собствената си територия;
31. Подчертава, че някои данни потвърждават, че северният модел има възпиращ ефект върху трафика в Швеция, където проституцията и трафикът със сексуална цел не са се разраснали, и че този модел намира все по-широка подкрепа сред населението, особено сред младите хора, което показва, че законодателството е довело до промяна в нагласата на хората;
32. Отчита резултатите от неотдавнашен правителствен доклад във Финландия, призоваващ за пълно инкриминиране на покупката на сексуални услуги, тъй като финландският подход, който инкриминира закупуването на сексуални услуги от жертви на трафик на хора, е доказал своята неефективност в борбата срещу трафика на хора;
33. Счита, че законодателството дава възможност да се изясни кои норми са приемливите в обществото и да се създаде общество, което отразява тези ценности;
34. Счита, че разглеждането на проституцията като законни „сексуални услуги“, декриминализацията на секс индустрията като цяло, както и узаконяването на сводничеството, не разрешава проблема с безопасността и предпазването на уязвимите жени и малолетни и непълнолетни лица от женски пол от насилие и експлоатация, а има обратен ефект и ги излага на опасност от по-високо ниво на насилие, като същевременно насърчава пазарите за проституция, а по този начин нараства броят на малтретираните жени и непълнолетни момичета;
35. Осъжда всякакви политически опити или изказвания, които се основават на идеята, че проституцията може да бъде решение за жените мигранти в Европа;
36. Поради това призовава държавите членки да предоставят на полицията и на компетентните за местата за практикуване на проституция органи, в съответствие с националното законодателство, права на достъп до и проверки на тези места без конкретно основание;
37. Настоятелно призовава Комисията и държавите членки да мобилизират необходимите средства и инструменти за борба с трафика и сексуалната експлоатация и да ограничат проституцията в качеството ѝ на практика за нарушаване на основните права на жените, по-специално на малолетните и непълнолетните лица, и равенството между половете;
38. Призовава държавите членки, особено с оглед на защитата на жертвите, да транспонират възможно най-бързо в своето национално законодателство Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

39. Настоятелно призовава Комисията да извърши оценка на въздействието, оказано досега от европейската правна рамка, насочена към премахване на трафика с цел сексуална експлоатация, да предприеме допълнително проучване относно моделите на проституция, трафика на хора с цел сексуална експлоатация и повишеното равнище на сексуален туризъм в ЕС, по-специално по отношение на малолетните и непълнолетните лица, както и да насърчава обмена на най-добри практики между държавите членки;
40. Подчертава, че Комисията следва да продължи да финансира проекти и програми за борба с трафика на хора и сексуалната експлоатация;
41. Призовава държавите членки да изготвят и прилагат политики за справяне с трафика на хора, сексуалната експлоатация и проституцията, както и да гарантират, че всички заинтересовани страни — като например неправителствените организации, полицията и други правоприлагащи органи, както и социалните и медицинските служби — получават подкрепа, участват в процеса на вземане на решения и работят в сътрудничество едни с други;
42. Признава, че голямо мнозинство от проституиращите лица биха искали да престанат да проституират, но чувстват, че не са в състояние да направят това; подчертава, че тези лица се нуждаят от адекватна подкрепа, особено психологическа и социална помощ, за освобождаване от мрежите на сексуалната експлоатация и от зависимостта, която често е свързана с тях; следователно предлага на компетентните органи да въведат програми, насочени към оказването на помощ на тези лица да преустановят практикуването на проституция, в тясно сътрудничество със заинтересованите страни;
43. Подчертава значението на подходящото обучение за полицейските служби и в по-общ план — за служителите на съдебната система, относно различните измерения на сексуалната експлоатация, включително принципа на равенство между половете и имиграцията, и настоятелно призовава държавите членки да насърчават полицейските органи да си сътрудничат с жертвите и да ги стимулират да свидетелстват, да насърчават наличието на специализирани услуги в рамките на полицията и да се наемат жени полицаи; подчертава необходимостта от съдебно сътрудничество между държавите членки за подобряване на ефективността на борбата срещу мрежите за трафик на хора в Европа;
44. Насочва вниманието на националните органи към въздействието на икономическия спад върху нарастването на броя на жените и малолетните и непълнолетните лица от женски пол, включително жените мигранти, които са принудени да се занимават с проституция;
45. Изтъква, че икономическите проблеми и бедността са основни причини за проституцията сред младите жени и малолетните и непълнолетните лица от женски пол, и че съобразените с пола превантивни стратегии, националните и европейските кампании, специално насочени към социално изключените общности и тези, които се намират в положение на повишена уязвимост (като например лицата с увреждания и младежите в системата за защита на детето), мерките за намаляване на бедността и повишаване на осведомеността сред заплашавщите за и предлагащите сексуални услуги, и обменът на най-добри практики са все ключови за борбата срещу сексуалната експлоатация на жени и малолетни и непълнолетни лица от женски пол, особено сред мигрантите; препоръчва на Комисията да определи Европейска седмица, посветена на борбата срещу трафика на хора;
46. Подчертава, че социалното изключване е ключов фактор, който допринася за повишената уязвимост на жените и малолетните и непълнолетните лица от женски пол в неравностойно положение по отношение на трафика на хора; подчертава, че икономическата и социалната криза предизвикаха безработица, която често води до започване на проституция/предоставяне на сексуални услуги от най-уязвимите жени, включително такива, които стоят по-нагоре в социалната стълбица, с цел преодоляване на бедността и социалното изключване; призовава държавите членки да се справят с основните социални проблеми, които принуждават мъжете, жените и децата да се занимават с проституция;
47. Настоятелно призовава държавите членки да финансират организации, които работят на място със стратегии за подпомагане и намиране на изход, да предоставят иновативни социални услуги за жертвите на трафик или сексуална експлоатация, включително за мигрантите и лицата без документи, като оценяват техните индивидуални потребности и рискове, за да им се предостави подходяща помощ и подкрепа и да се прилагат политики, с холистичен подход и чрез различни полицейски, имиграционни, здравни и образователни служби, предназначени да помагат на уязвимите жени и малолетни и непълнолетни лица да преустановят практикуването на проституция, като гарантират, че тези програми имат правно основание и необходимото финансиране за постигането на тази цел; подчертава значението на психологическата помощ и необходимата социална реинтеграция на жертвите на сексуална експлоатация; припомня, че този процес изисква време и разработване на проект за живот, който представлява надеждна и осъществима алтернатива за бившите проституиращи лица;
48. Подчертава, че са необходими повече анализи и статистически данни, за да се прецени кой модел е най-ефективният начин за борба с трафика на жени и малолетни и непълнолетни лица от женски пол за целите на сексуалната експлоатация;
49. Настоятелно призовава държавите членки да извършат оценка както на положителните, така и на отрицателните последици от инкриминирането на купуването на сексуални услуги за намаляване на проституцията и трафика на хора;
50. Призовава ЕС и неговите държави членки да разработят съобразени с пола превантивни политики в държавите на произход на лицата, които са били жертви на трафика и са станали проституиращи в резултат на това, насочени както към заплашавщите за секс, така и към жените и малолетните и непълнолетните лица, посредством санкции, кампании за повишаване на осведомеността и образование;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

51. Изисква ЕС и държавите членки да предприемат мерки за възпиране на практиката на сексуален туризъм както в рамките на ЕС, така и извън него;
 52. Изисква от Европейската служба за външна дейност да вземе мерки за спиране на практикуването на проституция в райони на конфликти, където присъстват военни сили на ЕС;
 53. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.
-

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0163

Стимулиране на развитието чрез отговорни стопански практики**Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно насърчаването на развитието чрез отговорни стопански практики, в това число ролята на добивната промишленост в развиващите се страни (2013/2126(INI))**

(2017/C 285/12)

Европейският парламент,

- като взе предвид Декларацията от Адис Абеба относно развитието и управлението на полезните изкопаеми в Африка, приета на Първата конференция на министрите от Африканския съюз, отговарящи за експлоатацията на полезните изкопаеми, през октомври 2008 г.,
 - като взе предвид Африканската визия за минно дело, приета от държавните и правителствените ръководители на срещата на върха на Африканския съюз през февруари 2009 г.,
 - като взе предвид Декларацията от Лусака, приета на извънредната среща на върха на Международната конференция за региона на Големите езера относно борбата срещу незаконната експлоатация на природни ресурси в региона на Големите езера от 15 декември 2010 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид плана за действие за прилагане на Африканската визия за минно дело, приет на Втората конференцията на министрите от Африканския съюз, отговарящи за експлоатацията на полезните изкопаеми, проведена в Адис Абеба през декември 2011 г.,
 - като взе предвид 10-те принципа за интегриране на управлението на рисковете за правата на човека в преговорите за сключване на договори между държави и инвеститори, предложени от специалния представител на Генералния секретар на Седемнадесетата сесия на Съвета на ООН по правата на човека през май 2011 г.,
 - като взе предвид Насоките на ОИСР за комплексна проверка на отговорните вериги за доставка на полезни изкопаеми от засегнати от конфликти и високорискови зони, които предоставят подробни препоръки, чиято цел е да помогнат на дружествата да зачитат правата на човека и да избягват финансирането на конфликти чрез своите практики за доставка ⁽²⁾,
 - като взе предвид международния стандарт за прозрачност ИПДП, който изисква от правителствата да публикуват информация за своите приходи от природни ресурси;
 - като взе предвид Декларацията на Г-8 от Лох Ерн от юни 2013 г., в която държавните и правителствените ръководители за пореден път изтъкнаха важността на прозрачното и отговорното управление на природните ресурси и на тяхната верига за доставка ⁽³⁾,
 - като взе предвид окончателната декларация на Г-20, публикувана на 6 септември 2013 г., в която световните лидери подкрепят Инициативата за прозрачност на добивната промишленост (ИПДП);
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по развитие (A7-0132/2014),
- A. като има предвид, че за много развиващи се страни добивът на природни ресурси представлява значителна част от техния БВП и често по-голямата част от валутните приходи и чуждестранните инвестиции;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/47143500.pdf>⁽²⁾ <http://www.oecd.org/daf/inv/mne/GuidanceEdition2.pdf>⁽³⁾ <https://www.gov.uk/government/publications/g8-lough-erne-declaration/g8-lough-erne-declaration-html-version>

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- Б. като има предвид, че Африка притежава някои от най-големите запаси от полезни изкопаеми, и като има предвид, че печалбите, реализирани от добива на полезните изкопаеми на Африка, следва да бъдат използвани за постигане на ЦХР, за изкореняване на бедността и за постигане на бързо и широкообхватно социално-икономическо развитие; като има предвид, обаче, че африканските държави все още трябва да разработят и да въведат последователни стратегии, за да превърнат експлоатацията на природните ресурси в двигател на икономическо развитие и диверсификация на техните икономики;
- В. като има предвид, природните ресурси могат да бъдат важен стимул за икономически растеж и социално развитие, ако приходите се управляват правилно и прозрачно;
- Г. като има предвид, че споровете за нефт, газ, полезни изкопаеми, дървесина и други природни ресурси са втората най-често срещана причина за конфликти в световен мащаб; като има предвид, че конкуренцията за ресурсите, като например земя и вода, се увеличава и изостря съществуващите конфликти или предизвиква нови; като има предвид, че лошото управление на земята и на природните ресурси се допълва от влошаването на състоянието на околната среда, увеличаването на населението и изменението на климата;
- Д. като има предвид, че колкото и да е парадоксално, държави, които са богати на природни ресурси, често се намират в по-лошо положение отколкото други държави (явлението „проклятие на ресурсите“) и че контролът, експлоатацията, търговията и данъчното облагане на полезните изкопаеми в някои случаи водят до въоръжени конфликти (проблемът „поллезни изкопаеми от зони на конфликт“);
- Е. като има предвид, че ползите от минното дело за местното население често не се реализират или са сведени почти до нула поради отрицателното социално и екологично въздействие; като има предвид, че ползите от минното дело за местното население могат да се развият от местните или националните органи чрез по-добро управление и по-голяма прозрачност, което да позволи да се неутрализира евентуалното отрицателно социално и екологично въздействие;
- Ж. като има предвид, че проучванията на въздействието върху околната и социалната среда играят важна роля за защитата на правата на коренното население в зоните на миннодобивна дейност;
- З. като има предвид, че през 2008 г. Световната банка изчисли, че 90 % от производството на полезни изкопаеми на Демократична република Конго идва от малки по мащаб миннодобивни предприятия, които не са регистрирани и работят в отдалечени и несигурни зони, контролирани от въоръжени групировки;
- И. като има предвид, че добивът в малък мащаб допринася значително за заетостта, особено в селските райони; като има предвид, че формализирането на занаятчийския добив и добива в малък мащаб е необходимо за стимулирането на предприемачеството на местно/национално равнище, за подобряването на условията на живот и за отбелязването на напредък в интегрираното социално и икономическо развитие на селските райони; като има предвид обаче, че неформалният характер на занаятчийския добив и добива в малък мащаб в Африка ги превръща в лесна жертва на организираната престъпност и на паравоенни организации и ги изправя пред редица предизвикателства, като детския труд, които им пречат да разгърнат своя пълен потенциал на развитие;
- Й. като има предвид, че добивната промишленост следва да насърча развитието на технологичния и инвестиционния сектор, както и да предлага решения в областта на ефективното използване на ресурсите, енергийната ефективност, екодизайна, подобряването на икономическите показатели, рециклирането и кръговата икономика, които следва да се използват както в развиващите се, така и в развитите държави;
- К. като има предвид, че Африканската визия за минно дело предлага рамка за по-съгласувано и по-стабилно интегриране на сектора в икономиката на континента и в обществото;
- Л. като има предвид, че нарушаването на правата на човека е често срещано в добивната промишленост и включва детски труд, сексуално насилие, изчезване на хора, нарушаване на правото на чиста околна среда, загуба на земя и поминък без преговори и без адекватна компенсация, насилствено преселване и разрушаване на ритуално и културно значими обекти;
- М. като има предвид, че принудителният труд и отричането на профсъюзните права и на правата за колективно договаряне остават основни причини за притеснение; като има предвид, също така че често изключително лошите или липсващи стандарти за здравословни и безопасни условия на труд са огромен повод за безпокойство, особено в мините от малък мащаб, които често работят в много опасни условия;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- Н. като има предвид, че отговорността за зачитане на правата на човека е общ световен стандарт за препоръчително поведение от страна на всички стопански предприятия, независимо от мястото на извършване на тяхната дейност, както е установено в Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека, изготвени от Джон Руджи, специален представител на генералния секретар на ООН по въпросите на правата на човека и транснационалните корпорации и други стопански предприятия; като има предвид, че няма широко съгласие относно конкретните последици от тази отговорност, а напредъкът към всеобщото ѝ изпълнение е сериозно възпрепятстван от липсата на ефективни механизми за наблюдение, докладване, проверка и отчетност;
- О. като има предвид, че разпространението на кодекси за поведение, стандарти и схеми за сертифициране с различен тематичен обхват в сферата на корпоративната социална отговорност (КСО) прави извършването на оценки, сравнения и проверки трудно или невъзможно; като има предвид, че това разпространение има много корени, включително недостатъчна ангажираност към стремежа за ефективно функциониране на КСО и симулирането на отговорност от страна на дружества, които целят да бъдат приемани като социално и екологично отговорни;
- П. като има предвид, че за да се повиши ефективността и да се постигне равнопоставеност в областта на КСО, е от първостепенно значение да се премине от действащата понастоящем система *à la carte*, при която дружествата избират кодекси и стандарти в съответствие със собствените си предпочитания, към общи, специфични за отрасъла стандарти за изпълнение;
- Р. като има предвид, че заблуждаващата информация за безвредност за околната среда (*greenwashing*) — изграждайки имиджа на предполагаема дейност по опазване на околната среда, с цел да се заблуди обществеността, а вниманието да се отвлече далече от практики, вредни за околната среда — подвежда потребителите, обществеността и регулаторните органи относно екологичните показатели и подкопава стремежа към постигане на отговорно бизнес поведение, и поради тези причини трябва да се води борба срещу нея; като има предвид, че най-общо дружествата, използващи КСО като маркетингов инструмент, трябва да гарантират, че всички предявени претенции са верни;
- С. като има предвид, че прилагането на ИПДП има за цел да се увеличи прозрачността при управлението на приходите с цел да се намали възможността за корупция и да се позволи справедливо поделение на ползите;
- Т. като има предвид, че въпреки че през последните две десетилетия много африкански държави извършиха икономическа, търговска и инвестиционна либерализация, те не постигнаха значителна икономическа диверсификация и имат икономики, които като цяло са по-слабо диверсифицирани, но са по-концентрирани, например в износа на полезни изкопаеми и на селскостопански продукти с ниска добавена стойност, които обаче са изключително чувствителни към външните ценови шокове; като има предвид, че днес всички усилия следва да насочени към постигането на по-голяма икономическа диверсификация, т.е. да се намали зависимостта от добивната промишленост или износа на селскостопански продукти;
- У. като има предвид, че Декларацията от Адис Абеба относно развитието и управлението на полезните изкопаеми в Африка призова африканските държави да гарантират, че СИП и цялостните преговори в рамките на СТО не ограничават националната политика за развитие и че либерализацията на търговията, която може да засили суровинната зависимост на африканските държави с ниски доходи, не води до „ефект на блокиране“;
- Ф. като има предвид, че след ръководените от Световната банка минни реформи през 80-те години на ХХ век, Латинска Америка прави нова стъпка към засилване на ролята на държавните институции, като се фокусира върху националните приоритети и цели за икономическо развитие;
- Х. като има предвид, че експортните данъци се използват широко, въпреки че много регионални търговски споразумения и споразуменията за икономическо партньорство (СИП) на ЕС забраняват тяхното използване;
- Ц. като има предвид, че някои държави от АКТБ са обезпокоени, че ограниченията, наложени от СИП върху експортните данъци, могат да направят движението нагоре по веригата за създаване на стойност по-трудно;
- Ч. като има предвид, че корупционните и непрозрачни договори са широко разпространени в минната промишленост;
- Ш. като има предвид, че глобалният характер на веригите на доставка означава, че природните ресурси, които са допринесли за предизвикването на някои от най-жестоките конфликти в света, се купуват и търгуват в международен мащаб, включително от дружества, действащи на територията на ЕС;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- Щ. като има предвид, че макар и приветствани, доброволните усилия на дружествата да избегнат добиването на полезни изкопаеми от зони на конфликт, невинаги са ефективни;
- АА. като има предвид, че раздел 1502 от закона „Дод–Франк“ в САЩ от 2010 г. изисква от дружествата, вписани от Комисията по ценните книжа и фондовите борси (SEC), включително европейските дружества, да извършват комплексна проверка, за да се определи дали продуктите им съдържат полезни изкопаеми, които финансират въоръжените групировки в ДРК; като има предвид, че в придружаващо решение Комисията по ценните книжа и фондовите борси посочва Насоките на ОИСП като надежден стандарт за комплексна проверка за прилагане на закона от дружествата;
- АБ. като има предвид, че усилията за прекратяване на конфликти чрез предотвратяване на изтичането на приходи от занаятчийски добив към въоръжени групи се оказаха сравнително успешни по отношение на диамантите, но са необходими по-мощни усилия за изграждане на стабилна правна и институционална рамка за занаятчийския добив, в допълнение на Международната конференция за региона на Големите езера (ICGLR);

Минно дело и устойчиво развитие

1. С тревога отбелязва, че неустойчивото минно дело може да има значително отрицателно екологично и социално въздействие, особено в Африка;
2. Подчертава, че глобалният бурен растеж в цените на суровините, подхранван от търсенето от страна на нововъзникващите икономики, предлага чудесна възможност за богатите на ресурси развиващи се страни, особено в Африка, да увеличат своите приходи и да ги насочат към развитието, в интерес на своето население; подкрепя национални политики, които целят това; отбелязва, че законодателните и регулаторните реформи често са от ключово значение, и подчертава, че необходимото политическо пространство следва да не бъде ограничено от търговски и инвестиционни споразумения;
3. Подчертава, че освен генерирането на правителствени приходи, които могат да бъдат използвани за развитие, добивната промишленост следва да допринася за развитието посредством връзки с местната икономика, например чрез разкриване на работни места и обучение на местното население, закупуване на местни стоки и услуги, местно преработване на добитите суровини и участие в усилията за развиване на местна промишленост, която използва преработени или непреработени материали като суровини или може по друг начин да извлече полза от присъствието на дружества, извършващи добивна дейност; настоятелно призовава държавите — членки на Африканския съюз систематично да прилагат Африканската визия за минно дело; изразява убеденост, че по този начин напредъкът при реализирането на Целите на хилядолетието за развитие може да бъде значително ускорен; за тази цел подчертава необходимостта да насърчава принципи на устойчиво развитие, основаващи се върху минното дело, което е екологично и социално отговорно;
4. Призовава развиващите се страни да модернизират регионалното си сътрудничество, като разработят и приемат общи екологични и социални стандарти, стандарти за здравословни и безопасни условия на труд и норми по отношение на минното дело, включително и по отношение на добива в малък мащаб;
5. Подчертава необходимостта от регионален и международен подход за намаляване на незаконната експлоатация на природни ресурси; насърчава развиващите се страни да предприемат стъпки за формализиране на занаятчийския добив и добива в малък мащаб, за да подобрят условията на живот на населението, за да осигурят справедливи приходи и за да включат добива в малък мащаб в селската и националната икономика, като за тази цел предоставят достъпна финансова и техническа подкрепа и гарантират правен режим, който да предоставя на носителите на права в добива в малък мащаб достатъчно земя и сигурност на собствеността; призовава ЕС да помогне на развиващите се страни да изградят капацитет на местно равнище за въвеждане на схеми за проследяване и сертифициране, преди да налагат забрани върху транспортирането на несъответстващи на изискванията полезни изкопаеми;
6. Подчертава усилията на ЕС за подкрепа на по-нататъшното институционално развитие и изграждане на капацитет в приемащите правителства, за да могат да създадат необходимата институционална и правна рамка, с която да управляват и разпределят приходите от добивната промишленост по прозрачен и ефективен начин; подчертава също така развитите партньорства между ЕС и Африканската банка за развитие; по-конкретно настоятелно призовава ЕС да отдаде приоритет на съдействието за разработването на законодателна и данъчна политика, целяща увеличаване на ползите, на местно и национално равнище, от развитието на добивната промишленост, което ще доведе до създаването на работни места за местното население, заплати за служителите и техните семейства и подобряване на връзките между малките и средните предприятия и веригата на доставка, свързани с развитието на добивната промишленост;
7. Подчертава, че съобразно принципа на ангажираност, според който местните общности следва да участват в планирането и разработването на проекти за природни ресурси, които следва да бъдат оценени спрямо местните вериги на доставка и заетостта на местното население;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

8. Счита за важно да се признаят и да се осигурят традиционните права и култури на коренното население в развитието на добивната промишленост и да се гарантира неговото предварително и информирано участие;
9. Подчертава необходимостта да се гарантира, че потърпевшите от нарушаването на социалното законодателство и законодателството в областта на околната среда от страна на международни дружества имат реален достъп до правосъдие;
10. Подчертава, че в контекст, в който вътрешното регулиране в развиващите се държави често е недостатъчно, за да се защитят правата на човека от корпоративните нарушения, рамката на ООН „Утвърждаване, спазване и правни средства за защита“ предлага пълен и полезен набор от принципи за зачитане и защита на правата на човека от дружествата;
11. Призовава за ефективно прилагане на Африканската харта за правата на човека, която включва разпоредби относно разпореждането с богатството и природните ресурси и принципи за подходяща компенсация;
12. Призовава развиващите се държави да ратифицират свързани с минералния сектор конвенции и инструменти за правата на човека и да ги прилагат впоследствие, наред с другото, чрез овластяване на публичните институции за правата на човека да извършват мониторинг на изпълнението на стандартите за правата на човека по отношение на добива и чрез разработването на инструменти и методологии за широко внедряване на проблемите, свързани със здравето и правата на човека, в процедурите за оценка на въздействието;
13. Със загриженост отбелязва, че според Джон Руджи, специален докладчик на ООН относно човешките права, около две трети от случаите на корпоративно нарушаване на правата на човека са причинени от дружества в нефтодобивния, газодобивния и минния сектор; подчертава, че държавите членки на ЕС и международната общност са задължени от международното и европейското законодателство за защита на правата на човека да гарантират, че дружествата, действащи в рамките на тяхната юрисдикция, не причиняват или не допринасят, пряко или непряко, посредством своята стопанска дейност, за нарушаването на правата на човека;
14. Изразява загриженост относно условията на труд в сферата на добива в малък мащаб, където голям брой от работните позиции са рискови, в разрез с международните и националните трудови стандарти, и където, според оценките, броят на трудовите инциденти е шест или седем пъти по-голям в сравнение с този при добива в по-голям мащаб; призовава правителствата на развиващите се страни и минните дружества да въведат основни трудови стандарти, както се изисква в конвенциите на МОТ, за да гарантират достойни и безопасни условия на труд за всички миньори, в това число и Конвенцията за здравословни и безопасни условия на труд в мините;
15. Призовава държавите членки на ЕС да повишат своето съдействие в борбата срещу детския труд в добива и да подкрепят инициативи на МОТ за предоставяне на образователни възможности и алтернативни перспективи за генериране на доходи с цел извеждане на децата от минните дейности;
16. Приветства факта, че международни финансови институции са разработили методи, с които да гарантират, че инвеститорите в областта на минното дело извършват оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) и оценка на социалното въздействие; въпреки това отбелязва, че изграждането на капацитет в развиващите се страни за приважването в действие на тези изисквания все още е предизвикателство предвид ограниченията, свързани с финансовите и човешките ресурси; следователно призовава ЕС да модернизира своето техническо съдействие, за да позволи на развиващите се страни да въведат практиката за извършване на систематична оценка на здравния, социалния и екологичния риск, като установят разпоредби за ефективно публично участие;
17. Подчертава ролята на групата на Световната банка за развитието на отговорни стопански практика; подчертава необходимостта да се подобри начинът, по който се споделят и прилагат знанията за изграждане на загрижени институции с по-голям интегритет, и да се предоставят на гражданите на достъп до информация и средства за действие, така че техните правителства да бъдат по-ефективни и да отчитат техните потребности в по-голяма степен;
18. Призовава органите да забранят проучването и добива на полезни изкопаеми в национални паркове и обекти на световното културно и природно наследство и дружествата да поемат ангажимент да не участват в подобни дейности;
19. Счита, че минната промишленост би могла и следва да има ценен принос за смекчаването на последиците от изменението на климата посредством трансфер на технологии и отговорно инвестиране; по-специално подчертава, че дружествата, извършващи добив в голям мащаб, могат евентуално да предоставят ноу-хау за намаляване на емисиите в областта на добива в малък и в среден мащаб; отново отправя своя призив към ЕС да се стреми към споразумения за финансиране на борбата с изменението на климата, за трансфер на технологии и за изграждане на капацитет и да развие своята подкрепа към развиващите се страни за намаляване на емисиите на CO₂;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

20. Подчертава необходимостта от силно европейско законодателство относно оповестяването на нефинансова информация от някои големи дружества, включително задължението дружествата да провеждат комплексна проверка, основана на риска, като вземат предвид цялата верига на доставка;

Ролята на частния сектор

21. Призовава за ефективно прилагане на Декларацията на МОТ относно основните принципи и права в областта на труда, на Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия, на Глобалния договор на ООН и на Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека, чрез общи, специфични за съответния отрасъл механизми;

22. Призовава ЕСВД и Комисията да гарантират, че търговските служители на ЕС, които са базирани в делегациите на ЕС, преминават редовно обучение по въпросите на КСО;

23. Призовава Комисията да насърчава активно сред дружествата от ЕС, извършващи дейност извън Европа, отговорното стопанско поведение, с особено силен акцент върху гарантирането на стриктно спазване на всички техни правни задължения, по-специално на международните стандарти и правила в областите на правата на човека, труда и околната среда;

24. Подчертава, че тематичният обхват на различните схеми за прилагане на КСО често е избирателен — коментар, който се отнася и до социалните и екологичните въпроси; счита, че подобен фрагментарен подход е в ущърб на оценяването на това дали дадено дружество като цяло извършва дейността си по устойчив начин или не; счита, че освен че тези общи рамки са създали общо разбиране и „общ език“ за принципите на КСО, те следва също да изградят основата за общи, специфични за отрасъла международни стандарти, които да определят характеристиките на отговорните стопански практики;

25. Подчертава също, че инициативите за КСО не следва да бъдат считани за заместител на отговорността на правителството към своите граждани да им предоставя основна инфраструктура и други обществени блага, а по-скоро трябва да я допълват;

Международни търговски и инвестиционни режими

26. Призовава ЕС да използва своите търговски и инвестиционни отношения с ключови партньорски държави (например САЩ, Китай, Япония, Бразилия и Индия), за да насърчи провеждането на диалог относно КСО; настойчиво призовава ЕС да извърши оценки на въздействието върху устойчивостта на предложените търговски споразумения преди да встъпи във фаза на преговори; призовава за инвестиционни договори, които да насърчават положителните практики и докладване за КСО;

27. Подчертава, че търговските споразумения следва да зачитат необходимостта на развиващите се страни от диверсификация на икономиките им и от модернизация на технологиите им;

28. Признава значението на преките чуждестранни инвестиции за индустриалния растеж, като същевременно отбелязва, че прекалено шедрите условия за преки чуждестранни инвестиции (ПЧИ) в минното дело, предлагани от развиващите се страни през 80-те и 90-те години на ХХ век, в съчетание с лошото управление на национално равнище, корупцията, липсата на отчетност и слабо регулиране, не им позволиха да натрупат значителни приходи от експлоатацията на своите природни ресурси, които са жизнено необходими за тяхното социално и икономическо развитие;

29. Споделя притеснението на специалния представител на ООН за бизнеса и правата на човека, че действащите понастоящем методи за защита на правата на инвеститорите в договори и международни споразумения ограничават способността на държавите да защитават правата на човека; подчертава необходимостта от баланс между правата на инвеститорите и задълженията по отношение на устойчивото човешко развитие;

30. Настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да приложат 10-те принципа на специалния представител на ООН за бизнеса и правата на човека, които имат за цел да включат управлението на рисковете за правата на човека в преговорите за сключване на договори между държави и инвеститори, за да се гарантира, че клаузите за стабилизация не излагат на риск защитата и зачитането на правата на човека; призовава ЕС да подкрепи изграждането на капацитет за преговори в развиващите се страни и включването в инвестиционните споразумения на клаузи, свързани с правата на човека и устойчивото развитие;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

31. Подчертава, че изискванията към работните характеристики, които имат за цел, например, да повишат връзките между чуждестранните инвеститори и местните производители, са отличителна характеристика за индустриалната политика; подчертава, че инвестиционните споразумения следва да позволяват използването на местно съдържание и изисквания относно трансфера на технологии, за да насърчат чуждестранните предприятия да установят връзки нагоре и надолу по веригата и да допринесат за икономическото развитие на приемащата държава;
32. Насърчава африканските държави да постигнат напредък в усилията си за регионална интеграция, така че да се премахнат някои от вътрешноафриканските бариери пред базираната на полезни изкопаеми индустриализация;
33. Подчертава, че экспортните данъци са разрешени от режима на СТО и могат да бъдат част от политически стратегии, които имат за цел да развият националното производство или преработвателна промишленост;

Полза от приходите

34. Настоятелно призовава ЕС да съдейства на развиващите се страни при договарянето на инвестиционни споразумения, които ще допринесат за постигането на устойчиви социални ползи и по-добри социално-икономически условия; отбелязва, че като оказват натиск върху правителствата на развиващите се страни за намаляване на данъците и авторските и лицензионни възнаграждения, миннодобивните дружества ефективно отслабват фискалния капацитет на държавата, докато от друга страна, увеличаването на митническите тарифи, прилагано от ЕС за готовите стоки, прави производството и преработването на продукти с добавена стойност за износ от страна на развиващите се страни, производители на суровини, по-трудно;
35. Подчертава необходимостта да се договорят и да се сключат договори с развиващите се страни в областта на данъчното облагане, за да гарантира, че многонационалните предприятия заплащат своя справедлив дял от данъци; в по-широк план призовава ЕС да предостави по-голяма подкрепа за подпомагането на развиващите се страни при данъчните реформи и укрепването на данъчните администрации с цел адекватното събиране, управление и разпределение на приходите от полезни изкопаеми, както и да работи за въвеждане на търговски споразумения, които да премахнат увеличението на митническите тарифи върху избрани готови стоки, което би могло да затрудни преработването и производството на продукти от полезни изкопаеми с добавена стойност и следователно да възпрепятства изпълнението на стратегията за икономическа диверсификация на развиващите се страни;
36. Подчертава, че незаконните капиталови потоци от Африка са свързани с тайната около договорите за добив и данъчните режими; следователно счита, че борбата срещу данъчните измами и данъчния рай следва да остане ключов приоритет;
37. Изразява загриженост относно начините на предоставяне на концесии на миннодобивни дружества и проблемите, които това може да породи, включително отчуждаване, лишаване на населението от прехрана и проблеми, свързани с правата на ползвателите и правата върху земята; настоятелно призовава органите да обособят определени райони, в които да въведат забрана за предоставяне на концесии — райони, които са екологично защитени със закон или в които има висока концентрация на миньори, работещи в занаятчийския добив, и да направят това преди да предоставят концесии, за да може да избегнат излишни размирици и проблеми с местното население и миннодобивните дружества; призовава също така, преди да предоставят концесии, органите да създадат капацитет за организиране на консултации с местните общности, да оценят надлежно искането за предоставяне на концесия, да извършат мониторинг на обекта и оценка на въздействието на добива; призовава органите да гарантират, че концесиите за занаятчийски добив са формализирани и надлежно признати от държавата, включително и в държави, които са в процес на преминаване към индустриално минно дело;
38. Приветства неотдавнашното преразглеждане на счетоводната директива и директивата за прозрачност, с което се въвеждат задължения за отчетане по отношение на плащанията към правителствата за секторите за добив на полезни изкопаеми и дърводобив; настоятелно призовава държавите членки да приложат бързо тези директиви; призовава събраните данни за приходите да бъдат налични във възможно най-отворения и достъпен формат;
39. Призовава органите да гарантират, че лицензите за добив и другите активи се продават или предоставят чрез отворени и прозрачни търгове; призовава органите да публикуват договорите, включително приложенията, картите и пълната финансова информация, като средство за предотвратяване на корупцията; призовава органите и съответните дружества да изготвят пълен списък на акционерите във всички миннодобивни дружества, по-конкретно за всички нови сделки, както и пълен списък на субектите, които систематично извличат полза от тези сделки, като средство за предотвратяване на корупцията; призовава органите и дружествата да гарантират, че всички плащания към правителството се публикуват по широко достъпен начин; призовава ЕС да изиска миннодобивните дружества, регистрирани в Европа, да публикуват всички сключени договори;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

40. Призовава органите да разследват сериозните обвинения за корупция в миннодобивната промишленост и при необходимост да извършват наказателно преследване, да замразяват финансовите ресурси или да не позволяват извършването на сделки; призовава оценките за риска от корупция да включват разглеждане на процеса на конфискация на активи и препродажбата на конфискуваните активи, участието на физически лица или търговски дружества като посредници при прехвърлянето на концесиите (особено когато тези посредници имат известни взаимоотношения с ръководните органи), продажбата на активи на занижена стойност, както и продажбата на активи без търг (особено когато активите са от ключово икономическо значение или когато тръжните оферти иначе са нормативно изискване); призовава органите да гарантират, че крайните купувачи на тези активи ще носят отговорност за посредниците, с които са си партнирали;

Прекъсване на връзката между въоръжените конфликти и експлоатацията на полезни изкопаеми

41. Отбелязва със загриженост, че експлоатацията на природни ресурси с висока стойност, включително нефт, газ, полезни изкопаеми и дървесина, е основна причина за конфликтите по света; счита, че за да бъдат успешни, стратегиите за предотвратяване на конфликти трябва да разгледат: слабата ангажираност на общностите в процеса на развитие на добивната промишленост; неадекватното разпределение на ползите; отрицателното икономическо, социално и екологично въздействие; лошото управление на средствата; корупцията; ролята на армията и бунтовническите движения; неадекватните институционални и правни рамки за управлението на развитието на добивната промишленост и липсата на внимание към въпросите, свързани с природните ресурси, в мирните споразумения;

42. Подкрепя Африканската визия за минно дело, според която за да се преодолеят неблагоприятните последици от минния сектор и да се избегнат конфликти, предизвикани от експлоатацията на полезните изкопаеми, е от съществено значение добивният сектор да е по-екологично и социално отговорен, прозрачен и приобщаващ; в този контекст призовава за прозрачност и процеси на партисипативно управление на всички нива, за да се направи оценка на екологичните и социалните въздействия на минното дело;

43. Подчертава, че полезните изкопаеми от зони на конфликт представляват сериозно предизвикателство от гледна точка на правата на човека; подчертава, че доброто управление, включително добрите практики за управление и контрол на околната среда и спазването на социалните стандарти, са ключови елементи в борбата срещу проблема, свързан с полезните изкопаеми от зони на конфликт;

44. Отбелязва, че повечето от стартираните на международно равнище инициативи срещу полезните изкопаеми от зони на конфликт имат за цел да насърчат отговорно поведение от страна на отраслите в промишлеността, които купуват полезни изкопаеми, чрез системи за сертифициране за леярните; призовава за включването на съответните аспекти на правата на човека във всички програми за сертифициране в съответствие с международните стандарти, като например тези, установени в рамките на Насоките на ОИСР за комплексна проверка на отговорните вериги за доставка на полезни изкопаеми от засегнати от конфликти и високорискови зони;

45. Подчертава, че за да могат действащите стопански инициативи за полезни изкопаеми от зони на конфликт да прекъснат връзката между въоръжените конфликти и експлоатацията на полезни изкопаеми и да гарантират, че са в съответствие с международните стандарти, зададени от ОИСР, трябва да бъде въведено европейско законодателство, което да регулира тези инициативи и действащите в ЕС дружества, които използват и търгуват с природни ресурси; следователно призовава Комисията да представи законодателни актове с обвързващ характер относно полезните изкопаеми от зони на конфликт;

46. Подчертава, че е необходим регламент на ЕС, който задължава дружествата, които използват и търгуват с полезни изкопаеми и други природни ресурси, добити от засегнати от конфликти и високорискови зони, да извършват комплексни проверки съгласно Насоките на ОИСР за комплексна проверка на отговорните вериги за доставка на полезни изкопаеми от засегнати от конфликти и високорискови зони, който да допълни преразглеждането на Директивата за прозрачността и отчетността по отношение на оповестяването на финансова и нефинансова информация на големи дружества, както и разпоредбите на закона „Дод-Франк“; по-конкретно счита, че подобни законодателни актове следва да:

а) създадат правно обвързващо задължение за всички дружества нагоре по веригата, действащи на територията на ЕС, които използват и търгуват с природни ресурси, добити от засегнати от конфликти и високорискови зони, както и за всички дружества надолу по веригата, които действат на европейския пазар, да извършват комплексни проверки на веригата на доставка, за да определят и смекчат риска от финансиране на конфликти и нарушаване на правата на човека;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- б) се основават на съответните международни инструменти, в това число на Международната харта за правата на човека, доразвита от международни договори и стандарти за правата на човека (например Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека, както и рамката на ООН „Утвърждаване, спазване и правни средства за защита“), основните договори на Международна организация на труда (МОТ), международното хуманитарно и наказателно право и Насоките на ОИСР за комплексна проверка на отговорните вериги за доставка на полезни изкопаеми от засегнати от конфликти и високорискови зони;
- в) да се прилагат без изключение за всички елементи от веригата на доставка и за всички природни ресурси, добити в засегнати от конфликти и високорискови зони;
- г) да произлизат от основан на риска подход, като изискват дружествата да оценяват реалните и потенциалните неблагоприятни ефекти, породени от своята дейност, и да смекчават идентифицираните рискове;
- д) да включват задължение за редовни независими одити и публично оповестяване на усилията на дружествата за извършване на комплексни проверки;
- е) да определят изискванията за извършване на оценки на риска на дружествата и за рамката за управление;
- ж) да включват механизъм за санкции за случаи на неспазване на задълженията за извършване на комплексна проверка на веригата на доставка, основана на риска;
- з) да бъдат сравними със задълженията, в рамките на закона „Дод-Франк“, така че когато изпълняват задълженията, въведени от ЕС относно отговорния добив на полезни изкопаеми, дружествата автоматично да изпълняват и задълженията, поставени от законодателството на САЩ;

47. Подчертава, че законодателството на ЕС относно комплексната проверка следва да бъде част от по-широк и допълващ подход, който да разреши основните причини за възникването на конфликти и нестабилност, и да бъде допълнено от програми за помощ за развитие, които следва да се насочат към разрешаването на проблеми, свързани с реформата в секторите за управление и сигурност, и да изгради капацитет в местните органи и местните общности за устойчиво управление на своите природни ресурси в интерес на местното население;

48. Призовава ЕС да подкрепи изграждането на капацитет в развиващите се страни, богати на полезни изкопаеми, и да въведе програми за добив, без да се създават конфликти;

49. Настоятелно призовава развиващите се страни да въведат и приведат в действие законодателство относно комплексната проверка и да включат комплексната проверка на ОСИР като изискване в националните си кодекси за миннодобивна дейност;

50. Настоятелно призовава ЕСВД да насърчава диалога с ключови държави партньори (например Китай, Япония, Бразилия, Индия и Южна Африка) относно значението на търговските политики, които зачитат принципа на „задължение за защита“ като цяло, както и ръководните принципи на ООН, и по-специално в рамките на ОИСР;

51. Призовава държавите членки да предоставят на европейските дружества насоки относно стратегии за намаляване на рисковете при извършване на дейност във високорискови и конфликтни зони, с цел да се помогне на тези дружества да продължат да извършват дейността си в такива зони, когато това е в интерес на местното население;

o

o o

52. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0164

Мрежа за решаване на проблеми в рамките на вътрешния пазар (SOLVIT)

Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно SOLVIT (2013/2154(INI))

(2017/С 285/13)

Европейският парламент,

- като взе предвид Препоръка 2013/461/ЕС на Комисията от 17 септември 2013 г. относно принципите, приложими за SOLVIT ⁽¹⁾,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 17 септември 2013 г. относно „Увеличаване на правата на предприятията и гражданите в единния пазар на Европа: план за действие за укрепване на „Вашата Европа“ в сътрудничество с държавите членки“ (COM(2013)0636),
 - като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 24 февруари 2012 г. относно подобряване на ефективното решаване на проблемите на единния пазар — разгръщане на пълния потенциал на SOLVIT по случай 10 години от нейното създаване (SWD(2012)0033),
 - като взе предвид първия доклад на Комисията от 28 ноември 2012 г. на тема „Степен на интеграция на единния пазар 2013 г. — Принос към Годишния обзор на растежа 2013 г.“ (COM(2012)0752),
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 8 юни 2012 г., озаглавено „По-добро управление за единния пазар“ (COM(2012)0259),
 - като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 24 февруари 2012 г., озаглавен „Как единният пазар да разгърне пълния си потенциал — годишна проверка на управлението за 2011 г.“ (SWD(2012)0025),
 - като взе предвид достъпното онлайн информационно табло за единния пазар, публикувано на 4 юли 2013 г.,
 - като взе предвид проучването „A European Single Point of Contact“ (Единно европейско звено за контакт), направено през юли 2013 г. по поръчка на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите,
 - като взе предвид своята резолюция от 7 февруари 2013 г. относно управлението на единния пазар ⁽²⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 14 юни 2012 г., озаглавена „Актът за единния пазар — следващите стъпки към растежа“ ⁽³⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 6 април 2011 г. относно управлението и партньорството в рамките на единния пазар ⁽⁴⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 9 март 2010 г. относно SOLVIT ⁽⁵⁾,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и становището на комисията по заетост и социални въпроси (A7-0059/2014),
- A. като има предвид, че гражданите и предприятията трябва ефективно да се ползват от правата си в единния пазар и че законодателството на ЕС, което гарантира тези права, трябва да бъде ефективно прилагано, за да се гарантира, че всички граждани и предприятия се възползват от потенциала на вътрешния пазар;
- Б. като има предвид, че информирането на гражданите относно техните права и улесняването на упражняването на тези права спомагат за по-доброто функциониране на вътрешния пазар;

⁽¹⁾ ОВ L 249, 19.9.2013 г., стр. 10.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0054.

⁽³⁾ ОВ С 332 Е, 15.11.2013 г., стр. 72.

⁽⁴⁾ ОВ С 296 Е, 2.10.2012 г., стр. 51.

⁽⁵⁾ ОВ С 349 Е, 22.12.2010 г., стр. 10.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- В. като има предвид, че понастоящем SOLVIT разглежда около 1 300 случая годишно и успява да намери решения за около 90 % от своите клиенти в рамките на 70-дневния срок;
- Г. като има предвид, че интересът към портала „Вашата Европа“ (Your Europe) и степента на използването му бързо нарастват и че според онлайн информационното табло за единния пазар той е бил посещаван от над 11 000 души всеки ден през 2012 г. спрямо 6 500 посетители през предходната година;
- Д. като има предвид, че нееднократно е призовавал към допълнително укрепване на мрежата на SOLVIT и за предоставянето на достъп до повече и по-добра информация за правата в ЕС;
- Е. като има предвид, че SOLVIT играе важна роля като ключов инструмент за решаване на проблеми и следователно като средство за осигуряване на по-доброто спазване на правото на Съюза в областта на единния пазар; като има предвид, че въпреки това SOLVIT не се използва в достатъчна степен и не е оползотворила изцяло своя потенциал;
- Ж. като има предвид, че ако бъде използвана пълноценно, системата SOLVIT може в голям брой области да се превърне в полезен начин за предотвратяване на прекомерното използване на съдебната система, което може да бъде изключително сложно и поради това затруднява гражданите и предприятията при решаването на техните проблеми;
- З. като има предвид, че според поръчаното от него проучване „A European Single Point of Contact“ (Единно европейско звено за контакт) на разположение на европейските граждани и предприятия са внушителни по обем информация, съвети и помощ онлайн, но степента на осведоменост за тези услуги е много ниска, като 91,6 % от анкетираните не познават нито една онлайн услуга, която могат да ползват за решаване на проблеми, свързани с единния пазар;
- И. като има предвид, че ефективността на помощта, предоставяна от SOLVIT, зависи до голяма степен от това колко добре е обучен нейният персонал;
- Й. като има предвид, че следва да се положи по-голямо усилие за по-доброто интегриране на SOLVIT сред услугите за подпомагане и инструментите за правоприлагане, достъпни на национално равнище и на равнището на Съюза;
- К. като има предвид, че за да идентифицират правилно проблемите при появата им и да могат да ги решат, гражданите и предприятията трябва да са наясно с правата си в рамките на единния пазар и като има предвид, че все още е необходимо да се полагат повече усилия за повишаване на степента на осведоменост;

Въведение: ефективно ползване на правата и възможностите в рамките на единния пазар

1. Отново заявява, че потенциалът на единния пазар може да бъде разгърнат само ако гражданите и предприятията са наясно с правата си и възможностите и могат да ги ползват ефективно; припомня, че тези цели могат да бъдат постигнати само ако държавите членки осигуряват ефективно прилагане на законодателството в областта на единния пазар и ако се предостави достъп до качествена информация и ефективни механизми за решаване на проблемите;
2. Подчертава, че много проблеми в сферата на единния пазар произтичат от свръхрегламентирането, късното или погрешно прилагане от страна на една или повече държави членки на правото на Съюза или от национални норми, които противоречат на това право; в тази връзка решително призовава Комисията да окаже натиск върху онези държави членки, които не спазват нормите на единния пазар;
3. Отбелязва, че множество проблеми, свързани с прилагането на нормите на единния пазар, се установяват чрез мрежата на SOLVIT и приветства приноса на SOLVIT за административните и регулаторни промени с оглед на решаването на тези проблеми; призовава Съвета да предприеме мерки с цел да се внесат подобрения по отношение на задачите, възложени на държавните администрации, за да се засили сътрудничеството между националните органи и Комисията;
4. Подчертава необходимостта SOLVIT да разполага с ефективно средство за подаване на сигнали до Комисията за възникнали във връзка с неприлагане на правото на ЕС проблеми на вътрешния пазар, които са й станали известни;
5. Подчертава, че правилното прилагане, изпълнение и спазване на законодателството в областта на единния пазар е от изключително значение за европейските потребители и предприятия и следователно за икономиката като цяло и доверието на гражданите във функционирането на единния пазар; подчертава също така и правните задължения на държавите членки в тази връзка;
6. Отново призовава за доусъвършенстване на приложимите процедури за нарушение, включително чрез гарантиране на по-строгото използване на тези процедури при нарушаване на правните разпоредби на Съюза в областта на единния пазар и чрез прилагането на ускорени процедури;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

7. Подчертава освен това колко е важно да се положат всички усилия да се гарантира, че проблемите, свързани с изпълнението, се предотвратяват, разкриват или отстраняват, преди да се наложи започването на официални процедури за нарушения;

8. Изтъква важността на прилагането на нулева търпимост спрямо неспазването на Директивата за услугите, както и на партньорските проверки на изпълнението и транспонирането на посочената директива, като способи за осигуряване на ефективното прилагане на законодателството в областта на единния пазар;

SOLVIT: в помощ на гражданите и предприятията при решаването на проблеми

9. Приветства новата препоръка на Комисията относно принципите, приложими за SOLVIT, която подготвя почвата за SOLVIT 2.0;

10. Отбелязва, че мрежата на SOLVIT постигна осезаеми резултати и доказва ползата от съществуването си; отбелязва обаче, че могат да се направят още много подобрения, по-специално по отношение на решаването на спорове, свързани с търговската дейност, както и на времето, необходимо за отговор при запитвания;

11. Приветства усилията на Комисията за по-нататъшно оптимизиране на ефективната дейност на мрежата на SOLVIT във връзка с неформалното и бързо решаване на проблеми при трансгранични спорове, засягащи въпроси на вътрешния пазар — като инструмент за действие по отношение на случаи на неправилно прилагане след транспониране — като се използват процедури, които са възможно най-лесно достъпни за гражданите, и предлага държавите членки да работят в тясно сътрудничество с Комисията за подобряване на системата SOLVIT като безплатна и лесна за ползване услуга;

12. Счита, че функционирането на центровете на SOLVIT следва постоянно да се подобрява, особено по отношение на случаите, свързани със социалната сигурност, и насърчава по-добрата координация на националните системи за социална сигурност;

13. Призовава за поставянето на особен акцент върху всички трансгранични трудовоправни въпроси, социални права и еднako третиране, като се отделя особено внимание на въпросите, свързани с пенсиите, работниците от Европейския съюз и командированите работници;

14. Подчертава по-специално значението на SOLVIT за мобилните работници по отношение на въпросите за равното третиране и решаването на трансгранични проблеми;

15. Отбелязва, че много голяма част от клиентите на SOLVIT са граждани; подчертава необходимостта от разгръщане на огромния потенциал на SOLVIT като средство за решаване на проблемите на предприятията; подчертава, че трябва да се положат още много усилия, за да се повиши степента на осведоменост на предприятията, по-специално на малките и средните предприятия, за SOLVIT, за да им бъдат разяснени нейните възможности и да им се предостави възможността да я използват по-ефективно; приветства неотдавнашното обновяване на портала за предприятията „Вашата Европа“ като положителна стъпка в тази посока;

16. Призовава за активизиране на връзките на SOLVIT с обществеността с цел значително повишаване на осведомеността за мрежата; призовава държавите членки, Комисията и членовете на Европейския парламент, в рамките на техните избирателни райони, да участват в кампании за повишаване на осведомеността с цел популяризиране на ролята на портала „Вашата Европа“ и SOLVIT; изтъква факта, че държавите членки могат да продължат да популяризират SOLVIT на регионално равнище, като същевременно отбелязва, че обработването на случаите трябва да се извършва на национално равнище;

17. Обръща внимание на факта, че SOLVIT все още привлича голям обем случаи, които не се отнасят до SOLVIT, и че това води до забавяне на разглеждането на жалбите до SOLVIT; поради това подчертава, че е необходимо компетентността на SOLVIT да бъде по-добре разяснена на гражданите и предприятията;

18. Призовава държавите членки да гарантират, че се осигуряват подходящите ресурси за поддържането на мрежата на SOLVIT по отношение на условията, уреждащи организацията на центровете на SOLVIT, посочени в препоръката на Комисията от 17 септември 2013 г.;

19. Подчертава, че е от значение да се поддържа качеството на предлаганата от SOLVIT услуга въпреки ограниченията по отношение на бюджетните средства и човешките ресурси; подчертава, че е от значение да се гарантира, че центровете на SOLVIT разполагат с достатъчно на брой добре обучен персонал с подходящ юридически експертен опит и владеене на съответните езици на Съюза, както и че на персонала съответно е осигурено подходящо обучение с цел непрекъснато да повишава своите умения и знания;

20. Подчертава, че е от значение центровете на SOLVIT в отделните държави членки да осигуряват сходен стандарт на обслужване, тъй като това е от ключово значение за ефективното решаване на проблемите;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

21. Подчертава значението на намирането на бързи решения на проблемите, при които се изисква единствено разясняване на правото на Съюза, а в по-сложните случаи — на подходяща комуникация с жалбоподателите;
22. Призовава за по-висока степен на съгласуваност с други процедури за разглеждане на жалби и най-вече с „Пилот ЕС“ (EU Pilot);
23. Подчертава значението на ориентирането на SOLVIT към разглеждане на повече случаи, свързани с търговската дейност; отбелязва, че за тази цел е необходимо деловите кръгове да познават по-добре SOLVIT, да е налице по-тясно сътрудничество между SOLVIT и европейските и националните търговски сдружения, например под формата на работни групи, в рамките на които си сътрудничат центровете на SOLVIT и търговски сдружения, и в някои центрове на SOLVIT да е налице готовност да се поемат по-сложни случаи;
24. Изразява съжаление, че немалко случаи, свързани с търговската дейност, които биха могли да бъдат разглеждани от SOLVIT, биват отхвърляни с обосновката, че са твърде сложни; счита, че ако някои центрове на SOLVIT смятат тези случаи, свързани с търговската дейност, за твърде сложни за разглеждане, то това е проблем, който се нуждае от решаване на място във въпросните центрове на SOLVIT;
25. Подчертава колко е важно Комисията да оказва неформална помощ при разглеждането на случаите, включително като предлага неформални правни съвети в сложните случаи; призовава центровете на SOLVIT да се възползват от тази помощ;
26. Подчертава значението на обмена на информация между центровете на SOLVIT и препоръчва държавите членки да инвестират в подобряване на сътрудничеството между тези центрове; насърчава центровете на SOLVIT в целия ЕС да започнат по-подробен и широкообхватен обмен на най-добри практики и подчертава колко е важно да се извършва такъв обмен между центровете на SOLVIT във връзка с прилагането и популяризирането на предлаганите услуги;
27. Приветства пояснението, дадено в Препоръка 2013/461/ЕС на Комисията във връзка с правомощията на SOLVIT в случаи, когато национални норми противоречат на правото на Съюза (т.нар. „структурни случаи“); приветства поемането на подобни случаи от някои центрове на SOLVIT; призовава всички центрове на SOLVIT да предоставят ефективна помощ всеки път, когато възникнат подобни структурни проблеми, включително като помагат да се установят евентуалните проблеми, които предложено национално законодателство може да създаде;
28. Призовава центровете на SOLVIT да действат по-уверено и по-ефикасно, когато отговарят на жалби и особено когато разглеждат по-сложни случаи;
29. Подчертава, че е важно жалбоподателят, ангажираните със случая центрове на SOLVIT и Комисията да поддържат контакт и тясно сътрудничество, докато трае процедурата; отбелязва, че докато трае процедурата в много случаи не се търси становището на жалбоподателя и че същият е в контакт с центъра на SOLVIT само в момента на подаване на жалбата и когато случаят бъде приключен;
30. Счита, че трябва да има по-тясно сътрудничество между всички нива на управление в държавите членки и SOLVIT;
31. Приветства по-специално защитата на личните данни от страна на центровете на SOLVIT и призовава тази защита да бъде непрестанно наблюдавана и, когато е необходимо, повишавана в отговор на исканията за защита на данни, внесени от ползвателите;
32. Подчертава колко е важно да се повиши осведомеността за мрежата на SOLVIT и нейната видимост, както и тя да се доближи до хората, които не я познават; призовава държавите членки и Комисията да гарантират равен достъп до центровете и онлайн порталите SOLVIT, напр. за лицата с увреждания или в напреднала възраст, и да разработват всички възможни варианти за установяване на контакт между ползвателите и центровете на SOLVIT в този контекст; взема под внимание предложението на Комисията за директива относно достъпността на уебсайтовете на органите от обществения сектор (COM(2012)0721);
33. Подчертава необходимостта от свързване и интегриране на порталите на SOLVIT с други участници и платформи в тази област, за да се увеличи достъпността и видимостта за всички потребители; предлага държавите членки да си сътрудничат тясно с Комисията с цел усъвършенстване на системата SOLVIT чрез гарантиране на съгласуван подход в рамките на ЕС и повишаване на нейната видимост; счита, че всички имащи отношение уебсайтове на европейските институции следва да включват връзка към уебсайта „Вашата Европа“;
34. Подчертава, че е важно да се разпространява информация относно базата данни, съдържаща разглежданите от SOLVIT случаи, и приветства препоръката на Комисията относно необходимостта да се предоставя информация за алтернативни мрежи за решаване на проблеми или източници на информация, включително други възможни средства за правна защита както на национално равнище, така и на равнището на Съюза, в случаите, които не могат да бъдат обработени от SOLVIT;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

35. Насърчава централите на SOLVIT да проявят активност и да поемат собствени Инициативи за създаване на контакти с гражданите, предприятията и националните парламенти;
36. Приветства онлайн информационното табло за единния пазар, което предоставя данни относно резултатите на държавите членки във връзка със SOLVIT и „Вашата Европа“, както и резултатите им по отношение на приложимото към функционирането на единния пазар законодателство на ЕС;
37. Призовава Комисията и държавите членки да предприемат допълнителни мерки за разпространяването на информация сред гражданите, предприятията и предприемачите за наличието на тези инструменти, като използват всички медийни форми, включително интернет, с цел да се гарантира, че информацията достига до възможно най-голям брой граждани и предприятия; призовава държавите членки да организират информационни кампании, насочени към конкретни групи, включително предприятия — по-специално малки и средни предприятия;
38. Призовава Комисията да продължи да следи, в рамките на годишния доклад за степента на интеграция на единния пазар, резултатите на механизмите на Съюза за решаване на проблеми, и по-специално SOLVIT, като част от Годишния обзор на растежа; освен това отново призовава Комисията да укрепи управлението на единния пазар, като създаде специален стълб в рамките на европейския семестър, включително специални препоръки за отделните държави;
39. Запазва ангажимента си да следи отблизо напредъка на SOLVIT; настоятелно призовава Комисията да определи измерими етапни цели за желаното развитие на SOLVIT; насърчава държавите членки също така да определят свои собствени измерими цели и срокове за развитието на процедурата по разглеждането на случаите в местните центрове на SOLVIT; в тази връзка счита, че отделното разглеждане на свързаните с гражданите и свързаните с търговската дейност случаи за целите на наблюдението на напредъка би могло да бъде правилният модел за развитие; счита, че ако тези цели не бъдат постигнати, следва да бъде отново обмислена възможността за замяна на неофициалната процедура със законодателен акт, като се вземат под внимание съществуващите механизми, например предвидените в Директива 2013/11/ЕС за алтернативно решаване на потребителски спорове и Регламент (ЕС) № 524/2013 относно онлайн решаване на потребителски спорове; настоятелно призовава Съвета да следва стремежа на Парламента в това отношение; призовава Комисията и държавите членки да наблюдават отблизо напредъка, постигнат по отношение на тези цели на Съюза и национални цели по отношение на SOLVIT в рамките на европейския семестър;

„Вашата Европа“: по-добро удовлетворяване на нуждите на гражданите и предприятията

40. Отбелязва, че степента на използване на портала „Вашата Европа“ непрекъснато се повишава;
41. Насърчава Комисията и държавите членки да правят ясно разграничение между „Вашата Европа“ и SOLVIT, като същевременно координират съответните си кампании за видимост;
42. Приветства целите, заложи в плана за действие „Вашата Европа“, и по-специално да се предлага практическа и качествена информация относно правата в ЕС в рамките на единния пазар, да се повиши осведомеността за „Вашата Европа“ и да се осъществи на практика близкото партньорство между Комисията и държавите членки;
43. Насърчава Комисията да предприеме по-ефективни мерки за позициониране на портала „Вашата Европа“ като инструмент за предприятията и да увеличи неговата видимост, включително чрез по-добро използване на социалните медии; счита, че с използването на търговски марки и с включването на SOLVIT порталът „Вашата Европа“ следва да се превърне в единна точка за достъп за европейските потребители и предприятия, когато се сблъскат с проблеми или търсят информация; счита, че такава единна точка за достъп може да послужи като отправна точка за гражданите и предприятията и да улесни в по-голяма степен достъпа им до различни информационни средства и специализирани механизми за решаване на проблеми, включително SOLVIT;
44. Призовава Комисията да разшири обхвата на портала „Вашата Европа“, така че да покрие изцяло правата, задълженията и възможностите в рамките на единния пазар и да го направи възможно най-лесен за ползване;
45. Настоятелно призовава държавите членки да предоставят информация за националните норми и процедури във връзка с правата в ЕС; призовава държавите членки да гарантират, че тази информация е практическа, общопонятна, еднакво достъпна за всички, актуална и достъпна на съответните езици, както и да свържат своите национални портали (услуги на електронното правителство) с „Вашата Европа“;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

46. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на парламентите и правителствата на държавите членки.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0170

Положението в Украйна

Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно положението в Украйна (2014/2595(RSP))

(2017/С 285/14)

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предишни резолюции относно Европейската политика за съседство, относно Източното партньорство и относно Украйна, и по-специално своята резолюция от 6 февруари 2014 г. относно положението в Украйна ⁽¹⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 12 декември 2013 г. относно резултатите от срещата на високо равнище във Вилнюс и бъдещето на Източното партньорство, и по-специално по отношение на Украйна ⁽²⁾,
 - като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 19—20 декември 2013 г.,
 - като взе предвид заключенията от извънредното заседание на Съвета по външни работи относно Украйна, проведено на 20 февруари 2014 г.,
 - като взе предвид член 110, параграфи 2 и 4 от своя правилник,
- А. като има предвид, че вследствие на взетото от президента и правителството на Украйна решение за временно преустановяване на процеса на подписване на споразумението за асоцииране стотици хиляди хора излязоха спонтанно на улиците в цялата страна, за да демонстрират в подкрепа на европейската интеграция; като има предвид, че демонстрантите в Киев окупираха Площада на независимостта (Maidan Nezalezhnosti) по мирен начин, призовавайки за решителна политическа промяна, за да принудят правителството да преразгледа своето решение;
- Б. като има предвид, че органите под ръководството на президента Янукович безспорно нарушиха закона, като разрешиха на силите за сигурност да използват бойни патрони срещу протестиращите и като разположиха снайперисти по покривите на сградите на Площада на независимостта и около него, където от ноември 2013 г. насам са съсредоточени антиправителствените действия и проевропейските протести; като има предвид, че по улиците в Киев бяха екзекутирани протестиращи и случайни наблюдатели, което предизвика гневна и осъдителна реакция в международен мащаб;
- В. като има предвид, че по същото време трима министри на външните работи от ЕС посетиха Киев в опит да действат като посредници между президента Янукович и опозицията при намирането на компромисно решение; като има предвид, че те успяха да спомогнат за постигането на споразумение за пътна карта за мирен и демократичен изход от кризата; като има предвид, че руският специален пратеник също улесни постигането на споразумението, но без да го подписва;
- Г. като има предвид, че в резултат на това ЕС реши да наложи целенасочени санкции, включващи замразяване на активите и забрана за издаване на виза, по отношение на лицата, отговорни за нарушенията на правата на човека, насилието и използването на прекомерна сила; като има предвид, че държавите членки освен това се споразумяха да прекратят временно разрешенията за износ на оборудване, което би могло да бъде използвано за вътрешни репресии, и да преразгледат разрешенията за износ на оборудване, попадащо в обхвата на Обща позиция 2008/944/ОВППС;
- Д. като има предвид, че гражданите на Лвов и Донецк поеха инициативата да използват съответно руския и украинския език в ежедневните си дейности на 26 февруари 2014 г. като жест на солидарност и единство за цялата държава;
- Е. като има предвид, че на 21 февруари 2014 г. Върховната рада прие резолюция, с която се осъждат „антитерористичните“ действия и се изисква изтеглянето на силите за сигурност от центъра на Киев; като има предвид, че по този начин парламентът показва своята решимост да играе основна роля и да поеме контрола върху положението в страната; като има предвид, че на следващия ден той гласува за освобождаването от длъжност на президента Янукович, завръщането към конституцията от 2004 г., предсрочни избори на 25 май 2014 г. и освобождаването на бившия министър-председател Юлия Тимошенко;

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2014)0098.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0595.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

1. Отдава почит на борещите се и загиващите в името на европейските ценности и изразява искрените си съболезнования на семействата на жертвите, осъжда категорично всички актове на насилие и призовава всички украински граждани, заедно с политическите и гражданските лидери, да действат изключително отговорно в този исторически за Украйна момент;
2. Строго осъжда бруталните и несъразмерни действия на силите за борба с безредиците, като подразделението „Беркут“, снайперистите и други, които доведоха до драстично ескалиране на насилието; изразява съжаление заради загиналите и ранените, понесени от всички страни в конфликта, и изразява най-искрените си съболезнования на семействата на жертвите; предупреждава, че всяко по-нататъшно ескалиране на насилието би имало разрушителни последици за украинската нация и би могло да подкопае единството и териториалната цялост на държавата; подчертава, че понастоящем е от първостепенно значение всички страни да демонстрират чувство за отговорност, съдържаност и ангажираност за провеждането на приобщаващ политически диалог, както и да се изключи възможността за извънсъдебна разплата; настоятелно призовава всички политически сили да работят заедно в този повратен за Украйна исторически момент и да способстват за намирането на компромисни решения, като ясно се разграничат от екстремистите и избягват провокации и прояви на насилие, които биха могли да насърчат сепаратистки движения;
3. Приветства отговорната роля, която Върховната рада изигра при поемането на пълните си конституционни функции и запълването на политическия и институционалния вакуум, създаден вследствие на оставката на правителството и отстраняването на президента, който бе освободен от длъжност от парламента; отбелязва мерките, приети до този момент от парламента, и по-специално във връзка с връщането към конституцията от 2004 г., решението за провеждане на президентски избори на 25 май 2014 г., решението за оттегляне на полицейските сили и силите за сигурност и освобождаването на Юлия Тимошенко от затвора; подчертава колко е важно украинският парламент и неговите членове да продължат да се придържат към принципите на правата държава;
4. Приветства народа на Украйна за организирано проведената смяна на властта и за отстояването на неговата гражданска позиция през изминалите няколко месеца и подчертава, че този граждански и народен протест служи за пример и ще отбележи повратен момент в историята на Украйна; подчертава, че тази демократична, гражданска победа следва да не бъде компрометирана от дух на отмъщение или действия за търсене на възмездие от противниците, нито от вътрешнополитически борби; подчертава, че срещу лицата, извършили престъпления срещу гражданите на Украйна, както и тези, злоупотребили с държавна власт, следва да бъде завелен независим съдебен процес; призовава за създаването на независима комисия за разследване, в тясно сътрудничество с Международната консултативна група към Съвета на Европа и Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ), на нарушенията на правата на човека, извършени от началото на демонстрациите;
5. Подкрепя подхода на ЕС, който съчетава засилени усилия в дипломатическата сфера с целенасочени санкции срещу отговорните за издаване на заповеди за нарушаване на правата на човека, свързани с политически репресии; призовава за задействане на целенасочените санкции, договорени от Съвета по външни работи, и настоятелно призовава държавите членки да прилагат своето собствено законодателство срещу изпирането на пари, за да спрат потока от незаконно присвоени парични средства от Украйна, както и да гарантират връщането на откраднатите активи, депозирани в ЕС; счита, че следва незабавно да започне независимо разследване на извършените престъпления и че целенасочените санкции следва да бъдат отменени веднага щом се подобри положението в Украйна и щом едно такова разследване на извършените престъпления започне да дава резултати; призовава за разследване на масовите злоупотреби с държавни средства и активи от страна на приближени и членове на семейството на отстранения от длъжност президент Янукович, за замразяване на всичките им активи, докато не бъде изяснено как са придобити и — ако се докаже, че са били откраднати, за връщането на тези активи от страна на правителствата на държавите членки;
6. Настоятелно призовава Комисията, държавите членки и международните хуманитарни организации да осигурят начини за бързото предоставяне на надеждна и пряка медицинска и хуманитарна помощ за всички жертви;
7. Призовава всички страни и трети държави да зачитат и подкрепят единството и териториалната цялост на Украйна; призовава всички политически сили в Украйна и всички участващи международни фактори да се ангажират с усилия в интерес на териториалната цялост и националното единство на Украйна, като отчитат културния и езиков състав на държавата и нейната история; призовава Украинския парламент и бъдещото правителство да защитават правата на малцинствата в страната и употребата на руския език и на други малцинствени езици; призовава за приемането на ново законодателство в съответствие със задълженията на Украйна съгласно Европейската харта за регионалните или малцинствените езици;
8. Припомня, че настоящите граници на Украйна бяха гарантирани от Съединените американски щати, Руската федерация и Обединеното кралство в Меморандума от Будапеща относно гаранциите за сигурност, когато Украйна се отказа от ядрени оръжия и се присъедини към Договора за неразпространение на ядреното оръжие; припомня на Руската федерация, че заедно

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

с другите две горепосочени държави, в същия акт тя се ангажира да се въздържа от икономическа принуда, насочена към подчиняване на собствените си интереси на упражняването на правата на Украйна, произтичащи от нейния суверенитет, и по този начин да си осигурява преимущества от какъвто и да е вид;

9. Подчертава колко е важно да не се загуби набраната инерция при решаването на проблемите, които са в основата на кризата, като се изгради доверие у народа по отношение на политиките и институциите; счита освен това, че това налага конституционни и структурни реформи, насочени към изграждането на ефективна система на взаимозависимост и взаимоограничаване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт, по-тясна връзка между политиката и обществото, спазване на принципите на правовата държава, отчетност и наистина независима и безпристрастна правосъдна система и надеждни избори;

10. Приветства заключенията на извънредния Съвет по външни работи от 20 февруари 2014 г., и по-специално решението за въвеждане на целенасочени санкции, в това число замразяване на активите и забрана за издаване на визи на лицата, отговорни за нарушенията на правата на човека, насилието и използването на прекомерна сила, както и за временно спиране на лицензите за износ на оборудване, което би могло да се използва за вътрешни репресии; отбелязва огромното въздействие, което тези санкции оказаха върху общественото мнение в Украйна, и счита, че е можело тези мерки да бъдат приети по-рано; счита при все това, че санкциите следва да бъдат запазени като част от политиката на ЕС по отношение на Украйна по време на преходния период;

11. Приветства освобождаването от затвора на бившия министър-председател Юлия Тимошенко и изразява надежда, че то ще се превърне в символ на прекратяването на избирателното и политически мотивирано правосъдие в Украйна; изисква незабавното и безусловно освобождаване на всички демонстранти и политически затворници, които са незаконно задържани, снемането на всички обвинения срещу тях и политическото им реабилитиране;

12. Настоятелно призовава политическите сили да действат заедно в този повратен за Украйна исторически момент с цел мирен политически преход, амбициозна широкообхватна програма за реформи и ориентирано към европейските стандарти управление, да запазят единството и териториалната цялост на страната и да улеснят приемането на компромисни решения за бъдещето на Украйна; призовава временните органи да гарантират демократичните права и свободи на всички демократични политически сили и да предотвратят евентуалните нападения срещу тях;

13. Подчертава, че украинският народ — и само и единствено той — трябва да взема решения, без външна намеса, относно геополитическата ориентация на страната и относно това към кои международни споразумения и общности Украйна следва да се присъедини;

14. Осъжда нападението и разрушаването на централата на Украинската комунистическа партия и на други партии, както и опитите за забрана на Комунистическата партия в Украйна;

15. Отново посочва, че споразумението за асоцииране и задълбоченото и всеобхватно споразумение за свободна търговия (ЗВССТ) са готови за подписване с новото правителство възможно най-скоро и веднага след като то изрази готовност за това;

16. Приветства факта, че от трите критерия, определени от Съвета по външни работи от 2012 г., критерият за прекратяване на избирателното правосъдие (включително лишаването от свобода на Юлия Тимошенко) е изпълнен, докато другите два — относно правосъдието и избирателните системи, които са именно исканията на протестното движение, са вече обект на дълбока промяна и реформа, които ще бъдат осъществени в кратък срок от новото коалиционно правителство и ще получат подкрепата на новото парламентарно мнозинство;

17. Призовава Комисията да работи съвместно с органите на Украйна за намиране на начини за противодействие на последиците от ответните мерки, предприети от Русия с цел осуетяване на подписването на споразумението за асоцииране, както и на последиците от евентуални нови мерки; приветства изразената от Оли Рен, член на Комисията, отговарящ за икономическите и парични въпроси и евро, готовност на ЕС да предостави съществен, амбициозен, както краткосрочен, така и дългосрочен пакет с финансова помощ, след като започне прилагането на политическо решение, основано на демократични принципи, ангажимент за реформа и назначаването на легитимно правителство; призовава Русия да възприеме конструктивен подход, за да се създадат условия Украйна да се възползва от двустранните отношения както с ЕС, така и с Русия; настоятелно призовава ЕС и държавите членки да се застъпят единодушно пред Русия за европейските стремежи на Украйна и на други държави от Източното партньорство, които свободно вземат решението да задълбочават отношенията си с ЕС;

18. Очаква Съветът и Комисията да предложат възможно най-скоро, заедно с Международния валутен фонд (МВФ) и Световната банка, краткосрочна финансова помощ и механизъм за подкрепа на платежния баланс, допълнени от дългосрочен пакет от финансова подкрепа, изпълняван съвместно с Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР) и Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), за да се помогне на Украйна да превземе влошаващото се икономическо и

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

социално положение и да се осигури икономическа подкрепа за започване на необходимите дълбоки и всеобхватни реформи на украинската икономика; призовава за незабавното провеждане на международна конференция на донорите; призовава Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да използват по най-добрия начин средствата, които са на разположение за Украйна в рамките на съществуващите финансови инструменти, и да обсъдят осигуряването на допълнителни средства за Украйна възможно най-скоро;

19. Признава, че широко разпространената корупция на всички равнища на управление продължава да възпрепятства потенциала на Украйна за развитие и подкопава доверието на гражданите в националните институции; поради това настоятелно призовава новото правителство да изведе на преден план в програмата си борбата срещу корупцията и призовава ЕС да подпомогне тези усилия;

20. Подчертава спешната потребност от наистина независима и безпристрастна правосъдна система;

21. Призовава Съвета да даде разрешение на Комисията да ускори диалога с Украйна относно визовия режим; подчертава, че бързото финализиране на споразумението за либерализация на визовия режим — следвайки примера на Молдова — между ЕС и Украйна е най-добрият начин да се даде отговор на очакванията на украинското гражданско общество и на украинските младежи; призовава междувременно за незабавното въвеждане на временни и несложни процедури за издаване на визи на ниска цена, на равнището на ЕС и на равнището на държавите членки, наред със засилено сътрудничество в областта на научните изследвания, разширяване на възможностите за младежки обмен и увеличаване на предлаганите стипендии;

22. Счита, че разпоредбите относно задълбочена и всеобхватна зона за свободна търговия (ЗВЗСТ) не представляват търговско предизвикателство за Руската федерация и че споразумението за асоцииране не възпрепятства добрите отношения на Украйна с източната ѝ съседка; подчертава, че нестабилността в общите зони на съседство не е в интерес нито на ЕС, нито на Русия; подчертава, че прилагането на политически, икономически или други форми на принуда е в нарушение на Заключителния акт от Хелзинки;

23. Отбелязва решението за провеждане на президентски избори на 25 май 2014 г.; подчертава необходимостта да се гарантира, че тези избори ще бъдат свободни и честни; настоятелно насърчава Върховната рада да приеме необходимото изборно законодателство в съответствие с препоръките на Венецианската комисия, включително обновен закон за финансирането на политическите партии, който решава проблемите, установени от Групата държави срещу корупцията (GRECO) и ОССЕ и Бюрото за демократични институции и права на човека (БДИПЧ); насърчава изпращането на международни наблюдатели за предстоящите избори и заявява готовност да състави своя собствена мисия за наблюдение за тази цел, а именно значителна мисия за наблюдение на избори на Европейския парламент; счита, че парламентарни избори следва да бъдат организирани скоро след президентските избори и преди края на годината; призовава Комисията, Съвета на Европа и ОССЕ/БДИПЧ да предоставят засилена подкрепа преди изборите и значителна дългосрочна мисия за наблюдение на изборите, така че президентските избори, насрочени за 25 май 2014 г., да могат да се проведат в съответствие с най-високите стандарти и да доведат до приемлив за всички кандидати резултат; призовава за командироването на служители на Европейския парламент в делегацията на ЕС в Киев за преходния период до изборите;

24. Приветства наскоро отчетения от Съвета факт, че споразумението за асоцииране, включващо ЗВЗСТ, не представлява крайната цел на сътрудничеството между ЕС и Украйна; посочва, че ЕС има готовност да подпише споразумението за асоцииране и ЗВЗСТ веднага щом бъде преодоляна настоящата политическа криза и новите украински органи бъдат готови за една сериозна европейска перспектива; подчертава освен това, че член 49 от ДЕС е приложим по отношение на Украйна, както спрямо всяка друга европейска държава, която желае да стане член на Съюза; подчертава, че в съответствие с членове 8 и 49 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) всички европейски държави, включително държавите, обхванати от Източното партньорство, имат дългосрочна възможност за кандидатстване за членство в Европейския съюз, при условие че се придържат към принципите на демокрацията, зачитат основните свободи, правата на човека и правата на малцинствата и гарантират спазването на принципите на правовата държава;

25. Подчертава важноста на сигурните, диверсифицирани и достъпни енергийни доставки като стълб на икономическия, социален и политически преход и на осигуряването на конкурентна и процъфтяваща икономика за всички украинци; в тази връзка подчертава стратегическата роля на Енергийната общност, чието председателство беше поето от Украйна през 2014 г., като единствен договор, който понастоящем свързва Украйна и Европейския съюз.

26. Изразява подкрепа за гражданското общество и непартийната инициатива за създаване на „Платформа Майдан“ с цел да се разработи стратегия за преодоляване на ендемичната корупция в Украйна;

27. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата на държавите членки, на изпълняващия длъжността президент, правителството и парламента на Украйна, на Съвета на Европа и на президента, правителството и парламента на Руската федерация.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0171

Положението в Ирак

Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно положението в Ирак (2014/2565(RSP))

(2017/C 285/15)

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предходни резолюции относно Ирак, и по-специално тази от 10 октомври 2013 г. относно неотдавнашните прояви на насилие в Ирак ⁽¹⁾,
 - като взе предвид Споразумението за партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Ирак, от друга страна, както и резолюцията си от 17 януари 2013 г. относно Споразумението за партньорство и сътрудничество между ЕС и Ирак ⁽²⁾,
 - като взе предвид съвместния стратегически документ на ЕС за Ирак (2011—2013 г.) на Европейската комисия,
 - като взе предвид заключенията на Съвета по външни работи относно Ирак, и по-специално тези от 10 февруари 2014 г.,
 - като взе предвид изявленията на заместник-председателя на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност Катрин Аштън относно Ирак, по-конкретно изявленията от 5 февруари 2014 г., 16 януари 2014 г., от 18 декември 2013 г. и 5 септември 2013 г.,
 - като взе предвид изявлението на говорителя на заместник-председателя на Комисията и върховен представител от 28 декември 2013 г. относно убийствата на жители на лагера Хурия,
 - като взе предвид изявлението от 10 януари 2014 г. относно Ирак на председателя на Съвета за сигурност на Обединените нации,
 - като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,
 - като взе предвид Международния пакт за граждански и политически права от 1966 г., по който Ирак е страна,
 - като взе предвид член 110, параграфи 2 и 4 от своя правилник,
- A. като има предвид, че Ирак продължава да е изправен пред сериозни политически, свързани със сигурността и социално-икономически предизвикателства, като политическата сцена в страната е изключително фрагментирана, белязана от насилие и политика на верска основа, което е в много сериозен ущърб на основателния стремеж на иракския народ към мир, благоденствие и действителен преход към демокрация; като има предвид, че Ирак е изправен пред най-тежката вълна на насилие от 2008 г. насам;
- Б. като има предвид, че въпреки че Ирак успя да възстанови производството си на нефт почти до пълен капацитет, нараства социалното неравенство, тъй като иракската държава има трудности при предоставянето на основни услуги, като например редовно електроснабдяване през лятото, чиста вода и обществено здравеопазване;
- В. като има предвид, че съгласно данните, оповестени на 1 февруари 2014 г. от Мисията на Организацията на обединените нации за подпомагане за Ирак (UNAMI), през януари 2014 г. са убити общо 733 иракчани, а други 1 229 са ранени при терористични актове и насилие; като има предвид, че данните за януари 2014 г. не включват жертвите в резултат на продължаващите боеве в провинция Анбар поради проблеми с проверката и с доказването на статуса на загиналите или ранените лица;
- Г. като има предвид, че текущата гражданска война в Сирия влоши положението в Ирак; като има предвид, че тя се пренася в Ирак, като бойци, по-специално от организацията „Ислямска държава в Ирак и Леванта“ (ISIL), разширяват своите действия на територията на Ирак;

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0424.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0022.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- Д. като има предвид, че на 10 януари 2014 г. Съветът за сигурност на ООН осъди нападенията на ISIL над населението на Ирак в опит за дестабилизиране на страната и региона;
- Е. като има предвид, че министър-председателят Нури ал Малики не намери решение на тревогите на сунитското малцинство; като има предвид, че политиката на отстраняване на партията „Баат“ от властта съгласно Закона за справедливостта и отговорността доведе до освобождаването предимно на длъжностни лица от сунитски произход, което засили впечатлението за провеждане на програма по религиозен признак от страна на правителството; като има предвид, че разрушаването от правителството на 30 декември 2013 г. на съществувалия една година сунитски протестен лагер в Рамади допринесе за насилствените сблъсъци в провинция Анбар; като има предвид, че в резултат на това от декември 2013 г. във Фалужда и други градове в провинцията Анбар се водят боеве между правителствените сили и бойци на ISIL;
- Ж. като има предвид, че на 13 февруари 2014 г. над 63 000 семейства (наброяващи общо над 370 000 души по изчисления на ООН), засегнати от боевете в провинция Анбар, бяха регистрирани като вътрешно разселени; като има предвид, че много от тях са избягали в други части на страната, включително в провинциите Кербала, Багдад и Ербил, докато други са потърсили безопасност в отдалечените общности в провинция Анбар или не са били в състояние да избягат от полесраженията; като има предвид, че тяхното състояние остава несигурно поради намаляването на хранителните запаси и запасите на питейна вода, незадоволителните хигиенни условия и ограничения достъп до здравни грижи;
- З. като има предвид, че смъртоносните бомбени нападения в Ирак продължават неудържимо, като например нападението над Министерството на външните работи на Ирак от 5 февруари 2014 г., и са насочени главно срещу шиитски квартали, а същевременно няколко бунта в затвори увеличиха броя на бойците, попълващи редиците на екстремистките активистки групи;
- И. като има предвид, че на 25 декември 2013 г. поне 35 души бяха убити и десетки бяха ранени при бомбени нападения в християнски райони на Багдад; като има предвид, че се смята, че от 2003 г. насам най-малко половината от християните в Ирак са напуснали страната;
- Й. като има предвид, че на 5 февруари 2014 г. в Багдад беше нападнато Министерството на външните работи на Ирак, и като има предвид, че на 10 февруари 2014 г. в град Мосул в провинция Ниневия беше нападнат кортежът на председателя на Съвета на представителите Усама ал Наджафи;
- К. като има предвид, че продължава разногласието между федералното правителство на Ирак и регионалното правителство на Кюрдистан за това как да поделят използването на изкопаемите ресурси на Ирак, с новия тръбопровод, който се очаква да пренесе над 2 милиона барела петрол на месец от Кюрдистан към Турция, и централното държавно управление подготвя правни действия срещу провинцията;
- Л. като има предвид, че сериозните социални и икономически проблеми — ширещата се бедност, високото равнище на безработица, икономическата стагнация, влошаването на състоянието на околната среда и липсата на основни обществени услуги, продължават да засягат голяма част от населението;
- М. като има предвид, че насилието и саботажите възпрепятстваха усилията за възстановяването на икономиката, съсипе след десетилетия на конфликти и санкции; като има предвид, че Ирак е на трето място в света по залежи на суров нефт, но нападенията, корупцията и контрабандата отслабиха износа; като има предвид, че социалната структура на страната, включително степента на равнопоставеност на жените, е сериозно разклатена;
- Н. като има предвид, че свободата на печата и медиите неведнъж и все по-често е подложена на атаки от страна на правителството и екстремистки групировки; като има предвид, че журналисти и новинарски издания са били подложени на атаки или цензура, като „Репортери без граници“ съобщават за информационно затъмнение относно положението в провинцията Анбар; като има предвид, че Ирак е определен като „несвободен“ в доклада относно свободата по света на „Фрийдъм хаус“ от 2014 г.,
- О. като има предвид, че иракската конституция гарантира равенството на всички граждани пред закона, както и „административните, политическите, културните и образователните права на различните народности“;
- П. като има предвид, че Споразумението за партньорство и сътрудничество (СПС) между Европейския съюз и Ирак, и в частност неговата клауза за правата на човека, изтъква, че политическият диалог между ЕС и Ирак следва да се съсредоточи върху правата на човека и укрепването на демократичните институции;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- Р. като има предвид, че измененията в изборния закон на Ирак бяха приети през ноември 2013 г., подготвяйки почвата за общите избори, насрочени за 30 април 2014 г.;
- С. като има предвид, че ЕС отново потвърди ангажимента си да съдейства на Ирак в прехода му към демокрация, като припомни, че единството и териториалната цялост на Ирак са елементи от особено значение за изграждането на сигурна и благоденстваща държава за всички нейни граждани и за установяването на стабилността в целия регион;
- Т. като има предвид, че Съветът за сътрудничество между ЕС и Република Ирак проведе първото си заседание в Брюксел на 20 януари 2014 г.; като има предвид, че Съветът за сътрудничество, който заседава в рамките на СПС между ЕС и Ирак, потвърди отново ангажимента на двете страни да продължават да укрепват взаимните отношения; като има предвид, че ЕС ще продължава да работи за напредъка в сътрудничеството във всички области от взаимен интерес, като предоставя целенасочена помощ в съвместно договорени области;
- У. като има предвид, че органите на властта в Ирак продължават да прилагат смъртното наказание; като има предвид, че през октомври 2013 г., в световния ден срещу смъртното наказание, ръководителите на мисии на ЕС в Багдад подписаха съвместно изявление, в което бе изразено дълбоко безпокойство по отношение на прилагането на смъртното наказание в Ирак и бе отправен призив към иракското правителство за налагането на мораториум;
- Ф. като има предвид, че е в ход голяма кампания за въоръжаване на Ирак, включваща широкомащабни продажби на военно оборудване;
1. Категорично осъжда неотдаващите терористични действия и ескалиралото междуобшностно насилие, което крие опасност от повторно изпадане на страната в състояние на бунтове на религиозна основа и поражда страхове от по-широк верски конфликт в целия регион; изтъква, че макар проявите на насилие да са по верски признак, причините за тях са по-скоро политически, отколкото религиозни; поднася своите съболезнования на семействата и приятелите на загиналите и ранените;
 2. Решително осъжда нападенията на ISIL и подкрепя призива на Съвета за сигурност на ООН към народа на Ирак, включително иракските племена, местните лидери и иракските сили за сигурност в провинция Анбар, за сътрудничество в борбата срещу насилието и терора; подчертава, че ISIL подлежи на оръжейното ембарго и запора на активите, наложени с резолюции 1267 (1999) и 2083 (2012), и подчертава значението на бързото и ефективно прилагане на тези мерки;
 3. Изразява дълбока загриженост относно развоя на събитията в провинция Анбар и относно големия брой вътрешно разселени лица, които бягат от зоните на конфликт; призовава за предоставяне на достъп на хуманитарната помощ до Фалуджа; призовава правителството на Ирак да спазва задължението си да защитава мирното население във Фалуджа и навсякъде в страната; насърчава правителството на Ирак да продължава да работи с UNAMI и с агенциите за хуманитарна помощ, за да се гарантира предоставянето на хуманитарна помощ; приветства усилията на ООН за предоставяне на помощ на засегнатите от боевете в провинция Анбар въпреки предизвикателствата, причинени от условията на влошена сигурност и продължаващите операции в тази провинция;
 4. Призовава Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и Комисията да подкрепят всички усилия на иракското правителство и UNAMI за защита на мирното население в Фалуджа и на други места, така че да се осигури безопасното преминаване на гражданите, попаднали в капан в зоните на конфликт, и безопасното завръщане на вътрешно разселените лица, когато условията го позволят;
 5. Призовава иракското правителство да предприеме мерки във връзка с отдавна съществуващите проблеми, които допринасят за нестабилността на страната, в това число основателните тревоги на сунитското малцинство, като постави началото на приобщаващ национален диалог относно реформата на Закона за справедливостта и отговорността, като се въздържа от подстрекателски изявления на верска основа и прилага мерки, насочени към национално помирение; отхвърля призивите за установяване на сунитска федерална област в Ирак като решение на настоящия конфликт, тъй като това вероятно ще доведе до още разделения на верска основа и насилие;
 6. Отбелязва със загриженост разпространението на насилието от конфликта в Сирия; призовава иракското правителство да положи сериозни усилия да изолира Ирак от гражданската война в Сирия, като се въздържа от подкрепа за която и да било от замесените в конфликта страни и като възпрепятства преминаването от и към Сирия както на сунитски, така и на шиитски бойци;
 7. Изразява дълбоката си загриженост, породена от продължаващите актове на насилие, насочени срещу цивилно население, уязвими групи и религиозни общности; призовава иракското правителство и всички политически лидери да предприемат необходимите мерки, за да гарантират сигурност и защита за всички хора в Ирак, и в частност за членовете на уязвимите групи като жени, журналисти, млади хора, активисти за основни права, профсъюзни дейци и религиозни общности, в това число християни; призовава иракското правителство да гарантира, че силите за сигурност спазват принципите на правовата държава и международните стандарти;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

8. Подкрепя усилията на ЕС да подпомага Ирак за насърчаването на демокрацията, правата на човека, доброто управление и принципите на правовата държава, включително чрез доразвиване на опита и постиженията на мисията на EUJUST LEX-IRAQ, чийто мандат за съжаление приключи на 31 декември 2013 г., заедно с усилията на UNAMI и на специалния представител на генералния секретар на ООН за подпомагане на правителството на Ирак в укрепването на демократичните институции и процеси, насърчаването на принципите на правовата държава, улесняването на регионалния диалог, подобряването на предоставяните основни услуги и осигуряването на защита на правата на човека; приветства програмата за изграждане на капацитет, започната на 22 януари 2014 г., финансирана от ЕС и осъществявана от Службата на ООН за проектни услуги, за да помага на иракския върховен комисариат по правата на човека да изпълнява своя мандат за насърчаване и защита на правата на човека в Ирак;
9. Приветства приемането на 4 ноември 2013 г. на измененията в иракския изборителен закон, които проправят пътя за провеждането на общите избори, насрочени за 30 април 2014 г.; изтъква значението на тези избори за продължаването на демократичния преход в Ирак и призовава всички участници да гарантират, че изборите ще бъдат приобщаващи, прозрачни, надеждни и ще се проведат навреме; призовава ЕСВД да подпомага иракското правителство възможно най-активно в практическата подготовка;
10. Изразява дълбока загриженост относно големия брой на екзекуциите в Ирак; призовава иракските органи да въведат мораториум върху изпълнението на всички смъртни присъди; счита, че реформата на съдебната система е от първостепенно значение, за да се възстанови чувството за сигурност сред гражданите на Ирак, и следва да включва преразглеждане на Закона за борба с тероризма, който осигурява значително по-ниска степен на защита на заподозрените и задържани лица, отколкото Наказателно-процесуалният кодекс, и призовава да се сложи край на безнаказаността, по-специално за държавните сили за сигурност;
11. Призовава всички държавни и недържавни участници да зачитат свободата на печата и на медиите и да защитават журналистите и новинарските издания от насилие; признава, че свободният печат и свободните меди са важна част от функциониращата демокрация, тъй като предоставят достъп до информация и платформа за гражданите;
12. Призовава ЕС да изгради обща позиция за забрана на използването на боеприпаси с обеднен уран и да окаже подкрепа за лечението на жертвите, в т.ч. на пострадалите от химическо оръжие, и за евентуалното обеззаразяване на засегнатите райони;
13. Счита, че неотдашните преговори между групата „Е3+3“ и Иран също предоставят възможност за стабилизиране на Ирак, при условие че всички съседни сили прекратят намесата във вътрешните работи на Ирак;
14. Решително осъжда ракетното нападение срещу лагера Хурия на 26 декември 2013 г., което според различни източници е отнело живота на няколко жители на лагера и е довело до раняването на други; подчертава, че обстоятелствата, свързани с този брутален инцидент, трябва да бъдат изяснени; призовава иракските органи да засилят мерките за сигурност около лагера, така че да защитят неговите жители от всякакво по-нататъшно насилие; настоятелно призовава иракското правителство да разкрие извършителите на нападението и от тях да бъде потърсена отговорност; отбелязва, че ЕС приканва всички заинтересовани страни да подпомагат работата на върховния комисар на ООН за бежанците при преместването на всички жители на лагера Хурия на постоянно и безопасно място извън Ирак в най-кратък срок;
15. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, Съвета, Комисията, специалния представител на ЕС за правата на човека, правителствата и парламентите на държавите членки, правителството и Съвета на представителите на Ирак, регионалното правителство на Кюрдистан, генералния секретар на Организацията на обединените нации и Съвета на Организацията на обединените нации по правата на човека.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0172

Употребата на въоръжени безпилотни самолети

Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно използването на въоръжени безпилотни летателни апарати (2014/2567(RSP))

(2017/C 285/16)

Европейският парламент,

- като взе предвид докладите относно употребата на въоръжени безпилотни летателни апарати на специалния докладчик на ООН за извънсъдебните екзекуции, екзекуциите по бързата процедура и произволните екзекуции от 28 май 2010 г. и от 13 септември 2013 г. и на специалния докладчик на ООН за насърчване и защита на правата на човека и основните свободи в рамките на борбата с тероризма от 18 септември 2013 г.,
 - като взе предвид изявлението на генералния секретар на ООН Бан Ки Мун от 13 август 2013 г. относно използването на въоръжени безпилотни летателни апарати,
 - като взе предвид изслушването относно последиците за правата на човека от използването на безпилотни летателни апарати, проведено на 25 април 2013 г. от парламентарната подкомисия по правата на човека съвместно с подкомисията по сигурност и отбрана,
 - като взе предвид своето проучване от 3 май 2013 г. на тема „Последици за правата на човека от използването на безпилотни летателни апарати и безпилотни работи при военни действия“,
 - като взе предвид заключенията на Съвета от 19 и 20 декември 2013 г. относно подготвителните работи за програма за европейски дистанционно управляеми безпилотни летателни системи със средна височина и голяма продължителност на полета от следващо поколение;
 - като взе предвид член 110, параграф 2 и параграф 4 от своя правилник,
- A. като има предвид, че използването на дистанционно управляеми безпилотни летателни системи (наричани по-долу „безпилотни летателни апарати“) за целите на смъртоносни извънтериториални операции рязко се е увеличило през последното десетилетие;
- B. като има предвид, че неизвестен брой цивилни граждани са били убити, тежко ранени или травмирани в ежедневния си живот при нападения от безпилотни летателни апарати извън обявени зони на конфликт;
- B. като има предвид, че в случай на твърдения за цивилни жертви в резултат на нападения от безпилотни летателни апарати, държавите имат задължението да провеждат бързи, независими разследвания и, ако твърденията се окажат верни, да пристъпят към общественото приписване на отговорност, наказание на виновните лица и осигуряване на достъп до обезщетение, включително плащане на компенсация на семействата на жертвите;
- Г. като има предвид, че член 51, параграф 2 от допълнителен протокол I към Женевските конвенции гласи, че „актове или заплахи за насилие, чиято основна цел е да се разпространява ужас сред цивилното население, са забранени“;
- Д. като има предвид, че нападения от безпилотни летателни апарати извън обявена война от държава на територията на друга държава без съгласието на последната или на Съвета за сигурност на ООН представлява нарушение на международното право и на териториалната цялост и суверенитета на тази страна;
- Е. като има предвид, че международното право в областта на правата на човека забранява произволните убийства във всички ситуации; като има предвид, че международното хуманитарно право не разрешава целенасочени убийства на лица, намиращи се в невоюващи държави;
- Ж. като има предвид, че всички разходи, произтичащи от операции, които имат военни или отбранителни последици, са изключени от финансиране от бюджета на ЕС (член 41, параграф 2 от ДЕС);
3. като има предвид, че седем държави членки (Германия, Гърция, Испания, Италия, Нидерландия, Полша и Франция) са подписали писмо за деклариране на намерение до Европейската агенция по отбрана, в което ѝ възлагат да изготви проучване за съвместно производство на летателни апарати със средна височина и голяма продължителност на полета, които да могат да се използват за нападения срещу военни обекти или за наблюдение на кораби, превозващи мигранти в Средиземно море, като по този начин е положено началото на проект за изработване на европейски дистанционно управляеми безпилотни летателни системи;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- И. като има предвид, че проучванията в областта на изследователската и развойната дейност, свързани с производството на безпилотни летателни апарати, били те военни или цивилни, са обект на подкрепа със средства на ЕС и като има предвид, че е планирано това да продължи и за в бъдеще;
1. Изразява дълбокото си безпокойство, предизвикано от употребата на въоръжени безпилотни летателни апарати извън международната правна рамка; настоятелно призовава ЕС да разработи подходящ отговор под формата на политика както на европейско, така и на световно равнище, който да отстоява правата на човека и международното хуманитарно право;
 2. Призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, държавите членки и Съвета:
 - а) да се противопоставят на и да забранят практикуването на извънсъдебни целенасочени убийства;
 - б) да гарантират, че държавите членки, в съответствие с правните си задължения, не извършват незаконни целенасочени убийства, нито улесняват извършването на такива убийства от други държави;
 - в) да включат въоръжените безпилотни летателни апарати в съответните европейски и международни режими за обезоръжаване и контрол над оръжията;
 - г) да забранят разработването, производството и употребата на изцяло автономни оръжия, позволяващи осъществяването на нападения без човешка намеса;
 - д) да се ангажират с гаранции за това, че в случаите, когато има основателни подозрения, че в рамките на тяхната юрисдикция дадено лице или единица вероятно са свързани с незаконно целенасочено убийство в чужбина, се вземат мерки в съответствие с техните вътрешни и международни правни задължения;
 - е) да подкрепят работата и наблюденията, основаващи се на препоръките на специалния докладчик на ООН за извънсъдебните екзекуции, екзекуциите по бързата процедура и произволните екзекуции и на специалния докладчик на ООН за насърчаване и защита на правата на човека и основните свободи в рамките на борбата с тероризма;
 3. Настоятелно призовава Съвета да приеме обща позиция на ЕС относно използването на въоръжени безпилотни летателни апарати;
 4. Призовава ЕС да насърчава по-голяма прозрачност и отчетност от страна на трети държави при употребата на въоръжени безпилотни летателни апарати по отношение на правното основание за тяхното използване и оперативната отговорност, да дава възможност за съдебно разглеждане на нападенията с безпилотни самолети и да гарантира, че жертвите на неправомерни нападения на безпилотни самолети имат ефективен достъп до средства за правна защита;
 5. Освен това призовава Комисията надлежно да информира Парламента относно използването на средства на ЕС за всички проекти в областта на научноизследователската и развойната дейност, свързани с производството на безпилотни летателни апарати; призовава за извършването на оценки на въздействието в областта на правата на човека по отношение на бъдещи проекти за разработване на безпилотни летателни апарати;
 6. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на Европейската служба за външна дейност, на парламентите на държавите членки, на специалния докладчик на ООН за извънсъдебните екзекуции, екзекуциите по бързата процедура и произволните екзекуции, на специалния докладчик на ООН за насърчаване и защита на правата на човека и основните свободи в рамките на борбата с тероризма, и на генералния секретар на ООН.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0173

Основните права в Европейския съюз през 2012 г.

Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно положението на основните права в Европейския съюз (2012 г.) 2013/2078(INI)

(2017/C 285/17)

Европейският парламент,

- като взе предвид преамбюла на Договора за Европейския съюз (по-нататък наричан Договор за ЕС), по-специално тире 2 и тирета 4—7 от него,
- като взе предвид по-конкретно член 2, член 3, параграф 3, второ тире и членове 6 и 7 от Договора за Европейския съюз, както и членовете от ДЕС и ДФЕС, свързани със спазването, насърчаването и защитата на основните права в ЕС,
- като взе предвид Хартата за основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г. (по-нататък наричана Хартата), прогласена на 12 декември 2007 г. в Страсбург и влязла в сила с Договора от Лисабон през декември 2009 г.,
- като взе предвид Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС), съдебната практика на Европейския съд за правата на човека, конвенциите, препоръките, резолюциите и докладите на Парламентарната асамблея, на Съвета на министрите, на комисаря по правата на човека и на Венецианската комисия на Съвета на Европа,
- като взе предвид Европейска социална харта, преразгледана през 1996 г., както и съдебната практика на Европейския комитет по социалните права;
- като взе предвид конвенциите на ООН за защита на правата на човека и основните свободи,
- като взе предвид Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания, по която ЕС е страна, както и почти всички държави членки в него;
- като взе предвид ръководните принципи относно крайната бедност и правата на човека, приети на 27 октомври 2012 г. от Съвета на ООН по правата на човека (A/HRC/21/39);
- като взе предвид съобщенията на Комисията, озаглавени „Член 7 от Договора за Европейския съюз — зачитане и насърчаване на ценностите, на които се основава Съюзът“ (COM(2003)0606), „Стратегия за ефективно прилагане на Хартата на основните права от Европейския съюз“ (COM(2010)0573) и „Оперативни насоки за вземане под внимание на основните права в изготвяните от Комисията оценки на въздействието“ (SEC(2011)0567),
- като взе предвид заключенията относно дейностите и инициативите на Съвета по прилагането на Хартата на основните права на Европейския съюз, приета от Съвета на 23 май 2011 г., и на насоките на Съвета относно методологичните етапи, които трябва да се следват, за да се провери съвместимостта със зачитането на основните права от подготвителните органи на Съвета ⁽¹⁾,
- като взе предвид доклада на Комисията за 2013 година относно доклада за 2012 година относно прилагането на Хартата на основните права на ЕС (COM(2013)0271), и придружаващите ги работни документи,
- като взе предвид Доклада за гражданството на ЕС за 2013 г., озаглавен „Граждани на ЕС: вашите права, вашето бъдеще“ (COM(2013)0269),
- като взе предвид „Стокхолмската програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“ ⁽²⁾;
- като взе предвид съобщението на Комисията относно рамката на ЕС за национални стратегии за интегриране на ромите до 2020 г. (COM(2011)0173) и заключенията на Европейския съвет от 24 юни 2011 г.,

⁽¹⁾ Документ 10140/11 на Съвета от 18 май 2011 г.

⁽²⁾ ОВ С 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Стъпки напред в прилагането на националните стратегии за интегриране на ромите“ (COM(2013)0454) и предложението за препоръка на Съвета относно ефективни мерки за интегриране на ромите в държавите членки (COM(2013)0460),
- като взе предвид Рамково решение 2008/913/ПВР на Съвета от 28 ноември 2008 година относно борбата с определени форми и прояви на расизъм и ксенофобия посредством наказателното право ⁽¹⁾,
- като взе предвид Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. за прилагане на принципа на равно третиране на лица, без разлика на раса или етнически произход ⁽²⁾, Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ⁽³⁾ и предложението за директива на Съвета за прилагане на принципа на равно третиране на лицата без оглед на религиозна принадлежност или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация (COM(2008)0426),
- като взе предвид Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ⁽⁵⁾,
- като взе предвид решенията и съдебната практика на Съда на Европейския съюз и съдебната практика на националните конституционни съдилища, които се позовават на Хартата при тълкуването на националното законодателство,
- като взе предвид речта на председателя Барозу за състоянието на Съюза, произнесена в Европейския парламент на 11 септември 2013 г. и речта на г-жа Рединг за Европейския съюз и принципите на правовата държава, произнесена на 4 септември 2013 г. в Центъра за европейски политически изследвания (CEPS) (Брюксел),
- като взе предвид писмото, изпратено на 6 март 2013 г. от министрите на външните работи на Германия, Дания, Финландия и Нидерландия до председателя на Комисията г-н Барозу, в което се призовава за създаване на механизъм за насърчаване на спазването на основните ценности в държавите членки,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 6 и 7 юни 2013 г. относно основните права и принципите на правовата държава и относно доклада на Комисията от 2012 г. относно прилагането на Хартата за основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид заключенията от конференцията „Европа на равнопоставени граждани: равенство, основни права и принципи на правовата държава“, организирана от ирландското председателство на Съвета на 9 и 10 май 2013 г.;
- като взе предвид Четвъртия годишен симпозиум на Агенцията за основните права на Европейския съюз (FRA) на 7 юни 2013 г., озаглавен „Насърчаване на принципите на правовата държава в ЕС“,
- като взе предвид проекта за заключения на Съвета относно оценката на работата на Агенцията за основните права на Европейския съюз от 13 септември 2013 г.,
- като взе предвид дейностите, годишните доклади, проучванията и становищата на FRA и по-специално годишния доклад за положението с основните права в ЕС през 2012 г.,
- като взе предвид съвместния доклад на FRA, ПРООН, Световната банка и Комисията, озаглавен „Положението на ромите в 11 държави членки на ЕС — Преглед на резултатите от проучването“ публикуван през май 2012 г.,

⁽¹⁾ ОВ L 328, 6.12.2008 г., стр. 55.

⁽²⁾ ОВ L 180, 19.7.2000 г., стр. 22.

⁽³⁾ ОВ L 303, 2.12.2000 г., стр. 16.

⁽⁴⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽⁵⁾ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- като взе предвид доклада, публикуван през април 2013 г., на специалния докладчик на ООН по човешките права на мигрантите относно управлението на външните граници на Европейския съюз и въздействието му върху човешките права на мигрантите,
- като взе предвид докладите и проучванията на неправителствени организации (НПО) по въпросите на правата на човека и съответните проучвания, поискани от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, и особено проучването „Тристранна връзка между основните права, демокрацията и правовата държава в ЕС — към европейски механизъм от Копенхаген“,
- като взе предвид своите резолюции относно основните права и правата на човек, по-конкретно резолюцията си от 15 декември 2010 г. относно положението на основните права в Европейския съюз (2009 г.) — действително прилагане след влизането в сила на Договора от Лисабон ⁽¹⁾ и резолюцията си от 12 декември 2012 г. относно положението на основните права в Европейския съюз (2010—2011 г.) ⁽²⁾,
- като взе предвид резолюцията си от 22 април 2004 г. относно рисковете за нарушаване на свободата на изразяване и информация в Европейския съюз и особено в Италия (член 11, параграф 2 от Хартата за основните права) ⁽³⁾,
- като взе предвид резолюцията си от 8 юни 2005 г. относно защитата на малцинствата и антидискриминационните политики в разширена Европа ⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 10 юли 2008 г. относно преброяването на ромите в Италия на етническа основа ⁽⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 17 септември 2009 г. относно литовския Закон за защита на непълнолетни лица от вредното въздействие на публична информация ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 9 септември 2010 г. относно положението на ромите и свободата на движение в Европейския съюз ⁽⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 19 януари 2011 г. относно нарушаване на правото на свобода на изразяването и дискриминация на основата на сексуална ориентация в Литва ⁽⁸⁾,
- като взе предвид резолюцията си от 9 март 2011 г. относно стратегията на ЕС за интеграция на ромите ⁽⁹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 10 март 2011 г. относно закона за медиите в Унгария ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 21 май 2013 г. относно хартата на ЕС: норми за свободата на медиите в Европа ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 24 май 2012 г. относно борбата срещу хомофобията в Европа ⁽¹²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 14 март 2013 г. относно засилването на борбата срещу расизма, ксенофобията и престъпленията от омраза ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 169 Е, 15.6.2012 г., стр. 49.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0500.

⁽³⁾ ОВ С 104 Е, 30.4.2004 г., стр. 1026.

⁽⁴⁾ ОВ С 124 Е, 25.5.2006 г., стр. 405.

⁽⁵⁾ ОВ С 294 Е, 3.12.2009 г., стр. 54.

⁽⁶⁾ ОВ С 224 Е, 19.8.2010 г., стр. 18.

⁽⁷⁾ ОВ С 308 Е, 20.10.2011 г., стр. 73.

⁽⁸⁾ ОВ С 136 Е, 11.5.2012 г., стр. 50.

⁽⁹⁾ ОВ С 199 Е, 7.7.2012 г., стр. 112.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 199 Е, 7.7.2012 г., стр. 154.

⁽¹¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0203.

⁽¹²⁾ ОВ С 264 Е, 13.9.2013 г., стр. 54.

⁽¹³⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0090.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- като взе предвид своята резолюция от 15 септември 2011 г. относно усилията на ЕС за борба с корупцията ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 23 октомври 2013 г. относно организираната престъпност, корупцията и изпирането на пари: препоръки относно действията и инициативите, които следва да бъдат предприети (окончателен доклад) ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 3 юли 2013 г. относно положението с основните права: стандарти и практики в Унгария (съгласно резолюцията на ЕП от 16 февруари 2012 г.) ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 11 септември 2012 г. относно предполагаемо използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници: последващи мерки във връзка с доклада на временната комисия на Европейския парламент по предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници ⁽⁴⁾ и последващата резолюция от 10 октомври 2013 г. ⁽⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 11 септември 2013 г. относно застрашените от изчезване европейски езици и езиковото многообразие в Европейския съюз ⁽⁶⁾,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените от 1979 г.,
- като взе предвид Европейския пакт за равенство между половете (2011—2020 г.), приет от Съвета през март 2011 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 21 септември 2010 г., озаглавено „Стратегия за равенство между жените и мъжете 2010—2015 г.“ (COM(2010)0491),
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието срещу жени и домашното насилие от 7 април 2011 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 5 април 2011 г. относно приоритетите и очертаването на новата политическа рамка на ЕС за борба с насилието срещу жени ⁽⁷⁾ и своята резолюция от 6 февруари 2013 г. относно 57-мата сесия на Комисията по статута на жените към ООН (КСЖ): премахване и предотвратяване на всички форми на насилие срещу жените и момичетата ⁽⁸⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 24 май 2012 г. с препоръки към Комисията относно прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените за равен труд или за труд с равна стойност ⁽⁹⁾,
- като взе предвид работни документи I и II относно положението с основните права в Европейския съюз през 2012 г. (докладчик Луи Мишел),
- като взе предвид публичното изслушване, проведено на 5 ноември 2013 г. от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи относно „Положението на основните права в Европейския съюз: как да се засилят основните права, демокрацията и правовата държава в ЕС“,
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и становищата на комисията по заетост и социални въпроси и на комисията по правата на жените и равенството между половете (A7-0051/2014),

⁽¹⁾ ОВ С 51 Е, 22.2.2013 г., стр. 121.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0444.

⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0315.

⁽⁴⁾ ОВ С 353 Е, 3.12.2013 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0418.

⁽⁶⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0350.

⁽⁷⁾ ОВ С 296 Е, 2.10.2012 г., стр. 26.

⁽⁸⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0045.

⁽⁹⁾ ОВ С 264 Е, 13.9.2013 г., стр. 75.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- А. като има предвид, че европейската интеграция е политически проект, роден от пепелищата на Втората световна война и от преследванията и репресиите срещу отделните хора, упражнявани от тоталитарни режими, и като има предвид, че целта ѝ е да приобщи трайно европейските държави към демокрацията и правовата държава с цел защитаване и насърчаване на правата на човека, основните права, равенството и защитата на малцинствата, въз основа на Всеобщата декларация за правата на човека, Европейската конвенция за правата на човека и други инструменти относно правата на човека и основните свободи, и да се избегне връщането към какъвто и да е авторитарен режим;
- Б. като има предвид, че отделният индивид, гражданин или пребиваващ на територията на Съюза, трябва да бъде в центъра на Европейския съюз, и че основните права предпазват личността от възможни намеси, злоупотреби и насилие от органите — на всички равнища — по отношение на личния му живот, и на свободите и правата му; и като има предвид, че зачитането и насърчаването на правата на човека, на основните свободи, демокрацията и на ценностите и принципите, установени в договорите на ЕС и в международните инструменти за защита на правата на човека (ВДПЧ, ЕСПЧ, Международния пакт за граждански и политически права, Международния пакт за икономически, социални и културни права, и др.), те трябва да бъдат в центъра на европейската интеграция;
- В. като има предвид, че Европейският съюз разработи основни постижения на правото, които имат за цел да осигурят спазването, защитата и насърчаването на основните права, включително чрез развитието на критериите от Копенхаген, включването на членове 2, 6 и 7 в Договора за ЕС, Хартата на основните права, задължението за присъединяване към Европейската конвенция за правата на човека, както и чрез съответните разпоредби в националните правни уредби на държавите членки;
- Г. като има предвид, че с влизането в сила на Договора от Лисабон, Хартата преобразува ценностите и принципите в конкретни и противопоставими права, и като има предвид, че тъй като има същата стойност като Договора от Лисабон, Хартата се превърна в правно обвързваща за институциите, органите и агенциите на ЕС, така както и за държавите членки, в рамките на прилагането на законодателството на ЕС,
- Д. като има предвид, че трябва да се създаде, насърчи и укрепи истинска култура по отношение на основните права както в институциите на ЕС, така и в държавите членки, по-специално при въвеждането и прилагането на правото на Съюза, независимо дали във вътрешен план или в рамките на отношенията с трети държави; като има предвид, че прилагането на тези ценности и принципи следва да се основава също и на ефективно наблюдение на зачитането на основните, гарантирани в Хартата права, например при изготвянето на законодателните предложения; като има предвид, че други съображения не могат да имат предимство пред зачитането и гарантирането на посочените основни права, защото това би създавало риск от дискредитиране на ролята и образа на Европейския съюз по отношение на правата на човека, по-специално в отношенията му с трети държави,
- Е. като има предвид, че Европейският парламент действа въз основа на презумпция и взаимно доверие, че държавите членки на ЕС, спазват демокрацията, правовата държава и основните права, както това е установено в ЕКПЧ и в Хартата на основните права на ЕС, особено във връзка с развитието на пространство на свобода, сигурност и правосъдие и действието на принципа на взаимното признаване;
- Ж. като има предвид, че принципът на взаимно признаване води до положение, в което хората могат да бъдат прехвърляни от една юрисдикция към друга без никакъв предварителен контрол на съответните решения по отношение на спазването на правата на човека;
- З. като има предвид, че Съдът на Европейския съюз подчерта в съединени дела C-411/10 и C-493/10, че посочената презумпция за съответствие с основните права трябва да бъде оборима и че следователно съдиите трябва да проверят дали има основания да се счита, че съществуват системни недостатъци в съдебната система на другите държави членки;
- И. като има предвид, че следователно е необходимо да се гарантира, че националните органи разполагат с достатъчно налични доказателства, за да вземат информирано решение, като например дали съществуват или не системни недостатъци в съдебните системи на държавите членки;
- Й. като има предвид, че корупцията причинява социални вреди и води до нарушения на основните права, тъй като организирани престъпни групи я използват за извършване на други тежки престъпления като например трафик на хора; като има предвид, че ефективна, независима и безпристрастна съдебна система е от основно значение за правовата държава и за гарантиране на защитата на основните права и гражданските свободи в Европа;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- К. като има предвид, че Европейският съюз преминава през период на икономическа и финансова криза, но и на демократична и конституционна криза, както се вижда от неотдашните събития в някои държави членки, и като има предвид, че тези проблеми подчертаха липсата на подходящи инструменти за справяне с тази криза, както и липсата на политическа воля и трудностите при прилагането на механизмите на мониторинг, оценка и санкциониране, предвидени от действащите договори и по-специално изискванията по член 2 и член 7 от Договора за ЕС;
- Л. като има предвид, че Европейският парламент неколкратно е призовавал за укрепване на механизмите за гарантиране на спазването, защитата и насърчаването на ценностите на Съюза, установени в член 2 от Договора за ЕС и за справяне с кризисните ситуации в Съюза и в държавите членки, и като има предвид, че в момента се провежда дебат относно създаването на „нов механизъм“, като Комисията, Съвета и държавите членки се присъединиха към позицията на Парламента и на НПО по този въпрос;
- М. като има предвид, че Агенцията на Европейския съюз за основните права подчерта в основната част на годишния си доклад за 2012 г., посветен на „Европейският съюз като общност на ценности: защита на основните права във времена на криза“, че общото разбиране на ценностите, посочени в член 2 и на правните задължения, произтичащи от него, са стремеж, който призовава за установяване на постоянен диалог в рамките на ЕС;
- Н. като има предвид, че Комисията посочи, че желае да укрепи принципите на правовата държава в Европейския съюз и че тя би могла да предложи да се използват официални уведомителни писма в рамките на член 7, параграф 1 от Договора за ЕС, без да се променя Договора; като има предвид, че Комисията също така посочи необходимостта от изменение на Договорите и съобщи, че може да предложи изменения преди края на 2013 г. или в началото на 2014 г., за да организира дебат по време на изборите (включително и относно член 7) и да потърси общо съгласие относно тези предложения, чиято цел би следвало да е да гарантира, че политиката на ЕС по отношение на основните права в ЕС се основава на ясни правила и механизми, обективни показатели, данни и доказателства, които са прозрачни, справедливи и предвидими и предоставят стабилна защита на индивидуалните права, демокрацията и правовата държава;
- О. като има предвид, че всяко решение в тази област следва да позволи, във възможно най-кратки срокове да се осигури правилното прилагане на членове 2, 6 и 7 от ДЕС и да се гарантира, че всяко взето решение се основава на обективни критерии и оценка, и по този начин да се преодолеят критиките относно липсата на показатели и критерии за оценка, разлики в третирането и политическа пристрастност;
- П. като има предвид, че в рамките на Европейския съюз и в държавите членки все още се извършват множество нарушения на основните права, както сочат (годишните и специалните) доклади на Комисията, на FRA, Съвета на Европа (годишни доклади и съдебни решения на Европейския съд по правата на човека, документи и доклади на Европейския комисар по правата на човека, документи на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа), документи на ООН (включително документи и доклади на Съвета на ООН по правата на човека, на върховния комисар на ООН по правата на човека, на специални докладчици и др.), документи на неправителствени организации (като Хюман Райтс Уоч, Амнести Интернешънъл, Институт Отворено общество, ИЛГА-Европа, Европейски съвет за бежанците и изгнаниците ECRE, Репортери без граници, Фрийдъм хаус и др.), и др.; като има предвид, че посочените нарушения изискват подходящ отговор от страна на Комисията, Съвета и държавите членки с оглед на тежкия им характер и честотата им;
- Р. като има предвид, че тези организации изразиха и докладваха своята загриженост, по-специално по отношение на положението на ромите, мигрантите, лицата, търсещи убежище, бежанците, малцинствата и ЛГБТ лицата, медиите и журналистите, действията на силите за сигурност, на полицията, на тайните служби, на разследванията, необходими с оглед подвеждането под отговорност и наказването на отговорните за нарушения на правата на човека, за участието на държавите в актове на изтезание и малтретиране в трети държави, за използването на получени по такъв начин доказателства, за условията за задържане и за лошото отношение към задържаните;
- С. като има предвид, че преамбюлт на Договора за Европейския съюз, членове 8, 9, 10, 19 и 21 от Хартата на основните права на ЕС, както и съдебната практика на Съда на ЕС, са признавали значимостта на основните социални права, чрез включването им във водещите принципи на правото на Съюза, като по този начин ясно посочиха, че ЕС трябва да гарантира основните права и свободи, като синдикалните права, правото на провеждане на стачка, правото на сдружаване, на събрания и др., във вида, в който са определени в Европейската социална харта и като има предвид, че член 151 от Договора за функционирането на Европейския съюз съдържа изрично позоваване на основните социални права, установени в Европейската социална харта;
- Т. като има предвид, че членове 2 и 3 от Хартата на основните права признават правото на живот и правото на лична неприкосновеност;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- У. като има предвид, че в Европейския съюз има около 100 милиона деца и около 80 милиона европейски граждани с увреждания; като има предвид, че лицата с увреждания, особено децата все още се сблъскват с липса на помощ и подкрепа за приобщаването им в училищата, с трудности в достъпа до сгради или услуги и с проблеми относно това да бъдат чути и да участват във вземането на решения, касаещи живота им; като има предвид, че като страна по Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, ЕС има задължението да насърчава, защитава и спазва правата на хората с увреждания, както са залегнали в Конвенцията, да приеме стратегия за изпълнение на Конвенцията и да гарантира, че политиките, както и действащото и бъдещото първично и производно право, са в съответствие с разпоредбите на Конвенцията;
- Ф. като има предвид, че жените и момичетата са основните жертви на насилието, основано на пола, като се има предвид, че според оценките, проведени в ЕС, 20—25 % от жените са били жертви на физическо насилие поне веднъж в живота си; като има предвид, че стотици хиляди жени, които живеят в Европа са били подложени на генитално осакатяване, а хиляди момичета са изложени на риск;
- Х. като има предвид, че жените в ЕС печелят с около 16 % по-малко на час от мъжете;
- Ц. като има предвид, че бедността, неравенството между половете и стереотипите по отношение на пола увеличават риска от насилие и други форми на експлоатация, включително трафик на жени и проституция, и възпрепятстват пълното участие на жените във всички сфери на живота;
- Ч. като има предвид, че основните свободи, правата на човека и равните възможности следва да бъдат гарантирани за всички граждани в Европейския съюз; като има предвид все пак, че защитата на националните малцинства и регионалните и малцинствени езици в разширения ЕС е основен проблем, който не може да бъде разрешен само чрез борба с ксенофобията и дискриминацията, но чрез приемането на специфични правни, лингвистични, културни, социални и т.н. режими и начини на третиране;
1. Подчертава факта, че политическият, исторически и етичен проект на Европейския съюз съдържа ангажимент за обединяване на държави, които споделят и заедно насърчават общи европейски ценности, като установените в член 2 от Договора за ЕС и в Хартата на основните права, както и в ЕКПЧ, включително зачитането на човешкото достойнство, демокрацията, принципите на правовата държава, основните права, равенството, свободата, недопускането на дискриминация и защитата на малцинствата, които са тясно свързани помежду си и които се обуславят взаимно, и поради това счита, че основен стълб на европейската идентичност е и трябва да бъде насърчаването във вътрешен и в международен план на правата на човека, на основните свободи и на демокрацията, които представляват европейски ценности;
2. Препоръчва Парламентът, Комисията и Съветът да признаят наличието на позитивни задължения за закрила и насърчаване на правата на човека; подчертава също така, че зачитането на основните права и свободи предполага действия на различни равнища; подчертава ролята, която изпълняват в тази област регионалните и местните органи, НПО и гражданското общество, и призовава Комисията и Съвета да подобрят сътрудничеството си с тези действащи лица;
3. Припомня на институциите на Съюза и на държавите членки необходимостта да спазват задълженията си за зачитане на основните свободи и права; отбелязва, че участието в международни договори за защитата и насърчаването на правата на човека може само да укрепи закрилата на основните права в ЕС;
4. Осъжда тревожните тенденции, свързани с нарушения на основните права в Европейския съюз, по-специално по отношение на имиграцията и предоставянето на убежище, с дискриминация и нетърпимост, насочени най-вече към определени групи от населението (малцинства и мигранти), както и във връзка със сигурността и тероризма, свободата на печата, свободното движение в рамките на Съюза, социалните и синдикалните права; все по-често забелязва, че държавите членки възприемат поведение, което пречи на зачитането на тези основни права и свободи в държавите членки, по-специално по отношение на ромите, жените, ЛГБТ лица, търсещите убежище лица, мигрантите и други уязвими групи от населението;

Институционални въпроси

5. Подчертава, че за Европейския съюз, за неговите институции и за държавите членки е от съществено значение да се гарантира спазването на общите европейски ценности, установени в член 2 от ДЕС и че е необходимо спешно да се приложат и приведат в действие всички инструменти в тази област, които понастоящем са предвидени от Договорите, както и да се подготвят необходимите изменения, които следва да се внесат в Договорите; подчертава, че задължението за изпълнение на критериите от Копенхаген не отпада след присъединяването, а остава валидно за държавите членки, че основните права са част от първичното право на Съюза и че те трябва да се спазват при прилагането на правото на Съюза от всеки един съд или орган, независимо дали на равнището на Съюза или на национално равнище; във връзка с това изразява съжаление по-конкретно за бавния ход на преговорите за присъединяване към ЕКПЧ и за това, че присъединяването на ЕС към ЕКПЧ все още не е приключило;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

6. Припомня на европейските институции и на държавите членки, че всяка политика, отнасяща се до основните права, следва на първо място да предотвратява извършването на нарушения, по-специално чрез достъпни инструменти за превенция и средства за правна защита преди да се вземе решение или мярка, с цел да се даде възможност за разглеждане и решаване на конкретни случаи във възможно най-кратък срок и по ефикасен, честен, справедлив и недискриминационен начин;
7. Изразява своето убеждение, че гражданите са все по-ангажирани със спазването, защитата и насърчаването на основните права, както е видно от мобилизацията и повишеното внимание, което се отделя на случаите на нарушения, злоупотреби или неравнопоставеност в ежедневието живот, както и в знакови или добре известни случаи, благодарение също и на по-доброто разпространение на информацията чрез новите технологии, социалните мрежи и медиите; припомня, че всяко нарушение, злоупотреба или неравнопоставеност подкопава демокрацията и принципите на правовата държава, както и доверието на гражданите в институциите и техните представители, по-специално лицата, които вземат решенията относно политиките; подчертава, че институциите и лицата, които вземат решенията относно политиките, трябва да осъзнаят и подкрепят този демократичен процес, чрез създаване на нови механизми за диалог с гражданите и засилване на гражданския, парламентарния, съдебния и медийния контрол върху държавните органи, които трябва да бъдат по-открити и прозрачни, за да служат по-добре на интересите на гражданите;
8. Счита, че с цел пълно използване на потенциала на Договорите, е необходимо:
- а) да се приключи процеса на присъединяване към Европейската конвенция за правата на човека и незабавно да се приведат в действие необходимите инструменти за цялостно изпълнение на това задължение, залегнало в Договорите, тъй като така на гражданите на Съюза ще се предостави допълнителен механизъм, чрез който те да упражняват човешките си права, наред с другото, чрез гарантиране на изпълнението от страна на държавите — членки на ЕС, на решенията на Европейския съд по правата на човека, и по-специално на „пилотните решения“; да се присъедини, в съответствие с призива на Съвета на Европа, към Европейската социална харта, подписана в Торино на 18 октомври 1961 г. и преразгледана в Страсбург на 3 май 1996 г.; и държавите членки да се присъединят и да ратифицират конвенциите на Съвета на Европа за правата на човека, да прилагат вече действащите инструменти на достиженията на правото на ЕС, както и да преразгледат клаузите за изключване, които могат да накърнят правата на техните граждани;
 - б) да се гарантира, че законодателните предложения и политики съответстват на Хартата и зачитат основните права, като се предприемат осезаеми стъпки, за да се гарантира, че на всеки един етап от съставянето на законодателството е извършена проверка за съответствие с Хартата, и че въздействието на законодателството на ЕС върху основните права и прилагането му от държавите членки са систематично разглеждани в докладите ѝ за оценка на прилагането на това законодателство, както и в годишния ѝ доклад относно мониторинга върху прилагането на правото на ЕС;
 - в) да гарантира, че Комисията, както и Съветът, когато той иницира законодателство, по целесъобразност, използват външния независим експертен опит на Агенцията за основните права (FRA);
 - г) да засили сътрудничеството между Комисията и държавите членки, както и с Европейския парламент и националните парламенти, за да подобрят прилагането на действащото законодателство на ЕС в областта на правата на човека;
 - д) да гарантира, че изготвянето и транспонирането на правото на ЕС, засягащо и развиващо основните права, е стабилно и осъществявано правилно, като се следва стриктна политика на оценка и мониторинг, и чрез сезиране на Съда на Европейския съюз за случаи на нарушения, по-специално в областите на компетентност на ЕС, като например недопускане на дискриминация, равенство, равенство на половете, увреждания, защита на данни, убежище и имиграция;
 - е) да гарантира насърчаването на подход, основан на спазването на принципите на правовата държава, който взема предвид начина на спазване на практика на основните права;
 - ж) да признае, че се изисква силна политическа воля за разрешаване на тези проблеми, особено във времена на икономическа и финансова криза;
 - з) да укрепи и гарантира прозрачност в междуинституционалния диалог относно основните права или когато става въпрос за интересите на европейските граждани;
 - и) да гарантира, че Комисията използва пълноценно действащите механизми и че предприема обективни оценки и разследвания, и започва производства за установяване на неизпълнение на задължения, при наличие на основателни предпоставки, с което се избягват двойните стандарти — винаги когато, при прилагането на законодателството на ЕС, държава членка наруши правата, залегнали в Хартата;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- й) да планира амбициозни, ефикасни и далновидни политики и програми за действие в областта на основните права и общите европейски ценности, по-специално с цел да се гарантира проактивното и системно съобразяване със задълженията на ЕС по отношение на борбата срещу дискриминацията и насърчаването на равенството, в съответствие с членове 8 и 10 от ДФЕС и в член 21 от Хартата;
 - к) да се установи по-системно и координирано сътрудничество на всички равнища, по-конкретно със Съвета на Европа и други международни организации, в зависимост от техния специфичен опит и с цел да се избегне дублиране;
 - л) да се оптимизира многообразието от вече налични механизми за предотвратяване на нарушаването на основни права в ЕС, справяне с нарушенията на основните права и избягване на търсенето на най-благоприятната правна система (*forum shopping*), и да се засили ролята, която могат да играят регионалните и местните органи, съвместно с организациите за защита на правата на човека;
 - м) да се изготвят сравнителни и обобщаващи таблици по държави, въз основа на които Комисията следва да даде специфични за всяка държава препоръки относно политиката във връзка с основните права, както тя го прави относно икономическата политика на ЕС-27; до следващата среща на високо равнище на Европейския съвет Съветът би могъл да одобри или измени тези препоръки, както и предложенията на Комисията във връзка с очевидни нарушения на основните права;
 - н) да се разработи механизъм за партньорски проверки с участието на националните органи за правата на човека, подобно на Комитета за подпомагане на развитието на ОИСР; всяка държава членка ще бъде обект на партньорска проверка веднъж на всеки три или четири години, като основните цели ще бъдат да се помогне на съответната държава да разбере по какъв начин би могла да подобри стратегията и структурите си по отношение на правата на човека; както и да определи и сподели добри практики в рамките на ЕС по отношение на политиката и стратегията във връзка с правата на човека;
 - о) да се въведе „нов механизъм от Копенхаген“, който да гарантира спазването, защитата и насърчаването на основните права и ценностите на Съюза, посочени в член 2 от Договора за ЕС и в Хартата на основните права;
9. Подчертава, че посоченият „нов механизъм от Копенхаген“, чиято цел е да установи ефективно и обвързващо наблюдение на спазването на критериите от Копенхаген от всяка държава членка, би могъл да бъде активиран незабавно въз основа на решение на Комисията с пълноправното участие на Парламента и че той следва:
- а) да определя показатели, въз основа на действащите или вече разработени и признати стандарти за основните права, като тези, разработени на равнището на ООН и Съвета на Европа, като отчита насоките на НПО, работещи в областта на правата на човека и основните свободи (FRA и Комисията);
 - б) се базира на обективни и надеждни данни и информация, структурирани около такива показатели, които впоследствие ще се доразвиват чрез прозрачен и заслужаващ доверие процес (FRA, Комисията);
 - в) да наблюдава положението в ЕС и в отделните държави членки, чрез редовен и обективен процес (FRA, Комисия, Съвет, Европейски парламент и национални парламенти);
 - г) да извършва обективни, съпоставителни и редовни оценки, както използва систематизиране за всяко от основните права и/или области от теми, и за всяка държава членка, като същевременно се стреми да постигне максимална съпоставимост, също въз основа на данните и препоръките на съществуващите механизми за контрол на Съвета на Европа, ООН и на институциите и органите на ЕС, в допълнение към информацията, предоставена от организациите на гражданското общество (доклади от FRA, годишни доклади на Комисията, годишни доклади на Парламента, годишни доклади на Съвета), и въз основа на това издава препоръки;
 - д) да установи европейски политически цикъл относно прилагането на член 2 от Договора за ЕС (демократията, принципи на правата държава, основни права, равенство), който да организира посочените етапи на годишна и многогодишна база, както и междуинституционален годишен форум, който да е посветен на посочените европейски ценности, по-конкретно защитата на основните права;
 - е) да събира всички съществуващи данни и анализи от национални, европейски и международни органи, за да гарантира, че наличната информация относно защитата на основните права, правовата държава, демокрацията и равенството е достъпна и видима;
 - ж) да гарантира, че ГД „Правосъдие“ и работната група по основните права, правата на гражданите и свободното движение на хора в Съвета работят с парламентарната комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи за установяване на редовен структурен диалог между тези институции и организациите на гражданското общество относно въпросите на основните права в ЕС;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- з) да разработи и приеме препоръки, както и ефективни и пропорционални санкции с действително възпиращ ефект (например временното спиране на ангажименти за предоставяне на средства от страна на европейските фондове, прилагането на някои актове и др.), за да се отговори на нарушенията на член 2 и член 7 от Договора за ЕС и да се гарантира, че установените в тях права се прилагат успешно;
- и) да включи система за ранно предупреждение, политически и технически диалог, официални уведомителни писма и „процедура на замразяване“, за което вече Парламентът отправи призив, за да се гарантира, че държавите членки, при искане от страна на институции на ЕС, временно спират приемането на закони, които може да не вземат под внимание или да нарушат основните права и правовия ред в ЕС; Комисията следва да провежда заседания на техническо равнище със съответните служби на държавите членки, но да не приключва преговори в области на политиката, различни от свързаните с член 2 от ДЕС, до осигуряване на пълното съответствие с член 2 от ДЕС;

10. Призовава Комисията, в сътрудничество с Агенцията за основните права, да приеме решение за установяване на такъв „нов механизъм от Копенхаген“, по подобие на направеното от нея в областта на наблюдението на корупцията в ЕС и в държавите членки, както и да преразгледа регламента за Агенцията за основните права с цел да ѝ предостави разширени правомощия и компетентност;

11. Призовава за създаване, за предпочитане съгласно междуинституционално споразумение, на „копенхагенска комисия“, съставена от независими високопоставени експерти по основните права, които да бъдат определени, наред с другото, от Парламента, чиято цел следва да е да гарантират съответствие на всички държави членки с общите ценности, установени в член 2 от ДЕС и постоянно съответствие с критериите от Копенхаген и да консултират и докладват по въпроси, свързани с основните права, до приемането на изменението на регламента за Агенцията за основните права, за да ѝ се позволи да упражнява по-широки правомощия относно контрола на дадени държави членки в областта на основните права, както неколкократно беше поискано от Парламента;

12. Препоръчва при наличието на риск от тежко нарушение на ценностите на Съюза да се стартира диалог между институциите на ЕС и засегнатата държава членка, както и възможност европейските институции да отправят препоръки, както това се предвижда от член 7, параграф 1 на Договора за ЕС; изцяло подкрепя предложението на Комисията да използва официални уведомителни писма в този контекст;

13. Приканва Комисията и Съвета заедно с Парламента да съставят контактна група за контрол на ефективното прилагане на ценностите на Съюза и конкретно за провеждане на съвместно оценяване на положението с основните права в конкретни случаи, които са посочени с безпокойство от някоя от трите институции на Съюза; призовава също тези институции да вземат предвид резолюциите на Съвета на Европа и решенията на Европейския съд по правата на човека;

14. Приветства изявленията на председателя на Комисията и заместник-председателя Рединг, в които се представя съобщение за евентуални изменения на Договорите, в допълнение към възможностите, предоставени от действащите Договори, и призовава компетентните си комисии да разгледат подробно следните предложения с цел засилване на защитата на основните права в Договорите на ЕС:

- преразглеждане на член 7 от Договора за ЕС като се добавя етап на „прилагане на член 2 от Договора за ЕС“ и се отдели фазата на „риска“ от тази на „нарушението“, като се предвидят различни прагове за мнозинството, укрепи се техническият и обективен анализ (а не само политическият), и се въведе засилен диалог с институциите на държавите членки, както и по-широк набор от подробни и предвидими санкции, приложими по време на процедурата;
- позоваване на член 121 от Договора за функционирането на Европейския съюз за разделяне на по-силни и подробни механизми за координация и наблюдение на основните права;
- разширяване обхвата на правните средства за защита и на правомощията на Комисията и на Съда на ЕС;
- препратка в договорите към Агенцията за основните права, включително правно основание, което позволява изменение на регламента за създаване на Агенцията, не единодушно, както е понастоящем, а чрез обикновената законодателна процедура;
- заличаване на член 51 от Хартата на основните права;
- предоставяне на възможност на Парламента за започване на процедури за нарушение на член 2 от ДЕС на равни начала с Комисията и Съвета и възможност FRA да предостави специализираната си помощ, необходима за производството;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

— преразглеждане на изискването за единодушие в области, свързани със спазването, защитата и насърчаването на основните права, като равенството и недискриминацията (например, член 19 от ДФЕС);

призовава също компетентните си комисии да изяснят прилагането и вероятното преразглеждане на процедурата, чрез която Парламентът може да задейства член 7 от ДЕС;

15. Призовава Агенцията за основните права да създаде обществено достъпен уебсайт за събиране и обработване на информация и документи, свързани с въпросите на основните права, изготвен от ООН, Съвета на Европа, ОССЕ, НПО, FRA, Европейския парламент, съдилищата, комисиите на националните парламенти, омбудсманите и т.н.; счита, че посочената информация следва да може да бъде открита по дата, държава, автор и право, за да предоставя източници и информация относно положението с основните права в ЕС и в неговите държави членки;

Специални права, въз основа на Хартата за основните права

Достойнство

16. Изразява загриженост по повод продължаващите случаи на накърняване на човешкото достойнство в Съюза и в неговите държави членки, чиито жертви са малцинствата, по-специално ромското население, лицата, търсещи убежище, мигрантите, лицата, заподозрени във връзки с тероризма и лицата, лишени от свобода, както и уязвими групи и лица в положение на бедност; подчертава, че публичните органи трябва да спазват абсолютната забрана на изтезанията и на жестоко, нечовешкото или унижително отношение, да извършват бързи, ефективни и задълбочени разследвания на всяко нарушение и да подвеждат виновните под отговорност;

17. Изразява загриженост относно многобройните случаи на малтретиране от страна на полицията и правоприлагащите органи и органите по поддръжане на реда, по-конкретно по отношение на използването на прекомерна сила срещу участници в мирни демонстрации и журналисти, прекомерното използване на несмъртоносни оръжия като палки, гумени куршуми и електрошокови пистолети „Тасер“; призовава държавите членки да гарантират наличието на идентификационни елементи върху униформите на силите за сигурност и да не предоставят никаква възможност за безнаказаност; настоятелно призовава да се сложи край на полицейските проверки, основани на етническо и расово профилиране; изразява загриженост относно налагането на все по-голям брой ограничения върху правото на събрания и мирни демонстрации, и изтъква, че правото на събрания, сдружаване и свобода на изразяване формират основата за правото на демонстрации; призовава държавите членки да не предприемат мерки, които биха заплашили или криминализирали упражняването на основните права и свободи, настоятелно ги призовава да вземат мерки, чрез които да гарантират, че до употребата на сила се прибегва единствено в изключителни и случаи и когато това е надлежно обосновано от реална и сериозна заплаха за обществения ред и припомня, че основната роля на силите на полицията е да гарантира сигурността и защитата на населението;

18. Отново потвърждава своята подкрепа на европейската инициатива за гарантиране на основните права на лишените от свобода лица и за гарантиране на реинтеграцията на задържаните лица в обществото след тяхното освобождаване; изразява загриженост относно катастрофалното равнище на пренаселеност на затворите в много държави членки, лошите условия в затворите и лошото отношение към лишените от свобода лица, и призовава да се постави началото на европейска инициатива, която да гарантира прилагането на препоръките на Европейския комитет срещу изтезанията и на решенията на Европейския съд по правата на човека, включително от страна на полицията и имиграционните центрове, и психиатричните болници; препоръчва да се предприемат мерки за намаляване на пренаселеността на затворите, като например избягване на прекомерното налагане на мярка предварително задържане, предвиждане на алтернативни на задържането наказания, разглеждане на възможността за декриминализиране на някои деяния и/или намаляване на сроковете, през които лицата могат да бъдат задържани, преди да им се повдигне обвинение;

19. Подновява искането си за цялостно разследване на сътрудничеството на европейските държави в програмите на САЩ и ЦРУ за „извънредно предаване“, полетите и тайните затвори на територията на Съюза, и подчертава, че държавите членки трябва да извършат ефикасни, безпристрастни, задълбочени, независими и прозрачни разследвания, както и че няма да бъде оставено място за безнаказаност; припомня на държавите членки, че забраната на изтезанията е абсолютна и че следователно не може да има позоваване на държавна тайна, за да се ограничи задължението на държавите да разследват тежки нарушения на правата на човека; подчертава, че в случай на несъответствие с горепосоченото, репутацията на държавите членки и доверието в поетите от тях ангажменти за защита на основните права ще бъдат изложени на риск;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

20. Подчертава, че атмосферата на безнаказаност по отношение на програмата на ЦРУ направи възможно продължаването на нарушаването на основните права в политиките за борба срещу тероризма на ЕС и САЩ, както стана ясно от дейностите за масов шпионаж на програмата за наблюдение на Агенцията за национална сигурност на САЩ и разузнавателните органи в различни държави членки, които са в процес на разглеждане от Парламента; призовава за преразглеждане на законодателството относно агенциите на ЕС и държавите членки в областта на сигурността и разузнаването, което да се съсредоточи най-вече върху предварителния съдебен и парламентарен контрол, и правото на обжалване, както и върху коригирането на събраните, съхранявани или обработвани от тези агенции данни;

21. Призовава онези държавите членки, които все още не са го направили, да транспонират изцяло и да въведат Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и да вземат подходящи мерки за гарантиране, че жертвите на трафика на хора получават адекватна подкрепа и защита, че трафикантите са преследвани и им се налагат ефективни, пропорционални и възпиращи санкции, като са взети също и превантивни мерки;

22. Призовава държавите членки изцяло да транспонират Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления, като вземат подходящи мерки за гарантиране на адекватна подкрепа и защита за жертвите на престъпления;

23. Призовава за зачитане на достойнството в края на живота, по-специално като се гарантира, че предварителните волеизявления за медицински дейности (living wills) се признават и зачитат;

24. Признава, че сексуалното и репродуктивното здраве и права (СРЗП) са съществен елемент от човешкото достойнство, който трябва да бъде разглеждан в по-широкия контекст на структурната дискриминация и неравенството между половете; призовава държавите членки да гарантират СРЗП чрез Агенцията за основните права и Европейския институт за равенство между половете (EIGE), не на последно място чрез осигуряване на програми и услуги за репродуктивно здраве, включително на видовете грижи и лекарства, необходими за доброволно семейно планиране и за здравето на майките и на новородените, както и като се поддържа вниманието върху политиките и/или законодателството, които могат да нарушат сексуалното и репродуктивното здраве и права;

Свободи

25. Подчертава, че демокрацията и принципите на правовата държава се основават на зачитането на основните права и свободи, и че всяко действие или мярка срещу тероризма или организираната престъпност, както и международното сътрудничество с тази цел не трябва да нарушава европейските стандарти в областта на основните права, а трябва стриктно да ги спазва, по-конкретно по отношение на презумпция за невинност, справедлив съдебен процес, право на защита, неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни, и т.н.; подчертава необходимостта от по-строг демократичен контрол и защита, и зачитане на основните права в контекста на трансграничното сътрудничество в тези области, най-вече с оглед на все по-честото събиране и използване на лични данни от страна на органите; следователно призовава за приемането на мерки, гарантиращи неприкосновеността на личния живот и защитата на личните данни;

26. Критикува факта, че стратегията за вътрешна сигурност (СВС) се фокусира върху сигурността в ущърб на гражданските свободи, основните права и приемането на превантивни мерки; изразява съжаление по повод разширяващата се пропаст между заявените цели и начини, по които политиките действително се прилагат; счита, че Парламентът следва да изпълнява решаваща роля при оценката и определянето на политиките за вътрешна сигурност, като се има предвид сериозните последици, които те оказват върху основните права и свободи на всички пребиваващи в Съюза лица, за да се гарантират демократичното наблюдение и демократичният контрол на политиките за сигурност, включително разузнавателните дейности, и при необходимост тяхното преразглеждане с цел зачитане на правата на човека и основните свободи;

27. Изразява загриженост относно разкритията на груби нарушения на правото на неприкосновеност на личния живот и на защита на личните данни, извършени от тайните програми за масово наблюдение на европейските граждани, без съдебно разрешение за всеки отделен случай и без подходящ парламентарен контрол, въведен от европейски и неевропейски държави; осъжда посочените практики и настоятелно призовава държавите незабавно да прекратят нарушенията; призовава да се внесе пълна яснота относно съдържанието на тези програми, относно евентуалното международно сътрудничество в този контекст и те да бъдат незабавно преразглеждани; подчертава, че ЕС и неговите държави членки трябва да предприемат категорични действия по отношение на държавите, които нарушават основното право на неприкосновеност на личния живот, като шпионират комуникациите на европейските граждани и на европейските институционални, политически и

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

икономически представители и заинтересовани страни; изразява загриженост относно факта, че върху разузнавателните служби не беше упражнен демократичен, парламентарен и съдебен контрол, като последните провеждаха тайни програми и операции без политическо одобрение; следователно призовава за неотложно преразглеждане на механизмите за съдебен и парламентарен контрол на тайните служби, така че да се гарантира, че разузнавателните служби се придържат към демокрацията, правовата държава, основните права, както се изисква от член 2 на ДЕС; осъжда тайното сътрудничество на частни предприятия в дейности по масово наблюдение; подчертава, че ЕС следва да реагира по-категорично и че следва да призове за предприемането на мерки на международно равнище с цел да се гарантира, че европейските правила за неприкосновеност на личния живот и защита на данните се прилагат и спазват, и следва да насърчава технологии, които гарантират поверителността на комуникациите в Европа;

28. Изразява съжаление във връзка с това, че дискусиите относно приемането на проектите за регламент и директива относно защитата на личните данни са блокирани в Съвета, въпреки факта, че Парламентът изрази твърда подкрепа за по-строги правила; изразява съжаление относно взетото решение от Европейския съвет на 24—25 октомври 2013 г. за завършване на единния цифров пазар едва до 2015 г., като по този начин се забавя приемането на пакета за защита на личните данни, и призовава Съвета да постигне напредък в преговорите относно директивата и регламента за защитата на личните данни с цел приемане на пакета за защита на личните данни преди края на настоящия парламентарен мандат;

29. Счита, че ЕС и неговите държави членки следва да приемат система за защита на лицата, подаващи сигнали за нередности и разкриващи тежки нарушения на основните права от страна на разузнавателните служби, които са пренебрегнали демократичния, парламентарен и съдебен контрол;

30. Подчертава, че бързо развиващият се цифров свят (включително засиленото използване на интернет, приложения и социални мрежи) изисква повишаване на защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот, за да се гарантира тяхната поверителност;

31. Приветства все по-големия брой държави членки, които зачитат правото на създаване на семейство чрез брак, партньорство или регистрирано съжителство, както и на осиновяването, без дискриминация въз основа на сексуалната ориентация, и призовава останалите държави членки да предприемат подобни мерки; приветства неотдашното решение на Европейския съд по правата на човека по делото Валиантос и други срещу Гърция, в което се потвърждава, че граждански съюзи трябва да могат да сключват и двойките от един и същи пол; призовава Комисията и всички държави членки да предложат и приемат законодателство и политики за борба с хомофобията, трансфобията и престъпленията от омраза, и приветства публикуването на Становище № 2/2013 на Агенцията на Европейския съюз за основните права относно Рамковото решение относно расизма и ксенофобията — със специален акцент върху правата на жертвите на престъпления; призовава Комисията и всички държави членки да прилагат Директивата за свободното движение без дискриминация въз основа на сексуалната ориентация; подновява призива си към Комисията да предложи един амбициозен регламент относно взаимното признаване на правното действие на документи за гражданско състояние;

32. Изразява изключително безпокойство относно броя на самоубийства сред младите хора, жертви на хомофобия; припомня заключенията на проучването на Агенция на Европейския съюз за основните права относно ЛГБТ лицата, което показва, че 26 % от всички анкетирани са били подложени на насилие или заплашвани с насилие у дома или на друго място — данни, които достигат стойност до 35 % сред всички анкетирани транссексуални, докато 19 % от отговорилите са се почувствали дискриминирани на работното място или при търсене на работа, въпреки правната защита, предоставена от законодателството на ЕС; вследствие на това призовава Комисията да използва тези заключения като основа за всеобхватен европейски отговор на проблемите с основните права на ЛГБТ лицата, под формата на пътна карта на ЕС за равенство по отношение на сексуалната ориентация и половата идентичност, за което не веднъж Парламентът и НПО са призовавали;

33. Изразява съжаление във връзка с факта, че процедурите за законно признаване на пола на транссексуалните лица в 14 държави членки все още включват задължителна стерилизация; призовава държавите членки да преразгледат тези процедури, така че те да спазват напълно правото на транссексуалните лица на достойнство и на физическа неприкосновеност; поздравява Комисията и ангажимента ѝ да работи със Световната здравна организация за премахване на разстройствата на половата идентичност от списъка на психическите и поведенческите разстройства и да гарантира те да бъдат класифицирани като непатологични при преговорите по единадесетата версия на Международната класификация на болестите (МКБ-11);

34. Признава свободата на мисълта, съвестта и религията, свободата на хората да вярват или не, да практикуват избраната от тях религия и да променят своята религия; осъжда всяка проява на дискриминация или нетърпимост и счита, че секуларизмът, определен като строгото разделение между нерелигиозните политически органи и религиозните органи, както и безпристрастността на държавата, са най-добрият начин да се гарантира недискриминация и равнопоставеност между религиите, както и между вярващите и невярващите; призовава държавите членки да защитават свободата на религия или убеждения, включително свободата на лицата, които не са религиозни, да не бъдат обект на дискриминация в резултат от прекомерното освобождаване на религиите от законодателството относно равенството и недискриминацията;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

35. Припомня, че националните закони, които криминализират богохулството, ограничават свобода на изразяване на мнение относно религиозни или други вярвания, че те често се прилагат с цел преследване, малтретиране или сплашване на лица, принадлежащи към религиозни или други малцинства, както и че могат да имат сериозен възпиращ ефект върху свободата на изразяване и свободата на религията или убежденията; препоръчва на държавите членки да декриминализират подобни нарушения;

36. Изразява съжаление във връзка с факта, че младите хора в някои държави членки все още са преследвани и са осъждани на лишаване от свобода, тъй като правото на отказ от военна служба поради убеждения все още не е признато по подходящ начин и призовава държавите членки да преустановят преследването и дискриминацията срещу възраженията по съвест;

37. Припомня, че свободата на словото, информацията и медиите са от основно значение за осигуряване на демокрацията и принципите на правовата държава и отново отправя призив към Комисията за преразглеждане и изменение на директивата относно аудиовизуалните медийни услуги в съответствие с насоките, определени от Парламента в неговия доклад по този въпрос; остро осъжда насилието, натиска или заплахите срещу журналистите и медиите, включително във връзка с оповестяването на техните източници и на информация за нарушения на основни права от страна на правителства и държави; призовава институциите на Съюза и държавите членки да спазват, гарантират, защитават и насърчават основното право на свобода на изразяване и на информация и следователно да се въздържат от използване и създаване на механизми, които пречат на тези свободи;

38. Изразява загриженост относно въздействието на икономическата криза в Европа върху собствеността на медиите и изгледите за приватизация на публични медийни услуги в някои държави членки; призовава държавите членки да защитават независимостта на публичните медийни услуги и да се придържат към институционалния си дълг за закрила на медийния плурализъм и за предоставяне на висококачествена, разнообразна, точна и надеждна информация; счита, че собствеността и управлението на медиите следва винаги да бъдат прозрачни и неконцентрирани; подчертава, че прозрачността при собствеността на медиите е от особено значение за контрола на инвестициите в медиите в рамките на ЕС и инвеститорите извън ЕС, упражняващи все по-голямо влияние върху информацията, която се предоставя на държавите членки;

39. Подчертава, че е важно да се зачитат и защитават правата на бежанците и мигрантите и подчертава, че следва да се обърне специално внимание на жените и децата мигранти; изразява загриженост относно многобройните случаи на нарушение на правото на убежище и задължението за гарантиране на защита в случай на принудително отвеждане, експулсиране или екстрадиране на мигрант; подчертава задължението за спазване на международните конвенции за правата на човека, по-специално на Конвенцията на ООН за статута на бежанците, и на принципа за неотблъскване, и задължението за предоставяне на помощ на хората в морето, които рискуват живота си, за да стигнат до ЕС, както и за подготвяне на условия за прием и процедури, зачитащи достойнството и основните права на тези хора; призовава ЕС и държавите членки да изменят или преразгледат всеки законодателен акт, който предвижда санкции за оказване на помощ на бедстващи мигранти по море; призовава Комисията да преразгледа Директива 2002/90/ЕО на Съвета, която определя санкциите в случай на подпомагане на незаконното влизане, преминаване и пребиваване, за да се изясни обстоятелството, че оказването на хуманитарна помощ на мигранти по море, които са в опасност, трябва да бъде приветствано, а не представлява действие, което следва да води до каквато и да е форма на санкции;

40. Приветства завършването на Общата европейска система за убежище (ОЕСУ) и призовава държавите членки да направят необходимите законодателни и административни реформи, за да я прилагат ефективно с цел гарантиране на това, че ОЕСУ е създадена така, както е планирана, осигурява по-добър достъп до процедурата за предоставяне на убежище за търсещите закрила, води до по-справедливи, по-бързи и по-качествени решения за предоставяне на убежище и осигурява достойни и добри условия както за тези, които кандидатстват за убежище, така и за тези, на които е предоставена международна закрила в рамките на ЕС; въпреки това изразява съжаление във връзка с факта, че децата все още могат да бъдат задържани и призовава за тяхното системно изключване от ускорените процедури; повтаря призива си към Комисията да изготви стратегически насоки, основани на най-добрите практики с цел установяване на общи минимални стандарти за приема и защитата на непридружени деца; подчертава факта, че процесуалните гаранции трябва да бъдат адекватни и подходящи; призовава за прилагане на неотдавнашното решение на Съда на Европейския съюз, което гласи, че ЛГБТ кандидати за убежище могат да представляват особена социална група, която има опасност да бъде преследвана въз основа на тяхната сексуална ориентация, и че съществуването на предвиждане на лишаване от свобода в държавата на произход, санкциониращо хомосексуални действия, може да представлява акт на преследване само по себе си;

41. Осъжда факта, че голям брой мигранти продължават да умират в морето при опит да достигнат до ЕС, въпреки наличието на различни и многобройни технически средства, предоставени от държавите членки и Европейския съюз, за наблюдение и контрол на външните граници на ЕС; изисква ЕС и неговите държави членки да изпълняват препоръките,

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

съдържащи се в резолюцията, приета от Парламентарната асамблея на Съвета на Европа на 24 април 2012 г., озаглавена „Човешки жертви в Средиземно море: кой е отговорен? ⁽¹⁾“; приветства решението на Съда, отменящо Решение 2010/252/ЕС на Съвета;

42. Подчертава уязвимостта на лицата, които преминават южната морска граница на Европа, призовава за практически решение на общия проблем с имиграцията в средиземноморския регион при пълно спазване на принципа за неотблъскване и призовава държавите членки и институциите на ЕС като абсолютен минимум да вземат предвид последните становища на Агенцията на Европейския съюз за основните права относно начина за най-добра защита на основните права на мигрантите в контекста на морско наблюдение;

43. Приветства наръчника относно европейското законодателство, свързан с убежището, границите и имиграцията, изготвен от Агенцията на Европейския съюз за основните права заедно с Европейския съд по правата на човека, като конкретен принос в помощ на юристите в Европа при подкрепа на основните права и правата на човека;

44. Призовава държавите членки на ЕС и Съвета да ускорят работата на работната група за средиземноморския район, за да се гарантира значително увеличаване на спасителния морски капацитет и за стартиране на всеобхватен план относно миграцията и убежището, основан на солидарност и споделяне на отговорност, като се поставя акцент върху всички съответни аспекти, като например преразглеждане на законодателството на ЕС и на държавите членки, което разрешава криминализирането на хуманитарната помощ за бедстващи в морето лица, развитието на безопасни и законни пътища за бежанците и мигрантите към Европа, както и сътрудничество за развитие с трети държави за укрепване на демокрацията, основните права и принципите на правната държава, за да се гарантира, че трагедии, като тези в Лампедуза повече няма да случват;

45. Осъжда все по-честите случаи на нарушенията на основните права на мигрантите, по-специално на онези, които са експулсирани в държави извън ЕС, като беше подчертано от специалния докладчик на ООН по правата на човека на мигрантите в неговия специален доклад, публикуван на 24 април 2013 г. ⁽²⁾, както и в доклада на Агенцията на Европейския съюз за основните права ⁽³⁾; във връзка с това подчертава необходимостта от реална оценка на Директивата за връщането, споразуменията за обратно приемане, както и на действията на Фронтекс по отношение на зачитането на основните права; призовава Комисията да предостави конкретно продължение на своя доклад от 2011 г., с който се критикуват мерките на ЕС за реадмисия и споразуменията с държави извън ЕС; осъжда рестриktivните политики на държавите членки по отношение на издаването на визи за граждани на някои определени държави извън ЕС;

46. Призовава държавите членки да приемат политики, насърчаващи законната миграция, и да ратифицират Международната конвенция за защита на правата на всички работници мигранти и членовете на техните семейства;

Равенство

47. Подчертава, че принципите на човешко достойнство, равенството пред закона и забраната на дискриминация на каквото и да било основание са едни от основите на демократичното общество; счита, че Съюзът и държавите членки следва да увеличат своите мерки за насърчване на равенството, борбата срещу дискриминацията и защитата на културното, религиозното и езиковото многообразие, както и своите мерки, свързани с равенството между половете, правата на детето, правата на възрастните хора, правата на лицата с увреждания, правата на ЛГБТ лицата и правата на лицата, които принадлежат към национални малцинства;

48. Призовава държавите членки да приемат национална законодателна рамка за справяне с всички форми на дискриминация и да гарантират ефективното прилагане на действащата правна рамка на ЕС, включително като започнат производства за установяване на неизпълнение на задължения; изразява съжаление във връзка със застоя на преговорите в Съвета относно предложението за директива за прилагане на принципа на равно третиране на лицата без оглед на религиозна принадлежност или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация, и повтаря призива си към Съвета да приеме предложението; приветства позицията, изразена от литовското председателство на Съвета, за подкрепа на предложението и призовава останалите държави членки да последват този пример; в тази връзка приветства становището на Агенцията на Европейския съюз за основните права № 1/2013 относно положението, свързано с равенството в Европейския съюз десет години след първоначалното прилагане на директивите за равенството; счита, че дискриминацията на лингвистична основа следва също да бъде разглеждана;

49. Припомня своята резолюция от 25 октомври 2011 г. относно мобилността и интеграцията на хората с увреждания и Европейската стратегия за хората с увреждания за периода 2010—2020 г. ⁽⁴⁾, която призовава за пълно спазване на Хартата на основните права на Европейския съюз;

⁽¹⁾ Резолюция 1872(2012) на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, приета на 24 април 2012 г.

⁽²⁾ Регионално проучване: управление на външните граници на Европейския съюз и неговото въздействие върху човешките права на мигрантите, Доклад на специалния докладчик на ООН по човешките права на мигрантите Франсоа Крепо, 24 април 2013 г., A/HRC/23/46.

⁽³⁾ Доклад на Агенцията на Европейския съюз за основните права относно основните права по южните морски граници на Европа, март 2013 г.

⁽⁴⁾ ОВ С 131 Е, 8.5.2013 г., стр. 9.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

50. Изразява безпокойство относно факта, че хората с увреждания продължават да бъдат изправени пред дискриминация и изключване, което възпрепятства тяхната възможност да упражняват основните си права наравно с останалите; призовава институциите и държавите — членки на ЕС да продължат да прилагат Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания (КПХУ) в съответните им области на компетентност; отбелязва, че по-нататъшното разработване на законодателството и политиките на ЕС в областта на недискриминацията би могло да изгълни роля в процеса на хармонизация на законодателството с КПХУ в рамките на ЕС, например по отношение на равенството пред закона; насърчава държавите членки да разработят адекватно обезпечени с ресурси политики за по-добро интегриране на хората с увреждания и за улесняване на техния достъп до жилищно настаняване, образование, пазар на труда, обществен транспорт и съоръжения, както и участие в политическия процес, по-специално като премахнат правната и практическа дискриминация и ограничения пред правото им да избират и да бъдат избирани; изразява съжаление във връзка с факта, че някои хора с увреждания са принудени да живеят в специализирани заведения поради липсата на алтернативи в рамките на дадена общност и призовава държавите членки да подкрепят мерки, които позволяват на повече хора с увреждания да водят независим начин на живот;

51. Призовава Комисията да проведе всеобхватен преглед на законодателството и политиките на ЕС, за да направи оценка на тяхното съответствие с Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания; счита, че законодателните процедури и разработването на политиката на ЕС следва да бъдат адаптирани така, че да гарантират спазването на Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания и да осигуряват прилагането ѝ; призовава Комисията да приеме специални насоки за оценка на въздействието за тази цел и да представи на Парламента проект на доклад за напредъка на ЕС относно прилагането на КПХУ в ЕС; счита, че Парламентът следва да провежда редовни разисквания и да формулира препоръки чрез резолюция относно постигнатия напредък във възможностите за хората с увреждания да се ползват от правата, залегнали в КПХУ на ООН, включително въз основа на доклада на Комисията; подкрепя продължаващите инициативи за създаване на работна група, включваща различни комисии в Парламента във връзка с прилагането на КПХУ на ООН, за да се осигури изчерпателност и последователност на действията на Парламента по наблюдение и подкрепа на прилагането на Конвенцията;

52. Призовава държавите членки и Комисията да защитават, насърчават и прилагат правата на децата във всички вътрешни и външни действия и политики, които имат въздействие върху тях; изразява безпокойство във връзка с децата, които страдат от насилие и сексуална експлоатация и призовава държавите членки да завършат транспонирането на Директива 2011/93/ЕС относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография; призовава държавите членки, Комисията и Агенцията на Европейския съюз за основните права да продължават усилията си за оценка на начина, по който се третират децата в хода на съдебни производства; счита, че в случай на раздяла или развод на родителите винаги трябва да се взема под внимание зачитането на висшия интерес на детето и че всяко дете трябва да може да поддържа редовни отношения и преки контакти с двамата си родители;

53. Изразява загриженост във връзка с положението на ромите в ЕС и многобройните случаи на преследване, насилие, стигматизиране, дискриминация, отстраняване, преселване и принудително изселване, незаконно регистриране и етническо профилиране от страна на правоприлагащите органи, които противоречат на основните права и на правото на Европейския съюз; отново заявява своята позиция, посочена в резолюцията от 12 декември 2013 г. напредъка при прилагането на националните стратегии за интеграция на ромското население⁽¹⁾ и призовава още веднъж за ефективното прилагане на стратегии за насърчаване на действително приобщаване и за засилени и уместни действия за насърчаване на интеграцията, особено в областта на основните права, образованието, заетостта, жилищното настаняване и здравеопазването, както и за борба с насилието, изказванията, подбуждащи към омраза и дискриминацията на ромите; призовава за прекратяване на незаконното насилствено изселване, разрушаването на населени места без да бъдат предоставени алтернативни жилища, както и на сегрегацията на ромските деца в училищата и незаконното им настаняване в специални училища; призовава държавите членки да използват в по-голяма степен средствата от ЕС, предоставени на тяхно разположение за изпълнението на проекти за интеграция в сътрудничество с местните органи в ежедневно управление на новопристигналите на техните територии лица;

54. Призовава Комисията и държавите членки да предоставят ефективен отговор на изключването на ромите, като разработят интегрирани политики и изпълняват определените в стратегиите мерки, поставяйки акцент върху антидискриминационни мерки и мерки, насочени към повишаване на тяхната пригодност за заетост и достъп до пазара на труда в сътрудничество с представители на ромското население, като същевременно осигуряват и тяхното пълноценно участие в управлението, наблюдението и оценката на проекти, които засягат техните общности, както и отпуснат за тази цел достатъчно бюджетни средства, като осигурят ефективното им изразходване; призовава Комисията и Агенцията на Европейския съюз за основните права да представят общи, сравними и надеждни показатели за наблюдение на напредъка в държавите членки;

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0594.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

55. Счита, че Комисията следва да предприема строги мерки при случаи на нарушаване на основните права на ромите в държавите членки, по-специално като започва производства за установяване на неизпълнение на задължения, когато не могат да им осигурят достъп и упражняване на икономическите и социалните права, правото на свобода на движение и пребиваване, правото на равенство и недискриминация и правото на защита на личните данни; призовава Комисията да създаде механизъм за наблюдение на престъпления от омраза срещу ромите и призовава Комисията и държавите членки да разрешат проблема с липсата на регистриране на ражданията и на издаването на свидетелства за раждане на ромите, които пребивават в ЕС; отново повтаря призива си за целеви подход към социалното приобщаване на ромските жени, за да се избегне множествената дискриминация; призовава за това, Рамката на ЕС за национални стратегии за интегриране на ромите да бъде развита в пълноценна европейска стратегия;

56. Подчертава, че е от съществено значение основните права и свободи на лица, които принадлежат към национални или етнически, религиозни или езикови малцинства, да бъдат спазвани; изразява загриженост във връзка с факта, че в ежедневието хората, принадлежащи към тези малцинствени общности, са изправени пред пречки в правосъдието, здравеопазването и социалните услуги, както и в образованието и културата, и че това накърнява правата и достойнството им като човешки същества и граждани на Съюза и води до ситуации, при които те биват третираны като граждани „втора категория“ от националните органи на собствените им държави членки; счита, че тези малцинства имат специфични нужди, различни от тези на други малцинствени групи, че публичните политики следва да бъдат по-целенасочени и че самият Съюз трябва да се погрижи за тези нужди по подходящ начин;

57. Счита, че не съществува универсално решение за подобряване на положението на тези малцинства във всички държави членки, но че следва да бъдат разработени някои общи и минимални цели за публичните органи в ЕС, като се вземат предвид съответните международни правни норми и съществуващите добри практики; призовава държавите членки да осигурят това, че техните правни системи гарантират, че срещу лица, принадлежащи към признато национално малцинство, не се извършва дискриминация, и да приемат подходящи мерки за насърчаването на действително равенство въз основа на съответните международни норми и добри практики, наред с другото, Рамковата конвенция на Съвета на Европа за защита на националните малцинства; призовава Комисията да установи стандарт на политика за защита на националните малцинства, включително коренните, традиционни етнически и езикови общности, като се има предвид, че те съставляват повече от 10 % от населението на ЕС, с цел да се избегне прилагането на двойни стандарти, които различават държавите кандидатки от държавите членки; подчертава необходимостта от всеобхватна система на ЕС за защита на традиционните национални малцинства, регионалните езикови групи и автономните райони, придружена от действащ механизъм за наблюдение по примера на Рамката на ЕС за национални стратегии за интегриране на ромите; призовава държавите членки да предоставят изчерпателни данни относно нарушенията на основните права на малцинствата, с цел да могат Агенцията на Европейския съюз за основните права и ЕС да осигурят събиране на данни и докладване;

58. Посочва, че позитивните мерки, приложени с цел защита на лица и групи от малцинствата, насърчаването на тяхното подходящо развитие и гарантирането на еднакви права и отношение с тези на останалото население в областта на администрацията, политиката, икономиката, социалната и културната сфера, както и в други области, не следва да се считат за дискриминация;

59. Осъжда насилието по расистки, антисемитски, хомофобски/трансфобски и ксенофобски подбуди, както и насилието срещу мигранти, религиозни малцинства и етнически групи, което достигна тревожни нива, по-специално в интернет, при липсата на категорични действия от страна на органите за борба с този вид насилие; призовава държавите членки да прилагат Рамково решение 2008/913/ПВР на Съвета относно борбата с определени форми и прояви на расизъм и ксенофобия посредством наказателното право, да предприемат действия срещу дискриминацията, да гарантират разследването на изказвания, внушаващи омраза, и на престъпления от омраза, да приемат наказателно законодателство, забраняващо подбуждането към омраза на всички основания, включително сексуална ориентация, и да гарантират наличието на ефективна защита срещу расизма, антисемитските и антициганските настроения, ксенофобията и хомофобията, както и предоставянето на подходяща помощ на жертвите; призовава Комисията да започне производство за установяване на неизпълнение на задължения срещу държавите членки, които не прилагат правилно Рамковото решение от 1 декември 2014 г.; призовава за преразглеждане на Рамковото решение, за да се гарантира, че то обхваща също така и изказвания, внушаващи омраза, и актове на антисемитизъм, ислямофобия и религиозна нетърпимост, антицигански настроения, хомофобия и трансфобия, и да се засили прилагането му; напълно подкрепя инициативата, подета по време на ирландското председателство на Съвета, за засилване на борбата срещу нетолерантността и призовава Съвета да продължи конструктивната работа;

60. Призовава Комисията и държавите членки да започнат координирани и всеобхватни действия за систематична борба и предотвратяване на престъпленията от омраза в ЕС и да дадат гласност на престъпленията от омраза чрез данни, като гарантират, че тези данни са сравними, за да може да се направи общ преглед на положението в ЕС, като работят съвместно с Агенцията на Европейския съюз за основните права за подобряване на събирането и хармонизирането на данните за престъпления от омраза; осъжда изказванията, внушаващи омраза и заклеймяващи групи от хора въз основа на техния социален, културен, религиозен или чуждестранен произход, както и изказванията, подбуждащи към расова омраза, особено

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

когато са направени от публични личности; посочва Становище 2/2013 на Агенцията на Европейския съюз за основните права по Рамковото решение относно расизма и ксенофобията и подчертава необходимостта да се гарантира спазване на правата на жертвите на престъпления, особено в случаите на престъпления от омраза;

61. Призовава държавите членки, като признават, че в борбата срещу дискриминацията образованието е от жизненоважно значение, да гарантират, че стратегиите им за интеграция са фокусирани върху реформирането на националните учебни програми, за да включат в тях материали за ксенофобията, расизма и антигиганските настроения и да ги определят като форма на дискриминация при публично обсъждане още от ранна възраст;

62. Настоятелно призовава ЕС и държавите членки да:

- гарантират равнопоставеност между жените и мъжете и да предотвратяват, да се борят и да преследват всички форми на насилие срещу жените като нарушение на основните права, като същевременно осигуряват подкрепа и защита за жертвите;
- подпишат и ратифицират Конвенцията на Съвета на Европа относно предотвратяването и борбата с насилието срещу жени и домашното насилие (Истанбулската конвенция) и да създадат системи за събиране на данни, за да подкрепят страните по Конвенцията, като им предоставят точни и сравними данни относно размера, формите и последиците от насилието срещу жени;
- ускорят усилията си за постигане на целите на Европейския пакт за равенство между жените и мъжете (2011—2020 г.) и да предприемат подходящи мерки за справяне с всички форми на пряка и непряка дискриминация срещу жени, по-специално разликата в заплащането според пола, професионалната сегрегация, стереотипите и всички форми на насилие срещу жените, като се има предвид, че жените продължават да бъдат обект на множествена дискриминация в различни области на всекидневния живот въпреки действащото законодателство относно борбата с дискриминацията;
- насърчават образованието във връзка с равенството между половете, интегриране на принципа за равенство между половете и достатъчно механизми за наблюдение на прилагането на политиката на ЕС по отношение на половете;
- засилят усилията си за борба с трафика на хора, в опит да се сложи край на сексуалната експлоатация, която засяга по-специално жените, и принудителния труд;
- гарантират правилно прилагане на действащите директиви относно равенството между половете, включително като започват производства за установяване на неизпълнение на задължения;
- предложат европейска стратегия за борба с насилието срещу жените, с което да се продължи изпълнението на поетия ангажимент в тази област и което ще отговори на многобройните искания от страна на Парламента; в тази връзка приветства кампанията на Комисията за нулева толерантност на насилието срещу жени; въпреки това призовава за по-голяма активност, включително стратегия за целия ЕС за прекратяване на насилието срещу жени, както беше обявено в заключенията на Съвета от март 2010 г., съдържаща правно обвързващи инструменти и действия за повишаване на осведомеността;
- оставят на дневен ред въпроса за насилието срещу жените — включително насилието в близки взаимоотношения, сексуалното насилие (изнасилване, сексуално посегателство и тормоз), сексуалната експлоатация и вредните традиционни практики като принудителните бракове и „престъпленията на честта“, тъй като насилието, основано на пола, е едновременно следствие от неравенството между жените и мъжете и пречка за равенството. Поради това не следва да се толерира.
- прилагат политика на нулева толерантност към гениталното осакатяване на жени;
- предприемат мерки и да започнат изпълнението на проекти за по-добро съвместяване на професионалния и семейния живот за жените от всички поколения, като същевременно приветства решението 2014 година да бъде обявена за Европейска година на съвместяването на професионалния и семейния живот;

63. Призовава Комисията и държавите членки да вземат под внимание потребностите на жените и въпросите, които са повод за загриженост сред тях, наред с другото и чрез сътрудничество с неправителствени организации на гражданското общество и на жените, при изготвянето на законодателството и анализирането на състоянието на основните права в ЕС; подчертава значението на мониторинга и оценката на прилагането на европейското законодателство, свързано с равенството между половете в държавите членки;

64. Призовава държавите членки да гарантират достойни трудови възнаграждения и пенсии, да намалят разликата в заплащането на жените и мъжете, да създадат повече висококачествени работни места за жени, както и да предоставят възможност на жените да се възползват от публични услуги с висок стандарт и да подобрят разпоредбите, свързани със социалното благополучие;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

65. Призовава държавите членки да предприемат действия за справяне с икономическите и социалните причини, които създават условия за насилие срещу жените, като например безработицата, ниските заплати и пенсии, недостигът на жилища, бедността, както и липсващи или неподходящи обществени услуги, по-специално здравеопазване, образование и социално осигуряване;
66. Призовава Комисията да засили своите усилия срещу нарушенията на основните права на младите момичета, по-специално срещу индустрията, която възприема младите момичета като сексуален обект и която предизвиква увеличаване на сексуалния трафик на млади момичета в рамките на ЕС;
67. Призовава държавите членки да гарантират прилагането на национални стратегии за зачитане и защита на сексуалното и репродуктивното здраве на жените и техните права в тази област (СРЗП); подчертава ролята на Съюза за повишаване на осведомеността и насърчаване на най-добрите практики по този въпрос, като се има предвид, че здравето е основно право на човека, абсолютно необходимо за упражняването на други права на човека;
68. Призовава Комисията да представи предложение за правна рамка, свързана с множествената дискриминация и междусекторната дискриминация;
69. Счита, че недостатъчното представителство на жените в процеса на вземане на политически и бизнес решения представлява недостатък; поради това призовава държавите членки да въведат мерки за положителна дискриминация, например законодателство относно системите за равенство и квоти за половете;
70. Подчертава факта, че напредъкът по отношение на намаляването на разликата в заплащането на жените и мъжете е изключително бавен; отбелязва, че прилагането на принципа на равно заплащане за равен труд и за труд с равна стойност е от решаващо значение за постигането на равенство между половете; настоятелно призовава Комисията да преразгледа незабавно Директива 2006/54/ЕО и да предложи изменения към нея в съответствие с член 32 от директивата и въз основа на член 157 от ДФЕС, като следва подробните препоръки, отправени в приложението към резолюцията на Парламента от 24 май 2012 г.;
71. Подчертава факта, че съкращенията в областта на обществените услуги за предоставяне на грижи за деца оказват пряко въздействие върху икономическата независимост на жените; изтъква, че 28,3 % от липсата на активност и полагането на труд на непълно работно време от жените през 2010 г. се обясняват с липсата на услуги за предоставяне на грижи, в сравнение с 27,9 % през 2009 г.; отбелязва, че през 2010 г. заетостта при жените с малки деца в ЕС е с 12,7 % по-ниска от тази при жените без деца, увеличение от 11,5 % през 2008 г.;
72. Изразява съжаление във връзка с факта, че основните права на по-възрастните жени твърде често се нарушават, включително съществува висок брой на случаи на насилие, физическо насилие, емоционален тормоз и финансови злоупотреби в няколко държави членки; призовава Комисията и държавите членки да предприемат по-нататъшни действия, за да защитят възрастните жени от всякакви форми на злоупотреба, включително и от лошо отношение в домовете за възрастни хора;
73. Счита, че жените с увреждания страдат от двойна дискриминация поради техния пол и тяхното увреждане; поради това призовава Комисията и държавите членки да предприемат мерки за опазване и защита на основните права на жените с увреждания в ЕС.
74. Призовава Комисията и държавите членки да се ангажират по-решително, за да се сложи край на сексистките стереотипи в медиите, особено в областта на рекламата, като се има предвид решаващата роля, която те могат да играят за трансформирането на колективните представи за ролите на мъжете и жените;
75. Призовава Комисията и държавите членки да повишават осведомеността и знанията на гражданите относно всички техни права, залегнали в Хартата, и да насърчават демокрация с широко участие на гражданите, като поддържат непрекъснат диалог с гражданското общество, съответните НПО и организациите на жените; призовава по-специално организациите на жените да споделят своя безценен експертен опит по отношение на все още съществуващите стереотипи и дискриминация, тъй като жените винаги са били най-уязвимите жертви;
76. Призовава за по-голяма ангажираност на институциите на ЕС и за подобрен многостранен диалог относно предизвикателствата, пред които са изправени по-възрастните хора, при пълно спазване на правата на човека;

Солидарност

77. Подчертава, че финансовата и икономическа криза и мерките, предприети за преодоляването им, засегнаха в по-голяма степен и понякога драматично най-бедните и най-нуждаещите се прослойки в обществото, както е отразено в документа на комисаря по правата на човека на Съвета на Европа, озаглавен „Опазване на правата на човека във времена на икономическа криза“, в който се споменават групи, изложени на риск от социална маргинализация като мигранти, лица, търсещи убежища, роми, жени и деца; посочва, че през 2012 г. една четвърт от населението в ЕС с 28 държави членки е в

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

риск от бедност или социално изключване; призовава за специално внимание и подходящи, и по-решителни мерки с цел преодоляване на тази ситуация и борба с неравенствата и бедността; осъжда изказванията на политици, които са склонни да превръщат тези групи от населението в изкупителни жертви; изразява загриженост във връзка с факта, че икономическата и социалната криза поставиха основните права, принципа на правовата държава и демократичните ценности на изпитание както на национално, така и на наднационално равнище;

78. Подчертава факта, че социалните права са основни права, признати от международните договори, ЕКПЧ, Хартата на основните права на ЕС и Европейската социална харта; подчертава, че тези права трябва да бъдат защитени както в правото, така и на практика, за да се гарантира социална справедливост, особено в периоди на икономическа криза и мерки за строги икономии; подчертава значението на правото на достойнство, професионална свобода и правото на труд, правото на недопускане на дискриминация, включително въз основа на националност, защита в случай на неоснователно уволнение, правото на здравословни и безопасни условия на труд, социална сигурност и социалното подпомагане, правото на здравно обслужване, свободата на движение и пребиваване, правото на защита срещу бедността и социалното изключване чрез предоставяне на ефективен достъп до заетост, подходящо жилищно настаняване, обучение, образование, култура, социална и медицинска помощ, и по отношение на възнагражденията и социалните помощи, гарантиращи достоен стандарт на живот на работниците и членовете на техните семейства, както и на други условия на заетост и условия на труд, автономност на социалните партньори, както и свободата да се присъединяват към национални и международни асоциации за защита на икономическите и социалните интереси на работниците и на колективно договаряне;

79. Подчертава факта, че безработицата или животът в бедност или в ситуация на социална маргинализация оказва значителни, дори пагубни последици върху упражняването на правата и свободите, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз, като най-застрашените права и свободи са: правото на човешко достойнство (член 1), свободата при избор на професия и право на труд (член 15), недискриминация (член 21), защита при неоснователно уволнение (член 30), социална сигурност и социална помощ (член 34), закрила на здравето (член 35) и свободно движение и пребиваване (член 45); освен това обръща внимание на факта, че безработицата или животът в бедност или в ситуация на социална маргинализация оказва последици и върху достъпа до основни услуги, социални услуги, финансови услуги т.н.;

80. Припомня, че системите, които признават социалната справедливост като важен принцип, прилаган чрез стабилно законодателство, представляват най-добрата защита срещу социалните последици от икономическата и финансова криза;

81. Препоръчва на всички държави членки възможно най-скоро да отменят оставащите резерви относно Европейската социална харта; счита, че Парламентът следва да насърчава постоянен диалог относно постигнатия напредък в тази връзка; счита, че позоваването на ЕСХ в член 151 от ДФЕС следва да бъде използвано по-ефективно, например чрез включване на проверка на социалните права в оценката на въздействието на Комисията и на Парламента;

82. Призовава за по-твърди действия, за да се помогне на бездомните лица и да им се осигури подслон и подкрепа, осъжда закони и политики на национално или местно равнище, които криминализират тези лица, които са в по-голяма нужда, особено във време, когато продължаващата финансова и икономическа криза тласка все повече хора в уязвимо положение на улицата, тъй като това представлява крещящо и нехуманно нарушение на основните права;

83. Подчертава необходимостта да се гарантира, че мерките за преодоляване на кризата са съвместими с ценностите и целите на Съюза, и по-специално да се гарантира зачитане на принципите на правовата държава при действията на Съюза в най-засегнатите от въздействието на кризата държави от еврозоната;

84. Повтаря призива си към Съвета, като неотложен въпрос, за включване на темата относно достъпа на най-бедните до всички основни права на човека сред тематичните области на следващата многогодишна рамка на Агенцията за основните права;

85. Изразява съжаление, че в някои държави членки продължават да действат преходни правила относно свободното движение на работници; подчертава, че опасенията за отрицателни последици от трудовата миграция са неоснователни; посочва, че оценките показват увеличение в дългосрочен план от почти 1 % на БВП на държавите от ЕС-15 в резултат от мобилността след разширяването (в периода 2004 — 2009 г.)⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Заетост и социални промени в Европа (2011 г.), глава 6: Трудовата мобилност в ЕС и въздействието на разширяването, стр. 274.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

86. Отбелязва, че прикаченият в последно време етикет на свободното движение, с което то се обявява за миграция с цел възползване от системите за социална сигурност не се основава на факти⁽¹⁾; подчертава, че дискриминацията е основна пречка, която спъва упражняването на основните права от страна на европейските граждани; подчертава, че гражданите на ЕС, които пребивават постоянно в друга държава членка, се ползват от правото на равно третиране по отношение на социалното осигуряване съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004;

87. Изтъква необходимостта Комисията и държавите членки да засилят работата си по развитието и гарантирането на трудовите права и основните социални права като ключова стъпка към осигуряване на равно третиране, достойни работни места и заплащане, гарантиращо жизнен минимум в Европейския съюз;

88. Призовава Комисията и държавите членки да признаят, че правото на работниците на безопасни и здравословни условия на труд, заложено в член 3 от Европейската социална харта, е съществено важно, за да могат работниците да имат възможността да живеят достойно и за да се гарантира спазването на техните основни права;

89. Подчертава значението на ролята на социалните партньори в колективното договаряне за защита на основните права и равното третиране на работниците, особено що се отнася до младите хора, жените, лицата с увреждания и други групи в неравностойно социално положение на пазара на труда;

Гражданство

90. Подчертава, че влизането в сила на Договора от Лисабон и на Хартата на основните права, както и нарастващите очаквания на гражданите и гражданското общество — както беше демонстрирано при неуспеха на АСТА и скандалите със следенето — налагат засилване и задълбочаване на демократичната и институционална прозрачност и откритост в Съюза, по-специално в неговите институции, органи, служби и агенции, и в неговите държави членки; изразява становището, че прозрачността и откритостта са ключови принципи, които трябва да бъдат допълнително укрепвани и насърчавани, за да се гарантира доброто управление и пълноценното участие на гражданското общество в процеса на вземане на решения в ЕС;

91. Изразява съжаление относно блокирането на преразглеждането на Регламент (ЕО) № 1049/2001 относно правото на достъп до документи и информация; призовава Съвета и Комисията да възобновят работата си по преразглеждане на този регламент, въз основа на предложенията на Парламента с цел да се гарантира по-голяма прозрачност в процеса на вземане на решения в ЕС и подобрен достъп до документи за граждани на ЕС; призовава всички институции, служби, органи и агенции на ЕС да приложат изцяло Регламент (ЕО) № 1049/2001, както се изисква от Договора от Лисабон, и отбелязва, в светлината на съдебната практика на Съда на ЕС и от жалбите до омбудсмана, че това не се изпълнява; призовава Съвета и Комисията да предприемат едновременно необходимите мерки за гарантиране на прозрачност при информиране на широката общественост относно начините, по които се използва финансирането, предоставено на държавите членки от страна на ЕС;

92. Подчертава, че правото на добра администрация предполага също задължение на органите да информират гражданите за техните основни права и да помагат на най-нуждаещите се лица да им бъдат разяснени техните права, както и да им оказват подкрепа с оглед тези права да бъдат спазвани;

93. Припомня, че гражданството предполага правото на всяко лице да участва в обществения живот на държавата по пребиваване по силата на член 21 от Всеобщата декларация за правата на човека; припомня, че европейското гражданство не се ограничава само до правото на гражданите да избират и да бъдат избирани в общински и европейски избори, нито до упражняването на техните права по отношение на свободно движение и пребиваване, колкото и съществено да е тяхното значение; следователно подчертава, че европейското гражданство предполага способността на всеки жител на територията на Съюза да участва активно и без дискриминация в демократичния, политическия, социалния и културния живот на държавата членка, в която пребивава, и да упражнява всички основни политически, граждански, икономически, културни и социални права и свободи, признати от Европейския съюз;

94. Обръща внимание на необходимостта да се организират информационни и образователни кампании с цел популяризиране сред гражданите на ценностите и целите на Съюза, и по-специално призовава за възможно най-широко разпространение на текста на съответните членове от ДЕС и от Хартата на основните права;

95. Приветства решението 2013 година да бъде обявена за Европейска година на гражданите; при все това призовава Комисията, заедно с държавите членки, да продължат да информират гражданите на ЕС за техните права, така че да могат напълно да се възползват от гражданството си в ЕС;

⁽¹⁾ Вж. „A fact finding analysis on the impact on the Member States' social security systems of the entitlements of non-active intra-EU migrants to special non-contributory cash benefits and healthcare granted on the basis of residence“ (Анализ за установяване на фактите относно последиците върху системите за социално осигуряване на държавите членки на правата на специални парични обезщетения, независещи от вноски, и здравеопазване, предоставяни на неактивни мигранти в ЕС на основание местожителство), ГД „Заетост“, окончателен доклад, внесен от ICF GHK съвместно с Милieu ООД (Milieu Ltd.), 14 октомври 2013 г.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

96. Призовава държавите членки да започнат информационни кампании за информиране на гражданите на ЕС относно правото им да избират и да бъдат избирани; призовава за извършването на необходимата реформа на европейските изборителни процедури във всички държави членки с цел насърчване на активното гражданство на ЕС; призовава държавите членки да насърчават гражданите да участват активно чрез граждански инициативи и да упражняват правото си на петиции, както и правото да подават жалби до Европейския омбудсман;

97. Припомня значението на работата на Европейския омбудсман за правата на физическите лица; подчертава, че независимостта на омбудсмана е важно средство за гарантиране на доверие в работата му и следователно призовава да бъде изменен неговият статут, така че членовете на органа по назначаването на омбудсмана, независимо дали са бивши или действащи членове, официално да не бъдат допустими да се кандидатира за поста;

98. Подчертава, че правото на свободно движение и пребиваване на европейските граждани и на техните семейства, както и свободата на професия и правото на започване на работа, установени в Договорите и гарантирани от Директивата за свободното движение, е сред основните права на европейските граждани и представлява важна икономическа полза за приемашите държави, като допринася за справянето с несъответствието между умения и работни места и помага за компенсиране на демографския дефицит на Европейския съюз; подчертава факта, че директивата вече предвижда изключения и ограничения на правото на свободно движение; отхвърля всеки опит за преразглеждане на постиженията на правото в тази област и призовава всяко нарушение на правилата да се отнася до Съда на Европейския съюз;

Правосъдие

99. Подчертава, че независимо, равноправно, ефикасно, безпристрастно и справедливо правораздаване, осъществявано в разумни срокове, е от съществено значение за демокрацията и принципите на правовата държава, както и за доверието в тях; изразява своята загриженост по повод многобройните случаи на нарушения в тази област, за което свидетелства броят на присъдите от Европейския съд по правата на човека; призовава държавите членки да прилагат изцяло решенията на Съда; подчертава, че никаква безнаказаност, основана на позицията на власт, сила или влияние върху лица или на съдебни или политически органи, не може да бъде толерирана в ЕС;

100. Признава значението за достъпа до правосъдие на съществуването, наред със съдилищата, на такива несъдебни и квазисъдебни институции като националните институции за защита на правата на човека, органите по въпросите на равенството, институциите на омбудсмана и органите за защита на личните данни, както и други подобни институции в областта на правата на човека; в този контекст подчертава, че национални институции за правата на човека следва да бъдат назначени или създадени във всички държави членки с цел тяхното пълно акредитиране по така наречените Принципи от Париж (принципи, отнасящи се до статута и функционирането на националните институции за защита и насърчване на правата на човека, Резолюция на Общото събрание на ООН 48/134, 20 декември 1993 г.); подчертава, че от изискването за пълна независимост биха се ползвали и други институции, в чиито задачи попадат правата на човека;

101. Настоятелно призовава Агенцията на Европейския съюз за основните права, в сътрудничество със специалния докладчик на ООН в тази област, да извърши проучване на специалните закони и производства, основаващи се на съображения за борба срещу тероризма, и на тяхното съответствие с основните права; отхвърля всякаква извънредна процедура, която очевидно създава неравновесие в позициите на обвинението и защитата при съдебни производства, като например тайните изслушвания или тайните присъди, или които предоставят на правителствата специални правомощия за цензура на медиите или позволяват тайно наблюдение на населението; отбелязва със съжаление, че политиките за борба срещу тероризма постепенно разпростират своя обхват върху все по-голям брой престъпления и нарушения, което води по-специално до увеличаване на броя на бързите съдебни производства, минималните присъди, които не могат да бъдат намалени, и до нарастване на наблюдението и поддържането на регистри на населението;

102. Призовава Комисията да продължи работата си в областта на наказателното правосъдие и прилагането на пътната карта относно процесуалните гаранции, и призовава държавите членки да приемат по-амбициозна позиция в тази област;

103. Приветства доклада на Агенцията на Европейския съюз за основните права относно достъпа до правосъдие в случаите на дискриминация в ЕС и подчертава, че получаването на достъп до правосъдие често е сложна и тровава процедура; счита, че подобренията могат да включват улесняване на процедурите и засилена подкрепа за тези, които търсят правосъдие;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

104. Отбелязва информационното табло на ЕС, издадено от Комисията, което за съжаление обхваща само въпроси от гражданското, търговското и административното право, независимо от факта, че Парламентът поиска то да включва и въпроси от наказателното право, основните права и принципите на правовата държава; следователно призовава информационното табло да бъде развито, така че да обхваща също и тези области; подчертава, че то следва да бъде включено в новия механизъм от Копенхаген и в европейския политически цикъл относно прилагането на член 2 от ДЕС; подчертава също така, че подобряването на функционирането на съдебните системи не може да се ограничава до целта за повишаване на привлекателността на дадена държава за инвеститорите и предприемачите и да бъде насочено най-вече към ефективността на съдебните производства, а следва също така да бъде насочено към запазване на правото на справедлив съдебен процес и зачитане на основните права;

105. Настоятелно призовава Комисията да разгледа ефективното прилагане в ЕС на правото на достъп до правосъдие в контекста на правото на всеки човек от настоящите и бъдещите поколения да живее в среда, подходяща за неговото здраве и благополучие;

106. Изразява своята загриженост относно политизирането на конституционните съдилища в някои държави членки и напомня изключителната важност на една независима съдебна система;

o

o o

107. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите членки и държавите кандидатки, на Съвета на Европа и на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0174

Европейска заповед за арест**Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г., съдържаща препоръки към Комисията относно преразглеждането на европейската заповед за арест (2013/2109(INL))**

(2017/C 285/18)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид членове 2, 3, 6 и 7 от Договора за Европейския съюз и Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид член 5 от своето Решение 2005/684/ЕО, Евратом от 28 септември 2005 г. за приемане на Устав на членовете на Европейския парламент ⁽¹⁾,
- като взе предвид Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки ⁽²⁾,
- като взе предвид докладите на Комисията относно изпълнението на европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (COM(2005)0063 и SEC(2005)0267, COM(2006)0008 и SEC(2006)0079, COM(2007)0407 и SEC(2007)0979 и COM(2011)0175 и SEC(2011)0430),
- като взе предвид окончателния доклад на Съвета от 28 май 2009 г. относно четвъртия кръг от взаимни оценявания „Практическо прилагане на европейската заповед за арест и съответните процедури за предаване между държавите членки“ (8302/4/2009 — CRIMORG 55),
- като взе предвид своята резолюция от 23 октомври 2013 г. относно организираната престъпност, корупцията и изпирането на пари: препоръки относно действията и инициативите, които следва да бъдат предприети (окончателен доклад) ⁽³⁾,
- като взе предвид преразгледаната версия на Европейския наръчник за издаване на европейска заповед за арест (17195/1/10 REV 1),
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1382/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за създаване на програма „Правосъдие“ за периода 2014—2020 година ⁽⁴⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 13 септември 2011 г., озаглавено „Изграждане на доверие в правосъдието в целия ЕС — ново измерение на европейското съдебно обучение“ (COM(2011)0551),
- като взе предвид своята резолюция от 15 декември 2011 г. относно условията на задържане в ЕС ⁽⁵⁾,
- като взе предвид своята препоръка от 9 март 2004 г. до Съвета относно правата на лишени от свобода лица в Европейския съюз ⁽⁶⁾,
- като взе предвид оценката на европейската добавена стойност на мерките на Съюза във връзка с европейската заповед за арест, извършена от Отдела за европейска добавена стойност на Европейския парламент,
- като взе предвид Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия от 20 октомври 2010 г. ⁽⁷⁾,
- като взе предвид членове 42 и 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0039/2014),

⁽¹⁾ ОВ L 262, 7.10.2005 г., стр. 1.⁽²⁾ ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1.⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0444.⁽⁴⁾ ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 73.⁽⁵⁾ ОВ C 168 E, 14.6.2013 г., стр. 82.⁽⁶⁾ ОВ C 102 E, 28.4.2004 г., стр. 154.⁽⁷⁾ ОВ L 304, 20.11.2010 г., стр. 47.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- А. като има предвид, че Европейският съюз си постави за цел да предложи на своите граждани пространство на свобода, сигурност и правосъдие, и като има предвид, че съгласно член 6 от Договора за Европейския съюз (ТЕС) Съюзът защита правата на човека и основните свободи, като поема положителни задължения, които трябва да изпълни, за да спази посочения ангажимент; като има предвид, че за да бъде ефективен, принципът на взаимно признаване трябва да се основава на взаимно доверие, което може да се постигне само ако зачитането на основните права на заподозрените и обвинените лица и на процесуалните права в наказателноправните производства са гарантирани в целия Съюз; като има предвид, че взаимното доверие се задълбочава чрез обучение, сътрудничество и диалог между съдебните органи и работещите в правната сфера, като се създава истинска европейска съдебна култура;
- Б. като има предвид, че Рамково решение 2002/584/ПВР като цяло е постигнало успешно своята цел да ускори процедурите за предаване в целия Съюз в сравнение с традиционната система за екстрадиция между държавите членки и че то представлява крайъгълен камък на взаимното признаване на съдебни решения по наказателноправни въпроси, което понастоящем се предвижда в член 82 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС);
- В. като има предвид, че при все това в рамките на неговото функциониране са възникнали проблеми, някои от които са специфични за Рамково решение 2002/584/ПВР и произтичат от пропуски в него, например липсата на изрично включване на гаранции за основните права или на проверка на пропорционалността, както и от неговото непълно и непоследователно прилагане, докато други свързани с него проблеми са характерни за набора от инструменти за взаимно признаване и се дължат на непълното и небалансирано развитие на пространството на Съюза на наказателно правораздаване;
- Г. като има предвид, че наличието на ясно определени и ефективни инструменти за взаимно признаване на съдебните мерки е от съществено значение за националните служби за съдебно преследване във връзка с разследванията на тежки трансгранични престъпления и ще бъде от също толкова голямо значение за разследванията, извършвани от бъдещата Европейска прокуратура;
- Д. като има предвид, че в окончателния си доклад специалната комисия по организираната престъпност, корупцията и изпирането на пари (CRIM) подчертава необходимостта да се гарантира бързо и взаимно признаване на всички съдебни мерки и най-вече на наказателните съдебни решения, заповедите за конфискация и европейските заповеди за арест, като същевременно се спазва изцяло принципът на пропорционалност;
- Е. като има предвид, че следните аспекти, наред с други, са повод за безпокойство:
- i) липсата в Рамково решение 2002/584/ПВР и в други инструменти за взаимно признаване на изрично основание за отказ в случаите, в които има съществени основания да се счита, че прилагането на мярката би било несъвместимо с изпълнението на задълженията на държавите членки съгласно член 6 от ДЕС и Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“);
 - ii) липсата на разпоредба в Рамково решение 2002/584/ПВР и в други инструменти за взаимно признаване относно правото, предвидено в член 47 от Хартата, на ефективни правни средства за защита, което се урежда от националното право, като това води до несигурност и несъгласувани практики в отделните държави членки;
 - iii) неизвършването на редовен преглед на сигналите в рамките на Шенгенската информационна система (ШИС II) и на сигналите на Интерпол и липсата на автоматична връзка между оттеглянето на европейска заповед за арест и заличаването на такива сигнали, както и несигурността относно последиците от отказ за изпълнение на европейска заповед за арест върху запазването на действителността на съответната европейска заповед за арест и свързаните с нея сигнали, чиято последица е, че лицата, които са обект на европейска заповед за арест, не могат да се движат свободно в рамките на пространството на свобода, сигурност и правосъдие без риск от бъдещ арест и предаване;
 - iv) липсата на прецизност при определянето на списъка на тежките престъпления във връзка с европейската заповед за арест, но също и във връзка с други инструменти на Съюза, които постоянно се позовават на този списък, и включването на престъпления, чиято тежест не е предвидена в наказателните кодекси на всички държави членки и които могат да не издържат на проверката на пропорционалността;
 - v) непропорционалното използване на европейската заповед за арест за по-маловажни деяния или при обстоятелства, при които биха могли да се използват други възможности с по-ниска степен на намеса, което води до произволни арести и до необосновани и прекомерно дълги срокове на предварително задържане и съответно до непропорционална намеса по отношение на основните права на заподозрените и обвиняемите лица и обременяване на ресурсите на държавите членки;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- vi) липсата на определение на термина „съдебен орган“ в Рамково решение 2002/584/ПВР и в други инструменти за взаимно признаване, което е довело до разнообразни практики в държавите членки и съответно до несигурност, накърняване на взаимното доверие и съдебни спорове;
 - vii) липсата на минимални стандарти за осигуряване на ефективен съдебен контрол над мерките за взаимно признаване, довела до непоследователност на практиките в държавите членки по отношение на правните гаранции и защитните мерки срещу нарушенията на основните права, включително във връзка с обезщетяването на жертвите на съдебни грешки, например при сгрешена самоличност, в разрез със стандартите, предвидени в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и в установената съдебна практика на Съда на Европейския съюз;
 - viii) въпреки че отчита необходимостта от предварително задържане при спазване на определени критерии, липсата на минимални стандарти за този вид задържане, включително редовен преглед, прибягване до него само в крайни случаи и разглеждане на алтернативни решения, наред с липсата на надеждна оценка на това, дали производството е на етап, на който може да започне неговото съдебно разглеждане, може да доведе до необосновани и прекомерно дълги срокове на предварително задържане на заподозрените и обвиняемите лица;
 - ix) неприемливите условия в редица центрове за задържане в Съюза и тяхното въздействие върху основните права на съответните лица, по-специално правото на защита срещу нечовешко или унижително отношение или наказание съгласно член 3 от Европейската конвенция за защита на правата на човека, и върху ефективността и функционирането на инструментите за взаимно признаване на Съюза;
 - x) липса на осигуряване на правно представителство за лицата, издирвани съгласно европейска заповед за арест, както в издаващата, така и в изпълняващата държава членка;
 - xi) липсата в Рамково решение 2002/584/ПВР на крайни срокове за предаването на преведените европейски заповеди за арест, която води до разлики в практиките и несигурност;
 - xii) липсата на надеждно определение на престъпленията, спрямо които вече не се прилага проверката за двойна наказуемост;
 - xiii) неизползването на други съществуващи инструменти на Съюза за съдебно сътрудничество и взаимно признаване;
1. Като има предвид новата правна рамка от 2014 г. съгласно Договора от Лисабон, счита, че настоящата резолюция не следва да разглежда проблеми, произтичащи единствено от неправилното прилагане на Рамково решение 2002/584/ПВР, тъй като такива проблеми могат и следва да бъдат разрешени посредством правилно прилагане от държавите членки и посредством привеждане в изпълнение чрез производства, образувани от Комисията;
 2. Призовава държавите членки да прилагат своевременно и ефективно целия корпус от наказателноправни мерки на Съюза, тъй като те се допълват, включително европейската заповед за разследване, европейската заповед за надзор и мерките, свързани с процесуалните права, като по този начин те предоставят на разположение на съдебните органи алтернативни инструменти за взаимно признаване с по-ниска степен на намеса и същевременно осигуряват зачитане на правата на заподозрените и обвиняемите лица в рамките на наказателните производства; призовава Комисията да следи внимателно за тяхното правилно прилагане, както и да следи тяхното въздействие върху функционирането на европейската заповед за арест и пространството на Съюза на наказателно правосъдие;
 3. Призовава държавите членки и техните съдебни органи да проучат всички съществуващи възможности в рамките на Рамково решение 2002/584/ПВР (например съображение 12) за гарантиране на защитата на правата на човека и основните свободи, да използват всички възможни алтернативни механизми, преди да издадат европейска заповед за арест, и да пристъпват своевременно към разглеждането на съответния случай от съда веднага след издаването на европейска заповед за арест, с цел да се сведе до минимум срокът на предварително задържане;
 4. Посочва, че пълното признаване и своевременното изпълнение на съдебните мерки представляват стъпка към създаването на пространство на Съюза на наказателно правосъдие и подчертава значението на европейската заповед за арест като ефективно средство за борба срещу тежките трансгранични престъпления;
 5. Счита, че тъй като проблемите, посочени в съображение Е, възникват както вследствие на спецификата на Рамково решение 2002/584/ПВР, така и поради непълния и небалансиран характер на пространството на Съюза на наказателно правораздаване, законодателните решения следва да преодолеят и двата проблема чрез продължаване на усилията за установяване на минимални стандарти относно, наред с другото, процесуалните права на заподозрените и обвиняемите лица и на хоризонтална мярка, която установява принципите, приложими спрямо всички инструменти за взаимно признаване, или ако подобна хоризонтална мярка е неосъществима или тя не успее да разреши проблемите, посочени в настоящата

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

резолюция — чрез въвеждане на изменения в Рамково решение 2002/584/ПВР;

6. Счита, че установените слабости не само подронват взаимното доверие, но и че тяхната цена в социално и икономическо отношение за засегнатите лица, техните семейства и обществото като цяло е много висока;

7. Поради това отправя искане към Комисията в рамките на една година след приемането на настоящата резолюция да изготви въз основа на член 82 от ДФЕС законодателни предложения, следвайки подробните препоръки, отправени в приложението към настоящото и предвиждащи:

- a) процедура, при която мярката за взаимно признаване може, ако е необходимо, да бъде потвърдена в издаващата държава членка от съдия, съд, разследващ магистрат или прокурор, с цел да се преодолеят различните тълкувания на термина „съдебен орган“;
- b) проверка на пропорционалността при издаването на решения за взаимно признаване въз основа на всички имащи отношение фактори и обстоятелства като тежестта на престъплението, дали производството е на етап, на който може да започне неговото съдебно разглеждане, въздействието върху правата на издирваните лица, включително защитата на личния и професионалния живот, финансовите последици и наличието на целесъобразни алтернативни мерки с по-ниска степен на намеса;
- v) стандартизирана процедура на консултация, при която компетентните органи в издаващата и изпълняващата държава членка могат да обменят информация относно изпълнението на съдебни решения, например относно оценката на пропорционалността и по-специално по отношение на европейската заповед за арест, с цел да се определи дали производството е на етап, на който може да започне неговото съдебно разглеждане;
- г) задължително основание за отказ, ако има съществени основания да се счита, че изпълнението на мярката би било несъвместимо със задължението на изпълняващата държава членка съгласно член 6 от ТЕС и Хартата, по-специално член 52, параграф 1 от нея, съдържаш позоваване на принципа на пропорционалност;
- д) правото на ефективни правни средства за защита в съответствие с член 47, параграф 1 от Хартата и член 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека, например правото на обжалване в изпълняващата държава членка на искането за прилагане на инструмент за взаимно признаване и правото на издирваното лице да оспори пред съд неспазването от издаващата държава членка на гаранции, които тя е предоставила на изпълняващата държава членка;
- e) по-добро определение на престъпленията, към които следва да се прилага европейската заповед за арест, с цел да се улесни прилагането на проверката на пропорционалността;

8. Призовава за ясно и съгласувано прилагане от страна на всички държави членки на законодателството на Съюза по отношение на процесуалните права в наказателното производство, свързано с използването на европейска заповед за арест, включително правото на устен и писмен превод в рамките на наказателното производство, правото на достъп до адвокат в рамките на наказателното производство и правото на комуникация при задържане, както и правото на информация в наказателното производство;

9. Призовава Комисията да изиска от държавите членки подробни данни, отнасящи се до функционирането на механизма на европейската заповед за арест, и да включи тези данни в своя следващ доклад за прилагането, с цел да предложи целесъобразни действия, в случай че бъдат открити проблеми;

10. Призовава да се извършва редовен преглед на неизпълнените европейски заповеди за арест и да се разглежда въпросът дали те заедно със съответните сигнали на ШИС II и Интерпол следва да се оттеглят; също така призовава за оттеглянето на европейски заповеди за арест и съответните сигнали на ШИС II и Интерпол, ако съответната европейска заповед за арест е била отхвърлена на базата на задължителни основания, например на основание *ne bis in idem* или поради несъвместимост със задължения, свързани с правата на човека; призовава да се предвиди разпоредба, съгласно която сигналите на ШИС II и Интерпол следва задължително да се актуализират с информация относно основанията за отказа за изпълнение на европейската заповед за арест, съответстваща на сигнала, и съответно да се актуализират досиетата на Европол;

11. Като подчертава първостепенното значение на прилагането на правилните процедури, включително във връзка с правото на обжалване, призовава държавите членки както в качеството им на издаваща, така и на изпълняваща държава членка, да осигурят правни механизми за обезщетения за щети, произтичащи от съдебни грешки, свързани с функционирането на инструменти за взаимно признаване, в съответствие със стандартите, предвидени в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и в установената съдебна практика на Съда на Европейския съюз;

12. Призовава Съвета да включи в своята преразгледана версия на Европейския наръчник за издаване на европейска заповед за арест (17195/1/10 REV 1) срок от шест дни за предаване на преведените европейски заповеди за арест с цел по-голяма яснота и сигурност;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

13. Призовава държавите членки и Комисията да си сътрудничат за укрепване на мрежите за контакти между съдии, прокурори и адвокати в областта на наказателното право с цел процедурите, свързани с европейската заповед за арест, да бъдат улеснени, ефикасни и да се основават на подходяща информация; призовава ги също така да предлагат обучение в тази област на национално равнище и на равнището на Съюза за работещите в съдебната и правната сфера, наред с другото езиково обучение и обучение относно правилното използване на европейската заповед за арест и успоредното използване на различни инструменти за взаимно признаване; призовава Комисията да изготви проект на практически наръчник на ЕС, който да бъде предназначен за адвокатите на обвиняемите лица по наказателноправни производства, свързани с европейска заповед за арест, и да бъде лесно достъпен в целия Съюз, като този наръчник следва да отразява съществуващия труд на Европейската асоциация на адвокатите по наказателно право по този въпрос и да бъде допълван от национални наръчници;
14. Призовава Комисията да улесни създаването на специална съдебна мрежа във връзка с европейската заповед за арест, както и мрежа на адвокатите, представляващи обвиняеми лица по наказателноправни производства, които работят по случаи, свързани с европейското наказателно правораздаване и екстрадициите, и да предостави подходящо финансиране за тях и за Европейската мрежа за съдебно обучение; счита, че Комисията може да гарантира целесъобразно финансиране посредством съществуващите програми в областта на наказателното правосъдие на Съюза;
15. Призовава Комисията да създаде и осигури лесен достъп до база данни на Съюза, в която се събират всички национални съдебни практики, свързани с европейската заповед за арест, и други производства за взаимно признаване, с цел да се улесни работата на практикуващите юристи, както и наблюдението и оценката на прилагането и на всякакви възникващи проблеми;
16. Изтъква връзката между условията на задържане и мерките, свързани с европейската заповед за арест, и припомня на държавите членки, че член 3 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и съдебната практика на Европейския съд по правата на човека налагат на държавите членки не само отрицателни задължения, като им забраняват да подлагат затворниците на нечовешко и унизително отношение, но и позитивни задължения, като изискват от тях да гарантират, че условията в затворите са съвместими с човешкото достойнство и че при нарушаване на тези права се провежда щателно, ефективно разследване; призовава държавите членки да вземат под особено внимание правата на уязвимите лица и като правило да разглеждат задълбочено алтернативите на задържането;
17. С цел гарантиране на ефективността на рамката за взаимно признаване призовава Комисията да проучи наличните правни и финансови средства на равнището на Съюза за подобряване на стандартите на задържане, включително законодателни предложения относно условията на предварително задържане;
18. Потвърждава, че в препоръките се зачитат основните права, принципът на субсидиарност и принципът на пропорционалност;
19. Счита, че евентуалното финансово отражение на исканите предложения за бюджета на Съюза следва да бъде поето от наличните бюджетни средства; подчертава, че за държавите членки и гражданите приемането и прилагането на тези предложения би довело до съществени икономии на разходи и време и по този начин ще бъде от полза в икономическо и социално отношение, както беше ясно посочено в оценката на европейската добавена стойност на мерките на Съюза, касаещи преразглеждането на европейската заповед за арест;
20. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция и приложенията към нея подробни препоръки на Комисията и на Съвета.
-

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ РЕЗОЛЮЦИЯТА: ПРЕПОРЪКИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА СЪДЪРЖАНИЕТО НА НЯКОИ ОТ ПРЕДВИДЕНИТЕ ЗАКОНОДАТЕЛНИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Процедура за потвърждаване на юридическата сила на правни инструменти на Съюза за взаимно признаване:

— „Издаващ орган“ в наказателното законодателство на Съюза се определя като:

- i) съдия, съд, разследващ магистрат или прокурор, компетентен по разглеждания случай; или
- ii) всеки друг компетентен орган съгласно определението на издаващата държава членка, при условие че юридическата сила на акта, който подлежи на изпълнение, е потвърдена от съдия, съд, разследващ магистрат или прокурор в издаващата държава членка след разглеждане на съответствието на инструмента с изискванията относно неговото издаване.

Проверка на пропорционалността във връзка с издаването на правните инструменти на Съюза за взаимно признаване:

— При издаването на решение за изпълнение в друга държава членка компетентният орган извършва внимателна оценка на необходимостта от мярката, за чието прилагане е отправено искане, въз основа на всички имащи отношение фактори и обстоятелства, като взема под внимание правата на заподозряното или обвиняемото лице и наличието на целесъобразна мярка с по-ниска степен на намеса за постигане на предвидените цели и съответно прилага наличната мярка с най-ниска степен на намеса. Ако изпълняващият орган има основания да счита, че мярката е непропорционална, изпълняващият орган може да се консултира с издаващия орган относно значението на изпълнението на решението за взаимно признаване. След тази консултация издаващият орган може да реши да оттегли решението за взаимно признаване.

Процедура на консултация между компетентните органи в издаващата и изпълняващата държава членка, която да се използва за правните инструменти на Съюза за взаимно признаване:

— Без да се засяга възможността на компетентния изпълняващ орган да се възползва от основанията за отказ, следва да се осигури наличието на стандартизирана процедура, съгласно която компетентните органи в издаващата и изпълняващата държава членка могат да обменят информация и да се консултират едни с други, с цел да улеснят гладкото и ефикасно прилагане на съответните инструменти за взаимно признаване или закрилата на основните права на засегнатото лице, например чрез оценка на пропорционалността, включително по отношение на европейската заповед за арест, с цел да се определи дали производството е на етап, на който може да започне неговото съдебно разглеждане.

Основание за отказ, свързано с правата на човека, което да се прилага за инструментите на Съюза за взаимно признаване:

— Има значителни основания да се счита, че изпълнението на тази мярка не би било съвместимо със задълженията на изпълняващата държава членка съгласно член 6 от ДЕС и Хартата.

Разпоредба относно ефективните правни средства за защита, приложими за инструментите на Съюза за взаимно признаване:

— Държавите членки гарантират в съответствие с Хартата и с установената съдебна практика на Съда на Европейския съюз и Европейския съд по правата на човека, че всеки, чиито права и свободи са нарушени чрез решение, действие или бездействие при прилагането на инструмент за взаимно признаване в областта на наказателноправните въпроси, има право на ефективни правни средства за защита пред съд. Ако такова правно средство за защита се използва в изпълняващата държава членка и то има суспензивно действие, окончателното решение относно правното средство за защита се взема в рамките на срока, определен от приложимия инструмент за взаимно признаване, или при липсата на изричен срок — достатъчно бързо, за да се гарантира, че целта на процеса на взаимно признаване не се излага на опасност.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0175

Доброволно споразумение за партньорство между ЕС и Индонезия за правоприлагане в областта на горите, управление и търговия с продукти от дървен материал за ЕС**Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно сключването на Споразумение за доброволно партньорство между Европейския съюз и Република Индонезия относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с продукти от дървен материал за Европейския съюз (2013/2990(RSP))**

(2017/C 285/19)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекторешението на Съвета за сключването на Споразумение за доброволно партньорство между Европейския съюз и Република Индонезия относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с продукти от дървен материал за Европейския съюз ⁽¹⁾,
 - като взе предвид Споразумението за доброволно партньорство между Европейския съюз и Република Индонезия относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с продукти от дървен материал за Европейския съюз ⁽²⁾,
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 207, параграф 3, алинея първа, член 207, параграф 4, алинея първа, член 218, параграф 6, алинея втора, буква а), подточка v), както и с член 218, параграф 7 от Договора за функционирането на ЕС (C7-0344/2013),
 - като взе предвид декларацията на Организацията на обединените нации за правата на коренното население (приета с резолюция № 61/295 на Общото събрание на ООН на 13 септември 2007 г.) ⁽³⁾,
 - като взе предвид Регламент (ЕС) № 995/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. за определяне на задълженията на операторите, които пускат на пазара дървен материал и изделия от дървен материал ⁽⁴⁾,
 - като взе предвид доклада на Световната банка от 14 март 2012 г., озаглавен „Справедливост за горите: подобряване на усилията на наказателното правосъдие за борба с незаконната сеч“ ⁽⁵⁾,
 - като взе предвид доклада на „Хюман райтс уоч“ от 16 юли 2013 г., озаглавен „Тъмната страна на зеления растеж: въздействие върху правата на човека на слабото управление на горския сектор в Индонезия“ ⁽⁶⁾,
 - като взе предвид подписаното на 9 ноември 2009 г. Рамково споразумение за всеобхватно партньорство и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна,
 - като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- A. като има предвид, че на 30 септември 2013 г. правителството на Индонезия и ЕС подписаха споразумение за доброволно партньорство (СДП) относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с продукти от дървен материал за Европейския съюз (FLEGT), като потвърдиха своя взаимен ангажимент да гарантират, че навлизаният в ЕС дървен материал се произвежда, добива и превозва по законен начин;

⁽¹⁾ Документ на Съвета 11767/1/2013.⁽²⁾ Документ на Съвета 11769/1/2013.⁽³⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf⁽⁴⁾ ОВ L 295, 12.11.2010 г., стр. 23.⁽⁵⁾ Световна банка, *Справедливост за горите: подобряване на усилията на наказателното правосъдие за борба с незаконната сеч*, 2012 г., стр. 5 — 10, http://siteresources.worldbank.org/EXTFINANCIALSECTOR/Resources/Illegal_Logging.pdf⁽⁶⁾ „Хюман райтс уоч“, *Тъмната страна на зеления растеж: въздействие върху правата на човека на слабото управление на горския сектор в Индонезия*, 2013 г., http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/indonesia0713webwcover_1.pdf

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- Б. като има предвид, че СДП имат за цел да изкоренят незаконната сеч, да подобрят управлението на горите и в крайна сметка да доведат до устойчиво управление на горите, както и до подпомагане на усилията в световен мащаб за спиране на обезлесяването и деградацията на горите;
- В. като има предвид, че СДП имат за цел да насърчават системни промени в горския сектор, като възнаграждават усилията на добросъвестните оператори, които придобиват дървен материал от законни и надеждни източници, и да ги защитят от нелоялна конкуренция;
- Г. като има предвид, че в Индонезия се намира третата по големина област с тропически гори в световен мащаб след Амазонка и басейна на р. Конго, но че тя също така е значителен източник на парникови газове основно в резултат на широкомащабната конверсия на нейните тропически гори и богатите на въглерод торфища с цел други начини на използване на земята, като например производство на палмово масло и хартия;
- Д. като има предвид, че през периода 2009 — 2011 г. Индонезия е изгубила най-малко 1 240 000 хектара гори;
- Е. като има предвид, че само 10 % от стойността на износа на дървен материал и продукти от дървен материал от Индонезия понастоящем са предназначени за ЕС, докато по-голямата част от износа е насочена към азиатските страни, като това превръща СДП във важен инструмент за определяне на стандарти за цялата дърводобивна промишленост на Индонезия;
- Ж. като има предвид, че в горския сектор на Индонезия съществува висока степен на риск от изпиране на пари и данъчни измами според Интерпол и проучване на Световната банка от 2012 г.;
- З. като има предвид, че според „Хюман райтс уоч“ корупцията, данъчните измами и изпирането на пари в горския сектор са стрували на страната 7 милиарда шатски долара през периода 2007 — 2011 г.; като има предвид, че заместник-председателят на индонезийската комисия за изкореняване на корупцията (КПК) описва горския сектор като „източник на неизчерпаема корупция“⁽¹⁾; като има предвид, че при все това Индонезия постигна значителен напредък през последните години по отношение на преследването на финансови престъпления, както това беше доказано от присъда на Върховния съд за укриване на данъци на производителя на палмово масло Азиатска група Агри през декември 2012 г.;
- И. като има предвид, че и двете страни трябва да се договорят относно индонезийската система за осигуряване на законността на дървения материал (СОЗДМ)/Sistem Verifikasi Legalitas Kayu (SVLK), за да може дървеният материал и продуктите от дървен материал от Индонезия, обхванати от СДП, да навлязат на пазара на ЕС като дървен материал, обхванат от разрешително за FLEGT, който автоматично се разглежда като законен съгласно разпоредбите на Регламента на ЕС относно дървения материал⁽²⁾,
- Й. като има предвид, че индонезийската СОЗДМ понастоящем е в процес на преразглеждане с цел привеждането ѝ в съответствие с изискванията на СДП;
- К. като има предвид, че на Комисията са възложени правомощия съгласно Регламент (ЕО) № 2173/2005 на Съвета за установяването на схема на разрешителни FLEGT за вноса на дървесина в Европейската общност⁽³⁾ с цел приемане на подробни изисквания за издаване на разрешителни FLEGT и за изменение на списъка на държавите партньори и определените от тях лицензиращи органи, посочени в приложение I към този регламент;
- Л. като има предвид, че на 6 май 2013 г. Конституционният съд на Индонезия постанови, че горите, принадлежащи по силата на обичайното право на коренното население, не следва да бъдат класифицирани като спадащи към „държавния горски фонд“, с което положи основите за едно по-широко признаване на правата на коренното население на архипелага;
1. Приветства огромното доброволно усилие на Индонезия за разрешаване на проблема със силно разпространената незаконна сеч и свързаната с нея търговия, като развие своята СОЗДМ посредством процес, включващ множество заинтересовани страни, и по-специално постигнатия през последните месеци значителен напредък; при все това продължава да изразява загриженост относно определени проблеми; припомня, че с цел официално издаване на разрешителни FLEGT СОЗДМ трябва да бъде оперативна с оглед на постигането на целите на СДП;
2. Приветства резултатите от преговорите по Споразумението за доброволно партньорство между ЕС и Република Индонезия относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с продукти от дървен материал за ЕС; отново заявява подкрепата си за сключването на СДП и готовността си да подкрепи успешното му прилагане;

⁽¹⁾ Онлайн новини на Ройтерс, 17 септември 2010 г., „Подкупи биха могли да изложат на опасност сделките на Индонезия в областта на климата“, <http://www.reuters.com/article/2010/09/17/indonesia-corruption-idUSSGE68G03P20100917>

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 995/2010.

⁽³⁾ ОВ L 347, 30.12.2005 г., стр. 1.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

3. Отбелязва, че по-голямата част от въпросните източници на дървен материал в страната все още не са сертифицирани от СОЗДМ и че големи обеми непроверен дървен материал от изсичане на гори навлизат във веригата на доставки;
4. Подчертава колко е важно да се разшири обхватът на схемата на СОЗДМ, включително одитирането, за да се включат всички области на производство на дървен материал и всеки етап от веригата на доставки, както и да се гарантира, че дървеният материал с доказан законен произход се отделя от този с недоказан произход, така че последният да не навлиза във веригата на доставки на СОЗДМ;
5. Счита въпросът за конверсията на горите за продължаващ проблем на системата на Индонезия за управление на използването на земята; изразява съжаление относно факта, че понастоящем СОЗДМ не одитира процеса, чрез който концесиите за конверсия на горите се предоставят на предприятията, особено по отношение на приключването на оценките на въздействието върху околната среда и на спазването на ограниченията, наложени като част от процеса на получаване на разрешително за конверсия на горите;
6. Отбелязва, че действащата СОЗДМ води до сертифициране на операции с дървен материал като законни дори когато исквете относно правата на коренното население и на местните общности във връзка с използването на земята не са били уредени и/или не е било платено подходящо обезщетение, ако е необходимо; призовава Комисията настоятелно да призове правителството на Индонезия да гарантира, че при проверката на законността се отчитат правата на традиционните общности на гори, свободното, предварително и информирано съгласие на коренното население и на местните общности, както и обезщетенията за загуба на достъп до горски земи, ако е необходимо, и че на проверяващите органи е предоставен мандат да оценяват дали предприятията са спазили местните права за използване на земята и дали земята е била преотредена законосъобразно;
7. Насърчава правителството на Индонезия да гарантира, че процесът на сертифициране не дискриминира малките и средните предприятия;
8. Призовава Комисията настоятелно да призове правителството на Индонезия да даде гаранции, че:
 - всички източници на дървен материал и техните пълни вериги на попечителство са одитирани, включително проверка на това, че дърводобивните предприятия са имали правото да добиват на първо място,
 - сертифицираният и несертифицираният дървен материал и продукти от дървен материал се държат отделно,
 - конверсията на естествени гори е сведена до минимум и законният произход на дървения материал от области, подлежащи на конверсия, е проверен, включително съществуването на оценка на въздействието върху околната среда и/или спазване на условията в нея, които регламентират използването на земята, отдадена на концесия;
9. Призовава правителството на Индонезия, с оглед на повишаването на надеждността на страната при издаването на разрешителни FLEGT да допълни проверката на законността съгласно СОЗДМ с решителни действия за борба с финансовите престъпления, свързани с горския сектор, като например изпирането на пари и данъчните измами;
10. Призовава правителството на Индонезия да предприеме последващи действия във връзка със своето неотдавнашно решение за правоприлагане на данъчното законодателство и да изиска документация, която разкрива, че дружествата, изнасящи дървен материал, спазват изцяло данъчното законодателство и законодателството за борба с изпирането на пари на Индонезия от 2010 г.;
11. Приветства инициативата на правителството на Индонезия за единна карта с цел да се увеличи публичният достъп до актуални и прозрачни данни и карти, без които доброто управление на горите в Индонезия е възпрепятствано от непоследователни и многобройни тълкувания на законодателството и конфликти с местните и коренните общности; подчертава факта, че независимите наблюдатели на горите трябва да имат достъп до такава основна информация, за да изпълняват надеждно своята роля, и че карти за концесии, планове на добив и информация за разрешителни следва да бъдат включени в публичен регистър; призовава правителството на Индонезия да ускори инициативата за единна карта и да публикува нейна първа версия, включително съответна информация, свързана с искове за разрешителни за горски дейности и използване на земята;
12. Призовава Комисията, чрез участието си в Съвместния комитет за прилагане на споразумението, да гарантира, че рискът от измами и корупция е разгледан в съществена степен, включително чрез изготвянето на основан на риска план за контролиране на измамите;
13. Потвърждава, че проверката на законността на дървения материал разчита почти изцяло на резултатите от одиторите и независимия мониторинг; приветства СОЗДМ за нейната официална роля по отношение на независимия мониторинг от страна на гражданското общество; при все това отбелязва, че капацитетът на мрежите за независим мониторинг е все още силно ограничен по отношение на човешките и финансовите ресурси;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

14. Призовава Комисията настоятелно да призове правителството на Индонезия да гарантира, че одиторите и проверяващите органи, както и независимите наблюдатели на горите получават подходящо финансиране и обучение, така че да могат да извършват редовен мониторинг на място, проверки на място и одити;
15. Приветства усилията, положени от правителството на Индонезия, да засили ролята на създадената горска полиция; при все това отбелязва, че Министерството на горското стопанство на Индонезия следва допълнително да подобри своята политика за мониторинг, включване в каталог и предприемане на последващи действия във връзка със случаи на незаконна сеч; подчертава, че е изключително важно дружествата, за които се установи, че извършват незаконни дейности, да бъдат докладвани пред правоприлагащите органи;
16. Призовава Комисията настоятелно да призове правителството на Индонезия да гарантира, че във връзка с докладите от независимия мониторинг, които сигнализират за нарушения на съответното законодателство, се предприемат подходящи мерки и че съответните органи предприемат ефективни и разубеждаващи правоприлагащи действия при установяване на нарушения на въпросното законодателство;
17. Подчертава факта, че независимият мониторинг и спазването на правата на коренното население и местните общности са изключително важни фактори за осигуряването на надеждност на СОЗДМ; следователно подчертава, че е важно този ангажимент да продължи, да се засили прозрачността по отношение на други заинтересовани страни от гражданското общество, независимият мониторинг от страна на гражданското общество да се извършва без насилие, заплахи или каквато и да е форма на злоупотреба, като посочените явления се преследват строго в случай на възникването им;
18. Призовава Комисията настоятелно да призове правителството на Индонезия да гарантира:
- продължаване и засилване на участието на заинтересованите страни в прилагането и привеждането в действие на СОЗДМ,
 - извършване на независимия мониторинг от гражданското общество без насилие, заплахи или каквато и да е форма на злоупотреба, както и строго преследване на посочените явления в случай на възникването им,
 - получаване на свободно, предварително и информирано съгласие на коренното население и на местните общности във всички случаи и изплащане на справедливо обезщетение, по целесъобразност, за загуба на достъп до горски земи, които са от жизненоважно значение за техния поминък, като неподлежащо на преговори условие за издаване на разрешителни FLEGT,
 - нестатичност на одитните изисквания на СОЗДМ, като те подлежат на периодичен преглед от страна на заинтересованите страни в Индонезия с цел постоянното им усъвършенстване;
19. Призовава Комисията да гарантира, че констатациите на решението на Конституционния съд на Индонезия от 6 май 2013 г. са надлежно отчетени при преразглеждането на СОЗДМ;
20. Призовава Комисията да съдейства на правителството на Индонезия във връзка с изискваните от него усилия и да гарантира равнопоставеност на регионално равнище, като уважи искането на правителството на Индонезия регионът на Сарауак да бъде включен в преговорите за СДП между ЕС и Малайзия;
21. Съзнава, че някои искания, съдържащи се в настоящата резолюция, надвишават критериите, установени в приложение 8 към СДП във връзка с одобряването на системата на разрешителни; призовава Комисията да гарантира постигането на напредък по удовлетворяването на тези допълнителни искания, които Парламентът счита за важни, и отново да докладва пред последния относно въпросния напредък преди одобряването на системата на разрешителни;
22. Призовава Комисията да докладва редовно пред Парламента относно напредъка, постигнат при прилагането на СДП, и по-специално относно това как горепосочените проблеми са били и ще бъдат решени;
23. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на правителството и парламента на Индонезия.
-

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0176

Положението във Венецуела**Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно положението във Венецуела (2014/2600(RSP))**

(2017/C 285/20)

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предишни резолюции относно положението във Венецуела, и по-специално резолюцията от 24 май 2007 г. за Венецуела (Случаят „Радио Каракас ТВ“ във Венецуела)⁽¹⁾, резолюцията от 23 октомври 2008 г. относно недопускането по политически мотиви на кандидати на избори във Венецуела⁽²⁾, резолюцията от 7 май 2009 г. за случая с Мануел Росалес във Венецуела⁽³⁾, резолюцията от 11 февруари 2010 г. относно Венецуела⁽⁴⁾, резолюцията от 8 юли 2010 г. относно Венецуела и конкретно случая на Мария Лурдес Афиуни⁽⁵⁾ и резолюцията от 24 май 2012 г. относно евентуалното оттегляне на Венецуела от Междумериканската комисия по правата на човека⁽⁶⁾,
 - като взе предвид изявлението на говорителя на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, Катрин Аштън, от 14 февруари 2014 г.,
 - като взе предвид изявлението на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, Катрин Аштън, от 21 февруари 2014 г. относно неспокойното положение в страната,
 - като взе предвид Международния пакт за граждански и политически права, по който Венецуела е страна,
 - като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,
 - като взе предвид член 110, параграфи 2 и 4 от своя правилник,
- А. като има предвид сериозността на текущото положение във Венецуела; като има предвид, че от 12 февруари 2014 г. в цяла Венецуела се провеждат мирни демонстрации, водени от студенти, срещу които се прилага смъртоносно насилие, с поне 13 смъртни случая, над 70 ранени и стотици задържани; като има предвид, че исканията на студентите са свързани с неуспеха на правителството на президента Мадуро да реши проблеми като високото равнище на инфлация, престъпността и недостига на основни храни, както и нарастващото равнище на корупцията, сплашването на медиите и демократичната опозиция; като има предвид, че правителството е хвърлило вината за недостига върху „саботьори“ и „корумпирани бизнесмени, жадни за печалби“; като има предвид, че Венецуела е страната с най-големи енергийни резерви в Латинска Америка;
- Б. като има предвид, че през последните дни броят на демонстрациите не само не намаля, а напротив — се увеличи, с което нарасна и броят на загиналите, ранените и задържани лица в резултат на репресии от страна на държавните органи и на незаконни въоръжени групировки;
- В. като има предвид, че политическото напрежение и поляризацията нарастват във Венецуела; като има предвид, че венецуелските органи, вместо да допринасят за поддържането на мира и спокойствието, заплашиха с провеждане на въоръжена революция;
- Г. като има предвид репресията в частност по отношение на студентите, журналистите, лидерите на опозицията и мирните активисти от гражданското общество, които са преследвани и чиято свобода е накърнена;
- Д. като има предвид, че проправителствени ожесточени и неконтролируеми въоръжени групи действат безнаказано във Венецуела от дълго време; като има предвид, че опозицията обвини тези групи в провокирането на насилие в хода на мирните демонстрации, довело до смъртни случаи и няколко ранявания; като има предвид, че венецуелското правителство все още не е разяснило събитията;

⁽¹⁾ ОВ С 102 Е, 24.4.2008 г., стр. 484.⁽²⁾ ОВ С 15 Е, 21.1.2010 г., стр. 85.⁽³⁾ ОВ С 212 Е, 5.8.2010 г., стр. 113.⁽⁴⁾ ОВ С 341 Е, 16.12.2010 г., стр. 69.⁽⁵⁾ ОВ С 351 Е, 2.12.2011 г., стр. 130.⁽⁶⁾ ОВ С 264 Е, 13.9.2013 г., стр. 88.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- Е. като има предвид, че медиите са подложени на цензура и сплашвания, редица журналисти са жертви на побой или са задържани, или събран от тях журналистически материал е унищожен;
- Ж. като има предвид, че свободата на изразяване на мнение и правото на участие в мирни демонстрации са основни елементи на демокрацията, като има предвид, че равенството и справедливостта за всички хора са невъзможни, ако не се зачитат основните свободи и правата на всички граждани; като има предвид, че конституцията на Венецуела гарантира правото на събранията, на сдруженията и на граждански протест с мирни средства; като има предвид, че от публичните органи се изисква да зачитават основните права на гражданите и да гарантират тяхната сигурност и живот, без да ограничават тези права;
3. като има предвид, че единствено зачитането на основните права и свободи, конструктивният и изпълнен с уважение диалог, както и толерантността могат да помогнат на страните да излязат от тежката криза и да преодолеят бъдещите трудности;
1. Осъжда всички актове на насилие и трагичната загуба на човешки живот в хода на мирните демонстрации на 12 февруари 2014 г. и последвалите ги дни и изразява искрени съболезнования на семействата на жертвите;
2. Изразява решителната си солидарност с венецуелския народ и загрижеността си поради възможността за нови протести, които могат да доведат до допълнителни актове на насилие, които само ще задълбочат пропастта между позициите на правителството и опозицията и ще поляризират до още по-голяма степен деликатните политически събития във Венецуела; призовава представители на всички партии и части от венецуелското общество да поддържат спокойствие на действията и думите си;
3. Припомня на правителството на Венецуела, че свободата на изразяване и правото на участие в мирни демонстрации са основни човешки права в една демокрация, както е признато във венецуелската конституция, и призовава президента Мадуро да спазва международните договори, страна по които е Венецуела, в частност Междуамериканската демократична харта;
4. Припомня на венецуелското правителство задължението му да гарантира сигурността на всички граждани в страната независимо от политическите им възгледи и принадлежност; изразява дълбока загриженост относно задържането на студенти и лидери на опозицията и призовава за незабавното им освобождаване;
5. Припомня, че спазването на принципа на разделението на властите е основно в една демокрация и че системата на правосъдието не може да се използва от органите на властта като средство за политическо преследване и потискане на демократичната опозиция; призовава венецуелските органи да оттеглят необоснованите обвинения и заповеди за арести на лидери на опозицията.
6. Призовава венецуелските органи незабавно да разоръжат и разпръснат неконтролируемите въоръжени групи с проправителствена ориентация и да сложат край на безнаказаността, с която те действат; изисква разяснение относно смъртните случаи, така че от извършителите да се търси отговорност за действията им;
7. Насърчава всички страни и в частност венецуелските органи да следват мирен диалог, който обхваща всички сегменти на венецуелското общество, за да определят пресечни точки и да позволят на политическите участници да обсъдят най-сериозните проблеми за страната;
8. Подчертава, че спазването на свободата на печата, на информацията и на убежденията, както и зачитането на политическия плюрализъм, представляват основен принцип на демокрацията; изразява съжаление относно съществуването на цензура в медиите и в интернет и ограничения достъп до някои интернет блогове и социални мрежи; осъжда тормоза, на който са били подложени няколко вестника и други аудиовизуални медии, като каналите NTN24 и CNN на испански език, и счита, че тези практики са в противоречие с конституцията на Боливарска република Венецуела и с ангажиментите, поети от страната;
9. Изисква от Парламента да изпрати в най-кратък срок специална делегация, която да може да направи оценка на положението в страната;
10. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката за сигурност, правителството и Националната асамблея на Боливарска република Венецуела, Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея и генералния секретар на Организацията на американските държави.
-

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0177

Бъдещето на визовата политика на ЕС**Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно бъдещето на визовата политика на ЕС (2014/2586(RSP))**

(2017/C 285/21)

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и по-специално член 77 от него,
 - като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Осъществяване и развитие на общата визова политика с цел насърчаване на растежа в ЕС“ (COM(2012)0649),
 - като взе предвид доклада на Комисията относно функционирането на местното шенгенско сътрудничество през първите две години от прилагането на Визовия кодекс (COM(2012)0648),
 - като взе предвид Седмия доклад на Комисията относно поддържането от някои трети държави на изискване за виза в нарушение на принципа на реципрочност (COM(2012)0681),
 - като взе предвид неотдавнашните актуализации ⁽¹⁾ на Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване ⁽²⁾,
 - като взе предвид неотдавнашните споразумения за визови облекчения с Грузия ⁽³⁾, Украйна ⁽⁴⁾, Молдова ⁽⁵⁾, Кабо Верде ⁽⁶⁾, Армения ⁽⁷⁾ и Азербайджан ⁽⁸⁾,
 - като взе предвид въпроса до Комисията относно бъдещето на визовата политика на ЕС (O-000028/2014 — В7-0108/2014),
 - като взе предвид член 115, параграф 5 и член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че общата визова политика съставлява необходима част от премахването на контрола по вътрешните граници в Шенгенското пространство;
- Б. като има предвид, че основните елементи на общата визова политика са: общи списъци на държавите, чиито граждани трябва да притежават виза, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване, съгласно приложението към Регламент (ЕО) № 539/2001, общи правила за издаване на визи съгласно Визовия кодекс, унифициран формат за визите, обмен на информация чрез Визовата информационна система и редица международни споразумения с трети държави относно освобождаване от визи и визови улеснения;
- В. като има предвид, че Договорът от Лисабон предвижда използването на обикновената законодателна процедура за всички аспекти на общата визова политика, както и на процедурата за одобрение от Парламента за всички международни споразумения в тази област;
- Г. като има предвид, че е важно да започне обмисляне и обсъждане между институциите на бъдещето на общата визова политика на ЕС, и по-конкретно по отношение на стъпките към по-нататъшно хармонизиране на процедурите по издаване на визи, в т.ч. на общи правила за издаването на визи;

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1091/2010 (ОВ L 329, 14.12.2010 г., стр. 1); Регламент (ЕО) № 1211/2010 (ОВ L 339, 22.12.2010 г., стр. 6); Регламент (ЕО) № 1289/2013 (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 74); COM(2012)0650; COM(2013)0853.

⁽²⁾ ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1.

⁽³⁾ Решение № 2011/117/ЕС на Съвета (ОВ L 52, 25.2.2011 г., стр. 33).

⁽⁴⁾ Решение № 2013/297/ЕС на Съвета (ОВ L 168, 20.6.2013 г., стр. 10).

⁽⁵⁾ Решение № 2013/296/ЕС на Съвета (ОВ L 168, 20.6.2013 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Решение № 2013/521/ЕС на Съвета (ОВ L 282, 24.10.2013 г., стр. 1).

⁽⁷⁾ Решение № 2013/628/ЕС на Съвета (ОВ L 289, 31.10.2013 г., стр. 1).

⁽⁸⁾ COM(2013)0742.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

Обща визова политика и преглед на Визовия кодекс

1. Приветства напредъка в областта на визовото законодателство на Съюза, но призовава Комисията и държавите членки да подобрят прилагането на настоящото визово законодателство; призовава по-специално за засилено местно шенгенско сътрудничество, за да се подобри прилагането на Визовия кодекс в краткосрочен план;
2. Счита, че в бъдеще следва да бъдат предприети стъпки за по-нататъшно хармонизиране на процедурите по издаване на визи, включващи действително общи правила за издаването на визи;
3. Счита, че в много трети държави настоящото консулско присъствие очевидно не е задоволително;
4. Счита, че общите центрове за приемане на заявления за издаване на визи са се доказали като полезен инструмент, който в бъдеще би могъл да стане норма;
5. Изразява съжаление, че Комисията не е представила проучване относно възможността за създаване на „общ европейски механизъм за издаване на краткосрочни визи“, като включително се разгледа въпросът за това „до каква степен оценката на индивидуалния риск може да допълни презумпцията за риск, свързан с националността“, за което се призовава в Стокхолмска програма (точка 5.2);
6. Счита, че пътуването на добросъвестни и често пътуващи лица следва да бъде допълнително улеснено, по-специално чрез по-често използване на многократни визи с по-дълъг срок;
7. Призовава държавите членки да се възползват от настоящите разпоредби на Визовия кодекс и Кодекса на шенгенските граници, позволяващи издаването на хуманитарни визи, както и да се улесни предоставянето на временен подслон за защитниците на правата на човека, изложени на риск в трети държави;
8. Очаква с нетърпение предложението за преразглеждане на Визовия кодекс, но изразява съжаление от факта, че приемането му е било многократно отлагано от Комисията;
9. Изразява съжаление от факта, че Комисията все още не е представила цялостната оценка на Визовия кодекс; съжالياва за намерението на Комисията да представи тази оценка заедно с предложението за преразглеждане на Визовия кодекс; счита, че би било по-подходящо Комисията първо да представи доклада за оценката и по този начин да даде възможност на институциите да проведат обсъждане по него;

Визови улеснения

10. Призовава за сключването на допълнителни споразумения за облекчаване на визовия режим, когато е уместно, както и за наблюдение и подобряване на тези, които вече съществуват;
11. Призовава за систематична оценка на съществуващите споразумения за облекчаване на визовия режим, за да се прецени дали са постигнали предвидената цел;

Регламент (ЕО) № 539/2001

12. Приветства последните актуализации на списъците на трети държави, чиито граждани са или не са предмет на изискване за виза съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001, и по-специално допълнителните освобождавания от изискването за виза; припомня значението на безвизовото пътуване за третите държави, и в частност за техните граждански общества, но също така и за собствените интереси на ЕС;
13. Счита в този контекст, че едно споразумение за безвизов режим между ЕС и Украйна е начин да се отговори на призивите на гражданското общество и на студентите в Украйна, които демонстрираха през последните няколко дни; посочва, че такова споразумение би засилило обмена и междуличностните контакти между гражданските общества и по този начин би увеличило взаимното разбиращане и би било от полза за икономическия обмен; призовава Комисията да представи предложение за включване на Украйна в списъка на третите държави, от чиито граждани не се изисква виза; призовава също така държавите членки да прилагат изцяло настоящото споразумение за визови облекчения, за да се улесни достъпът до ЕС, най-вече за студенти и учени;
14. Приветства актуализирането на критериите за освобождаване от изискване за виза, с което се включват съображения, свързани с основните права, но също така и икономически ползи, и по-специално по отношение на туризма и външната търговия, и включването им в член от регламента;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

15. Подчертава, че по-нататъшното либерализиране на визовия режим се нуждае от повече знание за прилагането на сегашната отмяна на визите, включително чрез Електронната система на ЕС за разрешения за пътуване (ЕС — ЕСРП); призовава Съвета и Комисията да гарантират, че Парламентът е по-добре информиран относно положението с някои трети държави в процес на обсъждане, така че да се даде възможност за подходящ демократичен контрол;

16. Приканва Комисията да обмисли как в бъдеще промените в приложенията към регламента и двустранните споразумения за премахване на визите, където това бъде счетено за необходимо, могат да бъдат осъществявани паралелно, така че да се избегне рискът дадено изменение на приложенията да не бъде последвано веднага от необходимото споразумение за отмяната на визовия режим;

17. Отбелязва споразумението за механизъм за временно преустановяване; очаква държавите членки да задействат този механизъм добронамерено и само като крайна мярка в извънредни ситуации, когато е необходима спешна реакция, за да се разрешат трудности, пред които е изправен Съюзът като цяло, както и когато са изпълнени съответните критерии;

18. Счита, че пълната визова реципрочност е цел, която Съюзът следва да преследва активно в рамките на своите отношения с трети държави, като по този начин допринася за подобряване на авторитета и последователността на външната политика на Съюза на международно равнище;

19. Призовава за дебат относно връзката между по-нататъшната либерализация на визовия режим и призивите от страна на някои държави членки за увеличаване на мерките за сигурност и по-строги гранични проверки за пътници, освободени от изискването за виза;

Визова информационна система (ВИС)

20. Призовава Европейската агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в областта на свободата, сигурността и правосъдието (eu-LISA) да представи очаквания доклад за оценка на ВИС възможно най-скоро;

Участие на Европейския парламент

21. Призовава Съвета и Комисията да подобрят потока от информация към Парламента относно преговорите за международни споразумения в областта на визовия режим в съответствие с член 218, параграф 10 от ДФЕС и Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия;

22. Обявява намерението си да създаде контактна група по въпросите на визовата политика в рамките на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи; приканва председателството на Съвета и държавите членки, заедно с Комисията, да участват в заседанията на тази контактна група;

o

o o

23. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0178

Конкретни действия в рамките на общата политика в областта на рибарството в посока развиване на ролята на жените

Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно конкретните действия в рамките на общата политика в областта на рибарството в посока развиване на ролята на жените (2013/2150(INI))

(2017/C 285/22)

Европейският парламент,

- като взе предвид приложимото законодателство спрямо Европейския фонд за рибарството, по-конкретно Регламенти (ЕО) № 2328/2003, (ЕО) № 861/2006, (ЕО) № 1198/2006 и (ЕО) № 791/2007 на Съвета, които установяват правилата и договореностите относно структурната помощ в областта на рибарството,
- като взе предвид Директива 2010/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. за прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, и за отмяна на Директива 86/613/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята позиция от 6 февруари 2013 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно общата политика в областта на рибарството ⁽²⁾,
- като взе предвид своята позиция от 12 септември 2012 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно общата организация на пазарите на продукти от риболов и аквакултури ⁽³⁾,
- като взе предвид предложението, направено от Комисията, и позициите, възприети от Европейския парламент и Съвета, относно Европейския фонд за морско дело и рибарство (COM(2011)0804),
- като взе предвид предложенията, направени от Комисията, и позициите, възприети от Европейския парламент и Съвета, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за определяне на правилата за участие и разпространение на резултатите в „Хоризонт 2020“ — рамкова програма за научни изследвания и иновации (2014—2020 г.) (COM(2011)0810),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите: „Стратегия за равенство между жените и мъжете 2010-2015 г.“ (COM(2010)0491),
- като взе предвид своята резолюция от 15 декември 2005 г. относно мрежите, обединяващи жени: риболов, земеделие и диверсификация ⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 22 ноември 2012 г. относно дребномащабния и непромишления риболов и реформата на общата политика в областта на рибарството ⁽⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 22 ноември 2012 г. относно външното измерение на общата политика в областта на рибарството ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2012 г. относно реформата на общата политика в областта на рибарството — общо съобщение ⁽⁷⁾,
- като взе предвид изслушването на тема „Жените и устойчивото развитие в областта на рибарството“, проведено от комисията по рибно стопанство на 1 декември 2010 г.,

⁽¹⁾ ОВ L 180, 15.7.2010 г., стр. 1.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0040.

⁽³⁾ ОВ С 353 Е, 3.12.2013 г., стр. 212.

⁽⁴⁾ ОВ С 286 Е, 23.11.2006 г., стр. 519.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0460.

⁽⁶⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0461.

⁽⁷⁾ ОВ С 353 Е, 3.12.2013 г., стр. 104.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- като взе предвид изслушването, проведено в Европейския парламент на 14 октомври 2013 г. от комисията по рибно стопанство и комисията по правата на жените и равенството между половете, относно засилването на ролята на жените в европейското рибарство и аквакултура,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид съвместните разисквания на комисията по рибно стопанство и на комисията за правата на жените и равенството между половете в съответствие с член 51 от Правилника,
 - като взе предвид доклада на комисията по рибно стопанство и на комисията по правата на жените и равенството между половете (A7-0070/2014),
- A. като има предвид, че работата, извършвана от жените в областта на рибарството и аквакултурите, не е призната и като цяло остава невидима, въпреки че представлява значителна икономическа добавена стойност и допринася за социалната, икономическата и екологичната устойчивост на множество общности и региони в Европа, особено в районите, зависещи от рибарството;
- Б. като има предвид, че повече от 100 000 жени работят в областта на рибарството в държавите членки, от които 4 % работят в риболовния сектор и полагат труд, свързан с дейността на риболовните кораби, като плетачки на рибарски мрежи, разтоварачки на улова или опаковачки, 30 % в областта на аквакултурите, главно в улова на миди и ракообразни без плавателно средство, и около 60 % в преработващата промишленост;
- В. като има предвид, че работата, извършвана традиционно от жените в областта на рибарството и аквакултурите, е тежка, например уловът на миди и ракообразни без плавателно средство, традиционната продажба на риба, било тя амбулантна, на открити щандове или в магазини, производството и поддържането на рибарски мрежи (плетачки на рибарски мрежи), разтоварването и сортирането на улова и опаковането в особено тежки климатични условия;
- Г. като има предвид, че статистиката значително занижава действителната трудова заетост на жените в някои от тези сектори и че ширештата се икономическа криза и висока безработица в някои държави членки допринесе за по-нататъшно увеличение на тези цифри и доведе до нарастване на броя на жените, ангажирани в дейности в рибарския сектор, по-специално улова на морски дарове без плавателно средство, като начин за допълване или дори осигуряване на техния семеен доход;
- Д. като признава приноса на жените в дейности, свързани с рибарството и аквакултурите, и по-специално тези, свързани с изработването и поправянето на риболовните съоръжения, разтоварването и сортирането на улова, управлението на снабдяването на кораба с продукти, преработването, пакетирането и търговската реализация на рибата и управлението на риболовни предприятия;
- Е. като има предвид, че Европейският парламент в своята резолюция от 22 ноември 2012 г. относно дребномащабния и непромишления риболов и реформата на общата политика в областта на рибарството призовава в параграф 30 държавите членки да вземат предвид значението на икономическата, социалната и културната роля на жените в риболовната промишленост, така че жените да имат възможност за достъп до социални придобивки, и посочва, че със своето активно участие в различните дейности, свързани с рибарството, жените допринасят за запазването и оцеляването, на първо място, на рибарския сектор, а на второ — на традициите и специфичните практики, както и за съхраняването на културното многообразие на отделните региони;
- Ж. като има предвид, че Парламентът в своята позиция от 12 септември 2012 г. призова за действия за насърчаване на участието на жените в организациите на производителите в сектора на рибарството и аквакултурите;
- З. като има предвид, че Парламентът в своята резолюция от 22 ноември 2012 г. относно дребномащабния и непромишления риболов и реформата на общата политика в областта на рибарството призовава в параграф 31 да се предоставя финансиране от Европейския фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР), за да се насърчи участието на жените в областта на рибарството, да се подкрепят сдруженията на жените, професионалното обучение за жени и подобряване на ролята на жените в областта на рибарството, като се подкрепят дейностите, извършвани на сушата, и дейностите, свързани с риболова, както нагоре, така и надолу по веригата на рибарството;
- И. като има предвид, че Европейският парламент в своята резолюция от 22 ноември 2012 г. относно дребномащабния и непромишления риболов и реформата на общата политика в областта на рибарството призовава в параграф 39 Комисията и държавите членки да предприемат мерки, за да гарантират, че жените получават равностойно заплащане и други социални и икономически права, включително застраховане, което покрива рисковете и мерките за прилагането на редуциращи коефициенти за възрастта с цел по-ранно пенсиониране поради тежките условия на труд (ношен труд, опасни условия, работно време в зависимост от ритъма на производство или възможността за риболов) за работещите в сектора на рибарството, и признаване на техните специфични заболявания като професионални болести;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- Й. като има предвид, че статистическите данни относно работната сила, и по-специално относно разпределянето на работната сила по пол в определени дейности, както и относно дребномащабния и непромишления риболов, екстензивните аквакултури и свързаните с тях дейности, остават на втори план по отношение на данните относно улова, разтоварванията на брега, тонажа и т. н.;
- К. като има предвид, че статистическите данни за ЕС и държавите членки относно работната сила в областта на рибарството, аквакултурите и свързаните с тях сектори са недостатъчно пълни, хармонизирани или разбити по показатели, така че да може да се установи приносът на жените в тези сектори;
- Л. като има предвид, че независимо от работата, извършвана от жените в областта на рибарството и аквакултурите, и от техния ключов икономически принос, те не се ползват с адекватна социална и трудова закрила, нито пък с подходящ професионален и трудов статут;
- М. като има предвид, че спрямо жените в риболовния сектор съществува икономическа дискриминация и че те получават по-ниско заплащане за същата работа в сравнение с мъжете;
- Н. като има предвид, че работата на жените в рибарския сектор често няма правно признаване, нито достъп до социална закрила, съизмерима със специфичните рискове и последици за здравето, свързани с тези дейности;
- О. като има предвид, че Европейският парламент в своята резолюция от 22 ноември 2012 г. относно дребномащабния и непромишлен риболов и реформата на общата политика в областта на рибарството призовава в параграф 42 Комисията и държавите членки да предприемат мерки в полза на по-голямо правно и социално признаване на труда на жените в сектора на рибарството, за да гарантират, че жените, които работят на пълно или непълно работно време в семейни предприятия или помагат на своите съпрузи, като по този начин допринасят за личната икономическа устойчивост и тази на семейството, получават законно признаване или социални придобивки, равностойни на тези, от които се ползват лицата със статут на самостоятелно заети лица, по-специално чрез прилагане на Директива 2010/41/ЕС, както и да се гарантират техните социални и икономически права, включително равно заплащане, помощи при безработица в случай че загубят работата си (временно или постоянно), право на пенсия, съвместяване на професионалния и семейния живот, право на отпуск за отглеждане на дете, достъп до системата за социално осигуряване и до безплатно здравно обслужване, както и до здравословни и безопасни условия на труд и застраховка, покриваща рисковете за работещите в морето;
- П. като има предвид, че Парламентът в своята резолюция от 12 септември 2012 г. се произнася относно необходимостта ролята на жените в сектора на рибарството да бъде предмет на по-голямо правно и социално признаване и по-високо възнаграждение, жените да имат същите права, каквито имат мъжете, а също и съпругите и небрачните партньори на рибарите, които спомагат да се поддържа семейния бизнес, да имат правен статут и социални придобивки, равностойни на тези, от които се ползват лицата със статут на самостоятелно заети лица;
1. Настоятелно призовава Комисията да насърчи създаването на специфична статистическа програма относно зависимите от рибарството райони, като обърне особено внимание на дребномащабния крайбрежен риболов, традиционните методи за риболов и специфичните канали за търговската реализация, както и на работата и на социалните и трудови условия на заетите в улова на морски дарове, плетачките на рибарски мрежи и работничките, заети в дребномащабното рибарство и свързаните с тях дейности, с цел да се направи оценка на специфичните нужди на дейността на жените и да се подобри социалното признаване на тези толкова тежки професии;
 2. Счита, че е необходимо да се подобри събирането и анализът на статистически данни относно заетостта в сектора на рибарството от гледна точка на съотношението между половете, вида на дейността и видовете заетост (самостоятелно заети лица, заети лица, работещи на непълно работно време, работещи на пълен работен ден, временна заетост), за да може да се оцени приносът на жените в областта на рибарството и аквакултурите;
 3. Настоятелно призовава Комисията да гарантира, че събирането на данни по полов признак обхваща също така риболовния сектор и че са въведени нови показатели като възраст, ниво на образование и обучение и дейност на съпруга или партньора, които сътрудничат;
 4. Счита за необходимо да се установят ясни определения на статистическите показатели, използвани за събирането на данни относно заетостта на работната сила в областта на рибарството, аквакултурите и свързаните с тях сектори; също така счита, че е необходимо да се изготви хармонизиран набор от статистически показатели на равнище на ЕС, и призовава държавите членки да предоставят своевременно пълни данни в съответствие с тези показатели;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

5. Настоятелно призовава Комисията и Съвета да признаят от правна и социална гледна точка ролята на жените в областта на рибарството и аквакултурите, както и в устойчивото развитие на районите, зависими от рибарството, с цел да се премахнат всички икономически, административни и социални бариери, които правят по-трудно участието им при равнопоставени условия;
6. Настоятелно призовава Комисията и Съвета да насърчат държавите членки да регулират и признаят за професионални заболявания уврежданията на ставите или гръбначния стълб и ревматичните заболявания, причинени от тежките метеорологични условия, при които трябва да работят жените, заети в улова на морски дарове, плетенето на рибарски мрежи, преработването, риболова и продажбите, както и уврежданията, произтичащи от вдигането на прекомерни тежести;
7. Настоятелно призовава Комисията да признае, че работата на жените допринася за подобряване на проследимостта на рибните продукти, което на свой ред допринася за информираността на потребителя и гарантира по-високи стандарти за качество и безопасност на рибните продукти и продуктите от аквакултури и увеличава икономическите, гастрономическите и туристическите възможности на риболовните райони;
8. Призовава за създаването (в рамките на Европейския фонд за морско дело и рибарство и/или други инструменти) на специални механизми за подкрепа, които могат да бъдат задействани при извънредни ситуации (природни бедствия), както и на механизми за финансово обезщетение, които да подпомагат рибарите мъже, рибарите жени и техните семейства в периодите на временна забрана на риболова, по-специално в области, където рибарството е единственият източник на доходи;
9. Счита, че е необходимо да се насърчават и подкрепят финансово сдруженията между жените чрез национални и европейски мрежи, обединяващи жени, с цел да се увеличи видимостта на жените в рибарския сектор, обществото да осъзнае техния принос за риболовната дейност, да се улесни обменът на опит и да се представят нуждите и исканията на жените, както на равнище местни администрации, така и на равнище европейски органи;
10. Настоятелно призовава Комисията и държавите членки да улеснят достъпа до финансиране за организациите на жени в рибарството, аквакултурите и свързаните с тях сектори, като им се предоставя възможност да изпълняват инициативите си, да укрепят своите организационни структури и да установят контакт с други организации на жени за обмен на опит и добри практики;
11. Счита, че е необходимо да се насърчава и увеличава ефективното участие на жените в консултативните органи, консултативните съвети, органите за вземане на решения и представителните, регионалните и професионалните органи, като се гарантира участието им при вземането на решения в публичния и частния сектор на равни началата с мъжете;

Европейският фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР) 2013—2020 г.

12. Отбелязва, че само една от държавите членки използва възможностите, предлагани от ос 4 на Европейския фонд за рибарство относно финансирането на проекти, чиито бенефициенти са жени, и настоятелно призовава държавите членки да се възползват от възможностите, предлагани от ЕФМДР, за да:
 - прилагат принципа на равните възможности както в разработването, така и в развитието и прилагането на оперативните програми;
 - насърчават участието на жените в сектора на рибарството, като реструктурират сектора и предлагат необходимото оборудване (като съблекални на корабите и пристанищата);
 - подкрепят сдруженията на жени и тяхното организиране в мрежи (напр. плетачки на рибарски мрежи, разтоварачки и опаковачки);
 - подпомагат проекти за смекчаване на проблемите, свързани с условията на труд на жени, заети в улова на морски дарове без плавателно средство, включително съвместяването на професионалния и семейния живот;
 - подпомагат проекти за насърчаването, диверсификацията и повишаването на оценката за ролята на жените в областта на рибарството и аквакултурите;
 - предоставят на жените и на младите жени достъп до образование чрез финансирането на специализирано обучение и професионално образование и чрез професионалното признание на тяхната дейност; за тази цел държавите членки следва да въведат процедури за придобиване на официално признати удостоверения за професионална квалификация и да създадат центрове за обучение за тези професионални дейности, традиционно упражнявани от жените в различните общности;
 - предлагат по-добър достъп на младите жени до работни места, както и да подкрепят приемствеността между поколенията, по-специално чрез развиването на дейности, устойчиви за морската среда;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- насърчават професионалното обучение, особено за жените, които работят в сектора на рибарството и аквакултурите, за да се разшири възможността им на достъп до управленски и технически квалифицирани позиции и управленски постове, свързани с рибарството, при условия на равенство в заплащането;
- подобряват ролята на жените в областта на рибарството, по-специално като подкрепят извършваните на сушата дейности и дейностите, свързани с риболова, както в производството, така и в преработването, предлагането на пазара и продажбите;
- насърчават предприемаческите инициативи, започнати от жени, включително, когато е целесъобразно, икономическата диверсификация на определени дейности, свързани със сектора на рибарството, включително дейности като музейно дело, културни традиции, занаяти, кулинарно изкуство и ресторантьорство;
- насърчават предприемаческите инициативи в дейности, които не са свързани с риболовната дейност, в крайбрежните зони, засегнати от загуба на работни места в резултат на прилагането на реформата в областта на рибарството;

13. Настоятелно призовава държавите членки да предоставят възможности за кредити при облекчени условия, които да позволят да се преодоляват специфичните трудности, срещани от жените при финансирането на проекти, отговарящи на условията за включване в националните програми в рамките на ЕФМДР;

14. Призовава държавите членки да подкрепят предприемаческите инициативи на жените чрез улесняване на благоприятна система за микрокредитиране и предоставяне на подходяща информация относно възможностите за финансиране;

15. Настоятелно призовава държавите членки да вземат мерки за развитие и модернизирание на местната инфраструктура, за диверсификация на икономическите дейности и за подобряване на качеството на живот в риболовните зони, особено тези, които зависят изцяло от рибарството, така че да се гарантира тяхното устойчиво развитие, като същевременно се води борба с бедността като цяло, и в частност — когато засяга жените и децата, и да се стремят да предотвратяват насилието срещу жени и домашното насилие;

16. Отново потвърждава позициите, възприети в рамките на процедурата за „Хоризонт 2020“ — рамкова програма за научни изследвания и иновации (2014—2020 г.) относно насърчаването на участието на жените във всички научни изследвания, проекти и научни дисциплини, и по-специално на тези, чиято професионална дейност е посветена на изследването на морската среда;

17. Призовава държавите членки да:

- признаят от правна гледна точка работата на жените, които допринасят икономически за издържането на семейството, и на тези, които допринасят за това с работата си, макар и без да получават заплащане;
- осигурят подкрепа за жените, като им предоставят обезщетения за безработица, ако са принудени да прекратят (временно или окончателно) работата си, право на пенсия, съвместяване на професионалния и личния живот, право на отпуск за отглеждане на дете (независимо от техният статут на обвързване в рамките на двойката), достъп до системата за социално осигуряване, до безплатно здравно обслужване и защита срещу рисковете, произтичащи от работата им в морския сектор и сектора на рибарството;

18. Отбелязва, че Европейският парламент в своята резолюция от 22 ноември 2012 г. относно външното измерение на общата политика в областта на рибарството отправя искане в параграф 28 ЕС да се застъпи, в рамките на СТО, за наказателни мерки спрямо държавите, извършващи действия на дискриминация срещу жените, а в параграф 45 изисква от Комисията да гарантира при преговорите за споразумения относно рибарството, че крайбрежната държава отделя значителна част от секторната подкрепа за развитие на признаването, насърчаването и диверсификацията на ролята на жените в сектора на рибарството, като се гарантира прилагането на принципа на равноправното третиране и равните възможности за жените и мъжете, особено по отношение на обучението и достъпа до финансиране и кредити;

19. Настоятелно призовава Комисията да гарантира, че европейското измерение, свързано с пола, е залегнало и гарантирано в споразуменията за икономическо партньорство, включващи сектора на рибарството;

Основният регламент относно общата политика в областта на рибарството

20. Настоятелно призовава държавите членки да осигурят изпълнението на целите на новата обща политика в областта на рибарството по отношение на достъпа до рибни ресурси, въз основа на прозрачни критерии от екологично, социално и икономическо естество, включващи принципите на равно третиране и равни възможности за жените и мъжете;

21. Настоятелно призовава държавите членки да признаят трудовия статус на жените в случаите на временно преустановяване на дейност, включително периодите на биологични паузи;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

22. Призовава Комисията и държавите членки да гарантират спазването на Директива 2010/41/ЕС, за да могат жените в сектора на рибарството, които работят на пълно или непълно работно време в семейни предприятия или подкрепят съпрузите или партньорите си, като по този начин допринасят за своята собствена или за семейната икономическа устойчивост, както и тези, които извършват тази дейност като средство за препитание и не принадлежат към семейна единица, да получават законно признаване и социални придобивки, равностойни на тези, от които се ползват лицата със статут на самостоятелно заети лица;

o

o o

23. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на правителствата на държавите членки.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0179

Такси за възпроизвеждане за лично ползване

Резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно такси за възпроизвеждане за лично ползване (2013/2114(INI))

(2017/C 285/23)

Европейският парламент,

- като взе предвид Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизирането на някои аспекти на авторските права и на сродните им права в информационното общество ⁽¹⁾,
 - като взе предвид предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно колективното управление на авторското право и сродните му права и многотериториално лицензиране на правата за използване онлайн на музикални произведения на вътрешния пазар (COM(2012)0372),
 - като взе предвид членове 4, 6, 114 и 118 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
 - като взе предвид решенията на Съда на Европейския съюз, по-конкретно по дела C-467/08 — Padawan срещу SGAE от 21 октомври 2010 г., Padawan v SGAE [2010] ECR I-10055, C-462/09 Stichting de Thuisakopie срещу Opus Supplies Deutschland GmbH и други от 16 юни 2011 г., Stichting de Thuisakopie v Opus Supplies Deutschland GmbH and others [2011] ECR I-05331, C-277/10 Martin Luksan срещу Petrus van der Let от 9 февруари 2010 г. (все още непубликувано, C-457/11 — C-460/11, VG Wort срещу Kuosera Mita et al. от 27 юни 2013 г. и C-521/11 — Austro Mechana срещу Amazon от 11 юли 2013 г. (все още непубликувано),
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 24 май 2011 г. озаглавено „Единен пазар за правата върху интелектуална собственост. Насърчаване на творчеството и новаторството за икономически растеж, работни места, за висококвалифициран персонал и първокласни продукти и услуги в Европа“ от 24 май 2011 г. (COM(2011)0287),
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 18 декември 2012 г. относно съдържанието в рамките на единния цифров пазар (COM(2012)0789),
 - като взе предвид препоръките на Антонио Виторино от 31 януари 2013 г. в резултат от медиацията относно таксите за възпроизвеждане и за лично ползване,
 - като взе предвид работния документ на комисията по правни въпроси, озаглавен „Авторското право в музикалния и аудио-визуалния сектор“, приет на 29 юни 2011 г.,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси (A7-0114/2014),
- A. като има предвид, че културата и творчеството представляват опората на европейската идентичност в миналото и днес; и че в бъдеще те ще играят важна роля в икономическото и социалното развитие на Европейския съюз;
- B. като има предвид, че културата и творчеството са съставна част от цифровата икономика; и че изразяването както на висококласното, така и на обикновеното културно съдържание се основава на равния достъп до цифровия растеж в Европа; като има предвид, че от консултациите е видно, че европейският цифров пазар все още не е в съзвучие с обещанията за ефективно разпространение, справедливо възнаграждение за творците и справедливо и ефективно разпределение на приходите в рамките на сектора на културата като цяло и че за намирането на решения на посочените проблеми е необходимо действие на равнището на Съюза;

⁽¹⁾ ОВ L 167, 22.6.2001 г., стр. 10.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- В. като има предвид, че преходът към цифровизация оказва огромно въздействие върху начина, по който се изразяват, разпространяват и развиват културните идентичности; както и че намаляването на изискванията за участие и за разпространение и създаване на нови канали за разпространение улеснява достъпа до произведения и култура и подобрява разпространението, откриването и преоткриването на културата и творчеството в целия свят, и предлага възможности на създателите и творците; като има предвид също така, че по този начин значително са се увеличили пазарните възможности за нови услуги и предприятия;
- Г. като има предвид, че и в ерата на цифровите технологии трябва да съществува правото на носителя на авторско право на защита на неговия творчески продукт и неговото право на адекватно възнаграждение за него;
- Д. като има предвид, че в резултат от техническия напредък, на прехвърлянето в интернет и в изчислителни облаци цифровото възпроизвеждане за лично ползване придоби голямо икономическо значение и като има предвид, че съществуващата система за събиране на такси за възпроизвеждане за лично ползване не взема под внимание в достатъчна степен развитието в епохата на цифровите технологии; като има предвид, че понастоящем не съществува алтернативен модел в тази област, който да гарантира адекватно обезщетение за носителите на правата и същевременно да позволява възпроизвеждането за лично ползване; като има предвид, че все пак е необходимо да се проведе разискване с оглед актуализиране на механизма на възпроизвеждане за лично ползване, така че той да стане по-ефикасен и да се взема в по-голяма степен под внимание техническия напредък;
- Е. като има предвид, че Директивата на Европейския парламент и на Съвета относно колективното управление на авторското право и сродните му права и многотериториално лицензиране на правата за използване онлайн на музикални произведения на вътрешния пазар, която беше приета от Парламента и Съвета на 4 февруари 2014 г., подкрепя факта, че управлението на авторските права изисква да се отдели специално внимание на прозрачността на паричните потоци, получавани, разпределяни и изплащани на носителите на права от организации за колективно управление на авторски права, включително за копирането за лично ползване;
- Ж. като има предвид, че Директива 2001/29/ЕО разрешава на държавите членки да предвидят изключение или ограничение на правото на възпроизвеждане за определени видове възпроизвеждане на аудио-, видео- и аудио-визуални продукти за лична употреба, при справедливо обезщетение, и позволява на държавите, които са приложили посоченото ограничение, да копират без ограничение и свободно своите музикални и аудио-визуални репертоари от носител или мултимедиен материал, без да искат разрешение от притежателите на права, при условие че става въпрос за лична употреба; като има предвид, че таксите трябва да се изчисляват, като се отчитат евентуалните загуби, понесени от притежателите на права чрез въпросното действие на възпроизвеждане за лично ползване;
- З. като има предвид, че общата сума на таксите за възпроизвеждане за лично ползване, събрани в 23 от 28 държави членки нарасна повече от тройно от влизането в сила на Директива 2001/29/ЕО и днес представлява повече от 600 милиона евро, според оценки на Европейската комисия, и като има предвид, че това представлява значителна сума за творците;
- И. като има предвид, че за производителите и вносителите на традиционни и цифровизирани носители и записващи материали, посочените такси представляват минимална част от оборота им, оценяван на обща сума от над 1 000 милиарда евро;
- Й. като има предвид, че при редица мобилни крайни устройства теоретично съществува възможност за възпроизвеждане за лично ползване, но те не се използват за тези цели; следователно призовава за провеждането в перспектива на разисквания с цел намиране на по-ефикасен и актуален модел, който е възможно да се основава на единна такса за устройство;
- К. като има предвид, че сравняването на цената на материалите, които се търгуват между държава, прилагаща таксата, и държава, която не я прилага, показва незначителното въздействие на таксата за възпроизвеждане за лично ползване върху цената на продуктите;
- Л. като има предвид множеството съдебни дела, заведени след влизането в сила на Директива 2001/29/ЕО както на национално, така и на европейско равнище от страна на производители и вносители на традиционни и на цифрови носители и записващи материали;
- М. като има предвид, че Директива 2001/29/ЕО и съдебната практика на Съда на Европейския съюз не налагат на държавите членки задължение да гарантират на притежателите на права прякото изплащане на цялата сума на таксата за възпроизвеждане за лично ползване; като има предвид, че държавите членки разполагат с широки правомощия за преценка, за да въведат предвиждани част от това възнаграждение да се предоставя непряко;
- Н. като има предвид, че таксата за възпроизвеждане за лично ползване се заплаща от потребителите при покупката на записващ носител или услуга по записване и съхранение, и като има предвид, че поради тази причина потребителите са в правото си да знаят за съществуването ѝ и за размера ѝ; като има предвид, че размерът на таксата за възпроизвеждане за лично ползване следва да отразява настоящата употреба на това оборудване и услуги за целите на възпроизвеждане за лично ползване на аудио-, видео- и аудио-визуални продукти;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

- О. като има предвид, че цените на носителите и материалите не се променят в зависимост от различните такси за възпроизвеждане за лично ползване, прилагани в Съюза, и като има предвид, че премахването на такси за възпроизвеждане за лично ползване в Испания през 2012 г. не оказва въздействие върху цените на носителите и материалите;
- П. като има предвид разликите между различните модели и равнища на събираемост на таксите за възпроизвеждане за лично ползване, включително по отношение на тяхното въздействие върху потребителите и единния пазар; като има предвид, че за да се осигури висока степен на прозрачност за носителите на авторските права, производителите и вносителите на оборудване, потребителите и доставчиците на услуги в Съюза е необходимо да се установи европейска рамка, и като има предвид, че с цел да се запази балансът на системата в цифровата ера и ерата на вътрешния пазар, е желателно да се осъвременят механизмите за таксите в много от държавите членки и да се създаде европейска рамка, която да гарантира прилагането на равностойни условия на носителите на право, потребителите, производителите и вносителите на оборудване, както и на доставчиците на услуги в Съюза;
- Р. като има предвид, че механизмите за освобождаване и възстановяване на суми за професионална употреба, въведени в държавите членки, трябва да бъдат ефикасни; като има предвид, че в някои държави членки посочените договорености са необходими и като има предвид, че в някои държави членки не винаги се прилагат постановените съдебни решения;
- С. като има предвид, че в случая на онлайн творбите, както по отношение на достъпа, така и на продажбата, практиките по предоставяне на лицензи допълват системата на събиране на такси за възпроизвеждане за лично ползване;
- Т. като има предвид, че особено в областта на цифровите технологии класическият процес на възпроизвеждане се замества от т. нар. стрийминг модел, при който на крайното устройство на потребителя не се сменя копие от защитеното с авторско право произведение, и като има предвид, че следователно особено в такива случаи следва да бъдат предпочитани модели за лицензиране;

Непорочна система, която следва да се модернизира и хармонизира

1. Припомня, че културният сектор представлява 5 милиона работни места и 2,6 % от БВП на Съюза, че представлява един от основните двигатели на европейския растеж и е източник на нови работни места, които не подлежат на делокализация, стимулира иновациите и представлява ефективно средство за борба срещу настоящата рецесия;
2. Припомня, че законодателството относно авторското право следва да установи баланс между интересите на творците и на потребителите, наред с тези на всички останали; във връзка с това счита, че всички европейски потребители следва да имат право да възпроизвеждат за лично ползване законно придобито съдържание;
3. Призовава следователно Комисията да представи законодателно предложение за преразглеждане на Директива 2001/29/ЕО относно хармонизирането на някои аспекти на авторските права и на сродните им права в информационното общество, което предложение да включва клауза за пълното хармонизиране на изключенията и ограниченията по отношение, наред с другото, на възпроизвеждането за лично ползване;
4. Подчертава, че настоящият разпокъсан режим за авторското право трябва да бъде реформиран, с цел да улесни достъпа и да повиши (в световен мащаб) движението на културно и творческо съдържание, така че по този начин да бъде дадена възможност на творците, създателите, потребителите, предприятията и публиката да извличат ползи от постиженията в областта на цифровите технологии, от новите канали за разпространение, новите бизнес модели и други възможности, особено в периоди на строги бюджетни икономии;
5. Отбелязва, че таксите за възпроизвеждане за лично ползване понастоящем представляват източник на приходи, който е с променливо значение за различните категории носители на права, като се различава силно в различните държави членки;
6. Счита, че системата на възпроизвеждането за лично ползване е непорочна система, която установява баланс между изключението за възпроизвеждане за лично ползване и правото на справедливо обезщетение за носителите на права, и че е подходящо тя да бъде запазена, особено в случаи, когато носителите на права не са в състояние да лицензират пряко правото на възпроизвеждане на различни устройства; счита, че в краткосрочен план не съществува алтернатива на тази балансирана система; все пак подчертава, че в дългосрочен план е необходимо провеждането на дискусия с цел извършване на постоянна оценка на системата на възпроизвеждането за лично ползване в светлината на цифровото и пазарно развитието, и на поведението на потребителите, и ако е възможно, да се проучат потенциални алтернативи, които биха изпълнили целта за постигане на баланс между изключението за възпроизвеждане, приложимо спрямо потребителите и обезщетението на творците;
7. Подчертава, че значителните различия между националните системи за събиране на таксите за авторски права, по-специално по отношение на разновидностите на продуктите, облагани с такси и размера на тези такси, могат да доведат до нарушаване на правилата на конкуренцията, както и до възможност за търсене на най-благоприятната правна система в рамките на вътрешния пазар;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

8. Приканва държавите членки и Комисията да проведат проучване относно основните елементи на възпроизвеждането за лично ползване, по-специално относно общо определение на понятието „справедливо обезщетение“, което в момента не е изрично уредено в Директива 2001/29/ЕО и относно понятието „вреда“, претърпяна от автора поради възпроизвеждането на творбата му за лично ползване без неговото съгласие; призовава Комисията да потърси общи основания, по отношение на това кои продукти следва да подлежат на облагане и да установи общи критерии за договорни споразумения за праговете на възпроизвеждането за лично ползване с оглед укрепването на система, която да бъде прозрачна, справедлива и еднаква за потребители и творци;

За еднократно облагане, по-добра видимост сред потребители и по-ефективно възстановяване

9. Счита, че таксата за възпроизвеждане за лично ползване следва да се прилага към всички материали и медии, използвани за частни записи и капацитет на съхранение, когато действията по възпроизвеждането за лично ползване причиняват вреди на творците;

10. Подчертава, че концепцията за копията за лично ползване следва да бъде ясно определена по отношение на всички уреди и трябва да гарантира на потребителя достъп до съдържание с авторски права за всички носители на потребителя след еднократно заплащане; призовава за зачитане на вече съществуващите системи в държавите членки, като например изключения или освобождаване от такси и възможност за тяхното паралелно действие на пазара.

11. Счита, че таксата за възпроизвеждане за лично ползване трябва да се събира от производителите или от вносителите; отбелязва, че ако облагането с такава такса бъде прехвърлено към търговците на дребно, това би довело до прекалена административна тежест за малките и средните предприятия за разпространение и за организациите за колективно управление на авторски права;

12. В случай на трансгранични трансакции препоръчва таксите за възпроизвеждане за лично ползване да се събират в държавата членка, в която пребивава крайният потребител, закупил продукта, в съответствие за горещитираното решение по Дело С-462/09;

13. Следователно отбелязва, че за да се предотврати всяка опасност от двойно плащане в случай на трансгранични трансакции, следва да се предвиди възможност таксите за възпроизвеждане за лично ползване за един и същи продукт да могат да бъдат събирани веднъж от организация за колективно управление на държава членка, като заплатените непължими такси в държава членка, различна от тази на крайния потребител, следва да бъдат възстановявани;

14. Счита, че държавите членки, в които се плащат или начисляват таксите понастоящем, следва да опростят и хармонизират тарифите за тези такси.

15. Призовава държавите членки да опростят процедурите по определяне на таксите при равноправното участие на всички заинтересовани страни, така че да се гарантира тяхната обективност;

16. Изтъква значението на допълнителното повишаване сред потребителите на видимостта на ролята на системата на възпроизвеждането за лично ползване за възнагражденията на творците и разпространението на културата; настоятелно призовава държавите членки и носителите на права да провеждат „позитивни“ кампании относно ползите от таксите за възпроизвеждане за лично ползване;

17. Счита, че потребителите трябва да бъдат информирани за размера, целта и употребата на таксата, която заплащат; следователно настоятелно призовава Комисията и държавите членки, съгласувано с производителите, вносителите, търговците на дребно и сдруженията на потребителите да гарантират, че тази информация е ясно достъпна за потребителите;

18. Настоятелно призовава държавите членки да възприемат прозрачни правила в областта на изключенията за професионална употреба, с цел да се гарантира, че тези правила са освободени, както и на практика, от такси за възпроизвеждане за лично ползване в съответствие със съдебната практика на Съда на ЕС;

19. Призовава държавите членки да гарантират, че таксите за възпроизвеждане за лично ползване при никакви обстоятелства не трябва да се плащат, когато използването на посочените носители представлява професионална употреба, и че различните уредби за възстановяване на таксите, платени за професионални ползватели, се заменят със системи, гарантиращи, че от тези ползватели няма да се изисква първо да заплатят таксата;

Прозрачност при разпределянето

20. Приветства неотдавна приетата от Парламента и Съвета директива относно колективното управление на авторското право и сродните му права, в която се призовава за повече прозрачност на потоците на възнагражденията, които се получават, разпределят и изплащат на носителите на права от страна на организациите за колективно управление на авторски права, например чрез публикуване на годишен доклад за прозрачността, който включва специален раздел за ползването на сумите, удържани за социални и културни цели;

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

21. Настоятелно призовава държавите членки да гарантират повече прозрачност по отношение на разпределението на сумите от таксата за възпроизвеждане за лично ползване;
22. Изисква от държавите членки да предвидят най-малко 25 % от средствата, събрани при заплащане за възпроизвеждане за лично ползване, да бъдат използвани за подпомагане на творчеството и сценичните изкуства и за тяхното продуциране;
23. Приканва държавите членки да публикуват доклади, описващи извършеното разпределение в открит формат, съдържащ данни, подлежащи на тълкуване;
24. Настоятелно призовава организаторите на културни мероприятия и сценичните изкуства, бенефициенти на таксата за възпроизвеждане за лично ползване, да осведомяват допълнително чрез допълнителна реклама своята целева публика относно посочените субсидии;

Технически мерки за защита

25. Припомня, че изключението за възпроизвеждане за лично ползване дава на гражданите правото да възпроизвеждат свободно своите музикални и аудиовизуални репертоари от един мултимедиен носител или материал на друг, без за това да искат разрешение от носителите на права, при условие че става въпрос за лично ползване;
26. Подчертава, че особено в ерата на цифровите технологии е необходимо да бъде позволено прилагането на технически мерки за защита, за да се възстановява баланса между свободата на възпроизвеждане за лично ползване и изключителното право на възпроизвеждане;
27. Подчертава, че техническите мерки за защита не трябва да възпрепятстват възпроизвеждането от страна на потребителите и справедливото обезщетяване на носителите на права за възпроизвеждането за лично ползване;

Лицензи

28. Отбелязва, че въпреки разпространения достъп до произведения, практиката на теглене, съхраняване и възпроизвеждане за лично ползване продължава; отбелязва следователно, че таксата за възпроизвеждане за лично ползване все още е има своето значение в онлайн средата; все пак подчертава, че винаги следва да се отдава предпочитание на моделите за лицензиране, от които се възползват всички носители на права, ако не се допуска копиране на произведения, защитени от авторско право в медии или устройства;
29. Подчертава, че изключението за възпроизвеждането за лично ползване е допустимо да се прилага за някои услуги онлайн, включително за някои услуги за изчисления в облак;

Нови бизнес модели в цифровата среда

30. Призовава Комисията да оцени въздействието върху режима на възпроизвеждане за лично ползване на услугите за изчисления в облак, които предлагат възможности за възпроизвеждане и съхранение за лични цели, с цел да се определи дали и ако да — как тези частни екземпляри от защитени произведения следва да бъдат взети под внимание при механизмите за обезщетение;

o

o o

31. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

II

(Съобщения)

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

P7_TA(2014)0110

Искане за снемане на парламентарния имунитет на Тадеуш Цимански**Решение на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно искане за снемане на имунитета на Тадеуш Цимански (2013/2278(IMM))**

(2017/С 285/24)

Европейският парламент,

- като взе предвид искането за снемане на имунитета на Тадеуш Цимански, предадено на 23 октомври 2013 г. от главния прокурор на Република Полша и обявено в пленарно заседание на 18 ноември 2013 г.,
 - като изслуша Тадеуш Цимански съгласно член 7, параграф 5 от своя правилник,
 - като взе предвид членове 8 и 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз и член 6, параграф 2 от Акта за избирането на членове на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори от 20 септември 1976 г.,
 - като взе предвид решенията на Съда на Европейския съюз от 12 май 1964 г., 10 юли 1986 г., 15 и 21 октомври 2008 г., 19 март 2010 г. и 6 септември 2011 г.⁽¹⁾,
 - като взе предвид член 105 от Конституцията на Република Полша,
 - като взе предвид член 5, параграф 2, член 6, параграф 1 и член 7 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси (A7-0099/2014),
- A. като има предвид, че главният прокурор на Република Полша е поискал снемането на имунитета на Тадеуш Цимански във връзка с искане за разрешение за образуване на наказателно производство срещу член на Европейския парламент, отправено от Главна инспекция за движението по пътищата, във връзка с нарушение по член 96, параграф 3 на полския Кодекс за административните нарушения;

⁽¹⁾ Решение от 12 май 1964 г. по дело 101/63, Вагнер/Форман и Крир (Resueil 1964 г., стр. 195), решение от 10 юли 1986 г. по дело 149/85, Уайбот/Фор и други (Resueil 1986 г., стр. 2391), решение от 15 октомври 2008 г. по дело T-345/05, Моут/Парламент (Сборник 2008 г., стр. II-2849), решение от 21 октомври 2008 г. по съединени дела C-200/07 и C-201/07, Мара/Де Грегоріо и Клементе (Сборник 2008 г., стр. I-7929), решение от 19 март 2010 г. по дело T-42/06, Голниш/Парламент (Сборник 2010 г., стр. II-01135) и решение от 6 септември 2011 г. по дело C-163/10, Патричело (Сборник 2011 г., стр. I-07565).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- Б. като има предвид, че съгласно член 8 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз членовете на Европейския парламент не могат да бъдат подлагани под каквато и да било форма на претърсване, задържане или съдебно производство във връзка с изразените от тях мнения или подадените от тях гласове при изпълнението на задълженията им;
 - В. като има предвид, че съгласно член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз членовете на Европейския парламент притежават на територията на тяхната собствена държава имунитетите, предоставяни на членовете на националните парламенти;
 - Г. като има предвид, че съгласно член 105 от Конституцията на Република Полша „депутатът не носи отговорност за действия в обхвата на мандата му за срока на заеманата от него длъжност и след изтичане на този срок. По отношение на тези действия депутатът отговаря единствено пред Сейма, а в случаите, когато е нарушил правата на трети лица, срещу депутата може да се образува съдебно производство единствено със съгласието на Сейма“;
 - Д. като има предвид, че единствено Парламентът има правомощието да реши дали да се снесе или не имунитетът в даден случай; като има предвид, че Парламентът може да вземе предвид в разумна степен становището на член на ЕП при вземането на своето решение дали да снесе или не неговия имунитет ⁽¹⁾;
 - Е. като има предвид, че престъплението, за което се поддържа обвинението, няма пряка и очевидна връзка с изпълнението от страна на Тадеуш Цимански на задълженията му на член на Европейския парламент, нито представлява изразено мнение или подаден глас при изпълнението на неговите задължения в качеството му на член на Европейския парламент за целите на член 8 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз;
 - Ж. като има предвид, че поради това наказателното производство, което предстои да бъде образувано срещу Тадеуш Цимански, не е свързано по никакъв начин с качеството му на член на Европейския парламент;
 - З. като има предвид, че в настоящия случай Парламентът не е открил доказателства за *fumus persecutionis*, т.е. достатъчно сериозно и точно подозрение, че делото е било заведено с намерението да се причини политическа вреда на засегнатия член на ЕП;
 - И. като има предвид, че искането е отправено вследствие на писмена декларация, направена от Тадеуш Цимански, с която той е отказал да изпълни задължението да разкрие самоличността на лицето, на което е предоставил превозното средство, посочено в протокола на Главна инспекция за движението по пътищата, и се е съгласил да заплати глоба в размер на 500 полски злоти за нарушение по член 96, параграф 3 на полския Кодекс за административните нарушения;
1. Решава да снесе имунитета на Тадеуш Цимански;
 2. Възлага на своя председател незабавно да предаде настоящото решение и доклада на своята компетентна комисия на компетентния орган на Република Полша и на Тадеуш Цимански.

⁽¹⁾ Решение по дело T-345/05, Моут/Парламент, цитирано по-горе, в точка 28.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0116

Изменение на член 136 от Правилника за дейността относно присъствието на членовете на ЕП на пленарни заседания**Решение на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно изменение на член 136 от Правилника за дейността на Европейския парламент относно присъствието на членовете на ЕП на пленарни заседания (2013/2033(REG))**

(2017/C 285/25)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението за изменение на своя правилник (B7-0051/2013),
 - като взе предвид своето Решение 2005/684/ЕО, Евратом от 28 септември 2005 г. за приемане на Устав на членовете на Европейския парламент ⁽¹⁾,
 - като взе предвид Решението на Бюрото на Европейския парламент от 19 май 2008 г. и от 9 юли 2008 г. за установяване на мерки по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент ⁽²⁾,
 - като взе предвид членове 211 и 212 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по конституционни въпроси (A7-0038/2014),
1. Реши да внесе в своя правилник следното изменение;
 2. Напомня, че настоящото изменение влиза в сила на първия ден от следващата месечна сесия;
 3. Възлага на своя председател да предаде за сведение настоящото решение на Съвета и на Комисията.

Изменение 1**Правилника за дейността на Европейския парламент****Член 136 — параграф 2***Текст в сила*

2. Имената на присъстващите членове на ЕП, според присъствения списък, се отбелязват в протокола от всяко заседание.

Изменение

2. Имената на присъстващите членове на ЕП, според присъствения списък, се отбелязват в протокола от всяко заседание **като „присъстващи“**. **Имената на членовете на ЕП, чието отсъствие е извинено от председателя, се отбелязват в протокола от всяко заседание като „извинени“**.

⁽¹⁾ ОВ L 262, 7.10.2005 г., стр. 1.⁽²⁾ ОВ С 159, 13.7.2009 г., стр. 1.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0145

Препоръка за решение — Удължаване на действието на член 147 от Правилника за дейността на ЕП до края на осмия парламентарен мандат

Решение на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. за удължаване на срока на прилагане на член 147 от Правилника за дейността на Европейския парламент до края на осмия парламентарен мандат (2014/2585(RSO))

(2017/C 285/26)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 342 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид Регламент № 1 на Съвета от 15 април 1958 г. относно определянето на езиковия режим на Европейската икономическа общност⁽¹⁾, последно изменен с Регламент (ЕО) № 517/2013 на Съвета⁽²⁾,
 - като взе предвид Кодекса за поведение относно езиковото многообразие, приет от Бюрото на 17 ноември 2008 г.,
 - като взе предвид своето решение от 11 март 2009 г. за удължаване на срока на прилагане на член 147 от Правилника за дейността на ЕП до края на настоящия парламентарен мандат⁽³⁾, както и последващите решения на Бюрото за удължаване на срока за допускане на отклонения от разпоредбите на член 146 до края на настоящия мандат,
 - като взе предвид членове 146 и 147 от своя правилник,
- А. като има предвид, че съгласно член 146 всички документи на Парламента се съставят на официалните езици и всички членове на ЕП имат право да говорят в Парламента на официален език по техен избор, като им се осигурява устен превод на останалите официални езици,
- Б. като има предвид, че съгласно член 147 до края на седмия парламентарен мандат са допустими отклонения от разпоредбите на член 146, когато и доколкото не е налице необходимият брой устни или писмени преводачи за даден официален език, въпреки взетите съответни мерки; като има предвид, че по предложение на генералния секретар от Бюрото се изисква да установи дали са изпълнени условията по отношение на всеки официален език, за който се счита, че е необходимо отклонение, както и да преразглежда своето решение на всеки шест месеца;
- В. като има предвид, че в Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета⁽⁴⁾ се предвиждат мерки за временна (подлежаща на подновяване) дерогация за петгодишен период по отношение на ирландския език до началото на 2017 г.;
- Г. като има предвид, че въпреки взетите съответни мерки се очаква, че капацитетът на ирландски и малтийски език няма да бъде достатъчен за пълно предоставяне на устен превод на тези езици от началото на осмия парламентарен мандат; като има предвид, че въпреки че по отношение на някои други езици капацитетът ще бъде достатъчен за удовлетворяване на потребностите, произтичащи от обичайната дейност на Парламента, броят на устните преводачи може да се окаже недостатъчен за осигуряване на пълно покритие на всички допълнителни потребности, които се очакват да възникнат по време на председателствата на Съвета, които съответните държави членки ще поемат по време на осмия парламентарен мандат;
- Д. като има предвид, че въпреки последователните и постоянни усилия на междуинституционално равнище и постигнатия значителен напредък броят на квалифицираните писмени преводачи и юрист-лингвисти все още се очаква да бъде толкова ограничен по отношение на ирландския език, че в обозримо бъдеще не може да се гарантира пълно покритие за този език съгласно член 146; като има предвид, че съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета не се изисква приетото преди 1 януари 2007 г. законодателство на ЕС (достиганията на правото на Съюза) да се превежда на ирландски език; като има предвид, че вследствие на дерогациите, предвидени в този регламент, понастоящем единствено предложението на Комисията за регламенти на Европейския парламент и на Съвета се представят на ирландски език и че докато тази ситуация не се промени, службите на Парламента няма да бъдат в състояние да изготвят ирландски версии на други видове законодателни актове;

⁽¹⁾ ОВ X 17, 6.10.1958 г., стр. 385.

⁽²⁾ ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ С 87 Е, 1.4.2010 г., стр. 186.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета от 13 юни 2005 г. за изменение на Регламент № 1 от 15 април 1958 година за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност и на Регламент № 1 от 15 април 1958 г. относно определянето на езиковия режим в Европейската общност за атомна енергия, както и за въвеждане за мерки за временна дерогация от тези регламенти (ОВ L 156, 18.6.2005 г., стр. 3), чийто срок на действие е удължен чрез Регламент (ЕО) № 1257/2010 на Съвета (ОВ L 343, 29.12.2010 г., стр. 5).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- Е. като има предвид, че въпреки че след присъединяването на Хърватия към Съюза на 1 юли 2013 г. капацитетът на хърватски се увеличава постоянно, може да се окаже невъзможно да се осигури пълно покритие за този език от началото на осмия парламентарен мандат;
 - Ж. като има предвид, че член 147, параграф 4 предвижда, че по мотивирана препоръка от Бюрото Парламентът може да реши в края на парламентарния мандат да удължи срока на прилагане на разпоредбите на същия член;
 - 3. като има предвид, че с оглед на посоченото по-горе Бюрото препоръчва срокът на прилагане на член 147 да се удължи до края на осмия парламентарен мандат;
 - 1. Решава да удължи до края на осмия парламентарен мандат срока на прилагане на член 147 от Правилника за дейността на Европейския парламент;
 - 2. Възлага на своя председател да предаде за сведение настоящото решение на Съвета и на Комисията.
-

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0146

Изменение на член 166 (окончателно гласуване) и член 195, параграф 3 (гласуване в комисия) от Правилника за дейността на Парламента

Решение на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно изменение на член 166 от Правилника за дейността на Европейския парламент по отношение на окончателното гласуване и на член 195, параграф 3 по отношение на гласуването в комисия (2014/2001(REG))

(2017/C 285/27)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението за изменение на своя правилник (B7-0252/2013),
 - като взе предвид членове 211 и 212 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по конституционни въпроси (A7-0035/2014),
1. Решава да внесе в своя правилник следните изменения;
 2. Напомня, че настоящите изменения влизат в сила на първия ден от следващата месечна сесия;
 3. Възлага на своя председател да предаде за сведение настоящото решение на Съвета и на Комисията.

Изменение 3

Правилник за дейността на Европейския парламент

Член 166

Текст в сила

При гласуване на предложение за законодателен акт, независимо дали това става с едно и/или с окончателното гласуване, Парламентът гласува поименно чрез електронната система за гласуване.

Изменение

При вземане на решение въз основа на доклад Парламентът провежда поименно едно и/или окончателно гласуване в съответствие с член 167, параграф 2. Гласуването на изменения се провежда поименно само въз основа на искане, направено съгласно член 167.

Изменение 4

Правилник за дейността на Европейския парламент

Член 195 — параграф 3

Текст в сила

3. Гласуването в комисията става с вдигане на ръка, освен ако една четвърт от членовете на комисията поискат поименно гласуване. В такъв случай гласуването се провежда по реда на член 167, параграф 2.

Изменение

3. Всяко отделно и/или окончателно гласуване на доклад в комисия се осъществява поименно по реда на член 167, параграф 2. Гласуването на изменения и други гласувания се осъществяват чрез вдигане на ръка, освен ако председателят реши да се приложи електронно гласуване или една четвърт от членовете на комисията изискат поименно гласуване.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

III

(Подготвителни актове)

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

P7_TA(2014)0111

Държави членки, които изпитват или са застрашени от сериозни затруднения с финансовата стабилност *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1198/2006 на Съвета по отношение на някои разпоредби относно финансовото управление за някои държави членки, които изпитват или са застрашени от сериозни затруднения с финансовата стабилност. (COM(2013)0428 — C7-0178/2013 — 2013/0200(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/28)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (COM(2013)0428),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 43, параграф 2 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0178/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 19 септември 2013 г.⁽¹⁾,
 - като взе предвид поетия с писмо от 3 февруари 2014 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по рибно стопанство (A7-0046/2014),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

⁽¹⁾ ОВ С 341, 21.11.2013 г., стр. 75.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TC1-COD(2013)0200

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1198/2006 на Съвета за Европейския фонд за рибарство по отношение на някои разпоредби относно финансовото управление за някои държави-членки, които изпитват или са застрашени от сериозни затруднения с финансовата стабилност

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) № 335/2014.)

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0112

Адаптиране на редица правни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (членове 290 и 291 от ДФЕС) *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (COM(2013)0751 — C7-0386/2013 — 2013/0365(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/29)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (COM(2013)0751),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и членове 43, параграф 2, член 53, параграф 1, член 62, член 100, параграф 2, член 114, член 168, параграф 4, букви а) и б), член 172, член 192, параграф 1, член 207, член 214, параграф 3 и член 338, параграф 1 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0386/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾,
 - като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет от 21 януари 2014 г. ⁽²⁾,
 - след консултация с Комитета на регионите,
 - като взе предвид Общото споразумение относно делегираните актове, одобрено на 3 март 2011 г. от Председателския съвет,
 - като взе предвид Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия ⁽³⁾, по-специално точка 15 и приложение 1 към него,
 - като взе предвид резолюцията си от 5 май 2010 г. относно правото на делегиране на законодателни правомощия ⁽⁴⁾,
 - като взе предвид резолюцията си от 25 февруари 2014 г. относно последващи действия във връзка с делегирането на законодателни правомощия и контрола от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽⁵⁾,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становищата на комисията по икономически и парични въпроси, комисията по заетост и социални въпроси, комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, комисията по международна търговия, комисията по промишленост, изследвания и енергетика, както и на комисията по транспорт и туризъм (A7-0011/2014),
- A. като има предвид, че Комисията се ангажира да направи до края на 2012 г. оценка на това колко законодателни актове, които съдържат позовавания на процедурата по регулиране с контрол, са останали в сила, за да подготви съответните законодателни инициативи и по този начин да завърши адаптирането към новата правна рамка; като има предвид, че

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

⁽²⁾ Все още непубликувано в Официален вестник.

⁽³⁾ ОВ L 304, 20.11.2010 г., стр. 47.

⁽⁴⁾ ОВ C 81 E, 15.3.2011 г., стр. 6.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P7_TA(2014)0127.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

обявената цел беше до края на седмия мандат на Парламента да се отстранят всички разпоредби, в които се съдържат позовавания на процедурата по регулиране с контрол, от всички видове законодателни инструменти. като има предвид, че Комисията представи предложенията, като изпълни този ангажимент, макар и много по-късно от очакваното;

1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2013)0365

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

Като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2, член 53, параграф 1, член 62, член 100, параграф 2, член 114, член 168, параграф 4, буква а), член 168, параграф 4, буква б), член 172, член 192, параграф 1, член 207, член 214, параграф 3 и член 338, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В Договора от Лисабон се въвежда разграничение между правомощията, делегирани на Комисията за приемане на незаконодателни актове от общ характер, които допълват или изменят определени несъществени елементи на законодателен акт (делегирани актове), и правомощията, предоставени на Комисията за приемане на единни условия за изпълнението на правно обвързващи актове на Съюза (актове за изпълнение).
- (2) Мерките, които могат да бъдат предмет на делегиране на правомощия по член 290, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), съответстват по принцип на тези, които попадат в обхвата на процедурата по регулиране с контрол, установена с член 5а от Решение 1999/468/ЕО на Съвета ⁽³⁾.
- (3) Необходимо е да се адаптират към член 290 от ДФЕС редица правни актове, които вече са в сила, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол и изпълняващи критериите в член 290, параграф 1 от ДФЕС.

⁽¹⁾ Становище от 21 януари 2014 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г.

⁽³⁾ Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (4) Когато Комисията подготвя делегирани актове въз основа на правните актове, адаптирани с настоящия регламент, от особено значение е тя да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета.
- (5) Необходимо е да се адаптират към член 291 от ДФЕС редица правни актове, които вече са в сила, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол и изпълняващи критериите в член 291, параграф 2 от ДФЕС.
- (6) Когато на Комисията се предоставят изпълнителни правомощия, тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (7) Вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон е също необходимо да се изменят редица правни актове, които вече са в сила и които предвиждат използването на процедурата по регулиране с контрол, чрез заличаване на определени мерки, попадащи в обхвата на тази процедура.
- (8) Настоящият регламент следва да не засяга започналите процедури, по които комитетът вече е изразил становище в съответствие с член 5а от Решение 1999/468/ЕО преди влизането в сила на настоящия регламент.
- (9) Тъй като адаптацията и измененията, които трябва да бъдат внесени с настоящия регламент, се отнасят само до процедурите, в случая на директивите те не се нуждаят от транспониране от държавите членки,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Когато в разпоредбите, изброени в приложение I към настоящия регламент, се предвижда използването на процедурата по регулиране с контрол по член 5а, параграфи 1—5 от Решение 1999/468/ЕО, Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 2 от настоящия регламент.
2. Когато в разпоредбите, изброени в приложение I, се предвижда използването на процедурата по спешност по член 5а, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с процедурата по спешност по член 3 от настоящия регламент.

Член 2

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията за ~~неопределен период~~ **срок** от време **пет години, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия най-късно девет месеца преди края на петгодишния период. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.** [Изм. 1]
3. Европейският парламент или Съветът могат да оттеглят делегираното правомощие по всяко време. Решението за оттегляне прекратява делегирането на правомощието, посочено в него. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
5. Приет делегиран акт влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Чрез дерогация от алинея първа, срокът за възражения е три месеца, който се удължава с още три месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета, във връзка с делегираните актове, приети съгласно регламентите, изброени в точки 12 ⁽¹⁾, 13 ⁽²⁾, 14 ⁽³⁾, 16 ⁽⁴⁾ и 18 ⁽⁵⁾ от раздел Е и точка 2 ⁽⁶⁾ от раздел Ж от приложение I. [Изм. 2]

6. Когато в разпоредбите, изброени в приложение I към настоящия регламент, се предвижда, че срокът, посочен в член 5а, параграф 3, буква в) от Решение 1999/468/ЕО, е съкратен по силата на член 5а, параграф 5, буква б) от това решение, сроковете, посочени в параграф 5 от настоящия член, се определят на един месец.

Член 3

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъдат представени възражения в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.

2. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 2, параграф 5. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.

Член 4

1. Когато в разпоредбите, изброени в приложение II, се предвижда използването на процедурата по регулиране с контрол по член 5а, параграфи 1—5 от Решение 1999/468/ЕО, Комисията се оправомощава да приема актове за изпълнение в съответствие с процедурата по разглеждане по член 5 от Регламент (ЕО) № 182/2011.

2. Когато в разпоредбите, изброени в приложение II, се предвижда използването на процедурата по спешност по член 5а, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, Комисията се оправомощава да приема незабавно приложими актове за изпълнение в съответствие с член 8 във връзка с член 5 от Регламент (ЕО) № 182/2011.

Член 5

~~Регламент (ЕО) № 66/2010 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета, Директива 97/70/ЕО на Съвета ⁽⁷⁾, Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета, Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [Изм. 61, 62 и 63] и Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета ⁽⁸⁾ се изменят съгласно посоченото в приложение III към настоящия регламент.~~

Член 6

Настоящият регламент не засяга започналите процедури, по които вече има становище на комитет в съответствие с член 5а от Решение 1999/468/ЕО.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 177/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. за установяване на обща рамка за регистрите на предприятията за статистически цели и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2186/93 на Съвета (ОВ L 61, 5.3.2008 г., стр. 6).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 716/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. относно статистиката на Общността за структурата и дейността на предприятията с чуждестранен контрол (ОВ L 171, 29.6.2007 г., стр. 17).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1445/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за установяване на общи правила за предоставяне на основна информация относно паритетите на покупателна способност, както и за тяхното изчисление и разпространение (ОВ L 336, 20.12.2007 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 184/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 12 януари 2005 г. относно статистиката на Общността относно платежния баланс, международната търговия с услуги и преките чуждестранни инвестиции (ОВ L 35, 8.2.2005 г., стр. 23).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 450/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 27 февруари 2003 г. относно индекса на разходите за труд (ОВ L 69, 13.3.2003 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

⁽⁷⁾ Директива 97/70/ЕО на Съвета от 11 декември 1997 г. относно установяване на хармонизиран режим на безопасност на риболовни кораби с дължина, равна или по-голяма от 24 метра (ОВ L 34, 9.2.1998 г., стр. 1).

⁽⁸⁾ Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета от 20 юни 1996 г. относно хуманитарната помощ (ОВ L 163, 2.7.1996 г., стр. 1).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 7

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в ...,

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Разпоредби на правни актове, упоменаващи процедурата по регулиране с контрол по член 5а от Решение 1999/468/ЕО, които се адаптират към режима на делегираните актове ⁽¹⁾

A. СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ, СЪДЪРЖАНИЕ И ТЕХНОЛОГИИ

-1. Решение № 626/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2008 г. относно подбора и издаването на разрешения за системите, предоставящи мобилни спътникови услуги (МСУ)

Член 9, параграф 3* [Изм. 4]

1. Регламент (ЕО) № 733/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 22 април 2002 г. относно въвеждането на .eu домейн от най-високо ниво

Член 3, параграф 1, буква а)**

Член 5, параграф 1

Член 5, параграф 2

2. Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга)

Член 26, параграф 7

Член 27а, параграф 5 [Изм. 5]

Член 35

3. Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива)

Член 9б, параграф 3

Член 10, параграф 4

Член 13а, параграф 4

Член 15, параграф 4

Член 17, параграф 6а

Член 19, параграф 4 [Изм. 6]

B. ДЕЙСТВИЯ ПО КЛИМАТА

4. Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно усилията на държавите членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г.

Член 3, параграф 2 [Изм. 7]

Член 3, параграф 6

Член 11, параграф 3

5. Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета

Член 3г, параграф 3

Член 3е, параграф 9

⁽¹⁾ За информация разпоредбите, упоменаващи съкратения срок по член 2, параграф 6, са посочени в това приложение с *; разпоредбите, упоменаващи процедурата по спешност по член 3, са посочени в това приложение с **; а разпоредбите, упоменаващи процедурата по спешност по член 3 и съкратения срок по член 2, параграф 6, са посочени в това приложение с ***, **а разпоредбите, посочени в член 2, параграф 5, втора алинея, са упоменати в настоящото приложение с ******. [Изм. 3]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 10, параграф 4

Член 10а, параграф 1

Член 10а, параграф 7

Член 10а, параграф 8

Член 10а, параграф 13

Член 11а, параграф 8

Член 11а, параграф 9

Член 11б, параграф 7

Член 14, параграф 1

Член 15, пета алинея

Член 16, параграф 12 [Изм. 8]

Член 19, параграф 3

Член 22

Член 24, параграф 1, буква б)

Член 24, параграф 3

Член 24а, параграф 1

Член 24а, параграф 2

Член 25, параграф 2

Член 25а, параграф 1

Приложение IV, част А

В. ЕНЕРГЕТИКА

6. Директива 2008/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно процедура на Общността за подобряване на прозрачността на цените на газ и електроенергия за промишлени крайни потребители (преработена)

Член 6

Г. ПРЕДПРИЯТИЯ И ПРОМИШЛЕННОСТ

7. Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства

Член 5, параграф 3

Член 8

Член 14, параграф 2

Член 14, параграф 3

8. Директива 2006/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно машините и за изменение на Директива 95/16/ЕО (преработен текст)

Член 8, параграф 1, буква а)

Член 8, параграф 1, буква б) във връзка с член 9, параграф 3 [Изм. 9]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Д. ОКОЛНА СРЕДА

9. Регламент (ЕО) № 66/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно екомаркировката на ЕС

Член 6, параграф 5, втора алинея [Изм. 10]

Член 6, параграф 7

Член 8, параграф 2

Член 15

10. Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения 2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията

Член 16, параграф 4

Член 17, параграф 3

Член 30, параграф 6

Член 46, параграф 6 [Изм. 11]

Член 48, параграф 2

Е. СТАТИСТИКА

11. Регламент (ЕО) № 453/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно тримесечната статистика за свободните работни места в Общността

Член 2, параграф 1

Член 3, параграф 1

Член 5, параграф 1 [Изм. 12]

Член 7, параграф 1

Член 7, параграф 3

12. Регламент (ЕО) № 177/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. за установяване на обща рамка за регистрите на предприятията за статистически цели и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2186/93 на Съвета **** [Изм. 13]

Член 3, параграф 6

Член 5, параграф 2

Член 6, параграф 3 по отношение на приемането на „мерките, свързани с общите стандарти за качество“ във връзка с член 15, параграф 1, буква в) по отношение на приемането на „общи стандарти за качество“

Член 8, параграф 3

Член 15, параграф 1

13. Регламент (ЕО) № 716/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. относно статистиката на Общността за структурата и дейността на предприятията с чуждестранен контрол **** [Изм. 14]

Член 5, параграф 4

Член 6, параграф 3 по отношение на приемането на „общите стандарти за качество“ във връзка с член 9, параграф 2, буква а)

Член 9, параграф 2, буква б)

Член 9, параграф 2, буква в) по отношение на определянето на „подходящи общи стандарти за качество“

Вторник, 25 февруари 2014 г.

14. Регламент (ЕО) № 1445/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за установяване на общи правила за предоставяне на основна информация относно паритетите на покупателна способност, както и за тяхното изчисление и разпространение^{****} [Изм. 15]
- Член 7, параграф 4 по отношение на приемането на „общите критерии, на които се основава контролът за качество“ във връзка с член 12, параграф 3, буква в) по отношение на приемането на „критериите за качество“
- Член 12, параграф 3
15. Регламент (ЕО) № 1552/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно статистиката, свързана с професионалното обучение в предприятията
- Член 5, параграф 2
- Член 7, параграф 3
- Член 8, параграф 2
- Член 9, параграф 4 по отношение на приемането на „изискванията за качеството и всякакви мерки, необходими за оценяване или повишаване на качеството“
- Член 9, параграф 4 по отношение на определянето на „структурата на докладите за качеството“**
[Изм. 16]
- Член 10, параграф 2
- Член 13
16. Регламент (ЕО) № 184/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 12 януари 2005 г. относно статистиката на Общността относно платежния баланс, международната търговия с услуги и преките чуждестранни инвестиции^{****}
[Изм. 17]
- Член 4, параграф 3 по отношение на приемането на „общите стандарти за качество“
- Член 10
17. Регламент (ЕО) № 1177/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 2003 г. относно статистическите данни на Общността за доходите и условията на живот (EU-SILC)
- Член 6, параграф 2
- Член 8, параграф 3**
- Член 15, параграф 5 във връзка с член 15, параграф 2, буква а) по отношение на „определянето на списъка на целеви първостепенни променливи, които трябва да бъдат включени във всяка област за целите на компонента от моментното състояние и списъка на целеви променливи за включване в компонента от повторени във времето изследвания, включително спецификация на променливите шифри“
- Член 15, параграф 5 във връзка с член 15, параграф 2, буква а) по отношение на определянето на „техническия формат на предаване на Евростат“**
- Член 15, параграф 5 във връзка с член 15, параграф 2, буква б)**
- Член 15, параграф 5 във връзка с член 15, параграф 2, буква в)
- Член 15, параграф 5 във връзка с член 15, параграф 2, буква г) [Изм. 18]**
- Член 15, параграф 5 във връзка с член 15, параграф 2, буква д)
- Член 15, параграф 5 във връзка с член 15, параграф 2, буква е)
18. Регламент (ЕО) № 450/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 27 февруари 2003 г. относно индекса на разходите за труд^{****} [Изм. 19]
- Член 2, параграф 4
- Член 3, параграф 2
- Член 4, параграф 1
- Член 4, параграф 2
- Член 8, параграф 1

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 11, буква а)

Член 11, буква б)

Член 11, буква г)

Член 11, буква д)

Член 11, буква е) по отношение на приемането на „отделните критерии за качество на предаваните актуални данни и данни за минали периоди“

Член 11, буква и)

Приложение, точка 3

19. Регламент (ЕО) № 437/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 27 февруари 2003 г. относно статистическите данни по отношение на превоза на пътници, товари и поща по въздуха

Член 5

Член 7, параграф 2

Член 10, параграф 2

20. Регламент (ЕО) № 2150/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2002 г. относно статистиката на отпадъците

Член 1, параграф 5

Член 3, параграф 1

Член 4, параграф 3

Член 5, параграф 4

Член 6, параграф 2, буква а)

Член 6, параграф 2, буква б)

Член 6, параграф 2, буква в) по отношение на „определянето на подходящите критерии за оценка на качеството“

Член 6, параграф 2, буква в) по отношение на определянето на „съдържанието на докладите за качеството“ [Изм. 20]

Член 6, параграф 2, буква г)

Член 8, параграф 3

Приложение I, раздел 7, точка 1

Приложение II, раздел 7, точка 1

Ж. ВЪТРЕШЕН ПАЗАР И УСЛУГИ

21. Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО****

Член 14, параграф 1

Член 14, параграф 2 [Изм. 21]

22. Директива 2009/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на процедурите за възлагане на някои поръчки за строителство, доставки и услуги от възлагачи органи или възложители в областта на отбраната и сигурността и за изменение на директиви 2004/17/ЕО и 2004/18/ЕО

Член 68, параграф 1***

Член 69, параграф 2***

Вторник, 25 февруари 2014 г.

3. МОБИЛНОСТ И ТРАНСПОРТ

23. Регламент (ЕО) № 391/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно общи правила и стандарти за организациите за проверка и преглед на кораби

Член 13

Член 14, параграф 1

Член 14, параграф 2

24. Директива 2009/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. за правилата за безопасност и стандартите за пътническите кораби (Преработена)

Член 10, параграф 3

25. Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения

Член 10, параграф 2**

Член 10, параграф 3 [Изм. 22]**

26. Директива 2000/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2000 г. относно пристанищните приемни съоръжения за отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари

Член 15

27. Директива 97/70/ЕО на Съвета от 11 декември 1997 г. относно установяване на хармонизиран режим на безопасност на риболовни кораби с дължина, равна или по-голяма от 24 метра

Член 8, буква а), първо тире [Изм. 23]

Член 8, буква б)

И. ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ И ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

28. Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно козметичните продукти

Член 2, параграф 3

Член 13, параграф 8

Член 14, параграф 2

Член 15, параграф 1

Член 15, параграф 2**

Член 16, параграф 8

Член 16, параграф 9**

Член 18, параграф 2 [Изм. 24]

Член 20, параграф 2

Член 31, параграф 1**

Член 31, параграф 2

Член 31, параграф 3

29. Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета

Член 8, параграф 4, последно изречение във връзка с член 78, параграф 1, буква б)

Член 17, втора алинея във връзка с член 78, параграф 1, буква г)

Член 25, параграф 3 във връзка с член 78, параграф 1, буква д)

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 26 във връзка с член 78, параграф 1, буква е)

Член 27, параграф 2 във връзка с член 78, параграф 1, буква з)

Член 29, параграф 4 във връзка с член 78, параграф 1, буква ж) [Изм. 25]

Член 29, параграф 6, първа алинея, второ изречение във връзка с член 78, параграф 1, буква в)

Член 30, параграф 3 във връзка с член 78, параграф 1, буква и)

Член 52, параграф 4, последна алинея във връзка с член 78, параграф 1, буква й)

Член 54, параграф 5 във връзка с член 78, параграф 1, буква к)

Член 58, параграф 2 във връзка с член 78, параграф 1, буква л)

Член 65, параграф 1 във връзка с член 78, параграф 1, буква м)

Член 68, трета алинея във връзка с член 78, параграф 1, буква н)

Член 78, параграф 1, буква а)

Приложение II, точка 3.6.5.

30. Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, предназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002

Член 5, параграф 1**

Член 5, параграф 2*

Член 6, параграф 1

Член 6, параграф 2*

Член 7, параграф 4

Член 11, параграф 2

Член 15, параграф 1

Член 17, параграф 2

Член 18, параграф 3

Член 19, параграф 4

Член 20, параграф 11

Член 21, параграф 6

Член 27

Член 31, параграф 2

Член 32, параграф 3

Член 40, буква а)

Член 40, буква б)

Член 40, буква в)

Член 40, буква г)

Член 40, буква д)

Член 40, буква е)

Член 41, параграф 1

Член 41, параграф 3

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 42, параграф 2, буква а)

Член 42, параграф 2, буква б)

Член 42, параграф 2, буква в)

Член 42, параграф 2, буква г)

Член 43, параграф 3

Член 45, параграф 4

Член 48, параграф 7, буква а)

Член 48, параграф 7, буква б)

Член 48, параграф 7, буква в) [Изм. 26]

Член 48, параграф 7, буква г)

Член 48, параграф 8

31. Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета, за отмяна на Директива 79/373/ЕИО на Съвета, Директива 80/511/ЕИО на Комисията, директиви 82/471/ЕИО, 83/228/ЕИО, 93/74/ЕИО, 93/113/ЕО и 96/25/ЕО на Съвета, както и на Решение 2004/217/ЕО на Комисията

Член 6, параграф 2**

Член 7, параграф 2

Член 10, параграф 5*

Член 17, параграф 4

Член 20, параграф 2

Член 26, параграф 3 [Изм. 27]

Член 27, параграф 1

Член 32, параграф 4

32. Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета

Член 13, параграф 2

Член 18 [Изм. 28]**

Член 19, параграф 3

Член 24, параграф 4

33. Регламент (ЕО) № 1334/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ароматизантите и определени хранителни съставки с ароматични свойства за влагане във или върху храни и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета, регламенти (ЕО) № 2232/96 и (ЕО) № 110/2008 и Директива 2000/13/ЕО

Член 8, параграф 2**

Член 22**

Член 25, параграф 3

Вторник, 25 февруари 2014 г.

34. Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно добавките в храните
- Член 9, параграф 2
- Член 23, параграф 4, второ изречение [Изм. 29]**
- Член 24, параграф 3*
- Член 30, параграф 1*
- Член 30, параграф 2*
- Член 30, параграф 3*
- Член 30, параграф 5
- Член 31*
35. Регламент (ЕО) № 1332/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ензимите в храните и за изменение на Директива 83/417/ЕИО на Съвета, Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета, Директива 2000/13/ЕО, Директива 2001/112/ЕО на Съвета и Регламент (ЕО) № 258/97
- Член 17, параграф 5
36. Регламент (ЕО) № 1331/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за установяване на обща разрешителна процедура за добавките в храните, ензимите в храните и ароматизантите в храните
- Член 7, параграф 4
- Член 7, параграф 5*
- Член 7, параграф 6**
37. Регламент (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните
- Член 3, параграф 3**
- Член 4, втора алинея
- Член 5, параграф 1
- Член 6, параграф 1**
- Член 6, параграф 2 [Изм. 30]**
- Член 6, параграф 6
- Член 7, параграф 1
- Член 8, параграф 2
- Член 8, параграф 5**
38. Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните
- Член 1, параграф 2
- Член 1, параграф 4
- Член 3, буква г)
- Член 4, параграф 1, първа алинея
- Член 4, параграф 1, шеста алинея
- Член 4, параграф 5
- Член 8, параграф 2
- Член 13, параграф 3**
- Член 13, параграф 4**

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 17, параграф 3, първа алинея

Член 17, параграф 3, втора алинея, буква б)

Член 18, параграф 5, първа алинея

Член 18, параграф 5, втора алинея, буква б)

Член 28, параграф 4, буква б)

Член 28, параграф 6, буква а), подточка ii) [Изм. 31]

39. Директива 2004/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно установяването на стандарти за качество и безопасност при даряването, доставянето, контрола, преработването, съхраняването, съхранението и разпределянето на човешки тъкани и клетки

Член 8, параграф 5

Член 8, параграф 6

Член 9, параграф 4 [Изм. 32]

Член 28**

40. Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните храни и фуражи

Член 12, параграф 4

Член 3, параграф 2

Член 14, параграф 1, първо тире

Член 14, параграф 1, второ тире

Член 14, параграф 1, трето тире

Член 15, параграф 2

Член 24, параграф 4

Член 26, параграф 1

Член 32, ~~шеста алинея~~ **шести параграф [Изм. 33]**

Член 47, параграф 3

41. Директива 2002/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. за определяне на стандартите за качество и безопасност при вземането, диагностиката, преработката, съхранението и разпределянето на човешка кръв и кръвни съставки и за изменение на Директива 2001/83/ЕО

Член 29, ~~първа алинея~~ **първи параграф****

Член 29, ~~втора алинея~~ **втори параграф**, буква а)

Член 29, ~~втора алинея~~ **втори параграф**, буква б)**

Член 29, ~~втора алинея~~ **втори параграф**, буква в)**

Член 29, ~~втора алинея~~ **втори параграф**, буква г)**

Член 29, ~~втора алинея~~ **втори параграф**, буква д)**

Член 29, ~~втора алинея~~ **втори параграф**, буква е)**

Член 29, ~~втора алинея~~ **втори параграф**, буква ж)**

Член 29, ~~втора алинея~~ **втори параграф**, буква з)

Член 29, втори параграф, буква и) [Изм. 34]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

42. Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки по отношение на добавките към храни

Член 4, параграф 2

Член 4, параграф 5**

Член 5, параграф 4 по отношение на приемането на „минималните количества от витамини и минерали“

Член 5, параграф 4 по отношение на приемането на „максималните количества витамини и минерали“

Член 12, параграф 3 [Изм. 35]

43. Директива 2002/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 май 2002 г. относно нежеланите вещества в храните за животни

Член 7, параграф 2**

Член 8, параграф 1**

Член 8, параграф 2, второ тире

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Разпоредби на правни актове, упоменаващи процедурата по регулиране с контрол по член 5а от Решение 1999/468/ЕО, които се адаптират към режима на актовете за изпълнение ⁽¹⁾

А. СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ, СЪДЪРЖАНИЕ И ТЕХНОЛОГИИ

1. Решение № 626/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2008 г. относно подбора и издаването на разрешения за системите, предоставящи мобилни спътникови услуги (МСУ)

Член 9, параграф 3* [Изм. 36]

2. Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга)

Член 26, параграф 7

Член 27а, параграф 5 [Изм. 37]

3. Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива)

Член 9б, параграф 3

Член 10, параграф 4

Член 15, параграф 4

Член 17, параграф 6, буква а)

Член 19, параграф 4 [Изм. 38]

Б. ДЕЙСТВИЯ ПО КЛИМАТА

4. Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно усилията на държавите членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г.

Член 3, параграф 2 [Изм. 39]

5. Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета

Член 11а, параграф 8

Член 16, параграф 12 [Изм. 40]

В. ПРЕДПРИЯТИЯ И ПРОМИШЛЕННОСТ

6. Директива 2006/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно машините и за изменение на Директива 95/16/ЕО (преработен текст)

Член 8, параграф 1, буква б) във връзка с член 9, параграф 3 [Изм. 41]

Г. ОКОЛНА СРЕДА

7. Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения 2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията

Член 46, параграф 6 [Изм. 42]

⁽¹⁾ За информация разпоредбите, свързани с процедурата по спешност по член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011, са упоменати в настоящото приложение с **.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Д. СТАТИСТИКА

8. Регламент (ЕО) № 453/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно тримесечната статистика за свободните работни места в Общността

Член 5, параграф 1 [Изм. 43]

9. Регламент (ЕО) № 177/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. за установяване на обща рамка за регистрите на предприятията за статистически цели и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2186/93 на Съвета

Член 6, параграф 3 по отношение на приемането на „съдържанието и периодичността на докладите за качеството“ във връзка с член 15, параграф 1, буква в) по отношение на приемането на „съдържанието и периодичността на докладите за качество“

10. Регламент (ЕО) № 716/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. относно статистиката на Общността за структурата и дейността на предприятията с чуждестранен контрол

Член 6, параграф 3 по отношение на приемането на „съдържанието и периодичността на докладите за качеството“ във връзка с член 9, параграф 2, буква в) по отношение на определянето на „съдържанието и периодичността на докладите за качество“

11. Регламент (ЕО) № 1445/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за установяване на общи правила за предоставяне на основна информация относно паритетите на покупателна способност, както и за тяхното изчисление и разпространение

Член 7, параграф 4 по отношение на приемането на „структурата на докладите за качеството“ във връзка с член 12, параграф 3, буква в) по отношение на определянето на „структурата на докладите за качество“

12. Регламент (ЕС) № 1552/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно статистиката, свързана с професионалното обучение в предприятията

Член 9, параграф 4 по отношение на приемането на „структурата на докладите за качеството“ [Изм. 44]

13. Регламент (ЕО) № 184/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 12 януари 2005 г. относно статистиката на Общността относно платежния баланс, международната търговия с услуги и преките чуждестранни инвестиции

Член 4, параграф 3 по отношение на приемането на „съдържанието и периодичността на отчетите за качество“

14. Регламент (ЕО) № 1177/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 2003 г. относно статистическите данни на Общността за доходите и условията на живот (EU-SILC)

Член 8, параграф 3

Член 15, параграф 5 във връзка с член 15, параграф 2, буква а) по отношение на определянето на „техническият формат на предаване на Евростат“

Член 15, параграф 5 във връзка с член 15, параграф 2, буква б)

Член 15, параграф 5 във връзка с член 15, параграф 2, буква г) [Изм. 45]

15. Регламент (ЕО) № 450/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 27 февруари 2003 г. относно индекса на разходите за труд

Член 8, параграф 2 във връзка с член 11, буква е) по отношение на приемането на „съдържанието на отчетите за качество“

16. Регламент (ЕО) № 2150/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2002 г. относно статистиката на отпадъците

Член 6, параграф 2, буква в) по отношение на приемането на „съдържанието на докладите за качество“ [Изм. 46]

Е. ВЪТРЕШЕН ПАЗАР И УСЛУГИ

17. Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО

Член 14, параграф 2 [Изм. 47]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Ж. МОБИЛНОСТ И ТРАНСПОРТ

18. Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения

Член 10, параграф 3** [Изм. 48]

19. Директива 97/70/ЕО на Съвета от 11 декември 1997 г. относно установяване на хармонизиран режим на безопасност на риболовни кораби с дължина, равна или по-голяма от 24 метра

Член 8, буква а), първо тире [Изм. 49]

З. ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ И ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

20. Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно козметичните продукти

Член 18, параграф 2 [Изм. 50]

21. Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета

Член 17, втора алинея във връзка с член 78, параграф 1, буква г)

Член 29, параграф 4 във връзка с член 78, параграф 1, буква ж) [Изм. 51]

22. Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002

Член 40, буква в)

Член 40, буква г)

Член 40, буква д)

Член 41, параграф 1

Член 41, параграф 3

Член 42, параграф 2, буква г)

Член 45, параграф 4

Член 48, параграф 7, буква в) [Изм. 52]

23. Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета, за отмяна на Директива 79/373/ЕИО на Съвета, Директива 80/511/ЕИО на Комисията, директиви 82/471/ЕИО, 83/228/ЕИО, 93/74/ЕИО, 93/113/ЕО и 96/25/ЕО на Съвета, както и на Решение 2004/217/ЕО на Комисията

Член 7, параграф 2

Член 10, параграф 5*

Член 26, параграф 3 [Изм. 53]

24. Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета

Член 18** [Изм. 54]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

25. Регламент (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно владането на витамини, минерали и някои други вещества в храните
- Член 6, параграф 1
- Член 6, параграф 2 [Изм. 55]
26. Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните
- Член 13, параграф 3
- Член 13, параграф 4
- Член 17, параграф 3, първа алинея
- Член 17, параграф 3, втора алинея, буква б)
- Член 18, параграф 5, първа алинея
- Член 18, параграф 5, втора алинея, буква б)
- Член 28, параграф 6, буква а), подточка ii) [Изм. 56]
27. Директива 2004/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно установяването на стандарти за качество и безопасност при даряването, доставянето, контрола, преработването, съхраняването, съхранението и разпределянето на човешки тъкани и клетки
- Член 8, параграф 6
- Член 9, параграф 4 [Изм. 57]
28. Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните храни и фуражи
- Член 3, параграф 2
- Член 14, параграф 1, първо тире
- Член 14, параграф 1, второ тире
- Член 15, параграф 2
- Член 26, параграф 1 [Изм. 58]
29. Директива 2002/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. за определяне на стандартите за качество и безопасност при вземането, диагностиката, преработката, съхранението и разпределянето на човешка кръв и кръвни съставки и за изменение на Директива 2001/83/ЕО
- Член 29, втора алинея, буква и) [Изм. 59]
30. Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки по отношение на добавките към храни
- Член 5, параграф 4 по отношение на приемането на „максималните количества витамини и минерали“ [Изм. 60]
-

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Изменения на Регламент (ЕО) № 66/2010 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета, Директива 97/70/ЕО на Съвета, Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета, Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета [Изм. 61]

А. околна среда

- 1) В член 6, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 66/2010 втората алинея се заличава.
- 2) Регламент (ЕО) № 1221/2009 се изменя, както следва:
 - а) в член 16 параграф 4 се заличава;
 - б) в член 30 параграф 6 се заличава. [Изм. 62]

Б. МОБИЛНОСТ И ТРАНСПОРТ

- 3) В член 8, буква а) от Директива 97/70/ЕО второто тире се заличава.

В. ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ И ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

- 4) В член 23 от Регламент (ЕО) № 1333/2008 параграф 4, второ изречение се заличава.
- 5) В член 12 от Директива 2002/46/ЕО параграф 3 се заличава. [Изм. 63]

Г. ХУМАНИТАРНА ПОМОЩ

- 6) В член 15 от Регламент (ЕО) № 1257/96 параграф 1 се заличава.
-

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0113

Адаптиране на редица правни актове в областта на правосъдието, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (член 290 от ДФЕС) *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове в областта на правосъдието, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (COM(2013)0452 — C7-0197/2013 — 2013/0220(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/30)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2013)0452),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 81, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0197/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 16 октомври 2013 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид писмото на председателя на Комитета на регионите до председателя на Парламента от 11 октомври 2013 г.,
 - като взе предвид Общото споразумение относно делегираните актове, одобрено на 3 март 2011 г. от Председателския съвет,
 - като взе предвид Рамковото споразумение относно взаимоотношенията между Европейския парламент и Европейската комисия ⁽²⁾, по-специално точка 15 от него и приложение 1 към него,
 - като взе предвид резолюцията си от 5 май 2010 г. относно правото на делегиране на законодателни правомощия ⁽³⁾,
 - като взе предвид резолюцията си от 25 февруари 2014 г. относно последващи действия във връзка с делегирането на законодателни правомощия и контрола от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽⁴⁾,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси (A7-0480/2013),
- A. като има предвид, че Комисията се ангажира да направи до края на 2012 г. оценка на това колко законодателни актове, които съдържат позовавания на процедурата по регулиране с контрол, са останали в сила, за да подготви съответните законодателни инициативи и по този начин да завърши адаптирането към новата правна рамка; като има предвид, че обявената цел беше да се отстранят до края на седмия мандат на Парламента всички разпоредби, в които се съдържат позовавания на процедурата по регулиране с контрол, от всички законодателни инструменти; като има предвид, че Комисията представи предложенията, като изпълни този ангажимент, макар и много по-късно от очакваното;
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;

⁽¹⁾ Все още непубликувано в Официален вестник.

⁽²⁾ ОВ L 304, 20.11.2010 г., стр. 47.

⁽³⁾ ОВ С 81 E, 15.3.2011 г., стр. 6.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P7_TA(2014)0127.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2013)0220

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове в областта на правосъдието, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Договорът от Лисабон въведе възможността законодателят да делегира на Комисията правомощието да приема незаконодателни актове от общ характер, които допълват или изменят определени несъществени елементи от законодателен акт.
- (2) Мерките, които могат да бъдат предмет на делегиране на правомощия по член 290, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), съответстват по принцип на тези, които попадат в обхвата на процедурата по регулиране с контрол, установена с член 5а от Решение 1999/468/ЕО на Съвета ⁽³⁾.
- (3) Необходимо е правните актове, които вече са в сила и които използват процедурата по регулиране с контрол, да се адаптират към член 290 от ДФЕС.
- (4) Настоящият регламент следва да не засяга започналите процедури, по които комитетът вече е изразил становище в съответствие с член 5а от Решение 1999/468/ЕО преди влизането в сила на настоящия регламент.
- (5) Когато Комисията подготвя делегирани актове въз основа на правните актове, адаптирани с настоящия регламент, от особено значение е тя да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета.
- (6) Обединеното кралство и Ирландия са обвързани от правните актове, посочени в приложението, поради което участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.
- (7) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Когато в правните актове, изброени в приложението към настоящия регламент, се предвижда използването на процедурата по регулиране с контрол по член 5а, параграфи 1—4 от Решение 1999/468/ЕО, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 2 от настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ С 67, 6.3.2014 г., стр. 104.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г.

⁽³⁾ Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 2

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията за неопределен срок от време.
3. Делегирането на правомощия може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
5. Приет делегиран акт влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 3

Настоящият регламент не засяга започналите процедури, по които вече има становище на комитет в съответствие с член 5а от Решение 1999/468/ЕО.

Член 4

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в ...

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Правни актове, упоменаващи процедурата по регулиране с контрол по член 5а от Решение 1999/468/ЕО, които се адаптират към режима на делегираните актове.

1. Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела ⁽¹⁾
2. Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания ⁽²⁾
3. Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за създаване на процедура за европейска заповед за плащане ⁽³⁾
4. Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес ⁽⁴⁾
5. Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 15.

⁽³⁾ ОВ L 399, 30.12.2006 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0114

Адаптиране на редица правни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (член 290 от ДФЕС) *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (COM(2013)0451 — C7-0198/2013 — 2013/0218(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/31)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2013)0451),
 - като взе предвид член 294, параграф 2, член 33, член 43, параграф 2, член 53, параграф 1, член 62, член 64, параграф 2, член 91, член 100, параграф 2, член 114, член 153, параграф 2, буква б), член 168, параграф 4, буква б), член 172, член 192, параграф 1, член 207 и член 338, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които предложението е внесено от Комисията (C7-0198/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 16 октомври 2013 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид писмото на председателя на Комитета на регионите до председателя на Парламента от 11 октомври 2013 г.,
 - като взе предвид Общото споразумение относно делегираните актове, одобрено на 3 март 2011 г. от Председателския съвет,
 - като взе предвид рамковото споразумение относно отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия ⁽²⁾, по-специално точка 15 от него и приложение 1 към него,
 - като взе предвид резолюцията си от 5 май 2010 г. относно правото на делегиране на законодателни правомощия ⁽³⁾,
 - като взе предвид резолюцията си от 25 февруари 2014 г. относно последващи действия във връзка с делегирането на законодателни правомощия и контрола от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽⁴⁾,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становищата на комисията по международна търговия, комисията по икономически и парични въпроси, комисията по заетост и социални въпроси, комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, комисията по промишленост, изследвания и енергетика, комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и комисията по транспорт и туризъм (A7-0010/2014),
- A. като има предвид, че Комисията се ангажира да направи до края на 2012 г. оценка на това колко законодателни актове, които съдържат позовавания на процедурата по регулиране с контрол, са останали в сила, за да подготви съответните законодателни инициативи и по този начин да завърши адаптирането към новата правна рамка; като има предвид, че обявената цел беше да се отстранят до края на седмия мандат на Парламента всички разпоредби, в които се съдържат позовавания на процедурата по регулиране с контрол, от всички законодателни инструменти; като има предвид, че Комисията представи предложенията, изпълнявайки този ангажимент, макар и много по-късно от очакваното;

⁽¹⁾ Все още не публикувано в Официален вестник.

⁽²⁾ ОВ L 304, 20.11.2010 г., стр. 47.

⁽³⁾ ОВ C 81 E, 15.3.2011 г., стр. 6.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P7_TA(2014)0127.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2013)0218

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

Като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 33, член 43, параграф 2, член 53, параграф 1, член 62, член 64, параграф 2, член 91, член 100, параграф 2, член 114, член 153, параграф 2, буква б), член 168, параграф 4, буква б), член 172, член 192, параграф 1, член 207 и член 338, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Договорът от Лисабон въведе възможността законодателят да делегира на Комисията правомощието да приема незаконодателни актове от общ характер, които допълват или изменят определени несъществени елементи от законодателен акт.
- (2) Мерките, които могат да бъдат предмет на делегиране на правомощия по член 290, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), съответстват по принцип на тези, които попадат в обхвата на процедурата по регулиране с контрол, установена с член 5а от Решение 1999/468/ЕО на Съвета ⁽³⁾.
- (3) Необходимо е да се адаптират към член 290 от ДФЕС редица правни актове, които вече са в сила, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол.
- (4) Настоящият регламент следва да не засяга започналите процедури, по които комитетът вече е изразил становище в съответствие с член 5а от Решение 1999/468/ЕО преди влизането в сила на настоящия регламент.
- (5) Тъй като адаптацията, които ще бъдат направени с настоящия регламент, се отнасят само до процедурите, в случая на директивите те не се нуждаят от транспониране от държавите членки.
- (6) Когато Комисията подготвя делегирани актове въз основа на правните актове, адаптирани с настоящия регламент, от особено значение е тя да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета,

⁽¹⁾ Становище от 16 октомври 2013 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г.

⁽³⁾ Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Когато в правните актове, изброени в приложението към настоящия регламент, се предвижда използването на процедурата по регулиране с контрол по член 5а, параграфи 1—5 от Решение 1999/468/ЕО, Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 2 от настоящия регламент.
2. Когато в правните актове, изброени в приложението, се предвижда използването на процедурата по спешност по член 5а, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с процедурата по спешност по член 3 от настоящия регламент.

Член 2

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията за ~~неопределен период от време~~ **срок от пет години от датата на влизане в сила на настоящия регламент. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава тълчливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок. [Изм. 1]**
3. Делегирането на правомощия може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
5. Приет делегиран акт влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Чрез дерогация от първа алинея срокът за подаване на възражения е три месеца и се удължава с три месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета по отношение на делегирани актове, приети съгласно регламентите, посочени в раздел Ж, точки 81⁽¹⁾, 82⁽²⁾, 85⁽³⁾, 86⁽⁴⁾, 90 to 93⁽⁵⁾ и раздел 3, точка 95⁽⁶⁾ от приложението. [Изм. 2]

6. Когато в правните актове, изброени в приложението към настоящия регламент, се предвижда, че срокът, посочен в член 5а, параграф 3, буква в) от Решение 1999/468/ЕО, е съкратен по силата на член 5а, параграф 5, буква б) от това решение, сроковете, посочени в параграф 5 от настоящия член, се определят на един месец.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 451/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година за установяване на нова статистическа класификация на продуктите по дейности (КПД) и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3696/93 на Съвета (ОВ L 145, 4.6.2008 г., стр. 65).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 295/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно структурната бизнес статистика (ОВ L 97, 9.4.2008 г., стр. 13).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на статистическа класификация на икономическите дейности NACE Rev. 2 и за изменение на Регламент (ЕИО) № 3037/90 на Съвета, както и на някои ЕО регламенти относно специфичните статистически области (ОВ L 393, 30.12.2006 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1161/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2005 г. относно изготвянето на тримесечни нефинансови сметки по институционален сектор (ОВ L 191, 22.7.2005 г., стр. 22).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 1165/98 на Съвета от 19 май 1998 г. относно краткосрочната статистика (ОВ L 162, 5.6.1998 г., стр. 1); Регламент (ЕО) № 2494/95 на Съвета от 23 октомври 1995 г. относно хармонизираните индекси на потребителските цени (ОВ L 257, 27.10.1995 г., стр. 1); Регламент (ЕИО) № 696/93 на Съвета от 15 март 1993 г. относно статистическите отчетни единици за наблюдението и анализа на производствената система в Общността (ОВ L 76, 30.3.1993 г., стр. 1); Регламент (ЕИО) № 3924/91 на Съвета от 19 декември 1991 г. за установяване на статистическо изследване на промишлената продукция на Общността (ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти (ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 3

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъдат представени възражения в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегиран акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.
2. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 2, параграф 5. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.

Член 4

Настоящият регламент не засяга започналите процедури, по които вече има становище на комитет в съответствие с член 5а от Решение 1999/468/ЕО.

Член 5

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Правни актове, упоменаващи процедурата по регулиране с контрол по член 5а от Решение 1999/468/ЕО, които се адаптират към режима на делегираните актове ⁽¹⁾.

А. СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ, СЪДЪРЖАНИЕ И ТЕХНОЛОГИИ

1. Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации)
2. Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосъвръзаността между тях (Директива за достъпа)

Б. ЗАЕТОСТ, СОЦИАЛНИ ВЪПРОСИ И ПРИОБЩАВАНЕ

3. Директива 2009/148/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно защитата на работниците от рискове, свързани с експозиция на азбест по време на работа **
4. Директива 2009/104/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно минималните изисквания за безопасността и здравето на работниците при използването на работно оборудване по време на работа (Втора специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
5. Директива 2006/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно минималните изисквания за здраве и безопасност, свързани с експозицията на работниците на рискове, дължащи се на физически агенти (изкуствени оптични лъчения) (Деветнадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
6. Директива 2004/37/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно защитата на работниците от рискове, свързани с експозицията на канцерогени или мутагени по време на работа (шеста специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 на Директива 89/391/ЕИО на Съвета) (кодифициран вариант) **
7. Директива 2003/10/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 февруари 2003 г. относно минималните изисквания за здраве и безопасност, свързани с експозицията на работниците на рисковете от физически агенти (шум) (седемнадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
8. Директива № 2002/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 юни 2002 г. относно минималните изисквания за здраве и безопасност, свързани с експозицията на работниците на рисковете от физически агенти (вибрации) (шестнадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
9. Директива 2000/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 септември 2000 г. относно защита на работниците от рисковете, свързани с експозицията на биологични агенти при работа (Седма специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
10. Директива 1999/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1999 г. относно минималните изисквания за подобряване защитата на здравето и безопасността на работниците в потенциален риск от експлозивни атмосфери (петнадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
11. Директива 98/24/ЕО на Съвета от 7 април 1998 г. за опазване на здравето и безопасността на работниците от рискове, свързани с химични агенти на работното място (четирнадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
12. Директива 93/103/ЕО на Съвета от 23 ноември 1993 г. относно минималните изисквания за безопасност и здраве при работа на борда на риболовни кораби (тринадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **

⁽¹⁾ За информацията правните актове, упоменаващи съкратения срок по член 2, параграф 6, са посочени в това приложение с *, правните актове, упоменаващи процедурата по спешност по член 3, са посочени в това приложение с **, правните актове, упоменаващи процедурата по спешност по член 3 и съкратения срок по член 2, параграф 6, са посочени в това приложение с ***, а **правните актове, упоменати в член 2, параграф 5, втора алинея, са посочени в това приложение с ******. [Изм. 3]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

13. Директива 92/104/ЕИО на Съвета от 3 декември 1992 г. относно минималните изисквания за подобряване опазването на безопасността и здравето на работниците в отрасли, свързани с рудодобива по открит и подземен способ (Дванадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
14. Директива 92/91/ЕИО на Съвета от 3 ноември 1992 г. за минималните изисквания за подобряване опазването на безопасността и здравето на работниците в отрасли, свързани с рудодобива чрез сондиране (Единадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
15. Директива 92/58/ЕИО на Съвета от 24 юни 1992 г. относно минималните изисквания за осигуряване на знаци за безопасност и/или здраве по време на работа (Девета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
16. Директива 92/57/ЕИО на Съвета от 24 юни 1992 г. за прилагане на минимални изисквания за безопасност и здраве на временни или подвижни строителни участъци (осма специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
17. Директива 92/29/ЕИО на Съвета от 31 март 1992 г. относно минималните изисквания за безопасност и здраве за подобряване на медицинското обслужване на борда на плавателните съдове **
18. Директива 90/270/ЕИО на Съвета от 29 май 1990 г. относно минималните изисквания за безопасни и здравословни условия на труд при работа с екранно оборудване (пета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
19. Директива 90/269/ЕИО на Съвета от 29 май 1990 г. относно минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при ръчна обработка на товари, когато съществува опасност конкретно от нараняване на гърба на работниците (четвърта специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
20. Директива 89/656/ЕИО на Съвета от 30 ноември 1989 г. относно минималните изисквания за безопасността и здравето на работниците при използването на лични предпазни средства на работното място (трета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
21. Директива 89/654/ЕИО на Съвета от 30 ноември 1989 г. относно минималните изисквания за безопасност и здраве на работното място (първа специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) **
22. Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място **

В. ДЕЙСТВИЯ ПО КЛИМАТА

23. Регламент (ЕО) № 1005/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно вещества, които нарушават озоновия слой
24. Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации и за изменение на Директива 85/337/ЕИО на Съвета, директиви 2000/60/ЕО, 2001/80/ЕО, 2004/35/ЕО, 2006/12/ЕО и 2008/1/ЕО, и Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета

Г. ЕНЕРГЕТИКА

25. Регламент (ЕО) № 1222/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно етикетането на гуми по отношение на горивната ефективност и други съществени параметри
26. Регламент (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно условията за достъп до газопреносни мрежи за природен газ и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1775/2005
27. Регламент (ЕО) № 714/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно условията за достъп до мрежата за трансграничен обмен на електроенергия и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1228/2003

Вторник, 25 февруари 2014 г.

28. Регламент (ЕО) № 713/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Агенция за сътрудничество между регулаторите на енергия
29. Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО
30. Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО

Д. ПРЕДПРИЯТИЯ И ПРОМИШЛЕНОСТ

31. Регламент (ЕО) № 661/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно изискванията за одобрение на типа по отношение на общата безопасност на моторните превозни средства, техните ремаркета и системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за тях
32. Регламент (ЕО) № 595/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за одобрението на типа на моторни превозни средства и двигатели по отношение на емисиите от тежки превозни средства (Евро VI) и за достъпа до информация за ремонта и техническото обслужване на превозните средства и за изменение на Регламент (ЕО) № 715/2007 и Директива 2007/46/ЕО и за отмяна на директиви 80/1269/ЕИО, 2005/55/ЕО и 2005/78/ЕО
33. Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението
34. Регламент (ЕО) № 79/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 14 януари 2009 г. относно одобрение на типа на моторни превозни средства, задвижвани с водород, и за изменение на Директива 2007/46/ЕО
35. Директива 2009/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. относно безопасността на детските играчки
36. Директива 2009/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. за опростяване на реда и условията за трансфер на продукти, свързани с отбраната, вътре в Общността
37. Директива 2009/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно общите разпоредби за измервателните уреди и за методите за метрологичен контрол (преработена)
38. Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива)
39. Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията
40. Директива 2004/10/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно хармонизиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прилагането на принципите на добра лабораторна практика и верифицирането на тяхното прилагане при изпитвания на химически вещества
41. Директива 2004/9/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно инспектирането и верифицирането на добрата лабораторна практика (ДЛП)
42. Регламент (ЕО) № 2003/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. относно торовете
43. Директива 2000/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 май 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки във връзка с шумовите емисии на съоръжения, предназначени за употреба извън сградите
44. Директива 97/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1997 г. за сближаване законодателствата на държавите-членки във връзка с мерките за ограничаване емисиите на газообразни и прахообразни замърсители от двигатели с вътрешно горене, инсталирани в извънпътна подвижна техника

Вторник, 25 февруари 2014 г.

45. Директива 75/324/ЕИО на Съвета от 20 май 1975 г. относно сближаване на законодателствата на държавите-членки, свързани с аерозолни опаковки

Е. ОКОЛНА СРЕДА

46. Регламент (ЕО) № 1007/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно търговията с тюленови продукти

47. Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици

48. Директива 2009/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно Етап II на улавянето на бензиновите пари при зареждането на моторни превозни средства на бензиностанции

49. Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 **

50. Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (Рамкова директива за отпадъците)

51. Директива 2008/56/ЕО на европейския парламент и на съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия)

52. Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа

53. Директива 2007/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно оценката и управлението на риска от наводнения

54. Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2007 г. за създаване на инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност (INSPIRE)

55. Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци [Изм. 4]

56. Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители и за изменение на Директиви 91/689/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета

57. Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им

58. Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии и за изменение на Директива 2004/35/ЕО

59. Директива 2006/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 г. за управление качеството на водите за къпане и за отмяна на Директива 76/160/ЕИО

60. Регламент (ЕО) № 850/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно устойчивите органични замърсители и за изменение на Директива 79/117/ЕИО

61. Директива 2004/107/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно съдържанието на арсен, кадмий, никел и полициклични ароматни въглеводороди в атмосферния въздух

62. Директива 2004/42/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно намаляването на емисиите от летливи органични съединения, които се дължат на използването на органични разтворители в някои лакове и бои и в продукти за преобоядисване на превозните средства и за изменение на Директива 1999/13/ЕО

63. Директива 2002/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 юни 2002 г. относно оценката и управлението на шума в околната среда

64. Директива 2001/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. относно националните тавани за емисии на някои атмосферни замърсители

65. Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите

Вторник, 25 февруари 2014 г.

66. Директива 2000/53/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 септември 2000 г. относно излезлите от употреба превозни средства
67. Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г. относно депонирането на отпадъци
68. Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 г. относно качеството на водите, предназначени за консумация от човека
69. Директива 96/59/ЕО на Съвета от 16 септември 1996 г. за обезвреждането на полихлорирани бифенили и полихлорирани терфенили (ПХБ/ПХТ)
70. Директива 94/63/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 1994 г. относно ограничаването на емисиите на летливи органични съединения (ЛОС), изпускани при съхранението и превоза на бензини от терминали до бензиностанции
71. Директива 94/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 1994 г. относно опаковките и отпадъците от опаковки
72. Директива 91/676/ЕО на Съвета от 12 декември 1991 г. за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници
73. Директива 91/271/ЕО на Съвета от 21 май 1991 г. за пречиштането на градските отпадъчни води
74. Директива 86/278/ЕО на Съвета от 12 юни 1986 г. за опазване на околната среда, и по-специално на почвата, при използване на утайки от отпадъчни води в земеделието

Ж. СТАТИСТИКА

75. Регламент (ЕО) № 1185/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно статистиката за пестициди
76. Регламент (ЕО) № 1338/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно статистиката на Общността в областта на общественото здраве и здравословните и безопасни условия на труд
77. Регламент (ЕО) № 1166/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно изследванията на структурата на земеделските стопанства и изследването на земеделските производствени методи и за отмяна на Регламент (ЕО) № 571/88 на Съвета
78. Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно статистиката за енергийния сектор
79. Регламент (ЕО) № 763/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно преброяването на населението и жилищния фонд
80. Регламент (ЕО) № 452/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно изготвянето и развитието на статистика в областта на образованието и обучението през целия живот
81. Регламент (ЕО) № 451/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. за установяване на нова статистическа класификация на продуктите по дейности (КПД) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 3696/93 на Съвета****
[Изм. 5]
82. Регламент (ЕО) № 295/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно структурната бизнес статистика (преработен)**** [Изм. 6]
83. Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила и за отмяна на Регламент (ЕО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници
84. Регламент (ЕО) № 458/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 25 април 2007 г. относно Европейската система за интегрирана статистика на социалната закрила (Esspros)
85. Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на статистическа класификация на икономическите дейности NACE Rev. 2 и за изменение на Регламент (ЕО) № 3037/90 на Съвета, както и на някои ЕО регламенти относно специфичните статистически области**** [Изм. 7]
86. Регламент (ЕО) № 1161/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2005 г. относно изготвянето на тримесечни нефинансови сметки по институционален сектор**** [Изм. 8]
87. Регламент (ЕО) № 808/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно статистическите данни на Общността за информационното общество

Вторник, 25 февруари 2014 г.

88. Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели (NUTS)
89. Регламент (ЕО) № 530/1999 на Съвета от 9 март 1999 г. относно структурна статистика за заплатите и разходите за труд
90. Регламент (ЕО) № 1165/98 на Съвета от 19 май 1998 г. относно краткосрочната статистика**** [Изм. 9]
91. Регламент (ЕО) № 2494/95 на Съвета от 23 октомври 1995 г. относно хармонизираните индекси на потребителските цени**** [Изм. 10]
92. Регламент (ЕИО) № 696/93 на Съвета от 15 март 1993 г. относно статистическите отчетни единици за наблюдението и анализа на производствената система в Общността**** [Изм. 11]
93. Регламент (ЕИО) № 3924/91 на Съвета от 19 декември 1991 г. относно установяване на статистическо изследване на промишлената продукция на Общността**** [Изм. 12]

3. ВЪТРЕШЕН ПАЗАР И УСЛУГИ

94. Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар
95. Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти**** [Изм. 13]
96. Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата

И. МОБИЛНОСТ И ТРАНСПОРТ

97. Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006
98. Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета
99. Регламент (ЕО) № 392/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно отговорността на превозвачите на пътници по море в случай на произшествия
100. Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари
101. Директива 2009/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаването на чисти и енергийно ефективни пътни превозни средства
102. Директива 2009/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за определяне на основните принципи, които уреждат разследването на произшествия в областта на морския транспорт, и за изменение на Директива 1999/35/ЕО на Съвета и Директива 2002/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
103. Директива 2009/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно общите правила и стандарти за организациите за проверка и преглед на кораби и за съответните дейности на морските администрации
104. Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2320/2002 **
105. Директива 2008/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно управлението на безопасността на пътните инфраструктури
106. Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари *

Вторник, 25 февруари 2014 г.

107. Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт
108. Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността **
109. Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства (преработена)
110. Регламент (ЕО) № 336/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 г. за прилагане на Международния кодекс за управление на безопасността в рамките на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 3051/95 на Съвета
111. Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища и за отмяна на Директива 82/714/ЕИО (2006/87/ЕО) на Съвета***
112. Регламент (ЕО) № 2111/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2005 г. за създаване на списък на Общността на въздушните превозвачи, предмет на оперативна забрана в границите на Общността, и за информирани на пътниците на въздушния транспорт за самоличността на опериращите въздушни превозвачи и за отмяна на член 9 от Директива 2004/36/ЕО
113. Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за повишаване на сигурността на пристанищата **
114. Директива 2005/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно хармонизираните речни информационни услуги (RIS) относно вътрешните водни пътища на Общността
115. Регламент (ЕО) № 868/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно защита срещу субсидиране и практики на несправедливо ценообразуване, причиняващи щети на въздушните превозвачи на Общността при осигуряване на въздушно обслужване от държави, които не са членки на Европейската общност
116. Регламент (ЕО) № 789/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно прехвърлянето на товарните и пътническите кораби от един регистър в друг в рамките на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 613/91 на Съвета
117. Регламент (ЕО) № 785/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно застрахователните изисквания за въздушни превозвачи и оператори на въздухоплавателни средства
118. Директива 2004/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните изисквания за безопасност за тунелите на трансевропейската пътна мрежа
119. Директива 2004/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за оперативната съвместимост на електронни системи за пътно таксуване в Общността
120. Регламент (ЕО) № 782/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 14 април 2003 г. относно забраната за използване на органотични съединения на корабите
121. Директива 2003/59/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължавашо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници, за изменение на Регламент (ЕО) № 3820/85 на Съвета и Директива 91/439/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 76/914/ЕИО на Съвета
122. Директива 2003/25/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 14 април 2003 г. относно специфични изисквания за стабилност на ро-ро пътнически кораби
123. Регламент (ЕО) № 2099/2002 на Европейския Парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. за създаване на Комитет по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК) и за изменение на регламентите относно безопасността на морския транспорт и предотвратяването на замърсяването от кораби
124. Директива 2002/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. за създаване на система на Общността за контрол на движението на корабите и за информация и отменяща Директива 93/75/ЕИО на Съвета

Вторник, 25 февруари 2014 г.

125. Директива 2002/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 март 2002 г. относно установяването на правила и процедури за въвеждането на експлоатационни ограничения, свързани с шума на летищата на Общността
126. Директива 2001/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2001 г. относно установяване на хармонизирани изисквания и процедури за безопасното товарене и разтоварване на кораби за насипни товари
127. Директива 1999/35/ЕО на Съвета от 29 април 1999 г. относно система за задължителни прегледи за безопасна работа при редовни услуги от ро-ро фериботи и бързоходни пътнически плавателни съдове
128. Директива 98/41/ЕО на Съвета от 18 юни 1998 г. относно регистрацията на лица, които плават на борда на пътнически кораби, които оперират по направление към или от пристанища на държавите-членки от Общността
129. Директива 96/50/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно хармонизирането на условията за получаване на национално удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Общността
130. Директива 95/50/ЕО на Съвета от 6 октомври 1995 г. относно единните процедури за проверка на автомобилния превоз на опасни товари
131. Регламент (ЕИО) № 3922/91 на Съвета от 16 декември 1991 г. относно хармонизирането на техническите изисквания и административните процедури в областта на гражданското въздухоплаване
132. Директива 91/672/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г. относно взаимното признаване на национални свидетелства за капитани на речни кораби за превоз на стоки и пътници по вътрешни водни пътища

Й. ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ И ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

133. Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за действие на Общността за постигане на устойчива употреба на пестициди
134. Директива 2009/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. относно експлоатацията и предлагането на пазара на натурални минерални води**
135. Директива 2009/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно работата с генетично модифицирани микроорганизми в контролирани условия (преработена)
136. Директива 2009/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно екстракционните разтворители, използвани в производството на храни и съставките на храни
137. Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета
138. Регламент (ЕО) № 1394/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно лекарствените продукти за модерна терапия и за изменение на Директива 2001/83/ЕО и на Регламент (ЕО) № 726/2004
139. Регламент (ЕО) № 1901/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно лекарствените продукти за педиатрична употреба и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1768/92, Директива 2001/20/ЕО, Директива 2001/83/ЕО и Регламент (ЕО) № 726/2004
140. Регламент (ЕО) № 183/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 12 януари 2005 г. за определяне на изискванията за хигиена на фуражите
141. Регламент (ЕО) № 1935/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 г. относно материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, и за отмяна на Директиви 80/590/ЕИО и 89/109/ЕИО ***
142. Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация
143. Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход
144. Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните

Вторник, 25 февруари 2014 г.

145. Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата
146. Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно контрола на салмонела и други специфични агенти, причиняващи зоонози, които присъстват в хранителната верига
147. Регламент (ЕО) № 2065/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 10 ноември 2003 г. относно пушилни ароматизанти, използвани или предназначени за влагане в или върху храни
148. Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно добавки за използване при храненето на животните
149. Регламент (ЕО) № 1830/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно проследяването и етикирането на генетично модифицирани организми и проследяването на храни и фуражи от генетично модифицирани продукти и за изменение на Директива 2001/18/ЕО
150. Директива 2003/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно мониторинга на зоонозите и заразните агенти, причиняващи зоонози, за изменение на Решение 90/424/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 92/117/ЕИО на Съвета **
151. Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните
152. Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии
153. Директива 2001/83/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба
154. Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 г. относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда и за отмяна на Директива 90/220/ЕИО на Съвета
155. Регламент (ЕО) № 141/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1999 г. за лекарствата сираци
156. Директива 1999/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно храните и хранителните съставки, които са обработени с йонизиращо лъчение***
157. Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 1997 г. относно нови храни и нови хранителни съставки
158. Регламент (ЕИО) № 315/93 на Съвета от 8 февруари 1993 г. за установяване на общности процедури относно замърсителите в храните**
159. Директива 89/108/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно дълбоко замразените храни за човешка консумация

К. ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И МИТНИЧЕСКИ СЪЮЗ

160. Решение № 70/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно безкнижна среда в митниците и търговията

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0115

Назначаване на член на Сметната палата — Оскар ХЕРИКС (Австрия)**Решение на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложение за назначаване на Оскар Херикс за член на Сметната палата (С7-0009/2014 — 2014/0802(NLE))****(Консултация)**

(2017/С 285/32)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 286, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно който Съветът се е консултирал с него (С7-0009/2014),
 - като взе предвид член 108 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по бюджетен контрол (А7-0128/2014),
- А. като има предвид, че комисията по бюджетен контрол направи оценка на квалификацията на предложения кандидат, по-специално по отношение на условията, посочени в член 286, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
- Б. като има предвид, че на своето заседание от 17 февруари 2014 г. комисията по бюджетен контрол изслуша предложението от Съвета кандидат за член на Сметната палата;
1. Изказва положително становище относно предложението за назначаване на Оскар Херикс за член на Сметната палата;
 2. Възлага на своя председател да предаде настоящото решение на Съвета и, за сведение, на Сметната палата, както и на другите институции на Европейския съюз и на институциите на държавите членки за одит.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0117

**Целта за намаляване на емисиите на CO₂ от нови леки пътнически автомобили до 2020 г.
***I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 443/2009 с оглед определянето на условията за постигане на целта за намаляване на емисиите на CO₂ от нови леки пътнически автомобили до 2020 г. (COM(2012)0393 — C7-0184/2012 — 2012/0190(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/33)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (COM(2012)0393),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 192, параграф 1 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0184/2012),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 12 декември 2012 г.⁽¹⁾,
 - след консултация с Комитета на регионите,
 - като взе предвид поетия с писмо от 29 ноември 2013 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, както и становищата на комисията по промишленост, изследвания и енергетика и комисията по транспорт и туризъм (A7-0151/2013),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2012)0190

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 443/2009 с оглед определяне на условията за постигане на целта за намаляване на емисиите на CO₂ от нови леки пътнически автомобили до 2020 г.

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) № 333/2014.)

⁽¹⁾ ОВ С 44, 15.2.2013 г., стр.109.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0118

Марката на Общността *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността (COM(2013)0161 — C7-0087/2013 — 2013/0088(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/С 285/34)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (COM(2013)0161),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 118, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0087/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид становището на комисията по правни въпроси относно използването на делегирани актове от 14 октомври 2013 г.,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становищата на комисията по международна търговия и на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (A7-0031/2014),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Призовава Комисията да вземе мерки за кодифициране на регламента след приключване на законодателната процедура;
 4. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2013)0088

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 118, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (1) С Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета ⁽¹⁾, кодифициран през 2009 г. като Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвет ⁽²⁾, беше създадена специфична за Европейския съюз система за защита на марките, с която бе предоставена защита на марките на равнището на Европейския съюз, паралелно със защитата на марките на нивото на държавите членки съгласно националните системи на марките, хармонизирани с Директива 89/104/ЕИО на Съвета ⁽³⁾, кодифицирана като Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾.
- (2) Вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон терминологията на Регламент (ЕО) № 207/2009 следва да се актуализира. Това ~~предполага~~ **включва** замяната на термина „марка на Общността“ с „~~европейска~~ **марка на Европейския съюз**“. В съответствие с Общия подход относно децентрализираните агенции, договорен през юли 2012 г. от Европейския парламент, Съвета и Комисията, названието „Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)“ следва да се замени с „Агенция на Европейския съюз за ~~марките, дизайните и моделите~~ **интелектуална собственост**“ (наричана по-долу „Агенцията“). [Изм. 1]
- (3) В допълнение към съобщението на Комисията от 16 юли 2008 г. относно Европейска стратегия за правата върху индустриална собственост ⁽⁵⁾ Комисията извърши обстойна оценка на функционирането на системата на марките в Европа като цяло както на равнището на Съюза, така и на национално равнище, включително и на взаимодействието между тях.
- (4) В своите заключения от 25 май 2010 г. относно бъдещото преразглеждане на системата на търговските марки в Европейския съюз ⁽⁶⁾ Съветът призова Комисията да представи предложения във връзка с преразглеждането на Регламент (ЕО) № 207/2009 и на Директива 2008/95/ЕО.
- (5) Опитът, придобит от създаването на системата на марката на Общността показва, че предприятията от Съюза и от трети страни са приели системата и че тя се е превърнала в успешна и жизнеспособна **допълваща** алтернатива на защитата на марките на равнището на държавите членки. [Изм. 2]
- (6) Независимо от това националните марки продължават да бъдат необходими за онези предприятия, които не желаят защита на марките си на равнището на Съюза или които не са в състояние да получат защита за целия Съюз, но същевременно не срещат пречки за придобиване на национална защита. Всяко лице, което желае да получи защита на своята марка, следва да разполага с възможността да реши дали да иска защита само чрез национална марка в една или повече държави членки, само чрез ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз**, или и двете.
- (7) Въпреки че оценката на цялостното функциониране на системата на марката на Общността потвърди, че много аспекти на тази система, включително основните принципи, на които тя се основава, са издържали изпитанието на времето и продължават да отговарят на нуждите и очакванията на предприятията, Комисията заключи в своето съобщение „Единен пазар за правата върху интелектуална собственост“ от 24 май 2011 г. ⁽⁷⁾, че е налице необходимост от модернизирание на системата на марките в Съюза, така че тя да стане по-ефективна, по-ефикасна и по-последователна като цяло и да бъде адаптирана към ерата на интернет.
- (8) Успоредно с подобренията и измененията на системата на марката на Общността, националните закони и практики в областта на марките следва да бъдат допълнително хармонизирани и приведени в съответствие със системата на марката на Съюза в подходящата степен, за да се постигнат доколкото е възможно равни условия за регистрация и защита на марките в целия Съюз.
- (9) С оглед осигуряване на повече гъвкавост, като същевременно се гарантира по-голяма правна сигурност по отношение на средствата за представяне на марките, изискването за графично изобразяване следва да бъде заличено от определението за ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз**. Следва да бъде разрешено даден знак да бъде представен **регистъра на марките на Европейския съюз** чрез всяка подходяща форма, а не непременно чрез графични средства, доколкото ~~представянето~~ **знакът може да бъде представен по начин, който да е ясен, точен, независим, лесно достъпен, устойчив и обективен. Следователно даден знак може да бъде представен чрез всяка подходяща форма, като се вземе предвид общодостъпната технология и се** позволява на компетентните органи и на обществеността да ~~определят~~ **точно и ясно конкретния предмет предмета** на защита. [Изм. 3]

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността (ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 299, 8.11.2008 г., стр. 25).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ ОВ С 140, 29.5.2010 г., стр. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (10) Сегашните разпоредби на Регламент (ЕО) № 207/2009 не предлагат същата степен на защита на наименованията за произход и географските указания, както други правни актове на Съюза. Ето защо е необходимо да се изяснят абсолютните основания за отказ по отношение на наименованията за произход и географските указания и да се осигури пълно съответствие с приложимото законодателство на Съюза, което предвижда защита на тези права върху интелектуалната собственост. От съображения за съгласуваност с други законодателни актове на Съюза обхватът на тези абсолютни основания следва да бъде разширен, така че да бъдат включени и защитените традиционни наименования за вина и храните с традиционно специфичен характер.
- (11) Заявките за марки, подадени на писменост или език, които не са четими в Съюза, не би трябвало да могат да се ползват със защита, ако регистрацията им би трябвало да бъде отказана на абсолютни основания, след като бъдат преведени или транскрибирани на някой от официалните езици на държавите членки.
- (12) Целесъобразно е да се направи по-трудноосъществимо непочтеното присвояване на марките чрез разширяването на възможността да се правят възражения срещу недобросъвестно подадените заявки за ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**.
- (13) С цел да се поддържа силна защитата на правата, свързани с наименованията за произход и географските указания, защитени на равнището на Съюза, е необходимо да се поясни, че въпросните права позволяват да се предяви възражение срещу регистрацията на последваща ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**, независимо от това дали те също така представляват основания за отказ, които следва да се вземат предвид служебно от проверителя.
- (14) С цел да се гарантира правната сигурност и пълното съответствие с принципа за приоритет, съгласно който по-рано регистрирана марка има предимство пред по-късно регистрирани марки, е необходимо да се предвиди, че упражняването на правата, предоставени от ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**, не следва да засяга правата на притежатели, придобити преди подаването на заявката или датата на приоритет на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**. Това е в съответствие с член 16, параграф 1 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост от 15 април 1994 г. ⁽¹⁾
- (15) ~~С цел да се гарантира правната сигурност и за по-голяма яснота е необходимо да се поясни, че не само в случай на сходство, но също така и в случай на идентичен знак, използван за идентични стоки или услуги, на европейска марка следва да се предостави защита само ако и доколкото основната функция на европейската марка, която се състои в гарантиране на търговския произход на стоките или услугите, е засегната по неблагоприятен начин. [Изм. 4]~~
- (16) Объркване по отношение на търговския източник, от който произхождат стоките или услугите, може да възникне, когато едно дружество използва същия или сходен знак като търговско наименование по такъв начин, че се установява връзка между дружеството, носещо наименованието, и стоките или услугите, произхождащи от това дружество. Поради това нарушенията на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** следва да включват също така използването на знака като търговско наименование или подобно указание, при условие че използването се прави за целите на отличаването на търговския произход на стоките или услугите.
- (17) С цел да се гарантира правната сигурност и пълното съответствие със законодателството на Съюза в тази област, е целесъобразно да се предвиди, че притежателят на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** следва да има право да забрани на трето лице да използва знак в сравнителна реклама, когато такава сравнителна реклама е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- (18) С цел укрепване на защитата на марките и по-ефективна борба с фалшифицирането **и без да се нарушават правилата на СТО, по-специално член V от ГАТТ относно свободата на транзитно прелинаване**, притежателят на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** следва да има право да възпрепятства въвеждането от трети лица на стоки на митническата територия на Съюза без да бъдат пуснати в свободно обращение на тази територия, когато такива стоки идват от трети страни и върху тях е поставена без разрешение марка, която по същество е идентична с ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**, регистрирана по отношение на такива стоки. **Това не следва да нарушава безпроблемния транзит на генерични лекарства в съответствие с международните задължения на Европейския съюз, по-специално както са отразени в „Декларацията относно Споразумението ТРИПС и общественото здраве“, приета в Доха от Министерската конференция на СТО на 14 ноември 2001 г. [Изм. 115]**

⁽¹⁾ ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 214.

⁽²⁾ Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (18a) **Притежателят на марка на Европейския съюз има право да предприеме съответните правни действия, включително наред с другото право да поиска от националните литнически органи да предприемат действия по отношение на стоките, за които се счита, че нарушават правата на притежателя на марката, като например задържане и унищожаване в съответствие с Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. [Изм. 6]**
- (18б) **Член 28 от Регламент (ЕС) № 608/2013 предвижда, че притежателят на правото носи отговорност пред държателя на стоките, когато наред с другото впоследствие бъде установено, че въпросните стоки не нарушават право на интелектуалната собственост. [Изм. 7]**
- (18в) **Държавите членки следва да предприемат подходящи мерки с оглед на гарантирането на безпроблемния транзит на генерични лекарства. Притежател на марка на Европейския съюз не следва да има право да възпрепятства трета страна да внася стоки, в контекста на търговска дейност, на литническата територия на държавата членка въз основа на сходства, привидни или действителни, между международното непатентовано наименование (INN) за активната съставка на лекарствата и регистрирана марка. [Изм. 8]**
- (19) **С цел по-ефективно да се предотвратява въвеждането на фалшифицирани стоки, предмет на нарушение, особено в контекста на продажбите по интернет, доставяни в малки пратки съгласно определението на Регламент (ЕС) № 608/2013, притежателят на марка на Европейския съюз с действителна регистрация следва да има право да забрани вноса на посочените стоки в Съюза в случаите, при които само изпращачът на стоките действа в търговска цел фалшифицираните стоки осъществява търговска дейност. В случаите, когато са предприети такива мерки, държавите членки следва да гарантират, че физическите или юридическите лица, които са поръчали стоките, биват информирани за причината за мерките, както и за неговите законни права по отношение на изпращача. [Изм. 9]**
- (20) **С цел да се даде възможност на притежателите на европейски марки на Европейския съюз за по-ефективна борба срещу фалшифицирането, те следва да имат право да забранят поставянето върху стоките на марка, предмет на нарушение, както и извършването на подготвителни действия преди това поставяне.**
- (21) **Исключителните права, предоставяни от европейската марка *марката на Европейския съюз*, не следва да дават право на притежателя да забрани използването на знаци или означения, които се използват по честен начин и в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. С цел да се създадат равни условия за търговските наименования и марките в случай на конфликт, предвид факта, че за търговските наименования редовно се предоставя неограничена защита срещу по-късни марки, подобна употреба следва да се разбира като включваща използването само на лични имена. Тя следва също така да включва използването на описателни или неотличителни знаци или означения като цяло. Освен това притежателят следва да няма право да препятства като правило честното и почтено използване на европейската марка *марката на Европейския съюз* за идентифициране или обозначаване на стоки или услуги като негови собствени.**
- (22) **С цел да се гарантира правната сигурност и да се запази правната защита на законно придобитите марки е целесъобразно и необходимо, без да се засяга принципът, според който по-късната марка не може да бъде противопоставена на по-ранната марка, да се предвиди, че притежателите на европейски марки на Европейския съюз не следва да имат право да противопоставят използването на по-късна марка, когато тя е придобита в момент, в който не е било възможно по-ранната марка да бъде противопоставена на по-късната марка. При извършване на проверките литническите органи следва да използват правомощията и процедурите, определени от съответното законодателство на Съюза в областта на прилагането на литническото законодателство относно правата върху интелектуалната собственост. [Изм. 10]**
- (23) **От съображения за равнопоставеност и правна сигурност следва да се счита, че при използването на европейска марка на Европейския съюз под форма, различаваща се от формата, под която тя е регистрирана, по елементи, които не променят отличителния характер на марката, предоставените права се запазват, независимо от това дали марката е регистрирана и под формата, в която е използвана.**

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от литническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ L 181, 29.6.2013 г., стр. 15).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (24) С Регламент (ЕО) № 207/2009 на Комисията се предоставят правомощия за приемане на правила за прилагане на посочения регламент. Вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон е необходимо правомощията, предоставени на Комисията с Регламент (ЕО) № 207/2009, да се приведат в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (25) От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и съставянето на делегираните актове Комисията следва да осигурява едновременно и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета.
- (26) С цел да се гарантира ефикасната регистрация на правни актове, които се отнасят до ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** като обект на право на собственост, и с цел осигуряване на пълна прозрачност на регистъра на европейските марки, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на някои задължения на заявителя по отношение на специфични марки, подробностите относно процедурите за вписване на прехвърлянето на ~~европейски~~ **марки на Европейския съюз**, създаването и прехвърлянето на вещни права, принудителното изпълнение, участието в производство по несъстоятелност и предоставянето или прехвърлянето на лицензия в регистъра и отмяната или промяната на съответните вписвания.
- (27) С оглед на постепенното намаляване и незначителния брой заявки за марка на Общността, депозирани в централните ведомства за интелектуална собственост на държавите членки („ведомствата на държавите членки“), подаването на заявка за ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз** следва да се извършва единствено в Агенцията.
- (28) Защитата на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** се предоставя по отношение на конкретни стоки или услуги, чието естество и брой определят степента на защита, предоставена на притежателя на марката. Поради това е особено важно в Регламент (ЕО) № 207/2009 да се създадат правила за определяне и класификация на стоките и услугите и да се гарантира правната сигурност и доброто управление, като се изисква стоките и услугите, за които се иска защита с марка, да са определени от заявителя достатъчно ясно и точно, за да се позволи на компетентните органи и икономическите оператори само на базата на заявката да определят степента на търсената защита. При използването на общи понятия следва да се приеме, че в тях се включват само стоките и услугите, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на понятието. На притежателите на ~~европейски~~ **марки на Европейския съюз**, които по силата на предишната практика на Агенцията са регистрирани по отношение на цял клас от Класификацията от Ница, следва да бъде дадена възможност да приспособят своите спецификации на стоките и услугите с цел да се гарантира, че съдържанието на регистъра отговаря в достатъчна степен на изискуемите стандарти за яснота и прецизност в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз.
- (29) С цел да се осигури ефективен и ефикасен режим за подаване на заявки за ~~европейски~~ **марки на Европейския съюз**, включително искания за признаване на приоритет или предходност, на Комисията следва да бъде делегирано правомощие за приемане на делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на средствата и условията за подаване на заявка за ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз**, подробностите относно формалните условия за заявката за ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз**, съдържанието на заявката, ~~вида на таксата за подаване на заявка~~, както и подробности относно процедурите за установяване на реципрочност, исканията за установяване на приоритет на по-ранна заявка, изложен приоритет и предходност на национална марка.
[Изм. 11]
- (30) Сегашният режим на ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз** и за търсене на марки на национално равнище не е нито надежден, нито ефикасен. Поради това той следва да бъде заменен с въвеждането на всеобхватни, бързи и мощни търсачки за безплатно използване от обществеността в контекста на сътрудничеството между Агенцията и ведомствата на държавите членки.
- (31) С цел да се гарантира ефективно, ефикасно и навременно разглеждане и регистриране на заявките за ~~европейски~~ **марки на Европейския съюз** от Агенцията, като се използват процедури, които са прозрачни, щателни, справедливи и безпристрастни, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на подробностите относно процедурите, свързани с проверката за съответствие с изискванията за датата на подаване и с формалните условия на заявката, процедурите за проверка на плащането на таксите за съответния клас и проверка на абсолютните основания за отказ, подробностите относно публикуването на заявката, процедурите за коригиране на грешки и неточности в публикациите на заявките, подробностите относно процедурите, свързани с бележки на трети лица, подробностите относно процедурата по възражение, подробностите относно процедурите за подаване и разглеждане на възражения и процедурите за изменение и разделяне на заявката, данните, които следва да се впишат в регистъра при регистриране на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**, условията за публикуване на регистрацията и съдържанието и условията за издаване на удостоверение за регистрация.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (32) С цел да се даде възможност ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз** да се подновяват по ефективен и ефикасен начин и безопасно да се прилагат разпоредбите относно изменението и разделянето на ~~европейска марка~~ **на Европейския съюз** на практика, без да се застрашава правната сигурност, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с уточняването на ~~уловията~~ **процедурата** за подновяване на ~~европейска марка~~ **на Европейския съюз** и процедурите за промяна и разделяне на ~~европейска марка~~ **на Европейския съюз**. [Изм. 12]
- (33) С цел да се позволи на притежателя на ~~европейска марка~~ **на Европейския съюз** лесно да направи отказ от ~~европейска марка~~ **на Европейския съюз**, като в същото време се защитат правата на трети лица, вписани в регистъра във връзка с тази марка, и да се гарантира, че всяка ~~европейска марка~~ **на Европейския съюз** може да бъде отменена или обявена за недействителна по ефективен и ефикасен начин чрез по-прозрачни, щателни, честни и справедливи процедури и да се вземат предвид принципите, установени в настоящия регламент, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с уточняването на процедурата за отказ от ~~европейска марка~~ **на Европейския съюз**, както и на процедурите за отмяна и обявяване на недействителност.
- (34) С цел да се даде възможност за ефективно, ефикасно и пълно преразглеждане на решенията на Агенцията от апелативните състави в рамките на прозрачна, щателна, честна и справедлива процедура, която отчита принципите, установени в Регламент (ЕО) № 207/2009, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на подробностите относно съдържанието на жалбите, процедурата за подаване и разглеждане на жалби, съдържанието и формата на решенията на апелативните състави и възстановяването на таксите за обжалване.
- (35) Като допълнение към съществуващите разпоредби по отношение на колективните марки на Общността и с цел отстраняване на сегашното неравновесие между националните системи и ~~европейската система~~ **системата** на марките **на Европейския съюз**, е необходимо да се добавят редица специални разпоредби за осигуряване на защита за европейските сертификатни марки, с които се позволява сертифицираща институция или организация да разреши на лицата, включващи се в системата за сертифициране, да използват марката като знак за стоки или услуги, които са в съответствие с изискванията за сертифициране.
- (35a) *С цел да се подобри изпълнението на цялостната регистрация и да се гарантира, че не се извършва регистрация на марките, когато има абсолютни основания за отказ, включително по-специално когато марката е описателна или неотличителна, или пък от такова естество, че може да заблуди обществеността, например по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите, третите страни следва да имат възможността да внасят в централните служби за индустриална собственост на държавите членки писмени бележки, поясняващи кои абсолютни основания представляват пречка за регистрацията.* [Изм. 13]
- (36) С цел да се даде възможност за ефективно и ефикасно използване на европейските колективни и сертификатни марки на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на ~~периодите за представяне~~ **формалното съдържание** на правилата за използване на тези марки, ~~и тяхното съдържание.~~ [Изм. 14]
- (37) Натрупаният опит при прилагането на сегашната система на марката на Общността показва, че някои аспекти на процедурата биха могли да бъдат подобрени. Следователно следва да бъдат приети определени мерки, за да се опростят и ускорят процедурите, когато това е целесъобразно, както и за да се повиши правната сигурност и предвидимостта, когато това е необходимо.
- (38) С цел да се гарантира плавно, ефективно и ефикасно функциониране на ~~европейската система~~ **системата** на марките **на Европейския съюз** на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на изискванията за формата на решенията, подробностите относно устното производство и начините за събиране на доказателства, условията за нотификация, процедурата за констатиране на загуба на права, средствата за комуникация и формулярите, които да се използват от страните в производството, правилата, които регламентират изчислението и продължителността на сроковете, процедурите за отмяна на решение или за заличаване на вписване в регистъра и за коригиране на очевидни грешки в решенията и неточности, които са по вина на Агенцията, начините за спиране на производството и процедурите за разпределяне и определяне на разноските, данните, които следва да се вписват в регистъра, ~~данните относно проверките и съхраняването на преписките,~~ условията на публикуване в Бюлетина на ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз** и в Официалния вестник на Агенцията, условията относно административното сътрудничество между Агенцията и органите на държавите членки и подробностите относно представителството пред Агенцията. [Изм. 15]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (39) В интерес на правната сигурност и за по-голяма прозрачност е целесъобразно ясно да се определят всички задачи на Агенцията, включително и тези, които не са свързани с управлението на системата на марките на Съюза.
- (40) С цел насърчване на сближаването на практиките и разработването на общи инструменти, е необходимо да се създаде подходяща рамка за сътрудничество между Агенцията и ведомствата на държавите членки, с която ~~явно~~ да се определят ~~областите~~ **ключовите области** на сътрудничество и да се позволи на Агенцията да координира съответните общи проекти от интерес за Съюза и да финансира, до определен максимален размер, тези общи проекти посредством безвъзмездни средства. Тези дейности за сътрудничество следва да бъдат от полза за предприятията, които използват системите на марките в ~~Европа~~ **Съюза**. За ползвателите, попадащи в обхвата на режима на Съюза, установен в ~~настоящия~~ Регламент (ЕО) № 207/2009, общите проекти, особено базите данни, създадени с цел търсене и консултация, трябва да предоставят **безплатно** допълнителни, всеобхватни, и ефикасни ~~и безплатни~~ инструменти за осигуряване спазването на специфичните изисквания, произтичащи от единния характер на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**. **Въпреки това за държавите членки не следва да бъде задължително да прилагат резултатите от такива общи проекти. Въпреки че е важно всички заинтересовани страни да допринасят за успеха на общите проекти, не на последно място чрез обмен на най-добри практики и опит, едно строго задължение за държавите членки да прилагат резултатите от общи проекти, дори ако, например, държава членка счита, че вече разполага с по-добър ИТ или подобен инструмент, не би било нито пропорционално, нито в най-добрия интерес на потребителите.** [Изм. 16]
- (41) Някои принципи относно управлението на Агенцията следва да бъдат адаптирани към Общия подход относно децентрализираните агенции на ЕС, приет от Европейския парламент, Съвета и Комисията през юли 2012 г.
- (42) В интерес на по-голямата правна сигурност и от съображения за прозрачност е необходимо да се осъвременят някои разпоредби относно организацията и функционирането на Агенцията.
- (43) В интерес на доброто финансово управление натрупването на значителни бюджетни излишъци следва да се избягва. Това не следва да засяга поддържането от Агенцията на финансов резерв, който обхваща оперативните ѝ разходи за една година, за да се гарантира непрекъснатостта на нейните операции и изпълнението на нейните задачи.
- (44) С цел да се даде възможност за ефективно и ефикасно преобразуване на заявка или регистрация на ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз** заявка за национална марка, като същевременно се гарантира задълбочено проучване на съответните изисквания, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с уточняването на формалните условия, на които трябва да отговаря искането за преобразуване, и подробностите за неговото разглеждане и публикуване.
- (44a) **Структурата на таксите е определена в Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията⁽¹⁾. Въпреки това структурата на таксите е основен аспект на функционирането на системата на марките на Съюза и е преразглеждана само два пъти от своето създаване, и то само след съществени политически разисквания. Следователно структурата на таксите следва да се регулира пряко в Регламент (ЕО) № 207/2009. Поради това Регламент (ЕО) № 2869/95 следва да се отмени и разпоредбите относно структурата на таксите, съдържащи се в Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията⁽²⁾, следва да бъдат заличени.** [Изм. 17]
- (45) С цел да се гарантира ефективен и ефикасен метод за ~~решаване~~ **разрешаване** на спорове, да се гарантира съответствието с езиковия режим, предвиден в Регламент (ЕО) № 207/2009, бързото постановяване на решения по прости казуси, както и ефективната и ефикасна организация на апелативните състави, ~~както и за да се гарантира подходящо и реалистично равнище на таксите, които следва да се събират от Агенцията~~, при спазване на бюджетните принципи, определени в Регламент (ЕО) № 207/2009, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на подробностите относно езиците, които следва да се използват пред Агенцията, случаите, в които решенията във връзка с възражения и искания за заличаване следва да се вземат от един-единствен член, подробностите относно организацията на апелативните състави, ~~размерът на таксите, дължими на Агенцията, и подробностите, свързани с тяхното плащане~~ **плащането на таксите.** [Изм. 18]

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията от 13 декември 1995 г. относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) (ОВ L 303, 15.12.1995 г., стр. 33).

⁽²⁾ Регламент на Комисията (ЕО) № 2868/95 от 13 декември 1995 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 15.12.1995 г., стр. 1).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (46) С цел да се гарантира ефективна и ефикасна регистрация на международните марки в пълно съответствие с разпоредбите на Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на подробностите относно процедурите за международна регистрация на марките.
- (46a) *Беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните в съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, като той представи своето становище на 11 юли 2013 г.⁽²⁾. [Изм. 19]*
- (47) Поради това Регламент (ЕО) № 207/2009 следва да бъде съответно изменен.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 207/2009 се изменя, както следва:

- (1) В заглавието „марка на Общността“ се заменя с „~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**“;
- (2) В целия регламент думите „марка на Общността“ се заменят с думите „~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**“ и се нанасят необходимите граматични промени; **[Изм. 20, което се прилага за целия текст]**
- (3) В целия регламент думите „съд за марките на Общността“ се заменят с думите „съд за ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз**“ и се нанасят необходимите граматични промени; **[Изм. 21, което се прилага за целия текст]**
- (4) В целия регламент думите „колективна марка на Общността“ се заменят с думите „~~европейска~~ колективна марка **на Европейския съюз**“ и се нанасят необходимите граматични промени; **[Изм. 22, което се прилага за целия текст]**
- (5) В целия регламент, с изключение на случаите, посочени в точки 2), 3) и 4), думите „Общност“, „Европейска общност“ и „Европейски общности“ се заменят със „Съюз“ и се нанасят необходимите граматични промени;
- (6) В целия регламент думата „Служба“, доколкото тя се отнася до Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), предвидена в член 2 от регламента, се заменя с „Агенция“ и се нанасят необходимите граматични промени;
- (7) В целия регламент думата „председател“ се заменя с „изпълнителен директор“ и се нанасят необходимите граматични промени;
- (8) Член 2 се заменя със следното:

„Член 2

Агенция

1. Създава се Агенция на Европейския съюз за ~~марките, дизайните и моделите~~ **интелектуална собственост**, наричана по-долу „Агенцията“. **[Изм. 23, което се прилага за целия текст]**

2. Всички позовавания на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) в законодателството на Съюза се считат за позовавания на Агенцията.“;

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ С 32, 4.2.2014 г., стр. 23.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

(9) Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

Знаци, от които може да се състои ~~европейска марка~~ **марката на Европейския съюз**

~~Европейската марка~~ **Марката на Европейския съюз** може да се състои от всеки знак, по-специално думи, включително лични имена, рисунки, букви, цифри, цветове като такива, формата на стоката или на нейната опаковка, или звуци, при условие че **се използва общодостъпна технология и** тези знаци могат да:

- а) отличат стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия; **и да**
- б) бъдат представени **в регистъра на марките на Европейския съюз** по начин, който дава възможност на компетентните органи и на обществеността да определят ~~точния обект~~ **ясния и точен предмет** на защитата, която се дава на притежателя на марката.“; [Изм. 24]

(10) Член 7 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, букви й) и к) се заменят със следния текст:

„й) марките, които са освободени от регистрация и не могат да продължат да се използват съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи защита на наименованията за произход и географските указания;

к) марките, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи защита на **спиртни напитки**, традиционни наименования за вина и храни с традиционно специфичен характер;

л) марките, които съдържат или се състоят от по-ранно сортово наименование, регистрирано за същия вид продукт в съответствие с Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета (*); [Изм. 25]

(* Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1).“

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Параграф 1 се прилага, независимо че мотивите за отказ за регистрация съществуват:

а) ~~само в една част на Съюза;~~

б) ~~само когато марка на чужд език или изписана с чужда писменост е преведена или транскрибирана на официален език или на писменост на държава-членка.“; [Изм. 26]~~

(11) Член 8 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. При възражение на притежателя на марката се отказва регистрация на марката:

а) когато тя е заявена за регистрация от агента или представителя на притежателя на марката, от негово собствено име и без разрешението на притежателя, освен ако този агент или представител не обоснове действията си; **или** [Изм. 27]

б) когато марката може да бъде объркана с по-ранна марка, защитена извън Съюза, при условие че към датата на подаване на заявката по-ранната марка все още е реално използвана и че заявителят е действал недобросъвестно.“;

б) в параграф 4 уводното изречение се заменя със следното:

„4. При възражение на притежателя на нерегистрирана марка или на друг знак, използван/а в процеса на търговия с по-голям обхват от местния, марката, за която се подава заявка, не се регистрира, когато и доколкото, съгласно законодателството на Съюза, в което се предвижда защита на наименованията за произход и географските указания, или законодателството на държавата членка, което е приложимо за този знак.“;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. При възражение на притежателя на по-ранна регистрирана марка по смисъла на параграф 2, се отказва регистрацията на марката, за която е била подадена заявката, когато тя е идентична или сходна с по-ранна марка, независимо дали стоките или услугите, за които е подадена заявката, са идентични, сходни или не са сходни с тези, за които е регистрирана по-ранната марка, когато, в случай на по-ранна ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**, марката се ползва с известност в Съюза, или, в случай на по-ранна национална марка, марката се ползва с известност в съответната държава членка, и ако използването без основание на марката, за която е била подадена заявка, би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на по-ранната марка или би ги увредило.“;

(12) Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

Права, предоставени от ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**

1. Регистрацията на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** предоставя на притежателя изключителни права.

2. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване на заявката или датата на приоритета на ~~европейската~~ марка **на Европейския съюз**, притежателят на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** има право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие всеки знак за стоки или услуги, когато:

а) знакът е идентичен с ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** и е използван за стоки или услуги, идентични с тези, за които е регистрирана ~~европейската марка~~, и когато това използване засяга или е в състояние да засегне функцията на ~~европейската марка~~ да гарантира на потребителите произхода на стоките или услугите **марката на Европейския съюз**;

б) **без да се засяга буква а)**, знакът е идентичен или сходен с ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни със стоките или услугите, за които е регистрирана ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**, ако съществува вероятност от объркване в общественото съзнание; вероятността от объркване включва вероятност от свързване на знака с марката;

в) знакът е идентичен или сходен с ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не са сходни с тези, за които е регистрирана ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**, ако последната се ползва с известност в Съюза и ако използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** или би ги увредило.

3. Може също да бъде забранено, ако условията, изложени в параграф 2, са налице:

а) да се поставя знакът върху стоките или върху техните опаковки;

б) да се предлагат стоки или да се пускат на пазара, или да се съхраняват за тези цели под този знак, или да се предлагат или предоставят услуги под този знак;

в) да се внасят или да се изнасят стоки под този знак;

г) да се използва знакът като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование;

д) да се използва знакът в деловите книжа и в рекламата;

е) да се използва знакът в сравнителната реклама по начин, който е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

4. Притежателят на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** има също така право да възпрепятства вноса **в Съюза** на стоките, посочени в параграф 3, буква в) **стоки, доставяни в малки пратки съгласно определението на Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета (**),** дори когато само изпращачът на стоките ~~действа с търговска цел~~ **осъществява търговска дейност и когато върху такива стоки, включително опаковки, е поставена без разрешение марка, която е идентична с регистрираната по отношение на такива стоки марка на Европейския съюз или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази марка на Европейския съюз. В случаите, когато са предприети такива мерки, държавите членки гарантират, че физическото или юридическото лице, които е поръчало стоките, се уведомява за причината за мерките, както и за неговите законни права по отношение на изпращача.**

5. **Без да се нарушават правилата на СТО, по-специално член V от ГАТТ относно свободата на транзитно прелинаване,** притежателят на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** също така има право да възпрепятства въвеждането от всички трети лица, в контекста на търговска дейност, на стоки на митническата територия на Съюза без да бъдат пуснати в свободно обращение на тази територия, когато такива стоки, включително опаковки, идват от трети страни и върху тях е поставена без разрешение марка, която е идентична с ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз,** регистрирана по отношение на такива стоки, или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази марка.“; [Изм. 28 и 116]

(*) Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21).

(**) Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ L 181, 29.6.2013 г., стр. 15).

(13) Добавят се следните членове:

„Член 9а

Нарушаване на правата на притежателя чрез използване на оформление, опаковка или други средства

Когато има вероятност оформлението, опаковката или другите средства, върху които е поставена марката, да се използват за стоки или услуги, а използването по отношение на тези стоки или услуги да представлява нарушение на правата на притежателя по член 9, параграфи 2 и 3, притежателят на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** има право да забрани:

- поставянето в търговската дейност на знак, идентичен или сходен с ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз,** върху оформление, опаковка или други средства, върху които може да бъде поставяна марката;
- предлагането или пускането на пазара или складирането за тези цели, или вноса или износа на оформление, опаковка или други средства, върху които е поставена марката.

Член 9б

Дата на противопоставяне на правата срещу трети лица

- Правата, предоставени от ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз,** могат да се противопоставят на трети лица, считано от датата на публикуването на регистрацията на марката.
- Може да бъде поискано разумно обезщетение за действия, последващи спрямо датата на публикуване на заявката за ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз,** в случаите, при които след публикуването на регистрацията на марката тези действия биха били забранени в резултат на това публикуване.
- Сезираният във връзка с конкретен случай съд не може да се произнесе по съществу, докато регистрацията не бъде публикувана.“;

(14) Член 12 се заменя със следното:

„Член 12

Ограничения на действието на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**

- ~~Европейската марка~~ **Марката на Европейския съюз** не дава право на притежателя да забранява на трети лица да използват в процеса на търговия:

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- а) собственото си име или адрес;
- б) знаци или означения, които не са отличителни или са свързани с вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, момента на производство на стоките или на предоставянето на услугата, или с други характеристики на стоките или услугите;
- в) марката с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като тези на притежателя на марката, по-специално когато използването на марката:
 - и) е необходимо, за да се означава предназначението на стока или услуга, по-специално като принадлежности или резервни части;
 - ii) *се осъществява в сравнителната реклама, при изпълнение на всички условия, определени в Директива 2006/114/ЕО;*
 - iii) *е с цел да се доведе до вниманието на потребителите препродажбата на оригинални стоки, които първоначално са били продавани от или със съгласието на притежателя на марката;*
 - iv) *е с цел да се представи законна алтернатива на стоките или услугите на притежателя на марката;*
 - v) *е с цел пародия, артистична изява, критика или коментар.*

~~Първо алинея~~ **Настоящият параграф** се прилага само ако използването от третото лице е в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията.

2. Счита се, че използването от трето лице не е в съответствие с почтените практики, по-специално в следните случаи:

- а) **когато** използването оставя впечатлението, че е налице търговска връзка между третото лице и притежателя на марката;
- б) **когато** използването води до несправедливо благоприятстване от отличителния характер или от известността на марката или ги уврежда без основателни причини.

2а. Марката не дава право на притежателя да забрани на трета страна да я използва по основателна причина за употреба, която не е с търговска цел.

2б. Марката не дава право на притежателя да забрани на трета страна да използва в търговската дейност по-ранно право, което важи само по отношение на конкретен район, ако това право е признато от законите на съответната държава членка и в границите на територията, за която е признато.“; [Изм. 29]

- (15) В член 13, параграф 1 думите „в Общността“ се заменят с „в Европейското икономическо пространство“ **заменя със следното:**

„1. Марката на Европейския съюз не дава право на притежателя да забрани използването ѝ за стоки, които са пуснати на пазара в Европейското икономическо пространство с тази марка от притежателя или с негово съгласие.“; [Изм. 30]

- (16) Добавя се следният член:

„Член 13а

Позоваване на правото на притежателя на по-късно регистрирана марка като защита в производство за установяване на нарушение

1. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на европейска марка **на Европейския съюз** няма право да забрани използването на по-късно регистрирана европейска марка **на Европейския съюз**, ако тази по-късна марка не бъде обявена за недействителна в съответствие с член 53, параграфи 3 и 4, член 54, параграфи 1 и 2 и член 57, параграф 2.

2. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на европейска марка **на Европейския съюз** няма право да забрани използването на по-късно регистрирана национална марка, ако тази по-късна национална марка не бъде обявява за недействителна в съответствие с член 8, член 9, параграфи 1 и 2 и член 48, параграф 3 от Директива [XXX].

Вторник, 25 февруари 2014 г.

3. Когато притежателят на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка съгласно параграфи 1 или 2, притежателят на тази по-късно регистрирана марка няма право да забрани използването на посочената по-ранна ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** в рамките на производството за установяване на нарушение.“;

(17) В член 15, параграф 1 втора алинея се заменя със следното:

„Използване по смисъла на първа алинея представлява също така:

- а) използването на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** под форма, различаваща се от формата, под която тя е регистрирана, по елементи, които не променят отличителния характер на марката, независимо от това дали марката е регистрирана и под формата, под която е използвана;
- б) поставянето на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** върху стоките или върху тяхната опаковка в Съюза единствено за целите на износа.“;

(18) В член 16, параграф 1 уводното изречение се заменя със следното:

„1. Освен ако членове 17—24 не предвиждат друго, ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** като обект на право на собственост се разглежда в нейната цялост и за цялата територия на Съюза като национална марка, регистрирана в държавата членка, в която според Регистъра на ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз** (наричан по-долу „регистърът“).“;

(19) В член 17 параграф 4 се заличава;

(20) Член 18 се заменя със следното:

„Член 18

Прехвърляне на марка, регистрирана на името на агент

1. Когато ~~европейска марка~~ **марката на Европейския съюз** е била регистрирана на името на агента или представителя на лице, което е притежател на тази марка, без разрешението на притежателя, последният има право да поиска прехвърлянето на регистрацията на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** в негова полза, освен ако този агент или представител не обоснове своите действия.

2. Притежателят може да представи искане за прехвърляне съгласно параграф 1 пред:

- а) Агенцията, вместо да подаде искане за обявяване на недействителност въз основа на член 53, параграф 1, буква б);
- б) съд за ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз** съгласно предвиденото в член 95, вместо да предяви насрещен иск за обявяване на недействителност въз основа на член 100, параграф 1.“;

(21) Член 19 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. По искане на една от страните правата, посочени в параграф 1, или прехвърлянето на тези права се вписват в регистъра и се публикуват.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. По искане на една от страните се заличава или изменя вписване в регистъра, извършено съобразно параграф 2.“;

(22) В член 20 се добавя следният параграф:

„4. По искане на една от страните се заличава или изменя вписване в регистъра, извършено съобразно параграф 3.“;

(23) В член 22 се добавя следният параграф:

„6. По искане на една от страните се заличава или изменя вписване в регистъра, извършено съобразно параграф 5.“;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

(24) В дял II се добавя следният раздел:

„РАЗДЕЛ 5

Делегиране на правомощия

Член 24а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) задължението на заявителя да представи превод или транскрипция на езика на заявката, посочено в член 7, параграф 2, буква б);
- б) процедурата за вписване в регистъра на прехвърлянето, посочена в член 17, параграф 5;
- в) процедурата за вписване в регистъра на създаването или прехвърлянето на вещни права, посочена в член 19, параграф 2;
- г) процедурата за вписване в регистъра на мярката за принудително изпълнение, посочена в член 20, параграф 3;
- д) процедурата за вписване в регистъра на участието в производство по несъстоятелност, посочена в член 21, параграф 3;
- е) процедурата за вписване в регистъра на предоставянето или прехвърлянето на лицензия, посочена в член 22, параграф 5;
- ж) процедурата за отмяна или промяна на вписването в регистъра на вещно право, мярка за принудително изпълнение или лицензия, посочени съответно в член 19, параграф 3, член 20, параграф 4 и член 22, параграф 6.“;

(25) Член 25 се заменя със следното:

„Член 25

Подаване на заявки

Заявки за ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** се подават в Агенцията.“;

(26) Член 26 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква г) се заменя със следното:

„г) представяне на марката, което отговаря на изискванията, установени в член 4, буква б).“;

аа) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Заявката за тарка на Европейския съюз подлежи на такса за подаване на заявка. Таксата за подаване на заявка включва:

- а) една основна такса;**
- б) такса за всеки клас извън първия, към който принадлежат стоките и услугите в съответствие с член 28;**
- в) където е приложимо, таксата за търсене, посочена в член 38, параграф 2.**

Заявителят следва да направи платежно нареждане за плащане на таксата за подаване на заявка не по-късно от датата, на която подава заявката.“; [Изм. 31]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. В допълнение към изискванията, посочени в параграфи 1 и 2, заявката за европейска марка **на Европейския съюз** следва да отговаря на формалните условия, установени в съответствие с член 35а, буква б). Ако в тези условия е предвидено електронно изображение на марката, изпълнителният директор на Агенцията може да определи формата и максималния размер на този електронен файл.“;

(27) Член 27 се заменя със следното:

„Член 27

Дата на подаване

Датата на подаване на заявка за европейска марка **на Европейския съюз** е датата, на която документите, съдържащи информацията, посочена в член 26, параграф 1, са подадени в Агенцията от заявителя, при условие че ~~бъде платена~~ **платежното нареждане за плащане на** таксата за подаване на заявка, ~~като платежното нареждане трябва да е направено най-късно на тази дата~~ **е направено в срок от 21 дни след подаване на гореспоменатите документи.** [Изм. 32]

(28) Член 28 се заменя със следното:

„Член 28

Определяне и класификация на стоките и услугите

1. Стоките и услугите, за които се иска регистрация, се класифицират според системата за класификация, установена със Спогодбата от Ница относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марките от 15 юни 1957 г. (наричана по-долу „Класификацията от Ница“).

2. Стоките и услугите, за които се иска защита с марката, се определят от заявителя достатъчно ясно и точно, за да се позволи на компетентните органи и икономическите оператори само на базата на заявката да определят степента на търсената защита. Списъкът на стоките и услугите трябва да позволява всяка позиция от него да бъде класифицирана само в един клас от Класификацията от Ница.

3. За целите на параграф 2 могат да бъдат използвани общите означения в заглавията на класовете от Класификацията от Ница или други общи понятия, при условие че те отговарят на изискуемите стандарти за яснота и точност.

4. Агенцията отхвърля заявката по отношение на означения или понятия, които са неясни или неточни, ако заявителят не предложи приемлива формулировка в срок, определен от Агенцията за тази цел.

5. Използването на общи понятия, в т.ч. на общи означения от заглавията на класовете от Класификацията от Ница, се тълкува като включващо всички стоки или услуги, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на означението или понятието. Употребата на такива термини или означения не може да се тълкува като включваща искане по отношение на стоки или за услуги, които не могат да бъдат обхванати от буквалния смисъл.

6. Когато заявителят поиска регистрация за повече от един клас, стоките и услугите ~~се групират~~ **заявителят групира** според класовете от Класификацията от Ница, като всяка група се предшества от номера на класа, към който принадлежи тази група стоки или услуги, и се представя съгласно поредността на класовете. [Изм. 33]

7. Класификацията на стоките и услугите се извършва изключително за административни цели. На отделните стоки и услуги не се гледа като на сходни една с друга въз основа на факта, че попадат в един и същ клас от Класификацията от Ница; и обратно — на тях не се гледа като на несходни една с друга на основание на това, че попадат в различни класове от Класификацията от Ница.

8. Притежателите на европейски марки **на Европейския съюз**, за които е подадена заявка преди 22 юни 2012 г. и които са регистрирани ~~единствено~~ по отношение на цяло заглавие на клас от Класификацията от Ница, могат да декларират, че намерението им към датата на подаване е било да търсят защита за стоки или услуги извън тези, обхванати от буквалния смисъл на заглавието на този клас, при условие че така определените стоки или услуги са включени в азбучния списък за посочения клас на изданието на Класификацията от Ница, което е било в сила към датата на подаване. [Изм. 34]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Декларацията се подава в Агенцията в срок от ~~четири~~ **шест** месеца от датата на влизане в сила на настоящия регламент и в нея се посочват по ясен, точен и конкретен начин стоките и услугите извън тези, които недвусмислено са обхванати от буквалния смисъл на означенията в заглавието на класа, за които се е отнасяло първоначалното намерение на притежателя. Агенцията взема подходящи мерки за нанасяне на съответни промени в регистъра. Тази възможност не засяга прилагането на член 15, член 42, параграф 2, член 51, параграф 1, буква а) и член 57, параграф 2. [Изм. 35]

Смята се, че ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз**, за които не е направена декларация в рамките на срока, посочен във втора алинея, включват, считано от изтичането на този срок, само стоки или за услуги, ясно обхванати от буквалния смисъл на означенията, включени в заглавието на съответния клас.

8а. При изменение на регистъра изключителните права, предоставени чрез марката на Европейския съюз съгласно член 9, не възпрепятстват никога трета страна да продължи да използва дадена марка във връзка със стоки или услуги, когато и доколкото:

- а) използването на марката за тези стоки или услуги е започнало преди изменението на регистъра, и**
- б) използването на марката във връзка с тези стоки или услуги не нарушава правата на притежателя, основани на буквалното значение на записа на стоките и услугите в регистъра по това време.**

В допълнение, изменението на списъка със стоки или услуги, записани в регистъра, не дава на притежателя на марка на Европейския съюз правото да се противопоставя или да подава заявление за обявяване на недействителност на по-късна марка, когато и доколкото:

- а) по-късната марка е била в употреба или е било подадено заявление за регистриране на марката за стоки или услуги преди изменението на регистъра, и**
- б) използването на марката във връзка с тези стоки или услуги не нарушава или не би нарушило правата на притежателя, основани на буквалното значение на записа на стоките и услугите в регистъра по това време.“; [Изм. 36]**

(29) В член 29, параграф 5 се добавя следното изречение:

„Ако е необходимо, изпълнителният директор на Агенцията поисква от Комисията да ~~отправи запитване~~ **проучи** дали държавата по смисъла на първото изречение предоставя такова реципрочно третиране.“; [Изм. 37]

(30) Член 30 се заменя със следното:

„Член 30

Претендиране на приоритет

1. Исканията за установяване на приоритет се представят заедно със заявката за ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз** и включват датата, номера и държавата на предходната заявка. **Заявителят пази копие от предходното заявление в продължение на три месеца от датата на подаване. Ако предходното заявление представлява заявление за марка на Европейския съюз, Агенцията служебно включва копие от него към преписката.** [Изм. 38]

2. Изпълнителният директор на Агенцията може да определи, че допълнителната информация и документацията, която заявителят следва да представи в подкрепа на искането за установяване на приоритет, може да бъде по-малко детайлна от изискуемата съгласно правилата, приети в съответствие с член 35а, буква г), при условие че изискуемата информация е вече на разположение на Агенцията от други източници.“;

(31) Член 33 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 се добавя следното изречение:

„Искането за установяване на приоритет се представя заедно със заявката за ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**.“;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Всеки заявител, който желае да се позове на приоритет в съответствие с параграф 1, е длъжен да представи доказателства за излагането на стоките или услугите с марката, за която е подадена заявка.“;

(32) В член 34 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Предходността, претендирана за дадена ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**, изтича, когато по-ранната марка, чиято предходност се претендира, е обявена за недействителна или е отменена. Когато по-ранната марка е отменена, правото на предходност се прекратява, при условие че отмяната поражда действие преди датата на подаване на заявка или дата на приоритет на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**.“;

(33) В дял III се добавя следният раздел:

„РАЗДЕЛ 5

Делегиране на правомощия

Член 35а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) средствата и условията за подаване на заявка за европейска марка пред Агенцията в съответствие с член 25;
- б) подробностите относно ~~съдържанието~~ **формалното съдържание** на заявката за ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**, посочени в член 26, параграф 1), ~~видът на таксите, дължими за заявката, посочени в член 26, параграф 2, включително броят на класовете на стоките и услугите, които са обхванати от тези такси, и формалните условия за заявката, посочени в член 26, параграф 3; [Изм. 39]~~
- в) процедурите за установяване на реципрочност в съответствие с член 29, параграф 5;
- г) процедурата и правилата за предоставяне на информация и документация при претендиране на приоритет на предишна заявка съгласно член 30;
- д) процедурата и правилата за представяне на доказателства при претендиране на изложен приоритет в съответствие с член 33, параграф 1;
- е) процедурата за претендиране на предходност на национална марка в съответствие с член 34, параграф 1 и член 35, параграф 1.“;

(34) В член 36, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) заявката за ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** е в съответствие с условията, предвидени в настоящия регламент, и с формалните условия, посочени в член 26, параграф 3.“;

(35) В член 37 параграф 2 се заличава;

(36) В дял IV раздел 2 се заличава;

(37) Член 39 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Ако условията, на които трябва да отговаря заявката за ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**, са изпълнени, заявката се публикува за целите на член 42, освен ако нейната регистрация не е отказана съгласно член 37. Публикуването на заявката не засяга информация, която вече е предоставена на обществеността по друг начин в съответствие с настоящия регламент или с делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент.“;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

б) добавя се следният параграф:

„3. Агенцията коригира всички грешки или неточности, допуснати при публикуването на заявката.“;

(38) Член 40 се заменя със следното:

„Член 40

Бележки на трети лица

1. Всяко физическо или юридическо лице, както и всяка група или организация, представляваща фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат да изпратят на Агенцията писмени бележки, посочващи на кое от основанията по членове 5 и 7 регистрацията на марката трябва да бъде отказана служебно.

Тези лица и групи или организации не придобиват качеството на страни в производството пред Агенцията.

2. Бележките на трети лица трябва да бъдат представени до изтичането на срока за представяне на възражения или, когато е подадено възражение срещу марката, преди постановяване на окончателно решение по възражението.

3. Представянето на бележки съгласно параграф 1 се извършва без да се засяга правото на Агенцията по собствена инициатива да открие повторно процедурата по разглеждане на абсолютни основания по всяко време преди регистрацията, когато това е целесъобразно.

4. Бележките, посочени в параграф 1, се съобщават на заявителя, който може да вземе позиция.“;

(39) В член 41 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Възражението е в писмена форма и е мотивирано. То се счита за направено едва след плащането на таксата за възражение.

4. В срока, определен от Агенцията, възразяващият може да предостави факти, доказателства и аргументи в подкрепа на възражението си.“;

(40) В член 42, параграф 2, първо изречение думите „~~през петте години, предхождащи публикуването~~“ се заменят с „~~през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритета~~ **заменя със следното:**

„2. По молба на заявителя притежателят на по-ранна марка на Европейския съюз, който е направил възражение, представя доказателства, че през петте години, предхождащи датата на подаването или датата на приоритета на заявката за марка на Европейския съюз, по-ранната марка на Европейския съюз е била реално използвана в Съюза за стоките или услугите, за които тя е регистрирана, и на които се обосновава възражението, или че съществуват основателни причини за неизползването, доколкото към тази дата по-ранната марка на Европейския съюз е била регистрирана преди не по-малко от пет години. При липса на такива доказателства възражението се отхвърля. Ако по-ранната марка на Европейския съюз е била използвана само за една част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, тя се смята за регистрирана, за целите на разглеждането на възражението, само за тази част от стоките или услугите.“; [Изм. 40]

(41) Член 44 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква б) се заменя със следния текст:

„б) преди определянето от Агенцията на датата на подаване, посочена в член 27, и преди изтичане на срока за подаване на възражение, предвиден в член 41, параграф 1.“;

б) параграф 3 се заличава.

(42) Член 45 се заменя със следното:

„Член 45

Регистрация

1. Когато заявката отговаря на изискванията на настоящия регламент и когато в срока, посочен в член 41, параграф 1, не е било направено възражение или когато възражението е било отхвърлено с окончателно решение, марката се регистрира като ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**. Регистрацията се публикува.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2. Агенцията издава удостоверение за регистрация. Удостоверението може да бъде издадено по електронен път.

3. Притежателя на регистрирана ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** има право да използва във връзка със стоките и услугите, които са обхванати от регистрацията, символ непосредствено до марката, удостоверяващ, че марката е регистрирана в Съюза, само докато регистрацията е в сила. Точната конфигурация на този символ се определя от изпълнителния директор на Агенцията.

4. Символът за регистрирана марка не може да се използва от лице, различно от притежателя на марката, или без съгласието на притежателя. Притежателят на марката не може да използва символа за марка преди марката да е регистрирана или след отмяната, обявяването на недействителност, изтичането на срока на валидност или отказа от марката.“;

(43) В дял IV се добавя следният раздел:

„РАЗДЕЛ 7

Делегиране на правомощия

Член 45а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) процедурата за преглед на спазването на условията за предоставяне на дата за подаване по член 36, параграф 1, буква а) и на формалните условия по член 26, параграф 3 и процедурата за проверка на плащането на таксите за клас по член 36, параграф 1, буква в);
- б) процедурата за проверка на абсолютните основания за отказ по член 37;
- в) данните, които следва да се посочат при публикуването на заявката по член 39, параграф 1;
- г) процедурата за коригиране на грешки и неточности в публикациите на заявките за ~~европейски~~ марки **на Европейския съюз** съгласно член 39, параграф 3;
- д) процедурата за представяне на бележки от трети лица по член 40;
- е) подробностите относно процедурата за подаване и разглеждане на възражения по членове 41 и 42;
- ж) процедурите за промяна на заявката съгласно член 43, параграф 2 и за разделяне на заявката съгласно член 44;
- з) данните, които да се впишат в регистъра при регистриране на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**, условията за публикуване на регистрацията, посочени в член 45, параграф 1 и съдържанието и условията за издаване на удостоверение за регистрация по член 45, параграф 2.“;

(43а) В член 47 се създава следният параграф:

„1а. *Платимата такса за подновяване на марка на Европейския съюз включва:*

- а) *основна такса;*
- б) *такса за всяка категория над първата, по отношение на която е подадено искане за подновяване; и*
- в) *по целесъобразност допълнителна такса за закъсняло плащане на таксата за подновяване или забавено подаване на искането за подновяване по параграф 3“; [Изм. 41]*

(44) В член 49 параграф 3 се заличава;

(45) Вмъква се следният член:

„Член 49а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- а) ~~процедурните правила~~ **процедурата** за подновяване на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** съгласно член 47, включително вида на таксите, които трябва да бъдат платени; [Изм. 42]
- б) процедурата за промяна на регистрацията на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**, предвидена в член 48, параграф 2;
- в) процедурата за разделяне на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**, предвидена в член 49.;

(46) В член 50 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Отказът се обявява писмено пред Агенцията от притежателя на марката. Отказът има действие само след като бъде вписан в регистъра. Валидността на отказа от ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**, който е обявен пред Агенцията след подаването на искане за отмяна **или декларация за недействителност** на тази марка съгласно член 56, параграф 1, зависи от окончателното отхвърляне или оттегляне на искането за отмяна **или декларацията за недействителност**. [Изм. 43]

3. Отказът се вписва в регистъра само със съгласието на притежателя на право, вписано в регистъра. Ако е била регистрирана лицензия, отказът се вписва в регистъра само ако притежателят на марката докаже, че е информирал лицензополучателя за намерението си да се откаже; това вписване се прави след изтичането на срока, ~~определен в съответствие с член 57а, буква а)~~ **от три месеца след датата, на която притежателят на марката съобщи на Агенцията, че е информирал лицензополучателя за намеренията си да се откаже.**; [Изм. 44]

(47) В член 53, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Условията, посочени в букви а), б) и в) на първата алинея, трябва да бъдат изпълнени към датата на подаване или дата на приоритет на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз.**“;

(48) В Член 54, параграфи 1 и 2 думите „~~нищо да се противопостави на използването на последваща марка~~“ се ~~заличават~~; **се заменят със следното:**

„1. **Когато притежател на марка на Европейския съюз, който е търпял в продължение на пет последователни години, използването на последваща марка на Европейския съюз в Съюза, като е знаел за това използване, не може повече да иска обявяването ѝ за недействителна [...] на основание на по-ранната марка за стоките или услугите, за които е била използвана последващата марка, освен ако заявката за регистрация на последващата марка на Европейския съюз е била извършена недобросъвестно.**

2. **Когато притежателят на по-ранна национална марка, както е посочено в член 8, параграф 2 или на друг по-ранен знак, посочен в член 8, параграф 4, който е търпял в продължение на пет последователни години използването на последваща марка на Европейския съюз в държавата членка, в която тази по-ранна марка или друг по-ранен знак е защитена/защитен, като е знаел за това използване, той не може повече да иска обявяването на последващата марка за недействителна [...] на основание на по-ранна марка или на друг по-ранен знак за стоките или услугите, за които е била използвана последващата марка, освен ако регистрацията на заявката за последваща марка на Европейския съюз е била извършена недобросъвестно.**; [Изм. 45]

(49) Член 56 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, буква в) думите „по силата на законодателството на съответната държава-членка“ се заменят с думите „по силата на правото на Съюза или на съответната държава членка“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Искането за отмяна или за обявяване на недействителност е недопустимо, когато по искане, което се отнася до същия предмет и същото основание между същите страни, има произнесено решение по същество от Агенцията или от съд за ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз** съгласно предвиденото в член 95, и решението на Агенцията или на този съд относно искането е окончателно.“;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (50) В Член 57, параграф 2, второ изречение думите „датата на публикуването на заявката за марка на Общността“ се заменят с думите „датата, на която е направена заявката, или датата на приоритета на заявката за европейска марка се **заменя със следното:**

„2. По молба на притежателя на марката на Европейския съюз притежателят на по-ранна марка на Европейския съюз, като страна по производството за обявяване на недействителност, представя доказателства, че през петгодишния период, който предхожда датата на искането за обявяване на недействителността, по-ранната марка на Европейския съюз е била реално използвана в Съюза за стоките или за услугите, за които тя е регистрирана, и на които се основава искането за обявяване на недействителността, или че съществуват основателни причини за неизползването, когато към тази дата по-ранната марка на Европейския съюз е била регистрирана най-малко отпреди пет години. Освен това ако по-ранната марка на Европейския съюз е била регистрирана най-малко преди пет години към датата на подаването на заявката за марка на Европейския съюз или датата на приоритета на заявката за марка на Европейския съюз, притежателят на по-ранната марка на Европейския съюз представя също доказателства, че условията, установени в член 42, параграф 2, са били изпълнени към тази дата. При липса на такива доказателства искането за обявяване на недействителност се отхвърля. Ако по-ранната марка на Европейския съюз е била използвана само за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, тя се счита за регистрирана само за тази част от стоките и услугите за целите на разглеждането на искането за обявяване на недействителност.“; [Изм. 46]

- (51) В дял VI се добавя следният раздел:

„РАЗДЕЛ 6

Делегиране на правомощия

Член 57а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) процедурата за отказ от европейска марка **на Европейския съюз**, посочена в член 50, ~~включително срока, предвиден в параграф 3 от посочения член; [Изм. 47]~~
- б) процедурите за отмяна и обявяване на недействителност на европейска марка **на Европейския съюз**, посочени в членове 56 и 57.“;

- (52) Член 58, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Решенията на всички компетентни да приемат решения инстанции в Агенцията, които са изброени в член 130, букви а) — г), подлежат на обжалване. Както срокът за обжалване, предвиден в член 60, така и подаването на жалба имат суспендиращо действие.“;

- (53) Член 62 се заличава;

- (54) Член 64, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Решенията на апелативните състави пораждат действие едва след изтичане на срока, посочен в член 65, параграф 5, или, ако в този срок е била подадена жалба пред Общия съд, от датата, на която тя е отхвърлена, или от датата на всяка жалба, подадена пред Съда срещу решението на Общия съд.“;

- (55) Член 65 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Жалби срещу решенията на апелативните състави могат да се подават пред Общия съд.“

- б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Общият съд може да отмени или да измени обжалваното решение.“;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

в) параграфи 5 и 6 се заменят със следното:

„5. Жалбата се подава до Общия съд в срок от два месеца, считано от датата на нотифициране на решението на апелативния състав.

6. Агенцията взема необходимите мерки, за да се съобрази с решението на Общия съд, или, в случай на обжалване на това решение, с решението на Съда.“;

(56) Вмъква се следният член:

„Член 65а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

а) ~~съдържанието~~ **формалното съдържание** на жалбата по член 60, както и процедурата за подаване на жалба и за нейното разглеждане; [Изм. 48]

б) ~~съдържанието~~ **формалното съдържание** и формата на решенията на апелативния състав по член 64; [Изм. 49]

в) възстановяването на таксите за обжалване по член 60.“;

(57) Заглавието на дял VIII се заменя със следното:

„СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ЕВРОПЕЙСКИТЕ КОЛЕКТИВНИ МАРКИ И ЕВРОПЕЙСКИТЕ СЕРТИФИКАТНИ МАРКИ“;

(58) Между заглавието на дял VIII и член 66 се добавя следното заглавие:

„РАЗДЕЛ 1

~~Европейски~~ Колективни марки **на Европейския съюз**“;

(59) В член 66 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Дялове I — VII и IX — XIV се прилагат за ~~европейските колективни марки~~ **колективните марки на Европейския съюз**, доколкото настоящият раздел не предвижда друго.“;

(60) В член 67, параграф 1 думите „в рамките на определения срок“ се заменят с „в рамките на срока, определен в съответствие с член 74а“ **се заменя със следното:**

„1. „Заявителят на колективна марка на Европейския съюз представя правила за използването ѝ в срок от два месеца след датата на попълването.“; [Изм. 50]

(61) Член 69 се заменя със следното:

„Член 69

Бележки на трети лица

Когато на Агенцията са представени писмени бележки относно ~~европейската колективна~~ **колективната** марка **на Европейския съюз** съгласно член 40, тези бележки могат също да се основават на конкретните основания за отхвърляне на заявката за ~~европейска~~ колективна марка **на Европейския съюз** по член 68.“;

(61а) Член 71, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Писмени бележки в съответствие с член 69 могат да бъдат подавани и по отношение на изменените правила за използване.“; [Изм. 51]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

(62) Добавя се следният член:

„Член 74а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на посочения в член 67, параграф 1 период за представяне на Агенцията на правилата за използването на европейската колективна марка и съдържанието на тези правила, **формалното съдържание на правилата, определящи използването на колективната марка на Европейския съюз, както е** посочено в член 67, параграф 2.“; [Изм. 52]

(63) В дял VIII се добавя следният раздел:

„РАЗДЕЛ 2

Европейски сертификатни марки

Член 74б

Европейски сертификатни марки

1. Европейска сертификатна марка е европейска марка **на Европейския съюз**, описана като такава при подаване на заявката и годна да отличава стоките или услугите, които са сертифицирани от притежателя на марката по отношение на географския произход, материала, начина на производство на стоките или способа на предоставяне на услугите, качеството, точността или други характеристики, от стоките и услугите, които не са сертифицирани по този начин.

2. Всяко юридическо лице, включително институции, органи и образувания, подчинени на публичното право, могат да подадат заявка за европейски сертификатни марки, при условие че:

- а) юридическото лице не извършва стопанска дейност, включваща доставка на стоки или услуги от сертифицирания вид;
- б) юридическото лице е компетентно да сертифицира стоките или услугите, за които е заявена регистрация на марката.

3. Чрез дерогация от член 7, параграф 1, буква в) знаци или означения, които могат да служат в търговията за означаване на географския произход на стоките или на услугите, могат да съставляват европейски сертификатни марки по смисъла на параграф 1. Сертификатната марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност подобни знаци или означения, доколкото това използване става в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията. Сертификатната марка не може да бъде противопоставена на трето лице, което има право да използва географско означение.

4. Дялове I — VII и IX — XIV се прилагат за европейските сертификатни марки, доколкото настоящият раздел не предвижда друго.

Член 74в

Правила за използване на марката

1. Заявителят на европейска сертификатна марка представя правилата за използване на сертификатната марка в рамките на ~~срока, определен в съответствие с член 74ж~~ **от два месеца след датата на подаване.** [Изм. 53]

2. В правилата за използването се посочват лицата, които имат право да използват марката, характеристиките, които се сертифицират с марката, как сертифициращият орган следва да тества тези характеристики и да упражнява надзор върху използването на марката, както и условията за използване на марката, включително санкциите.

Член 74г

Отхвърляне на заявката

1. В допълнение към основанията за отхвърляне на заявка за европейска марка **на Европейския съюз**, предвидени в членове 36 и 37, заявка за европейска сертификатна марка се отхвърля, когато тя не отговаря на разпоредбите на членове 74б и 74в или когато правилата за използване противоречат на обществения ред или на добрите нрави.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2. Заявка за европейска сертификатна марка се отхвърля също така когато има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато е възможно тя да бъде възприета като нещо различно от сертификатна марка.

3. Заявката не се отхвърля, ако заявителят, чрез изменение на правилата за използване, отговори на изискванията, установени в параграфи 1 и 2.

Член 74д

Бележки на трети лица

Когато на Агенцията са представени писмени бележки относно европейска сертификатна марка съгласно член 40, тези бележки могат също да се основават на конкретните основания за отхвърляне на заявката за европейска сертификатна марка по член 74г.

Член 74е

Изменение на правилата за използване на марката

1. Притежателят на европейска сертификатна марка предоставя на Агенцията всяко изменение на правилата за използване.

2. Изменението не се посочва в регистъра, ако изменените правила не отговарят на изискванията на член 74в или съдържат едно от основанията за отказ, посочени в член 74г.

3. **Писмени бележки в съответствие с** член 74д ~~се прилага за~~ изменените **могат да бъдат подавани и по отношение на** правила за използване. [Изм. 54]

4. За целите на настоящия регламент измененията на правилата за използване пораждат действие едва от датата на вписване на изменението в регистъра.

Член 74ж

Прехвърляне

Чрез дерогация от член 17, параграф 1, европейска сертификатна марка може да бъде прехвърляна само на юридически лица, които отговарят на изискванията на член 74б, параграф 2.

Член 74з

Лица, които имат право да предявят иск за установяване на нарушение

1. Само притежателят на европейска сертификатна марка или лице, изрично упълномощено от него за тази цел, имат право да предявят иск за установяване на нарушение.

2. Притежателят на европейска сертификатна марка има право да претендира обезщетение от името на лицата, получили право да използват марката, за понесените от тях вреди вследствие на неразрешеното използване на марката.

Член 74и

Основания за отмяна

В допълнение към основанията за отмяна, предвидени в член 51, правата на притежателя на европейска сертификатна марка се прекратяват въз основа на искане до Агенцията или въз основа на предявен насрещен иск в производство за установяване на нарушение, когато е изпълнено някое от следните условия:

а) притежателят вече не отговаря на изискванията на член 74б, параграф 2;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- б) притежателят не предприема разумни мерки с оглед предотвратяване на използването на марката по начин, несъвместим с условията за използване, предвидени в правилата за използване, чиито изменения при необходимост са били вписани в регистъра;
- в) начинът, по който марката е била използвана от притежателя, е довел до това тя да въведе в заблуждение обществеността по посочения в член 74г, параграф 2 начин;
- г) изменението на правилата за използване на марката е било вписано в регистъра в нарушение на разпоредбите на член 74е, параграф 2, освен ако притежателят на марката чрез ново изменение на правилата за използване не се съобрази с изискванията, посочени в тези разпоредби.

Член 74й

Основания за недействителност

В допълнение към основанията за недействителност, предвидени в членове 52 и 53, европейската сертификатна марка се обявява за недействителна въз основа на искане до Агенцията или въз основа на насрещен иск в производство за установяване на нарушение, когато тя е била регистрирана в нарушение на разпоредбите на член 74г, освен ако притежателят на марката, чрез изменение на правилата за използването, не се съобрази с изискванията, посочени в тези разпоредби.

Член 74к

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на посочения в член 74в, параграф 1 период за представяне на Агенцията **формалното съдържание** на правилата за използване на европейската сертификатна марка и съдържанието на тези правила, посочено в член 74в, параграф 2.“; [Изм. 55]

- (64) Член 75 се заменя със следното:

„Член 75

Форма на решенията и съобщенията на Агенцията

1. Решенията на Агенцията се мотивират. Те се основават единствено на основанията или доказателствата, по които засегнатите страни са имали възможност да изразят позиция.

2. Във всяко решение, съобщение или известие на Агенцията се посочват отделът или подразделението на Агенцията, както и името или имената на отговорния служител или служители. Те се подписват от служителя или служителите или вместо подпис на тях се поставя печат или шемпел на Агенцията. Изпълнителният директор може да определи, че други начини за идентифициране на отдела или подразделението на Агенцията, както и името на отговорния служител или служители или идентификация, различна от печат, могат да бъдат използвани в случаите, когато решения, съобщения или известия на Агенцията се предават по факс или чрез друго техническо средство за комуникация.“;

- (65) В член 76, параграф 1 се добавя следното изречение:

„В производството за обявяване на недействителност по член 52 Агенцията ограничава своята проверка до основанията и аргументите, предоставени от страните.“;

- (66) В член 78 се добавя следният параграф:

„5. Изпълнителният директор на Агенцията определя размера на разноските, които трябва да бъдат изплатени, включително авансовите плащания, във връзка с разходите по събирането на доказателства по член 93а, буква б).“;

- (67) Член 79 се заменя със следното:

„Член 79

Нотификация

1. Агенцията нотифицира служебно на засегнатите лица всички решения и покани за явяване пред нея, както и всяко известие или друго съобщение, даващо началото на срок или чието нотифициране е предвидено в други разпоредби на настоящия регламент или на делегирани актове, приети съгласно настоящия регламент, или чието нотифициране е разпоредено от изпълнителния директор на Агенцията.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2. Изпълнителният директор може да определи кои документи, различни от решения, за които има срок за обжалване, и покани за явяване, се нотифицират с препоръчано писмо с обратна разписка.

3. Нотификацията може да се извършва по електронен път, като подробностите в тази връзка се определят от изпълнителния директор.

4. Когато нотифицирането се осъществява чрез публично известие, изпълнителният директор определя начина за публикуване на известието и началото на едномесечния срок, след изтичането на който документът се счита за нотифициран.“;

(68) Вмъкват се следните членове:

„Член 79а

Констатиране за загубата на права

В случаите, когато Агенцията констатира, че е налице загуба на права, произтичаща от настоящия регламент или от делегираните актове, приети съгласно настоящия регламент, без да е било прието решение, тя съобщава това на засегнатото лице в съответствие с член 79. Последното може да отправи искане за приемане на решение по този въпрос. Агенцията приема такова решение, когато не е съгласна с лицето, което е поискало решението; в противен случай Агенцията променя констатацията си и информира лицето, подало искането за решение.

Член 79б

Съобщения до Агенцията

Съобщенията до Агенцията могат да се изпращат по електронен път. Изпълнителният директор определя до каква степен и при какви технически условия тези съобщения могат да бъдат подавани по електронен път.

Член 79в

Срокове

1. ~~Изчисляването и продължителността на~~ Сроковете ~~е в съответствие с правилата, приети съгласно член 93а,~~ ~~буква е)~~ **се посочват в периоди от пълни години, месеци, седмици или дни. Изчисляването започва от деня след деня, в който е настъпило съответното събитие. [Изм. 56]**

2. Преди началото на всяка календарна година изпълнителният директор на Агенцията посочва дните, в които Агенцията не е отворена за получаване на документи или в които не се доставя поща в населеното място, където се намира Агенцията.

3. Изпълнителният директор посочва продължителността на периода на прекъсване в случай на общо прекъсване на доставките на пощата в държавата членка, в която се намира Агенцията, или в случай на прекъсване на достъпа на Агенцията до позволените средства за комуникация.

4. Ако някакво изключително обстоятелство, като природно бедствие или стачка, прекъсне или разстрои нормалната комуникация между страните по производството и Агенцията в едната или другата посока, изпълнителният директор на Агенцията може да определи, че за страните по производството, живеещи или със седалище в засегнатата държава или назначили свой представител с място на стопанска дейност в засегнатата държава, всички срокове, които иначе биха изтекли на или след датата на началото на подобно обстоятелство, се удължават до определена от него дата. При определянето на тази дата той преценява и момента на приключване на изключителното обстоятелство. Ако това обстоятелство засяга седалището на Агенцията, в съответното решение на изпълнителния директор се уточнява, че то се прилага за всички страни по производството.”;

Член 79г

Коригиране на грешки и явни пропуски

Агенцията коригира всички езикови грешки или грешки в транскрипцията и явни пропуски в решенията на Агенцията или технически грешки по вина на Агенцията при регистрирането на марката или публикуването на нейната регистрация. **Агенцията води записи на такива корекции.“; [Изм. 57]**

Вторник, 25 февруари 2014 г.

(69) Член 80 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1, първо изречение думите „решение, което съдържа явна процедурна грешка“ се заменят с думите „решение, което съдържа явна грешка“; **се заменя със следното:**

„1. Когато Агенцията е извършила вписване в регистъра или е взела решение, което съдържа явна [...] грешка по вина на Агенцията, тя прави нужното вписването да бъде заличено или решението да бъде отменено. В случаите, когато или само една страна в производството, чиито права се засягат от вписването или решението, заличаването на вписването или отмяната на решението се постановяват, макар за страната грешката да не е била явна.“; [Изм. 58]

- б) в параграф 2, второто изречение се заменя със следния текст **следното:**

„2. Зачиването на вписването или отмяната на решението, така както са посочени в параграф 1, се постановяват, служебно или по искане на една от страните в производството, от отдела, който е извършил вписването или е взел решението. Зачиването на вписването в регистъра или отмяната на решението се осъществява в срок от една година от датата, на която е извършено вписването в регистъра или е било взето решението, след консултация със страните в производството и с евентуалните притежатели на права върху въпросната европейска марка на Европейския съюз, които са вписани в регистъра. Агенцията води записи за всяко такова прекратяване или отнемане.“; [Изм. 59]

- в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Настоящият член не засяга правото на страните да подадат жалба съгласно членове 58 и 65, нито възможността за поправяне на грешки и явни пропуски съгласно член 79г. Когато срещу решение на Агенцията, съдържащо грешка, е подадена жалба, производството по обжалване става безпредметно след отмяната от Агенцията на нейното решение съгласно параграф 1 от настоящия член.“;

(70) Член 82 се изменя, както следва:

- а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Настоящият член не се прилага за сроковете, предвидени в член 29, параграф 1, член 33, параграф 1, член 36, параграф 2, член 41, параграфи 1 и 3, член 47, параграф 3, член 60, член 65, параграф 5, член 81, член 112, както и за сроковете, предвидени в параграф 1 от настоящия член, или за срока за претенцията за предходност по член 34, след като заявката е била подадена.“;

- б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Ако Агенцията удовлетвори молбата, се счита, че последствията от неспазването на срока не са настъпили. Ако бъде прието решение между датата на изтичане на неспазения срок и молбата за продължаване на производството, отделът, който е компетентен да взема решения относно пропуснатото действие, преразглежда решението и, ако извършването на пропуснатото действие само по себе си е достатъчно, приема различно решение. Ако първоначалното решение не се налага да бъде променено, то се потвърждава писмено.“;

(71) Добавя се следният член:

„Член 82а

Прекъсване на производството

1. При прекъсване или възобновяване на Производството пред Агенцията се съобразява с условията, определени в съответствие с член 93а, буква и) прекъсва:

- а) **при смърт или недееспособност на заявителя или на притежателя на марка на Европейския съюз или на лицето, което по силата на националното законодателство е упълномощено да действа от тяхно име; Въпреки това, ако упоменатите по-горе събития не засягат правомощията на представител, назначен съгласно член 93, производството се спира само по молба на този представител;**
- б) **в случай че в резултат на предприети действия спрямо илушцеството му заявителят или притежателят на марка на Европейския съюз е възпрепятстван по юридически причини да продължи производството пред Агенцията;**

Вторник, 25 февруари 2014 г.

в) при смърт или недееспособност на представителя на заявител или на притежател на марка на Европейския съюз, или в случай че по юридически причини в резултат на предприети действия срещу имулеществото му същият е възпрепятстван да продължи производството пред Агенцията.

2. Когато в посочените в параграф 1, букви а) и б) случаи Агенцията е била информирана за самотичността на лицето, което е упълномощено да продължи производството пред Агенцията, тя съобщава на това лице и на всички заинтересовани трети страни, че производството се възобновява, считано от определена от Агенцията дата.

3. В посочения в параграф 1, буква в) случай производството се възобновява, когато Агенцията е информирана за назначаването на нов представител на заявителя или когато Агенцията е съобщила на другите страни за назначаването на нов представител на притежателя на марката на Европейския съюз. Ако в срок от три месеца след спиране на производството Агенцията не е информирана за назначаването на нов представител, тя информира заявителя или притежателя на марката на Европейския съюз:

а) когато се прилага член 92, параграф 2, че заявката за марка на Европейския съюз ще се счита за оттеглена, ако информацията не бъде представена в срок от два месеца след въпросното съобщение; или

б) когато не се прилага член 92, параграф 2, че производството ще се възобнови със заявителя или притежателя на марката на Европейския съюз, считано от датата на въпросното съобщение.

4. Сроковете, които са различни от действащия към датата на спиране на производството срок за заплащане на таксите за подновяване по отношение на заявителя или притежателя на марката на Европейския съюз, започват да текат отново от деня на възобновяване на производството.“; [Изм. 60]

(72) Член 83 се заменя със следното:

„Член 83

Позоваване на общите принципи

При липсата на процедурни разпоредби в настоящия регламент или в делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент, Агенцията взема предвид общоприетите в тази област принципи в държавите членки.“;

(73) В член 85, параграф 1 думите „при условията, установени в регламента за прилагане“ се заменят с думите „при условията, установени съгласно член 93а, буква й). се заменя със следното:

„1. Губещата страна в процедура по възражение, процедура по отмяна, процедура по обявяване на недействителност или процедура по обжалване заплаща всички разноски, направени от другата страна, както и всички разноски, без да се засяга член 119, параграф 6, направени от нея, за нуждите на производството, включително и пътните разходи и разходите по престоя и възнаграждението на агент, консултант или адвокат, в рамките на тарифите, определени за всяка категория разходи [...]“; [Изм. 61]

(74) В член 86, параграф 2 второто изречение се заменя със следното:

„Всяка държава членка следва да определи един орган, който да отговаря за проверката на автентичността на решението, и да съобщи данните му за връзка на Агенцията, Съда на Европейския съюз и Комисията. Този орган прилага към решението заповедта за принудително изпълнение на решението, без да са необходими допълнителни формалности, освен проверка за автентичност на решението.“;

(75) Член 87 се заменя със следното:

„Член 87

Регистър на европейските марки **марките на Европейския съюз**

1. Агенцията води регистър, където се вписват данните, чието вписване или посочване са предвидени в настоящия регламент или в делегиран акт, приет съгласно настоящия регламент. Агенцията **на марките на Европейския съюз** и редовно актуализира ~~регистъра~~ **този регистър**. [Изм. 62]

2. Регистърът е отворен за публични проверки. Той може да бъде воден в електронен вид.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

3. Агенцията поддържа електронна база данни, която съдържа данните за заявките за регистрация на ~~европейски~~ марки **на Европейския съюз** и вписванията, направени в регистъра. Съдържанието на тази база данни може да се предоставя на разположение на обществеността. Изпълнителният директор определя условията за достъп до базата данни и начина, по който съдържанието на тази база данни може да бъде предоставено на разположение на машинно четим формат, включително съответните такси.“;

(76) Член 88 се изменя, както следва:

а) заглавието „Публична проверка“ се заменя с „Проверка и съхраняване на досиетата“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато досиетата се проверяват в съответствие с параграфи 2 или 3, някои документи от досието могат да бъдат изключени от проверката. Изпълнителният директор определя начините на проверка.

5. Агенцията съхранява досиетата за всяка процедура, свързана със заявка за ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** или регистрация на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**. Изпълнителният директор определя формата, под която се съхраняват тези досиета. Когато досиетата се съхраняват в електронен формат, оригиналните документи, съставляващи основата на тези електронни досиета, подлежат на унищожаване след изтичането на определен срок от датата на получаването им в Агенцията, който се определя от изпълнителния директор.“;

(77) Член 89 се заменя със следното:

„Член 89

Периодични публикации

1. Агенцията публикува периодично:

а) Бюлетин на ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз**, който съдържа вписванията в регистъра, както и всички други данни, ~~чието публикуване е предвидено в настоящия регламент или в делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент.~~ [Изм. 63]

б) Официален вестник, съдържащ известията и информацията от общ характер, изходяща от изпълнителния директор на Агенцията, както и всяка друга информация, имаща отношение към настоящия регламент и неговото прилагане.

Публикациите, посочени в букви а) и б), могат да се извършват по електронен път.

2. Бюлетинът на ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз** се публикува по начин и с честотата, определени от изпълнителния директор.

3. Изпълнителният директор може да реши, че някои данни следва да се публикуват в Официалния вестник на всички официални езици на Съюза.“;

(78) Член 92 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 3, второ изречение, физическите и юридическите лица, които нямат нито постоянен адрес, нито основно място на стопанска дейност, нито реално и сериозно промишлено или търговско предприятие в Съюза, се представляват пред Агенцията в съответствие с член 93, параграф 1 във всички производства, предвидени в настоящия регламент, с изключение на подаването на заявка за ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**.

~~Чрез дерогация от първата алинея, не е необходимо физическите или юридическите лица, посочени в тази алинея, да бъдат представлявани пред Агенцията в случаите, когато това е предвидено съгласно член 93а, буква п)“;~~
[Изм. 64]

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато условията, установени съгласно член 93а, буква п), са изпълнени, се назначава общ представител.“;
[Изм. 65]

(79) Член 93 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Представителството на физическите или юридическите лица пред Агенцията може да бъде осъществявано само:

Вторник, 25 февруари 2014 г.

а) от адвокат, правоспособен на територията на държава членка, който има място на стопанска дейност в Съюза, ако той може да извършва дейност в рамките на посочената държава като представител по въпросите на марките;

б) от професионални представители, вписани в списъка, който се води за тази цел от Агенцията.

При поискване от Агенцията представителите пред Агенцията ѝ представят подписано пълномощно, което се прилага към досието.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Изпълнителният директор на Агенцията може да предостави дерогация:

а) по отношение на изискването, посочено в параграф 2, буква в), второ изречение, когато заявителят представи доказателство, че е придобил изискваната квалификация по друг начин;

б) по отношение на изискването, посочено в параграф 2, буква а), в случай на висококвалифицирани специалисти, при условие че са изпълнени изискванията на параграф 2, букви б) и в).“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. ~~Дадено лице може да бъде заличено от списъка на професионалните представители при условията, установени съгласно член 93а, буква п).~~“; [Изм. 66]

(80) В дял IX се добавя следният раздел:

„РАЗДЕЛ 5

Възлагане на правомощия

Член 93а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

а) изискванията относно формата на решенията, посочени в член 75;

б) условията за провеждане на устното производство и събирането на доказателства, посочени в членове 77 и 78;

в) условията за нотификацията по член 79;

г) процедурата за констатиране на загуба на права по член 79а;

д) правилата относно средствата за комуникация, включително електронните средства за комуникация по член 79б, които следва да се използват от страните в производствата пред Агенцията, и формулярите, които следва да се предоставят от Агенцията;

е) правилата, които регламентират изчислението и продължителността на сроковете по член 79в, параграф 1;

ж) процедурата за коригиране на езикови грешки или грешки при транскрибирането и явни пропуски в решенията на Агенцията и технически грешки по вина на Агенцията при регистрирането на марката или при публикуването на регистрацията ѝ, както е посочено в член 79г;

з) процедурата за отмяна на решение или за заличаване на вписване в регистъра, както е посочено в член 80, параграф 1;

и) редът и условията за прекъсването и възобновяване на производството пред Агенцията по член 82а;

й) процедурите за разпределяне и определяне на разноските съгласно член 85, ~~параграф 1~~; [Изм. 67]

к) данните **за вписване в регистъра**, посочени в член 87, ~~параграф 1~~; [Изм. 68]

л) ~~процедурата за проверка на досиета, предвидена в член 88, включително частите от досиетата, изключени от проверка, и условията за съхраняване на досиетата на Агенцията, предвидени в член 88, параграф 5~~; [Изм. 69]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- м) начините на публикуване на данните и вписвания, посочени в член 89, параграф 1, буква а), в Бюлетина на ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз**, включително вида на информацията, както и езиците, на които тези данни и вписвания следва да бъдат публикувани;
- н) честотата, формата и езиците на публикациите в Официалния вестник на Агенцията съгласно член 89, параграф 1, буква б);
- о) начините за обмен на информация и съобщения между Агенцията и органите на държавите членки и за проверка на досиетата от или чрез съдилищата или компетентните органи на държавите членки съгласно член 90;
- п) дерогациите от задължението за представителство пред Агенцията съгласно член 92, параграф 2, условията за назначаване на общ представител ~~съгласно член 92, параграф 4~~, условията, при които служителите, посочени в член 92, параграф 3, и професионалните представители, посочени в член 93, параграф 1, трябва да представят на Агенцията подписано пълномощно, за да могат да извършват представителство, съдържанието на това пълномощно и условията, съгласно които дадено лице може да бъде заличено от списъка на професионалните представители, ~~посочен в член 93, параграф 5.~~; **[Изм. 70]**

(81) В дял X заглавието на раздел 1 се заменя със следното:

„Прилагане на правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела“;

(82) Член 94 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Прилагане на правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела“;

б) ~~в~~ параграф 1 ~~„Регламент (ЕО) № 44/2001“~~ се заменя с ~~„правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела със следното:~~

„1. Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела се прилагат по отношение на производствата относно марките на Европейския съюз и заявките за марки на Европейския съюз, както и по отношение на производствата относно едновременно или последователно предадени искове, във връзка с марките на Европейския съюз или с националните марки.“; [Изм. 71]

в) добавя се следният параграф:

„3. Позоваванията в настоящия регламент на Регламент (ЕО) № 44/2001 включват, когато това е целесъобразно, Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписано на 19 октомври 2005 г.“;

(83) В член 96, буква в) текстът „член 9, параграф 3, второ изречение“ се заменя с „член 96, параграф 2“;

(84) В член 99 параграф 3 се заменя със следното:

„3. При исковете, посочени в член 96, букви а) и в), възражение за отмяна или за недействителност на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**, направено не чрез насрещен иск, а по друг начин, е допустимо доколкото ответникът се позовава на това, че правата на притежателя на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** биха могли да бъдат прекратени поради липса на реално използване към момента на предявяване на иска за установяване на нарушение.“;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

(85) Член 100 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Съдът за ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз**, пред който е предявен насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност на ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз**, не пристъпва към разглеждането на насрещния иск, докато някоя от заинтересованите страни или съдът не информира Агенцията за датата, на която насрещният иск е бил предявен. Агенцията вписва тази информация в регистъра. Ако Агенцията разглежда искане за отмяна или за обявяване на недействителност на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**, тя информира съда за това и съдът спира висящото пред него производство до приемането на окончателно решение по искането или до оттеглянето на искането.“;

б) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Когато съдът за ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз** се е произнесъл с решение, придобило сила на пресъдено нещо, по насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност на ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз**, копие от решението своевременно се изпраща на Агенцията от съда или от която и да било от страните по националното производство. Агенцията или всяка друга заинтересована страна може да поиска информация за това изпращане. Агенцията отбелязва решението в регистъра и взема всички необходими мерки, за да се съобрази с постановителната му част.“;

(86) В член 102 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Съдът за ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз** може също да налага мерки или да приема постановления в съответствие с приложимото право, които счете за уместни при обстоятелствата в конкретния случай.“

(87) Член 108 се заличава;

(88) В Член 113, параграф 3 ~~текстът „заедно с формалните условия, определени в регламента за прилагане“~~ се заменя със ~~„заедно с формалните условия, определени в съответствие с член 114а~~ **следното:**

„3. Агенцията проверява дали поисканото преобразуване отговаря на условията, определени в настоящия регламент, и по-специално в член 112, параграфи 1, 2, 4, 5 и 6 и параграф 1 от настоящия член, **заедно с формалните условия, определени в съответствие с член 114а. Ако тези условия са изпълнени, Агенцията изпраща молбата за преобразуване до службите за индустриална собственост на държавите членки, посочени в него.**“; [Изм. 72]

(89) В Член 114, параграф 2 ~~думите „регламента за прилагане“~~ се заменят с ~~„делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент~~ **се заменя със следното:**

„2. Заявката за **марка на Европейския съюз или марката на Европейския съюз, препратена в съответствие с член 113, не може по отношение на формата ѝ да се подчинява от националното законодателство на условия, различни от тези, които са предвидени в настоящия регламент или в делегираните актове, приети съгласно настоящия регламент.**“; [Изм. 73]

(90) Добавя се следният член:

„Член 114а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на формалните условия, на които трябва да отговаря молбата за преобразуване на заявка за ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз**, данните от проучването ѝ, както и подробностите, отнасящи се до нейното публикуване.“;

(91) В член 116 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Без да се засяга параграф 1, Агенцията може да използва дългосрочно командировани национални експерти или друг персонал, които не са служители на Агенцията. Управителният съвет приема решение за определяне на правила за дългосрочното командироване на национални експерти в Агенцията.“;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (92) В Член 117 думите „по отношение на Службата“ се заменят с „по отношение на Агенцията и нейния персонал *се заменя със следното:*

„Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз се прилага по отношение на Агенцията и нейния персонал.“; [Изм. 74]

- (93) Член 119 се изменя, както следва:

- а) в параграф 6, втора алинея второто изречение се заменя със следното:

„Преводът се представя в срока, предвиден съгласно член 144а, буква б).“;

- б) добавя се следният параграф:

„8. Изпълнителният директор определя начина, по който се удостоверяват преводите.“;

- (94) В Член 120, параграф 1 думите „регламента за прилагане“ се заменят с „делегиран акт, приет в съответствие с настоящия регламент *се заменя със следното:*

„1. Заявка за марка на Европейския съюз, както е описано в член 26, параграф 1 и цялата останала информация, чието публикуване е предписано от настоящия регламент или от делегиран акт, приет в съответствие с настоящия регламент, се публикуват на всички официални езици на Европейския съюз.“; [Изм. 75]

- (95) Член 122 се заличава;

- (96) Член 123 се заменя със следното:

„Член 123

Прозрачност

1. Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета (*) се прилага за документи, съхранявани от Агенцията.
2. Управителният съвет приема подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001.
3. Решенията, взети от Агенцията съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да бъдат предмет на жалба пред омбудсмана или на иск пред Съда на Европейския съюз при условията, установени съответно в членове 228 и 263 от Договора.
4. При обработката на лични данни от Агенцията се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета (**).

(*) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

(**) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).“;

- (97) Добавя се следният член:

„Член 123а

Правила за сигурност за защита на класифицираната информация и неклассифицираната информация от чувствително естество

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Агенцията прилага принципите за сигурност, съдържащи се в правилата за сигурност на Комисията, отнасящи се до защитата на класифицираната информация на Европейския съюз (КИЕС) и неклассифицираната информация от чувствително естество, както е посочено в приложението към Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията (*). Прилагането на принципите относно сигурността обхваща, *inter alia*, разпоредбите за обмена, обработката и съхранението на такава информация.

(*) Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията от 29 ноември 2001 г. за изменение на нейния процедурен правилник (ОВ L 317, 3.12.2001 г., стр. 1).“;

(98) В дял XII се добавя следният раздел:

„РАЗДЕЛ 1а

Задачи на Агенцията и сътрудничество за насърчаване на сближаването

Член 123б

Задачи на Агенцията

1. На Агенцията се възлагат следните задачи:

- а) управление и насърчаване на развитието на системата на европейската марка **марката на Европейския съюз**, установена в настоящия регламент;
- б) управление и насърчаване на развитието на системата на европейските промишлени дизайни, установена с Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета (*);
- в) насърчаване на сближаването на практиките и инструментите в областта на марките, дизайните и моделите в сътрудничество с централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки, включително Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;
- г) задачите, посочени в Регламент (ЕС) № 386/2012 на Европейския парламент и на Съвета (**);

га) възложените ѝ с Директива 2012/28/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*)**. [Изм. 76]

2. Агенцията си сътрудничи с институции, органи, ведомства за индустриална собственост, международни и неправителствени организации във връзка със задачите, определени в параграф 1.

3. Агенцията може да предоставя доброволни услуги по медиация **и арбитраж** с цел подпомагане на страните за уреждане на спора по взаимно съгласие. [Изм. 77]

Член 123в

Сътрудничество за насърчаване на сближаването на практиките и инструментите

1. Агенцията и ведомствата за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс си сътрудничат, за да се насърчи сближаването на практиките и инструментите в областта на марките, дизайните и моделите.

Това сътрудничество обхваща **наред с другото** следните области на дейност: [Изм. 78]

- а) разработване на общи стандарти за разглеждане на заявките;
- б) създаване на общи или свързани бази данни и портали за целия Съюз за консултация, търсене и класификация;
- в) непрекъснато предоставяне и обмен на данни и информация, включително въвеждането на информация в базите данни и порталите, посочени в буква б);
- г) установяване на общи стандарти и практики с оглед осигуряване на оперативна съвместимост между процедурите и системите на цялата територия на Съюза и подобряване на тяхната съгласуваност, ефикасност и ефективност;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- д) споделяне на информация относно правата върху индустриалната собственост и свързаните с тях процедури, включително взаимна подкрепа за информационните бюра и информационните центрове;
- е) обмен на технически експертни знания и съдействие по отношение на областите, посочени в букви а)–д).

2. Агенцията определя, разработва и координира общи проекти от интерес за Съюза **и държавите членки** по отношение на областите, посочени в параграф 1. Определянето на проекта ~~съдържа~~ **посочва** специфични задължения и отговорности за всяко участващо ведомство за индустриална собственост на държавите членки и за Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс. **На всички етапи на общите проекти Агенцията се консултира с представители на потребителите.** [Изм. 79]

3. Ведомствата за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс участват ефективно в общите проекти, посочени в параграф 2, с цел да се осигури тяхното развитие, функциониране, оперативна съвместимост и актуалност.

Ако обаче в резултат от тези проекти бъдат разработени инструменти, които държава членка счита, съгласно обосновано решение, за еквивалентни на вече съществуващи такива в тази държава членка, от участието в проекта за сътрудничество не произтича задължение за прилагането им в тази държава членка. [Изм. 80]

4. Агенцията предоставя финансова подкрепа за общите проекти от интерес за Съюза, посочени в параграф 2, доколкото това е необходимо за осигуряване на ефективното участие на ведомствата за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс в проектите по смисъла на параграф 3. Тази финансова подкрепа може да бъде предоставена под формата на безвъзмездни средства. Общият размер на финансирането не трябва да превишава ~~10%~~ **20%** от годишните приходи на Агенцията **и покрива минималния размер за всяка държава членка за целите, тясно свързани с участие в общи проекти.** Бенефициери на безвъзмездните средства са ведомствата за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс. Безвъзмездните средства могат да се отпускат без покани за представяне на предложения в съответствие с финансовите правила, приложими спрямо Агенцията, и с принципите на процедурите относно безвъзмездните средства, които се съдържат ~~във Финансовия~~ **в Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета (****) и в делегирания Регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията (*****).** [Изм. 81]

(*) Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 г. относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 5.1.2002 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕС) № 386/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 19 април 2012 г. за възлагане на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) на задачи, свързани с гарантирането на спазването на правата на интелектуална собственост, включително обединяването на представители на публичния и частния сектор в Европейска обсерватория за нарушенията на правата на интелектуална собственост (ОВ L 129, 16.5.2012 г., стр. 1).

(***) **Директива 2012/28/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно някои разрешени начини на използване на осиротели произведения (ОВ L 299, 27.10.2012 г., стр. 5).**

(****) Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).

(*****) Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията от 29 октомври 2012 година относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ L 362, 31.12.2012 г., стр. 1).“;

(99) В дял XII раздели 2 и 3 се заменят със следното:

„РАЗДЕЛ 2

Управителен съвет

Член 124

Функции на управителния съвет

1. Без да се засягат функциите, възложени на бюджетния комитет съгласно раздел 5, управителният съвет има следните функции:

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- а) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква в), управителният съвет приема годишната работна програма на Агенцията за следващата година, като взема предвид становището на Комисията, и предава приетата годишна работна програма на Европейския парламент, Съвета и Комисията;
- б) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква г), и като взема предвид становището на Комисията, управителният съвет приема многогодишна стратегическа програма за Агенцията, включително стратегията на Агенцията за международно сътрудничество, след размяна на мнения между изпълнителния директор и съответната комисия в Европейския парламент, и предава приетата многогодишна стратегическа програма на Европейския парламент, Съвета и Комисията;
- в) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква е), управителният съвет приема годишния доклад за дейността и го предава на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата.
- г) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква ж), управителният съвет приема многогодишния план за политиката относно персонала;
- д) управителният съвет приема правила за предотвратяване и управление на конфликти на интереси в Агенцията;
- е) ~~съгласно параграф 2 управителният съвет упражнява по отношение на персонала на Агенцията правомощията, предоставени от Правилника за длъжностните лица на органа по назначаването, както и от Условието за работа на другите служители на Съюза на органа, оправомощен да сключва трудови договори („правомощия на орган по назначаването“); [Изм. 83]~~
- ж) управителният съвет приема необходимите правила за прилагане на Правилника за длъжностните лица и Условието за работа на другите служители на Съюза в съответствие с член 110 от Правилника за длъжностните лица;
- з) управителният съвет назначава и може да освобождава изпълнителния директор и заместник-изпълнителния директор или заместник-изпълнителните директори от длъжност в съответствие с член 129, и назначава председателя на апелативните състави, председателите на всеки от съставите, както и членовете на апелативните състави в съответствие с член 136;
- и) управителният съвет осигурява адекватни последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, посочени в член 165а, както и от разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF);
- иа) Управителният съвет определя и разработва общи проекти от интерес за Съюза и държавите членки в съответствие с член 123в; [Изм. 82]**
- й) управителният съвет бива консултиран преди приемането на насоките за разглеждане от Агенцията, както и в другите случаи, предвидени в настоящия регламент.
- к) управителният съвет може да представя становища и да иска информация от изпълнителния директор и от Комисията, ако прецени, че това е необходимо.

2. Управителният съвет приема в съответствие с член 110 от Правилника за длъжностните лица и член 142 от Условието за работа на другите служители на Съюза решение, основано на член 2, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица и на член 6 от Условието за работа на другите служители на Съюза, с което делегира съответните правомощия на орган по назначаването на изпълнителния директор и определя условията, при които делегираните правомощия могат да бъдат оттеглени.

Изпълнителният директор има правото от своя страна да делегира тези правомощия на други лица.

Ако изключителни обстоятелства го налагат, управителният съвет може чрез решение временно да оттегли делегираните правомощия на орган по назначаването на изпълнителния директор, както и тези, които той е делегиран вторично, и да ги упражнява пряко или да ги делегира на някой от членовете си или на служител, различен от изпълнителния директор. [Изм. 84]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 125

Състав на управителния съвет

1. Управителният съвет се състои от по един представител на всяка държава членка ~~и от~~ двама представители на Комисията, ~~както и от техните~~ **и един представител на Европейския парламент и от съответните ил заместници.** [Изм. 85]
2. Членовете на управителния съвет могат да бъдат подпомагани от съветници или експерти при спазване на процедурния правилник.
3. Продължителността на мандата е четири години. Този мандат може да се подновява.

Член 126

Председател на управителния съвет

1. Управителният съвет избира председател и заместник-председател измежду членовете си. Заместник-председателят замества по право председателя, когато той е възпрепятстван.
2. Продължителността на мандата на председателя и на заместник-председателя е четири години. Този мандат може еднократно да бъде подновен. Ако обаче членството им в управителния съвет изтече по време на мандата им, мандатът изтича автоматично на същата дата.

Член 127

Заседания

1. Заседанията на управителния съвет се свикват от неговия председател.
2. Изпълнителният директор участва в разискванията, освен ако управителният съвет не реши друго.
3. Управителният съвет провежда редовно заседание ~~едн път~~ **два пъти** годишно. В допълнение, той се свиква по инициатива на председателя или по искане на Комисията, **на Европейския парламент** или на една трета от държавите членки. [Изм. 87]
4. Управителният съвет приема свой процедурен правилник.
5. Управителният съвет взема решенията си с абсолютно мнозинство от своите членове. Въпреки това се изисква мнозинство от две трети от неговите членове за решенията, които управителният съвет е компетентен да приема по силата на член 124, параграф 1, букви а) и б), член 126, параграф 1 и член 129, параграфи 2 и 4 **3**. И в двата случая всеки член разполага само с по един глас. [Изм. 88]
6. Управителният съвет може да покани наблюдатели да присъстват на неговите заседания.
7. Секретариатът на управителния съвет се осигурява от Агенцията.

~~„РАЗДЕЛ 2а~~~~Изпълнителен съвет~~~~Член 127а~~~~Създаване~~~~Управителният съвет може да създаде изпълнителен съвет.~~~~Член 127б~~~~Функции и организация~~

1. ~~Изпълнителният съвет подпомага управителния съвет.~~

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2. ~~Изпълнителният съвет има следните функции:~~
- ~~а) подготовка на решенията, които трябва да бъдат приети от управителния съвет;~~
 - ~~б) осигуряване съвместно с управителния съвет на адекватни последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, както и от разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF);~~
 - ~~в) без да се засягат функциите на изпълнителния директор, посочени в член 128, подпомага и съветва изпълнителния директор при изпълнението на решенията на управителния съвет с цел да се укрепи надзорът на административното управление.~~
3. ~~Когато е необходимо при спешни случаи изпълнителният съвет може да приема временни решения от името на управителния съвет, особено по въпроси на административното управление, включително за оттегляне на делегираните правомощия на орган по назначаването.~~
4. ~~Изпълнителният съвет се състои от председателя на управителния съвет, един представител на Комисията в управителния съвет и трима други членове, назначени от управителния съвет измежду неговите членове. Председателят на управителния съвет е също така и председател на изпълнителния съвет. Изпълнителният директор взема участие в заседанията на изпълнителния съвет, но няма право на глас.~~
5. ~~Мандатът на членовете на изпълнителния съвет е четири години. Мандатът на членовете на изпълнителния съвет изтича, когато те престанат да бъдат членове на управителния съвет.~~
6. ~~Изпълнителният съвет провежда най-малко едно редовно заседание на всеки три месеца. В допълнение, той се свиква по инициатива на председателя или по искане на неговите членове.~~
7. ~~Изпълнителният съвет спазва процедурния правилник, приет от управителния съвет. [Изм. 86]~~

РАЗДЕЛ 3

Изпълнителен директор

Член 128

Функции на изпълнителния директор

1. Агенцията се управлява от изпълнителен директор. Изпълнителният директор отговоря пред управителния съвет.
2. Без да се засягат правомощията на Комисията, управителния съвет и бюджетния комитет, изпълнителният директор е независим при изпълнението на задълженията си, като той не може да търси или приема инструкции от което и да било правителство или орган.
3. Изпълнителният директор е законният представител на Агенцията.
4. Изпълнителният директор има по-специално следните функции:
 - а) той взема всички необходими мерки, включително приемането на вътрешни административни инструкции и публикуването на известия, за да гарантира доброто функциониране на Агенцията;
 - б) той изпълнява решенията, приети от управителния съвет;
 - в) той изготвя проект на годишната работна програма, в който се посочват прогнозните човешки и финансови ресурси за всяка дейност, и го представя на управителния съвет след консултиране с Комисията;
 - г) той изготвя проект на многогодишната стратегическа програма на Агенцията, включително стратегията на Агенцията по отношение на международното сътрудничество, и го представя на управителния съвет след консултиране с Комисията и след размяна на мнения със съответната комисия в Европейския парламент;
 - д) той изпълнява годишната работна програма и многогодишната стратегическа програма и докладва пред управителния съвет за тяхното изпълнение;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- е) той изготвя годишен доклад за дейността на Агенцията и го представя на управителния съвет за одобрение;
- ж) той подготвя проект на многогодишен план за политиката по отношение на персонала и го представя на управителния съвет след консултация с Комисията;
- з) той изготвя план за последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, както и от разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и докладва за напредъка два пъти годишно на Комисията и на управителния съвет;
- и) той защитава финансовите интереси на Съюза чрез прилагане на превантивни мерки против измама, корупция и други незаконни дейности, чрез ефективни проверки, чрез възстановяване на неоснователно платени суми при установени нередности и, когато е уместно, чрез налагане на ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции;
- й) той изготвя стратегия на Агенцията за борба с измамите и я представя на бюджетния комитет за одобрение;
- к) за да се осигури еднаквото прилагане на регламента, той може да препраща жалби до разширения апелативен състав по правен въпрос, по-специално ако апелативните състави са постановили противоречиви решения по този въпрос;
- л) той изготвя прогнозен разчет за приходите и разходите на Агенцията и изпълнява бюджета;
- ла) без да се засягат членове 125 и 136, той упражнява по отношение на персонала на Агенцията правомощията, предоставени от Правилника за длъжностните лица на органа по назначаването, както и от Условията за работа на другите служители на органа, оправомощен да сключва трудови договори („правомощия на орган по назначаването“); [Изм. 91]**
- ~~м) той упражнява правомощията, които са му възложени по отношение на персонала от управителния съвет по силата на член 124, параграф 1, буква е); [Изм. 89]~~
- ма) той може да внесе в Комисията всяко предложение за изменение на настоящия регламент, делегирани актове, приети съгласно настоящия регламент, и всякакви други правила относно марката на Европейския съюз, след консултация с управителния съвет, а в случай на такси и бюджетни разпоредби, определени от настоящия регламент — комисията по бюджети; [Изм. 90]**
- н) той упражнява правомощията, предоставени му от член 26, параграф 3, член 29, параграф 5, член 30, параграф 2, член 45, параграф 3, член 75, параграф 2, член 78, параграф 5, членове 79, 79б, 79в, член 87, параграф 3, членове 88, 89, член 93, параграф 4, член 119, параграф 8 и член 144 в съответствие с критериите, установени в настоящия регламент и в делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент;
- о) той може да делегира своите функции.

5. Изпълнителният директор се подпомага от един или повече заместник-изпълнителни директори. В случай на отсъствие на изпълнителния директор или когато е възпрепятстван, заместник-изпълнителният директор или един от заместник-изпълнителните директори изпълнява функциите му по реда, определен от управителния съвет.

Член 129

Назначаване и освобождаване на изпълнителния директор и продължаване на неговия мандат

1. Изпълнителният директор се назначава като срочно нает служител на Агенцията съгласно член 2, буква а) от Условията за работа на другите служители на Съюза.

2. Изпълнителният директор се назначава от управителния съвет от списък с **най-малко трима** кандидати, предложен от **комисия за предварителен подбор на управителния съвет, състояща се от представители на държавите членки, Комисията и Европейския парламент**, след открита и прозрачна процедура за подбор **и публикуване в Официален вестник на Европейския съюз и в други издания на покана за изразяване на интерес**. Преди да бъде назначен избраният от управителния съвет кандидат може да бъде поканен да направи изявление пред компетентна комисия в Европейския парламент и да отговори на поставените от нейните членове въпроси. За целите на сключване на договора с изпълнителния директор, Агенцията се представлява от председателя на управителния съвет.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Изпълнителният директор може да бъде отстранен от поста си единствено с решение на управителния съвет по предложение на Европейската комисия **Комисията след изготвяне на доклад за оценка от нейна страна по искане на управителния съвет или Европейския парламент.**

3. Мандатът на изпълнителния директор е пет години. Преди да изтече този срок ~~Комисията~~, **управителният съвет** прави оценка, при която взема предвид оценката на резултатите от работата на изпълнителния директор и бъдещите задачи и предизвикателства пред Агенцията. **Управителният съвет може да удължи мандата на изпълнителния директор веднъж за не повече от пет години. При вземането на решения относно удължаването на мандата на изпълнителния директор управителният съвет взема предвид доклада на Комисията за оценка на работата на изпълнителния директор, както и бъдещите задачи и предизвикателства на Агенцията.**

4. ~~Управителният съвет, действайки по предложение на Комисията и като взема предвид оценката, посочена в параграф 3, може еднократно да удължи мандата на изпълнителния директор за не повече от пет години.~~

5. Изпълнителен директор, чийто мандат е бил удължен, не може да участва в друга процедура за подбор за същата длъжност в края на целия срок.

6. Заместник-изпълнителният директор или заместник-изпълнителните директори се назначават или освобождават от длъжност при условията, предвидени в параграф 2, след консултация с изпълнителния директор и, когато е приложимо, с избрания изпълнителен директор. Мандатът на заместник-изпълнителния директор е пет години. Той може да бъде продължен веднъж за не повече от пет години от управителния съвет ~~по предложение на Комисията~~, както е предвидено в ~~параграф 4~~ **параграф 3**, след консултация с изпълнителния директор.“; [Изм. 92]

(100) Член 130 се изменя, както следва:

а) буква в) се заменя със следното:

„в) отделът, натоварен с воденето на регистъра;“

б) добавя се следната буква:

„е) друго звено или лице, определено от изпълнителния директор за това.“;

(101) В член 132, параграф 2, третото изречение се заменя със следното:

„В някои специфични случаи, определени в съответствие с член 144а, буква в), решенията се вземат от единствен член.“;

(102) Член 133 се заменя със следното:

„Член 133

Отдел, натоварен с воденето на регистъра

1. Отделът, натоварен с воденето на регистъра, е отговорен за вземането на решения по отношение на вписванията в регистъра.

2. Той е също така компетентен да води списъка с професионалните представители, посочен в член 93, параграф 2.

3. Решенията на отдела се вземат от един член.“;

(103) Член 134 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всеки отдел по отмяна е компетентен да взема решения относно:

а) исквете за отмяна или за обявяване на недействителността на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**,

б) исканията за прехвърляне на регистрацията на ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** по член 18.“;

б) в параграф 2 третото изречение се заменя със следното:

„В някои специфични случаи, определени в съответствие с член 144а, буква в), решенията се вземат от единствен член.“;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

(104) Добавя се следният член:

„Член 134а

Обща компетентност

Решения, които се изискват по силата на настоящия регламент и които не попадат в рамките на компетентността на проверител, отдел по споровете, отдел по отмяна или отдела, натоварен с воденето на регистъра, се взема от всяко длъжностно лице или структурно звено, назначено от изпълнителния директор за тази цел.“;

(105) Член 135 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Апелативните състави са компетентни да взимат решения по жалби срещу решенията, взети съгласно членове 131—134а.“;

б) в параграф 3 буква а) се заменя със следното:

„а) от органа на апелативните състави, посочен в член 136, параграф 4, буква а); или“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Разширеният състав също така е отговорен за представянето на мотивирани становища по правни въпроси, отнесени до него от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква к).“;

г) в параграф 5 последното изречение се заличава;

(106) Член 136 се заменя със следното:

„Член 136

Независимост на членовете на апелативните състави

1. Председателят на апелативните състави и председателите на отделните състави се назначават за срок от пет години в съответствие с процедурата, предвидена в член 129 за назначаването на изпълнителния директор. Те не могат да бъдат отстранени от длъжността си по време на този срок, освен ако няма сериозни основания за такова отстраняване и ако Съдът на Европейския съюз, сезиран от назначилата ги институция, не вземе решение в този смисъл.

2. Мандатът на председателя на апелативните състави може да бъде удължен еднократно с пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат, след предварителна положителна оценка на изпълнението на задълженията му, извършена от управителния съвет.

3. Мандатът на председателите на отделните състави може да бъде удължаван с допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат, след предварителна положителна оценка на изпълнението на задълженията им, извършена от управителния съвет, и при положително становище от председателя на апелативните състави.

4. Председателят на апелативните състави има следните управленски и организационни функции:

а) председателства органа на апелативните състави, отговарящ за определянето на правилата и организирането на работата на съставите;

б) осигурява изпълнението на решенията на органа;

в) разпределя дела към даден състав въз основа на обективни критерии, определени от органа на апелативните състави;

г) изпраща на изпълнителния директор информация за нуждите от средства на съставите с оглед съставянето на прогнозни разчети за разходите.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Председателят на апелативните състави председателства разширения състав.

5. Членовете на апелативните състави се назначават от управителния съвет за срок от пет години. Техният мандат може да бъде удължаван с допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат, след предварителна положителна оценката на изпълнението на задълженията им, извършена от управителния съвет, и при положително становище от председателя на апелативните състави.
6. Членовете на апелативните състави не могат да бъдат отстранявани от длъжност, освен ако няма сериозни основания за такова отстраняване и ако Съдът на Европейския съюз, сезиран от управителния съвет по предложение на председателя на апелативните състави, след консултация с председателя на състава, към който въпросният член принадлежи, не вземе решение в този смисъл.
7. Председателят на апелативните състави и председателите и членовете на отделните апелативни състави са независими. В своите решения те не са обвързани с никакви инструкции.
8. Решенията, постановени от разширен състав по жалби, или неговите становища по правни въпроси, поискани от изпълнителния директор съгласно член 135, са задължителни за компетентните да вземат решения инстанции в Агенцията, посочени в член 130.
9. Председателят на апелативните състави и председателите и членовете на отделните апелативни състави не могат да бъдат проверители или членове на отделите по споровете, на отдела, натоварен с воденето на регистъра, или отделите по отмяна.

Член 136а

Център за медиация и арбитраж

1. Агенцията може да създаде център за медиация и арбитраж, който е независим от компетентните да вземат решения инстанции, посочени в член 130. Центърът е разположен в помещениата на Агенцията.
2. Всяко физическо или юридическо лице може на доброволна основа да ползва услугите на центъра с цел решаване по взаимно съгласие на спорове, попадащи в обхвата на настоящия регламент и Директива ...
3. Агенцията може да започне производство по арбитраж по собствена инициатива, за да даде възможност на страните да постигнат споразумение по взаимно съгласие.
4. Центърът се ръководи от директор, който отговаря за неговата дейност.
5. Директорът се назначава от административния съвет.
6. Центърът издава правилник за медиация и арбитраж и определя правилата за своята работа. Правилникът за медиация и арбитраж и правилата трябва да бъдат одобрени от административния съвет.
7. Центърът съставя регистър на медиаторите и арбитражите, които подполагат страните при уреждането на техния спор. Те трябва да бъдат независими и да притежават съответни умения и опит. Регистърът се одобрява от административния съвет.
8. Проверителите и членовете на отдела на Института или на апелативните състави не могат да участват в медиация или арбитраж относно случай, по отношение на който имат:
 - а) предишно участие в процедурите, подлежащи на медиация или арбитраж;
 - б) личен интерес; или
 - в) предишно участие като представител на една от страните.
9. Някое лице, призовано да свидетелства като член на арбитражен комитет или медиация, няма право да участва във възражението, отмяната или производството, които са довели до процеса по медиация или арбитраж.“; [Изм. 93]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

(107) Член 138 се заменя със следното:

„Член 138

Бюджетен комитет

1. Бюджетният комитет има функциите, които са му възложени с настоящия раздел.
2. Членове 125, 126, член 127, параграфи 1—4, 6 и 7 се прилагат по отношение на бюджетния комитет.
3. Бюджетният комитет взема решенията си с абсолютно мнозинство от своите членове. Въпреки това за решенията, които бюджетният комитет е компетентен да взема по силата на член 140, параграф 3 и член 143, се изисква мнозинство от две трети от неговите членове. И в двата случая всеки член разполага само с по един глас.“;

(108) В член 139 се добавят следните параграфи:

„4. Агенцията изготвя два пъти годишно доклад до **Европейския парламент, Съвета и** Комисията относно финансовото си положение. Въз основа на този доклад Комисията прави преглед на финансовото положение на Агенцията. [Изм. 94]

4а. Агенцията осигурява резервен фонд, който да покрива оперативните ѝ разходи за една година, за да се гарантира непрекъснатостта на нейната дейност.“; [Изм. 95]

(109) Добавя се следният член:

„Член 141а

Борба с измамите

1. С цел да се улесни борбата с измамите, корупцията и други незаконни дейности, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета (*), Агенцията се присъединява към Междунституционалното споразумение от 25 май 1999 г. относно вътрешните разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) и приема подходящи разпоредби, приложими към всички служители на Агенцията, като използва образеца, посочен в приложението към това споразумение.
2. Сметната палата на Европейския съюз има правомощия за извършване на одити по документи и на място на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства от Съюза чрез Агенцията.
3. Европейската служба за борба с измамите (OLAF) може да извършва разследвания, включително проверки и инспекции на място, в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕО) № 1073/1999 и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета (**), с цел да се установи дали е налице измама, корупция или друга незаконна дейност, накърняваща финансовите интереси на Съюза, във връзка с решение за отпускане на безвъзмездни средства или договор, финансирани от Агенцията.
4. Без да се засягат параграфи 1, 2 и 3, споразуменията за сътрудничество с трети държави и международни организации, договорите, споразуменията и решенията на Агенцията за отпускане на безвъзмездни средства съдържат разпоредби, с които Сметната палата и OLAF изрично се упълномощават да провеждат такива одити и разследвания съгласно съответните техни компетентности.
5. Бюджетният комитет приема стратегия за борба с измамите, която е пропорционална на рисковете от измами, като взема предвид съотношението между разходите и ползите от мерките, които трябва да се приложат.

(*) Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския Парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) (ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕВРАТОМ, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).“;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

(110) Член 144 се заменя със следното:

„Член 144

Такси

1. Освен таксите, предвидени в член 26, параграф 2, член 36, параграф 1, буква в), член 41, параграф 3, член 44, параграф 4, член 47, параграфи 1 и 3, член 49, параграф 4, член 56, параграф 2, член 60, член 81, параграф 3, член 82, параграф 1, член 113, параграф 1 и член 147, параграф 5, такси се събират в следните случаи:

- а) издаване на копие от удостоверение за регистрация;
- б) регистриране на лицензия или на друго право върху ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**;
- в) регистриране на лицензия или на друго право върху заявка за ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**;
- г) заличаване на вписването на лицензия или на друго право;
- д) изменение на регистрирана ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**;
- е) издаване на извлечение от регистъра;
- ж) публична проверка на досиетата;
- з) издаване на копие на документите от досиетата;
- и) издаване на заверени копия от заявката;
- й) съобщаване на информация, която се съдържа в дадено досие;
- к) преразглеждане на определянето на процедурните разноски, които подлежат на възстановяване.

2. Размерът на таксите, посочени в параграф 1, се определя ~~по такъв начин, съгласно равнищата, определени в приложение -I, така~~ че приходите, идващи от тях, да дават възможност по принцип бюджетът на Агенцията да бъде балансиран, като същевременно се избягва натрупването на значителни излишъци. ~~Без да се засяга член 139, параграф 4, Комисията преразглежда равнището на таксите, ако периодично се появява значителен излишък. Ако това преразглеждане не води до намаляване или промяна в равнището на таксите, което има за цел да не се допусне по-нататъшното натрупване на значителен излишък, излишъкът, натрупан след преразглеждането се прехвърля към бюджета на Съюза. [Изм. 96]~~

3. Изпълнителният директор определя сумата, платима за всички услуги, предоставяни от Агенцията, без посочените в параграф 1, и за публикациите на Агенцията в съответствие с критериите, установени в делегирания акт, приет по силата на член 144а, буква г). Размерът на таксата не може да надвишава това, което е необходимо за покриване на разходите, направени за конкретната услуга, предоставяна от Агенцията.

4. В съответствие с критериите, установени в делегирания акт, приет по силата на член 144а, буква г), изпълнителният директор може да предприеме следните мерки:

- а) той може да определи кои специфични методи на плащане, различни от установените в съответствие с член 144а, буква г), могат да се използват, по-специално чрез депозити по текущи сметки на Агенцията;
- б) той може да определи равнищата, под които надплатените суми за такси не се възстановяват;
- в) той може да отменя действия за принудително възстановяване на дължимата сума, когато подлежащата на възстановяване сума е незначителна или възстановяването ѝ е твърде несигурно.

Когато могат да се използват начините на плащане, посочени в буква а), изпълнителният директор определя датата, на която тези плащания следва да се считат за направени на Агенцията.“;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

(111) Добавя се следният раздел:

„РАЗДЕЛ 6

Делегиране на правомощия

Член 144а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) специфичните критерии за използването на езиците, посочени в член 119;
- б) случаите, в които решенията по възражения и решенията за отмяна се вземат от един-единствен член в съответствие с член 132, параграф 2 и член 134, параграф 2;
- в) подробностите относно организацията на апелативните състави, включително образуването и ролята на органа на апелативните състави, посочен в член 135, параграф 3, буква а), състава на разширения състав и правилата относно пренасянията до него, посочени в член 135, параграф 4, както и условията, при които решенията се взимат от един-единствен член в съответствие с член 135, параграфи 2 и 5; [Изм. 97]
- г) системата от такси, дължими на Агенцията в съответствие с член 144, включително размера на таксите, начините на плащане, валутата, датата, на която е дължимо плащането на таксите, датата, която се счита за дата на плащане, последиците от липсата на плащане или закъсняло плащане и плащането на по-малка или по-голяма сума от дължимото, услугите, които могат да бъдат извършвани безплатно, и критериите, според които изпълнителният директор може да упражнява правомощията, посочени в член 144, параграфи 3 и 4.; [Изм. 98]

(112) В Член 145 думите „неговите регламенти за прилагане“ се заменят с „делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент *се заменя със следното:*

„Член 145

Приложими разпоредби

Освен ако настоящият дял не предвижда друго, настоящият регламент и делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент, се прилагат по отношение на всяка заявка за международна регистрация съгласно Протокола за Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, приет в Мадрид на 27 юни 1989 г. (наричани по-нататък съответно „международна заявка“ и „Мадридския протокол“), въз основа на заявка за марка на Европейския съюз или въз основа на марка на Европейския съюз, както и по отношение на посочващи Европейския съюз регистрации на марки в международния регистър, поддържан от Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост (наричани по-нататък съответно „международна регистрация“ и „Международно бюро“).; [Изм. 99]

(113) В член 147 параграфи 4, 5 и 6 се заменят със следното:

„4. Подаването на международна заявка изисква плащане на такса на Агенцията. Когато международната регистрация ще се базира на европейска марка **на Европейския съюз**, след като тя бъде регистрирана, таксата е дължима от датата на регистрацията на европейската марка **марката на Европейския съюз**. Докато изискваната такса не бъде заплатена, се счита, че заявката не е била подадена.

5. ~~Международната заявка трябва да отговаря на формалните условия, установени в съответствие с член 161а, буква а).~~

6. Агенцията проучва дали международната заявка отговаря на условията, предвидени в член 146 и в параграфи 1, 3 и 5 на настоящия член.

7. Агенцията препраща международната заявка на Международното бюро в най-кратък срок.; [Изм. 100]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

(114) Добавя се следният член:

„Член 148а

Нотификация за обявяването на недействителност на основната заявка или на регистрацията

В ~~сро~~ **продължение на период** от пет години от датата на международната регистрация Агенцията нотифицира Международното бюро за **всички** факти и решения, които засягат валидността на заявката за ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз** или регистрацията на ~~европейската~~ **марката на Европейския съюз**, на която се основава международната регистрация.“; [Изм. 101]

~~(115) В член 149 се добавя следното изречение:~~

~~„Искането трябва да отговаря на формалните условия, установени в съответствие с член 161а, буква в)“; [Изм. 102]~~

(116) Член 154, параграф 4 се заличава;

(117) Добавя се следният член:

„Член 154а

Колективни и сертификатни марки

Когато дадена международна регистрация се основава на основната заявка или на основната регистрация, отнасящи се до колективна марка, сертификатна марка или гаранционна марка, **международната регистрация, посочваща Европейския съюз, се разглежда като колективна марка на ЕС. Притежателят на международната регистрация представя правилата, уреждащи използването на марката, както е предвидено в член 67, директно пред** Агенцията ~~сназва процедурите, предвидени в съответствие с член 161а, буква е) в срок от два месеца от датата, на която Международното бюро уведомява Агенцията за международната регистрация.“; [Изм. 103]~~

(118) Член 155 се заличава;

(119) Член 156 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 думите „шест месеца“ се заменят с „един месец **се заменя със следното:**

„2. Възражението се подава в срок от три месеца, който започва да тече един месец след датата на публикуването, предвидена в член 152, параграф 1. Възражението не се счита за подадено, докато не бъде платена таксата за възражение.“; [Изм. 104]

б) параграф 4 се заличава;

(120) Добавят се следните членове:

„Член 158а

Правно действие на вписването на прехвърляния

Вписването на промяна в собствеността на международната регистрация в международния регистър има същото действие като вписването на прехвърляне в регистъра съгласно член 17.

Член 158б

Правно действие на вписването на лицензии и други права

Вписването на лицензия или ограничение на правото на притежателя да се разпорежда по отношение на международната регистрация в международния регистър има същото действие като вписването на лицензия, вещно право, принудително изпълнение или производство по несъстоятелност в регистъра съответно съгласно членове 19, 20, 21 и 22.

Член 158в

Разглеждане на исканията за вписване на прехвърляния, лицензии или ограничения на правото на притежателя да се разпорежда

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Агенцията предава исканията за вписване на промяна в собствеността, лицензия или ограничение на правото на притежателя да се разпорежда, изменение или отмяна на лицензия или премахване на ограничение на правото на притежателя да се разпорежда, които са били депозирани при нея, в Международното бюро ~~в случаите, определени в съответствие с член 161а, буква з).~~; [Изм. 105]

(121) Член 159 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) в посочване на държава членка, която е страна по Мадридския протокол, при условие че на датата, на която е било поискано преобразуването, е било възможно директно да бъде посочена тази държава членка съгласно Мадридския протокол. Прилагат се членове 112, 113 и 114.“;

б) ~~в параграф 2 думите „или Мадридската спогодба“ се заличават~~ **се заменя със следното:**

„2. Заявка за национална марка или посочването на държава членка, договаряща страна по Мадридския протокол [...], в резултат от превръщането на посочването на Европейския съюз чрез международна регистрация се ползват по отношение на въпросната държава-членка от датата на международната регистрация съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол или от датата на разширяването на действието ѝ относно Европейския съюз съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, ако последното е било извършено след международната регистрация, или датата на приоритета на тази регистрация и когато това е успешно, след предходността на марка на тази държава, претендирана съгласно член 153.“; [Изм. 106]

(122) В дял XIII се добавя следният раздел:

„РАЗДЕЛ 4

Възлагане на правомощия

Член 161а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) формалните условия за международна заявка, ~~посочени в член 147, параграф 5,~~ процедурата за разглеждане на международната заявка съгласно член 147, параграф 6 и условията за препращане на международната заявка до Международното бюро съгласно член 147, параграф 4; [Изм. 107]
- б) условията за нотификацията, предвидена в член 148а;
- в) формалните условия за молбата за разширяване на териториалния обхват ~~съгласно член 149, параграф 2,~~ процедурата за проверка на тези условия и условията за препращане на молбата за териториално разширяване на Международното бюро; [Изм. 108]
- г) процедурата за предявяване на претенция за предходност съгласно член 153;
- д) процедурите за проверка на абсолютните основания за отказ по член 154, както и за подаване на възражения и тяхната проверка в съответствие с член 156, включително необходимите съобщения до Международното бюро;
- е) процедурите по отношение на международните регистрации, посочени в член 154а;
- ж) случаите, в които Агенцията нотифицира Международното бюро за обезсилване на действието на международна регистрация съгласно член 158, и информацията, която трябва да се съдържа в тези нотификации;
- з) условията за предаване на исканията, посочени в член 158в, на Международното бюро;
- и) условията, на които трябва да отговаря искането за преобразуване съгласно член 159, параграф 1;
- й) формалните условия за заявките за трансформация, посочени в член 161, и процедурите за такава трансформация;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

к) условията за предоставянето на информация между Агенцията и Международното бюро, включително информацията, която следва да се предостави съгласно ~~член 147, параграф 4~~, член 148а, член 153, параграф 2 и член 158в.; [Изм. 109]

(123) Член 162 се заличава;

(124) Член 163 се заличава;

(125) Добавя се следният член:

„Член 163а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Делегирането на правомощия, посочено в членове 24а, 35а, 45а, 49а, 57а, 65а, 74а, 74к, 93а, 114а, 144а и 161а, се предоставя за неопределен период от време.

3. Делегирането на правомощия, посочено в параграф 2, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет в съответствие с членове 24а, 35а, 45а, 49а, 57а, 65а, 74а, 74к, 93а, 114а, 144а и 161а, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от ~~два~~ **четири** месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“; [Изм. 110]

(126) Член 164 се заличава;

(127) Добавя се следният член:

„Член 165а

Оценка и преразглеждане

1. До 2019 г. и на всеки пет години след това Комисията ~~първо~~ **извършва** оценка на прилагането на настоящия регламент. [Изм. 112]

2. Целта на оценката е да се преразгледа правната рамка на сътрудничеството между Агенцията и централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, с особено внимание към механизма на финансиране. Освен това с оценката се оценява въздействието, ефикасността и ефективността на Агенцията и на нейните работни практики. В хода на оценката по-специално се разглеждат евентуалната необходимост от изменение на правомощията на Агенцията и финансовите последици от такова изменение.

3. Комисията изпраща доклада за оценката заедно със заключенията си по доклада до Европейския парламент, Съвета и управителния съвет. Резултатите от оценката се оповестяват публично.

4. При всяка втора оценка се прави и оценка на резултатите, постигнати от Агенцията, като се вземат предвид нейните цели, правомощия и задачи. Ако Комисията счита, че съществуването на Агенцията вече не е оправдано от гледна точка на възложените ѝ цели, правомощия и задачи, тя може да предложи отмяна на настоящия регламент.“;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

(127а) Добавя се следното приложение:

„Приложение -I

Размери на таксите

Таксите, които следва да се заплащат на Агенцията съгласно настоящия регламент и Регламент (ЕО) № 2868/95, са следните:

1. Основна такса за заявка за индивидуална марка (член 26, параграф 2, правило 4, буква а)	925 EUR
1а. Такса за търсене за заявление за марка на Европейския съюз (член 38, параграф 2, правило 4, буква в)	Сумата от 12 EUR, умножена по броя на централните служби за индустриална собственост, посочени в член 38, параграф 2; тази сума и последващите промени се публикуват от Агенцията в официалния вестник на Агенцията
1б. Основна такса за заявка за индивидуална марка по електронен път (член 26, параграф 2, правило 4, буква а)	775 EUR
1в. Основна такса за заявка за индивидуална марка по електронен път, при използване на онлайн класификационната база данни (член 26, параграф 2, правило 4, буква а)	725 EUR
2. Такса за индивидуална марка за втори клас стоки и услуги (член 26, параграф 2, правило 4, буква б)	50 EUR
2а. Такса за индивидуална марка за трети клас стоки и услуги (член 26, параграф 2, правило 4, буква б)	75 EUR
2б. Такса за индивидуална марка за всеки клас стоки и услуги след трети клас (член 26, параграф 2, правило 4, буква б)	150 EUR
3. Основна такса за заявка за колективна марка (член 26, параграф 2 и член 66, параграф 3, правило 4, буква а) и правило 42)	1 000 EUR
3а. Основна такса за заявка за колективна марка по електронен път, при използване на онлайн класификационната база данни (член 26, параграф 2 и член 66, параграф 3, правило 4, буква а) и правило 42)	950 EUR
4. Такса за колективна марка за втори клас стоки и услуги (член 26, параграф 2 и член 66, параграф 3, правило 4, буква б) и правило 42)	50 EUR
4а. Такса за колективна марка за трети клас стоки и услуги (член 26, параграф 2 и член 66, параграф 3, правило 4, буква б) и правило 42)	75 EUR
4б. Такса за колективна марка за всеки клас стоки и услуги след трети клас (член 26, параграф 2 и член 66, параграф 3, правило 4, буква б) и правило 42)	150 EUR

Вторник, 25 февруари 2014 г.

5. Такса за подаване на възражение (член 41, параграф 3; правило 17, параграф 1)	350 EUR
7. Основна такса за регистрация на индивидуална марка (член 45)	0 EUR
8. Такса за индивидуална марка за всеки клас стоки и услуги след трети клас (член 45)	0 EUR
9. Основна такса за регистрация на колективна марка (член 45 и член 66, параграф 3)	0 EUR
10. Такса за колективна марка за всеки клас стоки и услуги след трети клас (член 45 и член 64, параграф 3)	0 EUR
11. Допълнителна такса за закъсняло плащане на такса за регистрация (член 162, параграф 2, точка 2)	0 EUR
12. Основна такса за подновяване на индивидуална марка (член 47, параграф 1, правило 30, параграф 2, буква а)	1 150 EUR
12а. Основна такса за подновяване на индивидуална марка по електронен път (член 47, параграф 1, правило 30, параграф 2, буква а)	1 000 EUR
13. Такса за подновяване на индивидуална марка за втори клас стоки и услуги (член 47, параграф 1, правило 30, параграф 2, буква б)	100 EUR
13а. Такса за подновяване на индивидуална марка за трети клас стоки и услуги (член 47, параграф 1, правило 30, параграф 2, буква б)	150 EUR
13б. Такса за подновяване на индивидуална марка за всеки клас стоки и услуги след трети клас (член 47, параграф 1, правило 30, параграф 2, буква б)	300 EUR
14. Основна такса за подновяване на колективна марка (член 47, параграф 1 и член 66, параграф 3, правило 30, параграф 2, буква а) и правило 42)	1 275 EUR
15. Такса за подновяване на колективна марка за втори клас стоки и услуги (член 47, параграф 1 и член 66, параграф 3, правило 30, параграф 2, буква б) и правило 42)	100 EUR
15а. Такса за подновяване на колективна марка за трети клас стоки и услуги (член 47, параграф 1 и член 66, параграф 3, правило 30, параграф 2, буква б) и правило 42)	150 EUR
15б. Такса за подновяване на колективна марка за всеки клас стоки и услуги след трети клас (член 47, параграф 1 и член 66, параграф 3, правило 30, параграф 2, буква б) и правило 42)	300 EUR

Вторник, 25 февруари 2014 г.

16. Допълнителна такса за закъсняло плащане на таксата за подновяване или закъсняло подаване на искането (член 47, параграф 3, правило 30, параграф 2, буква в)	25 % от закъснялата такса за подновяване, но не повече от 1 150 EUR
17. Такса за заявление за отмяна или за обявяване на недействителност (член 56, параграф 2, правило 39, параграф 1)	700 EUR
18. Такса за обжалване (член 60, правило 49, параграф 3)	800 EUR
19. Такса за заявление за <i>restitutio in integrum</i> (член 81, параграф 3)	200 EUR
20. Такса за искане за преобразуване на заявка за марка на Европейския съюз или на марка на Европейския съюз (член 113, параграф 1, във връзка също с член 159, параграф 1; правило 45, параграф 2, във връзка също с правило 123, параграф 2)	200 EUR
а) в заявка за национална марка;	
б) в регистрация с посочване на държава членка, страна по Мадридската спогодба	
21. Такса за продължаване на производството (член 82, параграф 1)	400 EUR
22. Такса за обявяване на разделяне на регистрирана марка на Европейския съюз (член 49, параграф 4) или заявка за марка на Европейския съюз (член 44, параграф 4):	250 EUR
23. Такса за заявление за регистриране на лицензия или друго право върху регистрирана марка на Европейския съюз (член 162, параграф 2, буква в), правило 33, параграф 2) или за заявка за марка на Европейския съюз (член 157, параграф 2, буква г), правило 33, параграф 4):	200 EUR на регистрация, но при подаване на повече от едно искания в едно и също заявление или едновременно, общата сума не надхвърля 1 000 EUR
а) предоставяне на лицензия;	
б) прехвърляне на лицензия;	
в) учредяване на право <i>in rem</i> ;	
г) прехвърляне на право <i>in rem</i> ;	
д) марка за принудително изпълнение;	
24. Такса за заличаване на регистрация на лицензия или друго право (член 162, параграф 2, буква д), правило 35, параграф 3)	200 EUR на заличаване, но при подаване на повече от едно искания в едно и също заявление или едновременно, общата сума не надхвърля 1 000 EUR
25. Такса за изменение на регистрирана марка на Европейския съюз (член 162, параграф 2, буква д) правило 25, параграф 2)	200 EUR

Вторник, 25 февруари 2014 г.

26. Такса за издаване на копие от заявката за марка на Европейския съюз (член 162, параграф 2, буква й), правило 89, параграф 5), препис от удостоверение за регистрация (член 162, параграф 2, буква б), правило 24, параграф 2) или извлечение от регистъра (член 162, параграф 2, буква ж), правило 84, параграф б):	
а) незаверено копие или извлечение;	10 EUR
б) заверен препис или извлечение;	30 EUR
27. Такса за проверка на досие (член 162, параграф 2, буква з), правило 89, параграф 1)	30 EUR
28. Такса за издаване на копие на документите на досиетата (член 162, параграф 2, буква и), правило 89, параграф 5):	
а) незаверено копие;	10 EUR
б) заверено копие;	30 EUR
плюс за всяка страница, надхвърляща 10	1 EUR
29. Такса за съобщаване на съдържаща се в дадено досие информация (член 162, параграф 2, буква к), правило 90)	10 EUR
30. Такса за преразглеждане на определянето на разностите, подлежащи на възстановяване (член 162, параграф 2, буква л), правило 94, параграф 4)	100 EUR
31. Такса за подаване на международна заявка в Агенцията (член 147, параграф 5)“	300 EUR

[Изм. 111]

Член 1а

Регламент (ЕО) № 2868/95 се изменя, както следва:

- (1) Правило 4 се заличава;
- (2) Правило 30, параграф 2 се заличава. [Изм. 113]

Член 1б

Регламент (ЕО) № 2869/95 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се разбират като позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложението (*). [Изм. 114]

(*) Таблицата на съответствието ще бъде изготвена при сключването на междуинституционално споразумение по настоящия регламент.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на [посочете дата 90 дни след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*].

Член 1, параграф 9, параграф 10, буква б), параграфи 21, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 34, 37, 38, 41, 44, 46, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 88, 89, 93, 94, параграф 99, доколкото той се отнася до член 128, параграф 4, буква н), параграф 101, параграф 103, буква б), параграф 105, буква г), параграфи 112, 113, 114, 115, 117, 120, 123 и 124 се прилагат от [посочете първия ден на първия месец след 18 месеца от датата, посочена в първия параграф].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в ...,

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0119

Законодателства на държавите членки относно марките ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (преработен текст) (COM(2013)0162 — C7-0088/2013 — 2013/0089(COD))

(Обикновена законодателна процедура — преработка)

(2017/C 285/35)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2013)0162),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 114 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (C7-0088/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 11 юли 2013 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид Междуинституционалното споразумение от 28 ноември 2001 г. относно по-структурирано използване на техниката за преработване на нормативни актове ⁽²⁾,
 - като взе предвид членове 87 и 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становищата на комисията по международна търговия и на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (A7-0032/2014),
- A. като има предвид, че съгласно становището на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията въпросното предложение не съдържа никакви изменения по същество освен тези, които са идентифицирани като такива в предложението, и че по отношение на кодификацията на непроменените разпоредби на предишните актове с въпросните изменения предложението се свежда до обикновена кодификация на съществуващите актове, без промяна по същество;
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене, като взема предвид препоръките на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията;
 2. Изисква Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2013)0089

Позиция на европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (преработен текст)

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114, **параграф 1** от него, **[Изм. 1]**

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 42.

⁽²⁾ ОВ С 77, 28.3.2002 г., стр. 1.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,
след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,
като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,
в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,
като имат предвид, че:

- (1) Трябва да бъдат направени определен брой изменения в Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾. С оглед постигане на яснота посочената директива следва да бъде преработена.
- (2) С Директива 2008/95/ЕО бяха хармонизирани някои основни материалноправни разпоредби в областта на марките, за които, към момента на приемането ѝ, се считаше, че най-пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, поради факта че възпрепятстват свободното движение на стоки и свободата на предоставяне на услуги в Съюза.
- (3) Защитата на марките в държавите членки съществува редом с наличната на равнището на Съюза защита, осигурена от марките на Общността, които представляват единни по своя характер права върху интелектуална собственост, валидни на цялата територия на Съюза, в съответствие с предвиденото в Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета ⁽⁴⁾. Съжителството на системи на марки на национално равнище и на равнището на Съюза фактически е крайъгълен камък в подхода на Съюза към защитата на интелектуалната собственост.
- (4) В допълнение към съобщението на Комисията от 16 юли 2008 г. относно Европейска стратегия за правата върху индустриална собственост ⁽⁵⁾ Комисията извърши обстойна оценка на функционирането на системата на марките в Европа като цяло както на равнището на Съюза, така и на национално равнище, включително и на взаимодействието между тях.
- (5) В своите заключения от 25 май 2010 г. относно бъдещото преразглеждане на системата на търговските марки в Европейския съюз ⁽⁶⁾ Съветът призова Комисията да представи предложения във връзка с преразглеждането на Регламент (ЕО) № 207/2009 и на Директива 2008/95/ЕО. В процеса на преразглеждане на директивата следва да се предвидят мерки за по-пълното ѝ хармонизиране с Регламент (ЕО) № 207/2009, с което се очаква да бъдат намалени случаите на разминаване в уредбата на системата на марките в Европа като цяло, **като същевременно се поддържа националната закрила на търговските марки като привлекателен вариант за заявителите. В този контекст следва да бъде гарантирано отношението на взаимно допълване между системата на търговски марки на Европейския съюз и на националните системи на търговски марки.** [Изм. 2]
- (6) В съобщението си, озаглавено „Единен пазар за правата върху интелектуална собственост“ от 24 май 2011 г. ⁽⁷⁾, Комисията направи извода, че за да може да бъде отговорено на нарастващите очаквания на заинтересованите лица за все по-бързи, по-висококачествени и по-стандартизирани системи за регистрация на търговски марки, които трябва да са по-последователни, по-лесни за използване, по-достъпни и по-съвременни от технологична гледна точка, системата на търговските марки в Европа като цяло трябва да бъде осъвременена и адаптирана към епохата на интернет.
- (7) Проведените консултации и оценяване в хода на подготовката на настоящата директива показаха, че независимо от предишната частична хармонизация на националните законодателства, европейската бизнес среда продължава да бъде твърде нееднородна, което ограничава възможностите за достъп до защитата, осигурявана от марките като цяло, и по този начин има пагубен ефект върху конкурентоспособността и растежа.
- (8) Поради това, с цел да се спомогне за постигането на целта за насърчаване и изграждане на добре функциониращ единен пазар и да се улесни придобиването и защитата на търговски марки в Съюза, е необходимо да се разшири ограниченият обхват на сближаването, постигнат с Директива 2008/95/ЕО, като то обхване всички аспекти на материалното право в областта на марките, уреждащо марките, защитени чрез регистрация, по силата на Регламент (ЕО) № 207/2009.
- (9) С цел улесняване на регистрацията на марки и на нейното управление в целия Европейски съюз, е особено важно сближаването да обхване не само материалноправните разпоредби, но и процесуалните правила. Поради това следва да се хармонизират основните процесуални правила в държавите членки и в системата на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз**, включително онези от тях, чиито различия причиняват сериозни проблеми, що се

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 42.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г.

⁽³⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 299, 8.11.2008 г., стр. 25).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността (ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ ОВ С 140, 29.5.2010 г., стр. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

отнася до функционирането на вътрешния пазар. По отношение на производствата, уредени в националното право, е достатъчно да се определят основните принципи, като на държавите членки се даде свободата да въведат по-детайлни правила.

- (10) От изключително важно значение е да се гарантира, че регистрираните марки се ползват с една и съща защита в правните системи на всички държави членки и че защитата на марките на национално равнище е същата като защитата на ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз**. Подобно на разширената защита, предоставена на ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз**, които се ползват с репутация в Съюза, разширена защита следва да бъде предоставена и на национално равнище за всички регистрирани марки, които се ползват с известност в съответната държава членка. **[Изм. 3. Това изменение се прилага за целия текст]**
- (11) Директивата не следва да лишава държавите членки от правото да продължат да защитават марките, придобити чрез използване, но следва да отчита съществуването им само доколкото имат отношение към марките, придобити чрез регистрация.
- (12) Постигането на целите, към които е насочено сближаването на законодателствата, изисква условията за придобиване и запазване на правата върху регистрирана марка по принцип да бъдат идентични във всички държави членки.
- (13) За тази цел е необходимо да бъдат изброени примери за знаци, които могат да съставляват марка, при условие че тези знаци могат да послужат за разграничаване на стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия. С оглед да се постигнат целите на системата за регистрация на марки, а именно за да се гарантират ~~нужните~~ правна сигурност и добро управление, също така е от особено ~~важно~~ **голямо** значение да се заложи изискването знакът да може да бъде представен **в регистъра** по начин, който ~~позволява да се определи точният обект на защитата~~ **е ясен, точен, независим, лесно достъпен, устойчив и обективен**. Поради това следва да бъде разрешено даден знак да бъде представен чрез всяка подходяща форма, а не непременно чрез графични средства, доколкото представянето **използва широко разпространена технология** и дава достатъчно гаранции за тази цел. **[Изм. 4]**
- (14) Освен това основанията за отказ или недействителност във връзка със самата марка, включително липсата на всякакъв отличителен характер, или конфликти между марката и по-ранни права, следва да бъдат изброени изчерпателно, дори и ако някои от тези основания са посочени като възможност в отделни държави членки, които поради това могат да запазят или да въведат тези основания в своето законодателство.
- (15) С цел да се гарантира, че равнищата на закрила, предоставени на географските указания от други инструменти на правото на Съюза, се прилагат еднакво и в пълна степен при проучването на абсолютните и относителните основания за отказ на цялата територия на Съюза, в настоящата директива следва да бъдат включени същите разпоредби, свързани с географските указания, като съдържащите се в Регламент (ЕО) № 207/2009.
- (16) Защитата, предоставена от регистрирана марка, чиято функция именно е да гарантира марката като обозначение за произход, следва да е абсолютна при идентичност между марката и знака и между стоките или услугите. Защитата следва да се прилага и в случай на сходство между марката и знака и между стоките или услугите. Необходимо е понятието за сходство да се тълкува във връзка с вероятността от объркване. Вероятността от объркване, чиято преценка зависи от множество елементи и особено от признаването на марката на пазара, от връзката, която може да се направи с използвания или регистрирания знак, от степента на сходство между марката и знака, и между обозначените стоки или услуги, следва да съставлява конкретно условие за такава защита. Начините, по които се установява вероятността от объркване, и по-специално тежестта на доказване, следва да бъдат уредени от националните процесуални правила, които настоящата директива не следва да засяга.
- (17) С цел да се гарантира правната сигурност и пълното съответствие с принципа за приоритет, съгласно който по-рано регистрирана марка има предимство пред по-късно регистрирани марки, е необходимо да се предвиди, че упражняването на правата, предоставени от марка, не следва да засяга правата на притежателите ѝ, придобити преди подаването на заявката или датата на приоритет на марката. Това е в съответствие с член 16, параграф 1 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост от 15 април 1994 г. (наричано по-долу „Споразумението ТРИПС“) ⁽¹⁾.
- (18) Целесъобразно е да се предвиди, че нарушение на марка може да бъде установено само ако бъде констатирано, че марката или знакът, с които е извършено нарушението, се използват в търговската практика за отличаване на търговския произход на стоки или услуги. Използването за други цели следва да бъде уредено по силата на националното право.

⁽¹⁾ ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 213.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (19) ~~С цел да се гарантира правната сигурност и за по-голяма яснота е необходимо да се поясни, че не само в случай на сходство, но също така и в случай на идентичен знак, използван за идентични стоки или услуги, на дадена марка се предоставя защита само ако и доколкото основната функция на марката, която се състои в гарантиране на търговския произход на стоките или услугите, е засегната по неблагоприятен начин. [Изм. 5]~~
- (20) Поради това нарушенията на марка следва да включват също така и използването на знака като търговско наименование или подобно указание, при условие че използването се прави за целите на отличаването на търговския произход на стоките или услугите.
- (21) С цел да се гарантира правната сигурност и пълното съответствие със законодателството на Съюза, е целесъобразно да се предвиди, че притежателят на марка следва да има право да забрани на трето лице да използва знак в сравнителна реклама, когато такава сравнителна реклама е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (22) С цел укрепване на защитата на марките и по-ефективна борба с фалшифицирането, **без да се засягат правилата на СТО, и по-конкретно член V от ГАТТ относно свободата на транзитното прелинаване**, притежателят на регистрирана марка следва да има право да забрани на трети лица да внасят стоки на митническата територия на държавата членка без да бъдат пуснати в свободно обращение на тази територия, когато такива стоки идват от трети ~~страна~~ **държави** и върху тях е поставена без разрешение марка, която по същество е идентична с марката, регистрирана по отношение на такива стоки. **Това следва да не засяга безпроблемния превоз на генерични лекарства в съответствие с международните задължения на Европейския съюз, и по-конкретно отразените в Декларацията относно Споразумението ТРИПС и общественото здраве, приета на 14 ноември 2001 г. в Доха от Министерската конференция на СТО.** [Изм. 55]
- (22a) **Притежателят на търговска марка има право да предприеме съответните правни действия, включително, *inter alia*, право да поиска от националните митнически органи да предприемат действия по отношение на стоките, за които се счита, че нарушават правата на притежателя на марката, като например задържане и унищожаване в съответствие с Регламент (ЕО) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾. Митническите органи следва да извършват съответните процедури, предвидени в Регламент (ЕО) № 608/2013, по искане на даден притежател на марка и въз основа на критериите за анализ на риска.** [Изм. 7]
- (22б) **Член 28 от Регламент (ЕО) № 608/2013 предвижда, че притежателят на правото носи отговорност пред държателя на стоките, когато, *inter alia*, впоследствие бъде установено, че въпросните стоки не нарушават право на интелектуалната собственост.** [Изм. 8]
- (22в) **Държавите членки следва да предприемат подходящи мерки с оглед на гарантирането на безпроблемния превоз на генерични лекарства. Следователно притежател на марка не следва да има право да възпрепятства трета страна да внася стоки, в контекста на търговска дейност, на митническата територия на държавата членка въз основа на сходства, привидни или действителни, между международното непатентовано наименование (INN) за активната съставка на лекарствата и регистрирана марка.** [Изм. 9]
- (23) С цел по-ефективно да се предотвратява въвеждането на **фалшифицирани** стоки, предмет на нарушение, особено в контекста на продажбите по интернет, **доставяни в пакети пратки съгласно определението на Регламент (ЕО) № 608/2013**, притежателят на марка с действителна регистрация следва да има право да забрани вноса на посочените стоки в Съюза в случаите, при които само изпращачът на стоките действа с търговска цел **фалшифицираните стоки осъществява търговска дейност. В случаите, когато са предприети такива мерки, физическите или юридическите лица, които са поръчали стоките, се уведомяват за причината за мерките, както и за техните законни права по отношение на изпращача.** [Изм. 10]
- (24) С цел да се даде възможност на притежателите на регистрирани марки за по-ефективна борба срещу фалшифицирането, те следва да имат право да забранят поставянето върху стоките на марка, предмет на нарушение, както и извършването на подготвителни действия преди това поставяне.
- (25) Изключителните права, предоставяни от марка, не дават право на притежателя да забрани използването на знаци или означения, които се използват по честен начин и в съответствие с почтените практики в областта на промишлеността и търговията. С цел да се създадат равни условия за търговските наименования и марките, предвид факта, че за търговските наименования редовно се предоставя неограничена защита срещу по-късни марки, подобна употреба

⁽¹⁾ Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ L 181, 29.6.2013 г., стр. 15).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

следва да се разбира като включваща използването само на лични имена. Тя трябва също така да включва използването на описателни или неотличителни знаци или означения като цяло. Освен това притежателят следва да няма право да препятства като правило честното и почтено използване на марката за идентифициране или обозначаване на стоки или услуги като негови собствени.

- (26) От принципа на свободно движение на стоки следва, че притежателят на марка не трябва да може да забранява използването ѝ от трето лице във връзка със стоки, които са били пуснати в обращение в Съюза под тази марка от него самия или с негово съгласие, освен ако притежателят има основателни причини да се противопостави на последващи продажби на стоките.
- (27) С оглед на правната сигурност и без несправедливо накърняване на интересите на притежателя на по-ранна марка, е важно да се предвиди, че последният вече не може да иска обявяване на недействителност, нито да се противопостави на използването на марка, по-късна от неговата собствена, чиято употреба съзнателно е търпял през достатъчно продължителен период, освен ако заявката за по-късната марка е подадена недобросъвестно.
- (28) С цел да се гарантира правната сигурност и да се запазят правата, свързани със законно придобитите марки, е целесъобразно и необходимо, без да се засяга принципът, според който по-късната марка не може да бъде противопоставена на по-ранната марка, да се предвиди, че притежателите на по-ранни марки не следва да имат право да се сдобият с отказ или обявяване на недействителност или да се противопоставят на използването на последваща марка, когато тя е придобита в момент, в който по-ранната марка е подлежала на обявяване за недействителна или на отмяна, например тъй като все още не е придобила отличителност чрез използване, или когато не е било възможно по-ранната марка да бъде противопоставена на последващата марка, тъй като не са били приложими необходимите условия, например когато по-ранната марка все още не се е сдобила с известност.
- (29) Марките изпълняват предназначението си да отличават стоките или услугите и да дават възможност на потребителите да правят информиран избор само когато действително се използват на пазара. Изискване за използване освен това е необходимо с цел да се намали общият брой на марките, които са регистрирани и защитени в Съюза, а оттук и броят на възникващите конфликти между тях. Поради това е от особено важно значение да се заложи изискването регистрираните марки действително да се използват във връзка със стоките или услугите, за които са регистрирани, или, ако не се използват, да подлежат на отмяна **в срок от пет години след датата на регистрация.** [Изм. 11]
- (30) Съответно отделната регистрирана марка следва да бъде защитена само доколкото действително се използва, като по-ранна регистрирана марка не би следвало да дава възможност на нейния притежател да я противопостави на по-късна марка или да иска обявяването на последната за недействителна, ако същият притежател не е започнал реално да използва своята марка. Освен това държавите членки следва да предвидят, че марката не може да бъде успешно противопоставена в производство за установяване на нарушение, ако се установи в резултат на възражение, че марката може да бъде отменена или — в случай на преявен иск, който има за предмет по-късно право — че е можело да бъде отменена към момента на придобиване на по-късното право.
- (31) Целесъобразно е да се предвиди, че когато е била претендирана предходност за национална марка спрямо ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз** и след това националната марка е била обект на отказ от права или е изтекъл срокът ѝ на защита, валидността на тази национална марка все още може да бъде оспорена. Оспорването следва да се сведе до ситуациите, при които националната марка е можело да бъде обявена за недействителна или да бъде отменена към момента на заличаване на марката от регистъра.
- (32) От съображения за съгласуваност и с цел да се улесни използването в търговската дейност на марките в Съюза, правилата, приложими за марките като обекти на собственост, следва да се хармонизират с вече въведените за ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз** правила и следва да включват правила относно предаването и прехвърлянето, лицензиите, вещните права, принудителното изпълнение и производствата по несъстоятелност.
- (33) Колективните марки се оказали полезен инструмент за промотиране на стоки или услуги със специфични общи характеристики. Поради това е целесъобразно националните колективни марки да се подчинят на правила, които са сходни с правилата, приложими за европейските колективни марки.
- (34) С цел да се подобри и улесни достъпът до защита на марките и да се повиши правната сигурност и предвидимост, производството за регистрация на марки в държавите членки следва да бъде ефективно и прозрачно и да се придържа към правила, сходни с приложимите за ~~европейските~~ **марките на Европейския съюз** правила. ~~С цел да се постигне съгласуваност и балансирана система на марките както на национално равнище, така и на равнището на Съюза, всички централни ведомства в областта на интелектуалната собственост на държавите членки следва да сведат извършването от тях служебно разглеждане във връзка с определяне на това дали дадена марка отговаря на условията за регистрация само до отсъствието на абсолютни основания за отказ. Това обаче не следва да бъде в ущърб на правото на тези ведомства по искане на заявителите да търсят по-ранни права с чисто информативна цел и без с това да се накърнява или това да има обвързващо действие за последващия процес на регистрация, в т.ч. произтичащите от него производства по опозиция. На държавите членки следва да се предостави свобода да вземат решение дали да провеждат служебно разглеждане на относителните основания за отказ.~~ [Изм. 12]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (35) С цел да се гарантира правната сигурност по отношение на обхвата на правата върху марки и да се улесни достъпът до защита на марката, определянето и класифицирането на стоки и услуги, обхванати от използването на дадена марка, следва да се придържат към едни и същи правила във всички държави членки и да бъдат хармонизирани с приложимите за ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз** правила. С цел да се даде възможност на компетентните органи и на икономическите оператори да определят обхвата на търсената с марката защита единствено въз основа на подадената заявка, посочването на стоките и услугите следва да бъде достатъчно ясно и прецизно. При използването на общи понятия следва да се приеме, че в тях се включват само стоките и услугите, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на понятието.
- (36) С цел осигуряване на ефективна защита на марките, държавите членки следва да осигурят достъп до ефикасно административно производство по опозиция, даващо възможност на носителите на права върху по-ранни марки да подадат опозиция срещу регистрацията на заявена марка. Освен това, с цел да се въоръжат с ефикасни средства за отмяна или обявяване на марките за недействителни, държавите членки следва да предвидят административно производство за отмяна или обявяване на недействителност, сходно с приложимото за ~~европейските марки~~ **марките на Европейския съюз** на равнището на Съюза.
- (37) Централните ведомства в областта на интелектуалната собственост в държавите членки следва да сътрудничат помежду си и с Агенцията на Европейския съюз за ~~марките, дизайнните и моделите~~ **интелектуална собственост** (наричана по-долу „Агенцията“) във всички области на регистрацията и управление на марките с цел насърчаване на сближаването на практиките и на използваните инструменти, например посредством създаването и текущото обновяване на общи или свързани помежду им бази данни и портали с цел консултиране и за изследователски цели. Ведомствата на държавите членки и Агенцията следва да си сътрудничат и във всички останали сфери на тяхната дейност, имащи отношение към защитата на марките в Съюза.
- (38) Настоящата директива не следва да изключва възможността към марките да бъдат прилагани правни разпоредби на държавите членки извън правото в областта на марките, например разпоредбите за нелоялна конкуренция, гражданска отговорност или защита на потребителите.
- (39) Всички държави членки са обвързани от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост (Парижката конвенция) и Споразумението ТРИПС. Необходимо е разпоредбите на настоящата директива изцяло да съответстват на тези на посочената конвенция и на посоченото споразумение. Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите членки, които произтичат от тази конвенция и това споразумение. При необходимост следва да се прилага член 351, втора алинея от Договора.
- (40) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното право следва да се сведе само до онези разпоредби, които съставляват изменение по същество спрямо предишната директива. Задължението за транспониране на разпоредбите, които остават непроменени, произтича от предишната директива.
- (41) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите членки относно срока за транспониране в националното право на Директива 2008/95/ЕО, посочен в приложение I, част Б към същата директива.
- (41a) **Беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните в съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, като той представи своето становище на 11 юли 2013 г.⁽²⁾, [Изм. 13]**

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Глава 1

Общи разпоредби

Член 1

Приложно поле

Настоящата директива се прилага към всички марки за стоки или услуги, които са предмет на регистрацията или на заявяване за регистрацията **в отделна държава членка** като индивидуална, колективна, гаранционна или сертификатна марка **в отделна държава членка**, или които подлежат на регистрацията или на заявяване за регистрацията в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс или на международна регистрацията, която има действие в отделна държава членка. **[Изменение, което не се отнася за всички езикови версии]**

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ C 32, 4.2.2014 г., стр. 23.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „ведомство“ означава централното ведомство за индустриална собственост на държавата членка или Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, на което е поверена регистрацията на марки;
- б) „Агенция“ означава Агенцията на Европейския съюз за ~~марките, дизайнните и моделите~~ **интелектуална собственост**, учредена в съответствие с член 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009; **[Изм. 15. Това изменение се прилага за целия текст]**
- в) „регистър“ означава воден от ведомство регистър на марки;
- ва) **„по-ранни марки“ означава:**
- i) **марки, датата на заявка за регистрация на които е по-ранна от датата на заявката за регистрация на марката, като се вземат предвид по целесъобразност приоритетите, претендирани по отношение на тези марки:**
 - **марки на Европейския съюз;**
 - **марки, регистрирани в държавата членка, а за Белгия, Люксембург или Нидерландия — в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;**
 - **международно регистрирани марки, илащи действие в държавата членка;**
 - ii) **марки на Европейския съюз, които основателно претендират предходност в съответствие с Регламент (ЕО) № 207/2009 по отношение на марка по подточка i), второ и трето тире, дори и когато последната марка е била обект на отказ от права или е с изтекъл срок на защита;**
 - iii) **заявки за марки по подточки i) и ii), ако те бъдат регистрирани;**
 - iv) **марки, които към датата на подаване на заявка за регистрация на марката или съответно на приоритета, претендиран по отношение на заявката за регистрация на марката, са всеобщо известни в държавата членка в списъла, в който е използвано понятието „всеобщо известна“ в член ба от Парижката конвенция. [Изм. 16]**
- вб) **„гаранционна или сертификатна марка“ означава марка, която е посочена като такава при подаване на заявката и годна да отличава стоките или услугите, които са сертифицирани от притежателя на марката по отношение на географския произход, материала, метода на производство на стоките или способа на предоставяне на услугите, качеството, точността или други характеристики, от стоките и услугите, които не са сертифицирани. [Изм. 17]**
- вв) **„колективна марка“ означава марка, която е описана като такава при заявяването ѝ и която е способна да отличава стоките или услугите на членовете на сдружение, което е притежател на марката, от стоките или услугите на други предприятия. [Изм. 18]**

Глава 2

Право в областта на марките

Раздел 1

Знаци, от които може да се състои марката

Член 3

Знаци, от които може да се състои марката

Марка може да се състои от всеки знак, по-специално думи, включително лични имена, рисунки, букви, цифри, цветове като такива, формата на стоката или на нейната опаковка или звуци, при условие че **се използва общодостъпна технология** и тези знаци могат:

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- а) да отличават стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия; **и**
- б) да бъдат представени **в регистъра** по начин, който дава възможност на компетентните органи и на обществеността да определят точния обект на защитата, която се предоставя на притежателя на марката. [Изм. 19]

Раздел 2

Основания за отказ или недействителност

Член 4

Абсолютни основания за отказ или недействителност

1. Не се регистрират, а ако бъдат регистрирани, подлежат на обявяване за недействителни:

- а) знаци, които не могат да съставляват марка;
- б) марки, които са лишени от отличителен характер;
- в) марки, състоящи се изключително от знаци или означения, които могат да послужат в търговската дейност за указване на вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или времето на производство на стоките или предоставяне на услугите, или на други характеристики на стоките или услугите;
- г) марки, състоящи се изключително от знаци или означения, които са станали обичайни в говоримия език или в добросъвестната и трайно установена търговска практика;
- д) знаци, които се състоят изключително от:
 - i) формата, която произтича от естеството на самите стоки; или
 - ii) формата на стоките, която е нужна за постигане на технически резултат;
 - iii) формата, която придава значителна стойност на стоките;
- е) марки, които противоречат на обществения ред или на добрите нрави;
- ж) марки, които могат да въведат в заблуждение обществото, например по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите;
- з) марки, които не са получили разрешение от компетентните органи и трябва да бъдат отказани или обезсилени в съответствие с член 6б от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, наричана по-долу „Парижката конвенция“;
- и) марки, които са освободени от регистрация и не могат да продължат да се използват съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи закрила на наименованията за произход и географските указания;
- й) марки, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи закрила на **спиртни напитки**, традиционни наименования за вина и храни с традиционно специфичен характер; [Изм. 20]
- йа) **марки, които съдържат или се състоят от по-ранно сортово наименование, регистрирано за същия вид продукт в съответствие с Регламент (ЕО) № 2100/94⁽¹⁾.** [Изм. 21]

2. Параграф 1 се прилага, независимо че мотивите за отказ съществуват:

- а) в държави-членки извън онези, в които е подадена заявката за регистрация;
- б) само когато марка на чужд език е преведена или транскрибирана на произволна писменост или официален език на държавите-членки. [Изм. 22]

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

3. Марка подлежи на обявяване за недействителна, когато заявката за регистрация на марката е подадена недобросъвестно от заявителя. Всяка държава членка също така може да предвиди, че подобна марка не се регистрира.
4. Всяка държава членка може да предвиди, че регистрацията на дадена марка се отказва или, ако бъде регистрирана, тя подлежи на обявяване за недействителна, ако и доколкото:
 - а) използването на марката може да бъде забранено по силата на правни разпоредби извън нормативната уредба на марките на съответната държава членка или на Съюза;
 - б) марката включва знак с особена символична стойност, по-специално религиозен символ;
 - в) марката включва символи, емблеми или гербове, с изключение на посочените в член 6б от Парижката конвенция, и които представляват обществен интерес, освен ако компетентните органи не са разрешили регистрацията ѝ в съответствие със законодателството на държавата членка.
5. Не се отказва регистрация на марка, а ~~регистрираната марка не се обявява за недействителна~~ в съответствие с параграф 1, буква б), в) или г), ако преди датата на заявката за регистрация, ~~или след датата на регистрация,~~ и след използването на марката тя е придобила отличителен характер. **Регистрирана марка не се обявява за недействителна в съответствие с параграф 1, буква б), в) или г), ако преди датата на заявката за недействителност и след използването на марката тя е придобила отличителен характер. [Изм. 23]**
6. Всяка държава членка може да предвиди, че параграф 5 се прилага и когато отличителният характер е придобит след датата на заявката за регистрация и преди датата на регистрацията.

Член 5

Относителни основания за отказ или недействителност

1. Марка не се регистрира, а ако бъде регистрирана, подлежи на обявяване за недействителна:
 - а) ако е идентична с по-ранна марка и стоките или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, са идентични със стоките или услугите, за които е защитена по-ранната марка;
 - б) ако поради нейната идентичност или сходство с по-ранната марка и идентичността или сходството на стоките или услугите, за които марките се отнасят, съществува вероятност от объркване в общественото съзнание; вероятността от объркване включва вероятност от свързване с по-ранната марка.
2. ~~„По-ранни марки“ по смисъла на параграф 1 са:~~
 - а) ~~марки, датата на заявка за регистрация на които е по-ранна от датата на заявката за регистрация на марката, съответно е оглед на приоритетите, претендирани по отношение на тези марки, и които марки принадлежат към следните категории:~~
 - i) европейски марки;
 - ii) марки, регистрирани в държавата членка, а за Белгия, Люксембург или Нидерландия — в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;
 - iii) международно регистрирани марки, имащи действие в държавата членка;
 - б) ~~европейски марки, които основателно претендират предходност в съответствие с Регламент (ЕО) № 207/2009 по отношение на марка по буква а), подточки ii) и iii), дори и когато последната марка е била обект на отказ от права или е е изтекъл срок на защита;~~
 - в) ~~заявки за марки по букви а) и б), ако те бъдат регистрирани;~~
 - г) ~~марки, които към датата на подаване на заявка за регистрация на марката, или съответно на приоритета, претендиран по отношение на заявката за регистрация на марката, са общоизвестни в държавата членка по смисъла, в който понятието „всеобщо известна“ е използвано в член 6а, от Парижката конвенция. [Изм. 24]~~
3. Марка не се регистрира, а ако бъде регистрирана, подлежи на обявяване за недействителна:
 - а) ако е идентична или сходна с по-ранна марка, независимо дали стоките или услугите, за които тя е заявена или регистрирана, са идентични, сходни или не са сходни с тези, за които е регистрирана по-ранната марка, ако по-ранната марка се ползва с известност в държава **държавата** членка, **по отношение на която е подадена заявка за регистриране** или **в която марката е регистрирана**, или в случай на европейска марка **на Европейския съюз, ако** се ползва с известност в Съюза и използването без основание на по-късната марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би им навредило; [Изм. 25]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- б) когато тя е заявена за регистрация от агента или представителя на притежателя на марката, от негово собствено име и без съответно разрешение от притежателя, освен ако този агент или представител не обоснове действията си;
- в) когато има вероятност марката да бъде обърквана с по-ранна марка, защитена извън Съюза, при условие че към датата на подаване на заявката марката все още е реално използвана и че заявителят е действал недобросъвестно.
- ~~г) ако е освободена от регистрация и не може да продължи да се използва съгласно законодателството на Съюза, предвиждащо закрила на наименованията за произход и географските указания. [Изм. 26]~~
4. Всяка държава членка може да предвиди марката да не бъде регистрирана, а ако е регистрирана, да подлежи на обявяване за недействителна, когато и доколкото:
- а) права върху нерегистрирана марка или друг знак, използван в търговската дейност, са придобити преди датата на заявяване за регистрация на последващата марка или съответно преди датата на приоритет, претендирана за заявката за регистрация на последващата марка, и тази нерегистрирана марка или друг знак предоставят на притежателя си право да забрани използването на по-късна марка;
- б) използването на марката може да бъде забранено на основание на по-ранно право, различно от правата по параграф 2 и по буква а) от настоящия параграф, и по-специално:
- i) право на име;
- ii) право на изображение;
- iii) авторско право;
- iv) право на индустриална собственост.
5. При определени обстоятелства държавите членки ~~могат да разрешат~~ **разрешават** регистрацията да не се отказва или марката да не се обявява за недействителна, ако притежателят на по-ранната марка или друго по-ранно право се съгласи с регистрацията на по-късната марка. [Изм. 27]
6. Всяка държава членка може да предвиди, че чрез дерогация от параграфи 1—5 основанията за отказ или за недействителност на регистрация, приложими в тази държава преди датата на влизане в сила на разпоредбите за въвеждане на Директива 89/104/ЕИО, се прилагат за марки, заявката за които е подадена преди тази дата.

Член 6

A posteriori установяване на недействителност или отмяна на марка

Когато се претендира предходност за национална марка, която е била обект на отказ от права или е с изтекъл срок на защита, спрямо ~~европейска~~ марка **на Европейския съюз**, недействителността или отмяната на националната марка може да бъде установена *a posteriori*, при условие че също така е било възможно недействителността или отмяната да бъде обявена към момента, в който марката е станала обект на отказ или е изтекъл срокът ѝ на защита. В този случай предходността престава да поражда правно действие.

Член 7

Основания за отказ или недействителност само по отношение на някои от стоките или услугите

Когато съществуват основания за отказ на регистрация или за недействителност на марка само по отношение на някои от стоките или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, отказът на регистрация или недействителността засягат само тези стоки или услуги.

Член 8

Липсата на отличителен характер или известност при по-ранна марка, като пречка за обявяването за недействителна на регистрирана марка

Регистрирана марка не се обявява за недействителна на основата на по-ранна марка в следните случаи:

- а) когато по-ранната марка, която подлежи на обявяване за недействителна на основание член 4, параграф 1, буква б), в) или г), не е придобила отличителен характер по смисъла на член 4, параграф 5 към датата на депозиране или датата на приоритет на регистрираната марка;
- б) когато заявката за обявяване на недействителност се основава на член 5, параграф 1, буква б) и по-ранната марка не е придобила достатъчно отличителен характер, за да подкрепи констатация за вероятност от объркване по смисъла на член 5, параграф 1, буква б), към датата на депозиране или към датата на приоритет на регистрираната марка;
- в) когато заявката за обявяване на недействителност се основава на член 5, параграф 3, **буква а)** и по-ранната марка не се е ползвала с известност по смисъла на член 5, параграф 3, **буква а)** към датата на депозиране или датата на приоритет на регистрираната марка. [Изм. 28]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 9

Преклудирание на възможността за предявяване на искане за обявяване на недействителност в резултат на бездействие

1. Когато в една държава членка притежателят на по-ранна марка по смисъла на член 5, параграф 2 и **член 5, параграф 3, буква а)** в продължение на пет последователни години е търпял използването на по-късна марка, регистрирана в тази държава членка, като е знаел за това използване, той няма право да поиска обявяване на по-късната марка за недействителна на основата на по-ранната марка по отношение на стоките или услугите, за които е използвана по-късната марка, освен ако заявката за регистриране на по-късната марка е подадена недобросъвестно. **[Изм. 29]**
2. Всяка държава членка може да предвиди, че параграф 1 се прилага по отношение на притежателя на всяко друго по-ранно право по смисъла на член 5, параграф 4, буква а) или б).
3. В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, притежателят на по-късно регистрирана марка няма право да възрази срещу използването на по-ранното право, дори и ако това право вече не може да се противопостави на по-късната марка.

Раздел 3

Предоставени права и ограничения

Член 10

Права, предоставени от марката

1. Регистрацията на марка предоставя на притежателя ѝ изключителни права.
2. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване на заявката или датата на приоритет на регистрираната марка, притежателят на регистрирана марка има право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие всеки знак за стоки или услуги, когато:
 - а) знакът е идентичен с марката и е използван за стоки или услуги, идентични с тези, за които марката е регистрирана ~~и когато това използване засяга или е в състояние да засегне функцията на марката да гарантира на потребителите произхода на стоките или услугите;~~
 - б) ~~знакът~~ **без да се засяга буква а), знакът е** идентичен или сходен с марката и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни със стоките или услугите, за които марката е регистрирана, ако съществува вероятност от объркване в общественото съзнание; вероятността от объркване включва вероятност от свързване на знака с марката;
 - в) знакът е идентичен или сходен с марката, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не са сходни със стоките или услугите, за които е регистрирана марката, ако последната се ползва с известност в държавата членка и ако използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би им навредило.
3. Ако условията по параграф 2 са изпълнени, в частност може да бъде забранено:
 - а) поставянето на знака върху стоки или тяхната опаковка;
 - б) предлагането на стоки, пускането им на пазара или складирането им за тези цели с този знак, или предлагането или предоставянето на услуги с този знак;
 - в) вносът или износът на стоки с този знак;
 - г) използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование;
 - д) използването на знака в търговски книжа и в рекламна дейност;
 - е) използването на знака в сравнителната реклама по начин, който е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

4. Притежателят на регистрирана марка има също така право да възпрепятства вноса **в Съюза** на стоките, посочени в ~~параграф 3, буква в)~~ **стоки, доставяни в малки пратки съгласно определението в Регламент (ЕС) № 608/2013**, дори когато само изпращачът на стоките ~~действа~~ **е търговска цел осъществява търговска дейност и когато върху такива стоки, включително опаковки, е поставена без разрешение марка, която е идентична с регистрираната по отношение на такива стоки марка или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази марка. В случаите, когато са предприети такива мерки, държавите членки гарантират, че физическото или юридическото лице, които е поръчало стоките, се уведомява за причината за мерките, както и за неговите законни права по отношение на изпращача.**

5. **Без да се засягат правилата на СТО, и по-конкретно член V от ГАТТ относно свободата на транзитното преминаване**, притежателят на регистрирана марка също така има право да възпрепятства въвеждането от всички трети лица, в контекста на търговска дейност, на стоки на митническата територия на държава членка, където марката е регистрирана, без да бъдат пуснати в свободно обращение на тази територия, когато такива стоки, включително опаковки, идват от трети ~~страна~~ **държави** и върху тях е поставена без разрешение марка, която е идентична с регистрираната по отношение на такива стоки марка или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази марка. **[Изм. 30 и 56]**

6. Ако според правото на държава членка използването на знака при условията на параграф 2, буква б) или в) не може да бъде забранено преди датата на влизане в сила на разпоредбите за въвеждане на Първа Директива 89/104/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾ в съответната държава членка, правата, предоставени от марката, не могат да бъдат противопоставени за преустановяване използването на този знак.

7. Параграфи 1, 2, 3 и 6 не засягат разпоредбите, приложими в държава -членка, отнасящи се до защитата срещу използването на знак за цели, различни от тези за отличаване на стоки или услуги, когато използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би им навредило.

Член 11

Нарушаване на правата на притежателя чрез използване на оформление, опаковка или други средства

Когато има вероятност оформление, опаковка или други средства, върху които е поставена марката, да се използват за стоки или услуги и използването по отношение на тези стоки или услуги да представлява нарушение на правата на притежателя по член 10, параграфи 2 и 3, притежателят има право да забрани:

- а) поставянето в търговската дейност на знак, **който, както е посочено в член 5, параграф 1 от настоящата директива, е** идентичен или сходен с марката, върху ~~оформление, опаковка~~ **опаковки, етикети, маркировки, защитни елементи, устройства за автентичност** или **всякакви** или други средства, върху които може да бъде поставяна марката; **[Изм. 31]**
- б) предлагането или пускането на пазара, или складирането за тези цели, или вноса или износа на ~~оформление, опаковка~~ **опаковки, етикети, маркировки, защитни елементи, устройства за автентичност** или **всякакви** други средства, върху които е поставена марката. **[Изм. 32]**

Член 12

Възпроизвеждане на марките в речници

В случай че възпроизвеждането на марка в речник, енциклопедия или сходен справочник създава впечатление, че тя представлява родово наименование на стоки или услуги, за които е регистрирана марката, издателят на този труд, при поискване от страна на притежателя на марката, следи за това при възпроизвеждането на марката най-късно в следващото издание на публикацията изрично да бъде отбелязано, че става дума за регистрирана марка.

Член 13

Забрана за използване на марка, регистрирана на името на агент или представител

1. Когато марка е била регистрирана на името на агента или представителя на лице, което е притежател на тази марка, без съгласието на притежателя, последният има право:

- а) да се противопостави на използването на неговата марка от неговия агент или представител;

⁽¹⁾ Първа Директива 89/104/ЕО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 1).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- б) да поиска от агента или представителя прехвърлянето на регистрацията на марката в негова полза.
- 2. Параграф 1 не се прилага, в случай че агентът или представителят обоснове своите действия.

Член 14

Ограничаване на действието на марката

- 1. Марката не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност:
 - а) собственото си лично име или адрес;
 - б) знаци или означения, които са лишени от отличителен характер или които касаят вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставяне на услугите, или други характеристики на стоките или услугите;
 - в) марката, с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на притежателя на марката, по-специално когато използването на марката:
 - i) е необходимо, за да се посочи предназначението на продукт или услуга, по-специално като принадлежности или резервни части;
 - ii) *се осъществява в сравнителната реклама, при изпълнение на всички условия, определени в Директива 2006/114/ЕО;*
 - iii) *е с цел да се доведе до вниманието на потребителите препродажбата на оригинални стоки, които първоначално са били продавани от или със съгласието на притежателя на търговската марка;*
 - iv) *е с цел да се представи законна алтернатива на стоките или услугите на притежателя на марката;*
 - v) *е с цел пародия, артистична изява, критика или коментар.*

Първата алинея **Настоящият параграф** се прилага само когато използването от третото лице се извършва в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията. [Изм. 33]

- 2. Счита се, че използването от трето лице не е в съответствие с почтените практики, по-специално в следните случаи:
 - а) използването оставя впечатлението, че е налице търговска връзка между третото лице и притежателя на марката;
 - б) използването води до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на марката или им наврежда без основателни причини. [Изм. 34]

2а. Марката не дава право на притежателя да забрани на трета страна да я използва по основателна причина за употреба, която не е с търговска цел. [Изм. 35]

- 3. Марката не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност по-ранно право, което важи само по отношение на конкретен район, доколкото това право е признато от законите на съответната държава членка и в границите на територията, за която е признато.

Член 15

Изчерпване на правата, предоставени от марка

- 1. Марката не дава право на притежателя да забрани използването ѝ във връзка със стоки, които са пуснати на пазара в Съюза с тази марка от самия притежател или с негово съгласие.
- 2. Параграф 1 не се прилага, когато притежателят има основателни причини да се противопостави на последващи продажби на стоките, особено когато тяхното състояние е променено или влошено след пускането им на пазара.

Член 16

Използване на марките

- 1. Когато в срок от пет години от датата на регистрация притежателят не е започнал реално да използва марката в държавата-членка във връзка със стоките или услугите, за които тя е регистрирана, или ако използването ѝ е било преустановено за непрекъснат период от пет години, към марката се прилагат ограниченията и санкциите, предвидени в член 17, член 19, параграф 1, член 46, параграф 1 и член 48, параграфи 3 и 4, освен ако не съществува основателна причина за неизползването.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2. Когато държава членка предвиди производства по опозиция след регистрацията, петте години, на които се позовава параграф 1, започват да се отчитат от датата, от която марката повече не може да бъде предмет на възражение, или, в случай че има подадено възражение и същото не е оттеглено, от датата, на която е станало окончателно евентуалното решение за прекратяване на производството за възражение.

3. По отношение на марки, регистрирани по силата на международни договорености, които пораждат действие в държавата членка, петте години, на които се позовава параграф 1, започват да се отчитат от датата, от която марката повече не може да бъде предмет на отказ или възражение. Когато има подадена опозиция и същото не е оттеглено, периодът започва да се отчита от датата, на която е станало окончателно евентуалното решение за прекратяване на производството за възражение.

3а. Датата, на която започва да тече срокът от пет години, посочен в параграфи 1, 2 и 3, се вписва в регистъра. [Изм. 3б]

4. Използване по смисъла на параграф 1 е и:

а) използването на марката във вид, различен по отношение на елементи, които не променят отличителния характер на марката в сравнение с вида, в който тя е регистрирана, независимо дали във вида, в който се използва, марката е също така регистрирана или не на името на притежателя;

б) поставянето на марката върху стоки или тяхната опаковка в съответната държава членка единствено с цел износ.

5. Използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от притежателя.

Член 17

Неизползването като аргумент за защита в производство за установяване на нарушение

Притежателят на марка има право да забрани използването на даден знак само доколкото неговите права не подлежат на отмяна на основание член 19 към момента на предявяване на иска за установяване на нарушение.

Член 18

Позоваване на правото на притежателя на по-късно регистрирана марка като защита в производство за установяване на нарушение

1. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка, ако тази по-късна марка не бъде обявява за недействителна в съответствие с член 8, член 9, параграфи 1 и 2 и член 48, параграф 3.

2. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана ~~европейската~~ марка **на Европейския съюз**, ако тази по-късна марка не бъде обявена за недействителна в съответствие с член 53, параграфи 3 и 4, член 54, параграфи 1 и 2 или член 57, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

3. Когато притежателят на марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка съгласно параграфи 1 или 2, притежателят на тази по-късно регистрирана марка няма право да забрани използването на по-ранната марка в рамките на производството за установяване на нарушение, дори това право повече да не може да се противопостави на по-късната марка.

Раздел 4

Отменяне на права върху марки

Член 19

Липсата на реално използване като основание за отмяна

1. Марката подлежи на отмяна, ако през непрекъснат период от пет години тя не е била реално използвана в държавата-членка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, и не съществуват основателни причини за неизползването.

2. Никое лице не може да претендира, че правата на притежателя върху марката следва да бъдат отменени, ако през интервала между изтичането на този петгодишен период и подаването на искането за отмяна реалното използване на марката е започнато или възобновено.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

3. Започването или възобновяване на използването в трите месеца, предхождащи подаването на искането за отмяна, и най-рано при изтичането на непрекъснатия период на неизползване от пет години, не се взема предвид, когато подготовката за започването или възобновяването е извършена едва след като притежателят е узнал, че може да бъде подадено искане за отмяна.

Член 20

Превърщането в обичайно наименование или въвеждащо в заблуждение означение като основания за отмяна

Марката подлежи на отмяна когато след датата, на която е регистрирана:

- а) вследствие на действията или бездействието на притежателя, марката се е превърнала в обичайно търговско наименование на стока или услуга, за които е регистрирана;
- б) вследствие на използването ѝ от притежателя на марката или с негово съгласие за стоките или услугите, за които е регистрирана, тя може да въведе обществеността в заблуждение, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги.

Член 21

Отмяна само по отношение на някои от стоките или услугите

Когато съществуват основания за отмяна на марка само по отношение на някои от стоките или услугите, за които марката е регистрирана, отмяната засяга само тези стоки или услуги.

Раздел 5

Марките като обект на собственост

Член 22

Прехвърляне на регистрирани марки

1. Марката може да бъде прехвърлена, отделно от прехвърлянето на самото предприятие, по отношение на някои или всички стоки или услуги, за които е регистрирана.
2. Прехвърлянето на цялото предприятие включва прехвърлянето на марката, с изключение на случаите, в които е налице съгласие в противен смисъл или в които обстоятелствата недвусмислено диктуват нещо друго. Настоящата разпоредба се прилага по отношение на договорното задължение за прехвърляне на предприятието.
3. ~~Без с това да се засяга разпоредбата на параграф 2, прехвърлянето на регистрацията на марката се оформя писмено и изисква договорът да бъде подписан от страните, с изключение на случаите, в които то произтича от съдебно решение; в противен случай то се счита за недействително. [Изм. 37]~~
4. При поискване от една от страните, прехвърлянето се вписва в регистъра и се публикува, **ако отправилата искането страна предостави на ведомството писмени доказателства за прехвърлянето. [Изм. 38]**
5. Докато **заявката за регистрация на** прехвърлянето не бъде ~~вписано в регистъра, неговият правопреемник~~ **получена от ведомството, правопреемникът** няма право да противопоставя правата, произтичащи от регистрацията на марката, на трети ~~лица~~ **страни. [Изм. 39]**
6. При наличие на срокове, чието спазване по отношение на ведомството е задължително, правопреемникът може да направи изявления във връзка с това пред ведомството, веднага щом в последното постъпи искането за регистрация на прехвърлянето.

Член 23

Вещни права

1. Марката може, отделно от предприятието, да бъде обект на обезпечение или да бъде обект на вещни права.
2. По искане на една от страните правата, посочени в параграф 1, се вписват в регистъра и се публикуват.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 24

Принудително изпълнение

1. По отношение на дадена марка могат да се прилагат мерки за принудително изпълнение.
2. При поискване от една от страните, принудителното изпълнение се вписва в регистъра и се публикува.

Член 25

Производство по несъстоятелност

Когато дадена марка участва в производство по несъстоятелност, при поискване от страна на компетентния орган вписване в този смисъл се прави в регистъра и се публикува.

Член 26

Лицензия

1. Марката може да бъде предмет на лицензия за някои или за всички стоки или услуги, за които е регистрирана, както и за цялата територия на съответната държава членка или за част от нея. Лицензията може да бъде изключителна или неизключителна.
2. Притежателят на марка може да противопостави правата, предоставени от тази марка, срещу лицензополучател, който наруши разпоредба на лицензионния договор по отношение на:
 - а) срока;
 - б) вида, в който марката може да се използва съгласно регистрацията;
 - в) обхвата на стоките или услугите, за които е предоставена лицензията;
 - г) територията, на която марката може да се поставя; или
 - д) качеството на произведените стоки или на услугите, предоставени от лицензополучателя.
3. Без с това да се засягат разпоредбите на лицензионния договор, лицензополучателят може да възбуди производство за установяване на нарушение на дадена марка само ако нейният притежател даде съгласието си за това. Титулярят на изключителна лицензия обаче може да възбуди подобно производство, ако притежателят на марката, след като бъде надлежно известен за това, сам не възбуди производство за установяване на нарушение в подходящ срок.
4. С цел получаване на обезщетение за понесените от него вреди, лицензополучателят има право да участва в производството за установяване на нарушение, възбудено от притежателя на марката.
5. По искане на една от страните предоставянето или прехвърлянето на лицензия за марка се вписва в регистъра и се публикува.

Член 27

Заявяване на марка като обект на собственост

По отношение на заявяването на марки се прилагат членове 22—26.

Раздел 6

Гаранционни, сертификатни и колективни марки

Член 28

Определения

По смисъла на настоящия раздел се прилагат следните определения:

- 1) „гаранционна или сертификатна марка“ е марка, която е посочена като такава при подаване на заявката и годна да отличава стоките или услугите, които са сертифицирани от притежателя на марката по отношение на географския произход, материала, метода на производство на стоките или способа на предоставяне на услугите, качеството, точността или други характеристики, от стоките и услугите, които не са сертифицирани по този начин.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- 2) „колективна марка“ е марка, която е описана като такава при заявяването ѝ и е способна да отличава стоките или услугите на членовете на сдружение, което е притежател на марката, от стоките или услугите на други предприятия. [Изм. 40]

Член 29

Гаранционни и сертификатни марки

1. Държавите членки могат да предвидят регистрацията на гаранционни или сертификатни марки.
2. Държавите членки могат да предвидят, че гаранционни или сертификатни марки не се регистрират или се отменят или обявяват за недействителни на основания, различни от посочените в членове 3, 19 и 20, когато функцията на тези марки налага това.
3. Гаранционна или сертификатна марка, състояща се от знаци или означения, които в търговската дейност могат да служат за обозначаване на географския произход на стоките или услугите, не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност такива знаци или означения, при условие че то ги използва в съответствие с честната производствена или търговска практика. В частност такава марка не може да бъде противопоставена на трето лице, което има право да използва географско наименование.

Член 30

Колективни марки

1. Държавите членки предвиждат регистрацията на колективните марки.
2. Сдруженията на фабриканти, производители, доставчици на услуги или търговци, които по смисъла на приложимото спрямо тях законодателство имат възможност от свое собствено име да разполагат с всякакви видове права и задължения, да сключват договори или да извършват други правни действия и да бъдат ищци и ответници, също както и юридическите лица, които се явяват субекти на публичното право, могат да депозират заявки за колективни марки.
3. Чрез дерогация от член 4, параграф 1, буква в) знаци или означения, които могат да служат в търговията за обозначаване на географския произход на стоките или на услугите, могат да съставляват колективни марки.

Колективната марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност такива знаци или означения, при условие че то ги използва в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията. В частност такава марка не може да бъде противопоставена на трето лице, което има право да използва географско наименование.

Член 31

Правила за използване на колективната марка

1. Заявителят на колективна марка представя **на ведомството** правилата за нейното използване. [Изм. 41]
2. В правилата за използване се уточняват лицата, които имат право да използват марката, условията за членуване в сдружението и условията за използване на марката, включително приложимите санкции. С правилата за използване на далена марка по член 30, параграф 3 се дава право на всяко лице, чиито стоки или услуги са с произход от съответния географски район, да стане член на сдружението, което е притежател на марката.

Член 32

Отхвърляне на заявката

1. В допълнение към основанията за отхвърляне на заявка за марка, предвидени в членове 4 и 5, заявка за колективна марка се отхвърля, когато тя не отговаря на разпоредбите на член 28, параграф 2, член 30 или член 31 или когато правилата за използване противоречат на обществения ред или на добрите нрави.
2. Заявка за колективна марка се отхвърля също така когато има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато има вероятност тя да бъде възприета като нещо различно от колективна марка.
3. Заявката не се отхвърля, ако заявителят, чрез изменение на правилата за използване, отговори на изискванията, установени в параграфи 1 и 2.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 33

Използване на колективните марки

Изискванията на член 16 се считат за изпълнени в случаите на реално използване на колективна марка в съответствие с член 16 от всяко лице, което има право да я използва.

Член 34

Изменение на правилата за използване на колективната марка

1. Притежателят на колективна марка представя на ведомството всяка промяна в правилата за нейното използване.
2. Изменението се отразява в регистъра, освен ако изменените правила не отговарят на изискванията на член 31 или съдържат едно от основанията за отказ, посочени в член 32.
3. Член 42, параграф 2 се прилага спрямо изменените правила за използване.
4. За целите на настоящата директива измененията на правилата за използване влизат в сила едва от датата на вписване на изменението в регистъра.

Член 35

Лица, които имат право да предявят иск за установяване на нарушение

1. Разпоредбите на член 26, параграфи 3 и 4 се прилагат за всяко лице, което има право да използва колективна марка.
2. Притежателят на колективна марка има право да претендира обезщетение от името на лицата, получили право да използват марката, за понесените от тях вреди вследствие на неразрешеното използване на марката.

Член 36

Допълнителни основания за отмяна

В допълнение към основанията за отмяна, предвидени в членове 19 и 20, правата на притежателя на колективна марка подлежат на отмяна, въз основа на подадено искане за тази цел до ведомството или на предявен насрещен иск в производство за установяване на нарушение, на следните основания:

- а) притежателят не предприема разумни мерки с оглед предотвратяване на използването на марката по начин, несъвместим с условията за използване, предвидени в правилата за използване, чиито изменения при необходимост са били отбелязани в регистъра;
- б) начинът, по който марката е била използвана от оторизираните за тази цел лица, е довел до това тя да въведе в заблуждение обществеността по начина, посочен в член 32, параграф 2;
- в) изменението на правилата за използване на марката е било отбелязано в регистъра в противоречие с разпоредбите на член 34, параграф 2, освен ако притежателят на марката чрез ново изменение на правилата за използване не се съобрази с изискванията, посочени в тези разпоредби.

Член 37

Допълнителни основания за недействителност

В допълнение към основанията за недействителност, предвидени в членове 4 и 5, колективната марка се обявява за недействителна, когато е била регистрирана в противоречие с разпоредбите на член 32, освен ако притежателят на марката, чрез изменение на правилата за използването, не се съобрази с изискванията, посочени в тези разпоредби.

Глава 3

Производства

Раздел 1

Подаване на заявка и регистриране

Член 38

Условия, на които трябва да отговарят заявките

1. Заявките за регистриране на марка съдържат **поне** следните атрибути: **[Изм. 42]**

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- а) искане за регистрация,
 - б) информация, позволяваща да се идентифицира заявителят,
 - в) списък на стоките или услугите, за които се иска регистрация,
 - г) представяне на марката.
2. Заявката за марка е обвързана със заплащането на такса за подаване на заявката, а когато това е целесъобразно — на една или повече такси за различните класове.

Член 39

Дата на подаване на заявката

1. Датата на подаване на заявката за марка е датата, на която документите, съдържащи информацията, посочена в член 38, са подадени до ведомството от заявителя
2. Освен това държавите членки могат да предвидят валидността на датата на подаване на заявката да бъде поставена в зависимост от заплащането на базисната такса за депозиране или регистрация.

Член 40

Определяне и класификация на стоките и услугите

1. Стоките и услугите, за които се иска регистрация, се класифицират според системата за класификация, установена със Спогодбата от Ница относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марките от 15 юни 1957 г. (наричана по-долу „Класификацията от Ница“).
2. Стоките и услугите, за които се иска закрила, се определят от заявителя достатъчно ясно и точно, за да се позволи на компетентните органи и икономическите оператори само на тази основа да определят степента на търсената закрила. Списъкът на стоките и услугите позволява класирането на всяка от тях в един единствен клас от Класификацията от Ница.
3. За целите на параграф 2 могат да бъдат използвани общите означения в заглавията на класовете от Класификацията от Ница или други общи понятия, при условие че те отговарят на изискуемите стандарти за яснота и точност.
4. Ведомството отхвърля заявката по отношение на понятия, които са неясни или неточни, ако заявителят не предложи приемлива формулировка в срок, определен от ведомството за тази цел. От съображения за постигане на яснота и правна сигурност ведомствата в сътрудничество помежду си съставят списък, отразяващ административната практика на всяко от тях по отношение на класифицирането на стоки и услуги.
5. Използването на общи понятия, в т.ч. на общи означения от заглавията на класовете от Класификацията от Ница, се тълкува като включващо всички стоки или услуги, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на означението или понятието. Употребата на такива термини или означения не може да се тълкува като включваща искане по отношение на стоки или за услуги, които не могат да бъдат обхванати от буквалния смисъл.
6. Когато заявителят иска регистрация за повече от един клас, **той групира** стоките и услугите ~~се групират~~ според класовете от Класификацията от Ница, като всяка група се предшества от номера на класа, към който принадлежи тази група стоки или услуги, и се представя съгласно поредността на класовете. [Изм. 43]
7. Класификацията на стоките и услугите се извършва изключително за административни цели. На отделните стоки и услуги не се гледа като на сходни една с друга на основание на това, че попадат в един и същ клас от Класификацията от Ница; и обратно — на тях не се гледа като на несходни една с друга на основание на това, че те попадат в различни класове от Класификацията от Ница.

Член 41

Служебно разглеждане

~~Ведомствата свеждат извършването от тях служебно разглеждане на това дали дадена заявка отговаря на условията за нейното регистриране до проверка за отсъствието на изобретения в член 4 абсолютни основания за отказ. [Изм. 44]~~

Член 42

Бележки на трети лица

1. Преди регистрирането на дадена марка, всяко физическо или юридическо лице, както и всяка група или организация, представляваща фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат да изпратят до ведомството писмени бележки, посочващи на кое от основанията по член 4 регистрацията на марката трябва да бъде отказана служебно. Тези лица и групи или организации не придобиват качеството на страни по производството пред ведомството.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2. В допълнение към основанията, на които се позовава параграф 1, всяко физическо или юридическо лице, както и всяка група или организация, представляваща фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат да изпратят до ведомството писмени бележки, посочващи конкретните основания, поради които заявката за колективна марка трябва да бъде отказана по силата на член 32, параграфи 1 и 2.

2а. От държавите членки, които са установили производства по опозиция въз основа на абсолютни основания, посочени в член 4, няма да се изисква прилагането на настоящия член. [Изм. 45]

Член 43

Разделяне на заявките и регистрациите

Заявителят или притежателят може да раздели заявката си за марка или регистрацията на марката на една/едно или повече отделни заявки или регистрации, като представи на ведомството декларация за тази цел.

Член 44

Такси

Регистрирането и подновяването на марка се извършва срещу заплащането на допълнителна такса за всеки клас стоки и услуги след първия клас.

РАЗДЕЛ 2

Производства за опозиция, отмяна и недействителност

Член 45

Производство по опозиция

1. Държавите членки предвиждат ефикасно и бързо административно производство пред техните ведомства по опозиция срещу регистрацията на марка на основанията, предвидени в член 5.

2. Административното производство по параграф 1 предвижда като минимум притежателят на по-ранно право по **член 4, параграф 1, буква и)** и **член 5, параграф 3, буква а)** да има възможност да подаде опозиция. **Опозицията може да се подаде въз основа на едно или повече по-ранни права, при условие че те принадлежат на един и същи притежател, и въз основа на част или на всички стоки или услуги, по отношение на които по-ранното право е регистрирано или заявено, и може да бъде насочена срещу част или срещу всички стоки или услуги, по отношение на които е подадена заявка за оспорваната марка. [Изм. 46]**

3. **По съвместно искане** на страните се ~~предоставя~~ **предоставят** като минимум ~~двумесечен срок преди да започне два месеца в рамките на~~ производството по опозиция за постигане на споразумение относно възможността за приятелско уреждане на спора между страната, подала опозицията, и заявителя. **[Изм. 47]**

Член 46

Неизползването като аргумент за защита в производство по опозиция

1. В хода на административно производство по опозиция, когато към датата на подаване или датата на приоритет на по-късната марка е изтекъл петгодишният период, в рамките на който е трябвало да започне реалното използване на по-ранната марка в съответствие с член 16, по искане на заявителя притежателят на по-ранната марка, който е подал опозиция, представя доказателства за реално използване в съответствие с член 16 на по-ранната марка през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритет на по-късната марка, или за съществуване на основателни причини за неизползването. Ако такива доказателства не бъдат представени, се взема решение за отхвърляне на опозицията.

2. Ако по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за целите на предвиденото в параграф 1 разглеждане на опозицията се счита, че тя е регистрирана само за тази част от стоките или услугите.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат, когато по-ранната марка е ~~европейска~~ **марка на Европейския съюз**. В този случай реалното използване на ~~европейската~~ **марката на Европейския съюз** се установява в съответствие с член 15 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 47

Производство за отмяна или обявяване на недействителност

1. Държавите членки предвиждат **ефикасно и бързо** административно производство пред техните ведомства във връзка с искане за отмяна или обявяване на недействителност на марка. [Изм. 48]
2. Административното производство за отмяна предвижда отмяна на марката на основанията, предвидени в членове 19 и 20.
3. Административното производство за обявяване на недействителност предвижда обявяване на марката за недействителна като минимум на следните основания:
 - а) марката да не е трябвало да бъде регистрирана, тъй като не отговаря на изискванията по член 4;
 - б) марката да не е трябвало да бъде регистрирана поради съществуването на по-ранно право по смисъла на член 5, параграфи 2 и 3;
4. Административното производство предвижда, че минимум следните лица и субекти могат да подават искания за отмяна или за обявяване на недействителност:
 - а) в случаите по параграф 2 и параграф 3, буква а) — всяко физическо или юридическо лице и всяка група или организация, създадена с цел представляване на интересите на фабрикантите, производителите, доставчиците на услуги, търговците или потребителите, което/която по смисъла на приложимото спрямо тях законодателство има право да предяви иск от свое собствено име и срещу което/която може да бъде предявен иск;
 - б) в случая по параграф 3, буква б) — притежателят на по-ранно право по смисъла на член 5, параграфи 2 и 3.

4а. Искането за отмяна или за обявяване на недействителност може да бъде насочено срещу част или срещу всички стоки или услуги, по отношение на които е регистрирана оспорваната марка. [Изм. 49]

4б. Искане за обявяване на недействителност може да се подаде въз основа на едно или повече по-ранни права, при условие че те принадлежат на един и същ притежател. [Изм. 50]

Член 48

Неизползването като аргумент за защита в производство за обявяване на недействителност

1. В хода на административно производство за обявяване на недействителност въз основа на регистрирана марка с по-ранна дата на подаване или дата на приоритет, в случай че притежателят на по-късната марка поиска това, притежателят на по-ранната марка е длъжен да представи доказателства за реално използване в съответствие с член 16 на по-ранната марка през петте години, предхождащи датата на подаване на искането за обявяване на недействителност, за стоките или услугите, за които тя е регистрирана и на които той се позовава в подкрепа на своето искане, или за съществуване на основателни причини за неизползването, при условие че петгодишният период, в рамките на който по-ранната марка е трябвало реално да се използва, е изтекъл към датата на подаване на искането за обявяване на недействителност. [Изм. 51]
2. Когато към датата на подаване или датата на приоритет на по-късната марка е изтекъл петгодишният период, в рамките на който е трябвало реално да се използва по-ранната марка в съответствие с член 16, притежателят на по-ранната марка е длъжен да представи в допълнение към доказателствата, изискуеми по силата на параграф 1, доказателства за реално използване на марката през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритет, или за съществуване на основателни причини за неизползването.
3. В отсъствието на доказателствата по параграфи 1 и 2, искането за обявяване на недействителност, основаващо се на по-ранна марка, се отхвърля.
4. Ако по-ранната марка е използвана в съответствие с член 16 само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за целите на разглеждането на искането за обявяване на недействителност се счита, че тя е регистрирана само за тази част от стоките или услугите.
5. Параграфи 1 и 4 се прилагат, когато по-ранната марка е европейска марка ~~на Европейския съюз~~ **на Европейския съюз**. В този случай реалното използване на ~~европейската марка~~ **марката на Европейския съюз** се установява в съответствие с член 15 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 49

Последици от отмяната и недействителността

1. За дадена марка се смята, че считано от датата на подаване на искането за отмяна не е имала последиците, предвидени в настоящата директива, доколкото правата на притежателя са били отменени. По искане на една от страните, в решението може да бъде фиксирана по-ранна дата, на която е възникнало основаниято за отмяната.
2. За дадена марка се смята, че от самото начало не е имала последиците, предвидени в настоящата директива, доколкото марката е била обявена за недействителна.

Раздел 3

Срок на действие и подновяване на регистрацията

Член 50

Срок на действие на регистрацията

1. Марките се регистрират за период от 10 години от датата на подаване на заявката.
2. Регистрацията може да бъде подновявана в съответствие с член 51 за следващи периоди от десет години.

Член 51

Подновяване

1. Регистрацията на марка се подновява по искане на притежателя на марката или на упълномощено от него лице, при условие че са платени таксите за подновяване.
2. Ведомството уведомява притежателя на марката, както и всяко лице, което е носител на регистрирано право по отношение на марката, за изтичането на регистрацията своевременно преди изтичането ѝ. Непредоставянето на тази информация не ангажира отговорността на ведомството.
3. Искането за подновяване се представя и таксите за подновяване се заплащат в срок от шест месеца, изтичащ в последния ден от месеца, в който се преустановява защитата. Ако това не бъде направено, искането може да бъде представено в рамките на нов период от шест месеца, който започва да тече на следващия ден след деня, посочен в първото изречение. Таксите за подновяване и допълнителна такса се заплащат в рамките на този допълнителен период.
4. В случай че искането е представено или таксите да заплатени само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката, регистрацията се подновява само за въпросните стоки или услуги.
5. Подновяването поражда действие на следващия ден след датата, на която изтича съществуващата регистрация. Подновяването се регистрира и публикува.

Раздел 3а**Контакти с ведомството****Член 51а****Контакти с ведомството**

Страните в производството или когато и/или назначени такива — техните представители, посочват официален адрес в една от държавите членки за всички официални контакти с ведомството. [Изм. 53]

Глава 4

Административно сътрудничество

Член 52

Сътрудничество в областта на регистрацията и управлението на марките

Държавите членки следят за това ведомствата да сътрудничат **ефективно** помежду си и с Агенцията с цел насърчаване на сближаването на практиките и на използваните инструменти и постигане на съгласувани резултати в процеса на разглеждане на заявките за регистрация и на самата регистрация на марките. [Изм. 52]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 53

Сътрудничество в други области

Държавите членки следят за това ведомствата да си сътрудничат **ефективно** с Агенцията във всички сфери на тяхната дейност, извън посочените в член 52, които са от значение за защитата на марките в Съюза. [Изм. 54]

Глава 5

Заключителни разпоредби

Член 54

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 2—6, 8—14, 16, 17, 18, 22—28 и 30—53 най-късно в срок от 24 месеца след влизането в сила на настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текстовете на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивата, отменена с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условието и редът на позоваване и формулировката на посоченото уточнение се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 55

Отмяна

Директива 2008/95/ЕО се отменя, считано от [следващия ден след датата, посочена в член 54, параграф 1, първа алинея от настоящата директива], без да се засягат задълженията на държавите членки относно срока за транспонирането на директивата в националното право, посочен в приложение I, част Б към Директива 2008/95/ЕО.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложението.

Член 56

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Членове 1, 7, 15, 19, 20, 21 и 54—57 се прилагат от [следващия ден след датата, посочена в член 54, параграф 1, първа алинея от настоящата директива].

Член 57

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 2008/95/ЕО	Настояща директива
Член 1	Член 1
—	Член 2
Член 2	Член 3
Член 3, параграф 1, букви а)—з)	Член 4, параграф 1, букви а)—з)
—	Член 4, параграф 1, букви и)—й)
—	Член 4, параграфи 2 и параграф 3, първо изречение
Член 3, параграф 2, букви а)—в)	Член 4, параграф 4, букви а)—в)
Член 3, параграф 2, буква г)	Член 4, параграф 3, второ изречение
Член 3, параграф 3, първо изречение	Член 4, параграф 5
Член 3, параграф 3, второ изречение	Член 4, параграф 6
Член 4, параграфи 1 и 2	Член 5, параграфи 1 и 2
Член 4, параграф 3 и параграф 4, буква а)	Член 5, параграф 3, буква а)
—	Член 5, параграф 3, буква б)
Член 4, параграф 4, буква ж)	Член 5, параграф 3, буква в)
—	Член 5, параграф 3, буква г)
Член 4, параграф 4, букви б) и в)	Член 5, параграф 4, букви а) и б)
Член 4, параграф 4, букви г)—е)	—
Член 4, параграфи 5 и 6	Член 5, параграфи 5 и 6
—	Член 8
Член 5, параграф 1, първо уводно изречение	Член 10, параграф 1
Член 5, параграф 1, второ уводно изречение	Член 10, параграф 2, уводно изречение
Член 5, параграф 1, букви а) и б)	Член 10, параграф 2, букви а) и б)
Член 5, параграф 2	Член 10, параграф 2
Член 5, параграф 3, букви а)—в)	Член 10, параграф 3, букви а)—в)
—	Член 10, параграф 3, буква г)
Член 5, параграф 3, буква г)	Член 10, параграф 3, буква д)
—	Член 10, параграф 3, буква е)
—	Член 10, параграфи 4 и 5
Член 5, параграфи 4 и 5	Член 10, параграфи 6 и 7
—	Член 11
—	Член 12
—	Член 13
Член 6, параграф 1, букви а)—в)	Член 14, параграф 1, букви а)—в)
—	Член 14, параграф 2

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Директива 2008/95/ЕО	Настояща директива
Член 6, параграф 2	Член 14, параграф 3
Член 7	Член 15
Член 8, параграфи 1 и 2	Член 26, параграфи 1 и 2
—	Член 26, параграфи 3—5
Член 9	Член 9
Член 10, параграф 1, първа алинея	Член 16, параграф 1
—	Член 16, параграфи 2 и 3
Член 10, параграф 1, втора алинея	Член 10, параграф 4
Член 10, параграф 2	Член 10, параграф 5
Член 10, параграф 3	—
Член 11, параграф 1	Член 48, параграфи 1—3
Член 11, параграф 2	Член 46, параграф 1
Член 11, параграф 3	Член 17
Член 11, параграф 4	Член 17, член 46, параграф 2 и член 48, параграф 4
—	Член 18
Член 12, параграф 1, първа алинея	Член 19, параграф 1
Член 12, параграф 1, втора алинея	Член 19, параграф 2
Член 12, параграф 1, трета алинея	Член 19, параграф 3
Член 12, параграф 2	Член 20
Член 13	Член 7 и член 21
Член 14	Член 6
—	Членове 22—25
—	Член 27
—	Член 28
Член 15, параграф 1	Член 29, параграфи 1 и 2
Член 15, параграф 2	Член 29, параграф 3
—	Членове 30—54, параграф 1
Член 16	Член 54, параграф 2
Член 17	Член 55
Член 18	Член 56
Член 19	Член 57

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0120

Обезпечаване и конфискация на облиги от престъпна дейност *I****Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за обезпечаване и конфискация на облиги от престъпна дейност в Европейския съюз (COM(2012)0085 — C7-0075/2012 — 2012/0036(COD))****(Обикновена законодателна процедура: първо четене)**

(2017/C 285/36)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2012)0085),
 - като взе предвид член 294, параграф 2, член 82, параграф 2 и член 83, параграф 1 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0075/2012),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 11 юли 2012 г.⁽¹⁾,
 - като взе предвид становището на Комитета на регионите от 10 октомври 2012 г.⁽²⁾,
 - като взе предвид становището на Агенцията на Европейския съюз за основните права от 4 декември 2012 г.,
 - като взе предвид поетия с писмо от 3 декември 2013 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0178/2013),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2012)0036**Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз***(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Директива 2014/42/ЕС.)*⁽¹⁾ ОВ С 299, 4.10.2012 г., стр. 128.⁽²⁾ ОВ С 391, 18.12.2012 г., стр. 134.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0121

Агенция на Европейския съюз за сътрудничество и обучение в областта на правоприлагането (Европол) ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество и обучение в областта на правоприлагането (Европол) и за отмяна на решения № 2009/371/ПВР и 2005/681/ПВР (COM(2013)0173 — C7-0094/2013 — 2013/0091(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/37)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (COM(2013)0173),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 88 и член 87, параграф 2, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0094/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид мотивираните становища, изпратени от Камарата на представителите на Кралство Белгия, Бундесрата на Федерална република Германия и Парламента на Кралство Испания в рамките на протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност, в които се заявява, че проектът на законодателен акт не съответства на принципа на субсидиарност,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и становищата на комисията по бюджети, комисията по бюджетен контрол и комисията по конституционни въпроси (A7-0096/2014),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Подчертава, че точка 31 от Междунституционалното споразумение от 2.12.2013 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина, сътрудничеството по бюджетните въпроси и относно доброто финансово управление⁽¹⁾ се прилага към разширяването на мандата на Европол; подчертава, че никое решение на законодателния орган в полза на такова разширяване не засяга решенията на бюджетния орган в рамките на годишната бюджетна процедура;
 3. Изисква от Комисията, след като регламентът бъде съгласуван с Европейския парламент и със Съвета, да вземе изцяло под внимание споразумението, с цел да удовлетвори изискванията за бюджет и персонал на Европол и неговите нови задачи, по-специално Европейския център за борба с киберпрестъпността, в съответствие с параграф 42 от съвместното изявление на Европейския парламент, Съвета на ЕС и Европейската комисия от 19 юли 2012 г. относно децентрализираните агенции;
 4. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 5. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

⁽¹⁾ ОВ С 373, 20.12.2013 г., стр. 1.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TC1-COD(2013)0091

Позиция на европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета относно създаването на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество и обучение в областта на правоприлагането (Европол) и за отмяна на ~~решения~~ Решение № 2009/371/ПВР на Съвета и ~~2005/681/ПВР~~ [Изм. 1]

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 88 и ~~член 87, параграф 2, буква б)~~ от него, [Изм. 2]

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

след като се консултираха с Европейския надзорен орган по защита на данните,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Европол бе създаден с Решение 2009/371/ПВР на Съвета ⁽²⁾ като образуване на Съюза, финансирано от общия бюджет на Съюза, за подкрепа и засилване на действията на компетентните органи на държавите членки и взаимното им сътрудничество за предотвратяване и борба с организираната престъпност, тероризма и други тежки форми на престъпност, засягащи две или повече държави членки. Решение 2009/371/ПВР замени Конвенцията, приета на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), за създаването на Европейска полицейска служба („Конвенция за Европол“) ⁽³⁾.
- (2) В член 88 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда Европол да се урежда от регламент, който се приема в съответствие с обикновената законодателна процедура. В него се изисква и създаването на процедури за контрол на действията на Европол от страна на Европейския парламент заедно с националните парламенти **в съответствие с член 12, буква в) ДЕС и член 9 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, за да се повиши демократичната легитимност и отчетността на Европол пред европейските граждани**. Поради това е необходимо Решение 2009/371/ПВР да се замени с регламент, в който се определят правилата за парламентарен контрол. [Изм. 3]
- (3) ~~Европейският полицейски колеж (CEPOL) бе създаден с Решение 2005/681/ПВР ⁽⁴⁾, за да подпомага сътрудничеството между националните полицейски органи чрез организиране и координиране на дейностите по обучение на полицията с европейско измерение. [Изм. 4]~~
- (4) В „Стокхолмската програма — отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“ ⁽⁵⁾ се предвижда Европол да се развива и да се превърне в „център на обмена на информация между правоприлагащите органи в държавите членки, доставчик на услуги и платформа на правоприлагащите служби“. Според една оценка на работата на Европол е необходимо по-нататъшно подобряване на оперативната му ефективност, за да се постигне тази цел. ~~В Стокхолмската програма също така се поставя за цел създаването на истинска европейска култура в областта на правоприлагането чрез създаването на европейски схеми за обучение и програми за обмен, насочени към всички специалисти в съответните области на правоприлагането на национално равнище и на равнище ЕС. [Изм. 5]~~

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г.

⁽²⁾ Решение 2009/371/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска полицейска служба (Европол) (ОВ L 121, 15.5.2009 г., стр. 37).

⁽³⁾ ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 256, 1.10.2005 г., стр. 63.

⁽⁵⁾ ОВ С 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (5) Широкомашабните престъпни и терористични мрежи представляват значителна заплаха за вътрешната сигурност на Съюза и за безопасността и поминъка на гражданите му. Наличните оценки на заплахите разкриват, че престъпните групи разнообразяват все повече и повече дейността си, която все повече и повече пресича границите. Ето защо националните правоприлагащи органи трябва да си сътрудничат все по-тясно с колегите си в другите държави членки. В този контекст е необходимо на Европол да се предостави това, което е необходимо на службата, за да подкрепя повече държавите членки за предотвратяване, анализиране и разследване на престъпленията в целия Съюз. Това бе потвърдено и в оценките на решенията **оценката на решение 2009/371/ПВР и 2005/681/ПВР. [Изм. 6]**
- (6) ~~Като се имат предвид връзките между задачите на Европол и CEPOL, обединяването и оптимизирането на функциите на двете агенции биха подобрили ефективността на оперативните дейности, полезността на обучението и ефективността на полицейското сътрудничество в Съюза. [Изм. 7]~~
- (7) Следователно решенията **Решение 2009/371/ПВР и 2005/681/ПВР** следва да бъдат отменени и заменени **бъде отменено и заменено** с настоящия регламент, който се основава на поуките от прилагането на ~~двете решения~~ **това решение**. Европол, ~~създаден~~ с настоящия регламент, следва да замени и да изпълнява функциите на Европол и CEPOL, създадени с ~~двете отменящи се решения~~, **създаден с отменящото се решение**. [Изм. 8]
- (8) ~~Тъй като престъпленията често пресичат вътрешните граници, Европол следва да подкрепя и засилва действията на държавите членки и сътрудничеството им за предотвратяване и борба с тежката престъпност, засягаща две или повече държави членки. Тъй като тероризмът е една от най-значителните заплахи~~ **представлява заплаха** за сигурността на Съюза, Европол следва да подпомага държавите членки за посрещане на общите предизвикателства в това отношение. Като агенция на ЕС за правоприлагане Европол следва също така да подкрепя и засилва действията и сътрудничеството по отношение на борбата с формите на престъпност, които засягат интересите на ЕС. Тя следва също така да оказва подкрепа за предотвратяване и борба със свързани престъпления, които са извършени, за да се набавят средства за извършване на деяния, по отношение на които Европол има компетентност, да се подпомогнат или да се извършат такива деяния или да се осигури безнаказаност на такива деяния. [Изм. 9]
- (9) ~~Европол следва да гарантира по качествено, съгласувано и последователно обучение за служителите на правоприлагащите органи от всички рангове при ясна рамка, съответстваща на установените нужди от обучение. [Изм. 10]~~
- (10) Европол следва да може да поиска от държавите членки да започват, да провеждат или да координират наказателни разследвания в конкретни случаи, в които трансграничното сътрудничество би осигурило добавена стойност. Европол следва да информира Евроюст за тези искания. **Европол следва да обосновава искането**. [Изм. 11]
- (10a) **Европол следва да води протокол за участието в дейностите на съвместните екипи за разследване, които се занимават с престъпления, попадащи в мандата на Европол**. [Изм. 12]
- (10б) **Винаги когато се установява сътрудничество между Европол и държавите членки по отношение на конкретно разследване, между Европол и участващите държави членки следва да се изготвят ясни разпоредби, очертаващи конкретните задачи, които трябва да бъдат изпълнени, степента на участие в процедурите по разследване или съдебните производства на държавите членки, както и разпределението на отговорностите и приложимото право за целите на съдебния надзор**. [Изм. 13]
- (11) За да се повиши ефективността на Европол като център за обмен на информация в Съюза, следва да бъдат определени ясни задължения за държавите членки да предоставят на Европол необходимите данни, за да може агенцията да изпълнява целите си. При изпълнението на тези задължения държавите членки ~~следва~~ **трябва** да обърнат специално внимание на предоставянето на данни **само** които са от значение за борбата с престъпленията, които са считани за стратегически и оперативни приоритети в рамките на съответните инструменти на политиката на Съюза. Държавите членки следва също да предоставят на Европол копие от информацията, обменена на двустранна или многостранна основа с други държави членки относно престъпленията, попадащи в рамките на целите на Европол, **и да посочват от какви източници произхождат данните**. Същевременно Европол следва да увеличи нивото на подкрепата си за държавите членки, за да се засилят взаимното им сътрудничество и обменът на информация. Европол ~~следва~~ **трябва** да представя годишен доклад на всички институции на Съюза и на националните парламенти относно степента, в която отделните държави членки предоставят информация на агенцията. [Изм. 14]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (12) За да се гарантира ефективно сътрудничество между Европол и държавите членки, във всяка държава членка следва да се създаде национално звено. ~~Звеното следва да бъде основната връзка между националните правопривагащи органи, институтите за обучение и Европол.~~ **В настоящия регламент следва да се запази ролята на националните звена на Европол като гарант и защитник на националните интереси в Агенцията. Националните звена следва да се поддържат като звена за връзка между Европол и компетентните органи, като по този начин ил се предоставя централизираща и едновременно с това координираща роля по отношение на цялото сътрудничество на държавата членка със и посредством Европол и се осигурява единна реакция на държавата членка спрямо исканията на Европол.** За да се осигури непрекъснат и ефективен обмен на информация между Европол и националните звена и за да се улесни тяхното сътрудничество, всяко национално звено следва да командирова в Европол най-малко един служител за връзка. [Изм. 15]
- (13) Като се вземе предвид децентрализираната структура на някои държави членки и необходимостта да се осигури в някои случаи бързият обмен на информация, Европол следва да може да си сътрудничи пряко с правопривагащите органи в държавите членки при конкретни разследвания, като същевременно държи в течение националните звена на Европол.
- (14) ~~За да се гарантира, че обучението в Съюза в областта на правопривагането е висококачествено, съгласувано и последователно, Европол следва да действа в съответствие с политиката на Съюза за обучение в областта на правопривагането. Обучението на равнището на Съюза следва да бъде достъпно за служителите на правопривагащите органи от всички рангове. Европол следва да гарантира, че обучението се оценява и че заключенията от оценките на нуждите от обучение се вземат предвид при планирането с цел намаляване на дублирането. Европол следва да насърчава признаването в държавите членки на обучението, предоставяно на равнището на Съюза.~~ [Изм. 16]
- (15) Необходимо е също да се подобри управлението на Европол, като се търси повишаване на ефективността и опростяване на процедурите.
- (16) Комисията и държавите членки следва да бъдат представени в управителния съвет на Европол, за да осъществяват ефективен контрол върху работата на Европол. ~~За да се отрази двойният мандат на новата агенция — оперативна подкрепа и обучение в областта на правопривагането, — пълноправните членове на~~ **Членовете** управителния съвет следва да се назначават въз основа на познанията си за сътрудничеството в областта на правопривагането, ~~а заместниците следва да се назначават въз основа на познанията си за обучението на служители на правопривагащите органи. Заместниците следва да изпълняват ролята на пълноправни членове в отсъствието на пълноправния член и при всички случаи, когато се обсъжда обучението или се взема свързано с него решение. Управителният съвет следва да бъде съветван от научен комитет по техническите въпроси, свързани с обучението.~~ [Изм. 17]
- (17) На управителния съвет следва да бъдат предоставени необходимите правомощия, и по-специално да изготвя бюджета, да проверява изпълнението му, да приема подходящи финансови правила и документи за планиране, да **приема мерки в защита на финансовите интереси на Съюза и за борба с измамите, както и да приема правила за предотвратяването и управлението на конфликти на интереси,** да установява прозрачни работни процедури за вземане на решения от изпълнителния директор на Европол и да приема годишния доклад за дейността. Той трябва да упражнява правомощията на орган по назначаването по отношение на персонала на агенцията, включително изпълнителния директор. За да се оптимизира процесът на вземане на решения, както и да се засили надзорът на административното и бюджетното управление, управителният съвет следва също така да има право да създаде изпълнителен съвет. [Изм. 18]
- (18) За да се осигури ефикасното ежедневие функциониране на Европол, изпълнителният директор следва да бъде законен представител и управител на Европол, като действа при пълна независимост в изпълнението на всички задачи и гарантира, че Европол изпълнява задачите, предвидени в настоящия регламент. По-конкретно изпълнителният директор следва да отговаря за изготвянето на бюджетните документи и документите за планиране, които се представят на управителния съвет, за да вземе решение, за изпълнението на годишните и многогодишните работни програми на Европол и на други документи за планиране.
- (19) За целите на предотвратяването и борбата с престъпленията, които попадат в обхвата на целите на Европол, е необходимо Европол да разполага с възможно най-пълната и актуална информация. Поради това Европол следва да може да обработва данни, предоставени от държави членки, трети държави, международни организации и органи на Съюза, както и постъпващи от публично достъпни източници, **стига Европол да може да се счита за правотерен получател на тези данни,** за да постигне разбиране относно проявите и тенденциите, свързани с престъпността, да събира информация за престъпните мрежи и да открива връзки между ~~различните престъпления~~ **престъпленията.** [Изм. 19]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (20) За да се повиши ефективността на Европол в предоставянето на правоприлагашите органи на държавите членки на прецизни анализи на престъпността, Европол следва да използва нови технологии за обработка на данни. Европол следва да може да открива бързо връзките между разследвания и общи начини на действие в различните престъпни групи, да проверява съвпаденията на данни при сравняване на различни бази данни и да получава ясна картина на тенденциите, като същевременно ~~поддържа~~ **гарантира** високо равнище на защита на личните данни на физическите лица. ~~Следователно базите данни на Европол не следва да бъдат предварително дефинирани, за да се позволи на Европол да избира най-ефективната информационно-технологична структура. За да се гарантира високо равнище на защита на данните, следва да бъдат определени целите на операциите по обработка и правата на достъп, както и да бъдат въведени конкретни допълнителни гаранции. При обработката на лични данни трябва да се спазват принципите за целесъобразност и пропорционалност.~~ [Изм. 20]
- (21) За да се съблюдават собствеността върху данните и защитата на информацията, държавите членки, органите на трети държави и международните организации следва да могат да определят целите, с оглед на които Европол може да обработва предоставяните от тях данни, и да ограничават правата на достъп. **Ограничаването на целите допринася за прозрачността, правната сигурност и предвидимостта и е особено важно в областта на полицейското сътрудничество, когато субектите на данни обикновено не са информирани, че личните ил данни се събират и обработват, и в когато използването на личните данни може да окаже изключително значимо въздействие върху живота и свободата на хората.** [Изм. 21]
- (22) За да се гарантира, че до данните имат достъп само тези, които се нуждаят от това, за да изпълняват своите задачи, в настоящия регламент следва да бъдат определени подробни правила по отношение на различните степени на правото на достъп до данните, които се обработват от Европол. Тези правила следва да се прилагат, без да засягат ограниченията за достъп, наложени от доставчиците на данни, тъй като следва да бъде спазван принципът на собствеността върху данните. За да се увеличи ефективността на предотвратяването и борбата с престъпленията, попадащи в обхвата на целите на Европол, Европол следва да уведомява държавите членки относно информация, която се отнася до тях.
- (23) За да се засили оперативното сътрудничество между агенциите и особено да се установят връзки между вече притежаваните от различните агенции данни, Европол следва да предостави възможност на Евроюст ~~и на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) да разполагат с~~ **да разполага** достъп до данните, с които разполага Европол, и да ~~могат да извършват~~ **може да извършва** търсене в тези данни **въз основа на конкретни гаранции.** [Изм. 22]
- (24) Европол следва да поддържа отношения на сътрудничество с други органи на Съюза, с правоприлагаша органи ~~и институти за обучение на служители на правоприлагашите органи~~ в трети държави, с международни организации и частноправни субекти, доколкото това е необходимо за изпълнението на задачите на Европол. [Изм. 23]
- (25) За да се гарантира оперативна ефективност, Европол следва да може да обменя всякаква информация, с изключение на лични данни, с други органи на Съюза, с правоприлагашите органи ~~и институти за обучение на служители на правоприлагашите органи~~ в трети държави и с международните организации, доколкото това е необходимо за изпълнението на задачите на Европол. ~~Тъй като дружествата, предприятията, бизнес асоциациите, неправителствените организации и други частноправни субекти притежават експертен опит и данни, които имат пряко отношение към предотвратяването и борбата с тежките престъпления и тероризма, Европол следва да може да обменя тези данни и с частноправни субекти.~~ За да предотвратява и да се бори с киберпрестъпността във връзка с инциденти, свързани с мрежовата и информационната сигурност, Европол следва в съответствие с Директива на Европейския парламент и на Съвета относно мерки за гарантиране на високо общо ниво на мрежова и информационна сигурност в Съюза (*) да си сътрудничи и да обменя информация, с изключение на лични данни, с националните органи, отговорни за сигурността на мрежите и на информационните системи. [Изм. 24]
- (26) Европол следва да може да обменя лични данни с други органи на Съюза, доколкото е необходимо за изпълнението на задачите на Европол. **Европейският надзорен орган по защита на данните следва да гарантира, че обменът на информация засяга само тези субекти, които са извършили или са заподозрени в извършване на престъпления, за които Европол има компетентност.** [Изм. 25]

(*) Предложение COM(2013)0048.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (27) Тежките престъпления и тероризмът често имат връзки извън територията на ЕС. Европол следва може да обменя лични данни с правоприлагащите органи на трети държави и с международни организации като Интерпол, доколкото това е необходимо за изпълнението на задачите на Европол. **При обmena на лични данни с трети държави и с международни организации трябва да съществува подходящ баланс между необходимостта от ефективно правоприлагане и защитата на личните данни.** [Изм. 26]
- (28) Европол следва да може да предава лични данни на орган на трета държава или на международна организация въз основа на решение на Комисията, с което се установява, че тази държава или международна организация гарантира достатъчна степен на защита на данните, или ако липсва решение относно достатъчната степен на защита на данните — въз основа на международно споразумение, сключено от Съюза в съответствие с член 218 ДФЕС, или на споразумение за сътрудничество, сключено между Европол и въпросната трета държава преди влизането в сила на настоящия регламент. С оглед на член 9 от Протокол 36 относно преходните разпоредби, приложен към Договора, правните последици от тези споразумения се запазват дотогава, докато тези споразумения не бъдат отменени, обявени за нищожни или изменени при прилагане на Договора.
- (29) Когато предаването на лични данни не може да се основава на взето от Комисията решение относно достатъчната степен на защита на данните или на сключено от Съюза международно споразумение, или на съществуващо споразумение за сътрудничество, на управителния съвет и на Европейския надзорен орган по защита на данните следва да бъде позволено да разрешат предаване или съвкупност от предавания, при условие че са осигурени подходящи гаранции. Когато нито едно от горните условия не се прилага, изпълнителният директор следва да може да разрешава предаването на данни по изключение и за всеки отделен случай, ако това е необходимо за защитата на основните интереси на държава членка, за предотвратяването на непосредствена опасност, свързана с престъпление или тероризъм, ако предаването се налага по други причини или се изисква по закон поради основания, свързани с важен обществен интерес, ако субектът на данни е съгласен за това или ако са засегнати жизнените интереси на субекта на данни.
- (30) Европол следва да може да обработва лични данни, произхождащи от частноправни субекти и частни лица, само ако са предадени на Европол от национално звено на Европол в държава членка в съответствие с националното ѝ законодателство или от точка за контакт в трета държава, с която е установено сътрудничество посредством споразумение за сътрудничество, сключено в съответствие с член 23 от Решение 2009/371/ПВР преди влизането в сила на настоящия регламент, или от орган на трета държава или международна организация, с която Съюзът е сключил международно споразумение в съответствие с член 218 ДФЕС.
- (31) Не се обработва информация, която е получена от трета държава или международна организация в явно нарушение на правата на човека. [Изм. 27]
- (32) Правилата за защита на данните в Европол следва да бъдат засилени и **приведени в съответствие с другите съответни инструменти за защита на данните, които се прилагат по отношение на обработката на лични данни в областта на полицейското сътрудничество в Съюза, за да се гарантира висока степен на защита на физическите лица по отношение на обработката на лични данни. Въпреки че в Решение 2009/371/ПВР е предвиден стабилен режим на защита на данните по отношение на Европол, той трябва да се доразвие, за да бъде приведен в съответствие с изискванията на Договора от Лисабон, да отрази нарастващата роля на Европол, да подобри правата на субектите на данни и да засили допълнително доверието между държавите членки и Европол, необходимо с оглед на успешния обмен на информация. Правилата за защита на данните в Европол следва да бъдат засилени и да се основават на принципите, които са в основата на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ или инструментa, заместяващ Регламент (ЕО) № 45/2001, за да се гарантира висока степен на защита на физическите лица по отношение на обработката на лични данни. Понеже в Декларация 21, както и на други принципи за защита на данните, включително принципа на търсене на отговорност, оценката на въздействието във връзка със защитата на данните, неприкосновеността на личността и личния живот още при проектирането и по подразбиране и уведомяването при нарушаване на неприкосновеността на личните данни. Веднага щом бъде приета, новата рамка за защита на данните за институциите и органите на ЕС следва да започне да се прилага и по отношение на Европол.**

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Както се признава в Декларация 21 към Договора ~~се признава спецификата~~, **специфичният характер** на обработката на лични данни в контекста на правоприлагането, ~~правилата~~ **доказва необходимостта да бъдат установени специфични правила за защитата и свободното движение** на личните данни по отношение на Европол, **въз основа на член 16 ДФЕС** защита на данните следва да бъдат самостоятелни, и приведени в съответствие с други инструменти за защита на данните, които се прилагат в областта на полицейското сътрудничество в Съюза, по-специално Конвенция № 108 ⁽¹⁾ **Допълнителния протокол към нея от 8 ноември 2001 г.**, и Препоръка № R(87) 15 на Съвета на Европа ⁽²⁾, както и **строгия режим на защита на данните, определен в** Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси ⁽³⁾ [да бъдат заменени от съответната директива, която е в сила в момента на приемане]. **Прозрачността е основна част от защитата на данните, тъй като дава възможност за упражняването на останалите принципи и права във връзка със защитата на данните. За да се увеличи прозрачността, Европол следва да прилага прозрачни политики за защита на данните, които да бъдат лесно достъпни за обществеността и да излагат в разбираема форма, като използват ясен и прост език, разпоредбите относно обработката на лични данни и наличните способи за упражняване на правата на субектите на данни, както и да публикува списък на международните споразумения и споразуменията за сътрудничество с трети държави, органи на Съюза и международни организации, по които е страна.** [Изм. 28]

- (33) Личните данни следва да се разграничават въз основа на степента на тяхната точност и надеждност, ~~доконжото това е възможно.~~ Фактите ~~следва~~ **трябва** да се разграничават от личните оценки, за да се гарантират както защитата на физическите лица, така и качеството и надеждността на информацията, обработвана от Европол. [Изм. 29]
- (33а) **Предвид специалния характер на Агенцията, същата следва да има свой собствен специален режим, който същевременно да е гарант за защитата на данните и който в никакъв случай не следва да бъде от по-ниска степен спрямо общия режим, приложен за Съюза и неговите агенции. В този списък реформите, които се извършват в общата нормативна уредба за защита на данните, следва да се приложат възможно най-бързо за Европол, не по-късно от две години от влизането в сила на новите общи правила за уредбата; такова привеждане в съответствие между специалния режим на Европол и този на ЕС за защита на данните следва да се извърши, преди да са изминали две години от датата на одобряване на каквото и да била нормативна уредба, определена за тази цел.** [Изм. 30]
- (34) В областта на полицейското сътрудничество се обработват лични данни, които се отнасят за различни категории субекти на данни. Европол следва да прави възможно най-ясно разграничение между личните данни на различните категории субекти на данни. Особено следва да бъдат защитени личните данни на лица като жертви, свидетели, лица, притежаващи съответната информация, както и личните данни на непълнолетните и малолетните лица. Следователно Европол не следва да ги обработва, освен ако това не е строго необходимо за предотвратяване и борба с престъпления, попадащи в обхвата на целите на Европол, и ако тези данни не допълват други лични данни, които вече се обработват от Европол.
- (35) С оглед на основните права за защита на личните данни Европол следва да не съхранява лични данни по-дълго, отколкото е необходимо за изпълнението на задачите на Европол. **Необходимостта от продължаване на съхраняването следва да се прецени не по-късно от три години след въвеждането на данните.** [Изм. 31]
- (36) За да гарантира сигурността на личните данни, Европол ~~следва~~ **трябва** да прилага ~~подходящи технически и организационни~~ **необходимите** мерки. [Изм. 33]
- (37) Всяко лице следва да има право на достъп до отнасящите се до него лични данни, да коригира отнасящите се до него неточни данни, да заличава или блокира отнасящите се до него данни, ако те вече не са необходими. ~~Правата на субекта на данните и тяхното упражняване не трябва да засягат задълженията, наложени на Европол, и следва да подлежат на ограниченията, определени в настоящия регламент.~~ **[Изм. 34]**

⁽¹⁾ Конвенция за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни, Страсбург, 28.1.1981 г.

⁽²⁾ Комитет на министрите на Съвета на Европа, Препоръка № R(87) 15 към държавите членки относно регламентиране на използването на лични данни в сферата на полицията, 17.9.1987 г.

⁽³⁾ Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (38) Защитата на правата и свободите на субектите на данни изисква ясно определяне на отговорностите в рамките на настоящия регламент. По-специално държавите членки следва да са отговорни за точността и актуализирането на данните, които са предали на Европол, и за законосъобразността на това предаване. Европол следва да отговаря за точността и актуализирането на данните, предоставени от други доставчици на данни. Европол ~~следва~~ **трябва** също да гарантира, че данните се обработват добросъвестно и законосъобразно, че се събират и обработват за конкретна цел, че са подходящи, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, и не се съхраняват повече, отколкото е необходимо за тази цел. [Изм. 35]
- (39) Европол следва да води отчет за събирането, промяната, достъпа, разкриването, комбинирането или заличаването на лични данни с цел проверка на законосъобразността на обработката на данни, самоконтрол и гарантиране на надлежната ненарушимост и сигурност на данните. Европол ~~следва да бъде~~ **е** задължен да си сътрудничи с Европейския надзорен орган по защита на данните и да предоставя дневниците или документацията при поискване, така че те да могат да се използват за наблюдение на операциите по обработка. [Изм. 38]
- (40) Европол следва да назначи длъжностно лице по защита на данните, което да подпомага Европол при контрола на спазването на разпоредбите на настоящия регламент. Длъжностното лице по защита на данните следва да бъде в състояние да изпълнява задачите си независимо и ефективно. **На длъжностното лице по защита на данните следва да бъдат предоставени необходимите средства за изпълнение на задачите му.** [Изм. 37]
- (41) **Наличието на независима, разполагаща с достатъчно правомощия, прозрачна, подлежаща на отчетност и ефективна структура за надзор е от основно значение с оглед на защитата на лицата във връзка с обработката на лични данни в съответствие с изискванията на член 8 от Хартата на основните права и член 16 ДФЕС.** Националните компетентни органи по надзора на обработката на лични данни следва да следят за законосъобразността на обработката на лични данни от държавите членки. Европейският надзорен орган по защита на данните следва да следи за законосъобразността на обработката на данни от Европол, като упражнява функциите си при пълна независимост. [Изм. 38]
- (42) Европейският надзорен орган по защита на данните и националните надзорни органи следва да си сътрудничат по специфични въпроси, които изискват национално участие, и да гарантират съгласуваното прилагане на настоящия регламент в целия Съюз.
- (43) Тъй като Европол обработва и лични данни от неоперативен характер, които не са свързани с наказателни разследвания, **като лични данни на служители на Европол, доставчици на услуги и посетители,** обработката на такива данни следва да бъде в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001. [Изм. 40]
- (44) Европейският надзорен орган по защита на данните следва да разглежда и разследва жалби, подадени от субекти на данни. Разследването въз основа на жалба следва да се извършва ~~в целесъобразна~~ **под съдебен контрол и в необходимата за пълно изясняване на** конкретния случай степен и да подлежи на съдебен контрол. ~~Европейският надзорен орган по защита на данните следва незабавно да информира субекта на данните за напредъка и резултата от~~ **на** жалбата ~~в разумен срок.~~ [Изм. 41]
- (45) Всяко физическо лице следва да има право на съдебно обжалване на отнасящи се до него решения на Европейския надзорен орган по защита на данните.
- (46) Европол следва да съблюдава общите правила относно договорната и извъндоговорната отговорност, приложими по отношение на институциите, агенциите и органите на Съюза, с изключение на отговорността за неправомерна обработка на данни.
- (47) За засегнатото лице може да не е ясно дали вредите, понесени в резултат на неправомерна обработка на данни, са следствие от действие на Европол или на държава членка. Поради това Европол и държавата членка, в която е настъпило събитието, довели до възникване на вредите, следва да бъдат солидарно отговорни.
- (48) ~~За да се гарантира, че~~ **ацете ролята на парламентарите в мониторинга на европейското пространство на свобода, сигурност и правосъдие, както и политическите отговорности на националните парламенти и на Европейския парламент при спазването и упражняването на съответните ил правомощия в законодателния процес, е необходимо** Европол ~~е~~ **да бъде** напълно подотчетна и прозрачна вътрешна организация, ~~е необходимо.~~ **За тази цел** в контекста на член 88 ДФЕС ~~следва да се определят~~ **установят** процедури за контрол на дейностите на Европол от страна на Европейския парламент заедно с националните парламенти **в съответствие с разпоредбите за междупарламентарното сътрудничество, установени в дял II от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз,** като надлежно се вземе предвид необходимостта от запазване на поверителността на оперативната информация. [Изм. 42]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (49) Правилникът за длъжностните лица на Европейските общности и Условието за работа на другите служители на Европейските общности, установени с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета ⁽¹⁾, следва да се прилагат по отношение на служителите на Европол. Европол следва да може да назначава служители от компетентните органи на държавите членки като временно наети лица, чието прослужено време в Европол следва да се ограничи, за да се запази принципът на ротация, като последващата реинтеграция на членовете на персонала в службите на компетентните органи улеснява тясното сътрудничество между Европол и компетентните органи на държавите членки. Държавите членки вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че служителите, назначени в Европол като временно наети лица, могат след приключването на работата си в Европол да се завърнат в националните публични служби, към които принадлежат.
- (50) Като се имат предвид естеството на задачите на Европол и ролята на изпълнителния директор, към изпълнителния директор ~~може следва~~ да се отправи покана да направи изявление и да отговори на въпроси от ~~компетентната комисия на Европейския парламент~~ **съвместната група за парламентарен контрол** преди назначаването му, както и преди евентуалното продължаване на неговия мандат. Изпълнителният директор следва също така да представя годишния доклад пред ~~Европейския парламент~~ **съвместната група за парламентарен контрол** и пред Съвета. Освен това Европейският парламент следва да може да покани изпълнителния директор да докладва относно изпълнението на задълженията си. **[Изм. 43]**
- (51) За да се гарантира пълната самостоятелност и независимост на Европол, агенцията следва да получи самостоятелен бюджет, чиито приходи произлизат предимно от вноската от бюджета на Европейския съюз. Бюджетната процедура на Съюза следва да е приложима дотолкова, доколкото се засягат вноската на Съюза и всякакви други субсидии, платими от общия бюджет на Съюза. Одитът на счетоводните отчети следва да се извършва от Сметната палата.
- (52) Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ следва да се прилага за Европол.
- (53) Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, следва да се прилага и за Европол.
- (54) Европол обработва данни, които изискват особена защита, тъй като включват класифицирана информация на ЕС и неклассифицирана чувствителна информация. Следователно Европол следва да изготви правила относно поверителността и обработката на такива данни, като се вземат предвид основните принципи и минималните стандарти от Решение 2011/292/ЕС на Съвета ⁽⁴⁾.
- (55) Целесъобразно е редовно да се оценява прилагането на настоящия регламент.
- ~~(56) Необходимите разпоредби относно настаняването на Европол в държавата членка, в която е седалището на службата — Нидерландия, — и конкретните правила, приложими по отношение на целия персонал на Европол и членовете на техните семейства, следва да се определят в споразумение за седалището. Освен това присмачата държава членка следва да осигури възможно най-добри условия за осигуряване на доброто функциониране на Европол, включително училища за деца и транспорт, за да се привлекат висококачествени човешки ресурси от възможно най-широк географски обхват. [Изм. 44]~~
- (57) Създадената с настоящия регламент агенция „Европол“ е правопреемник на Европол, създаден с Решение 2009/371/ПВР, и на Европейския полицейски колеж (CEPOL), създаден с Решение 2005/681/ПВР. Следователно Европол следва да бъде правопреемник на всички техни договори, включително трудовите договори, задълженията и придобитото имущество. Международните споразумения, сключени от Европол, създаден с Решение 2009/371/ПВР, и CEPOL, създаден с Решение 2005/681/ПВР, следва да останат в сила, ~~с изключение на сключеното от CEPOL споразумение за седалището.~~ **[Изм. 45]**

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета от 29 февруари 1968 г. относно определяне на Правилника за длъжностните лица и условията за работа на други служители на Европейските общности и относно постановяване на специални мерки, временно приложими за длъжностните лица на Комисията (ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) (ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Решение 2011/292/ЕС на Съвета от 31 март 2011 г. относно правилата за сигурност за защита на класифицирана информация на ЕС (ОВ L 141, 27.5.2011 г., стр. 17).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (58) За да се даде на Европол възможност да продължи да изпълнява по най-добрия възможен начин задачите на Европол, създаден с Решение 2009/371/ПВР, ~~и задачите на CEPOL, създаден с Решение 2005/681/ПВР,~~ следва да се определят преходни мерки, по-специално по отношение на управителния съвет, на изпълнителния директор ~~и на заделянето на част от бюджета на Европол за обучение за срок от три години след влизането в сила на настоящия регламент.~~ [Изм. 46]
- (59) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно създаването на образование, което отговаря за сътрудничеството ~~и обучението~~ в областта на правоприлагането на равнището на Съюза, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради мащаба и последиците от действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, посочен в член 5 ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел. [Изм. 47]
- (60) [В съответствие с член 3 от Протокол (№ 21) относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и ДФЕС, тези държави членки са нотифицирали желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент] ИЛИ [Без да се засяга член 4 от Протокол (№ 21) относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и ДФЕС, тези държави членки не участват в приемането на настоящия регламент и не са обвързани от него, нито от неговото прилагане].
- (61) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол (№ 22) относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (62) Настоящият регламент спазва основните права и зачита принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално правото на защита на личните данни и правото на неприкосновеност на личния живот, защитени в съответствие с членове 8 и 7 от Хартата, както и в съответствие с член 16 ДЕС,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Глава I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ И ЦЕЛИ НА ЕВРОПОЛ

Член 1

Създаване на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество ~~и обучение~~ в областта на правоприлагането [Изм. 48]

1. С настоящия регламент се създава Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество ~~и обучение~~ в областта на правоприлагането (Европол), която има за цел подобряване на взаимното сътрудничество между правоприлагащите органи в Европейския съюз, укрепване и подпомагане на техните действия ~~и въвеждане на последователна европейска политика за обучение.~~ [Изм. 49]

2. Създадената с настоящия регламент агенция „Европол“ е правоприемник на Европол, създаден с Решение 2009/371/ПВР, ~~и на Европейския полицейски колеж (CEPOL), създаден с Решение 2005/681/ПВР.~~ [Изм. 50]

2а. Европол осъществява във всяка държава членка връзка със съответното единно национално звено, което се създава или определя в съответствие с член 7. [Изм. 51]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

- а) „компетентните органи на държавите членки“ означава всички **обществени органи**, съществуващи в държавите членки ~~органи на полицията и други служби за правоприлагане, които отговарят, съгласно националното законодателство отговарят~~, за предотвратяването на престъпленията и борбата с **тях престъпленията, попадащи в рамките на компетентността на Европол**; [Изм. 52]
- б) „анализ“ означава ~~събиране, обработка или използване на данни~~ **внимателно проучване на информация за разкриване на нейното специфично значение и особени характеристики** с цел подпомагане на наказателни разследвания **и извършване на всяка друга задача, посочена в член 4**; [Изм. 53]
- в) „органи на Съюза“ означава институциите, образуванията, мисиите, службите и агенциите, създадени с ДЕС и ДФЕС или въз основа на тези договори;
- г) „служители на правоприлагащите органи“ означава служители на полицията, на митниците и на други компетентни служби, включително и на органи на Съюза, които отговарят за предотвратяването на тежката престъпност, засягаща две или повече държави членки, на тероризма и на формите на престъпност, засягащи общ интерес, който е предмет на политиката на Съюза, за борбата с тях, както и за гражданското управление на кризи и за поддържането на ред по време на важни събития с помощта на международни полицейски сили;
- д) „трети държави“ означава държавите, които не са членки на Европейския съюз;
- е) „международни организации“ означава международните организации и техните подчинени органи, регламентирани от публичното право, или други органи, създадени чрез споразумение между две или повече държави или въз основа на такова споразумение;
- ж) „частноправни субекти“ означава образувания и органи, установени съгласно законодателството на държава членка или на трета държава, и по-конкретно дружества и фирми, стопански сдружения, нестопански организации и други юридически лица, които не са уредени в буква е);
- з) „частни лица“ означава всички физически лица;
- и) „лични данни“ означава всяка информация, свързана с физическо лице с установена или подлежаща на установяване самоличност, ~~наричано по-нататък („субект на данни“); лице с подлежаща на установяване самоличност е лице, чиято самоличност може пряко или косвено да се установи, по-специално~~ **чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, уникален идентификатор** или ~~чрез един или повече фактори, специфични за неговата физическа, физиологическа, психическа, икономическа, културна или социална физическата, физиологическата, генетичната, психическата, икономическата, културната или социалната~~ самоличност **на това лице или за половата му идентичност**; [Изм. 54]
- й) „обработка на лични данни“, наричана по-нататък „обработка“, означава всяка операция или съвкупност от операции, които се извършват със или без автоматични средства по отношение на личните данни, като събиране, записване, организиране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, справка, използване, разкриване чрез предаване, разпространение или предоставяне по друг начин, подреждане или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване;
- к) „получател“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или всеки друг орган, пред което, който или която се разкриват данните, независимо дали е трета страна или не; ~~но органите, които могат да получават данни в рамките на конкретно разследване, не се считат за получатели~~; [Изм. 55]
- л) „предаване на лични данни“ означава съобщаването на лични данни, чрез което те активно се предоставят на ограничен брой страни с установена самоличност със знанието или намерението на изпращача да даде на получателя достъп до тези лични данни;
- м) „регистър на лични данни“ означава всеки структуриран набор от лични данни, достъпът до които се осъществява съгласно определени критерии, независимо дали е централизиран, децентрализиран или разпределен съгласно функционален или географски принцип;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- н) „съгласие на субекта на данни“ означава всеки свободно даден, конкретен, **изричен** и информиран израз на воля, с който субектът на данни изразява **ясно и недвусмислено** съгласието си да бъдат обработвани личните му данни; [Изм. 56]
- о) „лични данни от административен характер“ означава всички лични данни, които се обработват от Европол, различни от тези, които се обработват за постигането на целите, определени в член 3, параграфи 1 и 2.

Член 3

Цели

1. Европол подкрепя и засилва действията на компетентните органи на държавите членки и взаимното им сътрудничество за предотвратяване и борба с ~~тежката организираната престъпност, засягаща~~ **тероризма и другите форми на тежка престъпност, посочени в приложение I и засягащи** две или повече държави членки, ~~е-тероризма и е-формите на престъпност, засягащи общ интерес, който е предмет на политика на Съюза, както е посочено в приложение I по начин, който изисква общ подход от държавите членки предвид мащаба, значимостта и последиците от престъпленията.~~ [Изм. 57]
2. Европол също така подкрепя и засилва действията на компетентните органи на държавите членки и взаимното им сътрудничество за предотвратяване и борба с престъпления, които са свързани с деянията, посочени в параграф 1. За свързани престъпления се считат следните деяния:
- а) престъпления, извършени с цел набавяне на средства за извършване на деяния, по отношение на които Европол има компетентност;
- б) престъпления, извършени с цел подпомагане или извършване на деяния, по отношение на които Европол има компетентност;
- в) престъпления, извършени с цел да се осигури безнаказаност на деяния, по отношение на които Европол има компетентност.
3. Европол подпомага, разработва, провежда и координира дейности за обучение на служителите на правоприлагащите органи. [Изм. 58]

Глава II

ЗАДАЧИ, СВЪРЗАНИ СЪС СЪТРУДНИЧЕСТВОТО В ОБЛАСТТА НА ПРАВОПРИЛАГАНЕТО

Член 4

Задачи

1. Европол е агенция на Европейския съюз, която изпълнява следните задачи в съответствие с настоящия регламент:
- а) събира, съхранява, обработва, анализира и обменя информация;
- б) съобщава незабавно **чрез националните звена на Европол, посочени в член 7**, на държавите членки информация, която ги засяга, и ги уведомява за всички връзки между престъпленията; [Изм. 59]
- в) координира, организира и провежда следствени и оперативни действия:
- i) осъществявани съвместно с компетентните органи на държавите членки **във вече започнати от държавите членки разследвания, или в резултат от искане от страна на Европол към държава членка да започне наказателно разследване;** или [Изм. 60]
- ii) в рамките на съвместни екипи за разследване съгласно член 5, при необходимост в сътрудничество с Евроюст;
- г) участва в съвместните екипи за разследване и предлага създаването на такива в съответствие с член 5;
- д) предоставя информация и аналитична подкрепа на държавите членки във връзка с големи международни събития;
- е) изготвя оценки на заплахите, стратегически и оперативни анализи и общи доклади за обстановката;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- ж) развива, обменя и популяризира специализирани познания за методите за предотвратяване на престъпления, за процедурите за разследване и за техническите и криминалистичните методи и предоставя консултации на държавите членки;
 - з) предоставя техническа и финансова подкрепа за трансграничните операции и разследвания на държавите членки, включително ~~и за~~ **чрез** съвместните екипи за разследване **в съответствие с член 5; [Изм. 61]**
 - и) ~~подпомага, разработва, провежда, координира и способства провеждането на обучение за служителите на правоприлагащите органи в сътрудничество с мрежата от институти за обучение в държавите членки, както е посочено в глава III; [Изм. 62]~~
 - й) ~~предоставя на органите на Съюза, създадени на основание на V от Договора, и на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) разузнавателни данни за престъпността и аналитична подкрепа в областите, попадащи в обхвата на тяхната компетентност; [Изм. 63]~~
 - к) предоставя информация и подкрепа на структурите на ЕС за управление на кризи, както и на мисиите на ЕС за управление на кризи, създадени въз основа на ДЕС;
 - л) развива центровете на Съюза за специализиран експертен опит в борбата с определени видове престъпления, попадащи в обхвата на целите на Европол, по-специално Европейския център за борба с киберпрестъпността;
- ла) да подпомага разследвания в държавите членки, по-специално като изпраща цялата значима информация на националните звена; [Изм. 64]**

2. Европол предоставя стратегически анализи и оценки на заплахите, които помагат на Съвета и Комисията при определянето на стратегическите и оперативните приоритети на Съюза за борба с престъпността. Европол съдейства също така за оперативното изпълнение на тези приоритети.

3. Европол предоставя стратегическа разузнавателна информация с цел съдействие за доброто оползотворяване и ефективното използване на ресурсите, които са налице на национално равнище и на равнището на Съюза за оперативни дейности и за подпомагане на тези дейности.

4. Европол действа като Централно бюро за борба срещу фалшифицирането на еврото в съответствие с Решение 2005/511/ПВР на Съвета⁽¹⁾. Европол също така насърчава координирането на мерките за борба с подправянето на евро, предприемани от компетентните органи на държавите членки, или в контекста на съвместни екипи за разследване, при необходимост в сътрудничество с органите на Съюза и органите на трети държави.

4а. Европол не прилага принудителни мерки. [Изм. 65]

Член 5

Участие в съвместни екипи за разследване

1. Европол може да участва в дейностите на съвместните екипи за разследване, които се занимават с престъпления, попадащи в обхвата на целите на Европол.

2. В рамките на ограниченията, предвидени в законодателството на държавите членки, в които работи съвместният екип за разследване, Европол може да участва във всички дейности и да обменя информация с всички членове на съвместния екип за разследване. **Длъжностните лица на Европол не участват в прилагането на принудителни мерки. [Изм. 66]**

3. Когато Европол има основание да счита, че чрез създаването на съвместен екип за разследване ще се допринесе за палено разследване, той може да направи предложение за това на засегнатите държави членки и да предприеме мерки, с които да им съдейства за изграждането на съвместния екип за разследване.

3а. Участието на Европол в съвместен екип за разследване следва да се съгласува от компетентните органи на държавите членки, които го съставят, и да се отрази в документ, предварително подписан от директора на Европол, който се прилага към съответното споразумение за създаването на съвместен екип за разследване. [Изм. 67]

⁽¹⁾ Решение 2005/511/ПВР на Съвета от 12 юли 2005 г. относно защитата на еврото срещу фалшифициране чрез определяне на Европол за централно бюро за борба срещу фалшифицирането на еврото (ОВ L 185, 16.7.2005 г., стр. 35).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

3б. Приложението, посочено в параграф 3а, определя условията за участие на служители на Европол в съвместния екип за разследване, включително правилата, уреждащи привилегиите и имунитетите на тези длъжностни лица и отговорностите, произтичащи от възложни техни неправомерни действия. [Изм. 68]

3в. Длъжностните лица на Европол, участващи в съвместен екип за разследване, подлежат по отношение на нарушенията, на които биха могли да бъдат обект или които биха могли да извършат, на националното законодателство на държавата членка, в която съвместният екип за разследване действа, и което е приложено спрямо членовете на съвместния екип за разследване, извършващи подобни задачи в тази държава членка. [Изм. 69]

3г. Длъжностните лица на Европол, участващи в съвместен екип за разследване, могат да обменят информация, произхождаща от системите за съхранение на данни на Европол, с членовете на екипа. Като се има предвид, че това включва пряк контакт съгласно член 7, Европол информира едновременно националните екипи на Европол в държавите членки, представени в съвместния екип за разследване, и националните екипи на Европол в държавите членки, които са предоставили информацията. [Изм. 70]

3д. Информацията, получена от служител на Европол по време на участие в съвместен екип за разследване, може да се включи във всяка една от системите за съхранение на данни на Европол чрез националните звена на Европол със съгласието и под отговорността на компетентния орган, който е предоставил тази информация. [Изм. 71]

4. Европол не прилага принудителни мерки.

Член 6

Искания от страна на Европол за започване на наказателни разследвания

1. В специалните случаи **случаите**, когато Европол счита, че следва да бъде започнато наказателно разследване на дадено престъпление, което попада в обхвата на целите на Европол, Европол уведомява Евроюст. [Изм. 72]

2. Същевременно Европол отправя искане **може да** за започване, провеждане или координиране на наказателно разследване до националните звена на засегнатите държави членки, създадени на основание член 7, параграф 2. [Изм. 73]

2а. В случай на подозрение за **злонамерена атака спрямо прещтата и информационната система на две или повече държави членки или органи на Съюза, осъществена от държавен или недържавен субект, който се намира в трета държава, Европол започва разследване по собствена инициатива.** [Изм. 74]

3. **Държавите членки разглеждат такива искания с необходимото внимание и чрез** националните звена незабавно уведомяват Европол за започването на разследването **дали ще започне разследване.** [Изм. 75]

4. Ако компетентните органи на засегнатите държави членки решат да не изпълнят искането на Европол, те информират Европол за основанията за своето решение в срок от един месец след подаване на искането. Основанията могат да не бъдат посочени, ако посочването им може:

- а) да накърни основни интереси на националната сигурност; или
- б) да застраши успеха на текущи разследвания или безопасността на отделни лица.

5. Европол уведомява Евроюст за решението на даден компетентен орган на държава членка да започне разследване или за отказа му да започне такава.

Член 7

Сътрудничество между държавите членки и Европол

1. Държавите членки **и Европол** си сътрудничат ~~с Европол~~ в изпълнението на задачите на ~~атентната Европол.~~ **Европол.** [Изм. 76]

2. Всяка държава членка създава ~~или определя~~ национално звено, което е органът за връзка между Европол и компетентните органи на, **определени от** държавите членки, както и за връзка с институтите за обучение на служители на ~~правоприлагащите органи.~~ Във всяка държава членка се определя ~~служител за~~ ръководител на националното звено. [Изм. 77]

3. Държавите членки гарантират, че националните им звена са в състояние да изпълняват своите задачи, определени в настоящия регламент, и по-специално че имат достъп до националните бази данни в областта на правоприлагането.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

4. **Националното звено е единственият орган за връзка между Европол и компетентните органи на държавите членки. При все това Европол може да си сътрудничи пряко с компетентните органи на държавите членки във връзка с в рамките на конкретни разследвания, които се провеждат от тези органи, при условие че такъв пряк контакт представлява добавена стойност за успеха на разследването и е в съответствие с националното законодателство. В такива случаи Европол предварително уведомява незабавно националното звено и за необходимостта от такъв контакт. Европол предоставя възможно най-бързо копие от всяка информация информацията, обменена при преките посредством тези преки контакти между Европол и съответните компетентни органи. [Изм. 78]**

5. Чрез своите национални звена или чрез компетентен орган на дадена държава членка държавите членки по-конкретно правят следното: [Изм. 79]

a) **по собствена инициатива** предоставят на Европол информацията, от която агенцията се нуждае, за да постигне своите цели. Това включва незабавното **информация и разузнавателни данни, необходими за изпълнението на неговите задължения, и отговарят на исканията за информация, предоставяне на разузнавателни данни и консултации, отправени от** Европол на информация, свързана със сферите на престъпност, които Съюзът счита за приоритетни. Това също включва и предоставянето на копие от информацията, обменена на двустранна или многостранна основа с друга държава членка или други държави членки, доколкото този обмен се отнася до дадено престъпление, попадащо в обхвата на целите на Европол;

Без да се засяга изпълнението на отговорностите, които държавите членки имат по отношение на поддържането на закона и реда и защитата на вътрешната сигурност, националното звено при никакви конкретни обстоятелства не е задължено да предоставя информация и разузнавателни данни, ако това би означавало:

i) **накърняване на основни интереси на националната сигурност;**

ii) **застрашаване на успеха на текущо разследване или на безопасността на определени лица, или**

iii) **разкриване на информация, свързана с организации или специфични разузнавателни дейности в областта на държавната сигурност; [Изм. 80]**

b) осигуряват ефективност на комуникацията и сътрудничеството между всички съответни компетентни органи на държавите членки и институтите за обучение на служителите на правоприлагащите органи в държавите членки, от една страна, и Европол, от друга страна; [Изм. 81]

в) повишават осведомеността относно дейностите на Европол. [Изм. 82]

ва) **изискват от Европол да предоставя относима информация, която може да подпомогне разследванията, провеждани от определените компетентни органи; [Изм. 83]**

вб) **осигуряват ефективност на комуникацията и сътрудничеството с компетентните органи; [Изм. 84]**

вв) **гарантират спазването на законодателството при всеки обмен на информация между тях и Европол. [Изм. 85]**

6. Ръководителите на националните звена провеждат редовни срещи, на които по-конкретно обсъждат и разрешават проблемите, възникващи в контекста на оперативното им сътрудничество с Европол.

7. Всяка държава членка определя организацията и служителите на националното си звено в съответствие с националното си законодателство.

8. Разходите, направени от националните звена и от компетентните органи на държавите членки за комуникация с Европол, се поемат от държавите членки и с изключение на разходите за свързване не са за сметка на Европол.

9. Държавите членки осигуряват ~~минималното~~ **възможно най-високо** равнище на сигурност на всички системи, които се използват за свързване с Европол. [Изм. 86]

10. Всяка година Европол изготвя доклад за количеството и качеството на информацията, която е предоставена **относно споделянето на информация** от всяка държава членка съгласно параграф 5, буква а), както и за работата на нейното национално звено. **Докладът се анализира от управителния съвет с цел непрекъснато подобряване на взаимното сътрудничество между Европол и държавите членки.** Годишният доклад се изпраща на Европейския парламент, Съвета, Комисията и националните парламенти. [Изм. 229]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 8

Служители за връзка

1. Всяко национално звено назначава най-малко един служител за връзка в Европол. Освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго, за служителите за връзка се прилагат разпоредбите на националното законодателство на назначаващата държава членка.
2. Служителите за връзка съставляват националните бюра за връзка в Европол и приемат указания от националните си звена в рамките на Европол, в съответствие с националното законодателство на назначаващата държава членка и с разпоредбите, които се прилагат по отношение на администрацията на Европол.
3. Служителите за връзка ~~съдействат за обмяна на информация между~~ **предават информация от своите национални звена на Европол и своите държави членки от Европол на националните звена.** [Изм. 87]
4. Служителите за връзка съдействат за обмяна на информация между своите държави членки и служителите за връзка на другите държави членки в съответствие с националното законодателство. В зависимост от националното законодателство инфраструктурата на Европол може да се използва за такъв двустранен обмен и във връзка с престъпления, попадащи извън обхвата на целите на Европол. Правата и задълженията, които служителите за връзка имат по отношение на Европол, се определят от управителния съвет. **Всеки подобен обмен на информация се извършва в съответствие със законодателството на Съюза и национално законодателство, и по-специално Решение 2008/977/ПВР или Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, както е приложено. Европол обработва данните, получени съгласно тази разпоредба, единствено когато може да се счита за правоверен получател по силата на национално законодателство или на законодателството на Съюза.** [Изм. 88]
5. Служителите за връзка се ползват с привилегиите и имунитетите, които са необходими за изпълнение на техните задачи, в съответствие с член 65.
6. Европол гарантира, че служителите за връзка са напълно информирани относно всички дейности на агенцията и че са обвързани с тях, доколкото това е необходимо за изпълнението на техните задачи.
7. Европол покрива разходите, свързани с предоставянето на държавите членки на необходимите помещения в сградата на Европол и с осигуряването на подходяща подкрепа за изпълнение на задълженията на служителите за връзка. Всички други разходи, свързани с назначаването на служителите за връзка, се поемат от назначаващата държава членка, включително разходите за оборудване на служителите за връзка, освен ако по препоръка на управителния съвет бюджетният орган не вземе друго решение.

Глава III

ЗАДАЧИ, СВЪРЗАНИ С ОБУЧЕНИЕТО НА СЛУЖИТЕЛИ НА ПРАВОПРИЛАГАЩИТЕ ОРГАНИ

Член 9

Школа към Европол

1. Един отдел в рамките на Европол, наречен „Школа към Европол“, създаден с настоящия регламент, подпомага, разработва, провежда и координира обучението на служители на правоприлагащите органи, по-специално в областта на борбата с тежката престъпност, засягаща две или повече държави членки, борбата с тероризма, управлението на спортни и други мероприятия, създаващи голям риск за обществения ред, в областта на стратегическото планиране и командването на невоенни мисии на Съюза, както и в сферата на лидерските и езиковите умения на служителите на правоприлагащите органи, но конкретно с цел:

а) да се повишат осведомеността и знанията за:

й) международните инструменти и инструментите на Съюза относно сътрудничеството в областта на правоприлагането;

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- ii) органите на Съюза, и по-конкретно за Европол, Евроюст и Frontex, за тяхната работа и роля;
 - iii) съдебните аспекти на сътрудничеството в областта на правоприлагането и практическите знания за достъпа до информационните канали;
- б) да се насърчава развитието на регионалното и двустранното сътрудничество между държавите членки, от една страна, и между държавите членки и трети държави, от друга страна;
- в) да се засегнат специфични тематични области на престъпната дейност или на работата на полицията, в които обучението на ниво ЕС може да осигури добавена стойност;
- г) да се разработят специални общи учебни програми за служителите на правоприлагащите органи, по които да бъдат обучавани за участие в граждански мисии на Съюза;
- д) да се подпомагат държавите членки в провежданите в трети държави на двустранни дейности, които имат за цел изграждането на капацитет в областта на правоприлагането;
- е) да бъдат обучени обучавашите лица и да се съдейства за подобряването на учебните практики и за обмена на добрите учебни практики.
2. Школата към Европол разработва и редовно актуализира учебните средства и методиките за учене и ги прилага от гледна точка на ученето през целия живот, с цел да се усъвършенстват уменията на служителите на правоприлагащите органи. Школата към Европол прави оценка на резултатите от тези действия с оглед на подобряване на качеството, съгласуваността и ефективността на действията в бъдеще.

Член 10

Задачи на Школата към Европол

1. Школата към Европол изработва многогодишни стратегически анализи на нуждите от обучение и многогодишни учебни програми.
2. Школата към Европол разработва и реализира дейности за обучение и учебни продукти, които могат да включват:
- а) курсове, семинари, конференции, уеб базирано и електронно обучение;
 - б) общи учебни програми, които повишават осведомеността, запълват пропуските и/или способстват за възприемането на общ подход към проявите на трансграничната престъпност;
 - в) модули за обучение с постепенно нарастваща сложност, които са съобразени със степента на сложност на уменията, необходими за съответните целеви групи, и които са насочени към определен географски регион, конкретна тематична област на престъпната дейност или специфичен набор от професионални умения;
 - г) програми за обмен и командироване на служители на правоприлагащите органи в контекста на подход на обучение, базиран на оперативната работа.
3. С цел да осигури съгласувана европейска политика за обучение с оглед на подпомагането на граждански мисии и изграждането на капацитет в трети държави, Школата към Европол:
- а) оценява въздействието на съществуващите политики и инициативи за обучение в областта на правоприлагането, които са свързани със Съюза;
 - б) разработва и провежда обучение за подготовка на служителите на правоприлагащите органи на държавите членки за участие в граждански мисии, включително с цел придобиване на съответните езикови умения;
 - в) разработва и провежда обучение на служители на правоприлагащите органи от трети държави, и по-специално от страните, които са кандидатки за присъединяване към Съюза;
 - г) управлява средствата на Съюза за външна помощ, специално предназначени за подпомагане на трети държави в изграждането на капацитет в съответните области на политиката, в съответствие с установените приоритети на Съюза.
4. Школата към Европол насърчава взаимното признаване на обучението в различните държави членки в областта на правоприлагането и свързаните с това действащи европейски стандарти за качество.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 11

Научни изследвания от практическо значение за обучението

1. Школата към Европол допринася за разработването на научни изследвания, които са от практическо значение за дейностите по обучението, включени в настоящата глава.
2. Школата към Европол подкрепя и изгражда партньорство с органите на Съюза и с държавни и частни академични институции и насърчава създаването на по-стабилни партньорства между университетите и институтите за обучение на служители на правоприлагащите органи в държавите членки. [Изм. 89]

Глава IV

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ЕВРОПОЛ

Член 12

Административна и управленска структура на Европол

Административната и управленската структура на Европол се състои от:

- a) управителен съвет, който изпълнява функциите, определени в член 14;
- б) изпълнителен директор, който изпълнява отговорностите, определени в член 19;
- в) ~~Научен комитет по обучението съгласно член 20;~~ [Изм. 90]
- г) ако е уместно, всеки друг консултативен орган, създаден от управителния съвет съгласно член 14, параграф 1, буква п).
- д) ~~ако е уместно, изпълнителен съвет съгласно членове 21 и 22.~~ [Изм. 91]

РАЗДЕЛ 1

УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ

Член 13

Състав на управителния съвет

1. Управителният съвет се състои от по един представител от всяка държава членка и от ~~двама~~ **представители един представител** на Комисията, като всички имат право на глас. [Изм. 92]

1а. На представител на съвместната група за парламентарен контрол се разрешава да участва в заседанията на управителния съвет като наблюдател. Този представител няма право на глас. [Изм. 93]

2. Членовете на управителния съвет се назначават въз основа на своя опит в управлението на организации от публичния или частния сектор и на познанията си за сътрудничеството в областта на правоприлагането.

3. Всеки член на управителния съвет е представляван от заместник, който се назначава ~~въз основа на своя опит в управлението на организации от публичния и частния сектор и на познанията си за националната политика, отнасяща се до обучението на служители на правоприлагащите органи.~~ **Заместникът изпълнява ролята на пълноправен член по всички въпроси, свързани с обучението на служители на правоприлагащите органи от пълноправния член въз основа на критериите, посочени в член 13, параграф 2.** В отсъствието на пълноправния член заместникът го представлява. **В отсъствието на заместника пълноправният член го представлява по всички въпроси, свързани с обучението на служители на правоприлагащите органи.** [Изм. 94]

4. Всички представени в управителния съвет страни ~~полагат усилия за ограничаване на текучеството на своите представители с цел да се гарантира приемствеността в работата на управителния съвет.~~ Всички страни се стремят да постигнат балансирано представителство на мъжете и жените в състава на управителния съвет. [Изм. 95]

5. **Мандатът Продължителността на мандата на** членовете и техните заместници е със срок четири години. Този срок може да бъде продължен. При изтичане на мандата им или в случай на оставка членовете остават на служба до подновяване на назначенията им или докато бъдат заменени **се определя от държавата членка, която ги назначава.** [Изм. 96]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

5а. Председателят се подпомага от секретариата на управителния съвет. По-специално секретариатът:

- а) е тясно и постоянно ангажиран с организацията, координацията и осигуряването на съгласуваност в работата на управителния съвет под ръководството и насоките на председателя;**
- б) предоставя на управителния съвет необходимата административна подкрепа за изпълнението на неговите задължения. [Изм. 97]**

5б. В началото на своя мандат всеки член на управителния съвет представя декларация за своите интереси. [Изм. 98]

Член 14

Функции на управителния съвет

1. Управителният съвет:

- а) приема всяка година работната програма на Европол за следващата година с мнозинство от две трети от членовете си и в съответствие с член 15;
- б) приема многогодишната работна програма с мнозинство от две трети от членовете си в съответствие с член 15;
- в) приема годишния бюджет на Европол с мнозинство от две трети от членовете си и осъществява други функции във връзка с бюджета на Европол в съответствие с глава XI;
- г) приема консолидирания годишен доклад за дейността на Европол, **изпраща го** и го ~~изпраща в срок до 1 юли от следващата година на Европейския парламент, представя на съвместната група за парламентарен контрол и го препраща на~~ Съвета, Комисията и Сметната палата, и на националните парламенти **и на Европейски надзорен орган по защита на данните най-късно до 1 юли следващата година**. Консолидираният годишен доклад за дейността се оповестява публично; **[Изм. 99]**
- д) приема финансовите правила, приложими спрямо Европол, в съответствие с член 63;
- е) приема в срок до 31 януари многогодишния план за политиката по отношение на персонала, след като разгледа становището на Комисията;
- ж) ~~приема стратегия за борба с измамите, пропорционална на риска от измами, като взема предвид разходите, свързани с мерките, които следва да бъдат предприети, и ползите от тях; [Изм. 100]~~
- з) приема правила за предотвратяването и управлението на конфликти на интереси, които да прилага по отношение на своите членове ~~и на членовете на Научния комитет по обучението; [Изм. 101]~~
- и) ~~съгласно параграф 2 упражнява по отношение на персонала на Европол правомощията, предоставени от Правилника за длъжностните лица на органа по назначаването, както и тези, предоставени от Условието за работа на другите служители на органа, оправомощен да сключва трудови договори („правомощия на органа по назначаването“); [Изм. 102]~~
- й) **по предложение на директора** приема необходимите правила за прилагане на Правилника за длъжностните лица и Условието за работа на другите служители, в съответствие с член 110 от Правилника за длъжностните лица; **[Изм. 103]**
- к) назначава изпълнителния директор и заместник изпълнителните директори и при необходимост продължава срока на мандата им или ги отстранява от длъжност в съответствие с членове 56 и 57;
- л) определя показателите за изпълнението и наблюдава работата на изпълнителния директор, включително изпълнението на решенията на управителния съвет;
- м) съгласно условията на Правилника за длъжностните лица и на Условието за работа на другите служители назначава счетоводител, който е функционално независим в изпълнението на своите задължения;
- н) ~~назначава членовете на Научния комитет по обучението; [Изм. 104]~~

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- o) осигурява подходящи последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, направени вследствие на вътрешни или външни одитни доклади и оценки, както и вследствие на разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) **и на Европейския надзорен орган по защита на данните**; [Изм. 105]
- п) ~~взема всички решения~~ относно създаването и изменението, ако последното е необходимо, на вътрешните структури на ~~Европол~~; [Изм. 106]
- р) приема свой процедурен правилник;
- ра) **назначава длъжностно лице по защита на данните, което е независимо от управителния съвет в изпълнението на своите функции и отговаря за създаването и управлението на системите за обработка на данни.** [Изм. 107]

Управителният съвет, по препоръка на Европейския надзорен орган по защита на данните съгласно член 46, параграф 3, буква е) и с мнозинство от две трети на своите членове, може временно или окончателно да забрани обработката. [Изм. 108]

2. На основание член 2, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица и член 6 от Условието за работа на другите служители на Съюза и съгласно процедурата, предвидена в член 110 от същия правилник, управителният съвет взема решение за делегиране на съответните правомощия на орган по назначаването на изпълнителния директор и определя условията, при които делегираните правомощия могат да бъдат оттеглени. Изпълнителният директор е упълномощен от своя страна да делегира тези правомощия на други лица.

Когато това се налага поради изключителни обстоятелства, управителният съвет може с решение да оттегли временно правомощията на орган по назначаването, делегирани на изпълнителния директор, и тези, които изпълнителният директор от своя страна е делегирал на други лица, и да упражнява тези правомощия пряко или да ги делегира на някой от членовете си или на служител, различен от изпълнителния директор. [Изм. 109]

Член 15

Годишна работна програма и многогодишна работна програма

1. Управителният съвет приема годишната работна програма в срок най-късно до 30 ноември всяка година въз основа на проект, представен от изпълнителния директор **и представен на съвместната група за парламентарен контрол**, като взема предвид становището на Комисията. Той я изпраща на ~~Европейския парламент~~ **съвместната група за парламентарен контрол**, Съвета, Комисията ~~и~~, националните парламенти **и на Европейския надзорен орган по защита на данните.** [Изм. 110]

2. Годишната работна програма включва подробни цели и очаквани резултати, включително и показатели за изпълнението. В нея също така са описани действията, които ще се финансират, и са посочени финансовите и човешките ресурси, разпределени за всяко действие, в съответствие с принципите за бюджетиране и управление по дейности. Годишната работна програма е ~~съгласувана~~ **обусловена от** многогодишната работна програма, посочена в параграф 4. В годишната работна програма ясно се указва кои задачи са добавени, променени или отменени в сравнение с предходната финансова година. [Изм. 111]

3. Управителният съвет внася изменения в приетата годишна работна програма, ако на Европол бъде възложена нова задача.

~~Важно съществено изменение~~ **Изменения** на годишната работна програма се ~~приема~~ **приемат** по същата процедура като първоначалната годишна работна програма. Управителният съвет може да делегира на изпълнителния директор правомощието да внася несъществени изменения в годишната работна програма. [Изм. 112]

4. Управителният съвет също така приема многогодишната работна програма и я актуализира в срок до 30 ноември всяка година, като взема предвид становището на Комисията, и след консултации с Европейския парламент и националните парламенти, **както и с Европейския надзорен орган по защита на данните.** [Изм. 114]

Приетата многогодишна работна програма се изпраща на ~~Европейския парламент~~, **съвместната група за парламентарен контрол и се препраща на** Съвета, Комисията ~~и~~, националните парламенти **и Европейския надзорен орган по защита на данните.** [Изм. 113]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

В многогодишната работна програма са определени стратегическите цели и очакваните резултати, включително и показателите за изпълнението. В нея са указани също така сумите и броят на служителите, разпределени във връзка с всяка цел, в съответствие с многогодишната финансова рамка и многогодишния план за политиката по отношение на персонала. Тя включва стратегията за отношенията с трети държави или международни организации, посочени в член 29.

Многогодишната програма се осъществява посредством годишни работни програми и при необходимост се актуализира въз основа на резултатите от външни и вътрешни оценки. При необходимост заключенията, направени в резултат на тези оценки, се отразяват и в годишната работна програма за следващата година.

Член 16

Председател на управителния съвет

1. Управителният съвет избира председател и заместник-председател измежду членовете. Председателят и заместник-председателят се избират с мнозинство от две трети от членовете на управителния съвет.

Заместник-председателят автоматично замества председателя, ако последният не е в състояние да изпълнява своите задължения.

2. Мандатът на председателя и на заместник-председателя е със срок ~~четири~~ **пет** години. Техният мандат може да бъде подновен еднократно. Ако обаче по време на мандата си председателят или заместник-председателят престане да бъде член на управителния съвет, мандатът му изтича автоматично на същата дата. **[Изм. 115]**

Член 17

Заседания на управителния съвет

1. Председателят свиква заседанията на управителния съвет.

2. Изпълнителният директор на Европол взема участие в разискванията.

3. Управителният съвет провежда най-малко две редовни заседания годишно. Освен това той провежда заседания по инициатива на председателя си, по искане на Комисията или по искане на най-малко една трета от своите членове.

4. Управителният съвет може да покани всяко лице, чието становище може да бъде от практическо значение за дискусиата, да присъства на заседанието му като наблюдател без право на глас.

4а. На представител на съвместната група за парламентарен контрол се разрешава да участва в заседанията на управителния съвет като наблюдател. [Изм. 116]

5. Членовете на управителния съвет могат, съгласно разпоредбите на неговия процедурен правилник, да бъдат подпомагани от съветници или експерти.

6. Европол осигурява секретариата на управителния съвет.

Член 18

Правила за гласуване

1. Без да се засягат разпоредбите на член 14, параграф 1, **алинея първа**, букви а), б) и в), **член 14, параграф 1, алинея 1а**, член 16, параграф 1 и член 56, параграф 8, управителният съвет взема решенията си с мнозинство от своите членове. **[Изм. 117]**

2. Всеки член има право на един глас. В отсъствието на член, който има право на глас, заместникът му може да упражни неговото право на глас.

3. Председателят участва в гласуването.

4. Изпълнителният директор не участва в гласуването.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

4а. Представителят на съвместната група за парламентарен контрол не участва в гласуването.
[Изм. 118]

5. Процедурният правилник на управителния съвет определя по-подробно условията и реда за гласуване, по-специално условията, при които даден член може да действа от името на друг член, както и изискванията за кворум, когато е необходимо.

РАЗДЕЛ 2

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР

Член 19

Отговорности на изпълнителния директор

1. Изпълнителният директор отговаря за управлението на Европол. Той се отчита пред управителния съвет.
2. Без да се засягат правомощията на Комисията, на управителния съвет или на изпълнителния съвет, изпълнителният директор е независим в изпълнението на своите задължения и не търси, нито приема инструкции от никое правителство или друг орган.
3. Изпълнителният директор **се явява и** докладва ~~на Европейския парламент~~ **редовно пред съвместната група за парламентарен контрол** относно изпълнението на своите задължения, когато бъде поканен да направи това. Съветът може да покани изпълнителния директор да докладва за изпълнението на своите задължения. [Изм. 119]
4. Изпълнителният директор е законният представител на Европол.
5. Изпълнителният директор отговаря за изпълнението на задачите, които са възложени на Европол по силата на настоящия регламент. По-конкретно, изпълнителният директор отговаря:
 - а) за ежедневното управление на Европол;
 - б) за изпълнението на решенията, приети от управителния съвет;
 - в) за изготвянето на годишната работна програма и многогодишната работна програма и представянето им на управителния съвет ~~след консултация~~, **като се взема предвид становището на** Комисията; [Изм. 120]
 - г) за изпълнението на годишната работна програма и многогодишната работна програма и за докладването пред управителния съвет относно тяхното изпълнение;
 - д) за изготвянето на консолидиран годишен доклад за дейностите на Европол и представянето му пред управителния съвет за одобрение;
 - е) за подготвянето на план за действие въз основа на заключенията на вътрешните или външните одитни доклади и оценки, както и на докладите и препоръките от разследванията на OLAF, а също така и за представянето на доклади за напредъка два пъти годишно пред Комисията и редовно пред управителния съвет;
 - ж) за защитата на финансовите интереси на Съюза чрез прилагане на превантивни мерки против измами, корупция и всички други незаконни дейности и чрез ефективни проверки, без това да засяга правомощията на OLAF за провеждане на разследвания, а при установяване на нередности — чрез възстановяване на неоснователно платени суми, и когато е уместно, чрез налагане на ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции;
 - з) за изготвянето на ~~стратегия на Европол~~ **стратегически анализ** за борба с измамите и **стратегия за предотвратяване и управление на конфликтите на интереси за Европол** и представянето ѝ ~~и~~ **и** пред управителния съвет за одобрение; [Изм. 121]
 - и) за изготвянето на проект за финансовите правила, приложими по отношение на Европол;
 - й) за изготвянето на проект на разчет за приходите и разходите на Европол и за изпълнението на бюджета му;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- к) за изготвянето на проект на многогодишния план за политиката по отношение на персонала и представянето му пред управителния съвет след консултация, **като се взема предвид становището на** с Комисията; [Изм. 122]
- ка) **упражнява по отношение на персонала на Европол правомощията, предоставени от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности на органа по назначаването, както и тези, предоставени от Условиата за работа на другите служители на Европейските общности на органа, оправомощен да сключва трудови договори („правомощия на органа по назначаването“), без да се засягат разпоредбите на член 14, параграф 1, буква й);** [Изм. 123]
- кб) **взема всички решения относно създаването и изменението, ако последното е необходимо, на вътрешните структури на Европол;** [Изм. 124]
- л) за подпомагането на председателя на управителния съвет при подготовката на заседанията на управителния съвет;
- м) за редовното информиране на управителния съвет относно изпълнението на стратегическите и оперативните приоритети на Съюза за борба с престъпността.

РАЗДЕЛ 3

НАУЧЕН КОМИТЕТ ПО ОБУЧЕНИЕТО

Член 20

Научният комитет по обучението

1. Научният комитет по обучението е независим консултативен орган, който обезпечават от научна гледна точка качеството на дейността на Европол в сферата на обучението и я направлява. За тази цел изпълнителният директор включва Научния комитет по обучението на ранен етап при изготвянето на всички документи, посочени в член 14, доколкото те се отнасят до обучението.
2. Научният комитет по обучението се състои от 11 лица, които се ползват с най-добрата академична или професионална репутация в тематичните области, включени в глава III от настоящия регламент. Управителният съвет назначава членовете след провеждането по прозрачен начин на покана за представяне на кандидатури и процедура за подбор, които се публикуват в Официален вестник на Европейския съюз. Членовете на управителния съвет не могат да бъдат членове на Научния комитет по обучението. Членовете на Научния комитет по обучението са независими. Те не търсят и не приемат инструкции от никое правителство или друг орган.
3. Списъкът с членовете на Научния комитет по обучението се оповестява публично и се актуализира от Европол на уебсайта на агенцията.
4. Мандатът на членовете на Научния комитет по обучението е със срок пет години. Този мандат не може да бъде подновяван и членовете могат да бъдат отстранявани от длъжност, ако не отговарят на критериите за независимост.
5. Научният комитет по обучението избира свой председател и заместник-председател, чийто мандат е със срок пет години. Научният комитет по обучението приема позиции с обикновено мнозинство. Председателят на комитета свиква заседания до четири пъти годишно. При необходимост председателят свиква извънредни заседания по собствена инициатива или по искане на най-малко четирима от членовете на комитета.
6. Изпълнителният директор, заместник-изпълнителният директор по обучението или съответният техен представител получава покана да присъства на заседанията като наблюдател без право на глас.
7. Научният комитет по обучението се подпомага от секретар, който е служител на Европол, определен от комитета и назначен от изпълнителния директор.
8. По конкретно Научният комитет по обучението има следните задачи:
 - а) предоставя консултации на изпълнителния директор и заместник-изпълнителния директор по обучението при изготвяне на годишната работна програма и други стратегически документи, за да се гарантира тяхното качество от научна гледна точка и съгласуваността им със съответните секторни политики и приоритети на Съюза;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- б) предоставя независими становища и съвети на управителния съвет по въпроси, свързани с компетентността му;
 - в) предоставя независими становища и съвети относно качеството на учебните програми, методите за приложно обучение, вариантите за учене и новостите в науката;
 - г) изпълнява всички други консултативни задачи, които са свързани с научните аспекти на работата на Европол в сферата на обучението, по искане на управителния съвет, на изпълнителния директор или на заместник-изпълнителния директор по обучението.
9. Годишният бюджет на Научния комитет по обучението се разпределя в отделен бюджетен ред на Европол. [Изм. 125]

РАЗДЕЛ 4

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН СЪВЕТ

Член 21

Създаване

Управителният съвет може да създаде изпълнителен съвет.

Член 22

Функции и организация

1. Изпълнителният съвет подпомага управителния съвет.
2. Изпълнителният съвет има следните функции:
 - а) изготвя решенията, които трябва да бъдат приети от управителния съвет;
 - б) осигурява заедно с управителния съвет подходящи последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, направени в следствие на вътрешни или външни одитни доклади и оценки, както и в следствие на докладите и препоръките от разследванията на Европейската служба за борба с измамите (OLAF);
 - в) без да засяга функциите на изпълнителния директор, посочени в член 19, подпомага и консултира изпълнителния директор при изпълнението на решенията на управителния съвет, с цел да се укрепи надзорът на административното управление.
3. Когато е необходимо при спешни случаи, изпълнителният съвет може да приема някои временни решения от името на управителния съвет, особено по въпроси, свързани с административното управление, включително относно временното оттегляне на делегираните правомощия на орган по назначаването.
4. Изпълнителният съвет се състои от председателя на управителния съвет, един представител на Комисията в управителния съвет и трима други членове, назначени от управителния съвет измежду членовете му. Председателят на управителния съвет е също така председател на изпълнителния съвет. Изпълнителният директор участва в заседанията на изпълнителния съвет, но няма право на глас.
5. Мандатът на членовете на изпълнителния съвет е със срок четири години. Мандатът на членовете на изпълнителния съвет приключва, когато престанат да бъдат членове на управителния съвет.
6. Изпълнителният съвет провежда най-малко едно редовно заседание на всеки три месеца. Освен това заседанията на изпълнителния съвет се провеждат по инициатива на неговия председател или по искане на членовете му.
7. Изпълнителният съвет спазва процедурния правилник, определен от управителния съвет. [Изм. 126]

Глава V

ОБРАБОТКА НА ИНФОРМАЦИЯТА

Член 23

Източници на информация

1. Европол обработва единствено информация, която е била предоставена на агенцията:

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- а) от държавите членки в съответствие с тяхното национално законодателство;
- б) от органите на Съюза, трети държави и международни организации в съответствие с разпоредбите на глава VI;
- в) от частноправни субекти в съответствие с член 29, параграф 2.

2. Европол може директно да извлича и обработва информация, включително лични данни, от публично достъпни източници като медиите, включително от интернет и от публични данни.

3. Европол може да извлича и обработва информация, включително лични данни, от информационни системи с национален или с международен характер или на ниво ЕС, включително чрез пряк компютърен достъп, доколкото това е позволено съгласно правните инструменти на Съюза, международните или националните правни инструменти **и когато може да се докаже необходимостта и пропорционалността на такъв достъп за изпълнението на задача, която попада в правомощията на Европол**. Достъпът на Европол до тази информация и използването ѝ от Европол се уреждат от приложимите разпоредби на тези международни или национални правни инструменти или правни инструменти на Съюза, доколкото те предвиждат по-строги правила за достъп и ползване, отколкото тези по настоящия регламент. ~~Достъпът до тези информационни системи се предоставя само на надлежно упълномощени служители на Европол, доколкото това е необходимо за изпълнението на техните задачи.~~

Те определят целите, категориите лични данни, целите и средствата на обработката и процедурата, която да се следва за извличане и по-нататъшна обработка на информацията, при зачитане на приложимото законодателство и принципите за защита на данните. Достъпът до тези информационни системи се предоставя само на надлежно упълномощени служители на Европол, доколкото това е строго необходимо и пропорционално за изпълнението на задачите на Европол. [Изм. 127]

Член 24

Цели на дейностите по обработка на информацията

1. Доколкото е необходимо за постигането на целите на Европол, посочени в член 3, ~~параграфи 1 и 2~~, Европол **може да** обработва информация, включително лични данни, ~~единствено с оглед на следните цели:~~

Лични данни могат да се обработват единствено с оглед на следните цели:

- а) кръстосани проверки за установяване на връзки **или други значими отношения** между данните, **ограничаващи се до:**
 - i) лица, които са заподозрени в извършване или в участие в престъпление, за което Европол е компетентен, или които са осъдени за такова престъпление;
 - ii) лица, за които са налице факти или разумни основания да се счита, че ще извършат престъпления;
- б) анализи със стратегически или тематичен характер;
- в) оперативни анализи във връзка с конкретни случаи.

Изпълнението на задачите се осъществява съгласно следните критерии:

- **проверките по буква а) се извършват в съответствие с необходимите гаранции за защита на данните, и по-специално, налице са достатъчно основания за искането на информация и целта за използването ѝ. Също така се предприемат необходимите мерки, за да се гарантира, че единствено органите, които отговарят първоначално за събирането на данните, могат впоследствие да ги променят;**
- **За всеки оперативен анализ, посочен в буква в), се прилагат следните специфични гаранции:**
 - i) **определя се конкретна цел; лични данни могат да бъдат обработвани само когато имат отношение към тази конкретна цел;**
 - ii) **всички операции, извършвани от служители на Европол за установяване на съвпаденията на данни при сравнение на различни бази данни, са конкретно мотивирани; извличането на данни след консултация се ограничава до строго необходимия минимум и е конкретно мотивирано;**
 - iii) **единствено упълномощени служители, отговарящи за целите, за които данните са били събрани първоначално, могат да променят тези данни.**

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Европол надлежно документира тези операции. Документацията се предоставя при поискване на разположение на длъжностното лице по защита на данните и на Европейския надзорен орган по защита на данните с цел проверка на законосъобразността на операцията по обработването на данните.

2. Категориите лични данни и категориите субекти на данни, чиито данни могат да бъдат събирани с оглед на всяка конкретна цел, посочена в параграф 1, са изброени в приложение 2.

2а. Европол може временно, в изключителни случаи, да обработва данни с цел да определи дали тези данни имат отношение към неговите задачи и към коя от целите, посочени в параграф 1. По предложение на директора и след консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните управителният съвет определя условията за обработка на тези данни, по-конкретно що се отнася до достъпа до тях и използването им, както и сроковете за съхраняване и заличаване на данните, които не могат да надвишават шест месеца, като надлежно спазва посочените в член 34 принципи.

2б. Европейският надзорен орган по защита на данните ще изготви насоки, уточняващи целите, изброени в параграф 1, букви а), б) и в). [Изм. 128]

Член 25

Определяне на целта на дейностите по обработка на информацията

1. Държавата членка, органът на Съюза, третата държава или международната организация, който или която предоставя информация на Европол, определя ~~нея~~ **конкретна и добре дефинирана цел**, с оглед на която се обработва информацията, както е посочено в член 24. ~~Ако това не е направено, Европол определя уместността на тази информация и нея, с оглед на която тя се обработва. Европол може да обработва информация с оглед на~~ **конкретна и ясно формулирана** цел, различна от целта, с оглед на която информацията е била предоставена, само ако има **изрично** разрешение от доставчика на данните **в съответствие с приложимото законодателство**. [Изм. 129]

2. Към момента на предаване на информацията държавите членки, органите на Съюза, третите държави и международните организации могат да посочат възможни ограничения за достъп или ползване, при общи или специални условия, включително що се отнася до заличаването или унищожаването на информацията. Когато след предаването стане ясно, че са необходими такива ограничения, те информират Европол за това. Европол се съобразява с тези ограничения.

3. Европол може да наложи на държавите членки, органите на Съюза, третите държави и международните организации всякакви ограничения за достъп или ползване на информацията, извлечена от публично достъпни източници.

Член 25а

Оценка на въздействието върху защитата на данните

1. **Преди всяка съвкупност от операции по обработка на лични данни Европол извършва оценка на въздействието на предвидените системи и процедури за обработка върху защитата на личните данни и уведомява за това Европейския надзорен орган по защита на данните.**

2. **Оценката съдържа най-малко общо описание на предвидените операции по обработване, оценка на рисковете за правата и свободите на субектите на данните, мерките, предвидени за справяне с тези рискове, гаранции, мерки за сигурност и механизми за гарантиране на защитата на личните данни и за доказване на спазването на разпоредбите в настоящия регламент, като се вземат предвид правата и законните интереси на субектите на данните и другите засегнати лица.** [Изм. 130]

Член 26

Достъп на държавите членки и служителите на Европол до информация, съхранявана от Европол

1. Държавите членки, **в случаите, когато могат да обосновават тази необходимост за законното изпълнение на техните задачи**, имат достъп до цялата информация, която е предоставена за целите на член 24, параграф 1, букви а) и б), и имат възможност да извършват търсене в нея, без да се засяга правото на държавите членки, органите на Съюза, третите държави и международните организации да посочват ограничения за достъпа и ползването на тези данни. Държавите членки определят компетентните органи, които имат право да извършват такова търсене.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2. Държавите членки имат непряк достъп, въз основа на наличието на попадение или липсата на попадение („hit/no hit system“), до информацията, предоставена за ~~целите на~~ **конкретна цел съгласно** член 24, параграф 1, буква в), без да се засягат възможните ограничения, посочени от предоставящите информацията държави членки, органи на Съюза, трети държави или международни организации в съответствие с член 25, параграф 2. В случай на попадение Европол **уведомява доставчика на информацията и** започва процедурата, чрез която може да бъде обменена информацията, генерирала попадението, в съответствие с решението на ~~държавата членка, която е предоставила~~ **доставчика на информацията на Европол и доколкото е необходимо за законното изпълнение на задачата на съответната държава членка.**

3. Служителите на Европол, които са надлежно упълномощени от изпълнителния директор, имат достъп до информацията, обработвана от Европол, доколкото това се изисква за изпълнението на техните задължения.

3а. Европол води подробни записи за всички попадения и за информацията, до която е получен достъп в съответствие с член 43. [Изм. 131]

Член 27

Достъп на Евроюст ~~и OLAF~~ до информацията на Европол

1. Европол взема всички подходящи мерки, с които да осигури на Евроюст ~~и на Европейската служба за борба с измамите (OLAF),~~ в рамките на ~~съответния им мандат~~ **мандата му**, възможност за достъп до цялата информация, предоставена за целите на член 24, параграф 1, букви а) и б), и възможност да извършват търсене в нея, без да се засяга правото на държавите членки, органите на Съюза, третите държави и международните организации да посочват ограничения за достъпа и ползването на тези данни. Когато при търсене от страна на Евроюст ~~или OLAF~~ се установи наличието на съвпадение с информацията, обработвана от Европол, Европол се уведомява за това.

2. Европол взема всички подходящи мерки, с които да осигури на Евроюст ~~и на OLAF,~~ в рамките на ~~съответния им мандат~~ **мандата му**, възможност за непряк достъп, въз основа на наличието на попадение или липсата на попадение („hit/no hit system“), до информацията, предоставена за ~~целите на~~ **конкретна цел съгласно** член 24, параграф 1, буква в), без да се засягат възможните ограничения, посочени от предоставящите държави членки, органи на Съюза, трети държави или международни организации в съответствие с член 25, параграф 2. В случай на попадение Европол започва процедурата, чрез която може да бъде обменена информацията, генерирала попадението, в съответствие с решението на държавата членка, органа на Съюза, третата държава или международната организация, който или която е предоставил(а) информацията на Европол. **В случай на попадение Евроюст уточнява от кои данни има нужда, като Европол може да сподели данните само ако информацията, генерирала попадението, е необходима за законното изпълнение на неговите задачи. Европол поддържа регистър на информацията, до която е получен достъп.**

3. Търсенията в информацията съгласно параграфи 1 и 2 се извършват само с цел да се определи дали информацията, с която разполага ~~съответно~~ Евроюст ~~или OLAF,~~ съответства на информацията, която се обработва в Европол.

4. Европол допуска да се извършват търсения съгласно параграфи 1 и 2 само след като получи от Евроюст информация за националните членове, заместниците и помощниците, както и за членовете на персонала на Евроюст, които са определени като оправомощени да извършват такива търсения, ~~както и информация от OLAF за членовете на персонала, които са определени като оправомощени да извършват такива търсения.~~

5. Ако при извършване на дейностите на Европол по обработка на информация, отнасяща се до конкретно разследване, Европол или някоя държава членка установи необходимост от координация, сътрудничество или помощ в съответствие с мандата на Евроюст ~~или OLAF,~~ Европол ги уведомява за това и започва процедурата за обмен на информация в съответствие с решението на държавата членка, предоставяща информацията. В такива случаи Евроюст ~~или OLAF~~ се консултира с Европол.

6. Евроюст, в това число колегиалният орган, националните членове, заместниците, помощниците и членовете на персонала на Евроюст, ~~както и OLAF,~~ споделяват всички ограничения за достъп или ползване, при общи или специални условия, посочени от държавите членки, органите на Съюза, третите държави и международните организации в съответствие с член 25, параграф 2.

6а. Европол и Евроюст се информират взаимно, в случай че след като са консултирали данните на другата страна, са установили, че данните могат да са неточни или да противоречат на други данни. [Изм. 132]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 28

Задължение за уведомяване на държавите членки

1. Ако в съответствие със своята задача по член 4, параграф 1, буква б) Европол трябва да информира дадена държава членка за информация, която я засяга, и спрямо тази информация са въведени ограничения за достъп съгласно член 25, параграф 2, поради които обменянето ѝ не се допуска, Европол се консултира с доставчика на данните, определил ограничението за достъп, и иска неговото разрешение за извършване на обмен.

Без ~~такова~~ **изрично** разрешение информацията не се обменя.

В случаи когато спрямо информацията не са въведени ограничения за достъп съгласно член 25, параграф 2, Европол въпреки всичко уведомява държавата членка, която е предоставила информацията, за нейното предаване. [Изм. 133]

2. Независимо от това какви са ограниченията за достъп, Европол информира държавите членки за информация, която ги засяга, ако:

- а) това е абсолютно необходимо в интерес на предотвратяването на непосредствена опасност, свързана с тежко или терористично престъпление; или
- б) това е от съществено значение за предотвратяването на непосредствена и сериозна заплаха за обществената сигурност на съответната държава членка.

В такива случаи Европол информира във възможно най-кратък срок доставчика на данните относно обменянето на тази информация и обосновава своя анализ на ситуацията.

Глава VI

ОТНОШЕНИЯ С ПАРТНЬОРИТЕ

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Общи разпоредби

1. Доколкото е необходимо, за да изпълнява задачите си, Европол може да установява и поддържа отношения на сътрудничество с органите на Съюза съгласно целите на тези органи, с правоприлагащите органи на трети държави, ~~е институтите за обучение на служители на правоприлагащите органи в трети държави~~, с международни организации и частноправни субекти.

2. Доколкото това е свързано с изпълнението на задачите на Европол и при спазване на всички ограничения, определени съгласно член 25, параграф 2, Европол може пряко да обменя цялата информация, с изключение на личните данни, с посочените в параграф 1 образувания.

3. Европол може да получава и обработва лични данни, **притежавани** от посочените в параграф 1 образувания, с изключение на частноправните субекти, доколкото това е **строго** необходимо **и пропорционално** за ~~изпълнението~~ **законното изпълнение** на задачите на Европол и при спазване на разпоредбите на настоящата глава.

4. Без да се засягат разпоредбите на член 36, ~~параграф 4,~~ **параграф 5**, лични данни се предават от Европол на органи на Съюза, трети държави и международни организации само ако това е необходимо за предотвратяването и борбата с престъпленията, попадащи в обхвата на ~~целите задачите~~ на Европол, и в съответствие с разпоредбите на настоящата глава **и ако получателят се ангажира изрично, че данните ще се използват само за нуждите, за които са били предадени**. Ако данните, които подлежат на предаване, са предоставени от държава членка, Европол иска ~~съгласието~~ **предварителното изрично съгласие** на тази държава членка, освен ако:

- а) ~~може да се приеме, че държавата членка дава разрешение, тъй като не е ограничила изрично възможността за последващо предаване на данни; или~~

Вторник, 25 февруари 2014 г.

б) държавата членка е дала своето предварително разрешение за такова последващо предаване на данни, като това разрешение може да е принципно или да зависи от определени условия. Това съгласие може да бъде оттеглено по всяко време.

5. Забранява се последващото предаване на лични данни от държавите членки, органите на Съюза, трети държави и международни организации, освен ако Европол не е дал ~~изричното~~ **предварителното** си съгласие за това **и получателят поема изричен ангажимент, че данните се използват само за целта, за която са били предадени.**

5а. Европол гарантира, че подробните записи за всички случаи на предаване на лични данни и основанията за това са регистрирани в съответствие с настоящия регламент.

5б. Всяка информация, която е била получена от трета държава, международна организация или частен субект в нарушение на основните права, включени в Хартата на основните права на ЕС, не се обработва. [Изм. 134]

РАЗДЕЛ 2

ОБМЕН/ПРЕДАВАНЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ

Член 30

Предаване на лични данни на органи на Съюза

При спазване на всички евентуални ограничения, въведени съгласно член 25, параграфи 2 или 3, **и без да се засягат разпоредбите на член 27**, Европол може да предава лични данни пряко на органите на Съюза, доколкото това е необходимо за изпълнението на задачите на Европол или задачите на получаващия орган на Съюза. **Европол обявява публично списък на институциите и органите на ЕС, с които споделя информация, като публикува този списък на своя интернет сайт. [Изм. 135]**

Член 31

Предаване на лични данни на трети държави и международни организации

1. Европол може да предава лични данни на орган на трета държава или на международна организация, доколкото това е необходимо за изпълнението на задачите му, на следното основание:

- а) решение на Комисията, прието в съответствие с [членове 25 и 31 от Директива 95/46/ЕО], че тази държава или международна организация, или обработващ сектор в тази трета държава или международна организация гарантира достатъчна степен на защита (решение относно достатъчната степен на защита); или
- б) международно споразумение, сключено между Съюза и тази трета държава или международна организация съгласно член 218 ДФЕС, с което се предоставят достатъчни гаранции по отношение на защитата на неприкосновеността на личността и личния живот и на основните права и свободи на физическите лица; или
- в) споразумение за сътрудничество, сключено между Европол и тази трета държава или международна организация съгласно член 23 от Решение 2009/371/ПВР преди датата на прилагане на настоящия регламент.

Тези споразумения за сътрудничество се изменят най-късно пет години след влизането в сила на настоящия регламент и се заменят от последващо споразумение в съответствие с буква б). [Изм. 136]

За такова предаване не се изисква допълнително разрешение. С Европейския надзорен орган по защита на данните се извършват своевременни консултации преди и по време на преговорите по международно споразумение по буква б), и по-специално преди приемането на мандата за преговори, както и преди окончателното подписване на споразумението.

Европол обявява публично редовно актуализиран списък на своите международни договорености и споразумения за сътрудничество с трети държави и международни организации, като публикува този списък на своя интернет сайт. [Изм. 137]

Европол може да сключва договорености за работа с цел прилагане на такива споразумения или решения относно достатъчната степен на защита.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2. Чрез дерогация от параграф 1 изпълнителният директор, **като спазва задълженията за дискретност, поверителност и пропорционалност**, може да разреши предаването на лични данни на трети държави или международни организации във всеки отделен случай, ако:

- a) предаването на данните е **абсолютно** е необходимо за защита на основните, попадащи в обхвата на целите на Европол, **за да бъдат защитени жизненоважни** интереси на една или повече държави-членки; **субекта на данни или на друго лице, или**
- б) предаването е **необходимо, за да бъдат защитени законни интереси на субекта** на данните ~~е абсолютно необходимо~~ в интерес на предотвратяването на непосредствена опасност, свързана с престъпление или терористично престъпление, **когато законодателството на държавата членка или на третата държава, която предава данните, предвижда това, или**
- в) предаването се налага по други причини или се изисква по закон поради основания, свързани с важен обществен интерес, или с цел установяване, упражняване или защита на правни претенции; **на данните е от съществено значение за предотвратяването на непосредствена и сериозна заплаха за обществената сигурност на държава членка или на трета държава, или**
- г) предаването е необходимо, **за да бъдат защитени жизненоважни интереси на субекта на данните или на друго лице. в отделни случаи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или за изпълнението на наказателни санкции, или**
- га) **предаването е необходимо в отделни случаи за установяването, упражняването или защитата на правни претенции, свързани с предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретно престъпление или за изпълнението на конкретна наказателна санкция.**

При всички обстоятелства изпълнителният директор проучва степеня на защита на данните, която се прилага във въпросната трета държава или международна организация, като отчита характера на данните, целта, за която са предвидени тези данни, срока за планираната обработка, общите и специфичните разпоредби в областта на защитата на данните, приложими в съответната държава, както и дали тя е приела или не конкретните условия на Европол във връзка с данните.

Дерогации не могат да се прилагат при системни, мащабни или структурни случаи на предаване.

Освен това управителният съвет, след като го е съгласувал с Европейския **Европейският** надзорен орган по защита на данните, може да разреши **еднократно предаване или** съвкупност от предавания в съответствие с букви от а) до г) по-горе, като се ~~отчита наличието на~~ **предоставят достатъчни** гаранции по отношение на защитата на неприкосновеността на личността и личния живот и на основните права и свободи на физическите лица, за период с продължителност не повече от една година, който може да се подновява. [Изм. 138]

3. Изпълнителният директор информира **незабавно** управителния съвет и Европейския надзорен орган по защита на данните за случаите, когато е приложил разпоредбите на параграф 2. [Изм. 139]

3а. Европол води подробни записи за всички случаи на предаване съгласно настоящия член. [Изм. 140]

Член 32

Лични данни от частноправни субекти

1. Доколкото е необходимо за изпълнението на задачите на агенцията, Европол може да обработва лични данни, произхождащи от частноправни субекти, при условие че те **не** са получени **пряко от частноправните субекти, а само** чрез: [Изм. 141]

- a) националното звено на държава членка в съответствие с националното законодателство;
- б) точката за контакт на трета държава, с която Европол има сключено споразумение за сътрудничество съгласно член 23 от Решение 2009/371/ПВР преди датата на прилагане на настоящия регламент; или
- в) орган на трета държава или международна организация, с която Съюзът е сключил международно споразумение съгласно член 218 ДФЕС.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2. Ако получените данни засягат интересите на дадена държава членка, Европол незабавно информира националното звено на съответната държава членка.
3. Европол не се свързва ~~пряко~~ с частноправни субекти с цел извличане на лични данни. **[Изм. 142]**
4. В срок от три години, след като започне прилагането на настоящия регламент, Комисията оценява необходимостта от пряк обмен на лични данни с частноправни субекти и възможния ефект на този обмен. В тази оценка наред с другото се посочват и причините, поради които обменът на лични данни с частноправни субекти е необходим за Европол.

Член 33

Информация от частни лица

1. Европол може да обработва информация, в това число и лични данни, произхождаща от частни лица, при условие че е получена чрез:
 - а) националното звено на държава членка в съответствие с националното законодателство;
 - б) точката за контакт на трета държава, с която Европол има сключено споразумение за сътрудничество съгласно член 23 от Решение 2009/371/ПВР преди датата на прилагане на настоящия регламент; или
 - в) орган на трета държава или международна организация, с която Европейският съюз е сключил международно споразумение съгласно член 218 ДФЕС.
2. Ако Европол получи информация, в това число и лични данни, от частно лице, пребивавало в трета държава, с която няма сключено международно споразумение на основание член 23 от Решение 2009/371/ПВР или член 218 ДФЕС, Европол може да препрати тази информация само до съответната държава членка или трета държава, с която са сключени такива международни споразумения.
3. Европол не се свързва ~~пряко~~ с частни лица с цел извличане на информация. **[Изм. 143]**

Глава VII

ГАРАНЦИИ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Член 34

Общи принципи на защита на данните

1. Личните данни:
 - а) се обработват ~~добросъвестно и~~ законосъобразно, **добросъвестно и по прозрачен и проверил начин по отношение на субекта на данните;**
 - б) се събират за конкретни, точно определени и законни цели и не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. ~~Допълнителната обработка на личните данни за исторически, статистически или научни цели не се счита за несъвместима, при условие че Европол осигури подходяща защита, по специално за да гарантира, че данните не се обработват за други цели;~~
 - в) са подходящи, свързани със и ~~ненадхвърлящи~~ **ограничени до минимум, необходими за** целите, за които се обработват; **те се обработват само ако и дотолкова доколкото целите не могат да бъдат постигнати без обработването на информация, която не включва лични данни;**
 - г) са точни и ~~при необходимост~~ се актуализират. Трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното заличаване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват;
 - д) се поддържат във вид, който позволява идентифициране на субектите на данните за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които личните данни се обработват;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- да) обработвани по начин, който реално позволява на субекта на данните да упражнява своите права;
- дб) обработвани по начин, който осигурява защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки;
- дв) обработвани само от надлежно упълномощен персонал, който се нуждае от тях за изпълнението на своите задачи.
- 1а. Европол обявява публично документ, който представя по разбираем начин разпоредбите по отношение на обработката на лични данни и начините, с които разполага субектът на данни, за да упражни правата си. [Изм. 144]

Член 35

Различна степен на точност и надеждност на личните данни

1. Източникът на информацията, произхождаща от дадена държава членка, се оценява, ~~доколкото е възможно~~, от държавата членка, която предоставя информацията, като се използват следните кодове за оценка на източника: [Изм. 145]
- (А): когато няма съмнение относно достоверността, надеждността и компетентността на източника или ако информацията е предоставена от източник, който се е доказал като надежден във всички случаи;
- (В): когато информацията е предоставена от източник, който в повечето случаи се е доказал като надежден;
- (С): когато информацията е предоставена от източник, който в повечето случаи се е доказал като ненадежден;
- (Х): когато надеждността на източника не може да бъде оценена.
2. Информацията, произхождаща от дадена държава членка, се оценява, ~~доколкото е възможно~~, от държавата членка, която предоставя информацията, въз основа на нейната надеждност, като се използват следните кодове за оценка на информацията: [Изм. 146]
- (1): информация, чиято точност е несъмнена;
- (2): информация, известна лично на източника, но не е известна лично на служителя, който я предава;
- (3): информация, която не е известна лично на източника, но е потвърдена от друга, вече записана информация;
- (4): информация, която не е известна лично на източника и не може да бъде потвърдена.
3. Когато въз основа на информацията, която вече притежава, Европол стигне до заключението, че оценката трябва да се коригира, Европол информира съответната държава членка и се стреми да се споразумее за изменение на оценката. Европол не променя оценката, без да е постигнато такова споразумение.
4. Когато Европол получи информация от дадена държава членка без оценка, Европол ~~се опитва, доколкото е възможно, да оцени~~ **оценява** надеждността на източника или на информацията въз основа на информацията, с която вече разполага. Оценяването на конкретните данни и информация става в съгласие с държавата членка, която ги предоставя. Държавите членки могат също така да постигнат принципно споразумение с Европол относно оценяването на определени видове данни и определени източници. Ако в конкретен случай не бъде постигнато споразумение или ако не съществува принципно споразумение, Европол оценява информацията или данните и ги обозначава с кодовете за оценка (Х) и (4), посочени в параграфи 1 и 2. [Изм. 147]
5. Когато Европол получи данни или информация от трета държава, от международна организация или от орган на Съюза, настоящият член се прилага по съответния начин.
6. Информацията от публично достъпни източници се оценява от Европол с помощта на кодовете за оценка, ~~посочени в параграфи 1 и 2~~ (Х) и (4). [Изм. 148]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 36

Обработка на специални категории лични данни и на различни категории субекти на данните

1. Забранява се обработката на лични данни относно жертви на престъпления, свидетели или други лица, които могат да предоставят информация за престъпления, или относно лица под осемнайсетгодишна възраст, освен ако тази обработка не е строго необходима **и надлежно обоснована** за предотвратяване или борба с престъпления, попадащи в обхвата на целите на Европол. [Изм. 149]
2. Забранява се обработката на лични данни, обработвани с помощта на автоматични или други средства и разкриващи расов или етнически произход, политически, религиозни или други възгледи, членство в синдикални организации, както и данни, отнасящи се до здравето или сексуалния живот, освен ако тази обработка не е строго необходима **и надлежно обоснована** за предотвратяване или борба с престъпления, попадащи в обхвата на целите на Европол, и ако тези данни не допълват други лични данни, които вече са обработени от Европол. [Изм. 150]
3. Единствено Европол има достъп до личните данни, посочени в параграфи 1 и 2. Изпълнителният директор надлежно упълномощава ограничен брой длъжностни лица, които получават такъв достъп, ако това е необходимо за изпълнение на техните задачи.
4. Решение, което поражда правни последици за даден субект на данни, не може да се основава единствено на автоматизираната обработка на данни, посочена в параграф 2, освен ако решението не е изрично разрешено по силата на националното законодателство или законодателството на Съюза или ~~при необходимост~~ от Европейския надзорен орган по защита на данните. [Изм. 151]
5. Личните данни, посочени в параграфи 1 и 2, не се предават на държави членки, органи на Съюза, трети държави или международни организации, освен ако това не е строго необходимо **и надлежно обосновано** в отделни случаи, свързани с престъпления, попадащи в обхвата на целите на Европол. **Това предаване се извършва в съответствие с разпоредбите, определени в глава VI от настоящия регламент.** [Изм. 152]
6. На всеки шест месеца Европол предоставя на Европейския надзорен орган по защита на данните общ преглед на всички лични данни, посочени в параграф 2, които са обработени от Европол.

Член 37

Срокове за съхранение и заличаване на лични данни

1. Личните данни, обработвани от Европол, се съхраняват от Европол само докато това е необходимо ~~за постигането на целите на агенцията~~ **за целта, заради която данните се обработват.** [Изм. 153]
2. Европол при всички положения преразглежда необходимостта от продължаване на съхранението не по-късно от три години след започване на първоначалната обработка на личните данни. Европол може да реши да продължи съхранението на личните данни до следващото преразглеждане, което се извършва след нов тригодишен период, ако съхранението все още е необходимо да продължи с оглед изпълнението на задачите на Европол. Мотивите за продължаване на съхранението се обясняват и се записват. Ако не се вземе решение за продължаване на съхранението на личните данни, последните се заличават автоматично след три години.
3. Ако данните, отнасящи се до лицата, посочени в член 36, параграфи 1 и 2, се съхраняват за срок, който надвишава пет години, Европейският надзорен орган по защита на данните се информира за това.
4. Когато държава членка, орган на Съюза, трета държава или международна организация е посочил(а) някакво ограничение във връзка с по-ранното заличаване или унищожаване на личните данни в момента на предаването им в съответствие с член 25, параграф 2, Европол заличава личните данни в съответствие с тези ограничения. Ако въз основа на информация, която е по-подробна в сравнение с притежаваната от доставчика на данните, се приеме, че съхранението на данните е необходимо да продължи, за да може Европол да изпълни задачите си, Европол иска разрешение от доставчика на данните да продължи да ги съхранява и обосновава това свое искане.
5. Когато държава членка, орган на Съюза, трета държава или международна организация заличи от своите национални досиета данни, които са предадени на Европол, тя или той информира за това Европол. Европол заличава данните, освен ако въз основа на информация, която е по-подробна в сравнение с притежаваната от доставчика на данните, не се приеме, че съхранението на данните е необходимо да продължи, за да може Европол да постигне своите цели. Европол информира доставчика на данните за това, че съхранението на тези данни продължава, и представя обосновка за необходимостта от продължаване на съхранението.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

6. Личните данни не се заличават, ако:
- а) това ще навреди на интересите на субект на данни, който се нуждае от защита. В тези случаи данните се използват само ~~със съгласието~~ **с изричното и писмено съгласие** на субекта на данните; [Изм. 154]
 - б) точността им се оспорва от субекта на данните, за срок, който позволява държавите членки или Европол, когато е необходимо, да проверят точността на данните;
 - в) личните данни трябва да бъдат запазени за доказателствени цели **или с цел установяване, упражняване или защита на правни претенции**; [Изм. 155]
 - г) субектът на данните не желае те да бъдат заличени, а изисква вместо това ограничаване на използването им.

Член 38

Сигурност на обработката

1. Европол предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни от случайно или неправомерно унищожаване, случайна загуба или неразрешено разкриване, промяна или достъп, или всякакви други неразрешени форми на обработка.
 2. По отношение на автоматичната обработка на данни Европол прилага мерки, които имат за цел:
 - а) да се откаже достъп на неупълномощени лица до оборудването, използвано за обработка на лични данни (контрол на достъпа до оборудване);
 - б) да се предотврати неразрешеното четене, копиране, изменение или отстраняване на носители на данни (контрол на носителите на данни);
 - в) да се предотвратят неразрешеното въвеждане на данни и неразрешената проверка, изменение или заличаване на съхраняваните лични данни (контрол на съхранението);
 - г) да се предотврати използването на автоматизирани системи за обработка на данни от неупълномощени лица, които използват оборудване за предаване на данни (контрол на ползвателите);
 - д) да се гарантира, че лицата, упълномощени да използват автоматизирана система за обработка на данни, имат достъп само до данните, обхванати от разрешението им за достъп (контрол на достъпа до данни);
 - е) да се гарантира възможността за проверка и установяване на кои органи могат да се изпращат или са били изпратени лични данни чрез използване на оборудване за предаване на данни (контрол на комуникацията);
 - ж) да се гарантира възможността за проверка и установяване какви лични данни са въведени в автоматизираните системи за обработка на данни, както и кога и от кого са въведени тези данни (контрол на въвеждането на данни);
 - жа) да се гарантира, че е възможно да се провери и установи кои данни от кой член на екипа са били оценени и кога (регистър на достъпа);** [Изм. 156]
 - з) да се предотврати неразрешеното четене, копиране, изменение или заличаване на лични данни в хода на предаването на лични данни или при транспортирането на носители на данни (контрол на транспортирането);
 - и) да се гарантира, че в случай на прекъсване инсталираните системи могат да бъдат възстановени незабавно (възстановяване);
 - й) да се гарантира, че системата функционира без грешки, че за поява на грешки във функционирането веднага се докладва (надеждност) и че съхраняваните данни не могат да бъдат повредени заради неправилно функциониране на системата (ненарушимост).
3. Европол и държавите членки определят механизмите, чрез които се гарантира, че съображенията за сигурност се вземат под внимание във всички информационни системи.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 38а

Защита на данните още при проектирането и по подразбиране

1. Европол въвежда подходящи технически и организационни мерки и процедури, така че обработването да отговаря на изискванията на разпоредбите, приети съгласно настоящия регламент, и да гарантира защитата на правата на субекта на данни.
2. Европол въвежда механизми, за да се гарантира, че по подразбиране се обработват само онези лични данни, които са необходими за целите на обработването. [Изм. 157]

Член 38б

Уведомяване на Европейския надзорен орган по защита на данните за нарушение на сигурността на личните данни

1. В случай на нарушение на сигурността на личните данни Европол, без излишно забавяне и когато това е осъществило, но не по-късно от 24 часа след установяването на такова нарушение, уведомява Европейския надзорен орган по защита на данните за нарушението на сигурността на личните данни. При поискване Европол представя мотивирана обосновка в случаите, когато уведомлението не е подадено в срок от 24 часа.
2. В уведомлението, посочено в параграф 1, се съдържат най-малко следните данни:
 - а) описание на естеството на нарушението на сигурността на личните данни, включително категориите и броя на засегнатите субекти на данни и категориите и количеството на засегнатите записи от данни;
 - б) препоръка относно мерките за намаляване на евентуалните неблагоприятни последици от нарушението на сигурността на личните данни;
 - в) описание на възможните последици от нарушението на сигурността на личните данни;
 - г) описание на предложените или предприетите от администратора мерки за справяне с нарушението на сигурността на личните данни.
3. Европол документира всички нарушения на сигурността на личните данни, като включва свързаните с нарушението факти, последиците от него и предприетите коригиращи мерки, за да позволи на Европейския надзорен орган по защита на данните да провери съответствието с настоящия член. [Изм. 158]

Член 38в

Съобщаване на субекта на данните за нарушение на сигурността на личните данни

1. Когато има вероятност нарушението на сигурността на личните данни, посочено в член 38б, да повлияе неблагоприятно на защитата на личните данни или на неприкосновеността на личния живот на субекта на данните, Европол съобщава на субекта на данните за нарушението на сигурността на личните данни без излишно забавяне.
2. Съобщението до субекта на данните, посочено в параграф 1, описва естеството на нарушението на сигурността на личните данни и съдържа саличността и координатите на длъжностното лице по защита на данните, посочено в член 44.
3. Не се изисква съобщаване на субекта на данни за нарушение на сигурността на личните данни, ако Европол е доказал в удовлетворителна степен пред Европейския надзорен орган по защита на данните, че е предприел подходящи технологични мерки за защита и че тези мерки са били приложени спрямо личните данни, засегнати от нарушението на сигурността на лични данни. Такива технологични мерки за защита правят данните неразбираеми за всяко лице, което няма разрешение за достъп до тях.
4. Съобщението до субекта на данните може да бъде забавено, ограничено или пропуснато, когато това представлява необходима и пропорционална мярка, надлежно зачитаща законните интереси на засегнатото лице:
 - а) за да се избегне възпрепятстването на официални или съдебни проучвания, разследвания или производства;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- б) *за да се избегне повлияване върху предотвратяването, разкриването, разследването и наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказателни санкции;*
- в) *за защита на обществената и националната сигурност;*
- г) *защитава правата и свободите на трети страни. [Изм. 159]*

Член 39

Право на достъп на субекта на данни

1. Всеки субект на данни има право през разумни интервали от време да получава информация за това дали Европол обработва свързани с него лични данни. Когато се обработват такива лични данни, Европол предоставя **най-малкото** следната информация на субекта на данните: [Изм. 160]

- а) потвърждение за това дали се обработват данни, свързани с него;
- б) информация най-малкото за целите на обработката, съответните категории данни, **срока, за който ще се съхраняват данните**, и получателите, пред които се разкриват данните; [Изм. 161]
- в) съобщаване в разбираема форма на данните, които са в процес на обработка, и на всякаква налична информация за техния източник;

ва) посочване на правното основание, въз основа на което данните се обработват; [Изм. 162]

вб) съществуването на правото да се изиска от Европол коригиране, заличаване или ограничаване на обработването на лични данни, касаещи субекта на данните; [Изм. 163]

вв) копие на данните, подложени на обработка. [Изм. 164]

2. Всеки субект на данни, желаещ да упражни правото си на достъп до лични данни, може за тази цел да отправи **безплатно** искане, ~~което не налага прекомерни разходи~~, към определения за тази цел орган в държава членка по свой избор. Органът незабавно препраща искането до Европол, при всички случаи в срок от един месец след получаването му. **Европол потвърждава получаването на искането. [Изм. 165 и 234]**

3. Европол дава отговор на искането, без да се бави неоснователно и при всички случаи в срок от три месеца след получаването му **на искането от националния орган. [Изм. 166]**

4. Европол провежда консултация с компетентните органи на съответните държави членки във връзка с решението, което трябва да бъде взето. Решението за достъп до данните зависи от тясното сътрудничество между Европол и държавите членки, които са пряко засегнати от достъпа на субекта на данните до тези данни. Ако държава членка възразява срещу предложението отговор на Европол, тя уведомява Европол за мотивите за своето възразение.

5. ~~Достъпът до личните данни~~ **Предоставянето на информация в отговор на искане по параграф 1** се отказва ~~или ограничаване, ако това,~~ **ако този частичен или пълен отказ** представлява необходима мярка, която: [Изм. 167]

- а) дава възможност на Европол да изпълни задачите си, както трябва;
- б) защитава сигурността и обществения ред в държавите членки или предотвратява престъпления;
- в) гарантира, че няма да бъде застрашено някое национално разследване;
- г) защитава правата и свободите на трети страни.

Всяко решение за ограничаване или отказ на поисканата информация отчита основните права и интереси на субекта на данни. [Изм. 168]

6. Европол информира субекта на данните писмено за всеки отказ за достъп или всяко ограничаване на достъп, за мотивите за това решение и за правото на субекта на данните да подаде жалба до Европейския надзорен орган по защита на данните. Информацията относно фактическите и правните основания за решението може да се пропусне, когато предоставянето на такава информация би премахнало ефекта от наложеното ограничение по параграф 5.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 40

Право на коригиране, заличаване и блокиране

1. Всеки субект на данни има право да отправи молба до Европол да коригира личните данни, отнасящи се до него, ако са неправилни, ~~а когато това е възможно и необходимо,~~ **както и** да ги допълни или актуализира. [Изм. 169]
2. Всеки субект на данни има право да отправи молба до Европол да заличи личните данни, отнасящи се до него, ако вече не са необходими за целите, за които законосъобразно се събират или законосъобразно се обработват допълнително.
3. Личните данни се блокират, вместо да се заличават, ако са налице разумни основания да се смята, че заличаването би могло да засегне законните интереси на субекта на данните. Блокираните данни се обработват единствено с оглед на целта, поради която тяхното заличаване е било възпрепятствано.
4. Ако данните, описани в параграфи 1, 2 и 3 и съхранявани от Европол, са били предоставени на Европол от трети държави или международни организации, или са получени в резултат на собствени анализи на Европол, последният коригира, заличава или блокира тези данни **и информира източника на данните, когато това е уместно.** [Изм. 170]
5. Ако данните, описани в параграфи 1 и 2 и съхранявани от Европол, са били предоставени на Европол пряко от държавите членки, съответните държави членки коригират, заличават или блокират тези данни в сътрудничество с Европол.
6. Ако неточните данни са били предадени чрез друго подходящо средство или ако грешките в данните, предоставени от държавите членки, се дължат на грешно предаване или са били предадени в нарушение на разпоредбите на настоящия регламент, или са в резултат на тяхното въвеждане, завеждане или съхранение по неправилен начин или в нарушение на разпоредбите на настоящия регламент от страна на Европол, Европол коригира или заличава данните в сътрудничество със съответните държави членки.
7. В случаите, посочени в параграфи 4, 5 и 6, всички адресати на тези данни се уведомяват незабавно. В съответствие с правилата, които се прилагат спрямо тях, адресатите след това коригират, заличават или блокират тези данни в системите си.
8. Европол информира субекта на данните писмено, без да се бави неоснователно и при всички случаи в тримесечен срок, че отнасящите се до него данни са били коригирани, заличени или блокирани.
9. Европол информира субекта на данните писмено за всеки отказ за коригиране, заличаване или блокиране, както и за възможността за подаване на жалба до Европейския надзорен орган по защита на данните и за възможността за съдебно обжалване.

Член 41

Отговорност по въпросите, свързани със защитата на данните

1. Европол съхранява личните данни по такъв начин, че техният източник съгласно член 23 да може да бъде установен.
- 1а. Европол съхранява личните данни по начин, който позволява тяхното коригиране и заличаване.** [Изм. 171]
2. Отговорността за качеството на личните данни, посочено в член 34, буква г), се носи от държавата членка, която е предоставила личните данни на Европол, и от Европол за личните данни, предоставени от органи на Съюза, трети държави или международни организации, както и за личните данни, извлечени от Европол от публично достъпни източници. **Органите на Съюза са отговорни за качеството на данните до момента на предаването, включително и в момента на самото предаване.** [Изм. 172]
3. Отговорността за спазването на принципите, посочени в член 34, букви а), б), в) и д) се носи от Европол.
4. Отговорността за ~~законосъобразността на предаването~~ **приложимите принципи за защита на данните** се носи: [Изм. 173]
 - а) от държавата членка, която е предоставила данните, в случаите, когато държавите членки предоставят личните данни на Европол; и

Вторник, 25 февруари 2014 г.

б) от Европол в случаите, когато Европол предоставя личните данни на държави членки, трети държави или международни организации.

5. В случай на предаване на данни между Европол и орган на Съюза отговорността за законосъобразността на предаването се носи от Европол. Без да се засяга разпоредбата в предишното изречение, когато данните се предават от Европол по искане на получателя, отговорността за законосъобразността на предаването се носи едновременно от Европол и от получателя. Освен това Европол носи отговорност за всички операции по обработка на данни, които извършва.

Европол проверява компетентността на получателя и оценява необходимостта от предаване на данните. В случай на възникнали съмнения относно тази необходимост, Европол изисква допълнителна информация от получателя. Получателят гарантира, че необходимостта от предаването на данните може да бъде проверена. Получателят обработва личните данни само за целите, за които те са предадени. [Изм. 174]

Член 42

Предварителна проверка

1. Обработката на лични данни, ~~които ще бъдат част от нов регистър на лични данни, който предстои да бъде създаден, при всички операции по обработка, които обслужват една или няколко свързани цели във връзка с основните дейности,~~ подлежи на предварителна проверка, когато: [Изм. 175]

а) предстои да бъдат обработвани специални категории данни, посочени в член 36, параграф 2;

б) видът обработка, и по-специално използването на нови технологии, механизми или процедури, води до специфични рискове за основните права и свободи, и в частност за защитата на личните данни на субектите на данните.

2. Предварителните проверки се извършват от Европейския надзорен орган по защита на данните, след като получи уведомление от длъжностното лице по защита на данните, който при съмнение относно необходимостта от извършване на предварителна проверка се консултира с Европейския надзорен орган по защита на данните.

3. Европейският надзорен орган по защита на данните представя становището си в срок от два месеца след получаване на уведомлението. Изтичането на този срок може временно да се спре **по всяко време**, докато Европейският надзорен орган по защита на данните получи цялата допълнителна информация, която евентуално е поискал. Когато сложността на въпроса го изисква, този срок може също така да се удължи с още два месеца с решение на Европейския надзорен орган по защита на данните. **Не е възможно удължаване на срока повече от два пъти.** Уведомление за това решение се изпраща на Европол преди изтичането на първоначалния двумесечен срок. [Изм. 176]

При отсъствие на представено становище до края на двумесечния срок или на евентуалното му продължение становището се счита за положително.

Ако според становището на Европейския надзорен орган по защита на данните обработката, за която е постъпило уведомление, може да е свързана с нарушение на някоя от разпоредбите на настоящия регламент, Европейският надзорен орган по защита на данните при необходимост прави предложения за избягване на това нарушение. В случай че Европол не направи съответните изменения в операцията по обработка, Европейският надзорен орган по защита на данните може да упражни правомощията, които са му дадени съгласно член 46, параграф 3.

4. Европейският надзорен орган по защита на данните води регистър на всички операции по обработка, за които е бил уведомен съгласно параграф 1. Този регистър се включва към регистъра, посочен в член 27, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 45/2001.

Член 43

Дневници и документация

1. С цел проверка на законосъобразността на обработката на данни, самоконтрол и гарантиране на надлежната ненарушимост и сигурност на данните Европол води отчет за събирането, промяната, достъпа, **извлечането**, разкриването, комбинирането или заличаването на лични данни. Тези дневници или документация се заличават след три години, освен ако данните не са необходими и след това за целите на текущия контрол. Внасянето на промени в дневниците не е възможно. [Изм. 177]

2. Дневниците или документацията, изготвени съгласно параграф 1, при поискване се предават на Европейския надзорен орган по защита на данните с цел контрол на защитата на данните. Европейският надзорен орган по защита на данните използва тази информация само с цел контрол на защитата на данните и за осигуряване на правилната обработка на данните, както и на тяхната ненарушимост и сигурност.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 44

Длъжностно лице по защита на данните

1. Управителният съвет назначава длъжностно лице по защита на данните, което е член на персонала. То действа независимо при изпълнение на своите задължения.
 2. Длъжностното лице по защита на данните се избира въз основа на личните и професионалните му качества, и по-специално въз основа на експертните му познания в областта на защитата на данни.
 3. Изборът на длъжностно лице по защита на данните не трябва да води до конфликт на интереси между неговите задължения като длъжностно лице по защита на данните и всякакви други служебни задължения, особено по отношение на прилагането на разпоредбите на настоящия регламент.
 4. Длъжностното лице по защита на данните се назначава за срок между две и пет години. То може да бъде преназначавано, като общата продължителност на мандата му не може да надвишава десет години. То може да бъде освобождавано от длъжността „длъжностно лице по защита на данните“ от институцията или органа на Съюза, който или която го е назначил(а), само със съгласието на Европейския надзорен орган по защита на данните, ако престане да отговаря на необходимите условия за изпълнение на своите задължения.
 5. След назначаване на длъжностното лице по защита на данните институцията или органът, който или която го е назначил(а), го регистрира при Европейския надзорен орган по защита на данните.
 6. Длъжностното лице по защита на данните не може да получава никакви указания по отношение на изпълнението на своите задължения.
 7. Длъжностното лице по защита на данните има по-специално следните задачи във връзка с личните данни, с изключение на личните данни на служителите на Европол, както и личните данни от административен характер:
 - a) гарантира по независим начин ~~законосъобразността и спазването~~ **вътрешното прилагане** на разпоредбите на настоящия регламент относно обработката на личните данни; **[Изм. 178]**
 - b) гарантира, че в съответствие с настоящия регламент се води отчет за предаването и получаването на лични данни;
 - v) гарантира, че субектите на данните са информирани по свое искане за правата си съгласно настоящия регламент;
 - г) сътрудничи си със служителите на Европол, отговарящи за процедурите, обучението и консултациите относно обработката на данни;
 - д) сътрудничи си с Европейския надзорен орган по защита на данните, **особено с оглед на операциите по обработка, посочени в член 42; [Изм. 179]**
 - e) изготвя годишен доклад и го представя на управителния съвет и на Европейския надзорен орган по защита на данните;
 - ea) действат като звено за контакт относно искания за достъп съгласно член 39; [Изм. 180]*
 - eb) води регистър на всички извършвани от Европол операции по обработка, включително, когато е приложимо, информация относно целта, категории данни, получатели, срокове за блокиране и заличаване, предаване на трети държави или международни организации, мерки за безопасност; [Изм. 181]*
 - ев) води регистър на инцидентите и нарушенията на безопасността, които засягат лични данни както от оперативен, така и от административен характер. [Изм. 182]*
8. Наред с това длъжностното лице по защита на данните изпълнява функциите, предвидени в Регламент (ЕО) № 45/2001, по отношение на личните данни ~~на служителите на Европол, както и личните данни~~ от административен характер. **[Изм. 183]**
 9. При изпълнението на своите задачи длъжностното лице по защита на данните има достъп до всички данни, обработвани от Европол, и до всички помещения на Европол. **Подобен достъп е възможен по всяко време и без предварително искане. [Изм. 184]**

Вторник, 25 февруари 2014 г.

10. Ако длъжностното лице по защита на данните сметне, че не са спазени разпоредбите на настоящия регламент относно обработката на лични данни, то информира изпълнителния директор, като изисква от него да отстрани това неспазване на изискванията в определен срок. Ако изпълнителният директор не отстрани това неспазване на изискванията за обработка в определения срок, длъжностното лице по защита на данните информира управителния съвет и договаря с него определен срок за отговор. Ако управителният съвет не отстрани неспазването на изискванията за обработка в определения срок, длъжностното лице по защита на данните сезира Европейския надзорен орган по защита на данните.

11. Управителният съвет приема правила за прилагане, отнасящи се до длъжностното лице по защита на данните. Тези правила за прилагане се отнасят по-специално до процедурата за подбор за длъжността „длъжностно лице по защита на данните“ и до освобождаването от длъжност, задачите, задълженията и правомощията на длъжностното лице по защита на данните, както и до гаранциите за неговата независимост. Европол осигурява на длъжностното лице по защита на данните необходимите персонал и ресурси, за да изпълнява своите задължения. Тези служители имат достъп до личните данни, които се обработват в Европол, и до помещенията на Европол само дотолкова, доколкото е необходимо за изпълнението на техните задачи. **Подобен достъп е възможен по всяко време и без предварително искане. [Изм. 185]**

11а. На длъжностното лице по защита на данните трябва да бъдат предоставени необходимите средства за изпълнение на задачите му. [Изм. 186]

Член 45

Надзор от страна на националния надзорен орган

1. Всяка държава членка определя национален надзорен орган, чиято задача е да извършва независим контрол, съгласно съответното национално законодателство, на допустимостта на предаването, извличането и съобщаването на Европол на лични данни от съответната държава членка, както и да преценява дали това предаване, извличане или съобщаване нарушава правата на субекта на данните. За тази цел националният надзорен орган има достъп в работните помещения на националното звено или на служителите за връзка до данните, които са предоставени от съответната държава членка на Европол съгласно съответните национални процедури.
2. С цел упражняване на своята надзорна функция националните надзорни органи имат достъп до служебните помещения и документите на съответните служители за връзка в Европол.
3. Националните надзорни органи, в съответствие с приложимите национални процедури, осъществяват надзор на дейностите на националните звена и тези на служителите за връзка, доколкото тези дейности имат отношение към защитата на личните данни. Те също така информират Европейския надзорен орган по защита на данните за всички действия, които предприемат по отношение на Европол.
4. Всяко лице има правото да поиска от националния надзорен орган потвърждение, че предаването или съобщаването на Европол на данни, отнасящи се до него, под каквато и да е форма и достъпът на съответната държава членка до данните са законосъобразни. Това право се упражнява в съответствие с националното законодателство на държавата членка, в която е отправено искането.

Член 46

Надзор от страна на Европейския надзорен орган по защита на данните

1. Европейският надзорен орган по защита на данните има отговорността да следи и осигурява прилагането на разпоредбите на настоящия регламент, отнасящи се до защитата на основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработката на лични данни от Европол, както и да предоставя съвети на Европол и на субектите на данните по всички въпроси, свързани с обработката на лични данни. За тази цел той изпълнява задълженията, предвидени в параграф 2, и упражнява правомощията, предоставени с параграф 3.
2. Европейският надзорен орган по защита на данните има следните задължения съгласно настоящия регламент:
 - а) разглежда жалби и извършва разследване по тях и в разумен срок информира съответния субект на данните относно резултата от неговата жалба;
 - б) провежда разследвания по своя инициатива или въз основа на жалба и в разумен срок **незабавно** информира съответния субект на данните за резултата от разследванията; **[Изм. 187]**
 - в) следи и осигурява прилагането на разпоредбите на настоящия регламент и на всеки друг акт на Съюза, отнасящи се до защитата на физическите лица във връзка с обработката на лични данни от Европол;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- г) по своя инициатива или в отговор на молба за консултация съветва Европол по всички въпроси, отнасящи се до обработката на лични данни, по-специално преди да се съставят вътрешни правилници относно защитата на основните права и свободи във връзка с обработката на лични данни;
- д) определя, мотивира и оповестява изключенията, гаранциите, разрешенията и условията, упоменати в член 36, параграф 4;
- е) води регистър на операциите по обработка, за които е уведомен по силата на член 42, параграф 1, и които са регистрирани в съответствие с член 42, параграф 4;
- ж) извършва предварителна проверка на обработката, за която е уведомен.

3. Съгласно настоящия регламент Европейският надзорен орган по защита на данните може:

- а) да дава съвети на субектите на данни при упражняване на техните права;
- б) да сезира Европол за предполагаемо нарушение на разпоредбите, уреждащи обработката на лични данни, и при необходимост да отправя предложения за отстраняване на това нарушение и за подобряване на защитата на субектите на данни;
- в) да разпорежда удовлетворяването на искания за упражняване на определени права, свързани с данните, когато такива искания са били отхвърлени в нарушение на разпоредбите на членове 39 и 40;
- г) да отправя предупреждения или порицания на Европол;
- д) да разпорежда коригирането, блокирането, заличаването или унищожаването на всички данни, когато ~~са били~~ **обработени са обработвани** в нарушение на разпоредбите, уреждащи обработката на лични данни, както и уведомяването на трети страни, пред които са били разкрити данните, относно тези действия; **[Изм. 188 не се отнася за текстовете на всички езици]**
- е) **да предлага на управителния съвет** да налага временна или окончателна, **частична или пълна** забрана за обработка; **[Изм. 189]**
- ж) да сезира Европол, а при необходимост и Европейския парламент, Съвета и Комисията;
- з) да сезира Съда на Европейския съюз съгласно предвидените в Договора условия;
- и) да встъпва по дела, заведени пред Съда на Европейския съюз .

4. Европейският надзорен орган по защита на данните има правомощието:

- а) да получава от Европол достъп до всички лични данни и до цялата информация, необходими за разследванията на Европейския надзорен орган по защита на данните;
- б) да получава достъп до всички помещения, в които Европол осъществява своята дейност, когато са налице разумни основания да се предполага, че в тях се осъществява дейност, която попада в приложното поле на настоящия регламент.

5. Европейският надзорен орган по защита на данните изготвя годишен отчет за дейностите по надзор на Европол. Този отчет е част от годишния отчет на Европейския надзорен орган по защита на данните, посочен в член 48 от Регламент (ЕО) № 45/2001.

Този отчет включва статистическа информация относно жалби, запитвания, разследвания, обработка на чувствителна информация, предаване на лични данни на трети държави и международни организации, предварителна проверка и уведомяване, и използването на правомощия съгласно параграф 3.

Този отчет се изпраща и представя на съвместната група за парламентарен контрол и на Съвета, Комисията и националните парламенти. Въз основа на отчета Европейският парламент и Съветът могат да поискат от Европейския надзорен орган по защита на данните да предприеме допълнителни действия за гарантиране на прилагането на разпоредбите на регламента. [Изм. 190]

6. Членовете на Европейския надзорен орган по защита на данните и персоналят на неговия секретариат са обвързани със задължението за спазване на поверителност в съответствие с член 69.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 47

Сътрудничество между Европейския надзорен орган по защита на данните и националните органи по защита на данните

1. Европейският надзорен орган по защита на данните действа в тясно сътрудничество с националните надзорни органи при специфични въпроси, за които се изисква национално участие, и по-конкретно ако Европейският надзорен орган по защита на данните или национален надзорен орган установи големи различия между практиките на държавите членки или потенциално неправомерно предаване на данни при използването на каналите на Европол за обмен на информация, или в контекста на въпроси относно прилагането и тълкуването на настоящия регламент, повдигнати от един или повече национални надзорни органи.

2. ~~В посочените в параграф 1 случаи~~ **При изпълнението на своите задължения, посочени в член 46, параграф 2 Европейският надзорен орган по защита на данните използва, когато това е необходимо, експертния опит и опита на националните органи за защита на данните. При извършване на дейности в сътрудничество с Европейския надзорен орган по защита на данните, членовете и служителите на националните органи за защита на данните, при надлежно отчитане на принципа на субсидиарност и пропорционалност, имат правомощията, предвидени в член 46, параграф 4, и са обвързани с еквивалентно задължение, като установеното в член 46, параграф 6.** Европейският надзорен орган по защита на данните и националните надзорни органи могат, в рамките на съответните си правомощия, да обменят уместна информация, да си оказват съдействие в извършването на одити и проверки, да анализират трудностите при тълкуването или прилагането на настоящия регламент, да проучват проблемите, свързани с упражняването на независим надзор или с упражняването на правата на субектите на данни, да изготвят хармонизирани предложения за съвместни решения на проблемите и при необходимост да повишават осведомеността относно правата, свързани със защитата на данните. [Изм. 191]

2а. **Европейският надзорен орган по защита на данните предоставя изчерпателна информация на националните надзорни органи по отношение на всички засягащи ги въпроси.** [Изм. 192]

2б. **В случаите, когато специфични въпроси се отнасят до данни, произлизащи от една или повече държави членки, Европейският надзорен орган по защита на данните се допитва до съответните заинтересовани и компетентни национални надзорни органи. Европейският надзорен орган по защита на данните не взема решения относно по-нататъшни действия преди съответните заинтересовани и компетентни национални надзорни органи да информират Европейския надзорен орган по защита на данните относно тяхната позиция, в посочен от ЕНОЗД срок, който е не по-кратък от два месеца. ЕНОЗД взема изцяло под внимание позицията на заинтересованите и компетентни национални надзорни органи. В случаите, в които ЕНОЗД възнамерява да не следва тяхната позиция, той ги информира и се обосновава. В случаи, за които ЕНОЗД счита, че са изключително спешни, той може да вземе решение да предприеме незабавни действия. В тези случаи ЕНОЗД незабавно информира заинтересованите и компетентни национални надзорни органи и обосновава спешността на ситуацията, както и предприетите от него действия.** [Изм. 193]

2в. **Европейският надзорен орган по защита на данните се допитва до съответните заинтересовани и компетентни национални надзорни органи преди предприемането на което и да било от действията, посочени в член 46, параграф 3, букви д) и з). ЕНОЗД взема изцяло под внимание позицията на заинтересованите и компетентни национални надзорни органи, представена в посочен от него срок, който е не по-кратък от два месеца. В случаите, в които ЕНОЗД възнамерява да не следва позицията на заинтересованите и компетентни национални надзорни органи, той ги информира и се обосновава. В случаи, за които ЕНОЗД счита, че са изключително спешни, той може да вземе решение да предприеме незабавни действия. В тези случаи ЕНОЗД незабавно информира заинтересованите и компетентни национални надзорни органи и обосновава спешността на ситуацията, както и предприетите от него действия. В случай, че всички национални надзорни органи са информирали Европейския надзорен орган по защита на данните относно тяхната отрицателна позиция, Европейският надзорен орган по защита на данните се въздържа от предприемане на действия.** [Изм. 194]

3. ~~При необходимост~~ **Ръководителите на националните надзорни органи и Европейският надзорен орган по защита на данните провеждат заседания поне веднъж годишно с оглед обсъждане на стратегически и общи въпроси на политики или други въпроси, посочени в параграфи 1 и 2.** Разходите за тези заседания и обслужването им са за сметка на Европейския надзорен орган по защита на данните. На първото заседание се приема процедурен правилник. При необходимост съвместно се разработват допълнителни методи на работа. [Изм. 195]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 48

Лични данни от административен характер ~~и данни на персонала~~ [Изм. 196]

Разпоредбите на Регламент (ЕО) № 45/2001 се прилагат по отношение на всички лични данни ~~на служителите на Европол, както и по отношение на личните данни~~ от административен характер, съхранявани от Европол. [Изм. 197]

Глава VIII

ПРАВНИ СРЕДСТВА ЗА ЗАЩИТА И ОТГОВОРНОСТ

Член 49

Право на подаване на жалба пред Европейския надзорен орган по защита на данните

1. Всеки субект на данни има право да подаде жалба до Европейския надзорен орган по защита на данните, ако счете, че обработката на неговите лични данни не е в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.
2. Когато жалбата е свързана с решение съгласно член 39 или 40, Европейският надзорен орган по защита на данните се консултира с националните надзорни органи или с компетентния съдебен орган в държавата ~~(ите)~~ членка ~~(и)~~, която ~~(която)~~ е ~~(са)~~ източник на данните, или с пряко заинтересованата ~~(ите)~~ държава ~~(ите)~~ членка ~~(и)~~. ~~Решението на Европейския надзорен орган по защита на данните, което може да включва отказ за съобщаване на всякаква информация, се взема в тясно сътрудничество с националния надзорен орган или с компетентния съдебен орган. [Изм. 198]~~
3. Когато жалбата е свързана с обработка на данни, предоставени на Европол от държава членка, Европейският надзорен орган по защита на данните ~~гарантира, че необходимите проверки са били извършени правилно~~ в тясно сътрудничество с националния надзорен орган на държавата членка, която е предоставила данните, **гарантира че обработката на данните в съответната държава членка е била законосъобразна и че необходимите проверки са били правилно извършени.** [Изм. 199]
4. Когато жалбата е свързана с обработка на данни, предоставени на Европол от органи на Съюза, трети държави или международни организации, Европейският надзорен орган по защита на данните гарантира, че необходимите проверки са били извършени от Европол.

Член 50

Право на съдебно обжалване на решенията на Европейския надзорен орган по защита на данните

Решенията на Европейския надзорен орган по защита на данните се обжалват пред Съда на Европейския съюз.

Член 51

Общи разпоредби относно отговорността и правото на обезщетение

1. Договорната отговорност на Европол се урежда от приложимото към съответния договор законодателство.
2. Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася с решение по силата на всяка арбитражна клауза в сключен от Европол договор.
3. Без да се засягат разпоредбите на член 52, в случай на извъндоговорна отговорност, в съответствие с основните принципи, общи за законодателствата на държавите членки, Европол възстановява всяка вреда, причинена от отделите или служителите на Европол при изпълнението на функциите им.
4. Съдът на Европейския съюз е компетентен по спорове, свързани с обезщетения за посочените в параграф 3 вреди.
5. Личната отговорност на персонала на Европол към Европол се урежда от приложимите за персонала разпоредби на Правилника за длъжностните лица или на Условията за работа на другите служители.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 52

Отговорност за неправилна обработка на лични данни и право на обезщетение

1. Всяко физическо лице, което е претърпяло вреда в резултат на неправомерна операция по обработка на данни, има право да получи обезщетение за претърпяната вреда, или от Европол в съответствие с член 340 ДФЕС, или от държавата членка, в която е настъпило събитие, предизвикало вредата, в съответствие с нейното национално право. Лицето предявява иск срещу Европол пред Съда на Европейския съюз или срещу държавата членка пред компетентен национален съд на тази държава членка.
2. Всеки спор между Европол и държава членка относно крайната отговорност за обезщетение, присъдено на физическо лице в съответствие с параграф 1, се отнася до управителния съвет, който урежда спора с мнозинство от две трети от членовете си, без да се засяга правото да се оспори това решение в съответствие с член 263 ДФЕС.

Глава IX

ПАРЛАМЕНТАРЕН КОНТРОЛ

Член 53

Съвместен парламентарен контрол

1. Механизмът за контрол на дейността на Европол от страна на Европейския парламент заедно с националните парламенти е под формата на специализирана съвместна група за парламентарен контрол, създадена в рамките на компетентната комисия на Европейския парламент, състояща се от всички членове на компетентната комисия на Европейския парламент и един представител на съответната компетентна комисия от националния парламент на всяка държава членка и заместник. Държави членки с двукамерни системи могат вместо това да бъдат представлявани от един представител от всяка камера.
2. Заседанията на съвместната група за парламентарен контрол винаги се провеждат в централата на Европейския парламент и се свикват от председателя на компетентната комисия на Европейския парламент. Заседанията се провеждат под съвместното председателство на председателя на компетентната комисия на Европейския парламент и от представителя на националния парламент на държавата членка, която изпълнява ротационното председателство на Съвета.
3. Съвместната група за парламентарен контрол наблюдава прилагането на разпоредбите на настоящия регламент, особено по отношение на въздействието ил върху основните права и свободи на физическите лица.
4. За тази цел съвместната група за парламентарен контрол ил следните задължения:
 - а) председателят на управителния съвет и, изпълнителният директор и представител на Комисията се явяват в Европейския парламент, заедно с представители на националните парламенти пред съвместната група за парламентарен контрол, по тяхно нейно искане с цел обсъждане на въпроси, свързани с Европол, като по целесъобразност се отчитат задълженията за дискретност и поверителност. Ако това е необходимо, групата може да реши да покани на своите заседания други подходящи лица;
 - б) Европейският надзорен орган по защита на данните се явява пред съвместната група за парламентарен контрол, по нейно искане и поне веднъж годишно, с цел обсъждане на въпроси, свързани със защитата на основните права и свободи на физическите лица и по-специално по отношение на обработката на личните данни във връзка с операциите на Европол, като при необходимост се отчитат задълженията за дискретност и поверителност.

На заседанията на съвместната група за парламентарен контрол следва да бъдат представяни и обсъждани следните документи:

- проектите на годишните и многогодишните работни програми, посочени в член 15;
- консолидираният годишен отчет за дейността на Европол, посочен в член 14;
- годишният доклад на Европейския надзорен орган по защита на данните относно надзорните дейности на Европол, посочен в член 46;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- докладът за оценка, изготвен от Комисията по отношение на ефективността и ефикасността на Европол, посочени в член 70.

По искане на съвместната група за парламентарен контрол пред нея се представят следните лица:

- избраните кандидати за постове на изпълнителен директор, посочени в член 56, параграф 2;
- изпълнителният директор, чиито мандат предстои да бъде продължен, както е предвидено в член 56, параграф 5;
- изпълнителният директор, за да докладва относно изпълнението на задълженията си.

Председателят на управителния съвет информира съвместната група за парламентарен контрол преди отстраняването от длъжност на изпълнителния директор, също и по отношение на причините или основанията за това решение.

3. 5. В допълнение към задълженията за информиране и консултиране, предвидени в настоящия регламент, Европол предава на Европейския парламент и на националните парламенти, като **при необходимост** взема предвид задълженията за дискретност и поверителност, **Европол предава на съвместната група за парламентарен контрол** следното за информация:

- а) оценки на заплахите, стратегически анализи и общи доклади за обстановката, свързани с целите на Европол, както и резултатите от проучвания и оценки, поръчани от Европол;
- б) договореностите за работа, приети в съответствие с член 31, параграф 1.

6. **Съвместната група за парламентарен контрол може да изиска всеки свързан с темата документ, необходим за изпълнението на нейните задачи, въз основа на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета** ⁽¹⁾, **както и в съответствие с правилата, които ръководят използването на поверителна информация от Европейския парламент.**

7. **Съвместната група за парламентарен контрол може да изготви обобщаващи заключения относно дейностите по надзор на Европол, които да бъдат представени пред Европейския парламент.** [Изм. 200]

Член 54

Достъп на Европейския парламент до класифицирана информация, обработвана от Европол или чрез Европол

1. С цел да му се позволи да упражнява парламентарен контрол на дейностите на Европол в съответствие с член 53, на Европейския парламент и на неговите **съвместната група за парламентарен контрол и на нейните** представители при поискване може да бъде предоставен **се предоставя** достъп до класифицирана информация на ЕС и до чувствителна неклассифицирана информация, обработвана от Европол или чрез Европол, **и, когато е приложимо, след консултация с доставчика на данните.**

2. **Предвид чувствителния и класифициран характер на тази информация** достъпът до класифицирана информация на ЕС и до чувствителна неклассифицирана информация е в съответствие с основните принципи и минималните стандарти, посочени в член 69. **Подробностите се уреждат правилата, които ръководят използването на поверителна информация от Европейския парламент** ⁽²⁾. **Допълнителните подробности могат да бъдат уредени** от договореност за работа, сключена между Европол и Европейския парламент. [Изм. 201]

Глава X

ПЕРСОНАЛ

Член 55

Общи разпоредби

1. Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители, както и правилата, приети чрез споразумение между институциите на Съюза, чрез които се прилагат този Правилник за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители, се прилагат по отношение на персонала на Европол с изключение на служителите, които към датата на прилагане на настоящия регламент са назначени по договори, сключени от Европол, създаден съгласно Конвенцията за Европол.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

⁽²⁾ В съответствие с постановеното в Решението на Бюрото на Европейския парламент от 15 април 2013 г.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2. Персоналът на Европол се състои от временно наети служители и/или договорно наети служители. Управителният съвет решава кои временни длъжности, предвидени в щатното разписание, могат да бъдат заемани единствено от служители на компетентните органи на държавите членки. Назначените на такива длъжности служители са временно наети служители и могат да бъдат наети само на срочен договор, който може да бъде подновен веднъж за определен срок.

2а. Органът по назначаването използва всички възможности, дадени му от правилника за длъжностните лица, и предоставя специализиран персонал като IT експерти с по-висока функционална група и степен, в зависимост от квалификацията им, за изпълнение по най-добър начин на задачите на агенцията, съгласно член 4. [Изм. 202]

Член 56

Изпълнителен директор

1. Изпълнителният директор се назначава като временно нает служител на Европол съгласно член 2, буква а) от Условиата за работа на другите служители на Съюза.

2. Изпълнителният директор се назначава от управителния съвет ~~от списък с кандидати, предложени от Комисията след открита и прозрачна процедура за подбор, в съответствие с процедурата за сътрудничество, която се провежда както следва:~~

- а) въз основа на списък с поне трима кандидати, предложени от комитет, състоящ се от представителя на Комисията в управителния съвет и други двама членове на управителния съвет, след открита и прозрачна процедура за подбор, кандидатите се приканват, преди назначаването им, да се обърнат към Съвета и към съвместната група за парламентарен контрол и да отговорят на въпроси;*
- б) след това съвместната група за парламентарен контрол и Съветът ще представят становищата си и ще определят реда на своите предпочитания;*
- в) управителният съвет ще назначи изпълнителния директор, като взема предвид тези становища.*

За целите на сключване на договора с изпълнителния директор Европол се представлява от председателя на управителния съвет.

~~Преди назначаването избраният от управителния съвет кандидат може да бъде поканен да направи изявление пред компетентната комисия на Европейския парламент и да отговори на въпроси, поставени от нейните членове. [Изм. 203]~~

3. Мандатът на изпълнителния директор е със срок пет години. До края на този срок Комисията прави оценка, при която взема предвид оценката на резултатите от работата на изпълнителния директор и бъдещите задачи и предизвикателства пред Европол.

4. Управителният съвет, **след като е поискал становището на съвместната група за парламентарен контрол** и като действа по предложение на Комисията и като взема предвид оценката, посочена в параграф 3, може еднократно да продължи мандата на изпълнителния директор за не повече от пет години. [Изм. 204]

5. Управителният съвет уведомява Европейския парламент, ако възнамерява да продължи мандата на изпълнителния директор. В рамките на предходния продължаването месец изпълнителният директор ~~може да~~ **ще** бъде поканен да направи изявление пред ~~компетентната комисия на Европейския парламент~~ **съвместната група за парламентарен контрол** и да отговори на въпроси, поставени от нейните членове. [Изм. 205]

6. Изпълнителен директор, чийто мандат е бил продължен, не може да участва в друга процедура за подбор за същата длъжност след края на целия срок.

7. Изпълнителният директор може да бъде отстранен от длъжност единствено с решение на управителния съвет по предложение на Комисията, **пояснено на съвместната група за парламентарен контрол и Съвета.** [Изм. 206]

8. Управителният съвет взема решения относно назначаването на изпълнителния директор и/или заместник изпълнителния директор или заместник изпълнителните директори, продължаването на мандата им и отстраняването им от длъжност въз основа на мнозинство от две трети от своите членове с право на глас.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 57

Заместник изпълнителни директори

1. ~~Четири~~ **Три** заместник изпълнителни директори, ~~включително един, който е отговорен за обучението,~~ подпомагат изпълнителния директор. ~~Заместник изпълнителният директор по обучението е отговорен за управлението на Школата към Европол и за дейностите ѝ.~~ Изпълнителният директор определя задачите на другите заместник изпълнителни директори. **[Изм. 207]**
2. Член 56 се прилага по отношение на заместник изпълнителните директори. Преди назначаването или отстраняването им от длъжност се прави консултация с изпълнителния директор.

Член 58

Командировани национални експерти и други служители

1. Европол може да използва командировани национални експерти или други служители, които не са наети от агенцията.
2. Управителният съвет приема решение за определяне на правила за командироването на национални експерти в Европол.

Глава XI

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 59

Бюджет

1. За всяка финансова година, която съвпада с календарната година, се изготвя разчет на всички приходи и разходи на Европол, като те се вписват в бюджета на Европол.
2. Приходите и разходите в бюджета на Европол са балансирани.
3. Без да се засягат други ресурси, приходите на Европол се състоят от вноса на Съюза, вписана в общия бюджет на Европейския съюз.
4. Европол може да получава финансиране от Съюза под формата на споразумения за делегиране или безвъзмездни средства *ad hoc* и извънредни безвъзмездни средства в съответствие с разпоредбите на съответните инструменти за подкрепа на политиките на Съюза.
5. Разходите на Европол включват възнаграждението на персонала, административните, инфраструктурните и оперативните разходи.

Член 60

Съставяне на бюджета

1. Всяка година изпълнителният директор изготвя проект за разчет на приходите и разходите на Европол за следващата финансова година, включващ щатното разписание, и го изпраща на управителния съвет.
2. Въз основа на този проект управителният съвет изготвя предварителен проект за разчет на приходите и разходите на Европол за следващата финансова година. Предварителният проект за разчет на приходите и разходите на Европол се изпраща на Комисията всяка година до [дата, предвидена в Рамковия финансов регламент]. До 31 март управителният съвет изпраща **и представя на съвместната група за парламентарен контрол**, Комисията, ~~Европейския парламент и Съвета~~ **и националните парламенти** окончателен проект на разчета, който включва проект за щатно разписание. **[Изм. 208]**
3. Комисията изпраща разчета на Европейския парламент и на Съвета („бюджетния орган“) заедно с проекта за общ бюджет на Европейския съюз.
4. Въз основа на разчета Комисията вписва в проекта за общ бюджет на Европейския съюз прогнозите, които счита за необходими за щатното разписание и за размера на вноската за сметка на общия бюджет, който Комисията представя пред бюджетния орган в съответствие с членове 313 и 314 ДФЕС.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

5. Бюджетният орган разрешава бюджетните кредити за вноската за Европол.
6. Бюджетният орган приема шатното разписание на Европол.
7. Бюджетът на Европол се приема от управителния съвет. Той става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Съюза. При необходимост той се коригира съответно.
8. За всички проекти, по-специално проекти за недвижими имоти, които биха могли да имат значително финансово отражение върху бюджета, се прилагат разпоредбите на [Рамковия финансов регламент]. .

Член 61

Изпълнение на бюджета

1. Изпълнителният директор изпълнява бюджета на Европол.
2. Всяка година изпълнителният директор изпраща на бюджетния орган цялата информация, свързана с резултатите от процедурите по оценка.

Член 62

Представяне на отчетите и освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета

1. До 1 март след приключване на всяка финансова година счетоводителят на Европол предава на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата междинния счетоводен отчет.
2. Европол изпраща доклада за бюджетното и финансовото управление **и го представя на съвместната група за парламентарен контрол** на Европейския парламент, на Съвета и на Сметната палата до 31 март на следващата финансова година. [Изм. 209]
3. До 31 март след приключване на всяка финансова година счетоводителят на Комисията предава на Сметната палата междинния счетоводен отчет на Европол, консолидиран със счетоводния отчет на Комисията.
4. При получаване на забележките на Сметната палата по междинния счетоводен отчет на Европол съгласно член 148 от Финансовия регламент счетоводителят изготвя окончателния счетоводен отчет на Европол. Изпълнителният директор изпраща окончателния счетоводен отчет на управителния съвет за становище.
5. Управителният съвет дава становище по окончателния счетоводен отчет на Европол.
6. До 1 юли след приключване на всяка финансова година изпълнителният директор изпраща **и представя** окончателния счетоводен отчет, заедно със становището на управителния съвет, на Европейския парламент, **съвместната група за парламентарен контрол**, Съвета, Комисията, Сметната палата и националните парламенти. [Изм. 210]
7. Окончателният счетоводен отчет се публикува.
8. До [дата, предвидена в Рамковия финансов регламент] изпълнителният директор изпраща на Сметната палата отговор на забележките ѝ, отправени в годишния ѝ доклад. Той изпраща отговора и на управителния съвет.
9. Съгласно член 165, параграф 3 от Финансовия регламент изпълнителният директор представя на Европейския парламент по негово искане всякаква информация, необходима за правилното осъществяване на процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за съответната финансова година.
10. По препоръка на Съвета, който взема решение с квалифицирано мнозинство, преди 15 май на година N + 2 Европейският парламент освобождава изпълнителния директор от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за година N.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 63

Финансови правила

1. Финансовите правила, приложими по отношение на Европол, се приемат от управителния съвет след консултация с Комисията. Те не могат да се отклоняват от [Рамковия финансов регламент], освен ако това не е обусловено от специфичните изисквания за функционирането на Европол и ако Комисията не е дала предварителното си съгласие. **Европейският парламент бива уведомяван за тези отклонения. [Изм. 211]**
2. Поради спецификата на членовете на мрежата от национални институти за обучение, които са единствените органи със специфични характеристики и техническа компетентност за извършване на съответните дейности по обучение, тези членове могат да получават безвъзмездни средства без покана за предложения в съответствие с член 190, параграф 1, буква г) от Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията⁽¹⁾. **[Изм. 212]**

Глава XII

РАЗНИ

Член 64

Правен статут

1. Европол е орган на Съюза. Европол притежава юридическа правосубектност.
2. Във всяка държава членка Европол се ползва с най-широката правоспособност, предоставяна на юридически лица по съответното законодателство. Европол може по-специално да придобива и да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество, както и да бъде страна по съдебни производства.
3. Седалището на Европол е в Хага, Нидерландия.

Член 65

Привилегии и имунитет

1. По отношение на Европол и персонала на Европол се прилага Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз.
2. Привилегиите и имунитетите на служителите за връзка, както и на членовете на семействата им, се определят чрез споразумение между Кралство Нидерландия и другите държави членки. В това споразумение се предвиждат привилегиите и имунитетите, които са необходими за доброто изпълнение на задачите на служителите за връзка.

Член 66

Езиков режим

1. Разпоредбите, предвидени в Регламент № 1⁽²⁾, се прилагат по отношение на Европол.
2. Услугите за превод, необходими за функционирането на Европол, се предоставят от Центъра за преводи към органите на Европейския съюз.

Член 67

Прозрачност

1. Регламент (ЕО) № 1049/2001 се прилага по отношение на **всички административни** документите, съхранявани от Европол. **[Изм. 213]**
2. Въз основа на предложение от изпълнителния директор и най-късно шест месеца след влизането в сила на настоящия регламент управителният съвет приема подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001 по отношение на документите на Европол.

⁽¹⁾ ОВ L 362, 31.12.2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ Съвет на ЕИО: Регламент № 1, определящ езиците, които се използват от Европейската икономическа общност (ОВ X 17, 6.10.1958 г., стр. 385/58).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

3. Решенията, взети от Европол съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да бъдат предмет на жалба пред омбудсмана или на иск пред Съда на Европейския съюз при условията, установени съответно в членове 228 и 263 ДФЕС.

3а. Европол публикува на своя уебсайт списък на членовете на своя управителен съвет и външните и вътрешните експерти, както и техните декларации за интереси и автобиографии. Протоколите от заседанията на управителния съвет се публикуват редовно. Европол може да ограничи публикуването на документи, временно или за постоянно, ако то рискува да застраши изпълнението на задачите на Европол, като се вземат предвид задълженията му за дискретност и поверителност. [Изм. 214]

Член 67а

Предварително уведомяване и механизъм за предупреждаване „червен флаг“

Комисията задейства система за предупреждаване, ако изпитва сериозно безпокойство, че управителният съвет евентуално предстои да вземе решения, които биха могли да не бъдат в съответствие с мандата на Европол, да нарушават правото на ЕС или да бъдат в противоречие с целите на политиката на Съюза. В такива случаи Комисията поставя официално въпроса на управителния съвет и изисква от него да се въздържа от приемане на съответното решение. Ако управителният съвет откаже да изпълни искането, Комисията уведомява официално Европейския парламент и Съвета за това, за да даде възможност за бърз отговор. Комисията може да поиска от управителния съвет да се въздържа от прилагане на спорното решение, докато представителите на институциите обсъждат въпроса. [Изм. 215]

Член 68

Борба с измамите

1. С цел да се подпомогне борбата с измамите, корупцията и други незаконни дейности, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 1073/1999, в срок от шест месеца от датата, на която Европол започне да функционира, Европол се присъединява към Междунституционалното споразумение от 25 май 1999 г. относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽¹⁾, и приема подходящи разпоредби, приложими по отношение на всички служители на Европол, като се използва образецът, съдържащ се в приложението към това споразумение.

2. Европейската сметна палата има правомощия за извършване на одити, по документи и на място, на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства от Съюза чрез Европол.

3. OLAF може да провежда разследвания, включително осъществяване на контрол на място и проверки, за да установява извършени измами, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза, във връзка с предоставянето на безвъзмездни средства или сключването на договор с финансиране от Европол, съгласно реда и условията, определени в Регламент (ЕО) № 1073/1999, и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета ⁽²⁾.

4. Без да се засягат разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3, споразуменията за сътрудничество с трети държави и международни организации, договорите, споразуменията и решенията на Европол за отпускане на безвъзмездни средства съдържат разпоредби, с които Европейската сметна палата и OLAF изрично се упълномощават да провеждат такива одити и разследвания съгласно съответните си правомощия.

Член 69

Правила за сигурност относно защитата на класифицирана информация

Европол установява свои собствени правила относно задълженията за дискретност и поверителност, както и относно защитата на класифицираната информация на Европейския съюз и на неклассифицираната чувствителна информация, като се вземат предвид основните принципи и минималните стандарти от Решение 2011/292/ЕС. Това обхваща *inter alia* разпоредби за обмена, обработката и съхранението на тази информация.

⁽¹⁾ ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.

⁽²⁾ Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 70

Оценка и преразглеждане

1. Не по-късно от пет години след [датата на прилагане на настоящия регламент] и на всеки пет години след това Комисията възлага извършването на оценка, по-специално за въздействието, ефективността и ефикасността на Европол и на работните практики на Европол, **както и на функционирането на механизмите за контрол на дейностите на Европол от страна на Европейския парламент заедно с националните парламенти**. При извършването на оценката се разглеждат по-специално евентуалната необходимост от изменение на целите на Европол и финансовите последици от това изменение. [Изм. 216]
2. Комисията изпраща **и представя** доклада за оценката заедно със заключенията си по доклада, **придружен по целесъобразност с предложение за изменение на настоящия регламент, до групата за съвместен парламентарен контрол**, Европейския парламент, Съвета, националните парламенти и управителния съвет. **Освен това при поискване Комисията предоставя на Европейския парламент, Съвета и националните парламенти всякаква допълнителна информация относно оценката на агенциите**. [Изм. 217]
3. При извършването на всяка втора оценка Комисията прави и оценка на постигнатите от Европол резултати, като взема предвид целите, мандата и задачите на Европол. Ако Комисията счита, че продължаването на Европол вече не е оправдано, що се отнася до възложените цели и задачи на Европол, тя може да предложи настоящият регламент да бъде съответно изменен или да се отмени **в рамките на обикновената законодателна процедура**. [Изм. 218]

Член 71

Административни разследвания

Дейностите на Европол подлежат на контрол от Европейския омбудсман в съответствие с член 228 ДФЕС.

Член 72

Седалище

1. Необходимите разпоредби за настаняването на Европол в приемащата държава членка и за съоръженията, които трябва да бъдат предоставени от тази държава, както и конкретните правила, приложими в приемащата държава членка по отношение на изпълнителния директор, членовете на управителния съвет, персонала на Европол и членовете на семействата им, се определят в споразумение за седалището между Европол и държавата членка, в която се намира седалището, като това споразумение се сключва след одобрение от управителния съвет и не по-късно от [2 години след влизането в сила на настоящия регламент].
2. Приемащата държава членка осигурява възможно най-добрите условия за функционирането на Европол, включително многоезиково училищно обучение с европейска насоченост и подходящи транспортни връзки.

Глава XIII

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 73

Универсално правоприемство

1. Европол, създаден с настоящия регламент, е универсален правоприемник на Европол, създаден с Решение 2009/371/ПВР, ~~и на Европейския полицейски колеж (CEPOL), създаден с Решение 2005/681/ПВР~~, по отношение на всички сключени от тях договори, поети от тях задължения и придобито от тях имущество. [Изм. 219]
2. Настоящият регламент не засяга правната сила на споразуменията, сключени от Европол, създаден с Решение 2009/371/ПВР, преди датата на влизане в сила на настоящия регламент.
3. ~~Настоящият регламент не засяга правната сила на споразуменията, сключени от CEPOL, създаден с Решение 2005/681/ПВР, преди датата на влизане в сила на настоящия регламент.~~ [Изм. 220]
4. ~~Чрез дерогация от параграф 3 споразумението за седалището, сключено на основание Решение 2005/681/ПВР, се прекратява от началната дата на прилагане на настоящия регламент.~~ [Изм. 221]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 74

Преходни разпоредби относно управителния съвет

1. ~~Мандатът на членовете на управителния съвет на CEPOL, създаден на основание член 10 от Решение 2005/681/ПВР, се прекратява на [дата на влизане в сила на настоящия регламент]. [Изм. 222]~~
2. Мандатът на членовете на управителния съвет на Европол, създаден на основание член 37 от Решение 2009/371/ПВР, се прекратява на [начална дата на прилагане на настоящия регламент].
3. Управителният съвет, създаден на основание член 37 от Решение 2009/371/ПВР, в периода между датата на влизане в сила и началната дата на прилагане:
 - а) упражнява функциите на управителния съвет, посочени в член 14 от настоящия регламент;
 - б) подготвя приемането на правилата относно задълженията за поверителност и дискретност, както и относно защитата на класифицираната информация на ЕС, посочени в член 69 от настоящия регламент;
 - в) изготвя всички инструменти, необходими за прилагането на настоящия регламент; както и
 - г) преразглежда законодателните мерки за изпълнение на Решение 2009/371/ПВР, така че да се позволи на управителния съвет, създаден на основание член 13 от настоящия регламент, да вземе решение по член 78, параграф 2.
4. Комисията взема незабавно необходимите мерки след влизането в сила на настоящия регламент, за да гарантира, че управителният съвет, създаден на основание член 13, започва работата си на [началната дата на прилагане на настоящия регламент];
5. Най-късно в срок от 6 месеца след влизането в сила на настоящия регламент държавите членки съобщават на Комисията имената на лицата, които са назначили за членове и заместник-членове на управителния съвет в съответствие с член 13.
6. Управителният съвет, създаден на основание член 13 от настоящия регламент, провежда първото си заседание на [началната дата на прилагане на настоящия регламент]. На това заседание, ако е необходимо, той приема решение по член 78, параграф 2.

6а. Управителният съвет формулира подробни разпоредби, регулиращи процедурата съгласно член 67а, и ги представя на Комисията за одобрение. [Изм. 223]

Член 75

Преходни разпоредби по отношение на изпълнителния директор и заместник-директорите

1. За оставащия период от мандата му на директора, назначен на основание член 38 от Решение 2009/371/ПВР, се възлагат отговорностите на изпълнителен директор, както е посочено в член 19 от настоящия регламент. Останалите условия на договора му остават непроменени. Ако мандатът изтича след [датата на влизане в сила на настоящия регламент], но преди [датата на прилагане на настоящия регламент], той автоматично се продължава до една година след датата на прилагане на настоящия регламент.
2. Ако изпълнителният директор не желае или не може да действа в съответствие с параграф 1, Комисията определя свой служител за изпълняващ длъжността изпълнителен директор, който да изпълнява задълженията, възложени на изпълнителния директор, за срок от не повече от 18 месеца, до назначенията, предвидени в член 56.
3. Параграфи 1 и 2 се прилагат по отношение на заместник-директорите, назначени на основание член 38 от Решение 2009/371/ПВР.
4. ~~На директора на CEPOL, назначен на основание член 11, параграф 1 от Решение 2005/681/ПВР, за оставащия период от мандата му се възлагат функциите на заместник изпълнителен директор на Европол по обучението. Останалите условия на договора му остават непроменени. Ако мандатът изтича след [датата на влизане в сила на настоящия регламент], но преди [датата на прилагане на настоящия регламент], той автоматично се продължава до една година след датата на прилагане на настоящия регламент. [Изм. 224]~~

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 76

Преходни бюджетни разпоредби

1. ~~За всяка от трите бюджетни години след влизането в сила на настоящия регламент най-малко 8 млн. евро от оперативните разходи на Европол се запазват за обучение, както е описано в глава III. [Изм. 225]~~
2. Процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджетите, одобрени на основание член 42 от Решение 2009/371/ПВР, се провежда в съответствие с правилата, установени с член 43 от Решение 2009/371/ПВР, и с финансовите правила на Европол.

Глава XIV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 77

Замяна

Настоящият регламент заменя и отменя Решение 2009/371/ПВР ~~и Решение 2005/681/ПВР~~.

Позоваването на ~~заменените решения~~ **замененото решение** се счита за позоваване на настоящия регламент. [Изм. 226]

Член 78

Отмяна

1. Всички законодателни мерки за изпълнение на Решение 2009/371/ПВР ~~и Решение 2005/681/ПВР~~ се отменят, считано от датата на прилагане на настоящия регламент.
2. Всички незаконодателни мерки за изпълнение на Решение 2009/371/ПВР, с което се създава Европейската полицейска служба (Европол), ~~и на Решение 2005/681/ПВР, с което се създава CEPOL,~~ остават в сила след [датата на прилагане на настоящия регламент], освен ако управителният съвет на Европол не реши друго при изпълнението на настоящия регламент. [Изм. 227]

Член 79

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
2. Той се прилага от [дата на прилагане].

Членове 73, 74 и 75 обаче се прилагат от [датата на влизане в сила на настоящия регламент].

Съставено в

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Списък на престъпленията, по отношение на които Европол подкрепя и засилва действията на компетентните органи на държавите членки и взаимното им сътрудничество, в съответствие с член 3, параграф 1 от настоящия регламент

- тероризъм,
- организирана престъпност,
- незаконен трафик на наркотици,
- незаконни дейности, свързани с изпиране на пари,
- престъпления, свързани с ядрени или радиоактивни вещества,
- прекарване през граница на нелегални имигранти,
- трафик на хора
- престъпления, свързани с моторни превозни средства,
- убийство, тежка телесна повреда,
- незаконна търговия с човешки органи и тъкани,
- отвлечане, противозаконно лишаване от свобода и вземане на заложенници,
- расизъм и ксенофобия,
- грабеж,
- незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството,
- мошеничество и измами, включително измами, засягащи финансовите интереси на Съюза
- рекет и изнудване,
- фалшифициране и пиратство на изделия,
- подправяне на административни документи и търговия с тях,
- подправяне на пари и средства за разплащане,
- компютърни престъпления,
- корупция,
- незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества,
- незаконен трафик на застрашени животински видове,
- незаконен трафик на застрашени растителни видове и сортове,
- престъпления против околната среда, включително замърсяване от кораби,
- незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа,
- сексуално насилие и сексуална експлоатация на **лица, особено** жени и деца. [Изм. 228]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Категории лични данни и категории субекти на данни, чиито данни могат да бъдат събирани и обработвани с цел извършване на кръстосани проверки, както е посочено в член 24, параграф 1, буква а)

1. Личните данни, които се събират и обработват за целите на кръстосаните проверки, се отнасят до:
 - а) лица, които съгласно националното законодателство на съответната държава членка са заподозрени в извършване или в участие в престъпление, по отношение на което Европол има компетентност, или които са осъдени за такова престъпление;
 - б) лица, за които съобразно националното законодателство на съответната държава членка са налице факти или разумни основания да се счита, че ще извършат престъпления, по отношение на които Европол има компетентност.
2. Данните, свързани с посочените в параграф 1 лица, могат да включват само следните категории лични данни:
 - а) фамилно име, моминско име, собствени имена и всякакви псевдоними и приети имена;
 - б) дата и място на раждане;
 - в) гражданство;
 - г) пол;
 - д) пребиваване, професия и местонахождение на съответното лице;
 - е) номера за социално осигуряване, шофьорски книжки, документи за самоличност и паспортни данни; както и
 - ж) при необходимост, други отличителни белези, които биха могли да спомогнат за идентификацията, включително всякакви специфични, конкретни и непроменливи физически отличителни белези като дактилоскопични данни и ДНК профил (установен от некодиращата част на ДНК).
3. В допълнение към данните, посочени в параграф 2, следните категории лични данни относно лицата, посочени в параграф 1, могат да бъдат събирани и обработвани:
 - а) престъпления, предполагаеми престъпления, както и време, място и начин на тяхното (предполагаемо) извършване;
 - б) средства, които са били използвани или могат да бъдат използвани за извършване на престъпленията, включително информация за юридически лица;
 - в) служби, които се занимават със случая, и съответни регистрационни номера на досиетата;
 - г) предполагаемо членство в престъпна организация;
 - д) осъждания, когато те са свързани с престъпления, по отношение на които Европол има компетентност;
 - е) лицето, което е въвел данните.

Тези данни могат да се предоставят на Европол дори когато все още не съдържат сведения за конкретни лица.
4. Допълнителната информация, с която разполагат Европол или националните звена относно лицата, посочени в параграф 1, може да се предоставя съответно на всяко национално звено или на Европол при поискване. Националните звена предоставят информация в съответствие с националното си законодателство.
5. Ако производството срещу въпросното лице е окончателно прекратено или ако това лице е окончателно оправдано, данните относно делото, по което е взето такова решение, се заличават.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Категории лични данни и категории субекти на данни, чиито данни могат да бъдат събирани и обработвани с цел анализи от стратегически или друг общ характер и с цел извършване на оперативни анализи (както е посочено в член 24, параграф 1, букви б) и в)

1. Личните данни, които се събират и обработват с цел анализи от стратегически или друг общ характер и оперативни анализи, се отнасят до:
 - а) лица, които съгласно националното законодателство на съответната държава членка са заподозрени в извършване на престъпление или в участие в престъпление, по отношение на което Европол има компетентност, или които са осъдени за такова престъпление;
 - б) лица, за които съобразно националното законодателство на съответната държава членка са налице факти или разумни основания да се счита, че ще извършат престъпления, по отношение на които Европол има компетентност.
 - в) лица, които биха могли да бъдат призовани да свидетелстват при разследвания във връзка с разглежданите престъпления или в последващи наказателни производства;
 - г) лица, които са били жертва на някое от разглежданите престъпления, или по отношение на които някои факти дават основание да се смята, че те биха могли да са жертва на такова престъпление;
 - д) познати лица и близки лица; както и
 - е) лица, които могат да предоставят информация за разглежданите престъпления.
2. Следните категории лични данни, включително свързаните с това административни данни, могат да бъдат обработвани за категориите лица, посочени в параграф 1, букви а) и б):
 - а) Лични данни:
 - i) Сегашно и предишно фамилно име;
 - ii) Сегашно и предишно собствено име;
 - iii) Моминско име;
 - iv) Име на бащата (когато е необходимо с цел идентификация);
 - v) Име на майката (когато е необходимо с цел идентификация);
 - vi) Пол;
 - vii) Дата на раждане;
 - viii) Място на раждане;
 - ix) Гражданство;
 - x) Семейно положение;
 - xi) Псевдоним;
 - xii) Прякор;
 - xiii) Прието или фалшиво име;
 - xiv) Настоящо и предишно място на пребиваване и/или местоживеене;
 - б) Физическо описание:
 - i) Физическо описание;
 - ii) Отличителни характеристики (родилни белези/белези от рани/татуировки и т.н.)
 - в) Средства за установяване на самоличността:
 - i) Документи за самоличност/свидетелство за управление на моторно превозно средство;
 - ii) Номера на националната лична карта/паспорта;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- iii) Национален идентификационен номер/социално-осигурителен номер, ако има такъв
- iv) Визуално изображение и друга информация за външния вид
- v) Криминалистична информация за установяване на самоличността, като пръстови отпечатъци, ДНК профил (от некодиращата част на ДНК), гласов профил, кръвна група, дентална информация
- г) Професия и умения:
 - i) Сегашно работно място и професия;
 - ii) Предишно работно място и професия;
 - iii) Образование (училище/университет/професионално);
 - iv) Квалификации;
 - v) Умения и други области на познание (езици/други)
- д) Икономическа и финансова информация:
 - i) Финансови данни (банкови сметки и кодове, кредитни карти и т.н.);
 - ii) Парични активи;
 - iii) Акции/дялове/други активи;
 - iv) Данни за недвижимо имущество;
 - v) Връзки с дружества;
 - vi) Контакти с банки и кредитни дружества;
 - vii) Данъчно състояние;
 - viii) Друга информация, която разкрива как лицето управлява финансовите си дела
- е) Данни за поведението:
 - i) Начин на живот (например стандарт, надвишаващ финансовите възможности) и установени навици;
 - ii) Движения;
 - iii) Често посещавани места;
 - iv) Оръжия и други опасни инструменти;
 - v) Оценяване на опасността;
 - vi) Конкретни рискове, като вероятност за бягство, използване на двойни агенти, връзки с персонала в правоприлагащите органи;
 - vii) Черти на характера и профил, свързани с престъпността;
 - viii) Злоупотреба с наркотични вещества;
- ж) Познати лица и близки лица, включително тип и естество на познанството или близостта;
- з) Използвани средства за комуникация, като телефон (стационарен/мобилен), факс, пейджър, електронна поща, пощенски адрес, интернет връзка(и);
- и) Използвани транспортни средства, като превозни средства, кораби, въздухоплавателни средства, включително информация за идентифициране на тези транспортни средства (регистрационни номера)
- й) Информация, свързана с престъпно поведение:
 - i) Предишни присъди;
 - ii) Подозирано участие в престъпни дейности;
 - iii) Начини на действие;
 - iv) Средства, които са били или могат да бъдат използвани за подготовката и/или извършването на престъпления;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- v) Членство в престъпни групи/организации и позиция в групата/организацията;
 - vi) Роля в престъпната организация;
 - vii) Географски обхват на престъпните дейности;
 - viii) Материали, събрани по време на разследването, като видео и фотографски изображения
- к) Препратки към други информационни системи, в които се съхранява информация за лицето:
- i) Европол;
 - ii) Полицейски/митнически служби;
 - iii) Други правоприлагащи органи;
 - iv) Международни организации;
 - v) Публични образувания;
 - vi) Частни образувания
- л) Информация за юридическите лица, свързани с данните, посочени в букви д) и й):
- i) Наименование на юридическото лице;
 - ii) Местоположение;
 - iii) Дата и място на учредяване;
 - iv) Административен регистрационен номер;
 - v) Юридическа форма;
 - vi) Капитал;
 - vii) Предмет на дейност;
 - viii) Национални и международни дъщерни дружества;
 - ix) Директори;
 - x) Връзки с банки.
3. „Познати лица и близки лица“, както е посочено в параграф 1, буква д), са лицата, за които има достатъчно основания да се смята, че от тях може да бъде получена информация, свързана с лицата по параграф 1 (букви а) и б) от това приложение, и която има практическо значение за целите на анализа, при условие че те не са включени в някоя от категориите лица, посочени в параграф 1, букви а), б), в), г) и е). „Познати лица“ са тези лица, които имат непостоянни контакти с лицата, посочени в параграф 1, букви а) и б). „Близки лица“ са тези лица, които имат редовни контакти с лицата, посочени в параграф 1, букви а) и б).
- По отношение на познатите лица и близките лица, данните във връзка с параграф 2 могат да бъдат съхранявани, ако е необходимо, при условие че има основание да се предполага, че тези данни са необходими за анализа на ролята на тези познати лица или близки лица.
- В този контекст се уточнява следното:
- а) връзката на тези лица с лицата, посочени в параграф 1, букви а) и б), се изяснява възможно най-бързо;
 - б) ако предположението, че съществува връзка между тези лица и лицата, посочени в параграф 1, букви а) и б), се окаже неоснователно, данните се заличават незабавно;
 - в) ако тези лица са заподозрени в извършването на престъпление, попадащо в обхвата на целите на Европол, или ако са били осъждани за такова престъпление, или ако са налице факти или разумни основания съгласно националното законодателство на съответната държава членка да се счита, че ще извършат такова престъпление, всички данни по параграф 2 могат да бъдат съхранявани;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- г) данни за познатите лица и близките лица на познатите лица, както и данни за познатите лица и близките лица на близките лица, не се съхраняват, с изключение на данните относно типа и естеството на тяхната близост или познанство с лицата, посочени в параграф 1, букви а) и б);
 - д) ако не е възможно уточняване съгласно предходните букви, това се взема предвид при вземането на решение относно необходимостта и обхвата на съхраняването за по-нататъшен анализ.
4. По отношение на лицата, които, както е посочено в параграф 1, буква г), са били жертва на някое от разглежданите престъпления, или по отношение на които някои факти дават основание да се смята, че биха могли да бъдат жертва на такова престъпление, могат да се съхраняват данните, посочени в параграф 2, буква а), i—параграф 2, буква в), iii от това приложение, както и следните категории данни:
- а) Дата на установяване самоличността на жертвата;
 - б) Причина за виктимизиране;
 - в) Нанесени вреди (физически/финансови/психологически/други);
 - г) Дали анонимността трябва да бъде гарантирана;
 - д) Дали е възможно участие в съдебно заседание;
 - е) Информация за престъплението, предоставена от или посредством лицата, посочени в параграф 1, буква г), включително при необходимост информация относно техните отношения с други лица, за да се установи самоличността на лицата, посочени в параграф 1, букви а) и б);

При необходимост могат да се съхраняват други данни съгласно параграф 2, при условие че има основание да се приеме, че те са необходими за анализа на ролята на дадено лице като жертва или потенциална жертва.

Данните, които не са необходими за по-нататъшен анализ, се заличават.

5. По отношение на лицата, които, както е посочено в параграф 1, буква в), биха могли да бъдат призовани да свидетелстват при разследвания във връзка с разглежданите престъпления или в последващи наказателни производства, данните, посочени в параграф 2, буква а), i—параграф 2, буква в), iii от това приложение, както и категориите данни, които отговарят на следните критерии, могат да бъдат съхранявани:
- а) Информация за престъплението, предоставена от такива лица, включително информация относно техните отношения с други лица, включени в аналитичното работно досие;
 - б) Дали анонимността трябва да бъде гарантирана;
 - в) Дали защитата трябва да бъде гарантирана и от кого;
 - г) Нова самоличност;
 - д) Дали е възможно участието в съдебно заседание.

При необходимост могат да се съхраняват и други данни съгласно параграф 2, при условие че има основание да се приеме, че те са необходими за анализа на ролята на това лице като свидетел.

Данните, които не са необходими за по-нататъшен анализ, се заличават.

6. По отношение на лицата, които, както е посочено в параграф 1, буква е), могат да предоставят информация за разглежданите престъпления, могат да бъдат съхранявани данните, посочени в параграф 2, буква а), i—параграф 2, буква в), iii от това приложение, както и категориите данни, съответстващи на следните критерии:
- а) кодирани лични данни;
 - б) вид на предоставената информация;
 - в) дали анонимността трябва да бъде гарантирана;
 - г) дали защитата трябва да бъде гарантирана и от кого;
 - д) нова самоличност;
 - е) дали е възможно участието в съдебно заседание;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ж) отрицателен опит;

з) възнаграждения (финансови/услуги).

При необходимост могат да се съхраняват други данни съгласно параграф 2, при условие че има основание да се приеме, че те са необходими за анализа на ролята на такова лице като информатор.

Данните, които не са необходими за по-нататъшен анализ, се заличават.

7. Ако в даден момент от анализа стане ясно въз основа на сериозни и потвърждаващи признаци, че дадено лице следва да бъде поставено в различна категория лица, съгласно определеното в това приложение, от категорията, в която първоначално е било поставено, Европол може да обработва само данните за лицето, за което това е разрешено съгласно тази нова категория, а всички други данни се заличават.

Ако въз основа на тези признаци стане ясно, че дадено лице следва да бъде включено в две или повече различни категории, съгласно определеното в това приложение, Европол може да обработва всички данни, за които това е разрешено съгласно тези категории.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0122

Условия за влизане и пребиваване на граждани на трети страни с цел научни изследвания, образование, ученически обмен, платен и неплатен стаж, доброволческа дейност и работа по програми „au pair“ *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни с цел научни изследвания, образование, ученически обмен, платен и неплатен стаж, доброволческа дейност и работа по програми „au pair“ (преработен текст) (COM(2013)0151 — C7-0080/2013 — 2013/0081(COD))

(Обикновена законодателна процедура — преработка)

(2017/C 285/38)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2013)0151),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 79, параграф 2, букви а) и б) от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0080/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид мотивираното становище, изпратено от Риксдага на Кралство Швеция в рамките на Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност, в което се заявява, че проектът на законодателен акт не съответства на принципа на субсидиарност,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 18 септември 2013 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид становището на Комитета на регионите от 28 ноември 2013 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид Междуинституционалното споразумение от 28 ноември 2001 г. относно по-структурирано използване на техниката за преработване на нормативни актове ⁽³⁾,
 - като взе предвид писмото от 20 септември 2013 г. на комисията по правни въпроси до комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи в съответствие с член 87, параграф 3 от Правилника за дейността,
 - като взе предвид членове 87 и 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и становищата на комисията по заетост и социални въпроси и на комисията по правни въпроси (A7-0377/2013),
- A. като има предвид, че съгласно становището на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията въпросното предложение не съдържа никакви изменения по същество освен тези, които са идентифицирани като такива в предложението, и че по отношение кодификацията на непроменените разпоредби на предишните актове с въпросните изменения предложението се свежда до обикновена кодификация на съществуващите актове, без промяна по същество;
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене, като взема предвид препоръките на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията;
 2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

⁽¹⁾ ОВ С 341, 21.11.2013 г., стр. 50.

⁽²⁾ ОВ С 114, 15.4.2014 г., стр. 42.

⁽³⁾ ОВ С 77, 28.3.2002 г., стр. 1.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TC1-COD(2013)0081

Позиция на европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни с цел научни изследвания, образование, ученически обмен, платен и неплатен стаж, доброволческа дейност и работа по програми „au pair“ (преработен текст)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 79, втора алинея, букви а) и б) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В Директива 2004/114/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾ и Директива 2005/71/ЕО на Съвета ⁽⁵⁾ трябва да бъдат въведени редица изменения. С оглед постигане на яснота посочените директиви следва да бъдат преработени.
- (2) Настоящата директива следва да отговори на установената в докладите за прилагането на двете директиви ⁽⁶⁾ нужда да бъдат отстранени констатираните слабости, **да осигури прозрачност и правна сигурност** и да предложи съгласувана правна рамка за различните групи граждани, идващи в Съюза от трети държави. С оглед на това с нея следва да се опростят и рационализират съществуващите разпоредби за различните групи в един — единствен инструмент. Въпреки разликите между групите, обхванати от настоящата директива, те също споделят редица характеристики, което прави възможно разглеждането им посредством обща правна рамка на равнище Съюз. [Изм. 1]
- (3) Настоящата директива следва да допринесе за постигането на целта на Стокхолмската програма за сближаване на националното законодателство относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни. Имиграцията от страни извън Съюза, е един от източниците на висококвалифицирани хора, от които са все по-търсени студентите и научните работници. Те играят важна роля във формирането на основния ресурс на Съюза за осигуряване на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж — човешкия капитал — и следователно допринасят за постигането на целите от стратегията „Европа 2020“.
- (4) Недостатъците, установени в докладите за прилагането на двете директиви, се отнасят основно до условията за прием, правата, процесуалните гаранции, достъпа на студенти до трудовия пазар по време на образованието им, разпоредбите за мобилност в рамките на Съюза, както и до липсата на хармонизация, тъй като включването в обхвата на законодателството на някои групи, като доброволци, ученици и неплатени стажанти, бе оставено на преценката на държавите членки. Провелите се по-късно по-широки консултации установиха също така необходимостта от по-добри възможности за търсене на работа от научните работници и студентите и от по-добра защита на лицата, наети като „au-pair“, и платените стажанти, които не са обхванати от настоящите инструменти.

⁽¹⁾ ОВ С 341, 21.11.2013 г., стр. 50.

⁽²⁾ ОВ С 114, 15.4.2014 г., стр. 42.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г.

⁽⁴⁾ Директива 2004/114/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 г. относно условията за прием на граждани на трети страни с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност (ОВ L 375, 23.12.2004 г., стр. 12).

⁽⁵⁾ Директива 2005/71/ЕО на Съвета от 12 октомври 2005 г. на относно специфична процедура за прием на граждани от трети страни за целите на провеждане на научноизследователска дейност (ОВ L 289, 3.11.2005 г., стр. 15).

⁽⁶⁾ COM(2011)0587 и COM(2011)0901.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (5) С цел постепенното установяване на зоната на свобода, сигурност и правосъдие Договорът предвижда приемането на мерки в областта на убежището, имиграцията и защитата на правата на гражданите на трети страни.
- (6) Директивата следва също така да има за цел насърчаването на контактите между хората и на мобилността, предвид на важното им значение като елементи на външната политика на Съюза, по-специално спрямо държавите от европейската политика за съседство или стратегическите партньори на Съюза. Тя следва да позволи по-добър принос към Глобалния подход към миграцията и мобилността и неговите партньорства за мобилност, които предоставят конкретна рамка за диалог и сътрудничество между държавите членки и трети държави, включително за улесняването и организирането на законната миграция.
- (7) Миграцията, свързана с целите, посочени в настоящата директива, следва да насърчава създаването и придобиването на знания и умения. Тя представлява взаимно обогатяване за лицата, които се ползват от нея, техните държави по произход и приемащата държава членка и **допринася за поощряване на по-доброто разбирателство между културите, като същевременно укрепва културните връзки и обогатява културното многообразие.** [Изм. 3]
- (8) Настоящата директива следва да допринесе за привлекателността на Съюза като място за научни изследвания и иновации и да спомогне за заемането на по-предна позиция от Съюза в световното съревноваване за намиране на таланти **и по този начин следва да доведе до повишаване на общата конкурентоспособност и темп на растеж на Съюза, като същевременно създава работни места, които имат по-голям принос за растежа на БВП.** Отварянето на Съюза за граждани на трети страни, които могат да бъдат приети за целите на извършване на научни изследвания, също е част от водещата инициатива „Съюз за иновации“. Създаването на отворен трудов пазар за научните работници от Съюза и от трети страни бе също утвърдено като една от ключовите цели на Европейското научноизследователско пространство (ЕНП) — единно пространство, в което се движат свободно научни работници, научни познания и технологии. [Изм. 4]
- (9) Приемането на научни работници е удачно да бъде улеснено посредством процедура за прием, която не зависи от правоотношенията с изследователската организация домакин, както и чрез премахването на изискването за разрешение за работа, което понастоящем е необходимо, в допълнение към разрешението за постоянно пребиваване или дългосрочната виза. Тази процедура следва да се основава на сътрудничество между научноизследователски организации и имиграционните органи в държавите членки. Тя следва да предоставя на първите ключова роля в процедурата за прием с оглед на улесняване и ускоряване на приема и уреждането на постоянно пребиваване на научни работници от трети страни в Съюза, като същевременно се запазват прерогативите на държавите членки по отношение на имиграционната политика. Научноизследователските организации, предварително одобрени от държавите членки, следва да имат възможност да сключат споразумение за прием с гражданин на трета страна за целите на извършване на научноизследователски проект. Държавите членки, на основата на това споразумение за прием, следва да издават разрешение, ако са изпълнени условията за влизане и пребиваване в страната.
- (10) Тъй като усилията, които следва да се положат за постигане на целта за инвестиране на 3 % от БВП за научни изследвания, засягат предимно частния сектор, който в резултат трябва да назначи повече научни работници през идните години, научноизследователските организации, които могат да бъдат одобрени по настоящата директива, следва да принадлежат както на държавния, така и на частния сектор.
- (11) С цел Съюзът да стане по-привлекателен за научни работници **и студенти**, граждани на трети страни, членовете на семействата на научните работници **и студентите**, така както са определени в Директива 2003/86/ЕО на Съвета ⁽¹⁾, следва да бъдат приети с тях. Те следва да се възползват от разпоредбите за мобилност в рамките на Съюза и да имат също така достъп до пазара на труда. [Изм. 5]
- (12) Когато това е уместно, държавите членки следва да се насърчават да третираат кандидатите за докторска степен като научни работници.
- (13) Прилагането на настоящата директива не бива да насърчава „изтичането на мозъци“ от развиващи се страни и икономики в преход. Следва да се вземат мерки, които да подпомогнат реинтеграцията на научните работници обратно в страните им на произход, в партньорство със страните на произход с оглед да се създаде цялостна миграционна политика.
- (14) С цел увеличаването на привлекателността на цяла Европа като център на световно равнище за образование и обучение, трябва да се подобрят, **опростят и улеснят** условията за влизане и пребиваване на тези, които желаят да дойдат в Съюза за тези цели. Това съответства на целите на Програмата за модернизиране на системите за висше образование в Европа ⁽²⁾, особено в контекста на интернационализацията на европейското висше образование. Сближаването на съответното национално законодателство на държавите членки **в посока към по-благоприятни правила за гражданите на трети страни** е част от това начинание. [Изм. 6]

⁽¹⁾ Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, 3.10.2003 г., стр. 12).

⁽²⁾ COM(2011)0567.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (15) Разширяването и задълбочаването на процеса от Болоня, започнат с Декларацията от Болоня⁽¹⁾, доведе до постепенното сближаване на системите за висше образование както в участващите държави, така и извън тях. Този резултат се дължи на подкрепата, която националните власти оказаха в полза на мобилността на студенти и преподаватели, и на това че висшите училища я интегрираха в учебните си програми. Съществува необходимост това да бъде отразено посредством по-добри разпоредби за мобилност на студентите в рамките на Съюза. Едно от целите на Декларацията от Болоня е европейското висше образование да стане привлекателно и конкурентоспособно. Процесът от Болоня доведе до създаването на европейското пространство за висше образование. Рационализирането на европейския сектор за висше образование направи по-привлекателно обучението в Европа за студентите от трети страни. **Участието на редица трети страни в процеса от Болоня и програтите на Съюза за студентска мобилност придава голямо значение на въвеждането на хармонизирани и опростени правила за мобилност на гражданите на съответните страни.** [Изм. 7]
- (16) Продължителността и другите условия, важащи за подготовителните курсове за студенти, обхванати от настоящата директива, следва да се определят от държавите членки в съответствие с тяхното национално законодателство.
- (17) Доказателствата за приемането на определен студент в определено висше учебно заведение могат да включват, освен другото, писмо или сертификат, потвърждаващи неговото записване там.
- (18) Стипендиите следва да бъдат вземани предвид при оценката за наличие на достатъчни средства.
- (19) Докато преди държавите членки имаха избор дали да включат учениците, доброволците и неплатените стажанти в обхвата на Директива 2004/114/ЕО, тези групи вече следва да попадат в обхвата на настоящата директива, за да се улеснят влизането и пребиваването им и за да са гарантира спазването на правата им. Настоящата директива следва също така да се прилага за работещите като „au pair“ и платените стажанти, за да се гарантират закрилата им и спазването на законните им права.
- (20) Платените стажанти, които идват на работа в Съюза в контекста на вътрешнокорпоративен трансфер, не следва да се обхващат от настоящата директива, тъй като попадат в обхвата на [Директива 2013/xx/ЕС за вътрешнокорпоративните трансфери].
- (21) Тъй като в момента на равнище Съюз не съществува правна рамка за работещите като „au pair“ от трети страни, която да гарантира справедливото третиране на тези лица, в настоящата директива следва да се внесат разпоредби, които се отнасят до конкретните им потребности, като се отчита, че са особено уязвима група. Настоящата директива следва да предвиди условия, които да се спазват както от работещите като „au pair“, така и от приемащото семейство, особено по отношение на споразумението между тях, което следва да включва елементи като предоставянето на джобни пари⁽²⁾.
- (22) След като всички общи и специални условия за приемане са изпълнени, държавите членки следва да издадат разрешение, т.е. дългосрочна виза и/или разрешение за пребиваване, в определени срокове, **което не следва да бъде възпрепятствано или обезсилвано от допълнителни изисквания.** Ако държава членка издаде разрешение за пребиваване само на своя територия и всички условия, свързани с приемането по тази директива са изпълнени, държавата членка следва да предостави на въпросния гражданин на трета страна необходимите визи. [Изм. 8]
- (23) В разрешенията следва да се упомене статутът на въпросния гражданин на трета страна и съответните програми на Съюза, включващи мерки за мобилност. Държавите членки могат да посочат допълнителна информация на хартиен носител или по електронен път, стига това да не е еквивалентно на поставянето на допълнителни условия.
- (24) Различните срокове на продължителност на разрешенията по тази директива следва да отразяват специфичния характер на престоя на всяка група.
- (25) Държавите членки могат да налагат такси на подаваните молби за разрешения за обработката им. Таксите **следва да обмислят премахването на таксите за влизане и пребиваване на граждани на трети страни за целите на настоящата директива.** В случай че държавите членки изискват гражданите на трети страни да заплащат такси, тези такси следва да бъдат пропорционални на целта на престоя и не следва да представляват пречка за изпълнението на целите на директивата. [Изм. 9]
- (26) Правата, предоставени на гражданите на трети страни по настоящата директива, не следва да зависят от това дали разрешението е под формата на дългосрочна виза, или на разрешение за пребиваване.

⁽¹⁾ Съвместна декларация на европейските министри на образованието от 19 юни 1999 г.

⁽²⁾ Европейско споразумение на Съвета на Европа относно постове за детегледачки („au pair“), член 8.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (27) Терминът прием покрива влизането и пребиваването на гражданите на трети страни в държава членка за целите, определени с настоящата директива.
- (28) Приемът може да бъде отказан по надлежно обосновани причини. По-специално приемът може да бъде отказан, ако определена държава членка счете на основата на оценка на фактите в даден индивидуален случай, че съответният гражданин на трета страна представлява потенциална заплаха за обществения ред, **или** обществената сигурност ~~или~~ **общественото здраве**. [Изм. 10]
- (29) В случай на съмнение относно основанията на подадената молба за прием държавите членки следва да могат да изискват всякакви необходими доказателства за оценка на нейната съвместимост, и по-специално въз основа на обучението или стажа, които заявителят смята да следва, с цел да се избегне злоупотреба или неправилно използване на процедурата, установена в настоящата директива.
- (30) Националните органи следва да уведомят гражданите на трети страни, които кандидатстват за прием в държавите членки по тази директива, за решението, взето по молбата им. Те следва да го направят в писмена форма възможно най-бързо и най-късно до ~~60~~ **30** дни от датата на подаване на молбата ~~или възможно най-бързо и най-късно до 30 дни от датата на подаване на молбата, когато става въпрос за научни работници и студенти, обхванати от програми на Съюза, включващи мерки за мобилност. Държавите членки следва да уведомят кандидата възможно най-скоро за всяка допълнителна информация, от която се нуждаят за обработването на молбата. В случай че националното право предвижда обжалване по административен ред на решение за отказ, националните органи следва да съобщат решението си на кандидата в срок от 30 дни от датата на подаване на подаване на жалбата.~~ [Изм. 11]
- (31) Мобилността в рамките на Съюза на научни работници, студенти и платени стажанти — граждани на трети страни, трябва да се улесни. По отношение на научните работници настоящата директива следва да подобри правилата, свързани с периода, за който разрешението, издадено от първата държава членка, трябва да обхваща пребиваване във втора държава членка, без да е необходимо ново споразумение за прием. Трябва да бъдат направени подобрения по отношение на положението на студентите и новата група на платените стажанти, като им се позволи да пребивават във втора държава членка за периоди между три и шест месеца, ако изпълняват общите условия, посочени в директивата. За стажантите от трети страни, идващи в Съюза посредством вътрешнокорпоративен трансфер, в съответствие с [Директива 2013/xx/ЕС за вътрешнокорпоративните трансфери] следва да се прилагат специални разпоредби за мобилност в рамките на Съюза, съобразени с естеството на техния трансфер.
- (32) Разпоредбите за имиграция на Съюза и неговите програми, включващи мерки за мобилност, следва да се допълват повече. Научните работници ~~и~~, студентите, **доброволците и стажантите** от трети страни, ~~обхванати от подобни програми на Съюза,~~ следва да имат правото да се придвижват в ~~предвидените~~ **различни** държави членки въз основа на разрешението, издадено от първата държава членка, ~~при условие че пълният списък на тези държави членки е известен пред влизането в Съюза.~~ Такова разрешение следва да позволява на гореспоменатите групи да се придвижват, без да трябва да предоставят допълнителна информация или да извършват други процедури за кандидатстване за разрешение. ~~Държавите членки се насърчават да улеснят мобилността в рамките на Съюза на доброволци от трети страни в случаите, когато доброволческите програми включват повече от една държава членка.~~ [Изм. 12]
- (33) За да се даде възможност на студентите от трети страни да покриват по-добре част от разходите за своето образование, следва да им се предостави ~~по-голям пълнен~~ **достъп** до пазара на труда при условията, изложени в настоящата директива, като им се позволи да работят ~~минимум 20 часа на седмица~~. Принципът за достъп на студентите до пазара на труда следва да се превърне в **прилага като** общо правило. ~~Независимо от това, в изключителни случаи държавите членки следва да могат да се съобразяват с положението на своя национален пазар на труда, при все че това не може да доведе до цялостно отричане на правото на полагане на труд.~~ [Изм. 13]
- (34) Като част от стремежа да се осигури добре квалифицирана работна ръка в бъдеще, ~~държавите членки следва да позволят и да се уважава и цени трудът и цялостният принос~~ на студентите, които завършват образованието си в Съюза, **държавите членки следва да позволят на тези студенти** да останат на тяхна територия с намерението да открият възможности за работа или за започване на собствен бизнес за срок от 12 месеца след изтичането на първоначалното разрешение. Те следва да разрешат същото и на научните работници след приключването на научноизследователския им проект, описан в споразумението за прием. Това обаче не следва да се равнява на автоматично право на достъп до пазара на труда или за започване на собствен бизнес. От студентите и научните работници може да се изиска да предоставят доказателства в съответствие с член 24. [Изм. 14]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (35) Разпоредбите на настоящата директива не засягат компетентността на държавите членки да регулират обема на приетите граждани на трети страни с цел трудова заетост.
- (36) За да стане Съюзът по-привлекателен за научни работници, студенти, ученици, стажанти, доброволци и работещи по програми „au pair“ от трети страни, е важно да се гарантира тяхното справедливо третиране в съответствие с член 79 от Договора. Тези групи имат право на равно третиране с гражданите на приемащата държава членка съгласно Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ В допълнение към правата, предоставени по Директива 2011/98/ЕС, за научните работници от трети страни следва да се поддържат по-благоприятни права на равно третиране с гражданите на приемащата държава членка по отношение на клоновете на социалната сигурност, определени в Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾. Понастоящем директивата предвижда възможност за държавите членки да ограничават равното третиране по отношение на клоновете на социалната сигурност, включително семейните обезщетения, и тази възможност за ограничаване може да засегне научните работници. В допълнение, независимо от това дали правото на Съюза или националното право на държавата членка домакин предоставя достъп до трудовия пазар на **студенти**, ученици, доброволци, неплатени стажанти и работещи по програми „au pair“ от трети страни, те следва да се ползват от еднакви права с гражданите на държавата членка домакин по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставяните на обществеността стоки и услуги.
[Изм. 15]
- (37) Настоящата директива не следва по никакъв повод да засяга прилагането на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета ⁽³⁾.
- (38) Настоящата директива спазва основните права и признатите принципи от Хартата на основните права на Европейския съюз, посочени в член 6 от Договора за Европейския съюз.
- (39) Държавите членки следва да въведат разпоредбите на настоящата директива без дискриминация на основание на пол, раса, цвят, етнически или социален произход, генетични характеристики, език, религия или убеждения, политически или други становища, принадлежност към национално малцинство, благосъстояние, произход по рождение, инвалидност, възраст или сексуална ориентация.
- (40) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (41) Доколкото целта на настоящата директива, а именно определянето на условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни с цел научни изследвания, образование, ученически обмен, неплатен или платен стаж, доброволческа дейност или работа като „au pair“, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради своите обхват и последици може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерките, предвидени в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (42) Необходимо е всяка държава членка да направи така, че да огласи възможно най-широко, по-конкретно в Интернет, възможно най-пълната и редовно актуализирана информация относно научноизследователските организации, одобрени по настоящата директива, с които научните работници могат да сключат споразумения за прием, както и относно условията и процедурите за влизане и пребиваване на територията на тази страна за целите на провеждане на научноизследователска дейност според настоящата директива, както и информацията относно заведенията, посочени в настоящата директива, учебните курсове, в които могат да бъдат приети гражданите на трети страни, както и условията и процедурите за влизане и пребиваване на тяхна територия за тези цели.

⁽¹⁾ Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава-членка (ОВ L 343, 23.12.2011 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни (ОВ L 157, 15.6.2002 г., стр. 1).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- (42a) *Всяка държава членка има задължение да информира гражданите на трети страни за правилата, приложими за техния конкретен случай, за да се осигури прозрачност и правна сигурност и по този начин да ги насърчи да дойдат в Съюза. Цялата информация, която е от значение за процедурата, включително общата документация за обучение, обмен или научноизследователски програми, но също така и конкретна информация за правата и задълженията на кандидатите, следва да бъде предоставена по начин, който да е лесно достъпен и разбираем за гражданите на трети страни.* [Изм. 16]
- (43) [В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от въпросния протокол, тези държави членки не участват в приемането на настоящата директива, тя не създава задължения за тях и не се прилага от тях.]
- (44) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящата директива, тя не създава задължения за нея и не се прилага от нея.
- (45) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното законодателство следва да се ограничи до онези разпоредби, които представляват съществена промяна в сравнение с предишните директиви. Задължението за транспониране на разпоредбите, които не са изменени, произтича от предходните директиви.
- (46) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното право и датите за прилагане на директивите, които са посочени в приложение I, част Б,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

Настоящата директива определя:

- а) условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни на територията на държавите членки за период над 90 дни с цел научноизследователска дейност, образование, ученически обмен, платен и неплатен стаж, доброволческа дейност и работа като „au pair“;
- б) условията за влизане и пребиваване на студенти и платени стажанти от трети страни за период над 90 дни в държави членки, различни от държавата членка, която първа предоставя разрешение на гражданина на трета страна въз основа на настоящата директива;
- в) условията за влизане и пребиваване на научни работници от трети страни в държави членки, различни от държавата членка, която първа предоставя разрешение на гражданина на трета страна въз основа на настоящата директива.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага по отношение на граждани на трети страни, които кандидатстват за прием на територията на определена държава членка с цел научноизследователска дейност, образование, ученически обмен, платен и неплатен стаж, доброволческа дейност или работа като „au pair“.
2. Настоящата директива се прилага по отношение на граждани на трети страни:
 - а) пребиваващи в държавата членка в качеството си на кандидати за убежище или в рамките на режим на субсидиарна или временна закрила;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- б) чието експулсиране е било временно преустановено поради фактически или правни основания;
- в) членове на семейства на граждани на Съюза, които са упражнили правото си за свободно движение в Съюза;
- г) които се ползват със статут на дългосрочно пребиваващи в държавата членка съгласно Директива 2003/109/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ и упражняват правото си да пребивават в друга държава членка с цел провеждане на учебен курс или професионално обучение;
- д) които по смисъла на законодателството на съответната държава членка са самонаети лица.
- е) които, съвместно с членовете на своите семейства и независимо от националността си, се ползват от права на свободно движение, равностойни на правата на гражданите на Съюза, по силата на споразумения или между Съюза и държавите членки, или между Съюза и трети държави.
- ж) стажанти, които идват в Съюза в контекста на вътрешнокорпоративен трансфер по [Директива 2013/xx/ЕС за вътрешнокорпоративните трансфери].

Член 3

Определения

По смисъла на настоящата директива:

- а) „гражданин на трета страна“ означава лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 20, параграф 1 от Договора;
- б) „научен работник“ означава гражданин на трета страна, притежаващ необходимата степен на висше образование, която дава достъп до докторски програми, избран от научноизследователска организация за разработване на научноизследователски проект, за който нормално е необходима горната степен на квалификация;
- в) „студент“ означава гражданин на трета страна, приет във висше учебно заведение и приет на територията на държавата членка, за да следва като редовен студент определен учебно-образователен курс, което ще представлява неговата основна дейност, в резултат на която ще получи документ за завършено висше образование, признат в държавата членка, включващ дипломи, сертификат или докторантска степен, получени от висшето учебно заведение, като може да покрива и подготвителната програма за този вид обучение, съгласно националното законодателство;
- г) „ученик“ означава гражданин на трета страна, приет на територията на държавата членка, за да провежда признат учебен курс за средно образование в рамките на програма за обмен, провеждана от организация, призната за целта в държавата членка съгласно националното ѝ законодателство или административната ѝ практика;
- д) „неплатен стажант“ означава гражданин на трета страна, приет на територията на държава членка за определен период на стаж съгласно националното законодателство на въпросната държава членка;
- е) „платен стажант“ означава гражданин на трета страна, приет на територията на държава членка за определен период на стаж, за който той получава възнаграждение съгласно националното законодателство на въпросната държава членка;
- ж) „доброволец“ означава гражданин на трета страна, приет на територията на държава членка за участието в призната доброволческа програма;
- жа) „доставчик на доброволчески услуги“ означава организация, която отговаря за програмата за доброволческа дейност, в която участва гражданинът на трета страна. Тези организации и групи са независими и самоуправляващи се като други нестопански субекти, например публичните органи. Те извършват дейност в обществената сфера и дейността ил е насочена поне отчасти към допринасяне за общественото благо ⁽²⁾. [Изм. 17]**
- з) „програма за доброволческа дейност“ означава програма за конкретна солидарна дейност, вписваща се в рамките на програма, призната от държавата членка или Съюза и следваща цели от общ интерес **за нестопанска кауза; [Изм. 18]**

⁽¹⁾ Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44).

⁽²⁾ **Съобщение на Комисията относно насърчаване на ролята на доброволческите организации и фондациите в Европа, COM(1997)0241.**

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- и) „работещ като „ai pair““ означава гражданин на трета страна, приет временно от семейство на територията на държава членка в замяна на полагането на лека домашна работа и грижи за деца, с цел подобряването на лингвистичните му умения и знанията му за приемашата държава;
- й) „научно изследване“ означава творчески процес, който се провежда систематично с цел да се увеличи обемът на знания, включително познания за човека, културата и обществото, и използването на този запас от знания с цел да се намерят нови негови приложения;
- к) „научноизследователска организация“ означава държавна или частна организация, която провежда научни изследвания и която е одобрена за целите на настоящата директива от държава членка в съответствие със законодателството или административната практика на последната;
- л) „учебно заведение“ означава публично или частно заведение, признато в приемашата държава членка и/или чиято учебна програма се признава от националното законодателство или от административната практика на тази държава членка въз основа на прозрачни критерии, за целите, посочени в настоящата директива;
- ла) **„организация домакин“ означава учебно заведение, научноизследователска организация, предприятие или заведение за професионално обучение, организация, провеждаща облен на ученици, или организация, която отговаря за програмата за доброволческа дейност, възложена на гражданина на трета страна, независимо от правната ѝ форма, със седалище в съответствие с националното законодателство на територията на държава членка; [Изм. 20]**
- лб) **„приемащо семейство“ означава семейство, което временно приема „ai pair“ и му дава възможност да споделя неговия ежедневен семеен живот на територията на държава членка въз основа на споразумение, сключено между приемащото семейство и работещия като „ai pair“; [Изм. 21]**
- м) „възнаграждение“ означава заплащането, под каквато и да е форма, получено в замяна на предоставени услуги и което според националното законодателство или дадена установена практика се счита за съставен елемент от трудово правоотношение;
- н) „трудова заетост“ означава упражняване на дейности, които включват ~~каквато и да е~~ форма на труд или работа, уредени с националното законодателство или **с приложено колективно споразумение или** в съответствие с дадена установена практика, за работодател и под негово ръководство и надзор; [Изм. 22]
- на) **„работодател“ означава всяко физическо или юридическо лице, за което или под чието ръководство се извършва трудова заетост; [Изм. 23]**
- нб) **„членове на семейството“ означава граждани на трети страни съгласно определението в член 4 от Директива 2003/86/ЕО; [Изм. 24]**
- о) „първа държава членка“ означава държавата членка, която първа предоставя на гражданина на трета страна разрешение въз основа на настоящата директива;
- п) „втора държава членка“ означава всяка държава членка, различна от първата държава членка;
- р) „програми на Съюза, включващи мерки за мобилност“ означава програми, финансирани от Съюза, които насърчават насочената към Съюза мобилност на граждани на трети страни;
- с) „разрешение“ означава разрешение за пребиваване, издадено от органите на държава членка и даващо право на гражданин на трета страна да пребивава законно на територията на тази държава членка съгласно член 1, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1030/2002, или дългосрочна виза;
- т) „дългосрочна виза“ означава разрешение, издадено от държава членка според предвиденото в член 18 от Шенгенската конвенция, или издадено в съответствие с националното право на държавите членки, които не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген.

Член 4

По-благоприятни разпоредби

1. Настоящата директива се прилага, без да засяга по-благоприятните разпоредби на:
- а) двустранни и многостранни споразумения, сключени между Съюза или Съюза и неговите държави членки, от една страна, и една или няколко трети страни, от друга страна; или

Вторник, 25 февруари 2014 г.

б) двустранни или многостранни споразумения, сключени между една или няколко държави членки и една или няколко трети страни.

2. Настоящата директива се прилага, без да накърнява правото на държавите членки да приемат или да прилагат благоприятни разпоредби за лицата, за които тя се прилага, по отношение на членове **16, 17, 18, 19, 20**, 21, 22, 23, 24, 25, **26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33** и ~~29~~ **34**, особено в контекста на партньорствата за мобилност. [Изм. 25]

ГЛАВА II ПРИЕМАНЕ

Член 5

Принцип

1. Приемането на гражданин на трета страна по реда на настоящата директива подлежи на проверка на неговото досие, която следва да установи дали кандидатът отговаря на общите условия, определени в член 6, и в зависимост от категорията, в която попада, на специалните условия, определени в членове 7—14.

2. Ако всички общи и специални условия за приемане са изпълнени, кандидатите имат право да получат дългосрочна виза и/или разрешение за пребиваване. Ако държава членка издава разрешения за пребиваване само на своя територия и всички условия за приемане, посочени в настоящата директива, са изпълнени, държавата членка следва да предостави на въпросния гражданин на трета страна необходимата виза.

Член 6

Общи условия

Гражданин на трета страна, който кандидатства за прием за целите, указани в настоящата директива, трябва:

- а) да представи пътнически документ с неизтекъл срок на валидност съгласно националното законодателство. Държавите членки могат да изискват срока на валидност на пътническия документ да обхваща поне предвиждания срок на пребиваване;
- б) в случаите, когато той е малолетен по смисъла на националното законодателство на приемащата държава членка, да представи разрешение от родителите си или негов еквивалент за предвиждания престой;
- в) да разполага със здравна застраховка, покриваща всички рискове, срещу които гражданите на съответната държава членка обичайно са осигурени;
- г) да не бъде ~~считан за~~ заплаха за обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве; [Изм. 26]
- д) ако съответната държава членка го изисква, да представи доказателство за платени такси, дължими за разглеждането на молбата му на основание член 31 от настоящата директива;
- е) по искане на държавата членка да представи доказателство, че за времето на своя престой разполага с достатъчно средства за покриване на разходите си за издръжка, обучение и завръщане, без това да засяга индивидуалното разглеждане на всеки отделен случай. **Предоставянето на такива доказателства не е необходимо, ако съответният гражданин на трета страна може да докаже, че получава безвъзмездна помощ или стипендия, че е получил гаранция за спонсорство от приемащо семейство или предложение за работа от предприятие или че организация, провеждаща обмен на ученици, или програмата за доброволческа дейност поема отговорност за издръжката на ученика или на доброволеца през целия период на неговия престой във въпросната държава членка.** [Изм. 27]

Член 7

Специални условия за научните работници

1. Освен общите условия, посочени в член 6, гражданинът на трета страна, кандидатстващ да бъде приет за извършването на научни изследвания, трябва:

- а) да представи споразумение за прием, подписано с научноизследователска организация в съответствие с член 9, параграфи 1 и 2;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- б) когато е необходимо, да представи заявление за финансова отговорност, издадено от научноизследователската организация в съответствие с член 9, параграф 3.
2. Държавите членки могат да проверяват условията, на които се основава и при които е сключено споразумението за прием.
3. Ако проверките по параграфи 1 и 2 завършат с положителен резултат, научните работници се приемат на територията на държавата членка за изпълнение на споразумението за прием.
4. Молбите от граждани на трети страни, които искат да извършват научни изследвания в Съюза, се обработват и разглеждат, докато съответният гражданин на трета страна пребивава извън територията на държавата членка, в която желае да бъде приет.
5. Държавите членки ~~могат да приемат~~ **разглеждат**, в съответствие с националните си законодателства, молба, подадена от съответния гражданин на трета страна, когато той вече се намира на тяхна територия. [Изм. 28]
6. Държавите членки определят дали молбите за разрешения за пребиваване се подават от научния работник или от съответната научноизследователска организация.

Член 8

Одобрение на научноизследователските организации

1. Научноизследователска организация, която желае да приеме научен работник по процедурата за прием, предвидена в настоящата директива, първо трябва да бъде одобрена за тази цел от засегнатата държава членка.
2. Такова одобряване на научноизследователска организация се извършва в съответствие с процедурите, изложени в националното законодателство, или административните практики на държавите членки. Кандидатурите за одобрение от страна на държавни или частни организации се изготвят в съответствие с тези процедури и се основават на предвидените им от закона задачи или корпоративните им цели, в зависимост от това какво е удачно, и на доказателството, че могат да проведат научно изследване.

Одобренията се предоставят на научноизследователска организация за срок, не по-кратък от 5 години. По изключение държавите членки могат да предоставят одобрение за по-кратък срок.

3. Държавите членки могат да изискат, в съответствие с националните си законодателства, писмено заявление от страна на научноизследователската организация, че в случай, при който научен работник остане незаконно на територията на засегнатата държава членка, гореспоменатата организация отговаря за възстановяването на разходите, свързани с неговия/нейния престой, както и за връщането на понесените от обществото разходи. Финансовата отговорност на научноизследователската организация приключва най-късно шест месеца след прекратяването на споразумението за прием.
4. Държавите членки могат да предвиждат, че в рамките на двумесечен срок от датата на изтичането на споразумението за прием одобрената организация предоставя на компетентните органи на държавата членка потвърждение, че за всеки един от научноизследователските проекти, по отношение на който е подписано споразумение за прием съгласно член 9, изпълнението на задачите е приключило.
5. За целите на настоящата директива компетентните органи във всяка държава членка публикуват и актуализират списъците с одобрените научноизследователски организации при всяка промяна, извършвана в тези списъци.
6. Дадена държава членка, освен другите взети мерки, би могла да откаже да поднови или да вземе решение да оттегли одобрението си на научноизследователска организация, която вече не отговаря на условията, предвидени в параграфи 2, 3 и 4, както и в случай, когато одобрението е придобито с измама или когато научноизследователска организация е подписала споразумение за прием с гражданин на трета страна посредством измамни действия или небрежно. Когато одобрение бъде отказано или оттеглено, на засегнатата организация може да бъде забранено да кандидатства повторно за одобрение за срок до пет години от датата на публикуването на решението за оттегляне или неподновяване.
7. Държавите членки могат да определят в националните си законодателства последствията от оттегляне на одобрението или от отказ да се поднови одобрението за съществуващи споразумения за прием, сключени в съответствие с член 9, както и последствията за разрешенията за пребиваване на засегнатите научни работници.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 9

Споразумение за прием

1. Научноизследователска организация, желаеща да приеме научен работник, следва да подпише споразумение за прием с последния, ако условията по членове 6 и 7 са изпълнени.

Споразумението за прием включва най-малко следните елементи:

- а) заглавие и цел на научноизследователския проект;
- б) поет ангажимент от научния работник да завърши научноизследователския проект;
- в) потвърждение от организацията, че се ангажира да приеме научния работник, така че той да е в състояние да завърши научноизследователския проект;
- г) началната и крайната дата на научноизследователския проект;
- д) информация относно правната връзка между научноизследователската организация и научния работник;
- е) информация относно условията на работа на научния работник.

2. Научноизследователски организации могат да подписват споразумения за прием само ако са изпълнени следните условия:

- а) научноизследователският проект е приет от съответните органи в организацията след преглед на:
 - i) целта и продължителността на научното изследване, дали са налични необходимите финансови ресурси, за да се извърши такава;
 - ii) квалификациите на научния работник с оглед на целите на научното изследване, доказани със заверено копие на дипломите за квалификацията му в съответствие с член 2, буква б);

3. След като споразумението за прием е подписано, от научноизследователската организация може да се изиска, в съответствие с националното законодателство, отделно заявление, в което да потвърди, че за разходите по смисъла на член 8, параграф 3 е поета финансова отговорност.

4. Когато научният работник не е приет или когато правните отношения между научния работник и научноизследователската организация бъдат прекратени, споразумението за прием автоматично става невалидно.

5. Научноизследователските организации незабавно информират съответните органи в държавите членки за случаи, които е вероятно да попречат на осъществяването на споразумението за прием.

Член 10

Специфични условия, приложими по отношение на студенти

1. Освен общите условия, посочени в член 6, гражданинът на трета страна, кандидатстващ да бъде приет за учебни цели, трябва:

- а) да предостави доказателство, че е приет във висше учебно заведение за провеждане на учебно-образователен курс;
- б) ако държавата членка го изисква, да представи доказателство за платената такса за записване, която се изисква от учебното заведение;
- в) ако държавата членка го изисква, да представи доказателство, че има достатъчни познания по езика, на който се провежда учебната програма, по която ще учи.

2. Студентите, които при записване в определено заведение се ползват автоматично от здравна осигуровка, която покрива всички рискове, срещу които обичайно са осигурени гражданите на съответната държава членка, се счита, че отговарят на условията, посочени в член 6, параграф 1, буква в).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 11

Специфични условия, приложими по отношение на ученици

1. Гражданин на трета страна, кандидатстващ за участие в програма за ученически обмен, освен да отговаря на общите условия, посочени в член 6, трябва:

- а) да е навършил минималната възраст и да не е надвишил максималната възраст, определени от съответната държава членка;
- б) да представи доказателство, че е приет в средно учебно заведение;
- в) да представи доказателство за участие в призната програма за ученически обмен, провеждана от призната за целта организация в съответната държава-членка, по силата на националното ѝ законодателство или в съответствие с административната ѝ практика;
- г) да представи доказателство, че организацията за ученически обмен поема отговорност за заинтересования по време на целия му престой на територията на съответната държава членка, и по-специално за покриването на неговите разходи за съществуване, обучение, здраве и завръщане;
- д) да бъде приет за целия срок на пребиваването си от семейство, отговарящо на определените от съответната държава членка условия и избрано в съответствие с правилата на програмата за ученически обмен, в която ученикът участва.

2. Държавите членки могат да ограничат приемането на ученици, участващи в програма за обмен, до граждани от трети страни, предлагащи подобна възможност на техните граждани. [Изм. 29]

Член 12

Специфични условия, приложими по отношение на **неплатени и платени** стажанти [Изм. 30]

1. Гражданин на трета страна, който кандидатства за прием в качеството си на платен или неплатен стажант, освен да отговаря на общите условия, посочени в член 6, трябва:

- а) да е ~~подписал~~ **представи доказателство за подписано** споразумение за стаж, ~~когато е приложимо или трудов договор~~, одобрено **при необходимост** от компетентния орган на съответната държава членка в съответствие с националното ѝ законодателство или съгласно административната ѝ практика, за стаж в предприятие от обществеността или частния сектор или обществено или частно заведение за професионално обучение, признато в държавата членка в съответствие с националното ѝ законодателство или съгласно административната ѝ практика. [Изм. 31]
- б) да ~~докаже, ако държавата членка го изисква, че има подходящо предишно образование, квалификации или професионален опит в областта, за да бъде стажът полезен за него.~~ [Изм. 32]
- в) ако държавата членка го изисква, да премине основен езиков курс с цел да разполага с необходимите познания за провеждането на стажа.

Посоченото в буква а) споразумение описва програмата за стажа, уточнява неговата продължителност, условията, при които стажантът е ръководен в изпълнението на тази програма, работното му време, правната връзка с организацията домакин и когато на стажанта се заплаща — даваното му възнаграждение.

2. Държавата членка може да изиска от организацията домакин да декларира, че гражданинът на третата страна не заема съществуващо работно място.

Член 13

Специфични условия, приложими по отношение на доброволци

Гражданин на трета страна, който кандидатства за участие в програма за доброволческа дейност, освен да отговаря на общите условия, посочени в член 6, трябва:

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- а) да представи споразумение с организацията, отговаряща в съответната държава членка за доброволческата програма/**проект**, в която/**който** участва, ~~и което уточнява неговите задължения~~, **наименованието, целта и датата на начало и край на проекта за доброволческа дейност, задълженията на доброволеца**, условия на ръководство при изпълнение на тези задължения, работно време, средствата, с които разполага за покриване на пътните разноски, разноските за съществуване, квартира и джобни пари за периода на пребиваването си, както и когато е приложимо, обучението, което ще му бъде осигурено за подпомагане на изпълнението на неговите задължения; [Изм. 33]
- б) да представи доказателство, че организацията, отговаряща за доброволческата програма, в която участва, е направила застраховка гражданска отговорност;
- в) ако държавата членка домакин го изисква изрично, да премине въстпителен курс по езика, историята и обществените и политическите структури на тази държава членка.

Член 14

Специфични условия, приложими по отношение на работещите като „au pair“

Освен общите условия, посочени в член 6, гражданинът на трета страна, кандидатстващ да бъде приет за работа като „au pair“, трябва:

- а) да е най-малко на 17, но не и на повече от 30 години или, в отделни обосновани случаи, да е на повече от 30 години;
- б) да предостави доказателство, че приемашото семейство поема отговорност за него за целия му престой на територията на съответната държава членка, и по-специално по отношение на покриването на разходите му за издръжка, настаняване, здравни грижи, ~~майчинство~~ или риска от злополука; [Изм. 34]
- в) да представи споразумение между работещия като „au pair“ и приемашото семейство, в което се определят неговите права и задължения, включително предвиденото относно получаването на джобни пари ~~и подходящи условия за посещаването на курсове, както и участието му~~ **договорености относно часовете, посветени на участие** в ежедневните семейни задължения, **като се посочва максималният брой часове на ден, които могат да бъдат посветени на участието в такива задължения, включително предоставянето на поне един пълен свободен ден седмично и разрешаването на посещаване на курсове**. [Изм. 35]

ГЛАВА III

РАЗРЕШЕНИЯ И ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТ НА ПРЕСТОЯ

Член 15

Разрешения

Дългосрочните визи и разрешенията за пребиваване носят означенията „научен работник“, „студент“, „доброволец“, „ученик“, „платен стажант“, „неплатен стажант“ или „au pair“. За научните работници и студентите от трети страни, идващи в Съюза по специална програма на Съюза, включваща мерки за мобилност, в разрешението се упоменава наименованието на въпросната програма.

След получаване на разрешение и издаване на виза организацията домакин се регистрира в система за акредитация с цел улесняване на бъдещи процедури за кандидатстване. [Изм. 36]

Член 16

Срок на пребиваване

1. Държавите членки издават разрешение за научни работници за срок поне 1 година и го подновяват, ако условията, предвидени в членове 6, 7 и 9, все още са изпълнени. Ако е планирано научноизследователският проект да продължи по-малко от една година, разрешението се издава за продължителността на проекта.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

2. Държавите членки издават разрешение за студенти, **което е** за срок поне 1 година, **или когато продължителността на тяхното обучение е повече от една година, за целия срок на тяхното обучение и, по целесъобразност**, и го подновяват, ако условията, предвидени в членове 6 и 10, все още са изпълнени. Ако е планирано обучението да продължи по малко от една година, разрешението се издава за продължителността на обучението. [Изм. 37]
3. За ученици и работещи по програми „au pair“ държавите членки издават разрешение, **което обхваща целия срок на програмата за ученически обмен или споразумението между приемащото семейство и работещия като „au pair“**, за максимален период от една година. [Изм. 38]
4. Срокът на валидност на разрешението, издадено на стажантите, е равен на срока на стажа и не може да надхвърля една година. В изключителни случаи то може да се поднови еднократно и под формата на разрешение за пребиваване, само за необходимия срок за получаване на професионалната квалификация, признавана от държавата членка съгласно националното ѝ законодателство или в съответствие с административната ѝ практика, доколкото притежателят на разрешението продължава да отговаря на условията, посочени в членове 6 и 12.
5. Разрешение се издава на доброволците за срок максимум една година. В изключителни случаи, когато продължителността на съответната програма е повече от една година, срокът на валидност на изискваното разрешение може да съответства на тази продължителност.
6. В случаите, когато държавите членки разрешават влизане и пребиваване въз основа на дългосрочна виза, се издава разрешение за пребиваване с първото удължаване на първоначалния престой. Когато срокът на валидност на дългосрочната виза е по-кратък от разрешената продължителност на пребиваване, преди изтичането ѝ дългосрочната виза се заменя с разрешение за пребиваване без извършването на допълнителни формалности.

Член 17

Допълнителна информация

Държавите членки могат да посочат допълнителна информация, свързана с пребиваването на гражданина на трета страна, като например изчерпателен списък на държавите членки, в които научният работник или студентът **е декларирал, че** възнамерява да отиде **в съответствие с член 27, параграф 1, буква а)**, в хартиен формат или да я съхраняват в електронен формат, описан в член 4 от Регламент (ЕО) № 1030/2002 и буква а), точка 16 от приложението към него. [Изм. 39]

ГЛАВА IV

Основания за отказ, оттегляне или неподновяване на разрешения

Член 18

Основания за ~~отхвърляне на молба~~ **отказ на разрешение**

1. Държавите членки ~~отхвърлят дадена молба~~ **отказват разрешение** в следните случаи:
 - а) когато не са изпълнени общите условия по член 6 или съответните специални условия по член 7 и членове 10 — 16;
 - б) когато представените документи са придобити чрез измама, фалшифицирани или подправени;
 - в) ~~когато организацията домакин или учебното заведение е създадена(о) с единствената цел да се улесни влизането;~~
 - г) ~~когато организацията домакин е била санкционирана в съответствие с националното законодателство за недеklarиран труд и/или незаконно наемане на работа или не отговаря на правните изисквания по отношение на социалната сигурност и/или данъчното облагане, установени в националното законодателство, или е обявена в несъстоятелност, или е неплатежоспособна;~~

Вторник, 25 февруари 2014 г.

д) когато приемащото семейство или, според случая, организацията посредник, уреждаща наемането на работещия като „au pair“, са били санкционирани в съответствие с националното законодателство за нарушение на условията на работа и/или целите на програмите „au pair“ и/или за незаконно наемане на работа.

2. Държавите членки могат да отхвърлят дадена молба, ако изглежда, че организацията домакин нарочно е закрила през 12-те месеца, предшестващи датата на молбата, позицията, която цели да запълни посредством новата молба. **отказват да издадат разрешение в следните случаи:**

- а) когато организацията домакин е била санкционирана в съответствие с националното законодателство за **недеклариран труд и/или незаконно наемане на работа или не отговаря на правните изисквания по отношение на социалната сигурност и/или данъчното облагане, установени в националното законодателство, или е обявена в несъстоятелност, или е неплатежоспособна;**
- б) когато приемащото семейство или, според случая, организацията посредник, уреждаща наемането на работещия като „au pair“, са били санкционирани в съответствие с националното законодателство за **нарушение на условията на работа и/или целите на програмите „au pair“ и/или за незаконно наемане на работа;**
- в) когато организацията домакин или учебното заведение е създадена(о) с единствената цел да се улесни **влизането.** [Изм. 40]

Член 19

Основания за оттегляне **или неподновяване** на разрешение

1. Държавите членки оттеглят **или отказват да подновят** разрешение в следните случаи:

- а) когато притежателят вече не отговаря на общите условия по член 6 или съответните специални условия по членове 7, 10 — 14 или 16;
- б) когато представените разрешения и документи са били придобити чрез измама, фалшифицирани или подправени;
- б) когато гражданинът на трета страна пребивава на територията на държавата членка за цели, различни от тези, за които му е било разрешено да пребивава;
- в) когато организацията домакин е била създадена с единствената цел да се улесни влизането;

2. Държавите членки могат да оттеглят **или отказват да подновят** разрешение в следните случаи:

- а) когато организацията домакин не отговаря на правните изисквания по отношение на социалната сигурност и/или данъчното облагане, установени в националното законодателство, или е обявена в несъстоятелност, или е неплатежоспособна. **Ако това се случи по време на курса на обучение, на студента следва да се даде разумен срок, за да намери еквивалентен курс, който да му позволи да завърши обучението си;**
- б) когато приемащото семейство или, според случая, организацията посредник, уреждаща наемането на работещия като „au pair“, са били санкционирани **организацията домакин е била санкционирана** в съответствие с националното законодателство за нарушение на условията и/или целите на програмите „au pair“ и/или за незаконно наемане на работа; **за недеклариран труд и/или незаконно наемане на работа или не отговаря на правните изисквания по отношение на социалната сигурност и/или данъчното облагане, установени в националното законодателство, или е обявена в несъстоятелност или е неплатежоспособна;**
- в) когато организацията домакин е била създадена с единствената цел да се улесни влизането;
- г) когато приемащото семейство или, според случая, организацията посредник, уреждаща наемането на работещия като „au pair“, са били санкционирани в съответствие с националното законодателство за **нарушение на условията и/или целите на програмите „au pair“ и/или за незаконно наемане на работа;**
- д) когато гражданинът на трета страна пребивава на територията на държавата членка за цели, различни от тези, за които му е било разрешено да пребивава;
- е) за студенти, когато сроковете, наложени относно достъпа до стопанска дейност по член 23, не са спазени, ~~или ако съответният студент не постига;~~

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ж) *за студенти, когато те не постигат* задоволителен напредък в курса си на обучение в съответствие с националното законодателство или административната практика. *Съответната държава членка може да оттегли или откаже да поднови разрешението на това основание само чрез вземането на решение, в което се посочват конкретните причини, въз основа на оценката на учебното заведение, с което се провежда консултацията относно напредъка на ученика, освен когато заведението не успее да отговори на искане за становище в рамките на разумен период от време;*

2. ~~Държавите членки могат да оттеглят разрешението~~

3) по съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве. *Съображенията, свързани с обществения ред и обществената сигурност, се основават изключително на личното поведение на съответния гражданин на трета страна. Съображенията, свързани с общественото здраве, се основават на обективен анализ на действителните рискове и се прилагат по недискриминативен начин в сравнение с гражданите на съответната държава членка.*

2а. *Когато държава членка оттегли разрешението въз основа на някое от съображенията по параграф 2а), б) или в), гражданинът на трета страна има право да остане на територията на държавата членка, ако намери друга организация долакин или приемащо семейство, за да завърши своето обучение или научно изследване или за друга цел, за която е издадено разрешението. [Изм. 41]*

Член 20

Основания за неподновяване на разрешението

1. ~~Държавите членки могат да откажат да подновят разрешението в следните случаи:~~

а) ~~когато представеното разрешение и документи са били придобити чрез измама, фалшифицирани или подправени;~~

б) ~~когато изглежда, че притежателят вече не изпълнява общите условия за влизане и пребиваване по член 6 и съответните специални условия по членове 7, 9 и 10;~~

в) ~~за студенти, когато сроковете, наложени относно достъпа до стопанска дейност по член 23, не са спазени или ако студентът не постига задоволителен напредък в курса си на обучение в съответствие с националното законодателство или административната практика.~~

2. ~~Държавите членки могат да откажат подновяването на разрешението по съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве. [Изм. 42]~~

ГЛАВА V

ПРАВА

Член 21

Равно третиране

1. Чрез дерогация от член 12, параграф 2, ~~буква~~ **букви а) и б)** от Директива 2011/98/ЕС, научните работници **и студентите** от трети страни имат право на равно третиране с гражданите на приемащата държава членка по отношение на **образованието, професионалното обучение и** клоновете на социална сигурност, включително семейните обезщетения, определени в Регламент (ЕО) № 883/2004. [Изм. 43]

2. **Студентите**, учениците, доброволците, неплатените стажанти и работещите като „au pair“, независимо от това дали разполагат с разрешение за работа в съответствие с националното законодателство или законодателството на Съюза, имат право на равно третиране по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставяните на обществеността стоки и услуги, освен по отношение на процедурите за придобиване на жилище, предвидени в националното законодателство. [Изм. 44]

2а. **Гражданите на трети страни, които попадат в приложното поле на настоящата директива и са получили разрешението да влязат и да пребивават на територията на държава членка въз основа на виза за дългосрочно пребиваване, имат право на равно третиране с гражданите на приемащата държава членка по отношение на правата, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член. [Изм. 45]**

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 22

Преподавателска дейност от научни работници

Научните работници, които са приети съгласно настоящата директива, могат да преподават в съответствие с националното законодателство. Държавите членки могат да зададат максимален брой часове или дни за преподаване.

Член 23

Стопанска дейност, упражнявана от студентите

1. Извън времето, посветено на учебна дейност, и при спазване на правилата и условията за съответната дейност в приемащата държава членка студентите имат право да бъдат наемани и може да им бъде разрешено да упражняват самостоятелна стопанска дейност. При това може да се взема предвид положението на пазара на труда в съответната държава членка, **но не по систематичен начин, който може да доведе до изключване на студентите от пазара на труда.** [Изм. 46]
2. Когато е приложимо, държавите членки издават на студентите и/или на работодателите предварително разрешение съгласно тяхното национално законодателство.
3. Всяка държава членка определя максималния брой работни часове, разрешени седмично, или работни дни или работни месеци, разрешени годишно, които не могат да са под 20 часа седмично или еквивалента им в дни или в месеци годишно.
4. Държавите членки могат да изискат студентът да декларира предварително или по друг начин упражняването на стопанска дейност пред органа, определен за това от съответната държава членка. Може да бъде наложено и на работодателя задължение за предварително деклариране или деклариране по друг начин на същото.

Член 24

Търсене на работа и предприемачество от научни работници и студенти

1. След завършване на научното изследване или обучението в държавата членка гражданите на трети страни имат право да останат на нейна територия за период от ~~12 месеца~~ **18 месеца**, за да търсят работа или да започнат собствен бизнес, ако все още изпълняват условията, предвидени в член 6, букви а) и в) — е). След повече от ~~3~~ **шест** месеца и по-малко от ~~6~~ **девет** месеца от гражданите на трети страни може да бъде поискано да представят доказателство, че продължават да търсят работа или че са в процес на създаване на собствен бизнес. След период от ~~6~~ **девет** месеца от гражданите на трети страни може допълнително да бъде поискано и доказателство, че имат реални шансове да бъдат наети на работа или да започнат свой бизнес.
2. **За целите на параграф 1 от настоящия член държавите членки издават разрешение на съответния гражданин на трета страна и по целесъобразност на членовете на неговото семейство в съответствие с тяхното национално законодателство, при условие че са изпълнени условията по член 6, букви а) и в) — е).** [Изм. 47]

Член 25

Членове на семейството на научните работници **и студентите**

1. Чрез дерогация от член 3, параграф 1 и член 8 от Директива 2003/86/ЕО събирането на семейството не е обвързано с изискването притежателят на разрешението за пребиваване с цел извършване на научно изследване **или обучение** да има реални перспективи да получи право на постоянно пребиваване и да има минимален период на пребиваване.
2. Чрез дерогация от член 4, параграф 1, последна алинея и член 7, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО посочените там мерки и условия за интеграция могат да се прилагат само след като съответните лица получат право на събиране на семейството.
3. Чрез дерогация от член 5, параграф 4, първа алинея от Директива 2003/86/ЕО разрешенията на членовете на семейството се предоставят, ако условията за събиране на семейството са изпълнени, в рамките на 90 дни от датата на подаване на молбата и 60 дни от датата на първоначалната молба за членове на семейството на научни работници **и студенти** от трети страни, обхванати от съответните програми на Съюза, включващи мерки за мобилност.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

4. Чрез дерогация от член 13, параграфи 2 и 3 от Директива 2003/86/ЕО срокът на валидност на разрешенията за членове на семейството е същият като този на разрешението, издадено на научния работник **или на студента**, доколкото срокът на валидност на техните пътнически документи го позволява.

5. Чрез дерогация от член 14, параграф 2, второ изречение от Директива 2003/86/ЕО държавите членки не прилагат никакъв срок по отношение на достъпа до пазара на труда. [Изм. 48]

ГЛАВА VI

МОБИЛНОСТ МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

Член 26

Право на мобилност между държавите членки за научни работници, студенти, **доброволци** и стажанти

1. На гражданин на трета страна, който е приет като научен работник по настоящата директива, се разрешава да извършва част от своите научни изследвания в друга държава членка при условията, които са установени в настоящия член.

Ако научен работник остане на територията на друга държава членка за срок до шест месеца, научното изследване може да се извърши на основание споразумението за прием, сключено в първата държава членка, ако той има достатъчно финансови средства в другата държава членка и не е заплаха за обществения ред, сигурност или здраве в другата държава членка.

Ако научният работник остане в друга държава членка за срок, по-дълъг от шест месеца, държавите членки имат право да изискат подписването на ново споразумение за прием за извършване на научноизследователската дейност в тази държава членка. Ако държава членка изисква разрешение за упражняване на правото на мобилност, това разрешение се предоставя в съответствие с процесуалните гаранции, посочени в член 29. Държавите членки не изискват от научния работник да напусне териториите им с цел да кандидатства за разрешение.

2. За периоди над три месеца, но ненадвишаващи шест месеца, гражданинът на трета страна, приет като студент, **доброволец** или ~~платен~~ стажант по настоящата директива, има право да извърши част от обучението/стажа/**доброволческата си дейност** в друга държава членка, при условие че преди преместването си в тази държава членка е предоставил на компетентните ѝ органи следното:

- a) валиден пътнически документ;
- b) доказателство за здравна застраховка, обхващаща всички рискове, които обикновено се покриват за граждани на въпросната държава членка;
- b) доказателство, че е приет във висше учебно заведение или организация домакин за провеждане на стаж **или доброволческа дейност**;
- г) доказателство за това, че по време на своя престой ще разполага с достатъчно средства за покриване на разходите си за издръжка, обучение/стаж и завръщане.

3. По отношение на мобилността на студенти, **доброволци** и стажанти от една държава членка към втора държава членка, органите на втората държава членка информират органите на първата относно решението си. Прилагат се процедурите за сътрудничество по член 32.

4. За гражданин на трета страна, приет като студент, преместването във втора държава членка за повече от шест месеца може да се разреши при същите условия, които се прилагат за мобилност за период над три месеца, но по-малко от шест месеца. Ако държавата членка изисква подаването на нова молба за получаване на разрешение за упражняване на мобилност за период от над шест месеца, това разрешение се предоставя в съответствие с член 29.

5. Държавите членки не изискват от студентите, **доброволците или стажантите** да напуснат територията им с цел да кандидатстват за разрешение за упражняване на мобилност между държавите членки. [Изм. 49]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 27

Права на научните работници, **доброволците, платените и неплатените стажанти** и студентите, обхванати от програми на Съюза, включващи мерки за мобилност

1. Държавите членки предоставят на гражданите на трети страни, приети като научни работници, **доброволци, платени или неплатени стажанти** или студенти по настоящата директива и обхванати от програми на Съюза, включващи мерки за мобилност, разрешение, което покрива целия срок на пребиваването им във въпросните държави членки, когато:
 - а) пълният списък на държавите членки, в които научният работник, **доброволецът, платеният или неплатен стажант** или студентът **е декларирал, че** възнамерява да отиде, е известен преди влизането на територията на първата държава членка;
 - б) ако става дума за студенти, кандидатът да може да предостави доказателство, че е приет в съответното ~~внше~~ учебно заведение за провеждане на учебно-образователен курс;
 - ба) *ако става дума за доброволци, кандидатът може да предостави доказателство, че е приет в съответната организация или програма за доброволческа дейност, като например Европейската доброволческа служба;*
 - бб) *ако става дума за стажанти, кандидатът може да предостави доказателство за приемане от съответната организация домакин.*
2. Разрешението се предоставя от първата държава членка, в която научният работник, **доброволецът, платеният или неплатеният стажант** или студентът пребивава.
3. Когато пълният списък на държавите членки не е известен преди влизането на територията на първата държава членка:
 - а) за научните работници се прилагат условията по член 26 за пребиваване в други държави членки за период до шест месеца
 - б) за студентите, **платените или неплатените стажанти и за доброволците** се прилагат условията по член 26 за пребиваване в други държави членки за период между три и шест месеца. [Изм. 50]

Член 28

Пребиваване във втората държава членка на членове на семейството

1. Когато научен работник се премести във втора държава членка в съответствие с членове 26 и 27 и когато семейството вече се е събрало в първата държава членка, на членовете на семейството му се разрешава да го придружат или да се присъединят към него.
2. Не по-късно от един месец след влизането на територията на втората държава членка съответните членове на семейството или научният работник, подават в съответствие с националното право молба за издаване на разрешение за пребиваване на член на семейството до компетентните органи на тази държава членка.

В случаите, когато срокът на валидност на разрешението за пребиваване на членовете на семейството, издадено от първата държава членка, изтече по време на процедурата или вече не дава право на притежателя си да пребивава законно на територията на втората държава членка, държавите членки разрешават на лицето да остане на тяхна територия, ако е необходимо посредством национални временни разрешения за пребиваване или равностойни на тях разрешения, които дават възможност на кандидата да продължи законния си престой на тяхна територия заедно с научния работник, докато компетентните органи на втората държава членка вземат решение относно молбата му.
3. Втората държава членка може да поиска от съответните членове на семейството да представят заедно с молбата за издаване на разрешение за пребиваване:
 - а) разрешението си за пребиваване в първата държава членка и валиден пътнически документ или техни заверени копия, както и виза, ако такава се изисква;
 - б) доказателство, че са пребивавали в качеството си на членове на семейството на научния работник в първата държава членка;
 - в) доказателство, че имат здравна застраховка, покриваща всички рискове във втората държава членка, или че научният работник има такава застраховка за тях.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

4. Втората държава членка може да поиска от научния работник да предостави доказателство, че притежателят:
 - а) е настанен при условия, считани за нормални за сравнимо семейство, което живее в същия район, и покриващи общите стандарти за хигиена и безопасност във въпросната държава членка;
 - б) има стабилни и редовни финансови средства, които са достатъчни, за да издържа себе си и членовете на своето семейство, без да прибягва до системата за социално подпомагане на въпросната държава членка.

Държавите членки оценяват тези средства с оглед на естеството и редовността им и могат да вземат предвид размера на минималната национална заплата и пенсия, както и броя на членовете на семейството.

ГЛАВА VII ПРОЦЕДУРА И ПРОЗРАЧНОСТ

Член 29

Процедурни гаранции и прозрачност

1. Компетентните органи на държавите членки вземат решение по окомплектованата молба за разрешение и уведомяват кандидата писмено в съответствие с процедурата за уведомяване, установена в националното право на съответната държава членка, възможно най-бързо и най-късно в рамките на ~~60~~ **30** дни от датата, на която е подадена молбата, ~~и в рамките на 30 дни, когато става въпрос за научни работници и студенти от трети страни, обхванати от програми на Съюза, включващи мерки за мобилност.~~ **В случай че националното ил законодателство предвижда възможност за обжалване пред административен орган, компетентните органи на държавите членки вземат решение по жалбата най-късно в срок до 30 дни от датата на подаване на жалбата.** [Изм. 53]
2. Ако информацията, предоставена в подкрепа на молбата, е недостатъчна, компетентните органи следва да информират кандидата за нужната им допълнителна информация и **при регистрирането на молбата** да посочат разумен срок за окомплектоването на молбата. Срокът, предвиден в параграф 1, се спира, докато органът получи изискваната допълнителна информация. [Изм. 54]
3. Съответният гражданин на трета страна се уведомява за всяко решение за ~~отхвърляне на молба~~ **отказ на разрешение** за разрешение в съответствие с процедурите за уведомяване, предвидени в приложимото национално законодателство. В уведомлението се посочват и възможните процедури за обжалване, националният съд или орган, пред които заинтересованият може да обжалва, както и сроковете, в които трябва да предприеме действие, **и се предоставя цялата съответна практическа информация, която улеснява упражняването на неговото право.** [Изм. 55]
4. В случай на ~~отхвърляне на молбата~~ **отказ на разрешение** или на оттегляне на издадено разрешение по реда на настоящата директива заинтересованото лице има право да обжалва пред органите на съответната държава членка. [Изм. 56]

Член 29а

Ускорена процедура за издаване на разрешение за пребиваване или виза на студенти, ученици и научни работници

Между органа на държавата членка, който е компетентен по въпросите на влизането и пребиваването на студенти, ученици или научни работници, които са граждани на трети страни, от една страна, и учебно заведение, организация, изпълняваща програма за ученически обмен, призната за това, или изследователска организация, одобрена от съответната държава членка в съответствие с националното ѝ законодателство или според административна практика, от друга страна, може да бъде сключено споразумение за прилагане на ускорена процедура за прием, която позволява издаване на разрешение за пребиваване или на виза за съответния гражданин на трета страна. [Изм. 57]

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 30

Прозрачност и достъп до информация

Държавите членки предоставят *лесно достъпна и разбираема* информация относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни, попадащи в обхвата на настоящата директива, включително относно изискваните минимални месечни средства, правата, всички документи, необходими за кандидатстване за разрешение, и съответните такси. Държавите членки предоставят информация относно научноизследователските организации, одобрени по член 8. [Изм. 58]

Член 31

Такси

Държавите членки могат да поставят изискване на кандидатите за заплащането на такси за ~~разглеждане~~ **обработване** на молби във връзка с настоящата директива. ~~Размерът~~ **Нивото** на тези такси не ~~застрашава~~ **е прекомерно високо или непропорционално по начин, който би затруднил** изпълнението на целите на директивата. **Когато тези такси се заплащат от гражданин на трета страна, той има право разходите да му бъдат възстановени съответно от организацията долакин или от приелащото семейство.** [Изм. 59]

ГЛАВА VIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 32

Звена за контакт

1. Държавите членки определят звена за контакт, които отговарят за получаването и предаването на информацията, необходима за изпълнението на членове 26 и 27.
 2. Държавите членки оказват необходимото сътрудничество при обмена на информацията, посочена в параграф 1.
- 2а. Държавите членки улесняват процедурата за кандидатстване, като позволяват на гражданите на трети страни да кандидатстват и да могат да приключат процедурата за всяка държава членка в посолството или консулството на държавата членка, което е най-удобно за кандидата.** [Изм. 60]

Член 33

Статистика

Ежегодно и за първи път не по-късно от [...] държавите членки изпращат на Комисията в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ статистическа информация за броя на гражданите на трети страни, на които е издадено разрешение. Освен това, доколкото е възможно, на Комисията се предоставят статистически данни относно броя на гражданите на трети страни, чиито разрешения са били подновени или оттеглени през предишната календарна година, като се упоменава гражданството им. По същия начин се предоставят статистически данни относно приетите членове на семействата на научни работници.

Статистическите данни, посочени в параграф 1, се отнасят до референтни периоди от една календарна година и се предоставят на Комисията в срок от шест месеца след края на референтната година. Първата референтна година е [...].

Член 34

Докладване

Периодично и за първи път не по-късно от [пет години след датата на транспониране на настоящата директива] Комисията прави оценка на прилагането на настоящата директива, изготвя доклад до Европейския парламент и до Съвета за прилагането на настоящата директива в държавите членки и предлага, когато това се налага, необходимите изменения.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 23).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Член 35

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от [две години от датата на нейното влизане в сила]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивите, отменени с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 36

Отмяна

Директива 2005/71/ЕО и Директива 2004/114/ЕО се отменят, считано от [деня след датата, посочена в член 35, параграф 1, първа алинея от настоящата директива], без да се засягат задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното право на директивите, посочени в приложение I, част Б.

Позоваванията на отменените директиви се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 37

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 38

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в ...,

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Част А

Отменена директива и списък на нейните последователни изменения

(посочена в член 37)

Директива 2004/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	(ОВ L 375, 23.12.2004 г., стр. 12)
Директива 2005/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	(ОВ L 289, 3.11.2005 г., стр. 15)

Част Б

Списък на сроковете за транспониране в националното законодателство [и за прилагане]

(посочени в член 36)

Директива	Срок за транспониране	Дата на прилагане
2004/114/ЕО	12.1.2007 г.	
2005/71/ЕО	12.10.2007 г.	

Вторник, 25 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 2004/114/ЕО	Директива 2005/71/ЕО	Настояща директива
Член 1, буква а)		Член 1, буква а)
Член 1, буква б)		—
—		Член 1, букви б) и в)
Член 2, уводен текст		Член 3, уводен текст
Член 2, буква а)		Член 3, буква а)
Член 2, буква б)		Член 3, буква в)
Член 2, буква в)		Член 3, буква г)
Член 2, буква г)		Член 3, буква д)
—		Член 3, букви е) и ж)
Член 2, буква д)		Член 3, буква л)
Член 2, буква е)		Член 3, буква з)
Член 2, буква ж)		—
—		Член 3, буква и)
—		Член 3, букви м)—т)
Член 3, параграф 1		Член 2, параграф 1
Член 3, параграф 2		Член 2, параграф 2, букви а)—д)
—		Член 2, параграф 2, букви е) и ж)
Член 4		Член 4
Член 5		Член 5, параграф 1
—		Член 5, параграф 2
Член 6, параграф 1		Член 6, букви а) — д)
—		Член 6, буква е)
Член 6, параграф 2		—
—		Член 7

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Директива 2004/114/ЕО	Директива 2005/71/ЕО	Настояща директива
Член 7, параграф 1, уводен текст		Член 10, параграф 1, уводен текст
Член 7, параграф 1, буква а)		Член 10, параграф 1, буква а)
Член 7, параграф 1, букви б) и в)		—
Член 7, параграф 1, буква г)		Член 10, параграф 1, буква б)
Член 7, параграф 2		Член 10, параграф 2
—		Член 10, параграф 3
Член 8		—
—		Член 11
Член 9, параграфи 1 и 2		Член 12, параграфи 1 и 2
Член 10, уводен текст		Член 13, параграф 1, уводен текст
Член 10, буква а)		Член 13, параграф 1, буква а)
Член 10, букви б) и в)		—
—		Член 12, параграф 1, буква б)
—		Член 12, параграф 2
Член 11, уводен текст		Член 14, параграф 1, уводен текст
Член 11, буква а)		—
Член 11, буква б)		Член 13, параграф 1, буква а)
Член 11, буква в)		Член 13, параграф 1, буква б)
Член 11, буква г)		Член 13, параграф 1, буква в)
Членове 12 — 15		—
—		Членове 14, 15 и 16
Член 16, параграф 1		Член 20, параграф 1, уводен текст
—		Член 20, параграф 1, букви а)—в)
Член 16, параграф 2		Член 20, параграф 2
—		Член 21
Член 17, параграф 1, първа алинея		Член 23, параграф 1

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Директива 2004/114/ЕО	Директива 2005/71/ЕО	Настояща директива
Член 17, параграф 1, втора алинея		Член 23, параграф 2
Член 17, параграф 2		Член 23, параграф 3
Член 17, параграф 3		—
Член 17, параграф 4		Член 23, параграф 4
—		Членове 15, 24, 25, 27
—		Член 17
Член 18, параграф 1		—
—		Член 29, параграф 1
Член 18, параграфи 2, 3 и 4		Член 29, параграфи 2, 3 и 4
Член 19		—
—		Член 30
Член 20		Член 31
—		Членове 32 и 33
Член 21		Член 34
Членове 22 — 25		—
—		Членове 35, 36 и 37
Член 26		Член 38
—		Приложения I—II
	Член 1	—
	Член 2, уводен текст	—
	Член 2, буква а)	Член 3, буква а)
	Член 2, буква б)	Член 3, буква и)
	Член 2, буква в)	Член 3, буква к)
	Член 2, буква г)	Член 3, буква б)
	Член 2, буква д)	—
	Членове 3 и 4	—
	Член 5	Член 8

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Директива 2004/114/ЕО	Директива 2005/71/ЕО	Настояща директива
	Член 6, параграф 1	Член 9, параграф 1
	—	Член 9, параграф 1, букви а)–е)
	Член 6, параграф 2, буква а)	Член 9, параграф 2, буква а)
	Член 6, параграф 2, букви а), б) и в)	—
	Член 6, параграфи 3, 4 и 5	Член 9, параграфи 3, 4 и 5
	Член 7	—
	Член 8	Член 16, параграф 1
	Член 9	—
	Член 10, параграф 1	Член 19, параграф 2, буква а)
	—	Член 19, параграф 2, буква б)
	Член 10, параграф 2	—
	Член 11, параграфи 1 и 2	Член 22
	Член 12, уводен текст	—
	Член 12, буква а)	—
	Член 12, буква б)	—
	Член 12, буква в)	Член 21, параграф 1
	Член 12, буква г)	—
	Член 12, буква д)	—
	—	Член 21, параграф 2
	Член 13, параграф 1	Член 26, параграф 1
	Член 13, параграф 2	Член 26, параграф 1
	Член 13, параграфи 3 и 5	Член 26, параграф 1
	Член 13, параграф 4	—
	—	Член 26, параграфи 2, 3 и 4
	Членове 14 — 21	—

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0123

Европейски доброволчески корпус за хуманитарна помощ *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейския доброволчески корпус за хуманитарна помощ EU Aid Volunteers (Доброволци на ЕС за хуманитарна помощ) (COM(2012)0514 — C7-0303/2012 — 2012/0245(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/39)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (COM(2012)0514),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 214, параграф 5 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0303/2012),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид поетия с писмо от 11 декември 2013 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по развитие и становищата на комисията по бюджети и на комисията по заетост и социални въпроси (A7-0158/2013),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Счита, че за тази инициатива следва да бъдат гарантирани отделно финансиране и бюджетни средства, като в същото време се запази взаимното допълване с другите инструменти за външните политики на Съюза.
 3. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 4. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2012)0245

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейския доброволчески корпус за хуманитарна помощ (инициатива „Доброволци на ЕС за хуманитарна помощ“)

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) № 375/2014.)

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0124

Европейски фонд за подпомагане на най-нуждаещите се *I****Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно Фонда за европейско подпомагане на най-нуждаещите се лица (COM(2012)0617 — C7-0358/2012 — 2012/0295(COD))****(Обикновена законодателна процедура: първо четене)**

(2017/C 285/40)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2012)0617),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 175, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (C7-0358/2012),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид мотивираните становища, внесени в рамките на Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, от Риксдага на Кралство Швеция, Камарата на лордовете и Камарата на общините на Обединеното кралство и германския Бундестаг, в което се посочва, че проектът на законодателен акт не съответства на принципа на субсидиарност,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 14 февруари 2013 г. ⁽¹⁾,
 - след като се консултира с Комитета на регионите,
 - като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално членове 1, 24 и 34 от нея;
 - като взе предвид поетия с писмо от 11 декември 2013 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по заетост и социални въпроси и становищата на комисията по бюджети, комисията по бюджетен контрол, комисията по регионално развитие, комисията по земеделие и развитие на селските райони и комисията по правата на жените и равенството между половете (A7-0183/2013),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене ⁽²⁾;
 2. Изисква Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2012)0295**Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета относно Фонда за европейско подпомагане на най-нуждаещите се лица***(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) № 223/2014.)*⁽¹⁾ ОВ С 133, 9.5.2013 г., стр. 62.⁽²⁾ Тази позиция заменя измененията, приети на 12 юни 2013 г. (Приети текстове, P7_TA(2013)0257).

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0125

Биоциди ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 528/2012 относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди по отношение на някои условия за достъп до пазара (COM(2013)0288 — C7-0141/2013 — 2013/0150(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/41)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2013)0288),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 114 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (C7-0141/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 18 септември 2013 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид поетия с писмо от 11 декември 2013 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните (A7-0354/2013),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията.

P7_TC1-COD(2013)0150

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 528/2012 относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди по отношение на някои условия за достъп до пазара

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) № 334/2014.)

⁽¹⁾ ОВ С 341, 21.11.2013 г., стр. 44.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0135

Споразумение за политически диалог и сътрудничество между ЕО и Коста Рика, Ел Салвадор, Гватемала, Хондурас, Никарагуа и Панама, с изключение на член 49, параграф 3 от него***

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно проекторешението на Съвета за сключване от името на Европейския съюз на Споразумението за политически диалог и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Коста Рика, Република Ел Салвадор, Република Гватемала, Република Хондурас, Република Никарагуа и Република Панама, от друга страна, с изключение на член 49, параграф 3 от споразумението (12399/2013 — С7-0425/2013 — 2012/0219A(NLE))

(Одобрение)

(2017/C 285/42)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекторешението на Съвета (12399/2013),
 - като взе предвид Споразумението за политически диалог и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Коста Рика, Република Ел Салвадор, Република Гватемала, Република Хондурас, Република Никарагуа и Република Панама, от друга страна (13368/2012),
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 209, параграф 2, както и с член 218, параграф 6, втора алинея, буква а) от Договора за функционирането на ЕС (С7-0425/2013),
 - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 7 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на комисията по външни работи (А7-0463/2013),
1. Дава своето одобрение за сключването на споразумението;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и на парламентите на държавите членки и на Република Коста Рика, Република Ел Салвадор, Република Гватемала, Република Хондурас, Република Никарагуа и Република Панама.
-

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0136

Споразумение за политически диалог и сътрудничество между ЕО и Коста Рика, Ел Салвадор, Гватемала, Хондурас, Никарагуа и Панама, по отношение на член 49, параграф 3 от споразумението ***

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно проекта за решение на Съвета за сключване от името на Европейския съюз на Споразумението за политически диалог и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Коста Рика, Република Ел Салвадор, Република Гватемала, Република Хондурас, Република Никарагуа и Република Панама, от друга страна, по отношение на член 49, параграф 3 от споразумението (12400/2013 — С7-0426/2013 — 2012/0219B(NLE))

(Одобрение)

(2017/C 285/43)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекта за решение на Съвета (12400/2013)
 - като взе предвид Споразумението за политически диалог и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Коста Рика, Република Ел Салвадор, Република Гватемала, Република Хондурас, Република Никарагуа и Република Панама, от друга страна (13368/2012),
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 79, параграф 3, както и член 218, параграф 6, втора алинея, буква а) от Договора за функционирането на ЕС (С7-0426/2013),
 - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 7 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0119/2014),
1. Дава своето одобрение за сключване на споразумението;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и на парламентите на държавите членки и на Република Коста Рика, Република Ел Салвадор, Република Гватемала, Република Хондурас, Република Никарагуа и Република Панама.
-

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0137

Насоки за политиките за заетост на държавите членки *

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за решение на Съвета относно насоките за политиките за заетост на държавите членки (COM(2013)0803 — C7-0417/2013 — 2013/0392(NLE))

(Консултация)

(2017/C 285/44)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Съвета (COM(2013)0803),
 - като взе предвид член 148, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно който Съветът се е консултирал с него (C7-0417/2013),
 - като взе предвид член 55 и член 46, параграф 1 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по заетост и социални въпроси (A7-0470/2013),
1. Одобрява предложението на Комисията;
 2. Приканва Съвета, в случай че възнамерява да се отклони от текста, одобрен от Парламента, да го информира за това;
 3. Призовава Съвета да се консултира отново с него, в случай че възнамерява да внесе съществени изменения в текста, одобрен от Парламента;
 4. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.
-

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0138

Обща система на данъка върху добавената стойност *

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на стандартизирана справка-декларация за ДДС (COM(2013)0721 — C7-0394/2013 — 2013/0343(CNS))

(Специална законодателна процедура — консултация)

(2017/C 285/45)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Съвета (COM(2013)0721),
 - като взе предвид член 113 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно който Съветът се е консултирал с него (C7-0394/2013),
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси (A7-0090/2014),
1. Одобрява предложението на Комисията, както е изменено;
 2. Приканва Комисията съответно да внесе промени в предложението си, съгласно член 293, параграф 2 от Договора за функционирането на ЕС;
 3. Приканва Съвета, в случай че възнамерява да се отклони от текста, одобрен от Парламента, да го информира за това;
 4. Призовава Съвета отново да се консултира с него, в случай че възнамерява да внесе съществени изменения в предложението на Комисията;
 5. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

Изменение 1

Предложение за директива

Съображение 1

Текст, предложен от Комисията

Изменение

(1) Директива на Съвета 2006/112/ЕО ⁽¹²⁾ изисква данъчно-задължените лица да представят справки-декларации за ДДС, но позволява гъвкавост за държавите членки при определяне на изискваната информация. Това води до разнородни правила и процедури, уреждащи подаването на справки-декларациите за ДДС в Съюза, увеличава сложността и задълженията **за предприятията** във връзка с ДДС, **което създава** пречки пред търговията в Съюза.

(1) Директива на Съвета 2006/112/ЕО ⁽¹²⁾ изисква данъчно-задължените лица да представят справки-декларации за ДДС, но позволява гъвкавост за държавите членки при определяне на изискваната информация. Това води до разнородни правила и процедури, уреждащи подаването на справки-декларациите за ДДС в Съюза, увеличава сложността **за предприятията, ненужната административна тежест за данъчните органи на държавите членки и данъчно задължените лица, пропуските, позволяващи извършване на измами с ДДС**, и задълженията във връзка с ДДС, **които създават** пречки пред търговията в Съюза, **както и ненужни разходи за данъчните органи на държавите членки и за данъчно задължените лица**.

⁽¹²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

⁽¹²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Изменение 2
Предложение за директива
Съображение 2

Текст, предложен от Комисията

- (2) С цел да се намали тежестта за предприятията и да се подобри функционирането на вътрешния пазар следва да се въведе стандартна справка-декларация за ДДС за всички предприятия, извършващи търговия в Съюза. Използването на стандартизирани справки-декларации следва да улесни контрола върху **тях** от страна на държавите членки.

Изменение

- (2) С цел да се намали тежестта за предприятията и да се подобри функционирането на вътрешния пазар, следва да се въведе стандартна справка-декларация за ДДС за всички предприятия, извършващи търговия в Съюза, **а** използването на стандартизирани справки-декларации следва да улесни **събирането и плащането на ДДС, както и** контрола върху **справки-декларациите за ДДС** от страна на **данъчните органи на** държавите членки. **То също следва да допринесе за подкрепа на дружествата да спазват законодателството за ДДС, като по този начин се намалява нивото на грешките и в крайна сметка се допринася за намаляването или дори за премахването на измалките с ДДС и разликите в ДДС.**

Изменение 3
Предложение за директива
Съображение 3

Текст, предложен от Комисията

- (3) Необходимо е административната тежест да се сведе до минимум. Информацията, необходима за попълването на стандартна справка-декларация за ДДС, следва да има ограничен брой задължителни елементи. Освен това, що се отнася до стандартната справка-декларация за ДДС и другите декларации, държавите членки следва да нямат право да изискват информация, различна от предвидената в дял XI, глава 5 от директивата.

Изменение

- (3) Необходимо е административната тежест да се сведе до минимум. Информацията, необходима за попълването на стандартна справка-декларация за ДДС, следва да има ограничен брой задължителни елементи. Освен това, що се отнася до стандартната справка-декларация за ДДС и другите декларации, държавите членки следва да нямат право да изискват информация, различна от предвидената в дял XI, глава 5 от директивата. **Стандартната справка-декларация за ДДС ще осъществи пълния си потенциал единствено ако държавите членки изцяло и навременно транспонират настоящата директива в националните закони, подзаконови и административни разпоредби, без да се отклоняват от обхвата ѝ.**

Изменение 4
Предложение за директива
Съображение 9 а (ново)

Текст, предложен от Комисията

- (9a) **Данъчните органи на държавите членки следва да предоставят на разположение на своите длъжностни лица и данъчно задължени лица онлайн ръководства за целесъобразното използване на електронното деклариране на данъка, за да се гарантира, че подаването на стандартната справка-декларация за ДДС се извършва по подходящ и сигурен начин.**

Изменение

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Изменение 5

Предложение за директива

Съображение 14 а (ново)

Текст, предложен от Комисията

Изменение

(14а) С цел допълнително намаляване на тежестта върху предприятията и подобряване на функционирането на вътрешния пазар, изискванията по отношение на информацията в стандартната справка-декларация за ДДС следва да бъдат унифицирани във всички държави членки, а в срок от пет години след влизането в сила на настоящата директива Комисията следва да направи оценка на прилагането на директивата в това отношение и да направи предложения, ако това е целесъобразно.

Изменение 6

Предложение за директива

Член 2 — параграф 2 а (нов)

Текст, предложен от Комисията

Изменение

2а. В срок до* [ОВ, моля, въведете дата: 5 години след датата на влизане в сила на настоящата директива], Комисията разглежда пригодността на директивата с оглед на допълнително намаляване на тежестта върху предприятията и подобряване на функционирането на вътрешния пазар. Резултатите от прегледа, придружени при необходимост от подходящи законодателни предложения, се представят на Европейския парламент и на Съвета.

Изменение 7

Предложение за директива

Член 3

Текст, предложен от Комисията

Изменение

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз. Тя е достъпна в консолидиран вид заедно с директивата, която изменя, в срок до три месеца от публикуването ѝ.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0139

Изменение на Решение 2009/831/ЕО по отношение на срока на неговото прилагане ***Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за решение на Съвета за изменение на Решение 2009/831/ЕО по отношение на срока на неговото прилагане (COM(2013)0930 — C7-0022/2014 — 2013/0446(CNS))****(Специална законодателна процедура — консултация)**

(2017/C 285/46)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Съвета (COM(2013)0930),
 - като взе предвид член 349 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно който Съветът се е консултирал с него (C7-0022/2014),
 - като взе предвид членове 55 и 46, параграф 1 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по регионално развитие (A7 0113/2014),
1. Одобрява предложението на Комисията;
 2. Отправя покана към Съвета, в случай че възнамерява да се отклони от текста, одобрен от Парламента, да информира последния за това;
 3. Призовава Съвета да се консултира отново с него, в случай че възнамерява да внесе съществени изменения в текста, одобрен от Парламента;
 4. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.
-

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0140

Изменение на Решение 2004/162/ЕО във връзка с прилагането му по отношение на Майот, считано от 1 януари 2014 г. *

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за решение на Съвета за изменение на Решение 2004/162/ЕО във връзка с прилагането му по отношение на Майот, считано от 1 януари 2014 г. (COM(2014)0024 — C7-0031/2014 — 2014/0010(CNS))

(Специална законодателна процедура — консултация)

(2017/C 285/47)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Съвета (COM(2014)0024),
 - като взе предвид член 349 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно който Съветът се е консултирал с него (C7-0031/2014),
 - като взе предвид член 55 и член 46, параграф 1 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по регионално развитие (A7-0144/2014),
1. Одобрява предложението на Комисията;
 2. Приканва Съвета, в случай че възнамерява да се отклони от текста, одобрен от Парламента, да го информира за това;
 3. Призовава Съвета да се консултира отново с него, в случай че възнамерява да внесе съществени изменения в текста, одобрен от Парламента;
 4. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0141

Рамково споразумение за всеобхватно партньорство и сътрудничество между ЕС и Индонезия, с изключение на въпросите, свързани с обратното приемане

Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно проекта на решение на Съвета относно подписването на Рамково споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна, за всеобхватно партньорство и сътрудничество, с изключение на въпросите, свързани с обратното приемане (11250/2013 — C7-0351/2013 — 2013/0120A(NLE))

(2017/C 285/48)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекторешението на Съвета (11250/2013),
- като взе предвид проекта на Рамково споразумение за всеобхватно партньорство и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна (14032/2009),
- като взе предвид Споразумението за сътрудничество от 7 март 1980 г. между Европейската икономическа общност и Индонезия, Малайзия, Филипините, Сингапур и Тайланд — държави членки на Асоциацията на народите от Югоизточна Азия (АСЕАН) ⁽¹⁾, и последващите протоколи за присъединяване,
- като взе предвид своята резолюция от 5 септември 2002 г. относно съобщението на Комисията относно Европа и Азия: стратегическа рамка за засилено партньорство ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 5 юни 2003 г. относно положението в Индонезия, особено в провинция Аче ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 20 ноември 2003 г. относно Аче ⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 13 януари 2005 г. относно неотдавнашното бедствие, свързано с цунамито в Индийския океан ⁽⁵⁾,
- като взе предвид преговорите за всеобхватно партньорство и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна, разрешени от Съвета на 25 ноември 2004 г., в резултат на които през юни 2007 г. беше сключено споразумение, което беше подписано на 9 ноември 2009 г.,
- като взе предвид споразумението между Европейския съюз и правителството на Република Индонезия относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги, подписано на 29 юни 2011 г. ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 7 юли 2011 г. относно Индонезия, включително нападения над малцинствата ⁽⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 2 февруари 2012 г. относно външната политика на ЕС по отношение на страните от групата БРИКЮ и други бързо развиващи се сили: цели и стратегии ⁽⁸⁾,
- като взе предвид Решение 2012/308/ОВППС на Съвета от 26 април 2012 година за присъединяването на Европейския съюз към Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 144, 10.6.1980 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ C 272 E, 13.11.2003 г., стр. 476.

⁽³⁾ ОВ C 68 E, 18.3.2004 г., стр. 617.

⁽⁴⁾ ОВ C 87 E, 7.4.2004 г., стр. 528.

⁽⁵⁾ ОВ C 247 E, 6.10.2005 г., стр. 147.

⁽⁶⁾ ОВ L 264, 8.10.2011 г., стр. 2.

⁽⁷⁾ ОВ C 33 E, 5.2.2013 г., стр. 201.

⁽⁸⁾ ОВ C 239 E, 20.8.2013 г., стр. 1.

⁽⁹⁾ ОВ L 154, 15.6.2012 г., стр. 1.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- като взе предвид доклади на мисиите за наблюдение на изборите на Европейския парламент относно изборите, проведени в Индонезия на 5 април 2004 г. и 20 септември 2004 г., в Източен Тимор на 30 август 1999 г., 30 август 2001 г., 9 април 2007 г., 30 юни 2007 г. и 7 юли 2012 г. и в провинцията Аче на 11 декември 2006 г.,
 - като взе предвид заявлението от Джакарта относно принципите за агенциите за борба с корупцията, прието на 27 ноември 2012 г.,
 - като взе предвид член 21 от Договора за Европейския съюз,
 - като взе предвид членове 91 и 100, член 191, параграф 4, членове 207 и 209, във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид член 81, параграф 3 от своя правилник,
 - като взе предвид междинния доклад на комисията по външни работи (A7-0093/2014),
- А. като има предвид, че отношенията между Европейския съюз и Република Индонезия (наричана по-долу „Индонезия“) трябва да бъдат уреждани от горепосоченото Рамково споразумение за всеобхватно партньорство и сътрудничество (наричано по-долу „СПС“);
- Б. като има предвид, че СПС е първото споразумение от този вид между Европейския съюз и Индонезия и цели да укрепи политическото, икономическото и секторното сътрудничество от взаимен интерес и да задълбочи по-нататък двустранното и регионалното сътрудничество в отговор на глобалните предизвикателства;
- В. като има предвид, че СПС съдържа, като съществени елементи, потвърждение на ценностите, изразени в Хартата на ООН, във Всеобщата декларация за правата на човека на Обединените нации и в други приложими към двете страни международни договори, и тяхната ангажираност с принципите на демокрацията, на доброто управление и на правовата държава и разпоредби относно установяването или засилването на сътрудничеството в области, като правата на човека, търговията и инвестициите, енергетиката, туризма, транспорта и инфраструктурата, опазването на морската среда и рибарство, индустриалната политика и малките и средните предприятия (МСП), защитата на данните и правата на интелектуална собственост, както и борбата срещу разпространението на оръжия за масово унищожение (ОМУ) и борбата срещу организираната престъпност, корупцията, прането на пари, тероризма и финансирането на тероризъм;
- Г. като има предвид, че Индонезия е на четвърто място в света по брой на население, третата най-голяма демокрация и най-голямата мюсюлманска държава с милиони последователи на други вероизповедания, едно хетерогенно общество с над 240 милиона граждани от различни етнически групи, с различни езици и култури, 40 % от които са на възраст под 25 години, стратегически разположена върху архипелаг от повече от 17 000 острова, като се простира на 5 400 километра от изток на запад в Индийския и Тихия океан;
1. Призовава Съвета да вземе предвид следните препоръки:
- а) приветства СПС между ЕС и Индонезия като първото от този вид между ЕС и държавите от АСЕАН; счита, че то е свидетелство за бързо нарастващото значение на връзките между ЕС и Индонезия, и очаква то да постави началото на нова ера в двустранните отношения, основани на споделени принципи, като демокрацията, върховенството на закона и правата на човека, равенството, взаимното уважение и взаимната полза;
 - б) подчертава индонезийския 15-годишен процес на демократичен, политически, социален и икономически преход, след 33 години авторитарно военно управление; отбелязва, че Индонезия бележи бърз темп на урбанизация, има бързо нарастваща средна класа (около 70 милиона души), големи природни ресурси, най-голямата икономика в Югоизточна Азия (БВП се е увеличил с повече от 6 % през последните две години), като половината от световната търговия преминава през северната ѝ морска граница, и засилено дипломатическо присъствие в регионални и световни форуми, като например ООН, СТО, Комисията за Индийския океан, Г-20, както и АСЕАН, на която Индонезия е основател и най-голям член, и отчита важната роля на Индонезия в региона като цяло;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- в) приветства напредъка, постигнат от Индонезия, в развитието на демократично управление и ангажимента за демокрация, показан от нейното плуралистично общество, изразяващ се в свободни и честни избори, свобода на медиите, активно гражданско общество, икономическа стабилност и намаляване на бедността, образование и други показатели на Целите на хилядолетието за развитие, както и в поддържането на добри отношения със съседните държави и защитата на демокрацията и на правата на човека; отбелязва обаче, че остават сериозни предизвикателства пред принципите на правовата държава, защитата на правата на човека, а именно що се отнася до гарантиране на отговорността на извършителите, включително на въоръжените сили, за нарушения на правата на човека, правата на малцинствата, като например правата на членове на религиозни и етнически и ЛГБТ групи и по отношение на равенството между половете, а също и предизвикателствата, свързани с борбата с корупцията; подчертава, че тези предизвикателства могат да бъдат преодолені чрез международно сътрудничество, именно в рамките на СПС;
- г) посочва бързоразвиващите се връзки между ЕС и Индонезия в областта на търговията и другите икономически сфери, с оглед на бизнес възможностите, предлагани от една икономика, която привлече по-високи нива на чуждестранни и местни инвестиции; изказва предположение, че по-добра инфраструктура и свързаност и подобрена регулаторна рамка следва да се търсят чрез сътрудничество в съответствие с разпоредбите на СПС, свързани с търговията и инвестициите, данъчното облагане и митниците, диалога относно икономическата политика, както и с околната среда, индустриалната политика, МСП и транспорта, с цел освобождаване на икономическия потенциал на Индонезия, насърчаване на устойчив растеж, създаване на работни места и намаляване на бедността, както в държавите членки на ЕС, така и в Индонезия;
- д) подчертава, че СПС има за цел да укрепи по-нататък отношенията между ЕС и Индонезия в допълнение към съществуващите механизми за сътрудничество и да постигне сътрудничество в преодоляването на световните предизвикателства въз основа на споделени принципи на равенство, взаимно уважение, взаимна полза, демокрация, активно участие на гражданското общество, принципи на правовата държава, добро управление и права на човека, чрез развитие на политическото и икономическото сътрудничество по въпроси, свързани с търговията, инвестициите, индустриалната политика и МСП, околната среда, изменението на климата, енергетиката, науката и технологията, правата на интелектуална собственост, туризма, образованието и културата, миграцията, както и борбата срещу прането на пари и финансирането на тероризъм, срещу трафика на наркотици, корупцията и организираната престъпност и трафика на хора;
- е) счита, че взаимоотношенията между Индонезия и ЕС трябва да бъде признати за стратегически и че следва да се провеждат редовни срещи на високо равнище с цел преглед на двустранното и световното развитие; препоръчва да се предприемат редовно посещения на високо равнище в Индонезия, а именно от председателя на Европейската комисия, от върховния представител/заместник-председател на Комисията и от членовете на Европейския парламент, както и въпросът за визите и достъпът на международните организации на гражданското общество да се улесни взаимно по такъв начин, че да се засили обменът между народите и гражданското общество; приветства в тази връзка създаването на съвместен комитет по член 41 от СПС, който трябва да се събира най-малко веднъж на всеки две години съответно в Индонезия и в Брюксел;
- ж) настоятелно призовава ЕС и Индонезия да се възползват в пълна степен от СПС, за да се постигнат дългосрочни геостратегически ползи при преодоляване на глобалните предизвикателства за сигурността на двустранни, регионални и световни многостранни форуми, като например справяне с изменението на климата и разпространението на ОМУ, борба с тероризма, корупцията, организираната престъпност, трафика на наркотици, прането на пари и финансирането на тероризъм, сътрудничеството в областта на защитата на данните, както и при продължаване на сътрудничеството в други области, които не са изрично обхванати от СПС, като например готовност и реагиране при бедствия, разрешаване на конфликти, малки оръжия и леки въоръжения (МОЛВ) и сигурност на мореплаването, включително във връзка с пиратството;
- з) приветства ратифицирането през 2006 г. от страна на Индонезия на Международния пакт за граждански и политически права и на Международния пакт за икономически, социални и културни права, както и ратифицирането на различни инструменти на ООН относно правата на човека, свързани с работниците мигранти, лицата с увреждания, положението на децата при въоръжени конфликти и търговията с деца, детската проституция и детската порнография; очаква спазването на тези инструменти да се постигне чрез необходимите институционални и правни реформи;
- и) оценява високо постигнатото мирно споразумение и икономическо развитие в Аче за последните осем години и изразява надежда, че може да се достигне по-нататъшен напредък за извеждане на провинцията и на хората в нея от бедността;
- й) приветства усилията на индонезийските органи в борбата им с корупцията, включително работата на Комисията за ликвидиране на корупцията; изразява обаче загриженост, че корупцията продължава да бъде сериозен проблем и огромна пречка пред развитието, независимо от това, че през 2006 г. Индонезия ратифицира Конвенцията на ООН срещу корупцията, и поради това настоятелно призовава за по-нататъшни действия съгласно член 35 от СПС за

Сряда, 26 февруари 2014 г.

споделяне на добри практики за справяне с корупцията, в т.ч. възстановяването на активи, както и за справяне с икономическите и финансовите престъпления;

- к) насърчава държавите членки на ЕС да разширят обхвата на взаимната правна помощ с Индонезия в борбата срещу корупцията и да си сътрудничат с Индонезия при отказа на убежище на субекти, замесени в корупция и нарушаване на правата на човека;
- л) отбелязва значението на Закон № 34 от 2004 г. и Министерска наредба № 22 от 2009 г., в които се определя, че всички военни дела и икономически дейности се поемат задължително от правителството на Индонезия; подчертава изключителното въздействие на спазването на този закон и тази наредба за демократичната отговорност в борбата с корупцията и защитата на правата на човека;
- м) приветства Индонезия за ролята ѝ в управлението на регионално равнище на процеса на развитие на Форума за правата на човека в Бали; изразява обаче загриженост по отношение на непоследователността на Закон 8/1985 и на новия Закон за гражданските организации 17/2013 (отменящ предишния закон за сдруженията 8/1985 Закон „Ormas“), който, въпреки декларираната цел за гарантиране на толерантност и предотвратяване на насилие срещу групи от обществото, ако не бъде преразгледан, така че да спазва международните стандарти за правата на човека, съществува опасност да доведе до ненужни и понякога обременителни административни, правни и финансови ограничения върху дейностите на неправителствените организации, като по този начин сериозно подкопават възможностите за работа на гражданското общество в Индонезия, ограничавайки свободата на сдружаване, свободата на изразяване на мнение, свободата на събрания и свободата на мисълта, съвестта и религията; счита във връзка с това, че годишният диалог между ЕС и Индонезия относно правата на човека е подходящата платформа за разрешаване на тези въпроси;
- н) подчертава, че националните и чуждестранните предприятия, работещи в Индонезия, трябва да развиват дейността си в съответствие с принципите за корпоративна социална отговорност; приветства Наредба № GR 47/2012 на Правителството относно социалната и екологичната отговорност на дружествата с ограничена отговорност, която е общоприложима за индонезийските предприятия и предвижда стимули и санкции; подчертава въпреки това необходимостта от изграждането на капацитет за прилагане на Ръководните принципи на ООН за бизнес и права на човека; призовава ЕС да предостави необходимата техническа помощ в рамките на СПС, а Индонезия да разработи собствен национален план за прилагането на Ръководните принципи на ООН; приветства Индонезия за домакинството през ноември 2012 г. на международната среща, ръководена от Комисията за ликвидиране на корупцията заедно с ПРООН и Службата на ООН по наркотиците и престъпността, на която бяха обсъдени „принципите за агенциите за борба с корупцията“;
- о) отбелязва със съжаление, че увеличеното изучаване на исляма в публичната образователна система в ущърб на акцента върху религиозния, етническият и културният плурализъм и многообразие, залегнали в индонезийското мото „Bhineka Tunggal Ika“ (Единство в многообразието), и широко разпространеното усещане за липса на политическа решителност от страна на органите за справяне с религиозния екстремизъм се възприемат като причини за по-големия брой инциденти, свързани със сектантско насилие и дискриминация на хората, принадлежащи към религиозни и етнически малцинства; остава загрижен във връзка с проявите на дискриминация, тормоз или насилие срещу хората, принадлежащи към религиозни и етнически малцинства, жените и ЛГБТ лица, понякога преследвани съгласно различни правила и разпоредби, имащи отношение към порнографията, богохулството или дейностите на религиозни малцинства;
- п) изразява безпокойство относно насилието срещу религиозни малцинства, изразяващо се в нападения срещу последователи на Ахмадия, мюсюлмани шиити и в затварянето на църкви в някои части на страната, както и в дискриминационни разпоредби и държавни практики срещу лица, които не принадлежат към едно от шестте признати вероизповедания, при гражданското регистриране на бракове и раждания или при издаването на лични карти; настоятелно призовава индонезийските органи да гарантират практическото прилагане на свободата на религията, предвидена от Конституцията, както и да продължават да насърчават религиозната търпимост; счита във връзка с това, че годишният диалог между ЕС и Индонезия относно правата на човека, както и член 39 от СПС относно модернизирването на държавната и публичната администрация, е подходящата платформа за разрешаване на тези въпроси;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- р) припомня, че премахването на смъртното наказание е основна цел на политиката на Съюза в областта на правата на човека; призовава индонезийските органи да обмислят премахването на смъртното наказание или поне обявяването на мораториум върху прилагането му; счита във връзка с това, че годишният диалог между ЕС и Индонезия относно правата на човека е подходящата платформа за разрешаване на тези въпроси; освен това настоятелно призовава ЕС да се ангажира по-отблизо с гражданското общество в Индонезия с цел насърчаване на правата на човека, принципите на правната държава и борбата срещу корупцията, както и подкрепа за премахването на смъртното наказание;
- с) остава сериозно загрижен относно изтезанията и другите нарушения на правата на човека срещу цивилното население в Папуа и в Западна Папуа, където според оценки през последните 50 години са убити над 100 000 души; приветства скорошното изявление на областния управител на Папуа за отварянето на Папуа за чуждестранни журналисти и НПО за първи път от години; призовава ЕС да предостави помощ на индонезийските органи, както по-рано в случая с Аче, в изготвянето на всеобхватен подход за подобряване на положението в Папуа; остава загрижен относно сблъсъците между силите за сигурност и групите, подкрепящи независимостта, както и относно смущаващите доклади за нарушения на правата на човека, които се дължат на силите за сигурност, както и относно липсата на напредък в областта на образованието, здравеопазването и възможностите за работа и по отношение на възможността за упражняване на свободата на изразяване на мнение и на събрания, които са от съществено значение за жителите на Папуа, а също така и опазването на околната среда, на природните ресурси и на тяхната културна идентичност; настоятелно призовава индонезийските органи да предоставят свободен достъп на независими наблюдатели на ЕС в областта;
- т) приветства индонезийското правителство за усилията му за създаване на възможност за функционирането на ВКБООН в страната и за оказване на помощ при справянето с лицата, търсещи убежище, и бежанците; отбелязва значението на публичния политическия дискурс с оглед на разширяването на подкрепата на обществото за лицата, търсещи убежище, и за бежанците; освен това предлага Индонезия и ЕС да изпълнят изцяло член 34 от СПС с оглед на сътрудничеството по миграционни въпроси, включително законна и незаконна миграция, контрабанда и трафик на хора;
- у) настоятелно призовава ЕС и Индонезия да си сътрудничат тясно по член 4 от СПС относно правното сътрудничество, за да приключи ратифицирането от страна на Индонезия на Конвенцията на ООН за преследване и наказване на престъплението геноцид от 1948 г. и на Римския статут на Международния наказателен съд;
- ф) приветства постоянния диалог относно правата на човека, установен през 2010 г. между ЕС и Индонезия, и насърчава по-голямо участие и принос на гражданското общество в този диалог и в изпълнението на националния план за действие в областта на правата на човека;
- х) приветства разпоредбите от 2006, 2008 и 2010 г. за забрана на гениталното осакатяване на жени; признава усилията на органите на Индонезия, включително ратифицирането на Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените и Конвенцията на ООН за правата на детето, както и работата на Националната комисия относно насилието срещу жени (Komnas Perempuan) и на местното гражданско общество за разпространяването на информация за опасностите, свързани с гениталното осакатяване на жени; отбелязва, че въпреки тези усилия и приемането на резолюцията на ООН относно забраната на гениталното осакатяване на жени тази традиция все още се практикува в някои части на Индонезия; във връзка с това препоръчва ЕС и Индонезия да си сътрудничат тясно по член 31 от СПС относно здравеопазването и да използват диалога относно правата на човека с цел обмен на най-добри практики, насочени към изкореняване на гениталното осакатяване и намаляване на рисковете за здравето за младите момичета и жени, които се дължат на такива процедури; призовава Индонезия да удвои усилията си за прекратяване на тази сериозна форма на основано на пола насилие срещу момичета и жени, която представлява тежко нарушение на техните права на човека;
- ц) приветства напредъка, постигнат от Индонезия, чрез националния ѝ план за действие за действие за премахване на най-тежките форми на детски труд и чрез нейната правна рамка за справяне с експлоатацията на деца;
- ч) признава важната роля на работническите движения в диалозите и преговорите с правителството и други заинтересовани лица с цел подобряване на условията на труд и насърчаване на правата на социална сигурност в Индонезия; препоръчва сътрудничеството съгласно разпоредбите на СПС за защита на правата на човека и недискриминация да бъде насочено към въпроси, свързани с равенството на половете на работното място и справянето с разликата в заплащането, основана на пола; подчертава по-специално значението на конкретните мерки, които гарантират, че основните международни трудови стандарти се прилагат всеобхватно, като се има предвид, че работниците и служителите от женски пол все още са подложени на експлоатация и дискриминация под формата на прекалено натоварване, недостатъчно възнаграждение и злоупотреби от страна на ръководството;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- ш) подчертава, че износът от ЕС за Индонезия се е увеличил два пъти през последните шест години, като е достигнал размер от EUR 9,6 милиарда през 2012 г.; отбелязва, че двустранната търговия възлиза само на EUR 25 милиарда, което превръща Индонезия в 29-и търговски партньор на ЕС и едва четвърти търговски партньор на ЕС в региона, макар Индонезия да представлява 40 % от БВП и населението на АСЕАН; отбелязва обаче, че инвестициите на ЕС в Индонезия са в пълен подем, като се класират на второ място по отношение на размера на директните чуждестранни инвестиции след Сингапур, и че 1 000 дружества от ЕС са инвестирали над EUR 1 000 милиарда и осигуряват заетост на 1,1 милиона индонезийци;
- щ) призовава Индонезия и ЕС да обмислят започването на преговори за споразумение за свободна търговия в допълнение към сътрудничеството, за което беше призовано в рамките на СПС, с оглед на постепенното премахване на основните пречки пред търговията, включително засилване на консултациите за спазване на правилата на СТО, насърчаване на използването на международни стандарти за технически пречки пред търговията, подобряване на защитата на правата на интелектуална собственост, увеличаване на прозрачността на търговските разпоредби, развитие на митническото сътрудничество и насърчаване на недискриминационен инвестиционен режим и съответно по-нататъшно увеличаване на търговията със стоки, инвестиции, услуги и възлагане на обществени поръчки;
- аа) приветства Индонезия за нейните усилия за работа в партньорство с ЕС с цел премахване на търговията с незаконен дървен материал и незаконни продукти от дървесина; отбелязва подписването на Споразумението за доброволно партньорство за прилагане на законодателството в областта на горите, управлението и търговията между ЕС и Индонезия през септември 2013 г.; отбелязва, че износът на продукти от дървен материал от Индонезия за ЕС се е увеличил със 114 % през първото тримесечие на 2013 г.; очаква издаването на разрешения във връзка с прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията, които удостоверяват законността на дървения материал и на продуктите от дървен материал, за внос в ЕС на дървен материал и продукти от дървен материал от Индонезия, след като и двете страни преценят, че системата на Индонезия за осигуряване на законността на дървения материал (СОЗДМ) е достатъчно стабилна, и очаква, че съвместните редовни оценки ще проверяват възможностите на съответните участници за прилагане на Споразумението за доброволно партньорство за прилагане на законодателството в областта на горите, управлението и търговията;
- аб) признава ключовата роля на Индонезия и на ЕС за справянето с изменението на климата, като се има предвид тяхното геополитическо и икономическо значение, териториалния им обхват и големината на населението; приветства нарастващата роля на Индонезия в международните преговори във връзка с изменението на климата; оценява високо обявените през 2009 г. амбициозни планове на Индонезия да намали увеличаването на емисиите, както и нейния призив за международна подкрепа, за да постигне дори още по-големи намаления; отбелязва, че обезлесяването и промените в земеползването са основните причини за емисиите на парникови газове в Индонезия, но че се очаква до 2027 г. разрастващият се енергиен сектор да стане фактор с по-голямо значение в сравнение с горското стопанство; поради това призовава страните по СПС незабавно да създадат институционализиран механизъм за двустранно сътрудничество по член 23 от СПС относно енергетиката, който може да бъде изграден въз основа на примера на Отдела за изменение на климата на Обединеното кралство (УКССУ) в Индонезия, създаден през 2011 г. с цел разнообразяване на енергийните доставки посредством разработване на нови и възобновяеми форми на енергия и на инфраструктури за нейния пренос, които да свържат енергията от възобновяеми източници с потребителските центрове, и с цел постигане на рационално използване на енергията с оглед на справянето с изменението на климата и насърчаването на устойчиво развитие;
- ав) изразява сериозна загриженост относно последиците от растящото търсене на палмово масло по отношение на обезлесяването в Индонезия, която е най-големият производител и потребител на палмово масло в света; приветства мораториума върху изсичането на нови гори по решение на правителството от 2011 г., но настоятелно призовава за предприемане на мерки за затваряне на многобройните „вратички“, които до момента намаляват в значителна степен неговия ефект;
- аг) приветства Споразумението за въздухоплаването, подписано от ЕС и Индонезия през 2011 г., което премахва националните ограничения в двустранните въздушни услуги и е стъпка за засилване на цялостното сътрудничество между ЕС и Индонезия; препоръчва да се предприемат по-нататъшни стъпки по член 34 от СПС относно транспорта, по-специално установяване на тесен диалог в областта на морския и сухопътния транспорт с цел укрепване на инфраструктурата на индонезийския архипелаг, както и пълно прилагане на международните стандарти за сигурност, безопасност и предотвратяване на замърсяването по отношение на транспорта;
- ад) изразява безпокойство относно ежегодно възникващите горски пожари, за които до голяма степен са обвинявани насажденията за добив на палмово масло, дърводобивните дружества и фермерите, използващи ги като средство за почистване на земята за засаждане, но които допринасят за глобалното затопляне, като превръщат Индонезия в най-големия източник на емисии на парникови газове, приветства поетия от индонезийското правителство ангажимент да ратифицира Споразумението на АСЕАН относно трансграничното замърсяване с индустриална мъгла до началото на следващата година и настоятелно призовава за незабавното вземане на по-ефективни превантивни мерки;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- ае) отбелязва, че туризмът е един от водещите сектори на индонезийската икономика; във връзка с това подчертава, че член 17 от СПС предоставя отлична възможност за обмен на информация и за установяване на най-добри практики с цел максимално увеличаване на потенциала на индонезийското природно и културно наследство и смекчаване на отрицателните последици, като замърсяване или увреждане на морските екосистеми, за да се разработят модели за устойчив туризъм и да се увеличи положителният принос на туризма при зачитане на интересите на местните общности;
- аж) отбелязва, че обменът между народите на Индонезия и ЕС се извършва посредством програмата Еразъм Мундус II, по която за периода 2008 — 2010 г. са отпуснати 200 стипендии; потвърждава, че Европейската комисия предвижда работни срещи и семинари за повишаване на разбирането и знанията на индонезийските МСП относно международните стандарти и изисквания за качество; настоятелно призовава обаче да се засили допълнително студентският и академичният обмен и да се създадат редовни схеми за обучение по член 25 от СПС относно културата и образованието, както и да се обменят най-добри практики и ноу-хау в областта на туризма, предприемачеството и езиците; призовава също така в този контекст Индонезия и ЕС да разгледат възможността за започване на преговори относно мерки за либерализация на визовия режим, с цел да се улесни обменът между народите;
- аз) отбелязва, че между 2007 г. и 2013 г. ЕС е предоставил на Индонезия приблизително EUR 400 000 000 като помощ за развитие; признава, че от 2014 г. Индонезия вече няма да отговаря на критериите за допустимост за многогодишните индикативни програми (МИП), след като е постигнала статуса на държава със средно висок доход, но ще продължи да се ползва от общата система за преференции на ЕС; поради това настоятелно призовава Индонезия да продължи да прилага политиките, които са приоритизирани и финансирани по МИП, като тези, свързани с образованието, търговията и инвестициите, правоприлагането и правосъдието, изграждането на общ капацитет, както и изменението на климата; счита, че двустранното сътрудничество по СПС в съчетание с финансирането от Европейската инвестиционна банка и всички други бъдещи споразумения за икономическо партньорство ще играе изключително важна роля за задълбочаването на тези приоритети в Индонезия;
- ай) предлага Индонезия и ЕС да определят области на сътрудничество съгласно разпоредбите на СПС с цел по-добро прилагане и управление на генералния план за икономическо развитие на Индонезия (MP3EI) чрез обмен на ноу-хау и най-добри практики за публично-частни партньорства и като част от задълженията на Индонезия и на някои държави членки на ЕС, в рамките на Г-20, да си сътрудничат тясно за справяне с прехвърлянето на печалби и избягването на данъци и за създаване на автоматичен обмен на данъчна информация;
- ай) настоятелно призовава ЕС да подкрепи в рамките на СПС усилията на Индонезия за модернизиране на публичната й администрация, и по-специално чрез изграждане на капацитет за разработване и изпълнение на политиката и чрез укрепване на правосъдните и правоприлагащите институции;
- ак) призовава за сътрудничество между ЕС и Индонезия при изпълнението на Конвенцията за международна търговия със застрашени видове от дивата флора и фауна (CITES), както и за устойчивото опазване и управление на природните ресурси и биологичното разнообразие, а именно горите, морските и рибните ресурси; изразява загриженост поради засиленото обезлесяване в резултат на дейността на частния сектор с цел насаждения за добив на палмово масло и каучук, което води до увреждане на монокултурата;
- ал) приветства ратифицирането от страна на Индонезия на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право и призовава ЕС да предложи помощ в институционалните и други реформи, които са необходими за спазването на тази конвенция и за укрепването на морската сигурност в региона;
- ам) приветства СПС, което свидетелства за растящото значение на връзките между ЕС и Индонезия и отваря нов етап в двустранните отношения, като укрепва политическото, икономическото и секторното сътрудничество в широк набор от области на политиката, улеснява търговията и инвестиционните потоци и обмена между народите, включително в контекста на инициативите между ЕС и АСЕАН, както и задълбочава сътрудничеството между Индонезия и ЕС в отговор на глобалните предизвикателства в допълнение към съществуващото сътрудничество в рамките на други международни организации, в които както ЕС, така и Индонезия играят все по-голяма роля, подчертава, че двустранното и многостранното сътрудничество може да подпомогне разрешаването на конфликти на регионално и глобално равнище, както и да подобри ефикасността при възстановяването на активи и в борбата срещу тероризма, пиратството, организираната престъпност, прането на пари и данъчните убежища; приветства поради това факта, че всички държави членки са ратифицирали СПС, което беше подписано още през 2009 г.;
2. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0142

Рамково споразумение за всеобхватно партньорство и сътрудничество между ЕО и Индонезия, с изключение на въпросите, свързани с обратното приемане ***

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно проекта на решение на Съвета относно сключването на Рамково споразумение за всеобхватно партньорство и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна, с изключение на въпросите, свързани с обратното приемане (11250/2013 — C7-0351/2013 — 2013/0120A(NLE))

(Одобрение)

(2017/C 285/49)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекторешението на Съвета (11250/2013),
 - като взе предвид проекта на Рамково споразумение за всеобхватно партньорство и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна (14032/2009),
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 91, член 100, параграф 191, член 4, параграф 207 и член 209, във връзка с член 218, параграф 6, втора алинея, буква а) от Договора за функционирането на ЕС (C7-0351/2013),
 - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 7 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на комисията по външни работи (A7-0134/2014),
1. Дава своето одобрение за сключването на споразумението;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и на парламентите на държавите членки и на Република Индонезия.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0143

Рамково споразумение за всеобхватно партньорство и сътрудничество между ЕО и Индонезия по отношение на въпросите, свързани с обратното приемане ***

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно проекта на решение на Съвета за сключването на Рамково споразумение за всеобхватно партньорство и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна, по отношение на въпросите, свързани с обратното приемане (11313/2013 — C7-0356/2013 — 2013/0120B(NLE))

(Одобрение)

(2017/C 285/50)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекта на решение на Съвета (11313/2013),
 - като взе предвид проекта на Рамково споразумение за всеобхватно партньорство и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна (14032/2009),
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 79, параграф 3, както и с член 218, параграф 6, втора алинея, буква а) от Договора за функционирането на ЕС (C7-0356/2013),
 - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 7 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и становището на комисията по външни работи (A7-0115/2014),
1. Дава своето одобрение за сключване на споразумението;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и на парламентите на държавите членки и на Република Индонезия.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0144

Споразумение между ЕС и Турция за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица ***

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно проекта за решение на Съвета относно сключването на Споразумението между Европейския съюз и Република Турция за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица (10697/2012 — C7-0029/2014 — 2012/0122(NLE))

(Одобрение)

(2017/C 285/51)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекта за решение на Съвета (10697/2012),
 - като взе предвид проектоспоразумението между Европейския съюз и Република Турция за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица (10693/2012),
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 79, параграф 3 и член 218, параграф 6, втора алинея, буква а), подточка v) от Договора за функционирането на ЕС (C7-0029/2014),
 - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 7 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и становището на комисията по външни работи (A7-0097/2014),
1. Дава своето одобрение за сключването на споразумението;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и на парламентите на държавите членки и на Република Турция.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0147

Единно европейско железопътно пространство *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива № 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство по отношение на отварянето на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози и управлението на железопътната инфраструктура (COM(2013)0029 — C7-0025/2013 — 2013/0029(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/52)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Парламента и до Съвета (COM(2013)0029),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 91 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (C7-0025/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид мотивираните становища, изпратени от Сената на Френската република, Сейма на Република Литва, Камарата на депутатите на Великото херцогство Люксембург, Сената на Кралство Нидерландия, Камарата на представителите на Кралство Нидерландия и Риксдага на Кралство Швеция в рамките на Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност, в които се заявява, че проектът на законодателен акт не съответства на принципа на субсидиарност,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 11 юли 2013 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид становището на Комитета на регионите от 8 октомври 2013 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по транспорт и туризъм и становищата на комисията по заетост и социални въпроси и на комисията по регионално развитие (A7-0037/2014),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2013)0029

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед на приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива № 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за създаване на единно европейско железопътно пространство по отношение на отварянето на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози и управлението на железопътната инфраструктура

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91 от него,

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,
след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,
като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,
като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,
в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,
като има предвид, че:

- (1) През последното десетилетие **европейската пътна мрежа се е увеличила с 27 %, докато използваната железопътна мрежа е напалала с 2 %**. Освен това нарастването в железопътните пътнически превози е било недостатъчно, за да се увеличи неговия дял спрямо автомобилния и въздушния транспорт. Железопътният пътнически превоз запазва относително стабилен дял от 6 % от общия превоз на пътници в Европейския съюз, **докато** Услугите в железопътния превоз на пътници изостават спрямо актуалните изисквания за разнообразие и качество. [Изм. 1]
- (1a) **Главните причини за недостатъчния дял на железопътния превоз в Европа са свързани по-специално с наличието на нелоялна конкуренция с другите видове транспорт, липсата на политическа воля за развитие на железопътния транспорт и недостатъчните инвестиции в железопътната мрежа.** [Изм. 2]
- (2) Пазарите на Съюза за товарни и международни пътнически влакове са отворени за конкуренция съответно от 2007 г. и 2010 г. с Директиви 2004/51/ЕО ⁽⁴⁾ и 2007/58/ЕО ⁽⁵⁾ на Европейския парламент и на Съвета. Освен това някои държави членки отвориха за конкуренция своите услуги за вътрешен превоз на пътници чрез въвеждането на права за свободен достъп или чрез конкурентни тръжни процедури за договори за обществени услуги, или чрез двете.
- (2a) **Необходимо е да се направи оценка на практическото отражение на разпоредбите на тези директиви в областта на качеството на предоставените услуги на базата на конкретни факти, равнищата на предлагане и използване, разходите и таксите.** [Изм. 3]
- (2б) **Развитието на единно европейско железопътно пространство силно зависи от ефективното и цялостно прилагане във всички държави членки на приетото законодателство, при това в посочените срокове. Предвид констатираните слабости в този сектор държавите членки следва стриктно да следят за прилагането на законодателството на Съюза.** [Изм. 4]
- (2в) **Няколко проучвания и анкети показват, че в държавите членки, които са отворили своите пазари за вътрешен пътнически транспорт, като Швеция и Обединеното кралство, железопътният пазар е нараснал, така както и броят на доволните пътници и служители.** [Изм. 5]
- (3) С Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾ бе създадено единно европейско железопътно пространство с общи правила за управлението на железопътни предприятия и за управителите на инфраструктура, за финансирането на инфраструктура и таксуването, за условията за достъп до железопътната инфраструктура и услуги, както и за регулаторния надзор на железопътния пазар. Предвид всичко това вече е възможно да приключи отварянето на железопътния пазар на Съюза и да се реформира управлението на управителите на инфраструктура с цел осигуряване на равен достъп до инфраструктурата, **за да се подобри качеството на железопътните услуги в целия Съюз, като същевременно се запазят социалните стандарти и условията на труд.** [Изм. 6]

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г.

⁽⁴⁾ Директива 2004/51/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за изменение на Директива 91/440/ЕИО на Съвета относно развитието на железниците в Общността (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 164).

⁽⁵⁾ Директива 2007/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за изменение на Директива 91/440/ЕИО на Съвета относно развитието на железниците в Общността и на Директива 2001/14/ЕО за разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 44).

⁽⁶⁾ Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (3а) **Завършването на отварянето на пазара на железопътния транспорт на Съюза следва да се счита за особено важно, за да може той да се превърне в достойна алтернатива на другите видове транспорт по отношение на цена и качество.** [Изм. 7]
- (4) Директива 2012/34/ЕС изисква Комисията да предложи, ако е необходимо, законодателни мерки по отношение на отварянето на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози и да разработи подходящи условия, с които да се да се гарантира **възложно най-разходооефективен** недискриминационен достъп до инфраструктурата, **включително до търговската инфраструктура на съществуващите предприятия**, въз основа на съществуващите изисквания за разделяне на управлението на инфраструктура и транспортната дейност. [Изм. 8]
- (4а) **Отварянето на пазара за вътрешен пътнически транспорт ще окаже положително въздействие върху функционирането на европейския пазар на железопътния транспорт; това ще доведе до по-голяма гъвкавост и повече възможности за дружествата и пътниците. Служителите в сферата на железопътния транспорт също ще спечелят от отварянето, тъй като това ще увеличи шансовете и/л за предоставяне на техните услуги на нови оператори на пазара. Опитните работници могат да създават добавена стойност за новите оператори, като това води до по-добри условия на труд.** [Изм. 9]
- (4б) **Държавите членки отговарят за организирането на местния пазар на труда за служителите, заети в сферата на железопътния транспорт. Те следва да се уверят обаче, че начинът, по който е организиран пазарът на труда, не е за сметка на качеството на обслужването. Правото на Съюза вече предвижда ясна рамка за защита на железопътните работници.** [Изм. 10]
- (5) По-добра координация между управителите на инфраструктурата и железопътните предприятия трябва да се осигури със създаването на координационен комитет, за да се постигне ефикасно управление и използване на инфраструктурата. **Освен това, за да се гарантира гладкото протичане на дейностите по текущото управление на прежата, включително управлението на движението по прежата през зимния сезон, управителят на инфраструктурата на равнище контрол на движението следва да извършва координация с железопътните предприятия, без да компрометира своята независимост и своята отговорност за управлението на прежата и спазването на съществуващите правила.** [Изм. 117]
- (6) Държавите членки следва също така да гарантират, че без изключение всички функции, необходими за устойчива експлоатация, поддръжка и развитие на железопътната инфраструктура ще бъдат управлявани от самия управител на инфраструктурата.
- (6а) **С цел да се гарантира достатъчна и лоялна конкуренция в рамките на европейското железопътно пространство, наред с осигуряването на недискриминационен достъп до инфраструктурата е необходима и интеграция на националните железопътни прежи, както и укрепване на регулаторните органи. Това укрепване се отнася както до разширяването на правомощията на компетентните регулаторни органи, така и до развитието на прежа от регулаторни органи, която в бъдеще да бъде основен фактор при регулирането на пазара на железопътния транспорт в Съюза.** [Изм. 12]
- (6б) **При упражняването на всички съответни функции съгласно настоящата директива от управителя на инфраструктура следва да се изисква да използва своите правомощия, за да подобрява постоянно ефикасността на управлението на железопътната инфраструктура, така че да предоставя висококачествени услуги на нейните потребители.** [Изм. 13]
- (7) **Без да се засягат правомощията на държавите членки в областта на планирането и финансирането на инфраструктурата**, по трансграничните проблеми, **като например таксите за достъп до релсовите линии**, следва да работят ефективно управителите на инфраструктура на различните държави членки чрез създаването на Европейска мрежа от управителите на инфраструктура. [Изм. 14]
- (8) С цел да се гарантира равнопоставен достъп до инфраструктурата, **всички интегрираните структури следва да бъдат организирани по такъв начин, че да не възниква** конфликт на интереси, **произтичащ от интегрираните структури, включващи управление на инфраструктура и транспортна дейност, следва да се отстранят между управлението на инфраструктурата и транспортната дейност.** Отстраняването на **стимулите потенциалните стимули** за дискриминация срещу конкурентите е единственият начин да се гарантира равнопоставен достъп до железопътната инфраструктура. Това е задължително за успешното отваряне на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози. Така би се отстранила и възможността за кръстосано субсидиране, което съществува в такива интегрирани структури и което също така води до изкривяване на пазарните принципи, **както и договореностите за възнаграждението на персонала и други области, които биха могли да доведат до привилегировано отношение в сравнение с конкурентите.** [Изм. 15]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (9) Съществуващите изисквания за независимост на управителите на инфраструктура от предприятията за железопътен транспорт, определени в Директива 2012/34/ЕС, обхващат само основните функции на управителя на инфраструктура, т.е. вземането на решения относно разпределянето на влакови маршрути и относно инфраструктурните такси. Необходимо е обаче всички функции да се изпълняват по независим начин, тъй като и други функции могат да бъдат използвани за дискриминация срещу конкурентите. Това се отнася в особено голяма степен за решенията за **достъпа до услугите по продажба на билети, до станциите и депата, за решенията за инвестиции или за поддръжка**, които могат да бъдат взимани в полза на части от мрежата, които се експлоатират главно от транспортните оператори на интегрираното предприятие. Решенията относно планирането на дейности по поддръжка могат да се отразят върху наличието на влакови маршрути за конкурентите. [Изм. 16]
- (9a) **Въпреки прилагането на предпазните клаузи, въведени в Директива 2013/34/ЕС за гарантиране на независимостта на управителя на инфраструктура, вертикално интегрираните предприятия биха могли да използват своята структура, за да предоставят неправолтерни конкурентни предимства на железопътните оператори от същата група.** [Изм. 17]
- (10) Съществуващите изисквания на Директива 2012/34/ЕС се отнасят само до юридическа, организационна и управленска независимост. Това не изключва изцяло възможността да се запази интегрираността на предприятието, докато тези три категории независимост са гарантирани. Относно независимостта при вземането на решения трябва да се гарантира, че съответните предпазни клаузи изключват възможността интегрираното предприятие да контролира решенията на управителя на инфраструктура. Същевременно дори стриктното спазване на подобни предпазни клаузи не премахва изцяло всички възможности за дискриминационно поведение спрямо конкурентите, която съществува със самото наличие на вертикално интегрирано предприятие. По-специално, възможността за кръстосано субсидиране все още съществува в интегрираните структури или най-малкото е много трудно за регулаторните органи да упражняват контрол и да привеждат в изпълнение предпазни клаузи, насочени срещу подобно кръстосано субсидиране. Институционално разделяне на управлението на инфраструктурата и на транспортната дейност е най-ефективната мярка за решаване на тези проблеми.
- (11) **Настоящата директива ила за цел да установи свободна и лоялна конкуренция между всички железопътни предприятия и** следователно държавите членки трябва да бъдат задължени да гарантират, че едно и също юридическо или физическо лице или лица няма(т) право да упражнява(т) контрол върху управител на инфраструктура и едновременно с това да упражнява(т) контрол или каквито и да е права върху железопътното предприятие. Аналогично, правото на контрол над железопътното предприятие следва да изключва възможността за упражняване на контрол или на каквито и да е права върху управител на инфраструктура **дадено железопътно предприятие да запази структура на вертикално интегрирано предприятие съгласно определението в член 3.** [Изм. 18]
- (12) Когато държави членки все още поддържат управител на инфраструктура, който е част от вертикално интегрирано предприятие, те следва най-малкото да въведат строги предпазни клаузи, за да гарантират реална независимост в пълна степен на управителя на инфраструктура от интегрираното предприятие. Тези клаузи следва да се отнасят не само до корпоративната организация на управителя на инфраструктура спрямо интегрираното предприятие, но и до управленската структура на управителя на инфраструктура, и, доколкото това е възможно в рамките на интегрирана структура, да се избягват финансови трансфери между управителя на инфраструктура и други юридически лица на интегрираното предприятие. Тези предпазни клаузи не просто съответстват на това, което е необходимо, за да се изпълнят съществуващите изисквания за управленска независимост на основните функции съгласно Директива 2012/34/ЕС по отношение на независимостта на управлението на управителя на инфраструктура, но и надхвърлят тези изисквания чрез добавянето на клаузи за изключване на това приходи на управителя на инфраструктура да бъдат използвани за финансиране на другите субекти във вертикално интегрираното предприятие. Това следва да се прилага независимо от прилагането на финансовото законодателство на държавите членки и без да се засягат правилата на ЕС за държавните помощи.
- (12a) **Подобряването на безопасността на железопътния превоз следва да бъде сериозно разгледано по време на процеса на отваряне на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози, по-специално що се отнася до рефортирането на съществуващите интегрирани структури, за да се избегне създаването на допълнителни административни пречки, които ще навредят на поддръжката и на подобренията, свързани с безопасността.** [Изм. 19]
- (12b) **Възможността управителят на инфраструктура да изплаща дивиденди на крайния собственик на вертикално интегрираното предприятие не следва да пречи на управителя на инфраструктура да съставя резерв с оглед подобряване на финансовото си състояние и да извършва баланс на сметките си в рамките на разумен период, както се изисква от настоящата директива.** Всички изплащания на дивиденди от управителя на инфраструктура следва да бъдат насочени, за да се използват за инвестиции с цел обновяване на действащата железопътна инфраструктура. [Изм. 107]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (12в) *Холдинговото дружество в рамките на вертикално интегрирано предприятие може да даде своя принос за стратегическите решения, необходими за доброто функциониране на железопътната транспортна система като цяло в интерес на всички страни, които са активни на железопътния пазар, без да се накърняват решенията, свързани с функциите на управителя на инфраструктура.* [Изм. 108]
- (12г) *Възможно е също така представителите на крайните собственици на вертикално интегрираното предприятие в надзорния съвет да включат лица, назначени от крайните собственици, но не наемани от тях, при условие че те нямат никаква отговорност или интереси в някое друго образувание от вертикално интегрираното предприятие.* [Изм. 109]
- (12д) *Правилата, гарантиращи независимостта на управителя на инфраструктура в рамките на вертикално интегрираното предприятие, следва да не накърняват критериите на Евростат относно управляването на дефицита и задлъжнялостта, тъй като във всеки един случай холдинговото дружество, дори при отчитане на предпазните клаузи за независимостта на управителя на инфраструктура, може да продължи да запазва собствеността върху инфраструктурата и освен това достатъчен брой функции, за да не бъде разглеждан като изкуствено образувание, което има за единствена цел напояването на държавния дълг по смисъла на тези критерии.* [Изм. 110]
- (13) Въпреки прилагането на предпазни клаузи, гарантиращи независимост, вертикално интегрираните предприятия могат да злоупотребят със структурата си, за да предоставят неправомерни конкурентни предимства на железопътните оператори, принадлежащи към такива предприятия. По тази причина, без да се засяга член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Комисията трябва да проверява, по искане на държава членка или по своя собствена инициатива, че тези предпазни клаузи действително се прилагат и че са премахнати всякакви остатъчни нарушавания на конкуренцията. В случай че Комисията не е в състояние да потвърди, че това е било постигнато, всички държави членки следва да имат възможността да ограничат или отнемат правата на достъп на въпросните интегрирани оператори.
- (13а) *Като се вземат предвид разнородността на трезите по отношение на техните размери и гъстота и различните видове организационни структури на националните, местните или регионалните органи и техният съответен опит по отношение на процеса на отваряне на пазарите, всяка държава членка следва да получи достатъчна гъвкавост, за да организира своята треза по такъв начин, че да се постигне оптимален микс от услуги с открит достъп и услуги, извършвани в рамките на обществени поръчки за услуги, така че да се гарантира високо качество на услугите, лесно достъпни за всички пътници. След като се подберат договорите за обществени услуги, които трябва да бъдат обявени на търг, всяка държава членка следва да реши за всеки конкретен случай какви защитни механизми да бъдат въведени за всяка услуга, в случай че търгът не бъде успешен. Тези механизми не следва по никакъв начин да генерират допълнителни такси за железопътните предприятия, които предоставят услугите.* [Изм. 20]
- (14) Предоставянето на железопътните предприятия на правото на достъп до железопътната инфраструктура във всички държави членки с цел извършване на вътрешни услуги за превоз на пътници може да се отрази върху организацията и финансирането на услугите за железопътен превоз на пътници, предоставяни по договор за обществени услуги. Държавите членки следва да разполагат с възможността да ограничават подобно право на достъп, когато то би разклатило икономическото равновесие на такива договори за обществени услуги **или качеството на предоставяната по тях услуга** и със съгласието на съответния регулаторен орган. [Изм. 21]
- (15) *По своя инициатива или по искане на заинтересовани страни, регулаторните органи следва да оценят, въз основа на обективен икономически анализ, потенциалното икономическо въздействие на вътрешните пътнически услуги, предоставяни при условия на отворен достъп, върху съществуващите договори за обществени услуги по искане на заинтересованите страни и въз основа на обективен икономически анализ.* [Изм. 22]
- (16) Процесът на оценка следва да отчита необходимостта всички пазарни участници да разполагат с достатъчна правна сигурност, за да упражняват своята дейност. Процедурата следва да е максимално проста, ефективна и прозрачна и да е в съответствие с процеса по разпределяне на инфраструктурен капацитет.
- (17) Оценката на това дали ще се наруши икономическото равновесие на договора за обществени услуги следва да е съобразена с предварително зададени критерии. Подобни критерии и подробностите по процедурата, която трябва да бъде следвана, могат да се променят във времето, по-специално предвид натрупвания от регулаторните органи, компетентните органи и железопътните предприятия опит и могат да отчитат специфични характеристики на вътрешните услуги за превоз на пътници.
- (18) При оценката на това дали икономическото равновесие на договора за обществени услуги би могло да бъде нарушено, регулаторните органи следва да разглеждат икономическото **и социалното** въздействие на планираната услуга върху съществуващи договори за обществени услуги с оглед на въздействието му върху рентабилността на всички услуги, включени в подобни договори за обществени услуги и последиците **върху за укрепването на политиката на**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

сближаване в съответната област и нетните разходи на компетентния публичен орган, който е възложител. Оценка следва да е съобразена с фактори като потребителско търсене, ценообразуване на билетите, правила за издаване на билетите, разположение и брой на спирките и график и периодичност на предлаганата нова услуга. [Изм. 23]

- (18а) *За да се определи дали качеството на предоставяната услуга в рамките на договор за обществени услуги е засегнато от услуга с отворен достъп по същата прежа, регулаторните органи следва по-специално да вземат под внимание ефекта на прежите, запазването на железопътните връзки и спазването на разписанията на услугите, предоставени в рамките на договора за обществени услуги.* [Изм. 24]
- (19) С оглед привличането на повече интерес към железопътните пътнически услуги, държавите членки следва да ~~са в състояние да~~ изискват от железопътните предприятия, предоставящи вътрешни услуги за превоз на пътници да участват в обща схема за информация и интегрирана продажба на билети за издаване на билети, директни билети и за извършване на резервации. ~~В случай, че~~ Такава схема ~~бъде въведена,~~ следва да се гарантира, че ~~тя~~ не изкривява пазарните принципи ~~и~~ и не внася неравнопоставеност между железопътните предприятия. [Изм. 25]
- (19а) *Важно е железопътните предприятия да се включат в разработването на интегрирани схеми за продажба на билети, в частност по отношение на транспорта на местно и регионално равнище, за да се увеличи привлекателността на железопътния транспорт за пътниците. Такива схеми следва да не изкривяват пазара и да не създават дискриминация между железопътните предприятия.* [Изм. 26]
- (19б) *Тъй като новият железопътен пакет има за цел да се укрепят правата на пътниците и тъй като „свободното движение“ представлява един от основните стълбове на Съюза, следва да се положат по-големи усилия да се гарантира това право на хората с увреждания и лицата с намалена подвижност. Следователно подобряването на достъпността на транспортните средства и инфраструктури се превръща в приоритет. За да се постигне тази цел, следва да бъдат насърчени трансграничните връзки. Това се отнася и до помощта, предоставяна на тази специална категория пътници, която следва да се хармонизира в рамките на по-голяма система. В тази връзка следва да започне процес на консултации със социалните партньори, обществеността и организациите за защита на правата на хората с увреждания.* [Изм. 27]
- (19в) *В светлината на придобития опит чрез прежата от регулаторни органи по член 57 от Директива 2012/34/ЕС Комисията следва, най-късно до 31 декември 2016 г., да изготви законодателно предложение за укрепването на прежата от регулаторни органи, официалното оформяне на нейните процедури и придаването ѝ на юридическа правосубектност. Този орган следва да разполага с надзорни и арбитражни функции, които да му позволяват да разрешава трансгранични и международни проблеми и да разглежда обжалвания на решения, взети от националните регулаторни органи.* [Изм. 28]
- (19г) *С оглед на изграждането на единното европейско железопътно пространство и предвид конкуренцията в сектора, Комисията се ангажира активно да подкрепя и насърчава социалния диалог на равнището на Съюза, за да се гарантира, че железопътните работници се ползват от трайна защита срещу нежелани въздействия от отварянето на пазара като социалния дъмпинг.* [Изм. 29]
- (19д) *Пътниците следва да имат достъп до функциониращи схеми за издаване на директни билети и интегрирани схеми за издаване на билети. Такива схеми също така биха превърнали железниците в по-привлекателно превозно средство за хората. Схемите за издаване на директни билети, разработени от сектора в рамките на държавите членки, следва да са оперативно съвместими една с друга, за да се позволи създаването на схема за целия Съюз, която обхваща всички оператори на железопътен пътнически транспорт.* [Изм. 30]
- (19е) *В светлината на придобития опит чрез прежата от регулаторни органи по член 57 от Директива 2012/34/ЕС Комисията следва да изготви законодателно предложение за заместване на прежата с Европейски регулаторен орган, официално оформяне на неговите процедури и придаването му на юридическа правосубектност най-късно до 31 декември 2019 г., когато ще бъде отворен пазарът на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози. Този орган следва да разполага с надзорни и арбитражни функции, които да му позволяват да разрешава трансгранични и международни проблеми и да разглежда обжалвания на решения, взети от националните регулаторни органи.* [Изм. 31]
- (19ж) *За да се избегне социалният дъмпинг, железопътното предприятие следва да може да предоставя железопътни транспортни услуги само ако спазва колективни договори или националните закони, определящи стандарти в рамките на държавата членка, в която възнаперява да осъществява дейност. Следователно следва да се предвиди разпоредба за еднакво заплащане на едно и също място. Компетентният регулаторен орган следва да наблюдава спазването на това изискване.* [Изм. 32]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (19з) Националният регулаторен орган следва да одобрява или да изисква промени в условията за прехвърляне на служители. Тук може да се включва прилагането на период за размишъл за служителите, които трябва да бъдат прехвърлени. Когато взема своето решение, регулаторният орган следва да се стреми да избягва прехвърлянето на чувствителна информация от управителя на инфраструктура към друго образувание в рамките на интегрираното предприятие. [Изм. 33]
- (19и) Отварянето на пазара следва да не води до неблагоприятни последици за условията на труд и социалните права на работниците в железопътния сектор. Относителните социални клаузи следва да се защитат, за да се избягва социалният дъмпинг и нелоялната конкуренция от страна на нови участници, които не защитат минималните социални стандарти в железопътния сектор. [Изм. 34]
- (19й) Железопътните предприятия и управителите на инфраструктура следва да установят, в рамките на културата на безопасност, „култура на справедливост“, за да насърчават активно служителите да докладват свързани с безопасността произшествия, злополуки и ситуации, близки до инциденти, без да подлежат на наказание или дискриминация. „Културата на справедливост“ позволява на железопътния сектор да извлича поуки от произшествията, злополуките и ситуацията, близки до инциденти, и по този начин да подобрява безопасността на железопътната система за работниците и пътниците. [Изм. 35]
- (19к) Комисията следва да гарантира пълното и правилно прилагане от държавите членки на разпоредбите на Директива 2005/47/ЕО на Съвета ⁽¹⁾. [Изм. 36]
- (19л) В светлината на развитието на единното европейско железопътно пространство и последващото отваряне на пазара на железопътния транспорт, държавите членки следва да ползват колективни трудови договори, така че да се избегнат социалният дъмпинг и нелоялната конкуренция. [Изм. 37]
- (19м) Комисията следва да оцени въздействието на настоящата директива върху развитието на пазара на труда за служителите на борда на влаковете и ако е целесъобразно, да предложи нови законодателни мерки за сертифицирането на тези служители. [Изм. 38]
- (19н) Служителите на борда на влаковете са професионална категория в рамките на железопътния сектор, която извършва задачи, свързани с безопасността. Тя традиционно извършва оперативни задачи, свързани с безопасността в рамките на железопътната система, и отговаря за удобството и безопасността на пътниците на борда на влаковете. Сертификация, сходна със сертификацията на машинистите на локомотиви, е от полза с оглед гарантирането на висока степен на квалификация и умения, за признаване на значението на тази професионална категория за безопасността на железопътните услуги, а също така и за улесняване на мобилността на работниците и служителите. [Изм. 39]
- (19о) Националният регулаторен орган следва да одобрява или да изисква промени в условията за прехвърляне на служители. Тук може да се включва прилагането на период за размишъл за служителите, които трябва да бъдат прехвърлени. Когато взема своето решение, регулаторният орган следва да се стреми да избягва прехвърлянето на чувствителна информация от управителя на инфраструктура към друго образувание в рамките на интегрираното предприятие. [Изм. 40]
- (20) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи ⁽²⁾, държавите членки се ангажираха в случаите, когато това е оправдано, да прилагат към нотификацията на мерките си за транспониране един или повече документи, поясняващи връзката между съставните елементи на дадена директива и съответните части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (20а) Управителите на инфраструктура следва да си сътрудничат в случаи, свързани с произшествия или злополуки, оказващи въздействие върху трансграничния трафик, с оглед на споделянето на относима информация и избягването по този начин на отрицателния ефект от тяхното разпространение. [Изм. 41]
- (20б) Регулаторният орган следва да бъде компетентен да наблюдава дейностите по поддръжка на инфраструктурата, за да се гарантира, че те не се извършват по начин, който води до дискриминация между железопътните предприятия. [Изм. 42]
- (20в) Управителят на инфраструктура в рамките на вертикално интегрирано предприятие следва да може да предлага на своите служители някои социални услуги в помещениата, използвани от други образувания на вертикално интегрираното предприятие. [Изм. 43]

⁽¹⁾ Директива 2005/47/ЕО на Съвета от 18 юли 2005 година относно Споразумението между Общността на европейските железници (CER) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) относно определени аспекти на условията на труд на мобилните работници, които участват в интероперативни трансгранични съобщения в железопътния сектор (ОВ L 195, 27.7.2005 г., стр. 15).

⁽²⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (20г) На управителя на инфраструктура в рамките на вертикално интегрирано предприятие следва да бъде разрешено да сътрудничи с други образувания от вертикално интегрираното предприятие по отношение на развитието на ИТ системи, при условие че регулаторният орган даде съгласие за това. [Изм. 44]
- (20д) Условието за предлагане на билети, директни билети и резервации в рамките на Съюза, както е посочено в член 9 от Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, следва да се считат за изпълнени, ако до 12 декември 2019 г. бъде установена общата схема за пътническа информация и продажба на билети в съответствие с разпоредбите на настоящата директива. [Изм. 45]
- (20е) Регулаторният орган може да изготви насоки относно укрепването на независимостта на служителите и управлението на управителя на инфраструктура в рамките на вертикално интегрирано предприятие по отношение на разпределянето на влакови маршрути и инфраструктурното таксуване. [Изм. 118]
- (20ж) Съгласно настоящата директива държавите членки са свободни по всяко време да избират между различни видове структури за управители на инфраструктура, които съществуват едновременно в рамките на единното европейско железопътно пространство, а имено разделени и вертикално интегрирани предприятия, дори ако те вече са въвели разделена структура. Настоящата директива установява редица правила и принципи, които ръководят вътрешната организация на тези структури. [Изм. 47]
- (20з) За целите на настоящата директива понятията „надзорен съвет“, „административен съвет“, „управителен съвет“ или „органи, законно представляващи предприятието“, следва да се прилагат за съществуващи корпоративни структури в държавите членки, като се избягва във възможно най-голяма степен създаването на допълнителни органи. [Изм. 119]

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2012/34/ЕС се изменя, както следва:

-1. В член 1 се добавят следните параграфи:

„2а. Настоящата директива има за цел превръщането на железопътния транспорт в по-привлекателно средство за транспорт за европейската общественост. Предвижда се тя да спомогне за генерирането на практическа информация и за създаването на интегрирани схеми за издаване на билети. Схемите за директни билети, разработени от сектора в рамките на държавите членки, следва да са оперативни съвместими една с друга, за да се позволи създаването на схема за целия Съюз, която обхваща всички оператори на железопътен пътнически транспорт. [Изм. 49]

2б. Целта на настоящата директива — завършване на изграждането на единно европейско железопътно пространство — ще бъде преследвана въз основа на социален диалог на равнището на Съюза, за да се гарантира, че железопътните работници са подходящо защитени срещу нежеланите ефекти от отварянето на пазара.“; [Изм. 50]

-1б. В член 2 се създава следният параграф:

„3а. Членове 7, 7а, 7б, 7в, 7г и 7д не се прилагат за трети с дължина под 500 км, когато

а) тези трети нямат стратегическо значение за функционирането на европейския железопътен пазар; или

б) те са технически и организационно изолирани от основната вътрешна железопътна мрежа.“. [Изм. 87]

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 14).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

1. Член 3 се изменя, както следва:

а) Точка 2 се заменя със следния текст:

„(2) „управител на инфраструктура“ означава всеки орган или предприятие, осигуряващи развитието, експлоатацията и поддръжката на железопътна инфраструктура в мрежа; развитието включва планиране на мрежата, финансово и инвестиционно планиране, както и изграждане и модернизиране на инфраструктурата; експлоатацията на инфраструктурата включва всички елементи от процеса на разпределяне на влакови маршрути, включително посочването им, оценката на това доколко те са незаети и разпределянето на отделните маршрути, управлението на движението и инфраструктурното таксуване, включително определянето и събирането на такси; поддръжката включва модернизация на инфраструктурата и останалите дейности по управление на активите;“;

б) Точка 5 се заличава;

в) добавя се следната нова точка:

„(31) „вертикално интегрирано предприятие“ означава предприятие, в което:

- едно или няколко железопътни предприятия са собственост или са частично притежавани от едно и също предприятие като управител на инфраструктура (холдингова компания) или
- управителят на инфраструктурата е собственост или е частично притежаван от едно или няколко железопътни предприятия или
- едно или няколко железопътни предприятия са собственост или са частично притежавани от даден управител на инфраструктура;“;

ва) добавя се следната точка:

„(32) „интегрирана схема за продажба на билети“ означава схема за продажба на билети, която позволява на дадено лице да осъществи пътуване, което включва трансфери в рамките на или между различни транспортни средства като влакове, автобуси, трамваи, метро, фериботи или самолети;“;

вб) добавя се следната точка:

„(33) „директен билет“ означава билет или билети, представляващ(и) договор за транспорт за последователни железопътни услуги, предоставян(и) от едно или няколко железопътни предприятия;“; [Изм. 52]

вв) добавят се следните точки:

„(34) „надзорен съвет“ означава група лица, определени от собствениците на дружеството, за да насърчават техните интереси, да наблюдават и контролират работата на изпълнителите и да одобряват важните решения за управлението на стопанската дейност;

(35) „управителен съвет“ означава група лица, отговорни за изпълнителните функции на текущото управление на дружеството;“; [Изм. 53]

вг) добавя се следната точка:

„(36) „високоскоростни пътнически услуги“ означава пътнически услуги, осъществявани по специално изградени високоскоростни железопътни линии, оборудвани за скорости, обикновено равни или по-големи от 250 км/ч, и поддържащи тези скорости през по-голямата част от пътуването.“; [Изм. 54]

2. В член 6 параграф 2 се заличава;

2а. Добавя се следният член:

„Член 6а

При условие че не възниква конфликт на интереси и че е гарантирана поверителността на чувствителната търговска информация, разпоредбите в настоящата директива не възпрепятстват държавите членки да разрешат на управителя на инфраструктура да се включи в споразумения за сътрудничество по прозрачен, неексклузивен и недискриминационен начин, с един или повече заявители по отношение на конкретна линия или местна или регионална част от мрежата, по такъв начин, че да осигури финансови стимули за повишаване на ефективността на сътрудничеството по отношение на съответната част от мрежата. Стимулите могат да се състоят в намаление или увеличение на таксите за достъп до релсов път, съответстващи на евентуални икономии или увеличение на приходите за железопътното предприятие или за управителя на инфраструктура в резултат от това сътрудничество. Такова сътрудничество има за цел осъществяването на по-ефикасно управление на нарушенията на трафика, работите по поддръжка или претоварената инфраструктура, било то на дадена линия или на част от мрежа, където има тенденция за закъснения, или пък подобряването на безопасността.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Продължителността му се ограничава до не повече от пет години, като може да се подновява. Управителят на инфраструктура информира регулаторния орган, посочен в член 55, за планираното сътрудничество. Регулаторният орган предоставя предварителното си одобрение за споразумението за сътрудничество, изисква неговото изменение или го отхвърля, ако горепосочените условия не са изпълнени. Той може да изиска изменението на споразумението на всеки един етап през цялото му времетраене. Управителят на инфраструктура информира координационния комитет, посочен в член 7г, за споразумението за сътрудничество. Настоящият параграф не се прилага за сътрудничество по реда на членове 7а и 7б между управителя на инфраструктура и железопътни предприятия, които са част от едно и също вертикално интегрирано предприятие.“; [Изм. 120]

3. Член 7 се заменя със следния текст:

„Член 7

Институционално разделяне на управителя на инфраструктура

1. Държавите членки гарантират, че управителят на инфраструктура изпълнява всички функции, посочени в член 3, параграф 2 и е независим от всякакви железопътни предприятия.

Ако в деня на влизане в сила на настоящата директива някои елементи на железопътната инфраструктура, посочени в приложение I, са собственост и се управляват от предприятия, които са различни от управителя на инфраструктура, държавите членки могат да вземат решение споразуменията да продължат да се изпълняват, при условие че предприятията са правно отделени и независими от всички железопътни предприятия. [Изм. 121]

С оглед гарантиране независимостта на управителя на инфраструктура, държавите членки се ангажират управителите на инфраструктура да са част от субект, който е правно отделен от всякакви железопътни предприятия.

2. Държавите членки също така гарантират, че едно и също юридическо или физическо лице или лица няма(т) право:

- а) да упражнява(т) пряко или непряко контрол по смисъла на Регламент (ЕО) № 139/2004 на Европейския парламент и на Съвета (*), да има(т) каквито и да е финансови интереси или да упражнява(т) каквито и да било права върху железопътно предприятие и върху управител на инфраструктура едновременно;
- б) да посочва(т) членове на надзорния съвет, управителния съвет или органи, законно представляващи управител на инфраструктура, и едновременно с това да упражнява(т) пряко или непряко контрол, да има(т) каквито и да било финансови интереси или да упражнява(т) каквито и да било права върху железопътно предприятие;
- в) да членува(т) в надзорния съвет, административния съвет или в законно представляващи предприятието органи едновременно на железопътно предприятие и на управител на инфраструктура;
- г) да управлява(т) железопътната инфраструктура или да участва(т) в управлението на управителя на инфраструктура и едновременно с това да упражнява(т) пряко или непряко контрол, да има(т) каквито и да било финансови интереси или да упражнява(т) каквито и да било права върху железопътно предприятие или да управлява(т) железопътното предприятие или да участва(т) в неговото управление като едновременно с това упражнява(т) пряко или непряко контрол, има(т) каквито и да било интереси или упражнява(т) каквито и да било права върху управителя на инфраструктура.

3. С оглед прилагането на настоящия член, когато лицето, посочено в параграф 2, е държава членка или друг публичен орган, два публични органа, които са отделни и правно разграничени един от друг и които упражняват контрол или други права, посочени в параграф 2, спрямо управителя на инфраструктура, от една страна, и железопътното предприятие, от друга страна, не се смята за едно и също лице или лица.

4. При условие че няма конфликт на интереси и че е гарантирана поверителността на чувствителната търговска информация, управителят на инфраструктура може да наеме подизпълнител за специфични разработки, модернизация и поддръжка, по отношение на които запазва правомощията си за вземане на решения, на железопътни предприятия или на който и да е друг орган, действащ под надзора на управителя на инфраструктура.

4а. При условие че разпоредбите относно институционалното разделяне на управителя на инфраструктура, както са посочени в параграфи 1 –3, са спазени, че няма конфликт на интереси и че е гарантирана поверителността на чувствителната търговска информация, държавите членки могат да разрешат на управителя на инфраструктура да се включи в споразумения за сътрудничество по прозрачен, неексклузивен и недискриминационен начин, с един или повече заявители по отношение на конкретна линия или местна или регионална част от трасето, по такъв начин, че заявителят да бъде насърчен да увеличи ефективността на своето сътрудничество по отношение на съответната част от

Сряда, 26 февруари 2014 г.

прежата. Стимулите следва да се състоят в намаления на таксите за достъп до релсов път, съответстващи на евентуални икономии за управителя на инфраструктура в резултат от това сътрудничество. Такова сътрудничество ила за цел осъществяването на по-ефикасно управление на нарушенията на трафика, работите по поддръжка или претоварената инфраструктура, или на дадена линия или част от трежа, където ила тенденция за закъснения, или пък подобряването на безопасността. Продължителността му следва да бъде ограничена до максимум пет години и то може да се подновява. Управителят на инфраструктура информира за планираното сътрудничество регулаторния орган, посочен в член 55. Регулаторният орган предоставя предварителното си одобрение за споразумението за сътрудничество, изисква неговото изменение или го отхвърля, ако горепосочените условия не са изпълнени. Той може да изиска изменението на споразумението на всеки един етап през цялото му времетраене. Управителят на инфраструктура информира за споразумението за сътрудничество координационния комитет, посочен в член 7г. [Изм. 5б]

5. Когато на датата на влизане в сила на настоящата директива, управителят на инфраструктурата принадлежи на вертикално интегрирано предприятие, държавите членки могат да решат да не прилагат параграфи 2 до 4 от настоящия член. В такъв случай съответната държава членка гарантира, че управителят на инфраструктурата изпълнява всички функции, посочени в член 3, параграф 2, и притежава действителна организационна и управленска независимост от всяко железопътно предприятие в съответствие с изискванията, определени в членове ~~от 7а до 7в~~ и 7б.; [Изм. 122]

(*) Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1).“

4. Добавят се следните членове:

„Член 7а

Действителна независимост на управителя на инфраструктура в рамките на вертикално интегрирано предприятие

1. Държавите членки гарантират, че управителят на инфраструктура е част от субект, който е правно отделен от всякакво железопътно предприятие или холдингово дружество, с контрол над такива предприятия, и от други юридически лица в рамките на вертикално интегрирано предприятие.

2. Юридическите лица във вертикално интегрираното предприятие, с дейност на пазарите на железопътни транспортни услуги, не притежават ~~пряко или непряко~~ дялово участие в субекта, управител на инфраструктурата, **било то пряко, непряко или чрез дъщерни дружества**. Управителят на инфраструктурата не притежава ~~нищо пряко, нищо непряко~~ дялово участие в никое юридическо лице във вертикално интегрираното предприятие, с дейност на пазарите на железопътни транспортни услуги, **било то пряко, непряко или чрез дъщерни дружества**.

Тази разпоредба обаче не изключва съществуването на вертикално интегрирано предприятие, при което едно или повече железопътни предприятия са изцяло или частично собственост на същото предприятие, както и управителят на инфраструктура (холдингово дружество).

3. Приходите на управителя на инфраструктура не могат да се използват за финансиране на други юридически лица в рамките на вертикално интегрирано предприятие, а само за финансиране на стопанската дейност на управителя на инфраструктура и за плащане. **Възможно е да се извършват плащания на дивиденди на крайния собственик на вертикално интегрираното предприятие. Тези плащания на дивиденди от управителя на инфраструктура се заделят за инвестиции с цел обновяване на действащата инфраструктура и не възпрепятстват управителя на инфраструктура да създава резерви, за да управлява своите печалби и загуби в рамките на бизнес цикъла.**

Настоящите разпоредби не се прилагат за плащания към частни инвеститори в случай на публично-частни партньорства.

Управителят на инфраструктура не може да предоставя заеми на други юридически лица **единствено на свои дъщерни дружества**. В рамките на вертикално интегрирано предприятие и никое друго юридическо лице в рамките на вертикално интегрираното предприятие не може да предоставя заеми на управителя на инфраструктура **заеми на управителя на инфраструктура може да предоставя единствено холдинговото дружество и това подлежи на контрол от страна на регулаторния орган, посочен в член 55. Холдинговото дружество доказва по задоволителен начин на регулаторния орган, че заемът се отпуска на пазарни цени и че е в съответствие с член 6.**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Всички услуги, предлагани от други юридически лица на управителя на инфраструктура, се извършват въз основа на договори и се изплащат по пазарни цени. Дългът на управителя на инфраструктура е ясно разграничен от дълга на други юридически лица във вертикално интегрираното предприятие и тези дългове се обслужват поотделно.

Счетоводствата на управителя на инфраструктура и на другите юридически лица във вертикално интегрираното предприятие се водят разделно, по начин, който гарантира изпълнението на настоящите разпоредби и позволява разделяне на финансовите потоци на управителя на инфраструктура и на другите юридически лица, в рамките на вертикално интегрираното предприятие.

4. ~~Без да се засяга член 8, параграф 4, управителят на инфраструктура трябва да привлече средства от капиталовите пазари самостоятелно, а не чрез други юридически лица в рамките на вертикално интегрираното предприятие. Други юридически лица във вертикално интегрираното предприятие не могат да набират средства чрез управителя на инфраструктура. [Изм. 123]~~

5. Управителят на инфраструктура трябва да води подробни записи за всички търговски и финансови отношения с други юридически лица във вертикално интегрираното предприятие и при поискване да ги представя на регулаторния орган в съответствие с член 56, параграф 12.

Член 76

Действителна независимост на личния състав и управлението на управителя на инфраструктура в рамките на вертикално интегрирано предприятие

1. ~~Без да се засягат решенията на регулаторния орган съгласно член 56, управителят на инфраструктура трябва да разполага с действителни правомощия за вземане на решения и да е независим от другите юридически лица във вертикално интегрираното предприятие, по отношение на всички функции, посочени в член 3, параграф 2~~ **разпределението на влакови маршрути и налагането на такси за ползване на инфраструктура.**

Цялостната структура на управлението и уставът на дружеството на управителя на инфраструктура гарантират, че никой от другите юридически лица в вертикално интегрираното предприятие не определя пряко или косвено, поведението на управителя на инфраструктура във връзка с ~~тези функции~~ **разпределението на влакови маршрути и налагането на такси за ползване на инфраструктура.**

Членовете на надзорния съвет и на управителния съвет на управителя на инфраструктура, както и управителите, пряко отговарящи пред тях, действат в съответствие с тези принципи.

~~2. Членовете на управителния съвет и висшите служители на управителя на инфраструктура не членуват в надзорните или управителните съвети или не са висши служители на други юридически лица в рамките на вертикално интегрираното предприятие.~~

~~Членовете на надзорните или управителните съвети и висшите служители на другите юридически лица във вертикално интегрираното предприятие не са членове на управителния съвет или не са висши служители на управителя на инфраструктура.~~

~~3. Управителят на инфраструктура разполага с надзорен съвет, съставен от представители на крайните собственици на вертикално интегрираното предприятие.~~

~~Надзорният съвет може да се консултира с Координационния комитет, посочен в член 7г, по въпроси от неговата компетенция.~~

~~Решенията относно назначаването и преназначаването, условията на работа, включително възнаграждението, и освобождаването от задължения на членовете на управителния съвет на управителя на инфраструктура, се вземат от надзорния съвет. Самоличността и условията, определящи продължителността и освобождаването от задължения на лицата, номинирани от Надзорния съвет за назначаване или преназначаване като членове в управителния съвет на управителя на инфраструктура, както и мотивите за всяко предложение за решение, освобождаващо от задължения, се съобщават на регулаторния орган, посочен в член 55. Тези условия и решенията, посочени в настоящия параграф, стават задължителни единствено след изричното одобрение на регулаторния орган. Регулаторният орган може да възрази срещу тези решения, когато възникнат съмнения относно професионалната независимост на лице, номинирано за член на управителния съвет или в случай на предсрочно освобождаване от задължения на член на управителния съвет на управителя на инфраструктура.~~

~~Членовете на управителния съвет, които желаят да подадат жалба срещу предсрочното им освобождаване от задължения, разполагат с действителни права за обжалване пред регулаторния орган.~~

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. За период от три години след напускането на управителя на инфраструктура, членовете на надзорния съвет или на управителния съвет и висшите служители на управителя на инфраструктура, нямат право да заемат каквито и да е висши постове в други юридически лица в рамките на вертикално интегрираното предприятие. За период от три години след напускане на тези други юридически лица в вертикално интегрираното предприятие, членовете на техните надзорни или управителни съвети и висшите им служители нямат право да заемат друг висш пост в управителя на инфраструктура.

5. Управителят на инфраструктура разполага със свой персонал и е разположен в офиси, отделни от тези на другите юридически лица в рамките на вертикално интегрираното предприятие. Достъпът до информационните системи е защитен, за да се гарантира независимостта на управителя на инфраструктура. Вътрешният правилник или договорите за наемане на персонал поставят ясни ограничения на контактите с **за управление. Чувствителната информация, с която разполага управителят на инфраструктура, е надлежно защитена и не се предава на други субекти.**

Управителят на инфраструктура може да предложи на своите служители социални услуги като например услугите, предоставяни в училищата, детските градини, спортните центрове и ресторантите, в помещения, използвани от другите юридически лица във вертикално интегрираното предприятие до официално общуване, свързано с упражняването на функциите на управителя на инфраструктура, които също се упражняват и спрямо други железопътни предприятия извън вертикално интегрираното предприятие. Прехвърлянето на персонал, различен от посочения в точка в) между. Управителят на инфраструктура може да сътрудничи с други образувания на вертикално интегрираното предприятие по отношение на развитието на техните информационни системи.

Регулаторният орган одобрява или изисква внасянето на изменения в уредбата относно прилагането на настоящия параграф с цел гарантиране на независимостта на управителя на инфраструктура и другите юридически лица във вертикално. Регулаторният орган може да изиска от интегрираното предприятие ее допуска само ако е възможно да се гарантира, че няма да има изтичане на чувствителна да му представи всякаква информация която може да бъде необходима.

6. Управителят на инфраструктура разполага с необходимия организационен капацитет за упражняване на функциите си независимо от другите юридически лица във вертикално интегрираното предприятие и няма право да делегира на тези юридически лица експлоатацията на тези функции или всякакви дейности, свързани с тях.

При условие че няма конфликт на интереси, изкривяване на пазара или дискриминация и че е гарантирана поверителността на чувствителната търговска информация, управителят на инфраструктура може да възложи подизпълнението на специфични разработки, модернизация и поддръжка, по отношение на които запазва правомощията си за вземане на решения, на железопътни предприятия или на който и да е друг субект, действащ под надзора на управителя на инфраструктура.

7. Членовете на надзорния или управителния съвет и висшите служители на управителя на инфраструктура няма интерес или не получават финансови облаги, пряко или непряко, от което и да е друго юридическо лице в рамките на вертикално интегрираното предприятие. Основаващите се на постигнати резултати елементи от възнаграждението им не зависят от търговските резултати на другите юридически лица в рамките на вертикално интегрираното предприятие или на което и да било юридическо лице под негов контрол, но единствено от тези на управителя на инфраструктура. [Изм. 124/rev]

Член 7в

Процедура за проверка на съответствието

1. По искане на държава членка или по своя инициатива Комисията решава дали управителите на инфраструктура, които са част от вертикално интегрирано предприятие отговарят на изискванията на член 7а и член 7б и дали изпълнението на тези изисквания е необходимо, за да се гарантират равни условия за всички железопътни предприятия и липса на нарушаване на конкуренцията на съответния пазар.

2. Комисията има право да изиска цялата необходима информация в приемлив срок от държавата членка, в която е установено вертикално интегрираното предприятие. Комисията се консултира с въпросния регулаторен орган или органи и, ако е целесъобразно, с мрежата на регулаторните органи, посочена в член 57.

3. Държавите членки могат да ограничат правата на достъп, предвидени в член 10, до железопътни предприятия, които са част от вертикално интегрираното предприятие, към което принадлежи управителят на инфраструктура, ако Комисията информира държавите членки, че не е било отправено искане в съответствие с параграф 1, предстои Комисията да разгледа искането, или ако тя реши, в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 2, че:

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- а) не са дадени подходящи отговори на исканията за информация на Комисията в съответствие с параграф 2 или
- б) въпросният управител на инфраструктура не отговаря на изискванията, посочени в членове 7а и 7б или
- в) изпълнението на изискванията, посочени в членове 7а и 7б, не е достатъчно, за да се гарантират равни условия за всички железопътни предприятия и отсъствие на нарушаване на конкуренцията в държавата членка, в която е установен съответният управител на инфраструктура.

Комисията взема решение в рамките на приемлив период от време.

4. Въпросната държава членка може да поиска Комисията да отмени решението си, упоменато в параграф 3, в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 2, в случай че държавата членка докаже удовлетворително пред Комисията, че причините за решението вече не съществуват. Комисията взема решение в рамките на приемлив период от време.

5. Без да се засягат разпоредбите на параграфи 1 до 4, постоянното съответствие с изискванията, посочени в членове 7а и 7б, се контролира от регулаторния орган, посочен в член 55. Всеки заявител има право да подаде жалба до регулаторния орган, ако смята, че тези изисквания не се спазват. При такава жалба регулаторният орган следва да вземе решение в сроковете, посочени в член 56, параграф 9, относно всички необходими мерки за разрешаване на проблема. [Изм. 101 и 125/rev]

Член 7в

Координационен комитет

1. Държавите членки гарантират, че управителите на инфраструктура създават и организират координационни комитети за всяка мрежа. Членството в подобен комитет е отворено ~~най-малко~~ за управителя на инфраструктура, за известни заявители по смисъла на член 8, параграф 3 и, по тяхно искане, за потенциалните заявители, техните представителни организации, представители на потребителите на товарните и пътническите железопътни транспортни услуги и, когато е уместно, за регионалните и местните органи, **в това число и компетентните органи**. Представители на държавите членки и съответния регулаторен орган биват канени на срещите на координационния комитет като наблюдатели. [Изм. 59]

2. Координационният комитет отправя до управителя на инфраструктура и, когато е целесъобразно, до държавата членка, предложения със съвети или относно:

- а) нуждите на заявителите, свързани с поддържането и развитието на инфраструктурен капацитет;
- б) съдържанието на потребителски ориентирани цели за ефективност, съдържащи се в договорните споразумения, посочени в член 30, и на стимулите, посочени в член 30, параграф 1, и тяхното прилагане;
- в) съдържанието и прилагането на референтния документ за железопътната мрежа, посочен в член 27;
- г) тарифната рамка и правила, определени от държавата, и схемата за налагане на такси, установени от управителя на инфраструктура в съответствие с член 29, и нивото и състава на таксите за ползване на инфраструктура;
- д) процеса на разпределяне на инфраструктурен капацитет, включително правилата за отдаване на приоритет при разпределянето на капацитет между различните категории потребители на инфраструктурата; **принципите за координация в случай на противоречиви искания за експлоатация на железопътна услуга се уреждат от член 46, параграф 4;** [Изм. 60]
- е) въпроси на интермодалния транспорт;
- ж) всеки друг въпрос, свързан с условията за достъп и използване на инфраструктурата и с качеството на услугите на управителя на инфраструктура;
- жа) **въпросите, с които се сблъскват потребителите на железопътния превоз на товари и услугите за пътнически превоз, в това число качеството на предоставените услуги, таксите за ползване на инфраструктурата и степента и прозрачността на цените на железопътните услуги.** [Изм. 61]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Координационният комитет е упълномощен да изисква съответна информация от управителя на инфраструктура по букви а) — ж) **жа**), за да е в състояние да изпълнява тези задачи, **без да се накърнява спазването на поверителността на търговската информация.** [Изм. 62]

3. Координационният комитет подготвя процедурен правилник, който включва по-специално правила за участие и честота на заседанията, които се състоят най-малко веднъж на три месеца. **Правилникът предвижда наред с другото редовни консултации най-малко веднъж годишно на потребители на железопътния превоз на товари и услугите за пътнически превоз и на представители на работниците в железопътния сектор.** Всяка година Координационният комитет представя доклад за обсъжданията си до управителя на инфраструктура, държавата членка, съответния регулаторен орган **потребителите на железопътния превоз на товари и услугите за пътнически превози и съответните представители на работниците в железопътния сектор** и Комисията, като посочва становищата на отделните членове на комитета. [Изм. 63]

Член 7г

Европейска мрежа на управителите на инфраструктура

1. Държавите членки гарантират, че управителите на инфраструктура участват и си сътрудничат в мрежа, с оглед развитието на железопътната инфраструктура на Съюза, **и** в частност, за да се гарантира:

- i) навременното и ефективно прилагане на трансевропейската транспортна мрежа, включително на основните коридори на мрежата, на коридорите за железопътен товарен превоз в съответствие с Регламент (ЕС) № 913/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*) и с плана за разгръщане на Европейската система за управление на железопътното движение (ERTMS), установен с Решение № 2012/88/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (**), **и**
- ii) **улесняването на ефикасни и ефективни трансгранични пътнически услуги в рамките на Съюза, в това число чрез трансгранично сътрудничество за преодоляване на недостатъчната пропускателна способност.**

1а. Мрежата разработва и общи рамкови принципи по отношение на таксуването на трансгранични пътнически услуги, предоставяни по повече от една мрежа, както е предвидено в член 37, както и за разпределянето на капацитет, както е предвидено в член 40. Тези общи принципи зависят от становището на мрежата от регулаторни органи, както е посочено в член 57. [Изм. 64]

Комисията е член на мрежата. Тя координира и подпомага работата на мрежата и ѝ представя препоръки, когато това е целесъобразно. Тя осигурява активното сътрудничество между съответните управители на инфраструктура.

2. Мрежата участва в дейностите по мониторинг на пазара, посочени в член 15, и сравнява ефективността **и ефикасността** на управителите на инфраструктура въз основа на общи показатели и критерии за качество, като надеждност, капацитет, наличност, спазване на графика и безопасност в техните мрежи, качество и ползване на активите, поддръжка, модернизация, подобрения, инвестиции и финансова ефективност, **както и прозрачност на тарифната рамка и правилата за налагане на такси.** [Изм. 65]

3. **При отчитане на мненията, изразени от мрежата,** Комисията ~~може да~~ приема мерки за определяне на общи принципи и практики на мрежата, по-специално за осигуряване на последователност в сравнителните оценки и процедурите, по които ще се осъществява сътрудничеството в мрежата. Тези мерки се приемат ~~акт за изпълнение~~ **посредством делегиран акт** в съответствие с процедурата по ~~член 62, параграф 3~~ **член 60.**; [Изм. 66]

(*) Регламент (ЕС) № 193/2010 на Комисията от 8 март 2010 г. за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци (ОВ L 276, 20.10.2010 г., стр. 22).

(**) Решение на Комисията от 25 януари 2012 година относно техническата спецификация за оперативна съвместимост на подсистемите за контрол, управление и сигнализация на трансевропейската железопътна система (ОВ L 51, 23.2.2012 г., стр. 51).

5. Член 10 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. На железопътните предприятия се предоставя право на достъп при справедливи, недискриминационни и прозрачни условия до железопътната инфраструктура във всички държави членки за извършване на всички видове железопътни услуги за превоз на пътници. Железопътните предприятия имат право да качват пътници от всяка гара и да ги превозват до друга. Това право включва достъпа до инфраструктура, която свързва обслужваните съоръжения, посочени в точка 2 от приложение II.“;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

aa) добавя се следният параграф:

„2a. Не се изисква от държавите членки да предоставят право на достъп до инфраструктурата за целите на извършването на какъвто и да било вид услуги на железопътни предприятия, когато предприятието е пряко или непряко контролирано от лице или лица от трета държава или трети държави, в които не се предоставят права за достъп до инфраструктура и обслужващи съоръжения при условия, които са със сходен характер на посочените в настоящата директива. За целите на настоящия параграф контролът се изразява в права, договори или други средства, които самостоятелно или в комбинация, като се вземат предвид относимите фактически и правни обстоятелства, предоставят възможност за упражняване на решаващо влияние по отношение на дадено предприятие, по-специално чрез:

а) собственост или право на ползване на цялото или на част от илуцеството на съответното предприятие;

б) права или договори, които предоставят решаващо влияние върху състава, гласуването или решенията на органите на предприятието.“; [Изм. 67]

б) Параграфи 3 и 4 се заличават.

6. Член 11 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки могат да ограничават посоченото в член 10, параграф 2 право на достъп до пътнически услуги между дадено място на заминаване и дадено местоназначение, когато един или повече договори за предоставяне на обществени услуги обхващат същия или алтернативен маршрут, ако упражняването на това право би нарушило икономическото равновесие на въпросния договор или договори за предоставяне на обществени услуги. За високоскоростните пътнически услуги правото на достъп съгласно член 10, параграф 2 не може да бъде ограничавано.

Компетентните органи и управители на инфраструктура информират предварително всички заинтересовани страни за заявките за капацитет в съответствие с Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета (), които биха могли да противоречат на правата за достъп съгласно член 10 от настоящата директива.*

Всички пътнически услуги, които не са част от процедури за възлагане на обществени поръчки, се наричат услуги със свободен достъп.

Ако даден компетентен орган създаде нова обществена поръчка или разшири обхвата на съществуваща такава чрез използване на повече инфраструктурен капацитет, отколкото е бил използван преди това, правото на достъп на предприятията, които предоставят съществуващи услуги със свободен достъп, които могат да бъдат засегнати от решението на компетентния орган, не подлежи на никакви ограничения.“; [Изм. 68]

(*) Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1).“

б) първата алинея от параграф 2 се заменя със следното:

„За да се определи дали икономическото равновесие на даден договор за предоставяне на обществени услуги би било нарушено, съответният (съответните) регулаторен орган(и), посочен(и) в член 55, извършва(т) обективен икономически анализ и основава решението си на предварително определени критерии. Те определят това

Тези критерии обхващат, наред с другото, въздействието на упражняването на правото на достъп върху рентабилността на всички услуги, включени в договора за обществени услуги, в т.ч. последиците върху нетните разходи на компетентния публичен орган, който е възложител на договора, потребителското търсене, ценообразуването на билетите, правилата за издаване на билетите, разположението и броя на спирките и графика и периодичността на предлаганата нова услуга, като тези критерии са определени от регулаторния орган, посочен в член 55, при спазване на мерките, предвидени в параграф 4 от настоящия член. В анализа се прави оценка на това дали жизнеспособността на услугите, извършвани съгласно договора за предоставяне на обществени услуги, би била засегната от нова услуга с отворен достъп.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Икономическото равновесие на договора за предоставяне на обществени услуги не се счита за нарушено, ако регулаторният орган прогнозира, че евентуалната нова услуга основно би генерирала, а не би отнела приходи от железопътния сектор, и че загубата на приходи от набора от услуги съгласно договора за предоставяне на обществени услуги, ако има такава, би била незначителна. В съответствие с този анализ и с решението на съответния регулаторен орган държавите членки са оправомощени да разрешават, изменят или отхвърлят правото на достъп за исканата пътническа услуга.“

в) *вмъкват се следните параграфи:*

„2а. Когато договор за обществена услуга е възложен посредством конкурентна тръжна процедура в съответствие с правото на Съюза, държавите членки могат, съгласно Регламент (ЕО) № 1370/2007, да ограничат правото на достъп, предвидено в член 10, параграф 2 от настоящата директива, за продължителността на този договор за обществена услуга, за услуги между дадено място на заминаване и дадено местоназначение, които са обхванати от този договор за предоставяне на обществена услуга. Информацията за ограничаването на правото на достъп се прави обществено достояние при стартирането на тръжната процедура за този договор за обществена услуга. Всяка допълнителна нова услуга по стисъла на член 10, параграф 2, която се предвижда от регулаторния орган като генерираща, а не отнемаща приходи от железопътния сектор и по отношение на която загубите от приходи за пакета услуги по договора за обществена услуга, ако има такива, се предвижда да са несъществени, не се ограничава в нейния достъп.

Ограниченията, посочени в настоящия параграф, не ограничават правото да се вземат пътници от всяка гара, разположена по маршрута на международна услуга, и те да бъдат оставени на друга, включително гари, разположени в същата държава членка.

2б. Регулаторният орган или регулаторните органи, извършващ(и) анализите, посочени в параграфи 2 и 2а, взема(т) решение след отправено искане от някой от субектите по-долу, представено в срок от един месец след обявяването на планирана получаването на информация за планираната услуга за превоз на пътници, посочена в член 38, параграф 4:

- а) компетентния орган или компетентните органи, които са възложили договора за обществени услуги;
- б) всеки друг заинтересован компетентен орган, който има право да ограничи достъпа по настоящия член;
- в) управителя на инфраструктура;
- г) железопътното предприятие, изпълняващо договора за обществени услуги;
- га) *железопътното предприятие, което е поискало капацитет в съответствие с член 38, параграф 4.;*
[Изм. 69 и 114]

г) ~~параграф 3 се заменя~~ **параграфи 3 и 4 се заменят** със следното:

„3. Регулаторният орган излага мотивите за своето решение и условията, при които може да бъде поискано преразглеждане на решението в срок от един месец след обявяването му от един от следните субекти:

- а) съответния компетентен орган или компетентни органи;
- б) управителя на инфраструктура;
- в) железопътното предприятие, изпълняващо договора за обществени услуги;
- г) железопътното предприятие, което иска достъп.“;

~~В случай, че регулаторен~~ **Когато регулаторният** орган реши, че **в съответствие с параграф 2** икономическото равновесие на обществена поръчка би било нарушено от планираната услуга за превоз на пътници, посочена в член 38, параграф 4, той посочва възможни промени в тази услуга, които ще гарантират изпълнението на условията по член 10, параграф 2 за предоставяне на право на достъп.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. Въз основа на опита на регулаторните органи, компетентните органи и железопътните предприятия, както и на дейността на мрежата, посочена в член 57, параграф 1, Комисията приема 16 декември 2016 мерки за подробно определяне на процедурата и критериите, които трябва да бъдат спазвани при прилагането на параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член. Тези **делегирани** актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата ~~разглеждане~~, посочена в ~~член 62, параграф 3~~ **член 60.**; [Изм. 70]

д) параграф 5 се заличава.

7. Вмъква се следният член 13а:

„Член 13а

Общи схеми за информация и ~~интегрирана~~ продажба на билети [Изм. 71]

1. Без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1371/2007⁽¹⁾ и Директива 2010/40/ЕС⁽²⁾ **Всички данни, свързани с разписанията, се считат за публични данни и се предоставят на разположение.**

Независимо от разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1371/2007 и Директива 2010/40/ЕС държавите членки изискват от всички заинтересовани лица като железопътни предприятия, управители на инфраструктура и продавачи на билети да използват до 12 декември 2019 г., оперативно съвместима система за продажба на директни билети и информация, която да отговаря на целта за осигуряване на достъп за пътниците до всички необходими данни за планиране на тяхното пътуване и за резервация и закупуване на техните билети в рамките на Съюза.

Държавите членки изискват от железопътните предприятия да си сътрудничат в създаването, до 12 декември 2019 г., на обща схема за информация и продажба на билети за издаване на билети, директни билети и за извършване на резервации за всички обществените услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт, предоставяни по силата на договор за обществена услуга по смисъла на Регламент (ЕО) № 1370/2007, или решават дали да оправомощат съответните органи да установят такава схема. Схемата следва да не изкривява пазара и да не създава дискриминация между железопътните предприятия. Тя се ръководи от публично или частно юридическо лице, или от сдружение на всички железопътни предприятия, предоставящи услуги за превоз на пътници.

Железопътните предприятия, предоставящи търговски услуги за обществен превоз на пътници, разполагат с недискриминационен достъп до схемата за целите на предоставянето на информацията относно билети и продажбата на билети за обществените услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт като допълнение към собствените им транспортни услуги.

Всяка система е създадена по такъв начин, че да бъде оперативно съвместима в съответствие с Директива 2008/57/ЕО и основните технически спецификации относно телематичните приложения. Тя прилага тези технически изисквания, за да гарантира по-специално последователност при таксуването и клиринга, спазването на поверителността на търговската информация, защитата на личните данни и спазването на правилата за конкуренцията. Всяка система или приложение, предлагащи допълнителни услуги на пътниците, трябва да бъдат оперативно съвместими с тези технически спецификации.

Държавите членки гарантират, че достъпът до основните технически спецификации относно телематичните приложения е отворен и недискриминационен.

Всяко търговско споразумение между участниците се извършва при спазване на правилата за конкуренцията.

Разходите за такава система се разпределят справедливо между участниците, така че да бъде отразен съответният им принос.

Регулаторният орган гарантира, че всяка подобна система за издаване на директни билети не води до изкривяване на пазара или до дискриминация между железопътните предприятия.

Държавите членки могат също да изискват железопътните предприятия, извършващи вътрешни услуги за превоз на пътници и доставчиците на услуги за превоз на пътници чрез други видове транспорт да участват в обща схема за информация за оперативно съвместими пътувания и интегрирана продажба на билети за издаване на билети, директни билети и за извършване на резервации или да решат дали да дадат правомощия на компетентните съответните органи за създаване на подобна схема. В случай, че такава схема бъде въведена, държавите членки гарантират, че тя няма да изкривява пазарните принципи или да внася неравнопоставеност между железопътните

Сряда, 26 февруари 2014 г.

предприятия и другите доставчици на услуги за превоз на пътници и че се ръководи от публично или частно юридическо лице, или от сдружение на всички железопътни предприятия, предоставящи услуги за превоз на пътници. [Изм. 72]

2. Държавите членки изискват от железопътните предприятия, предоставящи пътнически услуги, да въведат и координират изготвят и координират, в това число по отношение на главните маршрути в рамките на Съюза, национални планове за действие в извънредни ситуации, с цел оказване на съдействие на пътниците, по смисъла на член 18 от Регламент (ЕО) № 1371/2007, при отчитане на Решение 2008/164/ЕО (*) на Комисията, при сериозни нарушения в трафика, предизвикани от природни и причинени от човека бедствия. Всяко железопътно предприятие, предоставящо пътнически услуги, и всеки управител на гара въвеждат свой план за действие в извънредни ситуации в съответствие с националните планове за действие в извънредни ситуации.; [Изм. 73]

(¹) ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 14.

(²) ОВ L 207, 6.8.2010 г., стр. 1.

(*) Решение 2008/164/ЕО на Комисията от 21 декември 2007 г. относно техническата спецификация на оперативна съвместимост, свързана с Лица с намалена подвижност (ЛНП) в Трансевропейската конвенционална и високоскоростна железопътна система (ОВ L 64, 7.3.2008 г., стр. 72).“

7а. В член 19 се добавя следната точка:

„га) са се ангажирали да прилагат съответните колективни трудови договори в държавите членки, в които предприятието желае да работи.“; [Изм. 74]

8. Член 38, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато даден заявител възнамерява да поиска инфраструктурен капацитет с оглед предоставяне на услуга за превоз на пътници, той уведомява управителите на инфраструктура и съответните регулаторни органи не по-късно от 18 месеца преди влизане в сила на работното разписание, за което се отнася подаденото искане за капацитет. С цел да се даде възможност на регулаторните органи да направят оценка на потенциалното икономическо въздействие върху съществуващи договори за обществени услуги, регулаторните органи гарантират, че всеки компетентен орган, възложил обществена услуга за железопътен превоз на пътници по този маршрут, определен в договор за обществена услуга, всеки друг заинтересован компетентен орган, който има право да ограничи достъпа по член 11, и всяко железопътно предприятие, изпълняващо договора за обществени услуги по маршрута на тази услуга за превоз на пътници, са информирани без излишно забавяне и най-късно до пет дни.“;

8а. В член 42 се добавя следният параграф 1а:

„1а. С цел предотвратяване на дискриминацията спрямо заявителите, регулаторният орган по член 55 от настоящата директива дава предварително одобрение на това рамково споразумение и по своя собствена инициатива контролира влязлото в сила рамково споразумение. Даден заявител има право да подаде жалба до регулаторния орган, ако счита, че дадено рамково споразумение го третира несправедливо, дискриминира или ако го онеправдава по друг начин. В случай на обжалване на дадено рамково споразумение, регулаторният орган или потвърждава, че не се налага изменение на рамковото споразумение, или изисква изменение на това рамково споразумение в съответствие с указанията на регулаторния орган не по-късно от два месеца след получаване на жалбата от регулаторния орган. Управителят на инфраструктура и железопътното предприятие се съобразяват с решението на регулаторния орган веднага щом е фактически възможно и във всеки случай не по-късно от един месец след получаване на уведомлението за решението от регулаторния орган. При изпълнение на функциите, описани в настоящия параграф, регулаторният орган обръща особено внимание на опазването на търговските тайни.“; [Изм. 75]

8б. Член 46, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Принципите, на които се подчинява процесът на координиране, се определят в референтния документ за железопътната мрежа. Те отразяват по-специално сложността на организирането на международни влакови маршрути и последиците, които изменението може да има за други управители на инфраструктура. В случай на противоречиви искания за експлоатация на железопътна услуга в един и същи пазарен сегмент, при разпределянето на капацитет управителят на инфраструктура взема предвид само оспорваната инфраструктура, а не цялостния обем на капацитета, искан от конкуриращите се заявителя.“; [Изм. 76]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

8в. Член 54, параграф 1 се заменя със следното:

„1. В случай на прекъсване на движението на влаковете, предизвикано от техническа повреда или инцидент, управителят на инфраструктура предприема всички необходими мерки за възстановяване на нормалното положение. За тази цел той изготвя план за действие в непредвидени ситуации, в който са посочени различните органи, които следва да бъдат уведомени в случай на тежки произшествия или сериозно прекъсване на движението на влаковете. В случай на прекъсване на движението, което има потенциално въздействие върху трансграничния трафик, управителят на инфраструктура споделя всяка улестна информация с другите управители на инфраструктура, чието мрежа и трафик могат да бъдат засегнати от това прекъсване. Съответните управители на инфраструктура си сътрудничат, за да възстановят нормалния трансграничен трафик.“; [Изм. 77]

8г. В член 55 се добавя следният параграф:

„3а. Държавите членки следят регулаторните органи да разполагат със съответния организационен и функционален капацитет, необходим за осъществяването на функциите, посочени в член 56 от настоящата директива, и приемат, при целесъобразност, план за действие, с цел да им осигурят този капацитет.“; [Изм. 78]

8д. Член 56 се заменя със следното:

„Член 56

Функции на регулаторния орган

1. Без да се засяга член 46, параграф 6, заявителите имат право да подадат жалба до регулаторния орган, ако считат, че са третирани несправедливо, че са дискриминирани или увредени по какъвто и да било друг начин, и по-специално срещу решения, приети от управители на инфраструктура или, когато е приложимо, от железопътното предприятие или оператора на обслужващо съоръжение по отношение на:

- а) референтния документ за железопътната мрежа, в предварителния и окончателния му вариант;
- б) установените в него критерии;
- в) процеса на разпределяне на капацитет и неговия резултат;
- г) схемата за налагане на такси;
- д) равнището или структурата на таксите за ползване на инфраструктурата, чието заплащане дължат или може да им бъде наложено;
- е) правилата за достъп в съответствие с членове 10–13;
- ж) достъпа и налагането на такси за услугите в съответствие с член 13;
- жа) планирани и непланирани дейности за поддръжка на инфраструктурата.

2. Без да се засягат правомощията на националните органи по конкуренция за осигуряване на конкуренцията на пазарите на железопътни услуги, регулаторният орган разполага с правомощието за мониторинг на условията за конкуренция на пазарите на железопътни услуги и по-специално да проверява посоченото в параграф 1, букви а) — ж) по своя собствена инициатива и с цел предотвратяване на дискриминацията спрямо заявителите. По-специално той проверява дали референтният документ за железопътната мрежа не съдържа дискриминационни условия или не поражда право на преценка на управителя на инфраструктура, което може да бъде използвано за дискриминиране на заявителите.

3. Регулаторният орган също така сътрудничи тясно с националния орган по безопасност по сlistъла на Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*), и с лицензиращия орган, по сlistъла на настоящата директива.

Държавите членки гарантират, че тези органи съвместно развиват рамка за споделяне на информация и сътрудничество с цел предотвратяване на неблагоприятно въздействие върху конкуренцията или безопасността на железопътния пазар. Тази рамка включва механизъм регулаторният орган да предоставя на националните органи по безопасност и на лицензиращите органи препоръки по въпроси, които могат да засегнат конкуренцията на железопътния пазар, и механизъм националният орган по безопасност да предоставя на регулаторния орган и на лицензиращия орган препоръки по въпроси, които могат да засегнат безопасността. Без да се засяга независимостта на всеки орган в рамките на съответните му правомощия, съответният орган разглежда всяка такава препоръка преди да приеме решенията си. Ако съответният орган реши да се отклони от тези препоръки, той се мотивира в своите решения.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. Държавите членки могат да вземат решение на регулаторния орган да бъде възложена задачата да приема незадължителни становища по предварителните варианти на бизнес плана, посочен в член 8, параграф 3, договорното споразумение, и плана за увеличаване на капацитета, за да посочи по-специално дали тези документи са съобразени с условията на конкуренция на пазарите на железопътни услуги.

5. Регулаторният орган разполага с необходимия организационен капацитет по отношение на човешки и материални ресурси, които са пропорционални на значението на железопътния сектор в държавата членка.

6. Регулаторният орган гарантира, че определените от управителите на инфраструктура такси са в съответствие с глава IV, раздел 2 и не са дискриминационни. Регулаторният орган гарантира, че таксите, определени от управителя на инфраструктура, операторите на обслужващи съоръжения или от железопътните предприятия за достъпа — включително достъпа до релсов път, достъпа до гари, техните сгради и други съоръжения, в това число съоръжения за обозначаване на пътна информация, не са дискриминационни. За тази цел планираните промени в размера или структурата на посочените в настоящия параграф такси се съобщават на регулаторния орган най-късно два месеца преди влизането в сила, от който се предвижда да влязат в сила. Регулаторният орган може, най-късно един месец преди влизането в сила, да изиска тяхното намаляване или увеличаване, отлагане или отменяне. Преговори между заявителите и управителя на инфраструктура по отношение на размера на таксите за инфраструктура са допустими само в случай, че се извършват под надзора на регулаторния орган. Регулаторният орган се намесва, ако преговорите могат да нарушат изискванията на настоящата глава.

7. Регулаторният орган редовно, при всички случаи поне на всеки две години, провежда консултации с ползвателите на услуги на железопътен товарен и пътнически превоз, за да вземе под внимание техните възгледи за железопътния пазар.

8. Регулаторният орган има правомощията да изисква необходимата информация от управителя на инфраструктура, заявителите и което и да било трето участващо лице в съответната държава членка.

Исканата информация му се предоставя в разумен срок, определен от регулаторния орган, който не е повече от един месец, освен ако при изключителни обстоятелства регулаторният орган не се съгласи и разреши ограничено удължаване, което не надвишава две допълнителни седмици. Регулаторният орган трябва да е в състояние да осигурява изпълнението на такива искания посредством подходящи санкции, включително глоби. Информацията, която трябва да бъде предоставяна на регулаторния орган, включва всички данни, които се изискват от регулаторния орган в рамките на неговата функция по разглеждане на жалби и неговата функция по мониторинг на конкуренцията на пазарите на железопътни услуги в съответствие с параграф 2. Това включва данни, които са необходими за целите на статистиката и наблюдението на пазара.

9. Регулаторният орган разглежда всички жалби и по целесъобразност изисква необходимата информация и започва консултации с всички заинтересовани страни в срок от един месец от получаването на жалбата. Той взема решение по всички жалби, предприема действия за поправяне на положението и информира заинтересованите страни за своето мотивирано решение в предварително установен, разумен срок и във всеки случай, в срок от шест седмици след получаване на цялата относима информация. Без да се засягат правомощията на националните органи по конкуренция за осигуряване на конкуренцията на пазарите за железопътни услуги, когато е целесъобразно, регулаторният орган взема по собствена инициатива решение за подходящи мерки за коригиране на дискриминация по отношение на заявителите, нарушения на пазара и други нежелателни тенденции на тези пазари, по-специално във връзка с параграф 1, букви а)–жа).

Решенията на регулаторния орган са задължителни за всички лица, за които се отнасят, и не подлежат на контрол от друг административен орган. Регулаторният орган трябва да е в състояние да осигурява изпълнението на своите решения посредством подходящи санкции, включително глоби.

В случай на жалба срещу отказ за предоставяне на инфраструктурен капацитет или срещу условията на предлагане на капацитет, регулаторният орган или потвърждава, че не се изисква изменение на решението на управителя на инфраструктура, или изисква изменение на това решение в съответствие с неговите инструкции. Управителят на инфраструктурата изпълнява решението на регулаторния орган най-късно един месец след получаването на уведомление за това решение.

10. Държавите членки гарантират, че решенията, взети от регулаторния орган, подлежат на съдебен контрол. Обжалването може да спре изпълнението на решението на регулаторния орган само ако непосредствените последици от решението на регулаторния орган може да доведат до непоправими или явно прекомерни вреди за жалбоподателя. Настоящата разпоредба не засяга евентуалните правомощия на сезирания с жалбата съд, предоставени от конституционното право.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

11. Държавите членки осигуряват публикуването на решенията, взети от регулаторния орган.

12. Регулаторният орган разполага с правомощия по провеждането на одити или започването на външни одити на управители на инфраструктура, оператори на обслужващи съоръжения и, когато е приложимо, на железопътни предприятия с цел проверка на спазването на разпоредбите за разделно водене на счетоводство, предвидени в член 6. В това отношение регулаторният орган има правомощия да изисква всякаква информация от значение. По-специално регулаторният орган има правомощията да изисква от управителя на инфраструктурата, от операторите на обслужващи съоръжения и от всички предприятия или други образувания, извършващи или интегриращи различни категории железопътен транспорт или управление на инфраструктура, посочени в член 6, параграфи 1 и 2 и член 13, да предоставят цялата или част от счетоводната информация, посочена в приложение VIII, която да е толкова подробна, колкото е необходимо и пропорционално.

Без да се засягат съществуващите правомощия на органите, компетентни по въпросите на държавната помощ, въз основа на тази счетоводна информация регулаторният орган може също така да прави заключения по отношение на въпроси, свързани с държавните помощи, които той следва да докладва на тези органи.

13. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 60 във връзка с определени изменения на приложение VIII. По този начин приложение VIII може да бъде изменено, така че да бъде адаптирано към развитието на счетоводните практики и практиките за контрол и/или да бъде допълнено с нови елементи, необходими за проверката на разделното водене на счетоводството. [Изм. 79]

(*) Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността (ОВ L 191, 18.7.2008 г., стр. 1).“

8e. В член 57 се добавя следният параграф:

„9a. Когато заявител счита, че решение на даден управител на инфраструктура възпрепятства развитието на международна услуга, той може да отнесе въпроса до прежата от регулаторни органи за становище. Съответният национален регулаторен орган се информира за подаването на жалбата по същото време. Мрежата може да потърси, при необходимост, обяснение от управителя на инфраструктура и във всеки един случай — от съответния национален регулаторен орган. Мрежата приема и публикува своето становище и известява съответния национален регулаторен орган за това.

Мрежата от регулаторни органи подава годишен доклад за дейността си пред Комисията. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета.

В рамките на една година след влизането в сила на настоящата директива, но не по-късно от 31 декември 2019 г., Комисията приема законодателно предложение за създаване на Европейски регулаторен орган и му предоставя правосубектност, заедно с надзорна и арбитражна функция, които му позволяват да разглежда трансгранични въпроси и обжалвания на решения, взети от националните регулаторни органи. Този нов орган заменя Европейската прежа от регулаторни органи.“. [Изм. 80]

9. Член 63, параграф 1 се заменя със следното:

„1. До 31 декември 2024 г. Комисията ще извърши оценка на въздействието на настоящата директива върху железопътния сектор и ще представи на Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите доклад относно неговото прилагане. Тази оценка взема предвид становищата, изразени от Европейския регулаторен орган относно това дали продължават да съществуват дискриминационни практики или други фактори на изкривяване на конкуренцията, и становищата, изразени от социалните партньори в съответния комитет на Съюза за социален диалог. [Изм. 81]

До същата дата Комисията Европейският регулаторен орган преценява дали продължават да съществуват дискриминационни практики или други видове нарушаване на конкуренцията във връзка с управители на инфраструктура, които са част от вертикално интегрирано предприятие и публикува препоръки за допълнителни политически мерки. Ако е целесъобразно, Комисията предлага нови законодателни мерки, основани на тези препоръки. [Изм. 82]

Не по-късно от 18 месеца след влизането в сила на настоящата директива Комисията оценява въздействието ѝ върху развитието на пазара на труда за персонала на борда на влаковете и ако е целесъобразно, предлага нови законодателни мерки за сертифицирането на този персонал на борда на влаковете.“. [Изм. 83]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 1а

Регламент (ЕО) № 1371/2007 се изменя, както следва:

Член 2, параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. При влизането в сила на настоящия регламент членове 9, 10, 11, 12, 19, член 20, параграф 1 и член 26 се прилагат по отношение на всички услуги за железопътен превоз на пътници в целия Съюз.“. [Изм. 84]

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от ... (*) необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат посочените разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се прави при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

1. Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз. **До нея се предоставя достъп в консолидиран вид заедно с Директива 2012/34/ЕС във вида, в който е изменена, в срок до три месеца от публикуването ѝ. [Изм. 85]**

2. Член 1, точки 5—8 се прилагат от 1 януари 2018 г. [навреме и съгласувано с работното разписание, което влиза в сила на 14 декември 2019 г.].

До датата на прилагане на точка 5 и без да се засягат международните пътнически услуги, от държавите членки не се изисква да предоставят право на достъп на железопътни предприятия и техните пряко или непряко контролирани дъщерни дружества, лицензирани в държава членка, в която не се предоставят права на достъп от подобно естество. [Изм. 86]

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в ... на ... година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

(*) 18 месеца след влизане в сила на настоящата директива.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0148

Пазар на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1370/2007 относно отварянето на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози (COM(2013)0028 — C7-0024/2013 — 2013/0028(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/53)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (COM(2013)0028),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 91 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0024/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид мотивираните становища, изпратени от Сейма на Република Литва, Камарата на депутатите на Люксембург, Първата и Втората камера на Кралство Нидерландия, Националният съвет на Република Австрия и Риксдага на Кралство Швеция в рамките на Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност, в които се заявява, че проектът на законодателен акт не съответства на принципа на субсидиарност,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾
 - като взе предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по транспорт и туризъм и становищата на комисията по заетост и социални въпроси, както и на комисията по регионално развитие (A7-0034/2014),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2013)0028

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1370/2007 относно отварянето на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91 от него,

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,
след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,
като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽¹⁾,
като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,
в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,
като имат предвид, че:

- (1) През последното десетилетие нарастването на железопътните пътнически превози бе недостатъчно, за да се увеличи неговият дял спрямо автомобилния и въздушния транспорт. Железопътният пътнически превоз запазва относително стабилен дял от 6 % от общия превоз на пътници в Европейския съюз. Услугите в железопътния превоз на пътници, **за разлика от други транспортни средства**, изостават спрямо актуалните изисквания за достъпност, **цена** и качество. **Като се има предвид това, е необходимо да се извлекат всички съответни поуки по отношение на подхода, възприет от Съюза в рамките на предходните три железопътни реформи.** [Изм. 1]
- (1a) **Железопътният превоз играе важна роля от социална гледна точка и от гледна точка на околната среда, както и по отношение на планирането на мобилността и може значително да увеличи общия си дял в европейския пътнически превоз. В това отношение инвестициите в изследователска дейност, както и в инфраструктура и подвижен състав могат да окажат значителен принос за нов растеж, като по този начин пряко насърчат заетостта в железопътния сектор и непряко — чрез увеличаване на мобилността на работниците и служителите в други сектори. Железопътният превоз има потенциала да се превърне във важен модерен отрасъл на промишлеността на Съюза, при условие че държавите членки се споразумеят за по-засилено сътрудничество.** [Изм. 2]
- (2) Пазарът на ЕС на услуги за международен железопътен превоз на пътници е отворен за конкуренция от 2010 г. Освен това някои държави членки отвориха за конкуренция своите услуги за вътрешен превоз на пътници чрез въвеждането на права за свободен достъп или чрез тръжни процедури за възлагане на обществени поръчки, или чрез двете.
- (3) В своята Бяла книга за транспортната политика от 28 март 2011 г. ⁽⁴⁾ Комисията обяви намерението си да завърши изграждането на вътрешния пазар в областта на железопътния транспорт, като позволи на железопътните предприятия от ЕС да предоставят всички видове железопътни транспортни услуги без ненужни технически и административни пречки. **С оглед по-доброто постигане на тази цел е необходимо настоящата реформа да бъде затислена в контекста на железопътните модели, които са показали своята ефективност в рамките на Съюза.** [Изм. 5]
- (3a) **Качеството на обществените услуги за пътнически транспорт следва да се подобри, а тяхната ефективност да се увеличи, като същевременно се запазят съществуващите обществени услуги за пътнически превоз, които функционират ефективно.** [Изм. 6]
- (3б) **Завършването на отварянето на пазара на железопътния транспорт на Съюза следва да се счита за особено важно, за да се превърне той в достойна алтернатива на другите видове транспорт по отношение на цена и качество.** [Изм. 7]
- (3в) **От съществено значение е компетентните органи да играят централна роля при организацията на обществените услуги за пътнически превоз. Тези органи носят отговорност за планирането на обществените услуги за пътнически превоз, включително за определянето на маршрути за отворен достъп или тези, които се възлагат чрез обществени поръчки за услуги, както и за установяването на процедура по възлагане. Освен това те следва да се обосноват, като докажат, че рентабилността, ефикасността и целите по отношение на качеството могат да бъдат постигнати единствено чрез избраната от тях процедура по възлагане, и следва да публикуват тази обосновка.** [Изм. 8]

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г.

⁽⁴⁾ Бяла книга: Пътна карта за постигането на Единно европейско транспортно пространство — към конкурентоспособна транспортна система с ефективно използване на ресурсите; COM(2011)0144.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (4) Когато компетентните органи организират своите обществени услуги за пътнически превоз, те трябва да гарантират, че задълженията за предоставяне на обществени услуги и географският обхват на договорите за обществени услуги са подходящи, необходими и пропорционални по отношение на целите на публичната политика за превоз на пътници на тяхна територия. Тази политика следва да бъде отразена в ~~планове~~ **устойчиви планове** за обществен транспорт на държавите членки и да се осигури възможност за транспортни решения въз основа на пазарните принципи. Процесът на изготвяне на планове за обществен транспорт и на задълженията за обществени услуги следва да е прозрачен за съответните заинтересовани страни, включително за потенциалните участници на пазара. [Изм. 9]
- (5) С оглед осигуряването на стабилно финансиране за изпълнението на заложените в ~~планове~~ **устойчивите планове** за обществен транспорт цели в разработваните от компетентните органи задължения за обществени услуги е необходимо да се предвиди **висококачествено и** икономически ефективно постигане на целите на обществения транспорт с отчитане на компенсацията за нетния финансов ефект от тези задължения. Необходимо е също така компетентните органи да осигурят дългосрочна финансова устойчивост на услугите по обществен транспорт, предоставяни по договори за обществени услуги. **Това включва избягване на разминавания в компенсациите, които възникват от същността на задълженията за обществени услуги или от неспазването на финансови ангажименти от страна на компетентния орган. Задълженията за обществени услуги могат да се отнасят до трети, в които някои услуги могат да се извършват със справедлива печалба, без финансова компенсация; включването на тези услуги в обхвата на задълженията за обществени услуги не следва да води до плащане на компенсация, които надвишават сумата, необходима за гарантирането на цялата галта трезови услуги.** [Изм. 10]
- (6) От особено значение е компетентните органи да се съобразяват с тези критерии за задълженията за обществени услуги и с обхвата на договорите за обществени услуги, за да се осигури безпроблемното функциониране на пазара на обществен железопътен пътнически превоз, тъй като свободният достъп по отношение на предоставянето на транспортни услуги трябва да се съгласува тясно с услугите, предоставяни по договори за обществени услуги. Поради това независимите регулаторни органи в областта на железопътния превоз следва да гарантират, че този процес протича по правилата и прозрачно.
- (7) Необходимо е да се определи ~~максимален годишен обем~~ **обемът** на договорите за обществени услуги за железопътен пътнически превоз, ~~за които ще бъдат възлагани въз основа на конкурентна тръжна процедура, по такъв начин, че~~ да се насърчи конкуренцията ~~и~~ **между малки предприятия, нови участници и заварения оператор по отношение на** подобни договори и за да разполагат компетентните органи с известна гъвкавост при оптимизирането на въпросния обем въз основа на съображения от икономическо и оперативное естество. [Изм. 64]
- (8) За улесняване изготвянето на офертите и съответно за засилване на конкуренцията, компетентните органи е необходимо да гарантират, че всички доставчици на обществени услуги, проявяващи интерес да участват, **като спазват търговската тайна**, ще получат определена информация за превоза и инфраструктурата, попадащи в обхвата на договора за обществени услуги, **която не им позволява да се считат за дискриминирани от страна на възлагащия орган спрямо останалите конкуренти.** [Изм. 12]
- (9) Някои горни граници за прякото възлагане на обществени поръчки за услуги трябва да бъдат изменени според особеностите на железопътния транспорт предвид специфичните икономически условия, при които протичат процедурите за възлагане на обществени поръчки в този сектор.
- (9a) **За да се осигури лоялна конкуренция и да се предотврати злоупотребата с компенсация, следва да се прилага принципът на реципрочност. Този принцип не следва да се прилага само спрямо държавите членки и установените в Съюза дружества, но и по отношение на дружествата от трети държави, които желаят да участват в тръжни процедури в рамките на Съюза.** [Изм. 65]
- (10) Създаването на вътрешен пазар за железопътни пътнически транспортни услуги изисква наличието на общи правила за конкурентните тръжни процедури за възлагането на обществени поръчки за услуги в този сектор, които ~~да се прилагат~~ **са приложими** по хармонизиран начин във всички държави членки, **като същевременно се отчитат специфичните особености на всяка държава членка.** [Изм. 14]
- (11) С оглед създаването на рамкови условия, които осигуряват на обществото максимални ползи от действителното отваряне на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози, е важно държавите членки да гарантират подходящо равнище на социална защита за персонала на предоставящите обществени услуги. [Изм. 16 не се отнася за българската езикова версия]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (12) Когато пазарът не го гарантира при подходящи икономически и недискриминационни условия, достъпът на предоставящите обществени услуги до железопътен подвижен състав трябва да бъде улеснен от компетентните органи чрез подходящи и ефективни мерки.
- (13) Някои основни характеристики на предстоящите тръжни процедури за възлагането на обществени поръчки за услуги трябва да бъдат напълно прозрачни, за да се осигури възможност на пазара да отговори по-организирано.
- (14) ~~В съответствие с духа на Регламент (ЕО) № 1370/2007 следва ясно да се отбележи, че преходният период до 2 декември 2019 г. се отнася единствено до задължението да се организират конкурентни тръжни процедури за възлагането на обществени поръчки за услуги. [Изм. 66]~~
- (15) ~~Подготовката на железопътните предприятия за задължителните конкурентни тръжни процедури за възлагането на обществени поръчки за услуги изисква известно допълнително време, за да се осигури възможност за ефективно и трайно вътрешно реструктуриране на дружествата, на които подобни поръчки са били пряко възлагани в миналото. Налице е необходимост от преходни мерки за поръчките, които ще бъдат възложени пряко между датата на влизане в сила на настоящия регламент и 3 декември 2019 г. [Изм. 67]~~
- (16) След отварянето на пазара на вътрешни услуги за железопътни пътнически превози е възможно компетентните органи да сметнат за необходимо да приемат мерки, с които да гарантират високо равнище на конкуренция, ограничавайки броя на поръчките, възлагани на едно железопътно предприятие. За това следва да бъдат предвидени адекватни разпоредби.
- (17) С цел да се гарантират еднакви условия за прилагането на от настоящия регламент на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (18) Предвид изменението на Регламент (ЕО) № 994/98 на Съвета (Регламент относно правомощията) ⁽²⁾ Комисията предложи изменение и на Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета (СОМ(2012)0730). С оглед хармонизиране на подхода при регулирането на групите освобождавания в областта на държавните помощи и в съответствие с процедурите по член 108, параграф 4 и член 109 от Договора помощта за координиране на транспорта или възстановяване на разходите за изпълнението на задължения, присъщи на понятието обществена услуга, както е посочено в член 93 от Договора, следва да бъде включена в обхвата на Регламента относно правомощията.
- (19) С оглед на гореизложеното Регламент (ЕО) № 1370/2007 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Без да се засяга Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 1370/2007 се изменя, както следва: [Изм. 17]

1. Член 2 се изменя както следва:

-а) добавя се следната буква:

„аа) „обществен пътнически железопътен превоз“ означава обществен пътнически превоз с железопътен транспорт, с изключение на пътническият превоз с други видове релсов транспорт, като например метро, трамвай или, ако държавите членки вземат такова решение, трамвай-влак;“; [Изм. 18]

а) буква в) се заменя със следния текст:

„в) „компетентен местен орган“ означава всеки компетентен орган, чийто географски район на компетентност няма национален обхват и който е компетентен по въпросите на транспорта в, *наред с другото*, определена градска агломерация ~~или~~ и/или селски район или регион, включително на трансгранично равнище;“; [Изм. 19]

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽²⁾ Регламент на Съвета (ЕС) № .../... за изменение на Регламент (ЕО) № 994/98 от 7 май 1998 г. по прилагането на членове 92 и 93 от Договора за създаване на Европейската общност към някои категории хоризонтална държавна помощ и на Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт, СОМ(2012)0730, 5.12.2012 г.

⁽³⁾ **Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 243).**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

б) в буква д) се добавя следната алинея:

„В обхвата на задълженията за обществена услуга не се включват обществени услуги за превоз, които не са необходими, **наред с другото**, за постигане на ползите, осигурявани от мрежите **в икономическо, техническо или географско отношение** на местно, регионално или поднационално равнище. **Тези ползи, осигурявани от прежите, възникват посредством интегрирането на услугите за превоз, което прави обществения транспорт по-привлекателен за пътниците и по-ефективен за съответния сектор. Ползите, осигурявани от прежите, могат да бъдат постигнати както от услугите, които постигат икономическо равновесие, така и от такива, които не го правят, както и на различни равнища, като например на географско, на ниво разписание на влаковете или на ниво тарифи.**“ [Изм. 20]

2. Въмъква се следният член:

„Член 2а

Планове за **мултимодален и устойчив** обществен транспорт и задължения за обществена услуга [Изм. 21]

1. Компетентните органи изготвят и редовно актуализират планове за обществен транспорт, обхващащи всички съответни видове транспорт за територията, за която са компетентни. В тези планове се определят целите на политиката в областта на обществения транспорт и начините за постигането им, като се разглеждат всички видове транспорт на територията, за която тези органи са компетентни. ~~Плановите следва да, с което се насърчава социално и териториално сближаване. Възможно е тези планове да се състоят от информация относно~~ **плановите за обществения транспорт, които вече съществуват в публичното пространство. Съществуващите вече превози между области се вземат под внимание. Тези планове** включват най-малкото: [Изм. 22]

а) структурата на мрежата или маршрутите;

б) основните изисквания към обществения транспорт, ~~като например~~ **включително, наред с другото**, достъпност; ~~териториална свързаност, сигурност,~~ **за хората с увреждания, и** модални и интермодални връзки в основни свързващи центрове; ~~характеристики на предлагания превоз, като например време и честота на услугите и минимална степен на използване на капацитета;~~ [Изм. 23]

ба) за обществения пътнически железопътен превоз критериите за ефективност, включително, наред с другото, дял на този вид транспорт от общия, точност, ефективност на разходите, честота на услугата, удовлетвореност на клиентите и качеството на подвижния състав; [Изм. 24]

в) стандарти за качество **и безопасност, както и аспекти**, свързани с ~~въпроси като оборудване на гарите и контрола по отношение~~ на подвижния състав, ~~точност и надеждност, чистота, обслужване на клиентите и инфраструктурата и услугите, включително~~ информация, обработка на жалби и обезщетяване, контрол на качеството на услугите; [Изм. 25]

г) принципите на ценовата политика, **като например използването на социални тарифи;** [Изм. 26]

д) ~~експлоатационните изисквания, като например превоз на велосипеди, управление на движението, план за действие в извънредни ситуации в случай на смущения в предоставяните услуги~~ **приложимите правила относно правата на пътниците, социалните условия и условията за заетост, опазването на околната среда и определянето на екологични цели.** [Изм. 27]

При изготвянето на плановите за обществен транспорт компетентните органи отчитат по-специално приложимите правила за правата на пътниците, социалната защита и защитата на заетостта и околната среда. [Изм. 28]

Компетентните органи приемат плановите за обществен транспорт след консултация със съответните заинтересовани страни, след което ги публикуват. За целите на настоящия регламент сред заинтересованите страни, чието становище трябва да бъде взето предвид, **пристват** **които включват** най-малкото превозвачи, управители на инфраструктура, ако това е целесъобразно, и представителни организации на пътниците и на работниците, **след което публикуват тези планове.** [Изм. 29]

2. Въвеждането на задължения за обществена услуга и възлагането на обществени поръчки за услуги следват приложимите планове за обществен транспорт.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Спецификациите на задълженията за предоставяне на обществена услуга за обществен пътнически транспорт и обхвата на тяхното прилагане се определят, както следва:

- a) в съответствие с член 2, буква д);
- б) те трябва да бъдат подходящи за постигане на целите на плана за обществен транспорт, **т.е. да определят процедурата по възлагане по отношение на желаните стандарти за качество и подходящите средства за това, за да се постигнат целите на плана за обществения транспорт;** [Изм. 30]
- в) те трябва да бъдат пропорционални ~~и да не надхвърлят необходимото~~ за постигането на целите на ~~плана~~ **плановете** за обществен транспорт **и, по отношение на пътническия железопътен превоз, да вземат предвид Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*)** [Изм. 31]

Оценката на целесъобразността, посочена в буква б), следва да взема предвид дали намесата на публични субекти в предоставянето на пътнически превози е подходящо средство за постигане на целите на ~~плана~~ **плановете** за обществен транспорт. [Изм. 32]

~~За обществения пътнически железопътен превоз оценката на необходимостта и пропорционалността, посочена в буква в), трябва да взема предвид транспортните услуги, предоставяни по член 10, параграф 2 от Директива № 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година за създаване на единно европейско железопътно пространство (преработена) ⁽¹⁾ и да отчита цялата информация, предоставена на управителите на инфраструктура и регулаторните органи съгласно член 38, параграф 4, първо изречение от посочената директива. [Изм. 33]~~

4. Спецификациите на задълженията за предоставяне на обществени услуги и съответната компенсация за нетния финансов ефект от задълженията за предоставяне на обществена услуга позволяват постигане на целите на плана за обществен транспорт по ~~най-ефективен~~ икономически **ефективен** начин **и осигуряване на** финансова подкрепа в дългосрочен план за предоставянето на услуги по обществен пътнически транспорт ~~в съответствие с изискванията, установени в плана за обществен транспорт.~~ [Изм. 34]

5. При изготвянето на спецификациите за задълженията за обществена услуга компетентният орган изготвя съответния проект и определя техния обхват, основните етапи на оценка на съответствието им с изискванията по параграфи 2, 3 и 4 и резултатите от оценката.

Компетентният орган се консултира ~~по подходящ начин~~ със съответните заинтересовани страни, сред които присъстват ~~най-малкото~~ превозвачи, управители на инфраструктура, ако това е целесъобразно, и представителни организации на пътниците и на работниците, относно тези спецификации и взема предвид техните становища. [Изм. 35]

6. Относно обществения пътнически железопътен превоз:

- a) съответствието на оценката и процедурата, предвидени в настоящия член, се осигуряват от регулаторния орган, посочен в член 55 от Директива 2012/34/ЕС, ~~включително по негова собствена инициатива.~~ **по искане на съответната заинтересована страна;** [Изм. 36]
- б) ~~максималният годишен обем на даден договор~~ **минималният брой на договорите** за обществени услуги, изразен във влак километри, е по високата стойност от следните две: 10 милиона влак километра или една трета от общия обем национални обществени пътнически железопътни превози, предоставяни по договори за обществени услуги. **в железопътния транспорт в дадена държава членка е:**

— **един, в случай на обем на националния пазар на пътнически железопътни превози, предоставяни по договори за обществени услуги, до 20 милиона влак-километра;**

— **два, в случай на обем на националния пазар на пътнически железопътни превози, предоставяни по договори за обществени услуги, от над 20 милиона влак-километра до 100 милиона влак-километра, при условие че обемът на един договор не надвишава 75 % от общия обем на пазара по договори за обществени услуги;**

— **три, в случай на обем на националния пазар на пътнически железопътни превози, предоставяни по договори за обществени услуги, от над 100 милиона влак-километра до 200 милиона влак-километра, при условие че обемът на един договор не надвишава 75 % от общия обем на пазара по договори за обществени услуги;**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

— *четири, в случай на обем на националния пазар на пътнически железопътни превози, предоставяни по договори за обществени услуги, от над 200 милиона влак-километра, при условие че обемът на един договор не надвишава 65 % от общия обем на пазара по договори за обществени услуги; [Изм. 69]*

ба) *компетентният орган определя маршрутите, които ще се възлагат чрез договори за обществени услуги в съответствие с Директива 2012/34/ЕС. [Изм. 38]*

⁽¹⁾ ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32.

(*) Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).“.

3. Член 4 се изменя, както следва:

а) В параграф 1 буква а) се заменя със следното:

„а) определят се ясно задълженията за обществени услуги, посочени в член 2, буква д) и член 2а, които доставчикът на обществени услуги трябва да изпълнява, и съответните географски райони **транспортни трези, като се изисква и операторите да предоставят на компетентния орган всяка информация, която е от значение за възлагането на обществени поръчки за услуги, като същевременно се спазва търговската тайна;**“; [Изм. 39]

б) Последното изречение в параграф 1, буква б) се заменя със следното:

„При обществени поръчки за услуги, които не са възложени в съответствие с член 5, параграф 3, тези параметри се определят така, че **компенсацията** да не е възможно изплащаната компенсация да надвиши **надвишава, нито да е по-малка от** сумата, необходима за покриване на нетния финансов ефект върху извършените разходи и реализираните приходи при изпълнение на задълженията за обществени услуги, като се отчитат приходите от тази дейност, които остават в оператора, и разумната печалба;“; [Изм. 40]

ба) **Параграф 5 се заменя със следното:**

„5. **Без да се засяга действието на националното право и на правото на Съюза, включително на представителни колективни споразумения между социални партньори, компетентните органи изискват от избрания оператор на обществени услуги да предостави на персонала условия на труд въз основа на обвързващи национални, регионални или местни социални стандарти и/или да прилага задължителното прехвърляне на персонал в случай на промяна на оператор. При подобно прехвърляне персоналет, нает по-рано от предишния оператор за извършване на услугите, получава същите права, с които би се ползвал в случай на прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23/ЕО. Когато компетентните органи изискват операторите на обществени услуги да спазват определени социални стандарти, тържните документи и обществените поръчки за услуги изброяват засегнатия персонал и прозрачно дават подробности за договорните му права и условията, при които наетите лица се смятат за свързани с услугите.**“; [Изм. 41]

в) Параграф 6 се заменя със следното:

„6. **Когато** В съответствие с националното право компетентните органи **изискват от определят обвързващи норми за качество и социални норми, както и подходящи социални критерии и критерии за качество, включително задължението на** операторите на обществени услуги да спазват определени норми за качество и социални норми или да въведат норми за качество или социални критерии, тези норми и критерии се включват **приложимите представителни колективни договори и да осигуряват достойни условия на труд и заетост, като ги включват или се позовават на тях** в тържната документация и в договорите за обществени услуги, **независимо от вида на процедурата по възлагане.**“; [Изм. 42]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

г) Добавя се следният параграф:

„8. Компетентните органи предоставят на всички заинтересовани страни съответната информация за изготвянето на оферта в рамките на конкурентна тръжна процедура, **като спазват търговската тайна**. Това включва информацията относно потребителското търсене, цените, разходите и приходите, свързани с обществения пътнически транспорт — обект на тръжната процедура, и подробности относно спецификациите на инфраструктурата, свързани с експлоатацията на изискваните возила или подвижен състав, за да се позволи изготвянето на адекватни бизнес планове. Управителите на железопътна инфраструктура подпомагат компетентните органи, като им предоставят нужните спецификации на инфраструктурата. При неспазване на изложените по-горе разпоредби се осигурява възможността за преразглеждане на съответните решения, предвидена в член 5, параграф 7.“. [Изм. 43]

4. Член 5 се изменя, както следва:

-а) **Добавя се следният параграф:**

„1а. Всеки компетентен орган, независимо дали е индивидуален орган или представлява група от органи, включително такива от повече от една държава членка, има право да възлага обществени поръчки за услуги в съответствие с правилата, изложени в настоящия регламент.“; [Изм. 44]

-аа) **Създават се следните параграфи:**

„3а. До края на преходния период, посочен в член 8, параграф 2, държавите членки и — ако го позволява националното законодателство — компетентните органи могат да изключат от конкурентните тръжни процедури за възлагане на обществени поръчки за услуги за железопътен превоз, организирани от компетентните органи на тяхна територия съгласно параграф 3 от настоящия член, всяко железопътно предприятие или всеки оператор или всяка друга дъщерна структура, пряко или косвено контролирани от железопътно предприятие или от негово холдингово дружество, ако упражняващото контрол железопътно предприятие или упражняващото контрол холдингово дружество или техните дъщерни предприятия:

- а) са лицензирани и извършват вътрешни железопътни услуги в държава членка, в която компетентните органи нямат право да възлагат обществени поръчки за услуги чрез конкурентни тръжни процедури, както и
- б) са се ползвали от пряко възложените обществени поръчки за услуги за железопътен превоз, чийто дял по отношение на стойността е по-висок от 50 % от общата стойност на всички обществени поръчки за услуги за железопътен превоз, възложени на това железопътно предприятие или холдингово дружество, или на техните дъщерни предприятия.

За целите на настоящия параграф „контрол“ означава права, договори или други средства, които, самостоятелно или в комбинация и с оглед на фактически или правни обстоятелства, дават възможност за упражняване на решаващо влияние върху дадено предприятие, по-специално чрез:

- а) собственост или право на ползване на всички или на част от активите на дадено предприятие;
- б) права или договори, които дават правото за упражняване на решаващо влияние върху състава, гласуването или решенията на социалните органи на това предприятие.

3б. Държавите членки и — ако го позволява националното законодателство — компетентните органи могат да изключат от конкурентните тръжни процедури всеки оператор или всяко предприятие, който или което се контролира пряко или косвено от юридическо или физическо лице или лица, регистрирани в трета държава или трети държави, освен ако тази държава или тези държави са предприели мерки, които позволяват обществени поръчки за услуги да се възлагат чрез конкурентна тръжна процедура на железопътни предприятия, лицензирани в държава членка.“; [Изм. 68]

а) Параграф 4 се заменя със следното:

„4. Ако националното право не забранява това, компетентните органи могат да решат да възложат пряко обществени поръчки за услуги:

- а) когато средната им годишна стойност възлиза на: по-малко от 1 000 000 EUR или по-малко от 5 000 000 EUR в случай на обществена поръчка, включваща услуги за обществен железопътен превоз, или

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- б) когато се отнасят до предоставянето на годишна основа на ~~по-малко от 300 000 километра~~ обществени услуги за пътнически превоз ~~по-малко от 150 000~~ **по-малко от 300 000 километра на превозно средство** или по-малко от ~~500 000~~ **500 000 километра на превозно средство** в случай на обществена поръчка, включваща железопътен обществен транспорт. [Изм. 47]
- ба) *когато техническите спецификации на изолирани железопътни системи в областта на обществения пътнически железопътен превоз се различават значително от ТСОС на основната железопътна мрежа на съответната държава членка, с която те не са свързани.* [Изм. 75]

Когато обществена поръчка за услуги се възлага пряко на малко или средно предприятие, работещо с не повече от 23 пътни превозни средства, тези прагове могат да се увеличат или до средна годишна стойност, оценявана на по-малко от 2 000 000 EUR, или до предоставяне на обществени услуги за пътнически превоз, възлизащи на по-малко от 600 000 километра **на превозно средство** годишно.“; [Изм. 48]

аа) **Параграф 5 се заменя със следното:**

„5. В случай на прекъсване на услугите или на непосредствен риск от такова прекъсване компетентният орган може да предприеме спешна мярка. Спешната ситуация може да е свързана и с невъзможността на компетентния орган да започне своевременно тръжна процедура за възлагане на обществена поръчка за услуги и/или да възложи своевременно тази поръчка на даден оператор. Тази спешна мярка е във вид на пряко възлагане или формално съгласие за удължаване на обществена поръчка за услуги, или във вид на изискване за изпълнение на някои задължения за обществени услуги. Операторът на обществени услуги има право да обжалва решението за налагане на предоставянето на някои обществени услуги. Възлагането или удължаването на обществена поръчка за услуги чрез спешна мярка, или налагането на такава поръчка, не надвишават две години.“; [Изм. 63]

б) Параграф 6 се заменя със следното:

„6. Компетентните В съответствие с Директива 2012/34/ЕС и освен ако националното право не го забранява, тези компетентни органи, които са отговорни за установяването на плановете за обществен транспорт съгласно посоченото в член 2а, могат да решат, с цел засилване на конкуренцията между железопътните предприятия, поръчките за обществен пътнически железопътен транспорт, обхващащи части от една и съща мрежа или съвкупност от маршрути, да се възлагат на различни железопътни предприятия. За тази цел компетентните органи могат да решат преди началото на тръжната процедура да ограничат броя на поръчките, които ще бъдат възложени на едно и също железопътно предприятие: да пристъпят към прякото възлагане на обществени поръчки за услуги, отнасящи се до обществени услуги за железопътен превоз на пътници, при спазване на следните условия:

а) **планът за обществен транспорт съдържа изисквания, приложими за целия срок на договора по отношение на следното:**

- развитие на пътническия поток,
- точност на услугите,
- ефективност на разходите по отношение на производителност на капитала,
- честота на експлоатацията на влаковете,
- удовлетвореност на клиентите,
- качество на подвижния състав.

б) **компетентният орган публикува не по-късно от 18 месеца преди началото на договора по какъвто начин изискванията, посочени в буква а) от настоящия параграф, трябва да се бъдат спазени чрез пряко възлагане на обществена поръчка за услуги и редовно оценява спазването на тези изисквания в годишния доклад, посочен в член 7, параграф 1. Ако бъде подадена жалба от страна на заинтересован железопътен оператор или от заинтересовано железопътно предприятие относно прякото възлагане на поръчката, регулаторният орган оценява причините, посочени от компетентния орган, и взема решение не по-късно от два месеца след като жалбата е била предявена. Регулаторният орган може да действа и по собствена инициатива.**

в) **регулаторният орган оценява не по-късно от 24 месеца преди края на текущата поръчка дали изискванията, посочени в буква а) от настоящия параграф, и оценени в съответствие с член 7, параграф 1, са били спазени. Компетентният орган предоставя на регулаторния орган всички данни, необходими за неговата оценка.**

Ако регулаторният орган стигне до заключението, че изискванията, определени в буква а) от настоящия параграф, не са спазени, той незабавно задължава компетентния орган да възложи всички нови обществени поръчки за услуги в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Решението на независимия регулаторен орган има задължителна сила и е незабавно приложимо.

Чрез дерогация от член 4, параграф 3 срокът на такива поръчки не може да надвишава девет години.

Комисията приема делегирани актове като описва подробно изискванията, посочени в буква а) от настоящия параграф. [Изм. 50]

5. Вмъква се следният член:

„Член 5а

Подвижен състав

1. В съответствие с правилата за държавните помощи ~~държавите членки~~ **компетентните органи** вземат необходимите мерки за осигуряване на ~~ефективен и недискриминационен~~ **ефективни и недискриминационни условия за** достъп до подходящ подвижен състав за обществени услуги за пътнически железопътен превоз за оператори, които желаят да предоставят обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт по договор за обществени услуги. [Изм. 51]

2. Когато на съответния пазар не съществуват лизингови дружества за подвижен състав, които да отдават под наем посочения в параграф 1 подвижен състав при недискриминационни и икономически изгодни условия на всички оператори, предоставящи услуги по обществен железопътен пътнически транспорт, държавите членки гарантират, че рискът във връзка с остатъчната стойност на подвижния състав се поема от компетентния орган в съответствие с правилата за държавните помощи, когато операторите, които възнамеряват и могат да участват в тръжни процедури за възлагане на обществени поръчки за услуги, поискат това, за да могат да участват в тръжни процедури.

Компетентният орган може да изпълни изискването в първата алинея по ~~един от следните начини~~ **различни начини, позволяващи икономии от мащаба, като например:** [Изм. 52]

- а) като ~~придобие~~ **придобие на пазарни цени** подвижния състав, използван за изпълнението на договора за обществена услуга, с цел предоставянето му на избрания оператор на обществена услуга по пазарни цени или като част от договора за обществена услуга съгласно член 4, параграф 1, буква б), член 6 и, ако е приложимо, съгласно приложението, [Изм. 53]
 - б) като предостави гаранция за финансирането на подвижния състав, използван за изпълнението на договора за обществена услуга, при пазарна цена или като част от договора за обществена услуга съгласно член 4, параграф 1, буква б), член 6 и, ако е приложимо, съгласно приложението. Такава гаранция може да обхваща риска във връзка с остатъчната стойност, като се спазват съответните правила за държавните помощи, когато такива са приложими,
 - в) като се ангажира в договора за обществени услуги да закупи подвижния състав след изтичането на договора на пазарна цена,
- ва) чрез сътрудничество със съседните местни органи с цел да се разполага с по-значително количество подвижен състав;** [Изм. 54]

3. В случаите, посочени в **параграф 2, втора алинея**, букви б) и в), компетентният орган има право да изиска от оператора на обществена услуга да прехвърли подвижния състав след изтичането на договора за обществена услуга на оператора, на когото е възложена новата поръчка. Компетентният орган може да задължи новия оператор на обществената услуга да закупи подвижния състав. Прехвърлянето се извършва по пазарни цени. [Изм. 55]

~~3 4~~ . Ако подвижният състав се прехвърля на нов оператор на обществена услуга, компетентният орган предоставя в тръжната документация подробна информация за разходите за поддръжка на подвижния състав и за неговото техническо състояние.“ [Изм. 56]

4. До [18 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент] Комисията ще приеме мерки, определящи подробностите относно процедурата, която да бъде следвана за прилагането на параграфи 2 и 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 9а, параграф 2.“ [Изм. 57 и 82]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

6. В член 6 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Всяка компенсация, свързана с общо правило или обществена поръчка за услуги, се подчинява на разпоредбите на член 4, независимо от начина, по който е възложена поръчката. Всички компенсации, от какъвто и да е характер, във връзка с обществена поръчка за услуги, която не е възложена съгласно член 5, параграф 3, или във връзка с общо правило, се подчиняват също на разпоредбите в приложението.“.

7. Член 7 се изменя, както следва:

а) Параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всеки компетентен орган оповестява веднъж годишно подробен доклад относно задълженията за предоставяне на обществени услуги, за които отговаря, началната дата и срока на договорите за обществени услуги, избраните оператори на обществени услуги и компенсационните плащания и изключителните права, предоставени на тези оператори чрез възстановяване на разходите. **В доклада се оценява работата от гледна точка на съответствието и се посочват всички показатели за транспортните услуги, включително точността, надеждността, чистотата, удовлетвореността на ползвателите, измерена чрез проучвания на общественото мнение, както и минималната степен на използване на капацитета.** Докладът прави разграничение между автобусен транспорт и железопътен транспорт, позволява да бъдат контролирани и оценени работата, качеството и финансирането на мрежата за обществен транспорт и ако е необходимо, предоставя информация относно естеството и обема на всички предоставени изключителни права. Държавите членки улесняват централния достъп до тези доклади, например посредством публикуването им на обща интернет страница. **Комисията изготвя обобщение на тези доклади и го представя на Европейския парламент и на Съвета на всички работни езици.**“; [Изм. 58]

б) В параграф 2 се добавя следната буква:

„г) предвидената начална дата и срок на договора за обществени услуги.“.

8. Член 8 се изменя, както следва:

а) В параграф 2 първата алинея се заменя със следния текст:

„2. Без да се засяга параграф 3, възлагането на обществени поръчки за услуги ~~е изключение на които засягат автомобилния транспорт и~~ други видове релсов транспорт като метрополитен ~~или~~ трамваен транспорт ~~или системи трамвай-влак~~, се подчинява на разпоредбите на член 5, параграф 3 от 3 декември 2019 г. ~~Най-късно до 3 декември 2019 г. всички на разпоредбите на член 5. Възлагането на~~ договори за обществени услуги за ~~другите видове релсов или автомобилен, които се отнасят до обществен пътнически железопътен превоз, се подчинява от 3 декември 2022 г. на разпоредбите на член 5. До 3 декември 2022 г. на компетентните органи, отговорни за изготвянето на плановете за обществен транспорт трябва да са били възложени, посочени в член 2а, се предоставят всички необходими правомощия за възлагане на обществени поръчки за услуги в~~ в съответствие с член 5, параграф 3. По време на преходния период ~~до 3 декември 2019 г. преходните периоди~~ държавите членки приемат мерки за постепенното изпълнение на разпоредбите на член 5, параграф 3 с цел избягване на сериозни структурни проблеми, свързани по-специално с транспортния капацитет.“; [Изм. 59]

аа) В параграф 2 се добавя следната алинея:

„До шест месеца след изтичане на първата половина от преходните периоди държавите членки предоставят на Комисията доклад за осъществения напредък, като подчертават постепенното възлагане на обществени поръчки за услуги в съответствие с член 5. Въз основа на докладите за осъществения напредък на държавите членки Комисията може да предложи подходящи мерки, насочени към държавите членки.“; [Изм. 60]

б) Въмква се следният параграф:

„2а . **Срокът на** договорите за обществени услуги за обществен пътнически железопътен превоз, които ~~са не се подчиняват на разпоредбите на член 5,~~ сключени пряко между 1 януари 2013 г. и 2 декември 2019 г., могат да останат в сила до изтичането на срока им. Те в никакъв случай обаче не могат да останат в сила след 31 декември 2022 г. преди 3 декември 2022 г., изтича във всеки случай най-късно на ... (*).“; [Изм. 61]

(*) 10 години след влизането в сила на настоящия регламент (т.е. от акта за изменение — 2013/0028(COD)).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

в) В параграф 3, втора алинея последното изречение се заменя със следното:

„Договорите, посочени в буква г), могат да останат в сила до изтичането на срока им, при условие че имат ограничен срок, сходен със сроковете, посочени в член 4.“

9. Създава се следният член:

„Член 9а

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от Комитета за единното европейско железопътно пространство, създаден по силата на член 62 от Директива 2012/34/ЕС. Той е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (*).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(*) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*. Той е достъпен в консолидиран вид заедно с Регламент (ЕО) № 1370/2007, който той изменя, в срок до три месеца от публикуването му. [Изм. 62]

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в ...,

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0149

Оперативна съвместимост на железопътната система ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Европейския съюз (преработена версия) (COM(2013)0030 — C7-0027/2013 — 2013/0015(COD))

(Обикновена законодателна процедура — преработка)

(2017/C 285/54)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2013)0030),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и членове 91, параграф 1, 170 и 171 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0027/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид мотивираните становища, изпратени от Сейма на Република Литва и Риксдага на Кралство Швеция в рамките на Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност, в които се заявява, че проектът на законодателен акт не съответства на принципа на субсидиарност,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 11 юли 2013 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид становището на Комитета на регионите от 7 октомври 2013 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид Междуйнституционалното споразумение от 28 ноември 2001 г. относно по-структурирано използване на техниката за преработване на нормативни актове ⁽³⁾,
 - като взе предвид писмото на комисията по правни въпроси от 16 декември 2013 г. до комисията по транспорт и туризъм съгласно член 87, параграф 3 от своя правилник,
 - като взе предвид членове 87 и 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по транспорт и туризъм и становището на комисията по регионално развитие (A7-0033/2014),
- A. като има предвид, че съгласно становището на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията въпросното предложение не съдържа никакви изменения по същество освен тези, които са идентифицирани като такива в предложението, и че по отношение на кодификацията на непроменените разпоредби на предишните актове с въпросните изменения предложението се свежда до обикновена кодификация на съществуващите актове, без промяна по същество;
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене, като взема предвид препоръките на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията;
 2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

⁽³⁾ ОВ С 77, 28.3.2002 г., стр. 1.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TC1-COD(2013)0015

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Европейския съюз (преработен текст)

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91, параграф 1 и членове 170 и 171 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ беше съществено изменена няколко пъти. Поради допълнителни изменения и с оглед постигане на яснота посочената директива следва да бъде преработена.
- (2) За да могат гражданите на Съюза, икономическите оператори и регионалните и местните органи да извлекат максимална полза от предимствата, произтичащи от създаването на пространство без вътрешни граници, **и за постигане на целта за териториално сближаване**, е подходящо, по-специално, да се подобрят вътрешната свързаност и оперативната съвместимост на националните железопътни мрежи, както и достъпът до тях, **в т.ч. и за пътници с увреждания**, чрез прилагането на всякакви мерки, които биха могли да се окажат необходими в областта на техническата стандартизация. [Изм. 1]
- (3) Усилията за постигане на оперативна съвместимост в рамките на железопътната система на Съюза следва да доведат до определяне на максималното ниво на техническа хармонизация и да създадат условия за улесняването, подобряването и развиването на услугите на ~~международния железопътен~~ **железопътния** транспорт в Съюза и с трети страни, както и да допринесат за постепенното изграждане на вътрешния пазар за оборудване и услуги за изграждане, подновяване, модернизирание и експлоатация на железопътната система в рамките на Съюза. [Изм. 2]
- (4) Експлоатацията на влакове с търговски цели по железопътната мрежа изисква по-специално отлична съвместимост между характеристиките на инфраструктурата и тези на возилата, както и ефективна взаимосвързаност между информационните и комуникационните системи **и системите за издаване на билети** на различните управители на инфраструктурата и на железопътните предприятия. Показателите, безопасността, качеството на услугите и разходите зависят от тази съвместимост и взаимосвързаност, от които зависи по-специално и оперативната съвместимост на железопътната система. [Изм. 3]
- (5) Нормативната уредба за железопътния транспорт трябва ясно да определя отговорностите за осигуряване спазването на правилата за безопасност, опазване на здравето, **социална защита** и защита на потребителите, които се прилагат общо по отношение на железопътните мрежи. [Изм. 4]
- (6) Съществуват големи различия между националните норми, вътрешните правила и техническите спецификации, приложими за железопътните системи, подсистеми и елементи, доколкото те съдържат техники, които са специфични за националната промишленост и предписват различни размери и устройства, както и специални характеристики. Тази ситуация не позволява на влаковете да се движат безпрепятствено в целия Съюз, **нито да се реализират ползите от стандартизацията и икономията от мащаба в рамките на единния пазар**. [Изм. 5]

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г.

⁽⁴⁾ Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността (ОВ L 191, 18.7.2008 г., стр. 1).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (7) С течение на времето тази ситуация е създавала много тесни връзки между националните железопътни индустрии и националните железници, което е във вреда на истинското отваряне на пазарите, за да стане възможно навлизането на нови участници. Тези индустрии се нуждаят от открит конкурентен европейски пазар, за да повишат конкурентоспособността си в световен мащаб.
- (8) Поради това е целесъобразно да се определят съществените изисквания, свързани с оперативната съвместимост за целия Съюз, които следва да са валидни за железопътната ѝ система.
- (9) Разработването на технически спецификации за оперативна съвместимост (ТСОС) показва необходимостта от изясняване на отношенията между съществените изисквания и ТСОС, от една страна, и европейските стандарти и другите документи с нормативен характер, от друга. По-специално следва да се направи ясно разграничение между стандартите или частите от стандарти, които следва да бъдат направени задължителни, за да се постигнат целите на настоящата директива, и „хармонизираните“ стандарти, които бяха разработени в съответствие с Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. Когато това е строго необходимо, ТСОС могат да правят изрични препратки към европейски стандарти или спецификации, които стават задължителни от момента, в който ТСОС е приложима.
- (10) С цел действително да се увеличи конкурентоспособността на железопътния сектор в Съюза, без да се нарушава конкуренцията между ключовите участници в железопътната система, ТСОС следва да бъдат изготвени, като се спазват принципите на отвореност, консенсус и прозрачност, съгласно определението им в приложение II към Регламент (ЕС) № 1025/2012.
- (11) Качеството на железопътните услуги в Съюза зависи, между другото, от отличната съвместимост на характеристиките на мрежата в най-широк смисъл, включително неподвижните части на всички съответни подсистеми и тези на возилата, заедно с всички бордови елементи на всички съответни подсистеми. Показателите, безопасността, качеството на услугите и разходите зависят от тази съвместимост.
- (12) ТСОС определя всички условия, на които следва да съответства един съставен елемент на оперативната съвместимост, както и процедурите, които трябва да се следват при оценяването на съответствието. В допълнение е необходимо да се уточни, че всеки съставен елемент следва да премине през процедурата за оценяване на съответствието и на годността за посочената в ТСОС употреба и да има съответния сертификат.
- (13) При разработването на нови ТСОС целта следва винаги да бъде да се гарантира съвместимост със съществуващата система. Това ще помогне за насърчаване на конкурентоспособността на железопътния транспорт и ще предотврати ненужни допълнителни разходи чрез изискването за модернизиране или подновяване на съществуващите разрешени подсистеми с оглед осигуряване на съвместимост със съществуващите системи. При такива изключителни случаи, когато няма да бъде възможно да се гарантира съвместимостта, ТСОС могат да установят рамката, необходима за преценка дали на съществуващата подсистема е необходимо ново решение или разрешение за въвеждане в експлоатация, както и съответните срокове.
- (14) От съображения за безопасност е необходимо да се определя идентификационен код на всяко возило, пуснато в експлоатация. Возилото следва тогава да се вписва в национален регистър на возилата. Регистрите следва да са отворени за извършване на справки от всички държави членки и от някои икономически субекти в рамките на Съюза. Националните регистри на возилата следва да са съвместими по отношение формата на данните. Поради това те следва да бъдат обхванати от общи оперативни и технически спецификации.
- (15) Ако някои технически аспекти, съответстващи на съществените изисквания, не могат да бъдат категорично обхванати в дадена ТСОС, тези аспекти, които все още е необходимо да бъдат третираны, се определят в приложение към ТСОС като „отворени въпроси“. По отношение на тези отворени въпроси до завършването на ТСОС се прилагат националните правила.
- (16) Следва да се определи процедурата, която да се следва в случай на съществени изисквания, приложими по отношение на подсистема, които все още не са обхванати от съответната ТСОС. В такива случаи органите, които отговарят за процедурите по оценяване и проверка на съответствието, са нотифицираните организации, посочени в член 17 от Директива 2008/57/ЕО.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно европейската стандартизация, за изменение на директиви 89/686/ЕИО и 93/15/ЕИО на Съвета и директиви 94/9/ЕО, 94/25/ЕО, 95/16/ЕО, 97/23/ЕО, 98/34/ЕО, 2004/22/ЕО, 2007/23/ЕО, 2009/23/ЕО и 2009/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Решение 87/95/ЕИО на Съвета и Решение 1673/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 12).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (17) Директива 2008/57/ЕО се прилага за цялата железопътна система в рамките на Съюза, а обхватът на ТСОС се разширява, за да включва също така возилата и мрежите, които не са част от трансевропейската железопътна система. Следователно приложение I следва да бъде опростено, като се премахнат конкретните препратки към трансевропейската железопътна система.
- (18) Функционалните и технически спецификации, на които трябва да отговарят подсистемите и техните интерфейси, могат да варират според употребата на подсистемите, например според категориите железопътни линии и возила.
- (19) С цел да се гарантира постепенното въвеждане на железопътна оперативна съвместимост в целия Съюз и постепенно да се намали разнообразието от заварени системи, ТСОС трябва да посочват разпоредбите, приложими в случай на подновяване или модернизиране на съществуващите системи, и могат да посочват крайните срокове за постигане на целевата система.
- (20) Предвид постепенния подход при отстраняването на препятствията пред оперативната съвместимост на железопътната система и времето, което следователно е необходимо за приемане на ТСОС, следва да се предприемат мерки за избягване на ситуация, при която държавите членки приемат нови национални правила или предприемат проекти, които увеличават хетерогенността на съществуващата система.
- (21) С цел да се премахнат пречките пред оперативната съвместимост и като следствие от разширяването на обхвата на ТСОС до железопътната система на целия Съюз обемът на националните правила трябва постепенно да бъде намален. Националните правила следва да бъдат разграничавани между правилата, прилагани изрично за националните изисквания, и правилата, необходими за обхващане на „отворените въпроси“ в ТСОС. Вторият вид правила следва постепенно да бъдат премахнати в резултат на затварянето на „отворените въпроси“ в ТСОС.
- (22) Възприемането на постепенния подход осигурява необходимото във връзка с целта за постигане на оперативна съвместимост на железопътната система, която се характеризира със стара национална инфраструктура и стари возила, нуждаещи се от големи инвестиции за адаптиране или подновяване, като специално внимание следва да се обърне да не се поставя железопътният сектор в икономически неизгодно положение спрямо другите видове транспорт.
- (23) Предвид обхвата и сложността на железопътната система се оказва необходимо, от практически съображения, тя да бъде разделена на следните подсистеми: инфраструктура, контрол, управление и сигнализация по железопътната линия, контрол, управление и сигнализация на борда на влака, енергия, подвижен състав, експлоатация и управление на движението, поддръжка и телематични приложения за пътнически услуги и за услуги, свързани с товарния превоз. За всяка една от тези подсистеми трябва да се уточнят съществените изисквания и да се определят техническите спецификации, и по-специално по отношение на съставните елементи и интерфейсите, с оглед постигане на тези съществени изисквания. Същата система се разделя на стационарни и мобилни елементи: обхващащи, от една страна, мрежата, съставена от линиите, гарите, терминалите и всички видове стационарно оборудване, нужно за гарантиране на безопасно и непрекъснато функциониране на системата, а от друга страна — всички возила, движещи се по мрежата. Следователно за целите на настоящата директива возилото се състои от една подсистема („подвижен състав“) и, когато е приложимо, от други подсистеми (основно подсистемата „контрол, управление и сигнализация на борда на влака“). **Въпреки че системата е разделена на няколко части, Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз („Агенцията“) следва да поддържа общ поглед над системата, за да се гарантират сигурността и оперативната съвместимост.** [Изм. 6]
- (24) Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания, по която Съюзът е страна, определя достъпността като един от основните принципи и изисква държавите — страни по Конвенцията, да предприемат подходящи мерки, за да осигурят на хората с увреждания достъп наравно с останалите, включително чрез разработване, обнародване и наблюдение на прилагането на минималните стандарти и указания за достъпност. Следователно достъпността **за лица с увреждания и лица с ограничена подвижност** е важно изискване за оперативната съвместимост на железопътната система, **в съответствие със законодателството на Съюза относно пътниците с ограничена подвижност.** [Изм. 7]
- (25) Прилагането на разпоредбите за оперативна съвместимост на железопътната система не следва да създава неоправдани бариери по отношение на разходите и ползите пред запазването на съществуващите железопътни мрежи на отделните държави членки, а следва да се стреми да запази целта за оперативна съвместимост.
- (26) ТСОС имат също така влияние върху условията за използване на железопътния транспорт от потребителите и поради това е необходимо да се проведат консултации с потребителите относно аспектите, които ги засягат, **в това число с организации на лица с увреждания.** [Изм. 8]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (27) На всяка заинтересована държава членка следва да се позволи да не прилага някои ТСОС в ограничен брой надлежно обосновани ситуации. Тези ситуации и процедурите, които ще бъдат спазвани в случай на неприлагане на ТСОС, следва да бъдат ясно определени
- (28) Създаването на ТСОС и прилагането им в железопътната система не следва да спира технологичните иновации, които следва да са насочени към подобряване на икономическите резултати.
- (29) За да се спазят съответните разпоредби относно процедурите по възлагане на поръчки в железопътния сектор, и по-специално Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, възложителите следва да включат технически спецификации в основните документи или в условията по всеки договор. За тази цел е необходимо да се създаде набор от правила, свързани с европейските спецификации, които да служат като референции за тези технически спецификации.
- (30) В интерес на Съюза би било съществуването на една международна система за стандартизация, способна да създава стандарти, използвани понастоящем в международната търговия и отговарящи на изискванията на политиката на Съюза. Ето защо европейските организации по стандартизация следва да продължат сътрудничеството си с международните организации по стандартизация.
- (31) Възложителите дефинират останалите изисквания, необходими за попълването на европейските спецификации или други стандарти. Тези спецификации следва да отговарят на съществените изисквания, които са хармонизирани на ниво Съюз и на които железопътната система трябва да отговаря.
- (32) Процедурите за оценяване на съответствието или годността за използването на съставните елементи следва да се основават на използването на модулите, предвидени в Решение 2010/713/ЕС на Комисията ⁽²⁾. Доколкото е възможно и с оглед осигуряване развитие на промишлеността, е целесъобразно да се установят процедури, включващи система за осигуряване на качеството.
- (33) Съответствието на съставните елементи е свързано главно с областта им на ползване с оглед гарантиране на оперативната съвместимост на системата, а не само със свободното им движение на пазара на Съюза. Следва да се оцени доколко са подходящи за ползване най-важните съставни елементи по отношение на безопасността, годността или икономичността за системата. Поради това не е необходимо производителят да поставя маркировка „СЕ“ върху съставни елементи, които са предмет на разпоредбите на настоящата директива. Въз основа на оценката на съответствието и/или годността за употреба, декларацията на производителя за съответствие следва да е достатъчна.
- (34) Производителите обаче са длъжни да поставят маркировка „СЕ“ върху определени елементи, за да удостоверят съответствието им с други разпоредби на Съюза, свързани с тях.
- (35) Когато дадена ТСОС влиза в сила, редица съставни елементи на оперативната съвместимост вече са на пазара. Следва да се предвиди преходен период, за да може тези съставни елементи да бъдат включени в подсистема, дори и да не съответстват стриктно на тази ТСОС.
- (36) Подсистемите, съставляващи железопътната система, следва да бъдат подложени на процедура за проверка. Тази проверка следва да даде възможност на организациите, отговарящи за въвеждането им в експлоатация, да се уверят, че на етапите на проектиране, изграждане и въвеждане в експлоатация, резултатите са в съответствие с действащите правила и технически и експлоатационни разпоредби. Тя следва също да даде възможност на производителите да разчитат на еднакво третиране, независимо от държавата членка.
- (37) След като дадена подсистема бъде пусната в експлоатация, следва да се вземат мерки, за да се гарантира, че тя се експлоатира и поддържа в съответствие със съществените изисквания, свързани с нея. Съгласно Директива .../.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета [Директива относно безопасността на железопътния транспорт] ⁽³⁾ отговорността за спазването на тези изисквания за съответните им подсистеми се поема от управителя на инфраструктурата или от железопътното предприятие.

⁽¹⁾ Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽²⁾ Решение 2010/713/ЕС на Комисията от 9 ноември 2010 г. относно модули за процедурите за оценяване на съответствието, на годността за употреба, както и за проверката на ЕО, които да се използват в техническите спецификации за оперативна съвместимост, приети с Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 319, 4.12.2010 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива .../.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L...).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (38) Процедурата за въвеждане в експлоатация на возила и стационарни съоръжения следва да бъде разяснена, като се вземат предвид отговорностите на управителите на железопътна инфраструктура и железопътните предприятия.
- (39) С цел да се улесни въвеждането в експлоатация на возила и намаляването на административната тежест, следва да се въведе идеята за разрешение за пускане на пазара на возила, което е валидно в целия Съюз, като предварително условие, даващо възможност на железопътните предприятия да въведат возило в експлоатация. Освен това това понятие в по-голяма степен съответства на Решение № 768/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (39a) **На равнището на Съюза трябва да се рационализират и хармонизират процедурите за издаване на разрешение с цел да се създаде единното европейско железопътно пространство, да се намалят разходите и продължителността на процедурите за издаване на разрешение и да се подобри безопасността на железопътния транспорт. Това изисква ясно разпределение на задачите и отговорностите между Агенцията и националните органи по безопасността по време на преходния период.**

Агенцията следва да използва ценния експертен опит, местните познания и опита на националните органи по безопасността. Тя следва да делегира конкретни задачи и отговорности на националните органи по безопасността въз основа на договорните споразумения, посочени в член 22а, но да взема окончателното решение във всички процедури за издаване на разрешение. [Изм. 9]

- (40) С оглед да се осигури проследимост на возилата и тяхната история на експлоатацията, сведенията за разрешенията за пускане на пазара следва да бъдат записвани заедно с другите данни за возилото. [Изм. 10]
- (41) ТСОС следва да посочват процедурите за проверка за съвместимост между возилата и мрежата след издаването на разрешенията за пускане на возилата на пазара и преди вземане на решението за въвеждане в **преди началото на новата ил** експлоатация. [Изм. 11]
- (42) С цел да се помогне на железопътните предприятия да вземат решение относно въвеждането в експлоатация на возилото и да се избегнат излишните проверки и административна тежест, националните правила следва също да бъдат класифицирани, така че да се определи еквивалентността между националните правила на различните държави членки, уреждащи едни и същи въпроси.
- (43) Нотифицираните организации, отговарящи за проверка на процедурите за оценяване на съответствието и годността за употреба на съставните елементи, заедно с процедурите за оценяване на подсистемите, следва възможно най-тясно да координират решенията си, особено при липса на европейска спецификация.
- (44) Прозрачната акредитация, предвидена в Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, която гарантира необходимото ниво на поверителност в сертификатите за съответствие, следва да бъде взета предвид от националните публични органи в целия Съюз като предпочитания начин за доказване на техническата компетентност на нотифицираните организации и, със съответните изменения, на организациите, определени да извършват проверки в съответствие с националните правила. Въпреки това националните органи могат да решат, че разполагат с подходящите средства да извършват оценката сами. В такива случаи, за да се осигури подходящото ниво на доверие в оценките, извършени от други национални органи, те следва да осигурят на Комисията и другите държави членки необходимата документация като доказателство, че разгледаните организации за оценяване на съответствието отговарят на съответните нормативни изисквания.
- (45) Настоящата директива следва да се ограничава до определянето на изискванията за оперативна съвместимост по отношение на съставните елементи на оперативната съвместимост и подсистемите. С цел да се улесни постигането на съответствие с тези изисквания е необходимо да се предвиди презумпция за съответствие на съставните елементи на оперативната съвместимост и подсистемите, които отговарят на хармонизираните стандарти, приети в съответствие с Регламент (ЕС) № 1025/2012, с цел да се определят подробни технически спецификации за тези изисквания.
- (46) ТСОС следва да бъдат преразглеждани на редовни интервали от време. При откриване на пропуски в ТСОС от Агенцията следва да бъде поискано да издаде становище, което при определени условия може да бъде публикувано и използвано от всички заинтересовани лица (включително представителите на промишлеността и нотифицираните организации) като приемлив начин за постигане на съответствие до преразглеждането на съответните ТСОС.

⁽¹⁾ Решение № 768/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно обща рамка за предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Решение 93/465/ЕИО на Съвета (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 82).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (46a) *Регулаторните мерки следва да бъдат допълнени с инициативи, насочени към предоставяне на финансова подкрепа на иновативни и оперативни съвместими технологии в железопътния сектор, като например проекта „Shift2Rail“.* [Изм. 12]
- (47) Тъй като целта на настоящата директива, а именно постигане на оперативна съвместимост в рамките на железопътната система в целия Съюз, не може да бъде постигната в достатъчна степен от самостоятелни действия на държавите членки, тъй като никоя отделна държава членка не е в състояние да предприеме необходимото действие за постигане на такава оперативна съвместимост, и следователно може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (48) С цел да се изменят несъществени елементи от настоящата директива, правомощията да се приемат актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да бъдат делегирани на Комисията по отношение на адаптирането на приложение II относно разделянето на железопътната система на подсистеми и описанието на тези подсистеми, съдържанието на ТСОС и измененията на ТСОС, включително тези изменения, които са необходими за отстраняване на пропуските в ТСОС, към техническия напредък, **обхвата и съдържанието на декларацията „ЕО“ за съответствие или годност за употреба на съставните елементи на оперативната съвместимост, процедурите за проверка на подсистемите, включително общите принципи, съдържанието, процедурата и документите, свързани с процедурата за проверка „ЕО“, както и процедурата за проверка в съответствие с националните правила.** От особено значение е Комисията да проведе подходящи консултации по време на подготвителната си работа, включително на експертно ниво. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременно, своевременно и подходящо предаване на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета. [Изм. 13]
- (49) С цел да бъдат отстранявани пропуските, откривани в ТСОС, Комисията следва да приема делегирани актове за изменение на тези ТСОС по процедурата по спешност.
- (50) С цел да се гарантира прилагането на член 6, параграф 1 от настоящата директива по отношение на правомощията на Агенцията да изготвя проекти на ТСОС и измененията в тях, както и да отправя съответните препоръки до Комисията, следва да се предоставят изпълнителни правомощия на Комисията.
- (51) С оглед осигуряването на еднакви условия за прилагането на настоящата директива следва да се предоставят изпълнителни правомощия на Комисията, които са свързани със: съдържанието на досието, което придружава искането за неприлагане на една или повече ТСОС, или части от тях, подробно описание, формат и начини на предаване на досието; ~~обхвата и съдържанието на~~ **формата и подробното описание на информацията, включена в декларацията „ЕО“ за съответствие и годност за употреба на съставните елементи на оперативната съвместимост, нейния формат и подробно описание на включената в нея информация;** класификацията на нотифицираните национални правила в различни групи с цел да се улеснят проверките за съвместимост между стационарното и мобилното оборудване; ~~процедурите за проверка на подсистемите, включително общите принципи, съдържанието, процедурата и документите, свързани с процедурата за проверка „ЕО“, както и процедурата за проверка в съответствие с националните правила;~~ образците за декларация „ЕО“ за проверка и за декларация за проверка в съответствие с националните правила, както и образци за документи от техническото досие, което трябва да придружава декларацията за проверка; общите спецификации, свързани със съдържанието, формата на данните, функционалната и техническата архитектура, начина на работа и правилата за въвеждане на данни и извършване на справки в регистъра на инфраструктурата. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. [Изм. 14]
- (52) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. държавите членки се задължават да прилагат, в обосновани случаи, към съобщението за техните мерки за транспониране, един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответните елементи от националните актове за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят счита предаването на такива документи за обосновано.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (53) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното право трябва да бъде ограничено до разпоредбите, които представляват изменение по същество в сравнение с предходната директива. Задължението за транспониране на разпоредбите, които не са изменени, произтича от предходната директива.
- (54) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите членки по отношение на сроковете за транспониране в националното право на директивите, посочени в приложение IV, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет и обхват

1. Настоящата директива определя условията, които трябва да бъдат изпълнени за постигане на оперативна съвместимост в рамките на железопътната система на Съюза по начин, който да съответства на разпоредбите на Директива .../.../ЕС [Директива относно безопасността на железопътния транспорт]. Тези условия се отнасят до проектирането, изграждането, въвеждането в експлоатация, модернизирването, подновяването, експлоатацията и поддръжката на частите от системата, а също и професионалната квалификация и условията за безопасност и опазване здравето на персонала, който допринася за експлоатацията и поддръжането ѝ. **Преследването на тази цел неизбежно води до определянето на оптимално равнище на техническа хармонизация, като позволява да се допринесе за постепенното създаване на вътрешния пазар на оборудване и услуги за изграждането, подновяването, модернизирването и експлоатацията на железопътната система в Съюза.** [Изм. 15]
2. Настоящата директива определя разпоредбите, които се отнасят до съставните елементи на оперативната съвместимост, интерфейсите и процедурите за всяка подсистема, а също и правилата за цялостната съвместимост на железопътната система, необходими за постигане на нейната оперативна съвместимост.
3. **Държавите членки могат да изключат следното** от обхвата на **мерките за прилагане на** настоящата директива **се изключват следните системи:** [Изм. 16]
- а) метрополитена, трамвайния транспорт и железницата **метрополитен, трамваен транспорт, трамваи влакове и железопътни системи** с олекотена конструкция; [Изм. 17]
- б) мрежи, които са функционално отделени от останалата железопътна система и са предвидени единствено за извършването на местни, градски и крайградски пътнически услуги, както и железопътни предприятия, които оперират единствено по тези мрежи;
- ба) **частна железопътна инфраструктура и возила, използвани изключително по такава инфраструктура, когато тя съществува единствено за употреба от собственика за собствени операции по превоз на товари;** [Изм. 19]
- бб) **инфраструктура и возила, запазени изключително за местно ползване, туристическо ползване или ползване с историческа насоченост.** [Изм. 20]
4. Държавите членки могат да изключат следното от обхвата на мерките за прилагане на настоящата директива:
- (а) **частна железопътна инфраструктура и возила, използвани изключително по такава инфраструктура, ако тя съществува единствено за употреба от собственика за собствени операции по превоз на товари;**
- (б) **инфраструктура и возила, запазени изключително за местно ползване, туристическо ползване или ползване с историческа насоченост.** [Изм. 21]

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива:

- (1) „Железопътна система на Съюза“ е съвкупността от елементите **на конвенционалните и високоскоростните железопътни системи**, посочени в приложение I, **точки 1 и 2;** [Изм. 22]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (2) „оперативна съвместимост“ е способността на дадена железопътна система да позволява безопасно и непрекъснато движение на влакове, които постигат необходимите показатели на тези линии. **Тази способност зависи от всички регулаторни, технически и оперативни условия, които трябва да бъдат спазени, за да се изпълнят съществените изисквания.** [Изм. 23]
- (3) „возило“ е железопътно превозно средство, което може да се движи на ~~собствени~~ колела по железопътни релси със или без теплене, ~~с композиране в постоянна или променлива формация.~~ Возилото се състои от една или повече структурни и функционални подсистеми; [Изм. 24]
- (4) „мрежа“ са линиите, гарите, терминалите и всички видове стационарно оборудване, необходимо, за да се осигури безопасна и непрекъсната експлоатация на железопътната система;
- (5) „подсистеми“ са структурните или функционалните части на железопътната система, посочени в приложение II;
- (5a) **„мобилна подсистема“ е подсистемата „подвижен състав“, подсистемата за контрол, управление и сигнализация, както и возилото, ако се състои от една подсистема;** [Изм. 25]
- (6) „съставни елементи на оперативната съвместимост“ са всеки първичен елемент, група от елементи компоненти, подкомплект или комплект от оборудване, включени или предназначени за включване в подсистема, от която оперативната съвместимост на железопътната система зависи пряко или косвено, включително както материални обекти, така и нематериални обекти;
- (7) „съществени изисквания“ са всички условия, изложени в приложение III, които трябва да бъдат спазени от железопътната система, подсистемите и съставните елементи на оперативната съвместимост, включително интерфейсите между тях;
- (8) „европейска спецификация“ е обща техническа спецификация, европейско техническо одобрение съгласно определението в приложение XXI към Директива 2004/17/ЕО, или европейски стандарт, съгласно определението в член 2, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 1025/2012;
- (9) „техническа спецификация за оперативна съвместимост“ („ТСОС“) е спецификация, приета съгласно настоящата директива, на която отговаря всяка една подсистема или част от подсистема, за да удовлетвори съществените изисквания и осигури оперативната съвместимост на железопътната система;
- (9a) **„организация за оценяване на съответствието“ означава организация, която е нотифицирана или определена да отговаря за извършването на дейности по оценяване на съответствието, включително калибриране, изпитване, сертифициране и проверки. Организацията за оценяване на съответствието се класифицира като „нотифицирана организация“ след уведомяването за съществуването ѝ от страна на държава членка. Организацията за оценяване на съответствието се класифицира като „определена организация“ след определянето му от страна на държава членка.** [Изм. 27]
- (10) „основен параметър“ е всяко регулаторно, техническо или оперативно условие, което е от решаващо значение за оперативната съвместимост и е уточнено в относимите ТСОС;
- (11) „специфичен случай“ е всяка част от железопътната система, която се нуждае от специални, временни или постоянни, разпоредби в ТСОС поради географски или топографски изисквания, или такива на градската среда, или такива, влияещи на съвместимостта със съществуващата система, по-конкретно железопътни линии и мрежи, изолирани от останалата част от Съюза, габарити на натоварване, междурелсието или разстоянието между коловозите и возилата, строго предназначени за ползване с местен, регионален или исторически характер, или возилата с произход от или предназначени за трети страни;
- (12) „модернизиране“ означава всяка работа по **съществена** модификация на подсистема или част от нея, която води до промяна в техническото досие, придружаващо декларацията „ЕО“ за проверка, ако това техническо досие съществува, и която подобрява цялостните показатели на подсистемата. **Когато се извършва работа по модификация на подсистема или возило, съответната ТСОС определя дали въпросната работа трябва да бъде класифицирана като съществена и в случай че това е така, посочва причините за тази класификация;** [Изм. 28]
- (13) „подновяване“ означава всяка **съществена** работа по модификация **за мяна** на подсистема или част от нея, която не променя цялостните показатели на подсистемата. **Когато се извършва работа по мяна на подсистема или возило, съответната ТСОС определя дали въпросната работа трябва да бъде класифицирана като съществена и в случай че това е така, посочва причините за тази класификация;** [Изм. 29]
- (14) „съществуваща железопътна система“ е структурата, състояща се от линии и стационарни съоръжения на съществуващата железопътна система плюс возилата от всякакви категории и произход, които се движат по тази инфраструктура;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (15) „замяна в рамките на поддръжката“ е всяка замяна на съставни елементи с части с идентична функция и показатели в рамките на превантивната или корективна поддръжка;
- (16) „въвеждане в експлоатация“ са всички операции, чрез които една подсистема или возило се въвежда в нейното/неговото проектно експлоатационно състояние;
- (17) „възложител“ е всяка организация, държавна или частна, което поръчва проектирането и/или изграждането или подновяването, или модернизиранието на подсистема. Тази организация може да бъде железопътно предприятие, управител на инфраструктурата или ползвател, **организация, която отговаря за поддръжката**, или концесионер, отговарящ за изпълнение на проект; [Изм. 30]
- (18) „ползвател“ е физическото или юридическото лице, което в качеството си на собственик на ~~возилото~~ **возило** или титуляр на правото да го ~~ползва~~ **ползва това возило**, експлоатира ~~возилото~~ като средство за транспорт и е ~~регистрирано~~ като такъв ~~в националния регистър~~ **е регистрирано в регистрите** на возилата, ~~посочен в член 43~~ **посочени в членове 43 и 43а**; [Изм. 31]
- (18а) „собственик“ е физическото или юридическото лице, което е собственик на возило и като такъв е регистрирано в регистрите на возилата, посочени в членове 43 и 43а; [Изм. 32]**
- (19) „проект в напреднал етап на развитие“ е всеки проект, чийто етап на планиране/изграждане е достигнал точка, в която промяна в техническата спецификация би компрометирала жизнеспособността на проекта, както е бил планиран;
- (20) „хармонизиран стандарт“ е европейски стандарт, както е определен в член 2, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 1025/2012.
- (21) „национален орган по безопасността“ е „орган по безопасността“ така, както е определен в член 3, от Директивата .../.../ЕС [Директива относно безопасността на железопътния транспорт];
- (22) „тип“ е видът на возилото, определящ основните проектни характеристики на возилото съгласно сертификата за изпитване на типа или за изпитване на проекта, описан в съответния модул за проверка;
- (23) „серия“ е количеството идентични возила от един проектен тип;
- (24) „структура, която отговаря за поддръжката“ означава структура, която отговаря за поддръжката така, както е определен в член 3, от Директивата .../.../ЕС [Директива относно безопасността на железопътния транспорт];
- (25) „железница с олекотена конструкция“ е система за железопътен транспорт за градски и/или крайградски райони с по-малък капацитет и по-ниска скорост от системите за тежък железопътен транспорт и метрополитена, но с по-голям капацитет и по-висока скорост от трамвайните системи. Железницата с олекотена конструкция може да разполага със обособено платно за движение или да го споделя с автомобилния трафик, като обикновено не извършва обмен на возила с пътническия или товарния трафик на дълги разстояния;
- (26) „национални правила“ означава всички задължителни правила, **нотифицирани от държава членка**, които съдържат изисквания за безопасност на железопътния транспорт или технически изисквания, наложени на ниво държава членки и приложими за ~~железопътните предприятия~~ **участниците в железопътната система**, независимо от органа или организацията, който/която ги издава; [Изм. 33]
- (27) „проектно експлоатационно състояние“ е нормалният режим на работа и предвидимите влошени условия (включително физическо износване) в рамките и условията за използване, посочени в техническите досиета и досиетата за поддръжката;
- (27а) „област на употреба“ е прежа или прежи в Съюза или в рамките на държава членка, или на група от държави членки, с която дадено возило е технически съвместимо съгласно техническото му досие; [Изм. 34]**
- (27б) „изолирана железопътна прежа“ е железопътната прежа на държава членка или част от нея с междурелсие от 1 520 mm, която е географски или технически отделена от европейската прежа със стандартно номинално междурелсие (1 435 mm — наричано по-долу „стандартно междурелсие“) и е добре интегрирана в железопътната прежа с междурелсие от 1 520 mm заедно с трети държави, но е изолирана от стандартната прежа на Съюза. [Изм. 35]**
- (28) „приемлив начин за постигане на съответствие“ е издаването на необвързващи становища от Агенцията с цел определяне на начините за постигане на съответствие със съществените изисквания, **за да се компенсират временно слабостите на дадена ТСОС, докато тази ТСОС бъде изменена; [Изм. 36]**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (28a) „приемлив национален начин за постигане на съответствие“ е друг документ за съответствие, издаден в дадена държава членка, който поражда презумпция за съответствие със съответната част от националните правила. Тези приемливи национални начини за съответствие се съобщават на Агенцията; [Изм. 37]
- (29) „пускане на пазара“ е първото предлагане на пазара на Съюза на съставен елемент на оперативната съвместимост, подсистема или возило в готовност за експлоатация в неговото проектно експлоатационно състояние;
- (30) „производител“ е всяко физическо или юридическо лице, което произвежда съставни елементи на оперативната съвместимост или подсистеми, или е поръчало тяхното проектиране или производство, като ги предлага на пазара със своето наименование или търговска марка;
- (31) „упълномощен представител“ е всяко физическо или юридическо лице, установено в рамките на Съюза, което е упълномощено писмено от производител **или възложител** да действа от негово име във връзка с определени задачи; [Изм. 38]
- (32) „техническа спецификация“ е документ, който определя техническите изисквания, на които да отговаря определен продукт, **подсистема**, процес или услуга; [Изм. 39]
- (33) „акредитация“ е понятието съгласно определението в Регламент (ЕО) № 765/2008;
- (34) „национален орган по акредитация“ е съответният орган съгласно определението в Регламент (ЕО) № 765/2008;
- (35) „оценяване на съответствието“ е процесът, който доказва дали конкретните изисквания, свързани с продукта, процеса, услугата, системата, физическото или юридическото лице, са били изпълнени;
- (36) „организация за оценяване на съответствието“ е орган, който извършва дейности по оценяване на съответствието, включително калибриране, изпитване, сертифициране и проверки;
- (37) „лице с увреждания или лице с намалена подвижност“ е всяко лице с постоянно или временно физическо, психическо, умствено или сетивно увреждане, което във взаимодействие с различни пречки може да попречи на пълното и ефективно използване на транспорта наравно с другите пътници, или лице, чиято подвижност при използването на транспорт е намалена поради възрастта **и следователно се нуждае от специални услуги**; [Изм. 40]
- (38) „управител на инфраструктура“ е управител на инфраструктура съгласно определението в член 3 от Директива .../.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета [за създаването на единно европейско железопътно пространство] ⁽¹⁾;
- (39) „железопътно предприятие“ е железопътно предприятие съгласно определението в член 3 от Директива .../.../ЕС [за създаването на единно европейско железопътно пространство], както и всяко друго публично или частно предприятие, чиято дейност се състои в осигуряване на железопътен превоз на товари и/или пътници като предприятието осигурява топлиелната сила; това включва и предприятията, които осигуряват само топлиелна сила.

Член 3

Съществени изисквания

1. Железопътната система, подсистемите и съставните елементи на оперативната съвместимост, включително интерфейсите, отговарят на относимите съществени изисквания.
2. Останалите технически спецификации, посочени в член 34 от Директива 2004/17/ЕО, които са необходими за попълването на европейските спецификации или други стандарти, използвани в Съюза, трябва да не са в противоречие със съществените изисквания.

2a. Никое лице не трябва да бъде пряко или непряко дискриминирано поради увреждане. С цел да се осигури възможност на всички граждани на Съюза да се възползват от предимствата, произтичащи от създаването на пространство без вътрешни граници, държавите членки правят необходимото за осигуряване на безпрепятствен достъп до железопътната система. [Изм. 41]

⁽¹⁾ Директива .../.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета [за създаването на единно европейско железопътно пространство] (ОВ L ...).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ГЛАВА II
ТЕХНИЧЕСКИ СПЕЦИФИКАЦИИ ЗА ОПЕРАТИВНА СЪВМЕСТИМОСТ

Член 4

Съдържание на техническите спецификации за оперативна съвместимост

1. Всяка една от подсистемите, определени в приложение II се обхваща от една ТСОС. Когато е необходимо, една подсистема може да се обхваща от няколко ТСОС и една ТСОС може да обхваща няколко подсистеми.
2. На Комисията се предоставят правомощия за приемането на делегирани актове в съответствие с член 46 по отношение на адаптирането към техническия напредък на приложение II по отношение на разделянето на железопътната система на подсистеми и описанието на тези подсистеми.
3. Подсистемите **Стационарните подсистеми** съответстват на действащите ТСОС при ~~въвеждането в експлоатация,~~ модернизирани или подновяване съобразно настоящата директива; **първото назначаване на нотифициран орган и най-късно при издаването на разрешително за строеж. Возилата са в съответствие с ТСОС и се подчиняват на действащите национални правила при първото назначаване на нотифициран орган.** Това съответствие ~~и подчиняване на правилата~~ се ~~поддържа~~ **поддържа** постоянно, докато се ползва всяка една подсистема. [Изм. 42]
4. Всяка ТСОС:
 - а) посочва обхвата, за който е предвидена (част от мрежа или возила, посочени в приложение I; подсистеми или части от подсистеми, посочени в приложение II);
 - б) определя съществените изисквания за всяка съответна подсистема и интерфейсите ѝ по отношение на други подсистеми;
 - в) установява функционалните и техническите спецификации, на които трябва да отговаря подсистемата и нейните интерфейси по отношение на други подсистеми. Ако е необходимо, тези спецификации могат да варират в зависимост от предназначението на подсистемата;
 - г) определя съставните елементи на оперативната съвместимост и интерфейсите, които трябва да бъдат обхванати от европейските спецификации, включително европейските стандарти, които са необходими за постигане на оперативна съвместимост в рамките на железопътната система. **Това включва идентифицирането на подлежащите на стандартизиране резервни части за железопътния транспорт съгласно член 41 от Регламент (ЕС) № .../... на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. Във всяка ТСОС е включен списъкът на резервните части за стандартизиране, в това число съществуващи части;** [Изм. 43]
 - д) определя във всеки разглеждан случай процедурите, които да се използват за оценяване на съвместимостта или годността за употреба на съставните елементи на оперативната съвместимост, от една страна, а също и за проверка „ЕО“ на подсистемите, от друга; Тези процедури се основават на модулите, определени в Решение 2010/713/ЕС;
 - е) посочва стратегията за прилагане на ТСОС. По-специално е необходимо да се определят етапите, през които да се премине, за да се направи постепенен преход от съществуващата ситуация до окончателната ситуация, при която съобразяването с ТСОС ще е правило, включително да се определят крайни срокове за завършване на тези етапи, ~~когато е необходимо.~~ **Графикът, който определя етапите, е свързан с оценка, която анализира очакваните разходи и ползи от прилагането на ТСОС, както и очакваното въздействие върху засегнатите оператори и икономически агенти;** [Изм. 44]
 - ж) посочва за съответния персонал професионалната квалификация и безопасни и здравословни условия на работа, които са необходими за функционирането и поддръжката на горната подсистема, както и за прилагането на ТСОС;
 - з) посочва разпоредбите, приложими към съществуващите подсистеми и типове возила, по-специално в случай на модернизирани и подновяване, със и без ново разрешение или решение за въвеждане в експлоатация;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № .../... на Европейския парламент и на Съвета от ... относно Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕО) № 881/2004 (ОВ L ...).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

и) посочва параметрите, които следва да бъдат подлагани на проверка ~~от железопътното предприятие и процедурите за проверка на параметрите след доставянето на разрешенията за пускане на возилата на пазара и преди вземането на решение за въвеждане в експлоатация~~, за да се осигури съвместимост между возилата и маршрутите, по които те ще бъдат експлоатирани; [Изм. 45]

иа) **посочва конкретните параметри, които подлежат на проверка, и предоставя описания за подновяването, подобряването или подмяната на резервни части или елементи на оперативната съвместимост, които следва да бъдат разгледани във връзка с член 21, параграф 3.** [Изм. 46]

5. Всяка ТСОС се съставя на базата на изследването на една съществуваща подсистема и посочва една целева подсистема, която може да бъде постигната постепенно в разумен период от време. По този начин постепенното приемане на ТСОС и съобразяването с тях ще помогне постепенно, в рамките на този период от време, да се постигне оперативната съвместимост на железопътната система.

6. ТСОС запазват по подходящ начин съвместимостта на съществуващите железопътни системи на отделните държави членки. За тази цел могат да бъдат предвидени специфични случаи за всяка ТСОС по отношение както на мрежата, така и на возилата, по-специално за определянето на габарита на натоварване, междурелсието или разстоянието между коловозите и возилата, движещи се от или предназначени за трети страни. За всеки специфичен случай ТСОС определя правилата за прилагане на елементите на ТСОС, предвидени в параграф 4, букви в)–ж).

7. Ако някои технически аспекти, отговарящи на съществените изисквания, не могат да бъдат изрично обхванати в дадена ТСОС, те се определят ясно в приложение към ТСОС като „отворени въпроси“.

8. ТСОС не трябва да възпрепятстват на държавите членки да вземат решение относно използването на инфраструктури за движение на возила, необхванати от ТСОС.

9. ТСОС могат да правят изрични, ясно определени препратки към европейски или международни стандарти или спецификации или техническа документация, издадена от Агенцията, когато това е строго необходимо, за да се постигне целта на настоящата директива. В такъв случай тези стандарти или спецификации (или съответните части от тях) или техническа документация се считат за приложения към съответната ТСОС и стават задължителни от момента, в който ТСОС е приложима. В случай че липсват такива стандарти или спецификации или техническа документация и тяхното разработване предстои, може да се направи препратка към други ясно определени нормативни документи, които са лесно достъпни и са публично достояние.

Член 5

Изготвяне, приемане и преразглеждане на ТСОС

1. Комисията предоставя правомощия на Агенцията да изготвя проекти за ТСОС и техните изменения, и да отправя съответните препоръки до Комисията.

1а. Съставянето, приемането и преразглеждането на всяка една ТСОС (включително основните параметри) отчитат очакваните разходи и ползи от всички разглеждани технически решения, заедно с интерфейсите между тях, така че да се установят и приложат най-добрите решения. [Изм. 47]

2. Всеки проект за ТСОС се изготвя в следните фази:

а) Агенцията определя основните параметри за тази ТСОС, както и интерфейсите с другите подсистеми и всички други специфични случаи, доколкото е необходимо. Представят се най-добрите алтернативни решения, придружени от техническа и икономическа обосновка за всеки един от тези параметри и интерфейси;

б) Агенцията изготвя проекта за ТСОС на базата на тези основни параметри. Когато е целесъобразно, Агенцията отчита техническия напредък, вече проведената работа по стандартизация, създадените вече работни групи и признатата научноизследователска работа.

Към проекта за ТСОС се прилага обща оценка на очакваните разходи и ползи от прилагането на ТСОС. Тази оценка отразява очакваното въздействие върху всички участващи оператори и икономически агенти **и взема надлежно предвид изискванията на Директива .../.../ЕС [Директива относно безопасността на железопътния транспорт]. Държавите членки вземат участие в тази оценка, като предоставят изискваните данни, когато е целесъобразно.** [Изм. 48]

3. Агенцията, за да отчете развитието на технологиите или социалните изисквания, изготвя проекти на ТСОС и измененията в тях съгласно правомощията, посочени в параграф 1, в съответствие с членове 4 и 15 от Регламент (ЕС) № .../... [Регламента за Агенцията] и спазвайки принципите на откритост, консенсус и прозрачност съгласно определението им в приложение II към Регламент (ЕС) № 1025/2012.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. **Комитетът, посочен в член 48, бива информиран редовно за подготвителната работа по ТСОС.** По време на подготвителната ~~тази~~ работа по **искане на комитетата** ~~ТСОС~~ Комисията може да формулира всякакви правила или полезни препоръки по отношение на проекта на тези ТСОС и анализа за разходите и ползите. По-специално Комисията може, **по искане от страна на държава членка**, да изиска проучването на алтернативни решения и оценката на разходите и ползите от тези алтернативни решения да бъде включена в приложения към проекта за ТСОС доклад. **[Изм. 49]**
5. Когато от съображения за техническа съвместимост се въвеждат в експлоатация едновременно различни подсистеми, датите на влизане в сила на съответните ТСОС следва да съвпадат.
6. При изготвянето, приемането и преразглеждането на ТСОС се вземат предвид мненията на потребителите по отношение на характеристиките, които имат директно влияние върху условията, при които те използват подсистемите. Във връзка с това, по време на изготвянето или при преразглеждането на ТСОС Агенцията се консултира с асоциации и структури, представляващи потребителите. Към проекта за ТСОС тя прилага доклад за резултатите от тази консултация.
7. В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) № .../... [Регламента за Агенцията], Агенцията изготвя и редовно актуализира списъка на асоциациите на ползвателите и организациите, които следва да бъдат консултирани. Този списък **задължително включва представителни сдружения и органи от всички държави членки** и може да бъде преразглеждан и актуализиран при искане от страна на държава членка или по инициатива на Комисията. **[Изм. 50]**
8. Изготвянето, приемането и преразглеждането на ТСОС се съобразяват с мнението на ~~социалните~~ **представителните социални** партньори **във всички държави членки** по отношение на условията, посочени в член 4, параграф 4, буква ж), **както и при всички други ТСОС, които засягат пряко или непряко участващия персонал.** За тази цел Агенцията извършва консултация със социалните партньори, преди да представи на Комисията препоръки относно ТСОС и измененията в тях. Консултациите със социалните партньори се извършват в контекста на Комитета за секторен диалог, създаден в съответствие с Решение 98/500/ЕО на Комисията⁽¹⁾. Социалните партньори публикуват становището си в срок от три месеца. **[Изм. 51]**
9. Когато преразглеждане на ТСОС води до промяна на изискванията, новата версия на ТСОС следва да гарантира съвместимост с подсистемите, вече въведени в експлоатация съобразно предишни версии на ТСОС.
10. На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 46 относно ТСОС и измененията в тях.
- В случай на установени пропуски в ТСОС в съответствие с член 6, когато се налага поради спешност, се прилага процедурата, предвидена в член 47 за делегираните актове, приемани в съответствие с настоящия член.

Член 6

Пропуски в ТСОС

1. Ако след приемането на дадена ТСОС се предполага, че в нея има пропуски, тя се изменя в съответствие с член 5, параграф 3.
2. До преразглеждането на ТСОС Комисията може да отправи искане за становище от страна на Агенцията. Комисията анализира становището на Агенцията и информира държавите членки за своите заключения.
3. По искане на Комисията становищата на Агенцията, посочени в параграф 2, съставляват приемливи начини за постигане на съответствие с цел да бъдат изпълнени съществените изисквания и следователно могат да се използват за оценяване на проекти.

За. Даден член на трезата на представителните органи може да действа като заявител за искане на становища относно недостатъците на ТСОС чрез Комисията. Заявителят се уведомява за взетото решение. Комисията надлежно предоставя обосновка за всеки свой отказ. [Изм. 52]

⁽¹⁾ Решение 98/500/ЕО на Комисията от 20 май 1998 г. относно учредяването на комитети за секторен диалог за насърчване на диалога между социалните партньори на европейско равнище (ОВ L 225, 12.8.1998 г., стр. 27).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 7

Неприлагане на ТСОС

1. На държавите членки е разрешено да не прилагат една или повече ТСОС или части от тях в следните случаи:
 - а) за предложена нова подсистема или част от нея, за подновяването или модернизирането на съществуваща подсистема или част от нея, или за всеки елемент, посочен в член 1, параграф 1, който е в напреднал етап на развитие или е предмет на договор в процес на изпълнение към датата на прилагане на тези ТСОС;
 - б) когато, вследствие на произшествие или природно бедствие, условията за бързо възстановяване на мрежата не позволяват частичното или пълното прилагане на съответните ТСОС поради икономически или технически съображения; в този случай неприлагането на ТСОС ще бъде в рамките на ограничен период от време;
 - в) за всяко предложено подновяване, удължаване или модернизиране на съществуваща подсистема или част от нея, когато прилагането на тези ТСОС **сериозно** би компрометирало икономическата жизнеспособност на проекта. [Изм. 53]
2. В случая, посочен в параграф 1, буква а), в срок от една година след влизането в сила на всяка ТСОС всяка държава членка изпраща на Комисията списък на проектите, които се осъществяват на нейната територия и са в напреднал етап на развитие.
3. Във всички случаи, посочени в параграф 1, засегнатите държавите членки подават до Комисията искане за неприлагане на ТСОС, като също така посочват алтернативните разпоредби, които държавата членка възнамерява да прилага вместо ТСОС. Комисията определя с помощта на актове за изпълнение съдържанието на досието, което придружава искането за неприлагане на една или повече ТСОС, или части от тях, подробното описание, формата и начините на предаване на досието. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 3. Комисията проверява досието, анализира алтернативните разпоредби, които държавата членка възнамерява да прилага вместо ТСОС, взема решение дали да приеме или не искането за неприлагане на ТСОС и информира държавата членка за това решение.
4. В очакване на решението на Комисията държавите членки могат незабавно да прилагат алтернативните разпоредби, посочени в параграф 3.
5. Комисията излиза с решение в срок от четири месеца от представяне на искането, придружено с пълно досие. При липса на такова решение искането се счита за прието.
6. Всички държави членки се информират за резултатите от анализите и от процедурата, установена в параграф 3.

ГЛАВА III

СЪСТАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ОПЕРАТИВНАТА СЪВМЕСТИМОСТ

Член 8

Пускане на пазара на съставните елементи на оперативната съвместимост

1. Държавите членки предприемат всички необходими стъпки да гарантират, че съставните елементи на оперативната съвместимост:
 - а) се пускат на пазара само ако позволяват постигането на оперативна съвместимост в железопътната система, като едновременно с това отговарят на съществените изисквания;
 - б) се използват в областта им на употреба по предназначение **в съответствие с областта на употреба, определена съгласно член 2, точка 27а**, и са правилно монтирани и поддържани. [Изм. 54]

Настоящите разпоредби не възпрепятстват пускането на тези съставни елементи на пазара за друго предназначение.

2. Държавите членки не могат, на територията си и въз основа на настоящата директива, да забраняват, ограничават или възпрепятстват пускането на пазара на съставни елементи на оперативната съвместимост за употребата им в железопътната система, когато те удовлетворяват условията на настоящата директива. По-специално, те не могат да изискват проверки, които вече са осъществени като част от процедурата, водеща до издаване на декларация „ЕО“ за съответствие или годност за употреба.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Държава членка не може да забранява, ограничава или възпрепятства пускането в експлоатация на съставни елементи на оперативната съвместимост с признато съответствие в дадена област на употреба по предназначение, ако възпросната област се намира на нейна територия. [Изм. 55]

~~Комисията определя с помощта на актове за изпълнение~~ **е оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 46 по отношение на** обхвата и съдържанието на декларацията „ЕО“ за съответствие и годност за употреба на съставните елементи на оперативната съвместимост, ~~нейния формат и подробно описание на включената в нея информация. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 3. [Изм. 56]~~

2а. Комисията установява чрез актове за изпълнение формата и подробното описание на информацията, включена в декларацията „ЕО“ за съответствие и за годност за употреба на съставните елементи на оперативната съвместимост. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 3. [Изм. 57]

Член 9

Съответствие или годност за употреба

1. Държавите членки и Агенцията считат за оперативно съвместими и отговарящи на съществените изисквания онези съставни елементи на оперативната съвместимост, които са обхванати от декларация „ЕО“ за съответствие или годност за употреба.
2. Всички съставни елементи на оперативната съвместимост са предмет на процедурата за оценяване на съвместимостта и годността за употребата, посочена в съответната ТСОС, и се придружават от съответния сертификат.
3. Държавите членки и Агенцията считат, че един съставен елемент на оперативната съвместимост удовлетворява съществените изисквания, ако той отговаря на условията, предвидени в съответната ТСОС, или на съответните европейски спецификации, разработени да отговарят на тези условия.
4. Резервни части за подсистеми, които вече са въведени в експлоатация, когато съответната ТСОС влиза в сила, могат да бъдат монтирани в тези подсистеми, без да бъдат подложени на процедурата по параграф 2.
5. В ТСОС може да се предвижда преходен период за железопътни детайли, определени в тези ТСОС като съставни елементи на оперативната съвместимост, които вече са пуснати на пазара, когато ТСОС влизат в сила. Такива съставни елементи съответстват на изискванията на член 8, параграф 1.

Член 10

Процедура за издаване на декларация „ЕО“ за съответствие или годност за употреба

1. За изготвянето на декларацията „ЕО“ за съответствие или годност за употреба на съставен елемент на оперативната съвместимост производителят или неговият упълномощен представител, установен в Съюза, прилагат разпоредбите, установени със съответните ТСОС.
2. Когато съответната ТСОС го изисква, оценяването на съответствието или годността за употреба на съставния елемент на оперативната съвместимост се извършва от нотифицираната организация за оценяване на съответствието, пред която производителят или неговият упълномощен представител, установен в Съюза, е депозирал заявлението.
3. Когато съставните елементи на оперативната съвместимост са предмет на други директиви на Съюза, обхващащи други аспекти, декларацията „ЕО“ за съответствие или годност за употреба посочва в такива случаи, че съставният елемент на оперативната съвместимост отговаря също и на изискванията на тези други директиви.
4. Когато нито производителят, нито неговият упълномощен представител, са изпълнили задълженията, заложиени в параграфи 1 и 3, тези задължения преминават върху всяко едно лице, което пуска съставни елементи на оперативната съвместимост на пазара. Същите задължения се прилагат спрямо всеки, който за целите на настоящата директива сглобява съставни елементи на оперативната съвместимост или части от съставни елементи на оперативната съвместимост, притежаващи различен произход, или произвежда съставни елементи на оперативната съвместимост за свои собствени нужди, за целите на настоящата директива.
5. С цел да се избегне пускането на пазара на несъответстващи на съществените изисквания съставни елементи на оперативната съвместимост без да се засягат разпоредбите на член 11:

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- а) във всеки случай, когато държавата членка установи, че декларацията „ЕО“ за съответствие е съставена неправилно, производителят или неговият упълномощен представител, установен в Съюза, се задължава, ако е необходимо, да възстанови съставния елемент на оперативната съвместимост до състояние на съответствие и да прекрати нарушението в съответствие с изискванията, определени от тази държава членка;
- б) в случаите, когато несъответствието продължава, държавата членка предприема всички подходящи мерки за ограничаване или забрана на пускането на пазара на въпросния съставен елемент на оперативната съвместимост или осигурява изтеглянето му от пазара в съответствие с процедурите, предвидени в член 11.

Член 11

Несъответствие на съставни елементи на оперативната съвместимост със съществените изисквания

1. Когато държава членка счете, че за съставен елемент на оперативната съвместимост, обхванат в декларация „ЕО“ за съответствие или годност за употреба и пуснат на пазара, съществува вероятност, при използването му по предназначение, да не удовлетвори съществените изисквания, тя предприема всички необходими мерки за ограничаване на приложното му поле, за забрана на използването му, за изтеглянето му от пазара или изземването му. Държавата членка незабавно информира Комисията и другите държави членки за предприетите мерки и представя основанията за решението си, като посочва, по-специално, дали несъответствието се дължи на:

- а) неспазване на съществените изисквания;
- б) неправилно прилагане на европейски спецификации в случаите, когато се разчита на прилагането на такива спецификации;
- в) непригодност на европейските спецификации.

2. **Агенцията, въз основа на мандат от Комисията се консултира със заинтересованите, започва незабавно, и във всички случаи в рамките на 20 дни, процес на консултации със засегнатите страни в най-кратък срок. Когато след консултациите Комисията установи, че След тези консултации Агенцията установява дали мярката е обоснована, тя незабавно уведомява за това държавата членка, предприела инициативата. Когато след консултациите Комисията установи, че мярката е необоснована, тя. Агенцията незабавно информира за това Комисията, държавата членка, предприела инициативата в това отношение, както и производителя или неговия упълномощен представител, установен в Съюза. [Изм. 58]**

3. Когато съставен елемент на оперативната съвместимост, за който е съставена декларация „ЕО“ за съответствие, не отговаря на изискванията, компетентната държава членка предприема подходящи мерки срещу лицето, което е издало декларация, и информира за това Комисията и другите държави членки.

4. ~~Комисията гарантира, че държавите членки са информирани за развитието и резултата от тази процедура.~~ [Изм. 59]

ГЛАВА IV

ПОДСИСТЕМИ

Член 12

Свободно движение на подсистеми

Без да се засяга глава V, на територията си и на основания, свързани с настоящата директива, държавите членки не могат да забраняват, ограничават или възпрепятстват изграждането, въвеждането в експлоатация и експлоатацията на съставляващите железопътната система структурни подсистеми, които отговарят на съществените изисквания. По-специално, те не могат да изискват проверки, които вече са извършени:

- а) или като част от процедурата, водеща до декларацията „ЕО“ за проверка, чиито съставни елементи са установени в приложение V,
- б) или в други държави членки, преди или след влизане в сила на настоящата директива, с оглед проверка на съответствието с идентични изисквания при идентични условия на експлоатация.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 13

Съответствие с ТСОС и националните правила

1. Държавите членки и Агенцията считат за оперативно съвместими и отговарящи на съществените изисквания онези структурни подсистеми, изграждащи железопътната система, които са обхванати, **когато е целесъобразно**, от декларацията „ЕО“ за проверка, **установена чрез сравняване с ТСОС в съответствие с член 15, или от декларацията за проверка, установена чрез сравняване с нотифицираните национални правила в съответствие с член 15а, или и двете.** [Изм. 60]

~~2. Проверката на оперативната съвместимост на една структурна подсистема, изграждаща железопътната система, в съответствие със съществените изисквания, се извършва чрез сравняване с ТСОС и националните правила, нотифицирани в съответствие с параграф 3.~~ [Изм. 61]

2а. В основата на решенията за предоставяне на разрешение са ТСОС и нотифицираните национални правила, приложими към момента на подаване на заявлението. [Изм. 62]

3. За всяка подсистема държавите членки съставят списък на националните правила, които се използват за прилагането на съществените изисквания **и/или приетливите национални средства за постигане на съответствие** в следните случаи: [Изм. 63]

а) когато ТСОС не обхващат напълно някои аспекти, свързани със съществените изисквания (отворени въпроси);

б) когато е нотифицирано неприлагане на една или повече ТСОС или части от тях съгласно член 7;

в) когато специфичен случай изисква прилагането на технически правила, които не са включени в съответната ТСОС;

г) когато националните правила се прилагат за описване на съществуващите системи;

га) когато времето и возилата не са обхванати от ТСОС; [Изм. 64]

гб) по съображения за сигурност, специфични за една или повече държави членки, при условие че са доказани, и при спазване на прерогативите на Агенцията. [Изм. 65]

4. Държавите членки определят органите, които отговарят, в случая с тези технически разпоредби, за декларацията „ЕО“ за проверка, посочена в член 15.

Член 14

Национални правила

1. Държавите членки уведомяват Комисията **и Агенцията** за този списък с **използваните** национални правила, посочен в член 13, параграф 3 ~~и~~, **в следните случаи:** [Изм. 66]

а) всеки път, когато се променя списъкът на правилата, ~~и~~ [Изм. 67]

б) ~~след като~~ **когато** е било подадено искане за неприлагането на ТСОС в съответствие с член 7, ~~и~~ [Изм. 68]

в) след публикуване на съответната ТСОС или на нейната преразгледана версия, с оглед на отмяната на националните правила, станали излишни при затварянето на откритите въпроси в ТСОС,

ва) когато за националното(ите) правило(а) не е изпратена нотификация до датата на влизане в сила на настоящата директива. [Изм. 69]

1а. В рамките на един месец след влизането в сила на настоящата директива държавите членки уведомяват Комисията за всички съществуващи национални правила, които не са били нотифицирани до тази дата. [Изм. 70]

2. Държавите членки нотифицират ~~Агенцията и Комисията~~ за пълния текст на съществуващите национални правила чрез съответната информационно-технологична система в съответствие с член 23 от Регламент (ЕС) № .../... [Регламент за създаване на агенция]. [Изм. 71]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Държавите членки могат да определят нови национални правила само в следните случаи:
- а) когато ТСОС не отговаря напълно на съществените изисквания;
 - б) като спешна предпазна мярка, по-специално след състояло се произшествие.
4. Ако държава членка възнамерява да въведе ново национално правило, тя ~~уведомява~~ **представя за разглеждане на** Агенцията и Комисията ~~за~~ проекта на това правило **поне три месеца преди предвиденото влизане в сила на предлаганото ново правило, като посочва причината за въвеждането му в съответствие с член 21 от Регламент (ЕС) № .../... [Регламент за създаване на агенция]**, с помощта на съответната информационно-технологична система в съответствие с член 23 от посочения Регламент. [Изм. 72]

4а. Когато уведомяват за действащо или ново национално правило, държавите членки представят доказателство за необходимостта от това правило, за да се изпълни съществено изискване, което все още не е обхванато от съответната ТСОС. Държавите членки не могат да уведомяват за национално правило, без да обосноват тази необходимост.

Агенцията разполага с два месеца, за да разгледа проекта за правило и да отправи препоръка до Комисията. Комисията одобрява или отхвърля проекта за правило. Единствено в случай на неотложни превантивни мерки държавите членки могат незабавно да приемат и прилагат ново правило с валидност два месеца. Когато такова правило засяга няколко държави членки, Комисията, в сътрудничество с Агенцията и националните органи по безопасността, хармонизира правилата на равнището на Съюза. [Изм. 73]

5. Държавите членки гарантират, че националните правила, включително тези, които обхващат интерфейсите между возилата и мрежата, са достъпни безплатно и на език, който може да бъде разбран от всички засегнати страни.
6. Държавите членки могат да решат да не нотифицират правилата и ограниченията със строго местен характер. В такива случаи държавите членки посочват тези правила и ограничения в регистрите на инфраструктурата, посочени в член 45.
7. Националните правила, нотифицирани съгласно настоящия член, не са предмет на процедурата за нотифициране, посочена в Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
8. Комисията определя с помощта на актове за изпълнение класификацията на нотифицираните национални правила в различни групи с цел да се улеснят **взаимното признаване в различните държави членки** и проверките за съвместимост между стационарното и мобилното оборудване. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 3. **Агенцията класифицира в съответствие с тези актове за изпълнение националните правила, нотифицирани в съответствие с настоящия член, и публикува съответния регистър. В този регистър се изброяват също така приемливите национални начини за постигане на съответствие.** [Изм. 74]

Агенцията класифицира в съответствие с актовете за изпълнение, посочени в първа алинея, националните правила, нотифицирани в съответствие с настоящия член.

9. Проектите за национални правила и действащите национални правила се разглеждат от Агенцията в съответствие с процедурите, предвидени в членове 21 и 22 от Регламент (ЕС) № .../... [Регламента за Агенцията].

Член 15

Процедура за съставяне на декларация „ЕО“ за проверка

1. За съставянето на декларация „ЕО“ за проверка заявителят подава искане до нотифицираната организация за оценяване на съответствието, избрана от него за тази цел, да приложи процедурата за проверка „ЕО“, посочена в приложение VI. Заявителят може да бъде възложителят или производителят, или техният упълномощен представител в Съюза.
2. Задачата на нотифицираната организация за оценяване на съответствието, отговаряща за проверката „ЕО“ на една подсистема, започва на етапа на проектирането и обхваща целия период на производство до етапа на приемане преди въвеждането в експлоатация на подсистемата. Тя ~~може да~~ обхваща също проверка на интерфейсите на въпросната подсистема със системата, в която тя се включва, въз основа на наличната информация в съответната ТСОС и регистрите, предвидени в членове 44 и 45. [Изм. 75]

⁽¹⁾ Директива 98/34/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Нотифицираната организация за оценяване на съответствието отговаря за съставянето на техническото досие, което придружава декларацията „ЕО“ за проверка. Това техническо досие съдържа всички необходими документи по отношение характеристиките на подсистемата и, където е целесъобразно, всички документи, удостоверяващи съответствието на съставните елементи на оперативната съвместимост. То съдържа също така всички елементи, свързани с условията и ограниченията за използване, а също и с инструкциите по отношение на обслужване, постоянно или рутинно наблюдение, настройка и поддръжка.

4. ~~Всяка промяна на техническото досие, посочено в параграф 3, която оказва влияние върху извършваните проверки, предполага~~ **Всяко модернизиране води до** необходимостта да се изготви нова декларация „ЕО“ за проверка. [Изм. 76]

5. Нотифицираната организация за оценяване на съответствието може да издава междинни декларации за проверка, които да обхващат някои етапи от процедурата на проверка или някои части от подсистемата. В този случай се прилагат процедурите за проверка, установени съгласно параграф 7, буква а).

6. Ако съответните ТСОС позволяват това, нотифицираната организация за оценяване на съответствието може да издава сертификати за съответствие за серия подсистеми или някои части на тези подсистеми.

7. ~~С помощта на актове за изпълнение Комисията определя:~~

а) ~~процедурите за проверка на подсистемите, включително общите принципи, съдържанието, процедурата и документите, свързани с процедурата за проверка „ЕО“, както и процедурата за проверка в съответствие с националните правила.~~

б) ~~образците за декларацията „ЕО“ за проверка и за декларацията за проверка в съответствие с националните правила, както и образците за документите от техническото досие, което трябва да придружава декларацията за проверка.~~

~~Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 3. [Изм. 78]~~

7а. ~~Комисията е оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 46, с цел установяване на процедурите за проверка на подсистемите, включително общите принципи, съдържанието, процедурата и документите, свързани с процедурата за проверка „ЕО“, както и процедурата за проверка в съответствие с националните правила. [Изм. 79]~~

7б. ~~Комисията изготвя, посредством актове за изпълнение, образците за декларацията „ЕО“ за проверка и за декларацията за проверка в съответствие с националните правила, както и образците за документите, които е необходимо да съдържа техническото досие, което трябва да придружава декларацията за проверка.~~

~~Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 3. [Изм. 80]~~

Член 15а

Процедура за изготвяне на декларацията за проверка в съответствие с националните правила

~~Процедурата за изготвяне на декларацията „ЕО“ за проверка, посочена в член 15, се прилага, по необходимост, за създаването на декларация за проверка по отношение на националните правила.~~

~~Държавите членки посочват органите, отговорни за провеждането на процедурата за проверка по отношение на националните правила, в съответствие с глава VI. [Изм. 77]~~

Член 16

Несъответствие на подсистеми със съществените изисквания

1. Когато държава членка констатира, че дадена структурна подсистема, притежаваща декларацията „ЕО“ за проверка, заедно с техническото досие, не отговаря напълно на разпоредбите на настоящата директива, и по-специално на съществените изисквания, тя може да поиска да бъдат направени допълнителни проверки.

2. Държавата членка, предявяваща искането, незабавно информира Комисията за поисканите допълнителни проверки и представя причини за тях. Комисията се консултира със заинтересованите страни.

3. Държавата членка, предявяваща искането, посочва дали неспазването на изискването за пълно съобразяване с настоящата директива се дължи на:

а) неспазване на съществените изисквания или на дадена ТСОС или неправилно прилагане на ТСОС; в този случай Комисията незабавно уведомява държавата членка, където пребивава лицето, изготвило грешната декларация „ЕО“ за проверка, и изисква тази държава членка да предприеме подходящи мерки;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

б) непригодност на дадена ТСОС; в този случай се прилага процедурата за изменение на ТСОС, посочена в член 6.

Член 17

Презумпция за съответствие

Съставните елементи за оперативна съвместимост и подсистемите, които съответстват на хармонизираните стандарти или части от тях, позоваванията на които са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, се считат за отговарящи на съществените условия, обхванати от тези стандарти или части от тях, посочени в приложение III.

ГЛАВА V

ПУСКАНЕ НА ПАЗАРА И ВЪВЕЖДАНЕ В ЕКСПЛОАТАЦИЯ

Член 18

Въвеждане в експлоатация на стационарни съоръжения

1. Подсистемите за контрола, управление и сигнализация по железопътната линия, както и енергийните и инфраструктурните подсистеми, се въвеждат в експлоатация само ако са проектирани, изградени и монтирани по такъв начин, че да отговарят на съответните съществени изисквания, предвидени в приложение III, а съответното разрешение се издава в съответствие с параграф 2.

2. Всеки национален орган по безопасността разрешава въвеждането в експлоатация на енергийните и инфраструктурните подсистеми, **както и на подсистемите за контрол, управление и сигнализация по железопътната линия, различни от съоръжения на Европейската система за управление на железопътното движение (ERTMS)**, които се намират или експлоатират на територията на съответната държава членка. **Националните органи по безопасността вземат предвид становището на Агенцията, когато става въпрос за коридори или трансгранични участъци на TEN-T.**

Агенцията разрешава трансгранични инфраструктури с един управител на инфраструктурата. [Изм. 81]

~~Агенцията взема решения, с които разрешава въвеждането в експлоатация на подсистемите за контрол, управление и сигнализация по железопътната линия, които се намират или експлоатират в целия Съюз~~ **разрешава ERTMS в тясно сътрудничество с националните органи по безопасността. Преди Агенцията да разреши ERTMS, националният орган по безопасността е компетентен за проверка на оперативната съвместимост с националните прежи. Агенцията гарантира еднаквото прилагане на ERTMS в Съюза. [Изм. 82]**

~~В случая с ERTMS Агенцията се консултира с националния орган по безопасността в срок от един месец от получаване на пълното заявление, за да осигури съгласувано развитие на ERTMS в рамките на Съюза. Националният орган по безопасността в рамките на два месеца издава становище на вниманието на Агенцията относно техническата и оперативна съвместимост на подсистемата с возилата, предназначени да използват съответната част на тази прежа. В рамките на възможното Агенцията взема предвид това становище, преди да издаде разрешение, а в случай на несъгласие информира националния орган по безопасността, като посочва причините за това. Настоящият член не засяга задълженията на Агенцията като системен орган съгласно глава 6 от Регламент (ЕС) № .../... [Регламент за Агенцията].~~

~~Когато Агенцията не е съгласна с отрицателна оценка, извършена от националния орган по безопасността, тя информира въпросния орган за това, като посочва причините за несъгласието. Агенцията и националният орган по безопасността си сътрудничат за постигането на взаимно приемлива оценка. При необходимост, ако бъде решено от Агенцията и националния орган по безопасността, в този процес участва и заявителят. Ако не бъде постигната взаимно приемлива оценка в рамките на един месец, след като Агенцията е информирала съответния национален орган по безопасността за несъгласието си, Агенцията взема окончателното си решение, освен ако националният орган по безопасността не е отнесьл въпроса за арбитраж до апелативния съвет, създаден съгласно член 51 от Регламент (ЕС) № .../... (Регламент за Агенцията). Апелативният съвет решава дали да потвърди проекта за решение на Агенцията в срок от един месец след искането на националния орган по безопасността.~~

~~Всяко решение за отказ на искане на разрешение за пускане в експлоатация на стационарни съоръжения е надлежно обосновано от Агенцията. Заявителят може в срок от един месец от получаване на отрицателното решение да отправи искане Агенцията да преразгледа решението си. Това искане се придружава от мотиви. Агенцията има два месеца от датата на получаване на искането за преразглеждане, за да потвърди или отмени своето решение. Ако решението за отказ на Агенцията бъде потвърдено, заявителят може да обжалва пред апелативния съвет, създаден съгласно член 51 от Регламент (ЕС) № .../... (Регламент за Агенцията). [Изм. 83]~~

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Агенцията и националните органи по безопасността предоставят подробни насоки относно реда за придобиване на разрешенията, посочени в първа и втора алинея. На заявителите се предоставя безплатно документ с насоки за подаването на заявлението, в който се описват и обясняват изискванията за тези разрешения, както и списък на необходимите документи. Агенцията и националните органи по безопасността си сътрудничат по отношение на разпространяването на тази информация.

3. С цел да разреши въвеждането в експлоатация на подсистемите, посочени в параграф 1, националният орган по безопасността или Агенцията, в зависимост от това кой е компетентният орган, определен в параграф 2, получава доказателства за:

- (а) декларацията „ЕО“ за проверка;
- (б) техническата съвместимост на тези подсистеми със системата, в която те се интегрират, установена на основата на съответните ТСОС, национални правила и регистри;
- (в) безопасното интегриране на тези подсистеми, което се установява чрез съответните ТСОС, национални правила, регистри и общите методи за безопасност, предвидени в член 6 от Директива .../.../ЕС [Директива относно безопасността на железопътния транспорт];

ва) декларацията за проверка в съответствие с националните правила. [Изм. 84]

В рамките на един месец от получаване на искането на заявителя Агенцията или националният орган по безопасността, в зависимост от това кой е компетентният орган, информира заявителя, че досието е пълно или изисква съответната допълнителна информация, като поставя разумен срок за предоставянето на тази информация. [Изм. 85]

4. В случай на подновяване или модернизиране на съществуващите подсистеми, заявителят, в зависимост от случаите, определен в параграф 2, изпраща **досие с описание на проекта** на националния орган по безопасността (за енергийните и инфраструктурните подсистеми) ~~или на Агенцията~~ **(и за подсистемите за контрол, управление и сигнализация по железопътната линия, които не са съоръжения на ERTMS) или на Агенцията (за ERTMS и за трансгранични инфраструктури с един управител на инфраструктурата)**. Националният орган по безопасността или Агенцията проверяват досието и вземат решение въз основа на критериите, предвидени в параграф 5, относно необходимостта от ново разрешение за въвеждане в експлоатация. Националният орган по безопасността и Агенцията вземат решения в предварително определен разумен срок, но не по-късно от ~~четири~~ **три** месеца от получаването на цялата необходима информация. [Изм. 86]

5. В случай на подновяване или модернизиране на съществуващите подсистеми е необходима нова декларация „ЕО“ за проверка, както е посочено в член 15, параграф 4. Освен това се изисква ново разрешение за въвеждане в експлоатация, когато:

- (а) общото ниво на безопасност на съответната подсистема може да бъде повлияно отрицателно от предвидените работи; или
- (б) то се изисква от съответните ТСОС; или
- (в) то се изисква от националните планове за изпълнение, въведени от държавите членки.

Член 19

Пускане на пазара на мобилни подсистеми

1. ~~Подсистемата „подвижен състав“, както и подсистемата за контрол, управление и сигнализация~~ **Мобилни подсистеми** се пускат на пазара от заявителя само ако са проектирани, изградени и монтирани по такъв начин, че да отговарят на съответните съществени изисквания, предвидени в приложение III. [Изм. 87]

2. По специално заявителят гарантират, че е предоставена декларацията „ЕО“ за проверка.

3. В случай на подновяване или модернизиране на съществуващите подсистеми се изисква нова декларация „ЕО“ за проверка, както е предвидено в член 15, параграф 4.

Член 20

Разрешение за пускане на возило на пазара

1. Возило се пуска на пазара само след като е получило разрешение ~~за пускане на пазара, издадено от Агенцията за возила~~ в съответствие с ~~параграф 5~~ **настоящия член.** [Изм. 88]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Разрешението за возила трябва да съдържа следните данни:

- a) областта на употреба;
- б) стойностите на параметрите, изложени в ТСОС и, когато е приложено, в националните правила, които имат значение за проверката на техническата съвместимост между возилото и областта на бъдеща употреба;
- в) съответствието на возилото със съответните ТСОС и набори от национални правила, във връзка с параметрите, посочени в буква б);
- г) условията за използване на возилото и други ограничения. [Изм. 89]

2. Агенцията взема решения, с които се издават разрешения за пускане на возила на пазара. Тези разрешения удостоверяват стойностите на съответните параметри за проверка на техническата съвместимост между возилото и стационарните съоръжения, както са определени в ТСОС. Разрешението за пускане **возило се издава на основата на досието** на возилото на пазара също така предоставя информация относно съответствието на возилото с относимите ТСОС и набори от национални правила, свързани с тези параметри: **или типа возило, предоставено от заявителя, като включва и удостоверителни документи за следното:**

— във връзка с мобилните подсистеми, от които е изградено ВОЗИЛОТО:

- a) необходимата декларация за проверка съгласно член 19;
- б) техническата съвместимост с ВОЗИЛОТО;
- в) безопасното интегриране на возилото;

— във връзка с возилото:

техническата съвместимост на возилото с трезите в областта на употреба. [Изм. 90]

Техническата съвместимост се установява въз основа на съответните ТСОС и, когато е приложено, националните правила и регистри. Когато за получаване на удостоверителни документи относно техническата съвместимост са необходими изпитвания, съответните национални органи по безопасността могат да издават на заявителя временни разрешения за използване на возилото за практическа проверка по трезата. Управителят на инфраструктурата, като се консултира със заявителя, полага всички усилия, за да гарантира, че всички изпитвания се провеждат в рамките на един месец след получаване на искането на заявителя. По целесъобразност националният орган по безопасността предприема мерки, за да гарантира провеждане на изпитванията.

Безопасното интегриране на подсистемите в рамките на возилото се установява въз основа на съответните ТСОС, общите методи за безопасност, предвидени в член 6 на Директива .../.../ЕС [Директива относно безопасността на железопътния транспорт], и когато е приложено – националните правила. [Изм. 91]

3. Разрешението за пускане на возило на пазара може да определя условията за употреба на возилото и други ограничения. Агенцията дава разрешение за возилото, след оценка на елементите от досието, посочени в параграф 2, в предварително определен разумен срок, но във всеки случай в рамките на четири месеца от получаването на цялата съответна информация от заявителя. В рамките на един месец Агенцията посочва на заявителя дали досието е пълно или не. Всяко отрицателно решение във връзка със заявление е надлежно обосновано.

Разрешенията се признават във всички държави членки.

Агенцията поема пълна отговорност за разрешенията, които издава. [Изм. 92]

3а. По време на преходния период, посочен в член 50а, заявителят може да избере да представи своето заявление за получаване на разрешение за возила на Агенцията или на съответния национален орган по безопасността. [Изм. 94]

4. Разрешението за пускане на возило на пазара се издава на основата на досието на возилото или типа возило, предоставено от заявителя, като включва и документални доказателства за:

- (а) пускане на пазара на мобилните подсистеми, от които е изградено возилото в съответствие с член 19;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

(б) техническата съвместимост на подсистемите, посочени в буква а) в рамките на возилото, установена на основата на относимите ТСОС, националните правила и регистрите;

(в) безопасното интегриране на подсистемите, посочени в буква а) в рамките на возилото, което се установява въз основа на съответните ТСОС, национални правила и общите методи за безопасност, предвидени в член 6 на Директива .../... [относно безопасността на железопътната система в рамките на Съюза]. [Изм. 93]

5. Агенцията взема решенията, посочени в параграф 2, в предварително определен разумен срок, но във всеки случай в рамките на 4 месеца **Всяко решение за отказ на разрешение за возила е надлежно обосновано. В срок от един месец, считано от** от получаването на цялата съответна информация. Тези разрешения са валидни във всички държави членки **решението за отказ, заявителят може да поиска от Агенцията или националния орган по безопасността, по целесъобразност, да преразгледа решението си. Агенцията или националният орган по безопасността има два месеца от датата на получаване на искането за преразглеждане, за да потвърди или отмени своето решение.** [Изм. 95]

Ако решението за отказ на Агенцията бъде потвърдено, заявителят може да обжалва пред апелативния съвет, определен съгласно член 51 от Регламент (ЕС) № .../... [Регламент за Агенцията]. [Изм. 96]

Ако решението за отказ на национален орган по безопасността бъде потвърдено, заявителят може да обжалва пред апелативния орган, определен от компетентната държава членка съгласно член 17, параграф 3 от Директива .../.../ЕС [Директива относно безопасността на железопътния транспорт]. За целите на тази апелативна процедура държавите членки могат да определят свои регулаторни органи, посочени в член 56 от Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. [Изм. 97]

Агенцията предоставя подробни насоки относно реда за придобиване на разрешение за пускане на возила на пазара. На заявителите се предоставят безплатно документ с насоки за подаването на заявлението, в който се описват и обясняват изискванията за издаване на разрешения за пускане на возила на пазара, както и списък на необходимите документи. Националните органи по безопасността сътрудничат на Агенцията по отношение на разпространяването на тази информация.

6. Агенцията може да издава разрешения за пускане на возила на пазара за серия от возила. Тези разрешения са валидни във всички държави членки. **измени или отмени разрешение за возила, в случай че то вече не изпълнява условията, съгласно които е било издадено, като посочва причините за това свое решение. Агенцията незабавно актуализира Европейския регистър за возилата съгласно член 43а.**

В случай че национален орган по безопасността установи, че возило, притежаващо разрешение, не отговаря на съществени изисквания, той незабавно информира Агенцията и всички други национални органи по безопасността. Агенцията взема решение за необходимите мерки в рамките на един месец. В случай на необходимост от спешни превантивни мерки Агенцията може незабавно да ограничи или спре действието на разрешението, преди да приеме своето решение. [Изм. 98]

7. Заявителят може да подаде жалба пред Апелативния съвет по член 51 от Регламент (ЕС) № .../... [Регламент за Агенцията] срещу решенията на Агенцията или заради липсата на действие от нейна страна в рамките на поставените срокове, определени в параграф 5. **На Комисията се предоставя правомощието да приема, не по-късно от шест месеца след приетането на настоящата директива, делегирани актове в съответствие с член 46 относно подробните правила за процедурата за издаване на разрешение, включващи:**

а) **подробни насоки, описващи и обясняващи изискванията за издаване на разрешение за возила и необходимите документи;**

б) **реда и условията за издаване на разрешенията, като например същността и сроковете на всеки етап от процедурата;**

в) **критериите за оценка на досиетата на заявителите.** [Изм. 99]

8. В случай на подновяване или модернизирание на съществуващите возила, които вече разполагат с разрешение за пускане на возило на пазара:

(а) е необходима нова декларация „ЕО“ за проверка съгласно предвиденото в член 15, параграф 4, и

⁽¹⁾ Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

(б) ново разрешение за ~~пускане на возило на пазара~~ **возила** се изисква, ако са променени **и/та значителни промени** в стойностите на параметрите, включени във вече издаденото разрешение. [Изм. 100]

9. ~~По искане на заявителя в разрешението за пускане на возило на пазара може ясно да се посочват мрежите или железопътните линии, или групите от мрежи или линии, където железопътното предприятие може да да въведе возило в експлоатация без допълнителни проверки или изпитвания, свързани с техническата съвместимост между возилото и тези мрежи или железопътни линии. В този случай заявителят включва в искането си доказателства за техническата съвместимост на возилото със съответните мрежи или линии. Гореспоменатата информация може също така да бъде добавена по искане на първоначалния или друг заявител след издаването на съответното разрешение за пускане на пазара.~~ [Изм. 101]

9а. **Разрешения за возила, експлоатирани или предназначени за експлоатация на железопътна инфраструктура на изолирани железопътни мрежи, може също така да се издават от националните органи по безопасността на държавата членка, в която се намира въпросната мрежа. В такива случаи заявителят може да избира между подаването на заявление до Агенцията или до националните органи за безопасност на тези държави членки.**

В ралките на преходния период, посочен в член 50а, националните органи по безопасността на държавите членки, в които се намира изолираната железопътна мрежа, определят общи процедури за издаване на разрешения за возила и осигуряват взаимно признаване на издадените от тях разрешения за возила. В случай на противоречащи си решения на националните органи по безопасността и при липса на взаимно приемливо решение Агенцията взема съответно решение в съответствие с член 16 от Регламент ЕС № .../... [Регламент за Агенцията].

Ако до края на преходния период, посочен в член 50а, тези национални органи по безопасността не са установили правила за общи процедури за издаване на разрешения за возила и взаимно признаване на разрешения за возила, разрешенията, посочени в настоящия член, се издават само от Агенцията.

Ако са установени общи правила за процедурите за издаване на разрешения и взаимното признаване на разрешения за возила, националните органи по безопасността на държавите членки, в които има изолирани железопътни мрежи, могат да продължат да издават разрешения за возила и заявителят може да избере да подаде заявление за разрешение за возило до Агенцията или до съответните национални органи по безопасността след края на преходния период, определен в член 50а.

Десет години след влизането в сила на настоящата директива Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за напредъка, постигнат по отношение на оперативната съвместимост на изолираната железопътна мрежа, и ако е необходимо, внася подходящо законодателно предложение. [Изм. 102]

Член 20а

Регистрация на возила, за които е издадено разрешение

Преди едно возило да бъде използвано за първи път, след като за него е издадено разрешение в съответствие с член 20, то се регистрира по искане на ползвателя.

Когато разрешението е издадено от Агенцията, возилото се регистрира в Европейския регистър в съответствие с член 43а.

Когато областта на бъдеща употреба на возилото е ограничена до територията на една държава членка и разрешението е издадено от националния орган по безопасността, то се регистрира в националния регистър на возилата на тази държава членка в съответствие с член 43. [Изм. 103]

Член 21

Въвеждане в експлоатация **Използване** на возила [Изм. 104]

1. **Железопътните предприятия въвеждат возило в експлоатация само след извършването на проверка и след консултация с управителя на инфраструктурата по отношение на техническата съвместимост между возилото и маршрута, както и безопасното интегриране на возилото в системата, в която то ще бъде експлоатирано, установено въз основа на съответните ТСОС, национални правила, регистри и общите методи за безопасност, предвидени в член 6 от Директива [...]. Преди едно железопътно предприятие да започне да използва возило в областта на употреба, определена в разрешението за возилото, то гарантира следното, като използва своята система за управление на безопасността:** [Изм. 105]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

За тази цел возилата първоначално получават разрешение за пускане на возилото на пазара

a) *возилото е получило разрешение в съответствие с член 20 и е надлежно регистрирано; [Изм. 106]*

aa) *техническата съвместимост между возилото и маршрута въз основа на регистъра на инфраструктурата, съответните ТСОС или всяка илаща отношение информация, предоставяна безплатно от управителя на инфраструктурата в разулни срокове, когато не съществува регистър на инфраструктурата или той е непълен; и [Изм. 107]*

аб) *интегриране на возилото във влаковата композиция, в която се предвижда да се използва, въз основа на системата за управление на безопасността, посочена в член 9 от Директивата за безопасността и ТСОС относно експлоатацията и управлението. [Изм. 108]*

1a. *За да помогне на железопътните предприятия да извършат проверка на техническата съвместимост и безопасното интегриране между возилото и маршрута(ите), управителят на инфраструктурата при подадено искане предоставя на железопътните предприятия допълнителна информация, свързана с характеристиките на маршрута(ите). [Изм. 109]*

2. Железопътното предприятие съобщава решенията си относно ~~въвеждането~~ **експлоатацията** на возила в експлоатация на Агенцията, управителя на инфраструктурата и на съответния национален орган по безопасността. Тези решения се записват в националните регистри **националния регистър** на возилата, посочени в член 43, **и в Европейския регистър, посочен в член 43а.** [Изм. 110]

3. ~~В случай на подновяване или модернизиране на съществуващите возила е необходима нова декларация „ЕО“ за проверка съгласно предвиденото в член 15, параграф 4. Освен това се изисква ново решение от страна на железопътното предприятие за въвеждане в експлоатация на тези возила, когато:~~

~~(a) общото ниво на безопасност на съответната подсистема може да бъде повлияно отрицателно от предвидените работи, или~~

~~(б) то се изисква от съответните ТСОС. [Изм. 111]~~

Член 22

~~Разрешение за пускане на типове~~ **Разрешение за тип** возила на пазара [Изм. 112]

1. ~~През преходния период, посочен в член 50а,~~ Агенцията **или националният орган по безопасност** издава разрешения за пускане на типове **тип** возила на пазара. [Изм. 113]

Агенцията ~~предоставя~~ **и националните органи по безопасността предоставят** подробни насоки относно реда за придобиване на разрешение за пускане на типове **тип** возила на пазара. На заявителите се предоставя безплатно документ с насоки за подаването на заявлението, в който се описват и обясняват изискванията за издаване на разрешения за пускане на типове возила на пазара, както и списък на необходимите документи. Националните органи по безопасността си сътрудничат с Агенцията по отношение на разпространяването на тази информация. [Изм. 114]

2. При все това, ако Агенцията издава разрешение за пускане на возило на пазара, ~~тя същевременно се издава от Агенцията или от национален орган по безопасността,~~ **едновременно с това се издава** и разрешение за пускане на съответния тип возило на пазара **возила.** [Изм. 115]

3. Возило, което съответства на типа возило, за което вече е издадено разрешение за пускане на пазара, получава без допълнителни проверки разрешение за пускане на пазара въз основа на декларация за съответствие с този тип, подадена от заявителя. [Изм. 116]

4. В случай на промени на съответните разпоредби на ТСОС или националните правила, въз основа на които е издадено ~~разрешението за пускане на пазара на~~ **разрешение** за тип возило, ТСОС или националното правило определят дали вече издаденото разрешение за пускане на пазара на този тип **тип** возило остава валидно или трябва да бъде подновено. Ако това разрешение трябва да бъде подновено, проверките, които извършва Агенцията или националният орган по безопасността, могат да се отнасят единствено до променените правила. Подновяването на разрешение за пускане на тип возило на пазара не засяга разрешенията за пускане на возила на пазара, вече предоставени въз основа на предишното разрешение за пускане на този тип возило на пазара. [Изм. 117]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

5. Декларацията за съответствие с тип се изготвя в съответствие с Решение 2010/713/ЕС.
6. Декларацията за съответствие с тип се изготвя съгласно:
 - а) за возила, които са в съответствие с ТСОС — процедурите за проверка на съответните ТСОС;
 - б) за возила, които не са в съответствие с ТСОС — процедурите за оценяване на съответствието, определени в модули В+D и В+F от Решение 768/2008/ЕО. Ако е целесъобразно, Комисията може да приеме актове за изпълнение, които създават временни модули за оценяване на съответствието. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 3.
7. Разрешенията за пускане на типове возила на пазара се регистрират в Европейския регистър на разрешенията за пускане на типове возила на пазара, посочен в член 44.

Член 22а

Сътрудничество между Агенцията и националните органи по безопасността

За целите на параграфи 18, 20 и 22 Агенцията може да сключва споразумения за сътрудничество с националните органи по безопасността в съответствие с член 69 от Регламент (ЕС) № .../... [Регламент за Агенцията].

Тези споразумения могат да бъдат конкретни или рамкови, с участието на един или повече национални органи по безопасността. В тях се съдържа подробно описание на задачите и условията за очакваните резултати и се определят приложимите срокове за постигането им, както и подробности за разпределението на таксите, заплащани от заявителя.

В тях може да се съдържат и конкретни договорености за сътрудничество в случай на прехи, които изискват специални експертни познания поради географски съображения, напреднало прилагане на Европейската система за управление на железопътното движение, различно междурелсие или исторически съображения, с цел да се намалат административната тежест и разходите за заявителя. Такива споразумения се прилагат преди Агенцията да има право да получава заявления в съответствие с настоящата директива и при всички случаи до шест месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 46, отнасящи се до такива споразумения за сътрудничество. Тези делегирани актове се приемат най-късно шест месеца след влизането в сила на настоящата директива.

Пет години след сключването на първото споразумение за сътрудничество и на всеки три години след това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад с оценка на споразуменията за сътрудничество, сключени от Агенцията. [Изм. 118]

ГЛАВА VI

НОТИФИЦИРАНЕ НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ ЗА ОЦЕНЯВАНЕ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Член 23

Нотифициране

Държавите членки нотифицират Комисията и другите държави членки относно организациите, получили разрешение да извършват дейности по оценяване на съответствието като трета страна съгласно настоящата директива.

Член 24

Нотифициращи органи

1. Държавите членки определят нотифициращ орган, който да отговаря за процедурите, необходими за оценяването и нотифицирането на организациите, извършващи оценяване на съответствието, както и за упражняването на контрол върху нотифициращите органи, включително за спазване на разпоредбите на член 29.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Държавите членки могат да вземат решение оценяването и контролът, посочени в параграф 2, да се извършват от национален орган по акредитация по смисъла на и в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008.
3. Когато нотифициращият орган делегира или по друг начин прехвърля оценяването, нотифицирането или контрола, посочени в параграф 1, на организация, която не е държавен орган, то тази организация трябва да бъде юридическо лице и да отговаря, със съответните изменения, на изискванията, заложиени в член 24, параграфи 1—6. Освен това трябва да съществуват договорености, които да обхващат задълженията, възникващи от неговата дейност.
4. Нотифициращият орган носи пълна отговорност за дейността, извършена от съответната организация, посочен в параграф 3.

Член 25

Изисквания, свързани с нотифициращите органи

1. Нотифициращ орган се създава така, че да не възниква конфликт на интереси с организациите за оценяване на съответствието.
2. Нотифициращ орган се организира и управлява така, че да се запази обективността и безпристрастността на неговата дейност.
3. Нотифициращ орган се организира по такъв начин, че всяко решение, свързано с нотифицирането на организация за оценяване на съответствието, да се взема от компетентни лица, различни от тези, които са извършили оценяването.
4. Нотифициращият орган няма право да предлага или извършва дейности, които се извършват от организациите за оценяване на съответствието, или консултантски услуги със стопанска цел или на конкурентна основа.
5. Нотифициращият орган запазва поверителността на информацията, която получава.
6. Нотифициращият орган разполага с достатъчно компетентни служители за надлежното изпълнение на задачите си.

Член 26

Задължение за предоставяне на информация относно нотифициращите органи

Държавите членки информират Комисията относно своите процедури за оценяване и нотифициране на организациите за оценяване на съответствието и упражняването на контрол върху нотифицираните организации, както и относно промените в тях.

Комисията осигурява достъп на обществеността до тази информация.

Член 27

Изисквания, свързани с организациите за оценяване на съответствието

1. За целите на нотифицирането организацията за оценяване на съответствието трябва да отговаря на изискванията, предвидени в параграфи 2—7 и в членове 28 и 29. Тези изисквания се прилагат също спрямо органите, определени от държавите членки съгласно член 13, параграф 4.
2. Организация за оценяване на съответствието се създава в съответствие с националното право и разполага с юридическа правосубектност.
3. Организацията за оценяване на съответствието може да изпълнява всички задачи, възложени ѝ съгласно съответните ТСОС и във връзка с които е уведомена, независимо дали тези задачи се изпълняват от нея или от нейно име, като тя носи съответната отговорност.

Винаги и за всяка процедура за оценяване на съответствието, както и за всеки вид или категория продукт, във връзка с който тя е била уведомена, организацията за оценяване на съответствието разполага със:

- а) необходимия персонал с технически познания и с достатъчен и подходящ опит да изпълнява задачите, свързани с оценяването на съответствието;
- б) съответните описания на процедурите, съгласно които се извършва оценяването на съответствието, като се гарантира прозрачността и способността за възпроизвеждане на тези процедури. Организацията разполага с подходящи действащи политики и процедури, които разграничават между нейните задачи като нотифицирана организация за оценяване на съответствието и другите ѝ дейности;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- в) подходящите процедури за изпълнението на дейностите, които надлежно вземат предвид размера на предприятието, сектора, в който то работи, неговата структурата, степента на технологична сложност на продукта и масовия или серийния характер на производствения процес.

Организацията разполага с необходимите средства за изпълнение на техническите и административните задачи, свързани с дейностите по оценяване на съответствието по подходящ начин, както и с достъп до цялото необходимо оборудване или съоръжения.

4. Организациите за оценяване на съответствието трябва да имат застраховка за отговорността, освен ако отговорността се поема от държавата в съответствие с националното право или ако държавата членка е пряко отговорна за оценяването на съответствието.

5. Персоналът на организацията за оценяване на съответствието спазва професионална тайна по отношение на цялата информация, получена при изпълнение на неговите задачи съгласно съответната ТСОС или друга разпоредба на националното право, по силата на която спецификацията се прилага, освен по отношение на компетентните органи на държавата членка, където се извършват неговите дейности. Правата на собственост трябва да бъдат защитени.

6. Организациите за оценяване на съответствието участват или гарантират, че персоналът им, който извършва оценяването, е информиран относно съответните дейности по стандартизацията и дейностите на координационната група на нотифицираните организации за оценяване на съответствието, създадена по силата на съответното законодателство на Съюза, както и прилагат като общи насоки административните решения и документи, изготвени в резултат на работата на тази група.

7. Организациите за оценяване на съответствието участват или гарантират, че персоналът им, който извършва оценяването, е информиран относно дейностите на специалната работна група във връзка с Европейската система за управление на железопътното движение, предвидена в член 25 от Регламент (ЕС) № .../... [Регламент за Агенцията]. Те следват насоките, създадени в резултат на работата на тази група. Ако считат насоките за неподходящи или неприложими, съответните организации за оценяване на съответствието представят забележките си за обсъждане пред специалната група във връзка с Европейската система за управление на железопътното движение с цел непрекъснатото подобряване на насоките.

Член 28

Безпристрастност на организациите за оценяване на съответствието

1. Организацията за оценяване на съответствието е трета страна, независима от организацията или производителя на продукта, които оценява.

Организация, която е член на стопанска асоциация или професионална федерация, които представляват предприятията с дейност в областта на проектирането, производството, доставките, монтажа, употребата или поддръжката на продуктите, които оценява, може, при условие че независимостта ѝ и липсата на какъвто и да е конфликт на интереси са доказани, да бъде считана за такава организация.

2. Безпристрастността на организациите за оценяване на съответствието, тяхното висше ръководство и персонала, който извършва оценяването, трябва да е гарантирана.

3. Организацията за оценяване на съответствието, нейното висше ръководство и персоналът, който отговаря за изпълнението на задачите по оценяване на съответствието, не може да бъде проектант, производител, доставчик, монтажник, купувач, собственик, ползвател или извършващо поддръжката лице на продуктите, които оценява, нито може да бъдат упълномощен представител на тези лица. Това не изключва използването на оценените продукти, необходими за дейността на организацията за оценяване на съответствието или употребата на подобни продукти за лични цели.

4. Организациите за оценяване на съответствието, тяхното висше ръководство и персоналът, който отговаря за изпълнението на задачите по оценяване на съответствието, не могат бъдат ангажирани с проектирането, производството или изграждането, маркетинга, монтирането, използването или поддръжката на тези продукти, или да бъдат упълномощени представители на лицата, ангажирани в тези дейности. Те нямат право да участват в дейности, които могат да повлияят на независимостта на преценката или отговорността им във връзка с дейностите по оценяване на съответствието, за които те са нотифицирани. Това се прилага по-специално по отношение на консултантските услуги.

5. Организациите за оценяване на съответствието гарантират, че дейностите на техните дъщерни организации или подизпълнители не засягат поверителността, обективността или безпристрастността на техните дейности по оценяване на съответствието.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

6. Организациите за оценяване на съответствието и техният персонал извършват дейностите по оценяване на съответствието с най-висока степен на професионална почтеност и необходимата техническа компетентност в конкретната област, като трябва да не са под въздействието на натиск или стимули, особено от финансово естество, които биха могли да повлияят върху преценката им или резултатите от дейността им по оценяване на съответствието, по-специално когато става въпрос за лица или групи от лица, заинтересовани от резултатите от тези дейности.

Член 29

Персонал на организациите за оценяване на съответствието

1. Персоналът, който отговаря за извършването на дейностите по оценяване на съответствието, притежава:
 - а) солидно техническо и професионално образование, което обхваща всички дейности, свързани с оценяването на съответствието, за които организацията за оценяване на съответствието е била нотифицирана, **както и обучение относно въпросите на достъпността**; [Изм. 119]
 - б) задоволителни познания относно изискванията за оценяванията, които те извършват, и съответните правомощия да извършва тези оценявания;
 - в) подходящи познания и разбиране на съществените изисквания, приложимите хармонизирани стандарти и съответните разпоредби на законодателството на Съюза, както и на съответните актове за изпълнение;
 - г) способност за изготвяне на сертификати, отчети и доклади, които доказват, че оценяванията са извършени.
2. Възнаграждението на висшето ръководство и персонала, който извършва оценяването в дадена организация за оценяване на съответствието, трябва да бъде независимо от броя на извършените оценявания или резултатите от тези оценявания.

Член 30

Презумпция за съответствие на организация за оценяване на съответствието

В случаите, когато организация за оценяване на съответствието доказва своето съответствие с критериите, предвидени в съответните хармонизирани стандарти или части от тях, публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, съществува презумпция, че тя отговаря на изискванията, предвидени в членове 27—29, доколкото приложимите хармонизирани стандарти обхващат тези изисквания.

Член 31

Дъщерни организации на организациите за оценяване на съответствието и възлагане на подизпълнители

1. Когато организация за оценяване на съответствието възлага конкретни задачи, свързани с оценяването на съответствието, на подизпълнител или използва услугите на своя дъщерна организация, тя следва да гарантира, че подизпълнителят или дъщерната организация отговарят на изискванията, предвидени в членове 27—29, и съответно информира нотифициращия орган за това.
2. Нотифицираните организации следва да носят пълна отговорност за дейността, извършена от подизпълнители или дъщерни организации в случаите, когато такива съществуват.
3. Дейността на нотифицираните организации може да бъде възлагана на подизпълнители или извършвана от дъщерна организация само със съгласието на клиента.
4. Нотифицираните организации съхраняват съответните документи, за да бъдат на разположение на нотифициращия орган във връзка с оценяването на квалификациите на подизпълнителя или дъщерната организация, както и на работата, извършена от тях съгласно съответната ТСОС.

Член 32

Акредитирани вътрешни органи

1. Предприятието заявител може да използва акредитиран вътрешен орган, за да извърши дейностите по оценяване на съответствието с цел да бъдат приложени процедурите, предвидени в модули А1, А2, С1 или С2, определени в приложение II към Решение 768/2008/ЕО, и модули СА1 и СА2, определени в приложение I към Решение 2010/713/ЕС. Този орган представлява отделна и независима част от предприятието заявител и не участва в проектирането, производството, доставката, монтирането, използването или поддръжката на продуктите, които оценява.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Акредитираният вътрешен орган следва да отговаря на следните изисквания:
 - а) да бъде акредитиран в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008;
 - б) организацията и нейният персонал следва да са обособени организационно и да разполагат с методи на отчитане в рамките на съответното предприятие, които осигуряват неговата безпристрастност и я доказват пред съответния национален орган по акредитация;
 - в) нито организацията, нито нейният персонал носят отговорност за проектирането, производството, доставката, монтирането, експлоатацията или поддръжката на продуктите, които оценяват, нито участват в дейности, които могат да повлияят на независимостта на тяхната преценка или почтеност във връзка с дейността им по оценяването;
 - г) организацията предоставя услугите си изключително и само на предприятието, от което е част.
3. Акредитираният вътрешен орган не се нотифицира пред държавите членки или Комисията, но информацията, свързана с неговата акредитация, се предоставя от предприятието, от което той е част, или от националния орган по акредитация на нотифициращия орган по негово искане.

Член 33

Заявление за нотифициране

1. Организацията за оценяване на съответствието подава заявление за нотифициране до нотифициращия орган на държавата членка, където е учредена.
2. Това заявление се придружава от описание на дейностите по оценяване на съответствието, модула или модулите за оценяване на съответствието и продукта или продуктите, за които организацията заявява компетентност, както и от сертификат за акредитация, когато има такъв, издаден от националния орган по акредитация и удостоверяващ, че организацията за оценяване на съответствието отговаря на изискванията, предвидени в членове 27—29.
3. В случаите, когато организацията за оценяване на съответствието не може да предостави сертификат за акредитация, тя предоставя на нотифициращия орган всички документи, необходими, за да удостоверят проверката, признаването и редовния контрол върху спазването от нейна страна на изискванията, предвидени в членове 27—29.

Член 34

Процедура по нотифициране

1. Нотифициращите органи могат да нотифицират само организации за оценяване на съответствието, които отговарят на изискванията, предвидени в членове 27—29.
2. Те нотифицират Комисията и другите държави членки, които използват средството за електронно нотифициране, разработено и управлявано от Комисията.
3. Нотифицирането включва пълна информация за дейностите по оценяване на съответствието, модула или модулите за оценяване на съответствието и конкретния продукт или продукти, както и съответните доказателства за компетентността.
4. В случаите, когато нотифицирането не се основава на сертификата за акредитация, както е посочено в член 33, параграф 2, нотифициращият орган предоставя на Комисията и другите държави членки документация, която доказва компетентността на организацията за оценяване на съответствието и съществуващите договорености, които гарантират, че организацията подлежи на редовен контрол и ще продължава да отговаря на изискванията, предвидени в членове 27—29.
5. Съответната организация може да извършва дейностите на нотифицирана организация за оценяване на съответствието само ако няма възражения, повдигнати от Комисията или друга държава членка в срок от две седмици от нотифицирането с предоставяне на сертификат за акредитация или в срок от два месеца от нотифицирането без сертификат за акредитация.
6. Комисията и другите държави членки се уведомяват относно всички последващи свързани с нотификацията промени.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 35

Идентификационни номера и списъци на нотифицираните организации за оценяване на съответствието

1. Комисията определя идентификационен номер за всяка нотифицирана организация за оценяване на съответствието.

Нотифицираната организация за оценяване на съответствието получава само един идентификационен номер дори когато е нотифицирана съгласно няколко акта на Съюза.

2. Комисията предоставя обществен достъп до списъка с организации, нотифицирани съгласно настоящата директива, включително идентификационните номера, които са им били определени, както и дейностите, за които те са били нотифицирани.

Комисията гарантира, че списъкът редовно се актуализира.

Член 36

Промени в нотифицирането

1. Когато нотифициращ орган се е уверил или е бил информиран, че нотифицирана организация за оценяване на съответствието вече не отговаря на изискванията, предвидени в членове 27—29, или че тя не изпълнява задълженията си, нотифициращият орган ограничава обхвата, спира действието или отменя нотификацията според случая, в зависимост от това колко съществени са пропуските в изпълнението на тези задължения. Съответно той незабавно информира за това Комисията и останалите държави членки.

2. В случай на ограничение на обхвата, спиране на действието или отмяна на нотификацията или когато нотифицираната организация за оценяване на съответствието е прекратила дейността си, нотифициращата държава членка предприема съответните стъпки, за да гарантира, че досиетата на тази организация или ще бъдат обработени от друга нотифицирана организация за оценяване на съответствието, или ще бъдат запазени на разположение на отговорните нотифициращи органи или органи за надзор на пазара, по тяхно искане.

Член 37

Оспорване на компетентността на нотифицирани организации

1. Комисията разследва случаите, в които има съмнения или е информирана за такива съмнения относно компетентността на нотифицирана организация за оценяване на съответствието или относно спазването към настоящия момент на предвидените изисквания и отговорности от страна на съответната нотифицирана организация.

2. Нотифициращата държава членка предоставя на Комисията, при поискване, цялата информация, свързана с основните изисквания за нотифицирането или със запазването на компетентността на съответната организация.

3. Комисията гарантира, че цялата чувствителна информация, получена в хода на нейните разследвания, се третира като поверителна.

4. Когато Комисията се увери, че нотифицирана организация за оценяване на съответствието не отговаря или вече не отговаря на изискванията за нейната нотификация, тя следва съответно да уведоми нотифициращата държава членка и да поиска необходимите корективни мерки, включително оттегляне на нотификацията, ако е необходимо.

Член 38

Задължения на нотифицираните организации при осъществяване на дейността им

1. Нотифицираните организации извършват оценяване на съответствието съгласно процедурите за оценяване на съответствието, предвидени в съответната ТСОС.

2. Оценяването на съответствието се извършва по пропорционален начин, като се избягва излишната тежест за икономическите оператори. Организациите за оценяване на съответствието изпълняват дейността си, като надлежно вземат предвид размера на предприятието, сектора, в който то работи, неговата структура, степента на технологична сложност на продукта и масовия или серийния характер на производствения процес.

Наред с това те извършват дейността си и с цел да оценят съответствието на продукта спрямо разпоредбите на настоящата директива.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Когато дадена нотифицирана организация за оценяване на съответствието установи, че изискванията, заложи в съответната ТСОС или съответстващите хармонизирани стандарти или технически спецификации, не са били изпълнени от производителя, тя изисква от производителя да предприеме подходящи корективни мерки и не издава сертификат за съответствие.

4. Когато в хода на контрола върху съответствието след издаването на сертификат нотифицирана организация за оценяване на съответствието установи, че даден продукт вече не отговаря на съответната ТСОС или на съответстващите хармонизирани стандарти, или на техническите спецификации, тя изисква от производителя да предприеме подходящи корективни мерки и спира действието на сертификата или го отменя, ако е необходимо.

5. Когато не са предприети корективни мерки или те не дадат необходимия резултат, нотифицираната организация за оценяване на съответствието ограничава обхвата, спира действието или отменя всички сертификати според случая.

Член 39

Задължение за предоставяне на информация относно нотифицираните организации

1. Нотифицираните организации информират нотифициращия орган относно следното:

- а) отказ, ограничение на обхвата, спиране на действието или отмяна на сертификат;
- б) обстоятелствата, които оказват въздействие върху обхвата и условията на нотификацията;
- в) всяко искане за информация, което те са получили от органите за надзор на пазара във връзка с дейностите по оценяване на съответствието;
- г) дейностите по оценяване на съответствието, извършени в рамките на тяхната нотификация, и всички други извършени дейности, включително трансгранични дейности и възлагане на подизпълнители.

2. Нотифицираните организации предоставят на другите организации, нотифицирани съгласно настоящата директива, които извършват подобна дейност по оценяване на съответствието по отношение на същите продукти, информация, свързана с отрицателните, както и, при поискване, положителните резултати от оценяването на съответствието.

3. Нотифицираните организации предоставят на Агенцията сертификатите „ЕО“ за проверка на подсистемите, сертификатите „ЕО“ за съответствие на съставните елементи на оперативната съвместимост и сертификатите „ЕО“ за годност за употреба на съставните елементи на оперативната съвместимост.

Член 40

Обмен на опит

Комисията осигурява организацията по обмена на опит между националните органи на държавите членки, които отговарят за политиката в областта на нотифицирането.

Член 41

Координиране на нотифицираните организации

Комисията гарантира, че съществува и правилно функционира подходящата координация и сътрудничество между организациите, нотифицирани съгласно настоящата директива, под формата на секторна група от нотифицираните организации. Агенцията подкрепя дейността на нотифицираните организации в съответствие с член 20 от Регламент (ЕС) № .../... [Регламент за Агенцията].

Държавите членки гарантират, че нотифицираните от тях организации участват в работата на тази група, пряко или чрез свои представители.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ГЛАВА VII
РЕГИСТРИ

Член 42

Система за номерация на возилата

1. Всяко возило, пуснато в експлоатация в железопътната система на Съюза, получава Европейски номер на возило (EVN) от ~~националния орган по безопасността, компетентен в съответната област, преди първото въвеждане в експлоатация на возилото~~ **Агенцията в момента на предоставяне на разрешението.** [Изм. 120]
2. Железопътното предприятие, което експлоатира возилото, гарантира, че возилото е обозначено с предоставения му европейски номер (EVN) **и е отговорно за гарантирането на надлежащата регистрация на возилото.** [Изм. 121]
3. EVN се определя в Решение 2007/756/ЕО на Комисията ⁽¹⁾.
4. EVN се предоставя само еднократно на возилото, освен ако в Решение 2007/756/ЕО се предвижда друго.
5. Независимо от параграф 1, когато возила се експлоатират или са предназначени да бъдат експлоатирани по линии от или към трети държави, където междурелсието е различно от това на основната железопътна мрежа в рамките на Съюза, държавите членки могат да приемат возила, които са ясно обозначени съобразно различна кодова система.

Член 43

Национални регистри на возилата

1. Всяка държава членка поддържа регистър на въведените в експлоатация железопътни возила на нейната територия. Този регистър отговаря на следните критерии:
 - а) отговаря на общите спецификации, определени в параграф 2;
 - б) поддържа се и се осъвременява от организация, независима от всяко железопътно предприятие;
 - в) ~~достъпен е за националните органи по безопасността и за разследващите органи, определени в членове 16 и 21 от Директива [...]/... относно безопасността на железопътната система в рамките на Съюза~~; той е достъпен също така при всяко обосновано искане за регулаторните органи, посочени в членове 55 и 56 от Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за създаване на единно европейско железопътно пространство ⁽²⁾, и за Агенцията, за железопътните предприятия и управителите на инфраструктурата, както и за лицата или организациите, които регистрират возилата или са посочени в регистъра: **публичен е.** [Изм. 122]
2. С помощта на актове за изпълнение Комисията приема общи спецификации относно съдържанието, формата на данните, функционалната и техническата архитектура, начина на работа, включително реда за обмен на данни, и правилата за въвеждане на данни и извършване на справки в националните регистри на возилата. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 3.

2а. За всяко возило регистърът съдържа най-малкото следната информация:

- а) EVN;
- б) **препратки към декларацията за проверка и издаващия орган;**

⁽¹⁾ Решение 2007/756/ЕО на Комисията от 9 ноември 2007 г. за приемане на обща спецификация на националния регистър на подвижния състав, предвиден в член 14, параграфи 4 и 5 от директиви 96/48/ЕО и 2001/16/ЕО (ОВ L 305, 23.11.2007 г., стр. 30).
⁽²⁾ Поправена версия, ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- в) идентификация на ползвателя и на собственика на возилото;
- г) ограничения по отношение на начините, по които може да се използва возилото;
- д) структурата, която отговаря за поддръжката. [Изм. 123]

3. Титулярят на регистрацията съобщава на националните органи незабавно за всяка промяна на данните, въведени в националния регистър на возилата, за унищожаването на возилото или за решението си да го изключи от регистъра на националните органи по безопасност на държава членка, в която возилото е било ~~въведено в експлоатация~~ **използвано**. [Изм. 124]

4. ~~Докаато бъде създадена връзка между националните регистри на возилата на държавите членки~~; Всяка държава членка, по отношение на отнасящите се за нея данни, актуализира своя регистър с промените, направени от другите държави членки в техните регистри. [Изм. 125]

5. След като возила са били въведени в експлоатация за първи път в трета държава и държава членка е впоследствие ги е ~~въвела в експлоатация~~ **използвала** на своя територия, тази държава членка гарантира извличането на съответните данни за возилото посредством националния регистър на возилата ~~или по силата на разпоредбите на международно споразумение~~. [Изм. 126]

5а. Националните регистри на возилата се включват в Европейския регистър на возилата след изтичането на преходния период, посочен в член 50а, с изключение на случаите, посочени в член 20, параграф 9а, съгласно условията, определени в настоящия член. Комисията определя посредством актове за изпълнение стандартния формат на документа. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 3. [Изм. 127]

Член 43а

Европейски регистър на возилата

1. Агенцията поддържа регистър на въведените в експлоатация железопътни возила в Съюза. Този регистър отговаря на следните критерии:

- а) отговаря на общите спецификации, определени в параграф 2;
- б) поддържа се и се актуализира от Агенцията;
- в) публичен е.

2. ~~Посредством актове за изпълнение Комисията приема общи спецификации относно съдържанието, формата на данните, функционалната и техническата структура, начина на работа, включително реда за обмен на данни, и правилата за въвеждане на данни и извършване на справки в европейските регистри на возилата. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 3.~~

3. Титулярят на регистрацията декларира незабавно пред Агенцията всяка промяна на данните, въведени в Европейския регистър на возилата, унищожаването на возилото или решението си да го изключи от регистъра.

4. За всяко возило регистърът съдържа най-малкото следната информация:

- а) EVN;
- б) позовавания на декларацията за проверка „ЕО“ и издаващия орган;
- в) позовавания на Европейския регистър на разрешените типове возила, посочен в член 44;
- г) идентификация на ползвателя и на собственика на возилото;
- д) ограниченията по отношение на начините, по които може да се използва возилото;
- е) структурата, която отговаря за поддръжката.

При всяко издаване, подновяване, изменение, спиране или отмяна на разрешението за возило от Агенцията тя актуализира регистъра незабавно.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

5. При возила, използвани за първи път в трета държава и впоследствие използвани в държава членка, тази държава членка гарантира, че възможността за извличане на данни за возилото, включително най-малко данни за ползвателя на возилото, структурата, която отговаря за поддръжката, и ограниченията по отношение на начините на използване, посредством Европейския регистър на возилата или по силата на разпоредби на международно споразумение. [Изм. 128]

Член 44

Европейски регистър на разрешенията за пускане на пазара на типове возила

1. Агенцията създава и поддържа регистър на разрешенията за пускане на пазара на типове возила, издадени в съответствие с член 22. Този регистър отговаря на следните критерии:

- а) публичен е и е достъпен по електронен път;
- б) отговаря на общите спецификации, определени в параграф 3.
- в) свързан е с всички национални регистри на возилата. [Изм. 129]

2. Посредством актове за изпълнение Комисията приема общи спецификации относно съдържанието, формата на данните, функционалната и техническата архитектура, начина на работа и правилата за въвеждане на данни и извършване на справки в регистрите на разрешенията за пускане на пазара на возила. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 3.

2а. Този регистър включва най-малко следните данни за всеки тип возило:

- а) техническите характеристики на типа возило, определени в съответните ТСОС;
- б) наименованието на производителя;
- в) датите и препратки към последователните разрешения за този тип возило, включително ограничения или оттегляния;
- г) конструктивните характеристики, предназначени за хора с намалена подвижност и хора с увреждания;
- д) идентификация на собственика и на ползвателя на возилото;

Когато Агенцията издава, подновява, изменя, спира или отменя разрешението за въвеждане на типове возила в експлоатация, тя актуализира регистъра незабавно. [Изм. 130]

Член 45

Регистър на инфраструктурата

1. Всяка държава членка публикува **гарантира публикуването на** регистър на инфраструктурата, в който се посочват стойностите на мрежовите параметри на всяка подсистема или част от съответната подсистема. [Изм. 131]

2. Стойностите на параметрите, записани в регистъра на инфраструктурата, се използват в комбинация със стойностите на параметрите, записани в разрешението за пускане на пазара на возила, за да се провери техническата съвместимост между возилото и мрежата.

3. Регистърът на инфраструктурата може да определя условията за използване на стационарни съоръжения и други ограничения, **включително временни ограничения, които се прилагат за срок, по-дълъг от шест месеца.** [Изм. 132]

4. Всяка държава членка актуализира **гарантира актуализирането на** регистъра на инфраструктурата в съответствие с Решение за изпълнение 2011/633/ЕС на Комисията⁽¹⁾. [Изм. 133]

⁽¹⁾ Решение 2011/633/ЕС за изпълнение на Комисията от 15 септември 2011 г. относно общите спецификации на регистъра на железопътната инфраструктура (ОВ L 256, 1.10.2011 г., стр. 1).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

5. Други регистри, като регистър за ~~достъпността~~, могат **достъпността за лица с увреждания и лица с намалена подвижност**, също ~~да бъдат свързани~~ **се свързват** с регистъра на инфраструктурата. [Изм. 134]

6. С помощта на актове за изпълнение Комисията приема общи спецификации относно съдържанието, формата на данните, функционалната и техническата архитектура, начина на работа и правилата за въвеждане на данни и извършване на справки в регистрите. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 3.

ГЛАВА VIII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 46

Делегиране на правомощия

1. Правомощията да приема делегирани актове се предоставят на Комисията при спазване на условията, предвидени в настоящия член.

2. Правомощията да приема делегирани актове, посочени в член 4, параграф 2, член 5, параграф 10, **член 8, параграф 2, член 15, параграф 7а, член 20, параграф 7 и член 22а, параграф 4** се предоставят на Комисията за ~~неопределен~~ срок от **пет години, считано от** датата на влизане в сила на настоящата директива.

Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчливо за същия срок, освен ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок. [Изм. 135]

3. Делегираните правомощия, посочени в член 4, параграф 2, член 5, параграф 10, **член 8, параграф 2, член 15, параграф 7а, член 20, параграф 7 и член 22а, параграф 4** може да бъдат оттеглени по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. Решението за оттегляне прекратява делегираните правомощия, посочени в това решение. То влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в него. Решението не засяга валидността на вече влезлите в сила делегирани актове.

4. Незабавно след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява едновременно Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 4, параграф 2, член 5, параграф 10, **член 8, параграф 2, член 15, параграф 7а, член 20, параграф 7 и член 22а, параграф 4**, влиза в сила само ако няма повдигнати срещу него възражения нито от страна на Европейския парламент, нито на Съвета, в срок от два месеца от уведомяването на Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са информирали Комисията, че нямат възражения. Този срок може да бъде удължен с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 47

Процедура по спешност

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат докато не бъде повдигнато възражение в съответствие с параграф 2. В уведомлението относно делегиран акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата за спешни случаи.

2. Европейският парламент или Съветът могат да повдигнат възражение срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 46, параграф 5. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно, след като бъде уведомена относно решението за повдигане на възражение от страна на Европейския парламент или Съвета.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 48

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден съгласно член 21 от Директива 96/48/ЕО на Съвета⁽¹⁾ (наричан по-долу „комитетът“). Той е комитет по смисъла на Регламент (ЕО) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
4. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 49

Обосновка

Всяко решение, взето съгласно настоящата директива по отношение на оценяването на съответствието или годността за употреба на съставните елементи на оперативната съвместимост, проверката на подсистеми, съставляващи железопътната система, или всяко решение, взето съгласно членове 6, 11 и 16, излага подробно причините, на които то се основава. То се нотифицира възможно най-бързо на заинтересованата страна, като се посочват и средствата за правна защита съгласно действащото законодателство в съответната държава членка, както и сроковете за прилагане на такива средства за правна защита.

Член 49а

Санкции

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 46 с цел установяване на режим от санкции при неизпълнение на предвидените в настоящия регламент срокове за приемане на решения от страна на Агенцията. Тя също така установява режим за обезщетяване в случаите, когато предвиденият в Регламент (ЕС) № .../... [Регламент за Агенцията] апелативен съвет се произнесе в полза на адресата по отношение на дадено решение на Агенцията. Санкциите и режимът за обезщетяване трябва да бъдат ефективни, пропорционални, недискриминационни и възпиращи. [Изм. 136]

Член 50

Доклади и информация

1. На всеки три години и за първи път три години след публикуването на настоящата директива Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за осъществения напредък за постигане на оперативна съвместимост на железопътната система. Този доклад съдържа също анализ на случаите, предвидени в член 7, и на прилагането на глава V. **Въз основа на резултатите от доклада Комисията предлага подобрения и мерки за засилване на ролята на Агенцията по отношение на изпълнението на оперативната съвместимост.** [Изм. 137]

1а. Две години след публикуването на настоящата директива и след като са проведени консултации с различните заинтересовани участници, Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно дейността на Агенцията и постигнатия от нея напредък в изпълнението на нейните нови правомощия. [Изм. 138]

2. Агенцията разработва и редовно актуализира инструмент, осигуряващ, по искане от страна на държава членка, **на Европейския парламент** или на Комисията, преглед на нивото на оперативната съвместимост на железопътната система. Този инструмент ползва наличната информацията, включена в регистрите, предвидени в глава VII. [Изм. 139]

⁽¹⁾ Директива 96/48/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 година относно оперативната съвместимост на трансевропейската железопътна система за високоскоростни влакове (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 6).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 50а

Преходен режим

Без да се засяга член 20, параграф 9а, четири години след влизането в сила на настоящата директива разрешенията за возила, посочени в членове 20 и 22, се издават от Агенцията. По време на този преходен период разрешение за возило може да бъде издадено по избор на заявителя от Агенцията или от националния орган по безопасността.

Агенцията разполага с необходимия организационен капацитет и експертни знания, за да осъществява всички свои функции съгласно членове 18, 20 и 22, най-късно четири години след датата на влизане в сила на настоящата директива.

С цел изпълнение на своите задължения Агенцията може да сключва споразумения за сътрудничество с националните органи по безопасността в съответствие с член 22а. [Изм. 140]

Член 51

Преходен режим за въвеждане в експлоатация на возила

1. Държавите членки могат да продължат да прилагат разпоредбите, предвидени в глава V от Директива 2008/57/ЕО до ~~две години~~ **една година** след датата на влизане в сила. [Изм. 141]
2. Разрешения за въвеждане в експлоатация, които са били предоставени съгласно параграф 1, включително разрешения, предоставени съгласно международни споразумения, по-специално RIC (Regolamento Internazionale Carrozze) и RIV (Regolamento Internazionale Veicoli), остават в сила съобразно условията, при които са предоставени разрешенията.
3. Возила, за които са били издадени разрешения за въвеждане в експлоатация съгласно параграфи 1 и 2, трябва да получат разрешение за пускане на пазара на возило, за да бъдат експлоатирани в една или повече мрежи, които не са обхванати от тяхното разрешение. Въвеждането в експлоатация в тези допълнителни мрежи е предмет на разпоредбите на член 21.

Член 52

Други преходни разпоредби

Приложения IV, V, VI, VII и IX към Директива 2008/57/ЕО се прилагат до датата на прилагането на съответните **делегирани** актове, **посочени в член 8, параграф 2 и член 15, параграф 7а и на актовете** за изпълнение, посочени в ~~член 8, параграф 2~~, член 14, параграф 8, член 15, параграф 7 и член 7, параграф 3 от настоящата директива. [Изм. 142]

Член 53

Препоръки и становища на Агенцията

Агенцията изготвя препоръки и становища в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № .../... [Регламент за Агенцията] за прилагането на настоящата директива. Въз основа на тези препоръки и становища Съюзът приема мерки съгласно настоящата директива.

Член 54

Транспониране

1. Държавите членки привеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1, член 2, член 7, параграфи 1—4, член 11, параграф 1, член 13, член 14, параграфи 1—7, член 15, параграфи 1—6, членове 17—21, член 22, параграфи 3—7, членове 23—36, член 37, параграф 2, членове 38, 39, 41—43, член 45, параграфи 1—5, член 51 и приложения I— III в срок от ~~две години~~ **една година** след датата на влизане в сила. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки и прилагат, както и таблица на съответствието между тези мерки и настоящата директива. Таблиците на съответствието са необходими, за да създадат възможност за всички заинтересовани лица ясно да идентифицират приложимите разпоредби на национално равнище при прилагането на настоящата директива. [Изм. 143]

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивите, отменени с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Държавите членки определят условията и реда на позоваване.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Задълженията за транспониране и изпълнение на член 13, член 14, параграфи 1—7, член 15, параграфи 1—6, членове 17—21, членове 42 и 43, член 45, параграфи 1—5, както и член 51 от настоящата директива не се прилагат за Република Кипър и Република Малта, доколкото в рамките на съответните им територии няма установена железопътна система.

Когато обаче публичен или частен субект подаде официално заявление за изграждане на железопътна линия с оглед нейната експлоатация от едно или повече железопътни предприятия, съответните държави членки въвеждат законодателство за изпълнение на членовете, посочени в първата алинея, в срок от една година от получаването на заявлението.

Член 55

Отмяна

Директива 2008/57/ЕО, изменена с директивите, посочени в приложение IV, част А, се отменя [~~две години~~ **една година** след датата на влизане в сила], без да се засягат задълженията на държавите членки във връзка със сроковете за транспониране в националното право на директивите, посочени в приложение IV, част Б. **[Изм. 144]**

Позоваванията на отменената директива се разглеждат като позовавания на настоящата директива и се тълкуват според таблицата на съответствието в приложение V.

Член 56

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Членове 3—10, член 11, параграфи 2, 3 и 4, член 12 и член 16 се прилагат, считано от [две години след дата на влизане в сила].

Член 57

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в ...

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Елементи на железопътната система на Съюза

1. Мрежа

За целите на настоящата директива мрежата на Съюза включва *следните елементи от високоскоростна мрежа, както е посочено в букви а), б) и в), и конвенционална мрежа, както е посочено в букви г)–и)*:

- а) специално изградени високоскоростни линии, оборудвани за скорости, обикновено равни или по-високи от 250 км/ч, *като позволяват експлоатация при скорости, превишаващи 300 км/ч при подходящи обстоятелства*,
- б) специално модернизирани високоскоростни линии, оборудвани за скорости от порядъка на 200 км/ч,
- в) специално модернизирани високоскоростни линии, които имат специфични характеристики в резултат на трудности от топографски, релефен или градоустройствен характер, като скоростта трябва да се адаптира според всеки отделен случай. Тази категория включва свързващи линии между високоскоростната мрежа и конвенционалната мрежа, линии, минаващи през гари, подстъпи към терминали, депа и пр., по които „високоскоростен“ подвижен състав се движи с конвенционална скорост,
- г) конвенционални линии, предназначени за пътнически услуги,
- д) конвенционални линии, предназначени за смесени превози (пътнически и товарни),
- е) конвенционални линии, предназначени за услуги за товарни превози,
- ж) пътнически центрове,
- з) товарни центрове, включително терминали за връзка между различни видове транспорт,
- и) линии, свързващи гореспоменатите елементи. [Изм. 145]

Тази мрежа включва управление на движението, системи за следене и навигационни системи, технически устройства за обработка на данни и телекомуникации, предназначени за пътнически услуги и услуги за товарни превози на дълги разстояния по мрежата за гарантирането на безопасно и хармонично функциониране на мрежата и ефективно управление на движението.

2. Возила

За целите на настоящата директива, возилата на Съюза включват всички возила, които се очаква да пътуват по цялата или по част от мрежата на Съюза, включително:

- локомотиви и пътнически подвижен състав, включително тягови единици с ДВГ и електрически тягови единици, моторвагонни (мотрисни) пътнически влакове с ДВГ или електрически такива, пътнически вагони;
- *возила, предназначени за движение при скорости от поне 250 км/ч по линии, специално изградени за високи скорости, като позволяват достигане на скорости, превишаващи 300 км/ч, при подходящи обстоятелства*,
- *возила, предназначени за движение при скорости от порядъка на 200 км/ч по високоскоростни линии или по линии, специално изградени или специално модернизирани за високи скорости, ако са съвместими с възможностите на тези линии*.

Освен това возилата, предназначени за експлоатация при максимална скорост под 200 км/ч, които се очаква да пътуват по цялата или по част от трансевропейската високоскоростна мрежа, ако са съвместими с работните характеристики на тази мрежа, отговарят на изискванията, осигуряващи безопасна експлоатация на тази мрежа. За целта ТСОС за конвенционалните возила определят също така изискванията за безопасната експлоатация на конвенционалните возила по високоскоростните мрежи. [Изм. 146]

- товарни вагони, включително *ниски возила, предназначени за цялата мрежа*, и возила, предназначени за превозване на камиони; [Изм. 147]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

— специални возила, като при машини за изграждане и поддръжка на коловозите и инфраструктурата.

Всяка една от горните категории може да бъде разделена на:

— возила за международна употреба,

— возила за национална употреба.

ТСОС определят изискванията, чрез които се гарантира безопасната експлоатация на тези возила по различните категории линии.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПОДСИСТЕМИ

1. Списък на подсистемите

За целите на настоящата директива железопътната система може да бъде разделена на следните подсистеми:

а) структурни области:

- инфраструктура,
- енергия,
- контрол, управление и сигнализация по железопътната линия,
- бордови контрол, управление и сигнализация,
- подвижен състав;

б) функционални области:

- експлоатация и управление на движението,
- поддръжка,
- телематични приложения за товарни превози и пътници.

2. Описание на подсистемите

За всяка подсистема или част от подсистема списъкът от съставни елементи и аспекти, свързани с оперативната съвместимост, се предлага от Агенцията по време на изготвянето на съответния проект за ТСОС. Без да се засяга изборът на аспекти и съставни елементи, свързани с оперативната съвместимост, или редът, по който те ще бъдат включени в ТСОС, подсистемите включват следните елементи:

2.1. Инфраструктура

Релсите, стрелките, инженерните конструкции (мостове, тунели и др.), свързани с релсовия път гарови елементи (включително входове, перони, зони за достъп, центрове за поддръжка, тоалетни и информационни системи, както и характеристиките на достъпа за лицата с ограничена подвижност и лицата с увреждания), обезопасяващото и предпазното оборудване.

2.2. Енергия

Електрозахранващата система, включително контактната мрежа и системата за измерване на консумацията на електрическа енергия по железопътната линия.

2.3. Контрол, управление и сигнализация по железопътната линия

Цялото оборудване по железопътната линия, необходимо за осигуряване на безопасността и за управление и контролиране на придвижването на влакове, допуснати за движение в мрежата.

2.4. Бордови контрол, управление и сигнализация

Цялото оборудване на борда, необходимо за осигуряване на безопасността и за управление и контролиране на придвижването на влакове, допуснати за движение в мрежата.

2.5. Експлоатация и управление на движението

Процедурите и съответното оборудване, позволяващи съгласуваната експлоатация на различните структурни подсистеми както в режим на нормална работа, така и при влошени условия, включително композиране и управление на влак, планиране и управление на движението.

Професионалните квалификации, които евентуално може да се изискват за всеки вид железопътна услуга.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2.6. Телематични приложения

В съответствие с приложение I тази подсистема се състои от два елемента:

- a) приложения за пътнически услуги, включително системи, осигуряващи информация за пътниците преди и по време на пътуването, системи за резервация и плащане, управление на багажа и управление на връзките между влаковете и връзките им с други видове транспорт;
- б) приложения за услуги за превоз на товари, включително информационни системи (контрол в реално време на товарите и влаковете), системи за композиране и разпределение, системи за резервации, плащане и фактуриране, управление на връзките с други видове транспорт и създаване на електронни придружителни документи.

2.7. Подвижен състав

Структура, системи за управление и контрол за всички влакови съоръжения, токоприемници, тягови единици и единици за преобразуване на енергия, бордово оборудване за измерване на консумацията на електроенергия, спирачна уредба, съединителни и ходова част (талиги, оси и т.н.) и окачване, врати, интерфейси човек/машина (за водача, персонала на борда на влака и пътниците, включително характеристиките на достъпността за лица с ограничена подвижност и лица с увреждания), пасивни или активни обезопасяващи устройства и принадлежности за опазване здравето на пътниците и персонала на влака.

2.8. Поддръжка

Процедурите, съответното оборудване, логистичните центрове за дейности по поддръжката и запасите, позволяващи извършването на задължителната корективна и превантивна поддръжка за осигуряване на оперативната съвместимост на железопътната система и за гарантиране на изискваните резултати.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СЪЩЕСТВЕНИ ИЗИСКВАНИЯ

1. общи изисквания

1.1. Безопасност

1.1.1. Проектирането, изграждането или сглобяването, поддръжката и контролът на съставни елементи с решаващо значение за безопасността, и по-специално на съставните елементи, свързани с влаковото движение, трябва да са такива, че да гарантират равнище на безопасност, отговарящо на целите, които се предвиждат за мрежата, включително при специфични влошени условия.

1.1.2. Параметрите, отнасящи се до контакта колело/релса, трябва да отговарят на изискванията за стабилност, които са необходими, за да се гарантира безопасното движение при максималната разрешена скорост. Параметрите на спиращото оборудване трябва да гарантират, че е възможно спиране при максималната разрешена скорост при определения спиращ път.

1.1.3. Използваните съставни елементи трябва да издържат на всички нормални и крайно тежки натоварвания, които са уточнени за периода на експлоатацията им. Отражението върху безопасността на всякакви случайни повреди трябва да бъде ограничено с подходящи средства.

1.1.4. Проектирането на стационарните съоръжения и подвижния състав, както и подборът на използваните материали, трябва да целят ограничаване на предпоставките за възникване на пожар, както и разпространението и последиците от огъня и дима, в случай на такъв.

1.1.5. Устройствата, предназначени за употреба от ползватели, трябва да са проектирани така, че да не се нарушава безопасното функциониране на устройствата или здравето и безопасността на ползвателите, в случай на ползване по предвидим начин, въпреки че не съответства на обявените инструкции.

1.2. Надеждност и наличност

Контролирането и поддръжането на стационарните или подвижните елементи, участващи в движението на влаковете, трябва да се организира и провежда и да е количествено определено по начин, осигуряващ функционирането им при определените условия.

1.3. Здраве

1.3.1. Материали, които е възможно поради начина, по който се използват, да представляват заплаха за здравето на лицата, които имат достъп до тях, не трябва да се използват във влаковете и железопътните инфраструктури.

1.3.2. Тези материали трябва да се подбират, разполагат и използват по такъв начин, че да ограничават емисията на вредни и опасни изпарения и газове, особено в случай на пожар.

1.4. Опазване на околната среда

1.4.1. Въздействието от създаването и експлоатацията на железопътната система върху околната среда трябва да се оцени и взема предвид при проектиране на системата в съответствие с действащите разпоредби на Съюза.

1.4.2. Материалите, използвани във влаковете и инфраструктурите, трябва да ограничават емисията на вредни и опасни за околната среда димове и газове, особено в случай на пожар.

1.4.3. Подвижният състав и системите за електрозахранване трябва да са проектирани и изработени по начин, осигуряващ електромагнитна съвместимост с инсталациите, оборудването и обществените или частни мрежи, с които биха могли да си взаимодействат.

1.4.4. Експлоатацията на железопътната система трябва да е съобразена с действащите разпоредби за нивото на допустимо шумово замърсяване.

1.4.5. При нормално поддръжане експлоатацията на железопътната система не трябва да предизвиква недопустими нива на земни вибрации за дейностите и областите в близост до инфраструктурата.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

1.5. Техническа съвместимост

Техническите характеристики на инфраструктурата и на стационарните съоръжения трябва да са съвместими помежду си, а също и с тези на влаковете, които са предназначени да се движат по железопътната система.

Ако постигането на такива характеристики се окаже трудно, в някои участъци от мрежата могат да се предприемат действия с временен характер, които да осигуряват съвместимост в бъдеще.

2. изисквания, специфични за всяка подсистема

2.1. Инфраструктура

2.1.1. Безопасност

Трябва да се предприемат подходящи мерки за ограничаване на достъпа или нежелателното вмешателство по инсталациите.

Трябва да се предприемат мерки за ограничаване на опасностите, на които се излагат хората, по-специално при преминаването на влаковете през гарите.

Инфраструктурата, до която хората имат достъп, трябва да се проектира и изгради по начин, ограничаващ всякакви заплахи за безопасността им (стабилност, пожар, достъп, евакуация, перони и др.).

Трябва да се установят подходящи разпоредби, които да отчитат конкретните условия за безопасност в много дълги тунели и виадукти.

2.2. Енергия

2.2.1. Безопасност

Функционирането на системите за електрозахранване не трябва да нарушава безопасността нито на влаковете, нито на хората (потребители, оперативен персонал, живеещите в близост до железопътната линия и трети лица).

2.2.2. Опазване на околната среда

Функционирането на системите за електрозахранване или системите за осигуряване на топлинна енергия не трябва да влияе на околната среда извън определените в спецификациите граници.

2.2.3. Техническа съвместимост

Използваните системи за електрозахранване/системи за осигуряване на топлинна енергия трябва:

— да създават възможност влаковете да постигат определените показатели,

— в случай на системи за електрозахранване, да бъдат съвместими с токоприемниците, с които са оборудвани влаковете.

2.3. Контрол, управление и сигнализация

2.3.1. Безопасност

Използваните инсталации и процедури за контрол, управление и сигнализация трябва да дават възможност на влаковете да се движат със степен на безопасност, отговаряща на целите, предвидени за мрежата. Системите за контрол, управление и сигнализация трябва да продължат да осигуряват безопасното преминаване на влакове, на които е разрешено да се движат при влошени условия.

2.3.2. Техническа съвместимост

Цялата нова инфраструктура и целият нов подвижен състав, произведени или разработени след приемането на съвместими системи за контрол, управление и сигнализация, трябва да бъдат съобразени с използването на тези системи.

Монтираното в кабината на машиниста на влака оборудване за контрол, управление и сигнализация трябва да позволява нормална работа при определените условия по цялата железопътна система.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2.4. Подвижен състав

2.4.1. Безопасност

Конструкцията на подвижния състав и на връзките между возилата трябва да е проектирана по такъв начин, че да предпазва пътническите купета и машинните отделения в случай на сблъскване или дерайлиране.

Електрическото оборудване не трябва да нарушава безопасността или функционирането на инсталациите за контрол, управление и сигнализация.

Спецификата на спирачните системи, както и упражняваният натиск, трябва да бъдат съвместими с проектните характеристики на железопътните линии, инженерните съоръжения и системите за сигнализация.

Трябва да се предприемат мерки за предотвратяване на достъпа до тоководещи съставни елементи, за да не се застрашава безопасността на хората.

В случай на опасност устройствата трябва да дават възможност на пътниците да информират машиниста **и/или кондуктора** и **на да поискат от** придружаващия персонал да ~~контактува~~ **влезе във връзка** с него **или с тях**. [Изм. 148]

~~Входните врати трябва да притежават системи~~ **Трябва да е възможно безопасното качване във влак и слизане от него. Механизмите** за отваряне и затваряне, ~~които~~ **на вратите, големината на процепта между перона и влака, организацията на подготовката на влака за заминаване трябва да** гарантират безопасността на пътниците. **Влаковете трябва да бъдат така проектирани, че да не е възможно да повлекат пътник.** [Изм. 149]

Трябва да бъдат осигурени и обозначени аварийни изходи.

Трябва да се изготвят подходящи разпоредби, които да отчитат конкретните условия за безопасност в много дълги тунели.

Задължително е на борда на влаковете да има система за аварийно осветление с достатъчен интензитет и продължителност.

Влаковете трябва да бъдат оборудвани със система за уведомяване на хората, която дава възможност на бордовия персонал **и/или на машинистите** да ~~правят~~ **правят** съобщения. [Изм. 150]

На пътниците трябва да се дава лесно разбираема, подробна информация относно приложителните правила както на железопътните гари, така и във влаковете (теста със забранен достъп, входове и изходи, инструкции за поведението, за достъп на лица с намалена подвижност, значение на паркировките, опасни зони и т.н.). [Изм. 151]

2.4.2. Надеждност и наличност

Проектните характеристики на жизненоважното оборудване, на двигателното, тяговото и спирачното оборудване и на системата за управление и контрол трябва да са такива, че да позволят на влака да продължи при определени влошени условия, без неблагоприятни последствия за оборудването, което остава в действие.

2.4.3. Техническа съвместимост

Електрическото оборудване трябва да бъде съвместимо с функционирането на инсталациите за контрол, управление и сигнализация.

При електрическа тяга характеристиките на токоприемниците трябва да бъдат такива, че да позволяват на влаковете да се движат в условията на електрозахранване на железопътната система.

Характеристиките на подвижния състав трябва да позволяват той да се движи по всички линии, за които е предвидена неговата експлоатация, като се вземат предвид съответните климатични условия **и топография**. [Изм. 152]

2.4.4. Контрол

Влакът трябва да бъде оборудван със записващо устройство. Събираните от това устройство данни и обработката на информацията трябва да са хармонизирани.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2.5. Поддръжка

2.5.1. Здраве и безопасност

Използваните в центровете технически инсталации и процедури трябва да осигуряват безопасна експлоатация на подсистемите и да не представляват заплаха за здравето и безопасността.

2.5.2. Опазване на околната среда

Техническите инсталации и процедурите, използвани в центровете за техническа поддръжка, не трябва да надхвърлят пределните приемливи нива за вредно въздействие по отношение на околната среда.

2.5.3. Техническа съвместимост

Инсталациите за поддръжане на подвижен състав трябва да са такива, че да позволяват извършването на безопасни, безвредни за здравето и удобни операции за целия състав, за който те са предназначени.

2.6. Експлоатация и управление на движението

2.6.1. Безопасност

Квалификациите на машинистите, **на контролорите на подвижния състав, на ръководителите на движението** и на бордовия персонал, както и на персонала в контролните центрове, трябва да бъдат съобразени с правилата за експлоатация на мрежата, така че да се осигурява безопасна експлоатация, като се отчитат различните изисквания за трансграничните и вътрешните услуги. **Трябва да се полагат усилия, за да се гарантира висока степен на подготовка чрез висококачествена професионална квалификация в целия Съюз.** [Изм. 153]

Операциите и интервалите на поддръжане, обучението и квалификацията на персонала в центровете за техническа поддръжка и контрол и системите за гарантиране на качеството, установени от съответните оператори в центровете за техническа поддръжка и контрол, трябва да са такива, че да осигуряват висока степен на безопасност.

2.6.2. Надеждност и наличност

Операциите и периодите на поддръжка, обучението и квалификацията на персонала в центровете за техническа поддръжка и контрол и системите за гарантиране на качеството, установени от съответните оператори в центровете за техническа поддръжка и контрол, трябва да са такива, че да осигуряват висока степен на надеждност и наличност.

2.6.3. Техническа съвместимост

Квалификациите на машинистите, на бордовия персонал и на управляващите движението трябва да бъдат съобразени с правилата за експлоатация на мрежата, така, че да се осигурява оперативна ефективност по железопътната система, като се отчитат различните изисквания за трансграничните и вътрешните услуги.

2.7. Телематични приложения за товарни превози и пътници

2.7.1. Техническа съвместимост

Съществените изисквания за телематични приложения гарантират минимално качество на услугата за пътниците и превозвачите на стоки, по-специално по отношение на техническата съвместимост.

Трябва да се предприемат мерки за осигуряване на:

- разработването на базите данни, софтуера и протоколите за предаване на данни по начин, позволяващ максимален обмен на данни между различните приложения и оператори, като се изключват поверителните търговски данни,
- лесен достъп до информацията за потребителите.

2.7.2. Надеждност и наличност

Методите на използване, управлението, актуализацията и поддръжането на тези бази данни, софтуер и протоколи за предаване на данни трябва да гарантират ефективността на системите и качеството на обслужването.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2.7.3. Здраве

Интерфейсите между тези системи и потребителите трябва да бъдат в съответствие с минималните изисквания за ергономичност и правилата за опазване на здравето.

2.7.4. Безопасност

Трябва да бъдат осигурени подходящи нива на цялостност и надеждност за съхранението или предаването на информация, свързана с безопасността.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ЧАСТ А

Отменена директива

и списък на последващите изменения в нея

(посочени в член 55)

Директива 2008/57/ЕО	ОВ L 191, 18.7.2008 г., стр. 1.
Директива 2009/131/ЕО	ОВ L 273, 17.10.2009 г., стр. 12.
Директива 2011/18/ЕС	(ОВ L 57, 2.3.2011 г., стр. 21.)

ЧАСТ Б

Срокове за транспониране в националното право

(посочени в член 55)

Директива	Краен срок за транспониране
2008/57/ЕО	19 юли 2010 г.
2009/131/ЕО	19 юли 2010 г.
2011/18/ЕС	31 декември 2011 г.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 2008/57/ЕО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2, букви а)–щ)	Член 2, параграфи 1–24
————	Член 2, параграфи 25–41
Член 3	————
Член 4	Член 3
Член 5, параграф 1 до параграф 3, буква ж)	Член 4, параграф 1 до параграф 3, буква ж)
————	Член 4, параграф 3, букви з) и и)
Член 5, параграфи 4–8	Член 4, параграфи 4–8
Член 6	Член 5
Член 7	Член 6
Член 8	————
Член 9	Член 7
Член 10	Член 8
Член 11	Член 9
Член 12	————
Член 13	Член 10
Член 14	Член 11
Член 15, параграф 1	Член 18, параграф 3 и член 19, параграф 2
Член 15, параграфи 2 и 3	————
Член 16	Член 12
Член 17	Членове 13 и 14
Член 18	Член 15
Член 19	Член 16
————	Член 17

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Директива 2008/57/ЕО	Настоящата директива
————	Член 18 (с изключение на член 18, параграф 3)
————	Членове 19 и 20
Член 20	————
Член 21	Член 21
Членове 22—25	————
Член 26	Член 22
Член 27	Член 14, параграф 8
Член 28 и приложение VIII	Членове 23—41
Член 29	Член 48
Членове 30 и 31	————
Член 32	Член 42
Член 33	Член 43
Член 34	Член 44
Член 35	Член 45
Член 36	————
————	Членове 46 и 47
Член 37	Член 49
Член 38	Член 54
Член 39	Член 50
————	Членове 51 и 52
————	Член 53
Член 40	Член 55
Член 41	Член 56
Член 42	Член 57
Приложения I—III	Приложения I—III
Приложение IV	Член 8, параграф 2
Приложения V и VI	Член 15, параграф 7

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Директива 2008/57/ЕО	Настоящата директива
Приложение VII	Член 14, параграф 8
Приложение VIII	Членове 27, 28 и 29
Приложение IX	Член 7, параграф 3
Приложение X	Приложение IV
Приложение XI	Приложение V

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0150

Безопасност на железопътния транспорт *I****Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно безопасността на железопътния транспорт (преработен текст) (COM(2013)0031 — С7-0028/2013 — 2013/0016(COD))****(Обикновена законодателна процедура — преработка)**

(2017/C 285/55)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2013)0031),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 91, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението (С7-0028/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид мотивираните становища, внесени в рамките на Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност от парламента на Литва, от Сената на Румъния и от парламента на Швеция, в които се посочва, че проектът на законодателен акт не съответства на принципа на субсидиарност,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 11 юли 2013 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид становището на Комитета на регионите от 8 октомври 2013 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид Междуинституционалното споразумение от 28 ноември 2001 г. относно по-структурирано използване на техниката за преработване на нормативни актове ⁽³⁾,
 - като взе предвид писмото на комисията по правни въпроси до комисията по транспорт и туризъм в съответствие с член 87, параграф 3 от своя правилник,
 - като взе предвид членове 87 и 55 от своя Правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по транспорт и туризъм (A7-0015/2014),
- A. като има предвид, че съгласно становището на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията въпросното предложение не съдържа никакви изменения по същество освен тези, които са идентифицирани като такива в предложението, и че по отношение кодификацията на непроменените разпоредби на предишните актове с въпросните изменения предложението се свежда до обикновена кодификация на съществуващите актове, без промяна по същество;
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене, като взема предвид препоръките на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията;
 2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.⁽³⁾ ОВ С 77, 28.3.2002 г., стр. 1.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TC1-COD(2013)0016

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно безопасността на железопътния транспорт (преработен текст)

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ беше съществено изменена. Поради по-нататъшни изменения и с оглед постигане на яснота, посочената директива следва да бъде преработена.
- (1a) *Железопътният транспорт вече представлява най-безопасният транспорт в Съюза и през последното десетилетие допълнително подобри показателите си за безопасност. Докато показателят за брой пропътувани километри нарасна около 200 милиарда километра през 1970 г. до над 300 милиарда към момента, средният брой на загиналите пътници в железопътен транспорт намалѐ от около 400 в началото на 1970 г. на под 100 към момента.* [Изм. 1]
- (1б) *Безопасността следва да се гарантира не само за пътниците и служителите, включително персоналът на изпълнителите, но и за ползвателите на железопътни прелези и лица, живеещи близо до железопътни линии.* [Изм. 2]
- (1в) *Безопасността на железопътния транспорт следва да се подобри допълнително в съответствие с научно-техническия прогрес, като се отчита очакваното подобрение на конкурентоспособността на железопътния транспорт.* [Изм. 3]
- (1г) *Железопътният транспорт в Съюза преминава през дълбоки промени, които, наред с другото, са последица от трите пакета за железопътния транспорт на Съюза, приети от началото на 1990 г. Постепенното създаване на единно европейско железопътно пространство се характеризира с умножаване на участниците, увеличаване на възлагането на подизпълнители и по-често навлизане на пазара. В този контекст на повишена сложност, безопасността на железопътния транспорт е в голяма степен зависима от взаимодействието между всички участници, по-конкретно железопътните предприятия, управителите на инфраструктурата, железопътната промишленост и органите по безопасност. Законодателството в областта на безопасността следва да отчита посочената еволюция и да предостави подходяща информация, управления и процедури и инструменти за справяне с извънредни ситуации.* [Изм. 4]

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г.

⁽⁴⁾ Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (2) Директива **2004/49/ЕО** установява обща регулаторна рамка за безопасност на железопътния транспорт чрез хармонизиране на правилата за безопасност, издаването на сертификати за безопасност на железопътните предприятия, функцията и ролите на националните органи по безопасността, както и разследването на произшествия. При все това е необходимо цялостно преразглеждане на настоящата Директива, с цел да се продължат усилията по **Извършването понастоящем** установяване на единен пазар за железопътни транспортни услуги **води до увеличаването на броя на различните участници и комуникационните интерфейси. За да се гарантира безопасността на железопътния транспорт в тази среда е необходимо цялостно преразглеждане на настоящата директива.** [Изм. 5]
- (2a) **Като има предвид продължаващите разлики между изискванията за безопасност, които засягат оптималното функциониране на железопътния транспорт в Съюза, от особено значение е да се продължи процеса на хармонизиране на оперативните правила и на правилата за безопасност, както и на правилата за разследване на инциденти.** [Изм. 6]
- (2б) **Хармонизацията обаче не следва да застрашава настоящото ниво на безопасност на която и да било държава членка.** [Изм. 7]
- (2в) **Правилното прилагане и по-нататъшното подобряване на Директива 96/49/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета и на Директива 2008/68/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета са от ключово значение за безопасността на железопътния транспорт и опазването на човешкия живот, общественото здраве и околната среда.** [Изм. 8]
- (3) Метрополитена, трамваите, **трамваите-влакове** и другите железопътни системи с олекотена конструкция в много държави членки са подчинени на местните и регионалните правила за безопасност и често се контролират от местни и регионални органи и поради това не отговарят на изискванията на Европейския съюз за оперативна съвместимост или лицензиране. Освен това, трамваите често са предмет на разпоредбите за безопасност на движението по пътищата и следователно не могат да бъдат изцяло обхванати от правилата за безопасност на железопътния транспорт. По тази причина такива местни железопътни мрежи следва да бъдат изключени от обхвата на директивата. Това не възпрепятства доброволното прилагането от държавите членки на разпоредбите на настоящата директива по отношение на местни железопътни мрежи, ако считат това за подходящо. [Изм. 9]
- (4) Нивата на безопасност в железопътната система на Съюза по принцип са високи, особено в сравнение с автомобилния транспорт. Безопасността следва да се подобри в съответствие с научно-техническия прогрес, **доколкото това е** в реално осъществими граници, като се отчита очакваното подобрение на конкурентоспособността на железопътния транспорт. [Изм. 10]
- (4a) **Безопасността в голяма степен зависи от взаимодействието между железопътната инфраструктура, операциите, производителите и органите по безопасност. Следва да се използват и разработват подходящи инструменти с цел гарантиране и развиване на безопасността.** [Изм. 11]
- (5) **Основните Всички** участници в железопътната система, ~~управители на инфраструктури и железопътни предприятия~~ би трябвало да носят пълна отговорност за безопасността на системата в съответната ѝ част. ~~Когато е целесъобразно, те следва да си сътрудничат при въвеждането на мерки за контролиране на риска.~~ Държавите членки би трябвало да правят ясно разграничение между тази непосредствена отговорност за безопасността и функцията на националните органи по безопасността относно осигуряването на национална регулаторна рамка и упражняването на надзор върху дейността на всички управители. [Изм. 12]
- (6) Отговорността на управителите на инфраструктури и на железопътни предприятия за експлоатиране на железопътната система не освобождава други участници като например производители, превозвачи, превозвачи на стоки, товарни и товарно-разтоварни предприятия, **предприятия, извършващи разтоварващи услуги, получатели на стоки,** персонал по поддръжка, собственици **и ползватели** на ~~вагони~~ **возила,** доставчици на услуги и фирми снабдителите от поемането на отговорност за техните продукти или услуги **и за въвеждането на мерки за контрол на риска.** С цел избягване на риска да не бъде поета отговорност, всеки участник следва да бъде отговорен за своя конкретен процес **чрез договорни споразумения.** Всеки участник в железопътната система следва да отговаря по отношение на другите участници, **включително съответните органи,** за пълното и вярно съобщаване на цялата ~~необходима~~ информация, ~~за да се провери годността на возилата.~~ Това се отнася **необходима за безопасното функциониране на возилото,** особено за информацията относно състоянието и историята на возилото, документи, свързани с поддръжката, проследяването на дейностите по товаренето и товарителниците. [Изм. 13]

⁽¹⁾ Директива 96/49/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно сближаването на законодателствата на държавите членки по отношение на железопътния превоз на опасни товари (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 25).

⁽²⁾ Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (6a) *Случаите на тежки произшествия с товарни вагони показват, че са необходими задължителни правила, хармонизирани на равнището на Съюза относно честотата и интервалите на поддръжка на товарните железопътни вагони, пътническия подвижен състав и локомотивите. [Изм. 14]*
- (7) Всички железопътни предприятия, управители на инфраструктура и структура, които отговарят за поддръжката следва да гарантират, че техните изпълнители и други страни изпълняват мерки за контрол на риска. За тази цел те следва да прилагат методите за контролиране на процеса, определени с общите методи за безопасност (ОМБ). Техните изпълнители следва да прилагат тази процедура чрез договорни споразумения. Тъй като тези споразумения са съществена част от системата за управление на безопасността на железопътните предприятия и управителите на инфраструктура, железопътните предприятия и управителите на инфраструктури следва да оповестяват своите договорности по искане на Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз (наричана по-долу „Агенцията“) или националния орган по безопасността в контекста на дейностите по надзора.
- (7a) *Интензивността на сътрудничеството между производители, доставчици на услуги по поддръжка и железопътни предприятия през последното десетилетие отбеляза спад. Това налага хармонизиране на минималните интервали за поддръжка и на изискванията за качество с цел гарантиране на безопасността на цялата железопътна система. [Изм. 15]*
- (8) Постепенно бяха въведени общи критерии за безопасност (ОКБ) и ОМБ, за да се гарантира поддържането на високо ниво на безопасност и, ~~когато е необходимо и възможно~~, това ниво да се подобрява. Те трябва да осигурят инструментариума за оценка на безопасността и на работата на управителите на равнището на Съюза, както и в отделните държави членки. Въведени бяха общи показатели за безопасност (ОПБ) с цел да се установи дали системата отговаря на ОКБ и да се улесни мониторингът на безопасното функциониране на железопътния транспорт. [Изм. 16]
- (9) Националните правила, които често се основават на национални технически стандарти, постепенно ~~бяха заменени се~~ **заменят** с правила, основани на общи стандарти, определени чрез ОКБ, ОМБ и технически спецификации за оперативна съвместимост (ТСОС). С цел да се отстранят пречките за оперативната съвместимост, броят на националните правила следва да бъде намален вследствие на разширяване на обхвата на ТСОС за цялата железопътна система на Съюза и на разрешаване на нерешените въпроси в областта на ТСОС. Затова държавите членки ~~енедна~~ **трябва** да актуализират своите системи на национални правила, да заличават остарели правила и **незабавно да** информират ~~за това~~ Комисията и Агенцията **за това**. [Изм. 17]
- (10) Предвид постепенния подход при отстраняването на ~~прещите~~ **препятствията** пред оперативната съвместимост на железопътната система, **като в същото време се запази високо равнище на безопасност на железопътния транспорт**, и времето, което следователно е необходимо за приемане на ТСОС, следва да се предприемат ~~стъпки~~ **предприемат** за избягване на ситуация, при която държавите членки приемат нови национални правила или ~~стартират~~ **предприемат** проекти, които увеличават хетерогенността на съществуващата система. Системата за управление на безопасността е признат инструмент за предотвратяване на произшествия. **Държавите членки, Агенцията и железопътните предприятия са отговорни за предприемането на незабавни коригиращи действия за предотвратяване на повторно възникване на произшествия. Държавите членки следва да не намаляват отговорността на железопътните предприятия чрез определяне на нови национални правила незабавно след произшествие.** [Изм. 18]
- (10a) *Влаковите системи за контрол и сигнализация имат изключително важна роля за осигуряването на безопасността на железопътния транспорт. Хармонизираното разработване и внедряване на „Европейската система за управление на железопътното движение“ (ERTMS) по железопътната трежа на Съюза съставлява важен принос за подобряването на нивата на безопасност. [Изм. 19]*
- (11) При изпълнение на своите функции и отговорности, управителите на железопътните инфраструктури и предприятия следва да прилагат система за управление на безопасността, която отговаря на изискванията на Съюза и съдържа общи елементи. На Агенцията и на националните органи по безопасността в съответните държави членки следва да се предоставя информация за състоянието на безопасността и прилагането на системата за управление на безопасността.
- (11a) *Железопътните предприятия и управителите на инфраструктури следва да установят в рамките на своята култура на безопасност „култура на справедливост“, за да насърчават активно персонала да докладва свързани с безопасността произшествия, инциденти и ситуации близки до инциденти, без да подлежи на наказание или дискриминация. „Културата на справедливост“ позволява на железопътния сектор да извлече поуки от произшествията, инцидентите и ситуацията близки до инциденти и по този начин да подобри безопасността на железопътната система за работниците и пътниците. [Изм. 20]*

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (12) За да се гарантира високо ниво на безопасност на железопътния транспорт и равни условия за всички железопътни предприятия, последните следва да спазват еднакви изисквания за безопасност. За да получи достъп до железопътната инфраструктура, дадено лицензирано железопътно предприятие следва да притежава сертификат за безопасност. Сертификатът за безопасност следва да служи за доказателство, че железопътното предприятие е създадо система за управление на безопасността и може да спазва съответните стандарти и правила за безопасност **във всички държави членки, в които предприятието развива дейност**. За международните транспортни услуги следва да е достатъчно системата за управление на безопасността да бъде одобрена само веднъж на равнище на Съюза **или за територията, на която железопътно предприятие ще използва железопътната инфраструктура**. [Изм. 21]
- (13) Установени бяха **минимални** хармонизирани методи, основани на Директива 2004/49/ЕО, които трябва да се прилагат за железопътните предприятия и националните органи по безопасността за контролиране, оценка на съответствието, надзор и за определяне и оценка на риска. Тази регулаторна рамка е достатъчно развита, за да се премине постепенно към „единен европейски сертификат за безопасност“, валиден за целия Съюз **в рамките на определените области на опериране**. Преминаването към единен сертификат за безопасност следва да направи железопътната система по-ефективна и по-ефикасна чрез намаляване на административната тежест за железопътните предприятия, **като следователно увеличи конкурентоспособността на железопътния транспорт при интермодалната конкуренция**. [Изм. 22]
- (14) Единният сертификат за безопасност следва да се издава въз основа на доказателства, че железопътното предприятие е установило своя система за управление на безопасността. Събирането на доказателства може да изисква не само проверки на място на железопътните предприятия, но и надзор с цел оценка дали железопътното предприятие продължава надлежно да прилага своята система за управление на безопасността, след като му е бил издаден единен сертификат за безопасност.
- (15) Всеки управител на инфраструктура следва да поема основна отговорност за безопасното проектиране, поддръжка и работа на неговата железопътна мрежа. На управителя на инфраструктура следва да се издава удостоверение от националния орган по безопасността по отношение на системата за управление на безопасността и други разпоредби, за да се удовлетворят изискванията за безопасност.
- (16) **Обучението и квалификацията на влаковия персонал е фактор от изключително значение за безопасността на железопътния транспорт. Железопътните предприятия следва да гарантират, че техният персонал е подходящо квалифициран, сертифициран и обучен, включително за осъществяване на дейност в третата на друга държава членка. Националните органи по безопасността следва да извършват мониторинг и да налагат спазването на изискванията в тази област**. Издаването на сертификат на влаков персонал често е непреодолима **може да бъде** бариера за нови железопътни предприятия. Държавите членки следва да гарантират, че са създадени центрове за обучение и издаване на сертификати на влаков персонал, необходими за удовлетворяване на изискванията според националните правила, които са на разположение на железопътните предприятия, които кандидатстват за сертификат за безопасност. [Изм. 23]
- (17) Структурата, която отговаря за поддръжката, следва да е сертифицирана за товарни вагони. Когато структурата, която отговаря за поддръжката, е управител на инфраструктура, това сертифициране следва да се включи в процедурата за издаване на удостоверение за безопасност. Издаденият на такава структура сертификат следва да гарантира, че изискванията за поддръжка в настоящата директива са изпълнени за всеки товарен вагон, за който структурата отговаря. Този сертификат следва да бъде валиден в целия Съюз и следва да се предостави от орган, който може да осъществи проверка на системата за поддръжка, установена от такава структура. Тъй като товарните вагони се използват често в международния транспорт и тъй като е възможно структурата, отговорна за поддръжката, да желае да използва работилници, установени в повече от една държава членка, органът по сертифициране следва да има възможност да осъществява своите проверки в целия Съюз.
- (17a) **Агенцията следва да разработва с експертите в сектора общ метод за безопасност за идентифициране на критичните за безопасността компоненти, като взема под внимание опыта на авиационния сектор**. [Изм. 24]
- (18) Националните органи по безопасността следва да са изцяло независими по отношение на своята организация, законова структура и вземането на решения, от железопътно предприятие, управител на инфраструктура, кандидат за такъв **или** доставчик. Те следва да изпълняват функциите си по открит и недискриминационен начин, да сътрудничат на Агенцията за създаването на единна железопътна система **с високо ниво на безопасност на железопътния транспорт** и да съгласуват критериите си за вземане на решение. За да **изпълняват своите задачи, националните органи по безопасността трябва да разполагат с достатъчно бюджетни средства и достатъчно на брой добре обучен персонал**. За да се увеличи ефективността, две или повече държави членки могат да решат да слейт персонала и ресурсите на съответните национални органи за безопасност. [Изм. 25]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (18a) *За създаването на единно европейско железопътно пространство и за подобряването на безопасността на железопътния транспорт от съществено значение е въвеждането на единен сертификат за безопасност. Това изисква точно разпределение на задачите и отговорностите между Агенцията и националните органи по безопасността. Агенцията следва да се превърне в тяло за обслужване на едно гише по отношение на сертификатите за безопасност в Съюза, като използва ценните експертни знания, местните знания и опита на националните органи по безопасността. Тя следва да делегира конкретни задачи и отговорности на националните органи по безопасността въз основа на договорните споразумения, посочени в Регламент (ЕС) № .../... [Регламента относно Европейската железопътна агенция], но следва да ила изключителната компетентност да издава, подновява, изменя или отменя сертификати за безопасност по отношение както на железопътните предприятия, така и на управителите на инфраструктури. [Изм. 26]*
- (19) Когато от национален орган по безопасността се изисква да осигурява надзор над железопътно предприятие, установено в различни държави членки, другите съответни национални органи по безопасността следва да бъдат уведомени от Агенцията и последната следва да осигури необходимата координация на надзорните дейности.
- (19a) *Придържането към правилата относно работното време, продължителността на смените и периодите на почивка на влаковите машинисти и влаковия персонал, изпълняващ задачи, свързани с безопасността, е от решаващо значение за безопасността на железопътния транспорт и лоялната конкуренция. Националните органи по безопасността следва да отговарят за налагане на спазването и проверяване на прилагането на тези правила също и по отношение на трансграничните операции. Агенцията следва да разработва устройство за бордово регистриране на времето на управление и периодите на почивка на влаковите машинисти. Националните органи по безопасността следва да илат правомощия да извършват мониторинг на времето на управление и периодите на почивка отвъд националните граници. [Изм. 27]*
- (20) В железопътния транспорт сериозните произшествия са рядкост. Въпреки това, те могат да имат катастрофални последици и да предизвикат загриженост от страна на обществеността относно безопасното функциониране на железопътната система. Следователно, всички подобни произшествия би трябвало да бъдат разследвани от гледна точка на безопасността, с цел да се избегне повторното им възникване, а резултатите от разследванията трябва да се направят публично достояние **и да се включват в редовни доклади**. Други произшествия и инциденти също следва да са предмет на технически разследвания, когато биха могли да се окажат предвестници на сериозни произшествия. **За да установят тези предвестници, железопътните предприятия и управителите на инфраструктури създават „култура на справедливост“ съгласно определението в член 3. [Изм. 28]**
- (20a) *Системата за безопасност на железопътния сектор се основава на обратна връзка и изводи, извлечени от произшествия и инциденти, при които се изисква строго прилагане на правилата за поверителност с цел да се гарантира бъдещото наличие на ценни източници на информация. В тази връзка на чувствителната информация за безопасността следва да се предостави подходяща защита. [Изм. 29]*
- (20b) *Произшествията засягат редица различни обществени интереси, като необходимостта от предотвратяване на бъдещи произшествия и доброто правораздаване. Тези интереси надхвърлят индивидуалните интереси на участващите лица и въпросното конкретно събитие. [Изм. 30]*
- (21) Техническото разследване на транспортно произшествие би трябвало да бъде ясно разграничено от съдебното следствие на същото произшествие и следва да се даде възможност за достъп до доказателства и свидетели. То би трябвало да се извършва от постоянен орган, който е независим от участниците в железопътния сектор. Органът би трябвало да функционира по начин, по който се избягва какъвто и да било конфликт на интереси и участие в причините и обстоятелствата, довели до разследваното произшествие; по-специално неговата функционална независимост не трябва да бъде засегната, ако той е тясно свързан с националния орган по безопасността или регулаторния орган на железниците поради организационни и правни структурни причини. Разследванията на този орган би следвало да се извършват при възможно най-голяма откритост. При всяко произшествие разследващият орган би трябвало да сформира съответната разследваща група, която притежава необходимата квалификация и умения за разкриване на непосредствените и по-дълбоки причини за инцидента.
- (21a) *Железопътният сектор следва също така да улеснява спонтанното подаване на информация за събития, като с това спомага за утвърждаването на принципа на „култура на справедливостта“. [Изм. 31]*
- (21b) *За предотвратяването на произшествия и инциденти е важно възможно най-бързо да бъде съобщена съответната информация, получена от разследванията по безопасността, включително доклади и препоръки за безопасност. [Изм. 32]*

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (21в) *След произшествие в железопътния сектор е трудно да се определи самотичността на пострадалите и лицата за контакт и/или роднините, тъй като по принцип операторът не знае самотичността на пострадалите. Въпреки това при определени железопътни услуги в Съюза е задължителна предварителната резервация и съответно съществува контрол на безопасността на пътниците преди качване във влака и е целесъобразно операторът да може да разполага със списък на пътниците и на персонала във влака, изключително и единствено с цел бързо да може да се влезе във връзка с роднини и/или лица за контакт. Следователно на Агенцията следва трябва да се предоставят правомощия за разработване на системи за интегриране на тази информация в системите за резервация на пътниците. Необходимо е освен това националните агенции да разработят планове за аварийни ситуации, които да предвиждат аварийни служби, планове за достъп и спасителни действия на място на произшествието, както и план за оказване на грижи на пострадалите. Агенцията може да сътрудничи и да полага при изготвянето на въпросните планове, като взема предвид добрите практики. Операторът следва да разполага и с план за предоставяне на помощ на пострадалите. [Изм. 33]*
- (22) С цел да подобри ефективността на дейностите на разследващия орган и подпомогне при изпълнение на своите задължения, разследващият орган, **както и Агенцията, ако тя поиска това**, следва да има навременен достъп до мястото на произшествието, когато е необходимо в сътрудничество със съдебен орган. **Всички участващи страни, включително и Агенцията, следва да предоставят цялата съответна информация, необходима с цел да позволи на разследващия орган да осъществява своята дейност.** Докладите за разследването и всички други резултати и препоръки предоставят важна информация за по-нататъшното подобряване на безопасността на железопътния транспорт и следва да бъдат обществено достояние на равнище на Съюза. Препоръките за безопасност следва да се следват от адресатите и предприятиите мерки да се докладват на разследващия орган. [Изм. 34]
- (23) Държавите членки следва да формулират правила за налагане на санкции, приложими при нарушаване на разпоредбите на настоящата директива, и да гарантират, че тези правила се прилагат. Санкциите следва да са ефективни, съразмерни и възпиращи.
- (24) Тъй като целите на действията, предложени в настоящата Директива, а именно, координиране на действията в държавите членки с цел регулиране и упражняване на надзор върху безопасността, разследване на произшествията и за определяне на общи критерии за безопасност, общи методи за безопасност, общите показатели за безопасност и общите изисквания за единни сертификати за безопасност, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от отделните държави членки, но могат по-добре да се постигнат на равнището на Съюза, Съюзът може да предприеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, предвиден в член 5 на Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, формулиран в този член, настоящата директива не предвижда повече от необходимото за постигане на тези цели.
- (25) С цел да бъдат допълнени и изменени някои несъществени елементи от настоящата директива, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора по отношение на общите методи за безопасност и преразглеждането им и преразглеждането на общите показатели за безопасност и общите критерии за безопасност. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, **със социалните партньори и особено с националните органи по безопасността**. При подготовката и изготвянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета. [Изм. 35]
- (26) С цел да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящата директива, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия по отношение на изискванията за системата за управление на безопасността и нейните елементи, прегледа на системата за сертифициране на структури, които отговарят за поддръжката на товарни вагони, и разширяването на обхвата по отношение на подвижния състав и основното съдържание на доклада за разследване на произшествия и инциденти. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (27) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното законодателство следва да бъде ограничено до разпоредбите, представляващи съществена промяна в сравнение с предходната директива. Задължението да се транспонират разпоредбите, които остават непроменени, произтича от предходната директива.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителни правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (28) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите членки, свързани със сроковете за транспортиране в националното законодателство на директивите, посочени в приложение IV, част Б.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

С настоящата директива се установяват **минимални** разпоредби, **в допълнение към които държавите членки могат да приемат законодателни мерки единствено в съответствие с член 8**, за да се гарантира развитието **по-нататъшното развитие** и усъвършенстването на безопасността на железопътния транспорт в Съюза, както и подобрен достъп до пазара на железопътни услуги чрез: [Изм. 36]

- а) хармонизиране на регулаторната структура в държавите членки;
- б) определяне на отговорностите между участниците в железопътната система;
- в) разработване на общи критерии за безопасност и общи методи за безопасност с оглед ~~на постепенното премахване на необходимостта от национални~~ **на по-голямото хармонизиране на националните** правила **при по-високо ниво на безопасност**; [Изм. 37]
- г) изискване за създаване във всяка държава членка на национален орган по безопасността и орган за разследване на произшествия и инциденти;
- д) определяне на общи принципи за управление, регулиране и контрол върху безопасността в железопътния транспорт;
- да) **въвеждане на единен сертификат за безопасност, който е валиден и признат във всички държави членки в рамките на определените области на опериране**; [Изм. 38]
- дб) **изискване Агенцията да публикува насоки относно безопасността на железопътния транспорт и сертификата за безопасност, включително списъци с примери на добри практики, по-конкретно относно трансграничния транспорт**. [Изм. 39]

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива се отнася до железопътната система в държавите членки, която може да се раздели на подсистеми за структурни и функционални райони. Тя обхваща изискванията за безопасност на системата като цяло, включително безопасното управление на инфраструктурата и на трафика, както и взаимодействието между железопътните предприятия, управителите на железопътни инфраструктури и другите участници в железопътната система.

2. ~~Следните системи се изключват от обхвата~~ **Държавите членки могат да изключат от мерките, които приемат при изпълнението** на настоящата директива: [Изм. 103]

- а) метрополитен, трамвай и железопътни системи **метрополитена, трамвайния транспорт, трамваите-влакове, и железницата** с олекотена конструкция; [Изм. 40]
- б) мрежи, които са функционално отделени от останалата железопътна система и са предвидени единствено за извършването на местни, градски и извънградски пътнически услуги, както и железопътни предприятия, които оперират единствено по тези мрежи;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Държавите членки могат да изключат от обхвата на мерките за изпълнението на настоящата директива:
- а) частна железопътна инфраструктура и возила, използвани изключително по такава инфраструктура, които съществуват единствено за използване от техния собственик за собствени товарни операции;
 - б) инфраструктура и возила, запазени изключително за местно ползване, туристическо ползване или ползване с историческа насоченост.
- ба) лека железопътна инфраструктура, която се използва от време — навреме от тежки железопътни возила при условията на функциониране на системите за леки железопътни возила, единствено когато тази употреба от посочените возила е необходима за целите на осъществяването на връзки; [Изм. 41]**
- бб) подвижен състав, който е загубил своето удостоверение и е придвижван към терминал или обект, за да получи ново удостоверение. [Изм. 42]**

Член 3

Определения

По смисъла на настоящата Директива се прилагат следните определения:

- а) „железопътна система **на Съюза**“ означава ~~железопътната~~ **конвенционалната и високоскоростната железопътна** система на Съюза по смисъла на член 2 на Директива [Директива относно оперативната съвместимост на железопътната система]; [Изм. 43]
- б) „управител на инфраструктура“ означава управител на инфраструктура по смисъла на ~~член 2 от Директива 2001/14/ЕО~~ **член 3 от Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета** ⁽¹⁾; [Изм. 44]
- в) „железопътно предприятие“ означава железопътно предприятие по смисъла на ~~член 2 от Директива 2001/14/ЕО~~ **член 3 от Директива 2012/34/ЕС**, както и всяко друго публично или частно предприятие, чиято дейност се състои в осигуряване на превоз на товари и/или пътници с влак като предприятието осигурява теглителната сила; [Изм. 45]
- ва) „**област на употреба**“ означава **прежа или прежи в рамките на държава членка или на група от държави членки, по която се предвижда дадено железопътно предприятие да извършва дейност;**
- вб) „**изолирана прежа**“ означава **железопътната прежа на държава членка или част от нея с теждурелсие от 1 520 мл, която е географски или технически отделена от европейската прежа с европейското стандартно номинално теждурелсие (1 435 мл — наричано по-долу „стандартно теждурелсие“), и добре интегрирана в железопътната прежа с теждурелсие от 1 520 мл на трети държави, но е изолирана от стандартната прежа на Съюза;** [Изм. 47]
- г) „технически спецификации за оперативна съвместимост“ (ТСОС) означава спецификациите, на които отговаря всяка подсистема или част от подсистема, с цел удовлетворяване на основните изисквания и гарантиране на оперативна съвместимост на железопътната система по смисъла на член 2 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост на железопътната система];
- д) „общи критерии за безопасност“ (ОКБ) означава минималните нива на безопасност, които трябва да бъдат достигнати от различните части на железопътната система (като например конвенционалната железопътна система, високоскоростната железопътна система или железопътните линии, използвани единствено за товарен транспорт), както и от системата като цяло, изразени като критерии за приемлив риск;
- е) „общи методи за безопасност“ (ОМБ) означава методите за разработване, които описват как се оценяват нивата на безопасност и постигането на критерии за безопасност, както и съответствието с други изисквания за безопасност;
- еа) „**общи показатели за безопасност**“ означава **общ набор от данни за безопасността на железопътния транспорт, събрани с цел улесняване на наблюдението на показателите за безопасност на железопътния транспорт, както и за постигането на общи критерии за безопасност;** [Изм. 48]
- ж) „национален орган по безопасността“ означава национален орган, на който са възложени задачи във връзка с безопасността на железопътния транспорт в съответствие с настоящата директива или някакъв орган, на който са възложени задачи от няколко държави членки да гарантира режим на безопасност.

⁽¹⁾ Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L, 343, 14.12.2012 г., стр. 32).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- з) „национални правила“ означава **всички** задължителни **правила, които са били съобщени от държава членки и съдържат** изисквания за безопасност на железопътния транспорт, **оперативни или технически изисквания**, наложени на ниво държави членки и приложими за **железопътни предприятия участниците в железопътния транспорт**, независимо от органа, който ги издава; [Изм. 49]
- и) „система за управление на безопасността“ означава организацията и **мрежите процедури**, предприети от управителя на инфраструктура или железопътното предприятие за гарантиране на безопасно управление на неговите дейности; [Изм. 50]
- й) „отговорен следовател“ означава лицето, което отговаря за организацията, провеждането и контрола по разследването;
- к) „произшествие“ означава нежелано или непредвидено внезапно събитие или поредица от такива събития, които имат вредни последици. Произшествията се подразделят на следните категории: сблъскване, дерайлиране, произшествие при железопътни прелези, произшествия с хора, **включително лица, които не са обхванати от определението за пътници**, причинени от подвижен състав в движение, **включително в паркове за извършване на маневри и по време на работи за поддръжка на релсите**, пожари и др.; [Изм. 51]
- л) „тежко произшествие“ означава всяко сблъскване на влакове или дерайлиране на влакове, водещо до смърт на минимум един човек или сериозни травми на петима или повече души, или големи щети на подвижния състав, инфраструктурата или околната среда, или всяко друго подобно произшествие с явно въздействие върху регулирането на безопасността в железопътния транспорт или управлението на безопасността; „големи щети“ по-горе означава щети, които по непосредствена преценка на разследващия орган възлизат минимум на общо 2 милиона евро;
- м) „инцидент“ означава всяко събитие, с изключение на произшествие или тежко произшествие, свързано с експлоатацията на влакове и оказващо влияние върху безопасността на операциите;
- н) „разследване“ означава процедура, проведена с цел предотвратяване на произшествие и инцидент, която включва събиране и анализиране на информация, правене на изводи, включително определяне на причините и, ако е необходимо, даване на препоръки за безопасност;
- на) **„в реално осъществили граници“**, когато се прилага към дадена дейност, означава, че след анализ на разходите и ползите, **въпросната дейност не води до непропорционален принос от гледна точка на разходите и/или на времето за изпълнение по отношение на целта за безопасност, която трябва да бъде постигната**; [Изм. 52]
- нб) **„други страни“** означава всяка страна, която извършва външни дейности при взаимодействие с железопътната система, която може да донесе рискове, които оказват пряко въздействие върху експлоатацията и трябва да бъдат контролирани от управителите на инфраструктура и железопътните предприятия; [Изм. 53]
- о) „причини“ означава действия, пропуски, събития или условия, или комбинация от тях, които са довели до произшествието или инцидента;
- п) железопътна система с олекотена конструкция означава градски и/или крайградски железопътен транспорт, с по-нисък капацитет и по-ниски скорости от тежкия железопътен транспорт и системите на метрополитена, но с по-високи скорости и по-голям капацитет от трамвайните системи. Железопътните системи с олекотена конструкция могат да имат обособено платно или съвместно платно с движението по пътищата и обикновено не заменят возилата за пътнически и товарен транспорт на големи разстояния;
- па) **„трансгранична железопътна система“** означава железопътна система, която предоставя транспортни услуги между най-близките градски възли от всяка страна на границата; [Изм. 54]
- р) „уведомени органи“ означава органите, които отговарят за преценката на съответствието или годността за използване на компонентите на оперативната съвместимост или за оценка на процедурата на ЕС за проверка на подсистемите;
- с) „компоненти на оперативната съвместимост“ означава всеки елемент, група елементи, предварителен монтаж или пълен монтаж на оборудване, включено или предвидено за включване в подсистема, от която оперативната съвместимост на железопътната система зависи пряко или косвено, по смисъла на член 2 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост на железопътната система];
- т) „ползвател“ **„собственик“** означава лице или образувание, което като собственик или с право на ползване на возило, го експлоатира като средство за транспорт и е регистрирано като такъв в националния регистър **регистрите** на возилата, **определени** в член 43 и член 43а от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост на железопътната система]; [Изм. 55]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- у) „структура, която отговаря за поддръжката“ означава структура, която отговаря за поддръжката на возило и е регистрирана като такава в националния регистър на возилата;
- ф) „возило“ означава железопътно возило, което може да се движи на собствени колела по железопътни релси, със или без помощта на теглителна сила ~~в неразчленима или променлива композиция~~. Возилото се състои от една или повече структурни и функционални подсистеми; [Изм. 56]
- х) „производител“ означава всяко физическо или юридическо лице, което произвежда един съставен елемент на оперативната съвместимост, **компонент** или подсистема или поръчва проектирането или производството му и го пуска на пазара от свое име или търговска марка; [Изм. 57]
- ц) „превозвач“ означава предприятие, което превозва стоки от свое име или за трета страна;
- ч) „товаро-разтоварно предприятие“ означава предприятие, което товари опаковани стоки, включително опасни товари, малки контейнери или преносими резервоари на вагон или контейнер или което товари на вагон контейнер, контейнер за насипни товари, многоелементен газов контейнер, цистерна-контейнер или преносима цистерна;
- ча) **„предприятие, извършващо разтоварващи услуги“ означава предприятие, което разтоварва контейнер от вагон или разтоварва опаковани стоки от вагон или контейнер, или разтоварва товари от цистерна, вагон или контейнер;** [Изм. 58]
- ш) „товарно предприятие“ означава предприятие, което товари стоки, включително опасни товари, на цистерна (вагон-цистерна, вагон със сменяема цистерна, преносима цистерна или цистерна-контейнер) на вагон, голям или малък контейнер за насипни товари или на вагон-батерия или многоелементен газов контейнер;
- ша) **„култура на справедливост“ означава процедура, която трябва да бъде установена за активното насърчаване на персонала да докладва свързани с безопасността произшествия, инциденти и ситуации близки до инциденти, като същевременно последният продължава да носи отговорност за извършване на умишлени нарушения и проява на груба небрежност. На тези лица не следва да се налагат наказания или да бъдат дискриминирани заради неумишлени грешки или разкриване на такава информация. „Културата на справедливост“ позволява на железопътния сектор да извлече поуки от произшествията, инцидентите и ситуациите близки до инциденти и по този начин да подобри безопасността на железопътната система за работниците и пътниците;** [Изм. 59]
- шб) „получател“ означава физическо или юридическо лице, идентифицирано с такова качество в авизо за изпратена стока и което получава стоките и авизото за изпратената стока; [Изм. 60]
- шв) „превозвач“ означава всяко предприятие, с което превозвачът на стоки или пътникът е сключил договор за превоз или встъпващ в договора превозвач, който по силата на този договор поема отговорност. [Изм. 61]

ГЛАВА II

РАЗВИТИЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА БЕЗОПАСНОСТТА

Член 4

Роля на участниците в железопътната система за развиване и подобряване на безопасността на железопътния транспорт

1. Държавите членки и Агенцията гарантират, **всеки в рамките на своята компетентност**, че безопасността на железопътния транспорт се поддържа ~~по принцип~~, и при **разумна** възможност ~~и необходимост~~, се подобрява непрекъснато, като се има предвид **въздействието на човешките фактори**, развитието на законодателството в Съюза и **на международното законодателство**, и научно-техническия прогрес, както и даването на приоритет на предотвратяването на тежки произшествия.

Държавите членки и Агенцията гарантират, че мерките за развитие и подобряване на безопасността на железопътния транспорт отчитат необходимостта от следването на системен подход.

2. Държавите членки и **Агенцията** гарантират, че отговорността за безопасната експлоатация на железопътната система и контролът на рисковете, свързани с нея, се поемат от управителите на железопътни инфраструктури и предприятия, което ги задължава:

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- а) да въвеждат необходимите мерки за контрол на риска, при възможност в сътрудничество помежду си,
- б) да прилагат правилата на Съюза и националните правила,
- в) да създават системи за управление на безопасността в съответствие с настоящата директива.

Без да се засяга гражданската отговорност в съответствие със законните изисквания на държавите членки, всеки управител на железопътна инфраструктура и предприятието поема отговорност за своята част от системата и нейната безопасна експлоатация, включително доставката на материали и договарянето на услуги, спрямо потребители, клиенти, съответни служители и трети страни. Рисковете, свързани с дейностите на трети страни, също трябва да се отчитат в системата за управление на безопасността на управителите на железопътни инфраструктури и железопътните предприятия.

3. Всеки производител, персонал по поддръжка, ползвател, доставчик на услуги и фирма снабдител гарантира, че подвижният състав, **съоръженията**, инсталациите, спомагателните съоръжения и оборудването, както и доставяните от тях услуги съответстват на изискванията и условията за използване, така че да могат да бъдат въведени в безопасна експлоатация от железопътното предприятие и/или управителя на инфраструктура.

4. Всички участници, които имат важна роля в операции за безопасност, **всеки в в рамките на своята компетентност**, прилагат необходимите мерки за контрол на риска, когато е уместно — в сътрудничество с другите, **и поема отговорност за осъществяването на собствените си задължения**. Освен железопътни предприятия и управители на инфраструктура участниците включват:

- а) **ползвателите и тяхната структура или** структурите, които отговарят за поддръжката на возилата;
- б) ~~превозачи~~, товаро-разтоварни предприятия и товарните предприятия, които участват в операции по безопасно товарене,
- в) производителите, които са отговорни за проектирането и производството на безопасни железопътни возила, части, елементи или монтажни възли на возила, железопътни инфраструктура, електроенергия и управление на системи за контрол в страни от коловоза, както и издаване на предварителна документация за поддръжка на возилото.

5. Всяко железопътно предприятие, управител на инфраструктура и структура, които отговарят за поддръжката гарантират, че техните изпълнители и други страни прилагат мерки за контрол на риска. За тази цел всяко железопътно предприятие, управител на инфраструктура и структура, отговаряща за поддръжката, прилага общата методология за процесите на наблюдение, определена в Регламент (ЕО) № 1078/2012 на Комисията ⁽¹⁾. Техните изпълнители прилагат тази процедура чрез договорни споразумения. Железопътните предприятия, управителите на инфраструктури и структурите, които отговарят за поддръжката, оповестяват своите договорни споразумения по искане на Агенцията или националния орган по безопасността.

6. Всеки участник в железопътната система, който идентифицира **системен** риск за безопасността, свързан с дефекти и несъответствия в устройството или неизправности на техническо оборудване, включително тези на структурни подсистеми, докладва тези рискове, **в съответствие с хармонизирана в целия Съюз процедура**, на другите заинтересовани страни **и на Агенцията**, за да им се даде възможност да предприемат необходимите коригиращи действия, за да се гарантира постигането на непрекъснато ниво на безопасност на железопътната система.

6а. Държавите членки, Агенцията и всички участници от железопътната система установяват „култура на справедливост“, която гарантира последователното докладване на произшествия, инциденти и потенциални рискове за безопасността. За да насърчат посоченото докладване, държавите членки установяват механизъм, който позволява това докладване да се извършва поверително.

7. В случай на обмен на возила между железопътни предприятия, всички участници обменят пълната информация, необходима за безопасна експлоатация, **като използват регистрите на возила, посочени в членове 43 и 43а на Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост на железопътната система]**. Информацията включва данни за състоянието и историята на возилото, документи, свързани с поддръжката, проследяването на товарните операции и **критични за безопасността компоненти, както и** товарителниците. Тя е достатъчно подробна, за да позволи оценка на рисковете от експлоатацията на возилото от железопътното предприятие. [Изм. 62]

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1078/2012 на Комисията от 16 ноември 2012 г. относно общ метод за безопасност, който да бъде прилаган от железопътни предприятия и управители на железопътна инфраструктура след получаването на сертификат или разрешително за безопасност, както и от структури, отговарящи за поддръжката (ОВ L 320, 17.11.2012 г., стр. 8).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 5

Общи показатели за безопасност

1. За да се улесни оценката за постигнатите общи критерии за безопасност и да се осигури мониторинга върху общото развитие на безопасността на железопътния транспорт, държавите членки събират информация за общите показатели за безопасност (ОПБ) чрез годишни доклади на националните органи по безопасността, посочени в член 18.

ОПБ се определят съгласно приложение I.

1а. Държавите членки подкрепят Агенцията в нейната работа по контролиране на развитието на безопасността на железопътния транспорт на равнището на Съюза. [Изм. 63]

2. На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 26 относно преразглеждането на приложение I, по-специално за актуализиране на общите показатели за безопасност, като се взема предвид техническия прогрес, и да адаптира общите методи за изчисляване на разходите при производство.

Член 6

Общи методи за безопасност

1. ОМБ описват как нивата на безопасност, постигането на критериите за безопасност и съответствието с други изисквания за безопасност се оценяват чрез разработване и определяне на:

- а) методи за определяне и оценка на риска,
- б) методи за оценка на съответствието с изискванията в сертификатите и удостоверенията за безопасност, издадени в съответствие с членове 10 и 11,
- в) методи за оценка на съответствието, които се прилагат от националните органи за безопасност, и методи за наблюдение, които се прилагат от железопътните предприятия, управителите на инфраструктури и структурите, които отговарят за поддръжката;

ва) методи за контролиране на развитието на безопасността на национално равнище и на равнището на Съюза; [Изм. 64]

г) други методи, които обхващат процес на системата за управление на безопасността, които е необходимо да бъдат хармонизирани на равнището на Съюза.

2. Комисията предоставя пълномощия на Агенцията да изготви проект на новите ОМБ, посочени в точка 1, буква г), да преразгледа и актуализира всички ОМБ, като вземе предвид развитието на технологиите и социалните изисквания, и **възложно най-бързо** да направи съответните препоръки до Комисията. [Изм. 65]

При изготвянето на препоръките Агенцията взема предвид становището на потребителите, **на националните органи по безопасността, на социалните партньори** и на ~~заинтересованите~~ **други заинтересовани** страни. Към препоръките тя прилага доклад за резултатите от тази консултация и доклад за оценка на въздействието на новите ОМБ, които ще бъдат приети. [Изм. 66]

3. ОМБ се преразглеждат редовно, като се вземат предвид придобитият при прилагането им опит, цялостното развитие на безопасността на железопътния транспорт и с оглед на общото поддържане и, ~~когато доколкото~~ **когато доколкото** това е ~~възможно~~ **реално осъществили граници**, непрекъснатото подобряване на безопасността. [Изм. 67]

4. На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове за установяване на ОМБ и преразгледани ОМБ в съответствие с член 26.

5. Държавите членки **незабавно** правят необходимите изменения в националните правила в светлината на приемането на ОМБ и техните ревизии. [Изм. 68]

Член 7

Общи критерии за безопасност

1. ОКБ определят минималните нива на безопасност, които да бъдат достигнати от различните части на железопътната система и от системата като цяло във всяка отделна държава членка, изразени като критерии за приемлив риск за:

- а) индивидуални рискове, свързани с пътници, персонал, включително персоналет на изпълнителите, ползватели на железопътни прелези и др., и без нарушаване на съществуващи национални и международни правила за отговорност, индивидуални рискове, свързани с неупълномощени лица на железопътни обекти;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

б) обществени рискове.

2. Комисията предоставя пълномощия на Агенцията да изготви проект на новите ОКБ **възможно най-скоро** и да направи съответните препоръки до Комисията. [Изм. 69]

3. ОКБ се преразглеждат редовно, като се отчита цялостното развитие на безопасността на железопътния транспорт. Преразгледаните ОКБ отразяват всички приоритетни области, където безопасността трябва да се подобри.

4. На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове за установяване на преразгледани ОКБ в съответствие с член 26.

5. Държавите членки правят необходимите изменения в националните правила, за да постигнат минимум ОКБ, както и всички ревизирани ОКБ, в съответствие с графика за въвеждане, които ги придружават. Те уведомяват Комисията за промените в тези правила съгласно член 8.

Член 8

Национални правила

1. Държавите членки могат да ~~определят~~ **изготвят** нови национални правила **след влизането в сила на настоящата директива** само в следните случаи:

а) когато правила относно съществуващите методи за безопасност не са обхванати от ОМБ и

б) като спешна превантивна мярка, особено след произшествие.

Държавите членки гарантират, че националните правила **не допускат дискриминация и че те** отчитат необходимостта от системен подход.

Държавите членки могат да решат да постигнат по-високо от определеното в ОКБ равнище на безопасност, при условие че това по-високо равнище е напълно съвместимо с действащите ОКБ.

2. Ако държавата членка възнамерява да въведе ново ~~национално~~ **национално** правило, тя изпраща **незабавно** проекта на правилото до Агенцията и Комисията, като използва подходящата информационна система в съответствие с член 23 от Регламент ... [Регламент за Агенцията] **и прилага доклад за оценка на въздействието на новите правила, които предстои да бъдат приети. Освен в случаите, описани в параграф 1, буква б), уведомяването се извършва поне три месеца преди планираното приемане на правилата.**

След получаването на проекта на национално правило Агенцията стартира процес на координация с участието на всички национални органи по безопасността, за да се гарантира възможно най-високо равнище на хармонизация в рамките на Съюза.

Новото национално правило може да не остане или да не влезе в сила, ако Комисията, по препоръка на Агенцията, възрази срещу него, като предостави декларацията относно мотивите за възражението си.

3. Ако Агенцията установи, че национално правило, за което е ~~уведомено~~ **нотифицирана** или не е ~~уведомено~~, е станало излишно или е в противоречие с ОМБ или други законодателни актове на Съюза, приети след ~~прилагането~~ **въвеждането** на националното правило, се прилага процедурата, установена в член 22 от Регламент ... [Регламент за Агенцията].

По въпроси, отнасящи се до обучението, безопасните и здравословни условия на труд за железопътни служители, изпълняващи критични за безопасността задачи, Агенцията може да прилага настоящия параграф единствено, ако въпросната национална разпоредба е дискриминационна и чрез ОМБ или чрез друг законодателен акт на Съюза се постига по-високо равнище на безопасност.

4. Държавите членки гарантират, че националните правила ~~се предоставят~~, **включително тези, които обхващат интерфейсите между возилата и прежата, са достъпни** безплатно и на език, който може да бъде разбран от всички заинтересовани страни **поне два официални езика на Съюза.**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

5. Националните правила, в съответствие с настоящия член, не са предмет на процедурата по уведомяване, предвидена в Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

5а . Агенцията съставя и публикува общи насоки за приемането на нови или за изменението на действащи национални правила. [Изм. 70]

Член 9

Системи за управление на безопасността

1. Управителите на железопътни инфраструктури и железопътните предприятия изграждат свои системи за управление на безопасността, за да гарантират, че железопътната система може да постигне минимум ОМБ и че съответства на изискванията за безопасност, формуирани в ТСОС, и че се прилагат съответните части на ОМБ и правилата, за които е уведомено по силата на член 8.

2. Системата за управление на безопасността отговаря на изискванията, адаптирани към характера, размера и други условия на извършваната дейност. Тя гарантира контрол на всички рискове, свързани с дейността на управителя на железопътна инфраструктура или предприятие, включително **подходящата квалификация и обучение на персонала и осигуряването на поддръжка и материали, както и използването на изпълнители**. Без нарушаване на съществуващи национални и международни правила за отговорност, системата за управление на безопасността отчита, когато е целесъобразно, рисковете, произтичащи в резултат от дейностите на други страни. **Вследствие на това, управителите на инфраструктура и железопътните предприятия разполагат с процедури за идентифициране на потенциалните рискове, които произтичат от външните дейности при взаимодействие с железопътната система и които оказват пряко въздействие върху дейността.** [Изм. 71]

Комисията приема, посредством **делегирани** актове ~~за изпълнение~~, елементи на системата за управление на безопасността, **включително вътрешно одобрена и оповестена политика за безопасност; качествени и количествени цели за безопасност и процедури за постигане на тези цели; процедури за изпълнение на техническите и експлоатационните стандарти; процедури за оценка на риска и прилагане на мерките за контрол на риска; мерки за обучение и информирание на персонала; процедури за гарантиране на оповестяването и документирането на информацията, свързана с безопасността; процедури за докладване и анализ на инциденти и произшествия и други събития, свързани с безопасността, както и за разработване на превантивни мерки; разпоредби относно аварийните планове, които са съгласувани с публичните органи; и мерки за осигуряване на вътрешен одит на системата за управление на безопасността.** Тези **делегирани** актове ~~за изпълнение се прилагат~~ **се приемат** в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 27, параграф 2 член 26. [Изм. 72]

2а. **Що се отнася до железопътния персонал, системата за управление на безопасността включва мерки за изготвянето на програми за обучението на персонала и системи, които гарантират, че компетентността на персонала се поддържа и задачите се изпълняват надлежно.** [Изм. 73]

2б. **Системата за управление на безопасността включва разпоредби относно „култура на справедливост“, както е определено в член 3.** [Изм. 74]

3. Системата за управление на безопасността на всеки управител на инфраструктура отчита ефекта от дейностите на различни железопътни предприятия върху мрежата и предвижда възможност за всички железопътни предприятия за оперират в съответствие с ТСОС и националните правила, както и с условията, формуирани в техния сертификат за безопасност. ~~Тя се разработва допълнително~~ Системите за управление на безопасността се разработват с цел координиране на процедурите при извънредни обстоятелства на управителя на инфраструктура с всички железопътни предприятия, които експлоатират неговата инфраструктура, **с аварийните служби, така че да се гарантира бързата намеса на спасителните служби, и с всички други страни, които могат да се окажат въвлечени в извънредна ситуация. За трансграничната инфраструктура, и по-специално за трансграничните тунели, се разработват и усъвършенстват специални системи за управление на безопасността, за да се гарантира необходимата координация и готовност на компетентните аварийни служби от двете страни на границата.** [Изм. 75]

⁽¹⁾ Директива 98/34/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3а. *Управителите на инфраструктури установят и система за координация с управителите в съседни държави, с които е свързана мрежата. Тази система включва механизми за предоставяне на информация в случай на инциденти или произшествия в мрежата или закъснения, които могат да нарушат трансграничното движение, и процедури за сътрудничество за възстановяване на движението между двете инфраструктури, като във всеки един момент се гарантира безопасността на мрежата. Управителите на инфраструктура в двете държави уведомяват операторите, заинтересованите страни и съответните национални органи за всякаква информация, която би могла да засегне движението между тези две държави. [Изм. 76]*

4. Всяка година всички управители на инфраструктури и железопътни предприятия представят на националния орган по безопасността преди 30 юни годишен доклад за безопасността за предшестващата календарна година. Докладът за безопасността съдържа:

- а) информация относно това, как се изпълняват корпоративните критерии за безопасност и относно резултатите от изпълнението на плановете за безопасност.
- б) разработването на национални показатели за безопасност, както и на общи показатели за безопасност, формулирани в приложение I, доколкото това е пряко свързано с докладващата организация.
- в) резултатите от вътрешна проверка на безопасността;
- г) наблюдения относно недостатъци и неправилно извършване на железопътни операции и управление на инфраструктурата, които биха били от значение за националния орган по безопасността.

ГЛАВА III

СЕРТИФИКАТ И УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА БЕЗОПАСНОСТ

Член 10

Единен сертификат за безопасност

1. Достъп до железопътната инфраструктура се предоставя само на железопътните предприятия, които притежават единния сертификат за безопасност.

2. Единният сертификат за безопасност се издава от Агенцията, **освен в случаите по параграф 2а**, въз основа на доказателства, че железопътното предприятие е изградило своя система за управление на безопасността в съответствие с член 9 и изпълнява изискванията, установени в ТСОС **и**, в други съответни законодателни актове **или във всякакви специфични оперативни правила, отнасящи се до услугите, извършвани от железопътното предприятие**, за да контролира рисковете и да осигурява безопасно транспортни услуги по мрежата.

2а. *Сертификати за безопасност на железопътните предприятия, извършващи дейност изключително по изолирани мрежи, могат също да се издават от национален орган по безопасността на тези държави членки, които притежават такава мрежа. В такива случаи кандидатът може да избира между подаването на молба до Агенцията или до националните органи по безопасността на съответните държави членки.*

През преходния период, предвиден в член 30, националните органи по безопасността на държавите членки, които притежават изолирана мрежа, установяват общи процедури за сертификати за безопасност и гарантират взаимно признаване на издадените от тях сертификати за безопасност. В случай на противоречащи си решения на националните органи по безопасността или при липса на взаимно приемливо решение Агенцията взема решение в съответствие с член 12 от Регламент ... [Регламент за Агенцията].

Ако до края на преходния период, предвиден в член 30, тези национални органи по безопасността не са постигнали договорености за общи процедури и взаимно признаване на сертификатите за безопасност, посочените в настоящия член удостоверения се издават само от Агенцията.

Ако до края на преходния период, предвиден в член 30, бъдат установени договорености за общи процедури за сертификати и взаимно признаване на сертификатите за безопасност, националните органи по безопасността на държавите членки, които притежават изолирани мрежи, могат да продължат да издават сертификати за безопасност и кандидатът може да избира да подава молба за сертификат за безопасност до Агенцията или до съответните национални органи по безопасността след края на преходния период, предвиден в член 30.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Десет години след влизането в сила на настоящата директива Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за напредъка, постигнат при установяването на общи процедури и взаимно признаване на сертификатите за безопасност за изолираните железопътни мрежи, и, ако е необходимо, изготвя подходящи законодателни предложения.

3. Единният сертификат за безопасност уточнява вида **и**, размера **и областта на действие** на извършваните железопътни дейности. Той е валиден **и признат** в целия Съюз за ~~равностойни операции~~ **или в части от него в съответствие с условията, посочени от Агенцията.**

4. ~~Три месеца~~ преди началото на експлоатацията на нова услуга, **която не е обхваната от единния му сертификат за безопасност**, железопътното предприятие уведомява съответния национален орган **изпраща на Агенцията или, в посочените в параграф 2а случаи, на националните органи** по безопасността **е допълнителни** документи, ~~потвърждаващи~~ **необходими, за да се потвърди**, че:

- а) железопътното предприятие ще следва правилата за експлоатация, включително националните правила, които му се предоставят в съответствие с член 8, параграф 4, и прави оценка на безопасността на тяхната експлоатация, като взема предвид изискванията в Регламент (ЕО) № 352/2009 на Комисията ⁽¹⁾ и гарантира, че те управляват всички рискове чрез тяхната система за управление на безопасността и че вземат всички необходими мерки за безопасно експлоатиране;
- б) железопътното предприятие е постигнало необходимите договорености за сътрудничество и координация с управителя (ите) на инфраструктурата на мрежата(ите), по която(които) възнамерява да оперира;
- в) железопътното предприятие е предприело действия, необходими за гарантиране на безопасната експлоатация на услугата;
- г) железопътното предприятие притежава лиценз, издаден в съответствие с Директива 95/18/ЕО на Съвета ⁽²⁾.
- д) видът, размерът и **областта на действие** на предвидената експлоатация съответстват на посоченото в неговия единен сертификат за безопасност.

Ако **Агенцията или, в посочените в параграф 2а случаи**, националният орган по безопасността има съмнения относно изпълнението на едно или повече условия, той изисква допълнителна информация от железопътното предприятие **в съответствие със сроковете, определени в член 11, параграф 1**. ~~Въпреки това този обмен не може да има прекратяващ или отлагач ефект за началото на операцията.~~ Ако **Агенцията или, в посочените в параграф 2а случаи**, националният орган по безопасността събере доказателства за това, че едно или няколко от условията не са изпълнени, той ~~отнася въпроса до Агенцията, която~~ предприема подходящи мерки, включително **изменение, прекратяване или** отмяна на сертификата.

5. Единният сертификат за безопасност се подновява при подаване на молба от железопътното предприятие на интервали не по-дълги от пет години. Той се подновява изцяло или частично ~~при съществена промяна~~ **преди съществено изменение** на вида **и**, размера **или областта на дейността действие**.

Притежателят на единен сертификат за безопасност уведомява незабавно Агенцията **или, в посочените в параграф 2а случаи, националният орган по безопасността** за промени в условията на единния сертификат за безопасност. Той допълнително уведомява Агенцията **или, в посочените в параграф 2а случаи, националният орган по безопасността** в случаите, когато се въвежда нов персонал **от решаваща важност за безопасността** или нови видове подвижен състав. **Сроковете, установени в член 11, параграф 1, се прилагат и в този случай.**

Агенцията може да изисква единният сертификат за безопасност да бъде ревизиран след съществените промени в регулаторната рамка на безопасността.

6. Ако даден национален орган по безопасността установи, че притежателят на единен сертификат за безопасност вече не удовлетворява условията за сертифициране, той изисква от Агенцията да го отмени. Агенцията **или, в посочените в параграф 2а случаи, националният орган по безопасността** може да отмени единния сертификат за безопасност, като посочва причините за своето решение. Агенцията **или, в посочените в параграф 2а случаи, националният орган по безопасността**, незабавно информира всички национални органи по безопасността от мрежите, по които железопътното предприятие извършва дейност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 352/2009 на Комисията от 24 април 2009 г. за приемане на общ метод за безопасност относно определянето и оценката на риска в съответствие с член 6, параграф 3, буква а) от Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 108, 29.4.2009 г., стр. 4).

⁽²⁾ Директива 95/18/ЕО на Съвета от 19 юни 1995 година относно лицензиране на железопътните предприятия (ОВ L 143, 27.6.1995 г., стр. 70).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

7. Агенцията **или, в посочените в параграф 2а случаи, националният орган по безопасността**, уведомява националните органи по безопасността в срок от един месец от издаването, подновяването или отмяната на единен сертификат за безопасност. Тя посочва наименованието и адреса на железопътното предприятие, датата на издаване, обхвата и валидността на сертификата и, в случай на отмяна, доводите за своето решение.

8. Агенцията осигурява непрекъснат контрол на ефективността на мерките за издаване на единни сертификати за безопасност и за надзор от националните органи по безопасността и, при необходимост, прави препоръки до Комисията с цел подобряване. Те може да включват препоръка за ОМБ за процес от системата за управление на безопасността, който е необходимо да бъде хармонизиран на равнището на Съюза, както е посочено в член 6, параграф 1, буква г).

8а. Всяко физическо или юридическо лице може да обжалва решение, изпратено до него от Агенцията съгласно членове 12, 16, 17 и 18 от Регламент ... [Регламент за Агенцията], или срещу липса на отговор от страна на Агенцията в рамките на установените срокове. Тези права се прилагат също така и за представителните организации на лицата, посочени в член 34, параграф 2 от Регламент ... [Регламент за Агенцията], като надлежно оправомощени в съответствие с уставите и.п. [Изм. 77]

Член 11

Заявления за единен сертификат за безопасност

1. Заявления за единни сертификати за безопасност се подават до Агенцията. Агенцията взема решение по заявлението незабавно или във всички случаи не по-късно от **четири** ~~при~~ месеца след ~~предоставянето на цялата необходима информация и допълнителната информация, изискана от Агенцията~~ **получаването на заявлението**. Ако от кандидата се изисква да предостави допълнителна информация, тя се предоставя ~~незабавно~~ **в разумен срок, определен от Агенцията, който не е повече от един месец, освен ако при изключителни обстоятелства Агенцията се съгласи и разреши ограничено във времето удължаване. Отрицателните решения надлежно се подкрепят с изложение на мотивите.**

В случай на заявление за разширяване на обхвата на дейността в нова държава членка, Агенцията по същия начин взема своето решение в рамките на три месеца от получаването на заявлението.

2. Агенцията предоставя подробни инструкции за начина на получаване на единния сертификат за безопасност. Тя представя списък с всички изисквания, които са формулирани съгласно член 10, параграф 2, и публикува всички необходими документи.

3. а кандидатите се предоставя **безплатно и на всички официални езици на Съюза** документ с инструкции за изготвяне на заявление, в който се описват и обясняват изискванията за единните сертификати за безопасност и се дава списък на документите за подаване. Националните органи по безопасността сътрудничат на Агенцията при разпространяване на такава информация. [Изм. 78]

Член 12

Удостоверение за безопасност на управители на инфраструктури

1. За да получи разрешение да управлява и експлоатира железопътна инфраструктура, управителят на такава инфраструктура се сдобива с удостоверение за безопасност от националния орган по безопасността в държавата членка, в която той е установен. **В случай на трансгранични инфраструктури с един единствен управител на инфраструктура, Агенцията отговаря за задачите, предвидени в настоящия член.**

2. Удостоверението за безопасност обхваща удостоверение, потвърждаващо приемането на системата за управление на безопасността на управителя на инфраструктурата, както е определено в член 9, което включва процедури и разпоредби за удовлетворяване на специфични изисквания, необходими за безопасно проектиране, поддържане и експлоатация на железопътната инфраструктура, включително при целесъобразност и поддържането и управлението на контрола на движението и системата за сигнализация, **както и процедури за действие в случай на тежко произшествие с цел гарантиране на спасителните работи и възстановяването на безопасността на инфраструктурата.**

Удостоверението за безопасност се подновява при подаване на молба от управителя на железопътната инфраструктура на интервали от пет години. То се подновява изцяло или частично при съществена промяна на инфраструктурата, сигнализацията или енергоснабдяването или на принципите на управление и поддръжка. Притежателят на удостоверението за безопасност незабавно уведомява националния орган по безопасността **и Агенцията** относно всички такива промени.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Националният орган по безопасността **или, при трансгранични инфраструктури, посочени в параграф 1, Агенцията**, може да изисква ревизиране на удостоверението за безопасност вследствие на съществените помени в регулаторната рамка на безопасността.

Ако националният орган по безопасността **или, при трансгранични инфраструктури, посочени в параграф 1, Агенцията**, установи, че лицензираният управител на инфраструктура повече не удовлетворява условията за издаденото от него удостоверение за безопасност, той отменя удостоверението като привежда доводи за своето решение.

3. Националният орган по безопасността взема решение относно заявлението за удостоверение за безопасност незабавно или във всички случаи не по-късно от **четири три** месеца след предоставянето на цялата необходима информация и изискваната **получаването на заявлението. Ако от кандидата се изисква да предостави** допълнителна информация, **тя се предоставя в разумен срок, определен от националния орган по безопасността или от Агенцията, който не е повече от един месец, освен ако при изключителни обстоятелства националният орган по безопасността или Агенцията се съгласи и разреши ограничено удължаване. Отрицателните решения се обосновават надлежно.**

Предоставя се документ с инструкции за изготвяне на заявление, в който се описват и обясняват изискванията за удостоверенията за безопасност и се дава списък на необходимите документи за подаване. [Изм. 79]

4. Националният орган по безопасността уведомява Агенцията в срок от един месец за разрешителните за безопасност, които са издадени, подновени, изменени или отменени. Той посочва наименованието и адреса на управителя на железопътната инфраструктура, датата на издаване, обхвата и валидността на удостоверението за безопасност и, в случай на отмяна, доводите за своето решение.

Член 13

Достъп до съоръжения за подготовка

1. Държавите членки осигуряват на железопътните предприятия справедлив и недискриминационен достъп до съоръжения за подготовка на влакови машинисти и друг влаков персонал, когато такава подготовка е необходима за предоставяне на услуги по тяхната мрежа или за изпълнение на изискванията за получаване на сертификат за безопасност и изискванията за получаване на лицензи или сертификати по силата на Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

Предлаганите услуги включват подготовка за запознаване с маршрутите, **предоставяне на помощ на хора с увреждания**, правилата и процедурите за експлоатация, сигнализацията и системата от команди за управление, както и процедурите при аварийни ситуации, прилагани по експлоатираните маршрути. **[Изм. 80]**

Държавите членки гарантират също, че управителите на инфраструктури и техният персонал, изпълняващ жизненонеобходимите функции по безопасността, имат справедлив и недискриминационен достъп до съоръженията за подготовка.

Ако обучението не включва изпити и издаване на сертификати, държавите членки гарантират, че железопътните предприятия имат достъп до такова сертифициране.

Националният орган по безопасността гарантира, че предлагането на услуги за обучение или, при възможност, издаването на сертификати, отговаря на изискванията, формулирани в Директива 2007/59/ЕО, в ТСОС или националните правила, посочени в член 8.

2. Ако съоръженията за подготовка са достъпни само чрез услугите на едно-единствено железопътно предприятие или управител на инфраструктура, държавите членки гарантират, че тези услуги са достъпни за други железопътни предприятия на разумна и недискриминационна цена, която е свързана с разходите и може да включва коефициент на печалба.

3. При набиране на нови влакови машинисти, влаков персонал и персонал, изпълняващ жизнено важни функции по безопасността, железопътните предприятия могат да отчитат всякаква подготовка, квалификация и опит, придобити преди това от други железопътни предприятия. За тази цел, такива членове на персонала имат право на достъп до всички документи, удостоверяващи тяхната подготовка, квалификация и опит, както и да получат тези документи и да ги предоставят където е необходимо.

⁽¹⁾ Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 51).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. Железопътните предприятия и управителите на железопътна инфраструктура са отговорни за нивото на подготовка и квалификация на своя персонал, изпълняващ функции по безопасността, **включително на влаковия персонал**. [Изм. 81]

Член 14

Поддръжка на возилата

1. За всяко возило, преди да бъде въведено в експлоатация или използвано в мрежата, се определя структура, която отговаря за неговата поддръжка и **която** се регистрира в ~~националния регистър~~ **регистрите** на возилата съгласно член 43 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост на железопътната система].

2. Железопътно предприятие, управител на инфраструктура или ползвател може да изпълнява функцията на структура, която отговаря за поддръжката.

3. Без да се засяга задължението на железопътните предприятия и управителите на инфраструктури за безопасната експлоатация на влак, предвидено в член 4, структурата осигурява, посредством система за поддръжка, безопасното експлоатационно състояние на возилата, за чиято поддръжка отговаря. За тази цел, структурата, която отговаря за поддръжката, гарантира, че возилата се поддържат в съответствие с:

а) досието относно поддръжката на всяко возило,

б) действащите разпоредби, включително правилата за поддръжка и разпоредбите на ТСОС.

Всяка структура, която отговаря за поддръжката, извършва поддръжката сама, или посредством работилници за поддръжка въз основа на сключен договор.

4. В случая на товарните вагони, всяка структура, която отговаря за поддръжката, се сертифицира от орган, който следва да бъде акредитиран или признат в съответствие с Регламент (ЕС) № 445/2011 на Комисията ⁽¹⁾, или от национален орган по безопасността. Процесът на признаване също се основава на критерии за независимост, компетентност и безпристрастност.

Когато структурата, която отговаря за поддръжката, е управител на инфраструктура, спазването на изискванията на Регламент (ЕС) № 445/2011 на Комисията се проверява от националния орган по безопасността, в контекста на процедурите, посочени в член 12 **от настоящата директива**, и се потвърждава в сертификатите, посочени в тези процедури.

5. Сертификатите, издадени в съответствие с параграф 4, са валидни **и се признават автоматично** в рамките на целия Съюз.

Агенцията съставя и прави публично достояние, а впоследствие незабавно актуализира регистър на сертифицираните структури, които отговарят за поддръжката. Той е свързан с националните регистри на превозните средства или с регистрите на возилата в съответствие с член 43, параграфи 1 и 4 и член 43а, параграфи 1 и 4 от Директива... [Директива относно оперативната съвместимост на железопътната система].

Комисията приема актове за изпълнение, определящи общи спецификации относно тези регистри във връзка със съдържанието, формата на данните, функционалната и техническата архитектура, начина на работа и правилата за въвеждане на данни и извършване на справки. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 27, параграф 3.

5а. При изготвянето и изменението на ТСОС Агенцията хармонизира правилата относно минималните изисквания за поддръжка с цел гарантиране на безопасността на цялата железопътна система. По този начин тя взема под внимание различните параметри (употреба, възраст, материал, изминати километри, атмосферни условия, вид релсов път и т.н.), които оказват влияние върху износването. Дружествата могат да продължават да използват своята собствена система за поддръжка, при условие че Агенцията счита, че тази система осигурява равностойно или по-високо ниво на безопасност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 445/2011 на Комисията от 10 май 2011 г. относно система за сертифициране на структурите, които отговарят за поддръжката на товарни вагони, и за изменение на Регламент (ЕО) № 653/2007 (ОВ L 122, 11.5.2011 г., стр. 22).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

6. Не по-късно от ~~31 май 2014 г.~~ **две години след влизането в сила на настоящата директива** Агенцията дава оценка на системата за сертифициране на структурата, която отговаря за поддръжката на товарни вагони, ~~и разглежда възможността за прилагане на тази система за всички возила~~ и представя доклад на Комисията. **Този доклад съдържа препоръка относно това дали тази система за сертифициране следва да бъде приложена и за други типове превозни средства. Комисията тогава предприема подходящи мерки въз основа на тази препоръка.**

ба. Не по-късно от шест месеца след влизането в сила на настоящата директива Агенцията определя железопътните компоненти, които са от решаваща важност за безопасността на железопътния транспорт, и разработва система, която позволява проследяването на тези компоненти.

7. **Въз основа на препоръката на Агенцията и не по-късно от 36 месеца след влизането в сила на настоящата директива**, Комисията, посредством **делегирани** актове за изпълнение **в съответствие с член 26**, приема общи условия за сертифициране на структурата, която отговаря за поддръжката, за всички возила до ~~24 декември 2016 г.~~

~~Тези актове за изпълнение се прилагат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 27, параграф 2.~~

Системата за сертифициране, приложима по отношение на товарните вагони, приета с Регламент (ЕС) № 445/2011, продължава да се прилага, докато ~~актовете за изпълнение~~ **делегираните актове**, посочени в първата алинея, бъдат приети. **[Изм. 82]**

Член 15

Дерогации от системата за сертифициране на структурите, които отговарят за поддръжката

1. Държавите членки може да решат да изпълнят задълженията за определяне на структура, отговорна за поддръжката, и за нейното сертифициране чрез алтернативни мерки на системата за сертифициране, установена в член 14, в следните случаи:

- а) возила, регистрирани в трета държава и поддържани в съответствие с правото на тази държава;
- б) возила, използвани в мрежи или по линии, при които ширината на междурелсието се различава от тази на главната железопътна мрежа в рамките на Съюза и за които изпълнението на изискванията, посочени в член 14, параграф 3, се обезпечава от международни споразумения с трети държави;
- в) возила, обхванати от член 2, и военно оборудване и специален транспорт, който изисква предоставянето на ad hoc разрешение от страна на националния орган по безопасността преди въвеждането в експлоатация. В този случай дерогации се предоставят за срокове, които не надвишават 5 години.

2. Алтернативните мерки, посочени в параграф 1, се прилагат посредством дерогации, които се предоставят от съответния национален орган по безопасността или от Агенцията:

- а) при регистриране на возила в съответствие с член 43 от Директивата ... [Директива относно оперативната съвместимост на железопътната система] относно оперативната съвместимост на железопътната система — по отношение на определянето на структура, отговорна за поддръжката;
- б) при издаване на сертификати и разрешителни за безопасност на железопътни предприятия или управители на инфраструктури в съответствие с членове 10 и 12 от настоящата директива — по отношение на определянето и сертифицирането на структурата, която отговаря за поддръжката.

3. Такива дерогации се определят и обосновават в годишния доклад за безопасността, посочен в член 18. В случаите, в които изглежда, че железопътната система на Съюза е изложена на прекомерни рискове, свързани с безопасността, Агенцията незабавно информира Комисията. Комисията установява контакт със заинтересованите страни и, по целесъобразност, отправя искане към съответната държава членка да оттегли решението си за дерогация.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ГЛАВА IV
НАЦИОНАЛНИ ОРГАНИ ПО БЕЗОПАСНОСТТА

Член 16

Функции

1. Всяка държава членка създава орган по безопасността. *Държавите членки могат също да вземат решение съвместно да създадат орган по безопасността, който да бъде компетентен за техните територии.* Този е независим по отношение на своята организация, законова структура и вземането на решения от всякакво железопътно предприятие, управител на инфраструктура, кандидат за такъв ~~и~~ **или** доставчик. *Органът разполага с необходимите експертни знания и необходимите човешки ресурси, за да изпълнява задълженията си. Това може да бъде министерството, отговарящо за транспортните въпроси, при условие че то отговаря на изискванията за независимост, определени в настоящия параграф.*
2. На националния орган по безопасността се възлагат най-малко следните функции:
 - a) издаване на разрешение за въвеждане в експлоатация на енергийните и инфраструктурни подсистеми, изграждащи железопътната система, в съответствие с член 18, параграф 2 от Директива [Директива относно оперативната съвместимост на железопътната система], **с изключение на трансграничните инфраструктури с един единствен управител на инфраструктура, за които Агенцията отговаря за задачите, предвидени в настоящата алинея;**
 - b) ~~упражняване на надзор върху съответствието на~~ **гарантиране, че** компонентите на оперативната съвместимост ~~е~~ **съответстват на** основните изисквания ~~съгласно, определени в член [x] от Директива ...~~[Директива относно оперативната съвместимост на железопътната система];
 - в) определяне на ~~европейско~~ **национално** номериране на возилата в съответствие с ~~член 42~~ **членове 20а и 43** от Директива [Директива относно оперативната съвместимост на железопътната система];
 - г) по искане на Агенцията **и въз основа на договорните споразумения, посочени в Регламент ...** [Регламент за Агенцията], оказване на подкрепа при издаване, подновяване, изменение или отмяна на единни сертификати за безопасност, издадени в съответствие с член 10, и проверка дали формулираните в тях условия и изисквания са спазени и железопътните предприятия оперират в съответствие с изискванията на Съюза или националното законодателство;
 - д) издаване, подновяване, изменение или отмяна на разрешителни за безопасност, издадени в съответствие с член 12, и проверка дали формулираните в тях условия и изисквания са спазени и управителите на инфраструктури оперират в съответствие с изискванията на Съюза или националното законодателство;
 - е) контролиране, насърчаване, и при необходимост, налагане и осъвременяване на регулаторната рамка за безопасност, включително системата от национални правила,
 - ж) упражняване на надзор над железопътните предприятия в съответствие с приложение IV към Регламент (ЕС) № 1158/2010 на Комисията ⁽¹⁾ и Регламент (ЕС) № 1077/2012 на Комисията ⁽²⁾;
 - з) ~~упражняване на надзор над~~ **гарантиране на** надлежното регистриране на возилата в ~~европейския~~ **и** националния регистър на возилата и че отразената в ~~регистъра~~ **тези регистри** информация за безопасността е точна и актуална;
 - за) **контрол на спазването на правилата относно работното време, продължителността на смените и времето за почивка за локомотивните машинисти в железопътните предприятия и на релсовия път;**
 - аб) **контрол на спазването на приложимите правила за безопасно поддържане и експлоатация на товарните железопътни вагони и другия подвижен състав;**
 - зв) **изготвяне на общ план за аварийни ситуации за железопътната трежа, задължителен за всички участници в железопътната система, в който подробно са посочени мерките, които да бъдат взети в случай на тежко произшествие или аварийна ситуация, и представянето му на Агенцията. Този план включва:**

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1158/2010 на Комисията от 9 декември 2010 г. относно общ метод за безопасност за оценка на съответствието с изискванията за получаване на сертификат за безопасност на железопътния транспорт (ОВ L 326, 10.12.2010 г., стр. 11).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1077/2012 на Комисията от 16 ноември 2012 г. относно общ метод за безопасност за осъществяване на надзор от националните органи по безопасност след издаването на сертификат за безопасност или разрешително за безопасност (ОВ L 320, 17.11.2012 г., стр. 3).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- i) механизми и процедури, които гарантират ефективната комуникация между участниците, основно между управителите на инфраструктури, железопътните оператори и аварийните служби;
- ii) механизми за координация с националните агенции на съседните държави;
- iii) канали за комуникация с роднините на пострадалите при тежко произшествие, с цел да се взаимодейства с персонал, който е подготвен за различни задачи;
- iv) система за оказване на грижи на пострадалите при произшествия, която да ги ориентира в процедурите за обезщетяване съгласно законодателството на Съюза, и по-специално Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, без да се засягат задълженията на железопътните оператори. Тези грижи включват психологическа подкрепа за пострадалите и техните роднини.

Комисията неотложно разработва мерки за хармонизиране на съдържанието и формата на плановете за аварийни ситуации посредством актове за изпълнение, както е предвидено в член 27. Агенцията подпомага и контролира националните органи по безопасността при разработването на тези плановете, като отделя специално внимание на железопътните произшествия, които засягат две или повече национални мрежи.

3. Националният орган по безопасността на държавата членка, в която оперира железопътното предприятие, сключва споразумения за координиране с Агенцията и други органи по безопасността, за да се гарантира, че ключовата информация относно конкретното железопътно предприятие е споделена, особено за известни рискове и неговите резултати в областта на безопасността. Националният орган по безопасността също обменя информация с други органи по безопасността, ако установи, че железопътното предприятие не взема необходимите мерки за контрол на риска.

Той незабавно да информира Агенцията за опасения относно нивото на безопасност на железопътното предприятие под негов надзор. Агенцията предприема подходящи действия, ~~предвидени~~ **както е предвидено** в член 10, параграф 6.

4. Функциите, посочени в параграф 2, не могат да се прехвърлят директно или чрез допълнително договаряне на управител на инфраструктура, железопътно предприятие или доставчик.

4а. Националните органи по безопасността, с помощта на Агенцията, създават механизми за обмен на примери за добри и най-добри практики.

4б. Националните органи по безопасността могат, на доброволна основа, да поискат от Агенцията да извърши одит на работата и/л. Агенцията може също така да извършва одит на националните органи по безопасността по своя собствена инициатива. [Изм. 83]

Член 17

Принципи на вземане на решения

1. Националните органи по безопасността изпълняват функциите си по открит, недискриминационен и прозрачен начин. По-специално, те позволяват на всички страни да бъдат чути и да аргументират своите решения.

Те отговарят своевременно на запитвания и молби и правят своите заявки за информация незабавно, като приемат всички свои решения в рамките на четири месеца след предоставянето на цялата заявена информация, **при спазване на сроковете, определени в член 11, параграф 1, и задълженията, определени в договорните споразумения, сключени с Агенцията.** По всяко време те могат да отправят молба за техническа помощ към управителите на инфраструктури и железопътни предприятия или други квалифицирани органи по време на изпълнението на функциите си, посочени в член 16.

В процеса на разработване на националната регулаторна рамка, националният орган по безопасността се консултира с **и взема предвид** всички заинтересовани лица и страни, включително управители на инфраструктури, железопътни предприятия, производители и доставчици на услуги по поддръжката, потребители и представители на персонала.

2. Агенцията и националните органи по безопасността имат право да извършват проверки, **одити** и разследвания, които са необходими за изпълнението на техните функции и им се дава достъп до всички необходими документи и помещения, инсталации и съоръжения на управителите на инфраструктури и железопътни предприятия.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 14).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Държавите членки вземат мерки, необходими да се гарантира, че решенията взети от националния орган по безопасността са предмет на съдебен контрол.

4. Националните органи по безопасността провеждат активен обмен на мнения и опит в установената от Агенцията мрежа, за да хармонизират критериите за вземане на решение в целия Съюз.

4а. Националните органи по безопасността подкрепят Агенцията в нейната работа по контролиране на развитието на безопасността на железопътния транспорт на равнището на Съюза.

5. Обхватът на сътрудничеството между Агенцията и националните органи по безопасността по всички въпроси, отнасящи се до инспекции на място, свързани с издаването на единния сертификат за безопасност и надзор над железопътните предприятия след издаването на единния сертификат за безопасност, се определят в договорни **споразумения** или договорености между Агенцията и националните органи за безопасност **не по-късно от една година след влизането в сила на настоящата директива**.

Тези споразумения могат да включват възлагане на определени задачи и отговорности на Агенцията на националните органи, като например проверка и подготвяне на файлове, проверяване на техническата съвместимост, извършване на посещения и изготвяне на технически проучвания, в съответствие с член 69 от Регламент ... [Регламент за Агенцията].

Тези споразумения предвиждат разпределяне на приходите, съизмеримо с дела в работата на всеки участник. [Изм. 84]

Член 18

Годишен доклад

Всяка година националният орган по безопасността публикува годишен доклад относно дейността си за предшестващата година и го изпраща на Агенцията най-късно до 30 септември. Докладът съдържа информация за:

- а) развитието на безопасността в железопътния транспорт, включително съвкупност от общи показатели за безопасност на ниво държави членки, изложени в приложение I;
- б) важни промени в законодателството и регулирането по отношение на безопасността в железопътния транспорт;
- в) разработването на сертификати и разрешителни за безопасност;
- г) резултати и натрупан опит от упражняването на надзор върху управителите на инфраструктури и железопътни предприятия.
- д) дерогациите, за които е взето решение съгласно член 14, параграф 8;
- е) всички инспекции или одит на железопътни предприятия, извършващи дейност в държавата членка по време на дейностите по надзор;

еа) всички технически инспекции на товарни железопътни вагони на релсовия път. [Изм. 85]

ГЛАВА V

РАЗСЛЕДВАНЕ НА ПРОИЗШЕСТВИЯ И ИНЦИДЕНТИ

Член 19

Задължение за разследване

1. Държавите членки гарантират, че разследване се извършва от разследващия орган, посочен в член 21 след тежки произшествия в железопътната система, целта на което е възможно подобрене на безопасността в железопътния транспорт и предотвратяване на произшествия.

2. Освен тежки произшествия, разследващият орган, посочен в член 21, може да разследва тези произшествия и инциденти, които при малко по-различни обстоятелства биха могли да доведат до тежки произшествия, включително технически повреди в структурните подсистеми или в компонентите на оперативната съвместимост на европейските железопътни системи.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Разследващият орган, по негова преценка, решава дали да се предприеме разследване на такова произшествие или инцидент. В своето решение той взема предвид:

- а) сериозността на произшествието или инцидента;
 - б) дали произшествието е част от серия произшествия и инциденти по отношение на системата като цяло;
 - в) отражението му върху безопасността в железопътния транспорт на равнището на Съюза,
 - г) молби от управители на инфраструктури, железопътни предприятия, националния орган по безопасността или държави членки.
3. Обхватът на разследванията и процедурата, която трябва да се следва при провеждане на такива разследвания се определят от разследващия орган като се отчитат член 20 и член 22 и в зависимост от поуките, които са очаква да се извлекат от произшествието или инцидента за подобряване на безопасността.
4. Разследването в никакъв случай не включва определянето на вина или отговорност.

Член 20

Статут на разследването

1. Държавите членки определят, в рамките на съответната им правна система, правния статут на разследването, който позволява на отговарящите за разследването да изпълнят своята функция по най-ефективния начин и за най-кратко време.
2. В съответствие с действащото законодателство държавите членки осигуряват пълното сътрудничество на органите, отговарящи за съдебното следствие, и гарантират, че при първа възможност на разследващите лица, **както и на Агенцията по нейно искане**, се предоставя: [Изм. 86]
 - а) достъп до мястото на произшествието или инцидента, както и до участвалия в произшествието подвижен състав, съответните инфраструктура и контрол на движението и уредбите за сигнализация;
 - б) правото на непосредствено описване на доказателствата и контролирано преместване на останките от катастрофата, инсталациите или елементите на инфраструктурата за проучване и анализ;
 - в) достъп до и използване на съдържанието на записващите устройства на возилото и апаратурата за записване на устни съобщения и регистриране на действието на сигнализацията и системата за регулиране на движението;
 - г) достъп до резултатите от експертизата на телата на жертвите;
 - д) достъп до резултатите от експертизата на влаковия персонал и друг железопътен персонал, участвал в произшествието или инцидента;
 - е) възможност за разпит на железопътния персонал, участвал в произшествието и други свидетели;
 - ж) достъп до всякаква важна информация или записи, притежавани от управителя на инфраструктурата, железопътните предприятия и националния орган по безопасността.
3. Разследване се извършва независимо от всякакво съдебно следствие.

Член 21

Разследващ орган

1. Всяка държава членка гарантира, че разследванията на произшествия и инциденти, посочени в член 19, се провеждат от постоянен орган, който се състои от най-малко един следовател, квалифициран да изпълнява функцията на главен разследващ в случай на произшествие или инцидент. Този орган е независим в своята организация, законова структура и вземане на решения от всякакви управители на инфраструктури, железопътни предприятия, от органите, налагащи такси, разпределящи инфраструктурен капацитет и организациите, уведомявани за взетите мерки, както и от всяка страна, чиито интереси биха могли да са в противоречие с функциите, възложени на разследващия орган. Освен това, той е независим и от националния орган по безопасността както и от всякакъв регулатор на железопътни мрежи.
2. Разследващият орган изпълнява своите функции независимо от организациите, посочени в параграф 1, **без да проявява дискриминация спрямо която и да било от страните**, и получава необходимите ресурси за това. Неговите разследващи придобиват статут, който им дава необходимите гаранции за независимост. [Изм. 87]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Държавите членки задължават железопътните предприятия, управителите на инфраструктури и, когато е целесъобразно, националния орган по безопасността, незабавно да докладват за произшествия и инциденти, посочени в член 19, на разследващия орган. Разследващият орган трябва да може да реагира на такива доклади и да предприеме необходимите действия за започване на разследване не по-късно от една седмица след получаването на доклада за произшествието или инцидента.

4. Разследващият орган може да комбинира своите функции съгласно настоящата директива с работата по разследване на събития, различни от железопътните произшествия и инциденти, при положение че тези разследвания не застрашават неговата независимост.

5. Ако е необходимо, разследващият орган може да поиска помощ от разследващи органи от други държави членки или от Агенцията за експертно мнение или за извършване на технически прегледи, анализи или оценки.

5а. Разследващите органи могат, на доброволна основа, да поискат от Агенцията да извърши одит на работата и.п. [Изм. 88]

6. Държавите членки може да възложат на разследващия орган задачата да проведе разследвания на железопътни произшествия и инциденти, различни от посочените в член 19.

7. Разследващият орган извършва активен обмен на мнения и опит с цел разработване на общи методи за разследване, формулиране на общи принципи за прилагане на препоръките за безопасност и адаптиране към развитие на научно-техническия прогрес.

В тази му функция разследващият орган получава подкрепата на Агенцията. **Разследващите органи освен това подкрепят Агенцията в нейната работа по контролиране на развитието на безопасността на железопътния транспорт на равнището на Съюза. [Изм. 89]**

Член 22

Процедура по разследване

1. Произшествие или инцидент, посочени в член 19, се разследват от разследващия орган на държавата членка, в която събитието се е случило. Ако е невъзможно да се установи в коя държава членка то се е случило или ако се е случило на или близо до гранично съоръжение между две държави членки, съответните органи се споразумяват кой от тях поема разследването или то да бъде извършено съвместно. В първия случай другият орган има право да участва в разследването и напълно да се възползва от неговите резултати.

Разследващите органи от друга държава членка **и Агенцията** получават покана да участват в разследване, винаги когато дадено железопътно предприятие, регистрирано и лицензирано в тази държава членка, има някакво отношение към произшествието или инцидента. **[Изм. 90]**

Този параграф не изключва възможността държавите членки да се споразумяват за провеждането на съвместни разследвания от съответните органи при други обстоятелства.

2. За всяко произшествие или инцидент органът, отговарящ за разследването, осигурява подходящите средства, включително необходимата експлоатационна и техническа експертиза **и достатъчни ресурси** за провеждане на разследването. Експертизата може да бъде получена вътре или извън органа, в зависимост от характера на разследването произшествие или инцидент. **[Изм. 91]**

3. Разследването се извършва с максимална откритост, така че да могат да бъдат изслушани всички засегнати страни и да се обменят мнения и резултати. Съответните управители на инфраструктури и железопътни предприятия, националният орган по безопасността, пострадалите и техните роднини, претърпелите материални щети собственици, производителите, включените аварийни служби и представители на персонала и потребителите се информират редовно за разследването и неговото развитие и, доколкото е целесъобразно, им се дава възможност да споделят своите становища и виждания за разследването и да коментират информацията в предварителни доклади.

4. Разследващият орган завършва своите проучвания на мястото на инцидента в най-краткия възможен срок, така че управителят на инфраструктура да може да я възстанови и открие за железопътни транспортни услуги колкото е възможно по-скоро.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 23

Доклади

1. Разследване на произшествие или инцидент, посочени в член 19, е предмет на доклади под форма, подходяща за вида и сериозността на произшествието или инцидента и значимостта на резултатите от разследването. В докладите се формулират целите на разследванията, упоменати в член 19, параграф 1, и съдържат, когато е целесъобразно, препоръки за безопасност.
 2. Разследващият орган прави окончателния доклад, **включително препоръките за безопасност**, публично достояние в най-кратки срокове и ~~нормално~~ не по-късно от ~~12 месеца~~ **шест месеца** след дата на произшествието. Докладът, ~~включително препоръките за безопасност, се предоставят~~ **се предоставя** на съответните страни, посочени в член 22, параграф 3 и на органите и заинтересованите участници в други държави членки. [Изм. 92]
- Комисията установява, посредством **делегирани** актове ~~за изпълнение~~, съдържанието на докладите **относно** разследването на произшествия и инциденти, **които включват следните елементи: резюме; непосредствени факти за произшествието; данни от разследвания и следствия; анализ и изводи**. Тези **делегирани** актове ~~за изпълнение~~ се приемат в съответствие с процедурата ~~по разглеждане~~, посочена в ~~член 27, параграф 2~~ **член 26**. [Изм. 93]
3. Всяка година разследващият орган публикува не по-късно от 30 септември минимум годишен доклад, в който се описват разследванията, извършени през предходната година, препоръките за безопасност, които са били издадени и предприетите действия в съответствие с издадените преди това препоръки.

Член 24

Информация за изпращане в Агенцията

1. В рамките на една седмица след решението за предприемане на разследване, разследващият орган информира Агенцията за това. В информацията се посочват датата, времето и мястото на произшествието, както и видът и последствията по отношение на смъртните случаи, травмите и материалните щети.
 2. Разследващият орган изпраща на Агенцията копие от окончателния доклад, посочен в член 23, параграф 2 и на годишния доклад, посочен в член 23, параграф 3.
- 2а. Агенцията създава и управлява централизирана база данни, съдържаща цялата информация, предоставена във връзка с инциденти и произшествия. Тази база данни се създава не по-късно от 31 декември 2015 г. [Изм. 94]**

Член 25

Препоръки за безопасност

1. Препоръка за безопасност, издадена от разследващия орган, по никакъв начин не създава презумпцията за вина или отговорност за произшествие или инцидент.
2. Препоръките се адресират до Агенцията, до националния орган по безопасността, и ако е необходимо поради характера на препоръката, до други органи или агенции в държавата членка или други държави членки. Държавите членки и техните национални органи по безопасността вземат необходимите мерки, за да гарантират, че препоръките, издадени от разследващия орган, се вземат своевременно под внимание и, когато е целесъобразно, се предприемат съответните действия.
3. Националните органи по безопасността и други органи и структури, или при необходимост, други държави членки, към които са адресирани препоръки, докладват поне веднъж годишно на разследващия орган за взетите или планирани мерки като следствие от препоръката.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 26

Упражняване на делегирането

1. На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Правомощията да приема делегирани актове, както е посочено в член 5, параграф 2 и член 7, параграф 2, **член 9, параграф 2, член 14, параграф 7 и член 23, параграф 2** се предоставят на Комисията за ~~неопределен срок~~ **период от пет години след [датата на влизане в сила на настоящата директива]**. **Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за периоди с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки период. [Изм. 95]**

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 5, параграф 2 и член 7, параграф 2, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 5, параграф 2 и член 7, параграф 2, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 27

Комитология

1. Комисията се подпомага от комитет. Комитетът представлява комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 28

Доклад и по-нататъшно действие на Съюза

Въз основа на подходяща информация, предоставена от Агенцията Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета преди ... (*) и след това на всеки ~~пет~~ **три** години доклад за приложението на настоящата директива.

Докладът се придружава, при необходимост, от предложения за по-нататъшно действие на Съюза. **[Изм. 96]**

Член 29

Санкции

Държавите членки формулират правилата за санкции, приложими при нарушаване на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното приложение. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни, недискриминационни и разубеждаващи.

Държавите членки уведомяват Комисията за тези правила до датата, уточнена в член 32, параграф 1, и незабавно я известяват за всякакви последващи изменения, които ги засягат.

Член 30

Преходни разпоредби

Приложения III и V към Директива 2004/49/ЕО се прилагат до датата на прилагане на актовете за изпълнение, посочени в член 6, параграф 2 и параграф 3, член 9, параграф 2, член 14, параграф 7 и член 23, параграф 2 от настоящата директива.

(*) **Три** години след влизането в сила на настоящата директива.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Преди ... (*) националните органи по безопасността **могат да** продължават да издават сертификати за безопасност в съответствие с Директива 2004/49/ЕО, **без да се засягат разпоредбите на член 10, параграф 2а**. Тези сертификати за безопасност са валидни до изтичане на срока им.

За допълнителен период от три години след едногодишния срок за транспониране, предвидени в член 32, кандидатите могат да подават заявленията си до Агенцията или до националния орган по безопасността. През този период националните органи по безопасността могат да продължават да издават сертификати за безопасност в съответствие с Директива 2004/49/ЕО. [Изм. 97]

Член 31

Препоръки и становища на Агенцията

Агенцията предоставя препоръки и становища в съответствие с член 15 от Регламент ... [Регламента за Агенцията] за целите на прилагането на настоящата директива. Тези препоръки и становища ще послужат като основа за всяка мярка на Съюза, приета съгласно настоящата директива.

Член 32

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в действие необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с членове 2, 3, 4, 8, 10, 16, 18, 20 и приложение I **с разпоредбите на настоящата директива** преди ... (**). Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. [Изм. 98]

2. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивите, отменени с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Задълженията за транспониране и изпълнение на настоящата директива не се прилагат за Република Кипър и Република Малта, доколкото на териториите им няма установена железопътна система.

Когато обаче публична или частна структура подаде официално заявление за изграждане на железопътна линия с оглед нейната експлоатация от едно или повече железопътни предприятия, съответните държави членки въвеждат законодателство за изпълнение на настоящата директива в рамките на една година след получаването на заявлението.

Член 33

Отмяна

Директива 2004/49/ЕО, изменена с директивите, посочени в приложение II, част А, се отменя, считано от ... (***), без да се засягат задълженията на държавите членки по отношение на сроковете за транспониране в националното законодателство и прилагането на директивите, посочени в приложение IV, част Б. [Изм. 99]

Позоваванията на отменената директива се разглеждат като позовавания на настоящата директива и се тълкуват според таблицата на съответствието в приложение II.

Член 34

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Членове 10 и 11 се прилагат от ... (****), **без да се засягат преходните разпоредби, определени в член 30. [Изм. 100]**

(*) **Четири** години след влизането в сила на настоящата директива.

(**) **Една година** след влизането в сила на настоящата директива.

(***) **Четири** години след влизането в сила на настоящата директива.

(****) **Четири** години след влизането в сила на настоящата директива.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 35

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОБЩИ ПОКАЗАТЕЛИ ЗА БЕЗОПАСНОСТ

Общите показатели за безопасност трябва да се отчитат ежегодно от националните органи по безопасността. Ако след представянето на доклада бъдат открити нови факти или грешки, показателите за съответната година трябва да се изменят или коригират от националния орган по безопасността при първа възможност и най-късно в следващия годишен доклад.

За показатели, отнасящи се до произшествия съгласно точка 1, трябва да се прилага Регламент (ЕО) № 91/2003 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, доколкото е налице съответната информация.

1. Показатели, свързани с произшествия

1.1. Общ и относителен (спрямо влак-километри) брой тежки произшествия и разбивка по следните видове произшествия:

- i) сблъскване на влакове с железопътни возила,
- ii) сблъсквания на влакове, включително сблъсквания с препятствия в междурелсовия просвет,
- iii) дерайлиране на влакове,
- iv) произшествия при железопътни прелези, включително произшествия с пешеходци при железопътни прелези,
- v) произшествия с лица, свързани с подвижен състав в движение, с изключение на самоубийства,
- vi) пожари в подвижен състав,
- vii) други.

Всяко тежко произшествие трябва да се докладва според вида на първичното произшествие, дори когато последствията от вторичното произшествие са по-тежки, като например пожар след дерайлиране.

1.2. Общ и относителен (спрямо влак-километри) брой лица, тежко ранени или убити по вид на произшествието, подразделени на следните категории:

- i) пътник (също и относителна стойност спрямо общ брой пътник-километри и километри, изминати от пътнически влакове),
- ii) лужител, включително персонала на подизпълнителите,
- iii) ползватели на железопътни прелези,
- iv) нарушители,
- v) други.

2. Показатели, свързани с опасни товари

Общ и относителен (спрямо влак-километри) брой произшествия **и инциденти**, свързани с превоз на опасни товари, подразделени на следните категории: **[Изм. 101]**

- i) произшествия с участието на поне едно железопътно возило, превозващо опасни товари, както е определено в допълнението,
- ii) брой произшествия, при които са освободени опасни товари.

3. Показатели, свързани със самоубийства

Общ и относителен (спрямо влак-километри) брой на самоубийствата.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 91/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно статистиката за железопътния транспорт (ОВ L 14, 21.1.2003 г., стр. 1).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. Показатели, свързани с предвестници на произшествия

Общ и относителен (спрямо влак-километри) брой:

- i) повредени релси,
- ii) деформирани коловози и изместване спрямо оста на коловоза,
- iii) неизправности в сигнализацията за движение от неправилната страна,
- iv) задминавания на сигнали за опасност,
- v) повредени колела на експлоатирания подвижен състав,
- vi) повредени оси на експлоатирания подвижен състав.

Трябва да се докладват всички предвестници — както довелите, така и недовелите до произшествия. Предвестниците, довели до произшествия, трябва да се докладват по ОМБ относно предвестниците; възникналите произшествия, ако са тежки, трябва да се докладват по ОПБ относно произшествията, посочени в точка 1.

5. Показатели за изчисляване на икономическото въздействие на произшествията

Агенцията определя единичните разходи въз основа на данните до влизане в сила на настоящата директива.

6. Показатели, свързани с техническата безопасност на инфраструктурата и нейното приложение

6.1. Процент коловози с автоматична защита на влаковете (АЗВ) в действие, процент влак-километри с ползване на действащи системи АЗВ.

6.2. Брой железопътни прелези (общ, на линеен километър и на километър релсов път) по следните осем вида:

- a) активно обезопасени железопътни прелези със:
 - i) автоматично предупреждение от страната на ползвателите,
 - ii) автоматична защита от страната на ползвателите,
 - iii) автоматична защита и предупреждение от страната на ползвателите,
 - iv) автоматична защита и предупреждение от страната на ползвателите, както и блокировъчна автоматична защита от страната на релсовия път,
 - v) ръчно подавано предупреждение от страната на ползвателите,
 - vi) ръчно задействана защита от страната на ползвателите,
 - vii) ръчно задействана защита и ръчно подавано предупреждение от страната на ползвателите.
- b) пасивно обезопасени железопътни прелези.

7. Показатели, свързани с управлението на безопасността

Вътрешни одити, извършени от управители на железопътни инфраструктури и железопътни предприятия, съгласно документацията на системата за управление на безопасността. Общ брой извършени одити и този брой като процент необходими (и/или планирани) одити.

8. Определения

Общите определения за ОПБ и методите за изчисляване на икономическото въздействие на произшествията са посочени в допълнението.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Допълнение

Общи определения за ОПБ и методи за изчисляване на икономическото въздействие на произшествията

1. Показатели, свързани с произшествия

- 1.1. „Тежко произшествие“ означава всяко произшествие с участието на поне едно релсово возило в движение, с резултат поне едно загинало или сериозно ранено лице, или значителни щети по подвижния състав, релсовия път, други съоръжения или за околната среда, или значително нарушение на трафика. Изключват се произшествия в цехове, складове и депа.
- 1.2. „Значителни щети по подвижния състав, релсовия път, други инсталации или за околната среда“ означават щети, които са еквивалентни на 150 000 EUR или повече.
- 1.3. „Значително нарушение на трафика“ означава, че движението на влаковете по главна железопътна линия е преустановено за шест часа или повече.
- 1.4. „Влак“ означава едно или повече железопътни возила, теглени от един или повече локомотиви или моторни вагони, или един моторен вагон, пътуващ самостоятелно, движещ се под определен номер или обозначение от начална фиксирана точка до крайна фиксирана точка. Лека машина като локомотив, пътуващ сам, се смята за влак.
- 1.5. „Сблъскване на влакове“ означава сблъскване чело в чело, чело в край или странично сблъскване между част от влак и част от друг влак или железопътното возило, или маневриращ подвижен състав:
- 1.6. „Сблъскване с препятствия в междурелсовия просвет“ означава сблъскване между част от влак и обекти, закрепени или временно намиращи се върху релсовия път или близо до него (с изключение на обекти при железопътен прелез, ако са изгубени от пресичащо превозно средство или ползвател). Включва сблъсък с надземните контактни линии.
- 1.7. „Дерайлиране на влакове“ означава случай, при който поне едно колело на влак напусне релсовия път.
- 1.8. „Произшествия при железопътни прелези“ означава произшествия при железопътни прелези с участието на поне едно железопътното возило и едно или повече пресичащи превозни средства, други пресичащи ползватели, като например пешеходци, или други обекти, намиращи се временно върху релсовия път или близо до него, ако са изгубени от пресичащо превозно средство или ползвател.
- 1.9. „Произшествия с лица, свързани с причинени от подвижен състав в движение“ означава произшествия с едно или повече лица, които са ударени или от железопътното возило, или от обект, който е закрепен към возилото или се е отделил от него. Включват се лица, паднали от железопътни возила, както и лица, които са паднали или са ударени от незакрепени предмети, докато са пътували на борда на возила. **[Изм. 102]**
- 1.10. „Пожари в подвижен състав“ означава пожари и експлозии, случващи се в железопътни возила (включително техния товар), докато се движат между гарата на заминаване и гарата на местоназначение, включително когато са спрели на гарата на заминаване, гарата на местоназначение или междинни спирки, както и по време на дейности по прекомпозиране.
- 1.11. „Произшествие от друг вид“ означава всички останали произшествия освен вече упоменатите (сблъсквания на влакове, дерайлирания на влакове, при железопътни прелези, с лица, причинени от подвижен състав в движение, пожари в подвижен състав).
- 1.12. „Пътник“ означава всяко лице, с изключение на персонала на влака, което пътува с железопътното возило. В статистиката на произшествията се включват пътници, опитващи се да качат на движещ се влак или да слезат от него.
- 1.13. „Служител (включително персонал на подизпълнителите и самостоятелните подизпълнители)“ означава всяко лице, чиято трудова заетост е във връзка с железница и е било на работа по време на произшествието. Това включва влаковата бригада и лицата, работещи с подвижния състав и инфраструктурните съоръжения.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- 1.14. „Преминаващ през железопътен прелез“ означава лице, използващо железопътен прелез, за да пресече железопътната линия с някакво превозно средство или пеша.
 - 1.15. „нарушител“ означава лице, намиращо се в железопътни обекти, в които такова присъствие е забранено, с изключение на преминаващите през железопътен прелез.
 - 1.16. „Други (трети страни)“ означава всички лица, които не попадат в определенията за „пътници“, „служители, включително персонал на подизпълнители“, „преминаващ през железопътен прелез“ и „нарушители“.
 - 1.17. „Смъртен случай (загинало лице)“ означава лице, което е убито на място или умира в рамките на 30 дни в резултат на произшествие, с изключение на самоубийство.
 - 1.18. „Ранен (тежко ранено лице)“ означава ранено лице, което е хоспитализирано за повече от 24 часа в резултат на произшествие, с изключение на опит за самоубийство.
2. Показатели, свързани с опасни товари
 - 2.1. Произшествие, свързано с превоза на опасни товари“ означава произшествие или инцидент, подлежащи на докладване в съответствие с RID ⁽¹⁾/ADR, раздел 1.8.5.
 - 2.2. „Опасни товари“ означава вещества и предмети, чийто превоз е забранен съгласно RID или е разрешен само при предписаните в него условия.
 3. Показатели, свързани със самоубийства
 - 3.1. „Самоубийство“ означава акт на умишлено самоанаряване на лице, водещо до смърт, записан и класифициран от компетентния национален орган.
 4. Показатели, свързани с предвестници на произшествия
 - 4.1. „Повредена релса“ означава релса, която е счупена на две или повече парчета или от която се е отделило метално парче, причиняващо празнина с дължина над 50 mm и дълбочина над 10 mm в повърхността, по която се търкалят колелата.
 - 4.2. „Деформиран коловоз и изместване спрямо оста на коловоза“ означава неизправности, свързани с целостта и геометрията на коловоза, които изискват спиране на движението по него или незабавно намаляване на позволената скорост.
 - 4.3. „Неизправност в сигнализацията за движение от неправилната страна“ означава техническа неизправност в системата за сигнализация (или при инфраструктурата, или при подвижния състав), вследствие на което сигнализацията е по-малко ограничителна, отколкото се изисква.
 - 4.4. „Задминаване на сигнал за опасност (ЗСО)“ означава случай, при който част от влак извършва движение извън разрешеното.

Неразрешено движение означава задминаване на:

подаван от страната на релсовия път при опасност цветен светлинен сигнал или семафор като команда за спиране, когато не действа система за автоматичен контрол и управление на движението на влаковете (ATCS) или система за автоматична защита на влаковете (АЗВ),

крайна точка за безопасно движение, определена от система ATCS или АЗВ,

точка, съобщена чрез устно или писмено указание съгласно предписанията,

стоп-табла (буферите не се включват) или ръчни сигнали.

Не се включват случаи, при които возила без прикачен моторен подвижен състав или влак без присъствие на обслужващ персонал потеглят сами и задминават сигнал за опасност. Не се включват случаи, при които по някаква причина сигналът за опасност не е подаден навреме, за да даде възможност на машиниста да спре влака преди задминаването на сигнала.

Националните органи за безопасност могат да докладват поотделно по четирите позиции по-горе, но трябва да съобщят поне един общ показател, съдържащ данни и по четирите позиции.

⁽¹⁾ RID — „Правилник за международен железопътен транспорт на опасни товари“, приет с Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- 4.5. „Повредено колело“ означава счупване, засягащо важни части на колелото, пораждащо риск от произшествие (дерайлиране или сблъскване).
- 4.6. „Повредена ос“ означава счупване, засягащо важни части на оста и пораждащо риск от произшествие (дерайлиране или сблъскване).

5. Общи методи за изчисляване на икономическото въздействие на произшествията

Агенцията разработва методология за изчисляване на единичните разходи въз основа на данните, събрани до влизането в сила на настоящата директива.

6. Показатели, свързани с техническата безопасност на инфраструктурата и нейното приложение

- 6.1. „Автоматична защита на влаковете (АЗВ)“ означава система, която налага съобразяване със сигналите и ограниченията на скоростта чрез надзор върху скоростта, включително автоматично спиране при подаден сигнал за това.
- 6.2. „Железопътен прелез“ означава пресичане на едно ниво на железопътна линия с път, прието от управителя на инфраструктурата и отворено за публично или частно ползване. Изключват се проходи между перони в рамките на една гара, както и проходи през релсов път, които са предназначени за използване само от служители.
- 6.3. „Път“ означава обществен или частен път, улица или магистрала, включително пътеки за пешеходци и велосипеди или други пътища, предназначени за преминаване на хора, животни, превозни средства или машини.
- 6.4. „Активно обезопасен железопътен прелез“ означава железопътен прелез, при който пресичащите ползватели са защитени от приближаващ влак или предупреждавани за него чрез задействане на устройства, когато за ползвателя не е безопасно да пресече прелеза.

Защита чрез използване на физически устройства:

бариери, покриващи половината от пътя или целия път,
портални врати.

Предупреждение чрез използване на оборудване, монтирано при железопътните прелези:

устройства за светлинна сигнализация: светофори,

устройства за звукова сигнализация: звънци, сирени, клаксони и т.н.,

физически устройства, като например вибрация поради пътни гърбици.

Активно обезопасените железопътни прелези се класифицират като:

1. „Железопътен прелез с автоматична защита и/или автоматично предупреждение от страната на ползвателите“ означава железопътен прелез, при който защитата и/или предупреждението се задейства от приближаващия влак или който има блокировъчна защита от страната на релсовия път.

Тези железопътни прелези се класифицират по следния начин:

- i) с автоматично предупреждение от страната на ползвателите,
- ii) с автоматична защита от страната на ползвателите,
- iii) с автоматична защита и предупреждение от страната на ползвателите,
- iv) с автоматична защита и предупреждение от страната на ползвателите, както и автоматична защита от страната на релсовия път.

„Блокировъчна защита от страната на релсовия път“ означава сигнал или друга система за влакова защита, която позволява на влак да продължи движението си само ако железопътният прелез е защитен от страната на ползвателите и няма препятствия на него; последното се установява посредством наблюдение и/или откриване на препятствия.

2. „Железопътен прелез с ръчна защита и/или предупреждение от страната на ползвателите“ означава железопътен прелез, при който защитата и/или предупреждението се задейства ръчно от служител на железопътното предприятие и липсва блокировъчна защита от страната на релсовия път.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Тези железопътни прелези се класифицират по следния начин:

- v) с ръчно подавано предупреждение от страната на ползвателите,
- vi) с ръчно задействана защита от страната на ползвателите,
- vii) с ръчно задействана защита и ръчно подавано предупреждение от страната на ползвателите.

6.5. „Пасивно обезопасен железопътен прелез“ означава железопътен прелез без каквато и да е форма на предупредителна система и/или защита, която да се задейства, когато за ползвателя не е безопасно да пресече прелеза.

7. Показатели, свързани с управлението на безопасността

7.1. „Одит“ означава систематичен, независим и документиран процес на получаване на одитни доказателства и тяхната обективна оценка за определяне на степента, в която са изпълнени критериите за одит.

8. Определения на мерните единици

8.1. „Влак-км“ означава единица мярка, изразяваща движението на влак на разстояние един километър. Използва се действително изминатото разстояние, ако то е известно, в противен случай трябва да се използва разстоянието по стандартната мрежа между началната точка и местоназначението. Трябва да се отчита само разстоянието на националната територия на докладващата страна.

8.2. „Пътник-км“ означава единица мярка, изразяваща се в превоза на един пътник с железопътен транспорт на разстояние от един километър. Трябва да се отчита само разстоянието на националната територия на докладващата страна.

8.3. „Линейни км“ означава дължината, измерена в километри, на железопътната мрежа в държавите членки, чийто обхват е посочен в член 2. За многопътни железопътни линии се отчита само разстоянието между началната точка и местоназначението.

8.4. „Км релсов път“ означава дължината, измерена в километри, на железопътната мрежа в държавите членки, чийто обхват е посочен в член 2. За многопътни железопътни линии се отчита дължината на всички релсови пътища в техния състав.

—

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЧАСТ А

Отменена директива и списък на последователните изменения

(посочени в член 32)

Директива 2004/49/ЕО	(ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44)
Директива 2008/57/ЕО	(ОВ L 191, 18.7.2008 г., стр. 1)
Директива 2008/110/ЕО	(ОВ L 345, 23.12.2008 г., стр. 62)
Директива 2009/149/ЕО на Комисията	(ОВ L 313, 28.11.2009 г., стр. 65)
Поправка, 2004/49/ЕО	(ОВ L 220, 21.6.2004 г., стр. 16)

ЧАСТ Б

Срокове за транспониране в националното право

(посочени в член 32)

Директива	Краен срок за транспониране
2004/49/ЕО	30 април 2006 г.
2008/57/ЕО	19 юли 2010 г.
2008/110/ЕО	24 декември 2010 г.
2009/149/ЕО	18 юни 2010 г.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 2004/49/ЕО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2
Член 3	Член 3
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6	Член 6
Член 7	Член 7
Член 8	Член 8
Член 9	Член 9
Член 10	Член 10
Член 11	Член 12
Член 12	Член 11
Член 13	Член 13
Член 14а, параграфи 1—7	Член 14
Член 14а, параграф 8	Член 15
Член 15	—
Член 16	Член 16
Член 17	Член 17
Член 18	Член 18
Член 19	Член 19
Член 20	Член 20
Член 21	Член 21
Член 22	Член 22
Член 23	Член 23

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Директива 2004/49/ЕО	Настоящата директива
Член 24	Член 24
Член 25	Член 25
Член 26	–
–	Член 26
Член 27	Член 27
Член 28	–
Член 29	–
Член 30	–
Член 31	Член 28
Член 32	Член 29
–	Член 30
–	Член 31
Член 33	Член 32
–	Член 33
Член 34	Член 34
Член 35	Член 35
Приложение I	Приложение I
Приложение II	–
Приложение III	–
Приложение IV	–
Приложение V	–
–	Приложение II

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0151

Агенция за железопътен транспорт на Европейския съюз ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕО) № 881/2004 (COM(2013)0027 — C7-0029/2013 — 2013/0014(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/56)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2013)0027),
- като взе предвид член 294, параграф 2 и член 91, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0029/2013),
- като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 11 юли 2013 г. ⁽¹⁾,
- като взе предвид становището на Комитета на регионите от 8 октомври 2013 г. ⁽²⁾,
- като взе предвид мотивираните становища, изпратени в рамките на Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност от Сейма на Република Литва, Сената на Румъния и Риксдага на Кралство Швеция, в които се посочва, че проектът на законодателен акт не е съобразен с принципа на субсидиарност,
- като взе предвид член 55 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по транспорт и туризъм и становищата на комисията по бюджети и комисията по бюджетен контрол (A7-0016/2014),

1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
2. Изисква Комисията да представи финансова обосновка, която изцяло взема предвид резултата от законодателното споразумение между Европейския парламент и Съвета по всички законодателни актове в рамките на четвъртия законодателен пакет в областта на железопътния транспорт с цел изпълнение на бюджетните и кадровите изисквания на ERA и евентуално на службите на Комисията;
3. Подчертава, че никое решение на законодателния орган относно проекта на регламент не засяга решенията на бюджетния орган в рамките на годишната бюджетна процедура;
4. Изисква Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
5. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TC1-COD(2013)0014

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 относно Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕО) № 881/2004

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Постепенното изграждане на европейско железопътно пространство без граници изисква действия на Съюза в областта на техническите регламенти, приложими за железопътния транспорт по отношение на техническите аспекти (оперативна съвместимост), както и на аспектите на безопасността, които са неразривно свързани и изискват високо ниво на хармонизация на равнище ЕС. Съответното законодателство в областта на железопътния транспорт, по-специално трите пакета за железопътния транспорт, беше прието през последните две десетилетия, като Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ и Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ са най-важните актове.
- (2) Едновременното преследване на целите за постигане на безопасност и оперативна съвместимост на железопътния транспорт изисква съществена техническа работа, която трябва да се ръководи от специализиран орган. Ето защо с втория законодателен пакет в областта на железопътния транспорт от 2004 г. беше необходимо в съществуващата институционална рамка и предвид равновесието на силите в Съюза да се създаде европейска агенция, отговорна за безопасността и оперативната съвместимост на железопътния транспорт (наричана по-долу „Агенцията“).
- (3) Европейската железопътна агенция първоначално бе създадена с Регламент (ЕО) № 881/2004 на Европейския парламент и на Съвета с цел да насърчи изграждането на европейско железопътно пространство без граници и да спомогне за съживяването на железопътния сектор, като същевременно укрепва основните му предимства по отношение на безопасността. Регламент (ЕО) № 881/2004 трябва да бъде заменен от нов акт поради **значителния обем значителните** промени в, **които са необходими във връзка със** задачите на Агенцията и нейната вътрешна организация. [Изм. 1]
- (4) Четвъртият законодателен пакет в областта на железопътния транспорт предлага важни промени за подобряване на работата на единното европейско железопътно пространство чрез изменения посредством преработка на Директива 2004/49/ЕО и Директива 2008/57/ЕО, които са пряко свързани със задачите на Агенцията. Тези директиви заедно с настоящия регламент предвиждат по-специално изпълняването на задачи, свързани с издаването на разрешения за возила и сертификати за безопасност, **особено по отношение на трансграничния трафик**, на равнището на Съюза. Това предполага по-силна роля за Агенцията. [Изм. 2]

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г.

⁽⁴⁾ Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт) (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44).

⁽⁵⁾ Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността (ОВ L 191, 18.7.2008 г., стр. 1).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (5) Агенцията следва да допринася за създаването и ефективното функциониране на единно европейско железопътно пространство без граници и да гарантира високо ниво на безопасност, като същевременно подобрява конкурентоспособността на железопътния сектор. Това следва да се постигне чрез принос по технически въпроси за прилагането на законодателството на Европейския съюз чрез повишаване на нивото на оперативна съвместимост на железопътните системи и за разработването на общ подход към безопасността на европейската железопътна система. Агенцията следва да изпълнява и ролята на европейски орган, отговарящ за издаването, **на равнището на Съюза**, на разрешения за пускане на пазара на железопътни возила и типове возила, сертификати за безопасност на железопътни предприятия и разрешения за въвеждане в експлоатация на подсистеми ~~за контрол, управление и сигнализация на Европейската система за управление на железопътното движение (ERTMS) по железопътната линия, разположени или управлявани на територията на целия Съюз.~~ Освен това тя следва да наблюдава националните железопътни правила и дейността на националните органи, работещи в областта на безопасността и оперативната съвместимост на железопътната система. [Изм. 3]
- (6) При преследването на тези цели Агенцията се съобразява изцяло с процеса на разширяване на Съюза и със специфичните ограничения, отнасящи се до железопътните връзки с трети държави **и със специфичното положение на железопътните трези с теждурелсие, различно от стандартното, по-специално когато държавите членки са интегрирани добре в тези трези заедно с трети държави, но са изолирани от основната железопътна треза на Съюза.** Тя Агенцията следва ~~също така~~ да носи цялата отговорност за задълженията и правомощията, които са ѝ възложени **се стреми да допринесе за принципа на реципрочност между достъпа на трети държави до пазара на Съюза и достъпа на предприятията от Съюза до пазарите на трети държави.** [Изм. 4]
- (6a) **Агенцията следва да носи цялата отговорност за задълженията и правомощията, които са ѝ възложени. Националните органи по безопасността следва да носят цялата отговорност за решенията, които вземат.** [Изм. 5]
- (7) При изпълнението на своите задачи, особено във връзка с разработването на препоръки, Агенцията следва да взема под особено внимание външни експертни познания в железопътната област. Източник на експертни познания следва да бъдат главно ~~професионалисти експерти~~ от железопътния сектор **националните органи по безопасността съответните и други съответни национални власти органи, както и професионалисти от железопътния сектор, включително от представителни организации и независими нотифицирани организации за оценка на съответствието.** Те следва да сформират компетентни и представителни работни групи към Агенцията. **Агенцията следва да има предвид необходимостта от поддържане на баланс между рисковете и ползите, особено във връзка с управлението на конфликти на интереси, от една страна, и целта да бъдат получени възможно най-добри експертни познания, от друга страна.** [Изм. 6]
- (8) За да се осигури поглед върху икономическия ефект на железопътния сектор и неговото въздействие върху обществото, за да се позволи вземането на информирани решения и за да се повиши ефективността на управлението на работните приоритети и разпределението на ресурсите в рамките на Агенцията, тя следва да засили участието си в дейностите по оценка на въздействието.
- (9) Агенцията следва да осигурява независима и обективна техническа помощ, главно на Комисията. Директива... [Директива за оперативната съвместимост] представлява основата за съставяне и преразглеждане на техническите спецификации за оперативна съвместимост (ТСОС), докато Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт] представлява основата за съставяне и преразглеждане на общите методи за безопасност (ОМБ) и общите критерии за безопасност (ОКБ). Непрекъснатостта на работата и разработването на ТСОС, ОМБ и ОКБ във времето изискват постоянна техническа рамка и собствен персонал на специализиран орган. За тази цел Агенцията следва да носи отговорността за представяне на препоръки до Комисията във връзка със съставянето и преразглеждането на ТСОС, ОМБ и ОКБ. Националните органи за безопасност и регулаторни органи следва също да могат да поискат независимо техническо становище от Агенцията.
- (10) Железопътните предприятия бяха изправени пред различни проблеми при подаването на заявления за сертификати за безопасност пред компетентните национални органи, от мудни процедури и завишени разходи до неравноправно отношение, особено към новите участници в сектора. Сертификатите, издавани в дадена държава членка, не бяха безусловно признавани в други държави членки, което беше в ущърб на единното европейско железопътно пространство. За да станат процедурите за издаване на сертификати за безопасност на железопътните предприятия по-ефективни и безпристрастни, от съществено значение е преходът към единен сертификат за безопасност, валиден в целия Съюз **в рамките на определените области на дейност** и издаван от Агенцията. Преразглежданата Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт] осигурява основата за постигането на тази цел. [Изм. 7]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (11) Понастоящем Директива 2008/57/ЕО предвижда за железопътните возила издаване на разрешение за въвеждане в експлоатация във всяка държава членка, освен в особени случаи. Работната група за разрешенията за возила, създадена от Комисията през 2011 г., обсъди няколко случая, в които производители и железопътни предприятия са претърпели шети поради прекомерно дългите срокове и прекомерно високите разходи по процедурата за издаване на разрешения и предложи редица подобрения. Тъй като някои проблеми се дължат на сложността на настоящата процедура за издаване на разрешения за возила, тя следва да бъде опростена. Всяко железопътно возило следва да получи само едно разрешение и това разрешение за пускане на пазара на возила и типове возила следва да бъде издадено от Агенцията. Това ще доведе до осезаеми ползи за сектора чрез намаляване на разходите и времетраенето на процедурата и ще намали риска от потенциална дискриминация, особено спрямо нови дружества, желаещи да навлязат на вътрешния железопътен пазар. Преразгледаната Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост] осигурява основата за постигането на тази цел.
- (11a) **На един отворен европейски железопътен пазар с увеличаващи се трансгранични дейности, спазването на изискванията за времето за управление и за почивка е от съществено значение за безопасността на железопътния транспорт и за лоялната конкуренция и следва да се контролира и прилага. Националните органи по безопасността следва да контролират времето за управление и за почивка, включително при трансгранични дейности.** [Изм. 8]
- (11б) **Персоналът на борда извършва оперативни задачи, свързани с безопасността, в рамките на железопътната система и отговаря за комфорта и безопасността на пътниците на борда на влаковете. Агенцията следва да въведе сертифициране, сходно със сертифицирането на машинистите на локомотиви, за да се гарантира висока степен на квалификация и компетентност, да се признае значението на тази професионална група за предоставянето на безопасни железопътни услуги, но също и да се улесни мобилността на работниците и служителите.** [Изм. 9]
- (12) За да продължи да се развива единното европейско железопътно пространство, особено по отношение на предлагането на нужната информация на клиентите на товарни превози и пътниците, и като се има предвид ангажиментът на Агенцията понастоящем, необходимо е да ѝ бъде предоставена по-значима роля в областта на телематичните приложения **в една гъвкава рамка, която осигурява оперативна съвместимост, както и дава възможност за съвместното съществуване на иновативни търговски стратегии.** Това би гарантирало съгласувано развитие и бързо внедряване. [Изм. 10]
- (13) Предвид значението на Европейската система за управление на железопътното движение (ERTMS) за безпрепятственото развитие на единното европейско железопътно пространство и неговата безопасност и предвид ~~разногласията му~~ **неуспешното развитие и внедряване** към днешна дата е необходимо да се засили цялостната му координация на равнището на Съюза. **Осъществяването на целта за постигане на оперативна съвместимост и хармонизация на влаковите системи за контрол и сигнализация в рамките на Съюза понастоящем е сериозно застрашено от наличието на множество различни национални версии на ERTMS.** [Изм. 11]

Поради това Агенцията, като най-компетентен орган на Съюза, следва да получи по-значителна роля в тази област, за да осигури съгласуваното развитие на ERTMS, да даде своя принос за гарантираното съответствие на оборудването за ERTMS с валидните спецификации и да гарантира, че европейските научноизследователски програми в областта на ERTMS са координирани с разработването на техническите спецификации за ERTMS. Освен това, за да станат процедурите за издаване на разрешения за въвеждане в експлоатация на подсистемите за контрол, управление и сигнализация по железопътната линия по-ефективни и безпристрастни, от съществено значение е преходът към единно разрешение, издавано от Агенцията и валидно в целия Съюз. Преразгледаната Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост] осигурява основата за постигането на тази цел.

- (13a) **През последните години няколко произшествия в сектора на железопътните превозни услуги на товари илюстрираха необходимостта от подобряване на правилата на равнището на Съюза относно поддръжката на товарните вагони. Агенцията следва да работи за създаването на хармонизирани задължителни изисквания за редовни интервали на поддръжка.** [Изм. 12]
- (14) По принцип компетентните национални органи събират такси за издаване на разрешения за возила и сертификати за безопасност. С прехвърлянето на компетентността на равнището на Съюза Агенцията следва да бъде оправомощена да събира тези такси от заявителите за издаване на сертификатите и разрешенията, упоменати в предходните съображения. Нивото на тези такси следва да е ~~равно или по-ниско от средното понастоящем за Съюза~~ **варира съобразно обхвата на дейностите и областите на употреба, посочени в сертификата или разрешението,** и следва да бъде определено с делегиран акт, приет от Комисията.

Длъжностите в щатното разписание, финансирани с тези такси, не следва да бъдат засегнати от намалението на бройките на персонала, което се предвижда за всички институции и органи на Съюза. [Изм. 13]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (14а) *Този делегиран акт следва да гарантира, че размерът на таксите не надвишава разходите, свързани с въпросните процедури по издаване на сертификати или разрешения.* [Изм. 14]
- (15) Обща цел е прехвърлянето на функциите и задачите от държавите членки към Агенцията да се осъществи ефективно, без намаляване на настоящото високо ниво на безопасност. Агенцията следва да има достатъчно ресурси за изпълнение на новите си задачи, а графикът за разпределяне на тези ресурси следва да се основава на ясно определени потребности. Предвид натрупаните експертни познания на националните органи, по-специално националните органи по безопасността, на Агенцията следва да бъде позволено да ги използва по целесъобразност, **включително чрез договорни споразумения**, при издаването на съответните разрешения и сертификати. За тази цел следва **силно** да се насърчава, **подпомага и улеснява** командироването на национални експерти в Агенцията. [Изм. 15]
- (16) Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт] и Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост] предвиждат преглед на националните мерки от гледна точка на безопасността и оперативната съвместимост, както и съвместимост с правилата за защита на конкуренцията. Те също така ограничават възможността държавите членки да приемат нови национални правила. Настоящата система, при която продължават да съществуват голям брой национални правила, води до възможни **рискове за безопасността и** конфликти с правилата на Съюза и поражда риск от недостатъчна прозрачност и прикрита дискриминация на чуждестранни оператори, особено на по-малките и новите сред тях. За да се премине към нова система на действително прозрачни и безпристрастни правила на ниво Съюз, необходимо е да се наложи постепенно намаляване на националните правила, **включително и на оперативните правила**. На равнището на Съюза е особено важно становище, основано на независими и неутрални експертни познания. За тази цел е необходимо да се засили ролята на Агенцията. [Изм. 16]
- (17) Работата, организацията и процедурите за вземане на решения в областта на оперативната съвместимост и безопасността на железопътния транспорт се различават значително между отделните национални органи по безопасността и нотифицираните органи за проверка на съответствието, което оказва неблагоприятно въздействие върху гладкото функциониране на единното европейско железопътно пространство. Възможно е отрицателно въздействие особено върху малките и средните предприятия, които желаят да навлязат на пазара на железопътния транспорт в друга държава членка. Ето защо засилената координация с оглед по-голяма хармонизация на равнището на Съюза е от особено значение. За тази цел Агенцията следва да контролира националните органи по безопасността и ~~нотифицираните организации за оценка на съответствието~~ чрез одити и инспекции. **Контролът върху нотифицираните организации за оценка на съответствието следва да се извършва от националните органи по акредитация в съответствие с член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета** ⁽¹⁾. **Необходим е също така равностоен контрол на работата на Агенцията.** [Изм. 17]
- (18) В областта на безопасността е важно да се гарантират максимална възможна прозрачност и ефективен поток на информацията. Анализът на резултатите въз основа на общи показатели и свързането на всички страни в сектора са важни и трябва да бъдат направени. По отношение на статистиката е необходимо тясно сътрудничество с Евростат.
- (19) За да наблюдава развитието на оперативната съвместимост и безопасността, Агенцията следва да отговаря за публикуването на съответния доклад на всеки две години. Предвид своите технически експертни познания и безпристрастност Агенцията следва също така да подпомага Комисията при наблюдението на прилагането на законодателството на Съюза в областта на безопасността и оперативната съвместимост на железопътния транспорт.
- (20) Оперативната съвместимост на трансевропейската мрежа следва да се подобрява и да се подбират **както текущи, така и** нови инвестиционни проекти за финансова подкрепа от Съюза, които да са в унисон с преследваната цел за постигане на оперативна съвместимост съгласно Решение № 1692/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾. Агенцията е институцията, която може да допринесе за постигането на тези цели. [Изм. 18]
- (21) Поддръжката на подвижния състав е важна част от системата за безопасност. Все още няма истински европейски пазар за поддръжка на железопътно оборудване поради липсата на система за сертифициране на работилниците за поддръжка. Тази ситуация води до допълнителни разходи за сектора и до пътувания без товари. Ето защо следва постепенно да се развие и поддържа европейска система за сертифициране на работилниците за поддръжка, като Агенцията е най-подходящият орган, който да предлага адекватни решения на Комисията.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30).

⁽²⁾ Решение № 1692/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 г. относно общностните насоки за развитието на трансевропейска транспортна мрежа (ОВ L 228, 9.9.1996 г., стр. 1).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (22) Професионалната квалификация, необходима на влаковите машинисти, е основен фактор за осигуряване както на безопасността, така и на оперативната съвместимост в Съюза. Тя е и предварително условие за свободното движение на работна сила в железопътния отрасъл. Този въпрос трябва да се решава с помощта на съществуващата рамка за социален диалог. Агенцията следва да осигури техническата подкрепа, необходима за отчитането на този аспект на равнището на Съюза.
- (23) Агенцията следва да организира и подпомага сътрудничеството между националните органи по безопасността и националните разследващи органи и представителни организации от железопътния сектор, действащи на европейско ниво, за да се насърчат прилагането на добри практики, обменът на информация, събирането на данни във връзка със сектора и за да се наблюдават цялостните показатели за безопасността на железопътната система.
- (24) За да се гарантират максимална прозрачност и равен достъп за всички участници до съответната информация, документите, предвидени за процедурите за оперативна съвместимост и безопасност, следва да бъдат обществено достъпни. Същото се отнася и за лицензите, сертификатите за безопасност и други документи от значение за железопътния транспорт. Агенцията следва да осигури ~~ефикасно средство~~ **ефикасни, лесни за използване и лесно достъпни средства** за обмен и публикуване на тази информация. [Изм. 19]
- (25) Насърчаването на иновациите и научноизследователската дейност в областта на железопътния транспорт е важна задача, чието изпълнение Агенцията следва да насърчава по всякакъв начин, предвид нейното реноме и положение. Финансовата помощ, осигурена в рамките на дейността на Агенцията в тази област, следва да не причинява нарушения на съответния пазар.
- (26) За да се увеличат ефикасността на финансовото подпомагане от страна на Съюза, неговото качество и съвместимостта му със съответните технически предписания, Агенцията ~~като единствен орган на Съюза с доказана компетентност в областта на железопътния транспорт~~ следва да играе активна роля в оценката на железопътни проекти **с европейска добавена стойност, в тясно сътрудничество с управителите на националната инфраструктура**. [Изм. 20]
- (27) Законодателството в областта на оперативната съвместимост и безопасността на железопътния транспорт, насоките за прилагането му и препоръките на Агенцията понякога може да поразжат тълкувателни и други проблеми за заинтересованите страни. Правилното и еднакво разбиране на тези актове е задължително условие за ефективното прилагане на законодателството в областта на железопътния транспорт и функционирането на пазара на железопътни превози. Ето защо Агенцията следва да се ангажира активно в обученията и разяснителни дейности в това отношение, **като обърне специално внимание на малките и средните предприятия**. [Изм. 21]
- (27a) **Агенцията следва да сътрудничи изцяло и да оказва помощ във възможно най-голяма степен на националните органи, извършващи граждански или наказателни разследвания, когато разследванията засягат въпроси, за които Агенцията носи отговорност**. [Изм. 22]
- (28) С оглед адекватното изпълнение на своите задачи, Агенцията следва да има юридическа правосубектност и самостоятелен бюджет, финансиран главно чрез вноски от Съюза и чрез такси, заплащани от заявителите. **Вноската от Съюза следва да бъде оценявана и преразглеждана при всяко възлагане на нови компетентности, които не са предмет на такси, заплащани от заявителите. Независимостта и безпристрастността на Агенцията не следва да бъдат излагани на риск от финансови вноски, които получава от държави членки, трети държави или други субекти**. За да се гарантира независимост при ежедневното ѝ управление и издаваните становища, препоръки и решения, организацията на Агенцията следва да бъде прозрачна, изпълнителният директор следва да носи пълна отговорност. Персоналът на Агенцията следва да бъде независим и да има подходящ баланс между служителите на краткосрочни и дългосрочни договори, **командираните национални експерти и длъжностните лица на постоянен договор**, за да се запазят организационните знания и непрекъснатостта на дейността, като същевременно се поддържа непрестанен обмен на експертни познания с представители на железопътния сектор. [Изм. 23]
- (29) За да се гарантира ефективното изпълнение на функциите на Агенцията, държавите членки и Комисията следва да бъдат представени в управителен съвет, на който са предоставени необходимите правомощия, включително за изготвяне на бюджета и одобряване на годишните и многогодишните работни програми.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (30) За да се гарантира прозрачност на решенията на управителния съвет, на неговите заседания следва да присъстват представители на съответните сектор, но без право на глас, като това право се запазва за представителите на публичните органи, които отговарят пред органите за демократичен контрол. Представителите на сектора следва да бъдат назначени от Комисията въз основа на представителността си на равнището на Съюза за железопътните предприятия, управителите на инфраструктура, железопътната промишленост, **нотифицираните организации, определените органи**, професионалните съюзи, пътниците и **по-специално пътниците с ограничена подвижност, както и** клиентите на товарни превози. [Изм. 24]
- (31) Следва да се създаде изпълнителен съвет, който да подготвя заседанията на управителния съвет и да го консултира във връзка с предстоящите за вземане решения.
- (32) Необходимо е да се гарантира, че страните, засегнати от решенията на Агенцията, се ползват от нужните им мерки за правна защита по независим и безпристрастен начин. Следва да се установи подходящ механизъм за обжалване, така че решенията на изпълнителния директор да подлежат на обжалване пред специализиран апелативен съвет, **който действа напълно независимо от Комисията, Агенцията, националните органи по безопасността и който и да било субект в железопътния сектор** и чиито решения от своя страна подлежат на обжалване пред Съда на Европейския съюз. [Изм. 25]
- (32a) **Служителите на Агенцията, консултиращи апелативния съвет, не следва преди това да са участвали във вземането на обжалваното решение.** [Изм. 26]
- (33) Една по-широка стратегическа перспектива във връзка с дейностите на Агенцията ще помогне нейните ресурси да се планират и управляват по-ефективно и ще допринесе за по-високо качество на работата ѝ. Поради това управителният съвет следва да приема и редовно да актуализира многогодишна работна програма след надлежна консултация със съответните заинтересовани страни.
- (34) Дейността на Агенцията следва да бъде прозрачна. Следва да бъде гарантиран ефективен контрол от страна на Европейския парламент, като за тази цел Европейският парламент следва да има възможността да изслушва изпълнителния директор на Агенцията и да участва в консултации по многогодишната **и годишната** работна програма. Агенцията следва също да прилага съответното законодателство на Съюза по отношение на публичния достъп до документите. [Изм. 27]
- (35) Тъй като през последните години бяха създадени повече децентрализирани агенции, бюджетният орган се стреми да подобри прозрачността и контрола върху управлението на средствата, ~~отпуснати им от Съюза, и по-специално във връзка с бюджетиранието на таксите, финансовия контрол, правомощието за освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета, вноските в пенсионния фонд и вътрешната бюджетна процедура (етичен кодекс).~~ По подобен начин Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ следва да се прилага без ограничения спрямо Агенцията, която би трябвало да се присъедини към Междунституционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽²⁾. [Изм. 28]
- (36) Тъй като целите на предложеното действие, а именно създаване на специализиран орган, който да формулира общи решения по въпроси, отнасящи се до безопасността и оперативната съвместимост на железопътния транспорт, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки поради съвместния характер на предстоящата работа и следователно могат да бъдат постигнати по-успешно на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки съгласно принципа на субсидиарността, залегнал в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, посочен в гореспоменатия член, настоящият регламент не предвижда нищо повече от необходимото за постигането на тези цели.
- (37) За да се определи правилно нивото на таксите, които Агенцията е упълномощена да налага, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на въпросите, свързани с издаването и подновяването на разрешения за въвеждане в експлоатация на подсистеми ~~за контрол, управление и сигнализация~~ на **ERTMS** по железопътната линия, разрешения за пускане на пазара на возила и типове возила, както и сертификати за безопасност. **Следва да се прилага диференцирано ниво на таксите съобразно областите на употреба и обхвата на дейностите, посочени в сертификатите и разрешенията за безопасност.** От особено значение е Комисията да провежда необходимите консултации в хода на подготовителните работи, включително на експертно равнище. **Таксите следва да се определят по прозрачен, справедлив и еднообразен начин и не следва да излагат на риск конкурентоспособността на съответните европейски промишлени сектори.** [Изм. 29]

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския Парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) (ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

При подготвянето и съставянето на делегирани актове Комисията следва да гарантира едновременно, навременно и подходящо предаване на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета.

- (37а) **С цел оптимално насърчаване на стандартизирането на резервни части за железопътния транспорт, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка със стандартизирането на резервните части. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище.** [Изм. 30]
- (38) За да гарантира прилагането на членове 21 и 22 от настоящия регламент относно разглеждането на проектите на национални правила и действащите национални правила, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия.
- (39) С цел да се осигурят еднакви условия за прилагане на членове 29, 30, 31, и 51 от настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Посочените правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾.
- (40) Необходимо е да се приложат определени принципи по отношение на управлението на Агенцията, за да се постигне съответствие със Съвместното изявление и общия подход, договорени от Междунституционалната работна група по въпросите на децентрализираните агенции на ЕС през юли 2012 г., чиято цел е да се опростят дейностите на агенциите и да се увеличи тяхната ефективност.
- (41) Настоящият регламент е съобразен с основните права и принципите, признати в частност от Хартата на основните права на Европейския съюз,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА 1

ПРИНЦИПИ

Член 1

Предмет и приложно поле

1. С настоящия регламент се създава Агенция за железопътен транспорт на Европейския съюз („Агенцията“).
2. Настоящият регламент определя:
 - а) учредяването и задачите на Агенцията;
 - б) задачите на държавите членки.
3. Настоящият регламент се прилага за:
 - а) оперативната съвместимост в рамките на железопътната система на Съюза, предвидена в Директива .../.../ЕС [Директива относно оперативната съвместимост];
 - б) безопасността на железопътната система в рамките на Европейския съюз, както е предвидено в Директива .../.../ЕС [Директива относно безопасността на железопътния транспорт];
 - в) сертифицирането на машинистите, предвидено в Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾, **както и сертифицирането на всички служители, които изпълняват задачи, свързани с безопасността.** [Изм. 31]

3а. Агенцията и/а за цел да гарантира високо равнище на безопасност на железопътния транспорт и да допринесе за доизграждането на единното европейско железопътно пространство. Тези цели се постигат, като тя:

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽²⁾ Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 51).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- a) *допринася, по технически въпроси, за прилагането на законодателството на Съюза, което има за цел засилване на равнището на оперативна съвместимост на железопътната система и развитие на общ подход относно безопасността на железопътната система на Съюза;*
- b) *изпълнява ролята на европейски орган, в сътрудничество с държавите членки, за разрешаване на пускането на пазара на превозни средства и на издаване на сертификати за безопасност на железопътните предприятия;*
- v) *хармонизира националните правила и оптимизира процедурите;*
- г) *контролира действията на националните органи по безопасността във връзка с оперативната съвместимост и безопасността на железопътния транспорт. [Изм. 32]*

Член 2

Правен статут

1. Агенцията е орган на Съюза и притежава юридическа правосубектност.
2. Във всяка държава членка Агенцията се ползва с най-широката правоспособност, предоставяна на юридически лица по съответното законодателство. Тя може по-специално да придобива или да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество и може да бъде страна в съдебни производства.
3. Агенцията се представлява от директора ѝ.

Член 3

Видове актове на Агенцията

Агенцията може:

- a) да отправя препоръки към Комисията относно прилагането на членове 11, 13, 14, 15, 23, 24, 26, 30, 32, 31, 33 и 41;
- b) да отправя препоръки към държавите членки относно прилагането на членове 21, 22 и 30 **и към националните органи по безопасността относно прилагането на член 29, параграф 4;** [Изм. 33]
- v) да представя на Комисията становища в съответствие с членове 9, 21, 22 и 38, както и на заинтересованите органи в държавите членки в съответствие с член 9;
- г) да издава решения в съответствие с членове 12, 16, 17, 18;
- д) да издава становища, които представляват приемливи начини за постигане на съответствие съгласно член 15;
- e) да издава технически документи съгласно член 15;
- ж) да издава одитни доклади съгласно членове 29 и 30;
- з) да издава указания и други необвързващи документи, с които да улеснява прилагането на законодателството в областта на оперативната съвместимост и безопасността на железопътния транспорт съгласно членове 11, 15 и 24.

ГЛАВА 2

МЕТОДИ НА РАБОТА

Член 4

Създаване и състав на работните групи

1. Агенцията създава ограничен брой работни групи за изготвяне на препоръки, свързани по-специално с техническите спецификации за оперативна съвместимост (ТСОС), общите критерии за безопасност (ОКБ) и общите методи за безопасност (ОМБ), **общите показатели за безопасност (ОПБ), регистрите, субектите, отговарящи за поддръжката, документите, посочени в член 15 и разпоредбите относно минималната квалификация на железопътния персонал, натоварен със задачи от особено значение за безопасността.** [Изм. 34]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Агенцията може да създаде работни групи и в други надлежно обосновани случаи по искане на Комисията или по собствена инициатива след консултация с Комисията.

2. Агенцията назначава експерти в работните групи.

Агенцията назначава представители, номинирани от компетентните национални органи, в работните групи, в които те желаят да участват.

Агенцията назначава в работните групи професионалисти от железопътния сектор от списъка, посочен в параграф 3. Тя гарантира адекватно представяне **на всички държави членки**, на тези сектори от отрасъла и на тези участници, които могат да бъдат засегнати от мерките, които Комисията може да предложи на базата на препоръките, отправени до нея от Агенцията. [Изм. 35]

Агенцията може при необходимост да назначи в работните групи независими експерти и представители на международни организации, признати за компетентни в съответната област. Служители на Агенцията не могат да бъдат назначавани в работните групи, **с изключение на председателите на работните групи, които са представители на Агенцията.** [Изм. 36]

3. **Ежегодно** всяка представителна организация, посочена в член 34, изпраща на Агенцията списък с най-квалифицираните експерти, които са упълномощени да ги представляват във всяка работна група. [Изм. 37]

4. Когато работата на тези работни групи има ~~пряко~~ въздействие върху условията на труд, здравето и безопасността на работниците в отрасъла, представители на работническите организации **от всички държави членки** участват в съответните работни групи като пълноправни членове. [Изм. 38]

5. Пътните и дневните разноски на членовете на работните групи се поемат от Агенцията въз основа на правила и схеми, приети от управителния съвет.

~~6. Работните групи се председателстват от представител на Агенцията.~~ [Изм. 39]

7. Работата на работните групи е прозрачна. Управителният съвет определя процедурните правила на работните групи.

Член 5

Консултации със социалните партньори

Когато дейностите, предвидени в членове 11, 12, 15 и 32, имат пряко въздействие върху социалната среда или условията на труд на работниците от отрасъла, Агенцията провежда консултации със социалните партньори **във всички държави членки** в рамките на комитета за диалог в сектора, създаден в съответствие с Решение 98/500/ЕО на Комисията ⁽¹⁾. [Изм. 40]

Тези консултации се провеждат, преди Агенцията да представи своите препоръки на Комисията. Агенцията надлежно взема предвид резултатите от консултациите и по всяко време е готова да даде разяснение по своите препоръки. Становищата, изразени от комитета за диалог в сектора, се изпращат, **в срок от два месеца**, от Агенцията на Комисията и от Комисията на комитета, посочен в член 75. [Изм. 41]

Член 6

Консултации с клиенти на железопътни превозни услуги на товари и пътници

Когато дейността, предвидена в членове 11 и 15, има пряко въздействие върху клиенти на железопътни превозни услуги на товари и пътници, Агенцията провежда консултации с организациите, които ги представят, **включително по-специално с представители на пътниците с ограничена подвижност**. Списъкът на организациите, които да бъдат консултирани, се изготвя от Комисията със съдействието на комитета, посочен в член 75. [Изм. 42]

Тези консултации се провеждат преди Агенцията да представи своите предложения на Комисията. Агенцията взема предвид консултациите и по всяко време е готова да даде разяснение по своите предложения. Становищата, изразени от засегнатите организации в сектора, се изпращат, **в срок от два месеца**, от Агенцията на Комисията и от Комисията на комитета, посочен в член 75. [Изм. 43]

⁽¹⁾ Решение 98/500/ЕО на Комисията от 20 май 1998 г. за създаване на комитети за диалог в сектора, подпомагащи диалога между социалните партньори на европейско ниво (ОВ L 225, 12.8.1998 г., стр. 27).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 7

Оценка на въздействието

1. Агенцията извършва оценки на въздействието на своите препоръки и становища. Управителният съвет приема методика за оценка на въздействието, основана на методиката на Комисията, **като взема предвид изискванията, предвидени в Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт]**. Агенцията поддържа контакт с Комисията, за да се гарантира, че свързаната с отрасъла работа в Комисията надлежно се взема под внимание. **Хипотезите в основата на оценката на въздействието, както и използваните източници на данни, се посочват ясно в доклада към всяка препоръка. [Изм. 44]**

2. Преди започването на дейност, включена в работната програма, Агенцията провежда ранна оценка на въздействието във връзка с нея, която включва:

- а) проблема, който предстои да се реши, и възможните решения;
- б) доколко ще бъде необходимо определено действие, включително препоръка или становище на Агенцията;
- в) очаквания принос на Агенцията за решаването на проблема.

Освен това всяка дейност и проект в работната програма се подлагат на анализ на ефикасността, поотделно и в съчетание една с друга, за да се използват по най-добрия начин бюджетът и ресурсите на Агенцията.

3. Агенцията може да извършва последваща оценка на законодателните актове, приети вследствие нейни препоръки.

4. Държавите членки **и заинтересованите лица** предоставят на Агенцията — **според необходимостта и по нейно искане** — данните, необходими за оценката на въздействието. **[Изм. 45]**

Член 8

Проучвания

Когато това е необходимо за изпълнението на задачите ѝ, Агенцията възлага извършване на проучвания и ги финансира от собствения си бюджет.

Член 9

Становища

1. Агенцията дава становища по искане на **националните един или няколко национални** регулаторни органи, посочени в член 55 от Директива 2012/34/ЕС **на Европейския парламент и на Съвета** ⁽¹⁾, относно свързаните с оперативната съвместимост и безопасността аспекти на въпроси, за които са били уведомени. **[Изм. 46]**

2. Агенцията дава становища по искане на Комисията във връзка с изменението на всеки акт, приет въз основа на Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост] или ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт], особено когато постъпи сигнал за предполагаем недостатък.

3. По отношение на становищата, посочени в предходните параграфи и в други членове на настоящия регламент, Агенцията дава становищата си в рамките на два месеца, освен ако е договорено друго. Становищата се публикуват от Агенцията в рамките на два месеца във вариант, от който е отстранена всякаква поверителна информация от търговско естество.

Член 10

Посещения в държави членки

1. С оглед изпълнението на своите задачи, по-специално посочените в членове 12, 21, 22, 16, 17, **18**, 27, **28**, 29, 30, 31, **33** и 38, Агенцията може да осъществява посещения в държавите членки в съответствие с политиката, определена от управителния съвет. **[Изм. 47]**

⁽¹⁾ Директива 2012/34/ЕС **на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Агенцията информира съответните държави членки за планираното посещение, имената на упълномощените длъжностни лица и датата, на която трябва да започне посещението. Длъжностните лица от Агенцията, на които е възложено осъществяването на такива посещения, ги извършват при представяне на решение от изпълнителния директор, в което се уточняват целта и задачите на тяхното посещение.
3. Националните органи улесняват работата на служителите на Агенцията.
4. Агенцията изготвя доклад за всяко посещение и го изпраща до Комисията и до съответната държава членка.
5. Предходните параграфи не накърняват разпоредбите относно инспекциите в член 29, параграф 6 и член 30, параграф 6, които се провеждат в съответствие с описаните там процедури.

ГЛАВА 3

ЗАДАЧИ, СВЪРЗАНИ С БЕЗОПАСНОСТТА НА ЖЕЛЕЗОПЪТНИЯ ТРАНСПОРТ

Член 11

Техническа поддръжка — препоръки относно безопасността на железопътния транспорт

1. Агенцията издава препоръки към Комисията относно общите методи за безопасност (ОМБ), **общите показатели за безопасност (ОПБ)** и общите критерии за безопасност (ОКБ), предвидени в членове 6 и 7 от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт]. Агенцията също така издава препоръки до Комисията за периодично преразглеждане на ОМБ и ОКБ. [Изм. 48]
2. Агенцията издава препоръки до Комисията по нейно искане или по своя инициатива относно други мерки във връзка с безопасността.
3. Агенцията може да издава указания и други необвързващи документи, за да улесни прилагането на законодателството относно безопасността на железопътния транспорт.

Член 12

Сертификати за безопасност

Без да се засяга член 10, параграф 2а от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт], Агенцията издава, **подновява, преустановява валидността на, изменя или отменя** единни сертификати за безопасност в съответствие с членове 10 и 11 от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт]. [Изм. 49]

Член 13

Поддръжка на возилата

1. Агенцията подпомага Комисията във връзка със системата за сертифициране на структурите, които отговарят за поддръжката съгласно член 14, параграф 6 от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт].
2. Агенцията издава препоръки до Комисията във връзка с член 14, параграф 7 от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт].
3. В доклада, посочен в член 30, параграф 2 от настоящия регламент, Агенцията анализира всякакви алтернативни мерки, приети в съответствие с член 15 от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт].

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 14

Железопътен превоз на опасни товари

Агенцията следи развитието на законодателството в областта на железопътния превоз на опасни товари по смисъла на Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и го сравнява със законодателството в областта на оперативната съвместимост и безопасността на железопътния транспорт, в частност със съществените изисквания. За тази цел Агенцията подпомага Комисията и може да издава препоръки по искане на Комисията или по своя инициатива.

Член 14а

Спонтанно докладване за инциденти

Агенцията създава система за спонтанно и анонимно докладване за инциденти, които могат да застрашат безопасността на системата. Тя създава механизъм за автоматично информизиране на отговорните участници. Агенцията също така координира предаването на съобщения от националните агенции, по-специално когато те засягат безопасността на повече от една държава. [Изм. 50]

ГЛАВА 4

ЗАДАЧИ, СВЪРЗАНИ С ОПЕРАТИВНАТА СЪВМЕСТИМОСТ

Член 15

Техническо подпомагане в областта на оперативната съвместимост на железопътния транспорт

1. Агенцията:
 - а) издава препоръки до Комисията относно ТСОС и тяхното преразглеждане в съответствие с член 5 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост];
 - б) издава препоръки до Комисията относно образците за декларацията „ЕО“ за проверка и за документи от техническото досие, което трябва да я придружава, съгласно член 15 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост];
 - в) издава препоръки до Комисията относно спецификациите за регистрите и тяхното преразглеждане в съответствие с членове 43, 44 и 45 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост];
 - г) издава становища относно пропуски в ТСОС съгласно член 6, параграф 2 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост], които представляват приемливи начини за постигане на съответствие, и ги предоставя на Комисията;
 - д) издава становища до Комисията по отношение искания за неприлагане на ТСОС от държавите членки съгласно член 7 от Директива [Директива относно оперативната съвместимост];
 - е) издава технически документи в съответствие с член 4, параграф 9 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост];
 - ж) издава препоръки до Комисията, свързани с условията на труд на целия персонал, който изпълнява задачи от особено значение за безопасността;
 - жа) отправя препоръки до Комисията относно европейски стандарти, които трябва да бъдат разработени от съответните европейски органи по стандартизация, по-специално по отношение на резервните части; [Изм. 52]**
 - жб) отправя подробни искания за норми за съответните европейски органи по стандартизация, с цел изпълняване на мандата, даден им от Комисията; [Изм. 53]**

⁽¹⁾ Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- жв) *отправя препоръки до Комисията относно обучението и сертифицирането на персонала на борда, натоварен със задачи, свързани с безопасността; [Изм. 54]*
- жг) *отправя препоръки до Комисията за хармонизиране на националните правила в съответствие с член 22, параграф 1, особено в случаи, когато дадено правило се отнася до няколко държави членки; тази дейност се осъществява в сътрудничество с националните органи по безопасността; [Изм. 55]*
- жд) *по искане на Комисията издава становища, предназначени за нея, относно съставните елементи на оперативната съвместимост, които не отговарят на съществените изисквания съгласно член 11 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост]; [Изм. 56]*
- же) *отправя препоръки към Комисията относно минимални интервали за проверка (период от време и километри) по отношение на подвижния състав (товарни вагони, пътнически вагони, локомотиви). [Изм. 57]*
2. За изготвяне на препоръките, посочени в параграф 1, букви а) **ж**, б) **и в**), Агенцията: **[Изм. 58]**
- а) гарантира, че ТСОС и спецификациите за регистрите са адаптирани към техническия напредък и пазарните тенденции и към социалните изисквания **с оглед подобряване на ефикасността на железопътната система, като същевременно се отчита нейната икономическа ефективност; [Изм. 59]**
- б) гарантира, че развитието и актуализирането на ТСОС, от една страна, и разработването на европейски стандарти, необходими за оперативната съвместимост от друга страна, са координирани и се поддържат съответните контакти с европейските органи по стандартизация;
- ба) *участва като наблюдател в съответните работни групи в областта на стандартизацията. [Изм. 60]*
3. Агенцията може да издава указания и други необвързващи документи, за да улесни прилагането на законодателството относно оперативната съвместимост на железопътния транспорт.
- 3а. **Агенцията включва работните групи, когато това е предвидено в член 4. [Изм. 61]**

Член 16

Разрешения за пускане на пазара на возила

Без да се засяга член 20, параграф 9а от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост], Агенцията издава, **подновява, преустановява валидността на, изменя или отменя** разрешения за пускане на пазара на возила в съответствие с член 20 от **същата** Директива ... [Директивата относно оперативната съвместимост]. **[Изм. 62]**

Член 17

Разрешения за пускане на пазара на типове возила

Агенцията издава, **подновява, преустановява валидността на, изменя или отменя** разрешения за пускане на пазара на типове возила в съответствие с член 22 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост]. **[Изм. 63]**

Член 18

Разрешения **Разрешение** за въвеждане в експлоатация на подсистеми за контрол, управление и сигнализация **ERTMS** по железопътната линия **[Изм. 64]**

В съответствие с член 18 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост] Агенцията издава, **подновява, преустановява валидността на, изменя или отменя** разрешения за въвеждане в експлоатация на подсистеми за контрол, управление и сигнализация **на ERTMS** по железопътната линия, разположени или използвани в целия Съюз. **[Изм. 65]**

Член 19

Телематични приложения

1. Агенцията функционира като системен орган, отговарящ за поддръжката на техническите спецификации за телематичните приложения съгласно съответните ТСОС.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

1а. Агенцията може да играе роля в насърчаването на отворен и пълен достъп до данните, включително до наборите от данни за международните разписания. [Изм. 66]

2. Агенцията определя, оповестява и прилага процедурата за обработка на искания за изменения в тези спецификации. За тази цел Агенцията създава и поддържа регистър на исканията за изменения в спецификациите на телематичните приложения и техния статус.
3. Агенцията разработва и поддържа технически средства за управление на различните версии на спецификациите на телематичните приложения **и налага съвместимостта на тези различни версии в посока както надолу, така и нагоре. [Изм. 67]**
4. Агенцията подпомага Комисията в наблюдението на внедряването на телематичните приложения съгласно съответните ТСОС.

Член 20

Подпомагане на нотифицираните организации за оценка на съответствието

1. Агенцията подпомага дейностите на нотифицираните организации за оценка на съответствието, посочени в член 27 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост]. Това подпомагане включва по-специално съставянето на указания за оценката на съответствието или годността за употреба на съставен елемент на оперативната съвместимост, посочен в член 9 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост], и указания за процедурата за проверка „ЕО“, посочена в член 10 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост].
2. Агенцията улеснява сътрудничеството между нотифицираните организации за оценка на съответствието и служи по-специално като технически секретариат на тяхната координационна група.

ГЛАВА 5

ЗАДАЧИ, СВЪРЗАНИ С НАЦИОНАЛНИТЕ ПРАВИЛА

Член 21

Преглед на проектите на национални правила

1. В срок до два месеца след получаването им, Агенцията разглежда проектите на национални правила, предадени ѝ съгласно:
 - а) член 8, параграф 2 от Директива [Директива относно безопасността на железопътния транспорт],
 - б) член 14 от Директива [Директива относно оперативната съвместимост].
2. Когато след разглеждането, ~~посочено~~ **и в сроковете, посочени** в параграф 1, Агенцията сметне, че националните правила дават възможност да се изпълнят основните изисквания за оперативна съвместимост, да се спазят ОМБ и да бъдат постигнати ОКБ и че няма да доведат до произволна дискриминация или прикрито ограничаване на железопътния транспорт ~~между държави-членки~~, Агенцията информира Комисията и засегнатата държава членка за положителната си оценка. Комисията може да публикува правилото в информационнотехнологичната система, посочена в член 23. **[Изм. 68]**
3. Ако проверката, посочена в параграф 1, води до отрицателна оценка, Агенцията:
 - а) издава препоръка към съответната държава членка, като посочва причините, поради които въпросното правило не следва да влезе в сила и/или да се прилага;
 - б) информира Комисията за отрицателната си оценка.
4. Когато държавата членка не предприеме действия в срок от 2 месеца от получаване на препоръката на Агенцията, посочена в параграф 3, буква а), Комисията, след получаване на информацията, посочена в параграф 3, буква б), и след като е изслушала съображенията на съответната държава членка, може да приеме решение, адресирано до съответната държава членка, като изисква от нея да измени въпросния проект за правило или да спре приемането, влизането в сила или прилагането му.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4а. Разпоредбите на настоящия член не се прилагат по отношение на националните правила за здравословни и безопасни условия на труд и за изисквания за квалификация и обучение на железопътния персонал, натоварен със задачи, свързани с безопасността. [Изм. 69]

4б. В случай на необходимост от приемане на неотложните превантивни мерки, посочени в член 8 от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт] и член 14, параграф 4 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост], особено след произшествие или инцидент, Агенцията ръководи хармонизирането на правилото на равнището на Съюза, съвместно с националните органи по безопасността. Ако е необходимо, Агенцията отправя препоръка или издава становище на вниманието на Комисията. [Изм. 70]

Член 22

Преглед на действащите национални правила

1. В срок до два месеца от получаването им Агенцията разглежда проектите на национални правила, предадени ѝ съгласно член 14, параграф 3 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост].

1а. Агенцията прави преглед на националните правила, които са в сила на датата на прилагане на настоящия регламент. Съответно Агенцията предлага на управителния съвет работен план за извършване на прегледа, в рамките на многогодишната и годишната работна програма, посочени в член 48. Всяка година в съответствие с член 50, Агенцията представя на управителния съвет доклад за напредъка на работата си и за постигнатите резултати. [Изм. 71]

2. Когато след разглеждането, посочено в параграф 1, Агенцията сметне, че националните правила дават възможност да се изпълнят основните изисквания за оперативна съвместимост, да се спазят ОМБ и да бъдат постигнати ОКБ и че няма да доведат до произволна дискриминация или прикрито ограничаване на железопътния транспорт между държави-членки, Агенцията информира Комисията и засегнатата държава членка за положителната си оценка. Комисията може да публикува правилото в информационнотехнологичната система, посочена в член 23. [Изм. 72]

3. Ако проверката, посочена в параграф 1, води до отрицателна оценка, Агенцията:

а) издава препоръка към съответната държава членка, ~~както~~ **за правилото, което е обект на отрицателна оценка, незабавно да бъде отменено или изменено** и посочва причините, поради които ~~въпросното това~~ **правило следва** да бъде изменено или отменено; [Изм. 73]

б) информира Комисията за отрицателната си оценка **и ѝ изпраща препоръката към съответната държава членка.** [Изм. 74]

4. Когато държавата членка не предприеме действия в срок от 2 месеца от получаване на препоръката на Агенцията, посочена в параграф 3, буква а), Комисията, след получаване на информацията, посочена в параграф 3, буква б), и след като е изслушала съображенията на съответната държава членка, може да приеме решение, адресирано до съответната държава членка, като изисква от нея да измени или отмени въпросното правило.

5. Процедурата, описана в параграфи 2, ~~и~~ **3 и 4**, се прилага, *mutatis mutandis*, в случаите, когато Агенцията научи за национално правило, нотифицирано или не, което е излишно или в противоречие с ОМБ, ОКБ, ТСОС или всеки друг законодателен акт на Съюза в сферата на железопътния транспорт, **или създава необоснована пречка за единния железопътен пазар. В този случай се прилагат сроковете, определени в параграф 1.** [Изм. 75]

5а. По въпроси, свързани с обучението, здравословните и безопасни условия на труд, за железопътните специалисти натоварени с критични задачи по безопасност, Агенцията може да прилага настоящия параграф, ако националното правило има възможно дискриминиращо въздействие. [Изм. 76]

Член 22а

Използване на базата данни

Агенцията осъществява техническия преглед на действащите национални правила, посочени в наличните национални законодателни актове, така както са описани в нейната база данни на референтните документи към датата на влизане в сила на настоящия регламент. [Изм. 77]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 23

ИТ система, която се използва за нотификационни цели и класификация на националните правила

1. Агенцията създава и управлява специална информационнотехнологична система, съдържаща националните правила, посочени в член 21, параграф 1 и член 22, параграф 1 и **приемливите национални средства за съответствие, посочени в член 2, точка 28а от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост]. Агенцията** осигурява достъп до нея за заинтересованите страни и обществеността. [Изм. 78]

1а. В срок от един месец от влизането в сила на настоящия регламент държавите членки уведомяват Комисията за всички съществуващи национални правила, които не са били нотифицирани до датата на влизане в сила на настоящия регламент. [Изм. 79]

2. Държавите членки нотифицират националните правила, посочени в член 21, параграф 1 и член 22, параграф 1, на Агенцията и на Комисията чрез информационнотехнологичната система, посочена в параграф 1. Агенцията публикува правилата в същата система и я използва, за да информира Комисията съгласно членове 21 и 22. **Агенцията използва информационно-технологичната система, за да информира Комисията за всяка отрицателна препоръка, съобщена на държава членка, съгласно член 21, параграф 3 и член 22, параграф 3, буква б).** [Изм. 80]

3. Агенцията класира нотифицираните национални правила съгласно член 14, параграф 8 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост]. За тази цел тя използва системата, посочена в първия параграф на настоящия член.

4. Агенцията класифицира националните правила съгласно член 8, параграф 2 от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт], вземайки предвид развитието на законодателството на ЕС. За тази цел Агенцията разработва приложение за обработка на правилата, което се използва от държавите членки за опростяване на техните системи от национални правила. Агенцията използва системата, посочена в първия параграф на настоящия член за публикуване на приложението за управление на правилата.

4а. Агенцията също така оповестява публично статуса на оценката на тези правила и, когато оценката е приключила — резултатите от нея, посредством системата, посочена в параграф 1 от настоящия член. [Изм. 81]

ГЛАВА 6

ЗАДАЧИ, СВЪРЗАНИ С ЕВРОПЕЙСКАТА СИСТЕМА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ЖЕЛЕЗОПЪТНОТО ДВИЖЕНИЕ (ERTMS)

Член 24

Компетентен орган за системата ERTMS

1. Агенцията функционира като системен орган, отговарящ за поддръжката на техническите спецификации за ERTMS.
2. Агенцията определя, оповестява и прилага процедурата за обработка на искания за изменения в тези спецификации. За тази цел Агенцията създава и поддържа регистър на исканията за изменения в спецификациите на ERTMS и техния статус.
3. Агенцията дава препоръки за приемането на нова версия на техническите спецификации на ERTMS. Тя обаче прави това само когато предишната версия е била внедрена достатъчно широко. Разработването на нови версии не накърнява степента на използване на ERTMS, стабилността на спецификациите, необходима за оптимизиране на производството на оборудване за ERTMS, възвращаемостта на инвестициите на железопътните предприятия и **ползвателите и** ефективното планиране на внедряването на ERTMS. [Изм. 82]
4. Агенцията разработва и поддържа технически средства за управление на различните версии на ERTMS с оглед гарантирането на техническа и оперативна съвместимост между мрежи и возила, оборудвани с различни версии, и осигуряването на стимули за бързо внедряване на версиите, които са в сила.
5. В съответствие с член 5, параграф 10 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост] Агенцията гарантира, че последващите версии на ERTMS оборудването са технически съвместими с предходните версии.
6. Агенцията подготвя и разпространява съответните указания за приложение сред заинтересованите страни, както и разяснителна документация във връзка с техническите спецификации за ERTMS.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 25

Специална работна група на нотифицираните организации за оценка на съответствието във връзка с ERTMS

1. Агенцията създава и председателства специална работна група на нотифицираните организации за оценка на съответствието във връзка с ERTMS, посочени в член 27 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост].

Работната група проверява съгласуваността на прилагане на процедурата за оценката на съответствието или годността за употреба на съставен елемент на оперативната съвместимост, посочен в член 9 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост], и на процедурата за проверка „ЕО“, посочена в член 10 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост] и провеждана от нотифицираните органи за проверка на съответствието.

2. Агенцията докладва на Комисията на всеки две години относно дейностите на работната група, посочена в параграф 1, включително статистически данни за участието на представителите на нотифицираните организации за оценка на съответствието в работната група.

3. Агенцията оценява прилагането на процедурата за оценка на съответствието на съставните елементи на оперативната съвместимост и процедурата за проверка „ЕО“ за оборудване за ERTMS и на всеки две години докладва на Комисията, като предлага да бъдат направени подобрения, когато е необходимо.

Член 26

Подпомагане на техническата и оперативната съвместимост между подсистемите на ERTMS на борда и по железопътната линия

1. Агенцията ~~може да~~ помага на железопътни предприятия по тяхна молба при проверката на техническата и оперативната съвместимост между подсистемите на ERTMS на борда и по железопътната линия преди въвеждането в експлоатация на возила. [Изм. 83]

2. Когато Агенцията установи риск от липса на техническа и оперативна съвместимост между мрежи и возила с оборудване за ERTMS ~~в контекста на специфични проекти за ERTMS~~, тя може да поиска засегнатите участници, по-специално производителите, нотифицираните органи за оценка на съответствието, железопътните предприятия, **ползвателите**, управителите на инфраструктура и националните органи по безопасността, да представят информация във връзка с приложените процедури за проверка „ЕО“ и въвеждане в експлоатация, както и с условията на експлоатация. Агенцията **незабавно** информира Комисията за такива рискове и при необходимост ѝ препоръчва подходящи мерки. [Изм. 84]

2а. Агенцията създава изпитателен коловоз и лаборатория за централизирано изпитване на назелно и бордово оборудване за ERTMS. [Изм. 85]

Член 27

Подкрепа за внедряването на ERTMS и проектите за ERTMS

1. Агенцията наблюдава въвеждането на ERTMS в съответствие с плана за внедряване, посочен в Решение 2012/88/ЕС на Комисията ⁽¹⁾, и координирането на монтажа на ERTMS по трансевропейските транспортни коридори и коридорите за железопътен товарен превоз, предвидени в Регламент (ЕС) № 913/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.

2. Агенцията осигурява техническо наблюдение на финансирани от Съюза проекти за внедряване на ERTMS, включително, когато е приложимо, анализ на тръжните документи по време на тръжната процедура. Агенцията също подпомага при необходимост бенефициерите на финансиране от Съюза, за да се гарантира, че техническите решения, прилагани в рамките на проекти, са изцяло съобразени с ТСОС за контрол, управление и сигнализация и следователно са напълно оперативни съвместими.

⁽¹⁾ Решение 2012/88/ЕС на Комисията от 25 януари 2012 г. относно техническата спецификация за оперативна съвместимост на подсистемите за контрол, управление и сигнализация на трансевропейската железопътна система (ОВ L 51, 23.2.2012 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 913/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2010 г. относно европейска железопътна мрежа за конкурентоспособен товарен превоз (ОВ L 276, 20.10.2010 г., стр. 22).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 28

Акредитация на лаборатории

1. Агенцията подкрепя, по-специално чрез издаване на подходящи указания за акредитационните органи, хармонизираната акредитация на ERTMS лаборатории в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008.
2. Агенцията може да участва като наблюдател в партньорските проверки, изисквани съгласно Регламент (ЕО) № 765/2008.

2а. Ако Агенцията има съмнения относно резултатите на дадена акредитирана лаборатория, тя подава сигнал за това до акредитирания компетентен орган, както и до въпросната държава и до националните органи по безопасността. Агенцията е поканена да участва като наблюдател на партньорските оценки. В случай на съмнения Агенцията незабавно информира за тях съответната държава членка и националните органи по безопасността. [Изм. 86]

ГЛАВА 7

ЗАДАЧИ, СВЪРЗАНИ С НАБЛЮДЕНИЕТО НА ЕДИННОТО ЕВРОПЕЙСКО ЖЕЛЕЗОПЪТНО ПРОСТРАНСТВО

Член 29

Контрол над националните органи по безопасността

1. Агенцията контролира работата и вземането на решения от националните органи по безопасността чрез одити и инспекции.
2. Агенцията има право да извършва одит на:
 - а) капацитета на националните органи по безопасността да изпълняват задачи, свързани с безопасността и оперативната съвместимост на железопътния транспорт;
 - б) ефективността на мониторинга от страна на националните органи по безопасността на системите за управление на безопасността на участниците, както е посочено в член 16 от Директива [...] [Директива относно безопасността на железопътния транспорт].

Процедурата за извършване на одитите се приема от управителния съвет.

3. Агенцията изготвя одитни доклади и ги изпраща на съответния национален орган по безопасността, както и на Комисията. Всеки одитен доклад включва по-специално списък с недостатъците, установени от Агенцията, както и препоръки за подобряване.
4. Ако Агенцията счита, че недостатъците, посочени в параграф 3, пречат на националния орган ефективно да изпълнява своите задачи във връзка с безопасността и оперативната съвместимост на железопътния транспорт, тя му препоръчва да предприеме съответните мерки в срок, който **ее** **тя** определя в зависимост от значимостта на недостатъка. [Изм. 87]
5. Когато даден национален орган по безопасността не е съгласен с препоръката на Агенцията, посочена в параграф 4, или когато такъв орган не предприеме действия в резултат на препоръката на Агенцията в рамките на 3 месеца от получаването ѝ, Комисията може да вземе решение в срок от шест месеца съгласно процедурата по консултиране, посочена в член 75.
6. Агенцията има право и да извършва предварително оповестени и внезапни инспекции на националните органи по безопасността, за да провери специфични области от дейността и функционирането им, по-специално да преглежда документи, процеси и съхранени данни във връзка със задачите им, посочени в член 16 от Директива ... [Директивата относно безопасността на железопътния транспорт]. Инспекциите може да се провеждат на ad hoc принцип съгласно план, разработен от Агенцията. Времетраенето на една инспекция не надвишава два дни. Националните органи улесняват работата на служителите на Агенцията. Агенцията представя на Комисията доклад от всяка инспекция.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ба. Ако националните органи по безопасността вземат противоречащи си решения в случаите, посочени в член 10, параграф 2а от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт] и член 20, параграф 9а от Директивата ... [Директива относно оперативната съвместимост], и не се постигне взаимно приемливо решение, засегнатият от тези решения заявител или съответният национален орган по безопасността могат да отнесат тези решения до Агенцията, която взема решение. [Изм. 88]

Член 30

Контрол над нотифицираните организации за оценка на съответствието

1. Агенцията осъществява контрол над нотифицираните организации за оценка на съответствието чрез съдействие на акредитационните органи, одит и инспекции, както е предвидено в параграфи 2—5.
2. Агенцията подкрепя хармонизираната акредитация на нотифицирани организации за оценка на съответствието, по-специално като дава подходящи насоки във връзка с оценката и процедурите за проверяване доколко нотифицираните организации отговарят на изискванията, посочени в ~~член 27~~ **глава 6** от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост], посредством Европейската акредитационна инфраструктура, призната в член 14 от Регламент (ЕО) № 765/2008. [Изм. 89]
3. В случай че нотифицираните организации за оценка на съответствието не са акредитирани съгласно член 24 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост], Агенцията може да извърши одит на техния капацитет да изпълняват изискванията, посочени в член 27 от същата директива. Процедурата за извършване на одити се приема от управителния съвет.
4. Агенцията издава одитни доклади, обхващащи дейностите, описани в параграф 3, и ги изпраща на засегнатите нотифицирани организации за оценка на съответствието и на Комисията. Всеки одитен доклад включва, по-специално, евентуалните недостатъци, установени от Агенцията, и препоръки за подобряване. Ако Агенцията счита, че тези недостатъци пречат на съответния нотифициран орган ефективно да изпълнява своите задачи във връзка с безопасността и оперативната съвместимост на железопътния транспорт, тя приема препоръка, изискваща от държавата членка, в която е установен този нотифициран орган, да се вземат подходящи мерки в определен **от Агенцията** срок. [Изм. 90]
5. Когато държавата членка не е съгласна с препоръката, посочена в параграф 4, или когато нотифицираният орган не предприеме действия в резултат на препоръката на Агенцията в рамките на 3 месеца от получаването ѝ, Комисията може да приеме становище в срок от шест месеца съгласно процедурата по консултиране, посочена в член 75.
6. Агенцията може да извършва предварително оповестени или внезапни инспекции на нотифицираните организации за оценка на съответствието (включително в сътрудничество със съответните национални акредитационни органи), за да провери специфични области от дейността и функционирането им, по-специално да преглежда документи, сертификати и съхранени данни във връзка със задачите им, посочени в член 27 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост]. Инспекциите може да се провеждат на ad hoc принцип съгласно план, разработен от Агенцията. Времетраенето на една инспекция не надвишава два дни. Нотифицираните организации за оценка на съответствието улесняват работата на служителите на Агенцията. Агенцията представя на Комисията доклад от всяка инспекция.

Член 31

Наблюдение на напредъка по отношение на оперативната съвместимост и безопасността

1. Агенцията, заедно с мрежата от национални разследващи органи, събира съответните данни за произшествия и инциденти и наблюдава приноса на националните разследващи органи за безопасността на железопътната система като цяло.
2. Агенцията наблюдава цялостното ниво на безопасност на железопътната система **и регулаторната рамка за безопасността**. Агенцията може да поиска съдействието на мрежите, посочени в член 34, включително събиране на данни. Агенцията използва също данни, събирани от Евростат, и си сътрудничи с Евростат, за да се избегне дублиране на дейността, както и да се гарантира методическа съвместимост между общите показатели за безопасност и показателите, използвани при други видове транспорт. [Изм. 91]
3. ~~По искане на Комисията Агенцията издава препоръки за начина на подобряване на оперативната съвместимост на железопътните системи, по-специално чрез улесняване на координацията между железопътните предприятия и управителите на инфраструктура, или между управителите на инфраструктура~~ **разработва обща система за докладване и мониторинг на събития.** [Изм. 92]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. Агенцията наблюдава **и оценява** напредъка по отношение на оперативната съвместимост и безопасността на железопътните системи **и свързаните с тях разходи и ползи**. На всеки две години тя представя на Комисията и публикува доклад за напредъка по отношение на оперативната съвместимост и безопасността в единното европейско железопътно пространство. [Изм. 93]

5. По искане на Комисията Агенцията предоставя доклади за състоянието на изпълнението и прилагането на законодателството на Съюза в областта на безопасността и оперативната съвместимост в дадена държава членка.

ГЛАВА 8

ДРУГИ ЗАДАЧИ

Член 32

Железопътен персонал

1. Агенцията изпълнява подходящите задачи във връзка с железопътния персонал, посочени в членове 4, 20, 22, 23, 25, 28, 33, 34, 35 и 37 от Директива 2007/59/ЕО.

2. Комисията може да поиска от Агенцията да изпълнява други задачи във връзка с железопътния персонал съгласно Директива 2007/59/ЕО **и във връзка с железопътния персонал, натоварен с важни за безопасността задачи, които не попадат в обхвата на Директива 2007/59/ЕО**. [Изм. 94]

3. При изпълнението на задачите, посочени в параграфи 1 и 2, Агенцията се консултира с органите, компетентни по въпросите, засягащи железопътния персонал. Агенцията може да насърчава сътрудничеството между тези органи, включително чрез организирането на подходящи срещи с техни представители.

Член 33

Регистри и тяхната достъпност

1. Агенцията ~~създава и поддържа~~ **определя** европейските регистри, предвидени в членове 43, 44 и 45 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост] **в практичен, ефикасен и удобен за ползване формат, изцяло в подкрепа на стопанските и оперативните нужди**. Агенцията действа като системен орган за всички регистри и бази данни, посочени в директивите относно безопасността, относно оперативната съвместимост и относно процедурата по сертифициране на влакови машинисти. Това включва по-специално: [Изм. 95]

а) разработване и поддържане на спецификации за регистрите;

б) координиране на промените в държавите членки във връзка с регистрите;

в) предоставяне на насоки относно регистрите на заинтересованите страни;

г) отправяне на препоръки до Комисията относно подобряването на спецификацията на съществуващите регистри, както и относно необходимостта да се създадат нови такива.

га) **създаване и поддържане на регистрите, посочени в букви ж), и) и ма)**. [Изм. 96]

гб) **създаване на Европейски регистър на возилата**. [Изм. 97]

1а. **Европейският регистър на возилата:**

а) **се поддържа от Агенцията;**

б) **е публично достъпен;**

в) **включва националния регистър на возилата не по-късно от две години след влизането в сила на настоящия регламент. Чрез актове за изпълнение Комисията определя стандартния документ. Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 75;**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

г) **включва най-малко следните данни за всеки тип возило:**

- i) **техническите характеристики на типа возило, определени в съответните ТСОС;**
- ii) **наименованието на производителя;**
- iii) **датите и позоваванията на последователните разрешения за този тип возило, включително ограничения или оттегляне, както и държавите членки, предоставящи разрешенията;**
- iv) **конструктивните характеристики, предназначени за хора с ограничена подвижност и хора с увреждания.**

Когато Агенцията издава, подновява, изменя, преустановява или отменя разрешение за въвеждане в експлоатация на типове возила, тя незабавно актуализира регистъра. [Изм. 98]

2. Агенцията предоставя публичен достъп до следните документи и регистри, предвидени от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост] и Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт] **посредством въведено, лесно за употреба и лесно достъпно информационно-технологично решение: [Изм. 99]**

- а) декларациите „ЕО“ за проверка на подсистемите;
- б) декларациите „ЕО“ за съответствие на съставните елементи на оперативната съвместимост и декларациите „ЕО“ за годност за употреба на съставните елементи на оперативната съвместимост;
- в) лицензите, издадени в съответствие с Директива ... [Директива за създаването на единно европейско железопътно пространство (преработена)];
- г) сертификатите за безопасност, издадени в съответствие с член 10 от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт];
- д) докладите от разследванията, изпратени на Агенцията в съответствие с член 24 от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт];
- е) националните правила, нотифицирани до Комисията съгласно член 8 от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт] и член 14 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост], **както и тяхната оценка от страна на Агенцията; [Изм. 100]**
- ж) ~~регистрите на возила, включително посредством електронни препратки към съответните национални регистри~~ **Европейския регистър на возилата; [Изм. 101]**
- з) регистрите на инфраструктура, включително посредством електронни препратки към съответните национални регистри;
- и) Европейския регистър на одобрените типове возила;
- й) регистър на исканията за изменение и планираните изменения в спецификациите на ERTMS;
- к) регистър на исканията за изменения и планираните изменения на спецификациите на ТСОС за телематичните приложения за пътниците и за телематичните приложения за превоз на товари;
- л) регистър на маркировките на ползвателите на возила, воден от Агенцията в съответствие с ТСОС за експлоатация и управление на движението;
- м) доклади за качеството, издадени в съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
- ма) регистър на сертифицираните организации, които отговарят за поддръжката, в съответствие с член 14 от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт]. [Изм. 102]**

3. Практическите условия за изпращането на посочените в параграф 2 документи се обсъждат и договарят от Комисията и държавите членки на базата на изготвен от Агенцията проект.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 14).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. При изпращане на посочените в параграф 2 документи заинтересованите органи могат да посочат документите, до които не трябва да бъде предоставян публичен достъп поради съображения за сигурност.

5. Националните органи, отговорни за издаване на посочените в параграф 2, букви в) и г) лицензи и сертификати, уведомяват Агенцията в срок от ~~един месец~~ **десет дни** за всяко отделно решение, свързано с издаването, подновяването, изменението или отмяната на такива лицензи и сертификати. [Изм. 103]

6. Агенцията може да включи всякакви обществено достъпни документи или електронни препратки, свързани с целите на настоящия регламент в обществената база данни, като взема предвид приложимото законодателство на Съюза относно защитата на данните.

Член 34

Мрежи на националните органи по безопасността, ~~разследващите органи~~ и представителните организации [Изм. 104]

1. Агенцията създава мрежа на националните органи по безопасността, ~~и мрежа на разследващите органи, посочени~~ **посочена** в член ~~21~~ **17, параграф 4**, от Директива .../... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт]. Агенцията им предоставя секретариат. Задачите на мрежите са по-специално: [Изм. 105]

- а) обмен на информация, свързана с безопасността и оперативната съвместимост на железопътния транспорт;
- б) популяризиране на добри практики;
- в) предоставяне на данни относно безопасността на железопътния транспорт на Агенцията, по-специално данни във връзка с общите показатели за безопасност;

ва) при необходимост, предоставяне на Агенцията на информация за недостатъци във вторичното законодателство, което произтича от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт] и Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост]. [Изм. 106]

Агенцията улеснява сътрудничеството между тези мрежи, като може да реши да свиква съвместни срещи на двете мрежи.

2. Агенцията създава мрежа на представителните организации от железопътния сектор на равнището на Съюза, **включително на представители на пътниците, на пътниците с ограничена подвижност и на работниците и служителите**. Списъкът на тези организации се определя посредством акт за изпълнение, приет от Комисията в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 75. Агенцията предоставя на мрежата секретариат. Задачите на мрежата са по-специално: [Изм. 107]

- а) обмен на информация, свързана с безопасността и оперативната съвместимост на железопътния транспорт;
- б) популяризиране на добри практики;
- в) предоставяне на данни на Агенцията относно безопасността на железопътния транспорт и оперативната съвместимост.

3. Мрежите, посочени в параграфи 1 и 2, може да дават необвързващи становища по проектите на препоръки, посочени в член 9, параграф 2.

4. Агенцията може да създаде други мрежи с организации или органи, отговарящи за част от железопътната система.

5. Комисията може да участва в срещи на мрежите, посочени в настоящия член.

Член 35

Разпространение на информация

Агенцията разпространява сред съответните заинтересовани страни европейските законодателни актове, стандарти и насоки в областта на железопътния транспорт съгласно съответните планове за разпространение на информация, приети от управителния съвет. Тези планове се актуализират редовно от управителния съвет въз основа на анализ на нуждите.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 36

Научноизследователска дейност и насърчаване на иновациите

1. По искане на Комисията Агенцията дава своя принос за научноизследователските дейности в железопътния сектор на ниво ЕС, включително чрез оказване на съдействие на съответните служби на Комисията и представителни организации. Този принос не засяга другите научноизследователски дейности на равнището на Съюза.
2. Комисията може да възложи на Агенцията задачата да насърчава иновациите, целящи подобряване на оперативната съвместимост и безопасността на железопътния транспорт и по-специално използването на нови информационни технологии и системи за проследяване и маркиране.

Член 37

Съдействие на Комисията

1. По искане на Комисията Агенцията я подпомага при прилагането на законодателството на Съюза, насочено към повишаване на нивото на оперативна съвместимост на железопътните системи и разработването на общ подход към безопасността на европейската железопътна система.
2. Тази помощ може да включва:
 - a) предоставяне на технически консултации по въпроси, изискващи специални експертни знания;
 - b) събиране на информация посредством мрежите, посочени в член 34.

Член 38

Помощ при оценката на железопътни проекти

Без да се засягат дерогациите, предвидени в член 9 от Директива [...] [Директива относно оперативната съвместимост], по искане на Комисията Агенцията проучва от гледна точка на оперативната съвместимост всеки проект, включващ проектиране, изграждане, подновяване или модернизиране на подсистемата, за който е подадено заявление за финансова помощ от Съюза. **В случай на проекти, финансирани по програмата за трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T), Агенцията следва да си сътрудничи тясно с Изпълнителната агенция за трансевропейската транспортна мрежа. [Изм. 108]**

В срок, който трябва да се съгласува с Комисията в зависимост от важността на проекта и наличните ресурси и който не може да надвишава два месеца, Агенцията дава становище дали проектът отговаря на съответното законодателство в областта на оперативната съвместимост и безопасността на железопътния транспорт.

Член 39

Помощ за държавите членки, държавите кандидатки и заинтересованите страни

1. По своя собствена инициатива или по искане на Комисията, държавите членки, държавите кандидатки или мрежите, посочени в член 34, Агенцията организира обучение и други подходящи дейности, свързани с прилагането и разясняването на законодателството относно оперативната съвместимост и безопасността на железопътната система и свързаните с него продукти на Агенцията, като например регистри, ръководства за прилагане или препоръки.
2. Естеството и обхватът на дейностите, посочени в параграф 1, се определят от Съвета и са включени в работната програма.

Член 40

Международни отношения

1. Доколкото е необходимо за постигане на целите, определени в настоящия регламент, и без да се засяга съответната компетентност на държавите членки и на институциите на Съюза, включително Европейската служба за външна дейност, Агенцията може да установява контакти и да постига административни договорености с надзорни органи, с международни организации и с администрации на трети държави, компетентни по въпросите, свързани с дейността на Агенцията, за да следят научно-техническите постижения, както и за да се гарантира популяризирането на законодателството и стандартите на ЕС в областта на железопътния транспорт.
2. Тези договорености не пораждаат правни задължения по отношение на Съюза и неговите държави членки и не възпрепятстват държавите членки и техните компетентни органи да сключват двустранни или многостранни споразумения с тези надзорни органи, международни организации и администрации на трети държави. Тези договорености и сътрудничество подлежат на предварително обсъждане с Комисията и за тях се изпращат редовни доклади до нея.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Управителният съвет приема стратегия за отношенията с трети държави или международни организации, отнасящи се до въпроси от компетентността на Агенцията. Тази стратегия се включва в годишната и многогодишната работна програма на Агенцията с посочване на свързаните с нея ресурси. **Стратегията се стреми да гарантира, че дейностите на Агенцията допринасят за реципрочност на достъпа за железопътните предприятия от Съюза до железопътните пазари на трети държави.** [Изм. 109]

Член 41

Координация по отношение на резервни части

Агенцията дава своя принос за определянето на евентуални резервни части за железопътния транспорт, които могат да бъдат стандартизирани. За тази цел Агенцията ~~може да създаде~~ **създава** работна група, за да координира дейностите на заинтересованите страни, и ~~може да установи~~ **установява** контакти с европейските органи за стандартизация. Агенцията представя на Комисията подходящи препоръки **не по-късно от две години след влизането в сила на настоящия регламент.** [Изм. 110]

ГЛАВА 9

ОРГАНИЗАЦИЯ НА АГЕНЦИЯТА

Член 42

Административна и управленска структура

Административната и управленска структура на Агенцията се състои от:

- а) управителен съвет, който изпълнява функциите, определени в член 47;
- б) изпълнителен съвет, който изпълнява функциите, определени в член 49;
- в) изпълнителен директор, който изпълнява функциите, определени в член 50;
- г) апелативен съвет, който изпълнява функциите, определени в членове 54—56.

Член 43

Състав на управителния съвет

1. Управителният съвет се състои от по един представител от всяка държава членка и ~~четирима~~ **двама** представители на Комисията, като всички имат право на глас. [Изм. 111]

Управителният съвет също така включва шестима представители без право на глас, които представляват на европейско ниво следните групи:

- а) железопътни предприятия;
- б) управители на инфраструктура;
- в) железопътния отрасъл;
- г) профсъюзите;
- д) пътниците;
- е) потребителите на железопътен превоз на товари.

За всяка от тези групи Комисията определя представител и заместник от списък с четирима одобрени кандидати, представен от съответните европейски организации.

2. Членовете на управителния съвет и техните заместници се назначават въз основа на познанията си относно основната дейност на Агенцията, като се вземат предвид съответните им умения в областта на управлението, администрацията и бюджетирането. Всички страни полагат усилия за ограничаване на текучеството на своите представители в управителния съвет с цел да се гарантира приемствеността на работата му. Всички страни се стремят да постигнат балансирано представителство на мъжете и жените в състава на управителния съвет.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Държавите членки и Комисията назначават членове в управителния съвет, които ги представляват, както и заместник, който да ги представлява при отсъствие на титуляря.
4. Мандатът на членовете е ~~четири~~ **пет** години и може да бъде ~~подновяван~~ **подновен еднократно**. [Изм. 112]
5. Когато е целесъобразно, участието на представители на трети държави и условията за такова участие се уреждат с договореностите, посочени в член 68.

Член 44

Председател на управителния съвет

1. Управителният съвет избира с мнозинство от две трети от членовете си с право на глас председател измежду представителите на държавите членки, и заместник-председател измежду своите членове.

Заместник-председателят замества председателя, когато председателят не може да изпълнява своите задължения.

2. Мандатът на председателя и заместник-председателя е ~~четири~~ **пет** години и може да се ~~подновява~~ **поднови еднократно**. Ако обаче членството им в управителния съвет изтече по време на мандата им, мандатът изтича автоматично на същата дата. [Изм. 113]

2а. Председателят на управителния съвет взема решение дали да приеме или не искане за отвод на член на апелативния съвет в съответствие с член 53, параграф 3а и назначава, ако е необходимо, временен член на апелативния съвет в съответствие с член 53, параграф 3б. [Изм. 114]

Член 45

Заседания

1. Заседанията на управителния съвет се свикват от неговия председател. Изпълнителният директор на Агенцията участва в заседанията **с изключение на случая, когато управителният съвет трябва да вземе решение във връзка с член 64.** [Изм. 115]
2. Управителният съвет заседава най-малко два пъти годишно. Той заседава и по инициатива на председателя, по искане на Комисията, по искане на мнозинството членове или на една трета от представителите на държавите членки в съвета.

Член 46

Гласуване

Освен ако в настоящия регламент е предвидено друго, управителният съвет взема решенията си с абсолютно мнозинство от своите членове с право на глас. Всеки член с право на глас разполага с един глас.

Член 47

Функции на управителния съвет

1. За да се гарантира, че Агенцията изпълнява своите задачи, управителният съвет:
 - а) приема годишния доклад за дейността на Агенцията за предходната година, до 1 юли го изпраща на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата и го оповестява публично;
 - б) приема всяка година годишната работна програма на Агенцията за следващата година и стратегическа многогодишна работна програма с мнозинство от две трети от членовете си с право на глас, след като е получил становището на Комисията и в съответствие с член 48;
 - в) приема с мнозинство от две трети от членовете си с право на глас годишния бюджет на Агенцията и осъществява и други функции във връзка с бюджета на Агенцията в съответствие с глава 10;
 - г) установява процедури за вземане на решения от изпълнителния директор;
 - д) приема правила за посещения в съответствие с член 10;
 - е) установява свой процедурен правилник;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- ж) приема и актуализира плановете за разпространение на информация, посочени в член 35;
- з) приема процедури за извършване на одитите, посочени в членове 29 и 30;
- и) съгласно параграф 2 упражнява по отношение на персонала на Агенцията правомощията на орган по назначаването, предоставени от Правилника за длъжностните лица на органа по назначаването, както и от Условието за работа на другите служители на Съюза на органа, оправомощен да сключва трудови договори („правомощия на орган по назначаването“);
- й) приема необходимите правила за прилагане на Правилника за длъжностните лица и Условието за работа на другите служители на Съюза в съответствие с процедурата, предвидена в член 110 от Правилника за длъжностните лица;
- к) назначава изпълнителния директор и може да удължи неговия мандат или да го отстрани от длъжност с мнозинство от две трети от членовете си с право на глас в съответствие с член 62;
- л) приема стратегия за борба с измамите **и за прозрачност**, пропорционална на риска от измами, като взема предвид разходите и ползите от действията, които следва да бъдат предприети; [Изм. 116]
- м) осигурява подходящи последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) и на различни вътрешни или външни одитни доклади и оценки;
- н) приема правила за предотвратяване и управление на конфликти на интереси **в Агенцията, както е установено в член 68а, и** по отношение на членове на управителния съвет и на апелативния съвет. [Изм. 117]

2. Въз основа на член 2, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица и член 6 от Условието за работа на другите служители на Съюза и съгласно процедурата, предвидена в член 110 от същия правилник, управителният съвет взема решение за делегиране на съответните правомощия на орган по назначаването на изпълнителния директор и определя условията, при които делегираните правомощия могат да бъдат оттеглени. Изпълнителният директор има правото от своя страна да делегира тези правомощия на други лица. **Това вторично делегиране на правомощия не се отразява върху неговата отговорност. Изпълнителният директор уведомява управителния съвет за такова първично или вторично делегиране.** [Изм. 118]

Ако изключителни обстоятелства го налагат, при прилагането на горната алинея управителният съвет може чрез решение временно да оттегли делегираните правомощия на орган по назначаването на изпълнителния директор, както и тези, които той е делегирал вторично, и да ги упражнява пряко или да ги делегира на някой от членовете си или на служител, различен от изпълнителния директор. **Лицето с делегирани правомощия уведомява управителния съвет за това делегиране.** [Изм. 119]

2а. Управителният съвет сменя итунитета на Агенцията или на нейни настоящи или бивши служители в съответствие с член 64. [Изм. 120]

Член 48

Годишни и многогодишни работни програми

1. Управителният съвет на Агенцията приема работната програма до 30 ноември всяка година, като взема предвид становището на Комисията, и я изпраща на държавите членки, на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията, както и на мрежите, посочени в член 34.
2. Работната програма се приема, без това да засяга ежегодната бюджетна процедура на Съюза. Ако в срок от 15 дни от датата на приемане на работната програма Комисията изрази своето несъгласие с нея, управителният съвет отново разглежда програмата и в срок от два месеца я приема на второ четене с изменения, ако са необходими, или с мнозинство от две трети от членовете си с право на глас, включващо всички представители на Комисията, ~~или с единодушие на представителите на държавите членки.~~ [Изм. 121]
3. Работната програма на Агенцията определя целите на всяка дейност. По принцип всяка дейност и всеки проект са ясно свързани с ресурсите, необходими за осъществяването им, съгласно принципите за бюджетиране и управление на основата на дейности и процедурата за ранна оценка на въздействието, предвидена в член 7, параграф 2.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. Ако е необходимо, управителният съвет изменя приетата работна програма, когато на Агенцията се възложи нова задача. Включването на тази нова задача е предмет на анализ на последиците за човешките и бюджетните ресурси и може да зависи от решение за отлагане на други задачи.

5. Управителният съвет също така приема и актуализира стратегическа многогодишната работна програма до 30 ноември всяка година. Взема се предвид становището на Комисията. Провеждат се консултации по проекта с Европейския парламент и мрежите, посочени в член 34. Приетата многогодишна работна програма се изпраща на държавите членки, Европейския парламент, Съвета, Комисията и мрежите, посочени в член 34.

Член 49

Изпълнителен съвет

1. Управителният съвет се подпомага от изпълнителен съвет.

2. Изпълнителният съвет подготвя решенията, които трябва да бъдат приети от управителния съвет. Когато е необходимо при спешни случаи, той приема временни решения от името на управителния съвет, по-специално по административни и бюджетни въпроси.

Заедно с управителния съвет той осигурява подходящи последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от разследванията на OLAF и различните вътрешни или външни одитни доклади и оценки.

Без да се засягат отговорностите на изпълнителния директор, посочени в член 30, изпълнителният съвет го подпомага и съветва при изпълнението на решенията на управителния съвет с цел да се укрепи надзорът на административното и бюджетното управление.

3. Изпълнителният съвет е съставен от председателя на управителния съвет, един представител на Комисията и [четирима] други членове на управителния съвет. Управителният съвет назначава членовете на изпълнителния съвет и неговия председател.

4. Мандатът на членовете на изпълнителния съвет е със същата продължителност като мандата на членовете на управителния съвет.

5. Изпълнителният съвет заседава най-малко веднъж на три месеца. Председателят на изпълнителния съвет свиква допълнителни заседания по искане на неговите членове.

6. Управителният съвет установява процедурния правилник на изпълнителния съвет.

Член 50

Задължения на изпълнителния директор

1. Агенцията се управлява от изпълнителен директор, който е напълно независим при изпълнението на задълженията си. Изпълнителният директор носи отговорност за своите действия пред управителния съвет.

2. Без да се засягат правомощията на Комисията, на управителния съвет и на изпълнителния съвет, изпълнителният директор не може да търси и да получава инструкции от никое правителство и от никой друг орган.

3. Изпълнителният директор докладва на Европейския парламент относно изпълнението на своите задължения, когато бъде поканен да направи това. Съветът може да покани изпълнителния директор да докладва за изпълнението на своите задължения.

4. Изпълнителният директор е законният представител на Агенцията. Той/тя взема решения, приема препоръки, становища и други официални актове на Агенцията.

5. Изпълнителният директор отговаря за административното управление на Агенцията и за изпълнението на задачите, които са ѝ възложени съгласно настоящия регламент. По-конкретно, изпълнителният директор отговаря за:

а) текущото административно ръководство на Агенцията;

б) изпълнението на решенията, приети от управителния съвет;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- в) изготвянето на годишната работна програма и стратегическата многогодишна работна програма и представянето им на управителния съвет след консултация с Комисията;
- г) изпълнението на годишната работна програма и стратегическата многогодишна работна програма и доколкото е възможно, изпълнението на исканията за съдействие от страна на Комисията във връзка със задачите на Агенцията съгласно настоящия регламент;
- д) докладите пред управителния съвет за изпълнението на стратегическата многогодишна работна програма;
- е) предприемането на необходимите стъпки и по-специално приемането на вътрешни административни инструкции и издаването на заповеди, за да гарантира, че Агенцията функционира в съответствие с настоящия регламент;
- ж) създаването на ефективна система за наблюдение, която да сравнява резултатите на Агенцията с нейните оперативни цели и създаването на постоянна система за оценка, съответстваща на признатите професионални стандарти;
- з) ежегодното изготвяне на проект за общ доклад на базата на системите за наблюдение и оценка, посочени в буква ж), и предаването му на управителния съвет;
- и) подготовката на проекта на разчет на приходите и разходите на Агенцията съгласно член 58 и изпълнението на бюджета в съответствие с член 59;
- й) подготовката на годишния доклад за дейността на Агенцията и представянето му на управителния съвет за оценка;
- к) подготовката на план за действие вследствие на заключенията от ретроспективни оценки и докладването за напредъка на всеки две години пред Комисията;
- л) защитата на финансовите интереси на Съюза чрез прилагане на превантивни мерки против измама, корупция и други незаконни дейности, чрез ефективни проверки, и възстановяването на неоснователно платени суми при установени нередности и, когато е уместно, налагане на ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции;
- м) изготвянето на стратегия на Агенцията за борба с измамите и представянето ѝ на управителния съвет за одобрение;
- н) изготвянето на проекта за финансов регламент на Агенцията, който се приема от управителния съвет по силата на член 60, и на правилата за прилагането му.

Член 51

Създаване и състав на апелативните съвети

1. Агенцията създава един или повече **независими** апелативни съвети. [Изм. 122]
2. Апелативният съвет се състои от председател и двама други членове. Те имат заместници, които ги представляват в тяхно отсъствие.
3. Управителният съвет назначава председателя, другите членове и техните заместници измежду посочените в списъка на квалифицираните кандидати, приет от Комисията.
4. Когато апелативният съвет счете, че характерът на жалбата го изисква, той може да поиска от управителния съвет да назначи двама допълнителни членове и техни заместници измежду избраните в списъка, посочен в параграф 3.
5. По предложение на Агенцията Комисията установява процедурния правилник на апелативния съвет, след като се е консултирала с управителния съвет и в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 75.

5а. Необходимата квалификация за всеки от членовете на апелативния съвет, правомощията на всеки един от неговите членове на етапа на изготвяне на решения и условията за гласуване се определят от Комисията с помощта на комитета, посочен в член 48, параграф 3 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост]. [Изм. 123]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 52

Членове на апелативния съвет

1. Мандатът на членовете на апелативния съвет и заместниците им е ~~четири~~ **пет** години и може да бъде ~~понижаван~~ **подновен еднократно**. [Изм. 124]
2. Членовете на апелативните съвети са независими **от всички заинтересовани страни по обжалването**. Те и не могат да изпълняват никакви други задължения в рамките на Агенцията **или на Колежията**. При вземане на решение **или даване на становище** те не са обвързани с никакви инструкции. [Изм. 125]
3. Членовете на апелативните съвети не могат да бъдат отстранявани от длъжност, нито от списъка на квалифицираните кандидати по време на мандата им, освен ако има сериозно основание за такова отстраняване и Комисията, след получаване на становището на управителния съвет, вземе решение за такова действие.

Член 53

Отвод и самоотвод

1. Членовете на апелативния съвет не ~~могат да~~ вземат участие в никакви производства по обжалване, ако имат какъвто и да е личен интерес в производството, ако преди това са участвали като представители на една от страните в производството или ако са участвали във вземането на обжалваното решение, **включително в случай на обжалване съгласно член 54, параграф 1, даване на становище съгласно член 54, параграф 4 и по отношение на същото разрешение или същия сертификат**. [Изм. 126]
 2. Всеки член на апелативния съвет, който счита, че не следва да взема участие в някое производство по обжалване поради една от изброените в параграф 1 причини или по каквато и да било друга причина, уведомява ~~за това~~ апелативния съвет; ~~който взема съответното за своето~~ решение за ~~отвод~~ **неучастие**. [Изм. 127]
- 3а. *Една от страните може да поиска отвод на член на апелативния съвет чрез писмено искане до председателя на управителния съвет. Искането за отвод се обосновава с едно от основанията, посочени в параграф 1, или с риск от пристрастност. Искането се придружава от съответните обосноваващи го документи. За да бъде допустимо, искането се внася пред апелативния съвет преди началото на производството или, когато информацията, обосноваваща искането за отвод, е станала известна след започването на производството — до пет дни след узнаването на тази информация от страна на лицето, подаващо искането.*

Искането се предава на съответния член на апелативния съвет. Той оповестява дали приема искането за отвод в рамките на пет дни, след като е бил уведомен за него. Ако членът на апелативния съвет не приеме искането, председателят на управителния съвет взема решение в рамките на седем работни дни след отговора на съответния член или, ако той не е дал отговор, след изтичането на определения срок за предоставяне на отговор. [Изм. 128]

3б. *Апелативният съвет предоставя своето становище или решение без участието на съответния член, който е решил да не участва в производството по обжалване или на когото е направен отвод в съответствие с параграфи 2 и 3. С цел да се вземе решение или да се предостави становище, съответният член бива заменен в апелативния съвет от своя заместник.*

Ако по някаква причина заместникът не може да участва, председателят на управителния съвет назначава временен член в апелативния съвет от списъка, посочен в член 51, параграф 3, за да го замести в този случай. [Изм. 129]

Член 54

Решения, подлежащи на обжалване

1. Жалба пред апелативния съвет може да се подаде срещу решения, взети от Агенцията съгласно членове 12, 16, 17 и 18, **при препоръки, издадени съгласно членове 21 и 22 или при липсата на отговор от Агенцията в рамките на определените срокове**. [Изм. 130]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Жалба, подадена по реда на параграф 1, няма суспензивно действие. Агенцията обаче може да спре изпълнението на обжалваното решение, ако прецени, че обстоятелствата го позволяват **и при условие, че спирането на изпълнението на решението не засяга безопасността на железопътния транспорт.** [Изм. 131]

Член 55

Лица с право на обжалване, срокове и форма на жалбата

1. Всяко физическо или юридическо лице може да обжалва решение, което е адресирано до него от Агенцията съгласно членове 12, 16, 17 и 18, **както и липсата на решение в рамките на определените срокове. Тези права на обжалване се прилагат и за организациите, представляващи лицата, посочени в член 34, параграф 2, надлежно упълномощени в съответствие с техните учредителни правила.**

2. Жалбата, заедно с изложението на основанията за нея, се подава писмено в Агенцията в срок от два месеца от уведомяването на засегнатото лице за мярката или, ако лицето не е уведомено, в срок от два месеца от деня, в който то е узнало за нея.

2а. Жалбите при липса на решение се подават до Агенцията в писмен вид в рамките на два месеца след изтичането на срока, определен в съответния член. [Изм. 132]

Член 56

Разглеждане и произнасяне по жалби

1. ~~Когато разглежда~~ **В рамките на три месеца след внасянето на жалбата, апелативният съвет действа бързо решава дали да я уважи или отхвърли. Той изисква всякаква допълнителна необходима информация в рамките на един месец след внасянето на жалбата. Свързаната с въпроса информация се предоставя в рамките на разумен срок, определен от апелативния съвет, който не надхвърля един месец.** Той приканва толкова често, колкото е необходимо, страните в производството по обжалване да представят в определен срок, **който не надхвърля един месец**, забележки по издадените от него уведомления или по съобщения на други страни в производството по обжалване. Страните в производството по обжалване имат право на устни изказвания. [Изм. 133]

2. Апелативният съвет може да упражни съответните правомощия, които са от компетентността на Агенцията, или да отнесе делото до компетентния орган на Агенцията. Последният е обвързан от решението на апелативния съвет.

Член 57

Обжалване пред Съда на Европейския съюз

1. Искове за отмяна на решения на Агенцията, взети съгласно членове 12, 16, 17 и 18, могат да се предявяват пред Съда на Европейския съюз само след като всички процедури за обжалване в рамките на Агенцията са били изчерпани.

2. Агенцията взема всички необходими мерки, за да се съобрази с решението на Съда на Европейския съюз.

ГЛАВА 10

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 58

Бюджет

1. За всяка финансова година, съответстваща на календарната година, се изготвя разчет за всички приходи и разходи на Агенцията и се включва в бюджета на Агенцията. Приходите са равни на разходите.

2. Приходите на Агенцията се състоят **по-специално** от: [Изм. 134]

а) вноска на Съюза,

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- б) евентуални вноски от трети държави, участващи в работата на Агенцията, както е предвидено в член 68,
- в) таксите, плащани от заявителите и притежателите на сертификати и разрешения, издадени от Агенцията в съответствие с членове 12, 16, 17 и 18. **Посоченият в член 37 делегиран акт определя такси на различни равнища съобразно областите на употреба на сертификатите и разрешенията и вида и обхвата на железопътните дейности; [Изм. 135]**
- г) такси за публикации, обучение и всякакви други услуги, предоставяни от Агенцията;
- д) евентуални доброволни вноски от държави членки, трети държави или други организации, при условие че тези вноски не компрометират независимостта и безпристрастността на Агенцията.

2а. Всяка задача или задължение в допълнение към задачите, които произтичат от законодателството на Съюза и не водят до колпенсация, съгласно предвиденото в член 58, параграф 2, букви б), в), г) и д), се подлага на оценка и се колпенсират от бюджета на Съюза. [Изм. 136]

3. Разходите на Агенцията включват разходи за персонала, административни, инфраструктурни и оперативни разходи.
4. Приходите са равни на разходите.
5. Въз основа на проект, изготвен от изпълнителния директор на принципа на бюджетирането на основата на дейности, управителният съвет ежегодно съставя разчет на приходите и разходите на Агенцията за следващата финансова година. Този разчет, който включва проект на щатно разписание, се представя от управителният съвет на Комисията най-късно до 31 януари.
6. Разчетът се препраща от Комисията на Европейския парламент и на Съвета (наричани по-нататък „бюджетен орган“) заедно с предварителния общ проектобюджет на Европейския съюз.
7. Въз основа на разчета Комисията вписва в предварителния общ проектобюджет на Европейския съюз бюджетните предвиждания, които тя смята за необходими за изпълнение на щатното разписание и сумата на субсидията, която трябва да се отдели от общия бюджет, който тя представя пред бюджетния орган в съответствие с член 314 от Договора, заедно с описание и обосновка за всяка разлика между разчета и сумата на субсидията, с която се задължава общият бюджет.
8. Бюджетният орган разрешава отпускане на бюджетни кредити за субсидията на Агенцията. Бюджетният орган приема щатното разписание на Агенцията.
9. Бюджетът се приема от управителния съвет с мнозинство от две трети от членовете му с право на глас. Бюджетът на Агенцията се утвърждава след окончателното приемане на общия бюджет на Европейския съюз. Ако е необходимо, той се коригира съответно.
10. Управителният съвет уведомява бюджетния орган незабавно за своето намерение да осъществи какъвто и да било проект, който може да има значителни последици за финансирането на бюджета, и по-специално проекти, свързани с недвижима собственост, като например наемането или закупуването на сгради. Той информира Комисията за това. Когато представител на бюджетния орган е обявил намерението си да представи становище по проекта, той изпраща своето становище на управителния съвет в срок от шест седмици от датата на уведомлението за проекта.

Член 59

Изпълнение и контрол на бюджета

1. Изпълнителният директор изпълнява бюджета на Агенцията.
2. Най-късно до 1 март след приключване на финансовата година счетоводителят на Агенцията представя междинните отчети и доклада за бюджетното и финансовото управление за финансовата година на счетоводителя на Комисията. Счетоводителят на Комисията консолидира междинните финансови отчети на институциите и децентрализираните органи в съответствие с член 147 от Регламент (ЕО, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ (Общият финансов регламент).

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. До 31 март след приключване на финансовата година счетоводителят на Комисията изпраща на Сметната палата междинните отчети на Агенцията и доклада за бюджетното и финансовото управление за финансовата година. Докладът за бюджетното и финансовото управление за финансовата година се изпраща и до Европейския парламент и Съвета.

Сметната палата проучва тези отчети в съответствие с член 287 от Договора. Тя публикува всяка година доклад за дейностите на Агенцията.

4. ~~След получаване на~~ **Като се използват, по целесъобразност**, забележките на Сметната палата по междинния отчет на Агенцията по член 148 от Общия финансов регламент, изпълнителният директор изготвя окончателния финансов отчет на Агенцията на своя отговорност и **заедно с декларацията за достоверност** го представя на управителния съвет за **становище одобрение**. [Изм. 137]

5. Управителният съвет дава становище по окончателните отчети на Агенцията.

6. До 1 юли след всяка финансова година изпълнителният директор изпраща окончателните отчети заедно със становището на управителния съвет на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата.

7. Окончателните отчети се публикуват.

8. До 30 септември след всяка финансова година изпълнителният директор изпраща на Сметната палата отговор на нейните забележки. Той изпраща този отговор и на управителния съвет.

9. По искане на Европейския парламент изпълнителният директор му представя цялата информация, необходима за безпроблемното протичане на процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за съответната финансова година, в съответствие с член 165, параграф 3 от Общия финансов регламент.

10. Европейският парламент, по препоръка от Съвета, действащ чрез квалифицирано мнозинство, до 30 април на година N + 2 освобождава от отговорност изпълнителния директор по отношение на изпълнението на бюджета за година N.

Член 60

Финансов регламент

След консултация с Комисията управителният съвет приема финансовите правила, приложими към Агенцията. Те не могат да се отклоняват от Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 на Комисията⁽¹⁾, освен ако такова отклонение е специално необходимо за дейността на Агенцията и Комисията е дала своето предварително съгласие.

ГЛАВА 11

ПЕРСОНАЛ

Член 61

Общи разпоредби

1. Правилникът за длъжностните лица на Европейския съюз и Условието за работа на другите служители на Съюза, както и правилата, приети чрез споразумение между институциите на Европейския съюз за прилагането на Правилника за длъжностните лица, се прилагат по отношение на персонала на Агенцията.

2. В интерес на работата Агенцията назначава:

а) служители, които отговарят на изискванията за назначаване на безсрочен договор, и

б) служители, които не отговарят на изискванията за назначаване на безсрочен договор.

За прилагането на настоящия параграф се приемат подходящи правила съгласно процедурата, предвидена в член 110 от Правилника за длъжностните лица.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 на Комисията от 23 декември 2002 г. за рамковия финансов регламент за органите, посочени в член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета за финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, 31.12.2002 г., стр. 72).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Агенцията предприема подходящи административни мерки, **наред с другото чрез обучение и стратегии за превенция**, за организиране на службите си, за да избегне ~~всякакви~~ конфликти на интереси, **включително свързани с въпроси, във връзка с периода след прекратяване на трудовото правоотношение, например „въртяща се врата“ и „вътрешна информация“**. [Изм. 138]

3а. Агенцията и нейните служители изпълняват задачите, определени в настоящия регламент, с **най-висока степен на почитено професионално поведение и необходимата техническа компетентност в конкретната област**. Те не са подлагани на **никакъв натиск и стимули**, особено финансови стимули, които биха могли да повлияят на решението и/или на резултатите от тяхната работа, особено от страна на лица или групи лица, които са заинтересовани от резултатите от тяхната работа. Агенцията разполага с достатъчен брой служители, за да се гарантира правилното изпълнение на задачите, определени в настоящия регламент.

3б. Служителите имат:

- a) **солидно техническо и професионално образование, което обхваща всички дейности на Агенцията;**
- б) **задоволителни познания относно изискванията за оценките, които Агенцията извършва, и съответната компетентност за извършване на тези оценки;**
- в) **адекватни познания и разбиране на изискванията, необходими за формулирането на решения на Агенцията;**
- г) **способност за преразглеждане на становищата и решенията, взети от националните органи по безопасността, както и на националните разпоредби.** [Изм. 139]

Член 62

Изпълнителен директор

1. Изпълнителният директор се назначава като срочно нает служител на Агенцията съгласно член 2, буква а) от Условиата за работа на другите служители на Съюза.
2. Изпълнителният директор се назначава от управителния съвет от списък с кандидати, предложен от Комисията след открита и прозрачна процедура за подбор.

За целите на сключване на договора с изпълнителния директор, Агенцията се представлява от председателя на управителния съвет.

Преди назначаването избраният от управителния съвет кандидат може да бъде поканен да направи изявление пред компетентния комитет на Европейския парламент и да отговори на въпроси, поставени от неговите членове.

3. Мандатът на изпълнителния директор е пет години. До края на този срок Комисията прави оценка, която взема предвид оценката на резултатите от работата на изпълнителния директор на Агенцията и бъдещите задачи и предизвикателства пред Агенцията.

4. Управителният съвет, действайки по предложение на Комисията и като взема предвид оценката, посочена в параграф 3, може еднократно да удължи мандата на изпълнителния директор за не повече от пет години.

5. Управителният съвет уведомява Европейския парламент за намерението си да удължи мандата на изпълнителния директор. В рамките на предхождащия удължаването месец изпълнителният директор може да бъде поканен да направи изявление пред компетентния комитет на Европейския парламент и да отговори на въпроси, поставени от неговите членове.

6. Изпълнителен директор, чийто мандат е бил удължен, не може да участва в друга процедура за подбор за същата длъжност в края на целия срок.

7. Изпълнителният директор може да бъде отстранен от поста си единствено с решение на управителния съвет по предложение на Комисията.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 63

Командировани национални експерти и други служители

Агенцията ~~може~~ също така ~~да~~ използва услугите на командировани национални експерти **и по-специално на персонал от националните органи по безопасността** или друг персонал, който не е нает от нея, съгласно Правилника за длъжностните лица и Условията за наемане на други служители. **Агенцията приема и прилага политика за оценка и управление на потенциални конфликти на интереси на командированите национални експерти, включваща забрана те да посещават срещи на работните групи, когато тяхната независимост и безпристрастност биха могли да бъдат застрашени.** [Изм. 140]

Управителният съвет приема решение за определяне на правила за командироването на национални експерти в Агенцията.

ГЛАВА 12

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 64

Привилегии и имунитет

За Агенцията и нейния персонал се прилага Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, **без да се засягат съдебните и/или извънсъдебните процедури, свързани с компетенциите на Агенцията.** [Изм. 141]

Член 65

Споразумение за седалището и условия за функциониране

1. Необходимите разпоредби за настаняването на Агенцията в приемащата държава членка и за сградния фонд, който трябва да бъде предоставен от тази държава, както и конкретните правила, приложими в приемащата държава членка по отношение на изпълнителния директор, членовете на управителния съвет, персонала на Агенцията и членовете на семействата им, се определят в споразумение за седалището, сключено между Агенцията и приемащата държава членка след одобрение от управителния съвет и не по-късно от 2015 г.
2. Приемащата държава членка осигурява възможно най-добрите условия за доброто функциониране на Агенцията, в това число многоезиково училищно обучение с европейска насоченост и подходящи транспортни връзки.

Член 66

Отговорност

-1. Агенцията носи пълна отговорност, включително като приема договорна и извъндоговорна отговорност, за разрешенията и сертификатите, които издава. [Изм. 142]

1. Договорната отговорност на Агенцията се регулира от правото, приложимо към съответния договор.
2. Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася с решение по всяка арбитражна клауза, съдържаща се в сключен от Агенцията договор.
3. При извъндоговорна отговорност Агенцията, в съответствие с общите за законодателствата на държавите членки принципи, компенсира всякакви вреди, нанесени от нейни отдели или от нейния персонал в процеса на изпълнение на задълженията им.
4. Съдът на Европейския съюз е компетентен по споровете, свързани с обезщетение за вредите, посочени в параграф 3.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 67

Езиков режим

-1. Без да се засягат договореностите между Агенцията и заявителя по отношение на изискванията за превод, документите, които заявителите и притежателите на сертификати и разрешения предоставят на Агенцията и на националните органи за безопасност в съответствие с членове 12, 16, 17 и 18, с цел уведомяване за тези сертификати и разрешения, се представят преведени на всички официални езици на Съюза в държавите, в които подвижният състав се използва и железопътното предприятие осъществява дейност. Всеки превод е автентичният текст за съответната държава, включително за процедурите по член 56. Разрешението и сертификатът се издават на всички официални езици на Съюза в тези държави. [Изм. 143]

1. По отношение на Агенцията се прилагат разпоредбите, предвидени в Регламент № 1 от 15 април 1958 г. за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност ⁽¹⁾, **в случаите, когато не се прилага член 67, параграф - 1. [Изм. 144]**

2. Преводните услуги, необходими за функционирането на Агенцията, се предоставят от Центъра за преводи към органите на Европейския съюз.

Член 68

Участие на трети държави в работата на Агенцията

1. Без да се засяга член 40, Агенцията е отворена за участие на трети държави, ~~но специално на държавите, попадащи в обхвата на европейската политика за съседство и политиката за разширяване, както и на държавите от ЕАСТ, които са сключили споразумения със Съюза, съгласно които съответните държави са приели и прилагат законодателството~~ **правото** на Съюза или еквивалентни нему национални мерки в областта, обхваната от настоящия регламент. **Настоящият параграф се прилага, по-конкретно, спрямо държави, попадащи в обхвата на европейската политика за съседство, политиката на Съюза за разширяване, както и държавите от ЕАСТ. [Изм. 145]**

2. Съгласно съответните разпоредби на споразуменията, посочени в параграф 1, между Агенцията и трети държави се постигат договорености за определяне на подробни правила за участието на тези държави в работата на Агенцията, по-специално естеството и степента на подобно участие. Тези договорености включват разпоредби относно финансовите вноски и персонала. Те могат да предвидят представителство без право на глас в управителния съвет.

Агенцията подписва договореностите след съгласието на Комисията и консултация с управителния съвет.

Член 68а

Конфликт на интереси

1. **Изпълнителният директор, както и длъжностните лица, временно командировани от държавите членки и от Комисията, представят декларация за задължения и декларация за интереси, в която се заявява отсъствието на каквито и да било преки или косвени интереси, които биха могли да се считат за накърняващи тяхната независимост. Декларациите се представят в писмена форма при встъпване в длъжност, а в случай че настъпят промени в личното им положение, се представя нова декларация. Членовете на административния съвет, изпълнителния съвет и апелативния съвет също предоставят на обществеността достъп до тези декларации и до своите автобиографии. Агенцията публикува на своя уебсайт списък на членовете на органите, посочени в член 42, както и на външните и вътрешните експерти.**

2. **Административният съвет прилага политика за управление и предотвратяване на конфликти на интереси, която включва най-малко:**

- a) **принципи на управление и проверка на декларациите за интереси, включително правила за публичното им оповестяване, като се взема предвид член 77;**
- b) **изисквания за задължително обучение на служителите на Агенцията и командированите национални експерти относно конфликта на интереси;**

⁽¹⁾ ОВ X 17, 6.10.1958 г., стр. 385.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- в) *правила за подаръци и покани;*
- г) *подробни правила за несъвместимост на служителите и членовете на Агенцията след приключване на трудовите и/взаимоотношения с Агенцията;*
- д) *правила за прозрачност на решенията на Агенцията, включително протоколите от заседанията на съветите на Агенцията, които са достъпни за обществеността, като се има предвид чувствителната, класифицираната и търговската информация; както и*
- е) *санкции и механизми за запазване на автономността и независимостта на Агенцията.*

Агенцията има предвид необходимостта от поддържане на баланс между рисковете и ползите, по-специално по отношение на целта за получаване на най-добри технически съвети и експертни знания, и управлението на конфликти на интереси. Изпълнителният директор включва информацията във връзка с прилагането на тази политика, когато докладва на Европейския парламент и на Съвета в съответствие с настоящия регламент. [Изм. 146]

Член 69

Сътрудничество с национални органи ~~и организации~~ [Изм. 147]

1. Агенцията може да сключва споразумения със съответните национални органи, по-специално с националните органи по безопасността и други компетентни органи, във връзка с прилагането на членове 12, 16, 17 и 18. **Тези споразумения могат да включват един или повече национални органи по безопасността.** [Изм. 148]
2. Споразуменията може да включват ~~превъзлагането на някои~~ **делегирането на задачи и отговорности** на Агенцията на националните органи, като например проверка и подготовка на досиетата, удостоверяване на техническата съвместимост, извършване на посещения и изготвяне на технически проучвания. [Изм. 149]
- 2а. **От своя страна, национален орган по безопасността може да възложи на Агенцията задачи, различни от възложените ѝ в съответствие с член 20 от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост] и член 16, параграф 2 от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт].** [Изм. 150]
3. Агенцията гарантира, че споразуменията включват най-малко конкретно описание на задачите и условията за очакваните резултати, срокове за предоставянето им, както и размер и график на плащанията.
4. Споразуменията, описани в параграфи 1, 2 и 3, **ясно посочват равнището на отговорност на Агенцията и националните органи по безопасността в зависимост от задачите, изпълнявани от всяка договаряща се страна, както се посочва в споразуменията. Това не засягат цялостната отговорност на Агенцията за изпълнението на задачите ѝ, както е предвидено в членове 12, 16, 17 и 18.** [Изм. 151]

Член 70

Прозрачност

Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ се прилага по отношение на документите, държани от Агенцията.

Управителният съвет приема практически мерки за прилагането на Регламент (ЕО) № 1049/2001 до [...].

За решенията, взети от Агенцията съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да се завеждат жалби пред омбудсмана или икове пред Съда на Европейския съюз съгласно съответно членове 228 и 263 от Договора.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Обработването на данни от личен характер от Агенцията е предмет на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

Член 71

Правила за сигурност за защита на класифицираната информация

Агенцията прилага принципите за сигурност, съдържащи се в правилата за сигурност на Комисията за защита на класифицираната информация на ЕС (КИЕС) и неклассифицираната информация от чувствително естество, както е посочено в приложението към Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията ⁽²⁾. Тези принципи обхващат, *inter alia*, разпоредбите за обмена, обработката и съхранението на такава информация.

Член 72

Борба с измамите **и контрол на работата** [Изм. 152]

1. С цел да се улесни борбата с измамите, корупцията и други незаконни дейности, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 1073/1999, в срок от шест месеца от датата на влизане в сила на настоящия регламент, Агенцията се присъединява към Междунституционалното споразумение от 25 май 1999 г. относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и приема подходящи разпоредби, приложими към всички служители на Агенцията, като се използва образецът, съдържащ се в приложението към това споразумение.

2. Сметната палата на Европейския съюз има правомощия за извършване на одити по документи и на място на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства от Съюза чрез Агенцията.

2а. Европейската сметна палата контролира работата и взетането на решения от страна на Агенцията посредством одити и инспекции. [Изм. 153]

3. Европейската служба за борба с измамите (OLAF) може да извършва разследвания, включително проверки и инспекции на място, в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕО) № 1073/1999 и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета ⁽³⁾ с цел да се установи дали е налице измама, корупция или друга незаконна дейност, накърняваща финансовите интереси на Съюза, във връзка с решение за отпускане на безвъзмездни средства или договор, финансирани от Агенцията.

4. Без да се засягат параграфи 1, 2 и 3, споразуменията за сътрудничество с трети държави и международни организации, договорите, споразуменията и решенията за отпускане на безвъзмездни средства, произтичащи от прилагането на настоящия регламент, съдържат разпоредби, с които Сметната палата и OLAF изрично се упълномощават да провеждат такива одити и разследвания съгласно съответните техни компетенции.

ГЛАВА 13

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 73

Делегирани актове във връзка с членове 12, 16, 17, **и 18 и 41** [Изм. 154]

1. Комисията е оправомощена да приема делегирани актове съгласно член 74 относно таксите, събирани при прилагане на членове 12, 16, 17 и 18.

2. В актовете, посочени в параграф 1, се определят по-специално услугите, за които се дължат такси съгласно членове 12, 16, 17 и 18, размера на таксите и начина, по който се плащат.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽²⁾ Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията от 29 ноември 2001 г. за изменение на нейния процедурен правилник (ОВ L 317, 3.12.2001 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕВРАТОМ, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Такси се събират за:

- а) издаването и подновяването на разрешения за въвеждане в експлоатация на подсистеми за контрол, управление и сигнализация по железопътната линия, разрешения за пускане на пазара на возила и типове возила, включително евентуално посочване на съвместимостта с мрежите или отделни линии;
- б) издаване и подновяване на сертификати за безопасност;
- в) предоставяне на услуги; те отразяват реалната себестойност на всяка отделна услуга;
- г) обработване на жалби.

Всички такси се изразяват и събират в евро.

4. Размерът на таксите, **свързани с Агенцията**, се определя така, че да гарантира, че приходът от тях е достатъчен да покрие пълната себестойност на предоставяната услуга. Всички разходи на Агенцията, свързани със служители, ангажирани с посочените в параграф 3 дейности, включително свързаните с тях пропорционални пенсионни вноски от работодателя, също се включват в тази себестойност. Ако при предоставянето на услугите, за които се събират такси, редовно възниква значителен дисбаланс, преразглеждането на размера на таксите става задължително. [Изм. 155]

4а. На Комисията също така се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 74 във връзка със стандартизирането на резервни части за железопътния транспорт за прилагането на член 41. [Изм. 156]

Член 74

Делегиране на правомощия

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. ~~Делегираните правомощия~~ **Правомощието за приемане на делегирани актове**, посочени в член 73, се ~~предоставят~~ **предоставя** на Комисията за ~~неопределен срок~~ **срок от пет години**, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент. **Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. При условие че докладът е получен, делегирането на правомощия се продължава тълчливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.** [Изм. 157]

3. Делегираните правомощия, посочени в член 73, може да бъдат оттеглени по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. Решението за оттегляне прекратява делегираните правомощия, посочени в него. То влиза в сила в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна, определена в него дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. След като приеме делегиран акт, Комисията незабавно уведомява едновременно Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 73, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от [два месеца] след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с [два месеца] по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 75

Процедура на комитета

Комисията се подпомага от комитета, създаден съгласно член 21 от Директива 96/48/ЕО на Съвета ⁽¹⁾. Той е комитет по смисъла на Регламент (ЕО) № 182/2011.

При позоваване на настоящия член се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 182/2011.

Член 76

Оценка и преразглеждане

1. Не по-късно от пет години след влизане в сила на настоящия регламент и на всеки пет години след това Комисията възлага извършването на оценка, по-специално на въздействието, ефективността и ефикасността на Агенцията и на нейните работни практики. **В тази оценка се вземат предвид становищата на представителите на железопътния сектор, социалните партньори и асоциациите на потребителите.** Оценка разглежда по-специално евентуална нужда от промяна на правомощията на Агенцията и финансовите последици от такава промяна. [Изм. 158]

2. Комисията изпраща доклада за оценката заедно със заключенията си по доклада до Европейския парламент, Съвета и управителния съвет. Резултатите от оценката се оповестяват публично.

3. По повод на всяка втора оценка се прави и оценка на резултатите, постигнати от Агенцията, като се вземат предвид нейните цели, правомощия и задачи.

Член 77

Преходни разпоредби

1. Агенцията е правоприменник на Европейската железопътна агенция, учредена с Регламент (ЕО) № 881/2004, по отношение на цялата собственост, споразумения, правни задължения, трудови договори, финансови ангажменти и задължения.

2. Чрез дерогация от член 43 членовете на административния съвет, назначени по силата на Регламент (ЕО) № 881/2004 преди датата на влизане в сила на настоящия регламент, продължават да изпълняват задълженията си до изтичане на мандата им като членове на управителния съвет.

Чрез дерогация от член 49 изпълнителният директор, който е назначен по силата на Регламент (ЕО) № 881/2004, продължава да изпълнява задълженията си до изтичане на мандата му.

3. Чрез дерогация от член 61 всички трудови договори, които са в сила към датата на влизане в сила на настоящия регламент, продължават да се спазват до изтичането им.

3а. Агенцията изпълнява своите задачи по издаване на сертификати и разрешения съгласно членове 12, 16, 17 и 18 в срок от една година след влизането в сила на настоящия регламент. До тази дата държавите членки ще продължат да прилагат своите национални законодателства. [Изм. 159]

3б. След ежегодния срок, посочен в член 77, параграф 3а, заявителите могат да подават заявления или до Агенцията или до националния орган по безопасността в продължение на допълнителен срок от три години. По време на този срок националните органи по безопасността могат да продължат да издават сертификати и разрешения чрез дерогация от членове 12, 16, 17 и 18, в съответствие с Директива 2008/57/ЕО и Директива 2004/49/ЕО. [Изм. 160]

3в. В случаите, посочени в член 10, параграф 2а от Директива ... [Директива относно безопасността на железопътния транспорт] и член 20, параграф 9а от Директива ... [Директива относно оперативната съвместимост] националните органи по безопасността могат да продължат да издават сертификати и разрешения след срока, посочен в параграф 3б от настоящия член, в съответствие с условията, определени в тези членове. [Изм. 161]

Член 78

Отмяна

Регламент (ЕО) № 881/2004 се отменя.

⁽¹⁾ Директива 96/48/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно оперативната съвместимост на трансевропейската железопътна система за високоскоростни влакове (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 6).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 79

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в ...

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0152

Нормализиране на счетоводните сметки на железопътните предприятия *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1192/69 на Съвета относно общите правила за нормализиране на счетоводните сметки на железопътните предприятия (COM(2013)0026 — C7-0026/2013 — 2013/0013(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/57)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2013)0026),
 - като взе предвид член 294, параграф 2, и членове 91 и 109 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0026/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 11 юни 2013 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид становището на Комитета на регионите от 8 октомври 2013 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по транспорт и туризъм (A7-0472/2013),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2013)0013

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1192/69 на Съвета относно общите правила за нормализиране на счетоводните сметки на железопътните предприятия

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз и по-специално членове 91 и 109 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,
като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,
като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,
в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,
като имат предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕИО) № 1192/69 на Съвета ⁽⁴⁾ се предоставя възможност на държавите членки да обезщетяват 36 изброени в него железопътни предприятия за изплащането на задължения, които предприятията, предлагащи други видове транспортни услуги, не трябва да извършват. При правилното прилагане на правилата за нормализиране държавите членки са освободени от задължението за уведомяване за държавни помощи.
- (2) Приети бяха редица законодателни мерки на равнището на ЕС, които отвориха пазарите на железопътния превоз на товари и на международния железопътен превоз на пътници за конкуренция и установиха — с Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ — някои основни принципи, например че железопътните предприятия следва да се управляват в съответствие с принципите за управление на търговски дружества, че структурите, които отговарят за разпределянето на капацитета и събирането на такси за железопътната инфраструктура, следва да са различни от тези, които извършват железопътни услуги, и че следва да се води разделно счетоводство, че за всички железопътни предприятия, лицензирани по критериите на ЕС, следва да има справедливи и недискриминационни условия за достъп до железопътната инфраструктура, както и че управителите на инфраструктура могат да получават финансова подкрепа от държавата. **Срокът за транспониране на Директива 2012/34/ЕС в националното законодателство е 16 юни 2015 г. [Изм. 1]**
- (3) Регламент (ЕИО) № 1192/69 не е в съответствие и е несъвместим с валидни понастоящем законодателни мерки. Поспециално в контекста на либерализиран пазар, на който железопътни предприятия са в пряка конкуренция изброените в регламента железопътни предприятия, такава дискриминация между двете групи различни предприятия вече не е уместна.
- (4) Поради тази причина е целесъобразно да се отмени Регламент (ЕИО) № 1192/69, за да се отстранят несъответствия в правния ред на ЕС, което ще допринесе за опростяване, като се премахне законодателен акт, който вече не е актуален,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕИО) № 1192/69 се отменя.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила ~~в деня~~ **две години** след ~~деня на~~ публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз. **[Изм. 2]**

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в .

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕИО) № 1192/69 на Съвета от 26 юни 1969 г. относно общите правила за нормализиране на счетоводните сметки на железопътните предприятия (ОВ L 156, 28.6.1969 г., стр. 8).

⁽⁵⁾ **Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0153

Докладване на събития в гражданското въздухоплаване *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за докладване на събития в гражданското въздухоплаване, за изменение на Регламент (ЕС) № 996/2010 и за отмяна на Директива 2003/42/ЕО, Регламент (ЕО) № 1321/2007 на Комисията и Регламент (ЕО) № 1330/2007 на Комисията (СОМ(2012)0776 — С7-0418/2012 — 2012/0361(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/58)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (СОМ(2012)0776),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 100, параграф 2 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (С7-0418/2012),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 17 април 2013 г.⁽¹⁾,
 - след консултация с Комитета на регионите,
 - като взе предвид поетия с писмо от 2 декември 2013 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по транспорт и туризъм (А7-0317/2013),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2012)0361

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед на приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за докладване, анализ и последващи действия във връзка със събития в гражданското въздухоплаване, за изменение на Регламент (ЕС) № 996/2010 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2003/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламенти (ЕО) № 1321/2007 и № 1330/2007 на Комисията

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) № 376/2014.)

⁽¹⁾ ОВ С 198, 10.7.2013 г., стр. 73.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0154

Разгръщането на бордовата система eCall ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно изискванията за одобрение на типа по отношение на разгръщането на бордовата система eCall и за изменение на Директива 2007/46/ЕО (COM(2013)0316 — C7-0174/2013 — 2013/0165(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/59)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (COM(2013)0316),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 114 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0174/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 19 септември 2013 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и становищата на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, комисията по промишленост, изследвания и енергетика и на комисията по транспорт и туризъм (A7-0106/2014),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2013)0165

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета относно изискванията за одобрение на типа по отношение на разгръщането на бордовата система eCall въз основа на услугата на номер 112 и за изменение на Директива 2007/46/ЕО [Изм. 1]

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

⁽¹⁾ ОВ С 341, 21.11.2013 г., стр. 47.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,
като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,
като взеха предвид становището на Европейския надзорен орган по защита на данните,
като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,
като имат предвид, че:

- (1) Цялостна система на Съюза за одобрение на типа на моторните превозни средства беше установена с Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾.
- (2) Техническите изисквания за одобрение на типа на моторни превозни средства по отношение на голям брой елементи, свързани с безопасността и околната среда, са хармонизирани на равнището на Съюза, за да се осигури висока степен на пътна безопасност в рамките на Съюза.
- (2a) **Разгръщането на услугата eCall, която да е налична във всички превозни средства и всички държави — членки на ЕС, е един от висшите приоритети на Съюза в областта на безопасността на движението по пътищата от 2003 г. насам. За постигането на тази цел са предприети поредица от инициативи като част от подхода на доброволно разгръщане, но към днешна дата не е постигнат достатъчен напредък. [Изм. 2]**
- (3) С цел по-нататъшно подобряване на пътната безопасност, съобщението **на Комисията от 21 август 2009 г., озаглавено „Въвеждане на системата eCall“** ⁽⁴⁾ предлага нови мерки за ~~ускоряване на разгръщането~~ **разгръщане** на бордова услуга за спешни повиквания в Съюза. Една от предложените мерки е да се направи задължително оборудването на всички нови превозни средства с бордови системи eCall, **основаващи се на номера 112**, като се започне с превозни средства от категории M1 и N1, както са дефинирани в приложение II към Директива 2007/46/ЕО. [Изм. 3]
- (4) На 3 юли 2012 г. Европейският парламент одобри доклада относно eCall: нова услуга на номер 112 за граждани, като призова Комисията да представи предложение в рамката на Директива 2007/46/ЕО, с цел да се осигури задължителното разгръщане до 2015 г. на публичната система eCall, основаваща се на номер 112.
- (4a) **Все още е необходимо да се подобри функционирането на услугата на номер 112 в целия Европейски съюз, така че чрез нея бързо и ефективно да се оказва помощ при спешни случаи. [Изм. 4]**
- (5) Системата eCall на Съюза се очаква да намали броя на смъртните случаи в Съюза, както и тежестта на нараняванията, предизвикани от пътнотранспортни произшествия, **благодарение на ранното предупреждаване на службите за спешна помощ**. Задължителното въвеждане на системата eCall, **основаваща се на номера 112, заедно с необходимото и координирано модернизиране на инфраструктурата от електронни съобщителни прежи за подаване на повиквания от системата eCall и обществени центрове за приемане на спешни повиквания (PSAP) за приемане на повиквания от системата eCall**, би направило услугата налична за всички граждани и по този начин би допринесло за намаляване на ~~човешкото страдание и на разходите за здравеопазване~~ **броя на смъртните случаи и тежките наранявания, на разходите, свързани със здравеопазването, на претоварването на пътищата в резултат от произшествия** и други разходи. [Изм. 5]
- (5a) **Системата eCall ще представлява важна структура, включваща множество участници, чийто предмет на дейност ще бъде безопасността на човешкия живот. Поради това е от основно значение с настоящия регламент да се обхване аспектът на отговорността, за да могат ползвателите да имат пълно доверие, а системата eCall да функционира безпроблемно. [Изм. 6]**
- (6) Предоставянето на точна и надеждна информация за местоположението **при спешни ситуации** е съществен елемент на ефективната работа на бордовата система eCall, **основаваща се на номер 112**. Поради това е целесъобразно да се изисква нейната съвместимост с услугите, предоставяни от програмите за спътникова навигация, ~~включително и по-специално~~ **свързани с системите, създадени по програмите „Галилео“ и EGNOS, определени в Регламент (ЕО) № 683/2008 (ЕС)**

⁽¹⁾ ОВ С 341, 21.11.2013 г., стр. 47.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г.

⁽³⁾ Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, 9.10.2007 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ COM(2009) 434 окончателен.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

№ 1285/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за продължаване на изпълнението на европейските програми за спътникова навигация (EGNOS и „Галилео“) (1). [Изм. 7]

- (7) Задължителното оборудване на превозни средства с бордова система eCall, **основаваща се на номера 112**, следва първоначално да се прилага само за нови **типове** пътнически леки автомобили и лекотоварни превозни средства (категории M1 и N1), за които вече съществува подходящ механизъм за задействане. **Възможността за разширяване в близко бъдеще на областта на прилагане на изискването за бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, така че да включва и други категории превозни средства, например тежкотоварните автомобили, градските и туристическите автобуси, както и двуколесните моторни превозни средства и селскостопанските трактори, следва да бъде допълнително оценена от Комисията с оглед представянето на законодателно предложение, ако е целесъобразно.** [Изм. 8]
- (7а) **Оборудването на съществуващите типове превозни средства, които ще бъдат произведени след 1 октомври 2015 г., с бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, следва да се насърчава с оглед повишаване на нейното навлизане. Що се отнася до типовете превозни средства, одобрени преди 1 октомври 2015 г., те могат да бъдат модернизирани със система eCall на доброволен принцип.** [Изм. 9]
- (7б) **Обхващащата целия Съюз обществена оперативно съвместима услуга eCall, основаваща се на единния европейски номер за спешни повиквания 112 („номер 112 за спешни повиквания“), и частните услуги eCall (системи eCall, поддържани от доставчици, които се явяват трета страна), могат да съществуват съвместно, при условие че бъдат приети необходимите мерки за гарантиране на непрекъснатост при предоставянето на услугата на потребителите. С цел да се осигури непрекъснатост на обществената услуга eCall, основаваща се на номера 112, във всички държави членки през целия експлоатационен срок на превозното средство, както и да се гарантира, че обществената услуга eCall, основаваща се на номера 112, е винаги достъпна автоматично, всички превозни средства следва да бъдат оборудвани с обществената услуга eCall, основаваща се на номера 112, независимо дали купувачът на превозното средство избира частна услуга eCall или не.** [Изм. 10]
- (7в) **Потребителите следва да разполагат с реалистични общи сведения за бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, и за частната система eCall, ако превозното средство е оборудвано с такава, както и с изчерпателна и надеждна информация относно всякакви допълнителни функционални възможности или услуги, свързани с частната услуга за спешна помощ, предлаганите бордови приложения за спешни повиквания или помощ, а също и относно това каква степен на обслужване следва да се очаква при закупуването на услуги, поддържани от трети страни, и какви са свързаните с тях разходи. Основаващата се на номера 112 система eCall е обществена услуга от общ интерес и поради това следва да бъде достъпна безплатно за всички потребители.** [Изм. 11]
- (8) Задължителното оборудване на превозни средства с бордова система eCall, **основаваща се на номера 112**, следва да не нарушава правото на всички заинтересовани страни, като производители на леки автомобили и независими оператори да предлагат допълнителни услуги при извънредни ситуации и/или услуги с добавена стойност, успоредно или като се гради върху бордовата система eCall, **използвана основаваща се на номера 112.** Въпреки това тези **Всякакви** допълнителни услуги следва да бъдат проектирани така, че да не увеличават отвлечането на вниманието на водача и да не се отразяват на функционирането на бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, и на ефикасната работа на центровете за спешни повиквания. Бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, както и системата, осигуряваща частни услуги или услуги с добавена стойност, следва да бъдат проектирани така, че да не бъде възможен обмен на лични данни помежду им. Когато това е предвидено, тези услуги следва да са в съответствие с приложимото законодателство в областта на безопасността, сигурността и защитата на данните и следва винаги да бъдат незадължителни за потребителите. [Изм. 12]
- (9) С цел да се осигури свободен избор на потребителите и лоялна конкуренция, както и да се насърчат иновациите и да се даде тласък на конкурентоспособността на промишлеността на Съюза на световния пазар в областта на информационните технологии, бордовата система eCall, следва да е достъпна безплатно и без дискриминация за всички независими оператори, и да е **основаваща се на номера 112**, на основата на оперативно съвместима, **обезопасена и стандартизирана** платформа с открит достъп за евентуални бъдещи бордови приложения или услуги. Тъй като това изисква техническо и правно обезпечаване, Комисията следва незабавно да прецени, въз основа на консултации с всички участващи заинтересовани страни, в това число производителите на превозни средства и независимите оператори, всички възможности за насърчаване и гарантиране на такава платформа с открит достъп и, ако е целесъобразно, да представи законодателно предложение в този списък. Следва да бъдат предоставени допълнителни разяснения относно условията, при които третите страни, предоставящи услуги с добавена стойност, могат да имат достъп до данните, съхранявани в бордовата система, основаваща се на номера 112. Освен това

(1) ОВ L 196, 24.7.2008 г., стр. 1. Регламент (ЕО) № 1285/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за изграждане и експлоатация на европейските навигационни спътникови системи и за отмяна на Регламент (ЕО) № 876/2002 на Съвета и на Регламент (ЕО) № 683/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 1).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, следва да е достъпна за всички независими оператори безплатно и без дискриминация за целите на ремонта и поддръжката. [Изм. 13]

- (9a) **Въвеждането на всякакви допълнителни бордови приложения или услуги следва да не забавя влизането в сила и прилагането на настоящия регламент. [Изм. 14]**
- (10) За да се запази целостта на системата за одобрение на типа, само тези бордови системи eCall, **основаващи се на номера 112**, които могат да бъдат напълно изпитани, следва да бъдат приети за целите на настоящия регламент. [Изм. 25]
- (10a) **Бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, в ролята си на система за спешни случаи изисква възможно най-високото равнище на надеждност. Точността на минималния набор от данни и на гласовото предаване и качество следва да бъде гарантирана и следва да бъде разработен единен режим за изпитване, за да се гарантира продължителността на експлоатация и дълготрайността на бордовата система eCall, основаваща се на номера 112. Поради това следва да се извършват периодични технически прегледи в съответствие с Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. Подробни разпоредби за изпитването следва да бъдат включени в съответното приложение към него. [Изм. 15]**
- (11) Малките серии превозни средства са изключени от изискванията по Директива 2007/46/ЕО за защитата на пътуващите в случай на челен удар и страничен удар. Следователно, тези малки серии превозни средства следва да бъдат освободени от задължението да изпълняват изискванията за системата eCall, **определени в настоящия регламент. [Изм. 16]**
- (12) Превозните средства със специално предназначение следва да са обект на спазване на изискванията за eCall, определени в настоящия регламент, освен ако органите за одобрение на типа сметат въз основа на всеки отделен случай, че превозното средство не може да изпълни тези изисквания, поради своето специално предназначение. [Изм. 17]
- (13) В съответствие с препоръките, направени от Работната група по член 29 за защитата на данни, и съдържащи се в „Работния документ относно защитата на данни и последиците, свързани с правото на личен живот за инициативата eCall“, приет на 26 септември 2006 г., всяко обработване на лични данни посредством бордовата система eCall следва да е в съответствие с правилата за защита на лични данни, предвидени в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни и, с Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) ⁽³⁾ и с членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз се урежда обработката на лични данни, която се извършва в рамките на настоящия регламент. Поради това всякаква обработка на данни чрез бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, следва да се извършва в съответствие с посочените директиви и под надзора на компетентните органи на държавите членки, и по-специално независимите обществени органи, определени от държавите членки съгласно посочените директиви, по-специално с цел да се гарантира, че превозните средства, които са оборудвани с бордова система eCall, **основаваща се на номера 112**, при нормален работен режим, свързан с eCall за номер 112, не са проследими и не са подложени на постоянно проследяване и че минималният набор от данни, изпратени от бордовата система eCall, **основаваща се на номера 112**, включва **единствено** минималната информация, необходима за подходящото обработване на спешни повиквания **от обществените центрове за приемане на спешни повиквания, както и че след това не се съхраняват никакви лични данни. При дадено съгласие от страна на субекта на данните или при сключен договор между двете страни могат да се приложат други условия, ако в превозното средство е инсталирана друга система за спешни повиквания в допълнение към бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, но все пак тя следва да е в съответствие с посочените директиви. [Изм. 18]**
- (13a) **В настоящия регламент се отчитат препоръките, направени от Работната група по член 29 за защитата на данни, създадена по силата на Директива 95/46/ЕО, в изготвения от нея „Работен документ относно защитата на данни и последиците за неприкосновеността на личния живот в инициативата eCall“ от 26 септември 2006 г. ⁽⁴⁾. [Изм. 19 и 90]**

⁽¹⁾ Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно периодичните проверки на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета и за отмяна на Директива 2009/40/ЕО (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 51).

⁽²⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁽³⁾ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защитата на правото на неприкосновеност в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронните комуникации) (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).

⁽⁴⁾ 1609/06/EN – WP 125.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (13б) **При изпълнението на техническите изисквания производителите на превозни средства следва да интегрират техническия аспект на защитата на данните в бордовите системи и да спазват принципа на защита на личния живот още при проектирането.** [Изм. 20]
- (14) Европейските организации по стандартизация, ETSI и CEN, са разработили общи стандарти за въвеждането на общоевропейска услуга eCall, които следва да се прилагат за целите на настоящия регламент, тъй като това ще улесни технологичната еволюция на бордовата услуга eCall, ще осигури оперативната съвместимост и непрекъснатостта на услугата навсякъде в Съюза и ще намали разходите по изпълнението за Съюза като цяло.
- (15) С цел да осигури прилагането на общи технически изисквания за бордовата система eCall, **основаваща се на номера 112**, правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да бъде делегирано на Комисията по отношение на подробните правила за прилагането на съответните стандарти, за изпитването, за защитата на лични данни и правото на личен живот и за освобождаването за някои превозни средства или класове превозни средства от категории M1 и N1. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, **по-специално с Европейския надзорен орган по защита на данните, с Работната група по член 29 за защитата на данни и с организации за защита на потребителите.** При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и навременното предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета. [Изм. 21]
- (16) На производителите на превозни средства следва да се предостави достатъчно време за адаптиране към техническите изисквания на настоящия регламент **и на делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент, за да могат да провеждат необходимите проучвания и изпитвания при различни условия съгласно изискванията и по този начин да гарантират, че бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, е напълно надеждна.** [Изм. 22]
- (17) Настоящият регламент представлява нов отделен регламент в контекста на процедурата за одобрение на типа на ЕО, предвидена в Директива 2007/46/ЕО, и поради това приложения I, III, IV, VI и IX към тази директива следва да бъдат съответно изменени.
- (18) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно осъществяването на вътрешния пазар посредством въвеждането на общи технически изисквания за нови одобрени по тип превозни средства, оборудвани с бордовата система eCall, **основаваща се на номера 112**, не може да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и поради това и с оглед на техния мащаб могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, определен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, определен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

Настоящият регламент установява техническите изисквания за одобрение на типа на ЕО на превозни средства по отношение на бордовата система eCall, **основаваща се на номера 112.**

Член 2

Приложно поле

Настоящият регламент се прилага за превозните средства от категории M1 и N1, както са дефинирани в точки 1.1.1. и 1.2.1. от приложение II към директива 2007/46/ЕО.

Настоящият регламент не се прилага за произведени в малки серии превозни средства. [Изм. 23]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент освен определенията, залегнали в член 3 от Директива 2007/46/ЕО и член 2 от Делегиран регламент (ЕО) № 305/2013 на Комисията⁽¹⁾, се прилагат следните определения: [Изм. 24]

- (1) „бордова система e-Call, **основаваща се на номера 112**“ означава система, ~~задействана за спешни повиквания, съставена от монтирано в автомобила оборудване и средствата, които да задействат, управляват и извършат предаването на eCall, която се задейства~~ автоматично — чрез монтирани в автомобила датчици, или ръчно, която ~~предава, излъчва сигнали~~ посредством мобилни безжични далекосъобщителни мрежи, **за да даде възможност за предаването на** стандартизиран минимален набор от данни и ~~установява~~ **установяването на** аудио канал на базата на номер 112 между пътуващите в превозното средство и ~~обществения~~ **подходящия обществен** център за приемане на спешни повиквания; [Изм. 25, което се прилага за целия текст]
- (2) „бордова система“ означава оборудване, монтирано в автомобила заедно с ~~средствата, които да задействат, управляват и извършат предаването eCall~~ посредством публична мобилна безжична далекосъобщителна мрежа, осигуряваща връзка между превозното средство и средство за изпълняване на услугата eCall посредством обществена мобилна безжична съобщителна мрежа; [Изм. 26 и 80]
- (2a) „eCall“ означава спешно повикване от превозно средство до номера за спешни повиквания 112, извършено посредством бордовата система eCall, основаваща се на номера 112; [Изм. 27]
- (2б) „обществен център за приемане на спешни повиквания“ (PSAP) означава физическото място, където първо постъпват спешните повиквания и за което отговаря държавен орган или частна организация, призната от съответната държава членка; [Изм. 28]
- (2в) „минимален набор от данни“ или „МНД“ означава информацията, определена съгласно стандарта „Пътнотранспортни телематични системи — eSafety — минимален набор от данни за системата eCall (МНД)“ (EN 15722), която се изпраща на обществения център за приемане на спешни повиквания от системата eCall; [Изм. 29]
- (2г) „бордово оборудване“ означава оборудване, постоянно инсталирано в превозното средство, което предоставя или има достъп до записаните в автомобила данни, необходими за минималния набор от данни (МНД) за извършване на операция в системата eCall чрез обществена мобилна безжична съобщителна мрежа; [Изм. 30]
- (2д) „обществена мобилна безжична съобщителна мрежа“ означава мобилна безжична съобщителна мрежа на разположение на обществеността в съответствие с Директива № 2002/21/ЕО⁽²⁾ и Директива № 2002/22/ЕО⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета; [Изм. 31]

Член 4

Общи задължения на производителя

Производителите демонстрират, че всички нови типове превозни средства, посочени в член 2, са оборудвани с **вградена бордова система eCall, основаваща се на номера 112**, в съответствие с настоящия регламент и делегираните актове, приети по силата на настоящия регламент. [Изм. 32]

Член 5

Конкретни задължения на производителите

1. Производителите осигуряват всички техни нови типове превозни средства да бъдат произведени и одобрени в съответствие с изискванията, определени в настоящия регламент и в делегираните актове, приети по силата на настоящия регламент.
2. Производителите демонстрират, че ~~всички техни нови~~ **новите** типове превозни средства, са конструирани така, че да се осигури, че в случай на тежко произшествие, **установено чрез активирането на един или повече датчици и/или процесори в превозното средство**, станало на територията на Съюза, автоматично се задейства eCall до ~~единния европейски~~ номер 112 за спешни повиквания. [Изм. 33]

⁽¹⁾ ОВ L 91, 3.4.2013 г., стр. 1.

⁽²⁾ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамоква директива) (ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33).

⁽³⁾ Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за универсалната услуга“) (ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 51).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Производителите демонстрират, че ~~всички нови~~ **новите типове** превозни средства, ~~ее са~~ **са** конструирани ~~така по такъв начин,~~ че да се ~~осигури~~ **гарантира**, че eCall до ~~единния европейски~~ номер 112 за спешни повиквания може да бъде задействана ръчно. [Изм. 34]

2а. Параграф 2 не засяга правото на собственика на превозното средство да използва друга система за спешни повиквания, инсталирана в превозното средство и предоставяща сходна услуга, в допълнение към бордовата система eCall, основаваща се на номера 112. В този случай другата система за спешни повиквания отговаря на стандарта EN 16102 „Интелигентни транспортни системи — Оперативни изисквания за системата eCall за подкрепа от трети страни“ и производителите гарантират, че само една система е активна към даден полент и че основаващата се на номера 112 бордова система eCall се задейства автоматично, в случай че другата система за спешни повиквания не работи. [Изм. 35]

3. Производителите осигуряват, че приемниците от бордовите системи **eCall, основаващи се на номер 112**, са съвместими с услугите за определяне на местоположението, предоставяни от системите за спътникова навигация, **включително и по-специално** системите „Галилео“ и EGNOS. [Изм. 36]

4. Само тези **вградени** бордови системи eCall, **основаващи се на номера 112**, които могат да бъдат изпитани, се приемат за целите на одобрението на типа. [Изм. 37]

5. Бордовите системи eCall, **основаващи се на номера 112**, отговарят на изискванията на Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и Правило № 10 на ИКЕ на ООН ⁽²⁾.

5а. Производителите демонстрират, че в случай на критична повреда в системата, установена по време на или след автоматичното тестване, която води до неспособност за извършване на спешно повикване eCall, пътниците в превозното средство ще бъдат уведомени за това. [Изм. 38]

6. Бордовата система eCall, **основаваща се на номера 112**, е достъпна за всички независими оператори безплатно и без дискриминация, ~~най-малко~~ за целите на ремонта и поддръжката. [Изм. 39]

7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 9 за установяване на подробните технически изисквания и изпитванията за одобрението на типа на бордовите системи eCall, ~~както и за съответното изменение на Директива 2007/46/ЕО,~~ **основаващи се на номера 112.** [Изм. 40]

Техническите изисквания и изпитванията, посочени в първа алинея, се **приемат след консултации със съответните заинтересовани страни и се** основават на изискванията, определени в параграфи **2, 2а, 3, 4 и 6**, както и на ~~съществуващите~~ **съществуващите** стандарти, **свързани с eCall, и на Правилата на ИКЕ на ООН**, когато това е приложимо, **включително:** [Изм. 41]

а) EN 16072 „Интелигентни транспортни системи. Електронна сигурност (eSafety). Оперативни изисквания на паневропейска система за електронно повикване (eCall)“;

б) EN 16062 „Интелигентни транспортни системи. Електронна сигурност (eSafety). Система за електронно повикване (eCall) с изисквания за протоколи за прилагане при извънредни ситуации (HLAP)“;

в) EN 16454 „Интелигентни транспортни системи — eSafety — изпитване за съответствие eCall от крайна точка до крайна точка“, по отношение на съответствието на бордовата система eCall, **основаваща се на номера 112**, на общоевропейската услуга eCall;

ва) EN 15722 „Интелигентни транспортни системи — eSafety — минимален набор от данни за системата eCall (МНД)“. [Изм. 42]

†) ~~всякакви допълнителни стандарти или правила на ИКЕ на ООН, свързани със системите eCall.~~ [Изм. 43]

Член 6

Правила относно правото на личен живот и защитата на данни

-1а. Настоящият регламент не засяга разпоредбите на директиви 95/46/ЕО и Директива 2002/58/ЕО. Всяка обработка на лични данни посредством бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, е в съответствие с правилата за защита на личните данни, предвидени в посочените директиви. [Изм. 44]

⁽¹⁾ Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 година относно рационационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признание на тяхното съответствие (ОВ L 91, 7.4.1999 г., стр. 10).

⁽²⁾ Правило № 10 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ на ООН) — Единни предписания за одобрението на превозни средства по отношение на електромагнитната съвместимост (ОВ L 254, 20.9.2012 г., стр. 1).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

1. В съответствие с разпоредбите на Директива 95/46/ЕО и Директива 2002/58/ЕО, производителите осигуряват, че превозните средства, оборудвани с бордова система eCall, **основаваща се на номера 112**, не са проследими и не са обект на постоянно проследяване при нормалния им работен **работния ил** режим, свързан с eCall, **преди настъпване на извънредна ситуация**. [Изм. 45]

В бордовата система eCall, **основаваща се на номера 112**, са вградени технологии за защитата на правото на личен живот, за да се осигури на ползвателите желаната степен на защита на правото на личен живот, както и необходимите предпазни мерки, за да се предотвратят наблюдение и злоупотреба.

2. ~~Минималният набор от данни МНД, изпратен от бордовата система eCall, включва само минимално необходимата информация, изисквана~~ **основаваща се на номера 112, се състои максимално от информацията, необходимата съгласно стандарта, посочен в параграф 2в от член 3. МНД не се обработва за по-продължителен период от необходимото за целта, за която тези данни са обработени, и не се съхранява за по-дълъг период от изискваното** за правилното обработване на спешните повиквания. **МНД се съхранява по начин, който да позволява пълното му заличаване**. [Изм. 46]

3. Производителите осигуряват, че на ползвателите на eCall е предоставена ясна и изчерпателна информация за **съществуването на безплатна обществена система eCall, основаваща се на номера за спешни повиквания 112, и за обработката на данни, извършвана посредством бордова система eCall, основаваща се на номера 112, и по-специално за:** [Изм. 47]

- а) препратка към правното основание за обработката;
- б) факта, че бордовата системата система eCall, **основаваща се на номера 112**, е активирана по подразбиране;
- в) условията на обработката на данни, която се извършва от бордовата система eCall, **основаваща се на номера 112;**
- г) ~~целите~~ **конкретните цели** на обработването в eCall, **което следва да е ограничено до извънредните ситуации, посочени в член 5, параграф 2, първа алинея;** [Изм. 48]
- д) видовете данни, които се събират и обработват, и получателите на тези данни;
- е) срока за съхранение на данните в бордовата система **eCall, основаваща се на номера 112;** [Изм. 49]
- ж) факта, че няма ~~неотложно~~ проследяване на превозното средство, **което е извън събирането на минималния набор от данни, необходим, за да може бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, да определи и да предаде местоположението и посоката на движение на превозното средство при съобщаване за инцидент, както и факта, че данните от проследяването се съхраняват на устройството само за времето, което е абсолютно необходимо за тази цел;** [Изм. 50]
- з) условията за упражняването на правата на обектите на данните;
- за) **фактът, че данните, събрани от обществените центрове за приемане на спешни повиквания чрез бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, трябва да не бъдат предоставяни на трети страни без активното предварително съгласие на субекта на данните;** [Изм. 51]
- и) всяка необходима допълнителна информация относно **проследимостта, проследяването и** обработката на лични данни във връзка с предоставянето на частна услуга eCall и/или други услуги с добавена стойност, **която подлежи на изрично съгласие от страна на ползвателя и е в съответствие с Директива 95/46/ЕО. Отчита се по-специално фактът, че може да има разлики между обработката на данни, извършена чрез бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, и частните системи eCall или чрез други услуги с добавена стойност.** [Изм. 52]

3а. **Производителите предоставят информацията, посочена в параграф 3, като част от техническата документация, доставена заедно с превозното средство.** [Изм. 53]

3б. **За да се избегне объркване по отношение на преследваните цели и добавената стойност на обработката, информацията, посочена в параграф 3, се предоставя на ползвателя поотделно за бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, и за други системи eCall, преди да се използва системата.** [Изм. 54]

3в. **Производителите гарантират, че бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, и друга инсталирана система за спешни повиквания и система, която предоставя услуги с добавена стойност, са проектирани по такъв начин, че между тях не е възможен обмен на лични данни. Неизползването на друга система или на услуга с добавена стойност или отказът на субекта на данните да даде съгласие за обработка на личните му данни за частна услуга не могат да имат неблагоприятно въздействие върху използването на бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, и/или за ползвателя на eCall.** [Изм. 55]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 9, които допълнително ~~определят~~ изискването за отсъствие на проследимост и на проследяване и за технологиите за защитата на правото на личен живот, посочени в параграф 1, **във връзка с eCall, по-специално мерките за сигурност, които доставчиците на eCall услуги ще предприемат, за да гарантират законната обработка на данни и за да предотвратят неразрешен достъп, разкриване, промяна или загуба на обработени лични данни**, както и условията на ~~частната~~ обработка на **лични** данни и на информация за ползвателя, посочена в параграф 3. [Изм. 56]

Член 7

Задължения на държавите членки

Считано от ~~1 октомври 2015 г.~~ ... (*) , националните органи издават одобрение на типа на ЕО по отношение на бордовата система eCall, **основаваща се на номера 112**, само на нови типове превозни средства, които са в съответствие с настоящия регламент и делегираните актове, приети по силата на настоящия регламент. [Изм. 57]

Член 7а

Периодични технически проверки

Изискванията за периодични технически проверки по отношение на бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, се уреждат с Директива 2014/45/ЕС. [Изм. 58]

Член 8

Освобождавания

1. Комисията може да освободи определени ~~превозни средства или~~ класове превозни средства от категории M1 и N1 от задължението за монтиране на бордова система eCall, **основаваща се на номера 112**, определено в член 4, ако вследствие на анализ на разходите и ползите, **както и на технически анализ**, извършен или възложен от Комисията, и като се вземат предвид всички съответни аспекти на безопасността, ~~прилагането на тези системи се окаже неподходящо за засегнатото превозно средство или, че монтирането на бордовата система eCall, основаваща се на номера 112, не е належащо за по-нататъшно подобряване на безопасността на движение по пътищата поради факта, че засегнатият клас превозни средства е проектиран главно за използване извън пътя или не притежава подходящ задействащ механизъм.~~ **Тези освобождавания са ограничени на брой.** [Изм. 59]

2. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 9, които да определят освобождаванията, посочени в параграф 1 от настоящия член. ~~Тези освобождавания обхващат ТАКИВА превозни средства като превозните средства със специално предназначение и превозните средства без въздушни възглавници, и са ограничени на брой.~~ [Изм. 60]

Член 9

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на условията, предвидени в настоящия член.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 5, параграф 7, член 6, параграф 4 и в член 8, параграф 2, се предоставя на Комисията за ~~неопределен срок~~ **от пет години**, считано от ~~[...]~~ [Службата за публикации, моля, въведете точната дата на влизане в сила] ... (**). **Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възрази срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.** [Изм. 61]

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 5, параграф 7, член 6, параграф 4 и в член 8, параграф 2 може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. Решението за оттегляне прекратява делегирането на правомощието, посочено в решението. То влиза в сила в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга валидността на делегирани актове, които вече са в сила.

(*) Датата, посочена в член 12, трета алинея.

(**) Датата на влизане в сила на настоящия регламент.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 5, параграф 7, член 6, параграф 4 и член 8, параграф 2, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът са повдигнали възражения в срок от ~~два~~ **три** месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок както Европейският парламент, така и Съветът са уведомили Комисията за намерението си да не повдигат възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета. [Изм. 62]

Член 10

Санкции за несъответствие

1. Държавите членки определят правилата за санкциите, приложими при несъответствие на производителите с разпоредбите на настоящия регламент **и съответните делегирани актове**, и предприемат всички мерки, за да осигурят тяхното изпълнение. Предвидените санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи, **и по-специално при неспазване на член 6 от настоящия регламент**. Държавите членки нотифицират тези разпоредби на Комисията и без забавяне нотифицират на Комисията всякакви последващи изменения, които ги засягат. [Изм. 63]

2. Видът несъответствие, което подлежи на санкция, включва най-малко следното:

- a) подаване на декларация с невярно съдържание при процедура за одобряване или при процедура, водеща до изтегляне;
- b) фалшифициране на резултатите от изпитванията за одобряване на типа;
- b) укриване на данни или технически спецификации, които биха могли да доведат до изтегляне или отменяне на одобрението на типа;

ва) **нарушаване на разпоредбите, предвидени в член 6.** [Изм. 64]

Член 10а

Докладване и преглед

1. **Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно готовността на телекомуникационната инфраструктура и на инфраструктурата на обществените центрове за приемане на спешни повиквания, необходима за системата eCall в държавите членки. Ако от доклада става ясно, че инфраструктурата за системата eCall няма да заработи преди датата, посочена в член 12, трета алинея, Комисията предприема подходящи действия.**

2. **Не по-късно от 1 октомври 2018 г. Комисията изготвя доклад за оценка относно резултатите на бордовата система eCall, основаваща се на нолтера 112, включително степента на нейното навлизане, който доклад се представя на Европейския парламент и на Съвета. Комисията проучва дали в обхвата на регламента следва да бъдат включени и други категории превозни средства, като например двуколесни моторни превозни средства, тежкотоварни автомобили, градски и туристически автобуси и селскостопански трактори. Ако е целесъобразно, за тази цел Комисията представя законодателно предложение.**

3. **Възможно най-бързо и при никакви обстоятелства не по-късно от ... (*) Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за техническите изисквания за оперативно съвместима, стандартизирана и обезопасена платформа с открит достъп след провеждането на широкообхватни консултации с всички заинтересовани страни, включително производителите на превозни средства и независимите оператори, и след оценка на въздействието. Ако е целесъобразно, освен доклада Комисията представя законодателно предложение в този смисъл. Бордовата система eCall, основаваща се на нолтера 112, се базира на стандартите за тази платформа веднага след като те бъдат налице.** [Изм. 65]

Член 11

Изменения на директива 2007/46/ЕО

Приложения I, III, IV, VI и IX към Директива 2007/46/ЕО се изменят в съответствие с приложение III към настоящия регламент.

(*) Една година след влизането в сила на настоящия регламент.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 12

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5, параграф 7, член 6, параграф 4, член 8, параграф 2 и член 9, и член 10а се прилагат от ... (*). [Изм. 66]

~~Той се прилага~~ **Членовете, различни от посочените във втора алинея на настоящия член, се прилагат, считано от 1 октомври 2015 г.** [Изм. 67]

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в ...,

За Европейския парламент

Председателят

За Съвета

Председателят

(*) Датата на влизане в сила на настоящия регламент.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Изменения на директива 2007/46/ЕО

Директива 2007/46/ЕО се изменя, както следва:

(1) В приложение I се добавят следните точки:

„12.8 система eCall

12.8.1 Описание или чертежи“;

(2) В приложение III, част I, раздел A се добавят следните точки:

„12.8 система eCall

12.8.1. Наличие: да/не (1)“

(3) Приложение IV, част 1 се изменя, както следва:

а) Към таблицата се добавя следната точка:

Позиция	Предмет	Регулаторен акт	Приложимост										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
71.	Система eCall	В Регламент (ЕС) №....	X			X							

б) Допълнение 1 се изменя, както следва:

(i) В таблица 1 се добавя следната точка:

Позиция	Предмет	Регулаторен акт	Специфични аспекти	Приложимост и специфични изисквания
71.	Система eCall	В Регламент (ЕС) №....		—

(ii) В таблица 2 се добавя следната точка:

Позиция	Предмет	Регулаторен акт	Специфични аспекти	Приложимост и специфични изисквания
71.	Система eCall	В Регламент (ЕС) №....		—

(4) В приложение VI, в допълнението към образец А, в таблицата се добавя следната точка:

Позиция	Предмет	Регулаторен акт ⁽¹⁾	Както е изменен от	Приложим към следните варианти
71.	Система eCall	В Регламент (ЕС) №....		

Сряда, 26 февруари 2014 г.

(5) Приложение IX се изменя, както следва:

а) част I, образец Б се изменя, както следва:

(i) страна 2 „превозно средство категория M1“, се изменя, както следва:

— точка 52 се заменя със следното:

„52. Наличие на eCall да/не“;

— добавя се следната точка:

„53. Забележки ⁽¹¹⁾:“;

(ii) страна 2 „превозно средство категория N1“ се изменя, както следва:

— точка 52 се заменя със следното:

„52. Наличие на eCall да/не“;

— добавя се следната точка:

„53. Забележки ⁽¹¹⁾:“;

б) част II, образец В2 се изменя, както следва:

(i) страна 2 „превозно средство категория M1“, се изменя, както следва:

— точка 52 се заменя със следното:

„52. Наличие на eCall да/не“;

— добавя се следната точка:

„53. Забележки ⁽¹¹⁾:“;

(ii) страна 2 „превозно средство категория N1“ се изменя, както следва:

— точка 52 се заменя със следното:

„52. Наличие на eCall да/не“;

— добавя се следната точка:

„53. Забележки ⁽¹¹⁾:“;

(6) В таблицата в допълнение 1 към приложение XI, се добавя следната точка 71.:

Позиция	Предмет	Регулаторен акт	M1 ≤ 2 500 ⁽¹⁾ kg	M1 > 2 500 ⁽¹⁾ kg	M2	M3
71.	Система eCall	В Регламент (ЕС) №....	A	A	—	—

[Изм. 68]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0155

Застрахователно посредничество *I**

Изменения, приети от Европейския парламент на 26 февруари 2014 г. към предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно застрахователното посредничество (преработка) (COM(2012)0360 — C7-0180/2012 — 2012/0175(COD))⁽¹⁾

(Обикновена законодателна процедура — преработка)

(2017/C 285/60)

[Изменение 1, освен ако е посочено друго]

ИЗМЕНЕНИЯ, ВНЕСЕНИ ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ (*)

към предложението на Комисията

ДИРЕКТИВА 2014/.../ЕС

НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно застрахователното посредничество

(преработка)

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 и член 62 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

като действат съгласно обикновената законодателна процедура;

като имат предвид, че:

- (1) В Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ трябва да бъдат внесени изменения. **Поради това се предлага Директивата** ■ да бъде преработена.

⁽¹⁾ Въпросът е върнат за ново разглеждане в комисия съгласно член 57, параграф 2, втора алинея (A7-0085/2014).

(*) Изменения: нов или изменен текст се обозначава с получер курсив; заличаванията се посочват със символа ■.

⁽¹⁾ Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 г. относно застрахователното посредничество (ОВ L 9, 15.1.2003 г., стр. 3).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (2) Тъй като основната цел и предмет на настоящото предложение е да се съгласуват националните разпоредби в споменатите области, предложението следва да се основава на член 53, параграф 1 и член 62 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Директива е подходящата правна форма, за да може разпоредбите, които ще бъдат прилагани в обхванатите от настоящата директива области, да бъдат адаптирани към особеностите на конкретния пазар и правната система във всяка държава членка. Цел на Директивата е и координиране на националните разпоредби относно условията за започване на дейност по застрахователно и презастрахователно посредничество и затова този акт се основава на член 53, параграф 1 от ДФЕС. Освен това Директивата се основава и на член 62 от ДФЕС, тъй като това е сектор, който предлага услуги в целия Съюз.
- (3) Застрахователните и презастрахователните посредници играят централна роля в разпространението на застрахователни и презастрахователни продукти в Съюза .
- (4) Различни видове лица или институции като агенти, брокери, „банково- застрахователни“ оператори, застрахователни предприятия, туристически агенции и предприятия за отдаване на автомобили под наем могат да разпространяват застрахователни продукти.
- (4a) За да се гарантира, че се прилага еднакво равнище на защита и че потребителят може да се ползва от съпоставими стандарти, е важно настоящата директива да насърчава равните условия на конкуренция между посредниците, независимо от това дали те са обвързани със застрахователно предприятие или не. За потребителя и на полза, ако за застрахователните продукти се извършва посредничество посредством различни канали и посредници с различни форми на сътрудничество със застрахователни предприятия, при условие че тези канали и посредници трябва да прилагат същите правила за защита на потребителите. Важно е тези аспекти да се вземат предвид от държавите членки при прилагането на настоящата директива.**
- (5) При прилагането на Директива 2002/92/ЕО стана видно, че редица разпоредби трябва да бъдат доуточнени, за да бъде улеснено упражняването на застрахователното и презастрахователното посредничество, както и че за осигуряването на защитата на потребителите е необходимо разширяване на обхвата на посочената директива чрез включването в него на всички продажби на застрахователни продукти като основна дейност по занятие независимо дали от страна на застрахователни посредници или застрахователни предприятия. По отношение на извършваните от тях продажби, следпродажбени услуги и дейности по уреждане на претенции застрахователните предприятия, които пряко продават застрахователни продукти, следва да бъдат включени в обхвата на новата директива по подобие на застрахователните агенти и брокери.
-
- (8) Все още са налице значителни разлики между националните разпоредби, които пораждаат препятствия пред започването и извършването на дейностите на застрахователен и презастрахователен посредник на вътрешния пазар. **Съществува необходимост от по-нататъшно укрепване на вътрешния пазар и от създаване на истински европейски вътрешен пазар за животозастрахователни и неживотозастрахователни продукти и услуги.**
- (9) Финансовата нестабилност понастоящем и през последните години показва колко е важно да се осигури ефективна защита на потребителите във всички финансови сектори. Затова е необходимо да се укрепи доверието на клиентите, като се хармонизира уредбата на разпространението на застрахователни продукти, за да се гарантира подходящо равнище на защита на клиентите в целия Съюз. **Равнището на защита на потребителите в сравнение с Директива 2002/92/ЕО следва да бъде повишено, за да се намали необходимостта от различни национални мерки. Важно е да се вземе под внимание специфичният характер на застрахователните договори в сравнение с инвестиционните продукти, уредени съгласно Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета [ДПФИ] ⁽¹⁾. Разпространението на застрахователни договори, включително и на така наречените застрахователни инвестиционни продукти, следва да бъде уредено съгласно настоящата директива и да бъде приведено в съответствие с Директива 2014/.../ЕС [ДПФИ]. Минималните стандарти трябва да бъдат завишени по отношение на правилата за разпространение и на създаването на равнопоставени условия на конкуренция, приложими за всички пакетни застрахователни инвестиционни продукти. Мерките за защита на клиентите следва да бъдат по-сериозни за „непрофесионалните“ клиенти, отколкото за „професионалните“.**
- (10) Настоящата директива следва да се прилага за лицата, чиято дейност се състои в предоставяне на услуги по застрахователно или презастрахователно посредничество на трети лица срещу възнаграждение, което може да бъде парично или под друга договорена форма на икономическа полза, обвързана с резултатите от дейността.

⁽¹⁾ Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на финансови инструменти и за отмяна на Директива 2004/39/ЕО (ОВ ...).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (11) Настоящата директива следва да се прилага за лицата, чиято дейност се състои в предоставянето на информация за един или повече застрахователни или презастрахователни продукти по критерии, определени от клиента, независимо дали чрез интернет сайт или с други средства, или в извършването на класиране на застрахователни или презастрахователни продукти, или в осигуряването на отстъпки от цените на продукти, когато клиентът може да сключи пряко застрахователен договор в края на процеса; тя следва да не се прилага за чисто въстъпителните дейности, състоящи се в предоставянето на данни и информация за кандидати за застраховане на застрахователни или презастрахователни посредници или предприятия или в предоставянето на информация за застрахователни или презастрахователни продукти или за застрахователен или презастрахователен посредник или предприятие на кандидатите за застраховане.
- (12) Настоящата директива не следва да се прилага за лицата с друга професионална дейност, като например данъчни експерти или счетоводители, които дават съвети относно застрахователно покритие по отделни поводи в хода на съответната друга професионална дейност, нито следва да се прилага за предоставянето на информация от общ характер относно застрахователни продукти, при условие че целта на тази дейност не е да бъде в помощ на клиента при сключването или изпълнението на застрахователен или презастрахователен договор. **Настоящата директива не следва да се прилага за уреждане на застрахователни претенции по занятие от илето на застрахователно или презастрахователно дружество, нито за определяне размера на причинените вреди и изготвяне на експертни оценки във връзка със застрахователни претенции.**
- (13) Настоящата директива не следва да се прилага за лицата, практикуващи застрахователно посредничество като допълнителна дейност при определени ограничения във връзка с полицата, по-конкретно специалните знания, необходими за продажбата ѝ, покритите рискове и размера на премията.
- (14) Настоящата директива съдържа определение на „обвързан застрахователен посредник“, за да бъдат отчетени характерните особености на пазарите на някои държави членки и да бъдат установени условията, приложими за такива посредници.
- (15) Застрахователните и презастрахователните посредници, които са физически лица, следва да бъдат регистрирани от компетентния орган на държавата членка по пребиваване; тези, които са юридически лица, следва да бъдат регистрирани от компетентния орган на държавата членка по седалище (или — ако нямат седалище съгласно националното законодателство — държавата членка по главното им управление), при условие че отговарят на строги професионални изисквания, отнасящи се до тяхната компетентност, добра репутация, застраховка „Професионална отговорност“ и финансово състояние. От застрахователните посредници, които вече са регистрирани в държава членка, следва да не се изисква да се пререгистрират по настоящата директива.
- (16) Застрахователните и презастрахователните посредници следва да могат да се ползват със свободата на установяване и със свободното предоставяне на услуги, които са заложили в ДФЕС. Затова чрез регистрация от компетентния орган на държавата членка по произход или въз основа на декларация пред този орган застрахователните и презастрахователните посредници следва да могат да извършват дейност в други държави членки в съответствие с принципа на свободното установяване и свободното предоставяне на услуги, при условие че между компетентните органи е изпълнена съответната процедура по уведомяване.
- I**
- (18) За да бъде повишена прозрачността и да бъде улеснена презграничната търговия, Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, следва да създаде, публикува и актуализира единна електронна база данни, съдържаща данни за всеки застрахователен или презастрахователен посредник, който е обявил намерението си да упражнява свободата на установяване или свободата на предоставяне на услуги. Държавите членки следва своевременно да представят на ЕОЗППО информацията, която му е необходима за тази цел. В посочения регистър следва да има електронна препратка към съответния компетентен орган във всяка държава членка. Компетентният орган на всяка държава членка следва да включи на своя интернет сайт електронна препратка към регистъра.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (19) Следва ясно да бъдат установени правата и задълженията на държавите членки по произход и приемащите държави членки по отношение на надзора върху застрахователните и презастрахователните посредници, които са регистрирани от тях или които извършват дейности по застрахователно или презастрахователно посредничество на територията им съгласно свободата на установяване или свободата на предоставяне на услуги.

■

- (21) Невъзможността застрахователните посредници да извършват дейност свободно навсякъде в Съюза възпрепятства правилното функциониране на единния застрахователен пазар. **Настоящата директива е важна стъпка към повишено равнище на защита на потребителите и пазарна интеграция в рамките на вътрешния пазар.**
- (21a) **Застрахователният или презастрахователният посредник упражнява дейност по застрахователно или презастрахователно посредничество съгласно свободата на предоставяне на услуги, ако той упражнява застрахователно или презастрахователно посредничество за притежател на полици или кандидат за застраховане, който пребивава или е установен в държава членка, различна от държавата членка по произход на посредника, и всеки покрит риск е в държава членка, различна от държавата членка по произход на посредника. Застрахователният или презастрахователният посредник упражнява дейност по застрахователно или презастрахователно посредничество съгласно свободата на установяване, ако поддържа продължаващо присъствие в държава членка, различна от държавата членка по произход.**
- (22) Важно е да се осигури високо равнище на професионализъм и компетентност на застрахователните и презастрахователните посредници и служителите на преките застрахователи, които извършват свързани с продажбата на застрахователни продукти дейности преди, по време на и след продажбата. Следователно професионалните знания на посредника и на служителите на преките застрахователи съответстват на сложността на тези дейности. Следва да бъде осигурен непрекъснат процес на обучение. **Формата, съдържанието и задълженията за доказване следва да бъдат уреждани от държавите членки. Организацията за професионално обучение, свързани със сектора или принадлежащи към дадено сдружение, следва да бъдат сертифицирани в този контекст.**
- (22a) **По отношение на служителите на даден посредник, които предоставят консултации или извършват продажби на инвестиционни застрахователни продукти на непрофесионални клиенти, държавите членки следва да гарантират, че притежават знания и компетентност във връзка с предлаганите продукти на необходимото равнище. Това е особено важно предвид нарасналата сложност и непрекъснатите нововъведения при създаването на инвестиционните застрахователни продукти. Купуването на инвестиционен застрахователен продукт е свързано с риск и инвеститорите следва да могат да разчитат на информацията и качеството на предоставените оценки. Необходимо е освен това служителите да разполагат с достатъчно време и ресурси, така че да могат да предоставят на клиентите цялата необходима информация относно продуктите, които предлагат.**
- (23) Координирането на националните разпоредби относно професионалните изисквания и регистрацията на лицата, започващи и извършващи дейност по застрахователно или презастрахователно посредничество, може да допринесе както за завършването на единния пазар на финансови услуги, така и за засилването на защитата на клиентите в тази област.
- (24) За да бъде насърчена презграничната търговия, следва да бъдат въведени принципни разпоредби, уреждащи взаимното признаване на знанията и уменията на посредниците.
- (25) Приемашата държава членка следва да смята, че национална квалификационна степен, съответстваща на ниво 3 или по-високо ниво съгласно Европейската квалификационна рамка, установена с Препоръка на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година за създаване на Европейска квалификационна рамка за обучение през целия живот, представлява гаранция за спазването на изискванията за знания и умения от страна на застрахователния или презастрахователния посредник, което е условие за регистрация по настоящата директива. Тази рамка помага на държавите членки, учебните заведения, работодателите и гражданите да сравняват квалификациите от различните системи на Съюза за образование и обучение. Това средство е от основно значение за развитието на пазара на труда в целия Съюз. Предназначението на рамката не е да замени националните квалификационни системи, а да допълни действията на държавите членки чрез улесняване на сътрудничеството между тях.
- (26) Въпреки съществуващите системи на единния лиценз или разрешение за застрахователите и посредниците, европейският застрахователен пазар остава много разпокъсан. За да бъдат улеснени презграничните стопански дейности и да бъде повишена прозрачността за потребителите, държавите членки осигуряват публикуването на действащите на тяхната територия разпоредби за общото благо, както и обществен достъп до единен електронен регистър и информация за разпоредбите за общото благо във всички държави членки, приложими спрямо застрахователното и презастрахователното посредничество.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (27) Сътрудничеството и обменът на информация между компетентните органи са от съществено значение за защитата на клиентите и за гарантиране на надеждността на застрахователната и презастрахователната дейност в рамките на единния пазар.
- (28) Необходими са подходящи и ефективни извънсъдебни процедури за подаване на жалби и за обезщетяване в държавите членки за уреждане на споровете между застрахователните посредници или предприятия и клиентите, прилагайки, когато е целесъобразно, действащите процедури. Необходими са ефективни извънсъдебни процедури за подаване на жалби и за обезщетяване, за да бъдат решавани споровете, свързани с права и задължения по настоящата директива, между застрахователните предприятия или лицата, продаващи или предлагащи застрахователни продукти, и клиентите. **В случай на алтернативно решаване на спорове (АРС) разпоредбите на Директива 2013/11/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ следва да са обвързващи и за целите на настоящата директива.** За да бъде повишена ефективността на извънсъдебните процедури за решаване на спорове по жалби на клиентите, в настоящата директива следва да се предвиди, че застрахователните предприятия или лицата, продаващи или предлагащи застрахователни продукти, трябва да участват в процедури за решаване на спорове, **които водят до решения, които при изрично поискване могат да бъдат задължителни за посредника и за клиента**, и които са открити срещу тях по искане на клиентите във връзка с права и задължения по настоящата директива. Тези извънсъдебни процедури за решаване на спорове биха имали за цел по-бързо и не толкова скъпо уреждане на споровете между застрахователните предприятия или лицата, продаващи или предлагащи застрахователни продукти, и клиентите, както и намаляване на натовареността на съдебната система. ■

Без да се засяга правото на клиентите да завеждат искове в съда, държавите членки следва да гарантират, че организациите за алтернативно решаване на потребителски спорове съгласно настоящата директива си сътрудничат при уреждането на презгранични спорове. Държавите следва да насърчават организациите за алтернативно решаване на спорове, които разглеждат такива случаи, да станат част от Мрежата за жалби относно финансови услуги (FIN-NET).

- (29) Разширяващият се кръг от дейности, които много застрахователни посредници и предприятия извършват едновременно, повиши потенциала за възникване на конфликти на интереси между различните дейности и интересите на техните клиенти. Поради това е необходимо държавите членки да установят разпоредби, с които да се гарантира, че **интересите на клиентите се вземат под внимание.**
- (30) На потребителите следва предварително да бъде предоставяна ясна информация за статута на лицата, които продават застрахователния продукт. **Заслужава да бъде обмислено въвеждане на** задължение за европейските застрахователни предприятия и посредници да обявяват статута си. Тази информация следва да се предоставя на потребителя на преддоговорния етап. Предназначението ѝ е да се разкрие връзката между застрахователното предприятие и застрахователния посредник (в съответните случаи).
- (31) За да бъдат ограничени конфликтите на интереси между продавачите и купувачите на застрахователни продукти, трябва да се въведе изискване за предоставяне на достатъчно информация за възнагражденията на лицата, разпространяващи застрахователни продукти. ■ Посредникът и служителят на застрахователния посредник или застрахователното предприятие следва да бъдат задължени да информират клиента, **при поискване и безплатно, за естеството и източника на** възнаграждението си преди продажбата.
- (32) За да се осигури предоставянето на клиента на сравнителна информация за извършваните услуги по застрахователно посредничество, независимо дали клиентът купува чрез посредник или пряко от застрахователното предприятие, и за да се предотврати нарушаването на конкуренцията чрез насърчаване на застрахователните предприятия да продават пряко на клиентите, а не чрез посредници, с цел избягване на изискванията за предоставяне на информация, от застрахователните предприятия следва също да се изисква да предоставят на клиентите, с които работят пряко при извършването на услуги по застрахователно посредничество, информация относно възнагражденията, които получават за продажбата на застрахователни продукти.
- (32a) **Когато стойността на таксите и стимулите не може да бъде установена преди предоставянето на консултациите, начинът на изчисление трябва да се оповести по изчерпателен, точен и разбираем начин в документите за основните услуги, като клиентът се информира относно сумата на общата стойност на консултациите и нейния ефект върху възвращаемостта от предоставената консултация във възможно най-кратки срокове след това. Когато инвестиционната консултация се предоставя текущо, оповестяването на стойността на инвестиционната консултация, включително стимулите, трябва да се предоставя текущо и поне веднъж годишно. В периодичния доклад се оповестяват всички стимули, за които се заплаща или които са получени през предходния период.**

⁽¹⁾ Директива 2013/11/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. за алтернативно решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 63).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (32б) *Всяко лице, продаващо застрахователни продукти, което не е създател на продуктите, следва да предоставя на непрофесионалния инвеститор в отделен документ за основни услуги подробна информация за техните цени и за услугите в съответствие с настоящата директива и Директива 2014/.../ЕС [ДПФИ], както и съответна допълнителна информация, която е необходима на непрофесионалния инвеститор, за да оценява целесъобразността на застрахователния продукт спрямо своите нужди, и която не може да бъде предоставена от създателя на инвестиционния продукт.*
- (32в) *За потребителя или полза, ако застрахователните продукти се продават посредством различни канали и посредници с различни форми на сътрудничество със застрахователни предприятия, при условие че те трябва да прилагат същите правила за защита на потребителите и за прозрачност.*
- (33) Тъй като настоящото предложение има за цел засилване на защитата на потребителите, някои от нейните разпоредби са приложими само при отношенията между търговци и потребители, по-специално разпоредбите за извършването на дейността на застрахователните посредници или на другите продавачи на застрахователни продукти.
-
- (34а) *Държавите членки следва да изискват политиките за възнаграждение на застрахователните посредници и застрахователните предприятия по отношение на техните служители или представители да не вредят на способността им да действат в най-добрия интерес на клиентите. По отношение на служителите, които предоставят консултации или извършват продажби на застрахователни инвестиционни продукти на клиенти, държавите членки следва да изискват от застрахователните посредници и застрахователните предприятия да гарантират, че възнаграждението, което тези служители получават от посредника, не оказва отражение върху безпристрастността им при изготвянето на подходяща препоръка или извършването на подходяща продажба или представянето на информация в справедлива, ясна и неподвеждаща форма. Възнаграждението в такива случаи следва да не зависи изцяло от продажбените цели или печалбата за посредника от конкретен продукт.*
- (35) **Важно** е клиентът да знае дали поддържа отношения с посредник, който го съветва относно продукти, предлагани от широк кръг застрахователни предприятия, или относно продукти, предлагани от ограничен брой застрахователни предприятия.
- (36) Поради нарастващата зависимост на потребителите от личните препоръки е подходящо да се включи определение за понятието съвет. **Качеството на съветите е от решаващо значение и всички съвети следва да отразяват личните характеристики на клиента.** Преди предоставянето на съвет застрахователният посредник или застрахователното предприятие следва да направи оценка на потребностите, **очакванията** и финансовото състояние на клиента. Ако посредникът декларира, че дава съвети относно продукти, предлагани от широк кръг застрахователни предприятия, той следва да проведе справедлив и **обширен анализ на достатъчно голям брой застрахователни продукти** на пазара. Освен това всички застрахователни посредници и застрахователни предприятия следва да представят основанията за своите съвети **и да препоръчват подходящи застрахователни продукти, съобразени с предпочитанията, нуждите, финансовото състояние и личните обстоятелства на клиента.**
- (37) Преди сключването на договор, в т.ч. при продажби без предоставяне на съвет, на клиента следва да бъде дадена необходимата информация за застрахователния продукт, за да може да вземе информирано решение. Застрахователният посредник следва да обясни на клиента основните характеристики на застрахователните продукти, които продава, **и следователно на неговия персонал следва да се предоставят необходимите ресурси и време, за да направи това.**
- (38) Следва да бъдат установени единни разпоредби, за да се **улесни изборът на** средството, на което ще се предоставя предвидената информация на клиента, като се допуска употребата на електронни съобщителни средства, когато това е подходящо предвид на обстоятелствата по сделката. Все пак клиентът следва да има възможността да получава тази информация на хартиен носител. За да бъде подобрен достъпът на потребителите до информация, цялата преддоговорна информация следва да бъде **достъпна** безплатно.
- (39) По-малка е необходимостта от изискване за предоставяне на такава информация, когато клиентът търси презастрахователно или застрахователно покритие на търговски или индустриални рискове или когато е професионален клиент ■ .
- (40) Настоящата директива следва да посочва минималните задължения на застрахователните предприятия и застрахователните посредници за предоставяне на информация на клиентите. В тази област всяка държава членка следва да може да запази действащите или да приеме по-строги разпоредби, които да важат за застрахователните посредници и застрахователните предприятия независимо от разпоредбите в тяхната държава членка по произход, когато извършват дейност по застрахователно посредничество на нейна територия, при условие че такива по-строги

Сряда, 26 февруари 2014 г.

разпоредби са в съответствие с правото на Съюза, включително Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. Всяка държава членка, която планира да прилага и която прилага разпоредби, уреждащи дейността на застрахователните посредници и продажбата на застрахователни продукти и допълващи разпоредбите на настоящата директива, следва да гарантира, че произтичащата от тези разпоредби административна тежест е **ограничена**.

- (41) Кръстосаните продажби представляват стратегия, **която е уместна и** често използвана от доставчиците на финансови услуги на дребно в целия Съюз. ■
- (41а) **Когато застрахователна услуга или продукт се предлагат в пакет заедно с друга услуга или продукт или като условие за същото споразумение или пакет, към тях е приложена Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾. Настоящата директива също така предвижда набор от начини за защита за потребителите, когато те закупуват застраховка като част от пакет. Държавите членки могат да изискват националните компетентни органи да приемат или да поддържат допълнителни мерки, за да се преодолеят практиките на кръстосани продажби, които са в ущърб на потребителите.**
- (42) Често на клиентите се предлагат застрахователни договори с инвестиционни елементи като възможна алтернатива или заместител на инвестиционните продукти, уредени в Директива 2014/.../ЕС [ДПФИ]. За да бъде осигурена последователна защита на инвеститорите и да бъде избегнат рискът от регулаторен арбитраж, е важно спрямо инвестиционните продукти на дребно (инвестиционни застрахователни продукти, определени в Регламента за документите с основна информация за инвестиционните продукти) да важат същите изисквания за извършването на дейността: те включват изисквания за предоставянето на подходяща информация, изисквания за уместност на съветите и ограничения за стимулирането, изисквания за управлението на конфликтите на интереси и **допълнителни** ограничения за ■ възнаграждението. Европейският надзорен орган (Европейският орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁾, и Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО) следва да си сътрудничат за постигането на максимално възможната съгласуваност на изискванията за извършването на дейността във връзка с инвестиционните продукти на дребно, които са уредени или в Директива 2014/.../ЕС [ДПФИ], или в настоящата директива, чрез приемане на насоки. **В тези насоки обаче следва да се отчитат особеностите на неживотозастрахователните продукти. Също така в съответствие с аналогичния принцип, съдържащ се в Директива 2014/.../ЕС [ДПФИ], следва да се обмисли аналогичен режим за застрахователните предприятия при прилагането на настоящата директива на национално равнище и в насоките на съвместния комитет.** За инвестиционните застрахователни продукти **следва да има по-строги изисквания за извършването на дейността, които да заменят** изискванията на настоящата директива, приложими за ■ застрахователни договори от **общ характер**. Съответно лицата, извършващи застрахователно посредничество във връзка с инвестиционни застрахователни продукти, следва да спазват ■ по-строгите изисквания, които се прилагат за **такива** продукти.
- (42а) **Европейският парламент ще се стреми да осигури привеждането на настоящата директива в съответствие с Директива 2014/.../ЕС [Директива за пазарите на финансови инструменти II] по време на неговите преговори със Съвета. [Изм. 5]**
- (42б) **С настоящата директива се установяват разпоредби за започване и извършване на дейностите по застрахователно и презастрахователно посредничество от физически или юридически лица, които са се установили или желаят да се установят в държава членка. Различни или допълнителни разпоредби в други актове на Съюза не следва да се прилагат по отношение на застрахователното и презастрахователното посредничество.**
- (43) За да се осигури спазването на разпоредбите на настоящата директива от застрахователните предприятия и лицата, които извършват застрахователно посредничество, и да се гарантира, че те се третират по сходен начин в целия Съюз, от държавите членки следва да се изисква да предвидят административни наказания и други мерки, които са ефективни, пропорционални и възпиращи. С цел насърчване на сближаването на наказанията и на другите мерки в

⁽¹⁾ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. относно някои правни аспекти за услугите на информационното общество, по-специално за електронната търговия на вътрешния пазар (Директива относно електронната търговия) (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1)

⁽²⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Съобщението на Комисията от 8 декември 2010 г. „По-строги наказателни разпоредби за сектора на финансовите услуги“ бе извършен обзор на действащите правомощия и практическото им упражняване. Следователно административните наказания и другите мерки, определени от държавите членки, следва да отговарят на някои основни изисквания по отношение на адресатите, критериите, които трябва да бъдат взети под внимание при налагане на дадено наказание или друга мярка, оповестяването и ключовите правомощия за налагане на наказанията .

- (44) По-специално компетентните органи следва да разполагат с правомощия да налагат глоби и имуществени наказания, които да са достатъчно високи, за да надхвърлят очакваните облаги и да бъдат с възпиращ характер дори за по-големите институции и ръководителите им.
- (45) За да се осигури съгласувано налагане на наказания във всички държави членки, те следва да бъдат задължени да гарантират, че при определянето на вида административни наказания или други мерки и размера на глобите и имуществените санкции компетентните органи отчитат всички значими обстоятелства. **Въпреки това държавите членки не са задължени да предвиждат административни наказания, когато националното право предвижда наказания в рамките на наказателноправната система.**
- (46) За да се подсили възпиращото действие за обществеността и да се осигури информация за нарушенията на нормативните разпоредби, които могат да застрашат защитата на клиентите, налаганите наказания и мерки следва винаги да бъдат оповестявани, освен при точно определени обстоятелства. За да се осигури спазването на принципа на пропорционалността, налаганите наказания и други мерки следва да бъдат оповестявани без посочване на нарушителите, когато оповестяването би довело до непропорционално голяма вреда за засегнатите страни.
- (47) Компетентните органи следва да разполагат с необходимите правомощия за разследване, за да откриват евентуалните нарушения, и следва да създадат ефективни механизми, с които да се насърчава подаването на сигнали за предполагаеми или действителни нарушения, **които осигуряват подходяща защита за онези, които изобличават подобни нарушения. Настоящата директива обаче не предполага, че държавите членки трябва да предоставят на административните органи правомощия за провеждане на наказателно-правни разследвания.**
- (48) В настоящата директива следва да се посочват както административните наказания, така и другите мерки, независимо дали според националните правни системи те се определят съответно като наказания или други мерки.
- (49) Настоящата директива следва да не засяга наказателноправните законови разпоредби на държавите членки.
- (49a) **Подаващите сигнали за нарушения лица внасят нова информация на вниманието на компетентните органи, с което им помагат при разкриването и санкционирането на случаи на злоупотреба с вътрешна информация и манипулиране на пазара. Подаването на сигналите за нарушения обаче може да бъде възпрепятствано от страх от възмездие или липса на подходящи процедури за съобщаване на нарушения. Следователно настоящата директива следва да осигури адекватни мерки за насърчване на подаващите такива сигнали да сигнализират на компетентните органи за възможни нейни нарушения, както и да защити тези лица от възмездие. Държавите членки следва също така да гарантират, че схемите за подаване на сигнали, които прилагат, включват механизми, които осигуряват съответна защита на лицето, за което се сигнализира, в частност по отношение правото на защита на личните му данни и процедурите за гарантиране правото му на защита и изслушване преди приетото на решение относно това лице, както и правото да търси ефективна защита по съдебен ред срещу решение, което засяга това лице.**
- (50) За да бъдат постигнати целите на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени правомощията да приема актове по член 290 от Договора, които да включват управлението на конфликтите на интереси, изискванията по отношение на извършването на дейността във връзка с пакетите инвестиционни застрахователни продукти на дребно и реда и формулярите за предоставяне на информация за наказанията. От особено значение е Комисията да провежда подходящи консултации по време на подготвителната си работа, в това число на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (51) Техническите стандарти в областта на финансовите услуги следва да осигурят последователна хармонизация и подходяща защита на потребителите в целия Съюз. Би било **възможно единствено** разработването на проекти **на предложения**, които не включват **задължително** политически решения, да се възложи на ЕОЗППО като орган със служители с високоспециализирани експертни познания, **но и разполагащ с ограничен капацитет**, който от своя страна ще представя проектите на **Европейския парламент и на Комисията.**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (52) Съгласно членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз и членове 10—15 от Регламент (ЕС) № 1094/2010 [...] Комисията следва да приеме делегирани актове, **както е определено в настоящата директива**, относно управлението на конфликтите на интереси, относно изискванията за извършването на дейността във връзка с пакетите инвестиционни застрахователни продукти на дребно, както и технически стандарти за изпълнение и относно реда и формулярите за предоставяне на информация за наказанията. Проектите на тези делегирани актове и технически стандарти за изпълнение следва да бъдат изготвени от ЕОЗППО.
- (53) Обработката на лични данни от ЕОЗППО се извършва в съответствие с Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [...] ⁽¹⁾ и в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета [...] ⁽²⁾ съгласно този регламент и под надзора на Европейския надзорен орган по защита на данните.
- (54) Настоящата директива е съобразена с основните права и принципи, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, както е предвидено в Договора.
- (55) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи ⁽³⁾ държавите членки се задължават в обосновани случаи да прилагат към уведомяването за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. Във връзка с настоящата директива законодателят смята, че предаването на такива документи е необходимо.
- (55a) **Надзорните органи на държавите членки следва да разполагат с всички необходими средства за гарантиране на правилното упражняване на дейността от застрахователните посредници и презастрахователните предприятия в рамките на Съюза, упражнявана по силата на правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги. За да се гарантира ефективността на надзора, всички предприети от надзорните органи действия следва да бъдат съразмерни спрямо естеството, степента и сложността на риска, характерен за дейността на застрахователните и презастрахователните предприятия, независимо от значимостта на съответното предприятие за общата финансова стабилност на пазара.**
- (55b) **Настоящата директива не следва прекалено да обременява малките и средните застрахователни предприятия. Един от инструментите за постигане на тази цел е правилното прилагане на принципа на пропорционалността. Този принцип следва да се прилага както спрямо изискванията, наложени на застрахователните и презастрахователните предприятия, така и спрямо упражняването на надзорни правомощия.**
- (56) **Три** години след влизането в сила на настоящата директива следва да бъде извършен преглед, за да бъдат отчетени измененията на пазара и измененията в законодателството на Съюза в други области или опита на държавите членки при прилагането на законодателството на Съюза, особено по отношение на продуктите, обхванати от Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾.
- (57) Директива 2002/92/ЕО следва да бъде съответно отменена.
- (58) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното право следва да бъде ограничено до разпоредбите, които представляват изменение по същество на Директива 2002/92/ЕО. Задължението за транспониране на непроменените разпоредби е по силата на Директива 2002/92/ЕО.
- (59) Настоящата директива следва да не засяга задълженията на държавите членки, отнасящи се до сроковете за транспониране на Директива 2002/92/ЕО в националното право,

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни — под надзора на компетентните органи на държавите членки, по-конкретно независимите обществени органи, определени от държавите членки (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

⁽⁴⁾ Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Обхват

1. С настоящата директива се установяват разпоредби за започване и извършване на дейностите по застрахователно и презастрахователно посредничество от физически и юридически лица, които са се установили или желаят да се установят в държава членка.
2. Настоящата директива не се прилага за лицата, които предоставят посреднически услуги за застрахователни договори, ако са изпълнени всички следващи условия:
 - а) застрахователният договор изисква само познаване на застрахователното покритие, което се предоставя;
 - б) застрахователният договор не е договор за животозастраховане;
 - в) застрахователният договор не обхваща рискове, свързани с отговорност;
 - г) основната дейност по занятие на лицето не е застрахователно посредничество;
 - д) застраховката е допълнителна към **стоката**, доставена от какъвто и да е доставчик, при условие че при доставката на стоки със застраховката се покрива риск от повреда, погиване или увреждане на стоките, доставени от доставчика;
 - е) размерът на годишната застрахователна премия по застрахователния договор, преизчислена пропорционално на годишна база, не превишава 600 EUR.
3. Настоящата директива не се прилага за услуги по застрахователно и презастрахователно посредничество, предоставени във връзка с рискове и ангажименти, разположени извън Съюза .

Настоящата директива не засяга законодателството на държава членка относно дейността по застрахователно и презастрахователно посредничество, извършвана от застрахователни и презастрахователни предприятия или посредници, установени в трета държава и извършващи дейността си на нейна територия съгласно принципа за свободно предоставяне на услуги, при условие че се гарантира еднакво третиране на всички лица, извършващи или имащи разрешение да извършват дейност по застрахователно и презастрахователно посредничество на този пазар.

С настоящата директива не се уреждат дейностите по застрахователно или презастрахователно посредничество, извършвани в трети държави.

Държавите членки информират Комисията за всички затруднения от общ характер, които техните застрахователни посредници срещат при установяването си или при извършването на дейност по застрахователно посредничество в трета държава.

3а. Настоящата директива гарантира, че се прилага еднакво равнище на защита и че потребителят може да се ползва от съпоставими стандарти. Настоящата директива насърчава равнопоставените условия на конкуренция между посредниците, независимо дали са обвързани със застрахователно дружество или не. За потребителя ила полза, ако за застрахователните продукти се извършва посредничество посредством различни канали и посредници с различни форми на сътрудничество със застрахователни предприятия, при условие че те трябва да прилагат подобни правила за защита на потребителите. Това се взема предвид от държавите членки при прилагането на настоящата директива.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящата директива:

1. „застрахователно предприятие“ е **застрахователно** предприятие **съгласно определението по член 13, параграф 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета** ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II), (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. „презастрахователно предприятие“ е **презастрахователно** предприятие **съгласно определението по член 13, параграф 4** от Директива 2009/138/ЕО;
3. „застрахователно посредничество“ са дейностите по предоставяне на съвети, предлагане или друга подготвителна работа за сключване на застраховки, по сключване на такива договори или по оказване на съдействие за управлението и изпълнението на такива договори **■**. **Дейностите по предоставяне на съвети, предлагане или сключване на застрахователни договори** се смятат за застрахователно посредничество и когато се извършват от **служител на застрахователно предприятие при пряк контакт със застрахованото лице** без намесата на застрахователен посредник.

Предоставянето на информация за един или повече застрахователни договори въз основа на критерии, избрани от клиенти посредством уебсайт или други медии, както и осигуряването на класиране на застрахователни продукти, включително цена и сравнение на продукти, или на отстъпка от премията, когато в края на процеса клиентът може да сключи пряко застрахователен договор посредством уебсайт или други медии се считат за застрахователно посредничество;

Следните дейности не се смятат за застрахователно посредничество за целите на настоящата директива:

- a) предоставянето на информация на клиент по отделни поводи в рамките на друга дейност, извършвана по занятие, ако предоставящото информацията лице не предприема допълнителни действия по оказване на съдействие на клиента при сключването или изпълнението на застрахователен договор;
 - b) предоставянето само на данни и информация за кандидати за застраховане на застрахователни посредници или застрахователни предприятия или предоставянето на информация за застрахователни продукти, за застрахователен посредник или за застрахователно предприятие на кандидати за застраховане.
4. „**основаващ се на застраховане инвестиционен продукт**“ е **застрахователен продукт, който предлага надеж или откупна стойност, които са изцяло или частично изложени, пряко или непряко, на колебанията на пазара, без в това определение да са включени:**
 - a) **общозастрахователните продукти, включени в списъка в приложение I към Директива 2009/138/ЕО (класове общо застраховане);**
 - b) **животозастрахователните договори, при които обезщетенията съгласно договора се изплащат само в случай на смърт или по отношение на неработоспособност поради нараняване, заболяване или увреждане;**
 - v) **пенсионните продукти, които националното законодателство признава като ипаци основната цел да осигурят на инвеститора доходи след пенсионирането и които му дават правото на определени придобивки;**
 - г) **схемите за професионално пенсионно осигуряване, които са официално признати и които попадат в обхвата на Директива 2003/41/ЕО или Директива 2009/138/ЕО;**
 - d) **индивидуалните пенсионни продукти, за които съгласно националното законодателство се изисква финансов принос от работодателя и при които работодателят или служителът не могат да избират пенсионния продукт или доставчика;**
 5. „застрахователен посредник“ е всяко физическо или юридическо лице, което не е застрахователно предприятие **или негови служители** и което срещу възнаграждение започва или извършва застрахователно посредничество;
 6. „презастрахователно посредничество“ са дейностите по предоставяне на съвети, предлагане или друга подготвителна работа за сключване на **застрахователни или презастрахователни** договори, по сключване на такива договори или по оказване на съдействие за управлението и изпълнението на такива договори, по-специално при настъпването на застрахователно събитие, включително когато тези дейности се извършват от презастрахователно предприятие без намесата на презастрахователен посредник.

Следните дейности не се смятат за презастрахователно посредничество за целите на настоящата директива:

- a) предоставянето на информация по отделни поводи в рамките на друга дейност, извършвана по занятие, при условие че предметът на тази дейност не е оказване на съдействие на клиента при сключването или изпълнението на презастрахователен договор;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

аа) уреждането на претенции на презастрахователно предприятие по занятие и дейността по определяне на размера на причинените вреди и изготвяне на експертни оценки във връзка със застрахователни претенции;

б) предоставянето само на данни и информация за кандидати за презастраховане на презастрахователни посредници или презастрахователни предприятия или предоставянето на информация за презастрахователни продукти, за презастрахователен посредник или за презастрахователно предприятие на кандидати за презастраховане;

7. „застрахователен посредник“ е всяко физическо или юридическо лице, което не е застрахователно предприятие **или неговите служители** и което срещу възнаграждение започва или извършва застрахователно посредничество;

8. „обвързан застрахователен посредник“ означава всяко лице, което извършва застрахователно посредничество за сметка и от името на едно или, **когато застрахователните продукти не се намират в конкуренция помежду си, няколко** застрахователни предприятия или застрахователни посредници, **което обаче не получава нито претии, нито предназначенията за клиента суми** и което действа на пълната отговорност на тези застрахователни предприятия или застрахователни посредници, при условие че самите застрахователни посредници, на чиято отговорност действа съответното лице, не действат на отговорността на друго застрахователно предприятие или посредник;

всяко лице, което извършва застрахователно посредничество наред с основната си професионална дейност, също се счита за обвързан застрахователен посредник, действащ на отговорност на едно или няколко застрахователни предприятия за продуктите, които съответно се отнасят до тях, ако застраховането е допълнително към доставяните стоки или предоставяните услуги в рамките на тази основна професионална дейност;

9. „съвет“ е предоставянето на **лична** препоръка на клиент по негово искане или по инициатива на застрахователното предприятие или застрахователния посредник;

10. „условна комисиона“ е възнаграждението под формата на комисиона, **което** зависи от постигането на договорените **предварително** цели **или прагове** във връзка с **обема на** договорите, осигурени за застрахователя от посредника;

11. „големи рискове“ са **големи рискове** съгласно определението по **член 13, параграф 27** от Директива **2009/138/ЕО**;

12. „държава членка по произход“ е:

а) когато посредникът е физическо лице — държавата членка, в която той пребивава;

б) когато посредникът е юридическо лице — държавата членка, в която се намира неговото седалище, или — ако по националното право на лицето то няма седалище — държавата членка, в която се намира неговото главно управление;

13. „приемаща държава членка“ е държавата членка, в която застрахователният или презастрахователният посредник има постоянно присъствие или място на стопанска дейност или предоставя услуги и която не е неговата държава членка по произход;

14. „траен носител“ е траен носител съгласно определението по член 2, буква м) от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;

■

16. „тесни връзки“ са ситуация по **член 13, параграф 17** от Директива **2009/138/ЕО**;

17. „основно място на дейност“ е мястото, откъдето се управлява основната дейност;

⁽¹⁾ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

18. „възнаграждение“ е всяка комисиона, такса или друго плащане, в т.ч. икономически ползи **или ползи в натура** от всякакъв вид, **както и други стимули**, предложени или предоставени във връзка с дейност по застрахователно посредничество;
19. „обвързана продажба“ е предлагането **или продажбата на застрахователен продукт** в пакет с **други отделни допълнителни продукти или услуги, при което застрахователният продукт** не се предлага на потребителя отделно;
20. „пакетна продажба“ е предлагането **или продажбата на застрахователен продукт** в пакет с **други отделни допълнителни продукти или услуги, при което застрахователният продукт** се предлага на потребителя и отделно, но не непременно при същите условия, както при обвързването с допълнителните услуги;

20а. „продукт“ е застрахователен договор, който покрива един или повече рискове;

20б. „на дребно“ означава не в професионално качество.

2. За да се гарантира, че се прилага еднакво равнище на защита и че потребителят може да се ползва от съпоставими стандарти, е от съществено значение настоящата директива да насърчава равнопоставеността и равните условия на конкуренция между посредниците, независимо от това дали те са обвързани със застрахователно дружество или не. Държавите членки вземат под внимание значението на насърчаването на равнопоставеността и конкуренцията при равни условия при прилагането на настоящата директива.

ГЛАВА II

ИЗИСКВАНИЯ ЗА РЕГИСТРАЦИЯ

Член 3

Регистрация

1. Освен в случаите по член 4 застрахователните и презастрахователните посредници се регистрират от компетентен орган, **посочен в член 10, параграф 2**, в държавата членка по произход. Не е необходимо застрахователните и **презастрахователните** предприятия, регистрирани в държавите членки съгласно Директива 73/239/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, и служителите им да се пререгистрират по настоящата директива.

Без да се засяга първата алинея, държавите членки могат да предвидят възможността застрахователните и презастрахователните предприятия и други организации да сътрудничат на компетентните органи при регистрирането на застрахователните и презастрахователните посредници, както и при прилагането на изискванията по член 8 за тези посредници. В частност обвързаните застрахователни посредници могат да бъдат регистрирани от застрахователно предприятие, от сдружение на застрахователни предприятия или от застрахователен или презастрахователен посредник под надзора на компетентен орган.

Държавите членки могат да предвидят, че когато даден застрахователен или презастрахователен посредник действа на отговорността на застрахователно или презастрахователно предприятие или **посредник, от застрахователния посредник не се изисква да представи на компетентния орган информацията, посочена в член 3, параграф 7, букви а) и б), а отговорното застрахователно дружество гарантира, че застрахователният посредник отговаря на условията за регистрация и на другите разпоредби, посочени в настоящата директива.** Държавите членки могат също така да предвидят, че лицето или предприятието, което поема отговорността за посредника, трябва да го регистрира.

⁽¹⁾ Първа директива на Съвета 73/239/ЕИО от 24 юли 1973 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане (ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3).

⁽²⁾ Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането (ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 92/49/ЕИО на Съвета, както и на Директиви 98/78/ЕО и 2002/83/ЕО (ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Не е необходимо държавите членки да прилагат изискването по първа и втора алинея за всички физически лица, които работят в дадено застрахователно или презастрахователно предприятие или регистриран застрахователен или презастрахователен посредник и извършват дейност по застрахователно или презастрахователно посредничество.

Държавите членки осигуряват регистрацията на юридическите лица и вписват в регистъра имената на физическите лица в управлението, които отговарят за посредническата дейност.

2. Държавите членки могат да създадат повече от един регистър на застрахователни и презастрахователни посредници, при условие че определят критериите, по които се регистрират посредниците.

Държавите членки създават система за регистрация по интернет, включваща само един регистрационен формуляр в интернет сайт, който следва да бъде леснодостъпен за застрахователните посредници и предприятия; формулярът трябва да може да се попълва директно в интернет.

3. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да бъде създаден единен информационен пункт, даващ възможност за бърз и лесен достъп до информацията в различните регистри, които се съставят електронно и се актуализират непрекъснато. Този информационен пункт предоставя също идентификационните данни на компетентните органи на всяка държава членка по първата алинея от параграф 1. В регистъра се вписват още страната или страните, в които посредникът извършва дейност съгласно разпоредбите за свободата на установяване или свободата на предоставяне на услуги.

4. Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО) създава, публикува на интернет сайта си и актуализира единен електронен регистър с данни за застрахователните и презастрахователните посредници, които са обявили намерението си за извършване на презгранична дейност съгласно глава IV. Държавите членки своевременно представят на ЕОЗППО информацията, която му е необходима за тази цел. В този регистър трябва да има електронна препратка към съответния компетентен орган във всяка държава членка. Регистърът е достъпен от всяка държава членка и съдържа електронни препратки към интернет сайтовете на компетентните органи на всички държави членки. **ЕОЗППО има право на достъп до данните, съхранявани там. ЕОЗППО и компетентните органи имат право да променят съхраняваните данни. Субектите на данни, чиито лични данни могат да бъдат съхранявани и обменяни, имат право на достъп и на подходяща информация.**

ЕОЗППО създава интернет сайт с електронни препратки към всеки единен информационен пункт, създаден от държавите членки съгласно член 3, параграф 3.

Държавите членки гарантират, че регистрацията на застрахователните посредници, включително обвързаните, и презастрахователните посредници зависи от изпълнението на професионалните изисквания по член 8.

Държавите членки гарантират също, че застрахователните посредници, включително обвързаните, и презастрахователните посредници, които вече не отговарят на тези изисквания, се заличават **незабавно** от регистъра. Валидността на регистрацията се проверява редовно от компетентния орган. Ако е необходимо, държавата членка по произход на посредника уведомява приемащата го държава членка за заличаването.

5. Държавите членки гарантират, че компетентните органи регистрират застрахователните или презастрахователните посредници само когато са убедени, че съответният посредник отговаря на изискванията по член 8 **или че друг посредник или предприятие ще поеме отговорността да гарантира, че посредникът отговаря на тези изисквания в съответствие с член 3, параграф 1, алинея 3.**

5а. Регистрираните застрахователни и презастрахователни посредници получават възможност да започнат и извършват дейността застрахователно и презастрахователно посредничество в Съюза посредством както свободата на установяване, така и свободата на предоставяне на услуги.

Застрахователният посредник упражнява свободата на предоставяне на услуги, когато възнамерява да предостави на даден притежател на застрахователна полица, установен в държава членка, различна от държавата, в която е установен застрахователният посредник, застрахователен договор във връзка с риск в държава членка, различна от държавата членка, в която е установен застрахователният посредник.

Компетентните органи могат да предоставят на застрахователните и презастрахователните посредници документ, даващ възможност на заинтересованите лица чрез справка в някой от регистрите по параграф 2 да се уверят, че посредникът е надлежно регистриран.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Този документ съдържа най-малко информацията по член 16, **буква а), подточки i) и iii), и буква б), подточки i) и iii)**, а за юридическите лица — и имената на физическите лица по параграф 1, четвърта алинея от настоящия член.

Държавите членки изискват документът да бъде върнат на издалия го компетентен орган, когато съответният застрахователен или презастрахователен посредник бъде заличен от регистъра.

6. Държавите членки предвиждат, че заявленията на посредниците за вписване в регистъра се обработват в срок от два месеца от подаването на пълното заявление и че заявителят бива своевременно уведомен за решението.

Държавите членки гарантират, че компетентните органи въвеждат подходящи мерки, осигуряващи им възможност да следят дали застрахователните и презастрахователните посредници продължават да спазват постоянно изискванията за регистрация по настоящата директива.

7. Държавите членки гарантират, че компетентните им органи изискват от застрахователните и презастрахователните посредници **с изключение на обвързаните посредници и посредниците, при които друго застрахователно предприятие поема отговорност да гарантира, че посредникът отговаря на тези изисквания в съответствие с член 3, параграф 1, алинея 3, доказателства за следното** като условие за регистрация:

- а) предоставяне на информация на съответните компетентни органи относно акционерите или съдружниците им — физически или юридически лица — които притежават участие от над 10 % в дружеството на посредника, и размерите на съответните участия;
- б) предоставяне на информация на съответните компетентни органи за лицата, които имат тесни връзки със застрахователния или презастрахователния посредник;
- в) предоставяне на убедителни доказателства, че притежаваните от тях участия или тесните им връзки не пречат на ефективното упражняване на надзорните функции от страна на компетентния орган.

Държавите членки гарантират, че техните компетентни органи изискват застрахователните и презастрахователните посредници, за които се прилага член 3, параграф 7, да ги информират без ненужно забавяне при промяна на информацията, предоставена съгласно член 3, параграф 7, букви а) и б).

8. Държавите членки гарантират, че компетентните органи отказват регистрация, ако законовите, подзаконовите или административните разпоредби на трета държава, уреждащи дейността на едно или повече физически или юридически лица, с които предприятието има тесни връзки, или затрудненията при прилагането на тези разпоредби възпрепятстват ефективното упражняване на надзорните им функции.

8а. Държавите членки могат да предвидят, че лицата, които са упражнявали посредническа дейност преди 1 януари 2014 г., които са били вписани в регистър и които са притежавали квалификация и опит, подобни на изискваните съгласно настоящата директива, се вписват автоматично в новосъздадения регистър след изпълнение на изискванията по член 4, параграфи 3 и 4.

ГЛАВА III

ОПРОСТЕНА ПРОЦЕДУРА ПО РЕГИСТРАЦИЯ — ДЕКЛАРИРАНЕ НА ДЕЙНОСТТА

Член 4

Процедура по деклариране на допълнителна дейност по застрахователно посредничество, дейност по уреждане на застрахователни претенции по занятие и дейност по определяне на размера на причинените вреди

1. Изискванията за регистрация по член 3 не се прилагат за застрахователните посредници, които извършват застрахователно посредничество като допълнителна дейност, ако дейностите им отговарят на всички долупосочени условия:

- а) основната дейност по занятие на застрахователния посредник не е застрахователно посредничество;
- б) застрахователният посредник посредничи само при продажбата на определени застрахователни продукти, които допълват друг продукт или услуга, и ясно посочва тези продукти в декларацията;
- в) съответните застрахователни продукти не покриват животозастрахователни рискове или свързани с отговорност рискове, освен ако това покритие е допълнително спрямо **продукта или предоставената услуга, които посредникът предлага като основна професионална дейност по занятие;**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ва) посредникът работи на отговорността на регистриран посредник.

■

3. Всеки застрахователен посредник, за когото важат разпоредбите на параграфи 1 и 2 от настоящия член, представя пред компетентния орган на своята държава членка по произход декларация, с която обявява своите идентификационни данни, адрес и извършвани дейности по занятие.

4. За посредниците, за които важат разпоредбите на параграфи 1 и 2 от настоящия член, се прилагат разпоредбите на глави I, III, IV, V, VIII и IX и членове 15 и 16 от настоящата директива.

4а. Държавите членки могат да приложат регистрационните изисквания по член 3 към застрахователните посредници в рамките на приложното поле на член 4, ако считат, че това е необходимо с оглед на защитата на потребителите.

ГЛАВА IV

СВОБОДА НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ И СВОБОДА НА УСТАНОВЯВАНЕ

Член 5

Упражняване на свободата на предоставяне на услуги

1. Всеки застрахователен или презастрахователен посредник, който възнамерява за пръв път да извършва дейност на територията на друга държава членка, упражнявайки свободата на предоставяне на услуги, представя следната информация на компетентния орган на държавата членка по произход:

- а) името или фирмата, адреса и регистрационния си номер;
- б) държавата членка или държавите членки, в които възнамерява да извършва дейност;
- в) категорията си като посредник и — в съответните случаи — фирмата на застрахователното или презастрахователното предприятие, което представлява;
- г) в съответните случаи — класовете застраховки;
- д) доказателства за професионалните си знания и умения.

2. В срок от един месец от получаването на информацията по параграф 1 компетентният орган на държавата членка по произход я препраща на компетентния орган на приемащата държава членка, който незабавно потвърждава, че я е получил. Държавата членка по произход информира в писмен вид застрахователния или презастрахователния посредник, че приемащата държава членка е получила информацията и че посредникът може да започне дейността си в приемащата държава членка.

Когато получава информацията по параграф 1, приемащата държава членка приема предишния опит в областта на застрахователното или презастрахователното посредничество, който се доказва чрез документ за регистрация или за подадена декларация в държавата членка по произход, като свидетелство за притежаването на изискваните знания и умения.

3. Фактът, че е била извършена регистрация или че е била подадена декларация, се удостоверява чрез издаден документ за регистрация или за получаването на декларацията от компетентния орган или организация в държавата членка по произход на заявителя, който той трябва да представи заедно със заявлението си при подаването му в приемащата държава членка.

4. При промяна на някое от обстоятелствата, за които е била представена информация съгласно параграф 1, застрахователният или презастрахователният посредник известява компетентния орган на държавата членка по произход за промяната в писмен вид най-малко един месец преди извършването ѝ. Компетентният орган на приемащата държава членка също трябва да бъде информиран за тази промяна от компетентния орган на държавата членка по произход възможно най-скоро, но не по-късно от един месец от датата на получаване на информацията от компетентния орган на държавата членка по произход.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4а. Регистриран застрахователен или презастрахователен посредник упражнява дейност по застрахователно посредничество съгласно „свободата на предоставяне на услуги“, ако:

- а) извършва застрахователно или презастрахователно посредничество с притежател на застрахователна полица или от негово име, като последният пребивава или е установен в държава членка, различна от държавата членка по произход на посредника;**
- б) всеки покрит риск е в държава членка, различна от държавата членка по произход на посредника;**
- в) той спазва параграфи 1 и 4.**

Член 6

Упражняване на свободата на установяване

1. Държавите членки изискват от всеки застрахователен или презастрахователен посредник, който възнамерява да упражни свободата на установяване, за да открие клон на територията на друга държава членка, първо да уведоми компетентния орган на своята държава членка по произход и да му представи следната информация:

- а) името или фирмата, адреса и регистрационния си номер (в съответните случаи);
- б) държавата членка, на територията на която планира да открие клон или да установи постоянно присъствие;
- в) категорията си като посредник и — в съответните случаи — фирмата на застрахователното или презастрахователното предприятие, което представлява;
- г) в съответните случаи — класовете застраховки;
- д) програма за дейността, в която се излагат планираните дейности по застрахователно или презастрахователно посредничество и организационната структура на мястото на стопанска дейност; идентификационните данни на агентите, ако посредникът възнамерява да ползва такива;
- е) адреса в приемащата държава членка, от който могат да бъдат получавани документи;
- ж) имената на всички лица, които отговарят за управлението на мястото на стопанска дейност или съответната форма на постоянно присъствие.

1а. Застрахователният посредник упражнява свободата на установяване, ако извършва дейност в приемащата държава за неопределен период от време чрез продължаващо присъствие в тази държава членка.

2. Ако компетентният орган на държавата членка по произход няма основания да смята, че организационната структура или финансовото състояние на застрахователния или презастрахователния посредник е неподходящо с оглед на планираните посреднически дейности, в срок от един месец от получаването на информацията по параграф 1 той я предава на компетентния орган на приемащата държава членка, който потвърждава незабавно, че я е получил. Държавата членка по произход информира в писмен вид застрахователния или презастрахователния посредник, че приемащата държава членка е получила информацията и че посредникът може да започне дейността си в приемащата държава членка.

3. Когато компетентният орган на държавата членка по произход отказва да предаде информацията на компетентния орган на приемащата държава членка, той излага мотивите за отказа си пред застрахователния или презастрахователния посредник в срок от един месец от получаването на цялата информация по параграф 1.

4. При промяна на обстоятелствата, за които е представена информация съгласно параграф 1, застрахователният или презастрахователният посредник известява компетентния орган за промяната в писмен вид най-малко един месец преди извършването ѝ. Компетентният орган на приемащата държава членка също трябва да бъде информиран за тази промяна от компетентния орган на държавата членка по произход възможно най-скоро, но не по-късно от един месец от датата на получаване на информацията от компетентния орган на държавата членка по произход.

Член 7

Разпределение на компетентността между държавите членки по произход и приемащите държави членки

1. Ако основното място на дейност на даден застрахователен посредник е в друга държава членка, компетентният орган на тази държава членка може да се договори с компетентния орган на държавата членка по произход да действа като компетентен орган на държавата членка по произход по отношение на задълженията по глави VI, VII и VIII от настоящата директива. Ако бъде постигната такава договореност, компетентният орган на държавата членка по произход уведомява незабавно застрахователния посредник и ЕОЗППО.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Компетентният орган на приемашата държава членка поема отговорността да гарантира, че услугите, предоставяни от мястото на стопанска дейност на територията на приемашата държава членка, отговарят на изискванията по глави VI и VII и на приетите съгласно тях разпоредби.

Компетентният орган на приемашата държава членка има правото да проучва вътрешните правила на мястото на стопанска дейност и да изисква извършването на такива промени в тях, които са строго необходими за осигуряване на възможност за компетентния орган да налага изпълнението на изискванията по глави VI и VII и приетите съгласно тях разпоредби по отношение на услугите и дейностите, извършвани от мястото на стопанска дейност на територията на приемашата държава членка.

3. Когато приемашата държава членка има основания да смята, че застрахователен или презастрахователен посредник, който извършва дейност на територията ѝ съгласно свободата на предоставяне на услуги или чрез място на стопанска дейност, не е спазил някое от задълженията по настоящата директива, тя представя констатациите си на компетентния орган на държавата членка по произход, който взема подходящи мерки. Ако въпреки мерките, предприети от компетентния орган на държавата членка по произход, застрахователният или презастрахователният посредник продължава да действа по начин, който несъмнено уврежда интересите на потребителите в приемашата държава членка или възпрепятства правилното функциониране на застрахователните или презастрахователните пазари, по отношение на застрахователния или презастрахователния посредник се прилагат следните мерки:

- а) след като информира компетентния орган на държавата членка по произход, компетентният орган на приемашата държава членка предприема всички подходящи мерки за защита на потребителите и правилното функциониране на застрахователните и презастрахователните пазари, в т.ч. като предотвратява извършването на по-нататъшни сделки на територията на своята държава от страна на застрахователните или презастрахователните посредници нарушители; компетентният орган на приемашата държава членка незабавно информира Комисията за тези мерки;
- б) компетентният орган на приемашата държава членка може да отнесе въпроса до ЕОЗППО и да поиска от него съдействие съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1094/2010; в този случай ЕОЗППО може да предприеме действия в рамките на правомощията, които са му поверени по силата на посочения член, в случай на разногласие между компетентните органи на приемашата държава членка и държавата членка по произход.

4. Когато компетентните органи на приемашата държава членка установят, че застрахователен или презастрахователен посредник, който има място на стопанска дейност на нейната територия, нарушава законите или подзаконовите разпоредби, приети в тази държава съгласно разпоредбите на настоящата директива, с които се дават правомощия на компетентните органи на приемашата държава членка, тези органи изискват от застрахователния или презастрахователния посредник да преустанови това нарушение.

Ако въпреки мерките, предприети от компетентния орган на приемашата държава членка, застрахователният или презастрахователният посредник продължава да действа по начин, който несъмнено уврежда интересите на потребителите в приемашата държава членка или възпрепятства правилното функциониране на застрахователните и презастрахователните пазари, по отношение на застрахователния или презастрахователния посредник се прилагат следните мерки:

- а) след като информира компетентния орган на държавата членка по произход, компетентният орган на приемашата държава членка предприема всички подходящи мерки за защита на потребителите и правилното функциониране на пазарите, в т.ч. като предотвратява извършването на по-нататъшни сделки на територията на своята държава от страна на застрахователните или презастрахователните посредници нарушители; компетентният орган на приемашата държава членка незабавно информира Комисията за тези мерки;
- б) компетентният орган на приемашата държава членка може да отнесе въпроса до ЕОЗППО и да поиска от него съдействие съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1094/2010; в този случай ЕОЗППО може да предприеме действия в рамките на правомощията, които са му поверени по силата на посочения член, в случай на разногласие между компетентните органи на приемашата държава членка и държавата членка по произход.

ГЛАВА V

ДРУГИ ОРГАНИЗАЦИОННИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 8

Професионални и организационни изисквания

1. Застрахователните и презастрахователните посредници **■**, както и служителите на застрахователните предприятия, които извършват застрахователно посредничество, са длъжни да притежават съответните знания и умения, определени от държавата членка по произход на посредника или предприятието, както и да изпълняват задачите и задълженията си адекватно **■**.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Държавите членки гарантират, че **■** служителите на **застрахователните и презастрахователните посредници и застрахователните предприятия**, които **извършват застрахователно посредничество като основната си професионална дейност, редовно** осъвременяват знанията и уменията си **в съответствие с функцията, която те изпълняват на съответния пазар.**

За да се гарантира, че тези разпоредби се съблюдават, е необходимо да се спази изискването, че се осигурява постоянно професионално развитие на служителите и достатъчно и подходящо обучение за тях от най-малко 200 часа в рамките на петгодишен период или пропорционален брой часове, ако това не е тяхната основна дейност. Държавите членки също така оповестяват критериите, които са установили, с цел служителите да отговорят на техните изисквания за компетентност. Тези критерии включват списък с признатите квалификации.

За целта държавите членки въвеждат механизми за контрол, оценка и удостоверяване на знанията и уменията чрез независими органи.

Държавите членки **приспособяват** изискванията за знания и умения в съответствие с конкретната дейност по застрахователно или презастрахователно посредничество и продуктите, във връзка с които се извършва посредничеството, особено ако основната дейност по занятие на посредника не е застрахователното посредничество. **■** Държавите членки могат да предвидят, че в случаите по член 3, параграф 1, втора алинея **и по отношение на служителите на застрахователни предприятия, които извършват дейности по застрахователно посредничество**, застрахователното предприятие или застрахователният посредник трябва да удостовери, че знанията и уменията на посредниците съответстват на изискванията по първата алинея от този параграф, и при необходимост да осигурява на тези посредници обучение, което съответства на изискванията във връзка с продуктите, продавани от посредниците.

Не е необходимо държавите членки да прилагат изискванията по първата алинея от този параграф за всички физически лица, работещи в дадено застрахователно предприятие или застрахователен или презастрахователен посредник, които извършват дейност по застрахователно или презастрахователно посредничество. Държавите членки изискват подходяща част от лицата в управленската структура на такива предприятия, които отговарят за посредничеството във връзка със застрахователни и презастрахователни продукти, както и всички останали лица, пряко занимаващи се със застрахователно и презастрахователно посредничество, да докажат, че притежават необходимите знания и умения за изпълнението на своите задължения.

2. Застрахователните и презастрахователните посредници и служителите на застрахователните предприятия, които извършват дейности по застрахователно посредничество, трябва да имат добра репутация. Като минимално изискване **лицата, пряко занимаващи се с маркетинга или продажбата на продукта**, трябва да имат чисто свидетелство за съдимост или друг национален еквивалент във връзка с тежки престъпления срещу собствеността или други престъпления, свързани с финансовите дейности **■**.

Държавите членки могат в съответствие с разпоредбите на член 3, параграф 1, втора алинея да позволят на застрахователните предприятия да извършват проверка на репутацията на застрахователните посредници.

Не е необходимо държавите членки да прилагат изискванията по първата алинея от този параграф за всички физически лица, работещи в дадено застрахователно предприятие или застрахователен или презастрахователен посредник, които извършват дейност по застрахователно и презастрахователно посредничество. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да се гарантира, че управленската структура на такива предприятия, както и служителите, пряко занимаващи се със застрахователно и презастрахователно посредничество, отговарят на това изискване.

3. Застрахователните и презастрахователните посредници са длъжни да притежават застраховка „Професионална отговорност“ за цялата територия на Съюза или друга сравнима гаранция срещу отговорност за вреди, настъпили от проявена професионална небрежност, със застрахователна сума не по-малко от **1 250 000 EUR** за претенциите по всяко застрахователно събитие и съвкупно **1 850 000 EUR** годишно за претенциите по всички застрахователни събития, освен ако такава застраховка или сравнима друга гаранция вече е осигурена от застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие или друго предприятие, за чиято сметка действа застрахователният или презастрахователен посредник или от чието име застрахователният или презастрахователен посредник е оправомощен да действа, или ако такава предприятие е поело пълната отговорност за действията на посредника.

4. Държавите членки вземат необходимите мерки в защита на клиентите срещу неспособността на застрахователния посредник да преведе застрахователната премия на застрахователното предприятие или да преведе застрахователното обезщетение или възстановената застрахователна премия на застрахованото лице.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Тези мерки се вземат под една или повече от следните форми:

- а) законови разпоредби или договорни клаузи, съгласно които паричните суми, платени от клиента на посредника, се третираат като платени на предприятието, а паричните суми, платени от предприятието на посредника, не се третираат като платени на клиента, докато не бъдат действително получени от него;
- б) изискване застрахователните посредници да имат финансов капацитет, възлизащ по всяко време на 4 % от сумата на получените годишни застрахователни премии, но не по-малко от **18 750 EUR**;
- в) изискване паричните средства на клиентите да бъдат превеждани чрез строго отделени клиентски сметки, които да не бъдат използвани за удовлетворяване на други кредитори в случай на несъстоятелност;
- г) изискване да бъде създаден гаранционен фонд.

5. За извършването на дейностите по застрахователно и презастрахователно посредничество е необходимо професионалните изисквания по този член да бъдат изпълнени по всяко време.

6. Държавите членки могат да завишат изискванията по този член или да предвидят допълнително други изисквания за застрахователните и презастрахователните посредници, регистрирани под тяхната юрисдикция.

7. Сумите по параграфи 3 и 4 подлежат на редовно преразглеждане от страна на ЕОЗППО, за да бъдат отчитани измененията на европейския индекс на потребителските цени, публикуван от Евростат. Първият преглед се извършва пет години след влизането на настоящата директива в сила, а последващите прегледи — на всеки пет години от датата на предходния преглед.

ЕОЗППО разработва проекти на регулаторни стандарти, с които базовите суми в евро по параграфи 3 и 4 се изменят с процентното изменение на споменатия индекс за периода от влизането на настоящата директива в сила до датата на първия преглед или от датата на последния преглед до датата на следващия преглед и се закръгляват нагоре с точност до цяло число.

ЕОЗППО представя на Комисията посочените проекти на регулаторни технически стандарти пет години след влизането на настоящата директива в сила и последващите прегледи на всеки пет години от датата на предходния преглед.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1094/2010.

8. **Държавите членки определят** следното:

- а) понятието за подходящи знания и умения на посредника **и на служителите на застрахователните предприятия** във връзка с извършването на застрахователно посредничество с клиентите му съгласно параграф 1 от настоящия член;
- б) подходящи критерии за установяване на равнището на професионална квалификация, опит и умения, изисквани за извършване на застрахователно посредничество;
- в) действията, които може основателно да се очаква да предприемат застрахователните посредници **и служителите на застрахователните предприятия**, за да осъвременяват знанията и уменията си чрез постоянно професионално развитие, с цел да изпълняват задълженията си на подходящо равнище.

8а. Когато държавата членки по произход регистрира застрахователен посредник, получил професионални квалификации или опит в друга държава членка, тя взема под внимание тези квалификации и опит, като взема предвид Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ и равнището на квалификацията съгласно определението в Европейската квалификационна рамка за обучение през целия живот, създадена съгласно Препоръката на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾.

⁽¹⁾ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

⁽²⁾ Препоръка на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година за създаване на Европейска квалификационна рамка за обучение през целия живот (ОВ С 111, 6.5.2008 г., стр. 1).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 9

Публикуване на разпоредбите за общото благо

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че техните компетентни органи публикуват по подходящ начин съответните национални законодателни разпоредби за опазване на общото благо, които се прилагат спрямо дейностите по застрахователно и презастрахователно посредничество, извършвани на териториите им.
2. Всяка държава членка, която планира да прилага и която прилага разпоредби, уреждащи дейността на застрахователните посредници и продажбата на застрахователни продукти, като допълнение към разпоредбите на настоящата директива, гарантира, че произтичащата от тези разпоредби административна тежест е съразмерна спрямо целта за защита на потребителите. Държавата членка продължава да наблюдава действието на тези разпоредби, за да осигури запазването на посочената съразмерност.
3. ЕОЗППО изготвя стандартизиран информационен формуляр във връзка с разпоредбите за общото благо, който трябва да бъде попълван от компетентните органи във всяка държава членка. Във формуляра се включват електронни препратки към интернет сайтовете на компетентните органи, на които се публикува информация за разпоредбите за общото благо. Тази информация се актуализира редовно от националните компетентни органи, а ЕОЗППО я публикува на своя интернет сайт на английски, френски и немски език, като всички национални разпоредби за общото благо се категоризират в различните правни области.
4. Всяка държава членка създава единно звено за контакти, което отговаря за предоставянето на информация за разпоредбите за общото благо в съответната държава членка. Това звено за контакти следва да бъде подходящ компетентен орган.
5. ЕОЗППО извършва проучване, изготвя доклад и информира Комисията относно разпоредбите за общото благо, публикувани от държавите членки съгласно настоящия член, с оглед на правилното функциониране на настоящата директива и вътрешния пазар до ... [три години след влизането в сила на Директивата].

Член 10

Компетентни органи

1. Държавите членки определят компетентните органи, оправомощени да гарантират изпълнението на настоящата директива. Държавите членки уведомяват съответно Комисията, като посочват евентуалното разпределение на задълженията.
2. Органите, посочени в параграф 1, са или публични органи, или организации, признати съгласно националното законодателство или от публичните органи, оправомощени изрично за тази цел по националното законодателство. Тези органи не могат да бъдат застрахователни или презастрахователни предприятия **или асоциации, към чиито членове се числят пряко или непряко застрахователни или презастрахователни предприятия или застрахователни или презастрахователни посредници.**
3. Компетентните органи трябва да притежават всички правомощия, необходими за изпълнението на техните задължения. Когато на нейна територия действа повече от един компетентен орган, държавата членка взема необходимите мерки, за да гарантира, че тези органи взаимодействат тясно помежду си, за да могат да изпълняват ефективно съответните си задължения.

Член 11

Обмен на информация между държавите членки

1. Компетентните органи на държавите членки сътрудничат помежду си с оглед на правилното прилагане на разпоредбите на настоящата директива.
2. Компетентните органи обменят информация за застрахователни и презастрахователни посредници, на които са били наложени наказания по глава VIII и ако тази информация може да доведе до заличаване на тези посредници от регистъра. Компетентните органи могат също така да обменят всякаква значима информация по искане на орган.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Всички лица, които са длъжни да получават или разгласяват информация във връзка с настоящата директива, са обвързани със задължението за опазване на професионалната тайна по начина, предвиден в член 16 от Директива 92/49/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета и в член 15 от Директива 92/96/ЕИО на Съвета ⁽²⁾.

Член 12

Жалби

Държавите членки вземат необходимите мерки за създаването на процедури, по които клиентите и други заинтересовани страни, по-специално потребителски асоциации, могат да подават жалби относно застрахователни и презастрахователни посредници и предприятия. Жалбите получават отговор във всички случаи.

Член 13

Извънсъдебни средства за обезщетяване

1. **В съответствие с Директива .../.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ и Регламент .../.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ държавите членки осигуряват създаването на целесъобразни, ефективни, справедливи и независими процедури за подаване на жалби и обезщетяване за решаване по извънсъдебен път на спорове между застрахователни посредници и техни клиенти и между застрахователни предприятия и техни клиенти, ползвайки, когато е целесъобразно, съществуващите вече организации. Освен това държавите членки гарантират, че всички застрахователни предприятия и застрахователни посредници участват в процедурите за извънсъдебно решаване на спорове, когато процедурата води до решения, които **могат да бъдат обвързващи за посредника или застрахователното предприятие, по целесъобразност, и клиента;****

I

2. Държавите членки гарантират, че тези организации сътрудничат помежду си при уреждането на презгранични спорове.

2а. **Държавите членки гарантират, че застрахователните посредници, установени на тяхна територия, информират потребителите относно наименованието, адреса и уебсайта на структурите за АРС, в чийто обхват те попадат и които са компетентни да разглеждат евентуални спорове между тях и потребителите.**

2б. **Застрахователните посредници в рамките на Съюза, участващи в онлайн и презгранични онлайн продажби, информират потребителите относно платформата за АРС, ако е приложимо, както и за своя електронен адрес. Тази информация е лесно, пряко, видно и непрекъснато достъпна на интернет сайта на застрахователния посредник и в случай че офертата е направена чрез електронната поща или друго текстово съобщение, предавано чрез електронни средства, тази информация се съдържа във въпросното съобщение. Тази информация съдържа електронна връзка към началната страница на платформата за АРС. Застрахователните посредници информират потребителите относно платформата за АРС, когато потребителят подаде жалба до застрахователния посредник, до системата за разглеждане на жалби на потребителите, управлявана от застрахователния посредник, или до олбудспан на дружество.**

2в. **Когато клиент инициира процедура за алтернативно разрешаване на спорове, предвидена в националното законодателство, срещу застрахователен посредник или застрахователно предприятие по отношение на спор във връзка с права и задължения по настоящата директива, от застрахователния посредник или застрахователното предприятие се изисква да вземе участие в тази процедура.**

⁽¹⁾ Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането, и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане) (ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 г. за координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане и за изменение на Директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (Трета директива за животозастраховането) (ОВ L 360, 9.12.1992 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива .../.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета от ... за алтернативно решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (Директива за АРС за потребители) (ОВ ...).

⁽⁴⁾ Регламент .../.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета от ... относно онлайн решаване на потребителски спорове (Регламент за ОРС за потребители) (ОВ ...).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2г. За целите на прилагането на настоящата директива компетентните органи си сътрудничат едни с други и със структурите, отговарящи за посочените в настоящия член процедури за подаване на жалби и обезщетяване по извънсъдебен път, доколкото това се позволява от законодателните актове на ЕС, които са в сила.

Член 14

Ограничения за използването на посредници

Държавите членки гарантират, че **когато използват услугите на застрахователни или презастрахователни посредници, установени в Съюза**, застрахователните и презастрахователните предприятия и посредници използват застрахователните и презастрахователните посреднически услуги само на регистрирани застрахователни и презастрахователни посредници или на лицата по член 1, параграф 2, или на лицата, които са изпълнили процедурата по деклариране по член 4.

ГЛАВА VI

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ И РАЗПОРЕДБИ ЗА ИЗВЪРШВАНЕТО НА ДЕЙНОСТТА

Член 15

Общ принцип

1. Държавите членки изискват от застрахователните посредници и застрахователните предприятия да действат **винаги** честно, **справедливо, надеждно, почитено** и професионално, отчитайки максимално интересите на клиентите си, когато извършват застрахователно посредничество със или за клиенти.
2. Всяка информация, включително маркетингови съобщения, предавана от застрахователния посредник или застрахователното предприятие на клиенти или потенциални клиенти, трябва да е **честна**, вярна и ясна и да не е подвеждаща. Маркетинговите съобщения трябва **винаги** да са ясно означени като такива.

Член 16

Предоставяне на обща информация от застрахователния посредник или застрахователното предприятие

Държавите членки приемат разпоредби, с които се гарантира, че:

- a) преди сключването на застрахователен договор, **или, ако има съществена промяна в данните, свързани с посредника, при обявяване на информация пред клиентите — след сключването на застрахователен договор**, всеки застрахователен посредник, в т.ч. обвързаните, обявява следното пред клиентите си:
 - i) идентификационните си данни и адреса си, както и факта, че е застрахователен посредник;
 - ii) дали предоставя съвети във връзка с продаваните застрахователни продукти;
 - iii) процедурите по член 12 за подаване на жалби от клиенти и други заинтересувани страни срещу застрахователни и презастрахователни посредници и — извънсъдебните процедури за подаване на жалби и обезщетяване по член 13;
 - iv) регистъра, в който е вписан, и начините за проверка на това обстоятелство; и
 - v) дали представлява клиента или действа от името и за сметка на застрахователно предприятие;
- b) преди сключването на застрахователен договор всяко застрахователно предприятие обявява следното пред клиентите си:
 - i) идентификационните данни и адреса си, както и факта, че е застрахователно предприятие;
 - ii) дали предоставя съвети във връзка с продаваните застрахователни продукти;
 - iii) процедурите по член 12 за подаване на жалби от клиенти и други заинтересувани страни срещу застрахователни предприятия и извънсъдебните процедури за подаване на жалби и обезщетяване по член 13.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 17

Конфликти на интереси и прозрачност

1. Преди сключването на застрахователен договор всеки застрахователен посредник ■ предоставя на клиента най-малко следната информация:

- a) дали притежава участие, пряко или косвено, представляващо повече от 10 % от правата на глас или от капитала на застрахователно предприятие;
- б) дали застрахователно предприятие или предприятие майка на застрахователно предприятие притежава пряко или косвено участие, представляващо повече от 10 % от правата на глас или от капитала на застрахователния посредник;
- в) по отношение на предлагания договор:
 - i) че дава съветите си въз основа на справедлив и **личен** анализ; или
 - ii) че има договорно задължение да извършва застрахователно посредничество изключително за едно или повече застрахователни предприятия. В този случай по искане на клиента посредникът съобщава фирмите на тези застрахователни предприятия; или
 - iii) че няма договорно задължение да извършва застрахователно посредничество изключително за едно или повече застрахователни предприятия и не дава съветите си въз основа на справедлив **и личен** анализ. В този случай по искане на клиента посредникът съобщава фирмите на застрахователните предприятия, с които може да извършва и действително извършва дейността си.;

■

- д) дали във връзка със застрахователния договор работи:
 - i) срещу такса, т.е. възнаграждението му се изплаща пряко от клиента; или
 - ii) срещу комисиона от какъвто и да е вид, т.е. възнаграждението му е включено в застрахователната премия; или
 - iii) срещу възнаграждение, което представлява съчетание между видовете, посочени в подточки i) и ii) по-горе;

■

да) дали по отношение на застрахователния договор източникът на възнаграждението е:

- i) притежател на застрахователната полица;
- ii) застрахователно предприятие;
- iii) друг застрахователен посредник;
- iv) съчетание от посоченото в подточки i), ii) и iii);

Допълнителна информация може да бъде изисквана от държавите членки в съответствие с член 17а.

■

2. Потребителят има право да поиска допълнителна подробна информация съгласно параграф 1, буква да).

3. Застрахователното предприятие, когато продава застраховка пряко на клиенти, информира ■ клиента дали се изплащат променливи възнаграждения на служителите му за разпространението и управлението на съответния застрахователен продукт.

■

5а. При конфликти на интереси и за да се стимулира лоялна конкуренция, на клиента се предоставя информация относно съответните количествени елементи по отношение на понятията, посочени в параграф 1, буква да) и в параграф 3 от настоящия член, и при същите условия. В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1094/2010, ЕОЗППО разработва до 31 декември 2015 г. и периодично актуализира насоки за гарантиране на съгласувано прилагане на настоящия член.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 17а**Разкриване на информация**

Държавите членки могат да въведат или да запазят допълнителни изисквания за оповестяване за застрахователните посредници и застрахователните предприятия по отношение на размера на възнагралдението, таксите, комисионите или непаричните облаги във връзка с предоставянето на посредничество, при условие че държавата членка поддържа равнопоставеност между всички канали за разпространение, не нарушава конкуренцията и спазва правото на Съюза и че произтичащите от това административни тежести остават пропорционални на търсеното равнище на защита на потребителите.

Член 18**Предоставяне на съвети, както и изисквания към продажбите**

1. **Когато се предоставят съвети** преди сключването на конкретен договор всеки застрахователен посредник — в т.ч. обвързаните посредници — или всяко застрахователно предприятие **посочва** въз основа на предоставената от клиента информация:

а) изискванията и потребностите на клиента;

б) основанията си за всеки съвет, **даден** на клиента относно конкретен застрахователен продукт.

2. Подробността на информацията по параграф 1, букви а) и б), зависи от сложността на предлагания застрахователен продукт и от равнището на финансовия риск за клиента **независимо от изборния канал за разпространение**.

3. Когато застрахователният посредник или застрахователното предприятие дава **съвети** въз основа на справедлив анализ, той е длъжен да дава тези съвети въз основа на **справедлив** анализ на достатъчно голям брой застрахователни продукти, които се предлагат на пазара, за да бъде в състояние да направи **лична** препоръка **във висш интерес на потребителя**, основана на професионални критерии, относно застрахователния продукт, който би бил най-подходящ да удовлетвори потребностите на клиента.

4. Независимо дали се предоставя съвет или не, преди сключването на договор застрахователният посредник или застрахователното предприятие, отчитайки сложността на застрахователния продукт и категорията на клиента, предоставя на клиента съответната информация за застрахователния продукт в достъпен вид, за да може той да вземе информирано решение. **Тя се предоставя на стандартизиран информационен лист чрез продуктов информационен документ (ПИД) на прост език. Този документ съдържа най-малко следните данни:**

а) информация относно вида застраховка;

б) описание на обхванатите от застраховката рискове и изключените рискове;

в) начини на плащане на премии и срок на плащане;

г) изключения;

д) задължения в началото на договора;

е) задължения през времетраенето на договора;

ж) задължения в случай на предявен иск;

з) срок на договора, включително начална и крайна дата;

и) начините за прекратяване на договора.

4а. **Параграф 4 не се прилага спрямо:**

а) инвестиционни продукти съгласно определението в член 4а от Регламент .../.../ЕС на Европейския парламент и Съвета⁽¹⁾; или

⁽¹⁾ Регламент .../.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно основните информационни документи за инвестиционни продукти (ОВ ...).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

б) продажбата на инвестиционни застрахователни продукти съгласно глава VII от настоящата директива.

Член 19

Изключения от изискванията за предоставяне на информация и клауза за гъвкавост

1. Информацията по членове 16, 17 и 18 не е нужно да се предоставя, когато застрахователният посредник или застрахователното предприятие посредничи по застраховането на големи рискове, както и при посредничество от презастрахователни посредници или презастрахователни предприятия и при посредничеството по отношение на професионални клиенти съгласно приложението.

2. Държавите членки могат да запазят действащите разпоредби или да приемат по-строги разпоредби за изискванията за предоставяне на информация по членове 16, 17 и 18, при условие че тези разпоредби не противоречат на правото на Съюза. Държавите членки съобщават на ЕОЗППО и Комисията съответните си национални си разпоредби.

2а. Държавите членки, които запазват или приемат по-строги разпоредби, приложими за застрахователните посредници, гарантират, че тези разпоредби спазват принципите на равнопоставеност и че административният товар, произтичащ от тях, е пропорционален по отношение на ползите за защитата на потребителите.

3. За да бъде постигната висока степен на прозрачност чрез всички подходящи средства, ЕОЗППО взема необходимите мерки, така че получената от него информация относно националните разпоредби да бъде сведена и до знанието на потребителите, застрахователните посредници и застрахователните предприятия.

Член 20

Условия за информацията

1. Цялата информация, която подлежи на предоставяне съгласно членове 16, 17 и 18, се съобщава на клиентите:

а) на хартиен носител;

б) по ясен и точен начин, разбираем за клиента; и

в) на официален език на държавата членка, в която е разположен рискът, или на държавата членка на поеманото задължение или на друг език, приет от страните. Информацията се предоставя безплатно.

2. Независимо от параграф 1, буква а) информацията по членове 16, 17 и 18 може да бъде предоставена на клиента чрез следните средства:

а) нехартиен траен носител — когато са спазени условията по параграф 4; и

б) интернет сайт — когато са спазени условията по параграф 5.

3. Когато информацията по членове 16, 17 и 18 се предоставя на нехартиен траен носител или чрез интернет сайт, при поискване на клиента му се предоставя безплатно копие на хартиен носител.

4. Информацията по членове 16, 17 и 18 може да се предоставя на нехартиен траен носител, ако са изпълнени следните условия:

а) използването на трайния носител е подходящо с оглед на деловите отношения между посредника или застрахователното предприятие и клиента; и

б) на клиента е била предоставена възможността да получи информацията на хартиен носител или на друг траен носител и той е избрал другия носител.

5. Информацията по членове 16, 17 и 18 може да се предоставя чрез интернет сайт, ако е адресирана лично до клиента или ако са изпълнени следните условия:

а) предоставянето на информацията по членове 16, 17 и 18 чрез интернет сайт е подходящо с оглед на деловите отношения между посредника или застрахователното предприятие и клиента;

б) клиентът се е съгласил информацията по членове 16, 17 и 18 да му бъде предоставяна чрез интернет сайт;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- в) клиентът е бил уведомен по електронен път за адреса на интернет сайта и за мястото в този сайт, на което може да се намери информацията по членове 16, 17 и 18;
- г) гарантирано е, че информацията по членове 16, 17 и 18 може да бъде намерена на интернет сайта за целия период от време, през който основателно може да се смята, че клиентът има нужда от нея.
6. За целите на параграфи 4 и 5 предоставянето на информация на нехартиен траен носител или чрез интернет сайт се смята за подходящо с оглед на деловите отношения между посредника или застрахователното предприятие и клиента, ако има свидетелства, че клиентът има редовен достъп до интернет. За такова свидетелство се смята предоставянето от клиента на адрес на електронна поща за целите на деловите отношения.
7. При продажба по телефона предварителната информация, давана на клиента, трябва да съответства на разпоредбите на Съюза, приложими за пазарното предлагане на потребителски финансови услуги от разстояние. Освен това, **след като клиентът е предпочел да получи информацията на нехартиен носител съгласно параграф 4**, информацията се предоставя на клиента в съответствие с параграф 1 или 2 незабавно след сключването на застрахователния договор.

Член 21а

Практики на обвързване и пакетни продажби

1. Когато застраховка се предлага заедно с друга услуга или допълнителен продукт като част от пакет или същото споразумение или пакет, застрахователният посредник или застрахователното предприятие информира клиента и му предлага възможността да купи различните елементи заедно или поотделно предоставя отделни доказателства за прелията или цените на всеки елемент. Това не възпрепятства посредничеството за застрахователни продукти с различни равнища на застрахователно покритие или застрахователни полици срещу множество рискове.
2. Когато рисковете в резултат от подобно споразумение или пакет, предлаган на клиент, е вероятно да са различни от рисковете, свързани с елементите поотделно, застрахователният посредник или застрахователното предприятие по искане на клиента предоставя подходящо описание на различните елементи на споразумението или пакета и на начина, по който взаимодействието променя рисковете.
3. ЕОЗППО в сътрудничество с Европейския надзорен орган (Европейския банков орган) и ЕОЦКП, чрез съвместния комитет на европейските надзорни органи, разработва до ... [18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] и след това периодично актуализира насоки за оценяването и надзора върху практиките на кръстосани продажби, като посочва по-специално условията, при които практиките на кръстосани продажби не отговарят на изискванията по член 15, параграф 1.
4. Държавите членки гарантират, че когато застрахователен посредник или застрахователно предприятие предоставя съвети, то гарантира, че цялостният пакет застрахователни продукти отговаря на исканията и потребностите на клиента.
5. Държавите членки могат да запазват или приетат допълнителни по-строги мерки или да се намесват във всеки отделен случай, за да забраняват продажбата на застраховка заедно с друга услуга или продукт като част от пакет или като условие за същото споразумение или пакет, когато могат да докажат, че подобни практики са в ущърб на потребителите.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ГЛАВА VII

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЗАЩИТА НА КЛИЕНТИТЕ ВЪВ ВРЪЗКА С ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРОДУКТИ

Член 22

Обхват

Настоящата глава съдържа **■** изисквания *в допълнение към тези по членове 15, 16, 17 и 18* към *дейностите по застрахователното посредничество, когато те се извършват* във връзка с продажбата на *основаващи се на застраховане* инвестиционни **■** продукти от:

- a) застрахователни посредници;
- б) застрахователни предприятия.

Член 23

Конфликт на интереси

1. Държавите членки изискват от застрахователните посредници и застрахователните предприятия да предприемат всички подходящи мерки за установяване на конфликтите на интереси между тях, включително техните ръководители, служители и обвързани застрахователни посредници, или всяко лице, пряко или косвено свързано с тях чрез отношение на контрол, и техните клиенти или между отделните клиенти, които възникват в процеса на **всички дейности по застрахователно посредничество**.

2. Когато **организационните или административните** мерки, предприети от застрахователен посредник или застрахователно предприятие съгласно членове 15, 16 и 17, не са достатъчни, за да се гарантира с приемлива степен на увереност, че **рисковете** от увреждане на интересите на клиентите **■** ще бъдат предотвратени, застрахователният посредник или застрахователното предприятие ясно обявява пред клиента общия характер **и** източниците на конфликтите на интереси, **както е приложено**, преди сключването на сделки за **негова** сметка **■**.

2а. Обявяването, посочено в параграф 2:

- a) *се прави на траен носител; и*
- б) *съдържа достатъчно подробности, като се взема под внимание видът клиент, така че да му се даде възможност да вземе информирано решение относно дейностите по застрахователно посредничество, в контекста на които възниква конфликтът на интереси.*

3. Комисията е оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 33 **с цел да**:

- a) **определи** мерките **■**, които може основателно да се очаква да бъдат въведени от застрахователните посредници и застрахователните предприятия за установяване, предотвратяване, управление и разкриване на конфликти на интереси при извършване на **дейности по** застрахователно посредничество;
- б) **установи** подходящи критерии за определяне на видовете конфликти на интереси, които могат да увредят интересите на клиентите или потенциалните клиенти на застрахователния посредник или застрахователното предприятие.

Член 24

Общи принципи и предоставяне на информация на клиентите

1. Държавите членки **гарантират, че** застрахователните посредници и застрахователните предприятия да действат честно, справедливо и професионално, отчитайки максимално интересите на клиентите си и спазвайки по-конкретно принципите по настоящия член и по член 25, когато извършват **дейности по** застрахователно посредничество.

2. Всяка информация, включително маркетингови съобщения, предавана от застрахователния посредник или застрахователното предприятие на клиенти или потенциални клиенти, трябва да е явна и да не е подвеждаща. Маркетинговите съобщения трябва да са ясно означени като такива.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. На клиентите или потенциалните клиенти се предоставя подходяща информация за *следното*:
- а) застрахователния посредник или застрахователното предприятие и услугите му; **когато** се предоставят съвети, в информацията се посочва дали това се извършва независимо и дали се основава на широк или на по-ограничен анализ на пазара, както и дали застрахователният посредник или застрахователното предприятие ще извършва постоянно оценка за подходящ продукт по отношение на препоръчания на **клиентите основаващ се на застраховане инвестиционен** продукт;
 - б) **основаващите се на застраховане инвестиционни** продукти и предложените инвестиционни стратегии: **тази** информация следва да включва подходящи указания и предупреждения за рисковете, свързани с инвестиции в тези **инструменти** или по отношение на конкретни инвестиционни стратегии; **■**
- ба) **всички разходи и съответни такси, свързани със застрахователно посредничество или допълнителни услуги, които трябва да включват разходите за съвети, когато това е приложимо, разходите по препоръчания или предложен на клиента финансов инструмент и как клиентът може да ги заплати, като се включват и евентуални плащания на трети страни; [Изм. 8]**

3а. **Информацията относно всички разходи и такси, включително разходите и таксите във връзка с посредническата услуга и застрахователния продукт, които не произтичат от възникването на базисен пазарен риск, се обобщава, за да се даде възможност на клиента да разбере цялостните разходи, както и кумулативния ефект върху възвръщаемостта на инвестицията, и когато това се изисква от клиента, включва разбивка по отделни категории. Когато е приложимо, подобна информация се предоставя на клиента редовно, поне веднъж годишно, през време на целия цикъл на инвестицията.**

Информацията по първата алинея и по параграф б а се предоставя в разбираема форма, така че клиентите или потенциалните клиенти да могат по разумен начин да разберат естеството и рисковете на инвестиционната услуга и специфичния тип инвестиционен застрахователен продукт, който се предлага, и съответно да вземат информирани инвестиционни решения. Държавите членки могат да позволят тази информация да бъде предоставяна в стандартизиран формат. [Изм. 9]

4. Информацията по **параграфи 2 и 3** следва да се предоставя в разбираема форма, така че клиентите или потенциалните клиенти да могат да разберат естеството и рисковете на конкретния **вид основаващ се на застраховане инвестиционен** продукт, който се предлага, и впоследствие да вземат информирани инвестиционни решения. Тази информация може да бъде предоставяна в стандартизирана форма **съгласно член 18, параграф 4**.

5. **Държавите членки изискват**, когато застрахователният посредник или застрахователното предприятие информира клиента, че съветите във връзка със застрахователния продукт се предоставят независимо, посредникът или предприятието да обявяват пред клиента вида на възнаграждението, което получават във връзка със застрахователния договор:

- а) **набора застрахователни продукти, на които ще се основава препоръката, и по-конкретно това дали наборът се ограничава до застрахователни продукти, емитирани или предлагани от лица, намиращи се в тесни връзки с посредника, който представлява клиента;**

5а. **Държавите членки могат допълнително да забранят или да ограничат още повече предлагането или получаването на такси, комисиони или непарични възнаграждения от трети страни във връзка с предоставянето на застрахователни съвети. Това може да включва изискването всички подобни такси, комисиони или непарични възнаграждения да бъдат връщани на клиентите или да бъдат приспадани от такси, плащани от клиента.**

Държавите членки могат допълнително да изискват от посредника, когато той информира клиента, че съветите се предоставят независимо, да анализира достатъчно голям брой застрахователни продукти, предлагани на пазара, които са достатъчно диверсифицирани от гледна точка на вида, емитентите и доставчиците си, така че да се гарантира възможността за подходящо удовлетворяване на целите на клиента, и да не се ограничава до застрахователните продукти, емитирани или предоставяни от лица, намиращи се в тесни връзки с **■ посредника **■**.**

5б. **Инвестиционният посредник поддържа и прилага ефективни организационни и административни механизми с оглед предприемането на всички разулни мерки за предотвратяването на конфликти на интереси съгласно посоченото в член 23, които по неблагоприятен начин засягат интересите на неговите клиенти.**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Застрахователно дружество, което създава финансови инструменти за продажба на клиенти, поддържа, следва и преразглежда процедура за одобрение на всички застрахователни продукти или на съществени адаптации на съществуващи застрахователни продукти, преди те да бъдат пуснати на пазара или разпределени на клиенти.

При процеса на одобрение на продукти се посочва определен целеви пазар от крайни клиенти в съответната категория клиенти за всеки продукт и се гарантира, че всички съответни рискове за подобен определен целеви пазар се оценяват и че планираната стратегия за разпространение съответства на определения целеви пазар.

Застрахователното дружество също така редовно преразглежда финансовите инструменти, предлагани или пускани на пазара от него, като взема предвид всяко събитие, което би могло съществено да повлияе на потенциалния риск за определения целеви пазар, за да оцени най-малкото дали продуктът все още съответства на потребностите на определения целеви пазар и дали планираната стратегия за разпространение все още е подходяща. [Изм. 11]

6. ЕОЗППО разработва до ... [18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] и периодично актуализира насоки за оценяването и надзора върху практиките на кръстосани продажби, като посочва по-специално условията, при които практиките на кръстосани продажби не отговарят на изискванията по параграф 1.

7. На Комисията се предоставят правомощията да приема делегирани актове в съответствие с член 33, **за да уточнява принципите**, които **трябва да спазват** застрахователните посредници и предприятия **при извършването на дейности по** застрахователно посредничество с клиенти. В тези делегирани актове **се взема предвид следното**:

- естеството на услугите, предлагани или предоставяни на клиента или потенциалния клиент, имайки предвид типа, предмета, обема и честотата на сделките;
- естеството на предлаганите или разглежданите продукти, в т.ч. различните видове **основаващи се на застраховане инвестиционни** продукти.

Член 25

Оценка за подходящ и уместен продукт и представяне на информация на клиентите

1. Когато предоставя съвети, застрахователният посредник или застрахователното предприятие получава необходимата информация за знанията и опита на клиента или потенциалния клиент в областта **на инвестиции**, към която се отнася продуктът **от** съответния вид, както и за финансовото състояние и инвестиционните цели на клиента или потенциалния клиент, **така че да даде възможност** на застрахователния посредник или застрахователното предприятие **да препоръча** на клиента или потенциалния клиент **дейностите по застрахователно посредничество дейности или основаващите се на застраховане инвестиционни** продукти, които са подходящи за този клиент или потенциален клиент.

2. Държавите членки гарантират, че когато застрахователните посредници и предприятия извършват **дейности по** застрахователно посредничество, **различни от тези по параграф 1**, те изискват от клиента или потенциалния клиент информация за знанията и опита му в инвестиционната област, към която се отнася предлаганият или търсеният **основаващ се на застраховане инвестиционен** продукт **от** съответния вид, така че застрахователният посредник или застрахователното предприятие да може да прецени дали разглежданите **дейности по застрахователно посредничество или основаващ се на застраховане** продукт са уместни за клиента.

Когато застрахователният посредник или застрахователното предприятие счита въз основа на получената съгласно предишната алинея информация, че **основаващият се на застраховане инвестиционен продукт** не е уместен за клиента или потенциалния клиент, застрахователният посредник или застрахователното предприятие предупреждава клиента или потенциалния клиент. Това предупреждение може да бъде извършено в стандартизирана форма.

Когато клиентът или потенциалният клиент не предостави посочената **съгласно** първата алинея информация или предостави недостатъчна информация относно своите знания и опит, застрахователният посредник или застрахователното предприятие го предупреждава, че не може да определи дали **разглежданият основаващ се на застраховане инвестиционен** продукт е **уместен** за него. Това предупреждение може да бъде извършено в стандартизирана форма.

2а . Държавите членки **позволяват на застрахователните посредници или застрахователните предприятия при извършване на дейности по застрахователно посредничество, състоящи се само в изпълнение на нареждания на клиент, да предоставят тези услуги на клиентите си, без да е необходимо да получават информация или да извършват определянето по параграф 2, когато са изпълнени всички долупосочени условия:**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- а) *дейностите се отнасят до един от следните основаващи се на застраховане инвестиционни продукти:*
- i) *договори, които водят до експозиция на инвестициите единствено на финансови инструменти, считани за некомплексни съгласно Директива .../.../ЕС [ДПФИ] и не включват структура, която затруднява клиента да разбере съществуващия риск; или*
 - ii) *други некомплексни основаващи се на застраховане инвестиции за целите на настоящия параграф;*
- б) *дейността по застрахователно посредничество се извършва по инициатива на клиента или потенциалния клиент;*
- в) *клиентът или потенциалният клиент е ясно информирани, независимо дали в стандартизиран формат или не, че при предоставянето на тази дейност по застрахователно посредничество застрахователният посредник или застрахователното предприятие не е задължено да преценява дали предлаганият основаващ се на застраховане продукт или предлаганата дейност по застрахователно посредничество са подходящи и че клиентът или потенциалният клиент не се ползва от съответстващата защита на съответните правила за извършване на дейността;*
- г) *застрахователният посредник или застрахователното предприятие изпълнява задълженията си по член 23.*

3. *Застрахователният посредник или застрахователното предприятие създава дело, в което включва документа или документите, договорени между него и клиента и уреждащи правата и задълженията на страните и другите условия, съгласно които ще извършва дейности по застрахователно посредничество за клиента. Правата и задълженията на страните по договора могат да бъдат уредени чрез позоваване на други документи или правни текстове.*

4. *Застрахователният посредник или застрахователното предприятие предоставя на клиента подходящи отчети за предоставяната дейност по застрахователно посредничество. Тези отчети включват периодично представяне на информация на клиентите, която е съобразена с вида и сложността на съответните основаващи се на застраховане инвестиционни продукти и естеството на извършваната за клиента дейност по застрахователно посредничество и в съответните случаи съдържа сведения за разходите, свързани с дейностите за сметка на клиента. ■*

Когато предоставя съвети, застрахователният посредник или застрахователното предприятие, преди да бъде договорен основаващият се на застраховане инвестиционен продукт с клиента, предоставя на клиента изявление на траен носител относно пригодността, в което се посочва как е даден съветът и как този съвет отговаря на предпочитанията, целите и другите характеристики на клиента.

В случай че споразумението се сключва посредством комуникация от разстояние, което възпрепятства предварителното предоставяне на оценката за пригодност, инвестиционният посредник или инвестиционното предприятие може да представи писмено изявление относно пригодността на траен носител веднага след като клиентът бъде обвързан от споразумение.

5. На Комисията се предоставят правомощията да приема делегирани актове в съответствие с член 33, за да уточни принципите, които трябва да спазват застрахователните посредници и предприятия ■ при извършването на дейности по застрахователно посредничество с клиенти. В тези делегирани актове се взема предвид следното:

- а) *естеството на услугите, предлагани или предоставяни на клиента или потенциалния клиент, имайки предвид типа, предмета, обема и честотата на сделките;*
- б) *естеството на предлаганите или разглежданите продукти, в т.ч. различните видове финансови инструменти и банкови депозити по член 1, параграф 2 от Директива .../.../ЕС [ДПФИ];*

ба) *непрофесионалният или професионалният характер на клиента или потенциалния клиент.*

5а. *ЕОЗППО разработва до ... [18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] и периодично актуализира насоки за оценяването на основаващите се на застраховане инвестиционни продукти, включващи структура, която затруднява клиента да разбере съществуващия риск, съгласно параграф 3, буква а).*

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ГЛАВА VIII НАКАЗАНИЯ И ДРУГИ МЕРКИ

Член 26

Административни наказания и други мерки

1. Държавите членки гарантират, че предвидените от тях административни наказания и други мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи.
2. Държавите членки гарантират, че при нарушаване на задълженията, които са в сила за застрахователните или презастрахователните предприятия или посредници, могат да бъдат наложени административни наказания и други мерки на членовете на управителния им орган, както и на всяко друго физическо или юридическо лице, което съгласно националното законодателство носи отговорност за нарушението.
3. На компетентните органи се предоставят всички правомощия за извършване на разследвания, които са им необходими за изпълнението на техните функции. При упражняването на правомощията си за налагане на наказания компетентните органи си сътрудничат тясно, за да гарантират, че наказанията или другите мерки ще доведат до желаните резултати, и за да координират действията си по презгранични случаи, **като гарантират спазването на условията за законна обработка на данни в съответствие с Директива 95/46/ЕО и Регламент (ЕО) № 45/2001. Компетентните органи могат да поискат документи или друга информация с официално решение, в които се посочва правното основание за искането за информация, срокът за спазване и правото на получателя да поиска съдебен контрол на решението.**

Член 27

Оповестяване на санкциите

Държавите членки изискват от компетентните органи **■** да оповестяват всяко наказание или друга мярка, наложена за нарушаване на националните разпоредби, приети в изпълнение на настоящата директива, като съобщават вида и естеството на нарушението и имената на нарушителите, **само ако наказанията или другите мерки са станали окончателни и не подлежат на обжалване или съдебен контрол.** Когато оповестяването би довело до непропорционално големи вреди за съответните страни, компетентните органи оповестяват наказанията, без да посочват нарушителите.

Член 28

Нарушения

1. Настоящият член се прилага по отношение на:
 - а) застрахователните и презастрахователните посредници, които не са регистрирани в държава членка и които не попадат в обхвата на член 1, параграф 2 или член 4;
 - б) лицата, които извършват допълнителни застрахователни дейности, без да са подали декларация по член 4, или лицата, които са подали такава декларация, но по отношение на които не са изпълнени изискванията по член 4;
 - в) застрахователните и презастрахователните предприятия и посредници, използващи услугите по застрахователно или презастрахователно посредничество на лица, които не са регистрирани в държава членка и не са посочени в член 1, параграф 2 и които не са подали декларация по член 4;
 - г) застрахователните и презастрахователните посредници, които са се регистрирали чрез представяне на невярна информация или с други неправомерни средства в нарушение на член 3;
 - д) застрахователните и презастрахователните посредници и застрахователните предприятия, които не изпълняват разпоредбите на член 8;
 - е) застрахователните предприятия и застрахователните и презастрахователните посредници, които не спазват изискванията за извършването на дейността по глави VI и VII.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Държавите членки гарантират, че в случаите по параграф 1 административните наказания и други мерки, които могат да бъдат наложени, включват най-малко следното:

- а) публично изявление, в което се посочва физическото или юридическото лице нарушител и естеството на нарушението;
- б) разпореждане, с което се изисква физическото или юридическото лице нарушител да прекрати деянието и да не извършва повторно това деяние;
- в) по отношение на застрахователни и презастрахователни посредници — прекратяване на регистрацията по член 3;
- г) по отношение на член на управителния орган на застрахователен или презастрахователен посредник или предприятие, който е отговорен за нарушението — **временна** забрана за заемане на длъжности при застрахователни и презастрахователни посредници и предприятия;
- д) по отношение на юридическо лице — административни имуществени наказания в размер до 10 % от общия годишен оборот на юридическото лице за предходната стопанска година; когато юридическото лице е дъщерно предприятие на предприятие майка, за общ годишен оборот се приема общият годишен оборот съгласно консолидирания отчет на първостепенното предприятие майка за предходната стопанска година;
- е) по отношение на физическо лице — глоба в размер до 5 000 000 EUR, а в държавите членки, в които еврото не е официална парична единица — равностойността в националната парична единица към датата на влизане в сила на настоящата директива; както и

Държавите членки гарантират, че когато размерът на облагата, извлечена вследствие на нарушението, може да бъде определен, максималният размер на наказанието е не по-малък от двойния размер на облагата.

Член 29

Ефективно прилагане на наказанията

1. Държавите членки гарантират, че при определяне на вида на административните наказания или други мерки и на размера на имуществените административни санкции компетентните органи отчитат всички приложими обстоятелства, в т.ч., **когато е уместно**:

- а) тежестта и продължителността на нарушението;
- б) степента на отговорност на физическото или юридическото лице нарушител;
- в) финансовите възможности на физическото или юридическото лице нарушител, определени според общия оборот на юридическото лице нарушител или годишния доход на физическото лице нарушител;
- г) размера на реализираната печалба или нереализираната загуба от физическото или юридическото лице нарушител, когато размерът им може да бъде определен;
- д) загубите, произтекли за трети страни в резултат на нарушението, доколкото могат да бъдат определени;
- е) степента на съдействие, което физическото или юридическото лице нарушител оказва на компетентния орган; и
- ж) предишните нарушения на физическото или юридическото лице нарушител.

■

3. Настоящата директива не засяга правото на приемащата държава членка да взема подходящи мерки за предотвратяване или наказване на неправомерните деяния, които са извършени на нейна територия и които представляват нарушение на законовите или подзаконовите разпоредби, приети в интерес на общото благо. Това включва и възможността на застрахователните и презастрахователните посредници нарушители да не бъде разрешавано да започват нови дейности на територията на приемащата държава членка.

Член 30

Сигнализиране на нарушения

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи създават ефективни механизми, с които да се насърчава подаването на сигнали до компетентните органи за нарушения на националните разпоредби за прилагане на настоящата директива.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Тези механизми включват най-малко:

- a) специални процедури за приемането на сигнали за нарушения и предприемането на действия по тях;
- б) подходяща защита, **включително анонимност, когато е уместно, за лицата**, които подават сигнали за извършените там нарушения; и
- в) защита в съответствие с принципите на Директива 95/46/ЕО на личните данни на лицата, които подават сигнал за нарушение, и на физическите лица, за които се предполага, че са отговорни за нарушението.

Самоличността на лицата, които подават сигнал, и на тези, за които се предполага, че са отговорни за нарушението, остава поверителна на всеки етап, освен ако разкриването ѝ не се изисква съгласно националното законодателство за целите на по-нататъшно разследване или съдебно производство.

Член 31

Представяне на информация на ЕОЗППО относно наказанията

1. Държавите членки ежегодно представят на ЕОЗППО обобщена информация относно всички административни мерки или административни наказания, наложени в съответствие с член 26.

Компетентните органи ежегодно представят на ЕОЗППО обобщена информация относно всички административни мерки или административни наказания, наложени в съответствие с член 26.

2. Когато компетентният орган оповестява дадена административна мярка или административно наказание, той едновременно с това докладва за този факт на ЕОЗППО.

3. ЕОЗППО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение относно реда и формулярите за представянето на информацията, изисквана съгласно настоящия член.

ЕОЗППО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение в срок от ...[6 месеца след влизане в сила на настоящата директива].

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1094/2010.

ГЛАВА IX

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 32

Защита на данните

1. Държавите членки прилагат Директива 95/46/ЕО при обработването на лични данни в тях съгласно настоящата директива.

2. По отношение на обработването на лични данни от ЕОЗППО съгласно настоящата директива се прилага Регламент (ЕО) № 45/2001.

Член 33

Делегирани актове

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на делегирани актове по член 34 във връзка с членове 23, 24 и 25.

Член 34

Упражняване на делегирането

1. На Комисията се предоставят правомощия за приемане на делегирани актове при спазване на установените в настоящия член условия.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Правомощията за приемане на делегирани актове съгласно членове 23, 24 и 25 се предоставят на Комисията за неопределен срок от датата на влизане в сила на настоящата директива.
3. Делегирането на правомощия, посочено в членове 23, 24 и 25, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратяват делегираните правомощия, посочени в него. То поражда действие в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз или на посочена в него по-късна дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага щом приеме делегиран акт, Комисията уведомява за това едновременно Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно членове 23, 24 и 25, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от **три** месеца, след като са били уведомени за него, или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да повдигат възражения. Този срок се удължава с **три** месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 34а

Допълнителни разпоредби относно проектите на регулаторни технически стандарти

1. *Независимо от срока, предвиден за представяне на проектите на регулаторни технически стандарти на Комисията, Комисията представя своите проекти на интервали от 12, 18 или 24 месеца.*
2. *Комисията не приема регулаторни технически стандарти, ако поради прекъсване времето за парламентарен контрол от ЕП е по-малко от 2 месеца, включително с евентуалното удължаване.*
3. *Европейските надзорни органи могат да се консултират с Европейския парламент по време на етапите на изготвяне на проектите на регулаторни технически стандарти, по-конкретно при наличие на опасения относно обхвата на настоящата директива.*
4. *Когато компетентната комисия на Европейския парламент е отхвърлила регулаторни технически стандарти и до следващата пленарна сесия или по-малко от две седмичи, Европейският парламент може да удължи времето си за контрол до следващата пленарна сесия.*
5. *В случай на отхвърляне на регулаторни технически стандарти и ако установените въпроси са с ограничен обхват, Комисията може да приеме ускорен график за предаване на преразгледан проект на регулаторен технически стандарт.*
6. *Комисията гарантира, че на всички въпроси на Европейския парламент, повдигнати официално чрез председателя на компетентната комисия, се отговаря незабавно, преди приетането на проекта на регулаторни технически стандарти.*

Член 35

Преглед и оценка

1. До... [пет години след влизането в сила на настоящата директива], Комисията извършва преглед на **■** практическото прилагане на разпоредбите на настоящата директива, като се отчитат надлежно промените на пазарите на инвестиционни продукти на дребно, както и опитът, натрупан при практическото прилагане на настоящата директива и на Регламент .../.../ЕС [за документите с основна информация за инвестиционните продукти] и Директива .../.../ЕС [ДПФИ II]. **Това разглеждане** включва и специален анализ на въздействието на член 17, параграф 2, като се отчита състоянието на конкуренцията на пазара на посреднически услуги за застраховките извън тези по приложение I от Директива 2002/83/ЕО, и въздействието на задълженията по член 17, параграф 2 върху застрахователните посредници, които са малки или средни предприятия.
2. След консултация със Съвместния комитет на европейските надзорни органи Комисията представя **констатациите си** на Европейския парламент и на Съвета.

■

Сряда, 26 февруари 2014 г.

5. **Комисията** проучва дали компетентните органи по член 10, параграф 1 разполагат с достатъчно правомощия и с подходящи ресурси за изпълнението на функциите си.

■

Член 36

Транспониране

1. Държавите членки **приемат и публикуват до ... [18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива]** законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текстовете на тези мерки.

Когато документите, придружаващи уведомлението за предвидените от държавите членки мерки за транспониране, са недостатъчни за цялостна оценка на съответствието на тези мерки с някои разпоредби от настоящата директива, Комисията може, по искане на ЕОЗППО и с оглед изпълнението на неговите задачи съгласно Регламент (ЕС) № 1094/2010 или по собствена инициатива, да изиска от държавите членки да предоставят по-подробна информация относно транспонирането на настоящата директива и прилагането на тези мерки.

1а. Държавите членки прилагат мерките по параграф 1 от ... [18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива].

Когато държавите членки приемат тези **мерки**, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивата, отменена с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Начинът на позоваване и формулирането на уточнението се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби на националното законодателство, които те приемат в приложното поле на настоящата директива.

Член 37

Отмяна

Директива 2002/92/ЕО се отменя, считано от ... **[18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива]**, без да се засягат задълженията на държавите членки по отношение на сроковете за транспонирането на посочената директива в националното право.

Позоваванията на отменената директива се смятат за позовавания на настоящата директива.

Член 38

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 39

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в ...,

За Европейския парламент

За Съвета

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I**ПРОФЕСИОНАЛНИ КЛИЕНТИ**

Професионален клиент е клиент, който притежава опита, знанията и специализираните умения, за да взема самостоятелни решения и да оценява правилно рисковете, на които се излага. Долупосочените категории клиенти следва да бъдат считани за професионални клиенти по отношение на всички застрахователни услуги и дейности и всички застрахователни продукти за целите на Директивата.

1. застрахователни и презастрахователни предприятия;

■

1а. застрахователни и презастрахователни посредници**2. Големи предприятия, които изпълняват две от следните изисквания по отношение на размера на индивидуално равнище:**

— балансово число: 20 000 000 EUR

— нетен оборот: 40 000 000 EUR

— собствен капитал: 2 000 000 EUR.

3. Национални ■ правителства ■ .

■

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

РАЗЯСНИТЕЛНИ ДОКУМЕНТИ

Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и Комисията относно разяснителните документи от 28 септември 2011 г. държавите членки са поели задължението при необходимост да изпращат заедно с уведомлението за мерките за транспониране документ или документи, в които разясняват връзката между елементите на дадена директива и съответстващата им част от националните нормативни актове за транспонирането ѝ.

Във връзка с настоящата директива Комисията смята, че предаването на такива документи е необходимо поради описаните по-долу причини.

Сложност на Директивата и съответния сектор:

Областта на застраховането и разпространението на застрахователни продукти е особено сложна и може да бъде много трудна от техническа гледна точка за лица, които не са специалисти в тази област. При липсата на добре структурирани разяснителни документи задачата за проследяване на транспонирането би била твърде времеемка. Настоящото предложение представлява преразглеждане, при което Директивата относно застрахователното посредничество (ДЗП) бе преработена. Въпреки че много от разпоредбите не са изменени по същество, са въведени редица нови разпоредби, а част от действащите разпоредби са преразгледани или заличени. Структурата, формата и представянето на текстовете са съвсем нови. Новата структура бе необходима, за да се осигури по-ясен и по-логичен ред на правните норми, но ще доведе до необходимост от структуриран подход по време на контрола върху транспонирането.

Някои от разпоредбите на предложената директива могат да окажат въздействие върху редица области на националния правен ред като дружественото, търговското или данъчното право или други правни области в държавите членки. Те могат да засегнат и производните национални източници на правото, в т.ч. законите и общите разпоредби за извършването на дейността, отнасящи се до финансовите или застрахователните посредници. Поради взаимните връзки между различните елементи на тези близки области в зависимост от системата на държавите членки някои разпоредби може да бъдат прилагани чрез вече действащи разпоредби в тези области, за които е необходима ясна информация.

Съгласуваност и взаимовръзка с други инициативи:

Настоящото предложение се представя за приемане като част от пакета от законодателни актове за защита на потребителите на продукти на дребно заедно с предложението за разкриване на информация във връзка с ПИПД (Регламент за документите с основна информация за инвестиционните продукти и за изменение на директиви 2003/71/ЕО и 2009/65/ЕО) и Директивата за предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) V. Инициативата за ПИПД има за цел да се осигури единен хоризонтален подход за разкриването на информация за инвестиционните продукти и застрахователните продукти с инвестиционни елементи (т.нар. инвестиционни застрахователни продукти), а разпоредби за продажбите ще бъдат включени в преразгледаните ДЗП и ДПФИ (Директива за пазарите на финансови инструменти). Настоящото предложение е съгласувано и с други законодателни актове и политики на ЕС и ги допълва, по-конкретно в областта на защитата на потребителите, защитата на инвеститорите и пруденциалния надзор, напр. Директивата „Платежоспособност II“ (Директива 2009/138/ЕО), ДПФИ II (преработката на ДПФИ) и гореспомнатата инициатива за ПИПД.

Новата ДЗП отново ще притежава характеристиките на законодателен акт за постигане на минимална хармонизация. Това означава, че държавите членки могат да решат да приемат по-строги изисквания, ако това е необходимо за защитата на потребителите. Минималните изисквания в ДЗП обаче ще бъдат повишени значително. В Директивата се предвижда да има и клауза за преразглеждане и Комисията ще трябва да може да следи изпълнението на разпоредбите още от началото, за да може да събере цялата информация за действието им.

Главата, отнасяща се до инвестиционните застрахователни продукти: В предложението има глава, с която се въвеждат допълнителни изисквания за защита на клиентите във връзка с инвестиционните застрахователни продукти.

Съществува силна политическа воля за въвеждането на такива норми, но същевременно опитът в тази нова област е много малък. Следователно е много важно Комисията да получава документите във връзка с транспонирането, за да знае как държавите членки прилагат тези разпоредби.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

В насоките от ниво 2 обаче трябва да се вземе под внимание спецификата на неживотозастрахователните продукти. В съответствие с аналогичния принцип по член 3 от ДПФИ II следва да се разгледа аналогичен режим за застраховките при прилагането на директивата на национално равнище и в насоките на съвместния комитет. Лицата, извършващи застрахователно посредничество във връзка с инвестиционни застрахователни продукти, следва да спазват стандартите за поведение, които се прилагат за всички застрахователни договори, както и по-строгите стандарти, които се прилагат за инвестиционните застрахователни продукти. Всеки, който извършва посредническа дейност в областта на застрахователни инвестиционни продукти, трябва да бъде регистриран като застрахователен посредник.

Прогнозирано слабо нарастване на административната тежест във връзка с изискването на разяснителни документи от държавите членки: Както бе споменато по-горе, настоящият текст съществува от 2002 г. (когато бе приета първоначалната директива). Следователно за държавите членки няма да бъде трудно да уведомят Комисията за приетите от тях разпоредби за транспониране, както подават уведомления за повечето от тях от известно време насам. Прогнозираното слабо нарастване на административната тежест във връзка с изискването на разяснителни документи от държавите членки във връзка с новите части на Директивата е пропорционално; това изискване се налага, за да може Комисията да изпълнява задачите си по контрол върху прилагането на законодателството на Съюза.

Въз основа на горепосоченото Комисията смята, че изискването да се представят разяснителни документи във връзка с предложената директива е пропорционално и не надхвърля необходимото за постигането на целта за ефикасно контролиране на транспонирането ѝ.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0156

Трета многогодишна програма за действие на ЕС в областта на здравето за периода 2014—2020 г. ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на програма „Здраве за растеж“ — трета многогодишна програма за действие на ЕС в областта на здравето за периода 2014—2020 г. (COM(2011)0709 — C7-0399/2011 — 2011/0339(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/61)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2011)0709),
- като взе предвид член 294, параграф 2 и член 168, параграф 5 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла в Парламента предложението (C7-0399/2011),
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз и по-специално член 35 от нея,
- като взе предвид своята резолюция от 9 октомври 2008 г. относно Бялата книга, озаглавена „Заедно за здраве: Стратегически подход за ЕС 2008—2013 г.“⁽¹⁾,
- като взе предвид Бялата книга, озаглавена „Заедно за здраве: Стратегически подход за ЕС 2008-2013 г.“ (COM(2007)0630),
- като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 23 февруари 2012 г.⁽²⁾,
- като взе предвид становището на Комитета на регионите от 4 май 2012 г.⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 8 март 2011 г. относно намаляването на неравнопоставеността в здравеопазването в ЕС⁽⁴⁾,
- като взе предвид поетия с писмо от 20 ноември 2013 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
- като взе предвид член 55 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и становищата на комисията по бюджети, както и на комисията по промишленост, изследвания и енергетика (A6-0224/2012),

1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;

2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;

⁽¹⁾ ОВ С 9 Е, 15.1.2010 г., стр. 56.

⁽²⁾ ОВ С 143, 12.5.2012 г., стр. 102.

⁽³⁾ ОВ С 225, 27.7.2012 г., стр. 223.

⁽⁴⁾ ОВ С 199 Е, 7.7.2012 г., стр. 25.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2011)0339

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Трета програма за действие на Съюза в областта на здравето (2014—2020 г.) и за отмяна на Решение № 1350/2007/ЕО

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) № 282/2014.)

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0157

Трансевропейски телекомуникационни мрежи ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно насоки за трансевропейските телекомуникационни мрежи и за отмяна на Решение № 1336/97/ЕО (СОМ(2013)0329 — С7-0149/2013– 2011/0299(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/С 285/62)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Парламента и Съвета (СОМ(2011)0657) и измененото предложение (СОМ(2013)0329),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 172 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (С7-0149/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от ДФЕС,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 22 февруари 2012 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид становището на Комитета на регионите от 4 май 2012 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид поетия с писмо от 15 ноември 2013 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по промишленост, изследвания и енергетика и становищата на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, комисията по регионално развитие и комисията по култура и образование (А7-02720/2013),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2011)0299

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета относно насоки за трансевропейските мрежи в областта на телекомуникационната инфраструктура и за отмяна на Решение № 1336/97/ЕО

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) № 283/2014.)

⁽¹⁾ ОВ С 143, 22.5.2012 г., стр. 120.

⁽²⁾ ОВ С 225, 27.7.2012 г., стр. 211.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0158

Достъпност на уебсайтовете на органите от общественния сектор *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете на органите от общественния сектор (COM(2012)0721 — C7-0394/2012 — 2012/0340(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/63)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2012)0721),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 114, параграф 1 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0394/2012),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 22 май 2013 г.⁽¹⁾,
 - след консултация с Комитета на регионите,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и становищата на комисията по заетост и социални въпроси и на комисията по култура и образование (A7-0460/2013),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2012)0340

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед на приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете на органите от общественния сектор и на уебсайтовете, чиито оператори са организации, предоставящи услуги за обществеността [Изм. 1]

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

⁽¹⁾ ОВ С 271, 19.9.2013 г., стр. 116.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,
като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,
след консултция с Комитета на регионите,
в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,
като имат предвид, че:

- (1) Тенденцията към изграждане на цифрово общество предоставя на потребителите нови начини за достъп до информация и услуги. Доставчиците на информация и услуги, като например органи от общественния сектор, разчитат все повече на интернет, за да изготвят, събират и предоставят широк спектър от онлайн информация и услуги, които са от съществено значение за обществото. **Във връзка с това сигурността на предаването на информация и защитата на личните данни са от огромно значение.** [Изм. 2]
- (2) Достъпността на уебсайтовете се осигурява чрез принципи и техники, които трябва да бъдат спазвани при изграждането на уебсайтове, с цел съдържанието на тези уебсайтове да стане достъпно за всички потребители и по-специално за хората с функционални ограничения, включително за лицата с увреждания. В съдържанието на уебсайтовете се включва текстова, както и не-текстова информация, а също и изтегляне на формуляри и двупосочно взаимодействие, напр. обработка на цифрови формуляри, установяване на истинността и извършване на транзакции, като например по разглеждане на случаи и плащания. [Изм. 3]
- (2a) **Достъпността на уебсайтовете, по-специално ангажираността всички обществени уебсайтове да бъдат достъпни до 2010 г., е включена в декларацията на министрите на ЕС от Рига от 11 юни 2006 г. за електронното приобщаване.** [Изм. 4]
- (2б) **Независимо от това, че настоящата директива не се прилага за уебсайтовете на институциите на Съюза, тези институции следва да спазват изискванията, които се съдържат в настоящата директива, и да служат за пример за добри практики.** [Изм. 5]
- (3) В **Няна своето съобщение от 15 декември 2010 г., озаглавено „Европейският план за действие за електронно управление през периода 2011—2015 г.“** ⁽³⁾ на Комисията – **Оползотворяване на ИКТ за подпомагане на интелигентно, устойчиво и новаторско управление, Комисията** ее призовава за действия за разработване на услугите за електронно управление, които да гарантират всеобхватност и достъпност. **Същевременно са необходими повече усилия за ефективното прилагане на политиката за електронно приобщаване, чиято цел е наталпяване на различията в използването на информационните и комуникационни технологии и насърчаване на използването на информационните и комуникационни технологии за преодоляване на изключването и подобряване на икономическите резултати, възможностите за заетост, качеството на живот, социалното участие и сближаване, включително демократицините консултации.** [Изм. 6]
- (4) В своето съобщение **от 19 май 2010 г., озаглавено „Програма в областта на цифровите технологии за Европа“** ⁽⁴⁾, **инициатива на стратегията „Европа 2020“**, Комисията обяви, че уебсайтовете на общественния сектор (**и уебсайтовете, предоставящи на гражданите услуги от общ интерес**) следва да бъдат напълно достъпни не по-късно от 2015 г. [Изм. 7]
- (4a) **Хората в напреднала възраст са изложени на риск от цифрово изключване поради такива фактори като липсата на умения в областта на информационните и телекомуникационни технологии (ИКТ) и липсата на достъп до интернет. Съобщението на Комисията от 8 ноември 2011 г., озаглавено „Европейската инициатива i2010 относно „електронно приобщаване“, „за да бъде част от информационното общество““ се стреми да гарантира, че всички групи потребители разполагат с възможно най-добрите възможности за използване на интернет и са запознати с информационните и комуникационните технологии. Програмата в областта на цифровите технологии за Европа предлага серия от мерки за насърчаване на използването на новите ИКТ от групи ползватели в неравностойно положение, като например хора в напреднала възраст.** [Изм. 8]
- (5) Рамковата програма за научни изследвания и иновации („Хоризонт 2020“) ⁽⁵⁾ и Програмата за конкурентоспособност на предприятията и за малките и средни предприятия (COSME) ⁽⁶⁾ подпомагат научните изследвания относно проблеми по достъпността и разработването на технологични решения за тези проблеми.

⁽¹⁾ ОВ С 271, 19.9.2013 г., стр. 116.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г.

⁽³⁾ COM(2010) 743 окончателен — непубликувано в Официален вестник.

⁽⁴⁾ COM(2010) 245 окончателен/2.

⁽⁵⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 104.

⁽⁶⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 33.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (6) С ратифицирането на Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания (наричана по-долу „Конвенцията на ООН“) по-голямата част от държавите членки и Съюза са се ангажирали с нейното сключване „да предприемат подходящи мерки за осигуряване за хората с увреждания на достъп, равноправно с всички останали, до информационните и комуникационни технологии“ и „да вземат подходящи мерки за [...] подпомагане достъпа на хората с увреждания до нови информационни и комуникационни технологии и системи, включително интернет“.
- (6a) **В съответствие с Конвенцията на ООН, подходът за универсален дизайн следва да служи за основа за развитието на нови технологии.** [Изм. 9]
- (7) ~~Европейската стратегия за хората с увреждания за периода 2010—2020 г.⁽¹⁾. Съобщението на Комисията от 15 ноември 2010 г., озаглавено „Европейската стратегия за хората с увреждания за периода 2010—2020 г.: Подновен ангажимент за Европа без бариери“, чиято цел е да премахне препятствията, които пречат на хората с увреждания да участват равностойно в обществото,~~ се основава на Конвенцията на ООН и включва действия в няколко приоритетни области, включително достъпността на уебсайтовете, с цел „осигуряване на достъпност на стоките, услугите, включително обществените услуги, и спомагателните уреди и пособия за хора с увреждания“. [Изм. 10]
- (8) Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾ включва разпоредби относно достъпността на ИКТ. В него обаче не се разглеждат особеностите на достъпността на уебсайтовете.
- (8a) **В своята резолюция от 25 октомври 2011 г.⁽³⁾ Европейският парламент изтъкна, че новаторските и основани на знанието икономики не могат да се развиват без достъпно съдържание и представяне на информацията за хората с увреждания в съответствие с обвързващите законодателни актове, например достъпни уебсайтове за слепите и съдържание със субтитри за хората с увреден слух, включително услуги на средствата за масово осведомяване, онлайн услуги, достъпни за хората, използващи жестотипични езици, приложения за мобилни телефони и реагиращи на допир и звукови помощи приспособления в обществените медии.** [Изм. 11]
- (8б) **Програмата в областта на цифровите технологии за Европа подчертава значението на положителните действия, подполагащи достъпа на хората с увреждания до съдържания с културен характер, като основен елемент на пълноправното европейско гражданство и изразява надежда за цялостното осъществяване на принципите, определени в Мелборнската декларация за разбирателство относно цифровия достъп за хората с увреждания. Изготвянето на документи, предоставяни на разположение в публични уебсайтове, като доклади, книги, законодателни актове, отчети и др., при такива условия, че да са напълно достъпни, наред с подкрепата за частния сектор, за която бе отправен призив с оглед насърчаване на инвестициите в тази област, би могло да допринесе в значителна степен за тази цел и да насърчи развитието на умения и възможности за доставчиците на услуги в рамките на Съюза.** [Изм. 12]
- (9) Бързоразвиващият се пазар на **достъпност на уебсайтовете** обхваща гама от икономически оператори, които разработват уебсайтове или софтуерни инструменти за създаване, управление и тестване на уебстраници, създават т. нар. потребителски агенти (user agents, т.е. съответен софтуер за ползване на уебсайтовете от потребителите), като например уеб браузъри и свързани помощни технологии, изпълняват услуги по сертифициране, ~~и~~ предоставят обучение и **интегрирана информация от социалните медии на уебсайтовете. Във връзка с това голямо значение имат усилията, полагани в рамката на Широката коалиция за цифрови умения, която е продължение на пакета за заетостта, насочена е към специалисти в областта на информационните и комуникационни технологии и има за цел да отговори на различията в уменията, включително грамотността и работните умения, в областта на информационните и комуникационни технологии.** [Изм. 13]
- (10) Няколко държави членки са приели мерки въз основа на международно използвани насоки за проектирането на общодостъпни уебсайтове, но предоставените указания често се позовават до различни версии или нива на съвместимост на тези насоки или са въведени технически промени на национално равнище.

⁽¹⁾ COM(2010) 636 окончателен — непубликувано в Официален вестник.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 320).

⁽³⁾ Резолюция на Европейския парламент от 25 октомври 2011 г. относно мобилността и интеграцията на хората с увреждания и Европейската стратегия за хората с увреждания за периода 2010—2020 г., (ОВ С 131 Е, 8.5.2013 г., стр. 9).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (11) Доставчиците, осигуряващи достъпността на уебсайтовете, включват голям брой малки и средни предприятия (МСП). Доставчиците и особено МСП се опасяват да предприемат бизнес начинания извън техните национални пазари. Тъй като съществуват разлики в спецификациите и регламентите относно достъпността на уебсайтовете, тяхната конкурентоспособност и растеж са затруднени от допълнителните разходи, които биха претърпели те при разработването и маркетинга на продукти и услуги, свързани с трансграничната достъпност на уебсайтовете.
- (11a) **Гаранцията за неутралност на прежата е от съществено значение, за да останат достъпни уебсайтовете на общественния сектор сега и за в бъдеще, както и за да бъде интернет отворен. [Изм. 14]**
- (12) Купувачите на уебсайтове и на свързани с тях продукти и услуги са изправени пред високи цени за услугите или зависимост от един-единствен доставчик в резултат на ограничената конкуренция. Доставчиците често предпочитат варианти на собствени „стандарти“, които по-късно възпрепятстват оперативната съвместимост на потребителските агенти, както и повсеместния достъп до съдържанието на уебсайтовете в целия ЕС. Разпокъсаността на националните разпоредби намалява ползите, които биха могли да произтекат от обмяната на опит с националните и международните партньори, в отговор на социалните и технологичните развития.
- (13) Необходимо е сближаване на националните мерки на равнище ЕС, основано на споразумение относно изискванията за достъпност за уебсайтовете на органите от общественния сектор **и за уебсайтовете, чиито оператори са организации, предоставящи услуги за обществеността**, за да се сложи край на разпокъсането. То би намалило несигурността за създателите на уебсайтове и би спомогнало за оперативната съвместимост. **Чрез Държавите членки следва да насърчават използването на адекватни и оперативни съвместими изисквания за достъпност на уебсайтовете, които са технологично неутрални, няма да се спъват иновациите при търгове за съдържанието на уебсайтове. Технологично неутралните изисквания за достъпност на уебсайтовете няма да спъват иновациите, а е възможно дори евентуално те да бъдат стимулирани да ги стимулират. [Изм. 15]**
- (14) Един хармонизиран подход следва също така да позволи на органите от общественния сектор на Съюза и на предприятията да извлекат икономически и социални ползи от разширеното предоставяне на онлайн услуги за обхващане на повече граждани и клиенти. Това следва да увеличи потенциала на вътрешния пазар за продукти и услуги, свързани с **достъпността на уебсайтовете, и да насърчава изграждането на цифровия единен пазар**. В резултат на растежа на пазара предприятията следва да допринесат за икономическия растеж и създаването на работни места в рамките на Съюза. Укрепването на вътрешния пазар следва да направи инвестирането в рамките на Съюза по-привлекателно. По-евтино предоставяне на **достъпност на уебсайтове** следва да донесе ползи за правителствата. [Изм. 16]
- (15) Гражданите следва да се облагодетелстват от по-широк достъп до онлайн услуги от общественния сектор, **следва да могат да имат достъп до информационни съдържания от културен и развлекателен характер, позволяващи пълна интеграция на социално и професионално равнище**, и да получават услуги и информация, които ще улеснят упражняването на правата им в целия ЕС, по-специално правото им на свободно предвиждане и пребиваване на територията на Съюза, **правото им на достъп до информация** и свободата им на установяване и предоставяне на услуги. [Изм. 17]
- (15a) **Онлайн услугите заемат все по-голямо място в нашето общество. Интернет е важен инструмент за достъп до информация, образование и участие в социалния живот. Поради това следва, за целите на социалното приобщаване, на всички хора да бъде предоставена възможност за безпрепятствен достъп до уебсайтовете на органите от общественния сектор, както и до уебсайтове, които предоставят основни услуги за обществото, например важни информационни сайтове и библиотеки, банкови услуги („онлайн банкиране“), информация и услуги на заинтересованите страни. [Изм. 18]**
- (16) Определените в настоящата директива изисквания за достъпност на уебсайтовете са технологично неутрални. Те само посочват какви основни функционални изисквания трябва да бъдат изпълнени, за да могат потребителите по автономен начин да възприемат, да навигират, да ползват, да взаимодействат, четат или да разбират даден уебсайт и неговото съдържание. Те не определят как трябва да бъде постигнато това или каква технология следва да бъде избрана за конкретен уебсайт, онлайн информация или приложение. По този начин те не възпрепятстват иновациите.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (17) Оперативната съвместимост, свързана с достъпността на уебсайтовете, следва да бъде основана на всеобщо възприети и използвани спецификации, които осигуряват максимална съвместимост на уебсъдържанието с настоящите и бъдещите потребителски агенти и помощни технологии. По-специално за потребителските агенти съдържанието на уебсайтовете следва да е с общо вътрешно кодиране на естествения език, структурите, връзките и последователностите, както и с данни за всички вградени компоненти на потребителския интерфейс. Така оперативната съвместимост е от полза за потребителите, като тя им позволява да използват повсеместно своите потребителски агенти за достъп до уебсайтове: те могат да се възползват и от по-големия избор и намалените цени в целия Съюз. Оперативната съвместимост би била от полза и за доставчиците и купувачите на продуктите и услугите, свързани с достъпността на уебсайтовете.
- (18) Органите от общественения сектор следва да играят своята роля в насърчаването на пазарите за онлайн съдържание, както се подчертава в Програмата в областта на цифровите технологии за Европа. Правителствата могат да стимулират пазарите на съдържание чрез предоставяне на информация от общественения сектор при прозрачни, ефективни и недискриминационни условия. Това е важен източник за потенциален растеж на иновативни онлайн услуги.
- (18a) *Публичните органи на държавите членки следва да могат да изискват някои уебсайтове да бъдат поставяни на сървъри в рамките на Съюза, за да се предотврати скритото наблюдение от страни извън Съюза или изтичане на информация, както и за да се гарантира, че страните извън Съюза не могат да закрият услуги, които са важни с оглед на сигурността.* [Изм. 19]
- (19) ~~€-директивата~~ **Настоящата директива** следва да ~~ее гарантира достъпността съгласно общи изисквания на уебсайтове, че уебсайтове на всички~~ органи от общественения сектор за предоставяне на ~~определени видове услуги и уебсайтове, чиито оператори са организации, изпълняващи услуги за обществеността,~~ които са от съществено значение за населението, **са напълно достъпни за хората с увреждания, така че те да могат да живеят самостоятелно и да участват пълноценно във всички аспекти на живота, както се посочва в Конвенцията на ООН. Видовете уебсайтове, чиито оператори са организации, предоставящи услуги за обществеността, които трябва да бъдат обхванати от настоящата директива, са изброени** ~~Уебсайтовете за определени видове услуги бяха установени в проведената сравнителна оценка за електронно управление през 2001 г.⁽¹⁾, въз основа на която е изготвен списъкът в приложението. Сроковете за изпълнение на изискванията на директивата следва да бъдат поэтапни, с цел да може да се разшири обхватът на приложение към всички уебсайтове на обществени органи, които предоставят услуги пряко на гражданите.~~ [Изм. 20]
- (20) Настоящата директива определя изисквания за **достъпността на уебсайтовете** на ~~предоставящи определени видове услуги всички~~ уебсайтове на органи от обществения сектор **и на уебсайтове, чиито оператори са организации, изпълняващи услуги за обществеността.** С оглед да се улесни привиждането в съответствие с тези изисквания на уебсайтовете, засегнати от тях, е необходимо да се предостави презумпция за съответствие на засегнатите уебсайтове, които отговарят на хармонизираните стандарти, изготвени и публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* съгласно Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾ ~~относно европейската стандартизация, за изменение на Директиви 89/686/ЕИО и 93/15/ЕИО на Съвета, и на Директиви 94/9/ЕО, 94/25/ЕО, 95/16/ЕО, 97/23/ЕО, 98/34/ЕО, 2004/22/ЕО, 2007/23/ЕО, 2009/23/ЕО и 2009/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и за отмяна на Решение 87/95/ЕИО и Решение № 1673/2006/ЕО, с цел представяне на подробни технически спецификации за тези изисквания. Съгласно посочения този~~ регламент държавите членки и Европейският парламент са в състояние да възразят срещу хармонизираните стандарти, за които смятат, че не удовлетворяват напълно предвидените в настоящата директива изисквания за достъпност на уебсайтовете. [Изм. 21]
- (21) Комисията вече е издала мандат М/376⁽³⁾ на европейските организации по стандартизация, за да разработят те Европейски стандарт за определяне на функционалните изисквания за достъпност за ИКТ продукти и услуги, включително съдържание на уебсайтове, които биха могли да бъдат използвани при обществени поръчки, както и за други цели, като например поръчки в частния сектор. За тази цел се изисква европейските организации по стандартизация да установят ясно сътрудничество със съответните форуми и консорциуми за промишлени стандарти, включително World Wide Web Consortium (W3C/WAI). Въз основа на резултата от тази работа следва да бъде разработен хармонизиран стандарт, който да осигури презумпция за съответствие с предвидените в настоящата директива изисквания за достъпността на уебсайтовете.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/egovernment-indicators-benchmarking-europe>

⁽²⁾ **Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно европейската стандартизация, за изменение на директиви 89/686/ЕИО и 93/15/ЕИО на Съвета и на директиви 94/9/ЕО, 94/25/ЕО, 95/16/ЕО, 97/23/ЕО, 98/34/ЕО, 2004/22/ЕО, 2007/23/ЕО, 2009/23/ЕО и 2009/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Решение 87/95/ЕИО на Съвета и на Решение № 1673/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета,** (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 12).

⁽³⁾ <http://www.mandate376.eu/>

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (21a) **При подготовката и евентуалните бъдещи преразглеждания на съответните европейски и хармонизирани стандарти, отговорните европейски организации по стандартизация следва да бъдат силно насърчавани да гарантират съгласуваност със съответните международни стандарти (в момента ISO/IEC 40500), с цел да се избегне раздробяване или правна несигурност.** [Изм. 22]
- (22) До публикуването в Официален вестник на Европейския съюз на препратки към такъв хармонизиран стандарт или към части от него, засегнатите уебсайтове, които отговарят на Европейските стандарти или на части от тях, които са определени от Комисията чрез делегирани актове, следва по презумпция да бъдат считани за съответстващи на изискванията за достъпност на уебсайтовете, които са обхванати от тези стандарти или от части от тях. Възможен кандидат за такъв хармонизиран стандарт е Европейският стандарт, който следва да бъде приет въз основа на мандат M/376.
- (23) В случай на отсъствие на такъв Европейски стандарт, следва да се предостави презумпция за съответствие с изискванията за достъпността на уебсайтовете за засегнатите уебсайтове, отговарящи на тези части от международния стандарт ISO/IEC 40500:2012, които се отнасят за критериите за успех и изискванията за съответствие на равнище AA. Международният стандарт ISO/IEC 40500:2012 напълно съпада с първоначалните Насоки за достъпност на уебсъдържанието, версия 2.0. Критериите за успех и изискванията за съответствие на равнище AA, определени за уебстраниците във версия 2.0 на Насоките за достъпност на уебсъдържанието (WCAG 2.0) от W3C, са широко признати от заинтересованите страни, както на международно, така и на европейско равнище, като основа за предоставяне на адекватни спецификации за достъпност на уебсайтовете. Това бе подчертано в Заключенията на Съвета относно достъпното информационно общество от 31 март 2009 г.
- (24) Съответствието с **изискванията за достъпност** на уебсайтовете следва да бъде наблюдавано непрекъснато — от първоначалното изграждане на ~~уебсайтовете на органите от общественния сектор~~ **съответния уебсайт** до всички последващи актуализации на тяхното съдържание. **Посоичането на компетентен орган във всяка държава членка в качеството на правоприлагащ орган би било адекватен начин за гарантиране, че съответствието с изискванията за достъпност на уебсайтовете се наблюдава и се прилага строго, при тясно участие на заинтересованите страни, чрез установяването на механизъм за подаване на оплаквания при установени случаи на неспазване на изискванията.** Хармонизирана методика за наблюдение следва да обхване начина за унифицирана проверка във всички държави членки на степента на съответствие на ~~уебсайтовете~~ **съответния уебсайт** с изискванията за ~~тяжната~~ **достъпност на уебсайтовете**, събирането на представителни образци и периодичността на наблюдението. Държавите членки следва да докладват ~~ежегодно~~ **веднъж на всеки две години** за резултата от наблюдението и по-общо за списъка от мерки, взети по прилагането на настоящата директива. [Изм. 23]
- (24a) **Първата методика, използвана за непрекъснато наблюдение на спазването на изискванията за достъпност от съответните уебсайтове следва да бъде приета чрез актове за изпълнение не по-късно от една година след влизането в сила на настоящата директива.** [Изм. 24]
- (25) В хармонизирана рамка секторът на ~~създаването~~ **за създаване** на уебсайтове следва да срещне по-малко пречки за функционирането на вътрешния пазар, докато разходите за правителствата и за други потребители на продукти и услуги, които осигуряват **достъпност на уебсайтовете**, следва да бъдат намалени, **което би допринесло за икономически растеж и заетост.** [Изм. 25]
- (26) С цел да се гарантира, че засегнатите уебсайтове са достъпни в съответствие с предвидените в настоящата директива изисквания за **достъпност на уебсайтовете** и **да се гарантира, че тези изисквания са ясни и разбираеми за заинтересованите страни, участващи в прилагането на директивата, в това число външните създатели на уебсайтове и вътрешните служители на публичните органи и други организации, предоставящи услуги за обществеността**, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз ~~за актуализиране~~ **да предоставя допълнителни подробности** при необходимост ~~на тези~~ **във връзка с тези** изисквания, **без да ги изменя**, да определи ~~Европейския стандарт~~ **европейските стандарти** или части от тях, чието спазване от засегнатите уебсайтове, в случай на отсъствие на хармонизирани стандарти, ще им осигурява презумпция за съответствие с изискванията за **достъпността на уебсайтовете** или с части от тях и да изменя приложение Ia, за да се отчита техническият напредък. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета. [Изм. 26]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (27) С оглед да се осигурят еднакви условия за прилагането на съответните разпоредби на настоящата директива, на Комисията следва да се делегират изпълнителни правомощия. Процедурата за разглеждане следва да се използва за съставяне на методиката, която държавите членки да прилагат за наблюдение на съответствието на засегнатите уебсайтове с посочените изисквания. За **съставянето на модел за изявление относно достъпността и за определянето на реда и условията за докладване от държавите членки на Комисията следва да се използва процедура по консултиране**. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (28) Тъй като целта на настоящата директива, а именно създаването на хармонизиран пазар във връзка с достъпността на уебсайтовете на органите от обществен сектор **и уебсайтовете, чиито оператори са организации, предоставящи услуги за обществеността**, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, защото се изисква хармонизирането на различните правила, които действат понастоящем в съответните им правни системи, а ~~следователно~~ поради обхвата и последиците си могат да бъдат постигнати по-добре на равнище ЕС, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за функционирането на Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, в настоящата директива не се предвижда повече от необходимото за постигането на посочената цел. **Приелането на хармонизиран подход за достъпността на уебсайтовете в целия Съюз би намалило разходите на предприятията, които разработват уебсайтове, и следователно на обществените органи, които се ползват от техните услуги. В бъдеще ще расте значението на достъпа до информацията и на услугите, предоставяни посредством уебсайтове, с оглед упражняването на основните права на гражданите, включително достъпа до заетост**, [Изм. 27]

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет и обхват

1. Настоящата директива има за цел сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки, свързани с достъпността **за всички потребители** на съдържанието на уебсайтовете на органите от обществен сектор **и уебсайтовете, чиито оператори са организации, предоставящи услуги за обществеността**, ~~за всички потребители и по-специално за хората с функционални ограничения, включително хората с увреждания и възрастните хора~~. [Изм. 28]

1а. **Съгласно Конвенцията на ООН, в понятието „хора с увреждания“ се включват лица с трайна физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност, която може във връзка с други пречки да възпрепятства тяхното пълноценно и ефективно участие в обществото равноправно с останалите**. [Изм. 29]

2. В тази директива се установяват правилата, съгласно които държавите членки правят ~~достъпно~~ **достъпни функционалността и съдържанието на;** като предоставяните чрез такива уебсайтове видове услуги са определени в приложението:

- а) уебсайтовете, принадлежащи на органи от обществен сектор; **както и**
- б) **уебсайтовете, чиито оператори са други организации, предоставящи услуги за обществеността, посочени в приложение Ia.**

Държавите членки могат да разширят списъка за обхвата на прилагане на настоящата директива, за да бъдат обхванати и други видове услуги за обществеността, различни от тези, посочени в приложение Ia. [Изм. 30]

3. Държавите членки ~~могат~~ **се насърчават** да разширят списъка за обхвата на прилагане на настоящата директива с предоставящи други видове услуги уебсайтове ~~на обществен сектор~~, различни от тези, посочени в параграф 2. [Изм. 31]

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3а. Държавите членки могат да решат да не прилагат настоящата директива за микропредприятия, съгласно определението от Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията ⁽¹⁾, ако те предоставят услугите за обществеността, посочени в приложение Ia от настоящата директива. [Изм. 32]

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

(-1а) „органи от общественения сектор“ означава държавата, регионалните или местните органи, публичноправните организации съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 4 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ или асоциации от един или няколко такива органи или от една или няколко публичноправни организации. [Изм. 33]

(-1б) „уебсайтове, принадлежащи на органи от обществения сектор“ означава уебсайтове, които са разработени, осигурени, поддържани или съфинансирани от органи от обществения сектор или съфинансирани със средства на Съюза. [Изм. 34]

(-1в) „уебсайтове, чиито оператори са организации, предоставящи услуги за обществеността“ означава уебсайтове, чиито оператори са организации, предоставящи видовете услуги за обществеността, посочени в приложение Ia. [Изм. 35]

(1) „засегнати уебсайтове“ означава уебсайтовете всички версии на тези уебсайтове, посочени в член 1, параграф 2 от настоящата директива в това число тези, до които по предназначение и/или достъп от мобилно устройство или чрез друго средство. Ако дадено приложение, проектирано от собствениците на уебсайта, предоставя услуги, свързани с уебсайта, настоящото определение се прилага също за това приложение. [Изм. 36]

(2) „съдържание на уебсайтовете“ означава информацията, която се предоставя и компонентите на потребителския интерфейс, които се предоставят на потребителя посредством потребителски агент, включително код или конструкция, който определя структурата, представянето и взаимодействията на съдържанието. В съдържанието на уебсайтовете се включва текстова и не-текстова информация, а също и възможността за изтегляне на документи и формуляри, както и двупосочно взаимодействие като обработка на цифрови формуляри и осъществяване на процеси по удостоверяване на автентичност, идентификация и извършване на плащания. То включва също така функции, осигурени чрез уебсайтове, които са външни спрямо съответния уебсайт, напр. чрез използване на уеблинкове, при условия че външният уебсайт е единственото средство, чрез което информацията и услугата се предоставят на потребителя. Съдържанието на уебсайтовете включва и създавано от потребителите съдържание и, ако това е технически възможно - социални медии, когато това е интегрирано в рамките на уебсайт. то включва не само частите от съответния уебсайт, предлагащ конкретна услуга, но и целия уебсайт, свързан с нея. [Изм. 37]

2а. „средство за редактиране“ означава всяко интернет приложение или такова, извън интернет, което може да бъде използвано от авторите (самостоятелно или в сътрудничество) за създаването или изменянето на уеб съдържанието с цел използване от други редактори или крайни потребители. [Изм. 38]

(3) „потребителски агент“ означава софтуерът, който извлича съдържание от уебсайтове и го представя за ползване от потребителите, като включва уеб браузъри, мултимедийни плейъри, добавки (plug-ins), и други програми, които помагат за извличане и възпроизвеждане на уеб съдържание, както и за взаимодействие с него, независимо от вида на устройството, използвано за връзка със съдържанието, в това число мобилни устройства. [Изм. 39]

(3а) „достъпност на уебсайтовете“ означава принципи и техники, които трябва да бъдат спазвани при изграждането на съответните уебсайтове, с цел съдържанието на тези уебсайтове да стане достъпно за всички потребители, и по-специално за хората с увреждания и в напреднала възраст. Достъпността на уебсайтовете се позовава по-специално на принципите и техниките, които засилват възприемането, навигацията, ползването, взаимодействието, четивността и разбирането, и включва използването на помощни технологии или допълващи и алтернативни способности на комуникация. [Изм. 40]

(3б) „помощни технологии“ означава всеки хардуер или софтуер, който действа като потребителски агент или заедно с основен потребителски агент за предоставянето на функционалност, за да се отговори на изискванията на потребителите с увреждания, които надхвърлят тези, предлагани от основните потребителски агенти. Това включва алтернативни презентации, алтернативни методи за

⁽¹⁾ Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 136).

⁽²⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

входящите данни, допълнителни механизми за навигация или ориентация, както и преобразуване на съдържанието. [Изм. 41]

- (3в) „универсален дизайн“ означава дизайн на продукти, околна среда, програми и услуги по такъв начин, че те да могат да бъдат използвани във възможно най-голяма степен от всички, без да е необходимо приспособяване или специален дизайн, както е определено в Конвенцията на ООН. Понятието „универсален дизайн“ не изключва наличието на спомагателни уреди и пособия за определени групи лица с увреждания, когато това се налага. [Изм. 42]
- (4) „стандарт“ означава стандарт, така както е определен в член 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1025/2012.
- (5) „международен стандарт“ означава международен стандарт, така както е определен в член 2, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1025/2012.
- (6) „Европейски стандарт“ означава Европейски стандарт, така, както е определен в член 2, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 1025/2012.
- (7) „хармонизиран стандарт“ означава хармонизиран стандарт, така както е определен в член 2, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 1025/2012.
- (8) ~~„органи от обществен сектор“ означава съгласно член 1, параграф 9 от Директива 2004/18/ЕО държавата, регионалните или местните органи, публичноправните организации или асоциации от един или няколко такива органи или от една или няколко публичноправни организации.~~ [Изм. 43]

Член 3

Изисквания за достъпност на уебсайтовете

- Държавите членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че засегнатите уебсайтове са достъпни:
 - по последователен и задоволителен **автономен** начин за възприемане, **навигация**, ползване, **взаимодействие**, **четивност** и разбиране от потребителите, включително приспособимост на представянето на съдържанието ~~и на взаимодействието с него~~, като при необходимост се осигурява достъпна електронна алтернатива; [Изм. 44]
 - по начин, който ~~улеснява~~ оперативната съвместимост с **множество** различни потребителски агенти и помощни технологии на равнището на ЕС и на международно равнище. [Изм. 45]
 - ба) посредством подхода за универсален дизайн.** [Изм. 46]
2. Държавите членки прилагат разпоредбите на параграф 1 не по-късно от 31 декември 2015 г. [Изм. 47]
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 8, ~~за да уточнява за да предоставя допълнителни детайли~~ по целесъобразност **относно** изискванията за **достъпността на уебсайтовете**, посочени в параграф 1, **без да изменя изискванията.** [Изм. 48]

Член 4

Презумпция за съответствие с хармонизираните стандарти

Засегнатите уебсайтове, които отговарят на хармонизираните стандарти или на части от тях, препратки към които са изготвени и публикувани от Комисията в Официален вестник на Европейския съюз, в съответствие с Регламент (ЕС) № 1025/2012, се считат за съответстващи на установените в член 3, параграф 1 изисквания за достъпност на уебсайтовете, за които се отнасят тези стандарти или части от тях.

Член 5

Презумпция за съответствие с Европейски или международни стандарти

- Когато препратките към хармонизираните стандарти, посочени в член 4, все още не са публикувани, засегнатите уебсайтове, които отговарят на Европейски стандарти или на части от тях, определени съгласно параграф 2 от настоящия член, се считат за съответстващи на посочените в член 3, параграф 1 изисквания за достъпност на уебсайтовете, за които се отнасят тези стандарти или части от тях.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 8, за да определя Европейски стандарти или части от тях, посочени в параграф 1 от настоящия член.

3. Когато препратките към Европейските стандарти, посочени в параграф 1 ~~от настоящия член~~, все още не са определени, засегнатите уебсайтове, които отговарят на ~~частите от ISO/IEC 40500:2012 международния технически стандарт WCAG 2.0.~~, отнасящи се за критериите за успех и изискванията за съответствие на равнище АА, се считат за съответстващи на посочените в член 3, **параграф 1** изисквания за **достъпност на уебсайтовете**. [Изм. 49]

Член 6

Допълнителни мерки

1. Държавите членки ~~насърчават~~ **гарантират, че** предоставянето от засегнатите уебсайтове на ~~изявление~~ **ясна и точна информация** относно тяхната достъпност, по-специално относно тяхното съответствие с настоящата директива, **в това число информацията относно степента на съответствие с изискванията за достъпност на уебсайтовете по отношение на аудио съдържанието**, и с евентуална допълнителна информация за достъпност в помощ на потребителите **при оценяването на степента на достъпност на съответния уебсайт. Тази информация се предоставя в достъпен формат.**

1а. Комисията съставя модел за изявление относно достъпността посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 9, параграф 2. [Изм. 50]

2. Държавите членки вземат мерки, за да спомогнат за прилагането на ~~определените в член 3~~ **установените в член 3, параграф 1** изисквания за **достъпност на уебсайтове** към всички уебсайтове ~~на общественния сектор~~ извън засегнатите, в частност към уебсайтовете ~~на органи от общественния сектор~~, попадащи в обхвата на действащото национално законодателство или на съответни мерки за **достъпност на уебсайтовете**. [Изм. 51]

2а. Държавите членки насърчават и подкрепят достъпността на уебсайтовете чрез програми за обучение на съответните заинтересовани страни, в това число служители в държавни органи и организации, които предоставят обществени услуги за създаване, управление и актуализиране на интернет страници, включително на тяхното съдържание. [Изм. 52]

2б. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да повишат осведомеността за изискванията за достъпност на уебсайтовете, установени в член 3, параграф 1, техните ползи за потребителите и собствениците на уебсайтове, както и възможността за подаване на оплакване в случай на неспазване на изискванията на настоящата директива, както е посочено в член 7а. [Изм. 53]

2в. Държавите членки предприемат всички необходими мерки, за да насърчат използването на средства за редактиране, които да подпомагат постигането на целите на настоящата директива. [Изм. 54]

3. Държавите членки поддържат подходящи механизми за консултации със съответните заинтересовани страни **и организации, представляващи интересите на хората с увреждания и възрастните хора**, относно **достъпността на уебсайтовете** и оповестяват публично всяка промяна в политиката за **достъпността на уебсайтовете** заедно с опита и констатациите по изпълнението на изискванията за **достъпност на уебсайтовете**. [Изм. 55]

4. За целите на ~~годишния доклад~~ **доклада**, посочен в член ~~7, параграф 4~~ **7б**, държавите членки си сътрудничат на **национално равнище и на равнището на ЕС Съюза**, с помощта на Комисията, със ~~сектора~~ **съответните социални партньори, промишления сектор** и заинтересованите страни от гражданското общество, с цел да се направи преглед на пазарните и технологичните развития и напредъка по отношение на достъпността на уебсайтовете, както и да се обменят най-добри практики. [Изм. 56]

4а. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че съответните социални партньори участват в разработването и прилагането на програмите за обучение и схемите за повишаване на осведомеността, посочени съответно в параграфи 2а и 2б. [Изм. 57]

Член 7

Наблюдение ~~и докладване~~ [Изм. 58]

1. Държавите членки следят непрекъснато съответствието на засегнатите уебсайтове с изискванията за достъпност на уебсайтовете, като използват методиката, предвидена в параграф 4.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

1а. Комисията съставя експертна група, която ще заседава най-малко на всеки две години при покана от страна на Комисията, с цел обсъждане на резултатите от наблюдението и обмен на най-добри практики относно прилагането на настоящата директива, както и за оценяване на необходимостта от допълнителни уточнения по отношение на изискванията за достъпност на уебсайтовете, както е посочено в член 3, параграф 1. Тази експертна група се състои от правителствени и частни експерти и съответните заинтересовани страни, възрастните хора, хората с увреждания и техните представителни организации. [Изм. 59]

2. Държавите членки докладват ежегодно резултатите от проведеното наблюдение съгласно параграф 4, включително данните от измерванията и при възможност, списъка на уебсайтовете, посочен в член 1, параграф 3. [Изм. 60]

3. Докладът обхваща и действията, извършени съгласно член 6. [Изм. 61]

4. Комисията създава, посредством актове за изпълнение, методиката за наблюдение на съответствието на засегнатите уебсайтове с изискванията за *достъпност на уебсайтовете* съгласно член 3, параграф 1. Тази методика е прозрачна, прехвърлива, съпоставима и възпроизводима и се изготвя при провеждане на тесни консултации със съответните заинтересовани страни от промишления сектор и гражданското общество, в това число по-специално представителни организации на хората с увреждания. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 9, параграф 3. Първата методика се приема до ... (*). Методиката се публикува в Официален вестник на Европейския съюз. [Изм. 62]

5. Методиката, посочена в параграф 4, включва:

- а) периодичност на наблюдението и вземане на образци от засегнатите уебсайтове, които са обект на наблюдение,
- б) на равнище уебсайт: описание на това как се доказва съответствието с изискванията за достъпност на уебсайтовете, установени в член 3, параграф 1 като при възможност пряко се препраща към съответните описания в хармонизирания стандарт, а ако липсват такива — в Европейските или международните стандарти, посочени съответно в членове 4 и 5; както и

ба) научноизследователска методика, която съчетава експертен анализ с опита на потребителите, в това число потребителите с увреждания. [Изм. 63]

6. Условието и редът за докладване от страна на държавите членки до Комисията се създават от Комисията, посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 9, параграф 2. [Изм. 64]

Член 7а

Правоприлагащ орган

1. Държавите членки определят компетентен орган (правоприлагащ орган), който да отговаря за прилагането на съответствието на съответните уебсайтове с изискванията за достъпност на уебсайтовете, както е посочено в член 3, параграф 1. Държавите членки гарантират, че посоченият правоприлагащ орган си сътрудничи, в рамките на възможното, със съответните заинтересовани страни, в това число възрастните хора, хората с увреждания и техните представителни организации.

2. Държавите членки гарантират, че посоченият правоприлагащ орган разполага с необходимите човешки и финансови ресурси за изпълняването на следните задачи:

- а) наблюдение на спазването на изискванията за достъпност от съответните уебсайтове, както е посочено в член 7;
- б) създаване на ефективен механизъм за подаване на жалби, който да позволява на физически или на юридически лица да уведомяват за всяко неспазване на изискванията за достъпност на уебсайтовете за съответния уебсайт; както и
- в) разглеждане на всяка подадена жалба.

(*) Една година след датата на влизане в сила на настоящата директива.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Държавите членки могат да възложат на правоприлагащия орган отговорността за прилагането на допълнителни мерки, както е посочено в член 6.

4. Държавите членки информират Комисията за определените компетентни органи до ... (*). [Изм. 65]

Член 7б

Докладване

1. Държавите членки докладват на всеки две години пред Комисията относно резултатите от проведеното наблюдение съгласно член 7, включително във връзка с данните от излерванията и по целесъобразност, списъка на уебсайтовете, посочен в член 1, параграф 3.

2. Този доклад обхваща също приетите мерки съгласно член 6, в това число евентуалните общи заключения, изготвени от съответните правоприлагащи органи въз основа на наблюдението.

3. До този доклад се предоставя обществен достъп в достъпен за четене формат.

4. Условиата и редът за докладване от страна на държавите членки до Комисията се установяват чрез актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 9, параграф 2. [Изм. 66]

Член 7в

Изменение на приложение Ia

За да се отчете техническият напредък на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове, в съответствие с член 8, за изменянето на приложение Ia. [Изм. 67]

Член 7г

Санкции

Държавите-членки установяват правила относно санкциите, които се налагат при нарушения на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, и предприемат всички необходими мерки за гарантиране на тяхното изпълнение. Предвидените санкции са ефективни, съразмерни и възпиращи.

Държавите членки уведомяват Комисията за тези правила до ... (**). [Изм. 74]

Член 8

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 3, параграф 3, член 5, параграф 2 и член 7в, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от... (**).

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 3, параграф 3, член 5, параграф 2 и член 7в, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

(*) Датата на транспониране на настоящата директива.

(**) Шест месеца от влизането в сила на настоящата директива.

(***) Датата на влизане в сила на настоящата директива.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 3, параграф 3, член 5, параграф 2 и член 7в, влиза в сила единствено, ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането относно акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 9

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 10

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за постигане на съответствие с настоящата директива до 30 юни 2014 г. Те незабавно съобщават текста на тези мерки на Комисията. Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите членки.

1а. Държавите членки прилагат мерките, посочени в член 3, параграф 1, за всяко ново съдържание на съответните уебсайтове — до... (*) и за цялото съществуващо съдържание на съответните уебсайтове — до (). XXXX. [Изм. 75]**

1б. Крайните срокове за подаването, посочени в параграф 1, се удължават с две години за изискванията за достъпност на уебсайтовете по отношение на аудио съдържанието. [Изм. 70]

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, регулирана с настоящата директива.

Член 11

Преглед

Въз основа на докладите на държавите членки, посочени в член 7б, Комисията извършва преглед на прилагането на настоящата директива, по-специално на приложение Ia от нея, в срок от ... (*) и прави обществено достъпно установеното от този преглед. Три години от нейното влизане в сила. [Изм. 71]**

Член 12

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

(*) Една година от влизането в сила на настоящата директива.

(**) Три години от датата на влизане в сила на настоящата директива.

(***) Две години от датата на влизане в сила на настоящата директива.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 13

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в ...

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ**Уебсайтове по видове услуги, предоставяни чрез тях от органи от общественния сектор**

(за които се отнася член 1, параграф 2)

- (1) По данъци върху дохода: подаване на декларация, уведомяване за дължими данъци
- (2) За услуги за търсене на работа чрез бюрата по труда
- (3) По социалноосигурителни обезщетения: обезщетения за безработица, детски надбавки, разходи за медицинско обслужване (възстановяване или директно плащане), студентски стипендии
- (4) По лични документи: паспорти или свидетелства за управление на МПС
- (5) За регистрация на автомобили
- (6) За заявление за разрешение за строеж
- (7) За декларации до полицията, напр. в случай на кражба
- (8) От обществени библиотеки, напр. каталози и средства за търсене
- (9) За искане и предоставяне на актове за раждане или за сключване на граждански брак
- (10) За записване във висше учебно заведение (университет)
- (11) За уведомление за промяна на местожителство
- (12) За услуги, свързани със здравето: интерактивни съвети относно достъпността на услуги, онлайн услуги за пациенти, записване на час [Изм. 72]

Приложение Ia

Видове услуги за обществеността, посочени в член 1, параграф 2, буква б)

- (1) За услуги, свързани с трезите: за газ, отопление, електричество и водоснабдителни услуги; пощенски услуги; за електронни комуникационни трези и услуги;
- (2) За услуги, свързани с транспорта;
- (3) За основни банкови и застрахователни услуги (включващи най-малко следното: основна разплащателна сметка, застраховка на покъщнина и сгради, застраховка живот и медицинска застраховка);
- (4) За основно, средно, висше образование и образование за възрастни;
- (5) За задължителни и допълнителни схеми за социално осигуряване, покриващи основните рискове в живота (включващи поне тези, свързани със здраве, стареене, трудови злополуки, безработица, пенсиониране и увреждания);
- (6) За услуги, свързани със здравето;
- (7) За услуги, свързани с грижи за деца;
- (8) За други съществени услуги, предоставяни директно на обществеността за улесняване на социалното приобщаване и защитата на основните права;
- (9) Културни дейности и туристическа информация.

[Изм. 73]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0159

Общо европейско право за продажбите *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за общо европейско право за продажбите (COM(2011)0635 — C7-0329/2011 — 2011/0284(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/64)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (COM(2011)0635),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които предложението му е било представено от Комисията (C7-0329/2011),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид мотивираните становища, представени в рамките на Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност от Сената на Кралство Белгия, Бундестага на Федерална република Германия, Федералния съвет на Република Австрия и Камарата на лордовете на Обединеното кралство, в които се твърди, че проектът на законодателен акт не е в съответствие с принципа на субсидиарност,
 - като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет от 29 март 2012 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становищата на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и на комисията по икономически и парични въпроси (A7-0301/2013),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2011)0284

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за общо европейско право за продажбите

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

⁽¹⁾ ОВ С 181, 21.6.2012 г., стр. 75.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономическия и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) Все още съществуват значителни пречки пред трансграничната икономическа дейност, които не позволяват на вътрешния пазар да разгърне целия си потенциал за растеж и създаване на работни места. Понастоящем само един от десет търговци в Съюза извършва износ на стоки в рамките на Съюза, а повечето от тези, които го правят, изнасят само за малко на брой държави-членки. От целия набор от пречки пред трансграничната търговия, включително данъчните разпоредби, административните изисквания, трудностите в доставките, езика и културата, търговците смятат трудностите при разбирането на значението на разпоредбите на чуждото договорно право за една от най-големите пречки в сделките между стопански субекти и между стопански субекти и потребители. Това води също така до ошетяване на потребителите поради ограничения достъп до стоките. Различията в националното договорно право следователно възпрепятстват упражняването на основни свободи, като свободата на предоставяне на стоки и услуги, и представляват пречка пред функционирането и непрекъснатото изграждане на вътрешния пазар. Те също имат като последица ограничаването на конкуренцията, особено на пазарите на по-малките държави-членки.
- (2) Договорите са крайно необходим правен инструмент за всяка икономическа сделка. Необходимостта обаче търговците да определят или да договорят приложимото право, да схванат значението на разпоредбите на дадено чуждо приложимо право, което често е свързано с превод, да ползват правни консултации за запознаване с изискванията на това право и да адаптират своите договори спрямо различните национални закони, които се прилагат при трансгранични сделки, в по-голяма степен усложнява и оскъпява трансграничната търговия в сравнение с вътрешната търговия. Така свързаните с договорното право пречки се явяват значителна спънка за голям брой ориентирани към износа търговци, които се колебаят да започнат трансгранична търговска дейност или да разширят дейността си в повече държави-членки. Тяхното възпиращо действие е особено силно за малките и средните предприятия (МСП), за които разходите за навлизане на няколко чужди пазара често са твърде високи спрямо оборота им. Като резултат от това търговците пропускат възможността да реализират икономии, които биха направили, ако беше възможно да предлагат на пазара стоки и услуги въз основа на единно договорно право за всички свои трансгранични сделки, а в условията на онлайн търговия — на един-единствен уебсайт.
- (3) Свързаните с договорното право разходи по сделките, за които бе доказано, че са значителни, и правните пречки, които произтичат от различията между националните повелителни норми за защита на потребителите, имат пряко въздействие върху функционирането на вътрешния пазар по отношение на сделките между стопански субекти и потребители. По силата на член 6 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, когато търговец насочва дейността си към потребители в друга държава-членка, се прилагат разпоредбите за защита на потребителите на държавата-членка по обичайното местопребиваване на потребителя, които предоставят по-висока степен на защита, и страните не могат да се отклонят от тях чрез споразумение съгласно това право, дори когато страните са избрали различно приложимо право. Поради това е необходимо търговците да установят предварително дали потребителското право предоставя по-висока степен на защита и да гарантират, че договорът им е съобразен с изискванията на това право. Освен това, в електронната търговия адаптирането на уебсайтове, които трябва да бъдат съобразени с повелителните изисквания на приложимото чуждо потребителско договорно право, води до допълнителни разходи. Съществуващото хармонизиране в областта на потребителското право на равнище на Съюза доведе до известно сближаване на законодателствата в някои области. Все пак остават съществени различия между законодателствата на държавите-членки. Съществуващото хармонизиране дава на държавите-членки широк диапазон от възможности за това как да спазват изискванията на законодателството на Съюза и каква степен на защитата на потребителите да определят.

⁽¹⁾ ОВ С 181, 21.6.2012 г., стр. 75.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорни задължения (ОВ L 177, 4.7.2008 г., стр. 6).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (4) Свързаните с договорното право пречки, които не позволяват на търговците да се възползват в пълна степен от потенциала на вътрешния пазар, ощетяват и потребителите. Слабата трансгранична търговия води до намален обем на вноса и по-слаба конкуренция. Потребителите могат да бъдат ошетенени от ограничения избор на стоки на по-високи цени, както поради това, че по-малко чужди търговци предлагат продуктите и услугите си направо на тях, така и косвено в резултат от ограничената трансгранична търговия между стопанските субекти на ниво продажби на едро. Въпреки че пазаруването през граница може да носи значителна икономическа изгода с оглед на по-големия брой и по-добри предложения, много потребители не се решават да пазаруват в друга държава поради неувереността в правата си. Някои от основните притеснения на потребителите са свързани с договорното право, например доколко те биха получили адекватна защита, в случай че закупят дефектен продукт. Вследствие на това значителен брой потребители предпочитат да пазаруват в страната си, дори това да означава, че разполагат с по-ограничен избор или че плащат по-високи цени.
- (5) Освен това потребителите, които желаят да спечелят от разликите в цените между различните държави-членки като пазаруват от търговци от друга държава-членка, често са затруднени поради отказа на търговците да продават. Въпреки че електронната търговия до голяма степен улеснява търсенето на пазарни предложения, както и сравняването на цените и на други условия, независимо от мястото на установяване на търговеца, търговците много често отказват да изпълняват поръчки на потребители от чужбина, защото се въздържат от трансгранични сделки.
- (6) Различията в националните системи на договорно право представляват пречка, която не позволява на потребители и търговци да се ползват от предимствата на вътрешния пазар. Тези пречки, свързани с договорното право, биха били значително смекчени, ако договорите биха могли да се основават на единен набор от норми на договорното право, независимо от мястото на установяване на страните по договора. Такъв единен набор от норми на договорното право следва да урежда целия цикъл на съществуване на даден договор, като по този начин обхваща областите, които са най-важни при сключването на договорите. Той трябва да включва също така напълно хармонизирани разпоредби за защита на потребителите.
- (7) Тези различия между националните системи на договорно право и тяхното въздействие върху трансграничната търговия водят и до ограничаване на конкуренцията. При ниско равнище на трансгранична търговия има по-малко конкуренция и следователно по-малко стимули за търговците да бъдат по-иновативни и да подобрят качеството на своите продукти или да намалят цените. По-специално в по-малките държави-членки с ограничена вътрешна конкуренция, решението на чуждестранните търговци да се въздържат от навлизане на тези пазари поради разходите и усложненията може да ограничи конкуренцията на тези пазари, което ще доведе до значителни последици върху възможностите за избор и равнището на цените на предлаганите продукти. Освен това пречките пред трансграничната търговия могат да застрашат конкуренцията между МСП и по-големите предприятия. С оглед на значително въздействие на разходите по сделките спрямо оборота, за едно МСП е много по-вероятно да се въздържи от навлизане на чужд пазар, отколкото за едно по-голямо и конкурентно предприятие.
- (8) **Свързаните с договорното право пречки не позволяват на потребителите и търговците да се възползват в пълна степен от потенциала на вътрешния пазар и са от особено значение в областта на продажбите от разстояние, които следва да бъдат един от осезаемите резултати на вътрешния пазар. По-специално, цифровото измерение на вътрешния пазар става жизненоважно както за потребителите, така и за търговците, тъй като потребителите все по-често правят покупки в интернет и все по-голям брой търговци продават онлайн. Като се има предвид, че средствата за комуникационни и информационни технологии непрекъснато се развиват и стават все по-достъпни, потенциалът за растеж на продажбите в интернет е много голям. В този контекст и за преодоляването на тези свързани с договорното право пречки страните следва да разполагат с възможността да се договорят, че техните договори ще **договорите, които те сключват от разстояние, и по-конкретно онлайн, следва да** се уреждат от единен набор от норми на договорното право („общо право за продажбите“), които имат същото значение и се тълкуват еднакво във всички държави-членки. ~~Общото~~ **Това общо** европейско право за продажбите следва да представлява допълнително решение **за продажбите от разстояние, и по-конкретно онлайн търговията**, с което се увеличават възможностите за избор на страните и което може да бъде свободно прилагано, когато те съвместно сметат това за полезно, с цел да бъде улеснена трансграничната търговия и да бъдат намалени разходите по сделките и пропуснатите ползи, както и други свързани с договорното право пречки пред трансграничната търговия. То следва да стане основа на договорните взаимоотношения само когато страните съвместно решат да го прилагат. [Изм. 1]**
- (9) С настоящия регламент се създава общо европейско право за продажбите **относно договорите от разстояние, и по-конкретно онлайн договорите**. Чрез него се ~~хармонизират~~ **сближават** националните системи на договорно право на държавите-членки, като не се налагат изменения ~~във вече съществуващото~~ **в първия режим** на национално договорно право, а се създава ~~в рамките на националното право на всяка държава-членка~~ втори режим на договорно

Сряда, 26 февруари 2014 г.

право спрямо договорите от неговото приложно поле. Този **пряко приложим** втори режим следва да ~~еднакъв~~ **бъде неразделна част от правния ред на територията на държавите членки. Доколкото обхватът му позволява и когато страните надлежно са се съгласили да го прилагат, общото европейско право за продажбите следва да се прилага в тесно първия национален режим на договорно право в рамките на този правен ред. То следва да е еднакво** за целия Съюз и да съществува наред с вече съществуващите норми на националното договорно право. Общото европейско право за продажбите следва да се прилага на доброволна основа за трансгранични договори при наличието на изрично споразумение на страните. [Изм. 2]

- (10) Съгласието за прилагане на общото европейско право за продажбите следва да бъде избор, направен в рамките на обхвата на съответното национално законодателство, ~~което се прилага~~ **съответния национален правен ред, който се определя като приложимо право** съгласно Регламент (ЕО) № 593/2008 или по отношение на задълженията за предоставяне на преддоговорна информация — съгласно Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, или съгласно всяка друга релевантна стълкновителна норма. ~~Следователно съгласието за прилагане на общото европейско право за продажбите е резултат от избор между два различни режима в рамките на един и същи национален правен ред. Следователно този избор не следва да е равнозначен е равнозначен~~ на избор на ~~приложимо право~~ **между два национални правни реда** по смисъла на стълкновителните норми и не ~~трябва следва~~ да се бърка с него, нито да засяга стълкновителните норми. Настоящият регламент следователно няма да засегне никоя от съществуващите стълкновителни норми, **като например тези, предвидени в Регламент (ЕО) № 593/2008.** [Изм. 3]
- (11) Общото европейско право за продажбите следва да съдържа ~~ня~~ **всеохватен** набор от ~~напълно хармонизирани~~ **единни** повелителни норми за защита на потребителите. В съответствие с член 114, параграф 3 от Договора тези норми следва да гарантират висока степен на защита на потребителите с оглед увеличаване на доверието на потребителите в общото европейско право за продажбите и стимулирането им по този начин да сключват трансгранични договори на това основание. В тези норми следва да се запази или увеличи степента на защита, а която се ползват потребителите по силата на законодателство на Съюза в областта на защитата на потребителите. **Освен това приетането на настоящата директива не следва да е пречка за преразглеждането на Директивата относно правата на потребителите с цел осигуряване на пълна хармонизация на високо равнище на защитата на потребителите в държавите членки.** [Изм. 4]
- (11а) **Определението за „потребител“ следва да включва физическите лица, които осъществяват дейност с предмет извън тяхната търговска или стопанска дейност, занятие или професия. Независимо от това, в случай на договори с двойна цел, когато договорът е сключен за цели, отчасти в рамките на търговската дейност на дадено лице и отчасти извън нея, и когато търговската цел е толкова ограничена, че не е преобладаваща в общия контекст на договора, това лице следва също да се счита за потребител. За да се определи дали дадено физическо лице осъществява дейност с предмет извън неговата търговска или стопанска дейност, занятие или професия, следва да се вземе предвид начинът, по който въпросното лице се държи към другата страна по договора.** [Изм. 5]
- (12) **След постигането на действително споразумение за прилагане на общото европейско право за продажбите, само това право следва да урежда въпросите, попадащи в неговото приложно поле.** Тъй като общото европейско право за продажбите съдържа ~~ня~~ **всеохватен** набор от ~~напълно хармонизирани~~ **единни** повелителни норми за защита на потребителите, няма да има различия между законодателствата на държавите-членки в тази област, когато страните са избрали да прилагат това право. Следователно член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 593/2008, който се обуславя от съществуването на различна степен на защита на потребителите в държавите-членки, няма да има ~~практическо значение~~ **практическа приложимост** за въпросите, уредени от общото европейско право за продажбите, **тъй като това би означавало да се прави сравнение между повелителните разпоредби на два еднакви втори режима на договорното право.** [Изм. 6]
- (13) Общото европейско право за продажбите следва да се прилага към трансгранични договори, защото именно в този контекст несъответствията между националните законодателства водят до усложнения и допълнителни разходи и разколебават страните от участие в договорни отношения, **а тази търговия от разстояние, и по-конкретно онлайн търговията, има голям потенциал.** При договорни между стопански субекти трансграничният характер на даден договор следва да се определя въз основа на обичайното местопребиване на страните. При договор между стопански субект и потребител трансграничното изискване следва да се счита изпълнено, когато или основният адрес, посочен от потребителя, адресът за доставка на стоките, или адресът на фактуриране, посочен от потребителя, се намира в държава-членка, но извън държавата, в която се намира обичайното местопребиване на търговеца. [Изм. 7]

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 40).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (14) Прилагането на общото европейско право за продажбите не следва да бъде ограничено само до трансгранични ситуации, включващи държави-членки, а да може да се прилага и за улесняване на търговията между държави-членки и трети държави. Когато участват потребители от трети държави, съгласието да се прилага общото европейско право за продажбите, което за тях ще е равнозначно на избор на чуждо право, следва да се подчинява на приложимите стълкновителни норми.
- (15) Търговците, които сключват както изцяло вътрешнотърговски, така и трансгранични търговски сделки, може също така да сметат за полезно да прилагат един единствен и уеднаквен договор към всички свои сделки. Затова държавите-членки следва да имат свободата да решат дали да предоставят общото европейско право за продажбите на разположение и на страните по договори за прилагане във вътрешната търговия.
- (16) Общото европейско право за продажбите следва да може да се прилага по-специално при продажбата на движими стоки, включително при изработката или производството на такива стоки, тъй като това е единственият икономически най-важен вид договор, който може да дава конкретни възможности за растеж в трансграничната търговия, особено в електронната търговия.
- (17) За да отразява увеличаващото се значение на цифровата икономика, приложното поле на общото европейско право за продажбите следва да обхваща и договорите за предоставяне на цифрово съдържание. Преносът на цифрово съдържание с цел съхранение, обработка и достъп, както и за повторна употреба, като например изтеглянето на музика, бързо се увеличава и има голям потенциал за бъдещ растеж, но все още е свързано с твърде много правни различия и несигурност. Следователно общото европейско право за продажбите следва да обхваща и предоставянето на цифрово съдържание, независимо дали това цифрово съдържание се предоставя на материален носител или не.
- (17а) *Т.нар. „изчисления в облак“ (cloud computing) се развиват бързо и имат голям потенциал за растеж. Общото европейско право за продажбите осигурява съгласуван набор от правила, пригодени към доставките от разстояние, и по-специално онлайн доставките на цифрово съдържание и свързаните с тях услуги. Следва да бъде възможно тези правила да се прилагат също така, когато цифровото съдържание или свързаните услуги се предоставят с помощта на „облак“, по-специално когато цифровото съдържание може да бъде изтеглено от „облак“ на продавача или да се съхранява временно в „облака“ на доставчика. [Изм. 8]*
- (18) Често цифровото съдържание се предоставя не срещу заплащане, а съчетано с отделни платени стоки или услуги, като включва и непарични съображения, като например предоставянето на достъп до лични данни или безплатно в контекста на пазарна стратегия, основана на очакването на един по-късен етап потребителят да закупи продукти с допълнително или по-сложно цифрово съдържание. Предвид тази специфична пазарна структура и факта, че недостатъци в предоставеното цифрово съдържание може да засегнат икономическите интереси на потребителите, независимо от условията, при които е било предоставено, прилагането на общото европейско право за продажбите не следва да зависи от това дали въпросното специфично цифрово съдържание е платено. **Въпреки това в такива случаи средствата за правна защита на купувача следва да бъдат ограничени до размера на вредите. От друга страна, купувачът следва да може да прибегне до пълния набор от средства за правна защита, с изключение на намаляване на цената, дори ако той не е длъжен да плати цена за доставка на цифрово съдържание, при условие че неговата насрещна престация, като например предоставянето на лични данни или други облаги, които имат търговска стойност за доставчика, се равнява на плащане на цената, като се има предвид, че в такива случаи цифровото съдържание всъщност не се предоставя безплатно. [Изм. 9]**
- (19) С оглед постигането на максимална добавената стойност на общото европейско право за продажбите в неговото материално приложно поле следва да бъдат включени също и определени предоставяни от продавача услуги, които са в пряка и тясна връзка със специфичните стоки или цифрово съдържание, които са били предоставени на основание общото европейско право за продажбите, и на практика често се предлагат в съчетание едновременно в същия или свързан с основния договор, като най-често това са ремонта, поддръжка и монтаж на стоките или цифровото съдържание **или временно съхраняване на цифровото съдържание в „облака“ на доставчика. [Изм. 10]**
- (19а) *Общото европейско право за продажбите може да се използва също така за договор, свързан с друг договор между същите страни, който не представлява договор за продажба, договор за доставка на цифрово съдържание или договор за свързани услуги. Свързаният договор се урежда от съответното национално право, приложено съгласно съответната стълкновителна норма. Общото европейско право за продажбите може да се прилага също така за договор, който включва елементи, различни от продажбата на стоки, предоставянето на цифрово съдържание или предоставянето на свързани услуги, при условие че тези елементи са делими и цената им може да се раздели на части. [Изм. 11]*

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (20) Общото европейско право за продажбите не следва да обхваща свързани договори, по силата на които купувачът придобива стоки или получава услуга от трето лице. Това няма да е уместно, тъй като третото лице не е част от споразумението между страните по договора за прилагане на нормите на общото европейско право за продажбите. Свързан договор с трето лице следва да се урежда от съответното национално право, което се прилага съгласно Регламент (ЕО) № 593/2008 и Регламент (ЕО) № 864/2007 или съгласно всяка друга релевантна съгласителна норма.
- (21) За да бъдат разрешени съществуващите проблеми на вътрешния пазар и конкуренцията по един целенасочен и съгласуван начин, приложното поле по отношение на лицата на общото европейско право за продажбите следва да бъде съсредоточено върху страните, които понастоящем са разколебани да осъществяват икономическа дейност в чужбина поради различията между националните системи на договорно право, което оказва значително отрицателно въздействие върху трансграничната търговия. То следва да обхваща всички сделки между стопански субекти и потребители и договорите между търговци, по които поне един от тях е МСП, опирайки се на Препоръка на Комисията 2003/361/ЕО⁽¹⁾. Това обаче трябва да става, без да се засяга възможността държавите-членки да примат законодателство, с което да предоставят общото европейско право за продажбите за прилагане при договори между търговци, нито един от които не е МСП. При всички случаи при сделките между стопански субекти търговците разполагат с пълна свобода на договаряне и се насърчават при съставянето на своите договорни условия да се ръководят от общото европейско право за продажбите.
- (22) Съгласието между страните по договора **да се прилага общото европейско право за продажбите** е необходимо условие, за да се прилага общото европейско право за продажбите. Това съгласие следва да отговаря на строги изисквания при сделките между стопански субекти и потребители. Тъй като на практика в повечето случаи търговецът е този, който предлага да се прилага общото европейско право за продажбите, потребителите трябва да са напълно наясно с факта, че дават съгласието си да се прилагат норми, които са различни от тези в тяхното вече съществуващо национално право. Следователно съгласието на потребителя да се прилага общото европейско право за продажбите следва да бъде допустимо единствено под формата на изрично изявление, отделно от изявлението, с което той дава съгласието си за сключването на договора. Поради това не трябва да е възможно да се предлага прилагането на общото европейско право за продажбите като част от условията по договора, който се сключва, и по-специално като елемент от общите условия на договора на търговеца. Търговецът следва да предостави на потребителя потвърждаване на споразумението да се прилага общото европейско право за продажбите на траен носител. [Изм. 12]
- (23) Освен съзнателен избор, съгласието на потребителя да се прилага общото европейско право за продажбите трябва да бъде и основаващо се на факти избор. Поради това търговецът следва не само да насочи вниманието на потребителя върху факта, че възнамерява да прилага общото европейско право за продажбите, но също и да предостави информация за неговото естество и основните му характеристики. За да се улеснят търговците в изпълнението на тази задача и по този начин да се избегне ненужната административна тежест, и за да се осигури съгласуваност в степента и качеството на информацията, която се дава на потребителите, търговците следва да им предоставят стандартната информационна бележка, предоставена с настоящия регламент и на разположение в превод на всички официални езици на Съюза. Когато не е възможно на потребителите да се предостави информационната бележка, например в контекста на един телефонен разговор или когато търговецът не е предоставил информационната бележка, споразумението да се прилага общото европейско право за продажбите не следва да бъде обвързващо за потребителя, докато не получи информационната бележка заедно с потвърждаване на споразумението и докато впоследствие не изрази съгласие.
- (23а) **Когато споразумението между страните за прилагане на общото европейско право за продажбите е недействително или когато не са изпълнени изискванията за предоставяне на стандартна информационна бележка, въпроси по отношение на това, дали договорът е сключен и при какви условия, следва да се разрешават съгласно съответното национално право, което е приложено съгласно съответните съгласителни норми.** [Изм. 13]
- (24) За да се избегне избиращото прилагане на определени елементи от общото европейско право за продажбите, което би нарушило равновесието между правата и задълженията на страните и би се отразило отрицателно върху степента на защита на потребителите, изборът следва да обхваща общото европейско право за продажбите в неговата цялост, а не само определени части от него.
- (25) Когато за въпросния договор иначе би се прилагала Конвенцията на Организацията на обединените нации относно договорите за международна продажба на стоки, изборът на общото европейско право за продажбите следва да означава по подразбиране споразумение между страните по договора тази конвенция да бъде изключена.

⁽¹⁾ Препоръка на Комисията 2003/361/ЕО от 6 май 2003 г. относно определенията на микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (26) Правилата на общото европейско право за продажбите следва да обхващат въпроси от договорното право, които са от практическо значение през цикъла на съществуване на различните видове договори, които попадат в материалното приложно поле и това по отношение на лицата, особено онези, които се сключват онлайн. Следователно освен правата и задълженията на страните и средствата за правна защита при неизпълнение, общото европейско право за продажбите следва да урежда задълженията за предоставяне на предоговорна информация, сключването на договора, включително формалните изисквания, правото на отказ и последиците му, унищожаемостта на договора в резултат на грешка, измама, заплашване или непочтено възползване и последиците от тази унищожаемост, тълкуването, съдържанието и последиците на договора, оценката и последиците на неравноправните условия на договора, връщането след унищожението и прекратяването, и погасяването на правата по давност. То следва да урежда санкциите, които се налагат в случай на неизпълнение на всички задължения, които произтичат от неговото прилагане.
- (27) Всички въпроси от договорен или извъндоговорен характер, които не са уредени в общото европейско право за продажбите, се ръководят от вече съществуващите норми на националното право извън общото европейско право за продажбите, което национално право се прилага съгласно Регламент (ЕО) № 593/2008 и Регламент (ЕО) № 864/2007 или съгласно всяка друга релевантна стълкновителна норма. Тези въпроси включват правосубектност, недействителността на договора поради недееспособност, противоречие със закона или с морала, **освен ако причините за такова противоречие със закона или с морала не са уредени в общото европейско право за продажбите**, определянето на езика на договора, въпроси, свързани с недискриминацията, представителство, множество длъжници и кредитори, промяна на страните по договора, включително прехвърлянето на вземане, прихващане и сливане, вещно право, включително прехвърлянето на собственост, интелектуална собственост и, ~~непозволено уреждане~~. ~~Освен това въпросът и въпроса~~ дали конкурентни искиове за договорна и извъндоговорна отговорност могат да се предявяват едновременно ~~остава извън приложното поле~~. **В интерес на яснотата и правната сигурност** общото европейско право за продажбите **следва ясно да посочва въпросите, които са уредени в него, и тези, които не са уредени в него**. [Изм. 14]
- (27a) **Нелоялните търговски практики, посочени в Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, ще бъдат обхванати от общото европейско право за продажбите, доколкото те се припокриват с правилата на договорното право, включително по-специално тези, отнасящи се до нелоялни търговски практики, които могат да доведат до унищожаемост на договора поради грешка, измама, заплашване или непочтено възползване, или до средства за правна защита при нарушение на задълженията за предоставяне на информация. Нелоялните търговски практики, различни от тези, които се припокриват с правилата на договорното право, следва да бъдат извън обхвата на общото европейско право за продажбите**. [Изм. 15]
- (28) Общото европейско право за продажбите не следва да урежда въпроси извън обхвата на договорното право. По отношение на тези въпроси настоящият регламент не следва да засяга правото на Съюза или националното право. Например, задълженията за предоставяне на информация, които са предвидени с цел защита на здравето и безопасността или от съображения, свързани с околната среда, следва да останат извън приложното поле на общото европейско право за продажбите. Освен това настоящият регламент не следва да засяга прилагането на информационните изисквания на Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾.
- (29) ~~След постигането на действително споразумение за прилагане на общото европейско право за продажбите, само това право следва да урежда въпросите, попадащи в неговото приложно поле~~. Нормите на общото европейско право за продажбите следва да се тълкуват самостоятелно в съответствие с установените принципи за тълкуване на законодателството на Съюза. Въпросите, попадащи в приложното поле на общото европейско право за продажбите, които не са изрично уредени от него, следва да се решат само чрез тълкуване на неговите разпоредби, без прилагането на никое друго право. Общото европейско право за продажбите следва да се тълкува въз основа на принципите, на които се основава, и целите си, както и на всички свои разпоредби. [Изм. 16]
- (30) Свободата на договаряне следва да бъде водещият принцип в основата на общото европейско право за продажбите. Автономията на страните по договора следва да бъде ограничена единствено когато и доколкото това е неизбежно, и по-специално от съображения за защита на потребителите. Когато такава необходимост съществува, следва ясно да се посочи повелителният характер на въпросните норми.
- (31) ~~Принципът~~ **Общият принцип** на добросъвестност и почтеност в оборота следва да бъде ръководен в отношенията между страните. Тъй като някои норми представляват специален случай на общия принцип за добросъвестност и почтеност в оборота, те следва да се прилагат с предимство пред общия принцип. Поради това общият принцип не следва да се използва като средство за изменение на специалните права и задължения на страните, така както те са

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар („Директива относно нелоялните търговски практики“) (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22).

⁽²⁾ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

определени в конкретните норми. Конкретните изисквания, които произтичат от ~~принципа~~ **общия принцип** на добросъвестност и почтеност в оборота, следва да зависят, наред с останалото, и от относителното ниво на специални знания, с които разполагат страните, и следователно да бъдат различни за сделки между стопански субекти и между стопански субекти и потребители. При сделки между търговци уместен фактор в този контекст следва да бъде добрата търговската практика в съответната ситуация. **Общият принцип на добросъвестност и почтеност в оборота следва да определя стандарт на поведение, който гарантира честни, прозрачни и почтени отношения. Въпреки че възпрепятства дадена страна да упражни или да разчита на право, средство за правна защита или възражение, с които тази страна иначе би разполагала, принципът сам по себе си не следва да води до обща претенция за обезщетение за претърпени вреди. Правилата на общото европейско право за продажбите, представляващи конкретни проявления на общия принцип на добросъвестност и почтеност в оборота, като например предотвратяване на измами или неизпълнение на задължение, създадени от условия по подразбиране, може да доведе до право на обезщетение, но само в много конкретни случаи.** [Изм. 17]

- (32) Целта на общото европейско право за продажбите следва да бъде запазването на действителен договор, когато това е възможно и уместно предвид законните интереси на страните.
- (33) Като се отчитат законните интереси на страните, чрез общото европейско право за продажбите следва да се намират добре балансирани решения за определяне и упражняване на средствата за правна защита в случай на неизпълнение на договора. При договорите между стопански субекти и потребители системата от средства за правна защита следва да отразява факта, че несъответствието на стоките, цифровото съдържание или услугите попада в сферата на отговорност на търговеца.
- (34) За да повиши правната сигурност като предостави публичен достъп до съдебната практика на Съда на Европейския съюз и националните съдилища по тълкуването на общото европейско право за продажбите или на всяка друга разпоредба на регламента, Комисията следва да създаде база данни със съответните окончателни съдебни решения. За да стане възможно изпълнението на тази задача, държавите-членки следва да осигурят бързото информирание на Комисията за подобни национални съдебни решения. **Следва да бъде създадена база данни, която е лесно достъпна, изцяло систематизирана и лесна за консултиране. С цел да се преодолеят проблемите, свързани с различните подходи спрямо съдебни решения в рамките на Съюза и да се даде възможност за ефективно и икономично функциониране на базата данни, съдебните решения следва да бъдат съобщавани въз основа на стандартно резюме на решението, което следва да придружава съдебното решение. То следва да бъде кратко, като по този начин става лесно достъпно. То следва да бъде разделено на пет раздела, които следва да установят основните елементи на съобщеното съдебно решение, а именно: предмета на спора и съответния член от уредбата на общото европейско право за продажбите; кратко изложение на фактическата обстановка; кратко представяне на основните доводи; решението; и мотивите на решението, в които ясно се посочва установеният принцип.** [Изм. 18]
- (34a) **Коментар относно общото европейско право за продажбите може да бъде ценен инструмент, тъй като би дал яснота и насоки по отношение на това право. Такъв коментар следва да предоставя ясно и изчерпателно тълкуване на членовете от общото европейско право за продажбите, наред с обяснение, когато е уместно, на политическите решения, които са в основата на конкретните членове. Ясното обяснение на тези политически решения ще даде възможност на съдилищата в държавите членки да тълкуват и прилагат правилно общото европейско право за продажбите, както и ще им даде възможност да запълнят празнотите. В това си качество то ще допринесе за развитието на последователно и единно прилагане на общото европейско право за продажбите. Комисията следва да проучи възможностите за предоставяне на такъв коментар.** [Изм. 19]
- (34b) **Допълнителна пречка за трансграничната търговия е липсата на достъп до ефективни и евтини механизми за правна защита. Следователно дадени потребител и търговец, които сключват договор въз основа на общото европейско право за продажбите, следва да разгледат възможността за предаването на спорове, произтичащи от този договор, за разглеждане от съществуваща структура за алтернативно разрешаване на спорове по смисъла на член 4, параграф 1, буква з) от Директива 2013/11/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. Това следва да се извършва изцяло без да се засяга възможността на страните да сезират компетентните съдилища, без първо да прибегват до алтернативно разрешаване на спорове.** [Изм. 20]

⁽¹⁾ Директива 2013/11/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 година за алтернативно решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (Директива за АРС за потребители), (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 63).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- (34в) *За да се улесни прилагането на общото европейско право за продажбите, Комисията следва да работи за изготвянето на европейски образци на договорни условия с помощта на работна група, състояща се основно от групи, представляващи потребителите и стопанските субекти, и подкрепена от представители на академичните среди и специалисти от практиката. Такива образци на договорни условия могат да бъдат полезни за допълване на правилата на общото право за продажбите, когато се описват конкретните характеристики на даден договор, и следва да вземат предвид особеностите на съответните търговски сектори. Те следва да отговорят на потребностите на заинтересованите лица и да извлекат поуки от първоначалния практически опит от прилагането на общото европейско право за продажбите. Образците на договорни условия следва да бъдат предоставени на обществеността, тъй като те ще осигурят добавена стойност за търговците, които решават да сключат трансгранични договори чрез прилагане на общото европейско право за продажбите. За да могат тези образци на договорни условия ефективно да съпътстват общото европейско право за продажбите, работата на Комисията следва да започне възможно най-скоро.* [Изм. 21]
- (35) Уместно е да се направи преглед на действието на общото европейско право за продажбите или на всяка друга разпоредба на настоящия регламент, след като те бъдат прилагани в продължение на пет години. При прегледа следва да се вземат предвид, наред с другото, необходимостта да се разшири допълнително приложното му поле във връзка с договорите между стопански субекти **включат допълнителни правила, свързани с клаузите за запазване на собственост**, развитието на пазара и технологиите по отношение на цифровото съдържание и бъдещото развитие на постиженията на правото на Съюза. **Допълнително следва да се отделя специално внимание на въпроса, дали ограничението до договорите от разстояние, и по-конкретно до онлайн договорите, все още е целесъобразно или дали може да е осъществил по-широк обхват, включващ договорите в търговския обект.** [Изм. 22]
- (36) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно да допринесе за правилното функциониране на вътрешния пазар като предостави единен набор от норми на договорното право, които да бъдат прилагани за трансгранични сделки в рамките на Съюза, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно може по-успешно да бъде постигната на равнище Европейски съюз, Съюзът може да предприеме мерки, съгласно принципа на субсидиарността, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в горепосочения член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (37) Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите, утвърдени по-специално от Хартата на основните права на Европейския съюз, по-конкретно в членове 16, 38 и 47 от нея,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Съдържание (*)

[Изм. 23]

Дял I

Общи разпоредби [Изм. 24]

Част -I Прилагане на инструмента [Изм. 25]

Член 1

Цел и предмет

1. Целта на настоящия регламент е да подобри условията за изграждането и функционирането на вътрешния пазар чрез предоставянето **в рамките на правния ред на всяка държава членка** на единен набор от норми на договорното право, уредени в Дял II („общото европейско право за продажбите“). Тези норми могат да бъдат прилагани при трансгранични сделки за продажба на стоки, за предоставяне на цифрово съдържание и за свързани услуги, **които се сключват от разстояние, и по-специално онлайн**, когато страните по договор постигнат споразумение за това. [Изм. 26]

(*) Съдържанието ще бъде съставено на по-късен етап.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Настоящият регламент дава възможност на търговците, **по-конкретно на малките и средните предприятия (МСП)**, да разчитат на общ набор от норми и да прилагат едни и същи условия на договора при всички свои трансгранични сделки, намалявайки ненужните разходи, като същевременно се постига висока степен на правна сигурност. [Изм. 27]

3. Във връзка с договори между търговци и потребители настоящият регламент съдържа цялостен набор от норми за защита на потребителите, които да гарантират високо ниво на защита на потребителите, да засилят доверието на потребителите във вътрешния пазар и да насърчат потребителите да пазаруват отвъд граница.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „договор“ означава споразумение, което има за цел да породи задължения или други правни последици;
- б) „добросъвестност и почитеност в оборота“ означава стандарт на поведение, който се характеризира с честност, откритост и зачитане на интересите на другата страна по съответната сделка или правоотношение; [Изм. 28]
- в) „вреди“ означава имуществени и неимуществени вреди във вид на болка и страдание, като се изключват други видове неимуществени вреди като влошаване на качеството на живота и загуба на удовлетвореност; [Изм. 29]
- г) „общи условия на договора“ означава условия на договора, които са съставени предварително за множество сделки, включващи различни страни, и които не са индивидуално уговорени от страните по смисъла на член 7 от общото европейско право за продажбите; [Изм. 30]
- д) „търговец“ означава всяко физическо или юридическо лице, **независимо дали е частна или държавна собственост**, което осъществява дейност с предмет, свързан с неговата търговска или стопанска дейност, занятие или професия, **по отношение на договори**; [Изм. 31]
- е) „потребител“ означава всяко физическо лице, което осъществява дейност с предмет извън неговата търговска или стопанска дейност, занятие или професия; **когато договорът е сключен за цели, отчасти в рамките на търговската дейност на лицето и отчасти извън нея, и когато търговската цел е толкова ограничена, че не е преобладаваща в общия контекст на договора, това лице също се счита за потребител**; [Изм. 32]
- ea) „доставчик на услуги“ означава **продавач на стоки или доставчик на цифрово съдържание, който се задължава да предостави на клиент свързана с тези стоки или това цифрово съдържание услуга**; [Изм. 33]
- eb) „клиент“ означава **всяко лице, което закупува свързана услуга**; [Изм. 34]
- ев) „кредитор“ означава **лице, което има право да получи изпълнението на парично или непарично задължение от страна на друго лице — длъжник**; [Изм. 35]
- ег) „длъжник“ означава **лице, което има парично или непарично задължение към друго лице — кредитор**; [Изм. 36]
- ед) „добросъвестност и почитеност в оборота“ означава стандарт на поведение, който се характеризира с честност, откритост и по целесъобразност зачитане на интересите на другата страна по съответната сделка или правоотношение; [Изм. 37]
- ее) „общи условия на договора“ означава условия на договора, които са съставени предварително за множество сделки, включващи различни страни, и които не са индивидуално уговорени от страните по смисъла на член 7 от общото европейско право за продажбите; [Изм. 38]
- ej) „вреди“ означава **имуществени и неимуществени вреди във вид на болка и страдание, като се изключват други видове неимуществени вреди като влошаване на качеството на живота и загуба на удовлетвореност**; [Изм. 39]
- ж) „обезщетение“ означава парична сума, която дадено лице има право да получи като обезщетение за претърпени вреди, увреждане на здравето или на имуществото;
- жа) „повелителна норма“ означава **всяка разпоредба, чието прилагане страните не могат да изключат, нито да се отклонят от нея, нито пък да изменят нейните последици**; [Изм. 40]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- жб) „задължение“ означава задължение за изпълнение, което едната страна по правоотношение дължи на другата страна и по отношение на което другата страна може да поиска принудително изпълнение; [Изм. 41]
- жв) „изрично“ означава по отношение на изявление или споразумение, че то е направено отделно от други изявления или споразумения и чрез активно и недвусмислено поведение, включително чрез отбелязване в графа или активиране на бутон или подобна функция; [Изм. 42]
- з) „стоки“ означава всякакви движими материални вещи; това изключва:
- i) електричеството и природния газ; и
 - ii) водата и другите видове газ, освен ако се предлагат за продажба в ограничен обем или определено количество;
- и) „цена“ означава дължимата парична сума за продадени стоки, предоставено цифрово съдържание или предоставена свързана услуга;
- й) „цифрово съдържание“ означава данни, които се произвеждат и предоставят в цифров вид, независимо дали по спецификации на купувача или не, включително видеозапис, аудиозапис, изображение или текстово цифрово съдържание, електронни игри, софтуер и цифрово съдържание, което позволява персонализирането на съществуващ хардуер или софтуер; това изключва:
- i) финансови услуги, в това число банкови услуги онлайн;
 - ii) правни или финансови консултации, предоставяни в електронна форма;
 - iii) електронни здравни услуги;
 - iv) електронни комуникационни услуги и мрежи и свързани с тях съоръжения и услуги;
 - v) хазарт;
 - vi) създаването на ново цифрово съдържание и изменението на съществуващо цифрово съдържание от потребители или всяко друго взаимодействие с произведения на други потребители;
- к) „договор за продажба“ означава всеки договор, по силата на който търговецът („продавачът“) прехвърля или се задължава да прехвърли собствеността върху стоките на друго лице („купувач“), а купувачът плаща или се задължава да плати цената за тях; това включва договор за доставка на стоки, чиято направа или чието производство предстои, но изключва публичната продажба или други прояви на упражняване на властнически правомощия;
- л) „потребителски договор за продажба“ означава договор за продажба, по който продавачът е търговец, а купувачът е потребител;
- м) „свързана услуга“ означава всяка свързана със стоки или цифрово съдържание услуга, като например ~~монтаж, поддръжка, ремонт~~ **съхраняване** или всяка друга обработка, **включително монтаж, поддръжка или ремонт**, която се предоставя от продавача на стоките или доставчика на цифровото съдържание по договора за продажба, по договора за предоставяне на цифрово съдържание или по отделен договор за свързани услуги, сключен едновременно с договора за продажба или с договора за предоставяне на цифрово съдържание, **или която се предоставя, дори и само като възможност, в договора за покупка или договора за предоставяне на цифрово съдържание**; това изключва: [Изм. 44]
- i) транспортни услуги;
 - ii) ~~услуги по обучение~~; [Изм. 45]
 - iii) далекосъобщителни помощни услуги; и
 - iv) финансови услуги, **включително платежни услуги и издаване на електронни пари и всички видове застраховки, независимо дали за стоки или цифрово съдържание или друго**; [Изм. 46]
- н) ~~„доставчик на услуги“ означава продавач на стоки или доставчик на цифрово съдържание, който се задължава да предостави на клиент свързана с тези стоки или това цифрово съдържание услуга~~; [Изм. 47]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- o) „клиент“ означава всяко лице, което закупува свързана услуга; [Изм. 48]
- п) „договор от разстояние“ означава всеки договор между търговец и потребител **или друг търговец** в рамките на организирана схема за продажба от разстояние, сключен без едновременното физическо присъствие на търговеца, или — ~~в случай че~~ **когато** търговецът е юридическо лице — на физическо лице, което представлява търговеца, и потребителя **или другия търговец** чрез изключителното използване на едно или няколко средства за комуникация от разстояние до момента на сключване на договора, включително и в момента на самото сключване на договора; [Изм. 49]
- р) „договор извън търговския обект“ означава всеки договор между търговец и потребител:
- i) сключен при едновременното физическо присъствие на търговеца или — когато търговецът е юридическо лице — на физическото лице, което представлява търговеца, и на потребителя на място, което е различно от стопанския обект на търговеца, или сключен въз основа на предложение, направено от потребителя при същите обстоятелства; или
 - ii) сключен в стопанския обект на търговеца или чрез всяко средство за комуникация от разстояние непосредствено след като с потребителя лично и индивидуално е осъществен контакт на място, което е различно от стопанския обект на търговеца, при едновременното физическо присъствие на търговеца или — когато търговецът е юридическо лице — на физическо лице, което представлява търговеца, и потребителя; или
 - iii) сключен по време на пътуване, организирано от търговеца или — когато търговецът е юридическо лице — на физическото лице, което представлява търговеца, чиято цел или последица е рекламата и продажбата на стоки или предоставянето на цифрово съдържание или на свързани услуги на потребителя; [Изм. 50]
- с) „стопански обект“ означава:
- i) всеки недвижим търговски обект, в който търговецът осъществява постоянно дейността си; или
 - ii) всеки движим търговски обект, в който търговецът осъществява обичайно дейността си; [Изм. 51]
- т) „търговска гаранция“ означава всяко задължаване от страна на търговеца или производителя (**гаранта**) към потребителя, в допълнение към ~~своите~~ **неговите** правни задължения ~~по член 106, в случай на неточно изпълнение, произтичащи от гаранцията за съответствие~~, да върне платената цена или да замени или ремонтира стоки или цифрово съдържание, или да предостави сервизно обслужване за тях по всеки друг начин, ако те не отговорят на спецификациите или на каквито и да било други несвързани с точното изпълнение изисквания, посочени в заявлението за предоставяне на търговска гаранция или в съответната реклама, съществуваща към или преди момента на сключване на договора; [Изм. 52]
- та) „**поправка**“ означава — **в случай на липса на съответствие — действие по обработка на несъответстващите стоки или цифрово съдържание с цел привеждането им в съответствие с договора**; [Изм. 53]
- у) „траен носител“ означава всеки носител, който позволява на страна да съхранява отправената лично до нея информация, по начин, който я прави достъпна за последваща справка за период от време, съобразен с предназначението на информацията и който позволява съхраняваната информация да бъде възпроизведена без промени;
- ф) „публичен търг“ означава метод на продажба, при който стоки или цифрово съдържание се предлагат от търговеца на потребител, който присъства или има възможност да присъства лично на търга, чрез прозрачна процедура на конкурентно наддаване, ръководена от провеждащ търга, като спечелилият търга наддаващ е длъжен да закупи стоките или цифровото съдържание;
- х) „повелителна норма“ означава всяка разпоредба, чието прилагане страните не могат да изключат, нито да се отклонят от нея, нито пък да изменят нейните последици; [Изм. 54]
- ц) „кредитор“ означава лице, което има право да получи изпълнението на парично или непарично задължение от страна на друго лице — длъжник; [Изм. 55]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- ч) ~~„длъжник“ означава лице, което има парично или непарично задължение към друго лице — кредитор; [Изм. 56]~~
- ш) ~~„задължение“ означава задължение за изпълнение, което едната страна по правоотношение дължи на другата страна. [Изм. 57]~~
- ша) **„безплатно“ означава без да се заплащат необходимите разходи, направени за привеждане на стоките в съответствие с договора, по-специално разходите за пощенски услуги, труд и материали. [Изм. 58]**

Член 3

Незадължителен характер на общото европейско право за продажбите

Страните могат да се договорят **при спазване на условията на членове 8 и 9**, че общото европейско право за продажбите урежда техните трансгранични договори за продажба на стоки, за предоставяне на цифрово съдържание и за предоставяне на свързани услуги в рамките на териториалното и материалното приложно поле, и това по отношение на лицата, уредени в членове 4—7. [Изм. 59]

Член 4

Трансгранични договори

1. Общото европейско право за продажбите може да бъде прилагано към **договори от разстояние, които са трансгранични договори. [Изм. 60]**
2. За целите на настоящия регламент договорът между търговци е трансграничен договор, ако страните имат своето обичайно местопребиване в различни държави, от които поне една е държава-членка.
3. За целите на настоящия регламент договорът между търговец и потребител е трансграничен договор, ако:
 - а) адресът, посочен на потребителя, адресът за доставка на стоките или адресът на фактуриране се намират в държава, различна от държавата на обичайно местопребиване на търговеца; и
 - б) поне една от тези държави е държава-членка.
4. За целите на настоящия регламент обичайното местопребиване на дружества и други корпоративни или некорпоративни юридически лица или неперсонифицирани дружества е мястото на централното им управление. Обичайното местопребиване на търговец, който е физическо лице, е неговото основно място на стопанска дейност.
5. Когато договорът е сключен в рамките на дейността на клон, представителство или друго поделение на търговец, за място на обичайно местопребиване на търговеца се счита мястото, където се намира клонът, представителството или поделението.
6. За определянето на това дали даден договор е трансграничен по своя характер релевантният момент във времето е моментът на постигане на съгласие относно прилагането на общото европейско право за продажбите.

Член 5

Договори, към които може да бъде прилагано общото европейско право за продажбите

Общото европейско право за продажбите може да бъде прилагано към **договори от разстояние, включително онлайн договори, които са: [Изм. 61]**

- а) договори за продажба;
- б) договори за предоставяне на цифрово съдържание, независимо дали то е предоставено на материален носител или **не чрез друго средство**, което може да бъде съхранявано, обработвано и повторно използвано от ползвателя или до което той има достъп, независимо от това дали цифровото съдържание се предоставя срещу плащането на определена цена **или не, срещу насрещна престация, различна от заплащане на цената, или без осъществяване на насрещна престация; [Изм. 62]**
- в) договори за свързани услуги, независимо от това дали за услугата е била уговорена отделна цена или не.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 6

~~Изключване на~~ **Свързани** договори ~~със смесена цел и договори, свързани с потребителски кредит и договори със смесена цел~~ [Изм. 63]

1. ~~Общото европейско право за продажбите не може да се прилага към договори със смесена цел, които включват елементи, различни от продажбата на стоки, предоставянето на цифрово съдържание и на свързани услуги по смисъла на член 5. Бъде прилагано също така към:~~

- ~~а) случаи, при които договор, уреден от общото европейско право за продажбите, е свързан с договор, различен от договор за продажба, договор за предоставяне на цифрово съдържание или договор за свързани услуги, или~~
- ~~б) случаи, при които договор включва елементи, различни от продажбата на стоки, предоставянето на цифрово съдържание или на свързани услуги по смисъла на член 5, при условие че тези елементи са делими и тяхната цена може да се раздели на части.~~ [Изм. 64]

~~1а. В случаите, посочени в параграф 1, буква а), свързаният договор се урежда от приложимото иначе право.~~ [Изм. 65]

~~1б. В случаите, посочени в параграф 1, буква а), и~~

~~а) когато в рамките на договор, уреден от общото европейско право за продажбите, всяка от страните упражнява право, средство за правна защита или възражение или този договор е недействителен или не е задължителен, националното право, приложимо към свързания договор, определя последиците по отношение на свързания договор;~~ [Изм. 66]

~~б) когато в рамките на свързания договор всяка от страните упражнява право, средство за правна защита или възражение или този договор е недействителен или не е задължителен съгласно националното право, приложимо към този договор, задълженията на страните по договора, уреден от общото европейско право за продажбите, няма да бъдат засегнати, освен ако дадена страна не би сключила този договор, уреден от общото европейско право за продажбите, а свързания договор, или би направила това само при значително различни договорни условия, като в този случай тази страна има право да прекрати договора, уреден от общото европейско право за продажбите.~~ [Изм. 67]

~~1в. В случаите, посочени в параграф 1, буква б), другите елементи, включени в договора, се считат за договорени съгласно свързан договор.~~ [Изм. 68]

2. ~~Общото европейско право за продажбите не може да се прилага към договори между търговец и потребител, по които търговецът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на отсрочено плащане, заем или други подобни финансови улеснения. Общото европейско право за продажбите може да се прилага към договори между търговец и потребител, по които стоки, цифрово съдържание или свързани услуги от един и същи вид се доставят за продължителен период от време и за времето на доставянето им потребителят плаща за тях на вноски.~~ [Изм. 69]

Член 7

Страни по договора

1. Общото европейско право за продажбите може да се прилага само ако продавачът на стоките или доставчикът на цифрово съдържание е търговец. Когато всички страни по договора са търговци, общото европейско право за продажбите може да се прилага, ако поне една от тези страни е малко или средно предприятие („МСП“).

2. За целите на настоящия регламент МСП е търговец, който:

а) има по-малко от 250 души персонал; и

б) който има годишен оборот, непревишаващ 50 млн. EUR, или общ годишен баланс, непревишаващ 43 млн. EUR, или за МСП, чието обичайно местопребиване е в държава-членка, чиято валута не е еврото, или в трета държава — равностойната на тях сума във валутата на тази държава-членка или на третата държава. [Изм. 70]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 8

Споразумение за прилагане на общото европейско право за продажбите

1. За прилагането на общото европейско право за продажбите е необходимо споразумение между страните в този смисъл. Наличието на такова споразумение и неговата действителност се определят въз основа на параграфи 2 и 3 от настоящия член и член 9, както и съответните разпоредби на общото европейско право за продажбите.
2. В отношенията между търговец и потребител споразумението за прилагане на общото европейско право за продажбите е действително само ако съгласието на потребителя е дадено чрез изрично изявление, отделно от изявлението, с което той дава съгласието си за сключване на договора, **и ако са изпълнени изискванията съгласно член 9**. Търговецът предоставя на потребителя потвърждаване на това споразумение на траен носител. [Изм. 71]
3. В отношенията между търговец и потребител общото европейско право за продажбите не може да се прилага частично, а само в неговата цялост. **В отношенията между търговци може да бъде избрано частично общото европейско право за продажбите, при условие че изключването на съответните разпоредби не е забранено от него.** [Изм. 72]

Член 9

Стандартна информационна бележка при договори между търговец и потребител

1. В допълнение на задълженията за предоставяне на преддоговорна информация, установени в общото европейско право за продажбите, в отношенията между търговец и потребител търговецът, преди сключването на договора, насочва вниманието на потребителя към обстоятелството, че възнамерява да прилага общото европейско право за продажбите, като по недвусмислен начин предостави на потребителя информационната бележка от приложението. Когато споразумението да се прилага общото европейско право за продажбите се сключва по телефона или по друг начин, който не позволява на потребителя да се предостави информационната бележка, или когато търговецът не е предоставил информационната бележка, потребителят не е обвързан от споразумението, докато не получи потвърждаване според изискванията на член 8, параграф 2 заедно с информационната бележка и докато впоследствие не изрази изричното си съгласие за прилагане на общото европейско право за продажбите.
2. Ако информационната бележка, посочена в параграф 1, е предоставена в електронна форма, в нея се съдържа хипервръзка или, във всички останали случаи, е посочен уебсайт, чрез който се осигурява безплатен достъп до текста на общото европейско право за продажбите.

Член 10

Санкции при нарушаването на специфични изисквания

В отношенията им с потребителите при нарушаване от търговците на изискванията, установени в членове 8 и 9, държавите-членки определят санкции и предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането им. Така предвидените санкции са ефективни, пропорционални и с възпиращ ефект. Държавите-членки уведомяват Комисията за релевантните разпоредби не по-късно от ... (*) и я уведомяват за всички последващи изменения възможно най-бързо.

Член 11

Последици от прилагането на общото право за продажбите

1. Когато страните валидно са се договорили да прилагат общото европейско право за продажбите към даден договор, само това право урежда въпросите, уредени в неговите разпоредби. ~~Ако договърът е бил действително сключен, общото европейско право за продажбите урежда също така съответствието със задълженията за предоставяне на преддоговорна информация, както и средствата за правна защита срещу неспазването на тези задължения, вместо режима на договорното право, който, при липсата на такова споразумение, би уреждал договора в рамките на правния ред, определен като приложимо право.~~ [Изм. 73]

(*) Една година след началната дата на прилагане на настоящия регламент.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

1а. Когато страните започват преговори или вземат други подготвителни мерки за сключване на договор, свързан с общото европейско право за продажбите, общото европейско право за продажбите урежда също така съответствието със задълженията за предоставяне на преддоговорна информация, както и средствата за правна защита срещу неспазването на тези задължения и други въпроси, които са от значение преди сключването на договор.

Прилагането на общото европейско право за продажбите, посочено в първата алинея, не засяга приложимото право съгласно съответните съгласителни норми, когато търговецът е посочил също и други правни режими. [Изм. 74]

Член 11а

Въпроси, уредени от общото европейско право за продажбите

1. Правилата на общото европейско право за продажбите се отнасят до следните въпроси:

- а) задълженията за предоставяне на преддоговорна информация;
- б) сключването на договор, включително формалните изисквания;
- в) правото на отказ и последиците от него;
- г) унищожаването на договора поради грешка, измама, заплашване или непочтено възползване и последиците от такова унищожаване;
- д) тълкуването;
- е) съдържанието и последиците, включително на съответния договор;
- ж) оценката и последиците на неравноправните условия на договора;
- з) правата и задълженията на страните;
- и) средствата за правна защита при неизпълнение;
- й) връщането след унищожаване, прекратяване или в случай на необвързващ договор;
- к) прекратяването и погасяването на правата по давност;
- л) санкциите, които се налагат в случай на неизпълнение на задълженията, които произтичат от неговото прилагане. [Изм. 75]

2. Въпросите, които не са уредени в общото европейско право за продажбите, се уреждат от съответните норми на националното право съгласно Регламент (ЕО) № 593/2008 и Регламент (ЕО) № 864/2007 или съгласно всяка друга релевантна съгласителна норма. Тези въпроси включват:

- а) правосубектност;
- б) недействителност на договора поради недееспособност, противоречие със закона или с морала, освен когато основанията за противоречие със закона или с морала са предмет на общото европейско право за продажбите;
- в) определянето на езика на договора;
- г) въпроси, свързани с недискриминацията;
- д) представителство;
- е) множество длъжници и кредитори, промяна на страните по договора, включително прехвърляне на вземане;
- ж) прихващане и сливане;
- з) учредяване, придобиване или прехвърляне на недвижимо имущество или на права върху недвижимо имущество;
- и) право на интелектуална собственост; и

Сряда, 26 февруари 2014 г.

й) *непозволено увреждане, включително дали конкурентни искове за договорна и извъндоговорна отговорност могат да се представят едновременно.* [Изм. 76]

3. *Разпоредбите на настоящия член не засягат повелителните норми на държава, която не е членка на Съюза, които могат да са приложими според разпоредбите, уреждащи стълкновителните норми.* [Изм. 77]

Член 12

Информационни изисквания, произтичащи от Директивата за услугите

Настоящият регламент не засяга прилагането на информационните изисквания, установени в националните нормативни актове, чрез които се транспонират разпоредбите на Директива 2006/123/ЕО и които допълват информационните изисквания, установени в общото европейско право за продажбите.

Член 13

Възможности, с които разполагат държавите-членки

Държава-членка може да реши да прилага общото европейско право за продажбите към:

- а) договори, по които обичайното местопребиваване на търговците или, при договор между търговец и потребител — обичайното местопребиваване на търговеца, адресът, посочен от потребителя, адресът за доставка на стоките и адресът на фактуриране се намират в тази държава-членка; и/или
- б) договори, по които всички страни са търговци, но никой от тях не е МСП по смисъла на член 7, параграф 2.

Член 14

Съобщаване на съдебни решения, прилагащи настоящия регламент

1. Държавите-членки гарантират, че окончателните съдебни решения на техните съдилища, в които се прилагат нормите на настоящия регламент, се съобщават своевременно на Комисията.
2. Комисията създава система, чрез която се дава достъп до информацията относно съдебните решения, посочени в параграф 1, както и до съответните съдебни решения на Съда на Европейския съюз. Тази система е общодостъпна. [Изм. 78]

Член 15

Преглед

1. До ... [4 години след началната дата на прилагане на настоящия регламент] държавите-членки предоставят на Комисията информация относно прилагането на настоящия регламент, по-специално относно степента на приемане на общото европейско право за продажбите, доколкото неговите разпоредби са породили спорове и актуалното състояние на различията в степента на защита на потребителите между общото европейско право за продажбите и националното право. Тази информация включва цялостен преглед на съдебната практика на националните съдилища, тълкуваща разпоредбите на общото европейско право за продажбите.

2. До ... [5 години след началната дата на прилагане на настоящия регламент] Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет подробен доклад за преглед на действието на настоящия регламент, като се вземат предвид, наред с другото, необходимостта да се разшири приложното поле на регламента във връзка с договорите между стопански субекти, развитието на пазара и технологиите по отношение на цифровото съдържание и бъдещото развитие на постиженията на правото на Съюза. [Изм. 79]

Член 16

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.
2. Той се прилага от [6 месеца след датата на влизане в сила].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки. [Изм. 80]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОБЩО-ЕВРОПЕЙСКО ПРАВО ЗА ПРОДАЖБИТЕ

СЪДЪРЖАНИЕ

Част I: Уводни разпоредби	36
Глава 1: Общи принципи и прилагане	36
Раздел 1: Общи принципи	36
Раздел 2: Прилагане	36
Част II: Сключване на обвързващ договор	42
Глава 2: Предоговорна информация	42
Раздел 1: Предоговорна информация, която се предоставя от търговец в отношенията му с потребител	42
Раздел 2: Предоговорна информация, която се предоставя от търговец в отношенията му с друг търговец	48
Раздел 3: Договори, сключени чрез електронни средства	48
Раздел 4: Задължение за гарантиране на точността на предоставената информация	50
Раздел 5: Средства за правна защита в случай на нарушение на задължението за предоставяне на информация	50
Глава 3: Сключване на договора	52
Глава 4: Право на отказ при договори от разстояние и договори извън търговския обект, сключени между търговци и потребители	56
Глава 5: Пороци в съгласието	62
Част III: Оценка на съдържанието на договора	65
Глава 6: Тълкуване	65
Глава 7: Съдържание и последици	67
Глава 8: Неравноправни условия на договора	72
Раздел 1: Общи разпоредби	72
Раздел 2: Неравноправни условия на договора при договори между търговец и потребител	72
Раздел 3: Неравноправни условия на договора в договори между търговци	76
Част IV: Задължения и средства за правна защита на страните по договор за продажба или по договор за предоставяне на цифрово съдържание	78
Глава 9: Общи разпоредби	78
Глава 10: Задължения на продавача	81
Раздел 1: Общи разпоредби	81
Раздел 2: Доставка	81
Раздел 3: Съответствие на стоките и цифровото съдържание	84
Глава 11: Средства за правна защита на купувача	87
Раздел 1: Общи разпоредби	87
Раздел 2: Поправяне от продавача	88
Раздел 3: Търсене на изпълнение	89
Раздел 4: Задържане на изпълнението на задълженията на купувача	90

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Раздел 5: Прекратяване	90
Раздел 6: Намаление на цената	92
Раздел 7: Изисквания за проверка и уведомяване в договор между търговци	92
Глава 12: Задължения на купувача	94
Раздел 1: Общи разпоредби	94
Раздел 2: Плащане на цената	94
Раздел 3: Получаване на доставката	96
Глава 13: Средства за правна защита на продавача	98
Раздел 1: Общи разпоредби	98
Раздел 2: Търсене на изпълнение	98
Раздел 3: Задържане на изпълнението на задълженията на продавача	99
Раздел 4: Прекратяване	99
Глава 14: Преминаване на риска	101
Раздел 1: Общи разпоредби	101
Раздел 2: Преминаване на риска в потребителски договори за продажба	101
Раздел 3: Преминаване на риска при договори между търговци	102
Част V: Задължения и средства за правна защита на страните по договор за свързани услуги	104
Глава 15: Задължения и средства за правна защита на страните	104
Раздел 1: Прилагане на някои общи правила на договорите за продажба	0
Раздел 2: Задължения на доставчика на услуги	104
Раздел 3: Задължения на клиента	106
Раздел 4: Средства за правна защита	106
Част VI: Обезщетение и лихви	109
Глава 16: Обезщетение и лихви	109
Раздел 1: Обезщетение	109
Раздел 2: Лихви за забавено плащане: общи разпоредби	110
Раздел 3: Забавено плащане от търговци	111
Част VII: Връщане	114
Глава 17: Връщане	114
Част VIII: Давност	117
Глава 18: Давност	117
Раздел 1: Общи разпоредби	117
Раздел 2: Давностни срокове и начало на давностните срокове	117
Раздел 3: Спиране на давностните срокове	118
Раздел 4: Прекъсване на давностните срокове	119
Раздел 5: Последници на давността	119

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Раздел 6: Изменение чрез споразумение на страните	119
Допълнение 1	119
Допълнение 2	121
[Изм. 81]	

Дял II

Разпоредби на общото европейско право за продажбите [Изм. 82]

Част I

Уводни разпоредби

Глава 1

Общи принципи и прилагане

Раздел 1

Общи принципи

Член 1

Свобода на договаряне

1. Страните могат свободно да сключват договор и да определят неговото съдържание, като спазват приложимите повелителни норми.
2. Страните могат да изключат прилагането на всяка от разпоредбите на общото европейско право за продажбите, да се отклонят от тях или да изменят техните последици, освен ако в посочените разпоредби е предвидено друго.

Член 2

Добросъвестност и почтеност в оборота

1. Всяка страна е длъжна да действа добросъвестно и съобразно с почтеността в оборота.
2. Нарушението на това задължение може да е пречка страната, която е в нарушение, да упражни или да разчита на право, средство за правна защита или възражение, с които тази страна иначе би разполагала, ~~или може да доведе до отговорност на страната за вреди, причинени на другата страна поради нарушението~~ **но не поражда пряко основание за средства за правна защита при неизпълнение на задължение.** [Изм. 83]
3. Страните не могат да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Член 3

Сътрудничество

Страните са длъжни да си сътрудничат, доколкото това може да се очаква с оглед на изпълнението на техните задължения по договора.

Раздел 2

Прилагане

Член 4

Тълкуване

1. Общото европейско право за продажбите се тълкува самостоятелно и в съответствие с целите си и принципите, на които се основава.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Въпросите, които попадат в приложното поле на общото европейско право за продажбите, но не са изрично уредени от него, се уреждат в съответствие с целите и принципите, на които се основава, и неговите разпоредби в тяхната цялост, но без да се прилага националното право, което би се прилагало при липсата на съгласие да се използва общото европейско право за продажбите, или което и да е друго право.

3. При наличието на обща норма и специална норма, която се прилага към конкретна ситуация, попадаща в приложното поле на общата норма, специалната норма надделява над общата в случай на несъвместимост.

Член 5

Разумен характер

1. Разумният характер се оценява обективно, като се държи сметка за естеството и целта на договора, за обстоятелствата по случая и за обичаите и практиките в засегнатите търговски или професионални сфери на дейност.

2. Всяко позоваване на това, което може да се очаква от дадено лице или в определена ситуация, или което лицето може да очаква, е позоваване на това, което може разумно да се очаква.

Член 6

Липса на изискване за форма

Освен ако в общото европейско право за продажбите не е предвидено друго, не се изисква договор, изявление или всеки друг уреден от него акт да бъде съставен или доказан в определена форма.

Член 7

Условия на договора, които не са индивидуално уговорени

1. Условие на договора не се счита за уговорено индивидуално, ако то е било предоставено от едната страна, а другата страна не е имала възможност да повлияе на съдържанието му.

2. Когато едната страна предоставя на другата страна набор от условия на договора, дадено условие не се счита за уговорено индивидуално само защото другата страна е избрала това условие измежду предоставените.

3. Тежестта на доказване на това, че условие на договора, предоставено като част от общи условия, след това е било уговорено индивидуално, се носи от страната, която твърди това.

4. В договор между търговец и потребител тежестта на доказване на това, че условие на договора, предоставено от търговеца, е било индивидуално уговорено, се носи от търговеца.

5. В договор между търговец и потребител условията на договора, изготвени от трето лице, се считат за предоставени от търговеца, освен ако те не са били включени в договора от потребителя.

Член 8

Прекратяване на договора

1. „Прекратяване на договор“ означава прекратяване на правата и задълженията на страните по договора с изключение на тези, които произтичат от условие на договора, предвиждащо уреждането на спорове, или всяко друго условие на договора, което следва да се прилага дори след прекратяването.

2. Дължимите плащания и обезщетението за неизпълнение на договора, поискано преди неговото прекратяване, продължават да са изискуеми. Когато прекратяването се дължи на неизпълнение или очаквано неизпълнение, страната, която прекратява договора, има право също така на обезщетение вместо бъдещото изпълнение от другата страна.

3. Последниците от прекратяването за връщането на цената и на стоките или на цифровото съдържание и другите реституционни последици се уреждат от правилата за връщането, установени в глава 17.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 9

~~Договори със смесена цел, съдържащи предоставяне на свързани услуги [Изм. 84]~~

1. Когато в даден договор се предвижда както продажбата на стоки или предоставянето на цифрово съдържание, така и предоставянето на свързана услуга, нормите на част IV се прилагат към задълженията и средствата за правна защита на страните в качеството им на продавач и купувач на стоки или цифрово съдържание, а нормите на част V се прилагат към задълженията и средствата за правна защита на страните в качеството им на доставчик на услуги и клиент.
2. Когато в договор, който попада в приложното поле на параграф 1, задълженията по договора на продавача и на доставчика на услуги следва да бъдат изпълнени на отделни части или могат по друг начин да бъдат разделени, тогава, ако е налице основание за прекратяване на договора поради неизпълнение на дадена част, към която може да се отнесе част от цената, купувачът и клиентът могат да прекратят договора само по отношение на тази част.
3. Параграф 2 не се прилага, когато не може да се очаква купувачът и клиентът да приемат изпълнението на останалите части или естеството на неизпълнението обосновава прекратяването на целия договор.
4. Когато задълженията по договора на продавача и доставчика на услуги не могат да бъдат разделени или не може да бъде отнесена част от цената, купувачът и клиентът могат да прекратят договора само ако естеството на неизпълнението обосновава прекратяването на целия договор.

Член 10

Уведомяване

1. ~~Настоящият член се прилага по отношение на уведомяването за целите на нормите на общото европейско право за продажбите и на договора.~~ Понятието „уведомяване“ включва съобщаването на всяко изявление, което цели да породи правни последици или да предаде информация с правна цел. [Изм. 85]
2. Уведомяването може да се извърши с всяко подходящо с оглед на обстоятелствата средство.
3. Уведомяването поражда действие, когато достигне у адресата, освен ако в него не се предвижда отсрочено действие.
4. Уведомяването достига у адресата:
 - а) когато бъде доставено на адресата;
 - б) когато бъде доставено на мястото на стопанска дейност на адресата или, ако не съществува такова място на стопанска дейност или уведомяването е адресирано до потребител, на обичайното местопребиваване на адресата;
 - в) в случай на уведомяване, предадено чрез електронна поща или друго средство за индивидуално съобщаване, когато достъпът до него стане възможен за адресата; или
 - г) когато то по друг начин бъде предоставено на адресата на такова място и по такъв начин, че да може да се очаква адресатът своевременно да получи достъп до него.

Уведомяването е достигнало у адресата, когато е изпълнено едно от изискванията по букви а), б), в) или г), в зависимост от това кое е изпълнено първо.

5. Уведомяването не поражда действие, ако отмяната му достигне у адресата преди или едновременно с уведомяването.
6. В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на параграфи 3 и 4, да се отклонят от тях или да изменят последиците им.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 11

Изчисляване на сроковете

~~1. Разпоредбите на настоящия член се прилагат по отношение на изчисляването на сроковете за целите на общото европейско право за продажбите. [Изм. 86]~~

1а. Когато период, изразен в дни, седмици, месеци или години, трябва да се изчислява от момента, в който възниква едно събитие или се осъществява едно действие или настъпва определен час, денят, през който възниква това събитие или се осъществява това действие, или настъпва определеният час, не се счита за попадащ в рамките на съответния период. [Изм. 87]

2. При спазване на условията на параграфи 4, 5 и 7:

а) срок, който се брои по дни, започва от началото на първия час на първия ден и завършва с изтичането на последния час от последния ден от срока;

б) срок, който се брои по седмици, месеци или години, започва от началото на първия час на първия ден от срока и завършва с изтичането на последния час от съответния ден от последната седмица, месец или година, който е същият ден от седмицата или се пада на същата дата като деня, от който тече срокът; с уточнението, че ако в срок, който се брои по месеци или години, денят, в който срокът трябва да изтече, не съществува в последния месец, той завършва с изтичането на последния час от последния ден от този месец.

~~3. Когато срок, който се брои по дни, седмици, месеци или години, трябва да бъде изчислен от конкретно събитие, действие или момент, денят на възникване на събитието, на осъществяване на действието или на случване на момента не попада в рамките на съответния срок. [Изм. 88]~~

4. Съответните срокове включват съботите, неделите и официалните празници, освен когато те изрично са изключени или когато сроковете се броят по работни дни.

5. Когато последният ден от срок е събота, неделя или официален празник в мястото, където трябва да се извърши определено действие, срокът завършва с изтичането на последния час на следващия работен ден. Настоящата разпоредба не се прилага за срокове, изчислени със стара дата от дадена дата или събитие.

~~6. Когато лице изпраща на друго лице документ, в който се указва срок, в рамките на който адресатът трябва да отговори или да предприеме друго действие, но не се посочва кога започва да тече срокът, то, при отсъствието на указание за противното, срокът се изчислява от момента, в който документът достигне у адресата. [Изм. 89]~~

7. За целите на настоящия член:

а) „официален празник“ по отношение на държава-членка или част от държава-членка на Европейския съюз е всеки ден, определен като такъв за тази държава-членка или част от нея в списък, публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз*; и

б) „работни дни“ са всички дни без събота, неделя и официалните празници.

7а. Когато лице изпраща на друго лице документ, в който се указва срок, в рамките на който адресатът трябва да отговори или да предприеме друго действие, но не се посочва откога започва да тече този срок, при отсъствието на указание за противното, срокът се изчислява от момента, в който документът достигне до адресата. [Изм. 90]

Член 12

Едностранны изявления или конклюдентни действия

1. Едностранны изявление, което свидетелства за намерение, се тълкува по начин, по който е могло да се очаква да бъде разбрано от лицето, към което е отправено.

2. Когато лицето, което прави изявлението, влага в израз, използван в него, определен смисъл и другата страна е знаела или е могло да се очаква да е знаела за това намерение, изразът се тълкува според смисъла, влаган в него от лицето, което прави изявлението.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Членове 59—65 се прилагат със съответните изменения към тълкуването на едностранни изявления, които свидетелстват за намерение. [Изм. 91]

4. Нормите за пороци в съгласието, установени в глава 5, се прилагат със съответните изменения към тълкуването на едностранни изявления, които свидетелстват за намерение. [Изм. 92]

5. Всяко позоваване на изявление, посочено в настоящия член, включва позоваване на конклюдентни действия, които могат да се считат за еднозначни на изявление.

Част II

Сключване на обвързващ договор

Глава 2

Предоговорна информация

Раздел 1

Предоговорна информация, която се предоставя от търговец в отношенията му с потребител

Член 13

Задължение за предоставяне на информация ~~при сключване на договор от разстояние или договор извън търговския обект~~
[Изм. 93]

1. Търговец, който сключва договор ~~от разстояние или договор извън търговския обект~~, е длъжен, по ясен и разбираем начин, да предостави следната информация, преди договорт да бъде сключен или потребителят да бъде обвързан от предложението:

- a) основните характеристики на стоките, цифровото съдържание или свързаните услуги, които трябва да бъдат доставени, доколкото това е подходящо предвид средството за комуникация и предвид стоките, цифровото съдържание или свързаните услуги;
- б) общата цена и допълнителните такси и разходи в съответствие с член 14;
- в) самоличността и адреса на търговеца в съответствие с член 15;
- г) условията на договора в съответствие с член 16;
- д) правото на отказ в съответствие с член 17;
- е) когато е приложимо, наличието и условията за ползване на предоставяното от търговеца сервизно обслужване на клиенти след продажбата, предлаганите от него сервизни услуги след продажбата, търговски гаранции и политика за разглеждане на рекламации;
- ж) когато е приложимо, възможността за използване на механизъм за алтернативно разрешаване на спорове, който се прилага по отношение на търговеца, и реда за използването му;
- з) когато е приложимо, функционалността на цифровото съдържание, включително приложимите мерки за техническа защита; и
- и) когато е приложимо, всяка релевантна оперативна съвместимост на цифровото съдържание с хардуер и софтуер, която е известна на търговеца или за която може да се очаква, че му е известна. [Изм. 94]

2. Предоставената информация, с изключение на адресите, посочени в параграф 1, буква в), представлява неразделна част от договора и не може да бъде изменяна, освен ако страните изрично не уговорят друго.

3. ~~При договор от разстояние~~ Информацията, която се предоставя по настоящия член, трябва:

- a) да се представя или предоставя на потребителя по начин, подходящ за използваното средство за комуникация от разстояние;
- б) да бъде на ясен и разбираем език; и

Сряда, 26 февруари 2014 г.

в) когато се предоставя на траен носител, да бъде четлива. [Изм. 95]

4. При договор извън търговския обект информацията, която се предоставя по настоящия член, трябва:

а) да се представи на хартиен носител или, ако потребителят е съгласен — на друг траен носител; и

б) да бъде четлива и на ясен и разбираем език. [Изм. 96]

5. Настоящият член не се прилага, когато договарят е:

а) за доставка на храни, напитки или други стоки за текущо потребление в домакинството, които се доставят физически от търговец при чести и редовни разносни обиколки до дома, жилището или работното място на потребителя;

б) сключен чрез автомати за продажба или автоматизирани търговски обекти; [Изм. 97]

в) договор извън търговския обект, ако цената или, в случай на едновременно сключване на няколко договора, общата цена на договорите не надвишава 50 EUR или равностойната на тях сума в съответната валута, уговорена за договорната цена. [Изм. 98]

ва) *в съответствие с правото на държавите членки е съставен от лице на публична длъжност, което има законово задължение да бъде независимо и безпристрастно и трябва да гарантира, като предоставя всеобхватна правна информация, че потребителят сключва договора въз основа на внимателен правен анализ и като познава правния му обхват.* [Изм. 99]

Член 14

Информация за цената и допълнителните такси и разходи

1. Информацията, която се предоставя по член 13, параграф 1, буква б), трябва да включва:

а) общата цена на стоките, цифровото съдържание или свързаните услуги с включени данъци или, когато естеството на стоките, цифровото съдържание или свързаните услуги е такова, че цената не може да бъде изчислена предварително по разумен начин, начинът, по който тя следва да се изчисли; и

б) когато е приложимо, всички допълнителни разходи за транспорт, доставка или пощенски услуги и всички други разходи или, когато те не могат да бъдат изчислени предварително по разумен начин, обстоятелството, че такива допълнителни разходи могат да бъдат дължими.

2. В случай на договор с неопределен срок или договор, предвиждащ абонамент, общата цена трябва да включва общата цена за всеки период на плащане. Когато тези договори предвиждат плащане на фиксирана сума, общата цена трябва да включва общата месечна цена. Когато общата цена не може да бъде изчислена предварително по разумен начин, трябва да се предостави информация относно начина, по който следва да се изчисли цената.

3. Когато е приложимо, търговецът трябва да информира потребителя за разходите, свързани с използването на средства за комуникация от разстояние за сключването на договора, когато същите са изчислени на база, различна от основната ставка.

Член 15

Информация за самоличността и адреса на търговеца

Информацията, която се предоставя по член 13, параграф 1, буква в), трябва да включва:

а) самоличността на търговеца, например неговото търговско наименование;

б) селищния адрес, на който е установен търговецът;

в) телефонния номер на търговеца, номера на факса и адреса на електронната му поща, ако съществува такъв, така че потребителят да може бързо да установи контакт с търговеца и да общува ефективно с него;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- г) когато е приложимо, самоличността и селищния адрес на всеки друг търговец, от чието име търговецът действа; и
- д) в случай че не съпада с адреса съгласно букви б) и г) от настоящия член, селищния адрес на търговеца и, когато е приложимо, адреса на търговеца, от чието име той действа, на който потребителят може да изпраща евентуални рекламации.

Член 16

Информация за условията на договора

Информацията, която се предоставя по член 13, параграф 1, буква г), трябва да включва:

- а) организацията на плащането, доставката на стоките, предоставянето на цифровото съдържание или изпълнението на свързаните услуги и срока, в който търговецът се задължава да достави стоките, да предостави цифровото съдържание или да изпълни свързаните услуги;
- б) когато е приложимо, срока на договора, минималния срок на задълженията на потребителя или, ако договорът е с неопределен срок или автоматично се продължава, условията за неговото прекратяване; и
- в) когато е приложимо, наличието на задатък или други финансови гаранции, които следва да се платят или да се предоставят от потребителя по искане на търговеца, и условията по тях;
- г) когато е приложимо, наличието на съответни етични кодекси и как могат да бъдат получени бройки от тях.

Член 17

Информация за правото на отказ при сключване на договор ~~от разстояние или договор извън търговския обект~~ [Изм. 100]

1. Когато потребителят разполага с право на отказ по глава 4, информацията, която се предоставя по член 13, параграф 1, буква д), трябва да включва условията, срока и реда за неговото упражняване в съответствие с допълнение 1, както и образеца на формуляра за отказ, установен в допълнение 2.
2. Когато е приложимо, информацията, която се предоставя по член 13, параграф 1, буква д), трябва да включва обстоятелството, че потребителят ще трябва да поеме разходите за връщане на стоките в случай на отказ и, при договори от разстояние — че потребителят ще трябва да поеме разходите за връщане на стоките в случай на отказ, ако поради своето естество стоките не могат обичайно да бъдат върнати по пощата.
3. Когато потребителят може да упражни правото си на отказ, след като е поискал предоставянето на свързани услуги да започне по време на срока за отказ, информацията, която се предоставя по член 13, параграф 1, буква д), трябва да включва обстоятелството, че потребителят ще бъде длъжен да плати на търговеца сумата, посочена в член 45, параграф 5.
4. Задължението за предоставяне на информацията, изисквана според параграфи 1, 2 и 3, може да бъде изпълнено чрез предоставяне на потребителя на образеца на указания за отказ, предвидени в допълнение 1. Счита се, че търговецът е изпълнил тези изисквания за предоставяне на информация, ако е предоставил на потребителя посочените указания, надлежно попълнени.
5. Когато в съответствие с член 40, параграф 2, букви в)—и) и параграф 3 от посочения член не се предвижда право на отказ, в информацията, която се предоставя по член 13, параграф 1, буква д), трябва да се посочи, че потребителят няма да разполага с право на отказ или, когато е приложимо, обстоятелствата, при които потребителят губи правото си на отказ.

Член 18

Договори извън търговския обект: допълнителни изисквания за информация и потвърждаване

1. Търговецът трябва да предостави на потребителя на хартия или, ако потребителят се съгласи, на друг траен носител, екземпляр от подписания договор или потвърждаване на договора, включително, когато е приложимо, потвърждаване на съгласието на потребителя и потвърждаване в съответствие с член 40, параграф 3, буква г).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

~~2. Когато потребителят иска предоставянето на свързани услуги да започне по време на срока за отказ, предвиден в член 42, параграф 2, търговецът трябва да изиска от потребителя да направи изрично искане за това на траен носител. [Изм. 101]~~

Член 19

~~Договори от разстояние:~~ Допълнителни изисквания за информация и други изисквания [Изм. 102]

1. Когато търговецът направи телефонно обаждане до потребител с цел сключване на договор от разстояние, търговецът трябва още в самото начало на разговора с потребителя да разкрие своята самоличност и, когато е приложимо, самоличността на лицето, от чието име се обажда, както и търговската цел на обаждането.

2. Ако договорът от разстояние е сключен чрез средство за комуникация от разстояние, което предоставя ограничено пространство или време за представяне на информацията, преди сключването на договора търговецът трябва да осигури чрез конкретното средство най-малко информацията, посочена в параграф 3 от настоящия член. Останалата информация, посочена в член 13, се предоставя от търговеца на потребителя по подходящ начин в съответствие с член 13, параграф 3.

3. Изискваната по параграф 2 информация е:

а) основните характеристики на стоките, цифровото съдържание или свързаните услуги, както се изисква по член 13, параграф 1, буква а);

б) самоличността на търговеца, както се изисква по член 15, буква а);

в) общата цена, включително всички елементи, посочени в член 13, параграф 1, буква б) и член 14, параграфи 1 и 2;

г) правото на отказ; и

д) когато е релевантно, срока на договора, а когато договорът е с неопределен срок — условията за прекратяване на договора, посочени в член 16, буква б).

4. Договор от разстояние, който се сключва по телефона, е действителен само ако потребителят е подписал предложението или е изпратил писменото си съгласие, посочвайки наличието на съгласие за сключването на договор. Търговецът трябва да предостави на потребителя потвърждаване на това съгласие на траен носител.

5. Търговецът трябва да предостави на потребителя на траен носител потвърждаване на сключения договор, включително, когато е приложимо, на съгласието и потвърждаването на потребителя, посочени в член 40, параграф 3, буква г), както и цялата информация, посочена в член 13. Търговецът трябва да предостави тази информация в разумен срок след сключването на договора от разстояние и най-късно в момента на доставката на стоките или преди предоставянето на цифрово съдържание или започване на предоставянето на свързаната услуга, освен ако информацията вече не е предоставена на потребителя на траен носител преди сключването на договора от разстояние.

6. Когато потребителят иска предоставянето на свързани услуги да започне по време на срока за отказ, предвиден в член 42, параграф 2, търговецът трябва да изиска от потребителя да направи изрично искане за това на траен носител.

Член 20

~~Задължение за предоставяне на информация при сключване на договори, различни от договори от разстояние и договори извън търговския обект~~

~~1. Преди сключването на договор, различен от договор от разстояние и договор извън търговския обект, или обвързването на потребител с дадено предложение, търговецът е длъжен да предостави на потребителя следната информация по ясен и разбираем начин, ако тази информация вече не е ясна от контекста:~~

~~а) основните характеристики на стоките, цифровото съдържание или свързаните услуги, които трябва да бъдат доставени, доколкото това е подходящо предвид средството за комуникация и предвид стоките, цифровото съдържание или свързаните услуги;~~

~~б) общата цена и допълнителните такси и разходи в съответствие с член 14, параграф 1;~~

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- в) самоличност на търговеца, например търговското наименование на търговеца, електрическият адрес, на който е установен, и неговият телефонен номер;
- г) условията на договора в съответствие с член 16, букви а) и б);
- д) когато е приложимо, наличието и условията за ползване на предлаганите от търговеца сервизни услуги след продажбата, търговски гаранции и политика за разглеждане на рекламации;
- е) когато е приложимо, функционалността, включително приложимите мерки за техническа защита на цифровото съдържание; и
- ж) когато е приложимо, всяка съответна оперативна съвместимост на цифровото съдържание с хардуер и софтуер, която е известна на търговеца или за която може да се очаква, че му е известна.

~~2. Настоящият член не се прилага, когато договарят се отнася до ежедневни сделки и се изпълнява непосредствено в момента на сключването. [Изм. 103]~~

Член 21

Тежест на доказване

Тежестта на доказване за това, че търговецът е предоставил информацията, която се изисква по настоящия раздел, се носи от търговеца.

Член 22

Повелителен характер

Страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия раздел, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Раздел 2

Преддоговорна информация, която се предоставя от търговец в отношенията му с друг търговец

Член 23

Задължение за разкриване на информацията относно стоки и свързани услуги

1. Преди сключването на договор за продажба на стоки, за предоставяне на цифрово съдържание или на свързани услуги между търговци, доставчикът е длъжен чрез всякакви подходящи средства да разкрие на другия търговец всяка информация относно основните характеристики на стоките, цифровото съдържание или свързаните услуги, които трябва да бъдат доставени, с която доставчикът разполага или с която може да се очаква да разполага и която би било противно на добросъвестността и почтеността в оборота да не разкрие на другата страна.

2. При преценката дали в параграф 1 се изисква доставчикът да разкрие определена информация, се вземат предвид всички обстоятелства, включително:

- а) дали доставчикът има специални знания;
- б) разходите на доставчика за набавянето на съответната информация;
- в) лекотата, с която другият търговец би могъл да си набави информацията чрез други средства;
- г) естеството на информацията;
- д) вероятната значимост на информацията за другия търговец; и
- е) добрата търговска практика в съответната ситуация.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Раздел 3

Договори, сключени чрез електронни средства

Член 24

Допълнителни задължения за предоставяне на информация при договори от разстояние, сключени чрез електронни средства

1. Настоящият член се прилага в случаите, когато търговецът осигурява средствата за сключване на договор и когато тези средства са електронни и не се отнасят до изключителната размяна на електронна поща или друго средство за индивидуално съобщаване.
2. Търговецът трябва да предостави на разположение на другата страна подходящи, ефективни и достъпни технически средства за установяване и поправяне на грешки при въвеждането, преди другата страна да направи или да приеме дадено предложение.
3. Търговецът трябва да предостави информация относно следните въпроси, преди другата страна да направи или да приеме дадено предложение:
 - а) техническите етапи, през които трябва да се премине за сключването на договора;
 - б) дали договорният документ ще бъде архивиран от търговеца или не и дали ще бъде достъпен;
 - в) техническите средства, които служат за установяване и поправяне на грешки при въвеждането, преди другата страна да направи или да приеме дадено предложение;
 - г) езиците, предложени за сключване на договора;
 - д) условията, **въз основа на които търговецът е готов да сключи** договора. [Изм. 104]
4. **Без да се засягат по-строги изисквания към търговец в отношенията му с потребител по раздел 1**, търговецът трябва да гарантира, че условията на договора, посочени в параграф 3, буква д), са предоставени, изписани с букви или други разбираеми знаци и на траен носител, чрез всякакви средства, които позволяват четенето и записването на съдържашата се в текста информация и нейното възпроизвеждане в материална форма. [Изм. 105]
5. Търговецът трябва да потвърди своевременно чрез електронни средства получаването на предложението или приемането, изпратено от другата страна. **Това потвърждение включва съдържанието на предложението или на приемането.** [Изм. 106]

Член 25

Допълнителни изисквания при договори от разстояние, сключени чрез електронни средства

1. Ако договор от разстояние, който се сключва чрез електронни средства, би породил за потребителя задължение за извършване на плащане, търговецът трябва да съобщи на потребителя по ясен и отчетлив начин и непосредствено преди потребителят да направи своята поръчка информацията, която се изисква по член 13, параграф 1, буква а), член 14, параграфи 1 и 2 и член 16, буква б).
2. Търговецът трябва да гарантира, че при отправяне на поръчката потребителят изрично е потвърдил, че поръчката е свързана със задължение за плащане. Когато отправянето на поръчка е свързано с активиране на бутон или подобна функция, бутонът или подобната функция трябва да бъдат обозначени по четлив начин само с думите „поръчка със задължение за плащане“ или с подобен недвусмислен текст, от който да става ясно, че отправянето на поръчка води до задължение за плащане към търговеца. Когато търговецът не е спазил настоящия параграф, потребителят не е обвързан от договора или поръчката.
3. На своя уебсайт за търговия търговецът трябва да посочи ясно и четливо най-късно в началото на процеса на поръчване дали има някакви ограничения при доставката и какви начини на плащане се приемат.

Член 26

Тежест на доказване

В отношенията между търговец и потребител тежестта на доказване за това, че търговецът е предоставил информацията, която се изисква по настоящия раздел, се носи от търговеца.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 27

Повелителен характер

В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия раздел, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Раздел 4

Задължение за гарантиране на точността на предоставената информация

Член 28

Задължение за гарантиране на точността на предоставената информация

1. Страна, която предоставя информация преди или в момента на сключване на договора, независимо дали това е свързано със задълженията по настоящата глава или с други такива, е длъжна да положи дължимата грижа, за да гарантира, че предоставената информация е точна и неподвеждаща.
2. Страна, на която е предоставена неточна или подвеждаща информация в нарушение на задължението, уредено в параграф 1, и която разумно е разчитала на тази информация при сключването на договор със страната, която я е предоставила, разполага със средствата за правна защита по член 29.
3. В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Раздел 5

Средства за правна защита в случай на нарушение на задължението за предоставяне на информация

Член 29

Средства за правна защита в случай на нарушение на задължението за предоставяне на информация

1. Страна, която не изпълни някое от задълженията по настоящата глава, отговаря *съгласно глава 16* за понесените от другата страна вреди поради неизпълнението на задълженията. [Изм. 107]
2. Когато търговецът не изпълни изискванията за информация относно допълнителните такси или други разходи, посочени в член 14, или относно разходите за връщане на стоките, посочени в член 17, параграф 2, потребителят не е длъжен да плати тези допълнителни такси и други разходи.
3. Средствата за правна защита, предвидени в настоящия член, не засягат което и да било средство за правна защита, което може да съществува по силата на член 42, параграф 2, член 48 или член 49.
4. В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Глава 3

Сключване на договора

Член 30

Изисквания, свързани със сключването на договор

1. Договорът е сключен, ако:
 - а) страните са постигнали съгласие;
 - б) имат намерение това съгласие да породи правни последици; и

Сряда, 26 февруари 2014 г.

в) съгласието, допълнено при необходимост от нормите на общото европейско право за продажбите, е достатъчно по съдържание и определеност, за да породи правни последици.

2. Съгласието се постига чрез приемане на предложение. ~~Приемането може да стане чрез изрично изявление или чрез друго изявление или конклюдентни действия.~~ [Изм. 108]

3. Обстоятелството дали страните имат намерение съгласието да поражда правни последици се определя от изявленията и поведението им.

4. Когато една от страните постави постигането на съгласие по определен въпрос като условие за сключването на договора, до постигането на съгласие по този въпрос договор няма.

Член 31

Предложение

1. Поканата е предложение, ако:

а) цели да доведе до договор, ако бъде приета; и

б) е достатъчна по съдържание и определеност, за да има договор. **В отношенията между търговец и потребител дадено предложение се счита за достатъчно съдържателно и сигурно, единствено ако съдържа предмет, количество или продължителност, и цена.** [Изм. 109]

2. Предложението може да се отправи към едно или повече определени лица.

3. Поканата, отправена до неопределен кръг лица, не е предложение, освен ако от обстоятелствата е видно друго.

Член 32

Отмяна на предложението

1. Предложението може бъде отменено, ако отмяната достигне у адресата на предложението преди той да е изпратил волеизявлението за приемане или, в случаите на конклюдентно приемане, преди договорът да е бил сключен.

2. Когато покана, отправена до неограничен кръг лица, представлява предложение, тя може да бъде отменена чрез същите способности, които са били използвани за нейното отправяне.

3. Отмяната на предложението е недействителна, ако:

а) в предложението е посочено, че то е неотменимо;

б) предложението съдържа определен срок за неговото приемане; или

в) адресатът на предложението основателно е могъл да разчита на неотменимостта на предложението и е действал, разчитайки на предложението.

Член 33

Отхвърляне на предложението

Предложението губи сила, щом отхвърлянето му достигне у предложителя.

Член 34

Приемане

1. Всяка форма на изявление или конклюдентни действия на адресата на предложението е приемане, ако от него е видно, че е налице съгласие с предложението.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Мълчанието или бездействието само по себе си не съставлява приемане. **По-конкретно, в случай на непоискани доставки стоки, доставяне на цифрово съдържание или предоставяне на свързани с тях услуги, липсата на отговор от страна на потребителя не съставлява приемане.** [Изм. 110]

Член 35

Момент на сключване на договора

1. Когато приемането е било изпратено от адресата на предложението, договорът се сключва, когато то достигне у предложителя.
2. Когато предложението е било прието чрез конклюдентни действия, договорът се сключва, когато уведомяването за конклюдентните действия достигне у предложителя.
3. Независимо от параграф 2, когато по силата на предложението, на установени между страните практики или на обичая адресатът на предложението може да приеме предложението чрез конклюдентни действия, без да се уведомява предложителят, договорът се сключва, когато адресатът на предложението започне да извършва действието.

Член 36

Срок за приемане

1. Приемането на предложението е действително само ако то достигне у предложителя в срока, определен от него в предложението.
2. Когато предложителят не е определил срок, приемането е действително само ако то достигне у него в разумен срок след отправяне на предложението.
3. Когато предложението може да бъде прието чрез извършаването на действие, без да се уведомява предложителят, приемането е действително само ако действието е извършено в срока за приемане, определен от предложителя, а ако такъв не е определен — в разумен срок.

Член 37

Закъсняло приемане

1. Закъснялото приемане е действително, ако предложителят своевременно уведоми адресата на предложението, че смята приемането за действително.
2. Когато от писмо или друго съобщение, съдържащи закъсняло приемане, се вижда, че то е било изпратено при обстоятелства, при които при нормалното му предаване то щеше да е достигнало у предложителя своевременно, закъснялото приемане е действително, освен ако предложителят своевременно уведоми адресата на предложението, че смята предложението си за загубило сила.

Член 38

Приемане, с което се изменят условията на предложението

1. Отговор на адресата на предложението, който изрично или мълчаливо съдържа допълнителни или различни условия на договора, които съществено изменят условията на предложението, съставлява отхвърляне и ново предложение.
2. Счита се, че допълнителните или различните условия на договора, които се отнасят, наред с останалото, до цената, плащането, качеството и количеството на стоките, мястото и времето на доставка, обхвата на отговорността на една от страните към другата или уреждането на спорове, изменят съществено условията на предложението.
3. Отговор, с който се дава окончателно съгласие с предложението, съставлява приемане, дори и изрично или мълчаливо да съдържа допълнителни или различни условия на договора, ако те не изменят съществено условията на предложението. В този случай допълнителните или различните условия стават част от договора.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. Отговор, който изрично или мълчаливо съдържа допълнителни или различни условия на договора, винаги съставлява отхвърляне на предложението, ако:

- a) предложението изрично ограничава приемането до съдържащите се в него условия;
- б) предложителят своевременно възрази срещу допълнителните или различните условия; или
- в) адресатът на предложението постави приемането си в зависимост от условието предложителят да се съгласи с допълнителните или различните условия на договора и това съгласие не достигне у адресата на предложението в разумен срок.

4а. В отношенията между търговец и потребител отговор от страна на адресата, който изрично или мълчаливо съдържа допълнителни или различни условия на договора, във всеки случай съставлява отхвърляне и ново предложение. [Изм. 111]

Член 39

Противоречие между общи условия на договора

1. При постигнато между страните съгласие договърът е сключен, независимо че предложението и приемането препращат към противоречащи си общи условия на договора. Общите условия на договора стават част от договора, доколкото те са еднакви по същество.
2. Независимо от параграф 1, договърът не е сключен, ако едната страна:
 - a) предварително, изрично и не чрез условие в общите условия на договора е заявила, че не желае да се обвърже с договор при условията на параграф 1; или
 - б) своевременно уведоми другата страна, че не желае да се обвърже с такъв договор.

Глава 4

Право на отказ при договори от разстояние и договори извън търговския обект, сключени между търговци и потребители
[Изм. 112]

Член 40

Право на отказ

1. В срока, предвиден в член 42, потребителят има право на отказ от договора, без да посочва каквото и да било основание и без да плаща разходи, с изключение на предвиденото в член 45. Това се отнася до следните договори:
 - a) договор от разстояние;
 - б) договор извън търговския обект, ако цената или, в случай на едновременно сключване на няколко договора, общата цена на договорите надвишава 50 EUR или равностойната на тях сума в съответната валута, уговорена за договорната цена в момента на сключването на договора.
2. Параграф 1 не се прилага по отношение на:
 - a) договор, сключен чрез автомати за продажба или автоматизирани търговски обекти;
 - б) договор за доставка на храни, напитки или други стоки за текущо потребление в домакинството, които се доставят физически от търговеца при чести и редовни разносни обиколки до дома, жилището или работното място на потребителя;
 - в) договор за доставка на стоки или свързани услуги, чиято цена се изменя в зависимост от колебанията на финансовия пазар, които не могат да бъдат контролирани от търговеца и които могат да настъпят по време на срока за отказ;
 - г) договор за доставка на стоки или цифрово съдържание, които са изработени по спецификация на потребителя или са недвусмислено персонализирани;
 - д) договор за доставка на стоки, които са бързоразвалящи се или имат кратък срок на годност;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- е) договор за доставка на алкохолни напитки, чиято цена е договорена при сключването на договора за продажба и чиято доставка може да бъде осъществена не по-рано от 30 дни от момента на сключване на договора, като действителната им стойност зависи от колебанията на пазара, които не могат да бъдат контролирани от търговеца;
 - ж) договор за продажба на вестници, периодични издания или списания с изключение на договори за абонамент за доставката на такива издания;
 - з) договор, сключен по време на публичен търг; и
 - и) договор за кетъринг или услуги, свързани с развлекателни дейности, в който се предвижда конкретна дата или срок на изпълнение;
- иа) в съответствие с правото на държавите членки договор, съставен от лице на публична длъжност, което има законово задължение да бъде независимо и безпристрастно и трябва да гарантира, като предоставя всеобхватна правна информация, че потребителят сключва договора въз основа на внимателен правен анализ и при познаване на правния му обхват. [Изм. 113]**

3. Параграф 1 не се прилага в следните ситуации:

- а) при доставката на запечатани стоки, които са разпечатани от потребителя и не могат да бъдат върнати поради съображения, свързани със защитата на здравето, или по хигиенни съображения;
- б) при доставката на стоки, които поради своето естество след доставката са били смесени с други елементи, от които не могат да бъдат отделени;
- в) при доставката на запечатани аудио- или видеозаписи или запечатан компютърен софтуер, които са били разпечатани след доставката;
- г) при предоставянето на цифрово съдържание, което не се предоставя на материален носител, когато изпълнението е започнало с изричното предварително съгласие на потребителя и с потвърждаване от негова страна, че губи правото си на отказ;
- д) потребителят специално е поискал от търговеца да го посети с цел извършване на неотложни дейности по ремонт или поддръжка. Когато в случай на такова посещение търговецът предоставя свързани услуги в допълнение към специално поисканите от потребителя такива или стоки, различни от резервните части, използвани по необходимост за извършване на поддръжката или на ремонта, правото на отказ се прилага за тези допълнителни свързани услуги или стоки.

4. Когато потребителят е направил предложение, което, ако бъде прието, би довело до сключването на договор, по отношение на който би съществувало право на отказ по настоящата глава, потребителят може да оттегли предложението, дори ако при други обстоятелства то би било неотменимо.

Член 41

Упражняване на правото на отказ

1. Потребителят може да упражни правото на отказ по всяко време преди изтичането на срока за отказ, предвиден в член 42.
2. Потребителят упражнява правото си на отказ чрез уведомяване на търговеца. За тази цел потребителят може по избор да използва образеца на формуляр за отказ, установен в допълнение 2, или недвусмислено да заяви по друг начин решението си да се откаже.
3. Когато търговецът предоставя на своя уебсайт за търговия възможност на потребителя да се откаже по електронен път и потребителят стори това, търговецът е длъжен незабавно да изпрати на потребителя на траен носител потвърждаване на получаването на такъв отказ. Търговецът отговаря за причинените на другата страна вреди поради нарушение на това задължение.
4. Съобщаването на отказа е извършено навреме, ако съобщението е изпратено преди края на срока за отказ.
5. Тежестта на доказване за упражняването на правото на отказ в съответствие с настоящия член се носи от потребителя.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 42

Срок за отказ

1. Срокът за отказ е четиринадесет дни, считано от:
 - а) деня, в който потребителят получи доставката на стоките, при договор за продажба, включително договор за продажба, по който продавачът се е съгласил да предоставя и свързани услуги;
 - б) деня, в който потребителят получи доставката на последната стока, при договор за продажба на множество стоки, поръчани от потребителя с една поръчка, но доставяни поотделно, включително договор, по който продавачът се е съгласил да предоставя и свързани услуги;
 - в) деня, в който потребителят получи доставката на последната партида или част стоките, при договор, по който стоките се състоят от множество партиди или части, включително договор, по който продавачът се е съгласил да предоставя и свързани услуги;
 - г) деня, в който потребителят получи доставката на първата стока, при договор за редовна доставка на стоки в продължение на определен период от време, включително договор, по който продавачът се е съгласил да предоставя и свързани услуги;
 - д) деня на сключването на договора, при договор за свързани услуги, сключен, след като стоките са били доставени;
 - е) деня, в който потребителят получи доставката на материалния носител в съответствие с буква а), при договор за предоставяне на цифрово съдържание, по който цифровото съдържание се предоставя на материален носител;
 - ж) деня на сключването на договора, при договор, по който цифровото съдържание не се предоставя на материален носител.
2. Когато търговецът не е предоставил на потребителя информацията, предвидена в член 17, параграф 1, срокът за отказ изтича:
 - а) една година след края на първоначалния срок за отказ, както е определен в съответствие с параграф 1; или
 - б) ако търговецът предостави на потребителя тази информация в срок от една година след края на срока за отказ, както е определен в съответствие с параграф 1, четиринадесет дни след деня, в който потребителят получи информацията.

Член 43

Последици от отказа

С отказа се прекратяват задълженията на двете страни по договора:

- а) да изпълнят договора; или
- б) да сключат договора, в случай че предложението е било отправено от потребителя.

Член 44

Задължения на търговеца в случай на отказ

1. Търговецът трябва своевременно да върне всички суми, получени от потребителя, включително, когато е приложимо, разходите за доставка, като във всички случаи това трябва да стане не по-късно от четиринадесет дни след деня, в който търговецът е бил уведомен за решението на потребителя да се откаже от договора в съответствие с член 41. Търговецът трябва да извърши това връщане като използва начина на плащане, използван от потребителя при първоначалната трансакция, освен ако потребителят не е изразил изричното си съгласие за друго и при условие, че на потребителя не се налагат никакви такси в резултат от връщането.
2. Независимо от параграф 1, ако потребителят изрично е избрал доставка, която е различна от най-евтиния вид стандартна доставка, предлагана от търговеца, търговецът не е длъжен да върне допълнителните разходи за доставка.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Освен ако търговецът не предложи да вдигне стоките, при договор за продажба на стоки той има право на задържане върху подлежащите на връщане суми, докато не получи стоките или потребителят не представи доказателство, че е изпратил обратно стоките, в зависимост от това кое от двете събития настъпи по-рано.

4. При договори извън търговския обект, при които стоките са били доставени на адреса на потребителя в момента на сключването на договора, търговецът трябва да вдигне стоките за своя сметка, ако поради своето естество стоките не могат обичайно да бъдат върнати по пощата.

Член 45

Задължения на потребителя в случай на отказ

1. Освен ако търговецът не предложи да вдигне стоките, потребителят трябва своевременно да изпрати обратно стоките или ги предаде на търговеца или на лице, упълномощено от търговеца, като във всички случаи това трябва да стане не по-късно от четиринадесет дни след деня, в който потребителят съобщи на търговеца решението си да се откаже от договора в съответствие с член 41. Този срок е спазен, ако потребителят изпрати обратно стоките преди изтичането на четиринадесетдневния срок.

2. Потребителят трябва да плати преките разходи по връщането на стоките, освен ако търговецът се е съгласил да плати тези разходи или ако търговецът не е уведомил потребителя, че те трябва да се платят от потребителя.

3. Потребителят носи отговорност за понижена стойност на стоките само ако това стане вследствие на боравене с тях по начин, различен от необходимото, за да се установят естеството, характеристиките и функционирането на стоките. Потребителят не носи отговорност за понижена стойност в случаите, когато търговецът не е предоставил цялата информация относно правото на отказ в съответствие с член 17, параграф 1.

4. Без да се засяга параграф 3, потребителят не е длъжен да плати обезщетение за използването на стоките по време на срока за отказ.

5. Когато потребителят упражнява правото си на отказ, след като е направил изрично искане предоставянето на свързаните услуги да започне по време на срока за отказ, той трябва да плати на търговеца сума, пропорционална на престациите, изпълнени до момента, в който потребителят е упражнил правото си на отказ, спрямо всички дължими по договора престации. Пропорционалната сума, която потребителят дължи на търговеца, трябва да бъде изчислена въз основа на общата цена, уговорена по договора. Когато общата цена е прекомерна, пропорционалната сума трябва да бъде изчислена въз основа на пазарната стойност на престациите, изпълнени до този момент.

6. Потребителят не дължи плащането на разходи, свързани с:

а) предоставянето на свързани услуги, изпълнени изцяло или отчасти по време на срока за отказ, когато:

i) търговецът не е предоставил информация в съответствие с член 17, параграфи 1 или 3; или

ii) потребителят не е поискал изрично изпълнението да започне по време на срока за отказ в съответствие с член 18, параграф 2 и член 19, параграф 6;

б) предоставянето изцяло или отчасти на цифрово съдържание, което не се предоставя на материален носител, когато:

i) потребителят не е дал предварително изрично съгласие за започване на предоставянето на цифрово съдържание преди изтичането на срока за отказ, посочен в член 42, параграф 1;

ii) потребителят не е потвърдил, че давайки съгласието си, губи правото си на отказ; или

iii) търговецът не е предоставил потвърждаване в съответствие с член 18, параграф 1 и член 19, параграф 5.

7. С изключение на предвиденото в настоящия член, потребителят не носи отговорност поради упражняването на правото на отказ.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 46

Допълнителни договори

1. Когато потребителят в съответствие с членове 41—45 упражни правото си на отказ от договор от разстояние или от договор извън търговския обект, всички допълнителни договори се прекратяват автоматично, без потребителят да плаща разходи, с изключение на случаите, предвидени в параграфи 2 и 3. За целите на настоящия член „допълнителен договор“ означава договор, чрез който потребител придобива стоки, цифрово съдържание или свързани услуги във връзка с договор от разстояние или договор извън търговския обект, като тези стоки, цифрово съдържание или свързани услуги се предоставят от търговеца или от трето лице въз основа на договореност между третото лице и търговеца.
2. Разпоредбите на членове 43, 44 и 45 се прилагат съответно към допълнителните договори, доколкото тези договори се уреждат от общото европейско право за продажбите.
3. При допълнителните договори, които не се уреждат от общото европейско право за продажбите, задълженията на страните в случай на отказ се уреждат от приложимото право.

Член 47

Повелителен характер

Страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящата глава, да се отклонят от нея или да изменят последиците ѝ.

Глава 5

Пороци в съгласието

Член - 48

Обхват

1. **Настоящата глава се прилага за унищожаването на договор поради пороци в съгласието и подобни пороци.**
2. **Нормите, установени в настоящата глава се прилагат със съответните изменения към унищожаването на предложение, приемане или друго едностранно изявление, което свидетелства за намерение, или други съответни конклюдентни действия. [Изм. 114]**

Член 48

Грешка

1. Страната може да унищожи договора поради налична към момента на сключването му грешка във факт или в правото, ако:
 - a) страната, без тази грешка, е нямало да сключи договора или е щяла да го направи само при значително различни условия на договора и другата страна е знаела или е могло да се очаква да е знаела това; и [Изм. 115]
 - б) другата страна:
 - i) е причинила грешката; **или** [Изм. 116]
 - ii) е предизвикала сключването на договора при наличието на грешка, като не е изпълнила някое от задълженията си за предоставяне на преддоговорна информация по глава 2, раздели 1—4; **или** [Изм. 117]
 - iii) е знаела или е могло да се очаква да е знаела за грешката и е предизвикала сключването на договора при наличието на грешка, като не е насочила вниманието към съответната информация, при условие че добросъвестността и почтеността в оборота биха изисквали страната, която знае за грешката, да я посочи; или
 - iv) е изпаднала в същата грешка.
2. Страната не може да унищожи договора поради грешка, ако рискът от грешката е бил поет или с оглед на обстоятелствата е следвало да се поеме от тази страна.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Неточността в изказа или предаването на изявление се разглежда като грешка на лицето, което е направило или изпратило изявлението.

Член 49

Измама

1. Страната може да унищожи договора, ако е била подведена да го сключи от другата страна чрез измамливо представяне — било чрез думи или конклюдентни действия, било чрез измамливо премълчаване на каквато и да е информация, които в съответствие с добросъвестността и почтеността в оборота или със задължението ѝ за предоставяне на предоговорна информация е трябвало да разкрие.

2. Представянето е измамливо, ако е направено със знанието или убеждението, че то е неистинско, или по небрежност спрямо това дали е истинско или не и има за цел да въведе лицето, за което е предназначено, в грешка. Премълчаването е измамливо, ако има за цел да въведе лицето, от което информацията се премълчава, в грешка.

3. При преценката дали добросъвестността и почтеността в оборота изискват страната да разкрие определена информация, **трябва да** се вземат предвид всички обстоятелства, включително: [Изм. 118]

- а) дали страната има специални знания;
- б) разходите на страната за набавянето на съответната информация;
- в) лекотата, с която другата страна би могла да си набави информацията чрез други средства;
- г) естеството на информацията;
- д) ~~явната~~ **вероятната** значимост на информация за другата страна; и [Изм. 119]
- е) при договори между търговци — добрата търговска практика в съответната ситуация.

Член 50

Заплашване

Страната може да унищожи договора, когато е била принудена да го сключи от другата страна чрез заплашване с неправомерно, непосредствено и сериозно увреждане или с неправомерно действие.

Член 50а

Трети лица

1. *Когато трето лице, за чиито действия отговаря дадено лице или която, със съгласието на това лице, участва в изготвянето на договор и:*

- а) причинява грешка или знае, или може да се очаква да знае за грешка, или*
- б) е виновно за измама, заплашване или непочтено възползване,*

се предвиждат същите средства за правна защита съгласно настоящата глава, както ако поведението или знанието са били на лицето, носещо отговорността или даващо съгласието.

2. *Когато трето лице, за чиито действия дадено лице не е отговорно и която няма съгласието на това лице да се включи в изготвянето на договор, е виновна за измама или заплашване, се предвиждат същите средства за правна защита, както и ако това лице е знаело или разумно може да се предположи, че е знаело за съответните факти, или в момента на унищожаването не е действало, разчитайки на договора.* [Изм. 120]

Член 51

Непочтено възползване

Страната може да унищожи договора, ако в момента на сключването му:

- а) страната е била в положение на зависимост от другата страна или в доверително отношение с нея, била е в стопанско притеснение или е имала спешни нужди, била е непредпазлива, неосведомена или неопитна; и

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- б) другата страна е знаела или е могло да се очаква да е знаела това и, с оглед на обстоятелствата и целта на договора, се е възползвала от състоянието на първата страна чрез извличане на прекомерна изгода или по непочтен начин.

Член 52

Уведомяване за унищожение

1. Унищожението се извършва чрез уведомяване на другата страна.
2. Уведомяването за унищожение е действително само ако се отправи в следния срок, след като страната, която унищожава, е узнала съответните обстоятелства или е могла да действа свободно:
 - а) шест месеца в случай на грешка; и
 - б) една година в случай на измама, заплашване и непочтено възползване.

Член 53

Потвърждаване

Когато страната, в чийто интерес е допусната унищожаемостта на договор по настоящата глава, го потвърди изрично или мълчаливо, след като е узнала съответните обстоятелства или след като е могла да действа свободно, тази страна повече няма право да унищожи договора.

Член 54

Последици от унищожението

1. Унищожаем договор е действителен, докато не бъде унищожен, но след като бъде унищожен, се счита за недействителен с обратна сила от самото начало.
2. Когато основанието за унищожаемост засяга само отделни условия на договора, действието на унищожението се разпростира само до тях, освен ако ще бъде необосновано договорът да се съхрани в останалата му част.
3. Въпросът дали някоя от страните има право на връщане на това, което е било прехвърлено или доставено по договор, който е бил унищожен, или на паричната му равностойност, се урежда от правилата за връщането в глава 17.

Член 55

Обезщетение за вреди

Страната, която има право да унищожи договора по настоящата глава или която е имала такова право, преди то да бъде погасено поради давност или поради потвърждаване, независимо от това дали договорът е бил унищожен или не, **по силата на глава 16** има право на обезщетение от другата страна за прегърпените поради грешката, измамата, заплашването или непочтеното възползване вреди, при условие че другата страна е знаела или е могло да се очаква да е знаела за съответните обстоятелства. [Изм. 121]

Член 56

Изключване или ограничаване на средства за правна защита

1. Средствата за правна защита срещу измама, заплашване и непочтено възползване не могат да се изключват или ограничават пряко или косвено.
2. В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя пряко или косвено да изключват или да ограничават средствата за правна защита срещу грешка.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 57

Избор на средство за правна защита

Страна, която разполага със средство за правна защита по настоящата глава, при обстоятелства, които пораждаат в нейна полза и средство за правна защита срещу неизпълнение, може да избере кое от тях да упражни.

Част III

Оценка на съдържанието на договора

Глава 6

Тълкуване

Член 58

Общи правила за тълкуването на договорите

1. Договорът се тълкува съгласно общото намерение на страните, дори то да е различно от обичайното значение на използваните изрази.
2. Когато едната страна е влагала в израз, използван в договора **или в съответни конклюдентни действия**, определен смисъл и в момента на сключването на договора другата страна е знаела или е могло да се очаква да е знаела за това намерение, изразът **или съответните конклюдентни действия** се ~~тълкува~~ **тълкуват** според смисъла, вложен в ~~нея~~ **тях** от първата страна. [Изм. 122]
3. Освен ако не е предвидено друго в параграфи 1 и 2, договорът се тълкува съгласно значението, което би му придал разумен човек.

3а. Използваните в даден договор изрази се тълкуват с оглед на целия договор. [Изм. 123]

3б. Нормите в настоящата глава се прилагат със съответните изменения към тълкуването на предложение, приетане или друго едностранно изявление, което свидетелства за намерение, или други съответни конклюдентни действия. [Изм. 124]

Член 59

Релевантни елементи

При тълкуването на договора може в частност да се имат предвид:

- а) обстоятелствата, при които той е бил сключен, ~~включително предшествашите преговори;~~ [Изм. 125]
- б) поведението на страните, ~~дори това~~ **преди, по време на и** след сключването на договора; [Изм. 126]
- в) тълкуването, което ~~страните~~ **са давали по-рано** вече е било давано от ~~страните~~ **са давали по-рано** на изрази, идентични или подобни на тези, които са използвани в договора; [Изм. 127]
- г) обичаите, които страни в същото положение биха сметнали за общо приложими;
- д) практиките, които страните са установили помежду си;
- е) значението, което обикновено се дава на изразите в съответната сфера на дейност;
- ж) естеството и целта на договора; и
- з) добросъвестността и почтеността в оборота.

Член 60

Позоваване на договора в неговата цялост

Използваните в даден договор изрази се тълкуват с оглед на целия договор. [Изм. 128]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 61

Езикови различия

Когато договърът е съставен на два или повече езика, без някой от тях да е посочен като автентичен, при различие в текстовете на различните езици, се приема за автентичен текстът на езика, на който първоначално е съставен договърът.

Когато е използван договър, съставен на националния език на потребителя, тази езикова версия се счита за автентична. Страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия параграф, да се отклонят от него или да изменят последиците му. [Изм. 129]

Член 61а

Предимство на тълкуване в полза на действителността на условията на договора

Тълкуването, съгласно което условията на договора са действителни, надделява над онова, според което те не са. [Изм. 130]

Член 61б

Тълкуване в полза на потребителите

- 1. Когато е налице каквото и да е съмнение относно значението на условие на договора между търговец и потребител, надделява най-благоприятното за потребителя тълкуване, освен ако въпросното условие не е било предложено от потребителя.**
- 2. Страните не могат, във вреда на потребителя, да изключат прилагането на настоящия член или да дерогират или променят неговото действие. [Изм. 131]**

Член 62

~~Предимство на условията~~ **Условия** на договора, които **не** са индивидуално уговорени [Изм. 132]

- 1. Доколкото е налице несъответствие, условията на договора, които са индивидуално уговорени, надделяват над онези, които не са индивидуално уговорени по смисъла на член 7.**
- 1а. Когато в противоречие с член 61б, е налице съмнение относно значението на условие на договора, което не е било индивидуално уговорено по смисъла на член 7, надделява тълкуване на условието в тежест на страната, която го е предложила. [Изм. 133]**

Член 63

~~Предимство на тълкуване в полза на действителността на условията на договора~~

~~Тълкуването, съгласно което условията на договора са действителни, надделява над онова, според което те не са. [Изм. 134]~~

Член 64

~~Тълкуване в полза на потребителите~~

- ~~1. Когато има съмнение относно значението на условие на договора между търговец и потребител, надделява най-благоприятното за потребителя тълкуване, освен ако условието не е било предоставено от потребителя.~~
- ~~2. Страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му. [Изм. 135]~~

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 65

~~Тълкуване в тежест на страната, предоставила условие на договора~~

Когато по договор, който не попада в приложното поле на член 64, има съмнение относно значението на условие на договора, което не е било индивидуално уговорено по смисъла на член 7, надделява тълкуване на условието в тежест на страната, която го е предоставила. [Изм. 136]

Глава 7

Съдържание и последици

Раздел 1

Общи разпоредби [Изм. 137]

Член 66

Условия на договора

Условията на договора произтичат от:

- а) уговореното между страните, при спазването на повелителните норми на общото европейско право за продажбите;
- б) обичаите или практиките, от които са обвързани страните по силата на член 67;
- в) нормите на общото европейско право за продажбите, които се прилагат при липсата на противна уговорка между страните; и
- г) условията на договора по подразбиране по силата на член 68.

Член 67

Обичаи и практики при договори между търговци

1. При договор между търговци страните са обвързани от всеки обичай, за който са се съгласили да се прилага, и от всяка практика, която са установили помежду си.
2. Страните са обвързани от обичая, който търговци в същото положение като това на страните биха сметнали за общо приложим.
3. Обичаите и практиките не обвързват страните, доколкото противоречат на ~~индивидуално уговорени условия на договора~~ **споразумението между страните** или на повелителните норми на общото европейско право за продажбите. [Изм. 138]

Член 68

Условия на договора по подразбиране

1. Когато е необходимо да се уреди въпрос, който не е изрично уреден нито от уговореното между страните, нито от обичай или практика, нито от норма на общото европейско право за продажбите, се подразбира допълнително условие на договора, като се имат предвид по-специално:
 - а) естеството и целта на договора;
 - б) обстоятелствата, при които е бил сключен договорът; и
 - в) добросъвестността и почтеността в оборота.
2. Всяко условие на договора по подразбиране по параграф 1 трябва, доколкото е възможно, да бъде такова, че това, което страните вероятно биха уговорили, ~~ако бяха уредили въпроса~~, да породи действие. [Изм. 139]
3. Параграф 1 не се прилага, ако страните съзнателно не са уредили някакъв въпрос, приемайки, че едната или другата страна ще носи риска.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 69

Условия на договора, извлечени от определени преддоговорни изявления

1. Когато търговецът **или лице, което извършва реклама или маркетинг за сметка на търговеца**, преди сключването на договора направи изявление, отправено до другата страна или оповестено публично, относно характеристиките на това, което трябва да бъде изпълнено по договора от търговеца, изявлението се приравнява на условие на договора, освен ако **търговецът докаже, че:**

a) при сключването на договора другата страна е знаела или е могло да се очаква да е знаела, че изявлението е било невярно или по друга причина не е можело да се разчита на такова условие на договора; ~~или~~

aa) изявлението е било коригирано до момента на сключването на договора, или

b) решението на другата страна да сключи договора не е можело да бъде повлияно от изявлението. [Изм. 140]

~~2. За целите на параграф 1 изявление, направено от лице, което извършва реклама или маркетинг за сметка на търговеца, се счита за направено от търговеца. [Изм. 141]~~

3. Когато другата страна е потребител, тогава за целите на параграф 1 публично изявление, направено от производител или от негово име или от друго лице, намиращо се на предшестващо стъпало от веригата на сделки, водещи до сключването на договор, се счита за направено от търговеца, освен ако **търговецът докаже, че** в момента на сключване на договора търговецът не е знаел и не е могло да се очаква да е знаел за изявлението. [Изм. 142]

4. В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Член 70

~~Задължение за осведомяване относно условия на договора, които не са индивидуално уговорени~~

~~1. Условия на договора, предоставени от едната страна и които не са били уговорени индивидуално по смисъла на член 7, могат да бъдат противопоставяни на другата страна само ако другата страна е знаела за тях или ако страната, която ги е предоставила, е предприела разумни мерки да насочи вниманието на другата страна към тях преди или по време на сключването на договора.~~

~~2. За целите на настоящия член в отношенията между търговец и потребител вниманието на потребителя не се счита за насочено в достатъчна степен към условията на договора просто чрез позоваване на тях в договорния документ, дори потребителят да е подписал документа.~~

~~3. Страните не могат да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му. [Изм. 143]~~

Член 71

~~Допълнителни плащания по договори между търговец и потребител~~

~~1. Условие на договора между търговец и потребител, което задължава потребителя да направи допълнително плащане към посоченото възнаграждение за основното задължение по договора на търговеца, по специално когато това условие на договора е включено посредством използването на варианти по подразбиране, които потребителят е необходимо да отхвърли, за да избегне допълнителното плащане, не обвързва потребителя, освен ако преди потребителят да се обвърже с договора, потребителят е дал своето изрично съгласие за допълнителното плащане. Ако потребителят е направил допълнителното плащане, той може да го получи обратно.~~

~~2. Страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му. [Изм. 144]~~

Член 72

Обобщаващи клаузи

1. Когато писмен договор включва условие, което гласи, че документът съдържа всички условия на договора (обобщаваща клауза), всякакви предшестващи изявления, задължения или споразумения, които не се съдържат в документа, не стават част от договора.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Освен ако в договора не е предвидено друго, обобщаващата клауза не пречи предшестващите изявления на страните да бъдат използвани за тълкуване на договора.
3. В договор между търговец и потребител потребителят не е обвързан от обобщаващата клауза.
4. Страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Член 73

Определяне на цената

Когато размерът на дължимата по даден договор цена не може да бъде определен по друг начин и при отсъствието на указание за противното, дължимата цена е тази, която обичайно се дължи при подобни обстоятелства в момента на сключването на договора или, ако няма такава цена — разумната цена.

Член 74

Едностранно определяне

1. Когато цената или друго условие на договора трябва да се определи от едната страна и определянето от тази страна е явно несъответно, тогава то се заменя с цената, която обичайно се дължи, или с условие, което обичайно се използва при подобни обстоятелства в момента на сключването на договора или, ако няма такава цена или такова условие — с разумна цена или с разумно условие.
2. **В отношенията между търговец и потребител** страните не могат **в тежест на потребителя** да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му. [Изм. 145]

Раздел 2

Специални разпоредби, уреждащи договорите между търговци и потребители [Изм. 146]

Член 75

Определяне от трето лице

1. Ако трето лице трябва да определи цената или друго условие на договора, а то не може или не иска да го направи, съдът може, освен ако това не е в противоречие с условията на договора, да посочи друго лице, което да извърши определянето.
2. Когато определената от трето лице цена или друго условие на договора е явно несъответно, тогава то се заменя с цената, която обичайно се дължи, или с условие, което обичайно се използва при подобни обстоятелства в момента на сключването на договора или, ако няма такава цена или такова условие — с разумна цена или с разумно условие.
3. За целите на параграф 1 понятието „съд“ включва арбитражен съд.
4. В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на параграф 2, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Член 76

Език

Когато езикът, който следва да се използва за предаване на съобщения, свързани с договора или с правата или задълженията, произтичащи от него, не може да се определи по друг начин, езикът, който трябва да се използва, е езикът използван за сключването на договора.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 76а

Задължение за осведоляване относно договорните условия, които не са били индивидуално уговорени
[Изм. 147]

1. *Условия на договора, предоставени от търговеца и неуговорени индивидуално по смисъла на член 7, могат да бъдат противопоставяни на потребител само ако потребителят е знаел за тях или ако търговецът е предприел разумни мерки да насочи вниманието на потребителя към тях преди или по време на сключването на договора.* [Изм. 148]
2. *За целите на настоящия член вниманието на потребителя не се счита за насочено в достатъчна степен към условията на договора, освен ако те са:*
 - a) *представени по начин, подходящ за привличане на вниманието на потребителя към тяхното съществуване; и*
 - b) *дадени или предоставени на потребителя от търговеца по начин, който дава на потребителя възможност да ги разбере, преди договарянето да бъде сключено.* [Изм. 149]
3. *Вниманието на потребителя не се счита за насочено в достатъчна степен към условията на договора просто чрез позоваване на тях в договорния документ, дори потребителят да е подписал посочения документ.* [Изм. 150]
4. *Страните не могат, във вреда на потребителя, да изключат прилагането на настоящия член или да дерогират или променят неговото действие.* [Изм. 151]

Член 76б

Допълнителни плащания по договори между търговец и потребител

1. *Условие на договора между търговец и потребител, което задължава потребителя да направи допълнително плащане към посоченото възнаграждение за основното задължение по договора на търговеца, по-специално когато това условие на договора е включено посредством използването на варианти по подразбиране, които потребителят е необходимо да отхвърли, за да избегне допълнителното плащане, не обвързва потребителя, освен ако преди да се обвърже с договора, потребителят е дал своето изрично съгласие за допълнителното плащане. Ако потребителят е направил допълнителното плащане, без да е дал изричното си съгласие за това, той може да го получи обратно.*
2. *Страните не могат, във вреда на потребителя, да изключат прилагането на настоящия член или да дерогират или променят неговото действие.* [Изм. 152]

Член 77

Договори с неопределен срок

1. *Когато в случай на продължително или периодично изпълнение на договорно задължение в условията на договора не се посочва в кой момент се прекратява договорното отношение или се предвижда то да се прекрати чрез уведомяване в този смисъл, договорното отношение може да бъде прекратено от всяка от страните чрез предизвестие с разумен срок, който не е по-дълъг от два месеца.*
2. *В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.*

Член 78

Условия на договора в полза на трети лица

1. *Страните по договор могат чрез договора да уговорят право в полза на трето лице. Не е необходимо третото лице да съществува или да е определено в момента на сключването на договора, но е необходимо то да бъде определяемо.*
2. *Видът и съдържанието на правото на третото лице се определят от договора. Правото може да бъде под формата на изключване или ограничаване на отговорността на третото лице към една от страните по договора.*
3. *Когато страна по договора е длъжна по силата на договора да престира изпълнение в полза на трето лице, тогава:*

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- а) третото лице разполага със същите права да получи изпълнение и със същите средства за правна защита срещу неизпълнение, както ако страната по договора е била длъжна да престира изпълнение по договор с третото лице; и
- б) задължената страна по договора може да противопостави на третото лице всички възражения, които тази страна по договора би могла да противопостави на другата страна по договора.
4. Третото лице може да се откаже от право, което му е предоставено, чрез уведомяване на която и да е от страните по договора, ако това се извърши преди правото да е било изрично или мълчаливо прието. При такъв отказ правото се смята никога да не е принадлежало на третото лице.
5. Страните по договора могат да отменят или да изменят условието на договора, с което се предоставя правото, ако това се извърши преди която и да е от тях да е уведомила третото лице, че правото е уговорено в негова полза.

Глава 8

Неравноправни условия на договора

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 79

Действие на неравноправните условия на договора

1. Условие на договора, предоставено от едната страна, което е неравноправно по смисъла на раздели 2 и 3 от настоящата глава, не обвързва другата страна.
2. Когато договорът може да бъде запазен без неравноправното условие, останалите условия на договора запазват обвързващия си характер.

Член 80

Неприлагане на теста за неравноправност

1. Раздели 2 и 3 не се прилагат към условия на договора, отразяващи норми на общото европейско право за продажбите, които биха се прилагали, ако условията не уреждаха въпроса.
2. ~~Раздел 2 не се прилага към определението на основния предмет на договора или към целесъобразността на дължимата цена, докато търговецът е изпълнил задължението за прозрачност по член 82. [Изм. 153]~~
3. Раздел 3 не се прилага към определението на основния предмет на договора или към целесъобразността на дължимата цена.

Член 81

Повелителен характер

Страните не могат да изключат прилагането на настоящата глава, да се отклонят от нея или да изменят последиците ѝ.

Раздел 2

Неравноправни условия на договора при договори между търговец и потребител

Член 82

Задължение за прозрачност при условия на договора, които не са уговорени индивидуално

Когато търговецът предоставя условия на договора, ~~които не са били уговорени индивидуално с потребителя по смисъла на член 7~~, търговецът е длъжен да гарантира, че те са изготвени и представени на ясен и разбираем език. [Изм. 154]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 83

Значение на думата „неравноправни“ при договори между търговец и потребител

1. В договор между търговец и потребител условие на договора, предоставено от търговеца, ~~което не е било индивидуално уговорено по смисъла на член 7,~~ се счита за неравноправно за целите на настоящия раздел, ако ~~в противоречие е добросъвестността и почтеността в оборота~~ причинява значително неравновесие в произтичащите от договора права и задължения на страните в тежест на потребителя. [Изм. 155]
2. При оценката на неравноправността на условие на договора за целите на настоящия раздел, се вземат предвид:
 - а) дали търговецът е изпълнил задължението за прозрачност по член 82;
 - б) естеството на дължимата по договора престация;
 - в) съществуващите към момента на сключване на договора обстоятелства;

ва) когато характерът на предложеното условие е толкова изненадващ, че потребителят не е можел да го очаква; [Изм. 156]

- г) останалите условия на договора; и
- д) условията на всеки друг договор, от който договорът зависи.

Член 84

Условия на договора, които винаги се считат за неравноправни

За целите на настоящия раздел винаги се счита за неравноправно условие на договора, което има за предмет или последица:

- а) да освободи от отговорност или да ограничи отговорността на търговеца в случай на смърт или телесна повреда, причинена на потребителя чрез действие или бездействие на търговеца или от лице, действащо от името на търговеца;
- б) да освободи от отговорност или да ограничи отговорността на търговеца за загуби или вреди на потребителя, причинени умишлено или в резултат на груба небрежност;
- ба) неоснователно да изключи или да ограничи средствата за правна защита, които потребителят може да противопостави на търговеца или на трето лице за неизпълнение от търговеца на договорни задължения; [Изм. 157]**
- в) да ограничи задължението на търговеца да бъде обвързан от задълженията, поети от негови упълномощени представители, или да обвърже задълженията му с определено условие, изпълнението на което зависи изключително от търговеца;
- ва) да ограничи средствата за доказване на разположение на потребителя или да му прехвърли доказателствената тежест, която от правна гледна точка се носи от търговеца; [Изм. 158]**
- г) да изключи или да възпрепятства правото на потребителя да предявява искове или да използва други средства за правна защита, по-специално като от потребителя се изисква да предава споровете изключително само на арбитраж, който по принцип не се предвижда от правните разпоредби, прилагани се към договори между търговец и потребител;
- д) да предостави изключителна компетентност по всички спорове, произтичащи от договора, на съд по местонахождението на търговеца, освен ако избраният съд е също така и съдът по местоживеенето на потребителя;
- е) да даде на търговеца изключителното право да определя дали доставените стоки, предоставеното цифрово съдържание или предоставените свързани услуги са в съответствие с договора или да даде на търговеца изключителното право да тълкува условията на договора;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- ea) да даде на търговеца право да изменя едностранно условията на договора без основателна причина, която е посочена в договора; това не засяга условията на договора, съгласно които търговецът си запазва правото едностранно да измени условията на договор с неопределен срок, ако търговецът е длъжен да информира потребителя за промяната в разумен срок, а потребителят може свободно да прекрати договора без да плаща разходи; [Изм. 159]
- eb) да даде на търговеца право да изменя едностранно и без основателна причина характеристиките на доставяните стоки, предоставяното цифрово съдържание или предоставяните свързани услуги или на които и да било други характеристики на изпълнението; [Изм. 160]
- ев) да позволи на търговеца да поиска по-висока цена за предлаганите от него услуги от цената, определена при сключването на договора, освен ако в договора също така е предвидена възможност за намаление на цената, ако изискванията за промяна на цените са договорени, обстоятелствата, необходими за промяна на цената, са установени в договора и са обективно обосновани, и промяната на цената не може да се осъществи произволно от търговеца; [Изм. 161]
- ж) да постанови, че потребителят е обвързан по договора, когато търговецът не е;
- жа) да задължи потребителя да изпълни всички свои задължения по договора, когато търговецът не изпълнява своите собствени; [Изм. 162]
- яб) да допусне търговецът да се откаже от договора или да го прекрати по смисъла на член 8 по собствена преценка, без да предоставя същото право на потребителя, или да допусне търговецът да задържи платена сума за все още непредоставени свързани услуги, в случай че търговецът се откаже от договора или го прекрати; [Изм. 163]
- з) да изисква от потребителя за прекратяване на договора по смисъла на член 8 да използва метод, придружен с повече формалности, отколкото използваният за сключването на договора;
- за) да наложи прекомерна тежест на потребителя с цел да прекрати договор с неопределен срок; [Изм. 164]
- и) да предостави на търговеца по-кратък срок за уведомяване за прекратяване на договора, отколкото изискваният от потребителя;
- й) да задължи потребителя да плати за стоки, цифрово съдържание или свързани услуги, които в действителност не са били доставени, предоставени или извършени;
- к) да постанови, че условията на договора, които не са уговорени индивидуално по смисъла на член 7, надделяват или имат предимство пред условията на договора, които са индивидуално уговорени.

Член 85

Условия на договора, за които се предполага, че са неравноправни

За целите на настоящия раздел се предполага, че е неравноправно условие на договора, което има за предмет или последица:

- а) да ограничи средствата за доказване на разположение на потребителя или да му прехвърли доказателствената тежест, която от правна гледна точка следва да се носи от търговеца; [Изм. 165]
- б) неоснователно да изключи или да ограничи средствата за правна защита, които потребителят може да противопостави на търговеца или на трето лице за неизпълнение от търговеца на договорни задължения; [Изм. 166]
- в) неоснователно да изключи или да ограничи правото на прихващане на вземания, които потребителят може да има срещу търговеца, срещу това, което потребителят може да дължи на търговеца;
- г) да допусне търговецът да задържи платена от потребителя сума, ако последният реши да не сключи договора или да не изпълни определени задължения по него, без да се предвижда в обратната ситуация потребителят да получи равностойна сума от търговеца като обезщетение;
- д) да изисква от потребителя, който не изпълни свои задължения по договора, да плати неоснователно висока сума като обезщетение или уговорена неустойка при неизпълнение;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- да) **да счете специфично поведение на потребителя за равностойно на предоставяне или непредоставяне на изявление, освен ако значението на поведението на потребителя е специално насочено към него в началото на срока, предназначен за тази цел, а потребителят има подходящ срок от време, за да направи изрично изявление;** [Изм. 167]
- е) ~~да допусне търговецът да се откаже от договора или да го прекрати по смисъла на член 8 по собствено усмотрение, без да предоставя същото право на потребителя, или да допусне търговецът да задържи платена сума за все още непредоставени свързани услуги, в случай че търговецът се откаже от договора или го прекрати;~~ [Изм. 168]
- ж) да даде на търговеца право да прекрати договор с неопределен срок без предизвестие в разумен срок, освен когато са налице сериозни основания за това;
- з) да допусне автоматично удължаване на срочен договор, освен ако потребителят не е посочил друго, в случаите когато в условията на договора се предвижда неразумно кратък срок за даване на предизвестие;
- и) ~~да даде на търговеца право да изменя едностранно условията на договора без основателна причина, която е посочена в договора; това не засяга условията на договора, съгласно които търговецът си запазва правото едностранно да измени условията на договор с неопределен срок, ако търговецът е длъжен да информира потребителя в разумен срок, а потребителят може свободно да прекрати договора без да плаща разходи;~~ [Изм. 169]
- й) ~~да даде на търговеца право да изменя едностранно и без основателна причина характеристиките на доставяните стоки, предоставяното цифрово съдържание или предоставяните свързани услуги или на които и да било други характеристики на изпълнението;~~ [Изм. 170]
- к) да допусне цената на стоките, цифровото съдържание или свързаните услуги да се определя към датата на доставката или предоставянето им или да допусне търговецът да увеличи цената, без да даде право на потребителя да се откаже от договора, ако смята увеличената цена за твърде висока спрямо цената, уговорена при сключване на договора; това не засяга клаузите за индексирание на цената, когато такива са законосъобразни, при условие че методът за изменение на цената е описан изрично; [Изм. 171]
- л) ~~да задължи потребителя да изпълни всички свои задължения по договора, когато търговецът не изпълнява своите собствени;~~ [Изм. 172]
- м) да допусне търговецът да прехвърли своите права и задължения по договора без съгласието на потребителя, освен ако това става на дъщерно дружество, контролирано от търговеца, или в резултат от сливане или подобна законосъобразна сделка на преобразуване, като това прехвърляне не се отразява отрицателно на правата на потребителя;
- н) да допусне търговецът, когато поръчаното не е налично, да изпълни равностойна престация, без изрично да е информирал потребителя относно тази възможност и относно факта, че търговецът трябва да плати разходите по връщане на полученото от потребителя по договора, ако потребителят упражни правото си да откаже изпълнението **и без потребителят изрично да е поискал равностойната престация;** [Изм. 173]
- о) да допусне търговецът да си запази неразумно дълъг или необосновано определен срок за приемане или отказване на предложението;
- п) да допусне търговецът да си запази неразумно дълъг или необосновано определен срок за изпълнение на задълженията по договора;
- р) неоснователно да изключи или да ограничи средствата за правна защита, които потребителят може да противопостави на търговеца, или възраженията, които потребителят може да противопостави на претенциите на търговеца;
- с) да постави изпълнението на задълженията по договора от страна на търговеца или да постави други благоприятни за потребителя последици на договора в зависимост от определени формалности, които не се изискват по закон и са необосновани;
- т) да наложи на потребителя прекомерни авансови плащания или прекомерни гаранции за изпълнението на задълженията;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- у) необосновано да попречи на потребителя да получи консумативи или дейности по ремонт от трети лица;
- ф) необосновано да обвърже договора с друг такъв с търговеца, дъщерно дружество на търговеца или трето лице по начин, който потребителят не може да очаква;
- ж) ~~да наложи прекомерна тежест на потребителя с цел да прекрати договор с неопределен срок;~~ [Изм. 174]
- ц) да определи на повече от една година първоначалният срок или всеки период на подновяване на договор за продължително доставяне на стоки, предоставяне на цифрово съдържание или на свързани услуги, освен ако потребителят може да прекрати договора по всяко време със срок за прекратяване не по-дълъг от 30 дни.

Раздел 3

Неравноправни условия на договора в договори между търговци

Член 86

Значение на думата „неравноправни“ при договори между търговци

1. В договор между търговци, за целите на настоящия раздел условие на договор се счита за неравноправно само ако:
 - а) то съставлява част от условия на договора, които не са уговорени индивидуално по смисъла на член 7; и
 - б) е от такова естество, че неговото прилагане грубо нарушава ~~добрата~~ **обичайната** търговска практика, противно на добросъвестността и почтеността в оборота. [Изм. 175]
2. При оценката на неравноправността на условие на договора за целите на настоящия раздел, се вземат предвид:
 - а) естеството на дължимата по договора престация;
 - б) съществуващите към момента на сключване на договора обстоятелства;
 - в) останалите условия на договора; и
 - г) условията на всеки друг договор, от който договорот зависи.

Част IV

Задължения и средства за правна защита на страните по договор за продажба или по договор за предоставяне на цифрово съдържание

Глава 9

Общи разпоредби

Член 87

Неизпълнение и съществено неизпълнение

1. Неизпълнение на задължение означава всяко неизпълнение на това задължение, независимо дали за него се носи отговорност или не, като това включва:
 - а) неизвършена доставка или забава в доставката на стоките;
 - б) непредоставяне или забава в предоставянето на цифровото съдържание;
 - в) доставка на стоки, които не съответстват на договора;
 - г) доставка на цифрово съдържание, което не съответства на договора;
 - д) неплащане или забавено плащане на цената; и

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- е) всяко друго претендирано изпълнение, което не съответства на договора.
2. Неизпълнението на задължение от едната страна е съществено, ако:
- а) то съществено лишава другата страна от онова, което тя има право да очаква по договора, освен ако в момента на сключване на договора неизправната страна не е предвиждала и не е могло да се очаква да е предвиждала тази последица; или
 - б) то е от такова естество, че е ясно, че не може да се разчита на бъдещо изпълнение от неизправната страна.

Член 88

Неизпълнение, за което страната е освободена от отговорност

1. Страната не отговаря за неизпълнение на задължение, ако то се дължи на възпрепятстване извън контрола ѝ и ако от тази страна не е могло да се очаква да вземе възпрепятстването предвид в момента на сключването на договора, нито да избегне или да преодолее възпрепятстването или последиците му.
2. Ако възпрепятстването е само временно, страната не отговаря за неизпълнението за времето, през което възпрепятстването е налице. Ако обаче забавата се равнява на съществено неизпълнение, другата страна може да го счита за такова.
3. Страната, която не е в състояние да изпълни задълженията си, е длъжна да стори нужното уведомяването за възпрепятстването и за последиците му върху възможността ѝ да изпълни да достигне у другата страна своевременно, след като първата страна е узнала или е могло да се очаква да е узнала за тези обстоятелства. Другата страна има право на обезщетение **по глава 16** за всички вреди, произтичащи от нарушаването на това задължение. [Изм. 176]

Член 89

Промяна на обстоятелствата

1. Страната трябва да изпълни задълженията си, дори изпълнението да се е оскъпило, било защото разходите по него са се увеличили, или защото стойността на това, което трябва да получи в замяна, е намаляла.

Когато поради изключителна промяна на обстоятелствата изпълнението стане извънмерно скъпо, страните са длъжни да започнат преговори с цел приспособяването или прекратяването на договора.
2. Ако страните не постигнат споразумение в разумен срок, тогава по искане на всяка от страните съдът може:
 - а) да приспособи договора, така че да го съвмести с онова, което страните разумно са щели да се споразумеят в момента на сключване на договора, ако бяха взели предвид промяната на обстоятелствата; или
 - б) да прекрати договора по смисъла на член 8 към дата и при условия, определени от съда.
3. Параграфи 1 и 2 се прилагат само ако:
 - а) промяната на обстоятелствата е настъпила след момента на сключване на договора;
 - б) по това време страната, която разчита на промяната на обстоятелствата, не е взела предвид и не е могло да се очаква да вземе предвид възможността за такава промяна на обстоятелствата или нейния мащаб; и
 - в) засегнатата страна, **която разчита на промяната на обстоятелствата**, не е поела и не може разумно да се счита, че е поела риска за такава промяна на обстоятелствата. [Изм. 177]
4. За целите на параграфи 2 и 3 понятието „съд“ включва арбитражен съд.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 90

Разширено прилагане на правилата относно плащането и относно отказаните стоки или цифрово съдържание

1. Освен ако не е предвидено друго, правилата относно плащането на цената от купувача в глава 12 се прилагат със съответните изменения и към други видове плащания.
2. Член 97 се прилага със съответните изменения към случаи, в които дадено лице е във владение на стоки или цифрово съдържание поради неприемането им от друго лице, което е било длъжно да стори това.

Глава 10

Задължения на продавача

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 91

Основни задължения на продавача

Продавачът на стоки или доставчикът на цифрово съдържание (наричан „продавачът“ в настоящата част) трябва:

- а) да достави стоките или да предостави цифровото съдържание;
- б) да прехвърли **или да предприеме прехвърлянето на** собствеността на стоките, включително материалния носител, на който се предоставя цифровото съдържание; [Изм. 178]
- в) да гарантира, че стоките или цифровото съдържание съответстват на договора;
- г) да гарантира, че купувачът има право да използва цифровото съдържание в съответствие с договора; и
- д) да предаде необходимите документи, представляващи или свързани със стоките, или документи, свързани с цифровото съдържание, в съответствие с изискванията на договора.

Член 91а

Запазване на собственост

Ако е договорена клауза за запазване на собствеността, продавачът не е задължен да прехвърли собствеността на стоките, докато купувачът не изпълни задължението за заплащане на цената, както е договорено. [Изм. 179]

Член 92

Изпълнение от трето лице

1. Продавачът може да възложи изпълнението другиму, освен ако съгласно условията на договора се изисква лична престация на продавача.
2. Продавач, който е поверил изпълнението другиму, продължава да отговаря за него.
3. В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на параграф 2, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Раздел 2

Доставка

Член 93

Място на доставка

1. Когато мястото на доставка не може да се определи по друг начин, то се намира:

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- а) в случай на потребителски договор *между търговец и потребител* за продажба или на договор за предоставяне на цифрово съдържание, ~~който е договор от разстояние или договор извън търговския обект или по който продавачът се е задължил да осигури превоза до купувача, в местопребиваването на потребителя в момента на сключването на договора;~~ [Изм. 180]
- б) във всички останали случаи,
- и) когато договорът за продажба включва превоз на стоките от превозвач или от няколко последователни превозвача, в най-близкия събирателен пункт на първия превозвач;
- ii) когато договорът не включва превоз, в мястото на стопанска дейност на продавача в момента на сключване на договора.
2. Ако продавачът има повече от едно място на стопанска дейност, мястото на стопанска дейност за целите на параграф 1, буква б) е онова, което има най-тесна връзка със задължението за доставка.

Член 94

Начин на доставка

1. Освен ако не е уговорено друго, продавачът изпълнява задължението за доставка:
- а) в случай на потребителски договор за продажба или на договор *между търговец и потребител* за предоставяне на цифрово съдържание, ~~който е договор от разстояние или договор извън търговския обект или по който продавачът се е задължил да осигури превоза до купувача,~~ като прехвърли физическото владение или контрол върху стоките или цифровото съдържание на потребителя; [Изм. 181]
- б) в други случаи, в които договорът включва превоз на стоките от превозвач, като предаде стоките на първия превозвач за предаването им на купувача и като предаде на купувача документа, който му е необходим, за да може купувачът да получи стоките от превозвача, който ги държи; или
- в) в случаите, които не попадат под буква а) или буква б), като предостави стоките или цифровото съдържание, или, когато е уговорено, че продавачът трябва да предостави само документи, представляващи стоките, документите на разположение на купувача.
2. В параграф 1, букви а) и в) всяко позоваване на потребителя или купувача включва и трето лице, различно от превозвача, посочено от потребителя или купувача в съответствие с договора.

Член 95

Време на доставка

1. Когато времето на доставка не може да се определи по друг начин, стоките или цифровото съдържание трябва да бъдат доставени ~~своевременно~~ **в разумен срок** след сключването на договора. [Изм. 182]
2. В договори между търговец и потребител, освен ако страните не са уговорили друго, търговецът трябва да достави стоките или цифровото съдържание не по-късно от 30 дни от сключването на договора.

Член 96

Задължения на продавача относно превоза на стоките

1. Когато по договора се изисква продавачът да осигури превоза на стоките, той трябва да сключи договорите, които са необходими за извършване на превоза до определеното място посредством подходящи според обстоятелствата транспортни средства и съгласно обичайните условия за такова транспортиране.
2. Когато в съответствие с договора продавачът предаде стоките на превозвач и ако стоките не са ясно определени като стоки, които трябва да се доставят по договора чрез поставяне на отличителни знаци върху тях, чрез транспортни документи или по друг начин, продавачът трябва да уведоми купувача за пратката, като посочи конкретно стоките.
3. Когато по договора не се изисква продавачът да сключи застраховка във връзка с превоза на стоките, по искане на купувача продавачът трябва да му предостави цялата налична информация, която е необходима, за да може купувачът да сключи такава застраховка.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 97

Стоки или цифрово съдържание, неприети от купувача

1. Продавач, който е във владение на стоки или цифрово съдържание, поради това, че купувачът не е приел доставката им, а е бил длъжен да стори това, трябва да предприеме разумно очакваните мерки за опазването и съхранението на стоките.
2. Продавачът е освободен от задължението за доставка, ако той:
 - а) вложи стоките или цифровото съдържание у трето лице за съхраняването им при разумни условия за сметка на купувача и уведоми купувача за това; или
 - б) продаде стоките или цифровото съдържание при разумни условия, след като е уведомил купувача за това, и му плати нетните приходи.
3. Продавачът може да търси връщане на уместно направените разходи или да ги приспадне срещу приходите от продажбата.

~~Член 98~~~~Последици за преминаването на риска~~~~Последиците от доставката за преминаването на риска се уреждат в глава 14. [Изм. 183]~~

Раздел 3

Съответствие на стоките и цифровото съдържание

Член 99

Съответствие с договора

1. За да съответстват на договора, стоките или цифровото съдържание трябва:
 - а) да бъдат от предвиденото в договора количеството, качеството и вид;
 - б) да бъдат пакетирани или опаковани по предвидения в договора начин; и
 - в) да бъдат доставени с предвидените в договора аксесоари, указания за монтаж или други указания.
2. За да съответстват на договора, стоките или цифровото съдържание трябва също така да отговарят на изискванията на членове 100, 101 и 102, освен доколкото страните не са уговорили друго.
3. В ~~потребителски~~ договор за продажба **между търговец и потребител**, всяко споразумение, което се отклонява от изискванията на членове 100, **101 и 102** ~~и 103~~ в тежест на потребителя, е действително само ако в момента на сключването на договора потребителят е знаел за особеното състояние на стоките или цифровото съдържание и е приел стоките или цифровото съдържание за съответстващи на договора при сключването му. [Изм. 184]
4. В потребителски договор за продажба страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на параграф 3, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Член 100

Изисквания за съответствие на стоките и цифровото съдържание

Стоките или цифровото съдържание трябва:

- а) да са годни за конкретната употреба, съобщена на продавача в момента на сключването на договора, освен когато от обстоятелствата е видно, че купувачът не е разчитал или не е било благоразумно да разчита на уменията и преценката на продавача;
- б) да са годни за обичайната употреба, за която обикновено служат стоките или цифровото съдържание от същия вид;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- в) да притежават качествата на стоките или цифровото съдържание, представени от продавача на купувача като мостра или образец;
- г) да са пакетирани или опаковки по обичайния за такива стоки начин или, когато няма такъв начин — по начин, подходящ за запазването и защитата на стоките.
- д) да бъдат доставени със съответните аксесоари, указания за монтаж или други указания, които е нормално купувачът да очаква да получи;
- е) да притежават съответните качества и работни характеристики, посочени в предоговорните изявления, които са част от договора по силата на член 69; и
- ж) да притежават съответните качества и работни характеристики, които е нормално купувачът да очаква, **включително външен вид и отсъствие на неизправности**. При преценката какво е нормално ~~потребителят~~ **купувачът** да очаква от цифровото съдържание се взема предвид фактът дали цифровото съдържание е било предоставено срещу плащането на определена цена или ~~не срещу насрещна престация~~. [Изм. 185]

Член 101

Неправилен монтаж при потребителски договор за продажба

1. Когато стоките или цифровото съдържание, предоставени по потребителски договор за продажба, са неправилно монтирани, всяко несъответствие, породено от неправилния монтаж, се счита за несъответствие на самите стоки или цифрово съдържание, ако:
 - а) стоките или цифровото съдържание са били монтирани от продавача или на негова отговорност; или
 - б) стоките или цифровото съдържание са били предназначени да бъдат монтирани от потребителя и неправилният им монтаж се дължи на недостатък в указанията за монтаж.
2. Страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Член 102

Права или претенции на трети лица

1. Стоките и цифровото съдържание трябва да бъдат необременени с права или претенции на трети лица, които не са явно неоснователни.
2. Що се отнася до права или претенции, основаващи се на интелектуална собственост, при спазване на условията на параграфи 3 и 4 стоките и цифровото съдържание трябва да бъдат необременени с права или претенции на трети лица, които не са явно неоснователни:
 - а) по силата на правото на държавата, където стоките или цифровото съдържание ще се използват съгласно договора, или, при отсъствието на такава уговорка — по силата на правото на държавата на мястото на стопанска дейност на купувача или, в договори между търговец и потребител — на местопребиваването на потребителя, посочено от него в момента на сключването на договора; и
 - б) за които продавачът е знаел или е могло да се очаква да е знаел в момента на сключването на договора.
3. ~~В договори между търговци~~ Параграф 2 не се прилага, когато:
 - а) **в договори между търговци** в момента на сключването на договора купувачът е знаел или е можело да се очаква да е знаел за правата или претенциите, основаващи се на интелектуална собственост;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

4. ~~б)~~ в договори между търговец и потребител ~~параграф 2 не се прилага, когато~~ в момента на сключването на договора потребителят е знаел за правата или претенциите, основаващи се на интелектуална собственост. [Изм. 186]

5. В договори между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

~~Член 103~~

~~Граници на съответствието на цифровото съдържание~~

~~Не се счита, че цифровото съдържание не съответства на договора единствено поради това, че след сключването на договора е е появило актуализирано цифрово съдържание. [Изм. 187]~~

Член 104

Знание на купувача за несъответствие в договор между търговци

~~В договор между търговци~~ Продавачът не отговаря за несъответствие на стоките, ако в момента на сключването на договора купувачът е знаел **за несъответствието. В договор между търговци това важи и тогава, когато купувачът** или не е могъл да не знае за несъответствието. [Изм. 188]

Член 105

Релевантен момент за установяване на съответствие

1. Продавачът отговаря за всяко несъответствие, което съществува в момента на преминаване на риска върху купувача по глава 14.

2. В ~~потребителски договор~~ **договор между търговец и потребител** за продажба всяко несъответствие, което бъде установено в срок от шест месеца след преминаването на риска върху купувача, се предполага за съществувало към този момент, освен ако това е несъвместимо с естеството на стоките или цифровото съдържание или с естеството на несъответствието. [Изм. 189]

3. В случай, който се урежда от член 101, параграф 1, буква а), всяко позоваване в параграфи 1 или 2 от настоящия член на момента на преминаване на риска върху купувача следва да се разбира като позоваване на момента на приключване на монтажа. В случай, който се урежда от член 101, параграф 1, буква б), то следва да се разбира като позоваване на момента, в който потребителят е имал разумно време за монтажа.

4. Когато цифровото съдържание впоследствие трябва да бъде актуализирано от търговеца **или ако търговецът доставя неговите части отделно**, търговецът трябва да гарантира, че цифровото съдържание продължава да съответства на договора през целия срок на договора. [Изм. 190]

5. В договор между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Глава 11

Средства за правна защита на купувача

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 106

Преглед на средствата за правна защита на купувача

1. В случай на неизпълнение на задължение от продавача, купувачът може, **при изпълнение на специфичните изисквания за съответните средства за правна защита**, да извърши всяко от следните действия: [Изм. 191]

а) да търси изпълнение, което включва специфично изпълнение, ремонт или замяна на стоките или цифровото съдържание, в съответствие с раздел 3 от настоящата глава;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- б) да задържи изпълнението на собствените си задължения в съответствие с раздел 4 от настоящата глава;
 - в) да прекрати договора в съответствие с раздел 5 от настоящата глава и да иска връщането на всички вече платени суми в съответствие с глава 17;
 - г) да намали цената в съответствие с раздел 6 от настоящата глава; и
 - д) да търси обезщетение в съответствие с глава 16.
2. Ако купувачът е търговец:
- а) правата на купувача да упражни някое от средствата за правна защита, с изключение на задържането на изпълнението, се упражняват при спазване на правото на продавача да поправи, уредено в раздел 2 от настоящата глава; и
 - б) правата на купувача да се позове на несъответствие се упражняват при спазване на изискванията за проверка и уведомяване, уредени в раздел 7 от настоящата глава.
3. Ако купувачът е потребител:
- а) правата на купувача не се упражняват в зависимост от правото на продавача да поправи; ~~както и освен когато те са свързани със стоки или цифрово съдържание, които са изработени или видоизменени по спецификация на потребителя или са недеуслисно персонализирани; или~~ [Изм. 192]
 - б) изискванията за проверка и уведомяване, уредени в раздел 7 от настоящата глава, не се прилагат.
4. Ако продавачът не следва да отговаря за неизпълнението, купувачът може да упражни всяко от средствата за правна защита, посочени в параграф 1, с изключение на това да търси изпълнение и обезщетение.
5. Купувачът не може да упражни никое от средствата за правна защита, посочени в параграф 1, доколкото той е причинил неизпълнението на продавача.
6. Средствата за правна защита, които не са несъвместими, могат да се упражняват паралелно.

Член 107

Ограничаване на средствата за правна защита във връзка с цифрово съдържание, което не се предоставя срещу плащането на определена цена **или срещу друга насрещна prestation**

1. Когато цифровото съдържание се предоставя срещу насрещна prestation, различна от плащането на цена, купувачът може да упражни средствата за правна защита, уредени в член 106, параграф 1, с изключение на намаляването на цената съгласно буква г) от него.

1. Когато цифровото съдържание не се предоставя срещу ~~плащането на определена цена~~ **друга насрещна prestation**, купувачът не може да упражни средствата за правна защита, уредени в член 106, параграф 1, букви а)–г). Купувачът може да търси обезщетение по член 106, параграф 1, буква д) само за загуби или вреди, причинени на имуществото на купувача, включително на хардуер, софтуер и данни, поради несъответствие на предоставеното цифрово съдържание, с изключение на всички ползи, от които е бил лишен купувачът поради вредите. [Изм. 193]

Член 108

Повелителен характер

В договор между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящата глава, да се отклонят от нея или да изменят последиците ѝ, преди потребителят да отнесе несъответствието до вниманието на търговеца.

Раздел 2

Поправяне от продавача

Член 109

Поправяне от продавача

1. Продавач, който е предложил предсрочно изпълнение и който е бил уведомен, че то не съответства на договора, може да направи ново и съответстващо на договора предложение, ако това може да стане в срока, определен за изпълнение.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. В случаите, които не са уредени от параграф 1, продавач, който е предложил изпълнение, което не съответства на договора, може съвременно, след като бъде уведомен за несъответствието, да предложи да го поправи за своя собствена сметка.
3. Уведомяване за прекратяване на договора не обезсилва предложението за поправяне.
4. Купувачът може да откаже предложение за поправяне само ако:
 - а) **в случаите, в които купувачът е потребител, неговите средства за правна защита не се упражняват в зависимост от правото на продавача да поправи съгласно член 10б, параграф 3, буква а).** [Изм. 194]
 - а) поправянето не може да бъде осъществено бързо и без значително неудобство за купувача;
 - б) купувачът има основание да се опасява, че не може да се разчита на бъдещото изпълнение на продавача; или
 - в) забавата в изпълнението се равнява на съществено неизпълнение.
5. Продавачът разполага с разумен срок, за да осъществи поправянето. **В договори между търговец и потребител разулният срок е не по-дълъг от 30 дни.** [Изм. 195]
6. Купувачът може да задържи изпълнението на собствените си задължения в очакване на поправянето, но правата му, които са несъвместими с предоставянето на продавача на срок за поправяне, се спират до изтичането на този срок.
7. Независимо от поправянето, купувачът си запазва правото да търси обезщетение за забава **по глава 16**, както и за всяка вреда, причинена или предотвратена при поправянето. [Изм. 196]

Раздел 3

Търсене на изпълнение

Член 110

Търсене на изпълнение на задълженията на продавача

1. Купувачът може да търси изпълнение на задълженията на продавача, **което включва безвъзмездното отстраняване на несъответствие в изпълнение, което не отговаря на договора.**
2. **Изпълнението, което може да се търси, включва безвъзмездното отстраняване на несъответствие в изпълнение, което не отговаря на договора.** [Изм. 197]
3. Не може да се търси изпълнение, когато:
 - а) изпълнението би било невъзможно или е станало противно на закона; или
 - б) тежестта или разходите за изпълнение биха били несъизмерими с ползата, която купувачът би получил.

Член 111

Избор на потребителя между ремонт и замяна

1. Когато в потребителски договор за продажба търговецът е длъжен да отстрани несъответствие по член 110, ~~параграф 2~~, потребителят може да избира между ремонт и замяна, освен ако избраната престация би била противна на закона или невъзможна или ако в сравнение с другата налична възможност би довела до разходи за продавача, които биха били несъразмерни, като се имат предвид: [Изм. 198]
 - а) стойността, която стоките биха имали, ако нямаше несъответствие;
 - б) значимостта на несъответствието; и
 - в) дали алтернативното отстраняване на несъответствието би могло да бъде осъществено без значително неудобство за потребителя.
2. Ако потребителят е поискал отстраняване на несъответствието чрез ремонт или замяна по параграф 1, потребителят може да упражни други средства за правна защита само ако:

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- a) търговецът не е осъществил ремонта или замяната в разумен срок, не по-дълъг от 30 дни. ~~Потребителят обаче може да задържи изпълнението на собствените си задължения през това време;~~
- б) **търговецът мълчаливо или изрично е отказал да отстрани липсата на съответствие;**
- в) **същият дефект се проявява отново след ремонт или замяна. [Изм. 199]**

Член 112

Връщане на заменена стока

1. Когато продавачът е поправил несъответствието чрез замяна, той има право и задължение да прибере обратно заменената стока на собствени разходи.
2. Купувачът не дължи плащане за ползването на заменената вещь през периода от време преди замяната.

Раздел 4

Задържане на изпълнението на задълженията на купувача

Член 113

Право да се задържи изпълнението

1. Купувач, който трябва да изпълни едновременно със или след като продавачът изпълни, има право да задържи изпълнението на собствените си задължения, докато продавачът предложи изпълнение или изпълни.
2. Купувач, който трябва да изпълни, преди продавачът да изпълни, и който основателно се опасява, че на падежа на задълженията на продавача, продавачът няма да изпълни, може да задържи изпълнението на собствените си задължения, доколкото основателните му опасения продължават.
3. По силата на настоящия член изпълнението може да бъде задържано изцяло или частично, доколкото това е обосновано от неизпълнението. Когато задълженията на продавача следва да бъдат изпълнени на отделни части или могат по друг начин да бъдат разделени, купувачът може да задържи изпълнението на собствените си задължения само по отношение на тази част, която не е била изпълнена, освен ако неизпълнението на продавача е такова, че обосновава задържане на изпълнението на купувача изцяло.

3а. В договор между търговец и потребител за продажба може да се задържи цялото изпълнение на собствените задължения, освен ако задържането на цялото изпълнение на собствените задължения е в несъответствие с обхвата на неизпълнението. [Изм. 200]

Раздел 5

Прекратяване

Член 114

Прекратяване поради неизпълнение

1. Купувачът може да прекрати договора по смисъла на член 8, ако неизпълнението по договора от страна на продавача е съществено по смисъла на член 87, параграф 2.
2. В потребителски договор за продажба и в договор за предоставяне на цифрово съдържание между търговец и потребител, когато има неизпълнение, поради това че стоките не съответстват на договора, потребителят може да прекрати договора, освен ако несъответствието е незначително.

Член 115

Прекратяване поради забава при доставката след уведомяване за определяне на допълнителен срок за изпълнение

1. Купувачът може да прекрати договора в случай на забава при доставката, която сама по себе си не е съществена, ако купувачът отправи уведомяване, определяйки допълнителен разумно дълъг срок за изпълнение, и продавачът не изпълни в определения срок.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Допълнителният срок, посочен в параграф 1, се счита за разумно дълъг, ако продавачът не възрази срещу него своевременно.
3. Когато в уведомяването се предвижда автоматично прекратяване, ако продавачът не изпълни в определения в уведомяването срок, прекратяването е действително след изтичането на този срок, без по-нататъшно уведомяване.

Член 116

Прекратяване поради очаквано неизпълнение

Ако продавачът е обявил или е ясно поради други причини, че няма да изпълни, и ако неизпълнението би било такова, че да обоснове прекратяване, купувачът може да прекрати договора преди настъпването на момента за изпълнение.

Член 117

Обхват на правото на прекратяване

1. Когато задълженията на продавача по договора следва да бъдат изпълнени на отделни части или могат по друг начин да бъдат разделени, тогава, ако е налице основание за прекратяване по настоящия раздел на дадена част, към която може да се отнесе част от цената, купувачът може да прекрати договора само по отношение на тази част.
2. Параграф 1 не се прилага, ако не може да се очаква купувачът да приеме изпълнението на останалите части или естеството на неизпълнението обосновава прекратяването на целия договор.
3. Когато задълженията по договора на продавача не могат да бъдат разделени или не може да бъде отнесена част от цената, купувачът може да прекрати договора само ако естеството на неизпълнението обосновава прекратяването на целия договор.

Член 118

Уведомяване за прекратяване

Правото да се прекрати договора по настоящия раздел се упражнява чрез уведомяване на продавача.

Член 119

Загубване на правото на прекратяване

1. Купувачът губи правото да прекрати договора по настоящия раздел, ако уведомяването не бъде отправено в ~~разумен~~ срок **от два месеца** след възникването на правото или след като купувачът е узнал или, **ако купувачът е търговец, за него** е могло да се очаква да е узнал за неизпълнението, в зависимост от това кое от двете събития настъпи по-късно.
2. Параграф 1 не се прилага:
 - а) ~~когато купувачът е потребител; или~~
 - б) когато изобщо не е било предложено изпълнение. **[Изм. 201]**

Раздел 6

Намаление на цената

Член 120

Право да се намали цената

1. Купувач, който приеме изпълнение, което не съответства на договора, може да намали цената. Намалението трябва да е съразмерно на спада в стойността на полученото в изпълнение към момента, в който то е извършено, в сравнение със стойността на това, което е шяло да бъде получено при съответно на договора изпълнение.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Купувач, който има право да намали цената по параграф 1 и който вече е платил сума, надвишаваща намалената цена, може да търси от продавача това, което е надплатил.
3. Купувач, който намали цената, не може заедно с това да получи **по глава 16** обезщетение за вредите, обезщетени по този начин, като обаче запазва правото си на обезщетение за всички други вреди, които е понесъл. [Изм. 202]

Раздел 7

Изисквания за проверка и уведомяване в договор между търговци

Член 121

Проверка на стоките в договори между търговци

1. В договор между търговци се очаква купувачът да провери стоките **или цифровото съдържание**, или да поръча те да бъдат проверени, във възможно най-кратък срок, който не трябва да е по-дълъг от четиринадесет дни след датата на доставка на стоките, предоставяне на цифровото съдържание или на свързаните услуги. [Изм. 203]
2. Ако договърът включва превоз на стоки, проверката може да бъде отложена до пристигането на стоките по тяхното местоназначение.
3. Ако стоките са пренасочени за транзит или реекспедирани от купувача, преди той да е имал разумна възможност да ги провери, и в момента на сключването на договора продавачът е знаел или е могло да се очаква да е знаел за възможността за такова пренасочване или реекспедиране, проверката може да бъде отложена до пристигането на стоките по тяхното ново местоназначение.

Член 122

Изискване за уведомяване за наличието на несъответствие в договори за продажба между търговци

1. В договор между търговци купувачът не може да се позове на несъответствие, ако не уведоми продавача в разумен срок за наличието му, като посочи естеството на несъответствието. **Купувачът обаче може все пак да намали цената или да потърси обезщетение, освен за пропуснати ползи, ако е имал основателна причина да не изпълни изискването за уведомяване на продавача.** [Изм. 204]

Срокът започва да тече, когато стоките бъдат доставени или когато купувачът открие или е могло да се очаква да е открил несъответствието, в зависимост от това кое от двете събития настъпи по-късно.

2. Купувачът губи правото да се позове на несъответствие, ако не уведоми продавача за наличието му в срок от две години от момента на действителното предаване на стоките на купувача в съответствие с договора.
3. Когато страните са се уговорили, че стоките трябва да останат годни за конкретната употреба или за тяхната обичайна употреба за определен срок, срокът за уведомяване по параграф 2 не изтича преди края на уговорения срок.
4. Параграф 2 не се прилага по отношение на претенции или права на трети лица, посочени в член 102.
5. Купувачът не е длъжен да уведомява продавача, че не всички стоки са били доставени, ако купувачът има основание да смята, че останалите стоки ще бъдат доставени.
6. Продавачът не може да се позовава на настоящия член, ако несъответствието се отнася до обстоятелства, за които продавачът е знаел или е могло да се очаква да е знаел, и които той не е разкрил на купувача.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Глава 12

Задължения на купувача

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 123

Основни задължения на купувача

1. Купувачът трябва:

- а) да плати цената;
- б) да получи доставката на стоките или на цифровото съдържание; и
- в) да получи документите, представляващи или свързани със стоките, или документите, свързани с цифровото съдържание, в съответствие с изискванията на договора.

2. **За договорите за доставка на цифрово съдържание:**

- а) параграф 1, буква а) не се прилага към договори за предоставяне на цифрово съдържание, когато цифровото съдържание не се предоставя срещу плащането на определена цена;
- б) **параграф 1, буква б) не се прилага, когато цифровото съдържание не е доставено на материален носител.**
[Изм. 205]

Раздел 2

Плащане на цената

Член 124

Платежни средства

1. Плащането се извършва чрез платежните средства, указани в условията на договора, или, ако няма такива указания — чрез всяко средство, използвано в рамките на търговския оборот по мястото на плащане, като се има предвид естеството на сделката.
2. Продавач, който приеме чек или друго нареждане за плащане или обещание за плащане, се предполага да го прави само под условие, че те бъдат изпълнени. Продавачът може да предяви първоначалното задължение за плащане, ако нареждането или обещанието не бъдат изпълнени.
3. Първоначалното задължение на купувача се погасява, ако продавачът приеме обещание за плащане от трето лице, с което продавачът има предварителна договорка да приеме обещанието на третото лице като платежно средство.
4. В договор между търговец и потребител потребителят не дължи по отношение на използването на определени платежни средства плащането на такси, които надвишават разходите, понесени от търговеца за използването на такива средства.

Член 125

Място на плащане

1. Когато мястото на плащане не може да се определи по друг начин, то се намира в мястото на стопанска дейност на продавача в момента на сключване на договора.
2. Ако продавачът има повече от едно място на стопанска дейност, мястото на плащане е мястото на стопанска дейност на продавача, което има най-тесна връзка със задължението за плащане.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 126

Момент на плащане

1. Плащането на цената се дължи в момента на доставката.
2. Продавачът може да откаже предложение за плащане преди падежа, ако има законен интерес от това.

Член 127

Плащане от трето лице

1. Купувачът може да възложи плащането другиму. Купувач, който е поверил плащането другиму, продължава да отговаря за него.
2. Продавачът не може да откаже плащане от трето лице, ако:
 - а) третото лице действа със съгласието на купувача; или
 - б) третото лице има законен интерес да плати и купувачът не е платил или е ясно, че няма да плати на падежа.
3. Плащането от трето лице в съответствие с параграфи 1 или 2 освобождава купувача от задължението му към продавача.
4. Ако продавачът приеме плащане от трето лице при обстоятелства, които не са уредени в параграфи 1 или 2, купувачът се освобождава от задължението си към продавача, но продавачът отговаря пред купувача **съгласно глава 16** за всички вреди, причинени от приемането. **[Изм. 206]**

Член 128

Прихващане на плащането

1. Когато купувачът трябва да направи няколко плащания на продавача и направеното плащане не е достатъчно, за да покрие всички тях, в момента на плащането купувачът може да уведоми продавача срещу кое задължение следва да се прихване плащането.
2. Ако купувачът не извърши уведомяването по параграф 1, продавачът може чрез уведомяване на купувача в разумен срок да прихване изпълнението срещу едно от задълженията.
3. Прихващането по параграф 2 е недействително, ако то е срещу задължение, което все още не е изискуемо или което е спорно.
4. При липса на действително прихващане от която и да е от страните, плащането се прихваща срещу онова задължение, което отговаря на едно от следните изисквания по реда на изброяването им:
 - а) задължението, което е изискуемо или ще стане изискуемо най-рано;
 - б) задължението, за което продавачът не е обезпечен или е обезпечен в най-малка степен;
 - в) задължението, което е най-обременително за купувача;
 - г) задължението, което е възникнало първо.

Ако задължението не отговаря на никое от тези изисквания, плащането се прихваща срещу всички задължения съразмерно.

5. Плащането може да бъде прихванато по параграфи 2, 3 или 4 срещу задължение, което не подлежи на принудително изпълнение поради изтекла давност, само ако не съществува друго задължение, срещу което плащането би могло да бъде прихванато в съответствие с тези параграфи.
6. Във връзка с всяко едно задължение плащането от купувача се прихваща най-напред срещу разноските, после — срещу лихвите и най-после — срещу главницата, освен ако продавачът не извърши прихващането другоаче.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Раздел 3

Получаване на доставката

Член 129

Получаване на доставката

Купувачът изпълнява задължението си да получи доставката, като:

- а) извърши всички действия, които е необходимо, за да може продавачът да изпълни задължението си за доставка; и
- б) получи стоките или документите, представляващи стоките или цифровото съдържание, в съответствие с изискванията на договора.

Член 130

Предсрочна доставка и доставка на грешно количество

1. Ако продавачът достави стоките или предостави цифровото съдържание преди определения срок, купувачът трябва да приеме доставката, освен ако има законен интерес да я откаже.
2. Ако продавачът достави по-малко от предвиденото в договора количество от стоките или цифровото съдържание, купувачът трябва да приеме доставката, освен ако има законен интерес да я откаже.
3. Ако продавачът достави по-голямо от предвиденото в договора количество от стоките или цифровото съдържание, купувачът може да задържи или да откаже допълнителното количество.
4. Ако купувачът задържи допълнителното количество, то се счита за доставено по договора и трябва да бъде платено по договорната цена.
5. Параграф 4 не се прилага в потребителски договор за продажба, ако купувачът основателно смята, че продавачът е доставил допълнителното количество съзнателно и не по погрешка, като е знаел, че то не е било поръчано.
6. Настоящият член не се прилага към договори за предоставяне на цифрово съдържание, когато цифровото съдържание не се предоставя срещу плащането на определена цена.

Глава 13

Средства за правна защита на продавача

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 131

Преглед на средствата за правна защита на продавача

1. В случай на неизпълнение на задължение от купувача, продавачът може, при условие че специфичните критерии за съответните средства за правна защита са изпълнени, да извърши всяко от следните действия: **[Изм. 207]**
 - а) да търси изпълнение в съответствие с раздел 2 от настоящата глава;
 - б) да задържи изпълнението на собствените си задължения в съответствие с раздел 3 от настоящата глава;
 - в) да прекрати договора в съответствие с раздел 4 от настоящата глава; и

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- г) да търси лихва върху цената или обезщетение в съответствие с глава 16.
2. Ако купувачът не следва да отговаря за неизпълнението, продавачът може да упражни всяко от средствата за правна защита, посочени в параграф 1, с изключение на това да търси ~~изпълнение~~ и обезщетение. [Изм. 208]
3. Продавачът не може да упражни никое от средствата за правна защита, посочени в параграф 1, доколкото той е причинил неизпълнението на купувача.
4. Средствата за правна защита, които не са несъвместими, могат да се упражняват паралелно.

Раздел 2

Търсене на изпълнение

Член 132

Търсене на изпълнение на задълженията на купувача

1. Продавачът има право да търси плащането на цената на падежа и да търси изпълнението на всяко друго задължение, поето от купувача.
2. Когато купувачът още не е получил стоките или цифровото съдържание и е ясно, че той не желае да приеме изпълнението, продавачът независимо от това може да поиска купувачът да получи доставката и да търси плащането на цената, освен ако продавачът би могъл без съществени усилия или разноски да сключи заместваща сделка.

Раздел 3

Задържане на изпълнението на задълженията на продавача

Член 133

Право да се задържи изпълнението

1. Продавач, който трябва да изпълни едновременно със или след като купувачът изпълни, има право да задържи изпълнението на собствените си задължения, докато купувачът предложи изпълнение или изпълни.
2. Продавач, който трябва да изпълни, преди купувачът да изпълни, и който основателно се опасява, че на падежа на задълженията на купувача, купувачът няма да изпълни, може да задържи изпълнението на собствените си задължения, доколкото основателните му опасения продължават. Правото на задържане на изпълнението се губи обаче, ако купувачът даде надлежно обезпечение на дължимата престация или даде надлежна гаранция.
3. По силата на настоящия член изпълнението може да бъде задържано изцяло или частично, доколкото това е обосновано от неизпълнението. Когато задълженията на купувача следва да бъдат изпълнени на отделни части или могат по друг начин да бъдат разделени, продавачът може да задържи изпълнението на собствените си задължения само по отношение на тази част, която не е била изпълнена, освен ако неизпълнението на купувача е такова, че обосновава задържане на изпълнението на продавача изцяло.

Раздел 4

Прекратяване

Член 134

Прекратяване поради съществено неизпълнение

Продавачът може да прекрати договора по смисъла на член 8, ако неизпълнението по договора от страна на купувача е съществено по смисъла на член 87, параграф 2.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 135

Прекратяване поради забава след уведомяване за определяне на допълнителен срок за изпълнение

1. Продавачът може да прекрати договора в случай на забава на изпълнението, която сама по себе си не е съществена, ако продавачът отпрати уведомяване, определяйки допълнителен разумно дълъг срок за изпълнение, и купувачът не изпълни в определения срок.
2. Срокът се счита за разумно дълъг, ако купувачът не възрази срещу него своевременно. В отношенията между търговец и потребител допълнителният срок за изпълнение не трябва да изтича преди края на тридесетдневния срок по член 167, параграф 2.
3. Когато в уведомяването се предвижда автоматично прекратяване, ако купувачът не изпълни в определения в уведомяването срок, прекратяването е действително след изтичането на този срок, без по-нататъшно уведомяване.
4. В потребителски договор за продажба страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Член 136

Прекратяване поради очаквано неизпълнение

Ако купувачът е обявил или е ясно поради други причини, че няма да изпълни, и ако неизпълнението би било съществено, продавачът може да прекрати договора преди настъпването на момента за изпълнение.

Член 137

Обхват на правото на прекратяване

1. Когато задълженията на купувача по договора следва да бъдат изпълнени на отделни части или могат по друг начин да бъдат разделени, тогава, ако е налице основание за прекратяване по настоящия раздел на дадена част, към която може да се отнесе делима част от задълженията на продавача, продавачът може да прекрати договора само по отношение на тази част.
2. Параграф 1 не се прилага, ако неизпълнението е съществено за целия договор.
3. Когато задълженията по договора на купувача не следва да бъдат изпълнени на отделни части, продавачът може да прекрати договора само ако неизпълнението е съществено за целия договор.

Член 138

Уведомяване за прекратяване

Правото да се прекрати договора по настоящия раздел се упражнява чрез уведомяване на купувача.

Член 139

Загубване на правото на прекратяване

1. Когато изпълнението е било предложено късно или предложеното изпълнение поради други причини не съответства на договора, продавачът губи правото да прекрати договора по настоящия раздел, освен ако уведомяването за прекратяване бъде отправено в разумен срок след като продавачът е узнал или е могло да се очаква да е узнал за предложението или за несъответствието.
2. Продавачът губи правото да прекрати договора чрез уведомяване по член 136, освен ако той уведоми за прекратяването в разумен срок след възникване на правото.
3. Когато купувачът не е платил цената или не е изпълнил по някакъв друг съществен начин, продавачът си запазва правото да прекрати договора.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Глава 14

Преминаване на риска

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 140

Последици от преминаването на риска

Загубата или повредата на стоките или цифровото съдържание след преминаването на риска върху купувача не го освобождава от задължението да плати цената, освен ако загубата или повредата се дължи на действие или бездействие на продавача.

Член 141

Определяне на стоките или цифровото съдържание по договора

Рискът не преминава върху купувача, докато стоките или цифровото съдържание не бъдат ясно определени като стоките или цифровото съдържание, които следва да се доставят по договора, независимо от това дали с първоначалното споразумение, чрез уведомяване на купувача или по друг начин.

Раздел 2

Преминаване на риска в потребителски договори за продажба

Член 142

Преминаване на риска в потребителски договор за продажба

1. В потребителски договор за продажба рискът преминава в момента, в който потребителят или трето лице, различно от превозвача, посочено от потребителя, влезе във физическо владение на стоките или на материалния носител, на който се предоставя цифровото съдържание.
2. В договор за предоставяне на цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител, рискът преминава в момента, в който потребителят или трето лице, посочено от потребителя за тази цел, получи контрол върху цифровото съдържание.
3. Освен когато договорът е договор от разстояние или договор извън търговския обект, параграфи 1 и 2 не се прилагат, когато потребителят не изпълни задължението си да получи стоките или цифровото съдържание и той не е освободен от отговорност по член 88. В такъв случай рискът преминава в момента, в който потребителят или третото лице, посочено от потребителя, е щяло да влезе във физическо владение на стоките или да получи контрол върху цифровото съдържание, ако задължението за получаването им е било изпълнено. **[Изм. 209]**
4. Когато потребителят осигурява превоза на стоките или цифровото съдържание, предоставено на материален носител, и търговецът не е предоставил такъв избор, рискът преминава, когато стоките или цифровото съдържание, предоставено на материален носител, бъдат предадени на превозвача, без да се засягат правата на потребителя срещу превозвача.
5. Страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Раздел 3

Преминаване на риска при договори между търговци

Член 143

~~Момент на Преминаване на риска~~ **при договори между търговци** [Изм. 210]

1. В договори между търговци рискът преминава, когато купувачът получи доставката на стоките или цифровото съдържание или документите, които представляват стоките.
2. ~~Параграф 1 се прилага при спазване на условията на членове 144, 145 и 146.~~ **Ако стоките или цифровото съдържание са оставени на разположение на купувача и купувачът знае за това, рискът преминава върху него в момента, в който е трябвало стоките или цифровото съдържание да бъдат получени, освен ако купувачът е имал право да откаже получаването на доставката по член 113.**

Ако стоките или цифровото съдържание са оставени на разположение на купувача на място, различно от мястото на стопанска дейност на продавача, рискът преминава в момента, в който доставката трябва да бъде направена, и купувачът е наясно с факта, че стоките или цифровото съдържание са оставени на негово разположение на това място. [Изм. 211]

2а. В договор за продажба, който включва превоз на стоки, независимо дали продавачът може да задържи документите, чрез които се контролира разполагането със стоките:

- а) ако продавачът не е длъжен да предаде стоките на конкретно място, рискът преминава върху купувача, когато стоките бъдат предадени на първия превозвач за предаване на купувача в съответствие с договора;**
- б) ако продавачът е длъжен да предаде стоките на превозвач на конкретно място, рискът не преминава върху купувача, докато стоките не бъдат предадени на превозвача на това място.** [Изм. 212]

2б. Когато стоките се продават по време на превоза, рискът преминава върху купувача, считано от момента, в който стоките са предадени на първия превозвач, или от момента на сключване на договора, в зависимост от обстоятелствата. Рискът не преминава върху купувача, ако в момента на сключването на договора продавачът е знаел или е могло да се очаква да е знаел, че стоките са били изгубени или повредени, и не е разкрил този факт на купувача. [Изм. 213]

Член 144

~~Стоки, оставени на разположение на купувача~~

1. ~~Ако стоките или цифровото съдържание са оставени на разположение на купувача и купувачът знае за това, рискът преминава върху него в момента, в който е трябвало стоките или цифровото съдържание да бъдат получени, освен ако купувачът е имал право да откаже получаването на доставката по член 113.~~
2. **Ако стоките или цифровото съдържание са оставени на разположение на купувача на място, различно от мястото на стопанска дейност на продавача, рискът преминава в момента, в който доставката трябва да бъде направена, и купувачът е наясно с факта, че стоките или цифровото съдържание са оставени на негово разположение на това място.** [Изм. 214]

Член 145

Превоз на стоките

1. Настоящият член се прилага към договор за продажба, който включва превоз на стоки.
2. **Ако продавачът не е длъжен да предаде стоките в конкретно място, рискът преминава върху купувача, когато стоките бъдат предадени на първия превозвач за предаване на купувача в съответствие с договора.**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Ако продавачът е длъжен да предаде стоките на превозвач в конкретно място, рискът не преминава върху купувача, докато стоките не бъдат предадени на превозвача в това място.
4. Обстоятелството, че продавачът може да задържи документите, чрез които се контролира разполагането със стоките, не засяга преминаването на риска. [Изм. 215]

Член 146

Стоки, продадени по време на превоза

1. Настоящият член се прилага към договор за продажба, който включва стоки, продадени по време на превоза.
2. Рискът преминава върху купувача от момента, в който стоките бъдат предадени на първия превозвач. Когато обаче това е видно от обстоятелствата, рискът преминава върху купувача при сключването на договора.
3. Ако в момента на сключването на договора продавачът е знаел или е могло да се очаква да е знаел, че стоките са били изгубени или повредени и не е разкрил този факт на купувача, загубата или повредата са на риск на продавача. [Изм. 216]

Част V

Задължения и средства за правна защита на страните по договор за свързани услуги

Глава 15

Задължения и средства за правна защита на страните

Раздел 1

Прилагане на някои общи правила на договорите за продажба

Член 147

Прилагане на някои общи правила на договорите за продажба

1. Правилата на глава 9 се прилагат за целите на настоящата част.
2. При прекратяването на договор за продажба или договор за предоставяне на цифрово съдържание се прекратява и всеки договор за свързани услуги.

Раздел 2

Задължения на доставчика на услуги

Член 148

Задължение за постигане на резултат и задължение за грижа и умения

1. Доставчикът на услуги трябва да постигне конкретния резултат, предвиден в договора.
2. При отсъствието на изрично или мълчаливо договорно задължение за постигането на конкретен резултат, доставчикът на услуги трябва да изпълни свързаната услуга с грижата и уменията, които един разумен доставчик на услуги би употребил, и в съответствие със законовите или други задължителни правни норми, които се прилагат към свързаната услуга.
3. При преценката на дължимата грижа и умения, които се изискват от доставчика на услуги, наред с другото се вземат предвид:
 - а) естеството, величината, честотата и предвидимостта на рисковете, свързани с изпълнението на свързаната услуга за клиента;
 - б) ако е настъпила вреда, разходите за предпазни мерки, които биха предотвратили настъпването на тази вреда или на подобни вреди; и

Сряда, 26 февруари 2014 г.

в) необходимото време за изпълнение на свързаната услуга.

4. Когато в договор между търговец и потребител свързаната услуга включва монтажа на стоки, той трябва да бъде изпълнен така, че монтираните стоки да съответстват на договора, според предвиденото в член 101.

5. В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на параграф 2, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Член 149

Задължение за предотвратяване на вреди

Доставчикът на услуги трябва да предприеме дължимите предпазни мерки, за да предотврати повредата на стоките или цифровото съдържание, физическото увреждане или всяка друга вреда или загуба в хода или вследствие на изпълнение на свързаната услуга.

Член 150

Изпълнение от трето лице

1. Доставчикът на услуги може да възложи изпълнението другиму, освен ако се изисква лична престация на доставчика на услуги.

2. Доставчик на услуги, който е поверил изпълнението другиму, продължава да отговаря за него.

3. В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на параграф 2, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Член 151

Задължение за предоставяне на фактура

Когато за свързаната услуга се дължи плащането на отделна цена и цената не представлява обща сума, уговорена в момента на сключване на договора, доставчикът на услуги трябва да предостави на клиента фактура, в която се обяснява по ясен и разбираем начин как е изчислена цената.

Член 152

Задължение за предупреждаване за неочаквани или икономически неизгодни разходи

1. Доставчикът на услуги трябва да предупреди клиента и да потърси неговото съгласие, за да продължи да действа, ако:

а) разходите за свързаната услуга се окажат по-големи от това, което доставчикът на услуги вече е заявил на клиента; или

б) след като бъде предоставена, свързаната услуга ще струва по-скъпо от стойността на стоките или цифровото съдържание, доколкото това е известно на доставчика на услуги.

2. Доставчик на услуги, който не получи съгласието на клиента в съответствие с параграф 1, няма право да получи цена, надвишаваща вече заявените разходи, или, според случая, стойността на стоките или цифровото съдържание след предоставяне на свързаната услуга.

Раздел 3

Задължения на клиента

Член 153

Плащане на цената

1. Клиентът трябва да плати цената, която се дължи за свързаната услуга в съответствие с договора.

2. Плащането на цената се дължи, когато свързаната услуга е изпълнена и предметът на свързаната услуга е предоставен на разположение на клиента.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 154

Осигуряване на достъп

Когато, за да може да изпълни свързаната услуга, е необходимо доставчикът на услуги да получи достъп до помещенията на клиента, клиентът трябва да осигури такъв достъп по разумно време.

Раздел 4

Средства за правна защита

Член 155

Средства за правна защита на клиента

1. В случай на неизпълнение на задължение от доставчика на услуги, клиентът разполага, с измененията, предвидени в настоящия член, със същите средства за правна защита, предоставени на купувача по глава 11, а именно:

- а) да търси специфично изпълнение;
- б) да задържи изпълнението на собствените си задължения;
- в) да прекрати договора;
- г) да намали цената; и
- д) да търси обезщетение **в съответствие с глава 16. [Изм. 218]**

2. Без да се засяга параграф 3, средствата за правна защита на клиента се упражняват при спазване на правото на доставчика на услуги да поправи, ~~независимо от това дали клиентът е потребител или не.~~ **[Изм. 219]**

3. В случай на неправилен монтаж при потребителски договор за продажба, предвиден в член 101, средствата за правна защита на потребителя не се упражняват в зависимост от правото на доставчика на услуги да поправи.

4. Клиентът, ако е потребител, има право да прекрати договора поради несъответствие в предоставената свързана услуга, освен ако несъответствието е незначително.

5. Глава 11 се прилага с необходимите изменения, по-специално:

- а) ~~в договори между търговец и потребител, по отношение на правото на доставчика на услуги да поправи, разумният срок по член 109, параграф 5 не трябва да е по дълъг от 30 дни;~~ **[Изм. 220]**
- б) ~~по отношение на поправянето на несъответно на договора изпълнение членове 111 и 112 не се прилагат;~~ и **[Изм. 221]**
- в) член 156 се прилага вместо член 122.

Член 156

Изискване за уведомяване за наличието на несъответствие в договори за свързани услуги между търговци

1. В договор за свързани услуги между търговци клиентът може да се позове на несъответствие само ако уведоми доставчика на услуги в разумен срок за наличието му, като посочи естеството на несъответствието.

Срокът започва да тече, когато свързаната услуга бъде изпълнена или когато клиентът открие или е могло да се очаква да е открил несъответствието, в зависимост от това кое от двете събития настъпи по-късно.

2. Доставчикът на услуги не може да се позовава на настоящия член, ако несъответствието се отнася до обстоятелства, за които доставчикът на услуги е знаел или е могло да се очаква да е знаел, и които той не е разкрил на клиента.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 157

Средства за правна защита на доставчика на услуги

1. В случай на неизпълнение от клиента, доставчикът на услуги разполага, с измененията, предвидени в параграф 2, със същите средства за правна защита, предоставени на продавача по глава 13, а именно:
 - а) да търси изпълнение;
 - б) да задържи изпълнението на собствените си задължения;
 - в) да прекрати договора; и
 - г) да търси лихва върху цената или обезщетение **в съответствие с глава 16. [Изм. 222]**.
2. Глава 13 се прилага с необходимите изменения. По-специално член 158 се прилага вместо член 132, параграф 2.

Член 158

Право на клиента да откаже изпълнение

1. Клиентът може по всяко време да уведоми доставчика на услуги, че повече не желае изпълнението или по-нататъшното изпълнение на свързаната услуга.
2. При уведомяване по параграф 1:
 - а) доставчикът на услуги повече няма право, нито задължение да предоставя свързаната услуга; и
 - б) клиентът, ако няма основание за прекратяване на договора по силата на друга разпоредба, продължава да дължи плащането на цената с приспаднатите разноси, които доставчикът на услуги е спестил или е могло да се очаква да спести поради това, че не е длъжен да завърши изпълнението.
3. В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Част VI

Обезщетение и лихви

Глава 16

Обезщетение и лихви

Раздел 1

Обезщетение

Член 159

Право на обезщетение

1. Кредиторът има право на обезщетение за вредите, причинени от неизпълнението на задължение от длъжника, освен ако длъжникът е освободен от отговорност.
2. Вредите, за които се дължи обезщетение, включват бъдещи вреди, за които длъжникът е могъл да предположи, че ще настъпят.

Член 160

Общо мерило за обезщетението

Общото мерило за обезщетението за вреди поради неизпълнение на задължение е сумата, която поставя кредитора в положението, в което той щеше да се намира, ако задължението е било надлежно изпълнено, или, ако това не е възможно — колкото се може по-близо до това положение. Такова обезщетение обхваща претърпяната от кредитора загуба и пропуснатата от него полза.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 161

Предвидимост на вредите

Длъжникът отговаря само за вредите, които е предвиждал или е могло да се очаква да предвиди в момента на сключването на договора като последица от своето неизпълнение.

Член 162

Вреди в тежест на кредитора

Длъжникът не отговаря за понесените от кредитора вреди, доколкото кредиторът е съпричинил неизпълнението или последиците от него.

Член 163

Намаление на вредите

1. Длъжникът не отговаря за понесените от кредитора вреди, доколкото кредиторът е могъл чрез разумни мерки да ги намали.
2. Кредиторът може да търси всички уместно направени от него разноски при опита си да намали вредите.

Член 164

Заместваща сделка

Кредитор, който е прекратил договора изцяло или отчасти и е сключил заместваща сделка в разумен срок и по уместен начин, може, доколкото има право на обезщетение, да търси разликата между стойността на това, което щеше да бъде дължимо по прекратения договор, и стойността на това, което е дължимо по заместващата сделка, както и обезщетение за всички други вреди.

Член 165

Текуща цена

Когато кредиторът е прекратил договора и не е сключил заместваща сделка, но дължимата престация има текуща цена, той може, доколкото има право на обезщетение, да търси разликата между договорната цена и текущата цена към момента на прекратяване на договора, както и обезщетение за всички други вреди.

Раздел 2

Лихви за забавено плащане: общи разпоредби

Член 166

Лихви за забавено плащане

1. При забавено плащане на парична сума кредиторът има право, без да е необходимо да дава предизвестие, на лихва върху тази сума от момента на падежа до момента на плащането при лихвения процент, посочен в параграф 2.
2. Лихвеният процент за забавено плащане е:
 - а) когато обичайното местопребиваване на кредитора се намира в държава-членка, чиято валута е еврото, или в трета държава, лихвеният процент, прилаган от Европейската централна банка към нейната последната основна операция по рефинансиране, извършена преди първия календарен ден на въпросното полугодие, или пределният лихвен процент, получен при тръжни процедури с променлив процент за последните основни операции по рефинансиране на Европейската централна банка, плюс два процентни пункта;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- б) когато обичайното местопребиваване на кредитора се намира в държава-членка, чиято валута не е еврото, еквивалентният лихвен процент, определен от националната централна банка на тази държава-членка, плюс два процентни пункта.
3. Кредиторът може да получи обезщетение за всички други вреди.

Член 167

Лихва, когато длъжникът е потребител

1. Когато длъжникът е потребител, лихва за забавено плащане се дължи при лихвения процент, предвиден в член 166, само когато той не е освободен отговорност.
2. Лихвата започва да се начислява 30 дни, след като кредиторът е уведомил длъжника за задължението му да плати лихва и за нейната ставка. Уведомяването може да бъде извършено преди датата на падежа.
3. Условие на договора, което определя по-висок лихвен процент от предвиденото в член 166 или по-ранен начален момент за неговото начисляване от посочения в параграф 2 на настоящия член, не е правно обвързващо, доколкото това би било неравноправно по смисъла на член 83.
4. Лихвите за забавено плащане не може да се капитализират, за да носят лихви.
5. Страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Раздел 3

Забавено плащане от търговци

Член 168

Лихвен процент и начисляване

1. Когато търговец е в забава с плащането на цената, дължима по договор за доставка на стоки, за предоставяне на цифровото съдържание или на свързани услуги, и той не е освободен от отговорност по член 88, лихвата се дължи при лихвения процент, посочен в параграф 5 от настоящия член.
2. Лихва при лихвения процент, посочен в параграф 5, започва да се начислява от деня, следващ датата за плащане или изтичането на срока за плащане, определен в договора. Ако няма такава дата или срок, лихва при този лихвен процент започва да се начислява:
 - а) 30 дни след датата на получаване от длъжника на фактурата или на равностойно искане за плащане; или
 - б) 30 дни след датата на получаване на стоките, цифровото съдържание или свързаните услуги, ако датата, предвидена в буква а), е по-ранна или е несигурна, или ако не е сигурно дали длъжникът е получил фактура или равностойно искане за плащане.
3. Когато съответствието на стоките, цифровото съдържание или свързаните услуги с договора трябва да бъде установено чрез приемане или проверка, тридесетдневният срок, предвиден в параграф 2, буква б), започва да тече от датата на приемане или датата, на която процедурата за проверка е приключила. Максималната продължителност на процедурата за проверка не може да превишава тридесет дни от датата на доставка на стоките, предоставяне на цифровото съдържание или на свързаните услуги, освен ако страните изрично не уговорят друго и това споразумение не е неравноправно по смисъла на член 170.
4. Срокът за плащане, определен по параграф 2, не може да превишава 60 дни, освен ако страните изрично не уговорят друго и това споразумение не е неравноправно по смисъла на член 170.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

5. Лихвеният процент за забавено плащане е:
- когато обичайното местопребиваване на кредитора се намира в държава-членка, чиято валута е еврото, или в трета държава, лихвеният процент, прилаган от Европейската централна банка към нейната последната основна операция по рефинансиране, извършена преди първия календарен ден на въпросното полугодие, или пределният лихвен процент, получен при тържни процедури с променлив процент за последните основни операции по рефинансиране на Европейската централна банка, плюс осем процентни пункта;
 - когато обичайното местопребиваване на кредитора се намира в държава-членка, чиято валута не е еврото, еквивалентният лихвен процент, определен от националната централна банка на тази държава-членка, плюс осем процентни пункта.
6. Кредиторът може да получи обезщетение за всички други вреди.

Член 169

Обезщетение за разноските по събирането

- Когато лихвата се дължи в съответствие с член 168, кредиторът има право да получи от длъжника, най-малкото, фиксирана сума от 40 EUR или равностойната на тях сума в съответната валута, уговорена за договорната цена, като обезщетение за разноските на кредитора по събирането.
- Кредиторът има право да получи от длъжника разумно обезщетение за всички разноски по събирането, надвишаващи фиксираната сума, посочена в параграф 1, и понесени вследствие на забавеното плащане на длъжника.

Член 170

Неравноправни условия на договора, свързани с лихви за забавено плащане

- Условие на договора, свързано с датата или срока за плащане, лихвения процент за забавено плащане или обезщетението за разноските по събирането, не е обвързващо, доколкото е неравноправно. Условието е неравноправно, ако то грубо нарушава добрата търговска практика, противно на добросъвестността и почтеността в оборота, като се имат предвид всички обстоятелства по случая, включително естеството на стоките, цифровото съдържание или свързаната услуга.
- За целите на параграф 1 условие на договора, в което се предвижда момент или срок за плащане или лихвен процент, които са по-неблагоприятни за кредитора от момента, срока или лихвения процент, посочени в членове 167 или 168, или условие, в което се предвижда по-нисък размер на обезщетението за разноските по събирането от размера, посочен в член 169, се счита за неравноправно.
- За целите на параграф 1 условие на договора, с което се изключват лихви за забавено плащане или обезщетение за разноските по събирането, винаги се счита за неравноправно.

Член 171

Повелителен характер

Страните не могат да изключат прилагането на настоящия раздел, да се отклонят от него или да изменят последиците му.

Част VII

Връщане

Глава 17

Връщане

Член 172

Връщане ~~нр~~ в случай на унищожяемост ~~нр~~, прекратяване **или недействителност** [Изм. 223]

- Когато договорът **или част от договора** е бил унищожен или прекратен от една от страните **или по причини различни от унищожаване или прекратяване е станал недействителен или незадължителен**, всяка страна е длъжна да върне това, което тази страна („получател“) е получила от другата страна **по силата на съответния договор или част от него**. [Изм. 224]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Задължението за връщане на полученото по договора включва всички естествени и граждански плодове от полученото.

2а. Връщането се извършва своевременно и при всички случаи не по-късно от 14 дни след получаване на известието за унищожаване или прекратяване. Когато получателят е потребител, посоченият срок се счита за изпълнен, ако потребителят предприеме необходимите стъпки преди изтичането на четиринадесетдневния срок. [Изм. 225]

2б. Получателят поема разноските по връщането на получената стока. [Изм. 226]

2в. Дадена страна може да не изпълни задължение за връщане, когато тази страна има законен интерес от това, например когато това е необходимо, за да се установи наличието на липса на съответствие. [Изм. 227]

2г. В случай, че една от страните не изпълни задължението за връщане или плащане по настоящата глава, другата страна може да претендира за обезщетение за вреди в съответствие с членове 159 до 163. [Изм. 228]

3. При прекратяването на договор, чието изпълнение е на вноски или на части, не се изисква връщане на полученото по договора във връзка с вноска или част, за която задълженията и на двете страни са били изцяло изпълнени, или когато цената за вече изпълненото остава изискуема по член 8, параграф 2, освен ако естеството на договора е такова, че частичното изпълнение няма стойност за една от страните.

Член 172а

Връщане на цифрово съдържание и връщане на насрещна престация в случай на доставка на цифрово съдържание [Изм. 229]

1. Счита се, че цифровото съдържание подлежи на връщане единствено в случай, че:

- а) цифровото съдържание е доставено на материален носител и носителят все още е в продажба или продавачът не го е продал преди доставката; или
- б) очевидно е, че получателят, който връща материален носител не е могъл да задържи използваното копие от цифровото съдържание; или
- в) продавачът може, без значителни усилия или разходи, да предотврати всякаква допълнителна употреба на цифрово съдържание от страна на получателя, например като заличи потребителската сметка на получателя. [Изм. 230]

2. Счита се, че получателят на цифрово съдържание, доставено на материален носител, което подлежи на връщане в съответствие с параграф 1, букви а) и б), е изпълнил задължението си за връщане, като изпрати обратно материалния носител. [Изм. 231]

3. Когато цифровото съдържание е доставено при насрещна престация различна от заплащане на цената, като например предоставяне на лични данни, и тази насрещна престация не подлежи на връщане, получателят на насрещната престация се въздържа от по-нататъшно използване на това, което е получил, например като заличи получените лични данни. Потребителят се информира относно заличаването на лични данни. [Изм. 232]

Член 173

Плащане на паричната равностойност

1. Когато полученото по договора, включително плодовете, когато е релевантно, не може да се върне или, в случай на цифрово съдържание, независимо от това дали е било предоставено на материален носител или не, получателят трябва да плати неговата парична равностойност. Когато връщането е възможно, но би изисквало неоправдани усилия или разходи, получателят може да избере да плати паричната равностойност, при условие че това няма да навреди на имуществените интереси на другата страна. [Изм. 233]

2. Паричната равностойност на стоките е стойността, която те биха имали на датата, на която е трябвало да се плати паричната равностойност, ако стоките бяха запазени от получателя без погиване или повреда до тази дата.

3. Когато договор за свързани услуги е бил унищожен или прекратен от клиента, след като свързаната услуга е била изцяло или частично изпълнена, паричната равностойност на полученото по договора е сумата, която клиентът е спестил от получаване на свързаната услуга.

4. В случай на цифрово съдържание паричната равностойност на полученото е сумата, която потребителят е спестил чрез използване на цифровото съдържание.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

5. ~~Когато получателят е получил заместваща престация в пари или в натура в замяна на стоките или цифровото съдържание и е знаел или е могло да се очаква да е знаел за основанието за унищожаване или прекратяване, другата страна може да избере да получи заместващата престация или паричната равностойност на заместващата престация. Получател, който е получил заместваща престация в пари или в натура в замяна на стоки или цифрово съдържание и не е знаел или не е могло да се очаква да е знаел за основанието за унищожаване или прекратяване, може да избере да върне паричната равностойност на заместващата престация или самата заместваща престация. [Изм. 234]~~

6. ~~В случай на цифрово~~ **Когато цифровото** съдържание, което не е било предоставено срещу плащането на определена цена, не се извършва връщане **а срещу насрещна престация, различна от заплащането на цената или без насрещна престация, и не може да се счита, че цифровото съдържание подлежи на връщане в съответствие с член 172а, параграф 1, получателят на цифрово съдържание не заплаща паричната му равностойност.** [Изм. 235]

6а. Без да се накръпява член 172а, параграф 3, когато цифровото съдържание е предоставено срещу насрещна престация, различна от заплащането на цената и посочената насрещна престация не подлежи на връщане, получателят на насрещната престация не заплаща паричната му равностойност. [Изм. 236]

Член 174

Плащане за ползване и лихви върху получени парични средства **и понижена стойност** [Изм. 237]

1. Получател, използвал дадени стоки **или цифрово съдържание**, трябва да плати на другата страна паричната равностойност за това ползване, независимо от времетраенето му, когато:

- а) получателят е причинил възникването на основанието за унищожаване или прекратяване;
- б) преди началото на периода на ползване получателят е знаел за наличието на основание за унищожаване или прекратяване; или
- в) като се имат предвид естеството на стоките **или цифровото съдържание**, естеството и мащаба на ползването и наличието на средства за правна защита, различни от прекратяване на договора, би било несправедливо да се позволи на получателя да използва стоките **или цифровото съдържание** безвъзмездно за този период от време. [Изм. 238]

2. Получател, който е длъжен да върне парични средства, трябва да плати лихва при посочения в член 166 лихвен процент, когато:

- а) другата страна е длъжна да плати за ползване; или
- б) причината за унищожението на договора е у получателя поради измама, заплашване и непочтено възползване.

3. За целите на настоящата глава получателят не е длъжен да плати за ползването на получените стоки **или цифрово съдържание**, или лихва върху получени парични средства при никакви други обстоятелства, освен описаните в параграфи 1, 1а и 2. [Изм. 239]

3а. В съответствие с членове 159-163 получателят носи отговорност за всяко понижение на стойността на стоките, цифровото съдържание или плодовете от тях, доколкото посоченото понижение на стойността надвишава амортизацията, дължаща се на обичайна употреба. [Изм. 240]

3б. Плащането за употреба или понижена стойност не надвишава договорената цена за стоките или цифровото съдържание. [Изм. 241]

3в. Когато цифровото съдържание не е доставено в замяна на заплащане на цената, а срещу насрещна престация различна от заплащане на цената или без насрещна престация, получателят на цифрово съдържание не следва да заплаща за употреба или понижена стойност. [Изм. 242]

3г. Без да се накръпява член 172а, параграф 3, когато цифровото съдържание е предоставено срещу насрещна престация различна от заплащане на цената, получателят на насрещната престация не следва да заплаща за употребата или понижената стойност на полученото от него. [Изм. 243]

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 175

Обезщетение за разноски

1. Когато получател е направил разноски във връзка със стоки или цифрово съдържание, **или плодовете от тях**, той има право на обезщетение, доколкото другата страна се е възползвала от направените разноски, при условие че разноските са направени, когато получателят не е знаел или не е могло да се очаква да е знаел за основанието за унищожаване или прекратяване. [Изм. 244]
2. Получател, който е знаел или е могло да се очаква да е знаел за основанието за унищожаване или прекратяване, има право на обезщетение само за разноските, необходими за опазване на стоките или цифровото съдържание, **или плодовете от тях** от ~~повреда~~ **загуба** или от понижаване на тяхната стойност, при условие че получателят не е имал възможност да се допита предварително до другата страна за съвет. [Изм. 245]

Член 176

Справедливо изменение

Всяко задължение за връщане или за плащане по настоящата глава може да бъде изменено, доколкото неговото изпълнение би било явно несправедливо, като се има предвид по-специално дали страната не е причинила или не е знаела за основанието за унищожаване или прекратяване.

Член 177

Повелителен характер

В отношенията между търговец и потребител страните не могат в тежест на потребителя да изключат прилагането на настоящата глава, да се отклонят от нея или да изменят последните ѝ, **преди представянето на уведомяване за унищожаване или прекратяване**. [Изм. 246]

Член 177а

Търговски гаранции

1. *Търговската гаранция е задължителна за гаранта при условията, посочени в заявлението за предоставяне на гаранция. Ако липсва заявление за предоставяне на гаранция или то е по-неблагоприятно в сравнение с направената реклама, търговската гаранция е задължителна при условията, посочени в рекламата за търговската гаранция.*
2. *Заявлението за предоставяне на гаранция се изготвя на ясен, разбираем език и трябва да бъде четливо. То се изготвя на езика на договора, сключен с потребителя, и включва следното:*
 - a) *заявление на правата на потребителя, съобразно глава 11, и ясно заявление, че търговската гаранция не накърнява тези права,*
 - b) *условията на търговската гаранция, в частност свързаните с нейния срок, право за прехвърляне и териториален обхват, наименования и адрес на гаранта, и в случай, че е различно от гаранта — лицето, към което да се предявяват претенции и процедурата за тяхното предявяване.*
3. *Ако не е предвидено друго в гаранционния документ, гаранцията има също така обвързващ характер без приетане в полза на всеки собственик на стоките в рамките на времето, в което е валидна.*
4. *При поискване от страна на потребителя, търговецът предоставя заявлението за търговската гаранция на траен носител.*

Сряда, 26 февруари 2014 г.

5. **Несъответствието с параграф 2, 3 или параграф 4 не засяга валидността на гаранцията.** [Изм. 247]

Част VIII

Давност

Глава 18

Давност

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 178

Права, които се погасяват по давност

Главното вземане и произтичащите от него допълнителни вземания, **включително правото на средства за правна защита при неизпълнение, с изключение на задържане на изпълнението**, се погасяват по давност с изтичането на определен срок в съответствие с настоящата глава. [Изм. 248]

Раздел 2

Давностни срокове и начало на давностните срокове

Член 179

Давностни срокове

1. Краткият давностен срок е две години.
2. Дългият давностен срок е ~~десет~~ **шест** години или в случай на право на обезщетение за телесна повреда — тридесет години. [Изм. 249]

2a. Давността изтича при изтичането на по-ранния от двата срока. [Изм. 250]

Член 180

Начало на давностните срокове

1. Краткият давностен срок започва да тече от момента, в който кредиторът е узнал или е могло да се очаква да е узнал за обстоятелствата, в резултат на които вземането е станало изискуемо.
2. Дългият давностен срок започва да тече от момента, в който длъжникът трябва да изпълни, или в случай на вземане за вреди — от момента на събитието, което поражда вземането.
3. Когато длъжникът отговаря за продължително изпълнение на задължение за действие или бездействие, се счита, че кредиторът има отделно право спрямо всяко неизпълнение на задължението.

Раздел 3

Спиране на давностните срокове

Член - 181

Спиране в случай на ремонт или замяна

1. **В случаите, когато несъответствие се коригира чрез ремонт или замяна, краткият давностен срок спира да тече от момента, когато кредиторът информира длъжника за несъответствието.**

Сряда, 26 февруари 2014 г.

2. Спирането продължава до момента, в който е коригирано несъответствието. [Изм. 251]

Член 181

Спиране на сроковете в случай на съдебни или други производства

1. И двата давностни срока спират да текат от момента, в който започне съдебно производство за установяване на вземането.
2. Давностният срок спира да тече до издаването на окончателно решение или до решаването на спора по друг начин. Когато производството приключи в рамките на последните шест месеца от давностния срок без решение по съществото на делото, давностният срок спира да тече до изтичането на шест месеца след приключване на производството.
3. Параграфи 1 и 2 се прилагат със съответните изменения към арбитражните производства, производствата по медиация, производствата, в които спор между две лица е предоставен за решаване на трето лице, чието решение е задължително за страните, и към всички други производства, започнати с цел получаване на решение, свързано с вземането или с цел избягване на несъстоятелност.
4. Понятието „медиация“ означава структурирано производство, независимо от неговото наименование или начина на позоваване, по което две или повече спорещи страни се опитват сами, на доброволни начала, да постигнат споразумение относно разрешаване на спора помежду им със съдействието на медиатор. Това производство може да бъде започнато от страните, предложено или разпоредено от съд, или предвидено от националното право. Медиацията приключва със споразумение на страните или с декларация на медиатора или на една от страните.

Член 182

Спиране на сроковете в случай на преговори

Ако страните водят преговори относно вземането или относно обстоятелства, от които може да възникне вземане, и двата давностни срока спират да текат до изтичането на една година след последното съобщение, разменено по време на преговорите, или след като едната страна е съобщила на другата, че не желае да продължи преговорите.

Член 183

Спиране на сроковете в случай на недееспособност

И двата давностни срока на вземане на недееспособно лице без назначен представител спират да текат до изтичането на една година след прекратяването на недееспособността или назначаването на представител.

Член 183а**Спиране в случаи на непреодолима сила**

1. **Краткият давностен срок спира да тече за срока, през който кредиторът е възпрепятстван от завеждането на дело за установяване на вземането поради пречка, която е извън контрола на кредитора и за която не е могло разумно да се очаква, че кредиторът ще избегне или преодолее.**
2. **Параграф 1 се прилага единствено ако пречката възникне или продължи да е налице в рамките на последните шест месеца преди изтичането на давностния срок.**
3. **Когато продължителността или характерът на пречката са такива, че би било неразумно да се очаква кредиторът да заведе дело за установяване на вземания в рамките на срока на давност, който остава да тече след изтичането на периода на спиране на давността, срокът на давността не изтича преди да са изминали шест месеца след като пречката е била отстранена. [Изм. 252]**

Раздел 4

Прекъсване на давностните срокове

Член 184

Прекъсване чрез признаване на вземането

Ако длъжникът признае вземането на кредитора чрез частично плащане, плащане на лихва, даване на обезпечение, прихващане или по всеки друг начин, започва да тече нов кратък давностен срок.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Раздел 5

Последици на давността

Член 185

Последици на давността

1. След изтичането на съответния давностен срок длъжникът има право да откаже изпълнението на съответното задължение, а кредиторът губи всички средства за правна защита за неизпълнение, с изключение на задържане на изпълнението.
2. Длъжникът няма право да иска обратно платеното или прехвърленото от него в изпълнение на съответното задължение само поради факта, че към момента на осъществяване на изпълнението давностният срок е бил изтекъл.
3. С погасяването на главното вземане се погасяват и вземанията за лихви и другите произтичащи от главното вземане допълнителни вземания.

Раздел 6

Изменение чрез споразумение на страните

Член 186

Споразумения относно давността

1. Правилата на настоящата глава могат да бъдат изменени чрез споразумение между страните, по-специално чрез скъсяване или удължаване на давностните срокове.
2. Краткият давностен срок не може да се скъсява на по-малко от една година или да се удължава на повече от десет години.
3. Дългият давностен срок не може да се скъсява на по-малко от една година или да се удължава на повече от тридесет години.
4. Страните не могат да изключат прилагането на настоящия член, да се отклонят от него или да изменят последиците му.
5. В договор между търговец и потребител настоящият член не може да се прилага в тежест на потребителя.

Дял III

Съпътстващи мерки [Изм. 253]

Член 186а

Съобщаване на съдебни решения, прилагащи настоящия регламент

1. *Държавите членки гарантират, че окончателните съдебни решения на техните съдилища, в които се прилагат нормите на настоящия регламент, се съобщават своевременно на Комисията. [Изм. 254]*
2. *Комисията създава система, чрез която се дава достъп до информацията относно съдебните решения, посочени в параграф 1, както и до съответните съдебни решения на Съда на Европейския съюз. Тази система е общодостъпна. Последната е изцяло систематизирана и лесна за търсене. [Изм. 255]*
3. *Решенията, за които се съобщава в съответствие с параграф 1, се придружават от стандартно резюме на решението, което включва следните раздели:*
 - а) предмет на спора и релевантния член (членове) от уредбата на общото европейско право за продажбите;*
 - б) кратко изложение на фактическата обстановка;*
 - в) кратко представяне на основните доводи;*

Сряда, 26 февруари 2014 г.

г) решението; и

д) мотивите на решението, които ясно посочват установеният принцип. [Изм. 256]

Член 186б

Алтернативно разрешаване на спорове

1. При договори между потребител и търговец, страните се насърчават да обмислят възможността да представят спорове, породени от договора, по който са постигнали съгласие, на орган за алтернативно разрешаване на спорове, по списъка на член 4, параграф 1, буква з) от Директива 2013/11/ЕС.

2. Настоящият член не изключва, нито ограничава правото на страните във всеки момент да отнесат спора до съд или трибунал, вместо да го представят пред орган за алтернативно разрешаване на спорове. [Изм. 257]

Член 186в

Разработване на „европейски образец на договорни условия“

1. Възможно най-рано и не по-късно от три месеца след влизането в сила на настоящия регламент Комисията създава експертна група, която да я подкрепя в разработването на „европейски образец на договорни условия“, основан на и допълващ разпоредбите на общо европейско право за продажбите, както и да укрепи практическото му приложение.

2. Комисията полага усилия, с подкрепата на експертната група, да представи първия европейски образец на договорни условия в рамките на [xxx] от влизането в сила на настоящия регламент.

3. Експертната група включва членове, които в частност представляват интересите на потребителите на общото право за продажбите в Съюза. Тя може да реши да създаде специализирани подгрупи, които да разглеждат различните области на търговска дейност. [Изм. 258]

Дял IV

Заклучителни разпоредби [Изм. 259]

Член 186г

Преглед

1. В срок до ... (*) държавите членки предоставят на Комисията информация относно прилагането на настоящия регламент, по-специално относно степента на приемане на общото европейско право за продажбите, доколко неговите разпоредби са породили спорове и актуалното състояние на различията в степента на защита на потребителите между общото европейско право за продажбите и националното право. Тази информация включва цялостен преглед на съдебната практика на националните съдилища, изпълваща разпоредбите на общото европейско право за продажбите.

2. В срок до ... (**) Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет подробен доклад за преразглеждане на действието на настоящия регламент, като се вземат предвид, наред с другото, необходимостта да се разшири приложното поле на общото европейско право за продажбите във връзка с договорите между стопански субекти, развитието на пазара и технологиите по отношение на цифровото съдържание и бъдещото развитие на достиженията на правото на Съюза. Особено внимание следва да се отдаде на това, дали ограничението по отношение на договорите от разстояние, и в частност онлайн договорите, остава целесъобразно, или дали би било възможно разширяване на обхвата му, така че да обхваща, наред с друго, договорите в търговския обект. [Изм. 260]

(*) Четири години след началната дата на прилагане на настоящия регламент.

(**) Пет години след началната дата на прилагане на настоящия регламент.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Член 186д

Изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004

В приложението към Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, се добавя следната точка:

„22. Регламент (ЕС) № ... на Европейския парламент и на Съвета от ... за общо европейско право за продажбите (ОВ L ...).“ [Изм. 261]

Член 186е

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

2. Той се прилага от ... (*).

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки. [Изм. 262]

Съставено в ...,

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 г. за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (Регламент за сътрудничество в областта на защита на потребителите) (ОВ L 364, 9.12.2004 г., стр. 1).

(*) Шест месеца след датата на влизане в сила

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Допълнение 1

Образец на указания за отказ

Право на отказ

Имате право да се откажете от настоящия договор, без да посочвате причини за това, в срок от 14 дни.

Срокът за отказ е 14 дни, считано от датата 1.

За да упражните правото си на отказ, трябва да ни уведомите ^[2] за решението си да се откажете от настоящия договор с ясно формулирано заявление (напр. писмо, изпратено по пощата, факс или електронно писмо). Можете да използвате приложения образец на формуляр за отказ, но това не е задължително. ^[3]

За да спазите срока за отказ, е достатъчно да изпратите съобщението си относно упражняването на право на отказ преди изтичането на срока за отказ.

Последици от отказа

Ако се откажете от настоящия договор, ние ще Ви върнем своевременно всички получени от Ваша страна плащания, включително разходите за доставка (с изключение на допълнителните разходи, свързани с избория от Вас начин на доставка, ако той е различен от най-евтиния стандартен начин на доставка, предлаган от нас), като това във всички случаи ще стане не по-късно от 14 дни от датата, на която ни информирате за решението си да се откажете от настоящия договор. Ще извършим такова връщане като използваме същия начин на плащане, като този, който сте използвали при първоначалната трансакция, освен ако не сте изразили изричното си съгласие за друго. Във всички случаи не дължите плащане на никакви такси в резултат от връщането. ^[4]

^[5]

^[6]

Указания за попълване:

^[1] Добавете един от следните текстове в кавички тук:

- а) при договор за свързани услуги или договор за снабдяване с вода, газ или електроенергия, когато те не се предлагат за продажба в ограничен обем или определено количество, за централно отопление или за цифрово съдържание, което не се предоставя на материален носител: „, на която е сключен договорът.“;
- б) при договор за продажба: „, на която Вие или трето лице, различно от превозвача и посочено от Вас, сте влезли във физическо владение на стоката.“;
- в) при договор, свързан с обща поръчка на множество стоки, които се доставят поотделно: „, на която Вие или трето лице, различно от превозвача и посочено от Вас, сте влезли във физическо владение на последната стока.“;
- г) при договор, свързан с доставката на стока, която се състои от множество партиди или части: „, на която Вие или трето лице, различно от превозвача и посочено от Вас, сте влезли във фактическо владение на последната партида или част.“;
- д) при договор за редовна доставка на стоки в продължение на определен период от време: „, на която Вие или трето лице, различно от превозвача и посочено от Вас, сте влезли във фактическо владение на първата стока.“.

^[2] Попълнете Вашето име, селищен адрес и, ако имате такива, телефонен номер, факс и електронен адрес.

^[3] Ако давате възможност на потребителя по електронен път да попълни и подаде информация за своя отказ от договора на Вашия уебсайт, добавете следното: „Можете също така да попълните и подадете образеца на формуляр за отказ или друго ясно формулирано изявление на нашия уебсайт [добавете интернет адрес]. Ако използвате тази възможност, ние незабавно ще Ви изпратим на траен носител (напр. по електронна поща) потвърждаване на получаването на такъв отказ.“

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- 4] При договор за продажба, в който не сте предложили да приберете стоките в случай на отказ, добавете следното: „Имаме право да задържим връщането до получаване на стоките обратно или докато не ни представите доказателства, че сте изпратили обратно стоките, в зависимост от това кое от двете събития е настъпило по-рано.“
- 5] Ако потребителят е получил стоки във връзка с договора, добавете следното:
- a] добавете:
- „Ние ще приберем стоките.“; или
 - „Очакваме да ни изпратите обратно или да ни предадете стоките своевременно на ____ [добавете името и селищния адрес, когато е приложимо, на лицето, упълномощено от вас да ги получи], като във всички случаи това трябва да стане не по-късно от 14 дни след деня, в който сте ни информирали за отказа си от договора. Сроктът се счита за спазен, ако ни изпратите обратно стоките преди изтичането на 14-дневния срок.“
- b] добавете или:
- „Ние поемаме разходите по връщане на стоките.“; или
 - „Вие ще трябва да поемете разходите по връщане на стоките.“; или
 - Ако в договор от разстояние не предлагате да поемете разходите по връщането на стоките и те, поради своето естество, не могат обикновено да бъдат върнати по пощата: „Вие ще трябва да поемете преките разходи по връщане на стоките от ____ EUR [добавете сумата].“; или, ако разходите по връщане на стоките не могат да бъдат изчислени предварително в разумни граници: „Вие ще трябва да поемете разходите по връщане на стоките. Разходите се очаква да не бъдат по-големи от приблизително ____ EUR [добавете сумата]“; или
 - ~~Ако при договор извън търговски обект естеството на стоките не позволява обикновено те да бъдат върнати по пощата и ако те са били доставени на домашния адрес на потребителя в момента на сключването на договора: „Ще приберем стоките за наша сметка.“ [Изм. 263]~~
- v] „Вие носите отговорност за понижена стойност на стоките само ако това стане вследствие на боравене с тях, различно от необходимото, за да се установят тяхното естество, характеристики и функциониране.“
- 6] При договор за предоставяне на свързани услуги добавете следното: „Ако сте пожелали предоставянето на свързаните услуги да започне по време на срока за отказ, ще ни платите сума, която е пропорционална на предоставените до момента, в който сте ни уведомили за отказа си от настоящия договор, услуги спрямо всички дължими по договора престации.“
-

Сряда, 26 февруари 2014 г.

Допълнение 2

Образец на формуляр за отказ

(попълнете и изпратете настоящия формуляр единствено ако желаете да се откажете от договора)

- До [името на търговеца, неговият селищен адрес и, ако има такива, номерът на факса и електронният му адрес се попълват от търговеца];
- С настоящото уведомявам/уведомявам (*), че се отказвам/отказвам (*), от сключения от мен/нас (*) договор за покупка на следните стоки (*)/за предоставяне на следното цифрово съдържание/за предоставяне на следната свързана услуга (*)
- Поръчано на (*)/получено на (*)
- Име на потребителя(ите)
- Адрес на потребителя(ите)
- Подпис на потребителя(ите) (само в случай че настоящият формуляр се изпраща на хартиен носител)
- Дата

(*) Ненужното се зачерква.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

СТАНДАРТНА ИНФОРМАЦИОННА БЕЛЕЖКА

Договорът, който възнамерявате да сключите, ще се урежда от общото европейско право за продажбите, което е алтернативна на национално договорно право система, предоставена на разположение на потребителите за условията на трансгранична търговия. Тези общи правила са еднакви за целия Европейски съюз и са създадени, за да гарантират на потребителите висока степен на защита.

Тези правила се прилагат само ако изявите съгласие за това договорът да се урежда от общото европейско право за продажбите.

Възможно е да сте постигнали съгласие за сключването на договор по телефона или по всеки друг начин (напр. чрез кратко текстово съобщение — SMS), който не дава възможност предварително да се запознаете с настоящата бележка. В такъв случай договорът Ви ще бъде действителен само след като получите настоящата бележка и потвърдите своето съгласие.

Вашите основни права са описани по-долу.

ОБЩО ЕВРОПЕЙСКО ПРАВО ЗА ПРОДАЖБИТЕ: КРАТКО ОПИСАНИЕ НА ОСНОВНИТЕ ПРАВА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

Вашите права, преди да подпишете договора

Търговецът трябва да Ви предостави важната **информация по договора**, например относно стоката и нейната цена, включително относно всички данъци, такси и разходи, както и своите координати за връзка. ~~Информацията трябва да бъде по-подробна, когато купувате нещо извън магазина на търговеца или ако изобщо не сте се срещали с търговеца лично, например ако купувате онлайн или по телефона.~~ Имате право на обезщетение, ако тази информация е непълна или неточна. **[Изм. 264]**

Вашите права, след като подпишете договора

В повечето случаи разполагате с 14 дни, през които можете **откажете покупката, ако сте купили стоките** извън магазина на търговеца или ако до момента на покупката не сте се срещали с търговеца (например ако сте пазарували онлайн или по телефона). Търговецът трябва да Ви предостави информация и образец на формуляр за **отказ** ⁽¹⁾. Ако търговецът не е сторил това, можете да развалите договора в рамките на една година.

Какво можете да направите, ако стоките са дефектни или не са доставени според уговореното? Можете да изберете между това: 1) да Ви доставят стоката, 2) да Ви я заменят или 3) да Ви я ремонтират. 4) Да искате намаление на цената. 5) Можете да развалите договора, да върнете стоката и да си получите обратно парите, освен ако недостатъкът е незначителен. 6) Можете да поискате обезщетение за претърпените вреди. Не дължите плащането на цената, докато не получите стоката без недостатъци.

Разполагате с подобни права, ако търговецът не е изпълнил свързана услуга, както е уговорено в договора. След като обаче сте подали рекламация до търговеца, обикновено той има право на допълнителен опит, за да изпълни задълженията си правилно. Само ако търговецът отново не успее да изпълни, имате право на избор между това 1) да поискате от търговеца отново да предостави свързаната услуга, 2) да не плащате цената, докато свързаната услуга не бъде изпълнена правилно, 3) да поискате намаление на цената или 4) да поискате обезщетение. 5) Можете също така да развалите договора и да си получите обратно парите, освен ако недостатъкът при предоставянето на свързаната услуга е незначителен. **Срок за предявяване на Вашите права, ако стоките са дефектни или не са доставени според уговореното:** След като разберете или е следвало да разберете, че търговецът не е извършил нещо, което е било уговорено в договора, разполагате с 2 години, за да предявите правата си. Когато подобни проблеми се проявят прекалено късно, последният възможен момент, за да предявите такова искане, е 10 години след момента, в който търговецът е трябвало да достави стоките, да предостави цифровото съдържание или свързаната услуга.

Защита срещу неравноправни условия на договорите: Неравноправните общи условия в договори на търговеца не са правно обвързващи за Вас.

Този списък с права е само кратко описание и следователно не е изчерпателен, нито пък съдържа всички подробности.

Пълният текст на общото европейско право за продажбите можете да намерите тук. Моля, прочетете своя договор внимателно.

В случай на спор е препоръчително да потърсите правна консултация.

⁽¹⁾ Тук добавете връзка.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0160

Производство, представяне и продажба на тютюневи и свързани с тях изделия *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия (COM(2012)0788 — C7-0420/2012 — 2012/0366(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/65)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (COM(2012)0788),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 114 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0420/2012),
 - като взе предвид становището на комисията по правни въпроси относно предложеното правно основание,
 - като взе предвид член 294, параграф 3 и член 53, параграф 1, член 62 и член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид становището на комисията по правни въпроси относно използването на делегирани актове,
 - като взе предвид мотивираните становища, внесени в рамките на Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, от Камарата на депутатите на Чешката република, Парламента на Кралство Дания, Камарата на депутатите на Република Гърция, Камарата на депутатите на Италианската република, Сената на Италианската република, Събранието на Португалската република, Камарата на депутатите на Румъния, Риксдага на Кралство Швеция, в които се посочва, че проектът на законодателен акт не съответства на принципа на субсидиарност,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 4 юли 2013 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид становището на Комитета на регионите от 3 юли 2013 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид поетия с писмо от 18 декември 2013 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид членове 55, 37 и 37а от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и становищата на комисията по международна търговия, комисията по промишленост, изследвания и енергетика, комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, комисията по земеделие и развитие на селските райони, както и на комисията по правни въпроси (A7-0276/2013),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене ⁽³⁾;
 2. Изисква Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 65.

⁽²⁾ ОВ С 280, 27.9.2013 г., стр. 57.

⁽³⁾ Тази позиция заменя измененията, приети на 8 октомври 2013 г. (Приети текстове, P7_TA(2013)0398).

Сряда, 26 февруари 2014 г.

3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2012)0366

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 26 февруари 2014 г. с оглед приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Директива 2014/40/ЕС.)

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0165

Европейска заповед за разследване в наказателноправната област *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно Европейската заповед за разследване в наказателноправната област (09288/2010 — C7-0185/2010 — 2010/0817(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/66)

Европейският парламент,

- като взе предвид инициативата на група държави членки, представена на Парламента и на Съвета (09288/2010),
 - като взе предвид член 76, буква б) и член 82, параграф 1, буква а) от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които проектът на акт е представен на Парламента (C7-0185/2010),
 - като взе предвид член 294, параграфи 3 и 15 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид поетия с писмо от 5 декември 2013 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид членове 44 и 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0477/2013),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2010)0817

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 27 февруари 2014 г. с оглед на приемането на Директива 2014/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Директива 2014/41/ЕС.)

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0166

Визови изисквания за граждани на трети страни *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (COM(2013)0853 — C7-0430/2013 — 2013/0415(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/67)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2013)0853),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 77, параграф 2, буква а) от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0430/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид поетия с писмо от 13 февруари 2014 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0104/2014),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2013)0415

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 27 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) № 259/2014.)

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0167

Доброволно споразумение за партньорство между ЕС и Индонезия за правоприлагане в областта на горите, управление и търговия с продукти от дървен материал за ЕС ***

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно проекторешението на Съвета за сключването на Споразумение за доброволно партньорство между Европейския съюз и Република Индонезия относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с продукти от дървен материал за Европейския съюз (11767/1/2013 — C7-0344/2013 — 2013/0205(NLE))

(Одобрение)

(2017/C 285/68)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекторешението на Съвета (11767/1/2013),
 - като взе предвид проекта за Споразумение за доброволно партньорство между Европейския съюз и Република Индонезия относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с продукти от дървен материал за Европейския съюз (11769/1/2013),
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 207, параграф 3, алинея първа, член 207, параграф 4, алинея първа, член 218, параграф 6, алинея втора, буква а), подточка v), както и с член 218, параграф 7 от Договора за функционирането на ЕС (C7-0344/2013),
 - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 7 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на комисията по международна търговия и становището на комисията по развитие (A7-0043/2014),
1. Дава своето одобрение за сключването на споразумението;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и на парламентите на държавите членки и на Република Индонезия.

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0168

Контрол на лица на външните граници ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета за въвеждане на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на Хърватия и Кипър на определени документи за равностойни на националните им визи за транзитно преминаване или планиран престой на тяхна територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни, и за отмяна на Решение № 895/2006/ЕО и Решение № 582/2008/ЕО на Европейския парламент и Съвета (COM(2013)0441 — C7-0186/2013 — 2013/0210(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/69)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2013)0441),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 77, параграф 2, букви а) и б) от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0186/2013),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид поетия с писмо от 5 февруари 2014 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0082/2014),
1. Приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. Изисква Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2013)0210

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 27 февруари 2014 г. с оглед приемането на Решение .../2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за въвеждане на опростен режим за контрола на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на България, Хърватия, Кипър и Румъния на определени документи за равностойни на националните им визи за транзитно преминаване или планиран престой на тяхна територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни, и за отмяна на Решения № 895/2006/ЕО и № 582/2008/ЕО

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Решение № 565/2014/ЕС.)

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0169

Третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (COM(2012)0650 — C7-0371/2012 — 2012/0309(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2017/C 285/70)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията към Европейския парламент и Съвета (COM(2012)0650),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 77, параграф 2, буква а) от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0371/2012),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид поетия с писмо от 5 февруари 2014 г. ангажимент от представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0373/2013),
1. Приема своята позиция на първо четене, която съдържа предложението на Комисията;
 2. Одобрява изявлението на Парламента, Съвета и Комисията, приложено към настоящата резолюция;
 3. Отбелязва изявлението на Комисията, приложено към настоящата резолюция;
 4. Изисква от Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 5. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2012)0309

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 27 февруари 2014 г. с оглед на приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници ■, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) № 509/2014.)

Четвъртък, 27 февруари 2014 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ЗАКОНОДАТЕЛНАТА РЕЗОЛЮЦИЯ

Изявление на Европейския парламент, Съвета и Комисията относно допълнителната оценка на Колумбия и Перу

Европейският парламент и Съветът признават, че е необходимо да се извърши допълнителна оценка на изпълнението на съответните критерии от Колумбия и Перу, преди Комисията да представи на Съвета препоръки за решения, с които се разрешава започването на преговори за сключване на споразумения за отмяна на визовия режим с тези страни.

Комисията поема ангажимент да извърши незабавно тази оценка и да я предаде на Европейския парламент и на Съвета във възможно най-кратък срок след влизането в сила на настоящия регламент.

Европейският парламент и Съветът вземат предвид този ангажимент на Комисията.

Изявление на Комисията относно информирането на Европейския парламент

Комисията приветства приемането от Европейския парламент и Съвета на предложението ѝ за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001, което цели да актуализира приложенията със списъците с трети страни, чиито граждани подлежат на изискването за притежаване на виза или са освободени от него.

В съответствие с Рамковото споразумение от 20 октомври 2010 г. за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия, и по-специално точка 23 от него, Комисията отново потвърждава ангажимента си да информира редовно Европейския парламент относно провеждането на преговорите за сключване на споразумения за отмяна на визовия режим вследствие на прехвърлянето на някои страни в приложение II към Регламент (ЕО) № 539/2001. Комисията ще предоставя актуална информация на съответните органи в Европейския парламент най-малко два пъти годишно.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG